UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iasonis Mayni I. C. In ... Digesti Novi Partem Commentarii

In Primam Digesti Novi Partem Commentarii

Dal Maino, Giasone

Lvgdvni, M.D.LXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96914

Visual Library

Th. 991a.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

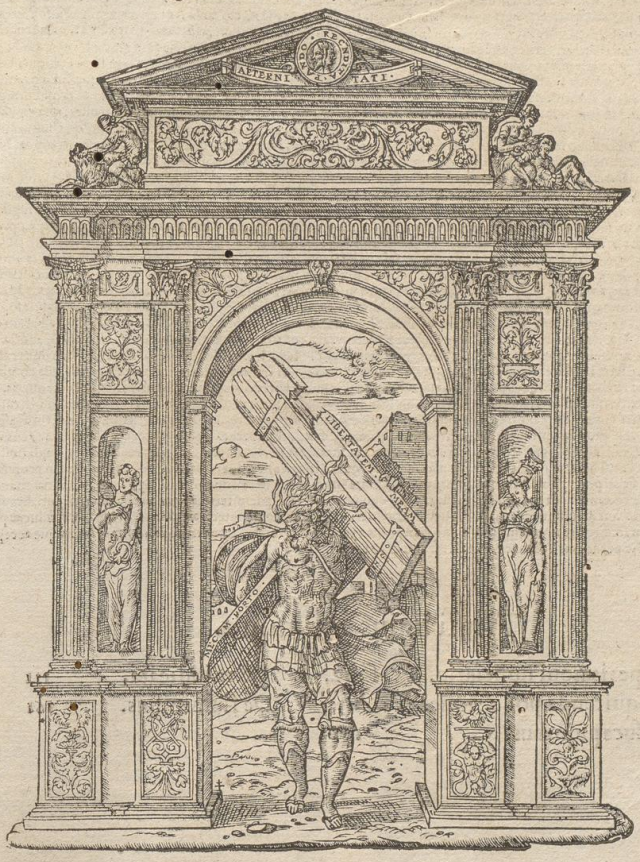
IV 8 10

IASONIS MAYNI I. C.

IN PRIMAM DIGESTI NOVI PARTEM COMMENTARII.

Accesserunt eiusdem Ias. quorundámq; interpretum. & nouissimè I. Franc. Purpurati adnotamenta.

Soc. Iesu Paderbornæ.

LVGDVNI,
Apud Hugonem à Porta.

M. D. LXIX.

Sum Bibliothecæ Paderbornensis

Ad illustrissimum & sapientissimum principem, Ludouicum Sfortiam, Vice comitem, Barri Ducem, Iasonis de Mayno iurisconsulti, ac ducalis Senatoris, in commentaria iuris ciuilis, Prefatio.

TRadunt veteres ingeniosi Poëte, Prometheũ Iapetidem figulum, ex luto corpora humana fabricare solitũ, igneum spiritum ex cœlo surripuisse: atque illis animam vitámque insufflasse. Ego quoque (illustrissime & sapientissime princeps) cùm hæc opera cudo, rudem quandam molẽ fabricare videor: & libellos ineffigiatos edere. Sed vbi tuo nomini sacrantur, à te, veluti a terrestri numine, vitam spiritúmque hauriunt. Tu iacentes subleuas, depressos erigis, exanimes viuificas: & ineffigiatos ad formam redigis. Tu eis nomẽ famámque circundas: & sic vitalem spiritum infundis. Nomen tuum quod liminari paginę inscribitur, totum opus illustrat: ex atro & nubilo, lucidum ac serenũ reddit. Commentaria nostra, quæ circa iuris interpretationem, & iustitiæ doctrinam versantur, à te summo & vberrimo iustitiæ fonte meritò vitam accipiũt: iustitia quæ ex terris in cœlum migrasse ferebatur, nunc rursum è cœlo & astris ad te remigrauit. Tu iustitiæ præcipuus cultor, & æquitatis sedulus obseruator, iustitiæ trutinam tanta fectitudine tenes: vt nihil gratiæ, nihil fauori, aut potentiæ tributum velis. Illud est admirabile: cum nihil gratiæ causa statuas, omnia tamen quę statuis, grata sunt. Quos iudicas, ita potiùs veris rationibus conuincis: vt vel inuiti sese meritò iudicatos affirment. Qui plectuntur: se pena iuste affectos fatentur. In publicis conciombus ius laboriosissimè ac seuerissimè dicis: & omnibus iustitiæ debito satisfacis. Si quid vnquam asperius de cernere coactus fueris misericordiæ lenitate, & beneficiorum largitate compensas. nihil tam munificum & bono principe æquè dignum ducis, quàm suppliciis opem præstare, afflictis suppectas ferre, tenuiores sic protegere, ne ditiorum potentia pessundati opprimantur. nemo, quamuis humilis & depioratus, te iudice, suo iuri diffidit: qui (quod præcipuum est) iustitiæ præceptum obseruas: vnicuique quod suum est tribuendo: & cuiuscunque ius illæsum, imminutúmque conseruando. tu te principem ac moderatorem præstas vt sub tuo nomine rectè diffiniri possit, quicquid iustum, æqui, pii, ac sancti significare voluerimus, præter exactissimam iustitiæ obseruantiã: quæcunque ad illustrandam principis dignitatem spectant in te cumulatè concurrunt. Te præcipuè quodam diuinæ prouidentiæ dono genitum, indulgẽtissima natura suis quibuscunque peculiaribus dotibus exornauit: vt qua posset in te totas virtutes locaret, & locatas exprimeret, & expressas cæteris principibus imitandas proponeret. Tanta prudentia, fortitudine, & temperantia Mediolanense imperium consultissimè moderatis: vt qui rectè principatum gerere cupiant, te præcipuum habeant quem æmulentur & colant: & à quo principandi normam & præcepta accipiant. Quicquid de bono principis regimine vsquam scriptum est: sic ad amussim obseruas, vt nihil scriptores illi præcepisse videantur: quod à te vnquam fuerit prætermissum: & nihil facias, quod non sit ab eis institutum. Qui consummatissimum principem sibi effigiandum proponeret, te ex omnibus, qui sint vel vnquã fuerint in exemplar deligeret. in quo nihil quod summum & præclarum principem deceat, desiderare posset. Si in veterum principum comparationem assumaris, quæ vix singuli diuersis ætatibus incentissima cura sunt assecuti, in te optima & vberrima conspiciuntur. Legimus Atistidem, Agesilaum. & Traianum fuisse iustos, sed te scimus & quotidie experimur. magnam Iulij Cæsaris clemẽtiam antiquitas commendauit: tua non minore, nec vlla ex parte remissiore, fruimur. Summa in Põpeio æquitas perhibetur, longè maiorẽ in te sicuti expectant, ita sentiunt vniuersi populi. Laudarunt veteres Metelli pietatẽ, tuã pręsentẽ præsentes admiramur. Magnũ Alexandri animũ antiquitas extulit: longè maioribus laudibus inuicta animi tui magnitudinem, nostra extollunt sæcula. Disciplinam militarem, tum Græcorum, tum Romanorum imperatorum prisci annales testantur, in te non inferiorem vniuersa experitur Italia. Themistoclis prudentiam, constantiam Fabij, Scipionis continentiam antiqua literarum monumenta celebrarunt. Has omnes animi peculiares dotes in te non modo descriptas audimus: sed in dies assiduo vsu percipimus, & viua voce decãtamus. Scio me nonnullis videri posse per assentationem hæc dicere. Sed conferant quæso facta inuicem. Incredibilem tuam principatus gubernandi scientiam, altissimã imperij administrandi prudentiam, animi magnitudinem, & constantiam contemplentur: considerent quàm æqua lance iustitiam in omnes quotidie exerceas, quàm librata sit in iure reddendo æquitas mixta seueritati misericordia: & in facilè ignoscendo naturalis clementia. Rimentur prudentissima consilia tua, arcana rerum publicarũ negotia inquirant, & videant quantùm supra mortalium fidem, & supra hominum vires, & ingenia excellant. Egregia tua per omnem Italiam facinora suspiciant, & glorioſos rerum exitus meciantur: deinde se posito liuore iudicent: nec hoc loco mihi gratia arrideat, sed veritas de seipsa verum exnibeat testimonium. In te vno quicquid fortuna, aut natura, vel humana diligentia præcipuum, eximium habet, mirabiliter effloresceit. Assecutus quod mortales arduum putant, maximam gratiam maxima cum gloria comparasti, & quod vix est credibile, solita virtute omnem inuidiam superasti. Quæ de te omnibus patent, a mẽ referri tutò possunt, & eo securius, quò plus fidei, tametsi minus eloquentię consequentur. Nam quæ in secretioribus agũtur, cũ prosperos in dies euentus proferat, maioris sunt admirationis quã iudicij. Superioribus annis tot tantósque Italicos motus tua prudẽtia cõpescuisti, tot grauissimorum bellorum discrimina tua authoritate sedasti, vt vniuersam Italiam ex vasto incendio ereptam, ad veram pacem, & trãquillitatem redegeris. Nec tantum Italicæ pacis autor haberis, sed etiam conseruator, Nonnullorum machinationes Mediolanensi imperio permitiosissimas, grauissimásque, tua vigilantia & sagacitate præuidisti, & solita sapientia reddidisti irritas, & inanes, qui decipi nulla arte potes, vbi animũ attenderis ad cauendum. Potentissimã vrbem (quæ Ligurum caput est) in viis alpium magis tutissimam, ac propè in expugnabilem, eidem imperio adiecisti. Insubriæ ditioni arctissimam societatem copulasti cum Latij potestatibus. Nõ minore animorũ quàm fœderum colligatione obseruasti, quod Atistoteles in mandatis Alexandro regi reliquit. Indissolubilem enim amicitiam contraxisti cum his qui finitimi sunt & potentissimi, vt in tempore adesse, & vsui præsto esse possint. Ciues vniuersos, & populos tuæ gubernationi creditos, ea cura & diligentia prosequeris, vt non maius parentes in filios studium adhibeant: adeo vt omnium pater, & defensor possis appellari. Solicitus es pro salute & commodis subditorum (memor Homerici documenti) non oportere eum cui multi populi subsunt, totam noctem dormire. Subditorum querelas libenter exaudis, præsertim quæ in magistratus cuiuscunque ordinis & dignitatis deferuntur. Sic populis non minus gratificaris quàm satisfacis, & magistratus timidiores, ac iusti obseruantiores reddis. Legati omnium Italiæ potestatum te ex prescripto quotidie adeunt, quantum expedit pro arbitrio alloquuntur & consulunt, & in quibuscunque grauissimis negotiis maximam prudentiæ tuæ vim experiuntur. Epistolas qualescunque vel ex dicali ditione, vel aliunde ex toto terrarum orbe delatas? siue priuatarũ rerum sint, siue publicarum, per teipsum vis videre, vel audire, nec alterius cuiusquam fidei credis. Ex ea credulitate sępenumero boni principes falluntur & intenti insubditorum perniciem eunt. Responsa quæ singulis dictasti, postquam per ducales scribas transcripta fuerint, non grauaris denuò reuidere. Facis bono consilio, vt siquid minùs prouidè, vel impetu quodam, aut repentina ira (quod tamen rarissimum est) demandasses, hoc interuallo ira effœuescente, dum ad te rursus deferuntur, quasi teipsum melius collegeris, vel immutes vel emendes. Sic plenè adimples Antenodori philosophi ad Augustum Cæsarem salutare præceptũ, quod diuus Theodosius Romanorum Imperator non à philosopho, sed à naturę munere accepit. Cùm ira te cepit, nõ asperum aliquid statuas, nihil priùs neque dixeris, neque feceris, quàm quatuor & viginti literas tecum memoria recensueris, vt illa concitatio quæ momenti est, mente aliò traducta parui temporis interiectu langueſcat. Non tantum viuentibus bene consulis, verum etiam inclitissimos parentes tuos, Prestantissimos illos heroas, & inuictissimos duces ab interitu vendicas. Quos pro eorum meritis immortalitati dicasti, æternis scriptorum monumentis, æneis imaginibus, ac colossi mole mirabili, exornas. Prætereo qua comitate, qua gratia rhetores, philosophos, theologos ac iure consultos sis complexus: quos præter maxima stipendia, summis honoribus, commodis, beneficiusque prosequeris. Cui enim vnquã veterum principum tantum fuit curæ, vt doctrinarum studia florerent, quàm tibi optimo & indulgentissimo principi? Cùm intelligas literas omnium virtutum esse fundamentum, vt pote continentiæ, modestiæ, vigilantiæ, patientiæ que magistras. Omnium ingenuarum artium præceptores, & variarum scientiarum doctores ascisti, quos adeo re, & honore affecisti, vt te veluti Latinæ linguæ, & liberalium disciplinarum parentem celebrare & illustrare debeant. Quare (princeps gloriosissime) cùm sis naturæ opus mirabile, virtutum viua imago, probitatis & fidei simulacrum, scientiarum, theatrum, literarum ac literatorum asylum, & nostri æui seculum & exemplar: nil mirum si te cæteri principes quarumcunque rerum arbitrum volunt, si belli, & pacis iura in tua manu sunt reposita. Nil mirum si quarumcunque bonarum artium professores, & qui literis præstãt tui nominis immortalitati studeant, & te sicuti præsentibus celebratum, ita posteris imitandum proponere contendunt. Ego tuæ præstantiæ mancipium, & tuæ probitatis ascriptitius, cùm annis superioribus bina commentaria in sacratissimas leges, tuo diuino nomini sacrassem, tertium quoque nunc, vt parenti dicandũ duxi. Tu verò (princeps sapientissime) qui solita clementia superioribus arrisisti, nec tertium fœtum aspernaberis. hæ nostræ legum interpretationes lætogradu & fiduciæ plenæ ad te properant, cùm intelligant vbes & populos tuo regimini traditos, te non minùs legibus quàm armis tutari, & à te (veluti à terrestri numine) vitam spiritũque accepisse recognoscant. Vale princeps clementissime. Ex academcia Ticinen. idibus Februar. Anno. M. CCCCX CIII.

Tituli huius voluminis.

De operis noui nunciatio.	fol. 2.	De re iudicata,	121
De acquirenda possessione.	43	De fluminibus.	161
De vsucapionibus.	100		

Iasonis de Mayno Mediolanensis illustris patrii. l. V. monarchæ, & Ducalis senatoris in primam Digesti noui partem Commentaria. Cum additionibus per eum nuper adiunctis, ac Apostillis: & Tabula per modum numeri & alphabeti ordine suo edita.

¶ De operis noui nuntiatione. Rubrica.

1 ¶ An invocandum sit nomen domini.
2 Notarius christianus faciens instrumenta inter iudeos, potest invocare nomen domini nostri Jesu Christi.
3 Judeus non potest esse tabellio.
4 Genitivus habet varias significationes, proprie tamen & stricte significat dominium tantum.
4 Genitivus iunctus cum dictione ex, significat originem.
9 Statutum penale puniens occupatē. ex alterius verificatur ratione solius possessionis propter cōmunem vsum loquendi.
7 Non solum statuta fauorabilia, sed etiam penalia & sic odiosa, intelliguntur secundum communem vsum loquendi.
8 An sit producēdum totum statutum cum sua Rubrica, an sufficiat producere particulam statuti.

Querte anteq̄ veniam ad gl. rubr. q̄ hic non est capud libri: ideo Bar. dicit q̄ omittit plura vt per eū. ¶ Pomunt ca. in prœmio Decretalium. ¶ Additio. Istam rubricā diuidit Bar. in quinq; partes, vt hic per eū. Caue dū dicit, q̄ in quarta ponitur causa formalis, scilicet diuisio per libros. Istud videtur inepte dictum, cum forma sit que dat cē rei. & sic substantiā. l. iul. §. sed & si quis. ff. ad exhi. & omne esse est ex forma ſm gl. in. c. in ciuitate. i verbo ex forma. de vsu. Unde melius est dicere, q̄ in ista quarta ponitur nomē libri cū eius numero, put dicit ipsemet Bart.
1 i rub. ff. de iust. & iur. ¶ Ex ista rub. notat Bar. duo. ¶ Prio
a q̄ invocādū est nōmē dñi. & ita cit tex. in auc. de armis, in pri. coll. vi. & in auc. de ſstio. in prin. collu. vi. & in. l. ij. in pn. C. de offi. prefe. preto. affri. & tex. i. c. i noie dñi. & ibi Joā. An. & do. Abb. ad hoc no. testi. & in. c. in nomine dñi. xxij. disti. Ex tali enim invocatione sequit bonū principiū, mediū optimū, & finis deo acceptabilis. ita dicit gl. no. in auc. de here. & fal. sup rub. colla. j. & gl. in proe. inst. super rub. Alibi dicūt tex. oia
b quecunq; facitis in verbo aut in opere, ab noie domini Jesu Christi facite, gratias deo agētes in quo viuim⁹, mouemur & sumus ita tex. in. c. non liceat. xxvj. q. v. & in. c. nō obseruetis. ea. cā questio. vij. ¶ Additio. Itē vniuersa bā & cōpetēter ce runt, si principiū sit decens, & deo amabile. Ita & t. ext. in auc. quo oporteat epos. in prin. coll. j. Itē vbi Christus nō e fundamētū, ibi nullū boni operis supereſt edificium, & tex. j ſst. j. cū paulus. Itē in principio ſnie invocādū est nomē dñi. c. vitatis. in verbo in noie dñi. & ibi do. Abb. in. ij. col. ad hoc not.
2 de do. & cōtu. + Ad illud q̄ ex hoc infert Bar. de notario chri
c stiano faciente instra inter iudeos, q̄ pōt invocare nomē dñi nostri Jesu Christi. Adde q̄ idē tenet Bar. in prin. digesto. vet. & in princi. C. vbi etiā Bal. & Bal. in rub. ff. de iust. & iur. do. Ant. & alij in pe. decr. & i. c. inter dilectos. in iij. col. de fide instru. Ang. de are. in pe. insti. in. j. & ij. col. Sed certe vt dicunt Imo. & Lud. ro. hic, Bar. nō bñ infert ex ista rub. q̄ hic actū nō gerit inter fideles: q̄ ista invocatio sit a cōpilatore inter christianis in actu q̄ nō gerebat inter fideles put in casu Bar. Itē aduerte q̄ idē Bar. alibi vī sibi de directo ſri in rep. l. ſi qs ex argētarijs. §. ſi initiū. ff. de ed. & si est repetitio Bar. Ibi etiā dt Bar. q̄ illud q̄ dicit. q̄ in instrō dz ptineri invocatio noīs Jesu Christi, §. nos enim. in versi. deo autho. re. tibi gl. i aut. vt prepo. non. impe. coll. v. precedit q̄ instrumētū cōficit inter christianos, nā q̄ cōficit inter holes alterius secte, vt inter iudeos. tūc nō dz invocari nomē Christi, sed debēt invocari eorū dī: alleg. Inn. in. c. & si Christus. de iureiu. Saluā do Bar. a ſrietate dicas q̄ non loquitur Barto. q̄ notarius christian⁹ facit instrm inter iudeos, put loquit hic. sed hic loquit q̄ instrm inter iudeos. & sic loquit quando instrumentū fit per ipsos inter iudeos. Et illud quod dicit Jo. an. in. d.
c. & si Christ⁹. loquit q̄ iude⁹ dz iurare. & tz Bar. i. l. vij. §. iuraa
3 ri. ff. de iureiu. ¶ Addi. Et si dicat + q̄ iude⁹ nō pt⁹ ee tabel
d lio. vt no. An. in aut. iurisiurādū q̄ ſsta. ab hȳ. p. gl. ij. ibi. co. ij. Et p hāc rōne. q̄ tabelliōes habent iurisdictionē volūtariā. & ppter ea dñi iudices chartularij. vt ē gl. i. l. j. in gl. vij. ff. & in di. & in. l. rē nō nouā. C. eo. & i. l. ſi. C. vbi & apud qs. Dz iudex nullā spāle iurisdictionē hre possunt. d aut. ipso. q̄ p. ab his. b in gl. ij. & in. l. spadonē. §. fi. aut. ff. de ercu. tu. Bar. & ru. ff. & in. & in. & ē bon' ter. i. c. constitutū. xvij. q. iij. & in. l. ſi. C. de iude. Rñdet sustinēdo pdicta. verū esse q̄ iudex nō pōt esse tabellio ſ. inter christianos p rōnē pdictā: dz nō ꝓhibēt ēt ipsos iudeos tale officiū rancē scriba exercere, facit. c. nulla officia. iij. dist. ¶ Circa ſm no. Bar. de genitivo. Adde q̄ oia que ponit c
Bar. & etiā formalr ponit Bar. i. l. j. §. potestatis. ff. de pecu.
4 ¶ Ex dictis Bar. habes tres cōclusiōes. + Prima cōclusio ē
e q̄ genitiu⁹ hz varias significatiōes. Proprie tñ & stricte significat dñiū tantū. Adde bonā gl. in. c. i. in verbo, terrā pro pria. & ibi cano. de postu. prela. & gl. in. l. ſi. in verbo, fuerunt.
f C. de edi. di. adri. tol. ¶ Adde q̄ dō etiā genitiu⁹ ꝑ. ali. q̄ intelligi d tur rōne administrationis: vt cū dicit ecclesiarū prelati. c. p illorū. in verb. ecclesiarū suarū. & ibi gl. ij. de prebē. & i. c. quia. Ang. in ꝑbo, ecclesiarū clerici. & ibi no. do. Abb. in. iij. q̄. de iud. q̄ uis Are ibidē. dicat, q̄ ibi nō capit pro dñio proprie sed p eo iure q̄ hz institutus in bñficio. & sic pro quasi dñio. l. ij. §. quedā. ff. de interdi. l. q vsumfru. ff. qui mo. vsufr. amit. & discu tit. soleniter Bar. in. l. proprietatis. C. de pba. Aliquādo ge e nitiuus itelligit rōne iurisdictionis. gl. in. c. j. in verbo. regi. & ibi do. Abb. in. v. co. de postu. prela. gl. in. c. accedens. in. ver. pmissis. & ibi do. Ant. & alij. vt lite nō cōte. Abb. in. d. c. ꝑ illo rū. in prīmo no. per illū tex. Bemi. in. c. j. §. fi. in vlt. col. per gl. ibi. de vsu. in vj. & i. c. vt litigātes. per illū tex. ō offi. ordi.
¶ Additio limita tamē q̄ genitiu⁹ nō intelligit rōne iurisdictionis ſpiritualis. Nā q̄uis, ppter delictū & cōtumaciā epi ſco. possint oēs ei⁹ terr & ciuitates subtrahi iterdicto. c. sane. ij. de offi. de leg. c. ii ſnia. §. j. de sen. excō. tamē nō pōt interdici terra vel ciuitas q̄ ei solū spectat rōne iurisdictiōis specialis, nisi sit de mēsa episcopi. Et de tali iurisdictiōe. Ita no. tenet do. Ab. iij. d. c. sane. ij. per illū tex. in verbo, terras illius. & in ꝑbo specialiter. ¶ Additio. Aliquādo genitiu⁹ debet intelligi rōne solius adherentie tñ etiā in materia pensi: vnde si pa pa interdicit oēs terras alicui⁹ regis, intelligit interdictū de terris que sunt adherētes: & prestatie fauorē. tex. in. c. nec ꝓ circa prin. de postu. prel. Od vī mirabile. d. Abb. ibi i pe. co. reputat difficile. Et tz nō pcedere, q̄ interdicta licūt ex cōica tio e ſnia medicinalis: ideo fit ibi larga iterꝑtatio, vt auxiliā tes eade pena coerceamur. c. j. de offi. deleg. ¶ Sed caue q̄ nō vī bona equi paratio de excōicatione ad interdictū, cum p interdictū suspendam a iure diuina officia in magnum prei. ciū animarū. c. ij. q. de sentē. excō. in vj. Et sic materia videt ee penalis: q̄ sec⁹ ēt in excōicatione: nec in. d. c. j. bñ apparet q̄ illi adderet actus i casu illo auxiliū & fauorē. ¶ Additio. Itē
g genitiu⁹ alij q̄ intelligit rōne vsufructu⁹ tm. cū vsufructuari⁹ appellatione⁹ dñi cōtineat. l. i vendītione. i prin. ff. de bo. aut. f iud. pos. no. p. Bar. & alios in. l. q vsumfru. ff. de verb. ob. Ān si interdict. & terre alicuius ciuitatis vel regis, intelliguntur etiā interdicte terre, in q̄b⁹ vn⁹ solū hz vsumfructum, & alius ꝓprietatē. q̄z vsufructu⁹ in multis partibus cēsetur pro dō minio. l. iij. ff. de vsufr. Ita tenet Jo. an. & latius Bemi. in d. ca. ſi ſnia. §. j. de sen. excō. in. vj. d. Alex. hic allegat pro hoc g tex. i. l. j. §. nō solū. ff. de arbor. fur. cesa. Tu alleg. tex. i. l. ossa. §. pe. ff. de reli. & sum. fun. & l. ij. post prin. co. ti. Cōfirmat, q̄z si statutū disponat, q̄ de dāno dato stet iuramēto vsufructuarij, ita no. & dō. Alex. in cōsi. v. in. iij. vol. q̄ inci. puto de iure cō siderādū. ibi tñ nō facit mētionē de Pau. de ca. hic, qui videt ponere, veritatē, q̄ statē statuto q̄ de dāno dato stet iuramēto dñi possessionis. si lit datū dānū. tñ in vsufructu stabitur iu ramēto vsufructuarij: q̄z intētio statuti est, q̄ stet iurō illius q pātius est dānū. sed vsufructuarius pat⁹ est dānū. sec⁹ q̄n da tū esset dānum in ꝓprietate: tūc staret iuramēto ꝓprietarij.
5 ¶ Additio. + Itē genitiuus iunctus cū dictione ex, significat originē. ar. l. j. §. nūc videam⁹. ff. de cōiun. cū eman. li. Ān si te stator subſtituit prorimiores ex linea, seu plēfratrie veniunt oēs descēdentes ex dicto fratre infinitū. Non autem attinētes ex linea trāsuersali fratrie ſm Bal. in. ſi. cccxxj. primē partis, q̄z inci. testamēto cauet q̄ heres scriptus. Itē genitiuus q̄n importat ꝓs. significat q̄d pfectū. Ān si testator relinquat aliq̄d titio cū erit. xiij. anno. requirit q̄ vltimus ann⁹ sit perfe ct⁹ & cōpletus. l. ij. cui legetur. in prin. vbi Bart. & alij. & clari⁹ Bal. & Jo. ff. de le. j. Itē genitiuus importāt cām finalē. Ān si testator legat stichō seruo titij, vel caio filiofamprōnj tales

¶ Nomē dñi Adde ca. lxxxj. q̄. v. e. Spe. ti. de i stru. edi. i. §. ij.

¶ Oia q̄cūque. Adde q̄ ista sunt verba Apostoli adcolossēses iij. cap.

¶ De notario & christiano. adde Jo. de ana. in rubr. de iudi. i tij. col.

¶ Jude⁹ nō potest. Adde tex. i. c. cōstit. xvij. q. iij. & tex. & ibi. in c. ex speciali. ō in dic.

¶ Significat dñium. Adde Bald. i. l. j. i §. itē pōponi. ff. de nou. cau. stabula. Bar. i proe. C. Spe. i tit. ō probat. in §. sciēdū. & ſpone. Bal. i addi. Spe. in ti. de ꝑfes. Joā. de imo. i. c. j. ō postula. prel. Bo. ō sancto Hemi. in. c. j. de vsu. lib. ō. vj. Pau. de ca. consi. xj. inci. i casu presenti vtis omnibus &c. Lar. Alex. i. c. clementio. xvj. di.

¶ Genitiu⁹ facit Barto. i. l. quintus. §. argēto. ff. ō auro & arle. Pupur.

¶ Usufructuarius appellatiōe, ad de Barto. in rub. C. de vsufru.

genitiui importat qō cā finalis legā li filio vl seruo fuit, ppter dominū, vel patrē. l. cū at qs. C. d iure delib. l. filiofa. ff. ō ꝓdi. z demō. ita no. ꝛ Bal. in. l. si qs ad declinā dā. i. vj. co. C. ō epis. z cle. Rap. cu. hic. ¶ Additio. Adē qō Bar. i cōsi. suo. l. inc. illud afferā. tol. vij. circa pn. in prima parte. dicit qō verificat etiā gēitiu⁹ rōne cōditiōis. alle. tex. i. l. lex cornelia. §. domū. ff. de iniu. Et Bal. hic alle. etiā vbi. ō. vltra ea q̄ allegat magister me⁹. ō. vbi ōt qō intelligit ratione administratiōis gl. in c. j. de post. prel. Jorbap. ¶ Proprie tamē z stricte genitiu⁹ importat dñium vt p Bar. hic. Confirmat dupliciter. Primo p tex. in. l. si dom⁹. §. fi. ff. de leg. j. vbi est tex. no. qō genitiuus de ꝓprietā. refert ad dñiū directū z nō ad vtile. Secūdo q̄ verba debēt intelligi in potiori significatu. l. j. §. qui in perpetuū. ff. si ager vec. vel emphy. c. pe. sen. ercō. c. li pater. de test. in. vj. ¶ Additio. Adde et qō genitiu⁹ importat etiā iustā possessionē, cuius est mirabilis in l. §. C. vt de prima. z ita ibi i specie. An. de Alex. no. ¶ Secūda cōclusio Bar. est, qō statutū penale punies occupātē rē alterius nō rificat, rōne solius possessionis: z hoc ppter cōem vsum loquēdi. Idē tenet Bar. in. d. l. j. §. potestat s. z in pe. C. vbi etiaꝫ Rap. ꝑ. vl. z Ant. de bu. in. c. j. de postu. prela. Ista conclusio Bar. est vera, si pbaret qō ita esset cōis vsus loquēdi. Tū cōsidera qō Bar. ponit pro cōstāti, qō iste sit vsus cōis loquēdi. gl. in. l. vj. §. j. ff. de oꝛig. iur. Adde qs illā gl. alibi reputat sing. Bal. in. §. ū. de iureiu. Tamē illa gl. que loquitur quādo quidē ter apparebat qō colon⁹ dicebat fūdū suū, apparet log rōne solius detētationis, sed qñ non appareret qō q̄s esset colon⁹, illa gl. nō pbaret. Lit cūscripto ergo cōi vsu loquēdi, statutū penale solu verificaret in eo ad quē spectat ratione dominij, z nō possessionis, p tout cōcludūt Jmo. z do Alex. hic, z clare Bal. in. l. vj. in pn. ff. de oꝛig. iur. ¶ Additio. Adde tu qō priū tenuit Pau. p tex. hic met. in. l. j. in pn. iūcto. §. ait ꝓtor. z. §. seq. ff. nau. cau. sta. z. l. j. in pn. iuncto. §. in hac. ff. vi bo. rap. in quib⁹ verificatur etiā in possessione: z tamē ibi nō dicit qō fuerit cōis vsus loquendi. solus tex. probat p Bar. s. i d. l. vj. de reli. z sumpt. fu. Ang. in proe. inst. respōdet vno mō ꝛ nihil est. Tu dic qō ille tex. nihil facit tex eo, q̄ dat ibi actio domino tm̄ nō bonefidei possessori: q̄ ei⁹ nō itererat, qō sit verum probat tex. in. l. non solum. j. eo. ti. vbi alia actio in factū datur vsufructuario, z alijs habētibus vtile: q̄ eoꝛ interest, p tout gl. met in. d. l. vj. dicit. nō ergo probat ille tex. qō ppria genitiu⁹ verificet in dñio. nōin alio nō ppria dño: q̄ cōfundit p. d. §. nō solū. imo verificat in quolibet cui⁹ interesse ptēdit. z ita et dicūt. l. i. nau. cau. sta. z. l. j. vi bo. rap. ¶ Tertia ꝓclusio Bar. ē, ꝙ diligēter signa qō nō solū statuta fauoꝛabilia: sed etiā penalia z sic odiosa intelligunt tm̄ fm cōem vsum loquēdi. Nō. istā regulā z adde qō idē voluit Bar. i. l. libelloꝛ. §. ſ ſi aliud in fi. ff. de ac. Secūdo adde qō dicit do. Alb. in. c. vj. in pn. de arb. qō in omni materia etiā odiosa z penali semp debet attendi cōi vsus loquēdi. Tertio adde Jo. an. in. c. fundamēta. de elec. in. vj. in nouel. vbi ꝛ qō ler et penalis loquēs de nepote debet intelligi fm cōem vsum loquēdi et etiā de filio fratris. Quarto adde qō statutū etiā gñale z odiosum itelligat cōem vsum loquēdi: Quis importe teneat. d. Alb. i. c. p tuas, in. vj. col. de prob. z ibi Are. in. iij. col. in fi. z seq. alle. nouū tex. ad hoc de quo multū gloziat i. l. vtoꝛ. §. j. ff. ō adu. vbi ad faciēdū pumiri vroꝛē tāq̄ adulterā, appellatiōe vroꝛis venit etiā illa q̄ de factoꝛ sic iniuste est vroꝛ z ꝓprie. Et illud ibi etiā ppter testimoniū Homeri: q̄ cōiter etiam iste dicunt vroꝛes. ergo, ibi est tex. peregrin⁹ qō in mā penali attenditur cōis vsus loquēdi ꝛ casū importū. Tu cōsiderabis an tex. probet: q̄ mihi ille tex. nihil probat. Nā authoꝛitas Homeri si ibi relata aliter cātat vt ex serie clare apparet. Bene verē qō ibi pbat litera, qō lex penalis intelligit et in casu importo z iniusto. Illā cōclusionē Bar. repꝛehēdit Lu. ro. hoc bic p tria iura in qb⁹ doꝛ qō nō ꝛ attēdi cōis vsu⁹ loquēdi vulgarij. tex. in. l. si initiū. in pn. in ver. nō vt vulgus opinat. ff. de euic. z in. l. itē ꝓtoꝛ. ff. de suis z legi. z tex. in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. a quil. z gl. in. l. qd si nepos. z ibi Bar. ff. de testa. tute. Et p ista iura Lud. ꝛ cō Bar. Pōdera tu puncte, qō si fundamēta Lud. sint vera militarēt et in materia fauoꝛabili, q̄ non debeat attendi cōis vsus loquēdi. Sz ad ista iura rādet Alex. hic in. x. co. z rādet triplr. Primo ōt q̄ ꝛ in illis legib⁹ iurisc̄ōl. repꝛobet cōem vsum loquēdi: nō sequit ergo in certer repobat. Ista prima sol. q̄ vī melioꝛ ceteris nihil valet. Jurisc̄ōl⁹ em̄ magis ibi repꝛehēdit cōem vsum loquendi in illis ll. z non i alijs. Nō pōt dici nisi q̄ ille cōis vsus loquēdi est ꝓprietatē verā. Ista ratio nō deberet militare magis in illis q̄ alijs. Secō rādet q̄ in illis. ll. repꝛehendit cōem vsum loquēdi, scilicet preteritū sed nō futurū. Ad tertio in alijs. ll. erat cōis vsus loquēdi alicui⁹ loci, z nō generalis. merito repꝛehendit. z ita dicit esse de mēte do. An. in ꝓoe. decr. sed iste respōsiones diuināt z somniāt. Ad illū tex. reperto q̄ Bal. i mul tis locis alibi aliter rādet. Idē Bal. i. c. j. i pn. ō suc. feu. ōt q̄ qñ statuta sunt cōdita a peritis z literatis, tūc nō attēdit cōis vsus loquēdi vulgariū. ita itelligit. d. l. si dictū. z alias cōcoꝛ. Si aūt Statuta sunt cōdita a psonis vulgarib⁹ vel illiteratis: tūc bñ attēdit cōis vsus loquēdi. Accedat q̄ dicit Bald. in. l. i. col. ū. C. de ser. fug. q̄ verificari debēt sermones ꝛ opinabentiū intellectū, nō fm vulgarē sensum. Alibi idē Bal. in l. j. C. de suc. edi. dicit q̄ nō ꝛ aliqō ꝙbū ꝛ ciuiliter itelligi p p abusiuū modū loquēdi psonarū illiteratarū. Ista doctrina ad huc min⁹ placet ad. d. ll. Nā dicere q̄ l illis. ll. nō attēdit cōis vsus loquēdi: q̄ illa iura erāt edita a psonis pitis, alia vero sunt cōdita a nō pitis: z ipsemet Bal. l. l. q̄ si nepotes. ff. ō test. tute. ōt q̄ sine statuta sint cōdita a peritis sine nō semp debēt intelligi ꝛ cōem vsuꝫ loquēdi. ita etiā ꝛ ipsemet Lu. ro. in. l. in testō. C. de test. mil. Ego teneo cōclusionē Bar. q̄ est vera z cōis, q̄ in. ll. z statutis attendi debet cōi vsus loquēdi, z illud ꝓferat cuicūq; ꝓprie significatiōi. Pro qua cōclusiōe do tibi optimū ter. in. c. q̄uis. in verbo ita i vsu obtinuit. z ibi. d. Alb. z. d. An. de ver. sig. ad idē bo. tex. i. c. q̄. ū. q. vī. z iurisc̄ōl⁹ tus attēdit vsum loquēdi in. l. vt alpben⁹. in. l. vulgari. in Lanniculus. ff. de ver. si. ad iuro alleg. p Lu. vltra rōnes. d. Alex. superius relatas, ergo rādeo i speciead. l. si dictū. i pn. qō nō ē verū qō ibi repꝛobet cōis vsus loquēdi. Sz bñ repꝛobat opi. vulgi estimātis qō debeat ꝓstari satisdatio cū fide iussoꝛibus. ad. l. itē ꝓtoꝛ rādet q̄ ibi erat cōis vsus loquēdi nimis inept⁹ merito repꝛobat a iurisc̄ōsulto, al⁹ attenderet, vt iuribus alle. ad gl. in. l. qō si nepotes. rādet qō illa gl. nihil facit. nā dicit qō illa veritas dicēdi. s. de liberis etiā de filijs nō cadit in idiotis, scilicet dicere qñ nō habemus istā differētiam. ¶ Additio. Ultra ipugnationē supꝛascriptā aduerte qō ille tex. in. l. si vxoꝛ. §. j. ff. de adu. ꝙuis loquat i materia penali: il la tm̄ nō est odiosa vt in psenti materia. interest enim reip. z. l. ita vulneratus. ff. ad. l. aq. de quo p Bar. in. l. ū. §. extraneū. ff. de infa. z in. l. quēadmodū. circa med. C. de agri. z cēsi. li. xj. ¶ Tenēdo cōclusionē Bar. limita cā duob⁹ modis. Primo nisi in volumine statutoꝛ esset vnū statutū gñale qō statuta i telligerent nullo extrinsec⁹ addito vel intellecto: tūc nō attēderet cōis vs⁹ loquēdi: q̄ tūc est extrinsec⁹. ita Jac. Bu. i pe. ffoꝛ. z i. l. j. i aliqb⁹ lecturis. ff. ō fide istr. Ita referūt z sequūt d. Ant. de Bu. in pn. dec. in. viij. col. z ibi. d. Abb. simplr cle. hic. Secō limita qñ adesset statutū, qō verba statutoꝛū ꝓprie intelligant: tūc nō posset intelligi ꝛ cōez vsum loquēdi, ita limitat Bar. i. l. labeo. i pn. ff. ō sup. le. z. l. cū ō lamōis. §. asinā. p illū tex. ff. de fi. inst. z pulchre. Bal. in. l. cū antiquoꝛib⁹. i vl. col. in pn. C. de iure delib. ¶ Ol. in rub. sed iā iquātū Bar. tā gitᵗ an debeat, pduci totū statutū cū sua rubꝛica an sufficiat pducere particulā statuti. cū Bar. tenēt oēs hic indifferēter z idē Bar. i. l. oēs populi. i fi. ff. ō iust. z iu. z i. l. ū. §. diē. ff. quē ad. test. aper. Lano. in. d. r. ꝓtingit. z ē bo. tex. i. c. cū psone. ō p ui. i. vj. ¶ Ultra alios aduerte i quatū Bar. z oēs ꝓcludūt qō nō est pducendū totū volumē statuti, sed bene est pducēdū totū vnū statutū integrū, ita qō nō sufficeret pducere pticulā vn⁹ statuti. Rō est fm Bar. z doc. q̄ posset esse i fine illius statu: i vna clausula q̄ coꝛrigeret z mutaret. d. l. i ciuile. vbi gl. istā rō nē reddit. Sz aduerte ꝛ: q̄ fm istā rōnē oporteret edere totū volumē statutoꝛū: eo q̄ infra in volumine posset esse aliud statutū qō coꝛrigeret z mutaret illud pmū. Ista difficultatē q̄rit Bar. i. d. l. i ciuile. Et rādet q̄ tō sufficit, pducere totū vnū statutū nō volumē. eo q̄ statuētes q̄ p sumūt se coꝛrexisse. §. qb⁹ i pria ſſt. C. Istā sol. Bal. fm aliciter sequit Raph. Ful. in. d. l. i ciuile. Ista rāsio nihil vz, imo retoꝛquet ad oppositū: q̄ si nō est necesse, pducere totū volumē statutoꝛ ista rōne: q̄ nō p sumūt statuētes i eodē volumie se coꝛrigere multomin⁹ ꝑ sumēdū eō in vno met statuto se coꝛrexit: q̄ regulū habemus qō testatoꝛ nō p sumit se incōtinēti coꝛrigere, ſz bñ ex iternal lo. l. nō ad ea. i fi. ff. ō ꝓdi. z demō. q̄ differētia ꝛ locū i statutis fm Ly. z Bal. i. l. fi. C. p quas pso. no. acq. Lu. ro. i ꝑ. ciū. qō inci. pater reuerēde. z sic fm respōsionē Bal. z Ful. min⁹ esset pducere totū statutū: q̄ minus p sumit qō i eodē statuto se coꝛrexerit. Quid dicēdū: Ego ōfēdo doc. Bar. z doc. ſz vtoꝛ alijs verbis: vñdico qō nō sufficit, pducere, particulā vn⁹ statuti: eo q̄ i vno statuto verisimilis posset esse i fine alia clausula q̄ limitaret z declararet pcedētia: q̄ p sequētia de claraūt p cedētia. l. si seru⁹. plurū. §. fi. ī. l. q filiab⁹. in pn. ff. de le. j. Jō totū statutū ꝛ pduci, z nō sufficeret, pducere vnā partē ciulā: ſz nō cōtingit istud verisimiliter i alio statuto dinerso: ideo ñ pducit totū volumē. Ista rōnem visus est sensisse. d. Alb. licet ba.c diffi/

a ¶ Genitiu⁹. Adō Jason. vbi de exceptiōe. i. l. iiij. §. cat. co. rrij. ī. de ver. obl. Purp.

b ¶ L. ū. Obi bi non pbat, sed lex. j. ne po. no. Pur.

c ¶ Statuta fauoꝛabilia adō de gl. i verbo nōtine bāk. z ibi Barto. i. l. liberoꝛū. in. §. non tā. de le. iij. bar. in. l. Labeo. ff. ō sepul. le. Bar. i. l. j. C. de iu. ca. ma. no. xcvj.

d ¶ Cōis vs⁹. Adde spe. ti. ō aduo. in. §. vj. ver. aduocat⁹ igitur.

e ¶ An debeat pduci totū statutū. Adō Bar. i. l. nerua. ff. ō poſiti. Bal. in. l. ſi. C. de pci. impera. offi. An. in. l. ſi. §. edere. ff. ō edēdo. Joā. ō Jmo. i ru. ff. so. amat. Jo ann. de lig. ic. cū tu dile. in pe. co. ō sue Pe. ō anch. i cle. j. de re. eccl. nō alie.

bane difficultatē nō moueat in. d. c. ogtingit. de fi. instr. Ultio ingitum Bar. hic dt idē eē in instro t pulegio qđ in statuto lz Bar. in d. l. anciuile. videat ꝓstituere differentiā: cōiter tenet illud qđ dt Bar. hic t doc. palleg. vt per. d. Ale. hic circa pe. qđ. Bar. inquantū ꝓcludit q particula statuti vel instrumenti, pbat: ꝓin dubio ꝓsumit esse totū instrumentū vel statutum: nisi aduersarius opponat t pbet. Adde q Imola. t do. Alex. hic tenuerūt ꝛium: qz pbatio dz de necessitate cōcludere. l. nō hoc. C. vñ leg. c. in plentia. de ꝓbd. Sz ista particula nō pbat qñ non, pducit totum statutū: qz in fine posset esse aliqua particula que corrigeret vel mutaret. Adde gl. in d. l. cūstlege. Rndet q illud ibi ideo est qz heres soleniter fecerat inuentariū de bonis testatoris. Ideo, ppter solennitatē inuētarij statur assertioi sue, nisi, pbēt plura esse bona q̄ in inuentario. Ita est de mēte illius gl. dū alleg. l. fi. §. licetna. vbi dixi de illa gl. C. de iure deli. Teneas decisionē Bar. tā q̄ euāgeliū. q̄ ēt lz Lud. ro. hic. t do. Ant. in. d. c. cōtingit. de fid. in strū. t in c. fi. de ꝓbd. Eo. qz statutū, pductū vel instrm productum in dubio ꝓsumit totū nisi aduersarius opponat t pbetur ꝛium. tex. est in. l. si is q. vſ. labeo. ff. ō test. quem text. Bal. ibi intelligit in. iij. no. t Imo. ad hoc no. qđ in dubio actus ꝓsumit pfect⁹ nisi aliud pbet p aduersariū. t illū tert. ēt allegat ad hoc t reputat singulare Lud. ro. hic. Nec ad illum ter. obstat solutio q̄ ponit Alex. hic, q ōt quod ille tex. loquit in scriptura authentici testamenti tradita per manū notarij, rogati de testō: que bñ facit fidē t facit ꝓsumi totū. Sz nos loquimur in copia: qz dico qđ ista solutio nihil facit ad illum ter. qz tex. in ver. labeo. nō fundat se ppter notarium: nec de notario ibi verbū aliqđ. Imo erat ibi testm̄ nuncupatiuum, sed fūdat se iurisc̄sultus q si nō cōstat q testator voluerit nominare. t facere plures heredes, ꝓsumit testm̄ esse perfectus: sic ille tex. facit pro Bar. p illum tex. teneo cum Bart. ꝛ tamen primū dictū Bar. q particula instrumenti facit fidem, qñ apparet q est particula videtur esse text. in l. ex conuētione, in verbo vt pars testamēti significat. C. de pac. t ibi Bal. in. ij. not. q nō solū ex toto instrumēto: sed ēt ex qualibet eius particula oriſ probatio. Ad id̄ē similis tex. in l. j. C. sine censu vel reli. Sed rñde q tex. ibi nō negat totū instrumentum fuisse ꝓductū. lz imperator ponderet particulā instrumenti: nec in illo tex. erat cōtroversia an totū instrm̄ deberet pduci an pars. lz imperator solū referat particulam instrumenti.

Lex

1 ¶ Nunciatio noui operis facta per eum q non hz ius nunciandi ligat t nocet iuste edificanti.
2 Nunciatio no. ope. est qđā ꝓuocatio seu extraiudicialis app.
3 Qñ certum est nunciantem nō habere ius nunciādi pōt sperni nunciatio, t ea spreta ꝓcedit in opere.
4 Petens a iudice remissionem nunciationis, non per hoc videtur fateri nunciationem esse iustam.
5 Est dare triplicem oculum, scz corporis. mētis, t intellectus.
6 Dictū testis dz intelligi ſm vulgarē modum, t nō legaliter.
7 An sit differentia inter edictū t interdictum.
8 Licet ꝛ tres sententias nō possit opponi de nullitate vt impediatur executio qñ nullitas est certa t notoria ꝓserti in ex actis potest opponi ad impediendā executionem..
9 In nunciatione dz exprimi causa si petatur: alꝰ pōt sperni nūciatio.
10 Tria sunt que reddunt certum notorium, scz sentētia, instrm t euidentia facti.
11 Vbi per euidentiā constat sententiā esse nullā t iniquā nunq̄ transit in rem iudicatam.
12 Quomodo est tenda nunciatio.
13 Non est licitum ꝓsequi aliā causam q̄ in appel. expressam.
14 Nunciatio potest fieri per eum qui non est in possessione.
15 Verum operarij possint petere causam nunciationis.
16 Remissio que fit a lege est dupler.
17 Differētia est inter remissionē q̄ fit a lege, t que fit a iudice.
18 Paria sunt nullam causam exprimere vel frīuolam.
19 Si nunciās cui offert satisdatio dicat hodie ꝓstat hodie agat. tūc nō pōt vigore satisdatiōis nūciatꝰ ꝓcedere in edificādo.
20 Quo remedio consulatur contra iniuste nunciantem.

1 Hoc edicto. Diuidē ꝑm Bar Et ista divisionē reprehēdit Paul. de ca. ¶ Not. primo qđ nunciatio no. opis facta p eū q nō hz ius nunciādi: tñ ligat t nocet etiā iuste edificanti: t adeo qđ si spreta nunciatione, ꝓcederet in edificādo, dz opus postea factum destrui ex parte edificātis, ēt si vellet ostēdere q iure edificauit. ita est tex. no. in. §. lz si is. j. ea. l. t tex. in l. preto. ait. in prin. j. eo. t ter. in. c. ij. extra e. Sz p certo istud prima frōte vr valde absurdū q debeat nocere nūciatio ei⁹ q nō hz ius ꝓ. l. si maior. C. t resc. vē. Itē nō dz nasci oc casio iniuriarū. vñ iura nascunt. l. meminerit. C. vñ vi. vñ posset aliqs ribaldꝰ impedire nunciādo implr: t isto mō ꝓparmēta q̄ fieri possent rūpi &c. Ingrēda ergo est rō quare nunciatio iniuste facta causat effectū: q edificās ēt in suo ꝓprio t iuste teneat desistere ab opere q iuste facit. t si vltra faciat teneat destruere suis sumptib⁹ iuxta pallegata. Hic qđ rō vr esse, qz nūciatio hz vim ꝓuocationis ad iudiciū. Ita vult Bar. i. l. in quinciali. §. j. in. ij. col. j. e. t i. l. fi. ff. de app. reci. Ideo p via attētati petit reuocatio eius qđ interim factū est. Et ista rōnē ēt assignat Bal. in pl. exō. primi vol. inci. pponit qđ fuit duplex nunciatio. ¶ Additio. adde qđ Bal. in pallegato pl. dt q nūciatio est, puocatio qđā siue extraiudicialis appellatio. ¶ Prouocatio aūt ab app. differt, vt per tex. ad hoc vulgatum t meliozē q reperiat in iure, l. c. romana. §. si vero. d. ap. i vj. Nā ppie appellatio fit ab actu iudiciali, prouocatio vero fit ab actu extraiudiciali: t hic improprie dz appellatio ex extraiudicialis. Aduerte tū ad ista simile: qz pōt facilē negari: qz puocatio ab extraiudicialib⁹ dz fieri, cū expressiōe cāe. c. j. de app. li. vj. t dt Bal. in d. l. si. co. ſi. d. ap. t tū nūciās nō tenet exprimere cām nisi petitus. vt. j. per Bart. col. iij. in. ij. q. Verū est qđ tex. in d. l. h. ff. de ap. reci. dt esse speciale in no. ope. nū. sed est refugiū: nec alibi probat qđ nunciatio equiparet prouocationi, sīr nec libello, vt p ea q̄ scripsi i apo. ad hec. in d. q. t vide ēt q apostillauit hoc in. l. de pupillo. §. q op⁹. j. e. t ista opinionē tenuit legēdo hoc etiā idem q nō eqparetur prouocationi tenuit idem Ja. j. co. viij. ver. ergo vltra Lu. hac. l. ¶ Cōtra istā rōnem duo obstāt. Primo qz prouocatio ad iudicium nō dz plus operari q̄ iudicium vere pēderet. l. aliqñ. ff. ad velleia. sed pendente iudicio nō prohibēt quis edificare in solo a se possesso. l. pe. ff. de aqua quo. t esti. t. l. si pri⁹. j. e. Scōo qz prouocatio ab interlocutoria nō operat reuocationē eius q ipsa pendente iuste factū est. secus in appellatione a diffinitiua. tex. est in. c. nō solū. de ap. in. vj. alꝰ est. ca. non tm̄. Aliā rōnē assignat Lud. ro. nō hic, sed in. §. j. ea. l. p tex. quē reputat sing. in l. j. §. j. q. vi aut clam. melior tex. in l. preto. §. j. j. e. qz postq̄ est nunciatum nouū opus dz pars se tueri p viā iuris adeundo iudicē t petēdo remissionē nunciationis. Vñ si procedat in opere spreta nunciatiōe: certe ppter q tentā maiestate pretoris t iniuriam nunciātis dz demoliri opus postea factū: si qua rō pōt reddi ista est bona. cum qua pōt simul iungi rō de via attētati. s. relata. q̄ iungendo t declarādo cum ipsa potes optime tenere: t sic habes rōnē fundamentalē ad dispositionē huius edicti q̄ prima fronte videbat alꝰ rigorosa. ¶ Additio. Ego sexto loco vltra alios affero rōnē. q. s. noui ope. num. ēt iniuste facta videlicet, cū clarum est nunciantē non habere ius nunciādi nunciatio pōt sperni tā q̄ facta in cōtemptū prioris: tunc nō hz locum iste tex. ita tz Bar. hic in. ij. cō. t cōiter doct. qñ autē certum esset q haberet ius: tunc ꝓcedit iste text. sine dubio. Qñ vero est incertū vtrū nunciās habeat ius vel nō t sic qñ sumus in casu dubio: tunc ꝓprie ꝓcedit tex. noster. Cōsiderauit ergo prior quia dubius est litis euētus. l. qs ergo casum. ff. de pac. Ideo statuit q nunciatio habeat effectū: dato qđ postea appareat factā fuisse p iniuriā: t hoc est ne contenat maiestas prioris. In sili quotiescūq̄ dubitat ō iurisdictiōe iudicis, dz tñ parere citationi. alꝰ deberet fieri mulctatio. text. est in l. ij. in prin. ff. ſ q̄s in ius vo. nō ie. vbi Bar. t doc. in l. ſi qs ex aliena. ff. ō iud. Rō: qz posset sibi statim ꝓsulere. l. ꝓtor. §. deinde. j. e. s. pstando satisdationē: t sic poterit i ope ꝓseuerare. Quap ꝛopter ego indubitāter teneo q iste tex. ꝓcedat in casu dubio. Nam si certū esset ō iniuria: tūc nō ꝓcederet. t ex istis saluat iste ti. ab inigitate. Aliā rōnē assignat Bal. i. l. ij. C. ō debi. fu. Aliā Pā. in c. ij. de ope. no. nun. ¶ Limita nūc decisionē but⁹ text⁹ dictis ser notabilib⁹ modis q̄s nō habes ab aliquo in spē recollectos. † Prio limita vt nō ꝓcedat qñ certū ē nunciātē ñ hre ius nunciādi: tūc pōt sperni nūciatio: t ea spreta pōt ꝓcedi in ope. Illud ergo q ōt tex. intellige qñ ē dubiū, an habeat ius vel nō. ita no. t Bar. j. in. ij. co. vbi dicā post eū t ibi declarat qñ certū, t qñ dubiū dicat. ¶ Scōo limita qñ periculū est in mora: tūc spreta nūciatiōe pōt licite edificari, qñ mora ē allatura periculū. ter. ē. l. ō pupillo. l. si qs rinos. j. e. t ibi glo. declarat quot modis periculū dicat i mora. ¶ Tertio no. limita qñ grave dānū vſat eiꝰ cui fit nūciatio ex dilatiōe, t modicꝰ eiꝰ q nūciat ex edificatiōe: tūc nūciatio pōt spni. ita pbat i sili tex. in l. j. §. sunt q putāt. ff. ne qd in flu. pub. t ibi gl. su p vbo iniuriā addit i cōmo. s. mario. ita p illū tex. egregie limitat Bar. i. d. l. ō pupillo. §. si qs rinos. i fi. j. e. bñ facit q p d. §. sunt q putāt pulchre voluit Bar. i l. q̄min⁹. ff. ō. flu. i. xj. q. vbi dixit. Quare to not. limita illud quod hic dz cū iuribus. s. allegat. q opus

a Appellatio. Idē vult Bar. hic. co. v. in. xiij. q. Purp.

factū sp̄reta nūciatione dō omnino demoliri: est verū nisi ad p̄ersarius qui nūciauit sit litē contestatus sup p̄incipali iure cause p̄i⁹ q̄ peteret demoliri. Rō est: q̄ natura nūciationis est q̄ opus factū destruat p̄ viā attētati, vt p̄dixi. Sed ea q̄ revocant per vigattentati: debent revocari anteqū petens litem contestetur sup iure p̄incipalis cause. Vñ, si, litē est cōtestat⁹ nunq̄ revocat ꝑ viā attētati. Imo iudex qui cepit cognoscere sup̄ meritis cause p̄incipalis dō p̄nunciare sup toto z nō ō attētato solū ita limitat Bal. in p̄dicto cōsi. xvij. in. j. co. i fi. Confirmat q̄ lō spoliatur sit ante oia restituēdus. l. si qs ad se fundum. cū si. C. ad. l. Jul. de vi tū si litē p̄testaret sup litez p̄incipali non esse stante oia, restituen. q̄ illi beneficio renunciasse videt, ex quo aliā viā elegit. tex. in. d. c. j. ō resti. spo. Quinto limita nisi ille cui facta est nūciatio: z qui edificauit sp̄reta nūciatiōe fuisset: admissus ad p̄bandū dē iure suo p̄incipali Isto casu cessat demolitio que fit per viā attētati ꝫ edictū p̄to tis: ex q̄ ꝑ legitimū ordinē iudicio dō cōstat de iure edificatis l. de qua re. ff. de iud. sicut ab initio fuisset liquidū. ita limitat Bal. in e. cōs. xvij. in. ij. co. z nihil allegat ad hoc. vñ bonū est habere iudicē fauorabilē. Cō confirmo istā decisionē ex quatuor. Primo q̄ p̄batio que nō debuit admitti facta tū dō p iudicē obseruari. Ita Inn. in. c. cū Bertoldus. de re iu. que refert z sequit Bald. in l. illicitas. ff. de offi. pſi. multa cū facta[a] tenēt que tū fieri p̄hibēt. l. parte furioso. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. z. c. ad apostolicā. de reg. Secō confirmo: q̄ lō cōuētus possessorio recuperāde z sic spoliato nō debeat audiri sup p̄p̄rietate ante restitutionē: q̄ spoliatus ante oia est restituendus vt dixi: tamē si de facto fuerit admissus a iudice z p̄bauit de p̄p̄rietate, dō iudex p̄ro eo ferre sententiā: ita no. tenet Innoc. in c. constitutus de fil. p̄resbr. Tertio q̄ lō postq̄ sniā trāsiuit in rem iudi. non dō pars aduersa audiri sup iniq̄tate vel nullitate sētētie: tū si de facto fuit admissa z iniquitatē p̄bauit, est retractāda sententia p̄ima. ita Inn. in. c. cū dilecta. de rescrip. z in. d. c. cū Bertoldus. Et p̄ ista dicta infert do. Abb. in cōsi. lv. in. ij. vo. inci. In causa que ad p̄celens vertitur inter communc saracenicū etc. q̄ statutus senense disponēs q̄ post duos menses non possit dici de nullita. sētētie: si tū de facto fuit admiss⁹ ad p̄bādā nullitatē z p̄robauit dō obtinere in cā. Quarto facit q̄ lō a sententia lata[c] in possessorio de iure ciuili nō appellet. l. vnica. C. si de nomē pos. fue. ap. Tū si sit appellatū z iudex admisit, dō appellans obtinere. ita tenet Bal. in l. post sniam. in. ij. col. C. de sentē. z interlo. om. iu. z sequit Ale. in pſ. ij. in. xij. vo. qō lci. p̄ideratis. z ci. pe. cō. i fi. z sic habes q̄ntū vtiles limita ad istū tex. Additio. Cōfirmat et ex his q̄ scripsi in apo. ad Bar. in d. diuus §. j. ff. de q̄st. z dictū Bar. ibi vī esse ꝫ istas p̄firmatiōes. Sed distingue vt p eundē in l. marit⁹. eo. ti. dō q̄st. z cōfirmatur late ista ex his que dōt idemet Jaso. in l. patre furioso. ff. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. Ego considerabā nouiter posse sterto limitari q̄n nunciās nouū opus esset excōicatus. q̄ talis nunciatio posset sperni: tūc edificatū sp̄reta nunciatiōe nō dō destrui p̄ illud q̄ in simili dicim⁹ q̄ excōicat⁹ spoliat⁹ de facto nō est añ oia restituēdus. gl. est no. in ca. dilectus filius. z ibi Abb. in gl. ij. de reser. z gl. in c. ex insinuatiōe. in verbo canonicū. ō p̄ocu. z gl. in c. j. in vbo in audientiā. in fi. xvij. di. do. Abb. i c. a nobis. de excep. Lu. ro. z Mod. i l. naturaliter. §. nihil cōe. ff. de acq. pos. Idē est in heretico. gl. in c. quo iure i gl. vij. dist. z gl. z in §. j. in gl. magna. xiij. q. j. z facit: q̄ q̄libet hereticus est excōicatus. ca. excōicamus. el. j. de heretic. Et ita bēs sex bonas limitatiōes ad istū tex. Quasdam alias habes hic in gl. in ver. p denunciationē. z in gl. magna. z vide bimus ēt alās in p̄cessu tituli. Additio. limitatur ēt q̄n nunciatio fit seorsum ab opere: puta si fieret ad domū nunciati. nā tunc ēt pōt sperni in quo errāt p̄curatores nostri tpis. tex. in l. ō pupillo. §. nunciationē. j. e. Scō pōdera tex. in vbo iure iūcta gl. pua q̄ expōit iure. i. iuste. Istā expositionē no. Bal. hic in duob⁹ locis. ad p̄romissa q̄ fiunt ō iure: q̄ p̄ti tinēt iustitiā nō ōclarat Bal. quare exposuerit gl. iure. i. iuste sed credo q̄ ita exposuerit: q̄ posset qs nūciare ō iure: q̄ ius gñale q̄libet nūciare p̄mittit: ſ̄z nō iuste: q̄ nō būt cāz, ꝓpter hoc exposuit gl. iure. i. iuste. Pōl⁹ em̄ importat terminū iuste q̄ iure: q̄ dictio iuste de per se tm̄ importat q̄tū rite z recte, z sic importat i⁹ z factū: z ꝓsequēter q̄ iure nūciet z q̄ hz cām nūciādi. gl. no. i §. ex heredatos. in vbo iuste. q̄ Ang. multum no. in aut. de her. z falci. colla. j. Ad illud aūt q̄ ōt Bal. q̄ p̄missa facta de iure p̄tinēt ēt iustitiā, addē q̄ idē Bal. ōt eō i c. cū venissent. in vl. co. de test. q̄ si papa mandat q̄ fiat iustitia est perinde ac si diceret q̄ fiat id q̄ iuris est. l. bona fides. ff. depo. p Bar. in l. iustitia. vbi dixi. ff. de iust. z iur. z i l. nemo. C. de sen. do. Ant. in c. ij. in tiij. no. ff. de iur. cal. Tertio no. ex hoc tex. q̄ sit remissio nunciatiōis lz aduersari⁹ nō habuerit ius nunciādi. Ex quo colarie infertur q̄ petēs a iudice remissionē nunciatiōis nō per hoc videt fateri nunciationez esse iniuste factā. z per hoc infert Bar. j. in fi. q̄ petēs absolutionē ab excōicatione, nō per hoc fatet se legitime excōicatū. De quo plene scribit Bart. in l. decē. ff. de verb. ob. Ca. i c. venerabile. vbi videt text. de elec. similiter q̄ petit veniā vel indulgentiā delicti, nō per hoc videt fateri se delinquisse. gl. i c. exhibita. in verbo postulauit. de homi. z ibi gl. reddit rōnez, similiter manumissio nō p̄bat quē esse libertū aut fuisse seruū: tex. est in l. ij. C. de inge. manu. Per ista reddit dubiū id q̄ no. Bal. in l. ij. C. de iure aureo. annu. vbi no. q̄ ex instrō legitimatiōis p̄batur quē esse legitime natū: q̄ dispēsatio p̄supponit veritatē esse in ꝫ tiū, qō reputat esse no. dignū. Illud videtur dubiū: bū verū est aliqua p̄esumptio insurgit quāuis Pau. de ca. sequat Bal. in d. l. decē. vbi videas alios. Capio scām gl. in verbo hoc edicto. gl. in verbo hoc. ij. Circa p̄nomē hoc. addē q̄ oia hic dicta repetit idē Bar. quē nemo alle. ad hoc in l. j. in p̄in. in vj. col. ff. de pecu. Addē ēt q̄ ē dare triplicē oculū. s. oculū corporis, oculū mētis z intellectus. z oculū administratiōis. ita gl. in c. quorūdā. de ele. in vj. Idē de ēt q̄ si le vbū video, refert ēt ad oculū intellect⁹. text. ē in l. ītē apōlabeonē. §. si qs fil. in verbo video. z ibi Bar. ff. ō iiu. Addē ēt q̄ vult gl. sing. in l. q̄ extrinsecus. ff. de verb. ob. Idō ēt q̄ ō isto p̄nomine hoc determinat Jo. cal. z Anto. de bu. in c. si sacerdos. ad fi. de of. ord. Nā scis q̄ in cōsecratione corporis ꝙ hristi ōr hoc cē tc. Querūt isti pone q̄ in p̄tia sacerdotis sunt in veritate duodecim hostie, z ipse credit nō ee nisi decē hostias, nec vult plus cōsecrare: an erūt oēs cōsecrate, vis ibi, z ibi ēt vide latissime p Bar. Secō dum Bart. no. ad saluā dum testē addē qō idē tz Bar. in d. l. j. in p̄inc. in vj. col. ff. de pec. Sed do. Aler. reprehēdit eo q̄ p̄nomē hoc, p̄prie sumptum q̄n refert ad res corporales. importat demonstrationē ad oculū corporis. gl. est q̄ ipse Bart. approbat inferi⁹ lz sit reprobata in d. l. meminius. §. duoz̄ū. in verbo hanc eandē. ō. de leg. ij. Sed dictū testis dō intelligi ꝑm vulgarē modum z nō legaliter, vt est gl. in l. stipulatio ista. §. hec quoq̄. ff. de verbo. ob. Sed ab his facile est defendere Bar. q̄ regula est q̄ dicta testiū debent imp̄robari, vt sustineant. ita Bar. l. ij. p illum tex. C. de his q̄ ex pub. rō. li. x. z Bar. in l. iulian⁹. ff. de her. instit. z gl. no. in c. periculose. de pe. di. j. Fortius obstat ꝫ bart. vbi Bar. se fundat eo q̄ testes debēt saluari. z ad concordiā reduci. c. cū tu allegas. de test. Istud fundamentū est verū q̄n essent duo vel plures testes q̄ videretur inuicē ꝫ iari: isti bū debēt reduci ad concordiā. d. c. cū tu. Dz q̄n nō est nisi vnus testis. nō dō reduci ad concordiā: q̄ minus toleratur q̄n vnus testis est in seipso varius. l. qui falsa vel varia. ff. de test. not. ipse Bar. in l. cos. p illū tex. ff. de fal. in fi. z in l. de etate. in. ij. p̄i. q. ff. de mino. gl. or. in c. in nostra. z ibi do. An. de test. de quo vltimo q̄ aliqui aduersantur: ponunt Lano. in d. c. cū tu. z late Imo. z Mod. in l. inter stipulantē. §. j. ff. de ver. ob. Bl. in verbo edicto. quā diuide in tres. In p̄ima ad declarationē tex. rīdet tacite q̄stioni. In secūda tacite opponit z fatetur ꝫ rium. In tertia opponit z soluit. secūda ibi. q̄ interdictuz appellat. tertia ibi, sed cer te ibi nō p̄omittitur. In quātum Bar. tāgit ꝑ an sit differētia inter edictū vel interdictū. Adde p̄imo in quantū reprobat p̄imā differentiā gl. in l. p̄etor. j. eo. dicq̄ male reprobat: q̄ illa gl. nō ōt q̄ edictū semper, p̄ducat in terdictum. sed bene ōt q̄ semper edictum se hz ad interdictū tanq̄ causa ad causatum. Nā edictum p̄ropriie nihil aliud est q̄ lex p̄retoria publice posita in albo per edictū publicum aliquid, p̄hibens vel mandās. l. ij. §. eo aūt tempore. ō. de orī. iur. z §. cōstat. inst. de iure na. gē. z ciui. Sed si postea fiebat ꝫ edictum cōpetebat interdictum tanquam causatum. ita voluit dicere illa gl. Secō adde in quantum Bar. damnat differentiā Rof. per tex. in l. j. in p̄in. ff. ne vis fiat ei. Tu aduerte q̄ licet tex. ibi in §. j. appellet interdictum tamen in §. ij. duz ōt, est aūt generale hoc edictum. appellat edictū. Secō dic q̄ ex rubrica apparet q̄ illud erat p̄cisum. Tertio in quantū Bar. ponit doctrinā suam q̄ edictū sit genus z dignoscat ab interdicto per tex. in §. sunt tū. institu. de interd. Adde q̄ ista sunt verba gl. lz Bar. nō dicat in d. l. p̄etor. in p̄in. j. eo. z lz Lu. Raph. z cōiter alij transeunt cum Bart. Tu aduerte: q̄ posset attentari, p̄out alias scholaris tenuit hanc cōclusionē q̄ non sit differentia inter edictum z interdictum: q̄ reperio q̄ iurisconsultus q̄ latissime z p̄prietate seruata loquitur, p̄miseue vtitur istis vocabulis patet in d. l. j. ff. ne vis fiat ei. allegata p Bar. vbi in d. §. appellat interdictū. z tū in §. est aūt generaliter. appellat illud idē edictū. z inferius in §. hoc edicto appellat edictū. Istud ēt clare p̄t̄z in l. p̄tor. §. j. j. e. vbi eo demmet

a Multa enī facta. addel. ñ dubiū. C. ō a l. g. l. j. i §. bi duū. ff. qñ appella. sit. c. bi duū. ij. q. vj. z i c. quēadmodū. ō iureiu.

b Nullitate. Caue in hoc de nullitate: q̄ tūc snia ñ trāsit: z de ea dici pōt. c. dilecto. de ap. Purp.

c Licet snia lata. Adde Pe. de anc. z doc. in c. cū appellationi b⁹ fr̄iuolis. ō ap. i vj. dōct. in c. sepe. eo. ti. in antīgs.

d Excōicat⁹ spoliat⁹. Ad de Imol. i c. cū nostris. ō p̄ces. p̄reb.

e Quilibet heretic⁹. ad de c. sicut. el. j. eo. tit.

f Pronomē hoc. adōbar. in l. hoc articulo. ff. ō here-inst. doct. in ca. j. xvij. distin.

dēmet.§.appellat interdictū:r ꝓxime idē appellat edictū dicit eñ hoc interdictū,r postea subiungit:ea ī hoc edicto ꝓpositā est:r ne vtiꝫ ꝑmisceue. ℍō recedas tūa cōi ſnia, ℙosset eē ad ꝓpositū.l.nostre nō improbabiliter teneri.ad idē tex.i.l.j.in ꝓn.ff.de.ꝑ.l.ff.quozū bo.r in.l.j.§.hoc interdictū.ff.quozū leg. ¶ Jnrea.gl.in fi.Ho.diligēter cōclusionē Bar.ꝑm ꝙ dicit se gluluisse ꝙ qñ certū est nūciātē nō habere ius nunciādi pōt impune nunciatio sperni.r ita limitat tota ista lex r totꝫ iste ti. ¶ Additio. Adde vbi ōt Bar.cōsuluisse qđ est cōsiliuz lxuij.inc.ꝓcto.q.vertēte inter.d.Raynal. Adde ꝙ idē tenet Bl.r Bb.in.c.j.extra eo.r Bal.in cōſ.cxiij.vol.inc.ꝓponit ꝙ fuit duplex nūciatio. ℙdo ista cōclusiō Bar.facit duplex ratio. ℙrima.nāꝫ tollit iam facta,fortiꝰ impediūt fienda,l. patre furiōſo.§.de bis q sunt sui vl alte.iur.c.ad apostolicā.ō re.ſ.vbi certū ē aliq̄ facere iuste opꝰ,ipsi remittit nunciatio.vt hic ī v.decide.ergo fortiꝰ a ꝑncipio impedit.r illud est ad ꝙ pōdet aut Bar.r gl.ī ꝓbo opꝰ.Secūda rō est qz non est ꝑsumēdum ꝙ ꝓtoꝛ q sem ꝙ hꝫ eqtatē ante oculos l.q si ephesii.ff.de eo ꝙ cer.lo.l.egſſimuz.in ꝓn.ff.de bon.poſ.ſz tab. vo luisse nūciationē ꝙ cōstat esse iniustā.legare nūtiatū. ¶ †Tertio confirmo istē cōclusionē ꝓ id ꝙ in ſimili dicimus ꝙ licet ꝫ tres ſnias conformes nō possit opponi de nullitate ad impediēdū exec.cle.j.de re iud.tū qñ nullitas ē certa r notoꝛia ꝑ sertiz ex actis pōt opponi ad impediēdū executionē. Jstud ꝓbat tex.i.d.cle.j.duz ōt vt dictis calumnijs obuiet.q̄ rō cessat in hoc casu qñ nullitas ē certa r notoꝛia.ita Bal.i.l.si vn°.§.pact° ne peteret.in.xiij.col.ff.de pac.Bal.i.l.j.C.ne lic. ter.ꝙuo.Jmo.Sile.r ℍod.in.l.de pupillo.§.q opꝰ.j.eo.cū multis cōcoꝛ.quas ibi dabo. ¶ Quarto facit qz statutuz reꝫ ciēs exceptionē nullitatis.nunqꝫ intelligit reꝫcere illā q̄ certa ēꝛ q̄ constat ex actis.ꝓbat in.l.vbi pactuz.C.de trāsa.ita tz Bal.in.l.j.in vſi.denuo q̄o.C.si de momē.poſ.fu.ap. ℙde.de anch.in consi.ccij.qꝫ inci.de iure cōi ꝛc. Quinto facit:qz lz regula ꝙ spoliat° ante oia sit restituēd°,l.si qs ad se fundum. C.ad iul.de vi.tamē ꝙ certū est possessionē nō debere restituī puta qz laicꝰ spoliatꝰ petit se restitui ad decimas,certe non ē restituēdꝰ.gl.ē oꝛ.r no.in.C.ad decimas.de resti.spo.lib.vj. Bal.in.l.ordinarij.in vl.col.C.de rei vē.r in.l.si qs vi.§.differetia.ff.de acq.poſ.r ibi ℙo.Sile.in.xviij.co.cum alijs concoꝛ.p eum ibi datis. ¶ Sexto facit:qz statutum ꝙ cogit iudicē ad cōmittēdā cāz consilio sapictis si petat a parte non pcedit qñ esset certum ꝙ tale consiliuz animo frustrādi r p calūniā peteret.ita Jo.An.in addi.Spe.in ti.de reg.consi.p tex. in.l.quidā est manserunt.ff.si cer.pe.idē ex ꝑsse tz Ang.in consi.cxxvj.incipi.in questione.vertente.r nota.Sile.in consi.ccvij.inc.visa facti narratione.ad fi.alꝫ consi.lxij.in.ij.lib. ¶ Septimo r vltimo facit:qz ſtāte dicto statuto ꝙ cogit iudicē committere cāz consilio sapiētis,certe si pars peteret consiliū super eo qđ nō habet dubiū in iure:certe iudex non sapiētis.ita Bal.in.l.ille aut ille.p illuz tex.ff.de le.ij.§.cuz in v bis.r i.l.j.C.de rela.r in.l.ij.C.de le.r i.l.plz.r ibi Ful.r Pan. de ca.C.de sac.san.ec.Bal.in.c.cā te.p illum tex.de reſcrip. Jmo.in.l.si lic.de ver.ob.r ita est pulchre formata conclusio Bar.ad ꝙ nemo addit. ¶ Additio.Vid istā conclusionē Bar. vide tex.in.l.q via.in v vſi.nihil agit.j.e.in.l.pe.§.j.i v.ita de muz.ff.de re.r i.l.de pupillo.§.si plurib.ij.j co.Sñ aūt dicat certum,r qđo dicit non habere nūtiātē ꝛ nunciādi,declarat Bar.j.in.vj.q.vbi reſernodicēduz. ¶ Additio.Ego p conclusione Bar.hic allego duos tex.vltra fundamēta superi° adducta. ℙrimo tex.in.l.q via.in v bo nihil agit.j.e.scdo in.l.d pupillo.ij.si pluribz,j.e.r ista ē cōis ſnia r practica, temerarium esset ab ea recedere,lz nonnulli tenuerint ꝛnium inter quos ē Albe.magn° practic°,cui plꝰ deferunt aduocati ℳediolanēſes q̄ cuicūqꝫ alij doc.q aūt ꝛnia opi.disputādo possit tenerip hoc allego.l.pe.in verbo.etiā si calumniato.r.l.iij.§.itē si q.in vſi.p calumniā.ff.ne qs eū q.l.pe.§.parui.ff.q vi aut clā.Si eñ hz nunciat° i suum clarū statim poterit habere remissionē. Jgit nō debet spernere nunciationē. Non ob. tex. allegati p Bar.j.ea.l.i fi.qz ibi defect° est in ꝑsona. Nec ter. j.e.l.§.nūciam°.versi.q si qs in mari.qz ibi defect° est in rei:casu aūt nr̄o defect° in cā,ſz defect° ꝑsona r subtātia rei ē grauioꝛ q̄ ille q est in cā.nimirum si sibi spernit nunciatio.qt defectus sit grauioꝛ,ꝓbatur in.l.ij.§.subtili°.ff.de cond.ob.cāz est doctrina Bar.in.l.ei° q in,puincia.ff.si cer.pe.Non obstratio que posset adduci:que tollunt iam facta multo fortiꝰ fiēda.lege patre furiōſo.ff.de bis q sunt sui vel alie.iur.Quia hic est fallacia. Nam si ius clarum tollit nunciationem factam,tollit mediante authoritate iudicis quando autem spernitur, nulla interuenit authoritas. Non ob. etiam alia ratio secunda, quam ipse adducit hic. quia non est iniquū q̄ nūciatio etiā iniusta ꝓcesse liget nuciatum. cum statim posit habere remissionē.vt.ff.etiācum et lit.pulsum ō satisfactione. Banc opi.dixit posse teneri disputādo ꝛtra cōmonem:sed in cōſulendo vel iudicādo nequaquā. ¶ Secōo principaleter r notabiliꝫ no.ex ista cōclusione Bar.ꝓcto tex.vnū singulare r pegrinū q̄ quis ista.l.simpliciter dicat admittē dam nūciationē sine iusta siue nō iniusta.si certū effet nūciātē nō habet ius nunciādi:q̄ isto casu pōt impugne sperni. Hinc infertur ꝙ si statutū dicat q latis,quibus sententijs cōfozimbus siue sint iuste siue iniuste nō admittat appellatio:r mittāt executiō:tale statutū intelligit nisi cōstaret de iniustitia r nullitate,ſz ta pulchre elicit ex cluſione Bar.ꝓcto text. Hinc infero secūdo i specie ad statutū excelse ciuitatis ℳediolan.disponēs ꝙ ātiesc̄ꝫ pars petierit cōsiliū sapientis iudex cognoscēs de cā dz admittere p consiliū sapientis q̄ quis calūniose petat nā licet Signo de bo.per.xij.rationes consuluerit tale statutū nō valere.dz intelligi nisi exꝑsse appareat de calumnia euidēti,p istū tex.ꝓcta conclusione Bar.q perpetuo no. ¶ Bl.in ꝓbo p nūciationē.in fi.habes ex ista gl.tria †Primo qđ in nūciatiōe dz exprimi cā si petat als pōt sperni nūciatio.Secūdo q in libello dz exprimi causa.habes gl.r Bar.in.l.j.C.de edē.Tertio habes q testis dz exprimere causam li petat.gl.in.c.si archiepm.de testi.No.r Alex.b disputāt.an testis teneat exprimere rationē dicti sui si nō interroge tur. ¶ Juxta istā gl.Bar.formatꝫ xj.q.† Circa pmā.q.Bar. dū cōcludit qđ tria reddunt certū r notoꝛiū.ſ.snia, instrumētum,r euidētia facti p ter.in.c.olim.de ver.sig.Adde ter.enumerātē istamet tria in.c.fi.de coha.cle.r mulie. ¶ Circa pmā de instrō adde qđ Jmo.repzehēdit ꝛclusionē Bar. qđ mo instrumētū nō reddit rē certā.eo qz multa possunt opponi ꝓtra instrumētū.l.fi.C.de fi.istr. Nisi de eius viribꝰ sit discussuz vt quādo quis nihil apponeret. Jsto modo saluat Bar.hic sic i ſimili acta iudicū nō faciūt notoꝛiū nisi postq̄ est in causa conclusum.gl.sing.in.c.significauerūt.de testi. Tene conclusionē Bar.r no.eius regulam qđ instrumentū publicuz facit rem certē r manifestā iuribus ꝓeallegatis.Jntellige semper qđ mihi legitimū opponit ꝑ ista ꝛclusione Bar.adde tex.i.l.fi. in verbo manifestū.C.de re.cre.cū gl.tenet Bal.in.l.gñali. C.de sac.san.eccl.Jmo.in.c.ex insinuatiōe de app.in.c.ij.de confir.vti.vel inuti.Alibi dicit Bal.in.l.imperatoz.i ij.col. ſt.de sta.ho.q instrm est veritas apparēs r pbatio pbata r ñ pbatio pzobāda r ideo non indiget deſceptatiōe fozi.vt ibi p eū.Et habes alibi ter.illud euidentissime ꝓstare,qđ cōstat p pulchꝛū instrm.tex.est in c.lz.cēm.i v.ex pmissis in verbo euidentissime p instrumentum constat de pzoba.r ibi.d.Anto. in.xiij.col.Alibi illud dicit euidēs quādo de hoc adest instrumētū.ter.est in.c.cū dilecti in verbo ex tenoze instrumēti euidēter appareat.de dona.r ibi do.Abb.ad hoc.no.Alibi ē tex.qđ illud patēa de q̄ ad est instrumentū.tex.in.c.cū olim. r ibi do.Bb.in vlt.no.ad hoc no.de cēſ.Alibi sepe dt Bald. qđ instrumētū publicū est ꝓbatio pzobata r nō pzobāda.ita Bal.in l.ij.in.j.co.C.quando fiscus vel pzina.r in.l.quoties in vltimis v bis.C.de iud.r in l.fi.C.de vſu pu.r aut. qui semel.C.quomodo r quādo iud.in.c.consuluit.in.v.col.in fi.de offi.deleg. ¶ Circa aliud qđ dicit Bar.de euidētia facti.Ad de ter.in.c.cū speciale.§.pozro.de appel.r in.c.fi.de cohā. cle.r mulie.Adde etiā qđ nulla est certioꝛ ꝓbatio q̄ illa q̄ fit ꝑeuidentiā facti.r illa ꝑfertur cuicūqꝫ pzobationis generi,r illa nunqꝫ ista telligit exclusa.dicit est notabile Azo.i ſumma.in tit.C.ad.l.aqui in ru.Qđ dictū Bal.refert cōmunē dat. r sequit in rub.de ꝓba.in.j.col.in fi.r i.l.j.ad fi.C.si aduer.li. r in.l.pe.ad fi.C.de peri.tuto.r in.l.§.negantem.in ij.C.ad ad leg.aqui.ℳod.in.l.qui bona.§.qui dāni.ff.de dam.infect. ¶ Additio.Adde qđ euidentia facti superat omnes ꝓbationes.Bal.in.l.j.C.de sen.re.non poſ.Bb.in.c.j.de pur.cano. vbi alle.dictū Jnn.† Jtē adde r no.qđ vbicūqꝫ ꝑ euidētiā cōstat ſniam ee nullā r iniqnā.nunqꝫ transit in rem iudicatā tex. est no.j.c.fraternitatis.circa me.r ibi Jn.r oēs Lan.de frigi. r malefi.tz.d.Bb.in.c.ij.de purga.vulga.Bal.in.l.j.C.ſen.re nō poſ.do.Alex.in cōſ.cccccxlviij.qđ inci.stantibꝰ bis q.§. narrata sunt.in.viij.col.r elt in.iij.vol.cōſ.clxij. ¶ Circa tertia.q.Bar.eiꝰ ꝛclusio cōiter tenet.Tū Bar.r cōiter alij.d.l. si qs bona.§.sed qd si qs mādauit.in.d.ver.si patet.r i.d.l. etiā hoc modo.tz ℳod.ibi r hic nihil addāt:ego confirmo Mā bonū est argumētū de cōtractibus ad delicta r econtra. l.omnē.r ibi gl.ff.de ind. ℳō ego habeo qđ in delictis si aliqs diceret alicui tedet me qđ fueris cōdēnatus de tali delicto vl qđ sis infamis,vel falsari°,certe iste tenet actiōe iniurarū qz ꝑsumit dicere per iniuriā,licet aliqualiter honeste ita Ang.in.l.vestem.ff.de iniu.Si ergo hoc est in criminalibus

a ¶ Quartō, Addō huic q̄r te qōni q̄ posīta sunt. j. eo. post medius. Purp.

b ¶ Septimam. Adde huic. q. addi actionē posītā i co. i x. post. ix. cōclusionē q̄ hic cadit. Pur.

c ¶ Ex noto tū releuet. adde. Jo. de imo. i. l. accu. b satore. l. xlv. n ij. co. ff. de ob. fe. i. c. ad hec. el. ſ. i. iij. colū. de ap. Barb. i rep. ru. de re. ec. nō al. i. iij. q. pn. idē Bar. i c. cū R. cāo. de of. dele. i ij. no. idē barb. i. c. si duob⁹. i. ij. co. de ap. bar. pl. xxxv. inc. sapiēter scribit para li pome noā. ca. iij.

d ¶ Allegare puilegiū Add de qd de clerico citato coram iudice, an teneat ꝓpare re allegatur⁹. suū puilegi. viz. p Joan. in regula sciēti. 6re. iu. li. vj. i mercuri. Spe. ti. de citatiōe. i. §. j. ver. ſz pone iuder. Mo. in summa ti. de foz. cōpe. i. §. j. gb⁹ ver. li quet. arch. in c. clericū nul l⁹. z in. c. frequēs circa fi nē. l iij. disti. Qd. cōsi. in ci. an episcopus.

e ¶ Miles. als. l. miles. §. his aūt q. Purp.

ybi debēt cē pbatiōes clariozes lucē meridiana. l. ſi. C. de pba tio. ¶to fozti⁹ in ꝓtib⁹. Aduerte tñ op. ¶De. & ly. quā rephēdit Bar. z Bb. z in. l. q te. in vl. col. ff. ſi cer. pe. q est magnus ꝓpactic⁹ dicit se vidisse in ꝓactica obseruari indistincte. q il la opi. ¶De, z ly. sit vera q̄ etiā tenuit & unā. in. d. §. sed quid si mādauit. z ſi vis tenere istā partē nō ob. fundamētū Bart. dū dicit. q iste sunt verba dispositiua: q̄ si essent nunciatiua cū sint de futuro nihil disponerēt. l. titia cū testō. in pnc. ſ. de le. ij. Istud fundamētū Bar. nō est verū. nā in. d. l. titia. iō illa verba enūciatiua nō disponūt, nō ꝓpter hoc solū q̄ sint defu turo: sed ēt q̄ nō ꝓncipaliter fuerūt plata ꝓpter se, ſz ꝓpter aliud. q̄ ista duo simul nō disponūt. put no. Bar. z oēs i. l. ex his verbis. ff. de do. ſz i casu nro. z ly. verba plata sunt pncipaliter ꝓpter se q̄uis sint enūciatiua z de futuro bñ disponunt. tex. est i. d. l. hoc mō. z in. l. ēt hoc mō. Ita posset substineri di ſputādo: tñ nō recedas a ꝓclusiōe Bar. ¶ Additio. Circa q̄r tā. q. vtrū possint operari ꝑ petēre exp̄ssionē cāe. z ōt q̄ sic. per tex. i. l. phibere. j. q. vi aut clā. vbi ēt seruꝰ pōt phibere. certe hic inepte iogf allegādo illū tex. q̄ si hic voluit egparare mū terū illi⁹. l. cū ista errat. ptz q̄ materia iste seruꝰ nihil pt phi bere. vt ē tex. i. l. ē pupillo. §. j. e. bñ pt. phibī ex edicto q̄ vi aut clā. ergo Bar. male egparat fi. Bar. vero noluit egparare materiā istā ad illā. q̄d ēm ad ꝓpositū z sic apparet q̄ Bar. vñ all. l. j. C. si p vi. male allegat: q̄ dēmet ter. log. ſi seruo nec tex. in. l. cū ꝓcurato. q̄cq̄ facit ergo apparet q̄ nullibi ista opi. phat. ¶ Circa septimā. q. no. diligēter ꝓclusiōe bar. q̄ ē no. digna ꝓ q̄ nō sufficit nūciātē dicere cāmiru edificās in solo meo: nisi adūciat a me posse. vl si dicat: q̄ edificās ꝛ seruitutē domui mee debitā, nisi adūciat in cui⁹ q̄si possessiōe sum: q̄ nō peluderet. als de necessitate. l. ꝓ. j. de aqua q̄t. z esti. z istoca su posset nūciatio sperni tā q̄ nō haberet causā. Sol⁹ Jo. de Imo. hic ꝛdicit Bar. z dicit q̄. d. l. pe. loquit q̄n ꝓstabat. q̄ nūciās erat possessor. sed q̄uis ego nō dicā solū a me possessū nō sequit q̄ hoc. ergo tu edificās possides. vnde in dubio non debet cōteni maiestas ꝓtozis. l. si qs ex aliena. §. fi in. verū q̄ iste passus est subtilis z necessarius licet alī nō dicāt. Adō q̄ idē q̄ hic tenet idē Bar. in. l. stipulatio. §. habet. j. e. Sed advertē: q̄ ꝛ Bar. stringit fozt̄ter ter. in. l. de pupillo. §. memi nisse. i ver. at si in suo. j. e. z ibi Imo. pōderat illū tex. ꝛ Bart. hic. Ibi ergo est tex. q̄ nūciatio ōt fieri ꝑ illū qui nō est possessor. z cōsequenter ꝑ eū q̄ nō asserit se possidere: ergo directo ꝛ Bar. hic. Alias respōdebatur ad illū tex. bene dicit q̄ ille tex. bene ōt q̄ nunciatus nouū opus possidenti, sed nō ōt nūciā a nō ꝓtēderet se possidere: q̄ dico q̄ imo tex. dat ibi consiliū z doctrinā si q̄s possidet vi q̄si possidet nō debet nūciare verbo: q̄ pderet ipse possessionē z faceret aduersariū possessorē. §. in operis. j. ea. l. sed si ipse nō possidet q̄ nō ē tūc pticulū pdere possessionē vel q̄si nūciet verbo: ergo nunciatio q̄ fit verbo debet fieri ab eo q̄ nō possidet: ergo est ꝛ Bar. si nō cauillet. Rūdebat alio mō q̄n ibi nunciat⁹ possidebat a nunciante vi vel clā vel precario tunc sufficit. ꝓout dicit Bar. ſz ista ē expōsita calūnia z diuisatio ad illū tex. Secūdo ꝛ Bar. arguo sic. videt fozt̄ter facere ꝑ nunciationē factā verbo. clarū est q̄ q̄s perdit possessionē q̄ possideret z facit aduersariū possessorē tex. est in ista. l. in. §. in operis. vbi gl. z in. l. de pupillo. §. meminisse. ergo mihi videt q̄ frustra regrat q̄ dicit Bar. q̄ sit necesse dicere q̄ possideo: z q̄ nō sufficit dicare a me solo z ꝑ hoc ostēdo q̄ nō obtēr. i. l. pe. al. ꝑ Bar. q̄ in alīs interdictis ille qui nunciat nunc̄ pdet possessionē sicut in isto. vt declarant doc. in. d. §. in opis. z in. §. meminisse. z si restringeres dictū Bar. vt procedat nō in nunciatione q̄ fit per verbum, sed q̄ fit ꝑ ꝓtorē, esset male dictū: q̄ aliud est in ea. vt firmat Bar. ſ. in ij. q. q̄ in ea nō regrit expōsitio cause, z si restringeres q̄n fit ꝓ actū lapilli esset multū diuinare z alienum a verbis Bar. vñ videt q̄ in pūcto iuris cōclusio Bar. nō sit vera. z ꝛ ista opi. tz etiā Jmo. in. l. in puinciali. §. i. j. eo. vbi pōderat Bar. ibi velle q̄ nūciatio possit fieri p eum z q̄ non possidet. idē Jmo. in. d. l. de pupillo. §. meminisse. vbi ponderat ēt Bar. ibi sentire ꝛ ium in. xiij. q. idē tz Jmo. in. l. stipulatio. §. habet. j. eo. Idē tenēt Jmo. z Lu. in. d. l. de pupillo. §. si qs ipsi ꝓtoz. j. eo. z ista pars ꝛ Bar. videtur mihi de iure sustētabilis ꝑ tex. d. §. meminisse. q̄ fozt̄ter stringit, Tñ ad scōm fundamētum q̄ fecit, posset rūderi, put dicebā pluries. q̄ ꝑ nūciationē nō pdat statim possessio. ſz demū ꝓstita satisdatiōe, z videt tex. in. l. si ali⁹. §. iulian⁹. in verbo eo ipso. j. q̄ vi aut clā. ꝑ quē tz Rap. cu. in. §. is o pis. j. ea. l. z ibi ita declarat illū tex. in. ix. q. Bar. Adde q̄ sol⁹ Ln. ro. rephendit Ba. ꝑ text. in. c. bone iuncta gl. ſ. de app. vbi ap. ex traiudicialis ꝛ pnas tas psonas inter posita. pōt postea in pcessu ꝑ futurū granamēto iustificari. Scō reto z quet ꝛ Bar. ei⁹ fundamētum de li bello. nā in libello secuta litis conte. mediāte li. conte. est cel bzat⁹ q̄ dā q̄si ꝛct⁹. l. iij. §. idē scribit. ſ. de pe. merito nō ē licitum ap̄li⁹ mutare nec variare: ꝓout disponit aut. q̄ semel. C. quō z q̄n iu. ſz ista cessant in noui opis nunciatiōe vbi nō ē q̄si ꝛct⁹ z sic ista cōtestatio. Teneo cōclusionē Bar. ꝑ iura alle. ꝑ eū z p tex. i cle. appellati. d ap. vbi ē tex. fozt̄ter q̄ ñ lz pseq. alia cāz q̄ exp̄ssam in appellatione. ēt si ista alia cā ct notozia. Nō ē vt ꝓbi in gl. q̄ allegat ꝑ singulart: q̄ lz in notozijs releuet. ab onere pbādi, non tñ releuat a onere pponēdi a pncipio: ꝑ illā gl. ē tex. iuris ciui. subtil⁹ inducen. nā legati q̄i sunt in legatione bñt puilegiū declinādi foz. l. j. §. oēs. ff. de iud. z istud ꝓuilegium q̄ est clausum in cozpore iuris z notoriū vt ōt Bar. in. l. oz namētoz. ff. d aur. z ar. le. z tñ si cōuenia tur, cōgit iste legat⁹ comparere z allegare puilegium. Item text. est in. l. si qs ex alie. ff. de iu. ergo ibi est tex. q̄ noto riuz ēt iuris clausum in cozpore iuris non releuat ab onere pponēdi z allegādi. Et sic ꝑ illuz tex. teneo gl. in. d. cle appellanti. q̄ noto riuz non releuat ab onere pponēdi z allegādi. Per hoc re, pbo gl. i. c. accedēs. in gl. j. ad fi. vt li. nō cōt. q̄ vult ꝛ diuz. z pessime dixit q̄ ver. tex. Sco. z pbat. pōdera gl. in. c. cuz sit romana. i ver. passiz. d ap. z tenēde istā ptē nō ob. fundamētū Lu. pmo nō ob. ter. i. c. bone. cuz gl. q̄ rūdeo, q̄n ille ter. nihil facit: q̄ ibi log. appellauit respectu futuri grauaminis, hic aūt nūciatiōis cāē ōp̄terio: nō ob. dū ōt q̄ ō ilibello mediāte litis cōte. ē acq̄situz i⁹: q̄ eo ipso ē ꝓfecta, vt ōt Bar. ſ. i. v. n. duz allegat. l. post ꝓfectā. C. de reuo. don. z sic defendo sniā Bar. Ego vltra Lu. arguo fozt̄ter ꝛ ꝓclusionē Bar. fundamētuz ꝛ Bar. est: q̄ nunciatio ē q̄dā appellatio iterlocutoria vl ex iudicialis. iō ñ lz mutare aliā cāz q̄ exp̄ssā. c. j. d ap. in. vj. nā si ēt appellatio diffinitiua licet mutare cāz tex. in. l. ñ. §. qd ergo. ff. d ap. q̄d ist̄ō fundamētuz sit falsuz ostēdo. Nā si nunciatio diceret appellatio ab interlocutoria: bah. eo regulā, in appellatione ab interlocutoria, interiz attētata nō debēt revocari. tex. ē no. i. c. non so. d ap. i. vj. z tñ attētata post nunciationē interiz ōstruunt z revocāt. l. ꝓtoz. §. hoc iterdictuz. ñ. j. e. nisi fozte diceres ōfendēdo Bar. q̄d dispositio. d. c. fi soluz limitat ꝑ istā materiā nunciatiōis pp cōtēptā mūestatē ꝓtozis. Sz certe ēt supius ōt Bar. ēt i ꝑrio cōtenit maiestas ꝓtozia. ¶ Additio. Cōtra istaz ēt cōclusionē. Bar. ꝙ nūciatio possit fieri ꝑ eū q̄ nō ē in possessiōe. ē tex. in. l. si ꝓt⁹. j. e. vbi si agoꝛ te q̄d debeas nihil seruit⁹ a domo tua z tu non defendas te: ego cōstituo te in possessione, z ꝛ tu teneris mihi satisdare: q̄d nunc̄ ipedies nec op⁹ nouuz nunciabis. pondera q̄d iste qui se non sēdit tenet satisdare: z tñ amisit possessionē. Frustra ergo peteret satisdatio ō no. ope. nun. si ex q̄ amisit possessionē non posset ap̄li⁹ nunciare, z frustrato ꝛie cautionis sunt euitāde. l. j. §. debito. ff. vt in pos. le. l. stipulatio. §. diu⁹. ff. vt le. no. ca. Tu rūde subtiliter, q̄d ōti escunc̄ agit ꝛ aliq̄e ad imponēdā ibi seruitutē, vt in. d. l. si p⁹. z ipse ꝓtumar pua⁹ pos. revocabit. r. l. si q̄s ē ptionis. §. ſz z si q̄s. C. d ꝓscr. xxx. an. no. Bar. in. d. l. si p⁹. in. vj. op. mō cū iste amisisset possessionē p contumaciā. tū q̄ amisit revocabilr z purgādo ꝓtumaciā recuperabit possessionē ꝑ iura. ſ. all. p ꝑ hoc satisdat q̄d ēt si recuperaret ꝛc. Jn. x. q. Bart. adō q̄i ꝛ iuz fozt̄ter facit tex. in. l. q̄d in hr̄dē. §. eligere. ff. de trib. vbi ēt in libello non ꝓt mutari q̄litas. z ōt Jmo. i. l. i. §. j. ff. de pu. q̄d nō repit illud ꝛ iuz formatuz a do. ſz valde strin git. Sed quod debet intelligi ꝑm. d. §. si detracta, sed nihil est dicere. Tu rūde clare q̄s in. d. §. si detracta nunciatio q̄litas sciētie. vl ignozātie dñi nō immuta ꝓdēnationē in aliq̄ q̄ sēp dño ꝓdēnat insolidum. bñ ve. ē q̄d in executione suie si dñs fuit ignozās, nō fit executio insolidu⁹, ſz noralr. q̄ dādo ꝑuz ꝑ nora liberat. tex. ē in. l. miles. §. q̄ iudicati. ff. d reiu. nimi ꝛ sibi admittit variatio. sec⁹ ē i. d. §. eligere. vbi mutatio illi⁹ q̄litatis faceret diuersā ꝓdēnationē. ita rūdet Bl. in. d. §. si detracta. Bal. i. d. l. edita. in repe. pusi. i. vj. co. C. d edē. vbi alī plene dixi, z. d. Jn. d bu. i. c. ij. d li. ob. ¶ Additio. Jn ista. q. x. duz Bar. allegat particulā gl. hic q̄ ōt icipe. Sexto dic. nō repit cōiter in lib⁹ impssis. bñ ē q̄dā particula q̄ incipit. Sexto pone exēplū. sed debet dicere pone exēplū ꝛc. q̄d tēdit ad tertiā fo. Illa vero particula duz dicere. Sexto z dic, z seqre Bar. q̄ habuit gl. in co. ruptā in. x j. z vl. q. Bart. adde ꝑ conclusione Bar. facere subtiles ronez: q̄ in. d. l. ij. C. de noua. non regrit illa ꝓnunciatio ad effectū ſiplicis certioratiōis. ſz ad effectum ꝓlationis. vt cessionari⁹ ꝓnunciādo ꝓferr cedēti, ergo ꝓnūciatio nō ꝛ ſipler ſz certa z cōtinens ipsā cessionē, vt ōt bar. Assūptū ꝓbo sic. litem ꝓte. ꝓcedit libell⁹. l. j. z auf. offeraf. C. d li. ꝓte. ꝑ libellū sit certioratio. l. j. i pn. ff. d edē. si i illa. l. ij. suff ceret simpler ꝓnūciatio ad certioratū, ꝑ seqnēs certe sufficere dr̄et libell⁹. z tñ tex. ibi regrit li. ꝓtest. ergo ap̄et

simpler

simplex certificatio nō sufficit. ¶ Additio. Aliter ꝛ Bar. ꝛ ad uerte q̄ idē Bar. est sibi ꝛrius. in tū. q. dō q̄rit vtrū oparū possint petere cām nūciatiōis ꝛ qō sic. g. l. ph̄ bere. in p̄in. ff. qō vi aut clā. postea subāgit: ꝛ q̄ hic tractat de tuēda possessione dñi ergo exp̄sse vult qō ille cui nūciatū esset i possessione dum vult q̄ operarij eius cui nūciat pp tuēdā possessionē ipsi⁹ nunciati possunt petere cām si ergo nūciat⁹ erat in possessiōe: ergo nō nūciās. ¶ Itē ꝛ ba Bar. in x. q. d ū ōt q̄ si esset manifestū nūciātē esse i possessione: nō deberet exp̄imere cās. ꝛ. nā i manifestū ꝛ nō deberet p̄bari: tū ꝺ allegari l. si adulterij. §. idē pollio. ff. de adul. ꝛ Jas. i p̄ce. q. allegat duas ꝓcor. ergo ꝛ sit i possessiōe ꝛ sic manifestū: tū deberet allegari: ꝛ ita ipse alle. q dā nō indoct⁹ scholaris dicebat q̄ nō tenebat allegare: q̄ ipe calūniose interrogabat de cā: ꝛ ita exp̄sse ad hoc facit gl. in l. g cū maiōr. in ℏ. vl calūniosā. s. ō bo. li. ¶ Ultio capio glo. magnā in verbo eaten⁹. circa p̄mū euidētiale q̄ triplex est remissio. adde in p̄ia dū ōt q̄ de remissiōe q̄ fit ab hoie nō logt nec iste tex. nec gl. dic q̄ imo logt tex. exp̄ssius. in §. inde q̄rit j. ca.
16 l. ſ ꝛ Bar. intellerit q̄ nō loquat tex. s. i. pn. ¶ Scō adde iḡtū Bar. ōt ꝛ q̄ remissio q̄ fit a lege est duplex, dic meli⁹ ꝛ notabi li⁹ q̄ q̄dā est remissio q̄ fit a lege sola, nō ꝛueniēte aliq̄ facto hois. put est q̄n est ipso iure nulla q̄dā est q̄ fit a lege nō a lege sola ſ ꝛ immediate facto hois edificantis q̄ p̄stat satisdationē: nō est ergo sola lex q̄ remittit, ſ ꝛ lex cū facto hominis. s. cū satisdatione. ¶ Tertio adde iuḡtū Bar. ōt q̄dā est remissio que fit a lege q̄n nūciatio est ipso iure nulla: p certo Bar. inepte loquit ꝛ impropꝛie. q ꝛ si nunciatio est ipso iure nulla, ibi nō cadit remissio. ¶ Pro ꝛ q̄ privatio p̄supponit habitū. l. remittit. ff. de fureiu. l. decē. ff. de ver. ob. Scō de hoc est tex. in l. j. §. j. ff. de remis. vbi ōt iurisc̄sultus remissionē demū factā valere vbi nūciatio tꝛ. Si ergo nūciatio est nulla ibi nō cadit re
17 missio: q̄ uis gl. ibi alr dicat. ¶ Quarto adde iuḡtū Bar. facit dr̄ia int̄ remissionē q̄ fit a lege ꝛ remissionē q̄ fit a iudice: ꝛ tū p vtroq; mēbꝛo allegat eūdē tex. s. in l. p̄tor. §. deinde. j. c. illū tex. alleganit Bar. pro vtroq; mēbro. Sed sunt diuerse, vt p̄supponit Bar. ille tex. nō vr̄ bñ allegari p vtroq; mēbro: sed saluādo Bar. declara eius intētionē cē q̄ remissio q̄ fit a lege vbi est p̄stita satisdatio de q̄ loquitur d. §. deide differt ab illa remissione q̄ fit a iudice post p̄stitā satisdationē: ꝛ illa est p petua: ꝛ imponēs finē liti de qua loquit idē tex. eo q ꝛ pria est t palis. ꝛ nō effectualis. est enī t palta donec fuerit iudicatū. an uit iusta nunciatio vel nō ꝛ interī pōt edificare, ſ ꝛ remissio q̄ fit p iudicē post satisdationē est ꝓpetua ꝛ imponēs finē liti de qua loquit d. §. deinde. ita declara ꝛ itellige Bar. ¶ Additio. Dic meli⁹ reprobata dicit Bar. q̄ est remissio q̄ fit ab hoie: ꝛ ista clara est: aliqua est q̄ fit a lege ꝛ a iure, ꝛ est duplex ſm Bart. vna q̄ fit q̄n nūciatio est oīno nulla ꝛ exp̄ssa. Tu dic ꝛrium q̄ hoc casu nō fit remissio: q ꝛ privato p̄supponit habitū. l. decē qua ō ver. ob §. diu⁹. insti. de ca. dimi. si ergo nūciatio est nulla nō pt fieri remissio: ergo a lege vna tū fit remissio. aliqua est q̄ fit a iudice, ꝛ ista est ſm Bar. duplex: vna q̄ fit p satisdationē, tu dic q̄ nō est remissio q̄ fiat a iudice: ſ ꝛ a lege: q ꝛ vbi p̄imū est satisdatū, est ac si nunciatio facta nō esset l. de pupillo. §. si is cui. j. c. ꝛ ius hoc operat, nō iudex: nec tex. allegat⁹ p Bar. ad hoc p bādum gēr̄aliō oīno facit: q ꝛ q̄ data satisdatione iudex faciat remissionē in illo tex. verbū nullū, nec in quoq; alio tex. ꝛ allegat illū tex. hic dū vult q̄ alias fiat remissio p satisdationē a iudice ergo fit vna sola remissio. s. vñ visis hinc inde allegationib⁹ effectual iudicat, ꝛ ita ipse le. Scō p̄mitte ſm Bar. q̄ quam būt literā affirmatiuā q̄ negatiuā: si habēt affirmatiuā lr̄a si obstaret. ¶ Circa ſm euidētiale q̄ si haberet lr̄a affirmatiua: tūc esset clara ꝛ nullū ꝛrium obstaret. Adde q̄ imo lr̄a affirmatiua non vr̄ bene stare: q ꝛ si haberet ius, prohibendi, non deberet fieri remissio: imo potiꝰ ꝺ affirmari nunciatio. Scō put etiā ōt Jmo. si fieret remissio q̄n nuncias hꝫ ius, phibēdi: certe fortius ꝺ fieri remissio q̄n non haberet ius phibendi, ꝛ sic stāte litera affirmatiua deberet subaudiri dictis implicatiua etiā, ad tex. Tertio p̄mitte ſm Bar. q̄ iste dictiones eaten⁹ quatenus altera sumunt tribus modis: causaliꝛ. tpaliꝛ ꝛ quantitative. Primo nō sc̄ꝫ causaliter capiuntur in isto tex. ſ ꝛ p̄ima sol. gl. ꝛ gntā ꝛ quartā que debent simul iungi. Scō nō tpaliter ſm scōā sol. gl. Tertio nō sumunt ſm tertiā ꝛ sextā sol. gl. Premitte ergo q̄ hꝫ gl. videatur ponere sex sol. tū re vera non sunt nisi tres principales: q ꝛ cum p̄ima iungitur quarta ꝛ quinta: cū tertia iungit sexta: q̄ idem dicit ꝛ latius addit ō rebus coꝛporalib⁹. ¶ In gl. mag. ex p̄ima sol. iungendo quartā ꝛ quintā q̄ simul debent iungi, habes tria p̄incipaliꝛ allicere primo p̄imā solutionē seu p̄imū intellectū ad tex. quē p
18 bā vt hic p Bar. ꝛ Scō a no. ex gl. dum ōt: q ꝛ nulla cām dicea bat, vel que ꝛo nulla habetur, hic esse glos. ordinariam quod paria sunt nullā cām exp̄imere vel frivolā exp̄imere que p nulla habet. ad hoc Bal. hic no. istā gl. ꝛ p ca allegat. l. ij. §. circa. ff. de exce. do. ꝛ dicit istā gl facere ad materiā appellatiō nū extra iudicialiū vel appellationū ab interlocutoꝛia q̄bus regrit exp̄ssa cāe ꝓut dixi. s. in. ix. q. Bar. paria ergo sunt nulla cām exp̄imere. vel frivola exp̄imere. Adde tex. in l. q tieo. ff. g satisd. cog. cū si. vbi paria sunt nullo modo satisdar: aut satisdare ſ ꝛ vitiose. Ad idē, q ꝛ paria sunt nō cōparei ciu dicio vel min⁹ legitime ter. est i c. Nicolao. ꝛ ibi cano. p ſertiꝛ Bal. de app. Silr̄ paria sunt nullo mō adire. vel adire inutiliter seu viaiēp etēti, ter. est i. l. ij. ꝛ ibi Sal. Fulg. ꝛ alij no. C. ō suc. edi. tex. i. l. si. ff. de li. ꝛ post h. i vbo nihil agit. i. l. filiꝰ e mā cipatus. ff. de coll. bo. Alibi habes q̄ nihil⁹ ꝛ invalidū eg parātur tex. est q ꝓpꝛie sic eg parat in. l. si aut nullū. ꝛ ibi Bal. C. ō le. her. ¶ Additio. Tu dic q̄ est ꝛpossibile ꝛiungere quartā ꝛ gntā cū ꝓma, pbat: nā p̄ima solutio q̄ tex. vult dicere pōt remissio fieri eaten⁹. i. iō quat en⁹. i. q ꝛ nūciatio erat nulla subūcit gl. quo casu etiā sine satisdatione fit remissio. si velles q̄rtā ꝛ gntā cōiungere cū ista esset necesse q̄ in illis etiā vellet gl. q̄ remissio fieret sine satisd. put h̄ in p̄ima, mō in illa quarta ꝛ gnta ponit q̄n remissio fit p satisdationē. ꝛ gd ad rūbū cū ista dicere ꝓut hic Bar. ōt in hac. j. col. fit mētio de tꝛiplici remissione legis: ꝛ sic de ea ēt q̄ fit p satisdationē: ꝓsidera tu vñ a hoc nō somniauerit Bar. imo gl. exp̄resse ōt in. j. so. in fi. ꝛ iō
b fit remissio ēt sine satisdatiōe: ita ipe leg. Tertio habea b ex gl.
1 in quarta sol. q̄ hic ſugit⁹ q̄ si nūciās cui offert satisdatio dicat bodie p̄stat, bodie agat: tūc nō pōt vigoꝛe satisdationis nūciat⁹ procedeꝛ i edificādo. addūt Bar. ꝛ doc. q̄ imo tūc ꝺ ꝺifferri edificiū p tres mēses p tex. i. l. fi. C. ō edi. p̄iua. als ē. l. j. C. de ope. no. nū. ꝛ p illū dicūt doc. limitari. ll. istius tit. q̄ volūt q̄ p̄stita satisdatione fit remissio nūciationis: ꝛ edificans pōt p̄cedere i edificādo. l. p̄tor. §. deinde. ꝛ. §. seq. ꝛ l. de pupillo. §. si is cui. j. c. Iste. ll. limitāt, nisi nūciās cui offert satisdab tio dixerit, bodie p̄stat: bodie agat tūc ꝺifferr edificiū p tres mēses: ꝛ ita tenuit oziginalr gl. ꝛ doc. cōiter i. d. l. fi. bar. ꝛ do. in. l. p̄tor. §. si quis paraf⁹. j. c. ꝛ gl. ꝛ doc. i. c. fi. extra eo. pōdera ergo q̄ Bar. ꝛ oēs idifferēter volūt q̄ si illa. l. fi. iō supsedeat ab edificādo p tres mēses: iō q̄ nūciās dicebat, bodie p̄stat bodie agat, ita tenēt gl. ꝛ oēs doc. hic ꝛ vbiq;. mihi autē vr̄ veritatis inuestigāde gratia q̄ ille tex. indistincte dicebat q̄ facta nūciatione supsedeat p tres mēses. itra quos ꝺ cā nūciatiōis decidi a iudice: ꝛ si nō possit decidi. intra tres mēses pp aliq̄s ipedimētū: tūc p̄stita satisdatiōe possit p̄cedi in ope. ꝛ q̄r teneo q̄. d. l. fi. indistincte p̄cedat sine sit dictū bodie cōstat ꝛc. sive nō. ꝛ p ꝺis teneo q̄ p illū tex. bodie limitētur ea ista iura ffor. ꝛ ita alias dū essem scholaris sustinui istā publicā ꝓclusionē: ꝛ als adhuc mihi nō displicēt. Moneo ꝛ q̄ tex. vbiq;. s. in d. l. fi. ꝛ in. c. fi. extra. e. loquunt inoistricte q̄ supsedere debeat p tres mēses. j. quos ꝺbeat decidi cā. ꝛ nō dicūt q̄ ibi fuerit dictū bodie p̄stat bodie agat. Scō q ꝛ tex. i d. c. fi. qui dicit q̄ ēt si nūciat⁹ vellet satisdare tñ ꝺ supsedere ab edificādo p tres mēses. nō q ꝛ nūciās vellet statim aut diceret bodie p̄stat ꝛc. ꝛ sic statim ostēdere de iure suo. imo tex. ibi ōt q ꝛ pq; ad tres mēses pōt ostēdere ꝺ iure suo. Tertio moneo ꝛ q̄ si vera esset opt. gl. ꝛ doc sequereꝛ q̄ ēt in ptāte nūciatis vel acceptare satisdationē, vel sp̄reta ea dicere bodie p̄stat ꝛc. Sed istud vr̄ mihi q̄ sit de ꝺirecto ꝺ tex. in. d. l. fi. in ver festinare. vbi ter exp̄resse imposuit necessitatē iudicib⁹ vt festinēt ꝛ oīno expedīr̄ cām. j. tres mēses: ergo ille tex. tollit facultatē nunciandi. ¶ Quarto pōdero tex. in. d. l. fi. q ꝛ tūc admittit satisdationē nūciāti q̄n occurrit legitimū impedimētū ꝓpter q̄ nō pōt expediri cā nūciationis. j. tres mēses: tūc post tres mēses satisdationē admittit, qua p̄stita pōt edificari: q̄ aliter quā ex cā impedimēti. j. tres mēses non ꝺ admitti satisdatio etiā si nūciās nō dicer. t. bodie cōstat ꝛc. ¶ Quinto pondero rōnē decidēdi illi⁹. l. fi. nā rō decidēdi est q̄ supsedeatur per tres mēses eo q ꝛ nūciās dixerit, bodie p̄stat ꝛc. ꝓut dicūt gl. ꝛ doc. Sed rō decidēdi est: q ꝛ edificia nō ꝓhibent p inanes denūciationes ultra tres mēses. Itē recte denūciāti⁹ cōsulet. Rō ergo triū mēsiū est, ne per inanes denuntiationes operā ꝓhibeātur vel vltra per illud tēp⁹, ꝛ ista ꝓclusio mihi adhuc plꝫ multū cōgruit. d. l. fi. Non recedas ñ a cōi sniā ꝛ dicas q̄ d. l. fin. sic necessario ꝺ intelligi ad hoc vt iura iuribus concoꝛdēt ur. ꝛ. d. l. fi. cōcoꝛdetur cū l. p̄tor. §. si quis paraf⁹. j. eo. cū si. ¶ In ea. gl. ibi, vel dic secundo. istam gl repꝛehēdit Bar. in ea gl. ibi vel dic tertio istum tertium intellectū etiam repꝛehendit Bar. ¶ In. vj. solu. gl. Bart. tenet istam sextā solu. Sed aduerte q ꝛ Bart. facit vnum p̄suppositum per q̄ tenet istam sol. ꝛ probat aliquas p̄cedentes q̄ iste tex. i secta parte necessario se referat ad edictum p̄toꝛis positum

¶ Scō no. Ista omia repetunt. inſ. q̄ties. col. j. ff. q satisd. cogi. facit q̄ dicit Jas. p illum tex. ix. l. cum res. rūj. no. ō le. j. Pur.

¶ Tertio habes. Conclusio. gl. de pbatiōe q̄ oſſert i cōtineti, cō. pba. per decisionē Pau. post gl. i. c. suscitata. colū. vlt. de resti. i inte. q̄. pbatio. admittit tur post sententiam quā do incontinēti offertur. Purpu.

in l. pretor. §. deinde. ſ. e. q̃ edictū loquit de remissione ꝓsatisdationē. Ad ita tenēdū, debuit moueri Bar. q̃ iste nō ꝑt referri in ſcōa parte ad aliud edictū niſi ad illud de quo in §. deinde. q̃ nō habemus aliud ad q̃ poſſit referri. Sz tu ꝓsidera q̃ ter. in d. §. deinde nō loquit de effectuali remissione que sit ꝓpter satisdationē, lz Bar. volēs paliare dicat, quod illa satisdatio est cā cūdi ad iudicē qui postea facit effectualē remissionē, de qua effectugli loquit iste ter. tū de ista nō loquit. §. deinde. Secdo ꝓsidera q̃ iurisconsultus hic, lz in j. parte referat edictū prętoris. tū i ſecūda parte nō ſe refert ad aligd edictū ptoris. put ꝓsupponit Bar. Si dicat q̃ ex cōtinuatiōe ſe refert ad edictū, dic q̃ iurisc̄ſultus in ista ſecunda ꝑte ponit mētē illius edicti cuius in legibus ſequētib⁹ nō habeam⁹ edictu exp̄ſe positū, t sic istud vr tibi absonū dictū, potes dicere q̃ iurisc̄ſultus in ſecunda parte ſe fundet auctoritate edicti positi. in l. prętor. in ꝓin. j. e. t hō in §. deinde. Vbi etiā ꝓtor ꝓcipit demolitionē operis ꝓpter ea q̃ nō erat facta remissio. ergo vr ꝓmittere remissionē, put in simili öt gl. in verbo deīn de. t ibi Bar. t oēs. Unde teneo qđ quid dicat Bar. q̃ iste ter. nō loquat de remissione ꝑm. §. deinde. qui loquit de remissione que sit per satisdationē. ſed quod iste loquat de remissione effectuali. q̃ sit per iudicē cā cognita eatenus, quatenus nūcians non habuit nūciandi ius: q̃ de tali effectuali remissiōe q̃ sit p mēsurā iuris loquitur pp̄rie iste ter. put etiā fatetur Bar. j. in pri. diſt. Et isto mō ſensus litere est clarus ſine difficultate t sic effectualiter teneo tertiū intellectū gl. cū q̃ ꝓcor. ter. quē et tenēt Rap. cu. t Pau. de ca. hic. t ista est veritas qđ dicat Bar. vltra Bar. t antiquos aliū intellectū ad istū text. ponit hic Rap. cu. quod ista verba eatenus quatenus peregregie i ter. posita sunt, vt contineāt etiā totū sicut verbū reſiduū. l. ij. C. de bere. inſti. Nihil ler vult remitti intātū inquātū nunciās nō hz ius ꝓhibēdi: ergo intelligit quod ēt in totū velit remitti ſi in nihilo hz ius ꝓhibēdi: vnde ꝑm eū nō fuit op⁹ q̃ ista gl. tot verba effunderet, q̃ ista vera sol. Sed caue: q̃ ꝑm istū intellectum esset dicere quod effectualiter superfluerent illa verba eaten⁹ quaten⁹: ſed ſimpliciter erat dicēdū quod remissio fieret vel in totū vel in parte ꝑm quod habuerit ius ꝓhibendi. t tū in iure nihil debet eſſe ſuperfluū. §. quib⁹. in j. ꝓſti. C. vnde teneas tertium intellectum gl. qui est veri⁹. ¶ In ſecunda parte principali gl. dum Bar. facit differētiā inter nunciare t ꝓhibere. Adde quod istā dīām exp̄ſe reprehēdit gl. ꝓr. in l. ſi ꝓcurator. j. e. t illā gl. quod non ſit differentia inter nunciare t ꝓhibere: ſequit ipſemet Bar. ſibi ꝑius. in l. de pupillo. §. meminiſſe. in ij. q. in fi. j. e. t ꝑs q. l. ꝓmiſcue vtunt iſtis vocabulis. vt apparet ex ꝓin. huius tex. t ſimi. ¶ Extra gl. circa ꝓin mā q. Bar. t q̃ remedio ꝓſulatur ꝑ iniuſte nunciātē: Adde q̃ eius diſtinctio ante eum fuit Old. hec, put fideliter refert t ſequit hic Abb. in vij. col. ¶ Secundo adde in mēbro primo Bar. istā opi. reprehēdit hic magiſter meus obſeruāde memorie. d. Jac. pu. tali ꝓsideratione. Nā ex quo nunciās fuit in dolo iniuſte nunciādo: nunciatus aūt q̃ sciebat ſe hāre ius edificādi ſpreta nunciatione edificari fecit: q̃ credebat ſe iure edificare eiq̃ licere: ergo ſo. ū fuit in culpa, t iſte error iuris excuſat eum a dolo. l. ſed t ſi lege. §. ſi rē. d. de pe. her. ergo dolus nunciātis. dz ꝓpō ierare culpe ei⁹. l. itē ſi obſtetrix. in ꝓin. ff. ad l. aq. Ā decisiō Bar. ꝑm eum, pcederet q̃n nuncians iniuſte credebat ſe poſſe nunciare t eſat ſolum i culpa tū vna culpa cū alia cōpenſaret. l. ſi ambo. ff. de cōpē. l. vir o atq̃ vro. ff. ſol. ma. ¶ Ita cōſideratio prima fronte est multū colorata, ſed ego teneo decisionē Old. t Bar. duplici rōne. Primo ꝓsidero quod cā quare edificās cogit deſtruere opus, nō est immediate ꝓpter dolum nunciantis ſed ē pp cōtēptū nūciatoris: vnde conſidera quod dolus nunciātis t culpa nūciati nō ſunt pariter circa idē. Cū ergo nō ſint pariter circa idē: ergo dol⁹ non debet prepōderari culpe q̃n nō ſunt pariter circa idē, ita no. in d. l. vir o atq̃ vro. ꝓ hoc adduco bonum tex. in ar. i l. ſi plures. ff. de admi. tut. Secundo ſunt q. rūdeant quod ex q̃ nunciatus edificauit ſpreta nunciatione cogitur precise opus demoliri, nec admittitur ad allegādū aliquid de iure ſuo. ter. est in §. ſed ſi is. j. ea. l. nō admittit volēs pbare de dolo aduerſarū quin opus debeat deſtrui. Sed ꝓsidera nunqd ſequuta demolitione vel demolitione poſſet poſtea habere regreſſum actione de dolo, ꝓpter dolū nunciātis. Ideo secundo mō non tolleret fundamentū do. Jac. ¶ Additio. Sol. melius: nānūciās iniuſte dz in dolo p̄ſumpto, pbatur dolus p̄ſumptus eſſe quoties apparet nō ex manifeſtiſſimis p̄ſumptionibus: q̃ tūc eſſet dolus verus: ita Bar. in l. quod nerua. col. j. in fi. ff. depoſi. Sz quod mō denūciās iniuſte ſit in dolo p̄ſumpto pbat: q̃ si nuncianti exp̄ſe apparet de dolo tāq̃ calumnioſus ſperneret put ō. p Bar. t hic amplius nō eſſet tractandū de dāda actione de dolo pp dānū. Apparet ergo de dolo nō exp̄reſſe t manifeſte ſed per p̄iecturas: ergo est dolus p̄ſumptus, vt öt Bart. ibi ō. ſi nūciās: ergo est in dolo p̄ſumpto. Jdē dicimus in nunciato qui edificat ſp̄reta nunciatione, ita exp̄reſſe in §. nūciatio. col. pe. ver. ſed ille j. e. hoc nō exp̄ſe apte q̃ cōpēſatio fieri pōt, ita ipſe legi. ¶ Circa ꝑm dictū Bar. dū dicit ego nō edificaui lz ſupſedi. Adde ꝓ conclusione Bar. facere, q̃ occaſione dāni dat, ceſſet t dānum dare. öt iurisc̄ſultus. in l. q occidit. §. in bar. ff. ad l. Aqui. Sz tu aduerte quod imo iſto caſu cōpetit actio iniuriarū ter est in l. iniuriarū. §. ſi qs pbibeat. in fi. ff. de iniu. per quē ter. ita tz Alb. hic in vij. col. adde ter. in l. q pēdēte. ff. de act. emp. Si cōpetat actio iniuriarū ergo vr quod ceſſat actio de dolo per regulā. l. j. §. fi. cū l. ſeq. de dolo. niſi ambe ſint ſubſidiarie, ſed ſaluādo Bar. potes dicere quod in illis iuribus, pbibeat me edificare via facti t nō via iuris, t ita nūciādo nouū opus sic poſſes defendere Bar. ¶ Additio. Et q̃ dēf actio iniuriarū lz exp̄ſſe Bar. in l. ꝓtor. §. nonnulli. j. e. Ā cum dēf actio iniuriarū nō deberet dari actio de dolo. cū iſte non ꝓcurāt: t qđ non ꝓcurrāt lz exp̄ſſe Bar. reprobata gl. i l. ij. C. de dolo. Tu dic q̃ quotieſcunq̃ aliquis nūciat t apparet eum iniuſte nūciaſſe, dāf actio de dolo t ita loquit Bar. hic. ſed quotieſcunq̃ ego edifico t tu de facto me impedis nō nunciādo, t sic non via iuris: tunc competit actio iniuriarum t sic ꝓcedunt ꝑia, q̃ hoc sit verum ꝑ ex eo: q̃ actio iniuriarum nunqđ dāf niſi ꝑ eum q̃ de facto agit. d. l. iniuriarum. hic alle. t nō Bar. in d. §. nonnulli vr male dicere dum vr velle t vult q̃ ꝑ nunciātē actionē iniuriarum, t ista est veritas t ita ipſe legi. ¶ Conſidera vltio an ter. ab d. l. rē quādā. facit ad ꝓpoſitum Bar. nā in q. nra nunciat⁹ poſſunt dici i aliquo culpa q potuit, puidere ne ꝓparamēta cor rumperēt, aut via ſatisdationis aut petēdo remissionē. Istud ceſſat in d. l. rē quādam. ¶ Additio. Preterea ꝑ Bar. hic, facit d. Pet. matthe. forte fundamentum. dicēs q̃ imo buſc nunciato non deberet competere actio de dolo: ſicut nec in ſuperiori caſu per illud q̃ ſuperius dicit Bar. q̃ dānum quod quis ſua culpa patitur ꝛc. nā notatus ſua culpa patitur: q̃ poterat edificare ſatisdando: ergo debebat ſatisdare t sic dānum euitaſſet. Nec ob dicere, erat paup. non inueniebat ſatisdationē q̃ multum esset reſtringere. Preterea dat iuratoriā vel ſimplicē cautionē sicut not. in l. j. ff. in ius voc. vt eāt. Sol. tpe quo nunciatus non ſatisfando erat in culpa noui nuncians doloſe erat in dolo. t dol⁹ ꝓponderat culpe. l. itē ſi obſtetrix. in ꝓin. ff. ad l. Aqui. tu ſolue melius, nā maior est culpa in faciendo quam in non faciendo. gloſſ. in l. niſi mora. ff. ſol. ma. imo leuiſſima culpa in faciendo equiparatur dolo commiſſo in non faciendo: dixi in l. quod nerua collat. xj. ff. depoſi. modo iſte commiſit culpam in non ſatisfando t sic in non faciendo aliter faciendo. ergo ꝛc. ita ipſe leg.

1 ☞ Interdicta prohibitoria reſpiciunt futura opera, ſed interdicta reſtitutoria reſpiciunt preterita.

2 Facta prior infectis haberi non poſſunt.

3 Si recedim⁹ a ꝓprio ſignificatu verborū stam⁹ cōi vſui loquēdi etiam in penalibus t sic vbi agitur de puniendo notario.

4 Dictio olim. t quondā non ſolum de cōi vſu loquēdi: ſed etiā de ꝓprio ſignificatu capitur prior preterito tpe. t n. 7.

5 Interpretatio dz capi vt act⁹ ſuſtineat. niſi verba i diſpoſitione poſita non poſſent intelligi etiā cū nimia improbatione.

6 Licet teſtes sint reducendi ad concordiā t ſaluari quātum est poſſibile ſaltē vt euitēt penā falſitatis ſi eſſet nimia improbitas vel ſimplicitas apparens non ſoluantur.

7 Instrumentū quod poteſt interpreta. i t tollerari aliquo modo debet ſemper adiuuari vt notarius euitet falſum.

8 Teſtis ſi deponit falſum circa ſubſtantialia t principalia cauſe punitur, ſecus ſi ſuper extranea materia.

9 Remedium ordinarium excludit extraordinarium, fallit tamen iſta regula aliquibus modis.

10 Ubi sunt due. ll. vel ſtatuta generalia, illa que est minus generalis habetur loco ſpeciei vt deroget generali tanqđ ſpecies.

11 Inter dictum quod vi aut clam non datur contra poſſeſſorem edificantem in ſuo vt per hoc prohibeatur edificare.

Hocautem. Edictū remediumq̃. No. quod iſtō edictū in primo capite in q̃ est ꝓhibitorium reſpicit futura opera t non preterita. Sed in ſecō capite in q̃ est demolitorium. l. ꝓtor. §. hoc interdictum. ij. e. tūc reſpicit preterita. Et tex hoc correlarie nō. generali⁹, quod interdicta ꝓhibitoria reſpiciunt futura opera, ſed interdicta reſtitutoria reſpiciūt preterita. Et ſi dicat q̃ ratio iſtius tex. dic q̃ ratio est: q̃ cum iſtud edictū in prio capite sit, ꝓhibitorium:

1 clarum est qđ ea q̃ ſunt preterita prohiberi non poſſunt: † quia facta prior

facta p infectis haberi non possunt. l. in bello. §. facte. ff. ō capti. q̄ z ß solo puat de⁹. ¶ Additio. Adde quare faciat h mentionē de q̄nā iterdictis restituto rēp⁹, z tñ nō diterdicto. ne q̄ loco pu. so. illō nō e interdictū q̄ hēat caput demolitoriū, sz bñ tātū caput p hibitoriū ꝫ naturā alioꝝ iterdictoriū, de q̄ est ter. in. l. ij. §. si qs nemine. ff. ne qd i lo. pu. ¶ Sic. i verbo. oliz. Vo. decisionē bar. i qua dt se sustinuisse ultrz notary, cu Bar. trāseūt idifferēter oēs hic. Idē tenēt. d. Ant. Alb. z Jo. q̄mo. i c. ex pte. B. ō fo. pp. d. Bar. z Jo. d' Jmo. in. c. cū oliz. Alb. de of. del. An. in. l. ei' q̄ in. puncta. i. j. co. ff. si cer. pe. Et quāuis Lu. ibi tñ. co. referat itideliter Jo. an. i. c. cū ꝫ. de pi. i nouel. tenere ꝫriū, malere recitat cū. Tu adde q ꝫ decisio. Bar. t ſ l'. d. Jo. an. Bar. i. d. c. cū olim Alb. in. j. z. ij. co. de of. de. Ubi dt se vehemēter admirari quō Bar. se ita obtinuerit facto. Mouet q̄ ēt in materia stricta z in materia odiosa z pena li recedim⁹ a pp̄rio significatu verboꝝ pp cōm vsum loquē di: put tz Ja. bu. i multis locis, z voluit Barto. i ru. s. c. z ibi
3 multa dixi. † Si ergo recedim⁹ a pp̄rio significatu verboꝝ z stam⁹ cōi vsu loquēdi ēt i penalib⁹ z hic vbi agit de punicdo
8 notariū: ergo cū cōis vsus loquēdi sit q̄ dictio olim ad z quōdā portēt pteritū tps, ergo z in isto z i ꝫctibus intelligitur in tpe pterito. dato q̄ sim⁹ in penalib⁹. cōfirmat p illud quod dicit Bal. in ti. de pace cōstan. in verbo sentētie, q̄ omnia intellectus q̄ nō sonat auribus vulgi est extrane⁹. alleg. c. ex literis. de cōst. Ista sunt eius fundamēta ꝫ Bar. ¶ Tu autem cōfirma strictus fundamentum suum ꝫ Bar. † q̄ non solū ex cōmu
4 ni vsu loquēdi, ōt do. And. in. o. de p̄rio significatu dictio olim z quōdam capit, p pterito tempore solum, iuxta gl. hic z expresse do. Alex. idem tenet Jnnocen. in. d. c. cum olim. z in. c. cū ꝫ p illū tex. de pig. ita etiā Alb. in dictionario suo in verbo olim, facit tex. in. l. sed z milites. §. q olim. z. §. q̄sitū. ff. de excu. tu, z tex. in. §. j. aut. vt iud. line quo. quo. supra. col. ij. ergo cū hic occurrat, pp̄ria significatio vocabuli z cōis vs⁹ loquēdi, debet ergo instrumētū de pterito tēpore p̄dubitanter intelligi etiā vbi sumus in materia pēali. Secūdo ꝫ bar. mouet o⁹: q̄ saluare instrumētū vt dicit Bar. esset nimis imp̄ria locutio: q̄ vt dixi esset ꝫ pp̄riū significatū z ꝫ cōmune vsum
5 loquēdi. † Sz ego habeo q̄ lz debeat interp̄retatio capi vt actus sustineat. l. quoties. cū si. ff. de ver. obli. Fallit q̄ verba in dispositione posita non possent intelligi ēt cum nimia ip̄rio p̄riatione: tūc non dz saluari, z dispositio non vz z potius annullat. est doctri. Alre. in. l. a titio. in vl. col. ff. de verb. obl. vbi ad hoc allegat bonū tex. in l. tutores. §. j. z q̄ ibi Bar. ff. o ad mist. tut. z pondera q̄ si in illo. §. nō sit illa imp̄rio p̄riatio vt i vltimis voluntatibus vt actus saluetur, minus sit in p̄rioso to. ad idē adde tex. in. l. verbis ciuilibus z quod ibi nota. do. Alex. in. ij. no. ff. de vul. z pup. vbi substitutio facta verbis ciuilib⁹ post paupertatē poti⁹ reddit nulla q̄ q̄ imp̄riet ad fi
6 deicōmissum: q̄ esset nimia imp̄rio p̄riatio. ¶ Cōfirmat † q̄ lz testes debeāt reduci ad cōcordiā z saluari quantū est possibile, saltē vt euitēt penā falsi, vt habet in c. cū tu. de test. Tamen q̄ esset nimia imp̄rio p̄rietas vel ꝫ rietas apparens, non saluant etiam a pena falsi. ita Alex. in. l. inter stipulātē. §. j. in. v. co. ō ver. obl. hic intelligēs Bar. in. l. de etate. in pn. in. q. pn. ff. de minor. Idē tenēt do. Ant. Abb. in. c. cū tu. p̄realleg. per gl. cō iuncto tex. i. c. nihilominus. ij. q. ix. Existis redditur decisio Bar. apud me valde dubia. z si tu diceres, put dicit Bar. hic
7 † q̄ dictio olim, nō semp importat p̄teritū, aliq̄n etiā importat pñs z futurū, vt dicit gl. in. l. nec empt. i pn. ff. de ꝫhē. emp. alle. p Bar. z q̄ dictio olim importet etiā futurū patet apud Virg. p̄rio Eneidos audierat tirias oli quē verteret arces. z alibi forsan hec olim meminisse iuuabit. Hic aduerte q̄ p
8 pter verbū adiunctū dictio olim. pōt bene importare futurū, vt in isto tex. z p̄dictis authoritatib⁹. † Sed in q̄ne Barto. nō est verbū aliq̄s q̄ notari⁹ dicit in instrumēto titius oliz filius talis hic nō est adiectū verbū p̄sens aut futurū, ergo esset nimia imp̄rio p̄riatio, exponere titi⁹ olim talis. i. q̄ de pūti habet patrē. Tamē i practica durū esset tenere ꝫ decisionem Bar. postq̄ est cōmuniter app̄robata, vnde cōsulēdo z iudicā do nō recedas a decisione Bar. eo q̄ cōsulēdo z iudicādo debet mitior pars teneri in criminalibus. l. si de interp̄tatiōe. z
9 l. sanctio legū. ff. de pe. ¶ Secundo q̄ instrumētū q̄ potest interp̄retari z tolerari aliquo modo, debet semp adiuuari, vt notarius euitet falsum. ita Bal. z oēs l. l. iurisḡtiū. §. q̄ fere. p gl. ibi, in verbo ap. pbet. ff. de pact. ¶ Additio. Adde q̄ iste notarius melius potuisset saluari, nam potius error quā dolus p̄sumitur. l. quod adhibit⁹. in fi. C. de his q̄ in test. sibi ascribūt. Jdē preterea quotiescūq̄ notari⁹ dicit falsuz circa substātialia instrumēti, tūc punit. sic⁹ si circa extranea q̄ nō sunt de p̄ncipali substātia, q̄ instrm. sustinet nec punit notarius.

10 Jta not. Jnn. in. c. fraternitatis. de here. Cōfirmo † nā testis deponēs falsū circa substātialia z p̄ncipalia caute punit. Sec⁹ si sup extranea materia. ita singulariter Jac. bu. i. l. luci⁹. ff. de infam. vt puta si in reddēdo rōnso diceret se nō esse cōsan guineū cū esset, vel notari⁹ diceret titius fuit semp̄r on̄ z. z hoc modo credo indubitāter posse instrumētuz sustineri. z ita ip se leg. ¶ Extra gl. in quātū Bar. formal tria ꝫria Dy. çuz eius dictis trāseūt ſmpliciter omnes Abo. Et ista omnia ēt
11 ponit † Alb. hic. No. ex dictis Bar. in. ij. opp. duas elegātes limitationes ad regulā q̄ hz, q̄ remediū ordinarium excludit extraordinarium. l. in cause. in p̄in. ff. de min. z. l. q̄dā. i p̄n. cū si. ff. de edē. Illa regula fallit nisi remediū extraordinariū magis vtile, eo q̄ minꝰ grauet. z in q̄tū, ista limitatione ponderat Bar. gl. in. l. fi. C. si a Juer. rē iu. vbi gl. vult q̄ appellatio que est remediū ordinariū nō excludat remediū restitutionis in integrū q̄ est extraordinariū: eo q̄ istud est magis vtile z pinguꝰ puidet. Adō q̄ de illo gl. sepe facit festū Bal. z eā re putat singularē in. c. cū Ber. in. ij. col. de re iud. z idē Bal. in. l. p̄terea. in. vj. col. de dil. ¶ Secūda limitatio est, q̄n remediū ordinariū non dat p̄ncipaliter ad id ad q̄d extraordinariū, sed per quando cōsequentiā per gl. not. in. l. j. in p̄in. ff. si vsus fru. peta. adde q̄ istas ambas limitationes ponit etiā in effectu Bar. in. l. in puinciali. §. j. in vlt. col. j. eo. z ibi cōfruētib⁹ occurreret dicere. ¶ Circa quartū opp. Bar. post Dy. † No. ex eius theorica duas pulchras regulas. ꝑma q̄ vbi sunt
a due leges generales, vt duo statuta gñalia, illa q̄ est min⁹ gña lis habet loco speciei. vt deroget gñali tanq̄ species, ita etiaz dicit no. Bal. in. l. hac cōsultissima. i. j. col. C. qui test. fa. pos. z Byn. in regula generi p speciē. de reg. iur. in vj. q̄uis Bart. in. d. l. seruo manumisso. ff. de pe. le. aliter ibi dicat q̄ hic ad illū tex. Sz p̄dicta q̄ ista theorica Bar. nō vt p̄fecta. Bar. nō loquit q̄n apparet qd sit minus gñale altero, sed pulchrū dubiū esset, q̄ li nō apparet q̄ lex sit magis gñalis vel magis spālis. Dic ergo tu, q̄ in dubio illa q̄ est magis fauorabilis z q̄ est magis vtilis. illa iudicat magis spālis z derogat alteri. Jta determinat singulariter Bar. in extraua. ad rep. i ver. nō obstātibus. in pe. col. Sequitur Bal. in. l. j. in. ij. q. ff. de offi. cōsul. Bal. Ang. z do. Alex. in. l. titie textores. in p̄n. ff. de le. j. Bar. z Jmo. in. l. Bail'. §. ille cas'. ff. de liber. z post. ꝑau. de cast. in. l. non est nouum. ff. de legi. z Alex. in. l. nesennius. in p̄in. in vl. col. de re iudi. soleo allegare ad hoc tex. i. l. ruffi n⁹. in scō dicto. C. de test. mi. z ibi dixi. ¶ Secūda regula Bar. ma is vtilis est. q̄ puisio legis gñalis nō tollit p. l. specialēv puisionē mīn⁹ generalē, q̄n ambe nō pueniūt ex eodē edicto, sed ex diuerso q̄ no. z ad ß bene pōdera ter. in. d. l. sanctio legū. in verbo ipsa lex. z ibi pleni⁹ Bar. z idē Bart. in. d. l. doli clausula. z in. l. j. §. vnde queritur. in vlt. col. p illū ter. ff. depublica. Intellige sane vt dicit Bar. nisi specialis esset ꝫria generalis. q̄ et indistincte semper derogat. Adde ad hoc bonuz ter. in. l. si adulteriū. §. liberto. ff. de adul. Ubi dispositioni generali pmittētis occidi adulterū derogat p illō q̄ alibi spāliter est statutū in liberto q̄ spāliter ꝓhibeē occidere etiā patronū adulterū. ad idē ter. i. l. ij. i p̄n. ff. de suspe. tu. ¶ Circa differētias quas addit Bar. hic z vltra gl. † Adde aliā. xj. differētiā: q̄ interdictū q̄ vi aut clā, nō dat ꝫ possessorē edificātē i suo vt p hoc ꝓhibeat edificare. l. j. §. j. z ibi gl. z pleni⁹ Bar. ff. q̄ vi aut clā. z. l. pe. ff. de aqua q̄ti. z esti. Sec⁹ est in isto interdicto. ter. est in. l. de pupillo. §. fœminisse in ver. at si in suo. z ibi gl. j. eo. q̄ q̄d dicat Bar. z male. in l. j. in p̄in. i vſ. q. §. ea. l. Jtā differētia addit Alex. hic et dicit q̄ nō ē tacta p aliquē hic, sed salua eius reuerētia ante eū istā differētiā posuit Lu. hic, z dicit se addere ad differētias doc. ¶ Additio. Adō q̄ colon⁹ nō nūciat nouū op⁹, z tū vtil interdicto q̄ vi aut clā. l. in puinciali. §. si ego. j. co. z. l. is q puteū. §. fi. z. l. seq. ff. q̄ vi aut clā. Jtā seru⁹ nō nūciat. l. de pupillo. §. seruo. j. e. tū vtil interdicto q̄ vi aut clā. l. ꝓhibere. in p̄i. j. q̄ vi aut clā. Jtē adō vltra alios aliā differētiā: q̄ nūciatio nō pt fieri p inglinū. q̄ nō est interdicto q̄ vi aut clā. d. l. his q puteū. §. fi. ff. quod vi aut clā. ¶ In quātū Bar. vult no. er isto tex. in fi. q̄ p̄cedit libell⁹ indeterminat⁹ impsonalis vltra multas ꝛcoꝛdātias hic signatas p Alex. Adde Lu. Ro. q̄ hāc cōclusionē Bar. diffinit tribꝰ rationib⁹ in cōsi. clxxxvj. inc. In casu p̄posito resecatis superfluis ꝛc.

a ¶ Dictio oli. Adō Raph. Ful. ꝑsi. xxij. inci. testatoꝛ leganit vxori. Raph. cu. cōs. incip. vi so p̄cessu que stionis.

1 ¶ In renūciatione no. ope. nō req̄ritur authoꝛitas p̄toꝛis.
2 Si quis edificat in solo meo a me possesso, possum p̄opꝛis authoꝛitate destruere.
3 Si p̄curatoꝛ nunciat vel facit alium actum, z non dicit p̄curatoꝛio nomine. an valeat.
4 Si p̄curatoꝛ exp̄rimit nomē p̄opꝛiuz ꝛofficij censetur p̄curatoꝛio nomine facere.

5 Dispositio.l.vel statuti ꝓcepta verbis vniuersalib⁹ ꝛ de futuro cōtinēs act⁹ nō ꝓcessiones restringit de habilitate.ꝛ nu.6.

7 Dispositio.l.vl statuti cōcepta verbis vniuersalib⁹ sup actu iam concesso restrictionē nec limitationem non recipit.

8 An remissio nunciationis possit peti tempore feriato.

9 Citatio facta die feriata ab honore dei et li sit facta vt citatus compareat die sequenti.non valet.

10 Istud interdictū ꝗten⁹ ē peale nō ligat absentes ꝛ ignorātes.

11 An minor restituatur aduersus dolum.

Nunciatio. Nunciatio pōt fieri absq; ꝓtore alie noq; nomine,ꝛ diebus etiā feriatis ꝛ ligat absentes ꝛ ignorātes ac inuitos.b.d.Tex.hz quatuor dicta.ꝛ gl.est falsa q̄ dicit tria.† No.primo q; in nūciatione noui operis nō requirit authoritas ꝓtoris,vt hic p Bar. ¶Additio.Adde dū iste tex.dicit,q; nūciās nō habet necesse nunciare p ꝓtorē,assignat rōnē q; ꝓtoris authoritas necessaria nō ē. Ista rō est falsa ꝛ eadē cū dicto,ꝛ ideo falsa,vt est gl.in.l.ſi.ff.ō off.pc.ce.vbi Bar.gl.in.l.labeo.ff.de vsuc.gl.in.l.j.ff.de except.ꝛ pfecto est mirādū de ista ratione iur.Secūdo ꝫ ter.op ponit ꝛ videt q; tex.supfluat dū dicit de inuitis ꝛ ignorātib⁹, q em̄ ꝓt inuitis pōt inuitis pōt ꝛ ignorātib⁹.l.q pōt. j. de reiur.Respōde q; videbat q; ignorāti nō deberet posse fieri:q; ignorās nō debet puniri.l.ſi.ff.ad munici.c.ij.de cōſt.Et ſic dicit nōne eo ſic inuito pſupponit q̄ etiā possit fieri ignorātiā rēdef q̄ nō:q; lex bñ punit inuitos nō ignorātes.d.c.ij.ꝛ.d.l.ſi. ꝛ ita ipse leg. ¶Gl.ſcōa ex dictis Bar.hic collige regulā ꝛ tres fallētias. Regula est† q̄ ſi quis edificat solo meo a me possesso possum illud ꝓpria authoritate destruere in ribus p Bar.hic allegatis,facit bon⁹ tex.in.l.ſi in area, in verbo occupat.ꝛ ibi Bal.ff.de ꝓd.inde. Et istā materiā notabiliter p sequit Jnn.in.c.j.de immu.eccl. Fallit in casu ſpeciali in.l.o ſa.in ꝓin.ff.de reli.ꝛ ſump.fune.p quē tex.ifert, q̄ ſi qs edificat eccleſiā in ſolo tuo a te possesso, q̄ non potes ꝓpria authoritate ꝛstruere.ita ſimplr iſert do.Alex.ꝛ nō aliter ꝓbat. Ego cōfirmo:q; p constructione eccleſie possunt dñi vicinii niti cogi ad vēdē dū ſolū vl edes quas ibi habēt.l.ſi qs ſepulchrū.in ꝓin.ꝛ ibi Bui.ꝛ ꝫ lo.ff.de rel.ꝛ ſump.fune.cum multis concor.quas dedi in.l.j.ſ.ſol.ma. Si ergo cogunt vēdere vt fiat,debet fortius pati vt factū duret.p regulam lege.patre furioſo.ff.de his qui sunt ſui vel alie.iur. ¶Additio.Adde rte q; ista iura allegata p Bar.nō ꝓbāt:q; quēadmodū.ꝛ.l. ſi vicē.loquunt i eo q; edificabat in loco in quo habebā dñium tūc possū ꝓpria authoritate destruere. Bar.vero hic loquit q̄n habēdā tm̄ possessionē ꝛ ita ipse legit. Tu ade q; ex eſſe hoc idē ꝛz Bar.i.d.l.in te.ſ.ſi ad ianuā.ꝛ exꝑſſi⁹ Bar.i.q. quā.j.ponit de vſufructuario q̄ nullum habet dominum ꝛ tamē edificiū a tertio.i.a nō domino factū pōt ꝓpria authoritate destruere idē ꝛz Bar.in.q.de emphyteuta q nō hz dñū directū cōtrarīū idē Bar.in.l.ſi inter me ꝛ te.ff.de ſer.vrb. pd.ꝛ Alex.hic in.j.co.post Jmo.nō faciēs tamen mentionē de Bar.ꝛ cōtrarium videt tenere idē Bar.in ſummario in.d.l. quēadmodū.dū dicit,arg.l.nō solū.ſ.meū.ff.de rei vē.ꝛ ſi ista vlt.opi,eſſet vera,ꝓfunderet q̄ de vſufructu.ꝛ emphyteuta. cogita q;ſcho. ¶Cōfirmat q; ſpeciale est q̄ ſolū cedat eccleſie bedificate,vt est glo.in.in.c.a poſtolicos,xij.q.ſ. de cuſ⁹ veritate alias dicet.Secūdo fallit ꝑm Bart.q̄n nūciās nunciasset verbo.Nā er q̄ itē nūciado vho facit aduersariū⁹ poſſeſſorē. ſ.i oper.j.ea.l.certe nō poterit ꝓpria authoritate destruere. opꝛteret ergo q; no⁹ nūciare rei actu lapilli ſut p ꝓtorez.l.de pupillo.ſ.meminiſſe.j.eo.cū Bar.trāſeunt oēs indifferenter hic adde q; ꝫ tm̄ ꝛz Alb.de roſa.in.ſ.in operis.j.ea.l.ꝛ monet fortiꝛ ratione:q; nūciās ſimplici verbo q̄ts pdat poſſeſſionē ſic nūciādo,ſn̄ pōt ꝓpria authoritate eā recuperare anteq; diuertat ad extraneos actus. Et ꝓbat ſic:q; ei dicit vis fieri.tex.est in.l.j.ſ.ſed ſi qs iactu.ꝛ meli⁹ i.ſ.ſeq.q incipit ſz ꝛ ſi quis ꝫ.j.q; vi aut clā.ergo ꝓpter.talē vim habet facultatē recuperādi,q.hz authoritate.ꝛ licitū est vim vi repellere.l. iij.ſ.cū igit.cū ſi.ff.de vi ꝛ vi ar. Et per istā rationē Alb.repꝛrio q̄ ita cū eo tenēt ꝫ Bart.hic ambo ꝓceptores mei do.Jaco.bu.ꝛ do.Hiero.tor.in.ſ.in operis.j.ea.l.hz primo conent reſpōdere fundamēto ſuo.Tu autē tene opi.Bar.in dubitanter,ꝛ ad istud ergo reſpōde dupliꝛ.Primo q̄ cum ista violētia cāet a facto ipſi⁹ nunciātis verbo:ergo sibi nō parti facultatē recuperādi ꝓpria authoritate.Secundo ꝛ clari⁹ in forma rūdeo ꝛ ista teneo:q; in iurib⁹ pallegatis violētia nō cōmittit in acqſitiōe poſſeſſionis.patet quia illa acqſitio ſit ſine vlla violētia acquirētis.ꝛ ſic ꝓpter timiditatē eius qui nūciat solo verbo,que sola timiditas est causa vt perdatur poſſeſſio.d.ſ.in operis.vbi gl.ꝛ omnes declarant.j.eo.ergo nō debet concedi recuperatio poſſeſſionis ꝓpriaa uthoritat. ſz violētia vt dicūt illi tex.bñ cōmittit in eo q; ꝫ nūciātē ꝓcedit in edificādo:ꝛ p ista nō est licitū ꝓpria authoritate destruere ex q̄ nō est i poſſeſſiōe.ſz cū authoritate ꝓtoris fit demolitio.Sed ego ex alio fundamēto q; mihi fortiꝛ stringit teneo ꝫ Bar.q; ꝓſupponit,q; per nūciationē factā ſimplici verbo perdat poſſeſſio,ſz istud nō est ſimplr verū,q; pdit poſſeſſio cū dat ſatiſdatiōē ꝛ illa recipit.text.est no.in.l.ſi als.ſ.ait iul. in verbo hoc ipſo.nō violādo literā.j.q; vi aut clā.ꝛ p illū tex. ita Raph.cu.ꝛ Alex.in.d.ſ.in operis.ergo interim non pōt ꝓpria authoritate destruere:q; interim fit in ſolo a ſe poſſeſſo an ꝓteſtationē ſatiſdatiōis. ¶Additio.Adde q̄ rō Alb.nō ſtringit ꝫ Bar.nā p hoc q; poſſit recuperari non ſequit q; non admittat,cū sint diuersa poſſeſſionē amittere ꝛ eā recuperare: ꝛ cū poſſit ſimul stare q; poſſeſſio amittat vt p Bart.ꝛ recuperet vt p Alb. ¶Tertia fallētia Bar.est,q̄n edifico vel immitto in meo,nō est licitū ꝓpria authoritate destruere allega.l.j. ſ.ō interdic.meli⁹ faceret.d.l.quēadmodū.ver.ū.ff.ad.l.acq. ¶Additio.Zilleg.tex.formalē in.l.ſi plures arbor.j.arbor. fur.ceſſa. ¶Jn.q.Bar.not.itellectū quē tradit ad.l.ſz ſi inter me.ff.de ſer.vr.pdi.q; tex.in illa alternatiua ꝛz intelligi q̄ ſi ego ſol⁹ possideo possum ꝓpria authoritate destruere.istud est q; vult ibi tex.in verbo vl pdere alꝛ ſi possideo nō possum ꝓpria authoritate destruere ſz remedio actiōis vt ibi.ꝛ.l.ſabin⁹.ff.cōi diui.Adde q; idē Bar.in.d.l.ſz ſi inter me.de directo est ꝫ⁹ bis q̄ tz hic intelligit illū tex.q; ſicut illud q; edificat i re mea a me poſſeſſa possum ꝓpria authoritate destruere.ita illud q; immittit iure cōi etiā ꝛ socio possum destruere. Sed neutrū plz ad illū tex.eo q; ille text.nō loquit nec primo nec ſecō mō,ſz ꝓprie loquit q̄n ex re cōi ꝛ cōiter poſſeſſa tu ſoci⁹ aliqd immittereꝛ i ꝓpriū:q; tūc possum pdere.id est ꝓpria authoritate destruere,ꝛ ita intelligūt illū text.Raph. cu.Jaſon.dō ca.ꝛ Lud.ro.hic.ꝛ dicit Lud q; ille tex.in hoc est ſing.ꝛ ita intrepide ꝫ Bar.dixit Jaſon.de ca.ſe als ꝓſuliſſe,ꝛ est veritas. ¶Additio.Adde inquātū Bart.in ver.qd econuerſo arguit q̄ ſi nō possum nunciare q; min⁹ est,multomagꝛ nō potero destruere qđ est mai⁹, vꝛ falſum.nā vn⁹ ex ſocijs nō nunciat.l.in ꝓuinciali.in ꝓn.j.e.ꝛ tñ destruit ſi tertiꝰ nō soci⁹ edificat vt p Bar.hic in.j.q̄.ꝫ reſpōde q; in.d.l.in ꝓuinciali hz remediū equipollēs ſpeciale.Subſequēter in eo.ver.dum arguit qđ ſi habeo ius dominū ſaltē vtilis ex quo possum nūciare.l.in ꝓuinciali.ſ.j.ſ.eo.potero etiā destruere.nō dicit bñ arguere,nā ꝛ minor ad maius non ꝓcedit arg.ꝓtera facilius qđ fieri impedit q̄ factū tollat.l.patre furioſo.ff.de his q; sunt ſui vel alie.iur.ideo nimirū ſi concederet nūciatio q̄ impedit edificari,ꝛ non destructio edificati. ¶Gl.in verbo alieno.diuide in duas partes.Jn ꝓima exponit ter.alieno,ſcz ꝓcuratoꝛio:eo q; ſentit q; nō ſufficeret geſtoꝛio noie nūciare vt inferius pōderat Bar.Jn ſcōa ꝑliat tex.ſcōa ibi, etiā ſine mādato. ¶Jn ea.gl.in fi.habes q; pcurator pōt nūciare ſine cōſtet de mādato ſiue dubitet.vt in gl.Bart.oppo. ꝛ ad.l.prohibere.in ꝓnci.ff.q; vi aut clā.ponit tres rōnes differētie.dic q; vera est ꝓria rō q; reddit iuriſconſult⁹ in.d.l.prohibere.in ver.nec quē moueat:q; vbi nō q̄rit ſubſtātia actionis ſz querit ſolū qualitas obligatiōis,nā ibi ſine facto geſtoris cōpetūſſet illō interdictū ex parte q; clam factū:ergo geſtoris facit vt competat ex parte q̄ vi.ſicut in ſimili dicit tex.in l.ſi quis ſolutioni,ver.ſi.ſ.de vſur.ꝛ.l.cū exceptiōe.ſ.in hac. in ſi.ff.q; me.cā.Hic aūt nūciatiōe ꝓcābula nō cōpeteret alicui quo modo iſtud interdictum.merito requirit habilitas perſone. Itē ad tertiā rationē Bart.q; interdictum q̄s vi aut clā sit ꝑſonale dic q̄ Bar.debuit allega.tex.in.d.l.vim facit.ſ. itē ſi phibi.ꝛ ibi gl.ff.q̄s vi aut qui clam. ¶Jnquantum q̄rit Bar.† ſi ꝓcurator nunciat vl facit alium actum,ꝛ nō ſt ꝓcuratoꝛio noie,an valeat:addē q̄ cum theorica Bar.trāſeūt omnes hic.item no.tz Bar.in conſil.ſuo q̄ incipit ſuper hoc puncto an ſufficiat dicā ego talis ꝓcurator lz hoc nō habeat in volu.impreſſo.idē tenet Jo.an.in addi.Spe.in ti.de ꝓcu.ſuper rub.ad ſi.cū alijs infinitis cōcor.p Alex.adductis. Ver q; materia est vtilis,collige ex dictis Bar.tres cōcluſiones, vt materia magis liqueat. ¶Prima cōcluſio est.q̄ ſi ꝓcurator exprimat nomen ꝓpriū tm̄:ꝓeſumitur facere nomine ꝓprio:niſi ſit actus qui pertineret ad dñm tm̄. Sz aduerte q̄ Bar.in hoc non vꝛ bene dicere,imo ſi preceſſit ſpāle mādatum de faciēdo aliquem actum q̄ts ſimpliciter faciat nō exprēſſo noie officij,tū intelligitur facere ꝓcuratoꝛio noie. ter.est cum glo.in.l.qui in aliena.ſ.ſi is qui putat.ff.ō acquirere,ꝛ ibi Bar.ōt hoc esse diligēter notādum cum limitatiōe de qua ibi per cū.ꝛ ad idem facit ter.in.l.post dotem in verbo ſilte voluntate.ꝛ ibi Jmo.exꝑſſe ad hoc no.ff.ſo.mat.ꝛ.d.Alex.hic.Tertio facit optim⁹ text.in.l.ſeruus cōmunis.ſic cū

in verſi.ſu.

a ¶De vſufructuario. Adde Jnnoc.in.c.j.de immu.

b ¶Nō solum cedat eccleſie. Adō Bart.in.c.cū oli.ei.j.ij.co.ō off.dele.Barb.in c.inquirēdū.in.ij.colū.de pe.cu.cle.Barb.in tractatu d ꝓſtā cardinalitū.i.ij.q.basilica.i.xv.colum.

c

d

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in ver.ff.ō sti.ser.ꝛ similis tex.in l.fi.i ỽ qō em.C.pq̄ pso.no. acqui.in q̄bus iurib⁹ dr̄ q̄ si seruus cōis plurib⁹ dominoꝝ aliq̄d simplr̄ stipuletur acqrit dn̄is p portiōe dominica, sec̄ si pceserit mādatū vm⁹ ex dn̄is:quāuis postea seruis simplr̄ stipulet facta mētiōe de mādato illi⁹ dn̄i tū cēsef feciſſe noīe solius mādātis. Quarto facit qō vult Jn.in c.ad audiētiā.de bo.volūt.quē sequit Bar.ai l.nō solū.ℊ.si mādato.ff.de iniu. q̄ si dedi mādatū alicui q̄ occidat Seiū:dato postea quod ex magno intervallo occiderit cū p̄sumtī dubio feciſſe noīe mā dātis.Quito ꝛ vltio ꝓ ista parte adit Are.i d.l.si q⁹ i alie.aliā rōnē,q2 pcurato2 q̄ recepit spāle mādatū ad faciēdū aliquē actū puta ad emēdū rē:niſi p̄sumeret facere pcuratoꝛio noīe nō attēderet fidē dn̄o ꝛ inciderꝛ in crimē stellionatus.l.titio. ff.ad muni.Et sic efficit infamis.ℏm Bal.in l.felicissima. C. de bis q̄ a nō do.manu.ℏ in dubio nō dꝫ capi pꝛesumptio delicti.l.merito.p.soc.Tenēdo istā partē ℑ Bar.nō obstarēt tex. in quibus se fundat pꝛio tex.in l.iij.ℊ.sed ꝛ qō de tutoꝛi ꝛ ver. ꝛ qdē tutoꝛ.ff.iud.sol.ꝛ rādeo dupliꝛ,pꝛio qō ibi nō interuenit mādatū spāle ad actū:sicut hic. Sedeo ꝛ clarius respōdeo qō ille tex.loquit̄ in casu claro qñ apparebat q̄ nō volebat agere nomine tutoris,q̄uis esset tutoꝛ.ad tex.in l.ꝛ magis de solu. rādet qō ille tex.nō vꝛ facere in pꝛoposito:q2 loquitur qñ sunt diuerse obligationes ꝛ actus,hic vnus ꝛ idē actus:ꝛ ista opi. mihi plus plꝫ q̄uis ℑ tenuerit ipse Bar.in l.qui mihi do natū.in vlti.col.ℑ.de don.de qua videas d.Aler.in l.post do tē inū.col.post Bar.hic.ff.so.ma.vbi tamē in effectu idē ōt qō ibi. ¶ Secō cōclusio Bar.est q̄ si pꝛocurato2 exp̄imat nomē pp̄riū ꝛ nomē officiū,q2 dicat,ego Petrus pcurato2 talis: tūc pp exp̄essionē officij cēsetur ꝓcuratoꝛio noīe facere.Adō pꝛo hoc bonā gl.in l.quacunq;.in gl.fi.ꝛ ibi Bng.ff. de pcu. ꝛ illā gl.reputat singularē Bal.in l.j. ad fl. C.de sen.Sed hic occurrit mihi dubiū,ex quod exp̄imit ꝛ nomē pꝛopꝛiū ꝛ no men officiū quare nō distinguimus an pꝛecedat nomē pp̄riū an vero nomē officiū sicut in simili distinguit tex.in l. cōis ser uus ita ff.de stipu.seruo.ꝛ distinguitur in simili.in c. qñ ab bas.de of.dele. Reperio q̄ Bar.in cōl.qō allegaui ō.in c.sup hoc puncto refert Ray.istud tenere, vt distinguamus qd pce dat an pꝛopꝛiū nomē an officiū per iura pallegata. Sꝫ Bar. ōt q̄ illa iura ꝓcedūt qñ actuꝫ pōt vtroq; mō valere,ℏ actus hic nō vꝛ nisi fiat noīe domini allegat Bui.de cu.in l.si vnus. ℊ.si ō.de pac.Ꝛredo q̄ limitatio Bar.sit in se vera ad illas ll. tñ Bal.in l.j.C.de li.pꝛete. Jmo.in qō dr̄ in ꝛ.col.ff.ō ver.ob. Sꝫ ad istā qōnē Bar.nō credo qō sit bene dictū.nā pondera q̄ Bar.i q.qua hic formaꝛ pſupponit qō actꝰ possit valere vtro qꝫ noīe,pꝫ q2 subiūcit fallētiā quod eius decisio fallit qñ actꝰ nō poterat valere nisi noīe dn̄i p l.si post morte.ℊ.j. cū glo. ff. q̄si ex fac.tut. Unde cōsidera si posset melius dici,quod illa di stinctio q̄ sit in illis ll.ꝛ in d.c.qñ abbas.an pꝛecedat nomē ꝓ pꝛiū,vel nomē officiū pꝛocedat respectu pſonarū quib⁹ acqri dꝫ,sed materia nr̄a logꝫ respectu persone acquirētis,nō pono tamē pro cōstāti. ¶ Tertia ꝛ vltima ꝓclusio Bar.est quod,pa ria sunt facere noīe talis,vel p tali facere, adde bonū tex.l. si pignoꝛantiā.C.de cōdi.inde.ꝛ tex.in c.cū.Ab.ferra.in pꝛi. in ỽbo.p se,ꝛ quatuoꝛ socij.ꝛ ibi d.Jn.ꝛ Jo.d cōsti.no.Bal. in l.j.C.p quas pso.no.acq.ꝛ late Sal.in l.ℏ.in j.co.C. q accu. nō pos. ¶ Bl.in verbo oibus dicb⁹.diuide in tres.Jn pꝛima extēdit tex.Jn secā ponit rōnē extēsionis.in tertia opponit ꝛ nihil respōdet.Secā ibi,ꝛ hoc idco.Tertia ibi.sed ar.ℑ. ¶ Jn ea.gl.ad fi.examinat Bar.post antiquos.an dispō.l. vel statu ti ꝓcepta ỽbis vlib⁹ restringaꝫ de habilitate,ꝛ qñ nō.ꝛ cū doc. Bar.trāseūt Alb.ꝛ oēs alij hic cū multis ꝓcoꝛ.hic traditis p Aler. ¶ Tu aūt istā materiā q̄ vtilis est clare habeas, ex dictis Bar.collige duas pꝛincipales cōclusiones. ¶ Pꝛia cō clusio est † qō dispō legis vel statuti cōcepta ỽbis vlib⁹ de futuro q̄tines actꝰ nō ꝓcessionē restringiꝫ de habilitate. Fallit ℏm Bar.rōne publice vtilitatis.Adde qō rō bui⁹ ꝓclusionis ē: q2 qñ ꝓcedit ius nouū dꝫ semp restringi vt min⁹ ledat ius cōe q̄ sit possibile:posꝫ satis opāt ꝓcedēdo de nouo.l.si qñ.i pn. cū gl.de inof.testa.c.cū dilectus.cū si.de ꝓsue.Pꝛo ista ꝛclu sione adde tex.in l.si instꝛa.in verbo q̄buscūq; iuncta gl. ibi q̄ adit.l.idonei.C.de fide instr.ꝛ iur.baste fil.li.x.ꝛ ibi Bar. ōt quod illa gl.est notabilis ad statuta ꝛ similia. Ad idē similis gl.in l.j.C.de fide instr.per quā no.ibi Bal.quod si ler vel sta tutū disponat qō sufficit quelibet pꝛobatio vel qualiscunq; p batio intelligit dūmō sit idonea ꝛ legitima.Ꝛlibi no.Bal.in l.ij.in ver.ꝛ si filius .per illū tex.cum gl.ℊ.qui satis.cog.quod si statutū disponat quod ℑ magnates sufficiat qualiscūq; pꝛo batio:tamē debet esse talis que de iure valeat.Sed cogita q2 isto modo tale statutū esse, penitus superfluum ꝛ nihil opera tur vltra ius cōmune. Adde pꝛo conclusione Bart.glo.in ℊ. sed hec solēnia:in verbo q̄buscūq; ℏnsti.de ℊ.ob.ꝛ gl.in l.qui aūt.ℊ.fi.in ỽbo q̄buscūq;.ff.de cōsti.pecu.ꝛ gl.in l.pe.in ỽbo quacūq;.ꝛ ibi gl.ōt.l.iulia.C.q̄ admit.ꝛ gl.i.l.fi.ꝛ ibi Bal.C. sine.cēsu vel relig.ꝛ gl.in l.j.C.qui legi.pso.Adde qō tꝫ Jo. and.in addi.Spe.in titu.de sen.ℊ.vt aūt circa pꝛin.vbi tꝫ q̄ si statutū disponat q̄ ℑ instrm̄ pꝛofessionatū nulla possit opponi exceptio:semp p tū pōt opponi exceptio resultanꝫ ex habilita te pſone pꝛēte in instrō.,p illa decisione facit bon⁹ tex.in l.tu tor.ℊ.,pdigus.ꝛ ibi Ul.ad hoc no.ff.de iurciu.ꝛ tex.in l.j.ℊ. qō ait pꝛoꝛ.cū gl.ff.q̄ satis.cog.ꝛ qō ibi Bar.ꝛ do.cū concoꝛ. ibi datis p me. ¶ Circa limitationē Bar.q̄ fallit rōne publi ce vtilitatis.l.si quis in graui.ℊ.vtrū alle p Bar.vbi idē repe tit,tꝫ oēs hic ꝛ vbiq; ita tenebāt.Ꝛlibi vr̄ qō ista limitatio ꝓ fundit ex iurib⁹ q̄ Bar.ℊ.allegat ex l. in pꝛouinciali.ℊ.fi.j.e. vbi si in loco publico aliq̄d edificet:oēs ciues pñt nūciare no uū op⁹ i.l.seq.pꝛoꝛ rō:q2 rei publice interest.ꝛ sic q2 tractat de publica vtilitate,ꝛ tñ in d.l.de pup.fit restrictio ad habiles q̄ de directo ℑ Bar.ꝛ si tu diceres qō nō eēt vtile reipubli ce qō pupill⁹ nūciaret nouū op⁹ ꝓ ciuitate:imo potius dānū. Aduerte qō nūciare semp de se ē vtile,cū semp impediat edi ficātē ne vltra ꝓcedat.istud pꝫ:q2 sol⁹ pupill⁹ absq; tutoꝛe pt renūciare ꝓ iure suo ꝓnato.tex.est in.d.l.de pupillo.ꝛ tñ nō posset solus si nō esset vtile ℏ esset dānum bene verū est qō in pſecutione debebit ali⁹ assistere postea sibi,vt declarat Bar. post.gl.in d.l.in puincipali.ℊ.fi.i pe.q.Potes dicere defendē do Bar.q̄ nō reputat vtilitas reipublice.ex q̄ infiniti aliq de pplo pꝛeter pupillū pñt nunciare,qō nō est in.d.l.si quis in graui.ℊ.vtrū. ¶ Secō ℑ limitationē Bar.cōiter approba tā pondera tex.in.d.l.j.cū gl.cōiter approbata.C.de sac.san. ecc.Ibi enim tractatur de fauoꝛe publico:imo de fauoꝛe ani me:ꝛ tñ ibi vniuersalis vnicuiusq; restringit ad habiles tm̄ ergo ℑ Bar.ꝛ non solum ad habiles ratione etatis, vt dicit Bar.hic per.l.fin.C.de re milit sed etiā alia multiplici rōne ꝛ sic alia qua etatis vt ōclarat Bart.ꝛ oēs i.d.l.j. ¶ Additio Aduertendū est aūt circa hāc doctri.Bar.dum innuit,ibi p mo casu recipit limitationē ꝛc.allegando.d.l pꝛouinciali.ℊ. fi.cōiuncto pꝛin.l.de pupillo qō materia nostra ō ope.no.nū. est noviter cōcessa,ꝛ dū innuit ibi vnde.l.nostra siacciperetur. ꝛc.qō est antiquitus concessa:q2 vr̄ in hoc seipsum confunde re ꝛ sibiꝫ ipsi contradicit niū dicas qō in l.in pꝛouinciali.ℊ.si sit dispō noua iurisconsulti,ꝛ qō pꝛoꝛ qui fecit hoc edictum nō induxerit ipse quod oēs possent opus nouū nunciare ℏ so lūmodo cēturiones ciuitatū ꝛ locoꝝ publicoꝝ administato res.Stat ergo ex pꝛedictis vna regula ꝛ vna fallen.Bar.vl tra oēs scribentes,ego limito modo notabili.qñ lex vteret ter mino vniuersali,ꝛ vltra ter minū vniuersale adderet alia ver ba geminata:tūc nō posset fieri cōgrue restrictio ad habiles: q2 verba non paterent.l.iij.ℊ.toties.ꝛ ibi Bar.ff.de dā infe. l.qō cōstitutū.ff.de testa.mili.ꝛ in simili Bar.ꝛ alij in.l.si de certa.C.de trāslac.Istā limitationē in specie ꝓbo ex eo quod notabiliꝛ tꝫ Sali.in.l.ij.in iij.col.C.de noꝛa.vbi tꝫ qō si statutū disponit quod qcūq; occiderit hominē quouis mō vel quali tercūq; decapitetur tunc non distinguitur an ad sui defensio nē vel dolo vel non.quod vltimū signa. ¶ Secō pꝛobo per il lud notabiliter vult q̄ Bar.in l.generali.ℊ.vꝛo.ad fi.ff.ō vsu fr.le.vbi tenet qō si testatoꝛ relinquat vꝛoꝛi oia que habet in domo,nō venit frumētū quod ibi habebat causa vendendi p illum tertum:tñ dicit Bar.si,vlra terminū vniuersalē omnia adūceret dictio quoquomodo.q2 diceret:relinquo vꝛoꝛi om nia que in domo quo quomodo habeo tunc non fieret illa re strictio,imo veniret etiā frumentum venale vt ibi per eū.Ter tio pondero tex.in.l.pꝛomittendo.in pꝛin.iuncta gl.j.ff.de iure do.nam tex.ibi dicit.omnes cuiuscunq; conditionis ꝛ se xus,ꝛ dicit ibi gl.qō non fit restrictio imo intelligit,siue laici siue in potestate siue non,illud tñ quod dicit gl.de clericis nō tango nunc. ¶ Tertio limita istam⁹ cōclusionē † vt ꝓcedat in dispositione legali vel statutoꝛia,secus est in dispositione bo minis,ꝛ sic in ꝓcētibus.Ita limitat Bal.in l.in pꝛima col.cir ca.mod.C.sine censu vel reliq.Adde bene facere gl.notabi le in l.cū pena.ff.de arbi.Ad idem bene facit quod si aliqs acquirat fundum pro se,ꝛ filijs suis,ꝛ quibuscunq; heredib⁹ illa vniuersalis quibuscunque non restringitur ad habiles q̄uis sit acquisitio noui iuris,imo venit penitus extranei,ꝛ sic per illam vniuersalem alteratur natura feudi.ita Bal.in.l. j.in xxi.charta ꝛ in.xlviij.q.ff.de rerum diui.domi.Alexan. in.l.si patroni.in pꝛincip.in penulti.col.ff.ad Trebel.Bal. in capitu.imperialem.in pꝛincip.in penultima colum.de p hibi.feud.ali per Federi.quamuis contrarium ꝛ male tene at idem Baldus.in.l.cum virum.C.de fideicommiss.ꝛ pon dera quod ista loquuntur in contractu celebꝛato cum pꝛin.

a ¶ Bar.adō q̄ est i iij.co. lū.versi.qro qd si mādauī Bar.ēt ōt cō trariū ꝛ ipse Jaso.in ℊ.se quēs.co.vij. de actio. Purp.

¶ Fallētiā. Illa fallētia. Bar.q̄ est in ỽ.fateor. nō refert ad ca sum qñ nūcia bat exp̄sso no mine pp̄rio officij:sed qñ offert exp̄sso pp̄rio nomi ne tm̄ Pur. ¶ Pꝛo ista Adō Jas. in l.q̄diu.co.j. C.qui admi. vbi oia dicta hic repetit q̄ ad regulā. ꝛ gl.in c.ly vni uersis inver. occasione de vot.Et qd in pulegūs.ad d Bar.2l.xj. co.pe.Pur. ¶ Jn ver.et si filius.Ita i versi.qd ait pꝛetoꝛ.l. ij. Purp.

b ¶ Pupillo. Nō est verū, imo tex. ōt oppositum i ver.nōaliter aūt.ꝛ ibi cla re Bar.q nō ōt in.l.i pꝛo uicciali.id ad q̄ allegatur. Purp.

c ¶ Occiderit vid Jas.in l. vt vim.ℊ.de iust.ꝛ iure. Purp.

d ¶ Tertio limita.Ja.la te in.l.fideius so2.ℊ.pꝛo2. co.ij.qui sa tisda.co ga. Purp.

e ¶ De arb. plene.Fran. cur.consi.i.i trac.feudo. Purp.

cipe q hz vi legis: z no. Bar. in l. ciuitas. ff. si cer. pe. cũ cõcor. quas ibi dedi. ¶ Scõa p̃incipalis exclusio Bar. ↑est q̃ dispositio legis vel statuti concepta verbis vniuersalibus supacta iã cõcesso nõ recipiat restrictionẽ: vt hoc tex. dicit. Sed q̃ rõ est: qz si tũc dispositio ꝛ eluringeret: certe nihil operaret ꝑ l. si qñ. in p̃in. cũ fi. ff. de le. j. Istud mẽbrũ repꝛehẽdit Bar. p l. j. cũ gl. C. de sac. san. ecc. Et ꝓsupponit q̃ añ illã. l. ẽt ꝺ iure ffozũ erat licitũ relinquere cuilibet collegio. Sz errat Bar. qz imo collegio catholico vel chꝛistiano nõ erat licitũ relinquere ante il lã. l. j. tex. est in c. futurã eccl̃a. xij. q. j. vbi ꝺz q̃ Cõstãtin⁹ imperatoz qui fecit illã. l. j. C. de sac. san. ecc. pꝛio loco illud dispo-
7 suit q̃ collegio chꝛistianoꝝ posset relinqui, ab illo tpe i antea cepit posse reling, pꝛius aũt nõ poterat pp infinitas extoꝛsiones chꝛistianoꝝ quas quidẽ fides chꝛistiana patiebat. Scõo adde q̃ Jo. de imo. hic ꝺt, q̃ iste tex. nõ bñ allegat ad hoc: eo q̃ ista dispositio ꝛm eũ ꝓtinet noui actus ꝓcessionẽ: qz añ hoc edictũ nõ licebat nũtiare nouũ opus ad finẽ, vt postea indifferenter destrueret edificatũ. Errat Jmo. qz imo ista est dispositio iuris consulti facta in hoc §. post gñalẽ cõcessionẽ q̃ fecerat pꝛetoz in hõc edicto. Sz tu subtilius aduerte q̃ Bar. post Ald. z Ja. de Are. vꝝ ibi ꝛ nari. Nã volũt q̃ l. in pꝛouinciali §. fi. j. eo. cõtineat nouũ ius ideo restringitur ad habiles, sed iste ter. qui est in eo. tit. loquitur su pactu iã cõcesso, quare magis est ibi cõcessio noui iuris q̃ hic: imo cõsiderato edicto generali pꝛetoris vtrũq̃ ius: vꝝ disponere sup actu iã ꝓcesso. Ad hoc respondeo q̃ verũ est q̃ licet. ꝺ. l. in p̃incipali. §. fi. cõtineat ius nouũ. loquitur enim quando edificat in loco publico: vt q libet de populo possit nunciare, istud nõ p̃mittebatur ob edicto pꝛetoris, imo si nõ esset tex. in ꝺ. l. in p̃incipali. §. fi. videre tur ꝛ nã q̃ solũ decurioẽs z admin̄stratores ciuitatis possint nunciare. l. pꝛhibere. §. plane. ff. q̃ vi aut clã. vñ ille tex. cõcedit hoc de nouo: z sic est ius nouũ, lz in isto tex. posset nunciari oibus diebus hoc est super actu iã cõcesso a pꝛetoꝛe, ista debuit esse mẽs z opi. Bar. z hoc modo defende cũ. ¶ Limita ista cõclusionẽ q̃ dispositio facta verbis gñalibus semper accu iã cõcesso non recipit restrictionẽ vel limitationẽ, verũ est q̃ non recipit alia restrictionẽ nisi quo ad inhabilitatẽ iurisgentium vel iuris naturalis, puta infantie vel etatis pupillaris. l. fi. C. de testa. milit. ita limitat Bal. hic Bar. z alij in repetitione l. pꝛima in j. q. C. de sac. san. ecc. Bal. in rub. C. qui accu. nõ pos. in pe. col. Ange. in l. nõ est nouũ. ff. de legi. z ꝺ. Alex. hic, ego addo fozt̃ius q̃ etiã si lex loqueret ꝑ terminũ gñalẽ z vlteriꝰ adhꝛcerentur verba geminata q̃ adhuc semper ſit restrictio rõne etatis. gl. est quam ad hoc singulariter notat in lepꝛomittendo in p̃in. ff. de iure do. vbi lz tex. dicat, omnes cui uscũq̃ conditionis z sexus, per que verba non ſit restrictio vt ibi ꝺt glo. tñ subiungit gl. q̃ bene restringitur dũmõ sint habiles etate. Illa enim restrictio ex defectu iuris naturalis nunq̃ intelligitur, sublata etiã si loquatur lex. cũ termino vniuersali z geminatione verboꝝ, z excludat alias restrictiones, nunq̃ excludit restrictionẽ habilitatis persone, ita est ibi gl. singularis. ¶ Inq̃tũ q̃rit Bar. ↑An remissio nũciationis ↓ possit petẽpoze feriato, z an possit ꝓcedi ex ꝑte nũciationis, tpe feriato. Bar. in vno vꝝ inadueꝛtẽter z pessime loqui, put etiã perpẽdit Lu. ¶ In quantũ Bar. tz, q̃ si facta nunciatione nũciatus pꝛocedat in opere: qz tunc subest necessitas potero pꝛosequi nuntiationẽ etiã tpe feriato. In hoc errat Bar. qz cũ edificet sꝑeta nũtiatione, edificatũ ꝺz destrui. l. pꝛetoꝛ. in p̃in. z §. hoc interdictũ. j. e. Vñ cũ nũciãti sit paratũ interdictũ de molitorũ iuribus ꝓallegatis, certe cessat necessitas q̃ iudici aliter ꝓceditur put ipsemet Bar. fatet. ergo est falsum illud qđ vult Bar. nec posset saluari Bar. nisi itelligat qđ edificet ꝓtita satisdatiõe. ¶ Inq̃tũ q̃rit z ꝓcludit Bar. qđ citatio fiã die feriata in bonorẽ dei etiã si sit facta vt citat⁹ cõpareat die 8 sequẽti: nihil vz qz lex resistit in initio. ꝺ. l. dies festos. in verbo, neq; licebit. z verbo tacebat apparitoꝝ. in verbo si leat horrida vox ꝓconis, z ista de iure est vera z cõis opia, ꝑ qua etiã facit ter. in c. cõquestus. z ibi oẽs Lanõ. ad hoc not. de ferijs. Illi etiã tex. annulla: omnẽ ꝓcessum factũ ꝺie feriato in honorẽ dei. Excitatio est de ꝓcessu. c. qñ ↓ fal. de ꝓbꝺ. §. fi. insti de pe. te. lit. z isto fundamento etiã vtit Bar. in tractatu suo de citatione. in vj. q. Tamen consuetudo indistincte admittit qđ qs possit citari die feriata in bonorẽ dei, ꝑ alia die nõ feriatã. Ita dicunt Jac. z Alb. z Oldr. hic, z Hy. z Alb. in ꝺ. dies festos. z Jo. An. in c. fi. se ferijs. z Bar. in tracta. suo de citatione in vj. q. z dicit qđ ita seruat stilus romane curie, quãuis Jmo. hic dicat, qđ istud de cõsuetudine nõ reperit dictũ nisi per Jac. de Are. z Jo. and. ¶ Additio. Adde circa dicta Bar. dum alle. l. imoꝝ. in p̃in. ff. de euic. cum gl. aliqui dicunt qđ illa. l. nec gl. ꝓbat opin. Bar. qz illa gl. bñ vult qđ illud qđ est actũ die feriata, z sic nõ valebat tanq̃ invalidum possit eadẽ die feriata tractari. Sed in casu nr̃o loq̃mur in actu q̃ fit die feriata, vt vz, vt nũciatio. vñ hic valeat retractatio die feriata hoc nõ ꝛeꝓbat illa gl. tu dic qđ optime ꝓbat, nec est verũ qđ actus ibi factus die feriata nõ valeret: qz imo valebat. ↑Patet dũ gl. dicit sic retractatio actus data fideiussione q̃ nõ daret si retractaretur actus invalidus, z ad illã gl. adde tex. in l. §. j. ff. si mulier ventris. no. que singu. reputat Bal. z refert Alex. in l. si pacto quo penã. col. ũ. C. de pac. vbi ponit aliqua bona in ꝓposito z ibi Jas. co. ij°. ver. v. no. Sedo circa illud nunquid nũciatio possit fieri die feriata in bonorẽ dei ꝑ die feriata, z cõcludit q̃ nõ ꝺ. l. dies festos. vbi lex resistit ne eo die fiat actus p l. si minoꝝ. ff. de seruis ex. z ꝑ hoc cõcoꝛdat illa lex cũ l. in tps. ff. de her. inst. adde q̃ Jmo. z Ang. in ꝺ. l. in tps. alio mõ cõcoꝛdat illa iura z dicũt aut defectus erat in persona disponentis: z tũc ꝓcedat. l. minoꝝ q̃ñ possit cõferri in tps habile, aut defectus erat in ꝑsona in quã fiebat dispositio, z ꝓcedat dicta. l. in tps. Tu dic q̃ ista saluatio est ꝛ casum. c. de vꝛoze. extra ꝛ sepul. z ibi exꝓesse hoc no. Pau. z ꝛ tex. in l. si quis officiũ. §. de ritu nup. z ꝛ tex. in l. si cũ seruũ. in fi. ff. de dona. inter vir. z vxo. ita ipse legit. z ꝺ hac materia vide late Aler. in l. gallus. §. institues. in j. z §. col. ff. de lib. z
c postli. dũ tractat an spurius ↓ poterit institui cum erit legitimus. vide etiã Are. cõs. cxliij. inc. ex facto ꝓponit q̃ ille legitimus, vbi tractat. an valeat matrimoniũ si dispensabitur a papa z Are. in l. filiusfa. ff. de testa. Bal. in l. cã quã. in ix co. ver. ꝛro nunqd. C. de fideic. ¶ Gl. in verbo, absentes in fi. in
9 quantũ Bar. z Alb. post antiquos ↑ dicunt qđ istũ interdictũ quatenus est pena. ſ. vt impẽsa sua opus factũ destruat nõ ligat absentes z ignozantes, sed ad simplicẽ patientiã, qđ patiat impensa aduersarij ↓ destruit opus p eũ factũ bñ ligat absentẽ z ignozantẽ. Adde optimũ tex. ꝓ ista solutiõe in l. cõpetit. §. fi. ff. qđ vi aut clã. vbi ꝓpꝛie iurisconsultus tradit talẽ doctrinã. Sed ista rñsio Bar. z doct. pfecto nõ tollit difficultatẽ: qz volunt q̃ ↓ destruere opus factũ impẽsa facientis sit bñ pena: lz ↓ prestare patientiã q̃ aduersarius faciat destrui nõ est pena iõ tunc ligat absentes z ignozantes. Istud vꝝ male dictũ, qz imo tũc est etiã pena cũ perdat cementa z calcẽ pecuniã datã operarijs z tps. Ista est magna pena z magna perditio pꝛesertim qñ iuste edificauit i suo. Et ꝓpterea Rap. cu. hic aliter intelligit istũ tex. q̃ ꝓcedat de mero rigoꝛe iuris, q̃ absens z ignozans mero iure obligẽt ad penã huius edicti: tñ restituantur in intẽgrũ ex clausula gñali: qz fuerũt absentes vel ignozantes. put ꝺz de minoꝛe in gl. seq. z ista opinionẽ Raph. simpliciter sequitur Jac. puteus. hic Alb. hi aũt nõ plz respõsio Bar. nec do nec minus ista rñsio Rap. z putei. Vñ intelligo ter. aliter q̃ doc. plane, put iacet. Sed est aduertendũ q̃ quis nunciatio possit fieri aduersus absentes z ignozãtes, vt dicit ter. hic. tũ ad hoc vt nuntiatio eos liget, requirit qđ eis fit renũtiatũ: alias qđ medio tpe edificat. anteq̃ eis renũtiat nullo mõ est demoliendũ: ter. est in l. de pupillo §. nũciationẽ. in fi. j. eo. quẽ alle. gl. hic vbi ꝺt tex. si tũ vt dño possit renunciari. vt ibi gl. exꝓesse tz qđ medio tpe edificatũ nõ destruat, sed bene postquã fuerit ibi renuncia tũ, z ita etiã tz Dpe. in ti. de opere. nun. ad fi. z hoc mõ tollo clare difficultatẽ Bar. z doct. qz nõ est verũ qđ statutũ penale liget absentem z ignozantẽ. z ista est veritas. ¶ Additio. ↑Pro est optimus tex. in l. operis. cũ tucta l. seq. j. eo. vbi nunciatio põt fieri furioso ſm. l. operis. postea in l. se. ꝺf. cuilibet eũ intelligenti ꝛc. ergo nõ est verum qđ lz ignozantes. qz illa l. cuilibet ꝺclarãs. l. pꝛecedẽtẽ qđ nũciatio poterat fieri furioso requirat intelligentia ad hoc vt liget. ¶ Glo. in verbo ignozantes. ibi cũ nõ expediat sibi i eo statu rẽ eẽ ꝛc. Volnit ↓ dicere gl. qđ ex quo restitutio ꝛeponit oia tã ex parte minoꝛis, q̃ aduersarij i eo statu in quo erant a pꝛincipio l. qđ si minoꝝ. §. restitutio. §. de min. ergo opoꝛteret destruere id qđ edificasset minoꝝ. et oia essent in ꝓmo statu, z istud esset nociuũ minoꝛi, z ideo isto mõ minoꝝ nõ restituitur. ¶ Additio. Ista opi. cõfundit etiã qz restitutio in integrũ tã q̃ remediũ ſpale nũq̃ est in cõsideratione nisi q̃ dat. ita Bar.
10 in l. fi. C. de sent pas. ¶ ↑ circa id qđ q̃rit Bar. nunquid minoꝛ restituat aduersus dolũ inquãtũ cõcludit z oẽs cũ sequuntur, qđ minoꝛ aduersus dolũ verũ nunq̃ restituit z mouet ꝑ text. in l. si ex cã. §. nũc vidẽdũ. ff. de minoꝛi. Aduerte qz tex. ille vꝝ facere ad oppositũ z fozt̃iter. ibi emꝝ dixit text. qđ si minoꝛ ex certa scientia negaui in iudicio veritatẽ clarũ est qđ est in dolo veroꝛ. z tñ dixit ibi tex. qđ tũc restituitur nec incidat in penã dupli vel quadrupli q̃ imponitur cõtra negantẽ. Bal. hic refert qđ Bar. ꝙs fecit istud motiuũ in p̃iuato examine cuiđ scholari doctoꝛi ꝺo, z dixit Bal. qđ istũ est difficile? ↑ zium qđ fiat in ista materia, z ꝺt qđ ipse rñdet Bar. ꝑ illo scholari, qđ i

d. §. nunc

a ¶ Hoc edicto. Ite Jas. in d. §. fin. ſt, q̃ est difficile Bar. defendo re ab illo. §. Purp.

b ¶ Citatio est de ꝓcessu ad de gl. in ꝛbo formam. i c. p̃udentiã. de off. dele. Domi. ō sancto Hemi. in cã statutũ. in. §. cã vero de re scri. li. vi. docto. in ru. C. ō in ius voc. ↑Pau. de ca. in l. j. ff. eo.

c ¶ An spuri⁹. c. tanta q fili ſint legi.

d.ſ.nunc videndū.nō preſupponat dolus eo q̄ poterat eſſet i illo ter.q̄ ibi minor nō hū nouerat veritatem.ſz fatet Bal.qō ita fuit vna fugitiua rūſio.nā i illo ter.videbat q̄ minor non poſſet pretēdere ignorātiaz tū reſtituitur.Tū ſcōo mō rūdet Bal.q̄ ibi illa negatio nō fuit ꝓprie delictū:nec ꝓpriē ibi tāq̄ delictū fac.l.eū q̄ in pri.ff.de iureiur.vñ cū nō eſſet ibi ꝓprie delictū nō dicit dolus ver⁹.Adde q̄ idē Bal.i.d.ſ.nunc videdū, aliter rūdet q̄ ibi ideo eſt:q̄ minor nō hz integrū ꝓſonā ad cōſitendū vel ad negandū.l.ciarū.C.de autho.poſt.Bar.etiā ibidē in vltimis verbis dubitat an ſi minor negat cotiatē i iudicio dicatur eſſe in dolo,vero z relinquit te cogitantē.Additio.tu ſolue melius dolus verus ꝓpriꝰ & qñ eſt cōmiſſum delictū de iuregē.vl̄ diuino,ꝓhibito,ꝓout in furto vetito de iuregētū z diuino z in tali dolo vero nō reſtituit minor vt ibi p Bar.ō nō eſt verū ſi in d.l.ſi ex cā.ſ.nūc videndū.nō reſtituitur minor
a qñ cōmiſit furtū q̄ eſt ꝓhibitū de iur diuino,z gētiū. b z ſic eſt
b in dolo vero.ſz qñ negatutūc nō cōmittit delictū de iuregē.vel diuino ꝓhibitū.c.fraternitatis.xvi.q.ij.ſed tantūmodo delictū de iure ciuili ꝓhibituz.z qō committit delictū ſolū de iure ciui.
c ꝓhibitū.& in dolo preſumpto nō vere,z a dolo preſumpto restituit vt hic per Bar.quādo eſt preteritū.iſta differentia in ter dolum verum z preſumptum eſt ipſa veritas.¶Secundo principaliter inquantū concludit Bart.q̄ aduerſus dolū preſumptū de futuro minor nō reſtituit:qñ ratio eſt ne detur materia delinquēdi in futurū contra.l.conuenire.cuz ſi.ff.de pac. dota.Limita niſi pateretur dānuz de preſenti, tūc reſtituit ad uerſus dolū preſumptū de futuro.Ita concludit Bar.i ſeq.q. allegando.l.j.ſ.accuſationē.in fi.iuncta.l.qui deſtitit.ff.ad turpill.Succeſſiue i ſeq.q.inquantū concludit Bar.q̄ minor poſt publicationē teſtiū poſſit reſtitui,vt alios teſtes de nouo ꝓducat z rūdet ad l.auriliū.in prin.ff.de mino.duob⁹ modis.Pōt tertio rūderi ſm Jmo.hic,q̄ ibi minor volebat reſtitui.vt recuperaret priuilegiū,z nō ꝑt,hic aūt volebat reſtitui,vt ſibi nō obſtaret publicatio teſtiū,z ſic ius ſōe,ſz difficilꝰ reſtituit ꝓ priuilegiū quam ius cōe.arg.l.eius militis. ſ. militia meſſius.ff.de teſt.mil.Limitat notab.cōcluſionē Bar.vt nō procedat in criminalibus qñ minor vellet reſtitui ad producēdū alios nouos teſtes cōtra eū quē criminaliter accuſat:certe nō poſſet.gl.eſt no.in cl.non poteſt.in gl.pe.de ꝓcu.Spe.in ti.de in inte.reſt. ſ.ſi quis aūt.ver.ſed pone ecce.Bal.in auriliū. in prin.per illū ter.ff.de mino.Jo.an.z alij in c.auditis.de in integ.reſt.Aud.z Aler.hic,qui etiā addunt duas alias limitationes. Ate inquantuz Bar.cōcludit ſecus eſſe in muliere z ruſtico.Adde q̄ iſtaz concluſionem Bar.limitat.d.Ant.de bn.in conſi.lx.ij. qō incipit viſis allegationib⁹.vt cōcluſio Bar. ꝓcedat qñ ex ſola fragilitate mulieris cauſatur leſio.Secꝰ ſi ex ꝓbabili ignorantia. tūc eñ mulier reſtitueret ex clauſula generali:ſi qua mihi iuſta cauſa ꝛc.idē tz Pe.de anch.in cōſi.ccclxv. qō incipit viſa diligēter gratia.idē tz do.Aler.hic tz de predictis authoritatib⁹ non ſit recordatus,ſed allegat Bal.i l.j.C.de iur.z fac.ignoran.
¶Additio.Circa dictū Bar.dū vult q̄ minor reſtituitur ad uerſus dolū futurū vñ patit damnū de preſenti, z ita concordat d.l.j.ſ.accuſationē.cum l.auriliū.Adde qō Bart.in d.l.j.ſ.accuſationē tz expreſſe Jnū ſequēdo opi.gl.dum dicit q̄.ſ.ille loq̄tur de dolo preſumpto de preterito,z hic expreſſe vult q̄ loquatur de dolo preſumpto de futuro.Jn vlt.q.Bar.limitat et dicta niſi leſio minoris ꝓceſſerit propter dolū aduerſarij:qz tūc reſtitutio conceſſa minori nunq̄ ꝓdeſt eius aduerſario.ter.eſt in l. q res i ꝓn.in ver.huic applicat.iūcta gl.ſolēni.ff.de ſol.z Bart. dicit q̄ ille caſus nō eſt alibi in iure,z eū ibi ſequit Paul.de ca. Lu.ro.z Mod.hic. ¶Vltimo p cōpleméto huius.ſ.vt nihil omittat circa ea q̄ dicta ſunt.ſ.in gl.in ꝟbo.ignorantes. in ſolutione Bar.q̄ iſtud edictū quatenus eſt penale vt p impēſa opus deſtruatur,nō ꝓcedit contra ignorantes z abſentes,ſz ad patientiā bene ꝓcedit.p iſta differentia Bar.vnus veſtrum addit bonū ter.l.pe.j.eo.Adde ter. de directo in contrarium in c.ij.in prin.de oper.no.nunci.vbi ter.contra abſentē decidit qō non ſolū teneat ad patientiā ſed etiaz ad impenſam z tū illū ter.intellige vt declarat gl.q̄ notabiliter cōcordat iſta iura. Adde ēt p illa diſtinctione Bar.i l.iij.ſ.ſi locū.ff.ſ alie.iu.mu. cauſa fac.Tū vt ſuperius dixi per iſtos ter.nō tollitur difficultas:qz dato quod teneat ad ſolam patientiam qō patiat totū opus factum deſtruit certe cum perdat cemēta pecuniā er poſitam in operarijs z tempus, iſtud videtur magnum damnum z in effectu pena.ideo reſponde vt ſuperius dixi.

1 ¶Triplex eſt forma nunciandi,ſcilicet verbalis,z per iactū lapilli z per pretorem.
2 Facta nunciatione verbo aduerſarius ſtatim efficit poſſeſſor.
3 Patientia domini quamuis violentia ſufficit ad cauſandam quaſi poſſeſſio que requiritur in iuribus acquirendis.

In operis. Si nūcio ſimplici ꝟbo facio aduerſarium poſſeſſorē.h.d.z eſt ſingularis caſus fz Bal.hic. ¶Cōtra iſtū ter. p eꝰ intellectu moneo duas difficultates.Primo arguo ꝫ ter.Nā inducet ad vñ effectū nō debēt operari Jnū.l.legata muriliter.ff.de leg.j.z.l. legata
d inutiliter.ff.de adimē.leg.Jtē inducta ad augmētū nō debent operari diminutionē terr.eſt no.i.l ſi mācipia.in pu.ff.de fun. inſtr.Jtē actus qētiū nō dz operari vltra eorū intētionē.l.nō ois.i prin.ff.ſi cer.pe.Dz nūciatio eſt inducta ad ꝓſeruatiōes iuris noſtri.ſ.iuris noſtri ꝓſeruādi gra,ſ .ea.l.z melior text.in l.de pupillo.ſ.ſi qs ipſi ꝓtori.ff.ſi in edeo.j.e.vbi dicit iuriſcōſu.equū eſt p operis noui nūciationē ius noſtrū cōſeruare:ergo nō dz operari Jnū effectū. ſ priuationem poſſeſſionis mei nūciantis.cū magnū ſit cōmodū poſſeſſionis.ſ.cōmodum.inſti.de interdi.ſolus Aud.reprehic.q̄ns nō ita formaliter oppoſuit.rūdet qō leges adinuenerunt triplicem formā nunciandi.
¶Duplex forma.ſ.p iactū lapilli z p pretorē cōſeruātē ius abſqz perditione poſſeſſiōis ter.eſt i.l.de pupillo.ſ.meminiſſe. j.eo.ſed per iſtā tertiā nuntiationē que fit ꝟbo.ideo nūcians perdit poſſeſſionez.qz q̄ in vno aggrauat in alio dz alleuiari.l. eū qui.in princ.ff.de iurein.Sed nūciatus grauat vt ſi edificet poſt nunciationē etiā iniuſtā,teneatur propria impenſa opus factū deſtuere,ergo in alieno releuat,vt reportet cōmodū poſſeſſionis.iſta rō Aud.nihil vz:qz ſm iſtā vltimā rationē idem eſſet in prima z ſecūa forma nunciationis,cuz in eis ita grauet nunciatus ſicut per tertiā,z ſic eget gñalis ad oēs nūciatiōes. Ego rūdeo aliter z in forma,qō qui nūciat animo tuendi ius ſuū.iſtud eſt verū,qñ nūciatus edificat in ſolo ꝓprio per ipſuz edificātē poſſeſſo.Nā,ꝓpter iſtū caſum ꝓprie eſt inuenta nun- a
ciatio.ita eſt ter. in d.l.de pupillo.ſ.meminiſſe.alꝫ vero ſi ipſe nūcians poſſideret.iſta nunciatio verbalis eſt ſibi dānoſa: qz facit perdere poſſeſſionē,z hoc preſumit ſcire nūcians, qz qlibet ꝓſumit ſcire iura.l.leges z cōſtitutiōis.C.de leg.ergo illo animo nūciat.¶Additio. facit qō dicit Bal.i c.j.extra de in lit. b
tur.z l.precibus.in autepe.colū.C.de impu. q̄ actus qui fit ab aliquo.ꝓſumit factus ſm ea que ius diſponit. ¶Secōo ꝫ ter. fortius vrget maior difficultas qō imo p nūciationē verbalē nunciatus nō efficit poſſeſſor.vt hic dicit ter.ſed demū preſtita ſatiſdatiōe.z ſic q̄ nūcians reperit ſatiſdationē nūciati, ter. eſt in l.ſi alius.in ſ.iul.in verbo cū poſſeſſor hoc ipſo q̄ ſatiſderit ꝛc.ff.q̄ vi aut clā.ad quē ter.difficile eſt rūdere.Rap.cu. rūdet e ſed ego plenius rūdeo z clarius loquor nuncians ſcio
me poſſe repelli p cōſequēs ꝑdo poſſeſſionē z trāſferr.Nā dicit c
fatendo Jnū,qō iſte ter.dz intelligi z ſingulariter limitari ſm illū.qō nūciādo ꝟbo ꝑdo poſſeſſionē nō ſubito ſed cauſaliter: qz renunciādo tribuo facultatē nūciato vt ſatiſdet, quo ſatiſdante bene facio eum poſſeſſorē.vt ibi eſt ter.z ratio illius ter. eſt nam nūciatus poſtq̄ ſatiſdederit pōt libere edificare: ergo ꝓpter ſatiſdationē ego nūcians ſcio me poſſe repelli, per qñs d
perdo poſſeſſionē z trāſferr in aduerſariū.l.clā poſſidere.ſ.qui ad nundinas.z l.ſeq.ff.de acquirē.poſ.z ſi dicaꝫ iſtud eſt deſtruere iſtum ter.Nam aduerte qō iſte ter.attribuit trāſlationem poſſeſſionis in aduerſarium nunciatū tanquā prime cau e
ſe,qz nunciatio eſt prima cauſa ꝓpter quam ſuccedit poſtea ſatiſdatio.ſed quicquid eſt cauſe eſt cauſa cauſati. l.manumiſſiones.ff.de in.z iur.l.quominus.ff.de ſtu. Iſta eſt opi. Raph. cu.quāuis melius ꝓbata z relata. quā opinionē paucis verbis refert Aler.hic in fi.z cū ea ſimpliciter trāſit.iſtā opinionē etiā tz dñs Jaco.puteus hic:z dicit plus,quod iſta opinio eſt ita vera ſicut deus eſt in celo,z ſi iſta opinio eſt vera dicit magna reſtrictio ad iſtū ter.z ſimiles. ¶Mihi autē non plz iſta opinio p iſtū ter.qui verbo preſenti dicit p nunciatione faciꝫ ſus aduerſarium poſſeſſorem: ſi expectaretur ſatiſdatio deberet dicere faciemus,z intelligere ꝓout intelligunt Raph.z ſequaces eſſet facere violētiā ad iſtū ter.ſimiles.preſertim huius tituli z confundet mille doctrine Bar.z doct. Tamē ad hoc pōt rūderi qō nō eſt inconuenies q̄ vna lex declaret z ſupleatur per alias.l.non eſt nouū.z l.ſed z poſteriores. ff.de legibus. ¶Secōo z fortius.ſi verū eſſet fundamentū Raph. certe eadē ratione ſequeretur,qō idem dicendū qñ nunciatio fieret per iactum lapilli, vel pretorem, z nunciatus preſtat ſatiſdationem:certe ſimpliciter nūciās deberet poſſeſſionē ꝑdere, qz preſtita ſatiſdatiōe pōt nūciaꝫ ꝓcedere i opera ſic nūciās ſcit poſſe repelli:z ꝫñr ſequeretq̄ qō nō eſſet dāna quo ad perdēdā poſſeſſionē.an nunciatio fiat verbo,vel per iactū vel per pretorē: qz ſatiſdatio ſemper faceret perdere poſſeſſionem. quod eſt de directo contra ter.in l.de pupillo.ſ.meminiſſe.ſ.eodem, vbi per nunciationem que fit iactu,vel per pretorem, non perditur poſſeſſio, ſed bene per illam que fit ſimplici verbo. Raph. cumanus hic, z in dicto. ſ. meminiſſe. perpendit de iſta diſſi-

a ¶Prohibitū in re diuino ads extra.de.ſacrilegijs.c. leuitici. xix.c. penale. xvi. q.v. i meretrices. xxxiij.qō.iiij.

b ¶Et gētiū.adde doc.iſti.& ob.q̄ ex dicto naſ.Jo.in ſumma i ti.de furtis.Jo.ana.i rub. de furt. in j. colū. Bal.in rubric.C. de ſer.fugit.

c ¶Dolo ꝓſumpto.adde qō furtū nō cōmittit ſine dolo ſm Car. zab.i c.dudū.el.ij. in vij.col.de elec. ☞Inducta. Ad de Aler.i l.ſi donatione. col.v.C. de colla. Burp. ☞Rūdet.ad de qō opi.Come. z tz Jaſ.in l.j.in prin.co.viij.ſ.eo. Bur.

cultate ꝑpter hoc ẽst in via noua ⁊ mirabili opi. ad istũ ti. quã etiã sequitur do. Ja. bu. hic ⁊ in. d. ſ. meminisse. ⁊ ẽm ꝙ nũcia tio ꝓprie fiat solũ viua voce. Illa vero qu fit p iactũ lapilli vel p ptoꝛẽ nõ est ꝓprie nũciatio, [a]ſz appellat phibitio. ita appellat iurisc̃sult⁹ in d. l. de pupillo. ſ. meminisse. Ad̃ in ista phibitione que fit p iactũ lapilli vel per ptoꝛẽ, ⁊z ꝙ nõ sit locus satisdationi: ſz satisdatio habeat locũ qñ nũciatio fit verbo quia ptoꝛ hanc inuit satisdationẽ: ſz qñ fit p ptoꝛẽ vel iactũ cum nõ fit nũciatio ſz phibitio nõ habet tũc locũ satisdatio, ⁊ hoc mõ cessabit fundamentũ ꝙ fecit. Ista secũda consideratio adhuc mihi minus plz quã ꝑcedens inquantũ dicit ꝙ nũciatio ꝓprie est qñ fit verbo: ⁊ tũc hz locũ edictũ ptoꝛis de satisdatione ſz qñ fit iactu lapilli vel p ptoꝛẽ non est ꝓprie nunciatio ſz phibitio. ita fm eos appellat ter. in d. ſ. meminisse. Mihi vr ꝙ ille ter. sub vna cõstructione loquat̃ de omnib⁹ tribus: ẽt em̃ formal⁹ ter. melius est p ptoꝛez vel iactum lapilli phibere, per oper. nũn. ecce quod sub eodẽ verbo phibere quam ponit illud oper. nun. Secundo ꝙ imo illa que fit per ptoꝛẽ dicat̃ nũciatio, est text. in l. ſi opus. ſ. e. ¶ Prętexęs fm istã opi. multũ restringeretur imo violaret edictum ptoꝛis positũ in l. ptoꝛ. ſ. hoc interdictũ. ⁊. ſ. deinde. ſ. eo. vbi ptoꝛ ꝓstita cautione nunciatũ permittit edificari: ꝙ restringatur solum ad nunciationẽ factam verbo esset nimiã violentia ⁊ restrictio ad illos ter. Quid tenendum ad ista iura. Jac. de aret. ⁊ Ang. in d. ſ. ait iulia. aliter concoꝛdãt omnia ista iura ⁊ forte nõ male ⁊ tenẽt ꝫ opi. Raph. ſ. relatã. Dicũt enim ꝙ aut nunciatio fit simplici verbo: ⁊ tunc ꝓcessit iste. ſ. ꝙ statim faciꝫ aduersariũ possessoꝛem. Aut nunciatio fit iactu lapilli vel per ptoꝛẽ: ⁊ tunc ꝓstita satisdatione fit possessoꝛ, ita loquat̃. d. ſ. ait iul. Ad̃ vero ꝓstitam satisdationez non effcitur possessoꝛ. ita loquat̃ d. ſ. meminisse. Isto mõ concoꝛdabuntur ista tria iura. Et ꝙ iste ter. loquat̃ de nuntiatione facta simpliciverbo satis põt persuaderi qꝛ de illa semp est visus loq iuris consul. in ista l. vsque ad hũc. ſ. Tñ aduerte ꝙ glo. in d. l. ait iul. tenuit de directo ⁊trariuz qꝛ ⁊z ꝙ ille. ſ. ait iul. loquat̃ in nũciatione facta verbo. secus si esset facta iactu lapilli vel p ptoꝛẽ fm gl. ibi. Ego vltimo loco aliter concoꝛdo ista iura, ⁊ dico qꝺ facta nunciatione simplici verbo statim aduersarius fit possessoꝛ. ter. est hic formalis. tñ vt ĵ. dicunt Barto. ⁊ doc. vr vi a me possidere. ⁊ iste ter. de hoc in. l. j. ſ. ſz ⁊ si quis iactu. ⁊ melius in l. seq. ĵ. ꝙ vi aut clam. Sz postquã ꝓstitit satisdationem licitum est ei edificare. Istud est ꝙ ꝓprie ẽt ter. in d. ſ. ait iul. ⁊ est rõ qꝛ cõcedit nũciatio ꝓstita satisdatione vt licite ꝓcedat in oper. l. ptoꝛ. ſ. deinde. ĵ. e. Ex hoc ergo constituitur, possessoꝛ vt ẽt ter. in verbo, hoc ipso eo qꝛ ꝓstita satisdatione nũciãs[a] scit se posse repelli: ergo pdit possessionẽ. l. ciã possidere. ſ. fin. ⁊ l. seq. ⁊ l. ſi id qꝺ. ſ. fi. ff. de acquir. pos. ista vr̃ mihi aperta veritas ad ista iura ⁊ hec cõia sequendo ꝓterea ea que tenui in ſ. nũciatio. ĵ. eo. l. ĵ ⁊ si diceret tu teneas ꝙ facta nunciatione verbo bñ aduersarius statim efficiat̃ possessoꝛ vt hic. tñ nõ iustus: qꝛ vi a me possidet, vt dicunt Bar. ⁊ doc. hic istud nõ vr̃ bene dictum: qꝛ imo iuste possidet qui ptoꝛe authoꝛe possidet. l. iuste. ff. de acq. pos. ℞deo ꝙ ptoꝛ nõ ꝑmittit eũ simplr iuste possidere. ꝑz qꝛ non ꝑmittit edificare imo si edificaret nõ obtẽta remissione dat interdictũ demolitoꝛiũ: cõtra eũ. d. l. ptoꝛ. in ꝓin. ⁊. ſ. deinde. ĵ. eod. ita teneo ⁊ firmo ad ista iura. ¶ Bl. in verbo aduersariũ. diuide in tres partes. In prima remouet vnũ ꝓbñ. In scda remouet aliud. In tertia q̃rit. scda ibi, ſz quare. tertia ibi, secus vbi. ¶ No. vltimo, diligẽter ꝙ ⁊z Bar. in vltima op. ꝙ patientia dñi quãuis sit violẽta sufficit ad causandũ quasi possessionẽ que requiritur in iurib⁹ acq̃rẽdis, ⁊ ita amplia il lud ꝙ ⁊z Bar. in l. j. ⁊ ti. C. de sert. ⁊ aqua. in l. j. ſ. denique. ff. de aqua plu. arc. ⁊ credo ꝙ rõ istius dicti possit esse: qꝛ adest voluntas ⁊z cum vi aut metu: qꝛ volũtas coacta, voluntas est. l. ſi mulier. ſ. pen. ⁊ ibi no. Bar. ff. ꝙ metus cau. ¶ Additio, contra istud vltimum notabile ex prędicta ⁊z Bar. in l. ſi ꝓtius in vĵ. opp. [b] ĵ. eo. vbi ꝓprie facit differentiã inter possessionem corꝑalem ⁊ quasi possessionẽ seruitutis, ⁊ illa per nunciationẽ acquirat̃, alia non. Mouet: qꝛ dñs qñ nunciat nouũ opus verbo, non põt trãsferre quasi possessionẽ seruitutis qꝛ ea non habebat. Nemo enim in re sua põt seruitutẽ imponere. l. vti frui. ff. si vsusfru. pe. Si ergo non habebat seruitutẽ qño ipse potuit in aliũ transferre ꝙ ipse nõ habebat. l. decẽ. ff. de. ꝛ. ob. Tu aduerte qꝛ Bar. melius loquit̃ hic, nec obstat fundamentum suũ qꝛ regula que hz ꝙ quis nõ põt dare. ꝙ nõ hz. l. traditio. ĵ. de acq. rer. do. ꝑcedit qñ qs nõ hz rẽ nec actũ, nec habitum nec potentiã. Sz si vno ex istis modis habeam possum transferre doctrina est Pau. de leaza. in. c. cura. de iure patro. modo dñs hz potentiã vt in re sua possit pati seruitutem imponi: ergo illud potuit transferre. ipse ita legendo tenuit.

a ¶ Nũciatio. Idẽ tradit Jas. in l. in puinciali. ſ. j. co. uĵ. ĵ. eod. Purp.

a ¶ Nũciãs. hãc rõnẽ. ſ. re. pbat i sing. co. vĵ. Purp.

b ¶ In. viĵ. oppo. In iiĵ. co. ꝛ. tenẽdo ꝓ istã lectuꝛam. Purpu.

c ¶ In qb⁹ denegatur audiẽtia. ad de. Spe. i titu. de peti, ⁊ pos. i. ſ. vĵ. Anto. ẽ bu. in c. dilect⁹. el. vĵ. ẽ rescri. Au. ro. in l. j. in ſ. sublata. ff. ad treb.

1 ¶ In quibus casibus possit denegari audientia.
2 Pretoꝛ etiã cõtẽptus nõ solũ põt ipse denegare audiẽtiã. sed etiã mãdare quibuscũq; iudicib⁹ vt illi denegent audientiam.
3 An ages vt declaretur sibi ius esse ita edificatũ habere repellatur ipso iure an ope exceptionis.

Sed si is cui. Mo. ex ter. ibi denegari ei actionẽ, pretoꝛ. ẽ casuz in quo alicui. denegatur audientia ſz qꝛ cõtempsit edictũ ꝓtoris mortui. Jtẽ ẽt si cõtẽneret ꝑceptũ ꝓtoris viui ter. est in l. ſz ⁊ si ꝑ ꝓtoꝛez. ſ. sed ⁊ si. cũ de creto. ff. exquib. cau. ma. ¶ Quatuoꝛ alios casus in quibus denegat audientia[c] enumerat gl. in c. in nomine dñi in verbo audientia. xxij. dist. habeẽ in c. ad abolẽdã. de here. Adde ꝙ nõ solũ põt denegare audientiã in causa in qua cõtẽpsit ipsum pretoꝛẽ. sed etiã in omni alia cã. gl. est sing. mo. ſ. sed ⁊ si eũ decreto in gl. magna. ad fi. ꝙ gl. ad hoc reputat no. dignam Bal. in l. cõsentaneum in vĵ. col. C. qũo ⁊ qñ ind. ibi limitat verum in ter easdẽ personas ꝙ no. Et illã gl. dicit esse sing. Bal. in c. gratis. in viĵ. col. vbi aliter limitat de reiti. spo. ⁊ in c. j. in vĵ. col. de rescrip. Sedo adde ꝙ ꝓtoꝛ cõtẽptus ñ solũ ipse põt denegare audiẽtiã, sed etiã põt mãdare qbuscũq; iudicibus vt illi denegent audientiã ita dicit Bal. in c. cũ venissent. in iiĵ. col. de iudi. per gl. in. d. ſ. sed ⁊ si eũ decreto. Tertio adde qꝺ ille cui negatiue talis audiẽtiã nõ potest appellare: ita tenet Bal. in cõclusionibus veris. in ꝓ. ⁊ non appellat⁹ cui denegat audiẽtia.
¶ Additio Circa istũ. ſ. dũ Bar. dicit qꝺ iste qui ſpreta nunciatione edificabat poterat agere interdicto vti possidetis. tñ nõ congruit litere. Adde quod nec in se est verũ, naz qñ alicui est nũciatũ nouũ op⁹ ⁊ ꝑcedit edificando ſpreta nũciatiõe edificando acquirit possessionem violentã. l. j. ſ. sed si qꝺ iactu. ĵ. ꝙ vi aut clã. Bar. in l. de pupil. o. ſ. meminisse. ĵ. eo. Modo violẽto possessoꝛi nõ cõpetit interdictũ vti possidetis. l. j. in ꝓin. ⁊. ſ. fi. ff. vti pos. ergo ⁊c. Potes dicere ꝙ iste ꝙ edificabat ſpreta nũciatiõe edificabat in suo tũc nõ ꝑcederet argumẽtũ: qꝛ ex quo edificat in loco quẽ possidet ꝑ nũciationẽ ñ efficit violẽt⁹ possessoꝛũ de pupillo. ſ. meminisse. ver. at. ſi in suo. ĵ. eo. exẽplificaui hoc modo limitando Bar. ¶ Bl. in ꝓbo edificatorũ. inquãtũ Bar. ꝓmo qrit an iste agẽs vt declaret sibi ius esse ita edificatũ habere. repellat̃ ipso iure. an ope. exceptiõis. Et tñdet ꝙ ope exceptiõis, ne fiat ꝓiudicium interdicto. l. fundi. ⁊ l. fundũ. ĵ. de except. qꝛ ista verba videt obscura si reducãt ad practicã. Dicqꝺ intentio Bar. est q̃rere an ꝓcessus fit ipso iure null⁹ an vero sit opus qꝺ excipiat̃ a parte. Et cõcluso. est bona, ꝙ est necesse ꝙ excipiat̃ a parte, alꝫ si pars nihil exciperet, fieret ꝓiudiciũ interdicto demolitoꝛio: postea intẽtando: qꝛ si ꝓnunciaret ius esse edificanti ita edificatũ habere nõ posset amplius intẽtari interdictũ ad opus demoliendũ. ⁊ sic heret illi ꝓiudicium. ꝓout in simili habetur in d. l. fundi. Adde ꝙ conlusione Bar. melius facere: qꝛ qñ. l. dicit actionẽ denegari, vt hoc ter. intelligitur ope exceptionis, est nõ ipso iure. l. u. in ꝓin. ⁊ ibi Bart. ff. ad velleia. l. j. in ꝓi. ⁊ ibi no. Bart. ff. ad mace. ⁊ l. j. ſ. si sublata ⁊ ibi Bart. ff. ad treb. cum similibus alijs concoꝛdantijs, dixi in. l. nam ⁊ postea. in ꝓin. vbi. Bar. ff. de iureiu.

1 ¶ Si partes sint in concoꝛdia iudex debet contentari ⁊ concoꝛdiam approbare.
2 Opus nouuz dicitur fieri quãdo alteratur ꝓistina facies rei.
3 Si princeps cõmittit causam alicui ordinario adiecta clausula quod cognoscat vel ꝑcedat summarie ⁊ de plano, ex quo est alterata iurisdictio ordinaria, intelligitur esse delegatus in illa cã ⁊ non ordinarius.
4 A sententia episcopi qñ est ordinarius appellatur ad metropolitanum. si vero delegatus ad papam.
5 Statutũ quod potestas vel vicarij ꝓcedãt in causis non obstante exceptione ꝓscriptionis, licet vigoꝛe huius statuti nõ possit opponi exceptio ꝓscriptionis ad impediendũ ꝓcessum vel litis ingressum: tamẽ postea potestas in meritis cause ⁊ sententiando debet sequi exceptionem ꝓscriptionis.
6 Prozogatio termini intelligitur facta cũ omnibus qualitatibus suis etiam quo ad damnum ⁊ consequenter quo ad penã.
7 Prozogatio termini non est nouatio: quia si esset nouatio periꝛeturobligatio pignoꝛũ ⁊ pena promissa.
8 Prozogatio termini intelligitur facta cuz repetitione iuramẽti quod erat in primo termino.
9 Creditoꝛ potest prozogare ⁊ remittere iuramentum debitoꝛi.
10 An bannum a iudice actum possit pars remittere.
11 An partes possint de communi cõsensu litigare coram iudice non suo sine licentia sui iudicis.
12 Bl. o. in dubio presumitur tenere illam opi. quam in fine ponit.
13 Ubi iudex habet aliam qualitatem in subditum quam simplicem iurisdictionem, non potest subditus prozogare in alium iudicem sine eius consensu, vt patet vasallo.

In his

14 In his q̃ sunt reseruata principi, non posset subditus impera
tonus prorogare iurisdictionem sine eius consensu.

Expostoperis. ¶No. tex. ibi, qd enim aliꝰ agebat prætor. q frequẽter causis† qõsi ptes sũt i pcordãtia inder dr cõtestari z cõcordia ap. pbare. Sdo aliꝰ no. tex. i. l. fi. ff. sa. bere. Limita i alimẽtis de futuro relictis in vltima voluntate in quib⁹ etiã si partes sint adinuicẽ cõcordes, ptor tñ dr seq eor voluntate sed animi seq votã. tex. est in l. cũ hi. in pñ. ff. de trãsac. z ibi Ange. no. illũ tex. p limitatione huiꝰ tex. Et rõ est q2 fauore alimẽtorũ de futuro z vltime volũtati lex restitit, z prohibet talẽ cõnẽtionẽ fieri, cũ fieri nõ possit icõsulto ptore, z sine cause cognitione. d. l. cũ hi. z l. de alimẽtis. C. de trãsac. Ultimo fallit ista regula i criminalib⁹ i qb⁹ cũ agat de itereſſe publico: iudex nõ dr seq prorogiũ parrũ. vt hic i gl. z ibi dicẽt. ¶No. i. xv. opus.

2 † dr op⁹ nouũ fieri qñ alteratur pristina facies rei. Vñ ex hoc
3 text. no. Pan. de ca. z do. Aler. † q si Papa vl princeps
a cõmittat potestati vel iudici ordinario cõm. adfecta clausula qõ cognoscat vl pcedat summarie z de plano: q ex q̃ ẽ alterata in risdictio ordinaria, intelligit esse delegat⁹ iudex. z sic nouus index nõ aũt ordinarius. alle. no. i. c. ix. vndiq;. de offi. ordi. z in. c. cũ aligb⁹. dr reseri. i. vj. Ista decisio ẽi practica multũ vtilis.
4 ideo circa eã aliq̃tulũ insistã. Effectus est magnus: † quia a
ſnia episcopi qñ est ordinarius appellat ad metropolitanum. Sed si esset delegatus Pape appellatur ad solũ papã. l. j. §.
b j. ff. quis z a quo appelle. Itẽ salaria non dãtur ordinario sz
bñ delegatis. c. cũ ab omni vbi not. doc. de vi z bone. cle. Adde licet ipsi nõ cõcãt. q pristã clausulã q̃ quotidie apponitur quod procedebat sumarie simpliciter ꝛc. cẽseatur delegatus tenet no. Bal. in addi. Spe. in ti. de l. in vlt. col. quẽ alibi seq̃t simpliciter. d. Alex. in. l. mozo. in. v. col. ff. iurisd. om. iu. vbi reputat notabile z quotidianũ. Adde ẽt quod idẽ tenet Ange. i consi. cxxxvij. quod incipit visis oibus statutis. ad fi. idẽ tenet Pau. de cast. in. l. si pretor. ff. de offi. eius. idẽ z do. Lanfrancus bzrien. in cõmẽto. c. qñ falsam. in secũda charta de pba. Et sic ista decisio ẽ indifferenter approbata. z eã multũ observant potestates nostri ciuitatum. Ego aũt puto quod ista decisio p oẽs approbata non sit vera. z pondera q̃ ꝑ quis papa vel princeps scribẽdo ordinario q̃ pcedat vel cognoscat sũmarie simpliciter z de plano, sic verũ sit q̃ q̃ ad modũ procedendi videatur alterare iurisdictionẽ. z sic quantũ ad pcessum videtur facere delegatũ: tñ in sentẽtiando z pronuntiando nihil alterat. imo vt plurimum papa vel princeps dicũt iustitiã faciat vel iudicet id q̃ iuris erit. Dico cũ i pcedãdo iste bene dicet delegatus, sed in sentẽtiãdo erit ordinarius. Istud i terminis tenẽt Ja. bu. z Bal. in. l q procuratoꝛe dst. in pri. ff. de procu. Nec obstat q̃ cui mãdantur pcedẽtia itelligãtur etiaz similiter mãdata sequẽtia, d. l. procuratoꝛe. Quia rñdet qõsi est verũ qñ sequẽtia esset necessaria, sed nos habem⁹ q̃ alicui põt denegari solũ pcess⁹. ter. est i aut. ad hec. C. de iudi. Et licet Bal. in addi. Spec. in. d. tit. õ legato. i vlti. col. sibi de directo ꝛrius reprehendat istam decisionem Jaco. butr. illa ratione: q2 non dr vna z eadẽ res diuersis iure censeri. l. cũ q
edes. ff. õ vsuc. Pau. de ca. in. d. l. z si ptor. dicit q̃ habuit istũ casum de facto. z q̃ vidit Bal. reprobãtẽ illã decl. Jac. bu. nõ refert tñ in quo loco: nec pl⁹ dicit. Sed mihi pl⁹ placet decisio Jac. bu. q̃ Bal. eo q2 limitata causa limitatũ pduxit effectũ. l. in agris. ff. de acqui. re. do. l. agẽ. cũ simi. C. de trãsac. Confirmo per illud q̃ singu. tenet Bar. in consi. clxxxij. quod incidubia occurrẽtia, alias incipit cõsiliũ populi habẽs potestatem
5 ꝛc. in. v. dubio principali. † Decidit ibi Bart. q̃ si per statutũ sit ordinatũ qõ potestas vel vicarius pcedat i causis nõ obstãte exceptione ꝓscriptionis. lz vigoꝛe istius statuti non possit opponi exceptio ꝓscriptionis ad impediẽdũ pcessum vl litis ingressum: tñ possea ptãtes in meritis cause z in sentẽtiãdo debent sequi exceptionẽ ꝓscriptionis. Honeſt Bar. q2 statutũ dicit qõ potestates possint pcedere nõ obstãte exceptione ꝓscriptionis. Pondera qõ statutũ dicit pcedere. no aũt ꝺt sententiare. qõ valde teneas cordi. Quis videret qõ isto modo
c illud statutũ i effectu esset impositũ verbis z nõ reb⁹. l. ũ. i. fi. C. cõmun. de lega. Nõ obstat q̃. ea. res nõ debeat diuerso iure censeri: q2 dico nõ eadẽ est res: q2 vt dixi põt pcessus expediri vt a delegato. snia vero vt ab ordinario. d. auk. ad hec. C. de iudi. Cogita tñ in predictis: q2 non reperio aliquẽ in istis terminis ꝺdicẽtẽ. z prima decisio est approbata per oẽs. Ex
6 tra gl. in l. q. Bart. nota. diligẽter regulã quã tradit Bar. † q̃ prorogatio termini itelligitur facta cã omnib⁹ qualitatibus suis etiam quo ad bannum, z consequenter quo ad penam. z ita loquitur regula Bar. multo ergo fortius vbi nõ tractaretur ꝺ pena. alle. q. Bar. l. q. §. si iudex. ff. ꝺ iud. q̃ parũ vl nihil vide

tur facere do. Alex. hic addit p istã regula. l. labeo. ũ. §. fi. cũ. l. seq. ff. ꝺ arbi. l. itẽ queriꝫ. §. impleto. ff. locat. l. sz si manẽte. ff. de pcari. sz iste leges parũ faciunt ad regulã Bart. z hic q̃ ad penam. Tu ergo, prorogatio regula principali Bar. q̃ in prorogatiõe termini intelligitur etiã prorogata pena q̃ erat in primo terminõ. adde duos ter. Primo tex. in. l. lecta. verbe. dicebã. z ibi Pau. de ca. z meli⁹ Aler. in. v. no. ff. si cer. pe. vbi prorogatio termini facta debitori sup mutuo itelligitur cũ vsuris, sed vsura est pena. l. qui sine. ff. de neg. gest. Scõdo facit tex. in. l. celsus. §. itẽ ait. ff. de arbi. z q̃ etiã pena cẽseatur prorogata. tenet Bal. in. c. venerabilẽ. in pe. co. ꝺ elec. Bal. in. l. acceptã. in. vij. q. C. de vsur. z in. l. vnica. in. x. q. C. de his q̃ pe. no. Adde ẽt q̃ idẽ de pena not. Pau. de ca. in. l. insulã. §. ff. loco. vbi ꝺt esse tex. de hoc inducẽdo vt ibi p eũ. Idẽ no. Pau. de La. in. l. cũ in plureg. §. lege. ff. loc. z Pau. de Cast. in. l. cũ stipulatus sim mihi a proculo per illum tex. j. de ver. ob. ¶ a cit prorogatio termini intelligitur facta sub eisdẽ pignoribus, penis, renuntiationibus z clausulis. prout erant in primo termino. tex. no. in. l. legẽ. C. loca. Bar. ibi not. z reputat mẽti teneñ. est bona gl. i. l. emilius. in pñ. in verbo restituí. ff. ꝺ min.
7 † Tu aũt ex p̃dictis pulchre potes inferre q̃ prorogatio termini nõ est nouatio: q2 si esset nouatio tolleret obligatio pignoꝛ z pena promissa. l. solutũ. §. nouata. ff. de pign. ac. q̃ valde no. ad eas q̃ traduntur in. l. singularia. ff. si cer. pet. no. ẽt ad materiã fideiussoꝛ de qua plene dixi. in. l. j. C. de iud. ¶ Additio. adde q̃ ꝛium tenet glo. z Bar. in. l. pe. ff. de pæto. stipulati. z credo qõ oẽs sequãtur: tñ vt verius qõ nõ fiat nouatio. nã hodie nõ fit nouatio nisi expresse. l. fi. C. de noua. §. preterea. instituit. mo. tol. obligatio. ergo ꝛc. ¶ Tu etiã pondera vltra
8 alios Bar. hic sentire si bene ispexeris† qõ prorogatio termini a
intelligit facta etiã cum repetitiõe iuramẽti qõ erat in primo termino, ita qõ si nõ soluat i scõ termino prorogato incidat in periurii z possit quentre coã iudice ecclesiastico qõ no. q2 maxime momẽti est. idẽ z clarius tenet Bar. in. l. cũ stipulat⁹ sum mihi a pcule, alias a procule. in pñ. in pe. col. ad fi. ff. de b
ver. ob. Post. z Jo. An. in. c. preterea regnisti de appel. z late Bal. in. c. venerabilẽ. in. vj. col. z seq. de ele. sz ista pclusionẽ ego allego forte tex. i. c. pe. ꝺ iureiur. vbi iuramẽtũ nõ extẽdit ẽt ex presso psensu, sz requirit expssa iuratio. z illũ tex. no. c
do. Anto. z do. Ebb. ibi qõ si partes dederint licẽtiã notario extẽdẽdi instrũ prout vult: tñ nõ põt notarius addere iuramentũ si formaliter non intercessit. z illũ tex. reputat sing. do. An. in. c. excõmunicato. in. vj. col. de reseri. Sz defendẽdo decisionẽ Bar. pq vnã singularẽ limitationẽ quã ad text. d. c. ponit singulariter Bar. in. l. fi. C. de vẽdi. re. ci. libi. xj. q̃ gl. ibi, vbi ꝺt Bar. qõ tex. in. d. c. procedit qñ iuramentũ preteritum cõtinebat aliud: tũc nõ extẽdit ad istud qõ est aliud. ita loquit ille tex. secus si idem ꝓtineret. gl. est ibi sing. z sequunt Ang. z Jo. de pla. ibi, sed in proposito nro ꝺr idẽ ꝓtinet i. l. sed z si ma d
nẽte. ff. õ preca. q2 in terminis prorogatus cẽsetur idẽ in effectu. vt ibi z. l. item queritur. §. qui impleto. ff. loc. vltimo no. t.
9 aliã regulã Bar. † qõ creditoꝛ põt prorogare z remittere iuramentũ debitoꝛi. c. j. z. c. debitoꝛes. de iureiurã. idẽ no. Bar. in. l. labeo. z ibi latiꝰ Alb. ff. õ iureiur. Bal. in. aut. qõ eis. C. de nup. adde p̃dicta regula multos ter. Tex. in. l. fi. in pñ. ff. q z a quib. z ter. in. c. preterea. pñmo ibi Canoni. ad hoc no. de spõsa. z ter. in. c. significauit. õ cẽs. z tex. no. in. c. pñulit. i verbo parabolam iuramẽti. õ vsur. Sccõ ad regulã, adde qõ no. Bal. in. c. ego. circa fi. arg. illã⁹ tex. ꝺ iureiurã. qõ diss põt relaxare iuramẽtũ vel selli. z ipsum absoluere a viculo iuramẽti. Tertio ad istã regulã adde qõ singularit ẽcidit Jo. an. in addi. Spe. in quarta pte ti. de ind. §. sequit. in addi. q̃ incipit ibi in. §. ad hec. in fi. qõ si pr̃ veniẽs ad mortẽ. z habẽs duos fr̃es fecit eos iurare de br̃itate. nõ diuidẽda ultra decẽ annos. decidit Jo. an. qõ mortuo patre possunt ipsi fratres adiuicẽ sibi remittere iuramẽtũ. q2 cũ tale iuramẽtũ fit pstitũ in fauoꝛem ipsoꝛ possunt ipsi iurãtes remittere. alle. ad hoc. tex. i. c. preterea. de spõsa. Quarto adde quod fortiꝰ tenet Bar. i. c. cũ stipulat⁹ sum mihi a pculo. alias a pcule. i. po. ff. de verb. ob. in pe. co. vbi tenet qõ si creditoꝛ prosequit terminũ iuramenti postq̃ certũ est pmissoꝛe termino adimplere. q̃ adhuc ista prorogatio facit vt pmissoꝛ nõ sit piurꝰ. Adde tñ sec⁹ esse si debitoꝛ ista prorogatio facit incidisset: q2 creditoꝛ nõ posset ãplius remittere sm Bart. z alios i. d. l. labeo. Bal. in. d. aut. qõ eis. preal. Abb. in. c. j. õ iureiuran. z est satis de mente Bar. hic. Quinto z vltimo ad istã regulam adde z fortius quod si creditoꝛ prorogauit terminum procuratoꝛi absente z ignorante debitoꝛe, qui iuranerat soluere in termino, z debitoꝛ ignarus prorogationis patitur labi terminũ: tamen adhuc non ꝺr periurus. Ita determinat Alberi post Guiliel. de Luneo in. d. l. labeo. ff. õ iureiur. vltra

¶ Si pap. vt princeps. Adde Lãfran. i clemẽ. sepe õ ver. sig.

¶ Salaria. adde docto. i. c. statutũ. de reseri. lib. vj.

¶ Effectus. 2mo effectu alie qz exceptio prescriptionis impediebat list ingressum vt ibi per Bar.

¶ Creditoꝛ põt. adde. c. õ renũtia. Lar. zaba. in cle. j. §. nos itaq;. l. v. q. õ iurisn. Ray. i summa tit. õ iureiurã. in §. item pone. Spec. eo. tit. in versũ. item pone. Sãct⁹ Tho. ũ. ũ. qõ lxxxix. art. v. i rsisione ad ſm arg.

eusū p̄o hoc allego, honū tex. in. l. q̄ de cē. §. si cū mihi sticbū. ver. §. quid si ignorāte. ff. de ſol. vnde talis p̄rogatio excusat debitorē q̄uis ignorantem a mora & a periculo interit. Sed ego habeo q̄ ea q̄ impediunt committi morā impediūt etiā cōmitti periculū & q̄ cessat quid excusat a periculo &c. tex. in. c. bre ui. de iureiu. ponit Bar. & alū in. l. q̄ te. ff. si cer. pe. ¶ Additio Circa p̄mā questionē Bar. dū queritur nun quid bannū a iudice datū possit pars remittere, aduerte q̄ Bart. nō intelligit de banno in relegatione: q̄ tunc verba sua nō cōgruerēt, sed intelligit de bāno q̄ datur alicui cōtumaci qui noluit cōparere, vel alio modo qui p̄t bannīri per iudicē: & illa bānitio, sententia interlocutoria, & ideo nimirum si ad libitū p̄t reuocari ut xta. l. q̄ iussit. ff. de re iudic. & cō si intelligeret bānum. i. relegatio certe illud bānum nec iudex nec pars posset reuocare p̄ text. quē forte alibi non habes in l. relegati. in fi. ff. de pe. & ita Bal. declarat in. l. j. in. vlū. col. versic. si aūt bāni to p̄ p̄tumacia. C. de ber. Insti. vbi clare declarat qd si bānū. ¶ Secō adde dum Bar. p̄o opi. Guil. alle. l. fina. ff. de offi. p̄ocu. cessille tex. non vī facere: q̄ ibi nedum pars p̄t repugare p̄hibitionē & bannū, imo nec iudex: nos aūt loquimur q̄n iudex poterat, & ideo non vī facere. ¶ Tertio ad le dū allegat tex. in. l. vlū. in fi. C. de liber. & eorum li. adde q̄ ille ter. est valde sing. ex quo infert ibi Bal. q̄ doctoratus si p̄pter delictū priuatur doctoratu nō p̄t doctorari nisi ab imperatore vel papa. ad q̄ adde tex. formalē in. l. vlū. C. d̄ diuer. offi. lib. xij. ex quo nouiter singulariter infero q̄ filius legitimatus p̄ ingratitudinē p̄t reduci in spurietatē, vt dicit sing. Bal. & alibi nō habes in. c. j. §. filij. nati. in fi. ff. de feu. fue. p̄trouer. inter do. & agna. in vlt. feu. & filius emācipatus q̄ p ingratitudinē p̄t reduci ad patriā potestatē. l. j. C. de ingra. lib. certe isti p̄ ingratitudinē redacti in spurietatē nō possent postea p̄ cōmūtē palatinū legitimari sine imperatoris: nec filij redacti i potestate possent emācipari sine licētia imperatoris, q̄ tene ppe tuo metu ita ipse legit. & adde Bal. i. l. vlū. C. d̄ idi. vid. tol. dū loquit d̄ tabellioē. ¶ Circa sedam q̄nem Bar. † an partes possint d̄ cōi p̄sensu litigare cōra iudice nō suo sine licētia sui iudicis, idē q̄ hic & Bar. in. l. j. ff. d̄ iudi. ¶ Vtr̄ clare habeas tu ex oībus dictis Bar. fac. re gulā & duas fallentias. Regula est q̄ partes possunt d̄ cōi p̄sensu litigare cōra nō suo iudice sine licentia sui iudicis, & sic cōrelarie habes q̄ in p̄rogatiōe iurisdictiōis nō requirit licētia p̄pr̄ij iudicij. P̄o ista regula Bar. post Ja. de Are. p̄dera istū text. & certe iste ter. put ēt & Rapha. Cu. nihil facit: q̄ per p̄rogatione iurisdictiōis in alterū iudicē partes nō dirimūt lite, imo trāsferūt ad aliū iudicē, sed in hoc. §. tex. loquitur quādo dirimunt cōcorditer lite: quo casu per hoc nō fit iniuria suo iudici, & vel p̄rogādo iurisdictione in alterius iudicis sine licētia sui p̄pr̄ij iudicis. Secō p̄bat Bar. istā regulā: q̄ nō reperitur lex de iure ciuili que talē p̄sensum sui iudicis requirat. Tu adde melius q̄ imo. ex in. l. vlū. de iudi. requirūt solū p̄sensum ipsarum partiū in p̄rogatione iurisdictionis, & non licentiā superioris. facit bene glo. in. c. romana. in p̄in. in verbo clericorum. de fo. cōpe. in. vj. q̄ fūcto tex. p̄bat q̄ p̄terquā in clericis regulariter p̄t fieri p̄rogatio alterius iudicis sine licētia sui p̄pr̄ij iudicis. ista regula fallit p̄imo ꝓm Bart. in clericis q̄ sine licētia ebi non possunt cōra alio litigare. ter. est in. c. j. & in. c. significasti. d̄ fo. cōpe. p̄cū. est videre q̄ sit ratio specialis in clericis. Bar. vī duas rationes sentire. P̄ima q̄ episcopi habent iurisdictionē perpetuā & sic p̄pr̄iā, cui & palē & rationē Inno. hic plenius p̄sequit. Secta ratio Bar. q̄ clerici tenēt ecclesias q̄ sunt tributarie suis episcopis: vnde infert q̄ si essent clerici qui nō haberēt ecclesias vel p̄bendas, possent p̄rogare sine licentia episcopi. & si est hoc verū est singularis limitatio ad. d. c. s. & c. significasti. Go. Alex. hic tenet q̄ nō possit dari bona rō diuersitatis int clericos & laicos. p̄out etiā tenet Imo. in. c. P. & G. de offi. delega. & refert do. Ailerā. aliquas rōnes quas reprehēdit. Tu dic q̄ est rō: q̄ clerici sunt magis astricti suis p̄latis q̄ seculares suis superioribus. ita ēt do. Anto. in. d. c. P. & G. Et & Imo. ibi reprehēdat Aler. hic: q̄ ēt laici debēt pariter suis superioribus obedire. c. q̄. de maio. & obe. & in. l. vnica. in p̄in. ff. si quis ius dicen. non obtempe. Tu tene istā rationē, & confirma: q̄ clerici a suo episcopo suscipiūt ordines ecclesiasticos. & non possent ab alio recipere. ca. cū nullus d̄cēp. or. in. vj. ideo magis ei astringuāt q̄ laici. in quibus istu. & cessat. Secō ista regula fallit in feudatariis seu tributariis. allega. Bar. ad hoc gl. in. c. imperialē. §. p̄tera. vlt. de p̄hi. feu. alie. per Feu. Sed Rapha. cu. & Ludo. Roma. dicūt q̄ illa glo. tenet totum oppositum & dicit Lud. se admirari & eo allegat illam glo. p̄o se & est ei contraria & ita per illam gl. Bal. tenet in. l. j. C. si ex non compe. iudi. Tu defende Bar.

quod, imo illa gl. & eū Bar. † quia licet in fi. dicat vel dicas referre, & gl. ibi dubio p̄sumit tenere illā op̄, quam in fi. ponit est verum nisi p̄cedens sit plenius examinata, & melioribus rationibus firmata tunc censetur tenere p̄cedentem. & gl. in. l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad Trebel. Jo. and. i. c. j. de sen. excō. in nouella in. vj. & i. c. j. de pe. i vj. i nouella. no. i. l. si idē cū co. §. fi. vbi dixi. ff. de iur. om. iud. & quicqd sit de illa gl. p̄ Bar. habes ter. ex p̄essum in. c. ex trāsmissa. & i. c. ex tenore de foro cōpe. † Hinc elicitur tertia fallentia qō vbi iudex habet aliā qualitatem in subditum q̄ simplicem iurisdictionē, nō p̄t tūc subditus p̄rogare in alium iudicē sine eius consensu, vt patet in vasallo iuris pallegatis. ita Inno. i. c. cete rū. de iud. & ibi. do. Ant. Host. i sum. tit. de foro cōpe. §. j. ver. & vī. & do. Ant. in. c. ex trāsmissa. & in p̄dicto. c. ex tenore. Ludo. hic & Odo. hinc inferūt q̄ ista limitatio Bar. p̄dicta q̄n vasall' litigaret super illa qualitate, scz super re feudali: ita loq̄t, p̄p̄ie tex. in. d. c. ex trāsmissa. i. ver. & secularī feudo sec' si de alia re litigaret: tunc nō esset necessarius consensus dñi p̄rogatione. ita & Ang. in. l. j. ff. de iud. Jac. Aluar. i. d. c. i. §. fi. de p̄hi. feu. alie p̄ Fed. † Quarto limita vltra Bar. i his que sunt reseruat p̄ncipi: vt in legitimatione & similib': i illis non posset subdit' imperatoris p̄rogare iurisdictionē sine consensu Imperatoris, & ex. tex. est in. c. per venerabilem. §. insuper. & ibi cano. q̄ filij sunt legi. & illū. tex. reputat notabilē. Alex hic p̄o limitatione regule. Bar. & reprehēdit. Pau. & La. q̄ aliter sentit & Bar. ad illū tex. Adde quod idem terminis tenent not. Bal. & Jaco. de Aluis. in dicto. §. si. de p̄hi. feud. alie per Fede.

¶ Non est bonū argu. competit remedium damni infecti: ergo nunciatio.

Interdictum hoc non complectitur omnia opera, sz solum ea quoꝝ edificatio vel demolitio videtur opus nouum cōtingere

Hoc autem edictum. ¶ Additio. Circa istum. ū. dum Bart. in fine dicit: nūciatio noui operis cōpetit q̄ datur successōrēs arboreo ad damnum repellēdū alleg. l. flumnū. §. apud vianū. j. tit. j. Luma. hic dicit q̄ ille ter. non p̄bat. q̄ bū dicit dat remediū damni infecti, sz ō enūciatiōe verbum nullū: & aliud nō dicit. Ego cōprobo † istā ei' opi. † & dico q̄ nō ē bonū arguere: cōpetit remediū dāni infec. ergo & nunciatio. P̄robat vsufructuari' non p̄t nūciare. §. fi. j. ca. l. & tū ei data tur remediū damni infec. l. qui bona. §. superficiarum. j. tit. j. Ite inquilinus nō p̄t nunciare. l. si ego. §. fi. j. eo. & tū dat remediū dāni infecti. d. l. qui bona. §. qui dāni infecti. in fi. Ite cōtra purgantem riuos non dat nōtiatio. l. de pupillo. §. si ga riuos. j. eo. & tū datur remediū dāni infecti. l. i. §. si quis purgati. de dona. & ita ipse legi. ¶ In gl. magna ibi hoc non dek. Ista prima sol. approbat per gl. & omnes. Sz pūctus est quere que sit rō diuersitatis q̄re ꝫ succidētē arboreo nō competat interdictum: vt est tex. hic: tū cōpetit interdictum q̄ vi aut clam. tex. est in d. l. si altus. §. notauimus. Imo. hic respōdet q̄ rō est: q̄ istud interdictum ē magis p̄uilegiatum: eo q̄ ligat nunciatū siue iure siue iniuria nūciet. l. j. i p̄i. & c. iō restrigit vt non habeāt locū in calibus de quib' in hoc ter. secus ē in interdicto q̄ vi aut clā. Adde licet ipse ñ dicat q̄ istā rōnē notabilius ante eū assignat Bar. in l. licitatio. alias locatio. §. q̄ illicite. in viri co. circa medium. j. de publica. vbi ēt q̄ in isto. §. factum in solo ideo strictius accipitur. vt nō cōprehēdat succidētem arboreo: & q̄ in isto titulo tractatur de odio irrationabili: q̄ istud interdictum hz locū sine iure siue iniuria opus fieret vt bac. l. in p̄in. sec' est in interdicto q̄ vi aut clā: ideo factum in solo latius accipitur. d. §. notauimus. Sed aduerte q̄ ista ratio Bar. & simple salua eorū reverentia est falsa q̄ imo ēt interdictū qō vi aut clā. hz locū siue iure siue iniuria prohibeat. sicut hic tex. est in l. j. ff. qō vi aut clā. Ite nō est verū q̄ istud edictū contineat odiū irrationabile. imo est tū datū in rōne vt declarauī in p̄in. huius. l. in notalibus. Hic q̄ Bar. ibi dicit rōnabile ergo &c. Limita tñ tex. in d. l. si alt'. §. notauimus. inquātum tex. ibi dicit contra incidentē arboreo dari interdictū q̄ vi aut clā. vt p̄cedat in arboribus que perpetuo erant remansure in fundo. vt sunt arboreo fructifere vnde ille. §. nō haberet locū i arboribus ceduis, puta i sylua cedua que ad hoc est plantata vt singulis quinq̄ annis incidatur. l. diuortio. §. si vir in quinquennū. & §. si fundū. ti. soma. Ita limitat singu. illū. §. sol' Rapha. Cu. nihil tñ allegat. Istā limitationē reprehendunt p̄ceptores mei do. Jac. puteus, & Bierony. Lor. hic, imo truffāt d̄ista limitatiōe Raph. q̄ dicūt esse de directo ꝫ tex. in. d. §. notamus. q̄ tex. secundū eos loquit etiā in arboribus ceduis, scilicet in arundine, & licis &c. Ego aūt teneo limitationē Raph. ad. d. §. notauim'.

q p̄o

q̃ pro ea do tibi casũ legis exp̃ssũ in l. si immaturã. in pr̃in. ff. q̃ vi aut clã. z miror q̃ nec Rap. nec isti Modern. viderit istum tex. im q̃ dr̃ intelligi limitatio Rapha. Sed quando nõ esset ille tex. adhuc est vera limitatio Rap. p̃ tex. in. d. §. notauimus. vbi dicit tex. q̃ si aliquis incidat fructꝰ ex arboribꝰ nõ incidit in illũ interdictũ, sz si incideret tales arbores ceduas q̃s sunt in tẽpore dr̃ fructus. tex. est in l. diuortio. §. si fundũ. ff. soluto. mat. Patet z scio ex rõne decidendi posita in d. §. notauimꝰ. q2 succidere arbores est inferre manꝰ violẽtas terre que rõ ceßat q̃n icidit arbores ceduas: q2 cũ sint ifructus. d. si fundũ. auferẽdo fructꝰ nõ infert manꝰ violẽtas terre. d. §. notauimꝰ. Et sic teneo q̃ limitatio Rapha. ad illũ tex. sit optima. ¶ Additio, circa istã gl. adde q̃ Bar. z oes laborãt circa. §. notauimus. z tñ tex. hic z ibi ponũt fol. z est mirũ qõ doct. nõ viderint. Videt enim tex. q̃ succidẽtẽ arbores nõ dat interdictũ hac rõne: q2 interdicti verba nõ sonant ad hoc. Dicit enim interdictũ si qs edificãdo vl demoliẽdo aliq̃d fecerit q̃ facie operis mutet dat hoc interdictũ: mõ ille q̃ destruit arborẽ nõ facit aliq̃d qõ habeb at istar operis: z istud ẽ q̃ ad li
2 terã dr̃t text. † hoc edictũ nõ ois apa cõplectit. h ea sola quoꝝ edificatio vl demolitio vr̃ opꝰ nouã p̃tinere. Istud clariꝰ pro
3 bat q̃ d. §. notauimꝰ. Vt enim tex. q̃ q̃ destruentẽ arborẽ dat interdictũ q̃ vi aut alã: nõ ẽt ter. q2 verba interdicti late sonãt dicũt cũ q̃ vi aut clã factũ erit refitutat. z ideo: q2 illa vba gñralia sunt cõprehẽdũt ẽt succidẽtes arborẽ, ista autem verba huius interdicti nõ cõpetũ: q2 magis sunt restricta: z ideo debent intelligi p̃out sonat. l. labeo. §. de sup. leg.

1 ¶ Reficere an sit nouum opus facere.

2 Si ex forma statuti ẽ instrũ solvatur gabella. si quis reficiat instrũm non solvet gabellam.

3 Actus qui nõ pot a p̃incipio sine licẽtia p̃incipis fieri pot reflci sine eius licentia.

4 Reficiens monasterium vel ecclesiam in totũ destructam cõ sequitur ius patronatus.

5 Que requiruntur in cõfectione alicuius actus, requiruntur in eius refectione.

6 Si edificiũ vetus sit funditus destructũ z reficiat. pot ei nouũ opus nunciari: eo q2 dicitur de nouo facere.

7 Valet argu. a speciali.

Si quis edificium. ¶ Circa istã tex. q̃ vtrũ reficiẽti possit nunciari nouũ opꝰ. Dy. hic quatuor fundamẽtis cõcludit q̃ sic: p̃terea infert q̃ in hoc tex. nõ pot stare litera reficiat, sz dr̃ esse fulciat. idẽ exp̃sse firmat Bar. in l. de pupillo. §. si gs rivos. j. e. quãuis hic non clare se firmet. ¶ Primo elara in
1 telligẽtia duo breuiter oportet examinare. ¶ Primo vtrũ reficere sit opꝰ nouũ facere. Secõ est videndũ de intellectu but. text. vtrũ hãc litera reficiat. ¶ Circa primũ Bar. cõcludit q̃ qui reficit nõ dr̃ p̃mie de nouo facere. Ista large z impro p̃rie, pot dr̃ gl. in. l. pe. ff. de mor. infe. Ego aũt facio ista cõclusionẽ q̃ reficere nõ est opus nouũ facere: z sic de directo teneo cũ Dy. hic z Bar. in. d. §. si eius rivos. ita mihi vr̃ q̃ dicant infinuti ter. q̃ aliud est reficere aliud nouũ opꝰ facere ita dicit tex. hic allegatus per gl. Bar. in. l. iij. §. reficere. ff. de ifti. actꝰ. p̃ma. vbi dicit iurisconsultus longe aliud facere. est tex. l. iiij. C. de ope. pub. z tex. in. l. j. §. pe. ff. de mor. infe. z tex. i ca. p̃sulit de iude. z tex. in. l. si. C. de iude. Hic ẽ q̃ p̃bibiti edi
8 ficare castra nõ p̃hibent reficere fm Bal. z Ang. i d. §. pẽ. p illũ tex. z gl. ff. de mor. infe. Pet. de Ancha. in d. C cõsuluit p
2 illũ tex. Hinc ẽt ẽ q̃ si ex forma statuti de instrũ solvat gabella: certe si istm reficiat nõ dr̃ solui talz gabella sz. d. An. nõ bu. i
5 ci. ij. per illũ text. de iude. † Hinc ẽt videbimꝰ q̃ actꝰ b q̃ non
b pot a p̃incipio fieri sine licẽtia p̃incipis: pot tñ reflci sine eiꝰ auctoritate vel licentia. gl. est nota. que tradit hanc doctrinã. cum accessissent. in gl. si. z ibi cano. de consti. z ibi Bal. ix. col. z tribus sequẽtibus. Limita istam conclusionem non p̃cedere q̃n edificium esset funditus z oino destructum: tunc reficiens dr̃ bñ de nouo facere. Ista limitatio patet ex duabus notabilibꝰ gl. p̃imo ex gl. in. c. de mona. xviij. q. iij. vbi tenet quod in refectione monasteriũ totaliter destructi regrit licẽtia episcopi. licut si de nouo fabricaretur: secus si nõ esset in totũ destructũ: q2 tũc monachi pũt reparare vel reficere sine aliqua licentia epi. ¶ Idẽ tz Hosti. in summa de eccle. edi. §. fi. in fi. do. Abb. z alij in dc. p̃sulit. ¶ Secõ facit gl. no.
4 in. c. iij. in gl. j. de iure patro. q̃ vult q2 reficiens monasterium c
c vel ecclesiam in totũ destructam efficiat eius patronꝰ, z consequatur ius patronat. licut si de nouo faceret. Secꝰ si nõ esset funditus destructa z illã reficeret: q2 tũc nõ cõsequt ius patronat. Et p illã gl. no. ibi. d. Aut. de but. q̃d de ẽtu totaliter refecto dr̃ solui gabella stãte statuto. ẽ q. §. Secꝰ si totaliter nõ reficiat, vt hr̃ in. d. c. iij. de iude. Tertio ad idẽ pões allegare aliã gl. de iure ciuili in. l. dãni. §. si to q̃ edes. isti verbo angeri. ff. de dãno infec. vbi gl. dr̃ q̃ si rusticꝰ q. missit militi aquã frigidam in essare in domo ipsius militis q̃ si illa domꝰ cõburat. z adhuc alia z nouo redificet amplꝰ nõ tenet rusticꝰ. ¶ Ultra istas tres gl. adde p̃ illa limitatiõe tres bonas tex. in. d. inter stipulantẽ. §. sacram. in fi. vbi si vlz ad aream depositã, sz reficiat alia erit. Põdera q̃ ibi est tex. q̃ qñ edificiũ est, funditꝰ destructũ tunc bñ si reficiat de nouo. Secõ facit text. in. l. si ita legatũ. §. fi. ff. de leg. j. vbi si testator domũ q̃ legauit particulariter reficit vt nihil ex pristina materia supstituatur adhuc durat legatũ: secꝰ si eã funditꝰ destructã reficit tũc cũ extinguit legatũ: q2 alia domus est. Tertio facit tex. in. d. q̃d tũ in p̃incipio. vsff. amit. ¶ Ultra tex. z gl. p̃o cõfirmatiõe, bñ facit
3 qõ no. Bar. in l nuptie. p illũ tex. ff. de ritu nup. vbi not. † qõd ea q̃ requirunt in p̃fectione alicuꝰ actꝰ, etiã regrunt in eius refectiõe. vñ infert qõ licut a p̃incipio q̃n p̃ficit instrm requiritur p̃sensus vtriusq; partis ita requirit eo penitus amisso in ipsꝰ refectiõe. Secõ ad idẽ facit qõ no. Bal. in. l. si vt p̃opo
a nit. C. nup. vbi p illũ tex. tenet qõ si p̃stitutio ecclie dissonat qõ nulli, fortilitũ fieri possit inconsulto papa. z aliqs velit reedificare fortilitũ qõ p̃opter rebellionẽ fundituꝰ fuerat desolatũ, nõ pot inconsulto papa: pondera qõ Bal. cũ mysterio dr̃ fundituꝰ desolatũ. ita teneo z pcludo circa p̃mũ. ¶ Circa fm intellectũ but. text. veritas infert ex p̃dictis q̃ quod si
6 edificiũ vetꝰ sit funditꝰ destructũ z reficiatur: tũc pot ei nouũ opꝰ nunciari: eo q2 dr̃ de nouo facere, vt in rubꝰ vltimo alle. apparet z in istis terminis p̃cedit opi. Bar. in. d. §. si gs rivos. Aut edificium non est funditꝰ diruptũ: z tunc tene q̃ nõ pot ei opꝰ nouũ nũciari: q2 iste dr̃ opꝰ nouum facere p̃out dicunt tex. allẽ. Et ita p̃opõie p̃cedit iste tex. in verbo reficiat. i mera literã q̃ habet boni libri quisq; dicãt Dy. eo q2 vt dicit ter. veteri sustinẽdo remediũ adhibet. z ita etiã teneo hũc intellectũ ad tex. † Dy. z † Bar. in. l. si gs rivos. ita etiã tenent Pau. de ca. z Iaso. d. Alex. hic p̃o illa cõclusione adde bene
6 facere illud q̃ decidit Alb. hic. z in. d. l. inter stipulantẽ. §. sacrã. ad 6. j. q. q̃ ẽt fuisse dictꝰ facto z excessa ciuitate Mediolani, destructum erat quoddã molẽdinum ex toto vel q̃dã domꝰ vsq; ad aream dñs incipiebat reedificare: q̃dã nunciauit ei nouum opꝰ: q̃rebat an posset p̃cedere in opere sp̃eta nunciatione. Et videbatur q̃ si p̃stum. §. eum q2 oz. † dum refert Alber. fuisse obtentum z iudicatum ò facto: q2 iste ẽ nouo edificat: non ante veteri substinẽdo remedium adhibet q̃ est necesse. vt minuit iste. §. Itẽ q2 spãle est in. d. l. ò pupillo. §. si gs rivos. Itẽ q2 dr̃ alie molẽdinum z alia domꝰ. d. §. sacrã. i fin. ¶ Quẽ tñ q2 † istum intellectum vr̃ fortiꝰ obstare tex. in. d. l. de pupillo.
7 §. si gs rivos arguẽdo † a speciali p rõnẽ ibi assignata in tex. z tamen ibi nõ erat opꝰ fundituꝰ destructum. z tñ est ibi speciale b
b q̃ nõ possit nunciari ẽ reficiẽti cloacã p̃pter publicum interesse nisi dicere eo, put ibi dt Bar. quod specialitas sit in illo ter. quod etiam non domino reficienti non possit nunciari: ibi dicetur plenius super illo tex.

1 ¶ Quãdo nunciatio est manifeste calumniosa pot licite spni.

2 ¶ Vitas Venetiarum cum sit edificata in mari est libera.

3 ¶ Edificium cedit loco nisi q̃n edificat in litore meris vl i mari. c

4 ¶ Quoties actus potest fieri ex una causa tantum illa etiã si nõ exp̃imatur p̃sumitur.

Hũc videam⁹. ¶ No. in ver. q̃t si qs in mari. Vtra ad q̃ iste ver. hic e no. p̃o
1 fm Bar. † q̃d q̃n nunciatio est manifeste calumniosa pot licite sperni, z facit p̃ conclusione q̃ tenet Bar. in p̃m. huius. l. in. iij. co. q̃d q̃n certum est nunciantem non habere ius nunciãdi q̃d nunciatio pot impune spni. Et aduerte sz oes ita cõter transeant ad istum tex. potes dicere q̃d iste tex. loquit q̃n est defectꝰ in substãtia rei z sic in materia, sz p̃dicta conclusio Bar. loquit q̃n defectꝰ est in cã nunciãs non hz ius nunciãdi. Sz ego habeo q̃d magz nõ est defectꝰ cause: patet q2 error circa rem semper impedit trãslationẽ dominij. l. iij. §. subtili. ff. de adi. ob can. sz non error circa cãm toto titulo. ff. de adi. inde. declarat Bar. in. l. eius qui i pruncia. ff. li cert. pe. cogita tñ. Secõ
2 no. istũ tex. ad illud ad q̃d allegat fm Bar. b q̃d ciuitas Venetiarum cum sit edificata in mari q̃d ẽ liberat. tñ fm Bal. hic nõ est libera a iurisdictiõe imperatoris: eo q2 fm eum mare vniuersaliter sumptum est p̃opõie imperatoris. l. de p̃ecatio. ff. ad. l. rhodiam de iac. Tu adde quod idẽ Bal. in rub. ff de rer. diuisi. in. iij. co. tz q̃d ò iuregẽtiuz ciuitates i mari edificate sunt ipsoꝝ q̃ ipsas edificãt. l. in tũ. ff. de rerum diui. bac rõne fm eũz Veneti ptẽdunt liberatẽ: q2 non edificauerũt ciuitatẽ i solo alieno, sz sunt fundati in mari vbi q̃d edificat dr̃ iuregẽtium est edificãtis. Et ita vltimã decisionẽ Bal. refert

Edificare, Adde oib⁹ iuris. Iaso. ea. formam repetẽtẽ in. l. r⁹ ciuile. co. ij. q. iij. §. hoc autez edictũ. versi. iij. princi paliter. ff. ò iustit. z iu. Purp.

Actus, Adò gl. i verbo creatũ. in cle. fi. ò reser. gl. i verbo ad p̃missa. d. he re. lib. vj.

Reficiens monasteriũ. Adò Fe. l. c. cõsulit. in. j. co. de iudeis.

z sequit Alua.in.c.j in prin.in pc.col.in fi. dicatur dux vel marchio.in vij.feu. dc do. Bar. vero.in tract.seruit.rustic.in ti. de mari.in.ij.col.z ista fm est verius. Sed quicquid ē de iure Venetī ex priuilegio imperatoris sunt exepti ab imperio fm Bar.in l.hosteg.ff.de cap.z Bal.i.c.sicut vl.no.in.ij.co. dz iureiur.z dt Alb.de rosa.in.l.cunctos populos.C.de sum trinit.se dixisse priuilegium liberatorium Venetorū ab imperatoribus bullatū bulla aurea ipsius imperatoris. Tertio. ꝓdo.ex.e.text.fm Jmo.z Lud.Ro.fallentiā regule hz q edificiū cedit solo.l.ij.C.de rei vēdi.s.ex diuerso.cū simi.illi. de rerū diui.fallit hic qñ edificat in littore maris vel i mari. Rō fallentie est:qz edificat in cōmuni q occupanti cōcedit.l.j.et ij.z.l.riparū.§.de rerū diui.z.l.q in littore.ff.dō acq.rer.do. Alia similē fallētiā ponit Bar.in tractu de alueo.in.vij.colū. quasdā alias limitationis tradunt hic Ludo.z magister meo do.Alex.sed sunt ex materiam. Nō omitto tn q predicta regula. quicquid edificat in solo alterius cedit dño soli:ista regula procedit et si fieret murus cum lapidibus solis sine calce,aut cemēto q appellat mer',illeadhuc cedit solo.ter.est in l.ij precario.cū gl.ff.cōmu.prēdio.z ibi Bal.z Pau.de cū. ad hoc no.z dt Bal.se nescire alibi illū tex. ¶ Additio. Circa in versi.adde q alias Bar.cōsi.lxxiij.ici.sup pūcto dz dū queritur vtrū nunciās debeat expīmere causā,dic aut nūcians edificat in solo in quo ius hz p se,vt puta in ripa fluminis in qua ius est permittit edificationē:z tūc tenet nūciās expīmere causā nō solū si p tē aī p istū tex.qui parum vel nihil facit. Aut nō hz ius pro se:z tūc tenet petitus nūciās expīmere. tu dic q imo iste tex.in primo dicto ꝓbat totū ꝓiū. Ꝓbatur nā ille qui edificat in ripa fluminis.vel maris pōt nūciare
4 nouū opus ex vna causa tantū.ter.est hic. Modo tales acti' aliquis pōt fieri ex vna causa tatū,illa ēt si non expīmat pōsumitur nec dz expīmi.gl.est sing.in.l.quamuis.C.dō fidei. probat in.l.ij.ff.de lib.z postlim.z multa ad hoc alle.Bal.i.l. inacimū vitiū.in.iiā.col.C.de lib.prete. Modo sic ꝫ edificātē in ripa vel mari in vno casu tantū pōt fieri nunciatio:ergo nūciās vī expressisse etiā q nō expīmat:ergo nō est verum q dt Bar.q tenet expīmere causā et nō petit':qz imo z petitus z nō petit' nō tenet.z ita ipse legit. Tu dic q hoc vī solucre gl.in verbo ex vna causa.que vī velle q ꝫ edificantē in ripa fluminis competat nunciatio ex duplici causa ergo cessant fundamēta.cogita quia scholasticum.

1 ¶ Quare vsufructu.non pōt nūciari nouū opus suo proprio nomine.

2 Usufructuarius dicitur habere dominiūeo qz vsufructus ē pars dominij.

3 Que sit ratio quare vsufructuarius pōt nūciare ꝓcur. noīe.

4 Si creditori habeat ius ingrediendi fundū debitoris ꝓpria authoritate q illud ius extraiudiciale potest alteri cedere.

5 Si ex forma statuti sit licitū se vendicere ꝓpria authoritate vel occidere hostem vel inimicum talis facultas nō pōt alteri cedi seu demandari.

6 Officium iudicis potest cedi z consequenter restitutio i integrū que competit solum per officium iudicis.

7 Dictio aūt,repetit precedentia cum suis qualitatibus,

8 Omnes.ll.volunt ratione iuris seruitutis realis posse nunciari nouum opus siue sit vrbana,siue rustica,siue contra vicinum,siue contra dominum.

9 An prelatus ecclesie equiparetur vsufructuario.

¶ Usufructuarius. Ante ista videndū ē que sit rō fundamētalis istī'
1 tex.† quare vsufructuarius non possit nunciare nouū op' suo ꝓprio noīe cū habeat ius in re,sz tn ꝓcuratorio noīe dñi. Et ad rōnē Bar.adde q illā rōnē segt et Bal.hic,z satis voluit gl.in l.qui bona.§.j.ff.ti.j.istā rationē Bar.impugnāt Jmol. Raph.Cu.z do.Alex.hic,eo qz habēs ius seruitutis realis dt habere ius magis debile.l.meutius.§.fundo.ff.de l.ij.z tn habēs ī' seruitutis realis pōt nūciare nouū opus:qz nūciat ex causa impositicia.l.de pupillo.§.sext'.z.§.impositiua.j.e. Sztu defende rōnē Bar.nā intētio Bar.est qz vsufructuari' hz ius fragile hoc est ius q de facili perdit z extinguit.patet in l.corruptionē.C.de vsufru.in.§.finit.instit.e.ideo non pōt nūciare,sz ius seruitutis realis nō est ita fragile,nec ita de facili perdit. Patet qz vsufructus extinguit morte vsufructuarij iuris' prealleg atis,sz ius seruitutis realis z ius nunciādi durat z trāsit vsque ad heredes,z nō est ius ita fragile: ista est intētio Bar. Istā rationē impugnāt ambo pceptores mei Ja. Aut.z Piero.tot.z ego plenius inducā qz ipsi. Inqztus
2 ēn dt Bar.† q vsufructuari' nō hz dominū:i hoc errat imo hz dñiū:eo qz vsufructus est pars dominij:ita dicit text.il. iij.ff.de vsufruc.in l.cū filius.§.dominus.in fin.z ibi gl.ff.de leg.ij.z ita firmāt gl.z Bar.in rub.C.de vsufr. Ite vsufructus hz pars substantialis fundi.fm Bar.in l.hi aly.ff.de vsufruc. leg.ergo cum habeat dñium hz ius forte z illud ius debet petiri eo tpe quo agit z sic quo nunciat.l.j in prin.ff.si pars heredi.pet.z hz postea vsufructus lit cozruptibilis:illa postea est ex accidenti vñ casum z aduersam fortunā nō debem' ꝓsiderare.l.inter stipulantē.§.sacra.ff.de verb.ob. Tu dic de rōnē Bar.z tene q vsufructus nō est pars dominij nec vsufructuarius hz dominium.tex.est in l.recte dicimus.in pn. z ibi gl.pena.ff.de ver.sig.z text.in l.cozū.ff.de dam.infec.z tex.in l.in noxalibus.ff.de noxalibus.z in l.qui vsumfructū. j.de ver.ob.z ibi Bart.examinat rūdendo ad ꝓpria.z pcludit q vsufructuarius non hz dominium nec vsusfructus dz pars dominij:nisi largo modo z impropie sumendo dominium p commoditate seu pro emolumento.ita et Bar.hz in l.in venditione.in prin.ff.de bo.auth.iud.pos.z sic defendo rationez Bar.ab obiectis. Adde et inquantū.† Bar.assignat rationē quare vsufructuarius pōt nunciare ꝓcuratorio noīe,eo quia cōmissa est ibi custodia ꝓpter q censet habere mandatū gnale p tex.in l.j.§.si cum seq.ff.quēad.vsufr.amit. Adde qō ille tex.nō est alibi in corpore iuris ad hoc fm Bal.in c.quoniaz frequēter.§.q si super.in vl.co.vt lite non conte.z Bal.i ru. extra de proc.in ix.col.idē tenēt Bar.z Bal.in l.cum ad quē. C.de vsufru. Ex illis ie infert notabiliter Bal.hic q q emūt vsumfructū cōmunanciarū vel pedagiorū coīpso intelliguntꝫ stituti generales ꝓcuratores ꝫ omne psonā, preterq ꝫ cōmunitatē q reputat tenendū menti. Sed aduerte inquātū Bar. facit tale ꝓsequentiā hz custodiā: ergo hz gnale mandatū:qz qz d.l.j.cū l.seq.bene dicunt in custodia. Bar.infert ū hz custodiā,ergo mādatū gnale. Ista ꝓsequētia ñ vī bōa: qz colonus hz custodiā fundi,inquilinus hz custodiā dom',zin nō habente generale mandatū nec censent esse gnales ꝓcuratores. Sed intelligite Bar.sane q ita demū ex custodia insurgit generale mandatū:qñ cum custodia,simul est cōstitutū aliqd ius reale,vel ad rē gō habeat instar dominij vt in vsufructuario emphyteuta:als si esset simplex custodia de per se.z sic illa non infert simplex mādatū.ita in specie declarat Bal.i l.emptor. in.j.op.C.de her.vel act.vē.z ante cū idē dt Bar.in l.in puncialis.§.ego.p illū ter.j.co.z quē ad hoc no.vbi dicet. Intelligē et pelutionē Bar.qō vsufructuarius censeat ꝓcuratorio noīe:put ēt dt iste text.in verbō procuratorio noīe.nec qō sit pprie ꝓcurator,sed largo modo rōne custodie fm Bart.in l.ō die.§.qdā.ff.qui satisd.cog.Bal.in l.ij.C.de procu.Jmo.in c. j.vt ii.non tonte.z late confirmat do.Alex.hic.z ita habes defensata z declarata rōnē Bar.non omitto tn q aliā rōnē assignat Jmo.z Alex.hic.q ideo vsufructuarius nō pōt nūciare suo noīe eo qz nō hz ius reale cū vsufructus sit seruitus personalis nō realis.l.j.ff.de seruit. Ideo lex noluit q haberet' nunciādi suo noīe:sicut et noluit posse nūciari nisi ꝓ operib' q fiunt in re ipsa.i.in solo ipso.§.hoc aūt edictū. §.ea.l. Sed q hz seruitutē realē hz ius reale.d.l.j.ff.de seruit.nimirum si pōt nunciare nouū opus.l.de pupillo.§.impositiā.j.co. Ista rō non plz Lud.qz vsufructuarius nō habeat ius reale hz tn ius in re.text.est in l.cozū.j.titu.j.z in l.in noxalibus.ff.de noxa. Tu dic q ista differunt habere ius reale,vel habere ius in re,seu ad rē.vt declarat Jo.fa.in §.sed iste.in j.col.insti.de act. Tu aūt aduerte q ista rō Jmo.pōt simul iungi cū prima rōne Bar.z habebis veritatē. Et ita amba istas rōnes simul ꝓiungit Bar.in l.in puncialis.§.si ego.circa prin.j.co.vbi dt q ideo superficiarius hz ius nunciādi.eo qz hz ius maī' z reale.secus in vsufructuario q hz ius ꝓsonale z de facili perituru.m.z ita tenēas iungendo simul vtrāq rōnē. ¶ Secdo no.q
4 ex isto tex fm Bar.† si creditor hz ius ingrediendi fundum ō bitoris ꝓpria authoritate,qō illud ius extraiudiciale pōt alteri cedere sicut in isto tex.ius nunciandi nouū opus q extraiudiciale ter exercet transfert in vsufructuarū q ē procurator rē sūa:z sic cessionarius.z dicit Bar.q nescit ter.q melī' faciat q iste. Sed Ang. Jmo.Lu.ro.fatent dictū Bar. esse verum in se.sed dicunt q iste tex.non probat:qz logtur qñ principlr constituitur ius vsusfructus ꝓpter quod in consequentiā videt data difficultas exercendi illud ius extraiudiciale cōpetens domino. Bar.aūt loquit qñ illud ius extraiudiciale principlr creditur. Multa eñ in ꝓsequētia cōcedunt q principlr nō cōcederent,vt no.Bar.in l.j.in prin.vbi de hoc ter. ff.de aūt.tu. Raph.cu.repzehendit dictū Bart.ex alio qz ingredi possessionē debitoris est facti ergo cedi nō pōt.§.sed cū factū. inst.de stip.seruoꝝ.z.l.ij.in pn.ff.ō ver.ob. Sed ista lenis sūt ꝫ Bar.qz hz ipsum ingredi sit facti:tū ipsum factum causatur a iure z obligatione:z illud ius bñ pōt cedi vt declarat Bar.ī l.stipulatus fuerim.in ij.op.z duabus seq.ff.de verb.obliga.

¶ Nbi au

mihi aūt dū essem scholaris videbatur ex aliis cōsiliis tex. non probet intentionē Bar. eo q̄ hic istud ius extraiudiciale nūciādi nouū opus cedit ex dispositione legis, q̄ p̄stitutionem usufruct⁹ facit usufructuarū custodē, & sic ḡnalē ꝓcuratorē vt dixi in notabili p̄cedenti. Unde istud dū est p̄missum a lege ꝛz tacita vl p̄sumpta volūtate domini. Uñ arguere q̄ idē possit fieri ab homine sine dispositione legis nō vr bona inductio, put no. Bar. in l. si stipulatus fuerit ꝛz illud aut illud. ff. ō ver. ob. ¶ Tenendo notabile Bar. potes dicere q̄ probet hoc mō. Uā dōs faciēdo quē usufructuariū ꝛz vr cū facere, ꝓcuratorē in rē suā ꝛz sic tibi mādare istā facultatē nunciādi extra iudiciū. Si ergo ista facultas istius actus extraiudicialis pōt tacite cedi, vt hic: ergo similiter veniet in expressa cessiōe. arg. l. cū q̄d. ff. si cer. pe. quāuis posses replicare: q̄ hoc vltimo est mere factū hominis in p̄ncipio. est factū legis ex tacita volūtate hois. Quicq̄d sit, p̄clusio Bar. est vera ꝛ cōiter approbata: p̄ illa p̄clusiōe facit q̄ vult gl. singularis in. l. cū fundū, in verbo postea. ff. de vi ꝛ vi arma. ꝛ ibi Bar. vbi gl. vult q̄ illud ius extraiudiciale q̄ quis pōt incontinēti expellere inuasorem pōt alteri cedi: ꝛ illā gl. reputat singularē Bal. in c. fi. in. ij. co. extra de iuramen. cal. per illā gl. dicit Bal. in. c. j. §. ō pace iuramē. firmā. q̄ si possum ꝓpria authoritate capere debitorē, vl ingredi possessionē q̄ illud i⁹ possum alteri cedere: ita tenēt oēs. ¶ Sz aduerte p̄ limitationē q̄ si ex forma statuti licitū est se vindicare ꝓpria authoritate, vl occidere hostē, seu inimicū: talis facultas nō pōt alteri cedi seu cōmādari. Ita procedat illa opinio Jo. relata per gl. in. d. l. cū fundū. q̄s ad hoc reputat singularē Bal. in. c. ad nr̄am. de. pba. sequit Bal. in. c. dilect⁹. in vlt. co. de appel. ꝛ in. c. ō ceteros. ō re iud. ꝛ in. c. ij. in. ij. co. ō vi. ꝛ honest. cle. ꝛ i. l. duob⁹. §. a fideiussore. ff. de iureiu. ꝛ in. l. accusatiōis. C. q̄ me. cau. ꝛ in repe. l. j. i. xv. co. C. vñ vi. Jo. de ana. in. c. ij. ad fi. ō homi. ꝛ late do. Eller. in l. si cū dotē. §. trāsgrediamur. i. vj. ꝛ vij. 3 col. post Pau. ō ca. ibi. ff. soluto matr. Et ista cōclusio est indifferenter approbata p oēs. Fallit i duob⁹. Primo i patre b q̄ pōt demādare filijs vt occidāt adulterū filie q̄ hz ꝓpria authoritate, ter. est no. in l. gracc⁹. ꝛ ibi Bal. ꝛ clari⁹ Salic. C. de adulter. Bart. in. l. nō solū. §. si mādato. in. fi. q. ff. ō iniu. Scōo notabiliter limita ꝛ teneas multū cōsidi. q̄ ꝛz tale ius se vindicādi, vel ꝓpria authoritate occidēdi nō possit alteri delegari: tñ ille cui cōpetit pōt secū adhibere socios ꝛ cōplices ad istum actū: qui si simul cū eo occidāt: nō tenebunt de occiso nec de auxilio p̄stito. ita Pau. de cast. post Jac. butr. in. l. refectionis. per illum ter. ff. cōmu. p̄dio. refert ꝛ sequitur do. Bart. veronen. in tractatu. vi. ba. in. c. xvij. in vlt. colū. vbi dicit se ita obtinuisse in ciuitate Veronē. ꝛ fuisse iudicatū p curiā. Uā verone est statutū q̄ si frater, vl pater reperiāt aliquē cū sorore vel filia male quersantē possunt eū impune occidere. Quidā sciēs aliquem male versari cū sorore, ꝓcauit duos socios, qui illū simul occiderunt: obtinuit q̄ si frat, ita ꝛ alij socij debēt in totū simul absolui. Addo ꝛ quod nō viderit Bal. in terminis q̄ idē clare decidit in. c. si. in. ij. col. de iura. cal. vbi ꝓ hoc addit rationem: q̄ ꝛ conceditur q̄ aliquid impune faciat, videt semꝑ ꝓcessum vt possit istud facere ꝓcuratis amicis ꝛ familiaribꝫ suis per. l. stipulatus fuero ꝑ te nō fieri. ff. de ver. ob. ꝛz ipse non dicāt, adde q̄ idē Bal. tenuit ꝛz ij. in. l. vt vim. in. vj. q. ff. de iust. ꝛ iur. vbi tz q̄ socij offensi nunq̄ possunt ipsi apponere manū ad vindictā: eo q̄ p̄missio est p̄sonalis: ꝛ statutū se restringit ad offensum, ergo nō egredit p̄sonā. Bene verū est q̄ possunt eū associare ꝛ assistere maleficio, nec tenebunt de associatiōe, vel de fauore: cū sint accessorij ad actū p̄missum. ꝛ Et forte q̄ ista opi. est tutior in crialib', teneas semꝑ mittere ꝑtē ad absoluēdū iuxta. l. de interpretatione. ff. l. sanctio legū. ff. de pe. cū simi. ꝛ istis etiā adde Pau. de cast. in. l. raptores. C. ō epis. ꝛ cleri. ¶ Itē circa istā materiā aduerte q̄ si ex forma statuti, vel cōsuetudinis aliquis vēdat rē ꝓximior de familia pōt intra annū redimere. ꝓout est tex. in. c. cōstitutus. ō integ. restit. certe tale ius nō pōt alteri cedi sm Ly. Bald. ꝛ Ang. in. l. ad officiū. ad fin. C. cōmu. diui notabiliter Pau. de cast. vbi limitat in pli. xlv. q̄ incipit, videt dicendū q̄ dicit Chrisopolorus. ꝛ ibi ēt ponit Pau. de ca. an pactū de retrouendēdo possit alteri cedi vl nō. Ultimo vr nihil omittat circa dicta Bar. in quātū tenet Bar. ꝙ officiū iudicis pōt cedi, ꝛ cōsequenter restitutio in integrū q̄ cōpetit solū ꝙ officiū iudicis. d. l. q̄ si minor. §. fin. illa pōt cedi. d. l. si minoris. ff. de admi. tut. Bar. in illa l. si minoris. dt q̄ istud vr dubiū: eo q̄ bñficiū restitutionis i integrū ē bñficiū p̄sonale, q̄ nō dz posse cedi. ꝛ rñdet q̄ ex q̄ bñficiū restitutiōis in integrū trāsmittit ad hēdes. l. nō solū. ff. ō integ. restit. ergo ēt pōt cedi: eo q̄ qcqd est trāsmissibile est cessibile. l. ex pluribꝫ. Ko admi. tu. Tū aduerte q̄ illud fundamētū Bar. nō est verū, ꝛ multi decipiūtur in hoc. Uā negatiue bñ est validū argumētū: nō pōt trāsmitti: ergo nec cedi. ita arguit tex. in. d. l. ex pluribꝫ. ff. de admi. tut. ꝛz affirmatiue nō est bonū argumētū: q̄ qcqd est trāsmissibile, sit cessibile. Quod ostenditur: nam fideicommissum trāsmittit ad hēdes. tex. est in l. cogi. §. fideicommissum. ff. ad treb. gl. ꝛ doct. in l. apud iulian. ꝛ §. vtrū. ff. ad treb. ꝛ tñ fideicōmissum non pōt cedi. tex. est sing. ꝛz sit vulgatus in l. mulier. §. ex asse. ff. de iure do. ꝛ ibi Bart. propter hoc dubitat ꝛ relinquit cogitandū. Sed o actiōes directe: q̄ coherēt ossibus nr̄is nunq̄ possunt cedi. l. quis ergo casus. ff. de pecu. l. iij. ꝛ ibi glo. magistra. ff. ꝓ socio. ꝛ tamen actiones directe transmittunt ad hēdes. Tertio rescripta ad lites nō possunt cedi, nec trāseūt in cessionarū. c. fi. ꝛ ibi Bal. in. iij. col. ad hoc no. de reseri. ꝛ tñ trāsmittunt ad hēdes: ergo affirmatiue non bñ arguit Bar. q̄ plura trāsmittunt quā possint cedi. ꝛ sic esset arguere de minori ad maius q̄ nō tenet affirmatiue. Per ista infero ad illud q̄ hic tenet Bart. ꝛ oēs sequunt q̄ obligatio naturalis pōt cedi ꝑ tex. in. l. si eius. ff. ad treb. certe ille ter. bene dicit q̄ obligatio naturalis facta restitutione bene tranāt in fideicommissariū. sed necessario non sequitur ergo potest cedi: q̄ multa transmittunt, ꝛ tamē non possunt cedi. ꝛ ogita super istis: q̄ dicta sunt vt dec. melior occasio ad inuestigandū. ¶ Glo. in verbo, vsumfructum. diuide in tres. Ju prima remouet vnum contrarium. In secunda opponit ꝛ videtur quadrupliciter respondere, sed illa quarta non est ꝓprie solutio. ¶ In tertia remouet aliud dubiū. l. qui viam. ꝛ ponit tres solutiones. Scōa ibi, sz in eo q̄ dz. Tertia ibi, in reali. ¶ Circa istam glo. in secunda parte inquantū Bar. formal oppositio. Ja. de Ere. ꝛ Oldr. aduerte subtiliter inquantum Bart. poderat illum tex. in aduersatiua velle q̄ usufructuari⁹ quamuis p̄tendat ius ratione sui usufructus. tamen non potest nunciare gratia iuris conseruandi, ꝛz omnes ita transeant. ego tamen dum essem scholaris dixi, ꝛ dico q̄ ō iste non est sensus huius §. ꝓout Bar. ꝛ oēs eū intelligunt, sz ego intelligo q̄ alius sit sensus huius litere. ¶ Nō em tex. vult vt dicit Bart. q̄ quis possit nunciare gratia sui iuris ꝓpriꝫ: q̄ hoc nō vult tex. ꝛz bñ vult q̄ ō. i. ille ꝛ sic tertius ad quē ea res pertinet, vt est superficiarius vel emphyteuta potest nūciare gratia iuris nr̄i cōseruandi. deinde aduersatiue sequitur usufructuarius aūt, qui versus. aduersat p̄cedentib⁹ ꝛ in facto ꝛ in iure hoc modo. nā usufructuarius quia ad eum res pertinet ratiōe usufructus videbatur q̄ ipse posset nunciare gratia iuris nostri conseruandi, hoc est ratione seruitutum nobis debitarum. ꝛ respondetur quod sno nomie non pōt, sz bñ ꝓcuratorio, vt loquit in litera. ꝛ istū intellectū retuli magistro meo domino Hieronymo tozzo ꝛ ibi placuit. ꝛ eum semper tenuit ꝛ retulit in scholis. istū credo esse ꝓpriū intellectum huius litere. Unum postea visum est mihi obstare: q̄ tex. in. §. precedenti dixit quod nunciatio fit ex triplici cā. Prima cā est quando nos nunciamus gratia iuris nr̄i cōseruandi. ꝛ certe illū primū modum vr declarare iste. §. ergo iste. §. generaliter vult quod quilibet pōt nunciare gratia iuris sui. Sed ad hoc respondeo clare q̄ dō iurisconsultus in precedenti. §. expediuit illū primū casum in specie: sz in ver. nunciamus aūt gra iuris nostri cōseruādi, vbi decidit q̄ nos nunciamus gratia iuris nostri quando habemus ius aliquod prohibēdi. Unde nūc in. c. nostro ponit aliū casum: quando alius tertiꝰ ad quē res pertinet vellet nunciare gra iuris vl cōseruādi: an possit. ꝛ decidit q̄ sic, sz excipit usufructuariū vt sequis in litera. ꝛ iste est verissim⁹ intellect⁹ ad istū tex. ¶ Additio. addo q̄ dictū Bar. confirmatur. ꝛnā dictio aūt repetit precedētia cū suis qualitatib⁹. ita Bal. sing. in. l. oēs ꝑ oculi. col. xv. ff. de iudi. ꝛ iure. per tex. in. §. ītē lapilli. iudi. ō rerū dominio. ꝛ multum exclamat Eller. i. l. filius a patre. circa. zꝫ. co. ff. de lib. ꝛ posth. Ita dicam⁹ in ꝓposito q̄ ista dictio aūt hic posita referat dicta in precedēti. §. cū suis qualitatib⁹. Et sic sicut in precedēti. §. loquit q̄ ō q̄ ad me pertinet possum nunciare: ita simil⁹ q̄siuit iurisconsult⁹ in hoc. §. nunq̄d usufr. possit nūciare q̄ ptinet ad eum. i. q̄ sit damnū in usufructu ꝛ determinat q̄ nō. distingue vt hic inter. ¶ In vltima parte gl. ponunt tres solutiones ad ꝛz in ea formatū. tres alie solutiones ponunt q̄ gl. in. d. l. q̄ni viā. Bart. repetebit quinq̄ ex istis sol. ꝛ tz sextā q̄ gl. ponit in. d. l. q̄ viā q̄ ille tex. loquat in resiciēte. Sz istis solutionē. vj. q̄s tz Bar. repbedit Imol. Pau. ō ca. Lud. ro. ꝛ ceteri moder. ex eo p̄sertim: q̄ violat ter. in. d. l. q̄ viā. exponere edificat. i. reficit. Un aūt aduerte dū d. Bar. ꝛ oēs dicūt q̄ ēst differentia inter primam solu. Jo. hic posita in gl. ꝛ secundam solu. q̄ est Angeli. Uā prima solutio facit differentia inter seruitutem [c] urbanam ꝛ seruitutem rusticā. sed vero solutio nō facit talē differentiā inter seruitute urbanā ꝛ

a ¶ Ū. ꝛ vij. ff. ibi. iij. in gl. ij. i. versi. ꝛ ō facit ad q̄. Purp.

b ¶ In patre. Adde Ly. i. l. nec timoze. ꝛ gl. ff. q̄ me. cā.

c ¶ Differētia inf seruitutē. adde Barto. cep. ō verona in suo trac. ō seruitutib⁹.

rustica, sed bñ facit differẽtia inter prediũ vrbanũ z rusticum. Certe vt dẽ materiã cogitãdi, vñ qo sedz solutio sit eadẽ cu prima z nihil differãt, eo qz seruit9 vrbana vel rustica dicunt rõne pdñ rustici vel vrbani: qz tales seruitutes nõ possunt esse sine pdio vrbano vel rustico. l. j. ff. cõmu. pdio. §. pe. instit. ó serui. Sum ergo in sedz solutione dr q in predio vrbano fit agi rõne seruitutiq realis: illa seruit9 realisq debet pdio vrbano nõ pot eẽ alia qz vrbana. a ff q ibi rõne seruitutis vrbane: ergo idẽ qri pma solu. Et ideo Bar. z doc. reprehẽdũt vtrãque solutionẽ. p. l. in iudicio. ff. fa. erci. ista dixi vt melius ꝓsideratio sensum gl. qz si bene ꝓsideres poterit rñderi. ¶ Sedo aduertein quatum Bar. reprehendit primã solutionẽ gl. que tamẽ est ab antiquis magis cõiter approbata p tex. in. d. l. in iudicio pdẽrãdo q loquitur de fundo z sic de rustico. z ꝓsequẽter de seruitute rustica. Tu aduerte q imo ille tex. vtit termino pdñ, dicit enim tex. si de iure pdñ ꝓtrouerti sit, pot nouũ opus nunciari, sed termin9 pdiũ, est indifferẽs ad seruitutẽ vrbanã z rusticã. l. vrbana pdia. cũ simi. ff. de ver. sig. Et iz postea tex. inferius faciat mẽtionem de fundo non erit inconueniẽs intelligere de vrbano9 propter precedentia. Sedo respondet ad illũ tex. q ibi nõ loquitur de nũciatione que fieret rõne seruitutis debite pdio bñditarij, sed ratione iuris dominij ipsi9 pdñ bñditarij. similiter tex. in l. j. §. siue aũt. §. eo. necessario non probat: qz dñ dicit sine op9 fiat in agrio: nã illud in agris nõ significat necessario seruitutẽ rusticã: qz vrbanũ edificiũ nõ facit locus, sed materia ót tex. in d. l. vrbana pdia ola edificia. q §. sig. z sic pot defendi ista pma solutio ab impugnationib9 Bar. z ista pma solutio vñ inter alias min9 periculosa. z eã tenet Ailex. hic. z Jmo. i. l. credito. ii. j. c. z gl. vbiq; hic relata p Bar. ¶ Sed aduerte inquãtũ gl. in l. qui viã dicit q est: qz est speciale fauore agrorũ cõcessorũ p ter. in l. j. §. de eo ope. ff. de aqua plu. arcen. pdera q ista rõne etiã tenet Bar. j. in. vj. solutio. q̃ sequit ista solutio. vel ista rõ videret pma fronte non esse generalis ad l. qui viã. illa lex loquitur in seruitute vie, dicere qd illa seruitus vie deberet agro, vñ aliqua lis restrictio: qz ẽt seruitus vie deberi posset domui a predio tuo: z sic esset seruit9 vie, z tñ nõ esset fauore agroz. sed rñde qd seruit9 vie est seruit9 rustica, z sic est seruit9 pdialis, iõ sine pdio esse nõ pot. ita dicit tex. insti. de serui. in pin. in. §. pe. bn vez est qd li seruit9 vie deberet a fundo tuo ad domũ meã: diceret seruit9 vrbana. ita in specie declarat Bartholomeus veronẽsis in tractatu seruitutũ vrbanarum. in. c. xj. ad. fi. z idẽ no. in. §. eque. instit. de actio. Sz iura attẽdũt id qd cõiter accidit, quia cõiter est seruit9 predialis. z sic debetur agro. ita potes detendere rõnem gl. z Bar. ¶ Cõsidera tamẽ qz non videt fauoz agrorz, imo potius dãnum si edificat in via z nunciari nõ possit nouũ opus: qz isto modo potius accessus impeditur ex via ad agrũ z sic ista rõ bene ꝓsideretur vñ inferre ꝓtrariũ, sed respõde vt statim dicã. ¶ Quid dicẽdũ in ista difficultate ꝓsiderabã septimo loco posse dici qd oẽs leges volũt ratione iuris seruitutis realis posse nunciari nouũ op9 siue sit vrbana siue rustica siue cõtra vicinũ siue ꝓ dominũ. d. l. inter seruitutes. §. fi. z. l. z sit ore. §. sciẽdũ. z. §. fi. ff. si serui. vẽ. d. l. in iudicio ꝑm intellectũ Barto. z. d. l. ꝺ pupillo. §. imposititiã. Solũ refragatur vna lex. sc3. d. l. q viã, sz egoi telligo illũ tex. plane prout litera iacet sine violẽtia qui bz seruitutẽ vie non pot nũciare nouũ opus edificãti viã. sed bene pot seruitutem vendicare. pondera illud seruitutẽ vendica seruit9 p ꝓfessoriã vendicatur vt dictũ est supra, sed sic est. qd ꝓfessoria potest quis precise cogi ad seruitutẽ. tex. est in l. vti frui. §. fi. ff. si v. sufrru. peta. gl. in. l. z hay. in verbo iubeat. ff. si seruit. vẽdi. ex presse. Bar. quẽ oẽs sequunt in. §. hoc edictũ. j. z. ij. col. §. ead. l. tusc. sic si in illa. l. qui viã ille edificat viã nõ pot impediri p nunciationẽ noui operis quomodo cogetur precise ibi ad seruitutẽ illius vie si eã edificat. ¶ Credo qd possit esse: qz q dz seruitutem vie pot variare z ꝓcedere seruitutez vie per aliũ locũ eq; idoneũ. tex. est i. l. ij. §. pe. ff. ꝺ religiosis. sump. fu. per quẽ ex. ita firmat glo. no. z ordinaria in. l. sicut. ff. de serui. z ibi Bar. z Paul. de Cast. expresse approbãt z comendant istam gl. z illum tex. Lud. Roma. hic in fi. dicit esse valde singulare qd qui debet seruitutem vie potest edificare viã z variare per aliam viam dando viaz per locum eque idoneũ. z propter hoc non poterit sibi nũciar. Secus aũt est i aliis seruitutib9 realib9 tã vrbãis q rusticis si ꝓsideres. est verum quod Ang. in. d. sicut. dicit quod ill. §. pe. allegata p gl. non probat, cum loquatur in casu speciali fauore religionis. Sed tu dic quod tex. ibi non se fundat in fauore religionis. sed quia cũ fit eque cõmodũ nõ dicitur variari cã icõmodãde seruitutis. Ita posset teneri, sz aliqualiter obstet text. in. l. per quẽ locũ. ff. de serui. rusti. predio. qui videtur ꝓbare q nõ admittat talis variatio, sz aliõ mihi obstat quare non sit iddm in aliis seruitutibus rusticis: puta in seruitute itineris z act9 prout i seruitute vie. ¶ Additio. solu. de qua in ver. precedẽti: qz eadẽ rõne qua nõ possum op9 nouũ nũciare: eo qz possum ꝓcedere viã p aliũ locũ: eadẽ rõ est nõ debere posse agere ꝓfessoria z vẽdicare seruitutẽ: z tũ ter. i. l. qui viam. tenet totũ oppositũ q imo possum vẽdica. ergo ꝛc. Teneda est ergo solutio p tin. gl. q aliud sit in seruitute rustica aliud i vrbana q vñ minus periculosa z magis cõis Extra gl. in vlt. q. Bar. dum allegat no. in. c. ꝓsentiũ. de testi. in. vj. est corrupt9 Bar. dz allegare gl. solẽne in. c. ꝓsenti. ó offi. ordi. in. vj. vbi gl. † agit an plat9 ecclesie equiparet vsufructuario. Et q plat. eccleciarũ equparent vsufructuario firmat Bal. i. l. mandatu. i. v. co. ad fi C. mãdati. Et idẽ q hic pleni9 tz idẽ Bal. in. d. l. sancim9. C. ó sac. san. eccle. adde qõ tenet Bar. in. l. j. §. hoc interdictũ. ij. j. vti possidetis. vbi tractat an plat9 ecclesie possit agere interdicto vti possidetis: pro tubatione facta iure ecclesie. z notabiliter loquit, non babetis hic alia. Jason.

Lex iij.

1 ¶ Habẽs vtile dominium potest nunciare nouum opus.
2 Prouinciales nõ sunt domini directo propter tributa q̃ prestant. tamen habent vtile dominum cuius ratione possunt imponere talibus predijs seruitutem.
3 Emphyteuta pot imponere seruitutem sine consensu domini.

¶ In prouinciali † Habẽs vtile dñiũ nunciare nouũ op9 pot. h. d. istud principiũ. cõcordat. §. fi. ea. l. Rũ em predia prouincialia essent tributoria romanis: certe dominium directum erat penes fiscũ. vtile aũt penes ipsos prouinciales. vt est gl. in. l. z in prouinciali. C. de serui. z aqua. ex ibi Bal. z Sal. Mota. † q̃ prouinciales nõ sunt dñi directo propter tributa, q̃ prestant: tamẽ habent vtile dñiũ, cui9 rõne possũt imponere predijs talibus seruitutẽ, vt ibi est text. z nunciare nouum opus, vt est tex. hic. † ¶ Confirmo bono simili. Nam emphyteuta bz vtile dominium. l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vectigal. z pot imponere seruitutem sine consensu dñi. gl. est ordinaria in. l. ij. ff. de ser. Bal. in. c. j. §. quid ergo p illũ tex. de inuesti. de re alie. fac. z in d. l. z in prouinciali. Ita etiã pot nunciare nouum opus. §. fin. j. ea. l. Bar. in. l. j. §. finali ad fi. ff. e. Et q prouinciales haberent dñiũ directũ est de mente gl. hic. z gl. in. l. vnica in verbo mancipia. C. de vsuca. transf. z ibi Ly. z Super rub. Ita teneas q̃uis solus Bal. hic teneant q imo prouinciales q̃uis prestent tributa: tamẽ sunt ꝓprietarij predioꝝ prouincialium, vt per Odoffran. l. j. C. de iure emphy.

1 ¶ Si in loco cõi plurũ fiat op9 p tertiũ pot no. op nunciari.
2 Ubi bz locũ remedium ordinarium cessat extraordinarium.
3 Si vnus ex socijs edificat in loco cõmuni nõ habet tũc locum nunciatio.
4 Si per socium fiat edificium in loco cõi quod noceat meo ꝓpio possum prohibere per actionem communi diuidundo z per officium iudicis illi de seruiens.
5 Quando aduersarius negat me esse socium: nuncio cõi diuidũdo non est illa que excludit istud edictum nunciationis, qz esset op9 probare de communione: z sic magis grauaret, sed est officium iudicis mercenarium deseruiẽs illi actioni cõi diuidundo q excludit istud remedium nũciationis.
6 Quoties plura remedia procedũt ex eadẽ. l. z ex eodẽ edicto. tunc vnum tollit aliud.
7 Actio cõmuni diuidundo potest intentari i ex duplici capite.
8 Interdictum vnde vi an sit extraordinarium remedium.
9 Quãdo sunt duo remedia extraordinaria an vnũ tollat aliud.

Si in loco cõmuni.

Iste est subtilis z difficilis. §. Si in loco † cõi plurium fiat opus per tertium: pot opus nouũ nunciari. Sz si fiat per vnũ ex socijs siue rei cõi siue rei proprie vnus ex socijs noceat. cessat nũciatio: cũ cõpetat actio cõi diuidũdo, z officium iudicis mercenarium actioni de seruiẽs. h. d. ꝺ im verum intellectum. ¶ Not. j. illud ad quod allegat iste tex. † q̃ vbi habet locum remedium ordinarium, cessat extraordinarium. concor. sunt in gl. Jmo fortius probat text. q non solũ p ordinarium excludat extraordinarium: z sic per actionẽ cõi diuidundo. q̃ est remedium ordinarium, sz ẽt per officium iudicis mercenarium, quod est remediũ extraordinariũ, excluditur istud aliud remedium extraordinarium nunciationis. Ratio est qz hic istud extraordinarium, z sic officiũ iudicis succedit loco ordinariũ, z sic loco actionis de quo dicetur plenius infra. Subdit Paulus de castro pro intellectu huius textus esse aduertendum, quod actio communi diuidundo non est illa que per se solam faciat cessare istud edi-

a ¶ Urbano. Jmo incõue a mens esset, vt voluit idẽ Ja. i. l. si p fundo. per illũ tex. i j. m. co. ij. C. ó transac. Purp.

b ¶ Emphyteuta ecclesie. Addo gl. fi. i. c. cum olim de rep tenu. gl. ij. i ca. fi. de. pec. cl. gl. j. i. c. ex literis. ó pba. Host. i c. regressi. de testim. Jn. i. c. indecozũ. ó eta. et qua Arc. i. c. statutũ. ó referi. li. vj. Ca. Ja. i. c. quẽst. ó fideiu. Bb. i re. §. qz vero. i. c. extur pãó pben. Bal. in c. cũ opz. i. §. non nũt. C. ó bo. ó lib. Ang. i l. diuortio. ff. solu. mat. Rap. Ful. i. l. ij. C. ó epis. z cle. Sa. i l. cũ plures. C. ó sac. san. eccl. Cal. pi. iij. ru. ó pa. Cal. pi. iij. rub. ó pec. cle. Jo. dan. pi. lxxxvij. i ci. circa dubiũ ó q agit.

c ¶ Emphyteuta. Ja. in §. ite seruia na col. vij. vbi Ang. inst. de actio. Purp.

ctum:sed est officium iudicis mercenarium deseruiens actioni cõi diuidũdo intẽtate vel intentãd e:per qõ põt fieri phibitio socio ne edificet:z si edificaret,quicquid spreta phibitione vel nũciatione fecerit, dz demoliri expẽsis edificãtis.l.fabiñ. ca.n.s.cõi diuidũdo.z sic ita puidetur p illud officium iudicis
a mercenariũ sicut p istud edictum,vt hic p eũ. ☜Tu autem dic melius, q imo etiã actio cõi diuidũdo facit cessare edictũ nunciatiõis qñ nõ negatur socius,vt expresse vult Bar.in j.co.circa fin.vbi plenius dicet.Itẽ si negaretur sed p calũniam:iuxta gl.no.in l.post rẽ.ff.de trãs.z in terminis Bal.in l. nõ epistolis
3 C.de prob. ☾Secũdo no.ex secda parte text.† q si vnus ex sociis edificat in loco cõi : nõ hz tũc locum nũciatio. Adde q in ẑium videt tex.nõ cauillãdo literam in l.in iudicio.ff. fa. ercis. Sed rũdeas q loquitur qñ edificabat p tertium.ita est necesse dicere pistũ text. Secdo z melius pz ibi in tex. dum dt oẽs eos inter quos arbiter assumptus est,opus nouũ nunciare posse, si ergo oẽs socij nunciãt:ergo ibi erat tertiꝰ q edificabat. Adde q aliud fortiter viget ẑ istum tex.fm d.Pe.de Ber.u. z Jaspute.hic.Nam nũciatio põt fieri habenti plenitudinem iuris dñi z possessiõis.l.de pupillo.ẑ.memmisse.j.e. Quãto fortius dz posse fieri nũciatio alteri socio qui nõ hz totale dñium,siue dñi plenitudinẽ:z ad hoc n:hil rñdent.☜Tu rñde q habẽti plenum ius posse nũciari hoc prouenit ratione dubitationis. Nã si esset certũ me nunciãtem non habere ius,spernitur nunciatio,vt no.Bar.in l.j.in prin.in ij.co.s.e.z glo.in l.j.ẑ.fin.in verbo : ptinet.s.e.sed in hoc tex. sumus in casu claro qõ vult nunciare tanq̃ socius qõ lex ideo expresse prohibet :q hz illa re-
4 media vt dz in tex.que ratio cessat in ẑio.☾†Tertio not.qõ si p socium fiat edificium in loco cõi qõ noceat meo proprio: possum prohibere p actionẽ cõi diuidundo, z p officium iudicis illi deseruiẽs fm cõia. Adde q si tunc ex loco cõmuni imponeretur aliquid in men proprium: possum mea authoritate destruere.tex.est in l.si inter me.ff.de serui.vrb.predio.quẽ alle. glo.hic, z dixi plene in j.ẑ. nunciatio. post Bart.ibi.s.eodem. ☾Bl.in verbo iudicio.diuide in quatuor.In prima ad declarationẽ tex.qui loquit alternatiue:ponit qñ competit actio cõi diuidundo, z qñ officium iudicis. z rñdet vno modo. In secda ponit vnũ dictũ.In tertia respondet alio modo.In quarta ab illa respõsione remouet vnũ contrarium.secda ibi,z erit potior. tertia ibi, vel cõi diuidundo, quarta ibi, z q hic dt de domo. circa istam gl.Bar.aliter respõdet cuius verba solẽt cõiter haberi defectiua. Ista doctrina Bar. redditur valde periculosa ꝓpter multa. In primis. Imo. Bau.de ca.z Lu.Ro.ponderant Bar.esse sibi de directo ẑium.Nam Bar.superius concludit q actio cõi diuidundo vel officium iudicis mercenariũ illi deseruiens nunquam habent locũ vbi quis negatur socius z non est in possessione.per.l.j.ff.fa.erc.facit.l.ij.cum glo. C. cõmu.diui.z l.si mancipium.ẑ.j.ff.de euic.Et tu hic fatetur quod officium iudicis mercenarium habeat locum quãdo negatur socius z non est in possessione.Sed certe Bar.non est contrarius:nec ponit istum fm casum,quãdo non erat in possessione. Bar.enim solũ loquitur qñ negatur socius:an autem tũc esset in possessione vel nõ Bar.aliter nõ aperit.Unde debuit Bar. intellexisse q erat tunc in possessione,hz negaretur socius,cum alias non copeteret actio cõi diuidundo vt iuribus prealleg tis. z ita etiã tz Aller.hic.Secdo z subtilius ẑ doctrinã Bart. do. Pe. de bexu. z do. Jac.pute.monent duas difficultates ex
5 quibus impugnant doctrinã.† Bart. Concludit eñ Bart. qõ quãdo aduersarius negat me esse socium qõ tunc actio cõmuni diuidundo non est illa que excludat istud edictum nunciationis : q esset opus probare de cõmunione, z sic magis grauaretur, sed est officium iudicis mercenarium deseruiens illi actioni communi diuidundo qõ excludit istud remedium nunciationis : q ibi non expedit aliud probare de cõmunione,sicut nec in ipsa nũciatione.Istud videtur inepte dictũ fm eos q omnis effectus qui prouenit ex officio iudicis mercenario ascribitur actioni,que est principalis z non famulo deseruienti.l.in bone fidei.ff. de eo qõ certo loco.ẑ.preterea.iusti.de act. Sed ad hoc respondet ex doctrina Bart. in l.j.in antepe.vel in vlt.co.ad fi. de iurisd.om.iud. ex ratione diuersitatis declarate, vt hic p Bar. Secdo z fortius ẑ Bar. facit efficacissima ratio. nam in alternatiua legis opz vtranq̃ partẽ esse veram:ne aliꝰ lex nos relinquat in ambiguo.ita dt Bart.in d.l.si is q ducenta.ẑ. vtrum.ff.de reb.dub. Bal.in l.ea lege.prope finẽ cõmenti.C.de cond.ob cau.sed in hoc text.est alternatiua legis, dum dicit prohibendo actione commum diuidundo vel per pretorem,ergo dz verificari in vtroque casu, sed secundum doctri. Bar.actio communi diuidundo non excludit nunciationem, sed solum officium iudicis mercenarium illi deseruiens. Tu defende Bar. z dic qõ vtraq̃ pars alternatiue verificat quãdo non negatur socius, vt Bart. met clare fatetur:tunc actio cõi diuidundo excludit nunciationem , sicut officium iudicis z primum remedium causat prohibitionem efficacem cũ effectu.; Secũdo hz phibeat ab edificando inducit effectualẽ prohibitionẽ:q postea verificabitur in processu,sicut in simili dixi in nunciatione in l.j.in prin.s.e. z idem põt attentare qñ negaretur socius calumniose, z calumnia esset euidẽs, vt dixi in tex.alle.Bal.in l.non epistolis. C. de proba. ☜Preterea respõdeo quod text. non dt quod vtrunq̃ remediũ competit.z ita est q hoc competit,sed postea officium iudicis mercenarium deseruiens actioni communi diuidundo est illud quod facit cessare istud edictum nunciationis,vt etiam declaratur per Barto.z Bau.de ca. Teneas tamẽ precedẽtẽ solutionẽ que mihi plus plz. ☾Quarto vltra alios aduerte inquantum Bart.pluries vult qõ istud officium iudicis mercenarium deseruiens actioni communi diuidundo intentate vel intentande habeat effectum prohibẽdi ne edificetur:z si edificaret qõ debeat destrui, sicut hz ipsa nunciatio. Certe istud q dt Bart. vel intentande non videt bñ dictum:q officium iudicis mercenarium nõ deseruit actioni nisi postquam est in iudicio intentata. text.est in l.ediles.ẑ.itẽ sciendum.ff.de edil.edi. Nisi diceres defendendo Bart. q ex quo aperta erat via actioni cõmuni diuidundo, z sic ista actio habitu cõpetat, certe competit officium iudicis mercenarium.Et ad hoc confirmandum vide doctrinã Bart. in l.j.in antepe.col.ff.de iurisd.om.iud.Et isto modo saluatur limitatio ad d.l.ediles.ẑ.item sciendum. ☾Quinto circa istam doc. Bar.occurrit noua dubitatio quam non reperio tactam inquantum Bart.z oẽs volunt qõ officium iudicis mercenarium deseruiens actioni communi diuidundo prohibet ne interim edificetur:z si sit edificatũ dz destrui eodem officio iudicis , sicut si esset edificatum cõtempta nunciatione: fm Bart. non requiritur alia prohibitio sicut nec in nunciatione noui operis : nunquid iste prohibitus per tale officiũ iudicis mercenarium prestita satisdatiõe possit ita edificare , sicut in noui operis nunciatione posset p edictum pretoris positũ in l.pretor.ẑ.hoc interdictum.el.ij.z ẑ. deinde.j.eo. Si cõsideres verba Bar.innuunt qõ sic.cum ista prohibitio sit einsdẽ effectus cuius est nunciatio:ergo virtualiter equiparãtur.quicqd statuitur in vno intelligitur statutum z in alio: vt est glos. in.l. si qs seruo persuaserit.C.de fur.z clarior glo.in l.qõ vero contra ff.de legi.Et ista regula procedit etiam in materia correctoria, fm Bar. in l. Marcellus.in princ. ff.ad treb. in auth. ſz cum testõr.C.ad l.fal. Et istud est verũ, esset magna extensio ad dictũ pretoris positũ in d.ẑ. deinde.z in d.ẑ.hoc interdictum.Jn ẑium videtur facere,z forte est verius q ista prohitiõ pretoris:ne socius edificet in re cõi, procedit ex natura actionis cõi diuidũdo,q in re cõi melior est cõditio socij phibentis.l. Sabinus.in fin. ff. cõi diui.l.in re cõi.ẑ.fi.ff.de serui.vrb.predio.ergo satisdatio non dz alterare naturam ipsius actionis z officij iudicis mercenarij illi deseruientis, que ratio cessat in ista materia nũciationis noui operis. Secdo q nuncius grauabat in hoc vt nunc iuste iniuste nunciet nunciatio eũ ligat. l.j. in princ. ſ.eod.z in alio alleuiat.vt pstita satisdatione possit ꝓcedere in edificando:p regulã. l.eum q in prin.ff.de iureiur. que rõ cessat in actione cõmuni diuidundo z officio mercenario illi deseruienti. ☾Tertio phibitio que fit socio edificanti nullatenus fit p istud edictũ.imo text.iste expresse prohibet ne istud edictũ detur ẑ socium edificantem. Sicut ergo prohibitio edificandi contra socium non descedit ex hoc edicto, vt in hoc text.ita ẽt non dz procedere satisdatio ex hoc edicto. Additio. adde qõ videtur prima opinio verior. Nam interdicto q vi aut clã vtitur socius ẑ alterum socium.l. deniq̃. ẑ.si ex socys.ff.q vi aut clam.Et tamen interdictum qõ vi aut clam remittitur p satisdationẽ.Et probatur etiam ex his que dicit hic.Bar.equiparando istam actionem noui operis nũciatione. Et ita nouiter potes limitare.d.ẑ.deniq̃.vt nõ solum procedat in nunciatione, sed etiam quãdo ageretur actione communi diuidũdo vel officio iudi.mercenario. ita ipse legit. Ex istis remanet expedita doctrina Bar.que nõ videtur ex toto transire sine dubitatione. ☾Ad euadeñ. difficultates que mouẽtur ẑ Bar.non omitto q alium intellectum ad istum tex.posuit do.Pe.de bexu.z certe multum coloratum z non contẽuendum:qõ tex. iste si decidit q socius socio non põt nunciare:intelligatur verbo vel iactu lapilli , sed bene põt nunciare per pretorem, z istud q subsidit tex. quod potest prohibere per actionem communi diuidundo vel per pretorem , id est, per nunciationem que fit per pretorem. Ratio diuersitatis est q par in parem non habet imperium.l.ille a quo. ẑ.tempestiuum. ff. ad Treb.l.nam z magistratus.ff.de arbi.c.innotuit.de electione. Unde cũ vterque socius habet par z equale ius:certe alter non põt sibi per

a ☜Tu. autem. Bart.ibi ver.z hz. hoc vult idẽ qõ Paul. de Castr. Purp.

se ipsum nũciare verbo aũ per iactũ lapilli, sed bñ p pretorem z sic per maiorẽ, z si diceret pone q̃ nũcians haberet maiorem partẽ in rẽ cõi certe non esset tũc par in parem. ¶ Rñdet ipse q̃ hic non attẽditur portio quotitatiua iuris, ꝫ solũ attenditur communio p indiuiso. Et si iterũ instares q̃ in hac materia non est par in parem: eo q̃ in re commuꝰ est melior conditio prohibentis, d.l. sabinus. d. l. in re communi. Respondet ipse hoc esse verum, quãdo vellet agere cõmuni diuidundo z eum prohibere: alias nõ, vt habetur in d.l. in re communi. Iste fuit peregrinus intellectus ad istũ ter. Et pondera q̃ fm istũ intellectum iste ter. in verbo p pretorem. intelligitur sine violentia, id est p officium pretoris ex isto edicto sed fm cõem intellectũ intelligitur id est per officiũ iud. mercenarium q̃ deseruit actioni cõi diuidundo. Istum intellectum reprobat do. Wyero. tortus hic: isto fundamento: q̃ cum in isto ter. prohibeatur generaliter socio posse nunciare nouum opus: ergo cui prohibetur genus prohibetur z quelibet eius species. l. si quid earũ. ff. interemptum. cum simili. ff. de lega. iij. ergo etiam intelligitur prohibita nunciatio per pretorẽ que est vna de ꝛibus speciebꝰ nũciationis. l. de pupillo. ff. meminisse. ſ. e. ¶ Additio cõfirmatur argumẽtum do. Wyero. nan dictio plane que est in text. aduersatur superioribus cũ omnibus qualitatibus Bal. in l. oẽs populi. ff. de iust. z iur. in rv. co. sed in superioribus omnis nunciatio admittitur ergo in sequẽtibus nulla admittetur. ¶ Tu rñde defendẽdo istum intellectum retorquẽs argumẽtum in ꝫ. ium q̃ ter. non prohibet generaliter nunciationem, imo specialiter permittit nunciare per pretorem dum ծt q̃s prohibebit per pretorem. ista solutio adhuc clarius procedere si teneremus nouam opi. Raphael. cum. do. Jaco. de Put. in l. j. ff. in operis. ſ. e. z in l. de pupillo. ff. meminisse per illum ter. ff. eo. q̃ proprie nunciatio est que fit verbo vel iactu lapilli, sed quãdo per pretorẽ vocatur proprie prohibitio. Isto modo isto text. multũ faceret pro isto nouo intellectu: q̃ text. bñ vetat nunciari. sed permittit prohiberi per pretorẽ: tũ istaꝫ differẽ etiam reprobaui in d. ff. in operis. Sc̃do cõtra istum nouum intellectũ opponũt do. Ja. Pu. z do. Wyero. tor. hic, nam in materia istiꝰ edicti nõ ꝫ attẽdi q̃ par in parẽ &c. q̃ imo habenti plenitudinẽ dñij in loco in quo edificat põt nũciari nouum opus: ergo multo fortiꝰ socio q̃ non hꝫ plenitudinem sed tm̃ cõionẽ, z tanto fortius q̃n nũciãs haberet maiorẽ partem. Sed ad hoc rñde vt dixi in ter. in sc̃do notabili q̃ illud procedit rõne dubij. ita posset defendi iste nouꝰ intellectꝰ. ¶ Additio. Adde p cõfirmatiõe istiꝰ intellectꝰ q̃ si intelligamus ter. put cõiter intelliget fit violẽtia litere exponẽdo per ptorem. i. p offiũ iudicis mercenariũ: ptꝛea ter. esset supfluꝰ. Nã absq̃ eo q̃ exprimeret p ptorẽ satis clarũ erat q̃ actione cõcessa cõcedit ẽt offiũ iudicis. l. ediles. item. ff. de edi. edic. Unũ non erat necesse illud exprimere intelligendo put cõiter intelligit. Sed ꝫ istũ intellectũ facit q̃ rõ ter. nostri est q̃ hꝫ aliud remedium. Pet. Berꝛiꝰ aut alia assignat. ſ. q̃ par in parẽ nõ hꝫ imperiũ nisi dicas q̃ rõ Pe. sit rõnis. Tu adde q̃ videt impossibile tenere opi. Beru. nam ter. ծt nõ daꝫ nunciatio ꝫ sortium assignat rõnem: q̃ succursum est sibi p actionem communi diuidun. z pretorẽ. si tenemus intellectũ eius dicẽdo per pretorem hoc est nunciationẽ pretoriã: certe sequeretur q̃ q̃s competeret nunciatio per pretorem: non possem tunc alio modo nũciare. z tamẽ hoc est falsum: q̃ possum z verbo z per lapillum. l. pupillo. ff. meminisse. ſ. e. z istud est de mẽte glo. fi. hic cogita quia scholasticũ. nõ recedas tũ a cõi ꝫlo. z doc. ¶ Bto. in verbo q̃ possum diuide in tres. In prima no. ex ter. z alleg. concor. In secũda. opponit z soluit. In tertia idẽ facit. secunda ibi ꝫ opponitur si officiũ iudicis. tertia ibi: ꝫ adhuc opponit. In glo. ibi. sed illa prohibitio que fit per pretorẽ ex hoc edicto nõ operatur destructioue, ista gl. sed ruditer intellecta male diceret: ꝫ salua vt hic p Bar. z vltra gl. Bar. aliter rñdet ad oppositionẽ gl. z bñ. Tu aũt rñde ad ꝫium vltra Bar. † q̃ quoties plura remedia procedũt ex eadẽ. l. vel ex eodẽ edicto: tũc vnũ non tollit aliud. z ita est hic, q̃ ex isto edicto ptoris procedit tripler nũciandi forma. de qua in d. ff. meminisse. z ita etiam ծt Bald. hic, Tu adde: z fortius q̃ etiam si vnũ sit gñale z aliud spãle: tũ q̃n descẽdũt ex ea. l. vel ex eo edicto: tũc vnũ non derogat alteri: nec generi p spẽm derogaꝫ: vt tꝫ Bar. in l. j. ff. j. in vlt. co. ſ. eo. dũ allegat. l. doli clausula. j. de ver. obl. secꝰ q̃n competunt ex diuersa. l. vel ex diuerso edicto. ita procedit ꝫium glo. Sed aduerte ꝫ ista. do, Jac. Pu. mouet difficultatem q̃ si officium iudicis deseruiẽs actioni cõi diui. p quã quis pretendit se habere ius cõe cũ alio impedit ius nũciationis noui operis vt hoc ter. quanto fortius officiũ iudicis deseruiẽs actioni in qua quis hꝫ totale ius pleni dominij deberet impedire nunciationem: z tamẽ est falsum: q̃ habens plenum dominium z possessionem põt nũciare nouũ opus. l. j. ff. nũciamus. ſ. e. z. d. l. de pupillo. ff. sextus. j. e. z huic difficultati non rñdet. ¶ Tu aũt no. rñde p̃mittẽdo duo. Primo q̃ añ istud edictum de no. op. nũ. non poterat edificãs prohiberi edificare nec per actionem nec p offiũ iudicis mercenariũ. l. pe. z fi. ff. de aqua quoti. z esti. z. l. si prius. ſ. e. istud solum erat ſpãliter prouisum q̃n edificabaꝫ in re cõi: q̃ tunc melioꝛ est cõditio ꝓhibẽtis ita ծt text. in l. re cõi. ff. de serui. vrb. ꝓdio. z. d. l. sabinus. z istud etiã tꝫ Jo. de imo. hic in fi. ¶ Sc̃do p̃mitte † q̃ actio cõi diuidũdo põt intẽtari ex duplici capite. Primo eiñ intẽtatur ad ꝓhibendum ne fiat edificiũ in re cõi: q̃ naturale est istius actionis ꝓhibere edificari in re cõi. d. l. in re cõ. ff. z. d. l. Sabinꝰ. Sc̃do põt intentari ad diuidendũ vt res cõis inter socios diuidaꝫ toto ti. ff. z. C. cõi diuidun. His sic p̃missis dico q̃ nullum officiũ iudicis mercenariũ deseruiẽs alicui actioni est satis potẽs ad prohibẽdũ edificare sine alia ꝓhibitione vel q̃ edificata sꝓreta ꝓhibitione sine cognitione destruantur: nisi istud offiũ iudicis mercenariũ q̃ deseruit actioni cõi diuidundo eo q̃ illa actio naturaliter tendit ad hanc. ſ. ad prohibẽdũ. Adẽ est in ista nũciatiõe operis noui ꝓpter cõtẽptã maiestatẽ pretoris: in aliis oibꝰ est secus. ista est veritas z aperit; intellectũ fundamẽtale istoꝝ iuriũ. ¶ In ea. gl. in fi. rñde aliter z melius fm Bar. hic, z a vidimus in. l. j. ſ. j. ſ. e. Et aduerte inquãtũ Bar. singulr.ª limitãdo istũ ter. tꝫ q̃ si socius nõ posset habere copiã iudicis nisi cũ magna difficultate. vel iudex aditus denegare officiũ suũ tunc posset nũciare nouũ opus z habet locũ istud edictũ. Est pulchra limitatio ad istũ ter. z in spẽ solus Pau. de ca. cã sequtur. Sꝫ tu caue. q̃ Bar. videt seipsum cõfundere. Nã per istã limitationẽ ostẽdit q̃ remediũ nũciatiõis que fit verbo vel iactu lapilli pinguius prouideat z cũ minori grauamine q̃ põt fieri, ꝓpria authoritate: nec est necesse adiri aliquẽ iudicẽ: put q̃n fit prohibitio p officiũ iudicis mercenariũ deseruiẽs actioni cõi diuidũ. ergo semp primũ deberet facere cessare aliud p doctrinã met Bar. hic nisi dicas ex mẽte Pau. & ca. q̃ imo nõ reputaꝫ difficilius imo vbanius adire iudicẽ z facere p ptorem. in. l. iij. C. de pig. Item cẽsetur vtilius vt rixe que alꝫ possent exoriri euitẽtur adeũdo pretorẽ. l. Itẽ si res. ſ. j. ff. de alie. iud. mu. causa fac. ¶ Additio. Adde circa primã opinionem Bar. dũ ծt interdictũ vñ vi non tollit remedium extraordinariũ facti. Aduerte q̃ ꝫ dicere remedium ordinariũ facti. z si diceret extraordinariũ esset sibi ꝫius adealque. j. ծt in tertio principali mẽbro. ibi emꝫ est inuẽtũ in subsidium cã supplẽdi ius ciuile vbi expresse appellat ordinarium. Sc̃do aduerte q̃ Bar. ad hãc primam opposi. allegat tria iura. z duo prima loquunt in remedio facti temerario non iurãdo, vltimũ bene logtur in remedio facti a iure cõcesso. z tũ Bar. fimul iculcat vñ fortemelius esset distinguere vnũ ab alio. Sc̃do circa p̃dictam opp. † aduerte q̃ Bart. hic fm verã lectrã appellat interdictũ vñ vi extraordinariũ. z tũ. j. in tertio principali mẽbro ibi si vero vtrũqꝫ est mihi equaliter vtile q̃ est in fi. co. z in. iij. op. appellat interdictũ vti possidetis remediũ ordinariũ. certe est mirandũ cur potius vnũ interdictũ sit ordinariũ quã aliud. z ideo puto dicat q̃cqd velit Bar. q̃ oia interdicta sint extraordinaria. z ita ծt text. in. ſ. insti. de interdic. z ita ipse legit. ¶ Extra gl. Bar. suo elegãti studio examinat duos principales artículos z plenius z diffusiꝰ. Alb. de ros. hic post alios. ¶ † Primus arti. est q̃n sunt duo remedia extraordinaria an vnũ tollat aliud. Facies ex dictis Bar. vnam regulã z duas fallẽtias. Regula est, q̃ vnũ remediũ extraordinariũ non tollat aliud. l. quẽadmodũ. ſ. magistratus. vbi glo. ff. ad legẽ aqui. z. l. de pecoribus. C. eo. in quibus iuribus habeꝫ q̃s vtilis actio concurrit cũ actione in factũ: eo q̃ vtrunqꝫ est remediũ subsidiariũ. Adde q̃ volũt gl. z doc. in. l. cũ filiusfa. alias viaticũ. ff. si cer. pet. vbi concurrũt vtilis certi conditio z officium iudicis: eo q̃ ambo illa remedia sunt extraordinaria z ter. eqtate cõpetunt z ibi. Amplia istã regulã fm Baꝫ. q̃ si talia remedia extraordinaria cõpetũt ad diuersa tũc nõ tollunt ex origine nec electione ter. est in. l. q̃ bona. ſ. si qs opus. j. tit. j. ¶ Fallit primo fm Barto. q̃n vnũ remedium esset famosum. l. j. ſ. ait pretor. ff. de dolo. ¶ Sc̃do fallit q̃n remedium extraordinarium succederet loco ordinariꝰ vt hoc ter. fm cõem opi. ¶ Ultra Barto. limita tertio q̃n vnũ esset minus subsidiarũ seu minꝰ extraordinariũ altero tũc facit cessare aliud q̃ esset magis subsidiariũ ter. est nota. in. l. si filius. z ibi Bal, C. de inoff. dona. vbi restitutio in integrum q̃s est remediũ extraordinariũ facit cessare q̃relam inoff. do. eo q̃ magis extraordinariũ pꝛ: q̃ restitutio in integ. cessat q̃n hꝫ locũ remediũ cõe. z sic ordinariũ. l. in causa. ij. in prin. ſ. de mino. ꝫ querela cessat vbi hꝫ locum nedum ordinariũ, sed etiam aliud extraordinarium. ter. est in. l. fi. in verbo vltimum adiutoriũ. C. de libe. pre. in. ſ. tam autem. inſt. de

inoff

a Singula. Limita Barto. ad text. q̃ segk Jas. in. ſ. sequẽti. col. pe. Purp.

7 de imo. hic in fi.

8

9

6

inoff.test.z in l.Papinianus.§.si qs impubes.ff.de inoff.testa. ¶Quarto limita fm Sal.z melius Alb.in d.l.si filius.p illuz tex.qñ sunt duo remedia subsidiaria sic extraordinaria. Illud q prius est in esse.pductū facit cessare aliud q postea.pducat in esse tex.est ibi de hoc no.Nā facta donatiõe immẽsa p minorẽ statim cõpetit sibi restitutio in integ.que trãsmittit ad heredes.l.nõ solũ.ff.de in integ.rest.sed querela cõpetit demum post mortẽ minoris:ideo prius extraordinariũ:q prius ineſſe deductũ facit aliud remediũ cessare. ¶Quinto limita fm Pau. de cast.in d.l.filius.per illũ tex.eo q ibi vnũ remedium extraordinarium plenius prouidet alio extraordinario.Nā ibi rest. in integ.rescindit illã immẽsam donationẽ in totum:sed querela solũ vsqz ad legitimam.facit q dicam in seq.articulo.in v. fallentia. ¶Secundus principalis articulus est an remediuz ordinarium faciat cessare extraordinarium:de quo etiam posuit Bar.l.j.§.j.z ibi dixi.§.c.Sed vt clarius habeas omnia dicta Bar.fac regulã z sex fallẽtias z oia dicta Bart. habebis. Regulariter remediũ ordinariũ facit cessare extraordinariuz. tex.est hic,z in l.in causẽ.ij.in prin.§.de mino.cũ aliis alle.in gl. Amplia istã regulã qñ extraordinarium est famosum siue cõtra eundẽ siue cõtra diuersos cõpetat.l.j.§.ñ.cũ.l.se.ff.de dolo. ¶Limita primo qñ ordinariũ est inuentum cã adiuuandi ius ciuile.l.j.§.dixerit aliquis.ff.de pub.z vec.z l.j.§.p hanc.ff. de rei ven. Tu dic clarius q regula predicta pcedit q ordinariũ facit cessare extraordinariũ qñ illud extraordinariuz est ẽ ius vt resti.in inte.secus si fm ius,vt est gl.ord.in d. l.j.§.p hãc hoc firmat Jo.an.in c.non solũ.de app.in vj.in nouel. d.Abb. in c.ex parte.in ij.co.de rescr. ¶Sedo limita qñ remediuz ordinarium est facti tunc non facit cessare aliud.gl.est in l.de pupillo.§.meminisse.j. eo.in glo.pen. ¶Tertio limita qñ remedium ordinariũ est generale tunc nõ facit cessare remediũ extraordinarium spãle qđ est fortius si sit famosum. tex.est in l. si legatarius.ff.de dolo.gl.in l.ij.C.eo.firmat Bart. in l.j.§.j.§. eo.Hinc est qđ interdictũ vñ vi,qđ est generale non tollit remediuz istius interdicti z sic nunciationis noui ope.qđ est extraordinariuz imo concurrit.tex.est in l.si alius.§.ait Julia.ff. q vi aut clam.in l.pretor.§.nõnulli.j.eo. ¶Quarto limita qñ extraordinariũ est vtilius z pinguius prouidet:q faciliores probationes sufficiũt.gl.est no. in l.ñ.C.si aduer.rem iudi.dixi post Bar.in l.j.§.eo. Adde q ita tenet Bart.in l. Emilius in prin.per illum tex.ff.de min.facit tex.cum glo.in c.ij.de in integ. rest.in vj.facit qđ dixi in prece.art..in vj.fallẽ. ¶Quinto limita ordinariũ non competit principaliter ad idẽ q extraordinarium:sed per quãdam consequẽtiã gl.est no.in l.j. in prin.ff. si vsusfru.peta.probatur in l.de pupillo.§.meminisse.in fi.j.eo. ¶Sexto z vltimo fallit quando competunt contra diuersas personas.l.etiam.z ibi Bar. C. si tutor vel cura. inter.z tex.in l.si minoris,z ibi Bar.ad hoc no.ff.de admi.tuto.glo. in c.ij.in verbo restituimus.ad fi.de in integrũ resti. do. Abb.in d.c.ex parte.ij.in vlt.col.z in cõsi.lxxvij.in ij.vol.q incipit.In questio. que ad presens vertitur inter Jac.in iij.col.vel quando competunt ad diuersa.l.qui bona.§.opus.j.ti.j.limitando tamen z intelligendo,vt hic per Bar.

1 ☞ Superficiarij emphyteute feudatarij habent ius nunciandi.

2 Quis sit contractus superficiarius.

3 Superficiarius potest nouum opus nunciarie suo proprio nomine,quando opus nocet superficiei.

4 Inquilinus seu conductor in perpetuuz dicitur emphyteuta.

5 Inquilinus seu conductor non potest nunciare nouum opus procura.nomine.

6 Absente Abbate põt monachus agere z esse in iudicio presertim quando periculum est in mora.

7 Si in instrumento locationis dicatur q locator posuit cõductorem in locũ sui,censetur tunc constitutus generalis procurator ad negotia z iudicia.

8 Conducens a republi.etiam ad modicum tempus statim habet vtile ius.

Stego superficiarius. Superficiarij q hz vtile dominũ põt nũciare nouuz opus secus in inquilino.h.o. ¶Premitte ad euidẽtiã fm Bal.†q qdã sunt superficiarij,quidã emphyteute,z qdã feudatarij:z oes isti habẽt ius nũciandi,put oes tenent:q habent vtile dñium.Et fm Bal. hic superficiarius est q emit vtile dñium,z nihil annuum prestat: sed si prestat aliqd annuum vel mestruũ est emphyteuta. Adde q eandẽ differẽtiam inter superficiariũ z emphyteutam ponit idẽ Bal.in l.ij.ij.col.de iure emphy. z in c.j.§.hoc quoqz. in v.col. de succes.feu.tenẽt Lano. in c. potuit.de loca. Ita differentia nõ est bona:q imo superficiarius est q soluit omni anno aliquid

1 ter.in l.superficiario.ff.de rei ven. all.hic in glo.nisi salues Bal. 2 intelligẽdo sane vt statim dicã.†Dic ergo melius q Jctus superficiarius est qñ directus dñs cõcedit alicui in ppetuũ,ius in superficie tñ ita q in ipso nihil iuris habeat,z in recognitionẽ pprietatis soli sibi anno aliqd minimũ solui:puta vnũ denariũ.ter.est in d.l.superficiario.in Jtiũ est tex.in d.l. inter quos. §.dãni.j.ti.j. Itẽ est Jctus superficiarius qñ ego directo dñs dono superficiem talis fundi vel talis domus p centũ ducatis: istud est ius superficiariũ.dato q nihil annuum soluat in recognitionem proprietatis soluta supplet.ur.d.l.superficiario.fm a Bart.no.in.l.ñ.ff.de superfi.z ita saluet dictũ Bal. in locis.ꝫ. alle. a Natura aũt iuris superficiarij est vt destructa superficie puta combusta domo vel molẽdino funditus destructo finit? sit iste Jctus.ſ.superficiei interitu ita q si vellet redificare nõ posset. Itez declarat no.Bal.in rub.C.de iure emphy.circa princ. b sequitur z sedo not.effectus quem statim subiiciam sicut sunt qui habẽt edificiũ proprium sic superficiẽ propriam in solo tñ liuellario,vt no.declarat Bald.in auth.q rem.in ij.col.C.de sac. san.eccl.p tex.in l.sed addes.§.si inquilinus aream.ff.loca. Item quotidie i instrumẽtis dr concedo tibi,solum iure emphyteuti co z superficiẽ iure proprio:z sic quicqd super edificaueris illo sz ius emphyteuticũ respectu soli z ius superficiariũ respectu edificij que iura non sunt eiusdẽ generis z forme nec eiusdem nature z effectus:imo multum diuerse. Ita tz Bald.in l.ij.ff. de serui.z in l.si domus.§.fi.ff.de le.j. z in l.ij.in ij.col. per illum tex.C.de iure emphy.in auth.ercipit.de bonis que lib.vbi dr se ita cõsuluisse qnẽadmodũ posset dñs mihi cõcedere aream iure feudi:z qcquid ibi super edificaueris:puta castruz iure proprio fm Bald.in c.j.§.si que de manso.in vj.col.de contro.inue. Ista sunt vera q̃is aliter z male tenuerit Bart.in l.j.§.q superficiẽ.ff.de superficie.per tex.in l.obligationum fere §. plz.in fi.ff.de act.z obl.cum Bar.tz Pau.de cast.in d.l.ij.de serui.sed ad d.§.plz.rñdet Bal.in locis prallegatis presertim in d. authen.excipitur.qđ ille text.pcedit de iuris subtilitate: secus de b equitate propter conuentionem expressam. Tu rñde b melius q tex.in d.§.plz.loquitur respectu directi dñi. Nã q hz directum dñium soli hz necessario directum dñium superficiei vt ibi.z.l.ñ.ff.de superficie. Secus est quo ad vtile dominiũ qđ est ipsius superficiarij.vt hoc tex.z d.l.superficiario.Et diceretur q vtilitas erit in istis differentijs inter Jctum superficiarium.z Jctum emphyteuticum. Rñdeꝫ q finita emphyteusi in terminis proxime formatis põt eleuare superficiẽ z sic edificiũ:cũ illud habeat iure proprio nisi dño soluẽte estimationẽ:ita tenet Bal.in locis allega.z notabiliter idẽ Bal.in c.j.§. si vasallus per illũ tex.in ti.hic finiẽr cõrad.in vsibus feudorũ.z in authẽ.q rẽ in ij.co.C.de sacrosan.eccl.z est ter. formalis de hoc.in l.sed addes.§.si inquilinus areã.ff.locati.Isto modo intelligis 3 de radice fundamentũ terminii iuris superficiarij. ¶†No.primo q superficiarius potest nouũ op? nũciare suo pprio noie qñ opus nocet superficiei. Rõ duplex est in tex. Prima q hz vtile dñium cũ hz vtilem in rẽ prout est etiã text.in l.j.§.qđ ait.ff. de supficie.z l.superficiario.z l.seq.ff.de rei ven.q autẽ directum dñũ hz superficiei necessario est dñs soli p regulam.l.obligationũ fere.§.plz.ad fi.ff.de act.z obl.l.si.ff.de superfi. Secunda rõ est in tex.q superficiarius hz ius vendicande seruitutis:non põt em agere cõfessoria.d.l.j.§.q ait.ideo etiã põt nũciare:eadẽ rõne vtẽ tex.in l. creditor.j.eo.in l.j.§.item Juliano.ff.de remis. ¶Sedo no:q.inquilinus non põt nuntiare nouuz opus. Rõ q hz etiã vtile dominiũ.l.non solet.ff.loca. z nõ habet ius in re:sed nũtiatio ex gratia iuris nostri.l.j.§.nũciamus.ẽ.eod. Juxta hoc querit Bar.an inquilinus possit nũtiare nouũ opus procuratorio noie dñi. Additio circa istũ text.adde dñ dr. Jn- 4 quilin? agere ex interdicto no.ope.nũ.non põt. †Aduerte q nõ intelligit de inquilino siue conductore perpetuo q.is dr ẽm phyteuta.ita dr Jmo. in c.nulli. de rebus ecclesie non alienan. Jo.fab.in l.j.C.de iure emphyteu. Tu aduerte q dñ isti volũt q conducent rem in perpetuuz dicatur emphyteuta male dicunt.Et differẽtiam melius ponit quã alibi viderim inter legistas Bal.in c.litere.de dila. Dicẽs q si qs conduxit rem perpetuo solues certũ qd minimũ dr emphyteuta. Si vero soluat fm valorẽ rei vt puta p qualibet pertica tm tũc dr cõductor. ita Bal.vbi.ꝫ.z merã veritatẽ dr:adde ea que dixi in l.j.in vj. co.in fi.C.de iure emph.vbi ista etiã posuit. ita ipse legit. Tu aũt fortius opp.ad text.dñ dr mouet qđ quasi inquilinus. ꝛc. ista argumẽtatio vr falsa ex sufficienti partium enumeratione. Aut enim inquilinus est perpetuus,z tunc sicut põt emphyteuta superficiarius nũciare ita inquilinus ppetuus: pbatur in l.j.§.q autem ait pretor.j.de superfi.z p gl.in l.ñ.ff.si ager vect. vel emphyteu.dñ volunt qđ conducẽs ad non modicum tps habeat actionẽ in rem:ergo z nũciationem vt arguit hic text.

☞ Aũt. Intellige qñ esset sola superficies cõcessa. Bart.i l.ñ.ff.de supficie.Pur.

☞ Tu respõde Ista rñno nutracit: q si hr iure vtili non dr iure proprio.Pur.

Aut inglinus cõdurit adminimũ tpis z tũc sicut inglinꝰ nõ hz actionẽ in rẽ nec nũciationem:ita z supficiarius.tex.est in.l. j.§.q aũt ait ptor.j.de supfi. Aut inquilinus cõdurit ad modicũ tps,supficiarius ad longũ,z tũc nõ esset bona argumẽtatio de cõducẽte ad modicũ tps,de conducẽte ad longũ.z isto modo vꝝ nec argumẽtatio nec dictũ de inglinn indistincte
5 sit verum.Legita. ¶ Ex oibus dictis Bar.† collige quatuor cõclusiões z tres notabiles limitatiões ad istũ tex. ¶ Prima cõclusio est q inglinus vel colonus non põt nũciare nouum opus etiã procuratorio noie dñi:eo qz non censet etiã tacite cõstitutus pcurator:alꝫ eũ posset.l.j.§.fi.ff.e. Mouet Bar.solũ ex isto tex. q vꝫ pbare in gñalitate.idẽ tz Bal.in.l.empt. C.de her.vel act.vẽ.z sequunt alij oẽs indifferẽter.Sz Bald. hic tz audacter ẽtium q imo inglinus põt nũciare noie dñi p ter.fm eũ ad literã in.l.j.C.si p vim vel alio mõ.z plus non dt. Adde q tenẽdo opi,Bal.ẽ Bar.z oẽs posset de facili rñderi ad istum tex.qz tex.bñ phibet inglinũ nũciare suo noie,nõ aũt pcuratorio noie dñi.Scdo z melius tex.iste loquit simplr: z sic in dubio,ergo loquit qñ suo noie p regulã.l.z magis.ff.de solu.Sed teneas opi.Bar.z cõem que est vera.z ad tex.in.d.l. j.C.si p vim vel alio modo.rñde q ille tex.loquitur cõcurrẽtibus duobus.Primo qñ dñs est absens.Scdo solũ in cã recuperande possessionis:in istis bñ inglinus z simpler colonꝰ admittunt vt ibi.z.l.fi.cũ gl.vbi doc.C.q legi.pso.Ergo arguẽdo a spãli põt retorqueri ille tex.ẽ Bal.vt faciat pro cõl.z fic est defensata prima cõclusio Bar.Sz aduerte:qr ẽtium vꝫ tenere Bar.sibimet ẽtius in.l.filius.ad fi.j.tu.j.vbi dt q inglinꝰ vsufructuarius petunt cautionẽ pcuratorio noie dñi.vt.l.j.§. fi.ff.e.illud dictum Bar.saluãt Pau.de ca.z Lu.ro ibi Rapha.cu.z do. Alex.hic.vt Bar.loquit qñ dñs esset absens ita qnon posset dño significare q opus fieret iurta.l.itẽ querit. §.exercitu.ff.loc.tunc bñ põt nouũ opus nũciare pcuratorio noie dñi z isto mõ dat vna limitatio ad istũ tex.ego antẽ puto q Bar.ibi non bñ soluit.p istũ modũ.Pondera.q Bart. ibi se fundat in.l.j.§.fi.ff.e.vbi vsufructuarius põt nũciare,pcuratorio noie dñi,nec ibi regrit absentia dñi:z istud idem dt in inglino p illũ tex.Credo tñ q saluatio sit in se vera,q data absentia dñi ita q colonꝰ nõ possit sibi de facili denunciare,z piculũ esset in mora q tũc possit nũciare pcuratorio noie dñi absentis,psertim qñ piculũ esset in mora.Istud pbo primo p illud q singulariter vult Bar.in.§.precedẽti,z ibi sequitur Pau.de ca.vbi tz q qñ non posset haberi copia iudicis nisi cũ magna difficultate q socius q alias phibet nũciare nouũ opus posset tũc nũciare.Scdo moueor: qr ppter absentiam pimittet aliquis in iudicio agere.q alꝫ nõ posset.tex.in.l.si filiꝰ. §.j.ff.de iud.in.l.fẓ si vnus.l.filio.ff.de iniur.l.cũ filiusfa.viaticum.ff.si cer.pe.Hinc est q†absente Abbate põt monachus
6 agere z esse in iudicio psertim qñ periculum est in mora.ter. est in auth.vt clerici apud ppũ.epi.in ꝓin.z ibi Ang.tz col. vj.cano.in.c.cũ dile.de resc.Ad idẽ facit singulare dictũ Archi.in.c.reatina eccliã.lxiij.di.vbi dt fuisse obtentũ q qñ regritur exprẽsse cõsensus regis vel epi si sint absentes extra prouinciã sufficit cõsensus eius vicarij q alias nõ sufficeret.sequitur Bal.in.c.cũ venera.de cõsue.dñs Ant.in.c.q sicut.in.vj. co.de elec.z p illo dicto habes optimum ter.in.c.cũ nullus in ver.epo aũt in remotis agẽ.de tẽp.ord.in.vj.z est veritas quicq̃d teneat Lu.in sing.suis.z ita habes enucleata prima cõclu
a sionẽ Bar. ¶ Scda cõclusio[a] est q sisin instro locationis cõtineret q cõductor possit facere[re] vtì re tanq̃ sua p ista;ba cẽ serẽt cõstitutus pcurator z posset tũc nunciare nouũ opus p ista cõclusione Bar.q̃ est vera. Adde tria facere.Primo qr p talia verba aut simlia cẽset q est fortius datuz mandatũ cum libera administratione fm Bar.in.l.pcurator cui libera.ff.de procu.p.l.creditor.§. Lucius.ff.mã. Idem tz Bal.in.l.j.pe q. C.de bo.ma.in.c.cõtingit.de trãs.alias de procura.in.l.si procurator.ad vnam speciem.z alibi alij.C.de procu.Secũdo ad de ter.in.§.ad hoc prohibemus.in verbo, que possent ipsi in auth.de col.col.ix.z ibi Ang.ad hoc no.pro eo q proxime dixi.Tertio adde tex.in.l.j.in verbo.vt in re sua ageret z q ibi vult signãter Bar.p illum tex.ff.de sol. ¶ †Tertia conclusio
7 est q si in instrumẽto locationis dicat q locator posuit cõductorẽ in locũ suum cẽseretur tunc cõstitutus gñalis procurator ad negotia z ad iudicia.z fic posset opus nouum nunciare facit vltra allega.p Bar.ter.in.l.plane.in verbo suo loco z qd ibi Bar.z gl.ff.fa.erc.ter.in.l.sed si tñ.in verbo loco dñi.ff.de pac.z sic teneas cũ Bar.Jmo.z Raph.Lu.reprehendãt istas duas conclusiones Bar.eo qr fm Jmo.talia verba, potiꝰ intelliguntur arbitrio boni viri.Raph.autem mouetur:qr talia verba[b]q̃is gñalia tamen debent intelligi fm naturã ẽctus. l.si stipulatus.§.de vsu.l.si in vno.in ꝓin. cum gl.ff.loca. Tu dic q intelligẽdo talia verba nihil operarẽtur z essent superflua ẽ regulam.l.si qñ.in ꝓin.cum simili.ff.de legi.Hinc est q nulla clausula imo nulla syllaba dz esse sine effectu aliqd operandi dixit gl.in.c.solite.de maio.z obe.Bal.in rub.C.de ẽpti.emp. in.ix.q. ¶ Quarta cõclusio est q conducẽs a republica etiam ad modicum tempus statim hz vtile ius.gl.in.l.j.in glo.ñ.ff.de loco pub.fru.gl.in.l.j.§.q ait.tu verbo actio.ff.de supfi. Bar. in.l.vestigalia.§.non solũ.j.de publ.z vecti. Jdeo q emunt vel concedũt gabellas a cõi possunt facere omnia que faceret cõmune prout etiam tenet Bal.in.l.j.§.fi.ff.eo.

1 ¶ Ciues admittuntur ad nunciandum quando edificatur in publico.

2 Si statutũ dicat q quilibet de populo admittat ad accusandum intelligitur quilibet de ciuitate vel comitatu z nõ alius.

3 Qñ verba generalia proferuntur super actu iam cõcessu talia verba;generaliter intelligũtur z nõ restringunt ad habiles.

4 Quando tractatur de fauore publico,semper verba intelligũtur generaliter.

5 Nunciatio noui operis dicitur defensio.

1 **Si in publico.** †No. q ciues admittuntur ad nunciãdũ, qñ edificat in publico. Hinc infert ex hoc tex. q nõ ciuis z ẽtr forẽsis non põt nũciare nouũ opus. Istud dupl̃r colligit ex hoc tex. Primo quia ex quo tex.icludit oẽs ciues:certe vnius inclusio dz alios excludere.l.si marit⁹.C.de pcu.l.cũ ptor.§.de iud.c.nõne.de presum.Scdo qr alꝫ sufficiebat dicere oẽs posse nũciare absq̃ eo
b q diceret z adderet ciues qr ergo vniuersitati [b] oẽs addit dictionẽ ciues, vult forẽses nõ posse nũciare nouũ opus.limitatur nisi edificaret in via pub.tũc qlibet etiam forẽsis potest nũciare.l.j.§.fi.ff.de via publi. Rõ fallẽte est: qr tunc cuiuslibet etiam forẽsis interest.cũ qlibet possit ambulare p viam publicã.l.p agrũ.C.de serui.z aqua.ita concludit Ja.de are. Bar.z Bal.z magis cõiter alij.†Pro ista conclusione fm Bart. hic
2 facit:qr si statutũ dicat q qlibet de populo admittat ad accusandum,intelligitur qlibet.s.de ciuitate z non alꝫ vt hoc tex. ita etiã Pau.de ca.hic adde Bal.q idem tz in.c.ex parte.in. co.de test.vbi ad hoc ponderat primam gl.ibi quam dt facere ad hoc. Adde etiã q volũt Bal.z Pau.de cas.in.l.j.§. huius studii ad fi.ff.de iust.z iure.q si facta iniuria sacerdoti qulibet de populo põt accusare,vt ibi ẽ:tũ intelligitur de populo illius loci.s.ciuitatis vel castri. ad. h.d. Pau. de cast. bñ facere istum ter.Contra istam cõclusionẽ Bar.z doc.vꝫ esse gl.in.l. ñ.§.pe.ff.ne quid in loco publi.que vꝫ velle q qulibet etiã nõ ciuis possit nunciare,qñ sit opus in publico quam gl. Ange. hic alle.ẽ Bar.z dt de ea,Bar.non recordatum. Sed Jmo.z Mod.rñdent q illa gl.loquit de illo qui non erat de villa ẽcta in qua edificabatur in publico,z tũ vult q possit nũciare:z ita ampliatur iste ter.q p hoc non sequit q ibi esse forẽsis. Licet oẽs teneant cũ Bar.z antiqs q ille qui est forẽsis non possit nũciare nouu opus qñ edificat in publico z ego idem tenentẽ tñ veritatis inuestigande gratia:credo q posset teneri ẽtium.
3 †Moueor qr qñ verba gñalia proferunt super actu iam concesso,talia verba gñaliter intelliguntur sine restrictione,z non restringũtur tunc ad habiles:prout est doctrina cõiter approbata in.l.j.§.nunciatio.ẽ.eo. Sed hic ista gñalitas est super actu iam cõcesso prout videmus ter.in.l.j.§.siue aũt.z.§.seq.ẽ. eo.vbi qñ edificat in publico põt edicto prętoris fieri nunciatio:ergo sumus in actu iam cõcesso, z tz Bar.in.d.§.nunciatio voluerit q ista;generalitas in hoc tex. proferat in actu qui de nouo conceditur:vt ibi dixit:tñ difficile est illud defendere z Raph.Lu.hic tz contra Bar.q hic gñalitas non super actu de nouo concesso,sed super actu iam in preteritum concesso. Scdo moueor,qr in isto tex.illud statuitur fauore publico vt dt tex.in.l.nam reipublice. Sed ego habeo q qñ tractatur de
4 fauore publico semper verba generaliter intelliguntur z non restringunt ad habiles.l.si quis in graui.§.vtrũ ver.hoc quoque.z Bar.ff.ad syllã.z Bar.in.d.§.nunciatio.z si ita diceres si ista fundamẽta sunt vera quare ergo sine restrictiõe pupill⁹ admittat. Rñdet qr non interest reipublice eum nunciare in quo est defectus intellect⁹ postq̃ alij infiniti possunt nunciare:z si instares ista fundamẽta militaret si ter.solũ vteret gñaliter z diceret si edificaretur in publico oẽs possunt edificare. Illa vniuersalis oẽs tunc nõ restringeret ad exclusionẽ forẽs. Sz tex.pcedit vltra oẽs ciues.ergo tex.seipsum restringit: qr posset disputãdo dici q etam dicto ciues nõ habeat obstare: qr ler'vtitur termino ciues gratia frequẽtioris vsus. Et quotiescũq̃ lex aliqua vtit dictiõe gra frequẽtioris vsus nõ cẽset excludere:z ita limitat.d.l.cũ ptor.cũ aliis.§.alle.gl.eti.in cle. attẽdẽtes.z ibi can.de resc.z gl.in.l.j.C.de his q ad eccle.confugi.cum multis concor.quas allegaui in.l.ij.ff.de vulg.z pup.

in prin. gl. i ẏbo filio. Ista sint dicta disputatiōis gra pp que nullatenꝰ discedas a cōi cōclusione: quā limita z istu tꝫ. vt p̄cedat qñ aliquis sit in loco publico. i. deputato ad vsum publicū: sec' ꝫ in loco publico fisci vel ciuitatis vt hic p Bart. z alios. Secō no. in. l. nā reipublice. iucta. l. sequē. i prin. hic videri tex. ꝫ cōem regulā de q̄. prime dixi q qñ tractat ō publica vtilitate vt dicit hic tex. verba gñalia restringunt ad babiles ſō excludūt pupilli z mulieres: z dixi i. l. j. §. nūciatio. s. e.

3 ¶ Tertio no. g nūciatio noui operis dr eē defensio idē clari' ōt tex. in l. de pupillo. §. qui remissionem. vbi dicet. ſ. eo.

Lex v

Al pupillum etiā cum authoritate tutoris non pertinet defensor reipublice.

2 Stāte statuto q mulier nō possit contrahere nec se obligare sine ꝑsensu cōsanguinei p̄oximioris si p̄oximioris consanguinei' sit pupillus nūquid cū authoritate tutoris possit supplere illum cōsensum.

3 Adultus etiā maio. vtiꝰ. annis, z cuꝫ autho. curatoris nō potest nunciare ex causa publ.

4 Minor non habet vocem in p̄silio nec in electione nec in cōstitutione syndici.

5 Authori. tutoris nūquā trahitur retro: q̄ semper debet p̄cedere actum.

Quādo pupillus caret tutore z non habet copiā iudicis admittitur ad nunciādum saltem vt habeat effectuꝫ interuenie te postea nunciatione valida.

6 7 Per nuntiationem factam verbo perditur possessio.

De pupillo. No. q pupillus nō pōt nūcia re gratia publici iuris tuēdi etiā cum authoritate tuto. ex hoc infero co. ralazie 1 tria. † Primo q ad pupillū etiā cū authoritate tu to. nō pertinet defēsio reipublice. facit. l. ad rem publicā. ff. de mune. z bono. Secō no. z infer q authoritas tutoris nō supplet defectū etatis in publicis. Rō est vt inferi' dicit Bar. q̄ nō sunt in administratiōe patrimoniū pupilli: ergo nō spectāt ad tutoris vel curatoris pupil. ſi. ff. de cura. furio. z ter. ad literā qui idē dicit in. l. seru' furiosi. ff. de manu. Tertio ex isto ter. z 2 ex p̄dictis infert notabiliter † Bal. hic stante statuto q mulier non possit ꝫhere nec se obligare sine consensu p̄oximioris. si primior ꝫsanguineus sit pupill' nūqd cū authoritate tutoris possit supplere illū ꝫsensum. Determinat Bal. p illū ter. z p̄dicta q nō eo: q authoritas ꝑstaret p̄o eo q nō est in patrimonio vel administratiōe persone pupilli, id est, in p̄estando ꝫsensuꝫ alteri: merito authoritas tuto. nihil faceret q reputat dñ notādū. Ylli nō tāgūt. Adde q idē tenet Ba. in. l. j. circa fi. C. q admit. ſz alia rōne q̄ illa q̄ assignat hic. Querit cū ibi Bal. stāte statuto p̄dicto nūqd sufficeret p̄ntia vel ꝑsenſ' pupilli cū autho. tuto. Primo vī q sic p. l. diē pferre. §. corā. ff. de arbi. in ꝫnū dicit Bal. facere z ita determinat: q̄ ꝑsensus vigoꝛe p̄dicti statuti dꝫ p̄stari ab eo q ē legitime etatis alꝰ eet absurdū q q est imbecillis intellectus ꝑstat authorita tē mulieri ꝫ l. fi. C. de legi. tutoꝛ. Secō q redacti sunt tales a statuto req̄siti ad instar testiū, ergo si sunt impuberes repellunt. l. iij. §. lege Jul. ff. de test. Dꝫ adde q idē Bal. alibi tenet ꝫnū in. l. in ꝫiunctione ad fi. C. de nup. vbi dicit q stāte p̄dicto statuto si ꝫsanguinei primiores mulieris sint pupilli vī q coꝝ ꝑsensus nō satisfaciat statuto sine autho. tuto. q̄ nec alꝰ dīr p̄sentes. d. l. diē pferre. §. corā. ergo vult q cū authorita. tuto. possent: q̄ tūc dīr pūtes vt est tex. d. §. corā. Tene decisionē Bal. hic. ei' rōnē. Et vltra cū ꝑsidera q rō est illius statuti requirētis ꝑsensum ꝫsanguineoꝝ primioꝝ: q̄ ad eos spectatiōis successios: nō ꝑsumptio est q̄ ad eos ptineat consensus rōne successiōis. ita Bar. in l. in trāsactione. in fi. C. de trāſ. p. l. iij. ff. de leg. tu. q̄ rō cessaret si tutoris authoritas vl ꝑsensus sufficeret. Secō pōdera istū tex. in verbo executionē q vī velle nō cauillādo literā q̄ i cā publica lex interdicat pupillo executionē nūciatiōis ergo vide p̄mittere ipsaꝫ nūciationē: q̄ cui vnūphibet aliū cēset p̄mittere. l. cū ꝑtoꝛ. §. ō iūd. l. marii'. C. de ꝑcu. z exponere vt faciūt gl. z do. executionez. i. ipsaꝫ ptātē nūciādi est violēta expositio. Aditer tenet q pupillus ſ in cā publica non habeat ptātē et nūciādi nedū exequēdi postea z ꝑsequēdi ipsaꝫ nūciationē. Iste cōis itellect' optime ꝓbat p fallētiā tex. ibi nisi ad ipsi' ꝓuatū cōmodū. z ex eo q dicit tex. nō aliter pupilli rata est nūciatio ꝛc. Que falle tia ad hoc vt sit bona necessario ostēdit vt in cā puplica nunciare nō pōt in ꝓuata nūtiare z requi cātutoris authoritate pōt. Tertio pōdera istū tex. dū dicit nō aliē nunciatio pupilli rata habet ꝛc. Per hoc cū q̄ ōt nō aliter apparet q in isto casu est specialiter ꝓ forma: q̄ tieſcūq; lex vtitur isto termino nō aliē valeat vel nō aliter fiat, talia ẏba ostēdūt illud eē spāliter ꝓ forma: ita no. Bar. in. l. ō hīs circa me. ff. de trāſac. facit tex. in. l. cōparatiōes in duob' locis. Ode hāc mitrn. istud no. z pondera ꝫ glo. hic in verbo rata que dicit non est ratu de rigore iuris tā de equitate valet: q̄ nō est ver ū. ¶ Jn gl. in ẏbo executionē. in fi. Bar. tenet ꝫ ista gl. q imo ad huius etiā maioꝛ. xviij. annis etiā cū authoritate curatoris ñ pōt nūciare ex cā publica. Et cū Bar. tenet Jng. z Lud. Ro dic. Jmo. limitat nīi esset maioꝛ. xx. an. cū tūc admittat ad accusaꝫ dūi delicti publicis ꝑm gl. Bar. in. l. ij. ff. de accu. ergo multo fortius dꝫ admitti ad ista nūtiationē gra iuris publici. Et istud est satis de mente Bar. hic dū remittit se ad gl. illi'. l. quā ibi tenet Rap. Lu. fuit noua z mirabilis opi. q̄ imo glibet adult' z ēt mulier possit nūciare cā iuris publici: sed nō possit postea cāz ꝑsequi. mouet: q̄ regula gñalis est q gratia iuris publici q̄libet ciuis pōt nūciare. l. in puinciali. §. fi. ſ. eo. ab illa regula generali solū excipit pupillus per hūc text. ergo in omnibus aliꝭ z sic etiā in adultis ꝓcedit dicta regula. z hoc duplici ratione. Prima q̄ exceptio firmat regulā in oib' casib' nō exceptuatis. l. nā q liquide. §. fi. ff. de penu lega. Secūa q̄ cū ista lex ꝓhibeat de vno z sic de pupillo ergo permittere vī i aliꝭ omnibus per. l. cum ꝓtoꝛ. §. de iudi. z. l. martius. C. de ꝓc. ¶ Secō mouet q̄ nunciatio est actus extraiudicialis, patet q̄ pōt expediri etiā die feriato in hōo cē Bei. l. j. §. j. ite nūciatio. s. eo. z p hoc respō de fundamēto Bart. q adult' nō possit nunciare: q̄ nō hꝫ legitimā personā in iudicio i respōdet ipse q nunciatio non est act' iudicialis. Secō respondet qō q̄ uis adultus nō habeat legitimā persōnā in cā ꝓpria. ita loquit l. j. z. ij. C. q̄ legi. perso. z. l. minoꝛ. ff. de ꝓcu. tamē in cā publica fauoꝛe reipublice cēset habere legitimā personā etiā fine curatoꝛe. z istud fundamētū sibi ascribit Alex. hic. ¶ Tertio z fortius mouet p. l. popularis. ff. de popula. actio. quā alleg. Bar. hic iuncta. d. l. j. §. puerilia. ff. de postu. attento quod nūciatio cā iuris publici est actus popularis cōpetēs cuilibet ō populo vt dicit tex. in. d. l. ꝫ puinciali. §. fi. nec ob. solū Bar. q in popularib' actionib' appꝛopriēt ꝓ lit. cōtest. z sic efficiunt sue priuate. l. si cui. in prin. ff. de verb. sig. Ista sol. Bar. nō est generalis: q̄ ois actio popularis nō pot appꝛopriari id est effici ꝓpria per lit. ꝓtest. patet in. lege Loꝛ. in prin. ff. ad Sylla. Secō z subtiliter si vera eēt rō Bar. in popularib' actionib' q̄ p lit. cōte. efficeret, ppue sequeret q etiaꝫ minoꝛ xviij. an. dumodo maioꝛ. xtiij. ad illa deberet admitti q̄. lit. ꝓtest. sibi appꝛopriaret z paria sunt habere actionē i prin. vī p lit. ꝓte appꝛopriare. l. si Titi'. ff. de verb. obli. z t_ istud est ꝓtra. d. l. popularis actio. z p ista iura i adulto maioꝛe xviij. an do. Alex. sequit hāc opi. ꝫ Bar. z cōem. Ultra alios cōsidera qō ꝓ ista opi. Raph. ꝫ Bar. z cōem fortiter stringit. d. popularis iūcto. d. §. puerilia. z circa rūsionē Bar. Ego aliter insisto q̄ Raph. dicit enim Bar. q̄ ib istud est in popularibus actionib' q̄ per lit. cōte. efficiunt, ppue. Nā ego dico q nunciare cā iuris publici est act' popularis. patet q̄ cēpetit cuilibet de populo i. d. l. ꝫ puinciali. §. fi. Considero etiā qs sicut in popularibus actionib' p lit cōte. libi appꝛopriat vt dicit Bar. fatēdo q sit vex licet multū obstēt p̄dicta. Aperte dico q etiā per nunciationē z sic per istā inchoationē videtur sibi appꝛopriare in cā popularī seu publica. Istud vult Bar. si bene inspexisti in. d. l. in puinciali. §. fi. in pen. q. allegando l. pluribus. ff. de pen. que. l. alias inepte allegaret p Bar. z nō esset bona decisio Bartol. ib Ald hoc et pōdero Bart. in. l. j. i prin. v. q. §. eo. vbi allegat. l. perfecte. C. de dona q̄ sub modo. Jbi vult Bar. q p nūciationē acquirat ius pfecte nūciationis. Isto mō etiā sequēdo Bar. vident mihi ista iura multū stringere ꝫ eum. Secūdo p ista parte cōtra Bar. z cōem cōsidero q. l. in puinciali. §. fi. generaliter disponit quod quilibet possit nūciare in cā publica: z illud disponit fauoꝛe publico. vt in d. l. naꝝ reipublice. ergo dispositio aliquid generaliter pmittens fauoꝛe publico dꝫ generaliter sine aliqua restrictiōe intelligi. l. si quis in graui. §. vtrū in versi. hoc quoq;. ff. ad Syl la. Pꝛesertim cū non excipiatur nisi pupillus in hoc tex. ergo aliter restringi nō pōt. Isto modo remanet defensata illa opi. ꝫ Bar. z cōem. ¶ Sed istis nō obstātib' quāuis sint pulchra z subtilia teneo opi. Bar. z cōem dico q ista lex que excipis pupillū etiā excipit adultū. Nā regulā habemus q adult' habens curatoꝛem equiparatur pupillo. l. si curatoꝛe habens vbi gl. z Bar. C. de integ. resti. mino. ergo excipiendo pupillū intelligitur excipere adultū habētē curatoꝛē cui equiparatur. Nā etiā si tex. tarātiue de pupillo tm̄ loqueret nō excluderetur casus similes. gl. in. l. ob eas. C. de ꝑdi. mino. bon' ter. in. l. j. in prin. ff. si mensoꝛ fal. mo. dixe. z p istud fundamētum tollo primum fundamentū Raph. cu. duab' sequentibus rationib' nisi disputādo subtiliter diceres q̄ illa equiparatio

☞ Tertio no. adō Alex. i. l. i puncti. §. fi. ego fi ō. e. z. ter. iſ. si remissionē nihil facit: q̄ loquit in petēte remissiōnē nunciatiui. s. b. nc. ll.

ve adulto habēte curatorē ad pupillū pcedat in q̃ractibus z
p̃uatis negotijs. d. l. si curatore habēs. in alijs nō pcedit vt
ibi p gl. z Bar. dicūt ego in his q̃ sunt publici iuris tales equi
paratio nō pcedit. p rob̃o p. d. l. popularis. inducēdo vt. §.
Nō ob. sm fundamentuz q̃ nunciatio sit actus extraiudicia
lis q̃ istud non est bonū fundamentum. quia si esset actus ex
traiudicialis etiā seruus admitteret. l. seruus. ff. de bo. pos. z
tamē nō admittit vt in. §. seq. ergo. apparet q̃ nunciatio non
iudicis act' mere extraiudicialis. sed est puocatio ad iudicū
vt. j. dicit Bar. ergo iudex nō admitteret adultū sine curato
re. Scōo p̃o opi. cōs facit q̃ si adultus maior. xviij. annis ba
bēs curatorē posset nunciare ex cā publica sequeret euidens
absurdum. Pone q̃ nuncius p̃opter talē nunciationē de
sisteret ab edificādo. pp hoc pparamenta destrueren̄. Certe
si apparuerit nunciationē esse inimīcā deberet teneri nuncius
ad interesse. p. l. rei quā. ff. de dole. vt Bar. z oēs. j. firmāt, tū
adultus sine curatore nō posset ad hoc teneri q̃ adult' ī ba
beat curatorē z aliquid faciat sine eo non obligatur efficaci
ter. d. l. si curatorem habēs. Ne ergo sequatur istud absurdū
dicendū erit q̃ tūs maior. xviij. annis sine curatore non possit
nūciare sine causa publica nisi respōderes ex mere Rap. hic
q̃ maior ex tali dolo p̃esumpto nō teneatur. l. verū. i p̃in. ff.
de mino. gl. i. l. veluti. ff. de eden. late Bart. i. l. j. §. nūciatio. s.
eo. Preterea q̃ illa pparamēta corr̄ūpit istud est casuale. er
go minor nō debet p̃pter hoc teneri. tex. est i. l. ff. p̃incip. ff. de
admi. tu. no. i. l. cū filij. §. in hoc. ff. de verbo. obli. z ita respon
debit ad. d. l. rei q̃. j. allegatā p̃ Bar. Prima tamē respō
sionē rep̃robat Lud. Ro. hic in vltimis q̃bus ea q̃ maior
non teneatur ex dolo p̃esumpto istud pcedit in effectu p̃o
pter beneficiū restitutionis i integrū q̃ est de iure specialis sed
ea que cōcedunt de iure speciali nō debēt haberi i ꝯsideratio
ne anteq̃ sint impetrata. text. i. d. nūq̃. §. ff. ō fideicō. liber. gl. i.
l. §. j. quā ibi multū Bar. no. ff. ō bo. pos. ſm tab. Bar. ī. l. fi.
C. ō sen. pas. z i. l. j. §. quidā filiū. circa p̃in. ff. ō bo. poss. cōtra
tab. Possunt p̃dicta cōfirmari q̃ cū ista lex ponat exceptiōe
ī pupillo succedit regula q̃ lex ponēs exceptionē recepit ertē
sionē. tex. est i. c. cū dilecta. §. nos igitur. ō cōfir. vti. vel inuti. z
ibi ad hoc no. Ab. z melius i. c. ad audientiā i. j. no. de cleri. nō
resi. bon' tex. i. c. post trāslationē. §. q̃p̃. z ibi Bal. ad hoc not.
ō renun. ita possent ōfēdi opi. Bart. z ista cōis si tamen velles
sustinere opi. Rapha. ad fūdamētū q̃ fecit q̃ adultus habēs
curatorē equiparet pupillo z sic ista lex exceptiēs pupillū itel
ligatur etiā excipere adultū ille eq̃paratu potes rūdere z be
ne q̃ cū nūciatio ista sic extra administrationē p̃imonij vt di
cit Bar. hic, z oēs sequūtur certe ī his q̃ sūt extra administra
tionē q̃ adultus habeat curatorē nō cōsiderat nec i istis que
sūt extra administrationē adultus habēs curatorē aq̃para
tur pupillo. ita Bart. i. l. j. §. fuit quesitū duobus locis post
glo. ibi. ff. ad Tre. z ista resp̃sio plus placet q̃ alia superius
data. Juxta istā glo. cōcludit ar. post By. quod minor
nō habeat vocē in cōsi. nec i electione nec i cōstitutione syn
dici. Adde bonā glo. i. c. ij. ō eta. z quali. z ita idisse ēter tenēt
alij. z Bar. i. l. fi. §. pe. ff. ad municip. Bar. i. l. erigēdi. i. ij. col.
C. ō procu. cū alijs cōcor. signatis per do. Alex. Tu autē
cōtra cōclusionē Bart. z cōem potest ponderare duos text.
Primo tex. i. c. ex eo. ō elec. i. vj. q. tex. i electiōe excipit pupil
lū cū discretione careat ergo secus videtur i adulto. Secūdo
pōdera tex. i cle. vt bi g. iuncta gle. fi. z ibi Jo. An. ponderat
ō eta. z qualit. Dicit enī tex. in cle. vt bi qui q̃ nemo habet
vocē in electionib' nisi saltē sit subdiaconus ꝛ sic est q̃ in. xv
ij. ann. pōt esse subdiaconus. z. xx. diaconus. z in. xxv. potest
p̃esbyterari. ergo in. xvij. an. pōt habere vocē in electionib'.
Tamē posset respōderi q̃ licet text. in cle. vt bi g. dicat quod
nemo possit dare vocē q̃ nō sit saltem subdiaconus nō sequit
affirmative ergo q̃libet q̃ est subdiacon' pōt dare vocē q̃ si ei
repugnat etc̃ nō poterit vt iurib' allegātis p̃ Bar. Glo.
in verbo rata ex p̃ima parte habes limitationē ad istum text.
quā Bart. ōfēdit ſm. §. si q̃s ipse p̃tozi. j. ca. l. z cū eo tenēt
Ange. z do. Lu. rep̃rehēdit ōfēsionē Bart. q̃ falsū est eius p̃
suppositū. ex authoritas tutoris nūq̃ trahat retro q̃ semp
ōbet p̃cedere actu. l. obligari. §. tutor. ff. ō autho. tuto. i. §. fi. ī
istit. c. no. Bar. z alij i. l. si q̃s mihi bona. §. iussū. ff. ō acq. her.
glo. i. c. undū. ō re. eccle. nō alie. i. vj. Rapha. Lu. aūt dicit q̃
§. si quis ipse p̃tozi. nō facit p̃ Bar. q̃ ibi erat ōfectus ex par
te p̃sone cui nunciabat q̃ p̃tozi dū est i magistratu nō pōt fie
ri nuntiatio. ideo fit p̃testatio z finito officio postea nuntiatur
sed hic est cōtra q̃ est ōfectus ex parte nūciantis. z sic ex par
te cause officiētis. d. Piero. tor. inherēdo p̃dictis fūdamen
tis fortius arguit cōtra Bar. q̃ impossibile sit q̃ nūciatio post
ea facta trahat retro cū extrema debeāt eē habilia, vt ēclarat

a Excōicato adde doc. i. c. i tellexim⁹. ō iudi. et per Do. ō Dan. Semi. in. c. i noie d. xvij. dist. Et quare excōicato nō ōnegat̃ necessaria defēsio, dic q̃ rē ō inf naturali, vt i cle. pastoralis. ō re iudi. Tū no. ois ō felio est de iure naturali se cūdū Abb. l. c. dilecti. ō exceptio.

Bar. i. l. si is q̃ pro emptore. ff. ō vsucap. sed p̃imū extremū
est. nimo habile q̃ nō potest reperiri nec i genere nec i specie
q̃ solus pupillus vnq̃ possit nūtiare ergo impossibile est q̃ se
cūda nūtiatio facta cū tutore possit trahi retro ad illud tēpus
Nō sic est i. §. si q̃s ipse p̃tozi. q̃ ibi genere pōt dari casus in
q̃ pōt nūtiare aliene iurisdictionis. l. est receptū. ff. ō iurisdict. omn.
iud. no. doc. i illo. §. si q̃s ipse p̃tozi. z licet ista opi. cōtra Bar.
sit colorata tene opi. Bart. z cōem dic q̃ eq̃uocat nā hec au
thoritas ō p̃ se nō trahit retro imo cū sēsa nūtiatio sit valida
illa est q̃ habēs effectū vt ex retro vigore p̃time. vt dicit. in. d.
§. si q̃s ipsi p̃tozi. Nō ob. q̃ extrema sint inhabilia q̃ dicit q̃
imo q̃n pupillus caret tutore z ñ habet copiā iudicis admit
tit ad nūciādū saltē vt habeat effectū iterueniēte postea nūcia
tione valida sicut i si. z tenēt Bart. z Dan. ō Ca. in. l. in pupin
cipali. §. j. s. e. q̃ socius q̃ alias pbibet nūciare tū ꝓpter ōfec
tū iudicis admittit ad nūciādū q̃n iudex ñ pt̃ haberi sine dif
ficultate, vt dicit Bar. Ultra Bar. istā gl. p̃ singulari no.
Lu. Ro. hic, z ēt esse solū pōderādā p̃ explatiōe. l. bonorū. C.
q̃ admi. vbi pupillus caret tutore pt̃ cū iudice agnoscere bo
norū possessionē z adire hereditatē. Et glo. singularit̃ ap̃liat
illā. l. q̃s si pupill' careret tutore z iudice q̃ solus posset tūc
adire vel agnoscere sicut solus pōt nūtiare. d. Alex. hic z i. d.
l. bonorū. rep̃rehēdit Lud. eo q̃ ista gl. rep̃rehēdit p̃ Bar. z
doc. z hoc ñ ꝓbat iure z est potius cōtra. d. l. bonorū. z aliud
nō dicit. Ego fortius rep̃robo pupilli fūdamēto. Primo ga
gnitio bonorū possessionis dz de necessitate fieri cora iudice
alias nō valet. l. fi. C. q̃ admit. z. l. fi. in p̃in. C. ō curato. furio.
ergo impossibile est quod pupillus sine iudice agnoscere possit
bonorū possessionē q̃ ñ posset etiā si esset maior. Et si tu dice
res illa iura p̃cedūt q̃n pōt haberi copia iudicis. z sumus ica
su in q̃ requiritur iudex certe ꝺbet recurri ad decuriones z ali
os q̃ sunt regimini. tex. z ibi Bar. in. l. vbi adsūt. ff. ō tutor. z
cura. da. ab bis. glo. z Bart. in. l. nulli. ff. q̃ cuiusq̃ vniuer. cū
mille si. Sēsi q̃ trariū stringit. Nā rō q̃re pupillus ñ pt̃ agno
scere solus bona. pos. nec solus adire hereditatē est, q̃ ñ teili
git causa sue agnitionis q̃ pupillaris etas q̃quid videt igno
rat. l. i. in fi. C. ō fal. mone. z sic nō itelligit an ex testamēto vel
ab intestato vel ex quo capite veniat. l. q̃diu. C. q̃ admit. Ista
rōnē assignat iurisc̃ōsultus in. l. pupillus si fari. ff. ō acq. he.
ergo impossibile est q̃s solus pupill' sine tutore z iudice agno
scat bona. pos. vel adeat sed bene cū altero eorū q̃ supplerit eo
rū defectū, vt. d. l. bonorū. C. q̃ admit. z ista est veritas. In
ea glo. ibi q̃ tūc p̃deret possessionē. istā p̃imā solu. glo. rep̃re
hēdit doc. q̃ restringere istū text. dic melius q̃ista sol. est fal
sa q̃ q̃ p̃ nūtiationē factā per dat̃ possessio ideo est q̃
nūcians cēsetur meticulosus ſm glo. z doc. in. l. j. §. i operis.
ō. eod. sed pupillus sine tutore nō pōt animo p̃dere possessio
nē. l. possessione. ff. ō acqui. poss. z. l. pupillus. ff. ō acqui. re. do.

1 Qui nō potest esse in iudicio nō potest etiā facere actum per quem ad iudicium p̃vocetur.
2 Defensio necessaria dicitur quando petitio vel citatio dirigit contra aliquem.
3 Excōmunicato z bannito nō denegatur necessaria defensio.
4 Faciens aliquē citari videtur approbare z legitimare perso nā citati vt cōtra ipsius p̃sonā nihil postea possit opponere.
5 Excōmunicatus nō potest nuntiare no. opus: cū nunciatio dicatur defensio voluntaria.
6 Rescriptum impetratū ab excommunicato z processus est ipso iure nullus.

Seruo. Seruo pōt nūciari: sz ipse nūtiare nō pōt. h. d. vel sic. nūtiatio nō cadit in seruo actiue sz
1 passiue. h. d. Ho. q̃ q̃ nō pōt esse i iudicio nō pōt ēt facere actū p̃ quē ad iudiciū p̃uocetur vt est nūtiatio iuxta. §. si q̃s
ipsi p̃tozi. j. ca. l. Sēdo no. q̃ seruus ñ pt̃ nūciare cōtra istud
2 Bart. formar opp. cū nūtiatio sit ōfēsio vt hic per eū. Ex dictis Bar. collige quatuor cōclusiones. Prīa q̃s defensio ne cessaria dz, q̃n petitio vl citatio dirigit ꝛ aliquē. Ille em sic citatus dicit venire ad defēsionē necessariā. Adde Bart. in. l.
3 j. in. vj. op. vbi limitat. C. ō pac. Sexta cōclusio est q̃ excōmu
a nicato a exbānito z similib' nō ōnegat̃ necessaria defensio. ita loquitur tex. in. c. cū inter. ō excep. sed bene ōnegat̃ volūtaria ita log̃t text. c. pia. i verbo agēs. ō except. i. vj. Adde Bart. ī l. libertus a patrono. p illū tex. z ibi Bald. z alios. ff. ō in ius vocan. Bar. i. l. si fideiusso. §. si necessaria. ff. q̃ satisd. cog. Ter
4 tia notabilis conclusio est q̃ faciēs aliquē citari vl approbare z legitimare p̃sonā citati, vt ꝛ ipse p̃sonā nihil postea pos sit opponere. Et ideo citatus nō habet postea aliter legitima re personā suā vt dicit Inno. i. d. c. cū inter alle. p̃ Bar. i. l. cū mulier. i. ij. col. ff. so. ma. Bald. z Ang. i. l. si suspectū i p̃nc. i. j. col. ff. ō inoffi. test. Bal. i. l. fi. i. ij. col. ad fi. C. ō edi. di. adr. tol. d.

Anto.

An to. de Bart. in. c. habita. in. an pen. col. 9 e iudi. Adde multa no. in practica q circa hoc adit do. Bar. vero. i cautela ex vg. pe incipit. si pereng se mitti in possess. &c. vbi inter cetera dr q stante statuto q vicini vel consanguinei possint pmptare pretium. Joannes super vedicionibus iuxta. c. cõstitut'. de resti. integ. Pone q sit elapsũ ipso statuto z emptor denũciat cõsanguineo si valt plentare su q vdit hoc si cõpareat no potest ei opponere qõ sint lapsa tempora. Et q cũ fuit etat' specialis z pure cesset ligitimatus z habilitat' ad hoc. q teneas cordi. z ne pondera q citatio nõ solũ habilitat psona citati vt vult. Bar. sz facit vt sz cũ nõ possit opponi exceptio lapsi temporis statutarij. q si verũ est notatu dignũ. p ampliatione doctrine Bar. hic. ¶ Cum ita predictas tres coclusiones vt precedãt qui est facta specialis citatio de alio: secus si fieret citatio gñalis de quocũq; cõparere volente tũc cõparens nõ diceret defensor necessarius nec tunc intelligeret habilitatus. tex. est in. c. ex bibita. de iudi. vbi vigore citatiõis gñalis nõ admittit excõicat', z ita p illũ tex. tenet doc. in. d. c. cũ iter q ita limitãt. Secũdo limita p dicta nõ. p edere si aliqs citaret sub cõditione si sua putauerit interesse iuxta gl. in. l. ea. qdã. i gl. ii. C. ii. maiesta fue. alie. tuc dr defensor necessarius nec censet habilitat'. ita Ludo. Ro. hic z Paul. de Ca. in. d. l. libertus a patrono. z do. Bar. vero. i d. cautela. clvij. vbi per ista dicit q si is cauſ' i practica q nũq; facias aliqs simpl z pure citari. sz semp cõ 6 ditionaliter si sua putauerit iteresse. ¶ Quarta cõclusio dicit ex doctrina Bar. q excõicatus nõ põt nũciare nouũ opus cũ nũciatio dicat defectũ voluntarij. vt hoc tex. iuncta. l. precedenti. ergo denegat excõicato z si erit hic ali' notabilis casus in quo nũciatio põt sperni z licitũ est edificare sp reta nũciatione cum nulli' liteffect' vt hoc tex. z imputet tibi excom 6 municat' si ñ facit se absolui. ¶ Et sic alias rescriptũ impetratum ab excõmunicato z processus est ipso iure nullus. text. dicit. in. c. j. de rescriptis. in. vj. dic vt ibi per glo. z doctores.

1 ☞ Verba nunciationis debent referri ad eum qui est presens cum nunciatur.

2 Ad hoc vt nunciatio teneat est necesse quod edificet vel saltem purgetur locus vbi vult edificare.

3 Sufficit q nũciatio fiat in opere quomodo fiat taliter vt possit verisimiliter peruenire ad notitiam domini.

4 Nunciatio facta seruo an p iudicet eius domino.

5 Nunciatio est quedã prouocatio ad iudicium.

6 Nunciatio facta fabris existentibus in opere non preiudicat domino donec perueniat ad eius notitiam.

7 Domin' potest agere cõ fabros z operarios quib' facta ẽ nũciatio si dominũ nõ certificauerũt.

Nunciationem. Nũciatio dz fieri in re ipsa ibi existent' q̃ uis dñs nõ sit presẽs. z nunciatio alibi facta etiã dño nõ facit locum huic 1 interdicto. b. d. cũ. §. seq. ¶ Do. i. fm Bar. q verba nunciationis debet referri ad eũ qui est põ cũ nũciat. Et hic habes qd sz nũciatio dicat in re. l. operis. z. l. seq. j. e. tũ dz dirigi ad psonã. Hic q nũciatio dz referri ad eos q sunt in opere: sz illud q nunciatur dz impersonaliter z indefinite concipi. s. ne aliquid operis fiat. fm Bar. i. §. meminisse in. j. z. ij. q. j. ea. l. z in. l. nõ solũ. §. sz vt p bari. j. e. ad fi. ¶ Scõo not. qõd nunciatio ad hoc vt valeat dz fieri in opere z hic in re ipsa: z istud est qõd principaliter dicit iste. §. z. §. sequens. ¶ Adde q egregie cõsuluit Bal. in prima parte cõsilio in con. cxiij. q incipit proponit q fuit duplex nũciatio circa ñ. vbi tz q si est qõ an possit extrabi aqua de flumine nunciatio dz fieri in eo loco id est cũ se parat ad extrahendũ. a quam de flumine. q. 1 oes leges in ista materia loquuntur per dictionem in qõ nunciatio fiat in loco et in opere vt hoc. §. z seq. Unde si quis faciat cauũ i suo p prio solo z libero nõ põt sibi fieri nunciatio noui operis anteq̃ p ueniatur ad flumen. q. talis nunciatio fundat in ea parte vez ne quid in flumine publico ripave eius. l. j. §. in flumine. j. d flumi. z ita refert cõsuluisse multos doct. illius ciuitatis q nũciatio non impediat fieri cauũ in solo libere. Quod no. p ampliatiõe istius tex. ¶ Scõo a Ide q iste tex. z istud no. bi le procedit non solũ in nunciatione que fit per partem verb. aut per iactum lapilli: sed etiã qñ nunciatio fieret per ptorẽ: q. pretor dz mittere nunciũ ad opus z tibi nuncius dz in hibere p parte pretoris. Ja per istum text. tz Bart. i. §. meminisse. in. j. q. j. ea. l. confirmo. Ratiõ quare lex introducit q nunciatio fiat in opere est, vt cõstetim ab opere dicedatur. ita est tex. in. §. si quis forte. j. e. sz ista rõ militat etiã in nunciatione que fit p pretorẽ: ergo ibi esse debet idẽ ina. l. a Titio. j. 8 ver. obl. l. illud. ff. ad. l. Aql. Istũ ter. limitat singulariter Joã. de Imo. sub dubio forte in. §. si qs forte. p illũ text. iuncta glo. j. nõ habere locũ in pbibitione edificã. que fit p pretorẽ nõ ex hoc edicto sz officio iudicis mercenario deferenti actioni cõmuni diuidendo. de quo tex. in. l. in puinciali. §. j. fm cõez intellectũ. e. q illa poteri fieri per pretorẽ parti ex locũ z hic ex op' edificq̃ qui illa non reperit datũ p pro forma qõ fiat in opere. licet i ista q̃ fit ex hoc edicto. ¶ Ista limitatione refert z simpliciter sequit do. Alexã. in. d. l. in prouinciali. §. j. in viti. col. Lu. Ro. hic in fi. male recitat ista limitatione Imole z ea reprehendit. Dicit enim Imo. limitare istũ tex. vt p cedat in nũciatione solũ que fit verbo: aut per iactũ lapilli: q illa bñ dz fieri in opere: sec' si fieret nũciatio p pretorẽ iuxta. §. meminisse. j. ea. l. illa. nõ dz fieri in opere. Sz Joã. hoc non dicit imo dicit z ita vt. s. illa retuli. Ally nihil. t. gut. Ego aut dubito de limitatione Imo. eo mõ quo loquitur: q prohibitio edificãdi q ñ officio tu dicis mercenario deseruieti actioni cõi diuidendo de q loquit. d. l. i. puinciali. §. j. dz eque bñ p videre socio sicut alias nunciatio ex hoc edicto: alias nisi ẽ bene. pui deret nõ faceret cessare istud interdictũ si illud pleuius. puideret. Ita firmant Bar. z oẽs in. d. l. in puinciali. §. ego vt ita sit illa prohibitio dz facere vt stati ab opere discedatur sicut facit z ita vt in. §. seq. Ergo. cõ rõ militat i illa. pt z in illa. ¶ Scõo q Imo. se fundat p tex. in. §. seq. iuncta gl. j. z certe illa gl. relata ad illu tex. pot' pbat oppositu q vult q per iudicẽ non possit fieri. pbatio in forio cãsarũ: sz 2 dz fieri in ipso opere. ¶ Tertio not. ex text. ibi. siue q edificet siue incipiet iuncta gl. q ad hoc vt nunciatio teneat est necesse qõ edificet vl saltẽ purget locũ vbi vult edificare imo forti. sz Imo. ẽ necesse qõ aliqd opis fiat alias nõ posset nunciari q ñ nũciaret vbi fit op' si nihil edificat. put regrit iste tex. z in §. seq. vbi et Ja. idem no. ibi vt cõsetim ab opere discedatur. Istud reprehendit Lud. Ro. q. 1 aliqd nõ edificat in solo: tñ est de primo fa tendũ põt nũciari q tex. notabile. i. l. j. §. edificare. ff. de mor. ife. vbi qui facit deuehi materiã necessariã ad edificiũ dr edificare. Adde bonũ tex. in. l. pretor. §. siue aut vacuũ. j. e. dicendat quod nũciatio põt fieri tpe feriato i honorẽ Dei vt habet i. l. j. §. nũciatio. C. e. z in isto tpe ni 3 hil edificat l. oẽs. C. de feriis. z est fundamẽtũ do. Alle. ¶ Quarto. qõ sufficit nũciatione fieri in ope dumõ talit fiat vt possit verisimiliter peruenire ad notitiã dñi: z põdera id ex. i. fi. dr talit 4 quod possit dño denũciari: z sic inspicit solã potẽtia z nõ cura: posita ipsa act' quis postea nuciet. ¶ Quinto not. qd nũciatio facta seruo piudicat ei' dño. Sz §. l. moza. §. j. ff. de vsuris. vbi denunciatio facta seruo debitoris nõ cõstituit debitorem in moza. Resp. quod moza nõ ex re. sz ex persona cõmittit vt ibi dicit text. in princ. vnde qñ denũciatio fit facie da rei tũc sufficit fieri seruo sicut z magistris z operarijs. text. ẽ hic. Si aũt faciẽda est in personã tunc sec' ita loquit sz tũ. ¶ Sexto not. in verbo. vel puero. sz Alex. ✝ quod ca ista nũ 5 ciatio sit qdã prouocatio ad iudiciũ. vt in §. ii. q sipli ptor. vbi no. j. ea. l. hic. pbat z expressius in. l. seruus. §. e. quod pupill' sol' etiã sine tutore põt citari. Tu dic qõd ista iductio. d. Alex. de illo tex. z de. l. operis. nõ ẽ bona: q in. d. l. operis. nũciatio fit etiã infanti z furioso. Ergo fm hãc inductione et infans et furiosus posset citari sine tutore vel curatore. quod ẽ p text. expsũ in. l. j. §. sufficit z ibi Bar. ff. de admini. tu. tex. z in. l. ij. et ibi Bar. ff. de cõdi. furti. De veritate tñ isti' notabilis ponit Bar. in. d. §. sufficit et latius Modernus. i. d. l. ii. ex legati causa. ff. de verbo' obligatio. ¶ Sl. i verbo nũciationẽ. qua diuide in duas prout in effectu ponit duas qõ. ij. ibi idez dicas. ¶ In. ea. gl. ibi vt. s. quis ordo in bonorũ pos. ser. lñ. Pro clara intelligentia reassumo in dubiũ. Quid nũciatio noui operis facta i opere nemine presente vel ibi existẽte valeat necne ẽ passus disputabilis ad vtrãq; partẽ. gl. hic tz quod valet. sz nõ preiudicat domino nisi deuenerit ad eius notitiã z nõ ante. cũ gl. tz Bart. z Lu. Ro. hic. z Bart. in. §. si quis ipli pretori. in fi. repetobata gl. ibi. j. ea. l. Specul. iti. de nũcia. no. oper. ad fi. Jo. de Imo. i. l. opis. j. eo. vbi attestat quod ista est cõis opi. pro ista parte gl. allegat quinq; tex. sz i ter alios optime facit tex. in. d. l. operis. vbi põt fieri nunciatio furioso et infanti: z tñ furioso est loco absentis. d. l. furioso. ff. de iure codic. z sic ẽ a cõsi nemo esset. ¶ Ego pro ista parte arguo q. si nũciatiõe operis esset necessaria psentia personarũ in opere certe vbicũq; requirit psentia personarũ haberet discretio personarũ. l. die, pferre. §. cozã. ff. de arbi. z l. cozã. ff. de ver. sign. sz in hoc tex. et in. l. operis. j. e. habet discretio personarum ergo apparet quod de necessitate ñ regit i opere psentia personarum. Cõtraria opi. z sic negatiua vr esse magis de mẽte legũ quod ñ valeat nũciatio in opere nisi ibi sit aliqs qs verisimiliter posset renũciare dño. Nã iste ter. vult qõd nũciatio fiat fabris vel opificib' vl seruo aut mulieri. eo q isti verisimiliter significabãt dño: istud cõpbat iste text. qb' dicit nunciatio

nẽ fieri ꝺbere bis q̃n re p̃senti fuerint ꝛ clarius inſi. dũ dixit ſic vt dño poſſit renũci ari. Idẽ dicit i. §. ſeq. i deciſione ꝛ in rõne decidendi. ibi. vt conſeſtim ab opere diſcedat. ꝛ ita tenẽt Ang. Jm. Rap. Ca. ꝛ do. Alex. hic. ꝛ late Hoſt. i ſumma bu' t. i. §. cui ſit i. §. h. col. Ex iſta opi. reſultãt i practica duo effectus. primũ eſt q̃ ſi nũcius duceret ſecuꝫ duos teſtes q̃ veriſſimiliter non eſſent denunciaturi dño qꝺ non teneret talis nũciatio. ꝛ ita in ſpecie tenẽt Ang. ꝛ Jmo. hic. ¶ Scꝺo ſeq̃t q̃ ſi nunciatio eſſet facta line vllis teſtibus ꝛ nemine exiſtẽte in opere ꝛ dñs operis fateret nũciationẽ fuiſſe factã: ſed dicret eã nõ tenere q̃ fuit facta coram perſonis que veriſimiliter nõ renũciarent dño iſto caſu nunciatio nõ valeret. Sed ſm p̃mũ caſum et opi. Bar. valeret ꝛ ligaret nũciatũ. Ego q̃ iſta ſcõa opi. pꝺo ſero iſtũ tex. in fl. dũ dicit ſic vt dño poſſit renũciari. nã q̃ teſcũq; lex aliq̃d ſtatuit ſub mõ, ille modꝰ facit vt illꝺ dicat eſſe ꝺ formã. l. cũ eop. ꝛ ibi Bal. ad hoc no. C. de ſe. Bal. in l. ſi duo patroni. §. ſi quis ingranerit. in. h. col. ff. de iure iurã. ſi q̃ iſtud ẽ ꝺ forma el' omiſſo vitiat ipſo iure nũciationẽ. l. cũ bꝛ. §. ſi pretor. ff. de trãſac. Et ſi tu diceres illꝺ fundamẽtũ tollitur per. Loperis. ſ. e. vbi nũciatio põt fieri infanti ꝛ furioſo ꝛ tenet vt ibi eſt tex. ꝛ tñ illi non poſſunt renũciare dño. Dico q̃ illa. l. ſola obſtat huic opinioni: ſed declarat per. l. ſeq. ibi dũmodo q̃ infante vl furioſo ſint alie pſone que intelligãt ꝛ poſſint referre puta Fabꝛi. ꝛ ita ibi intelligit gl. ꝛ ita dicunt Raph. Cu. Alex. hic ꝛ bñ ſuadet q. l. ſeq. venit ꝓ innuatiua red ꝺdo rationẽ. ꝛ ꝺt cuilibet enim intelligẽti veluti fabꝛo nũciatũ furioſũ vl infantẽ tꝛ. ¶ † In ea. gl. ad fi. babes qꝺ nunciatio facta fabꝛis exiſtẽtibꝰ in opere nõ p̃iudicat dño donec p̃venerit ad eius notitiã ſic qꝺ idẽ ſit in iſta. q. qꝺ in p̃cedẽti. ¶ Alij oẽs ꝛ Bar. tenẽt ꝺ gl. ꝛ idẽ Bar. in. l. j. §. nunciatio. in pe. col. 3. c. vbi de hoc tetigi. ꝛ Spe. in iſto titu. in fi. facit bene tex. in l. pe. ꝛ fi. ſ. e. ꝛ in l. quamq̃. §. pe. ff. de aqua plu. arcẽ. ꝛ in l. cõpetit. §. fi. ꝛ in. l. ſi alius. in p̃in. C. q̃ vi aut clã. Tu aduerte vltra ea que dixi in ꝺ. §. nunciatio. licet oẽs ita cõiter teneant: tñ in qõ p̃cedenti gl. ꝛ Bar. fatentur qꝺ nunciatio facta nemine exiſtẽte in opere non nocet dño etiã quo ad patiẽtiam demolitiõis. niſi tpe poſtq̃ ſciuit ꝛ nõ p̃ius p. item venunt. §. petitã. ff. de peti. hꝛ, ꝛ aliud nõ allegãt. Verte ille tert. loquit q̃n denũciatio eſt facta p̃curatori q̃ veriſimiliter ꝺ nũciauit dño ſicut hic ꝺ fi fabꝛis: tñ ibi poſſeſſor nõ tenet i. ali quo caſu niſi poſtq̃ p̃curator ſibi renũciauerit. ergo idẽ ꝺz eſſe in iſta. q. put in p̃cedenti per illũ tex. Tenẽdo tñ cõmunem cõcluſionem a qua nõ diſcedo eã limita nõ p̃cedere q̃n operarũ quibus fuit nũciatum in opere eſſent ita pauperes q̃ dño babẽdo regreſſũ ꝺ eos nihil vel parũ poſſe cõſequi tũc nõ tenere ref ẽt ad ſola patientiã deſtructionis operis. ita tenẽt Pau. de Ca. ꝛ Alex. hic, ꝛ facit qꝺ vult Bar. in ſequẽ. q. ꝛ ſi dicere tur ad. §. petitã. §. ponderatũ ꝺ doct. ꝛ gl. quod ibi ideo eſt qꝛ denuntiatio ꝺz fieri per ſone: patet qꝛ ibi agit de cõſtituendo dñm in mala fide. nimirũ ſi nõ ſufficit denũciatũ eſſe ꝓcuratori, patet etiã qꝛ tex. ibi i fi. dicit q̃ ſi ꝓcurator potuit certiorare dñm ꝛ non fecit q̃ dño non tenet ꝛ ſic ibi inſpicit actus ſed in tex. noſtro in fi. conſideratur ſolũ patientia ꝓout in tex. dicit i tertio notabili qꝛ dico q̃, m iſtas inductiones ille text. male allegaret per gl. ꝛ doc. i p̃cedẽti. q. ꝛ tñ ibi ſolꝰ ille tex. allegatur ſicut ergo per illũ tex. ſolũ decidit per gl. ꝛ doc. p̃cedẽs. q. ita ꝛ iſta vel ille tex. nihil faciet ad vtranque qõnẽ. Extra gl. cõcludit Bar. in. q. † q̃ dño ꝓ ſuo intereſſe poſſit agere ꝺ fabꝛos ꝛ operarios. ex iſta deciſiõe inferũt Jmo. ꝛ Lu. Ro. hic limitationẽ ad gl. que reputat ſingu. l. in rẽ. §. tignũ. ff. de rei ven. q̃ vult q̃ fabꝛi vel operarij excuſãt operẽdo in re alterius ex mãdato ꝺducẽtis. ꝛ illa gl. eſt ſignata ꝑ Bar. ꝛ alios ibi. ꝓ eo q̃ cõtinue accidit q̃n aliq̃s accuſat laboratores ꝺ poſſeſſione turbata nam ipſi excuſantur ne ad aliquid teneat ex quo erãt ab alio cõducti ꝛ dicit Albe. de Ro. in. l. ſi quis id q̃ ſi vlti. col. ff. de iuriſ. om. iudi. ſe ita plꝛies obtinuiſſe in practica p illã gl. Nã illa gl. ꝺz limitari q̃n illis operarijs[a] nulla eſt facta p̃teſtatio vel denunciatio alias ipſi tenebunt. idem tꝛ Ang. in. §. quibus. in iſt. col. in aut. vt om. obe. iudi. put. col. v. ꝛ Ang. in. ꝺ. §. tignũ. vbi ẽt dicit ſe babuiſſe de facto. ꝛ iſtã limitationẽ ſequit Alex. in cõſ. xxxvj. ſcꝛ. viſis bis q̃ p dños ad nocatos. in ij. col. q̃uis idẽ Alex. hic latiꝰ videat aliter tenuiſſe. Tu aduerte q̃ licet illa gl. in. §. tignũ. ſit approbata ꝑ oẽs. ꝛ in practica teneat: tñ in cõtrariũ allego tex. qui multũ ſtringit tñ. l. ij. §. fi. i verbo. ꝛ miniſterio functi. ff. ad ter. ꝛ illũ text. põderauit ꝺ. ꝺ. gl. Albe. de Rota. in l. ſi qs id qꝛ. ꝺt q̃ multũ ſtringit ꝺ illã gl. ꝛ nõ rñdet. Tu rñde q̃ ibi ꝺducebãtur ad faciẽdũ opus illicitũ quo caſu merito ibi puniũtur: ꝛ ſi eſſent tunc ignorantes baberent regreſſum cõtra dñm q̃ eos cõduxit. Ita not. Bal. in. l. q̃ ſepulcbꝛo. per illũ tex. cũ gl. ꝓbo edificando. C. de ſepul. viola. Ultimo ad limitationẽ Jmo. ſuperius relatã q̃ nunciatio non debeat fieri in opere q̃n ſit officio iudicis mercenario deſeruiẽti actioni cõmuni diuidũdo. Nã ꝑ illam limitationẽ vltra ea que ſuperius dixi. addo facere: qꝛ ſi eſſet vera. ſequeretur idem abſurdum q̃ dicit text. i. §. ſi qs forte. in fi. ſ. e. vt ſtatim dicam.

1 ☞ Quando verbũ conſeſtim pꝛofertur a. l. intelligit immediate.

2 Diſpoſitio. l. vel ſtatuti ſemp ꝺz intelligi ne ſequat abſurdũ.

3 Nunciatio. facta domino extra locum operis nullo mõ vnquã tẽpore valet nec in aliquo adſtringit dominum.

4 Hec verba nullo mõ adeo important nullitatẽ q̃ nõ admitti tur diſpenſatio in contrarium.

b Si quis forte. No. ex iſto tex. §. i vbo ᵇ pfect im ſm Rap. Cu. hic† qꝺ q̃ vbũ cũſeſtim, pfertur a. l. intelligit immediate. ꝛ ſic ſine vllo medio ꝛ hoc q̃n ponitur ad ſuſtinendum. ſi aũt aliquod factũ affirmatiue non intelligitur immediate, ſed cũ interuallo. l. ratũ. ff. ꝺ ſol. imo aliqn ꝺz cõſeſti fieri ſi fiat. j. annũ. l. ij. §. cõſeſti. ff. ad Ter. Bar. i. l. ſciente. C. de legi. bꝛ. ꝛ i aut. ꝓbyteros. C. de epiſ. ꝛ cle. ꝛ i. l. ij. §. cũ igit. ff. de vi ꝛ vi arma. Scꝺo no. i ꝑſic. ceterũ. ꝛ Bal. Jmo. ꝛ Rap. q̃ diſpoſitio. l. vl ſtatuti ſẽ p ꝺz intelligi ne ſequatur abſurdum. facit elegans tex. in. l. pe. ff. ad exhibend. Hinc dicim' qꝺ argumẽtũ abſurdo emitãꝺ tꝛ. l. nã abſurdũ. ff. de oper. liber. Bar. in l. furti. in p̃inc. ff. de infa. ¶ † Tertio no. tu vltra alios ex iſto tex. i verbo nullius eſſe momenti. tuncta gl. qꝺ iſta verba q̃uis ſint vniuerſalia ꝛ negatiua: tñ nõ importãt nullitatẽ totalẽ actus nec ipſo iure: de quo an verũ ſit dicã. ſ. in gl. ¶ Capio gl. in verbo nullius eſſe momenti. q̃ diuide in tres. In p̃ima timoꝛe tacite ꝓ ꝺz formati per Bart. ponit p̃imã ſolu. ꝛ ſic p̃imũ intellectũ ad text. In ſecunda per viam. q. ꝺ illũ intellectũ oppo. In tertia ponit opi. Rog. que eſt vera. ſcõa ibi, ſed ſm hoc. tertia ibi, ſed Rog. vꝰ voluiſſe. ¶ In ea. gl. in fi. Bar. ꝛ cõſ doc. tenẽt vltimã opin. Rogerij. † qꝺ nunciatio facta domino extra locũ operis nullo vnqã tẽpore valeat nec in aliquo adſtringat dominũ. ita loquitur iſte tex. Secus ſi fit facta operarijs in loco abſente dño qꝛ valet ꝛ ligat dñm etiã ignorantem ad patientiã demolitiõis oꝑeris. ſ. nõ ad impẽſã. ita loquit. §. precedẽs. Eandẽ opi. poſt multa tꝛ finaliter Hoſtie. in ſumma huius titu. in. §. cui ſit. Et ꝓ iſta opin. Alber. hic aſſignat aliã differentiã inter. §. precedẽtẽ ꝛ iſtũ qꝛ ibi fabꝛi tenentur in effectu dño ad intereſſe ex quo domin' ꝺz ꝺ eos regreſſũ ꝓout etiã firmat Bar. in. §. precedenti. in pe. qõ. ſed in iſto. §. null' poſſet teneri ipſi domino. l. cõpẽt. t. §. in ſumma. ff. q̃ vi aut clã ꝛ ab iſta ſnia nemo ſcribentiũ hic diſcrepat: ego tñ reperio q̃ Bal. in cõſ. cxij. j. volu. quod incipit ꝓponitur aut fuit nunciatio in. j. col. tenere vꝰ p̃imã opin. huius q̃ lo. dicens q̃ iſta opin. eſt ſatis equa nihil tñ aliud allegat. Ego ſequoꝛ p̃cedentẽ opin. qꝺ talis nũciatio facta dño ex locum operis ſemp ꝛ ante ꝛ poſt ſi nulla. Ad ita tenẽdũ moueoꝛ per iſtum tex. qui verbo pntis tpis dicit hãc nũciationẽ nulli' eſſe momenti pondero illa verba nullius eſſet momẽti. Nã cũ ſint negatiua vniuerſalia debẽt importare totalẽ nullitatem actus etiã ipſo iure per tex. in. l. cũ hi. §. cũ in annos. ad fi. ff. ꝺ tranſa. Sicut dicimus in dictione nullatenus q̃ etiã importat nullitatẽ ipſo iure vt eſt gl. ſingu. in aut. ſi q̃ mulier. C. ad vel le. ꝺ q̃ gl. facit teſtũ do. Lar. i. c. ſup literis. ꝺ reſcript. ſicut. ꝛ alibi dicimus † q̃ illa verba cnullo modo adeo importãt nullitatẽ qꝺ nõ admittit diſpenſatio in ꝛrariũ, vt eſt gl. reputata ſingu. ꝛ ibi Jmo. ꝛ Angel. in. l. ij. §. de teſti. facit text. in. l. fi. i verbo nullo mõ ꝛ ibi Alex. poſt alios põderat. C. de teſta. mili. ſi q̃ in p̃poſito iſta verba nullius eſſe momenti importãt totalẽ militatẽ ipſo iure: ergo ex poſt facto nõ põt valere. et credo qꝺ iuriſcõſultus nihil aliud ſenſerit in iſtis verbis nullius eſſe momenti. Cõſidera tñ ſi ꝺz ij poſſet põderari tex. in. c. ordinarij in fi. de offi. oꝛ. in vi. vbi dicit text. nulli' penit' d eẽ momẽti põdera q̃ ibi addit dictionẽ penit', d ergo illa ꝙ ba nullius momẽti, ꝺ p ſe nõ iſtud importabãt. Adde ẽt text. in. c. fi. in fi. de, peur. in vi. ¶ Scꝺo p iſta parte moneoꝛ qꝛ cũ iſta iura velit, p forma q̃ nũciatio fiat i ope. vt vult iſte text. i deciſione ꝛ rõne decidendi ꝛ dixi in p̃cedẽti. §. põderãdo illũ text. ergo ſi nõ eſt ſeruata forma ꝛ ſic non eſt nunciatũ in opere: act' erit ipſo iure nullus. l. cum hi. §. ſi pretor. cũ ſimilibus. ff. de tranſactio. ¶ Tertio confirmat qꝛ ſi nunciatio ẽ ab initio nulla: ergo non põt ex poſtfacto conualidari. vt in regula quod ab initio. de regul. iuris. in vi. Quarto ꝛ vltimo ꝓ firmatur per iſtum. §. iuncto precedenti, qui oſtendunt differentiã inter nũciationem factã in loco operarũ vbi nõ erat dominus ꝛ nũciationem que fit dño extra locũ operis: vnde

a ☞ Operarijs. Dublimitat Soc. ꝑſi. liꝫ. viſa bꝛeui narratione. col. ſi. Pur pu.

b ¶ Verbo. adde. l. ij. in §. cõſeſti. ff. ad ter. ꝛ i. l. 6 ſo. ff. de enic tio. l. bꝛs ab ſens. ff. ꝺ iudicijs. l. ꝺi. unus. ff. de reſtitu. i iteg.

c ¶ Verba. adde Jo. de imo. i. c. fi. ꝺ teſti. Alexãꝺrũ ꝺ Jmo. in l. fin. C. ꝺ teſt. mili.

d ☞ Penit' Et ꝓtra iſtã limitationẽ vide. l. ij. in p̃in. de do te p̃ele. ſz ꝙ ea facit l. j. i fi. de cõmuni ſeruo manu. ꝛ c. ſ. de filijs ꝑſoy. li. vj. Pur pu.

7

8

nisi teneremus istā cōem sniam q̄ q̄s nunciatio sit extra locū operis q̄ nūciatio a p̄ncē. z ex post facto esset nulla certe nulla esset differentia inter istū. §. z p̄cedentē. z ista est veritas.

1 ¶ Nūciatio facta vni ex plurib⁹ dñis vt socijs rei ligat oēs.

2 Jure cōmuni non videt vnus ex socijs esse p̄curator alteri⁹ nec habere mandatum ab altero.

3 Si vn⁹ ex socijs edificauerit sp̄reta nunciatione non nocebit alijs.

4 Negatio posit posita signo vniuersali de suo p̄dic̄to significatu z secūdū logicos equipollet suo contrario.

5 Aliud est habere ius nunciandi aliud habere ius p̄hibendi.

6 Si dominus feudi decesserit relictis plurib⁹ filijs vasall⁹ tenetur iurare fidelitatē omnibus z non sufficit vni.

7 Habēs feudum ligium nō tenetur p̄stare iuramētū diuersis dominis q̄ tantum recipitur tale feudū ab Jmperatore.

8 An plures rei possint simul in eodē libello conueniri an verō sit dandus singulis libellus.

Si plurium. ¶ Nūciatio noui operis ex parte ei⁹ cui nunciatur z sic passiue est in rē z ideo facta vni ex plurib⁹ dñis oēs ligat ex parte vero ei qui nūciat z sic active est in personā ideo ab vno facta alijs nō p̄dest. h. d. vsq; ad. §. si quis p̄tezti. z diuiditur in duas. put hz duas p̄ncipales decisiones. secūda ibi. si plurū. ¶ Mo. primo q̄ nūciatio facta vni ex plurib⁹ dñis vel socijs rei ligat omnes. Ratio est quia si nūciatio facta fabrijs vel operarijs nocet dño. vt in. §. nunciationē. s. ea. l. quāto magis nūciatio facta vni ex socijs dz alios ligare. Rō rationis est q̄z nunciatio ex parte nunciāti est in rē. l. operis. z. l. se. j. eo. ideo ali⁹ ēt ligat. l. pen. z. fi. j. e. secus in alijs denunciationib⁹ que in psona fūt q̄z vni facta nō ligat alios ēt si sit cōrei. l. mora. §. fi. ff. de vsu, z. l. j. pen. ff. de ven. inspic. z ponit. j. Bart. ¶ Scdo no. subtiliter ex isto tex. §m Rap. Cu. hic. pbari q̄ in re cōi nō vī vn⁹ ex socijs esse p̄curator alteri⁹ nec haberet mandatū ab altero. ita pbat iste tex. iuncta. l. j. nūciatio. in verbo alieno nocē. eo. q̄z si haberet mādatū p̄desset nūciatio alijs socijs. vt ibi. q̄ negatur in hoc tex. Jtē per istū tex. tenet Cu. Rō. in l. stipulationes nō dinidunt. in p̄n. vlti. col. ff. de ver. ob. Tu autez dic q̄ iste text. necessario nō pbat istud notabile q̄ dato q̄ socius esset p̄curator alioz̄ ire reī tū simplicit nūciādo nomen dñs i dubio p̄sumeret fecisse suo. q̄ p̄prio nomine z nō p̄curatorio. l. z magis. ff. de sol. firmat. Bart. i l. j. §. nūciatio in. §. z. iſ. col. s. c. facit tex. in. l. j. §. ff. s. cū appareret q̄ ēt fecisset p̄curatorio nōie socioꝝ. z istud est quod exp̄resse dt gl. hic in verbo vnius. Teneo ergo q̄ iste text. non p̄bet cōcludenter istud notabile. Pulchz tū ē videre qd iuris sit nūqd socij in re cōi intelligatur habere mādatū a lege z sic esse p̄curator alioꝝ. Cu. Ro. hic determinat q̄ nō p tria iura z cū eo vī simplicit transire do. Ale. hic. Primo allegat text. z ōt esse melioz̄ cōpositionis in l. qui aliena. §. fi. ff. ō negotijs ge. vbi socio vtiliter gerenti cōmune negotiū datur actio negotioꝝ gesto rū que p̄supponit cessare mādatū z sic actione mādati. in. l. si mandatū. C. de negotijs gest. Tu rnde ad istū text. q̄ ibi erat cōis aque sine societate quo casu cū adest cōis sine societate: verū est q̄ in dubio non p̄sumitur mādatū. vt habet i. l. j. §. itē si i facto. ff. ō verb. oblig. hz pūct⁹ ē q̄n adest cōmunio cū societate p̄out loquit iste text. i verbo socijs. Scdo Cu. Ro. allegat tex. in l. j. C. de consor. eiusd. lit. vbi soci⁹ ante litē contestatam non pōt agere cām p parte socij: hz bene post litem cōtestatam si caueat de rato. secūdū eū. Tu dic q̄ ille text. nō loquit nec dicit de socio licet essent p̄sortes eiusdē litis. vt patet ex rubrica eiusdē tituli. Secūdo z vltimo Ludo. allegat tex. in l. si vn⁹ ex socijs. ff. de serui. rusti. p̄redi. z in. l. p̄oximum. ff. cōmu. p̄dio. vbi socius non pōt acquirere seruitutē p parte consocij. Tu respondet q̄ ibi est spāle in seruitutib⁹ in quibus requirit singularis omniū cōsc⁹. l. fi. cū. fi. ff. cōia p̄dij. p istā iuraz Ludo. rep̄obat gl. reputā singularē i. l. nemo ex socijs. ff. p̄ socio. qui vult q̄ socij videātur habere recip̄rocū mandatū ad expediēdū vtilia ipsi societati. Sed tu aduerte p̄out ibi declarat Bart. q̄ illa gl. loquitur in mercibus z alijs similibus rebus quas socij habent venales: q̄z tunc seipsos videtur p̄posuisse vendendū vt. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pet. z. l. iij. in p̄n. ff. de exer. in ali⁹. vero rebus est secē vt ibi est text. z in l. j. C. cōi re. alie. z ita ēt hz Bal. i rubz. C. p socio. circa fi. Dic q̄ q̄ istud exp̄ressit vult gl. gl. hic i verbo vnī⁹. dū dicit nisi nūciasset p̄curatorio nomine z sic vult q̄ socij videant adnunciē habere recip̄rocū mādatū que cōclusio redditur dubia ex suprascriptis maxime cū sit speciale in mercib⁹. vt dixi. z vide vt tradit Bart. i. l. ea. i. vij. q. ff. de dno. reis. Eng. z Modern. i. l. si ver⁹. i p̄nc. ff. d pac. 3 ¶ Scdo no. ex tex. ibi. si vn⁹ edificauerit. q̄ si vn⁹ ex socijs edificauerit sp̄reta nūciatiōe q̄ non nocet alij. Rationē assignat tex. q̄z factū vni⁹ &c. z ad hoc gl. allegat multas cōcordantes. addē tu vltra tex. alias duas rōnes. Prima q̄z cōtenere edictū p̄toris est delictū z facit quē incidere in penā. istud ergo nō venit in mādato. l. si p̄tor. vbi dixi. ff. de condi. inde. Bar. in. §. p̄ece. etiā si esset mādatū vniuersale cū libera. vt est tex. in l. si p̄. ff. de his q̄ fraudā. cred. quanto minus inter socios i quibus nō censet adinuicē esse mandatū. vt dixi in p̄cedēti notabili. ¶ Scda ratio q̄z socius etiā vniuersorum bonoꝝ faciendo actū illicitū non obligat alios socios. l. cum duobus als incipit si inter. z in l. si fratres. §. per hoc. z. l. adeo. §. fi. ff. p̄ socio. 4 ¶ Quarto. nota. ter. j. ibi oib⁹ non sufficere. q̄ hz regula sit q̄ negatio posposita signo vniuersali de suo p̄dic̄to significatu z p̄m logicos eq̄polleat suo hoc ista eīm eq̄pollent oīs hō nō currit. ei si dicere null⁹ hō currit. l. legitimos. §. an ergo. z ibi gl. z Bar. ff. de legi. tuto. Bar. in extranagāti q̄ sint rebelles. i verbo non nullos. circa p̄nc. Tū in hoc tex. negatiua posita post terminū vniuersaleoibus nō importat idē q̄ nullis. imo pdest nūciatio ipsi nūciantiq̄z si ita intelligeremus resultaret absurd⁹ et iur⁹ contrarius intellectus. z hz Bar. j. esset hoc rōnē. §. p̄ecte. z. §. nunciationē. sicut in l. si seruus plurū. ff. si q̄s cau. Addē bn facere illud q̄ in p̄posito tz Bal. in. l. j. in. iij. no. C. quo et q̄n iudex. vbi dicit q̄ pdicta regula procedit nisi aliud appareat de mente ex sequentibus verbis: puta §m eū si notarius i instrō diceret oēs consiliarij nō interfuerūt hz solus quinq; ex ipsis. Certe hic negatio post posita signo vniuersali nō eq̄pollet suo hoc q̄z tabellio vltra se declarare p̄cessit. Ad sensū eīm t̄ ad medullā verboꝝ recurrendū est. l. iij. C. de lib. p̄te. Addē q̄ p̄dictā regulā aliter limitat Bald. in. l. si necessarias. §. si annua. ff. de pignor. actio. vbi dicit q̄ hz hz p̄priaz significationē procedat dicta regula: tū q̄ talia p̄ferunt a hentib⁹ qui istas equipollentias ignorant nō intelligimus isto mō: sed stam⁹ rudi z crasso significatui verboꝝ: Et sic in contractib⁹ pdicta regula nō p̄cedit. ex q̄ potes inferre q̄ multotiens p̄cedet in dicto testiū. q̄ hz grosso mō intelligi §m Bart. z gl. in. l. stipulatio. §. hoc quoque cū si. ff. de ver. oblig. 5 ¶ Quinto potes notare ex hoc tex. in fi. q̄ aliud est habere ius nunciandi. aliud est habere ius p̄hibēdi. z ita ēt not. gl. hic in verbo habeat. z ita ad hoc no. istum tex. Bar. i l. j. in p̄nc. s. eo. vbi dixit z retuli z gl. que tenet contrarium in l. cum p̄curator. j. e. ¶ Sti verbo nocere. diuide in tres partes. In p̄ma allegat plures concordātes ad illud q̄ factum vnius non nocet alijs. In secunda remouet hoc. In tertia allegat simile tex. ad decisionem text. nostri. secunda ibi. ex hoc causa. tertia ibi. z facit. j. quo. legato. ¶ In. ead. gl. in secunda parte resultat dubiū. Nā gl. vī p̄supponere vnū quod est impossibile q̄ possit interesse socioꝝ potius esse op̄ factum q̄ non: q̄z cum sit demoliendus ex toto q̄z factus sp̄ta nunciatiōe impossibile ē q̄ possit interesse socioꝝ. Huic difficultati tripliciter respōdet. Primo §m Bar. ex quius solutione collige quod sufficit a p̄ncipio vtiliter factum ad hoc vt possit haberi regressus hoc socios q̄ vis ex post facto p̄ aliq̄ accidens illud fuerit nociuum societati. facit. l. hoc an vltro. in p̄. z. §. i. ff. de neg. gest. Secdo respōdet Eng. quod potuit interesse p̄pter aliquod cōmodum quod medio t̄pe euenit, puta q̄z ex tali opere sustētatum est mahnū edificium cōe q̄ alias minabatur ruinā z illud interim postea repararum est. Jmo. rep̄obat dicit q̄z facienti antiquum edificium nō pōt nunciari nouum op⁹. l. j. §. si q̄s edificium. §. e. Tu dic q̄ istū ītellexit gl. in. d. l. si q̄s putās. §. fi. i gl. pe. z sequunt Rap. cu. z do. Ale. hic: z satis innuit ibi litera dū dicit posse eā penā p̄o pte socij seruare. ¶ Alb. ex Bar. formar duas opposi. circa secundā videas tex. no. in. l. ij. in p̄nc. ff. de p̄to. stipu. ¶ Sti. in verbo, alter habeat. diuide i q̄tuor. In p̄ma allegat cōcor. ad tex. In secunda formar vnā q̄nē. In tertia aliam. In quarta colligit seu elicit vnū ex tex. partes ō se patēt. ¶ Extra Bar. post 6 antiquos ārit: quid si dñus decesserit relictis plurib⁹ filijs 7 a quod vasallus debeat iurare fidelitatē oib⁹ z non sufficiat iurasse vni ex istis. z istud firmat gl. in l. si cuius. §. j. per illā textum. ff. de vsufructu. Jtē bona ratiōe q̄z iuramētū fidelitatis est quid indiuidum sicut fidelitas. ipsa ergo vnicuique insolidum debetur per regulā. l. ij. §. pe. ff. de verbo. oblig. Passus iste est vtilis et valde dubius et male examinatus. addē

¶ Si dominus. addē Bald. in capitulo que in ecclesiarum de consti.

q̄ idē expresse firmat Bal.in l.j.in xrij.ff.de re.diui.Ang.i.l. ij.ex his.z ibi Lud.Ro.in iij col.ff.de verb.obl.Jo.ō Imo. in l.iij.in ñ.principij.ff.eodē.de vb.obl.Pro ista parte possent plura adduci q̄ adducit gl.c.oēs filij.si de feu.fue.cōtro. inter do.z agna.in vii.feu.Accedat q̄ no.But.Bal.z Ang.i l.cōis.p illā tex.ff.de in t' voc.But.z Alb.in l.si duo patroni. ij pij.ff.ō iureiurā.z lati' Jo.An.i addi.Spec.tit.ō loc.§.nūc aliq̄.in verſi.xrij.Cōtrariū opi.tz Ja.de are.z Alb.de ro.dic q̄ imo sufficiat iurare fidelitatē vni ex filijs p tex.ex p̄ssum in.c.j.§.ꝓterea ducatus.de pbi.feu.alte.per Fede.vbi tex.vt vasall' p̄o vno feudo plures dños habere nō cōpellatur.et gl.ibi tz q̄ vasallo detur electio vt iuret cui ex dominis velit. z sic pōt gratificari cui vult:q̄ cū ipse sit debitor i dubio electio est debitoris.l.plerunq̄.§.fi.ff.de iur.do.Pro.ea.parte facit p̄dictos doc.ne vasall' q̄ p̄i tenebat vni dño tātū nūc p plures aduersarios distinguāt.ff.l.j.§.fi.z.l.ne in plures.ff.de exercito.Istā opi.tenet gl.in.d.c.oēs.i gl.magna i fin. per tex.d.§.ꝓterea ducatus.z per alia superius allegata. Eādē opi.tz Albe.ō rosa.i.l.stipulatio.§.q̄stū.j.e.z in.l.cum vnus.in ꝓnc.ff.de alimē.z ciba.l.z in.d.l.ij.§.ex his eādē late tenet Jaco.de bel.in.d.c.oēs filij.z ibi expresse Bal.ibi Zi. rius per tex.§.ꝓterea ducat'.vñ dicit ibi Bal.in hac opinione residere i gl.pe.decernitis.z Jac.bel.ibi.Idē tz Jac.Ardizo summ' feudista in summa feudoꝝ in tit.de succes.feud.i §.sed vbi dominus.idem tz Hostien.in summa sua in titu. de feu.in §.fi.ante fi.in ver.sed nūquid tenebit.idez tenēt Spec. Joa.An.in ti.de feu.in.§.quoniā.in ver.xxxix.vbi spe.allegat tex.d.§.ꝓterea ducat'.z gl.d.c.oēs.Et sic ex istis appa ret istum passū esse multū ambiguū ꝓpter maximas authoritates hinc inde.z pūct' p̄det ab intellectu.d.§.ꝓterea ducat'.q̄ nō est verisimile q̄ gl.z.kot.do.ō.i elati i p̄ma opi.dixerint ō casu legis.z ō illū casū dixerit Pileus qui disputauit late istum articulū z determinauit.p p̄ma opi.vt refert in.d.c.oēs filij.Quid tenendū:Bal.in.d.c.j.§.ꝓterea ducatus.in vlti.col.refert varias opiniones z nullā clare firmat. Refert quosdā tenere q̄ possit vasall' eligere cui filiorū iuret z istud secundum eum tenet Jac.de belui.per.l.i.ff.de solut. melius facit.l.si quis.i grauis.§.fi cū omnes.ff.ad Sylla. Alij tenēt q̄ vasalus suciet fidelitatem vni vice omniū quā colori argumen.l.cui fundus.§.fi.ff.de p̄ditio.z demōst.Alij tenet q̄ ōz facere fidelitatez z iurare antiquiori filio.argu.l.fi.ff.de fi de instrumē.z q̄ no.pe.Jnn.c.j.C.de maio.z obedien.Alij dicūt vt habetur in.c.de negotio.in tit.de ghasdā capitulis extrauagantia vbi vī dicere tex.q̄ vasall' ū tenet iurare omnibus.z aliter nō firmāt ibi Bal.Dño Martin' Laur.in.d.c. oēs filij.p cōcordia istarū opinio.sic distinguit:Aut querim' an singulis filijs domini sit p̄stāda fidelitas:z dicēdū est q̄ nō:ne cogat plures dominos vasall' habere.d.§.ꝓterea. ita intelligāt gl.in.d.c.oēs.z doc.q̄ ea sequunt.An querimus an vasallus teneat p̄stare fidelitatē vni ex hēdib' domini p omnibus heredib' domini.z dicēdum est q̄ sic:z ita procedat p̄ma opim.q̄ isto modo cessat nō.d.§.ꝓterea ducat'.Nā nō cogitur p̄stare omnib' fidelitatē:sed vni nomine omniū ne alij heredes sint in damno.Adde etiā q̄ scōm opi.ō.relatā.q̄ vasall' non cogat p̄stare iuramētū fidelitatis vnicuique filiorum.sed sufficiat vni iurare.tenet ēt Alret.in.d.l.ij. §.ex his.in ij.col.de verb.obl.vni dicit magnū verbū q̄ ista opinio ē sequēda in ꝓactica eq̄ q̄ cōmunis opi.Ubi aūt in tāta verietate placet p̄ma opinio,q̄ omnib' filijs sit iurādū ad quos feudū deuenerit iuxta.l.vt iuliuā.§.fi.ff.ō oper. liber.z.l.vel quod.ff.de religio.z sump.fu.z vltra allegata.p hac parte in.d.c.omnes filij.per gl.ibi z p doct.ō.relatos tenētes istā partē.Adde q̄ idē tenēt By.Ray.z Bar.i.l.cū vn'. in p̄i.ff.de bo.author.iud.pos.per illū tex.qui bene facit in argumētū.Eādē partē tz Ang.in.l.loci co?'.§.si fund'.ff.si ſeruj.vendj.per illū.§.quē dicit esse opūmū argumē.istius ō cisionis q̄ singulis heredibus domini debeatur insolidū fidelitas q̄ vasallo tex.dū dicit de iure ipso singuli experiuntur. Non obstat tex.in d.§.ꝓterea ducatus.i quo solo cōsistit difficultas q̄ ad illū text.respōdit Lud.Ro.in d.l.ij.§.ex his.in iij.col.q̄ vasallus tenetur iurare fidelitatē singulis filijs domini ſi tū p hoc grauaretur potest renūtiare feudo p vno feudo plures dominos inuitus habere cōpellat:sic intelligit illū tex.§ nihil est dicere.Tu q̄ respōde q̄ in questione nostra diuisio fit ex necessitate successiōis.l.hēdes.§.an ea.z.§ illa. ff.famil.herciſc.z omnes heredes loco vnius sunt cui succeſſerunt.l.qui fundus.ff.de q̄dit.z demōstra.§ in dicto.§.ꝓterea ducatus.illud ibi proueniebat ex mera volūtate domini alienātis partē feudi vl ex diuisiōe voluntaria vt p̄z dū ōt ibi tex.aliud autē feudū si hēdes voluerit diuidatur.Pondera verbū voluerit:loquitur enim in diuisione volūtaria non pet merito ex hoc induci vt vasallus cogat habere plures dnos vt ibi in tex.Ita esse etualit tenet z rndet ad istū tex.Ja.alua. in d.c.omnes filij.vbi ōt se reperire doctoꝝ tholosanos ita cōsuluisse a qb' Andre.ō Jser.in.d.c.omnes.nō multū differe pat.ita etiā videt dicere Andr.de Jser.z do.Marti.Lau.in d.§.ꝓterea ducat'.Cōtrarium firmo vltra eos q̄ faciēti actū ex necessitate lex magis subuenit q̄ faciēti actū volūtariū.l.ij fideiussoꝝ.Si necessaria.ff.q̄ satisda.cogā.l.cū possulasse.§.fi.ff. de dā.infec.z.l.q̄ si minoꝝ.§.restitutio.ff.de min.Istud est quā tū pōt realiſ dici ad.d.§.ꝓterea ducat'.Sz aduerte subtilius q̄ ꝓ solutione ñ trahit sine scrupulo q̄ ēt ibi qō ꝓfortes feudi venient ad diuisione nō vī verū q̄ sit actus mere volūtarius:imo necessarius.Cū regula sit q̄ nemo inuitus cogat in cōione pticipare.l.si nō sorte.§.si centū.in fi.ff.de cōdit.indebi.z.l.fi.C.cō mu.diui.Imo nō valet pactū,q̄ nō possit fieri diuisio.l.i hoc iudiciū.§.si cōueniat.ff.cōmu.diui.Vīs dixeris saluādo p̄i etam solutionem q̄ aliud sit in diuisione q̄ sit p successione q̄ illa est magis necessaria:patet q̄ talis diuisio inter cohēdes non dicitur alienatio:ita dicit tex.notabilis in.§.i.in aut'.de litigio.coll.viij.Itē ibē habet loco vni' cui succeſſerūt nec vasallus pōt in plus granari vt superius dixi:sec' est illa que fit inter cōsortes.Subdit tū Aluar.in.d.c.omnes filij.z bene q̄ isto casu heredes dño si volūt poterūt eligere vnū ex eis cui iuretur ꝓ omnib'.l.quod si nolit.§.si plures.ff.de edic.l.stipulatio.§.quelitum.j.e.z.l.heredes.§.si pluribus.ff.fa.herciſc z.l.iam tū.ff.iudic.sol.vbi tale ius indiuidū pōt vni cōmitti z est bon' tex.in.l.ij.§.adḡci.ff.de fideicō.liber.Traditur p Bal.i.l.j.C.qū liceat ab emptio.dic.Tenendo istam partem,eam limitat q̄ non pōt procedere in feudo ligio quod non suscipitur nisi ab eo qui nō recognoscit alium superiorez 7 ēt nō recipitur nisi ab Imperatore vel a Papa q̄ cū vasall' ligius nō possit esse duoꝝ dominoꝝ:ideo nō pōt p̄stare iuramentum diuersis dñis de quo feudo ligio habes gl. singularem z ibi tex.in cle.pastoralis.§.rursus.de re iudi q̄ gl. est cōposita ex verbis Spe.i tit.de feu.§.quoniā.in.j.col.z ita in speciē tz Bald.in.l.vnica.§.j.in vlti.col.C.de cadu.tol.z is. ne aūt.in vlti.co.in ca.l.et in.p reludijs feudoꝝ in col.pen. vbi plene dicit idē Bal.in.c.ceterum.in.v.col.de iudic.q̄ in feudo ligio q̄ solum conceditur a sup remo p̄ncipe z nō pōt vasallus ligi' habere plures dños nisi fm cū esset ligiū paternū. Ad vltimū nō firmo z in ꝓposito nostro q̄ ō limitatio non solū sit verased et necessaria patet q̄ in papa z in imperatore a quib' hī dictū feudū ligium non cadit pluralitas filioꝝ imo nec in heredē respectu dignitatis.Et sz vasall' ligius quasi legatus vī q̄.§.oēs vasallos legalitatē p̄stat,eo q̄ iurat fidelitatē contra omnē hoīem de mundo.declarat Specu.in ij.tit.de feud.§.ḡmā.in.j.col.z gl.i.d.cle.postoralis.§.rursus: z dixi alias plene in dictis p reludijs feudoꝝ.Ultimo querit 8 Bar.post Jaco.de are.an plures possint simul in.c.libello conuenire i an vero singulis dandus sit libell':z determinat qō oēs i.e.possint cōueniri p aut.p̄sitē.C.de fideiuss.est corrupt' Bar.debuit allegare aut.hoc ita.C.de duo.reis.de q̄ plen' p Bar.i.l.iij.§.j.ibi per Jmo.z Moder.j.de duo.reis.in.l.si plurib'.§.i.ff.de l.ij.in.l.inter liberos.§.fi.ff.de adult.z i.l.3. iter.§.j.ff.de aqua plu.arcen.z in.l.edicta.in.j.charta in p̄i mo gñe cumulatiōis.C.de edendo.Lud.notabilit i pl.ccxj.q̄ incipit.viso themate mihi p̄posito z in pl.ccxlv.incip.ad p̄mū de q̄ querit.in p̄imo dubio.Sicut ēt plures administratores possint simul in eo.libel.cōueniri fm Bald.in.l.quoniaz. ad.e.C.de conuen.fil.debi.lib.z.

r ¶ Prętori non potest nouum opus nunciari:potest tamē p̄testari.nume.2.

3 Licet lit,p̄testatū p̄toris finito officio oportet iterū nūciare.

4 Si emptor cui mota est lis,p̄testatur se non posse nunciare vēditori q̄ nescit vbi sit eo reuerso tenetur vltra p̄imā p̄testatiterū denunciare:alias intelligeretur recessisse a p̄testatiōe.

5 Officiales perpetui vt sunt reges duces ꝛc.possunt durante magistratu conueniri.

5 Omnes q̄ p̄hibentur vocari in ius alia ratione q̄ officij sūt eius conditionis q̄ eis potest nunciari nouum opus.

7 Solus terribilis vultus potestatis causat metū istū,z qualiter p̄probetur.nu.8.z.9.

8 Ubi a communiter accidētibus difficilis est p̄probatio sufficit p̄probatio per coniecturas z sufficiunt p̄probationes que alias tanquam imperfecte reiicerentur.

1 Testes non debent puniri de falso qui deposuerūt de veritate et dixerunt se scire cum re vera nō scirent,sed audierūt ab homine bone fame z conditionis.

2 Met' illatus cōsanguineis clericis cēset illatus ipsi clerico

Si duo

13 Si duo inimici fecerunt pacē adinuicē ⁊ promiserunt se non offendere sub certa pena ⁊ aliquis offendat cōsanguineū alterius ita incidit in penam sicut si immediate offendisset eū cuz quo pacem fecit.

14 Si sui prohibitus a domesticis tuis vel cōiunctis tuis videor prohibitus voluntate tua.

15 In omni protestatione ḡaliter requirit expressio cause etiā si non petatur a parte.secus in nunciatione no.operis.

16 An possit nunciari no.opus cozā vicinis in casu tex.nostri.

17 Quado actus fit.l. resistente nullo modo potest valere.

18 Licet nunciatio fiat p verba de futuro ⁊ hz opꝰ iā lit ex toto p fectū nihilominus in tex.nostro hz nunciatio effectū sup opere iam p⁹fecto.⁊ hoc propter protestationē precedentem.

19 Vel sit ratio quare pretori durāte officio possit nūciari vt acquiratur interdictū ꝙ vi aut clam, sed non potest nunciari vt acquiratur hoc interdictum.

20 De iure ciuili arrepto itineris ad principem non babet vim appellationis.

21 Quando aliquid est clare decisum de iure cano.⁊ ex presse nō requiritur p⁹iū de iure ciuili statur iuri cano.etiā i foro ciuili.

Si quis ipsi pretori Pretori nō potest nunciari nouū opꝰ, sed dz ptestari,q̄ ptestat⁹ facit vt nūciatio postea finito officio facta trabatur retro ad tps protestationis,⁊ edificāti vel immittenti in nostrū pōt nunciari nouū opus. h.d.vsq; ad.§. sextus fm primū intellectū glo.magis cōem.⁊ magis amicū litere. Circa ver.hz si i edes, licet scribētes nihil dicāt Tu aduerte ꝙ intelligēdo tex.ꝙ si aliquis terti⁹ edificat vel immittit in nostrū possuz ei nūciare. Isto mō text.esset de idubitabili,⁊ nunciatio p̄cederet sibi etiā de rigore huius tituli nō de equitate:vt dicit tex.in verbo equū est. Itē aduersatiua.nihil faceret ad p̄cedentē casū. Ideo intelligēdo tex.put sensit gl.i verb.li qs.l.vel priuat⁹ vel ptoz. Credo ꝙ sensus lre sit ꝙ etiā li ptoz nō solū priuat⁹ edificet, in nostro vel aliqd i mittat pōt ei nūciari nouū opus.⁊ ita limitet principiū hui⁹ tex.⁊ hoc mō iste versicul⁹ erit de dubitabili,⁊ tex. bñ stabit dū dicit equū est.q.d.ꝙ hz de rigore iuris nō possit nunciari ptoz vt i pn.hui⁹ tex.tū isto casu ex equitate pmittat. Itē isto modo aduersatiua bñ aduersabit ad p̄cipiū hui⁹.§. Itē aduersatiua seruabit naturā suā que est ꝙ aduersetur bis q̄ sunt eiusdē generis nō diuersi.vt est gl.⁊ ibi Bar.i.l.mariti.§.fi.ff.de adul. cū suis cōoz. Itē erit repetitiua qualitatū p̄cedentium, prout esse dz vt declarat. Bal.in oēs populi.i.xv.colū.ff.de iust.⁊ iur.dixi.i.in.l.quomin⁹.ff.de flumi.per gl.in.§. itē lapilli. instī.de re.diui,do.Alex.in.l.filiꝰ a patre.i p̄n.in.rij.⁊ xiij. col.ff.de lib.⁊ posth. Item ratio diuersitatis erit q̄ qñ p̄tor edificat in meo solo a me pessesso manifestius facit mihi inuriā magis ꝙstat de euidenti calūnia p̄toris edificātis. Ideo lex magis permittit ex equitate nunciationē, ⁊ fm istū intellectū datur notabilis limitatio ad p̄ncipiū hui⁹. §. ⁊ ad ea que dicuntur pergl.⁊ doc.in p̄imo intellectu. In gl.j. ibi.l.ḥ. in fi.ex ista p̄ima lecti.Bar.quatuoz no.⁊ Primo ꝙ p̄tor non pōt nouū opus nūciari. Ratio fm gl.ꝙ p̄tor durāte officio cōueniri nō pōt:ergo non dz per indirectū cōcedi id qd̄ directo nō concedit vt i regula cū qd vna via.de reg. iur. in vj. Ex ista ratione gl.no. generalius qd̄ ei qui non pōt in ius vocari non pōt nunciari nouū opus:de q̄ vltimo dicet.j.in questionib⁹ Bar. Cōtra istā rationē opponit Bart.⁊ rndet vt bic per eū. Confirmo opp. Bar.ꝙ nūciatio sit actus mere extra iudicialis p id qd̄ no.Bar.in.l.j.§.fi.per illū tex.ꝙ ē vbi valde no.actū mere extraiudicialē posse ced.,put ē ibi nūciatio. itē ad responsionē Bar.vide qd̄ infert Bart.j.in.xiij. qd̄.vbi dicet. Et sic bar.⁊ cōiter doc.tenēt rōnē gl.ad istū tex. Contra istā cōem rōnē fortiter arguit Rap.cu.bic trib⁹ mediis. Primo arguit:q̄ si vera esset rō gl.⁊ Bar.pari rōne nō posset protestari p̄tori edificāti sicut nec nūciari, cuius p̄tū aperte hz tex. Assumptū ꝓbatur:nā ista protestatio hz vim nūciationis ⁊ operaꝝ p̄cise eosdē effectus quos nūciatio:q̄ facta ptestatiōe si ptoz vult edificare cogit petere remissionē submittēdo se iurisdictioni alteri⁹ iudicis vel cogit satisdare.⁊ sic ab eo invito aliqd extoz queꝝ als edificatū dz destrui,ita hz Bar.quē alij sequūt.j.in.ix.q.⁊ seq.⁊ sic ista ptestatio est quedā puocatio sicut ⁊ nūciatio. Ergo si vera esset rō glo.⁊ Bart.qua rōne ꝓhibet nūciare ptoz eadē rōne deberet ꝓhiberi sibi ptestari:q̄ esset solū differentia verbalis ⁊ nō realis nec in effectu. Et ad istud fundamētū dt Rap.ꝙ nō videt bonū rīsuz, Scdo mouet q̄ non est verū ꝙ p nunciationē qs puocetur ad iudiciū indistincte.pz qui a pt hi vult extra iudiciū satisdare vt dt ter.i.§.si is cui.s.e.l.alleg.p Bar. Tertio si vera esset ratio gl.⁊ Bar.sequeret qd̄ nunciatio non posset fieri tpe feriarū cū illo tpe nō possit in ius vocari nec ab eo inuito aliquid extoz queri.l.j.⁊.ḥ.§.de fe.⁊ tñ istud est falsuz q̄ nūciatio pōt fieri tpe feriato.l.j.§.nunciatio.⁊ ibi glo.⁊ doc.s.c. ꝓpter ista hz Rap.ad hūc tex.posse dici altero de duobus modis. Primo qd̄ lex noluit posse nunciari nouū opus p̄tori imediate,propter reuerētiā dignitatis p̄torie; sed bñ pmittit qd̄ honestiori⁹ verbis fieret protestatio.sicut i simi.l. i Scdi⁹.§.pe.C.de non nu.pe.Sic ēt in simili a setētijs marimozū ꝛagitratuum nō pōt appellari ꝓpter excellētiā ⁊ eoz dignitatē, hz bñ benigne pōt supplicari.l.p̄fecti.ff.de mino.⁊.l.j.ff.de off. p̄fe.p̄to. Scdo itelligit Rap.cu.ꝙ p̄tor pt nūciari nouū op⁹ directo sicut ⁊ puato hz in isto tex.nō audebat nūciari ꝓpter perboꝛre scētiā p̄toris. Ideo admittit ptestatio. Ista oīa dicta Raph. refert ⁊ sibi ascribit do. Jac putē bic. Tu addelz ipsi nō dicat ꝙ istū fm intellectū añ eos tenēt Dy.⁊ Alb.bic q̄ dicūt q̄ bic tex.nō est impedimētū iuris hz impedimentū facti.s.qz timebā p̄toꝛē ⁊ propterea nō suz ausus nūciare ⁊ fm istū itellectū dū dt tex.⁊ nō posse nunciari p̄tori intelligit ꝓpter impedimētū facti,⁊ nō iuris. Adde etiā q̄ ꝛ rationē Bar.⁊ gl. pōt argui vltra eos. Mā qñ ius alicuius est tpe periturū pōt p̄toꝛ vocari in ius durāte officio vsq; ad litis p̄testationē.text. est in l.senat⁹.s.de officio p̄sid.firmāt Cano.in.c. legebatur ō maioꝛi.⁊ obedien. Sed in casu nostro si nō nūciat p̄tori edificati perditur ius nunciādi qz postq̄ edificauit p̄⁹edificio p̄toꝛi nō pōt nunciari.l.j.§.j.s.e.ergo durāte officio dz posse permitti nūciari hz non postea p̄osequi. Hinc est ꝙ nunciatio permittit die feriata ꝓpter istā necessitatē sed nō remisso aut ꝓsequutio.vt declarat Bar.in l.j.§. nūciatio.in.v.col. s.eo. Quid tenēdū: Teneo rationē gl.⁊ Bar.⁊ nō placēt ambo intellect⁹ Rap.ad istū tex.eo.qz diuināt ⁊ restringūt text. Scdo qz iurisc̄sultus venit hic tradēs regulā ḡaliē ⁊ dicit ꝙ p̄tori edificāti dz p̄osestari eo qz nunciari non pōt. Nec obstāt rationes Rap. Et primū qua rōne non pōt renunciari:qz est puocatio ad iudiciū eadē ratione non dz posse p̄otestari:qz illa etiā est p̄uocatio ad iudicium. Rnde quod est magna differentia:quia nunciatio statim ligat siue iuste siue iniuste edificet,⁊ nunciatus statim tenetur super sedere,alias quicquid edificaret esset demoliendū.l. p̄toꝛ.§. hoc interdictū.⁊.§. deinde.j.eo. Non sic est in ista protestatione:qz nō hz effectū demolitoziū, nisi postea finito officio iterū nunciet. Interim ergo nō cogitur super sedere ab edificādo nec interim cogit satisdare:imo pōt in opere p̄cedere. Et si dicer⁹ pone ꝙ postea finito officio nunciet dz destrui retro edificatū, vt dicit iste tex.ergo idē est effectus. Rndetur ꝙ forte ille finito officio amplius non nunciabit,vel forte interim cedet nunciatioꝛi vel ⁊ melius interim p̄toꝛ potest ostēdere ⁊ docere de iure suo voluntarie se submittēdo iurisdictioni Quo casu si postea finito officio nuncietur poterit sperni nunciatio tanq̄ euidenter calūniosa:cū acta iudicū faciāt notoziū iuxta gl.in.c. significarūt.de testi.⁊ bene faciūt q̄ dixi in.l.j.in p̄in.s.e.in limitatib⁹ quas dedi ad hunc tit. Et sic videꝛ ꝙ ista protestatio non ita puocat ad iudiciū sicut nūtiatio. Et er hoc collige pulchrā limitationē ad.l.j.§. sed si is cui.s.e, vbi nunciato nō admittitur vt possit docere de iure suo si edificat, tamen protestat⁹ sic cū requirat⁹ finito officio nunciatio vt hoc text. Non obst. fm fundamētū Rap.qd̄ nunciatio nō sit p̄cisa puocatio ad iudiciū cū possit satisdare. Rnde ꝙ sensus Bar.est ꝙ p̄toꝛ durante officio non potest conueniri nec aliquid ab eo inuito extoz queri qd̄ est si p̄sta satisdationem. Ad tertiū arg.pz rīsio ex dictis Bar.in.l.j.§.nunciatio.i.v.col.s.eo. Bum tractat an remissio nunciationis posset fieri die feriata. Ad quartū arg.ꝙ ego feci rndet ꝙ quis nō nunciet non perit tñ ex toto ius suū cū habeat alia remedia. Mā pōt edificatū i sua p̄oꝛia authoꝛitate destruere.l.quēadmodū.in p̄in.cū si.ff.ad. l.aq.l. vel pōt agere via oꝛdinaria. Hz.l.senat⁹.j. ō offi.p̄sid. logē cū alias ius in totū periret. Cogita in p̄dictis, qz sunt subtilia ad istū text. Scdo not.ꝙ hz p̄toꝛi nō possit nunciari nouū opus tū dz ptestari. Ex hoc infero corrolarie duo. Primo ꝙ vbi quis impedit facere actū oportet ꝙ de hoc ptestet. Scdo infert ꝙ non excusat quis ꝓpter impedimentū nisi dz impedimetno ptestetur ex psse. Ista est vtilis materia in actu practico:ideo circa eā bñ insistā. Adde gl.no.in.c. cupientes. §.ꝙ si per viginti.i verbo ꝓpositū,de elec. in.vj. q̄ vult ꝙ vbi aliquis est impeditus expedire actū in termino nō excusat nisi ptestet ꝙ per ipsuz non stetit licet ꝓpter tale impedimentū,⁊ p illā gl. dicit ibi Jo.de imo.⁊ ibi etiam Hemi. dicit se ita obtinuisse in quadā cā app. in qua appellans non potuit habere copiā iudicis ⁊ permisit sibi labi tēpus sine protestatione⁊ p pter negligētiā in non protestando succubuit in causa. Adde bonam glo.in.c. plerunq;.in glos.fi.in verbo negligentia.de

reseri.z ibi do.Ant.z Jmo.idē tz do.Ant.in.c.ex rōne. circa mediū.de app.Ista decisionē Jmo.sequit̄ do.Alex.hic.z in l. pperādū.§.finaute vtraq;.C.de iudi.z in glil.clxiij.in.ij.vol. q incipit viso p̄cessu causarū.in pe.col.Scdo adde qđ vult Bal.in.d.l.pro serādū.§.finaute vtraq;.z ibi do.Alex.sequi tur.C.de iud.Quod qñ stat per iudicē z nō per partē q cā nō expeditur.j. tempus instātie:z sic intra terminū dz apparere in actis q pars fuerit protestata.Idē tenet Bal.in.c.i.aute aliquis.de reseript.z i aut.itē si appellatione.C.de app.Ter tio adde id qđ notabiliter vult Bal.in.c.plerūq;.in.j.col.per gl.ibi de reseript.vbi no.optimū arg.qđ si in criminalib⁹ aliquis est citatus q cōpareat intra talē terminū: alias ponetur in bāno si labitur tēpus banni z vltimo die termini potestas nō venit ad banchū,iste bānniendus dz se p̄sentare ad bāchū z requirere p̄sentiā iudicis,z si habere nō pōt necesse ptesta ri ad tribunal alias termin⁹ ei laberetur si nō protestareē vt ibi pulchre per eū.Quarto facit qđ qñ propter impedimēta hostilitatis vel magne pestis nō potuit quis agere in iudicio, certe ad hoc vt p̄scriptio nō currat opz ptestari q nisi fuis sent ista impedimenta egisset z p̄scriptione interrupisset.Ita dz ptestari fñs Jnno.z alios in.c.ex trāsmissa.de reseri.clare do.Ant.in.c.cū nō liceat.eo.ti.do.Alexā. in cōsi.clj.in.ij.vol. q incipit viso themate sup̄ascripto z allegationibus elegan tissimis.in pe.col.Et ita egregie limita ea q ōt Bar.in.l.natu raliter.ff.de vsucap.Quinto z vltimo p̄firmāt predicta:qz nō p̄sumitur stare per officialē vel per iudicē nisi pars p̄sen tetur fm Bar.in.l.dāni infecti.§.Sabini.circa fi.ff. de dam.in fec.facit ter.in.l.ij quis.C.de offā.ciui.iudi.Nota bene p̄dicta in actu practico z aduerte q licet in practica durū esset a p̄dictis recedere ppter tot auctoritates:tū q tales ptestati ones impedimēti nō debeāt fieri de iuris necessitate, tz solū ex cōsuetudine fiāt p̄dera Bar.in.l.ij.§.qđ dixim⁹.ff.si qs cau. vbi ōt q de cōsuetudine sit talis ptestatio,ergo vult q de iure nō teneāt protestari,z ita ibi ponderat do.Alex.z Are.subti lius qui ita tz in cōsi.clxij.qđ incipit verū est.vbi per illā au thoritatē Bart.tz cōsulendo q tales protestationes non sint necessarie.Adde etiā Bar.i.l.ij.alias est.l.j.§.dies.ff.qñ app. sit.dū dicit cōsulo q protesteris.z exp̄essius Bald. in addi. Spe.in tit.de appel.§.vlt.in versi. nō fallunt.vbi ōt qđ prote statio coā iudice appellationis dz fieri de cōsilio ne appella tio deferat.No.dū dicit de cōsilio z sic ad bñ esse facit qđ dicit Ang.in auth.sed z lis.C.de tem.app.q quando quis appel lat ad papā:qz nemo pōt inuitis hostiarijs intrare auditoriū pape introductū est de cōsuetudine qđ appellātes pulsent ad portā p̄o causa introducenda in consistorio.q hostiarij nolit pati eos intrare rogant notariū in p̄sentia testiū de hoc coā quibus protestātur q p eos non stat sed q hostiarij eis de gāt ingressum.z dicit q ita cōsuetudine obseruatur in curia romana.Ppōdera de p̄suetudine ergo nō de necessitate iuris. Et q de iure nō sit necessaria ptestatio impedimenti tenet d. Abb.in.d.c.plerūq;.de reseri.z in.d.c.ex trāsmissa.de p̄scri ptioni.Pau.de ca.in cōsi.xxj.qs incipit in cā desertionis.in vj.col.Ista sēa opinio z est humanior z p̄firmatur rōne: quia protestatio fit ad cōseruādū ius.l.fin.§.quib.mo.pi.vel.hyp. sol.tz ergo si ptermissa dūmodo postea probet q steterit per iudicē z nō per partē:sola omissio protestationis nō dz tollere ius partis per regulā.l.ad quod nostrum.ff.d.regu.iur.facit bñ tex.in.l.ij.in p̄in.z p totā.l.si qs cautio.z in l.scire opz.§. sufficit.in verb.ignoscendū est.§ de excusatio.tuto.in quibus iuribus sufficit doceri de impedimento z pon requiritur,pte statio.z tex.in.l.quib⁹ dibus.in p̄in.z q ibi Bar.i fi.ff.de cō di.z demō.z in pluribus similib⁹.Verū qz multa iura requi runt,ptestationē impedimēti in iure,ideo prima pars esset tu tior in practica.Ita regrit tex.hic vbi q est fortē erat impedi mētū iuris z sic notorium:tū regrit ptestatio.Iste ēt requirit tex.in.l.ij.ad fi.C.de his q ppter me iudi.nō app.z tex.in.c. fi.de app.z tex.in l.ij.ff.de nauti.feno.z in.l.mulier.cū si.ff.de lege cōmissio.z dicam⁹ q alia iura suppleāt per ista iura.Te nēdo ista cōclusionē q sit necessaria ptestatio impedimēti.limita dupliciter.P̄imo p̄z Lu.ro.hic qđ lex sub rogauit aliū actū loco illius q nō potuit ppter impedimētū fieri: tūc sufficit illū actū fieri absq; alia protestatiōe,p.c.statuim⁹.de offic.deleg. in.vj.c.vbi periculū.§.porro.de elec.in.vj.cle.cām.de elec.i cle.j.de foro cōpe.Sec⁹ qñ lex nō sub rogat aliū actū tūc est necessaria impedimēti ptestatio vt hoc ter.cū simi.Et ō ista li mitatiōe facit mētionē Alex.hic i vlt.charta.z tz nihil addat. Tu adde i ēq; z plenius tenet Lud.ro.in cōsi.cccxxxiij. q incipit q ad primū qđ sufficiat pu.in.ij.col.ad fin.seq.De cādo limitat Pau.de ca.hic qñ impedimētū est in p̄sonam iu dicis vel aduersarij:tunc non sufficit de impedimento doce-

reseed debet ptestari.ita loquit̄ iste tex.cū p̄cor.§.allēg.sed si impedimētū est in p̄sonā illi⁹ q bz actū agere:puta qz sit infir m⁹ vel absens cā reipublice:tūc sufficit docere impedimētū Quis nō sit ptestatus:qz iura ibo casu nō requirūt,ptestatio. j.ij.in p̄in.z per totā.l.§.si quis cau.z.l.§.sitū.ff.de re iudi.z l.j.ff.ex qui.cau.ma.z.d.l.scire opz.§.sufficit.etiā tz Joā.de Jmo.in.c.fi.ō appel.z in effectu tenet.d.Alexā.hic in añpen. col.Circa istud p̄m notab.in quantū gl.tz q ptestatio debeat fieri p̄tor vel coā vicinis.Lar.opp.q imo debeat fieri coā alio iudice,z tndet distinguēdū.vt hic p eū.Adde q eādē d. stinctionē ponit Bar.in.l.nō solū.§.mo rte.versi.circa tertiū i viij.co.j.e.sequit.d.Ant.i.c.fi.ō appel.Sz aduerte.qz Bar. vī male dicere inquātū vult q in.ll.p̄cūs.l.in.l.p̄sens.C.de epi.audiē.z in.l.Octib⁹.§.fi.C.de nō nu.pe.ille act⁹ z sic excep tio nō nume.pecunie dz opponi in iudicio,sicut regulariter op poni debent exceptiones.Istud est falsum assumptū,qz excep tio nō nu.pecu.pōt opponi extra iudiciū ad domū creditoris.gl.est ordinaria z approbata.in.l.ij itra.C.de non nu.pe cu.Notes saluare Bar.q ei⁹ intētio sit q si loquamur i actu q nō pōt expediri nisi extra iudiciū,puta nūciatio noui ope ris.§ semp dz fieri in ipso ope.z fit semp extra iudiciū vt §.si qs forte.s.ea.l.nā etiā qñ nunciatio fit q p̄tor dz etiā inter mittere ad locū edificij nūtiū fm glo.z Bar.i.§.meminisse.j. eo.l.z tūc sufficit,ptestari p̄tor,vī coā vicinis.ita p̄cedat ista gl.Dz qñ act⁹ pōt fieri i iudicio.z ex iudiciū vt oppone re ex ceptionē nō numerate pecunie:vt p gl.i.d.l.si intra.Isto ca su lex eligit viā validiorē.§.q protestatio fiat in iudicio.s.coā alio iudice qñ nō pōt sibi fieri p̄ magistratū.Ita loquunt.d. l.si p̄sens.z.d.l.in Octib⁹.§.fi.z ita ēt tz Joan.de imo.hic.Itē inquātū Bar.tz q qñ iudex denegat facere iusticiam,qđ eius superior vel eps possunt cogere vt iustitiā faciat p ter.i auth. vt diffe.iud.in p̄incip.col.iij.limita vt no.p Bart.i.l tutor pupillo.in fi.p illū tex.ff.de autho.tuto.z ita habes expeditū fm nota.Bar. ¶ Tertio dz,qđ lz sit ptestatū p̄tor tunc fi nito officio opz iterū nuntiare,z forma hui⁹ nunciatiōis,q dz fieri finito officio ponit Bar.i.xij.q.vbi dicet.ex isto notabi li infero correlariē q ptestatio facta in subsidiū nūciatiōis ita demū operat effectū si postea t pe q pōt nūciare:z sic cessante impedimēto fiat nunciatio,alias protestatio nihil relevaret. Adde in simili bonū tex.in.l.p̄poza.in fi.p̄incipij.ff.d vsuris. vbi si absente creditore alig⁹ interpellet ei⁹ debitore ista interpellatio nihil operat.ōt tex.nisi creditore reuerso.z habente copiā debitoris denuo interpellet. Dz aduerte ī isto notabile vī fortiter obstare. Nam si ista ptestatio bz vim nunciatiōis, z operet cosdē effect⁹ qs nunciatio:pot firmat Bar.j.in.xū. qōne.ad qd est op⁹,qđ postea finito officio iterū nūciet.Bar. hic in isto tertio notabili sentit z vult duplicē esse rationem. P̄dia vt videat plistere in prima protestatione:alias vide ret ab ea recessisse.Scēa qz intendit aliquid iuris ō novo ac quirere.s.interdictū demoliti noui.z ita simplr transit Pdan.ō castr.hic.Notes dicere,z credo melius,qđ p̄cedēs protestatio solū est facta in hoc quod non possum vel nō audeo sibi nūtiare:qz est in magistratu:ideo lex regrit finito magistratu secundā nunciationem,q̄ habeat perficere primam protesta tionē,vt repetito die prime protestationis videat facta.z istud videtur magis esse ō mēte text hic z Bar.j.in.x.q.dum ponit formā istius,ptestationis:z si diceretur q obstat tex.in.l.ij.in fin.C.ō ys qui ppter me iud.nō appella.z in.c.fi.de appella. dic z respōde,vt statim respondebo. ¶ Contra istud tertiū no tabile opponit Bar.quod sufficiat protestationem semel esse facta:nec requiratur alia nūtiatio:z respondet distinguendo, vt hic per eum.Adde in quantum concludit in primo casu qđ qñ statur per aduersarij delictum vel p̄tumaciā:tunc semper sufficit vna interpellatio.Jallit in casu authētice statuimus. C.de epis.z cle.in iudicijs recusantibus ministrare iustitiam clericis,qz ibi requirit trina interpellatio z post trinā requi sitionē iuris dictiōe p̄nātur.Facit tertius in ca.j.de supp.ne glig.prelator.Scdo fallit qñ dñs p̄queritur de vasallo,dicēs eum cōmisisse culpā per qs meretur p̄uari feudo. Nā dz ci tari ad curiā coā partibus.tertius in c.j.de milite vas.qui p tumax est.l.multa possent dici circa illum tertium. ¶ Scdo adde inquantum Bar.concludit quod quando intendo alīqd iuris de novo acquirere,tunc requiritur quod de novo nunciē vltra primā protestationē.tex.est hic vbi agitur de acquirēdo ō novo interdictum demolitorium.Adde q ista cōclusio vī de directo ℥ text.in.l.ij.in fi.C.de ys q ppter me iud.non app.z in.c.fi.de appel.in quibus tractatur de iure acquirēdo de novo.z tamen vna protestatio suff.cit. Rapha.cuma. hic multum laborat in ista difficultate.z refert Bald.respondere quod quedā est protestatio de iure cōmuni primo dicta liter

ad hoc

ad hoc instituta. & tūc vna sufficiat. l. si p̄sens. C. de episco. audi. cū alijs cōcordātijs. quedā est protestatio que succedit loco alterius actus: & tunc si ista veniat in notitiā eius cuius q̄ actus erat celebrādus: tunc vna sufficit. ita loquitur §. fin. d. l. ij. ad fi. si autē nō peruenerit ī eius notitiā: tunc requirit q̄ denuo nunciet. ita loquitur iste tex. licet Rap. nō impugnet istā doctrinā credo q̄ nō sit vera. ¶ Primo q̄ ī isto tex. protestatio dz venire ad notitiā prætoris. alias nihil operaretur. & sic cū nō ligaret. ita firmat Bar. j. ī. xv. q. & seq. & tamē requirit alia nunciatio. Preterea in. d. l. ij. ad fin. & in. d. c. fin. protestatio succedit loco alterius act⁹. i. loco appellationis & tñ ibi indistincte dicit q̄ vna sufficit. Unde ego puto posse r̄ideri altero de duob⁹ modis ad. d. l. ij. i fi. Primo dico q̄ ex doctrina Bar. si bñ aduertat apparet clara r̄sio. Nā ī in. d. l. secūd ad fi. tractat de iure acquirēdo: tñ ideo ibi vna protestatio sufficit: eo q̄ ibi illud impedimētū q̄ueniebat ex iniuria seu violentia. & sic ex delicto iudicis: quo casu vbicunq; impedimētū causat a delicto ēt sanari debet de iure acquirēdo: nūq; requiritur reiteratio actus istud vult exp̄esse Bar. hic dū opponit de isto tex. Secūdo pōt r̄ideri q̄ in. d. l. ij. ad fi. & in. d. c. fi. protestatio fit loco certi act⁹ limitati certo tp̄e: ideo ibi requirit q̄ protestatio fiat. j. illud tp̄s. j. q̄ debeat fieri actus. i. appellatio vnde eāpso ipso tp̄e amplius fieri nō pōt. imo si vellet reiterare amplius non posset ita loquūtur illi tex. Sed protestatio q̄ succedit loco nunciationis non succedit loco actus limitati tp̄e merito fit reiteratio. magis tñ placet p̄edēs solutio. Tertio inquātum Bar. con-
4 cludit⁹ q̄ si emptor cui nota est lis p̄testat se nō posse denūciare vēditori, q̄ nescitur vbi sit q̄ eo reuerso tenet vltra primā p̄testationē iterū denunciare alia intelligeretur recelisse a p̄testatione. Ang. reprobat: q̄ isto casu data est forma denūciādi vbi nō reperit vendītor: q̄ pōt fieri denunciatio amicis aut vicinis vl̄ad domū ipsi⁹ & tñ valet ac si sibi esset facta. gl. est ordinaria in l. aut qui aliter. §. ī fi. forte. i verbo aut ad domū. & ibi don⁹ tex. ff. q̄ vi aut clā. Tene cū Bart. cū quo tenēt Imo. & oēs mod. hic. d. Ant. de bu. in. c. fi. de app. q̄ ī denunciatio sit facta ad domū: vt dicit illa gl. per hoc nō cōcluditur q̄ eo reuerso nō debeat iterū fieri p̄ dictū tex. ¶ Quarto & vltimo no. q̄ nunciatio facta finito officio trahitur retro. & contra opponit Bar. ppter nobilitatē extranei ad q̄ r̄ndet duplicīter vt hic per eū. Cōfirma opp. Bar. forti⁹ q̄ fictio nūq; trahitur retro ad eā q̄ sunt cōtra ius. glo. est valde no. in. l. talis scriptura. in gl. ff. circa fi. ff. de le. j. & gl. sepe reputat sing. Bart. in. c. p̄suetudinis. in. ij. col. de cōsuet. & in. c. innotuit. de elect. & in. c. cōtingit. in. xij. col. de dolo & cōtu. & in. l. fine possessitis in. xij. col. C. de pba. & in. l. ij. C. de vsufca. p̄ dona. vbi dt illā gl. ad hoc esse elegātē. Itē adde p̄ pria solutione. Bart. dū allegat. l. de cap. bonū tex. in. pe. ad fi. ff. de solu. & legitimis & bonū tex. i. l. p̄onebat ad fi. ff. de capt. & declarat Bart. i. d. l. si
5 is q̄ p̄ emptore. in ante pe. char. ff. de vsufc. ¶ Circa scīa q. Bar. not. q̄ officiales ppetui vt sūt Reges duces comites & epi possūt durāte magistratu q̄uentri. Et ita limitat regula l. nec magistratib⁹. ff. de intur. & l. paro limitarū. ff. de iud. vt procedat in officialib⁹ t̄palib⁹. Adde q̄ idē tz Ppec. titu. de actore. §. j. ver. ītē illustris. & ī tit. de reo. in ver. ītē cōsul. Bal. in. d. l. nisi. fini. §. fi. per illū tex. q̄ ad hoc est elegās ſm enim & Bal. in. d. l. paro literarū Ang. in. l. §. ff. de iius vocā. d. Ant. in. c. cetex. ad fi. de iura. cal. Itē pondera rōnē Bart. quare officiales perpetui possint cōuenīri q̄ alias ius partis posset perire. Ista est melior rō q̄ illa quā alibi assignat Bart. in. l. nec magistratibus. j. de intur. vbi dicit q̄ regula. d. l. paro literarū cū si. procedit in habētibus dignitatē cuz administratione vt comites marchiōes reges & epi: q̄ ibi bñ possunt cōuenīri. l. ij. C. vbi sena. vel clarissi. & ita etiā dicūt cano. i. c. legebat. de ma. & obed. ¶ In. ij. q. Bart. de officiali posito ad bñ placitū q̄ equiparatur perpetuo. Adde & y. & Bal. in. l. gsqs. C. si cer. pet. Bal. in. l. solent. §. fi. in. xij. q. ff. de off. p̄cō. & lega. Itē adde gl. i cle. ij. i verbo electionē. de rescrip. & gl. in. c. fi. in verbo perpetuas. de rescrip. in. vi. facit tex. in. c. si gratiose. de rescrip. i. vj. & tex. i. c. si delegatus. de offi. de leg. i. vi.
6 ¶ † In. xiij. q. dū p̄cludit Bar. q̄ oēs alij q̄ p̄ohibētur vocari in ius rōe quā officij sunt eius cōdictionis q̄ eius pōt nunciari nouū opus per text. in l. operis. j. eo iuncta. l. quinq; & l. nec impuberes. ff. de in ius vocā. Hic q̄ ista iura Bart. nihil faciunt: q̄ l. ista infans & furiosus non possunt vocari in ius tñ tutor infantis & curator furiosus pōt vocari. l. j. §. sufficit. ff. ō ad mini. tuto. merito pōt nūciari nouū opus. & ita intellexit gl. in d. l. cuilibet. j. eo. q̄ sequitur. d. l. operis. Sed si essent tales q̄ sone q̄ omnino de p̄senti nō possent in ius vocari. vt faciēs sacra: ducēs prorē. assocīās funus p̄ceo & similes. cōcludit Rapha. cū Bar. q̄ eis posset nunciari nouū opus: q̄ eo ī im-
pedimētū est breui tp̄e finiturū. idēo non dz impedire nunciationē: ex q̄ breui possit sibi p̄iudicare. Lōti a Bar. arguit do. Alex. p rōnez gl. nr̄e quā tenet Bar. ff. in prima opp. & dubitat an illa ratio sit bona. & videt tenere q̄ nō per primū fundamētū Rap. q̄ retuli. §. in primo no. q̄ sibi ascribit tacito authore: sed Bart. hic se restringit vt illa ratio p̄cedat q̄ nō pōt vocari in ius rōne officij. sed nō tranlit sine difficultate. Tu cōsidera q̄ cū nunciatio debeat fieri in loco ēdificij & alibi facta pōt sperni. §. nunciatione. & §. si quis forte. ff. ea. l. certe q̄ sacra facit aut ducit prorem vel funus insequitur vel vadit per ciuitatē p̄conizādo non pōt esse in loco edificij: ideo frustra videt queri an ei possit nunciari nouū op⁹ & nisi intelligas. q. Bar. q̄ sicut in p̄tore non posset nunciari nouū op⁹ sed fabris vel alijs ibi existentib⁹ in opere ita fit i istis. ¶ In v. questi. Bart. Adde q̄ idē & latius tenent Ioā. ano. in. c. fin. de appel. & ad id q̄ dicit Bart. de minis. Adde q̄ notabiliter decidit idē Bar. in simili in. l. hęc aūt. in p̄in. ff. si cui plus cīs
7 per. l. fal. † Adde etiā q̄ sol⁹ terribilis vultus potestatis causat iuste metū. Ita ōt Bal. in. c. j. § . iniuria. de pace iuramen. firmā. in vsi. feud. alleg. no. per. Jo. and. in. c. quia p̄pter. de clec. idē. tenet Ang. in l. qui in aliena. §. fi. ff. de acqui. here. Ibi si esset male factor cui inder tanq; terribilis dz minari. & tūc tales mine nō causant iustū metū ſm Bal. in. l. vnica. i. vj. col. ad finē. C. de cōfes. vbi ōt sic debere intelligi nota. per Bart. hic. ¶ Itē limita doctrinā Bar. q̄ licet sufficiat probare consuetudines istas p̄torīs quātuz ad excusandū eū q̄ propter timorē non appellauit vel non fecit actum: tñ non sufficeret quo ad hoc vt ipse p̄tor possit pōnā violentia puniri. Ita hec dicta limitat ipsemet Bar. in. l. j. §. si quid tamen. per illū text. ff. ō
8 vi aut clā. & sequitur simpliciter Lud. roma. hic. ¶ † Sexto. querit Bar. si p̄batur quod semel index ita fecerit an ex hoc causetur iustus met⁹: cōiter lectura Bar. ōt q̄nōn per l. quis sit fugitiuus in p̄incip. & per tot ā. l. ff. de edil. edic. & ita refert & sequitur Dom. Lud. ro. hic ita etiā referunt & sequuntur. d. Ant. Imo. & Abb. in. c. fi. de appel. & ibi do. Abb. confirmat: quia vnicus actus hominis nō p̄obat consuetudinē ij requiritur saltē binus. l. iij. in fi. C. de epi. aud. gl. in. c. ita nos in p̄. xxv. q. ij. limitat Lud. hoc esse verū q̄n illud semel fuisset factū in persona alterius: secus si fuisset factū in persona illiusmet qui nunc timuit: q̄ sufficeret ſm Bart. & Salic. in. l. ij. C. de his q̄ per me. iud. non app. Domi. Alex. tenet q̄ ñ Bar. decidit negatiue p̄out. §. refertur: dicit expresse ō tex. quem allegat in. d. l. qui sit fugitiuus. §. j. & §. item cessus. vbi dicit tex. q̄ seruus dicitur fugitiu⁹ ex eo q̄ semel aufugit, dato etiā q̄ ad dominum postea redierit: vñ tz q̄ lecta. Bart. non debeat habere decisionē negatiuā: tz quod Bar. simpliciter se remittat ad. d. l. quis sit fugitiu⁹ per totā. Tu aūt aduerte quod cum Bar. se remittat ad totā. l. quis sit fugitiuus. certe ibi in §. errīnē dicitur quod non est erro ex vno actu: sed vbi frequēter sine causa vagatur. Adde q̄ similiter non dicitur plagiarius qui semel abduxit: sed qui habet ex frequenti cōsuetudine surripere seruos alienos. gl. est in. l. si abducta. in gl. j. C. ō furtis. Sic in ambigeo ter. est in. l. j. §. fin. & in. l. fi. ff. ō abige. Sic etiam mercator, p̄pter dicitur qui plures negotiationes excercet, & non qui vnam. text. est in. l. j. §. j. ff. de trib. Ibi tñ idē Bar. in. l. mariti. §. questū per illum nota. tex. ff. de adul. sic distinguit q̄ nomina verbalia significatiua alicuius officij q̄ quis sibi assumit, p̄pria authoritate vt mercator, hospitator, similes nō verificatur ex vno actu, sed requirunt assiduitatez. dicta. l. j. §. j. de tribu. Sed in his q̄ sunt significatiua delictī vt raptor, & spoliator & similes ex vno actu verificant. text. est ibi notabilis. De quo etiā vide omnino Bart. qui mirum respondere. ll. in ꝛium adductis in p̄oe. ff. ō. in. iij. col. & quidem quod est speciale in illis. ll. sed ita iam solutum. Vide etiam Bar. in. l. legatis. in p̄inc. ff. de leg. iij. per illum tex. & Bal. in rub. de constitu. pecu. ad fi. & deo anno p̄cedente in ardua. q. dicebat q̄ pirata maris dicitur etiā qui piraticā semel arrem exercuit: per doctrinā Bar. in. d. l. mariti. §. j. Sed illa doctrina nō trālit sine magno dubio per iura superi⁹ adducta.
9 ¶ † Septimo querit Bar. si in alio officio cōmuen. & vigetiuas excercere. sed in isto nō p̄batur. & determinat q̄ nō sufficiat per. l. ij. §. queri potest. cū gl. in verbo celare. n. d. suspectuto. Sed aduerte q̄ ille tex. nihil facit in p̄opositō: q̄ loquitur q̄ ad remouendū ab administratione per quā efficitur infamis. l. ij. §. fin. ff. de suspec. tuto. Sed nos loquimur non quo ad p̄iudiciū ipsius sed ad excusandum eum qui debuit actū facere: q̄ propter timorē non fecerit actum. Et ista est differētia vt declarat Bar. in. l. j. §. si quis tamen per illū tex. ff. quod vi aut clam. Alex. reprehendit Bar. per regulā semel malus de re. iur. in vj. quia qui semel malus est semper p̄sumitur esse

malus vt vulgo allegat illa vulgata regula extra de reg.iur. li.vj.c.semel mal⁹.& est gl.in.l.si cui.§.fi.dē.in ver admittendū. ff.de accu.q allegat bonū tex.i.l.ij.§.si curator.t.§.sinautem ipse tutor.ff.de suspec.tuto. Tu.aū p defensiōe Bar dic q̄ sicut semel mal⁹ nō p̄sumitur malus⁹ in diuerso gñe mali nec i alia re:vt declarat Bar.in.l.Cassius.ad si.ff.de sena. Bal.in l.fi.ff.de here.instit. Ita etiā p̄sumit mal⁹ in diuerso officio, arguēdo de re ad locū q̄ arg.est validū.l.quis ita delegauerit ff.de an.t arg.leg.l.vinū.ff.si cer.pe.t ista credo fuisse intētionē Bar,t circa hoc considera verba Bart.in.d.l.Cassius.ad fi.dū loquit de officio diuerso. ¶ †Jn.viij.q.Bart.adde p̄ eius opinōe facere, q̄ vbi a cōiter accidētib⁹ difficilis est p̄batio,sufficit ,p̄batio per ꝛiecturas,t sufficiāt p̄obationes q̄ alias tanq̄ iperfecte reiecrētur.l.filiū diffinimus.ff.de bis q̄ sunt sui vel alie.iur.l.non omnes.§.a barbaris. ff.de re mili. Hinc dicit Bar.in.l.in illa stipulatione.si caleā.in fi. de ver. obli.q̄ in bis q̄ nō p̄sit liquido p̄obari sufficit informatio ex p̄sumpta opinione.Alibi ōt Baldi.in aut.quas actiones.in fi.C.de sacrosan.eccl.t in c.vasall⁹.circa fi.si de feu.fue.cōtro. inter do.t agna.q̄ ratione difficilis p̄obationis sufficit p̄ꝛesumpta p̄obatio.Alibi tenet Bart.i.l.si quis ex argētarijs §.pe.ff.de eden.q̄ in casib⁹ clādestinis t occultis sufficit ,p̄batio per cōiecturas.t ibi dicit cumulaui ad propositū q̄ possēt hic addi. ¶ Scōo inquātuz tz Bar.q̄ ex benignitate temporis resultet p̄sumptio:adde tex.formalē in.c.officij.t ibi gl. de elec. Bar.in.l.post ꝛtū.in.v.p̄sumptiōe.ff.de dona.Bal.no. in.l.post diuersas.in vlti.q.C.manda.Item inquātum tenet Bar.q̄ illud q̄ dicit a p̄sonis fide dignis inducit iustā cām credulitatis. Adde q̄ de hoc est gl.no.in.l.tittio fundus.ff. de cōdi.t demō.quē all.Bar.i.l.nō solū.§.morte.i.vj.co.j.eo. Idē tz no.Bar.in.l.si circa fi.ff.de here.instit.t Bar.in.l.qui fundū.§.pcurator.ff.p̄o emptore.t Ang.t Mod.i p̄inci.ff.de eo q̄ quē fact.erit. Joānes an.t alij in.c.cura.de iure patro.t illā gl.reputat sing.Bal.in.l.indicia.C.de rei ven. Tu adde singularius† q̄ nō debent puniri de falso testes q̄ depositerūt de veritate.t dixerunt se scire cū re vera nō scirēt: sed audierūt ab boie bone fame t ꝛditiōis, isti em̄ nō debēt puniri ō falso. Ita sing.tenet Pet.de ancha.in consi.xviij.q̄ incipit, visa inquisitione formata ℣ Phil.de Mātua in pe. col.eo q̄ scire dicimur illud q̄ vehementer opinamur: vt est gl.in l.ij. §.pen.in verbo,sciat.ff.de aqua plu.arcē.gl.in.l.si duo.§.pe. ff.vti pos.q̄ valde teneas co:di. ℣mo fortⁱ no. Hemi.in.c.de capitulis,per illū tex.t.distin. q̄ qs ōr p̄o certo scire q̄ est certificatus ab vno fide digno, alle.etiā.c.sicut,p certo.de sīmo.t Archi.in.c.in domo.de peni.dist.viij. ¶ †Jn ix.q.Bar. adde Bar.in.l.j.in fin.p illū tex.ff.de his quo pe.no l tracta. de tyrānide.in.vij.q.Idē tz Bal.in l.si in fi.C.de ope.liber.t in lege inter positas.in.iij.col.C. de trāsac.cū multis alijs cō co:allegatis p do.Aler. Scōo adde tex.notabilē in.c.sciant cuncti.in verbo.vel cōsanguineis co:.de elec.in.vj.vbi met⁹ cōsanguineis electi censet illat⁹ ipsi electo.t est bona gl.i cle. ij.in verbo.quomodolibet.de senten.ex com.t per illū tex.tenet mirabiliter Ludo.rom.in repe.rubrice.ff. de arbi.t xviij. col.in ver.qd aūt cōpromissuz.qd vulnerans p̄sanguineū clerici:eo q̄ clericⁱ noluit sibi aliquid facere est ita excōicat⁹ ac si vulnerasset ūmediate ipsum clericū,put dicitur in.d.c.sciāt cūcti.sed nō credo ita ġaliter verū, cū lit casus specialis in.c. sciāt cūcti.Tertio adde tex.i.c.quicūq.i verba,bonis suis vt suoz̄ū.de senten.ex com.in.vj.per quē tex. decidit notabiliter ℣Petr.de ancha.i.d.c.sciāt cuncti.† q̄ si duo inimici fecerūt pacē adinuicē.t p̄miserunt se non offendere sub certa pena, certe offendens cōsanguineū alterius ita incidit in penā, sicut si ūmediate offendisset eū qui pacem fecit. qd not.cuz loquatur in penalibus.Quarto notabiliter adde q̄ sicut infirmitas p̄pria excusat ītirmitas suoz̄ū.tex.est in.c.cōmunis.xxiij.dist,t ibi gl. not. in verbo suoz̄ū.quā gl.not.sequitur Aler.i.d.l.quelitū.Quinto adde tex.in l.lex Cornelia.in p̄in.t in l. item apud Labeone.§.pe.ff.de iniur.per q̄ iura dicit Barto.in.l.ij.§.si tutor inimicus.ff.de suspec. tut.q̄ iniuria facta consanguineo meo censetur facta mihi ipsi.alibi tenet Bal.in.l.per illū text. C. si quacunq̄ p̄edi. dige. qd offenso vno intelligitur offensus quilibet de sanguine suo.alibi tenet Bal.in.l.j.C.de indi.vidui.tol.qd paria sunt cōmittere in aliquē vel in illos de sanguine suo:q̄ par est metus in se vel in suis. Alibi notat Bal. in.l.raptores.in.colū.C.de rapto.vir.qd si fiat iniuria vni de domo intelligitur facta toti casate.alibi not.do.Lardinalis Florē.in clemen.prima.in p̄in.in.xiij.notabil. per illū tex. de excess.p̄elatorum.hic allegatis per Bart.qd iniuria facta alicui meo domestico occasiōe mei cēsetur mihi ipsi facta. Tecedat qd dixit gl.in.l.j.ff.in ius voc.vt eāt. Nemo,vnq̄ carnē suā odio habebit.t sunt verba tex.in.c.nō estimem⁹.xiij.q.v.

14. ¶ Jn.t.q.adde Bar.in.l.j.§.fi.ff.qd vi aut clā.vbi no.qd si fui pbibit⁹ a domesticis tuis vel p̄uctis tuis videoz pbibit⁹ voluntate tua.allegat tex.in.c.p̄stitutis.de testibus q̄ etiā allegat Bar.hic idē q̄ Bar.hic tz do.Anto.ō butr.in.c.fi.de appel. Jmo.in.l.heres meus.§.fi.de cōdi.t demō.do. Aller.in p̄si.lxxxiij.vj.vol.qd incipit visa facti narratione.in.ū.co. Jtē tenet Bal.tz de Bar.mentionē nō faciat in.l.j.ad fi.C.de epis. t cleri.t in.l.ad inuidiā.C.qd me.cau.vbi not.q̄ ex metu illato p familiares potentis non p̄sumit ō scientia ipsi⁹ potētis, allegat tex.cū gl.in.c.cū ad sedē.in gl. in verb.interdictū.de rest.spolia.vbi gl.ad hoc allegat multa bona iura p̄sertim.l. §.qō ego.t.§.sequē.j.de vi t viarma.Tene decisionē Bar.in terminis suis quātū ad inducendā iustā cām met⁹ per q̄ quis omisit facere actū quē debebat facere ad inducēdū talē metū sufficit qō familiares potestatis solebāt violentias cōmittere: vt declarat Bar.in.l.j.§.si qs tū.ff.qō vi aut clā. Sed quantū ad hoc vt qs puniat de violentia commissa p suos familiares vel cōsanguineos est alia materia in qua dic si sciuit t potuit pbibere p̄esumit de voluntate sua facta.ita ,ppie loquitur tex.in ca.p̄stitutis.j.de testi.alias sit sec⁹, ita loquatur tex.cū gl.in.d.c.cū ad sedē.t Bal.in locis allegatis.t ita tenet.gl. nota.in.c.q2 p̄sulatus.in gl.in verbo canonica.j.q.iij. Spe.in tit.de leg.§.iusta.ver.quid si amici. Bald.in.l.j.in.iiij.co.C.ō ser.fugi.t ita in effectu tenet do.Aller.hic.Jn.xj.q.concludit

15 †Bar.q̄ in p̄testatione de qua in hoc text.t ġaliter in omni p̄testatione requirit expressio cause etiā si non petat a parte secus est in nūciatione noui operis.Adde q̄ idē tz Do.Ant. in.c.fi.in.iiij.q.de appel.ista p̄clusio optime ,pbat per duos. tex.simul iūctos p tex.in.l.si fundū.C.de rei ven.hic allegata p Bar.functa.l.si maior.C.de rescin.ven.ōr em̄ in.l.si fundū, q̄ ibi p̄testatio cōstituit emptorē in mala fide eo q2 facta cum cā.sed in.l.si maior.p̄testatio nihil operatur q2 facta erat sine cā.p̄o eadē p̄clusione facit tex.in.l.j.C.de p̄e.curia.lib.x.in verbo omnisq̄ cā sigillatim q̄bus strangulatur ꝛc.quē ad hoc no.Bal.in.l.si ad fi.in.viij.opp.C.de edi.di.adria.tollen.vbi p illū tex.no.q̄ qñ ,p̄testat⁹ in iudicio q̄ nulla nouitas fiat vel similia debeo ex primere cām in iudicio. Adde etiā q̄ illā cōclusionē tz Bar.in.l.nō solū.§.morte.i.ij.qō.ōncipali.in ver. circa tertiā.j.co.vbi tz q̄ nisi in p̄testatione includat iusta cā vel p̄cludēs ,p̄testatio nullius est momēti p multa iura ō ob⁹ ibi p Bar.Scōo diligēter aduerte circa verba Bart.tēdētia ad intellectū t limitationē hui⁹ tex.inquātū Bar.dicit se separit q̄ in hoc tex.pōt nūciari nouum opus coā vicinis:t hoc mō.nucio nouū op⁹ tali p̄tori coā vobis vicinis q2 ei in ipso opere,ppter ei⁹ officiū vel metū nūciare non audeo:ℨ in ipso opere talē nunciationē coā vicinis facere nō pōt ita loquitur iste tex. ℙrobat Bar.per simile q2 ,ppter violentiā vel metū p̄toris nō solū pōt ,p̄testatio fieri coā vicinis ſm.l.ij.in fin. C.de bis qui per me.iu.non appel.sed etiā possum appellare.l.cū quidā.ff.de appel.no.q2 magna est limitatio ad istum ter.si est vera nemo tāgit.Ego aūt valde dubito:t credo q̄ talis nunciatio extra locū edificij etiā coā vicinis facta non debeat valere sicut non valeret si fieret in ipso opere. ¶Moueor primo p generalitatē huius tex.vbi generaliter decidit nō posse nūciari p̄tori nec restringit an fiat in opere vel ex:t dicere vt dicit Bart.esset restringere t violare istū text. Scōo t fortius moueor per ea que tenent gl. Bar.t cōmuniter doc.t dixi.s.in primo notabili vbi tenent qō nunciatio noui operis ideo nō pōt fieri p̄tori q2 habet vim citationis seu p̄uocationis ad iudiciū q̄ tacito nō pōt fieri p̄tori durāte officio. Ista ratio partim iter militat sive fiat coā vicinis in opere edificij sive extra opus.q̄ ratio cessat.in.l.cum q̄dā.ff.de app. allegata per Bar.vbi appellatio nō ,pbibebatur fieri licet p̄pter iustū metū omitteretur.nimirū si talis appellatio potest interponi coā vicinis.d.l.cū quidā.vel si vult potest ,p̄testari.d.l.ij.ad fi.C.de bis qui per me.iu.nisi fortasse tu diceres sustinendo Bar.q̄ intentio Bar.sit qō nunciatio que fit extra locum edificij coā vicinis non sit citatio nec ,puocatio ad iudiciū ex quo nō sit in opere quod alias requiritur.§. nunciatione.t.§.q̄ quis forte.§.ead.l.sed bene quando nunciato sit in opere tunc est p̄uocatio ad iudicium t tunc p̄hibetur fieri p̄tori.ita loquatur iste tex.Sed vellem istud ,pbari aut lege,aut bona ratione:quia aut ius diceret quod nūciatio noui operis que fit vicinis extra locum edificij liget p̄torem vt non possit edificare vltra:t habeo intentū contra Bartol. q2 erit p̄uocatio ad iudicium, quia si p̄tor vult posse tute edificare petet ab alio iudice remissionem se submittendo aut

tenitus

inuit⁹ satisfiabit: vt declarat Bart. in l.e.q.r in hoc credo qꝫ male possit defendi Bar. aut vis dicere q talis nunciatio que fit cozā vicinis extra locū edificij no leget ptozē. z cōsequēter sit ineffican. certe isto mō Bar. male loqueret. ℙ primo qz de tali nunciatione ineficaci nō esset cur ādū, z frustra Bart. opponeret talē practicā. ite Bar. se fundat per l. cū quidā. j. de appel. vbi illa appellatio interposita cozā vicinis est valida z efficax. ergo similiter intellexit Bar. q ista nunciatio sit valida z efficax z sic habeat vim ꝓuocationis ad iudiciū. cogita bene in predictis si possit defendi. Bar. Sustinēdo Bar. potes dicere q intentio Bar. sit q si nūciet cozā vicinis extra locū edificij talis nūciatio nō dī ꝓuocatiua ad iudiciū: eo qz nō est facta seruata forma hoc est qz nō est facta i opere iuxta. §. nūciationē. z §. si qs fort. ff. ea. l. tñ talis nūciatio hz effectū ꝓtestationis, z isto mō hz duplicem viā vel ꝓtestādi, vt dicit iste ter. vel nunciādi extra locū edificij ꝓuti ff. in. l. j. in ff. C. z his q per me. iu. non ap. iuncta. l. cū quidā. j. de appel. hz duplex remediū vel appellādū vel ꝓtestādū cozā vicinis. sed si nunciaret in opere nō valeret z sic non valeret vt nunciatio, nec vt ꝓtestatio. ita videtur fuisse mens Bar. Sed adhuc ꝓ ista solutionem argnitur fortiter. qz hoc mō Barto. vult q nunciatio q̄ fit extra locū edificij, z sic forma nō seruata: qz debet fieri in opere vt dixi cū nō valeat vt citatio valet vt ꝓtestatio. sz q̄ fit in ipso opere cozā vicinis z sic forma seruata qō nō valeat aliquid: z sic nō valeat et vt ꝓtestatio istud videt inepte dictū: qz grauꝫ est qñ peccatur i forma q̄ qñ peccatur in materia. l. an inutilis. in ꝓin. ff. de acceptilia. vñ dicit Bar. z oēs doc. in l. j. §. si quis ita. ff. de ver. obl. q qñ peccatur in forma non vz actus ꝓout fit, non vz etiā vt valere pōt. d. l. an inutilis. in ꝓin. sz qñ peccat in materia: tūc si nō vz actꝰ put fit. valet eo modo q̄ valere pōt. z sic Bar. debuisset dicere totū ꝓximum qō quādo nunciatio fit vicinis extra locū edilicij z sic forma non seruata nullo modo deberet valere etiā vt ꝓtestatio. secus qñ fit in ipso opere: qz tūc solū peccat i materia. Nisi diceres
17 q illo casu. l. resistat. z † qñ actus fit lege resistente certe
a nullo modo pōt valere. l. nō dubiū. C. de legi. z. l. cū lex in pri. ff. de fideiuss. gl. solēnis. in cle. j. in verbo inhibēte. s. de iure patro. sz certe etiā in ꝓximo casu qñ fit extra locū. z sic nō seruata forma legis cū actus fit ipso iure nullus. l. cū hi. §. si ꝓtor. ff. de trāsac. Itē videt dicēdū vt habet i. l. j. ff. de libe. z posth.
18 in. xiij. q. † No ex practica quā ponit Bart. q licet nunciatio fiat per verba de futuro. l. j. §. j. §. co. ité iz opus tā esset ex toto perfectū nihilomin⁹ in isto ter. nūciatio hz effectū sup opere iā perfecto. z hoc propter protestationē precedentem: z in hoc est iste. §. mirabilis ꝑm ℙ aul. de cast. hic. Tu aduerte qō iste ter. p prie loquitur qñ edificiū nō erat ex toto pfectū añ fi nē officij. vt patet tex. ibi etiā q retro edificatū erit in illa implicativa etiā q̄ implicat q non solū destruatur opus factum post istā vltimā nunciationē, sed etiā illud qō ante erat edifica
19 tuz. † In xiij. q. aduerte q ratio differētie assignata p Bart. quare ꝓtori durante officio nō possit nunciari vt acquirat istō interdictū nō videtur rō generalis z ꝓfecta. Nā pone q sit dubiū an nunciās ex interdicto qō vi aut clā habeat dominium vel possessionē z sic ius nunciādi ibi certe non posset tūc sperni, z esset tunc ꝓuocatio ad iudiciū sicut in hoc interdicto. Adhuc est ergo rō diuersitatis quare magis ꝓtori durāte officio nuncietur ex interdicto quod vi aut clā q̄ ex isto: qz ibi oīno absq; alia denunciatiōe cōpetebat illud interdictū ex capite q vi aut clā, ergo nunciatio nihil noui ꝺz acquirere sed solū mutare qualitatē: secus est hic vbi absq; aliqua nunciationē cōpetebat. Ista fuit rō iurisconsult. in l. phibere. in ꝓin. j. q vi aut clā. z declarat Bart. in. §. seruo. s. ea. l. Rap. cu. dicit se nō bene intelligere Bar. quō possit nunciari ꝓtori vt pareat interdictū qō vi aut clā z nō istud interdictū huius tituli cū habeamus q si fiat nunciatio z edificetur sꝑneta nunciatione cōpetit istud interdictū demolitoziū. l. ꝓtor. §. hoc interdictuz. ff. z. §. deinde. j. eo. Sed ad hoc facile pōt rñderi. ℙ primo qō Bart. loquatur in casu certo qñ nunciatio fiebat ad causandū interdictuz qō vi aut clā. Secōo qz etiā si fiat nūciatio ꝓtori simpliciter poterit causari interdictū qō vi aut clā z nō istud. si fiat nunciatio non in ꝑsenti nec in loco edificū certe nō valet quo ad istū interdictū. §. nunciationē. z. §. si quis forte. s. ea. l. sed bene vz q̄ ad causanduz interdictū q vi aut clā. gl. est in. l. aut q aliter. §. si quis cū denunciasset. in gl. j. ff. qō vi aut clā. Bar. in. §. si quis forte. s. l. ¶ Jn. xv. q. adde bonū ter. in cle. cām. in verbo veruz. de elec. que allegat Bar. in. d. l. j. §. sed z aristo. ff. qō vi aut clā. ¶ Jn vltima questione limita nisi iudex consueuerit dare audientiā in alio loco puta in camera: quia tunc etiā ibi debet queri z protestari, vt est gl. i. c. cupientes. §. qō si p viginti. in verbo proposita de ele.

in. vj. quā reputāt singulare ē Jmo. z Lud. hic. Idē tz Bar. in l. j. §. dico. ff. qñ appel. lic. z per ista remanet expedit⁹ ꝓm⁹ intellectus gl. z omnes questiones formate p bar. ¶ Jn ea glo. ibi, vel secōo, z um isto secundo intellectu declarato z defensato, vt p Bar. trāseunt indifferenter oēs hic. z Bart. notabiliter in. l. fi. in pe. col. ff. de ap. reci. Ego aūt licet credam dicta Bar. esse vera in se: tñ dubito an iste intellectus possit defendi ad istū tex. ¶ Mouco: ꝓio ex fundamēto Jac. de are. cui Bar. nō directo rñdet qz cū possit nunciari par p iactū lapilli vbi perdit possessio frustratoziū est istud remediū. nec est verū fundamētū gl. dū dicit q si nō nuncio per iactū lapilli: qz idē non deficeret. qz si edificauerit sꝑneta nunciatione totū debebit destrui. l. ꝓtor. §. hoc interdictū. z. §. sed. vē. j. eo. Nisi dicere q etiā in. c. dilecti. z in. c. vt debit⁹ de app. poterat verbo appellare: z tñ arripere iter ad papā hz vim appellatiōis.
¶ Secōo moueo: qz ꝑm hunc intellectū imꝓzpriat litera ibi ꝓtori qz intelligit. i. per ipsū hz ꝓtorē. ¶ Tertio z fortius moueo: Nā videtur mihi q Bar. z doc. seipsos cōfundāt dū volūt sustinere istū scōm intellectū gl. p. c. vt debitus. de app. a Nā ꝑm illa iura solū arripere iter facta ptestatione hz effectū appellatiōis. vt quicquid postea factū sit reuocet tāquā attētū pendēte appellatiōe: ergo ꝑm illa iura in terminis. §. nostri sufficeret solū ꝓtestarit arripere iter ad iudicē z istud solū deberet sufficere ꝓ nunciatione. tñ tex. requirit q postea fiat nunciatio quasi repetita dic. z istud ōt Bar. in summario suo. Arripere iter ad ꝓtorē hz vim nunciationis secuta postea nūciatione. Nec pōt dicere q ista reiteratio requiratur ꝓpter ali
20 quā culpam vel delictū put dixi. §. in tertio no. ¶ Quarto qz nō videt veruz q de iure ciuili arreptio itineris ad principez habeat vim appellationis put vī ter. i. l. j. C. vt lit. pēd. z ibi Rap. ful. in primo notabili expresse no. ex illo ter. q arreptio itineris ad principē nō habeat vim appellatiōis iterpolate ab b ipso iudice, lz ꝑm canones arripere iter ad papā interdū habeat vim appellationis, z interim ipedit ꝓcessuz. Sed ad istō
21 vltimū tu dic q nō dz induci differentia inter ius ciuile z cano
b nicū † imo qñ aliquid est clare decisuz de iure canonico, z nō reperit ꝓtius expsse de iure ciuili stam⁹ iuri canonico etiā in foro ciuili. c. j. z. ff. de ope. no. nū. z est gl. in. c. q venerabilēq filij sint legi. z in. c. lz. ex suspecto. de foro cōp. declarat Bar. i. l. ꝓtilegia. C. de sac. san. ecc. ad textum in. d. l. j. C. vt lite pen. Rñde q ibi duo concurrūt. ℙ primo q quis ptestet parti ex presse ne aliquid noui faciat. Secōo qz arripiat iter ad superiorē. Ista duo habēt vim appellatiōis. d. c. dilecti. z ita ꝓprie declarat. Bar. hic. ꝑz in d. l. j. nulla interuenit ptestatio. lz solū ibi dī q fuit ꝓrecta supplicatio principi, forte et ignorante iudice z parte. Mimirū si ibi solū arripere iter ad superiorez nō hz vim appellatiōis. d. l. j. ¶ Jn eadē gl. ibi, vel tertio. adde q ꝑm istū intellectū limitat regula. §. si qs forte. z. §. nunciationē. s. ea. l. in quibus traditur. p forma q nunciatio fiat in opere. nā illa iura ꝓcedūt qñ de facili nunciās posset ire ad locū edificij. z sic posset sibi esse ꝓsultū: alias permittitur nunciatio p ptorē extra locū edificij. Et licet Bart. z alij ē teneāt istū intellectuz: tñ qz oporteret facere multas subauditiones z diuinationes vt facit Bar. ad istū tex. Jdeo mihi nō placet ad istū tex. ℙ retereā iste text. q vult q postea debeat fieri secunda nuntiatio non patitur istam tertiam lecturā, nisi diceres q debeat primo ptestari pretorie non posse nunciare i loco edificij ꝓpter nimiam distantiam loci: z postea debeat iterum solenniter nunciare.

2 ¶ Illi dicuntur domini naturales qui sunt domini de iure gentium: sicut reges.
3 Et causa pub. dicitur nunciari quādo agitur vt. ll. teneantur.
4 Quando dicitur fieri nunciatio ex causa impolitia.
5 Etiam si dominus edificat contra seruitutem debitam pōt etiam ipsi domino no. op. nun.
6 Qui imponit seruitutem predio suo dicitur ius suum minuere z ius alterius augere.
7 ℙrohibitus rē alienare prohibitur seruitutem ei imponere.

Sextus pedius. † Nūciatio gra iuris nostri
1 ꝓsequādi pōt fieri ex tripli
2 ci cā naturali imposititia z publica. hoc dicit. † Not. j. ꝑz Bal. quod illi dicuntur domini naturales qui sunt domini de iure gentium sicut reges. Adde q i priuatis dominū semper est de iure gentiuz: lz plures modi acquirendi sint de iure ciuili. vt inquit Bar. i. l. j. post gl. ibi. ff. de ac. re. do. z i. l. ex hoc iure in. ff. col. ff. de iusti. z iur. ¶ † Secōo no. q dī ex cā publica nunciari qñ agit vt leges tucātur: facit qō egregie vult Jn no. in ca. olim cām. in gl. vlt. de resti. spo. vbi lz q ꝓ defensiōe legū est etiā licitū bellū inferre. Jmo. z Lu. robic sequunt bart. in l. hostes. in. ij. col. ff. de capti. quē casum adde ad gl. z doct. in

¶ Act⁹. Ad de Ab. in dis putatio. incipi. Augerio. col. xiij. ver. Secundo ꝓbatur.

¶ Qñ Adde ter. in. c. clerici de iudic. ter. i. c. vlt. ō secū. nu. gl. sūme. x. dis.

4 lex hoc iure. ff. de instr. et iur. ¶ Tertio no. q nunciatio sit ex cā ipositītia qñ edificat ꝺ seruitutē debitā: et dicitur imposititia: q2 nisi seruitus iponat oīa ꝑdia alias sunt libera. l. altius. C. de ser. et aqua. l. sꝑiuscꝫ. et ibi late Bar. j. eo. Et si diceret q imo qñ nunciatur rōne seruitutis qꝺ etiā debeat dici ex cā naturali, sicut qñ nūciatur rōne dñi cū seruitutes sint de iure gentiuꝫ sicut ꝺ dominia. §. fin. inst. de vsu et habit. per quē text. ita tꝫ Bart. in. l. ex hoc iure. in fin. ff. de iusti. et iure. Rūdet ſm Rap. cuma. hic q ideo non dī fieri ex cā naturali: eo q2 assumplit sibi speciale nomē. s. ex causa impositītia nec remansit in noie generis. s. ex causa naturali sicut in simili dicimus in cōtractibus: q2 aliqui remanserunt in noie sui generis et appellantur innominati. qdā habuerunt spāle nomē et dicuntur nominati. l. iuris gentiū. §. j. ff. de pac. ¶ Quarto not. tex. exp2es

5 sum ꝺ q et si dñs edificat ꝺ seruitutem debitā q etiā ipsi domino pōt nūciari nouū opus. et ita manifeste destruit quedā solutio glo. in. l. ꝯ. §. eo. et in. l. inter seruitutes. §. fin. ff. de seruitu.

6 vrb. pred. ¶ Quinto no. q qui imponit seruitutē ꝑdio suo dicitur minuere ius suū et augere ius alterius. Vnde est q ꝓhibitus alienare rem ꝓhibet illi seruitutē imponere. l. fi. cuꝫ simi. C. de rebus alienis nō alienan. ad hoc adde qꝺ vult Bar. in l. indebiti. §. si nummi. in vlti. col. ff. de condi. indebi.

2 ¶ Contra edificantē spēta nunciatione datur interdictum quod vi aut clam et interdic. vti possiꝺe.

3 Que dicatur ꝓpꝛie nunciatio.

4 Qui non possidet nec prætēdit se possidere potest tamen nunciare nouum opus.

5 Quando quis edificat in solo suo ꝓpꝛio a se possessio nō est necessaria nunciatio.

6 Preceptum ali quod non potest fieri per iudicem alicui: nisi altera parte cuius interest petente.

7 In his q respiciunt ꝓuatam vtilitatem iudex non debet impartiri officium nisi petatur.

8 Quando iudex incepit a precepto et sic via executiua: anteꝯ de causa cognouerit debet saltem preceptum suum iustificare: cum clausula: et si senserit se grauatum ꝛc.

9 Preceptū ꝓtoris ꝓhibitiuū ne qs edificet qd ꝺz cōtinuere.

10 Qui nunciat nouum opus simplici verbo et perdit possessio. potest eam incontinenti ꝓpꝛia authoritate recuperare.

Eminisse. Qui nunciat simplici verbo perdit possessionē si eā ꝺz: secus si per ꝓtorē

1 vel actū lapilli* et ꝺ edificantem spēta nūciatione datur interdictū quod vi aut clā. interdictum vti possidetis. hoc dicit. ¶ In tex. ibi: im mittere vel ꝓcere qd differāt. declarat ter. in. l. malū. §. j. ff. de ver. sig. ¶ Nota triplicē formā nūciatiōis et pōdera q oēs isti tres modi dicunt ꝓpꝛie nūciatio noui operis. et in oibus illis tribus ꝺz loc̄ū iste titulus et edictū ꝓtoris ſm cōiter oēs scribentes. Sed subtilis Rap. cum. hic. et in. l. j. §. operis. ꝺ. eo. fuit in noua et mirabili opinione ꝺ oēs quam sequit. ꝺ. Ja. bu. hic. et in. ꝺ. §. in operis. et q2 est pulchra subtilis et necessaria ad intellectū totius istius ti. ideo ego plenius

a ¶ Quarto. No. q nūciatio pōt fieri habēti dominū plenitudinē. Jaſ. i l. in ꝓpinciali. ꝯ. no. ꝺ. eod. Purp.

2 lati* ꝙ ipli ifistā. tenēt ipsi* q ꝓpꝛie nūciatio sit illa ꝙ fit simplici verbo. et q de ista loquat ꝓncipaliter iste titul*. et quasi oēs leges. illa vero q fit p ꝓtorē vel iactū lapilli nō sit ꝓpꝛie nunciatio. ſz ꝓhibitio. Ex ista opinione resultāt cozrelarie plures mirabiles effectus ad istū titulū et mirabiles ꝓclusiones. Prima ꝓclusio est q vbi nūciatio fit simplici verbo ibi ꝺz locū remediū satisdationis. ſz qñ fieret p ꝓtorē vel iactū lapilli nō est locus satisdationi. et nunciatus satisdaret per hoc non sequeret q posset edificare. Secūda cōclusio sequit q qñ fit nunciatio simplici verbo si spernat et spēta nūciatiōe edificet ꝺz locū interdictū demolitorii. sec9 qñ fit p ꝓtorē vl iactū lapilli, et ꝛc. Rap. in. ꝺ. §. in operis. q ista videt sibi esse iustissima et verissima. Primū q nūciatio ꝓpꝛie sit q fit verbo. q vero fit p ꝓtorē vel iactū lapilli nō sit, ꝓpꝛie nūciatio ſz ꝓhibitio, dicūt manifeste ꝓbari i isto tex. in pn. et in versi. ceterū. et in ver. et si i suo. Adde tex. in. l. j. §. ſz si qs iactu. ff. qꝺ vi aut clā. Et si diceret put ego dicebā i. ꝺ. l. §. in operis. ꝺ. eadē q imo i tex. nūciatio q fit verbo dī ꝓhibitio cū isto tex. in vna cōstructione dicat mali9 est per ꝓtorē vel iactū lapilli ꝓhibere ꝙ operis noui nunciatione. et sic verbū ꝓhibere refert etiā ad nūciationē verbalē. Rūdet Rap. cu. hic q vnica est species nunciationis. s. q fit verbo vt dictū est. ſz bene sunt tres species ꝓhibitiōis. Nec seqt ista ꝓhibitio: ergo est nunciatio: sicut non sequit est animal ergo est homo. Et sic vult Rap. q ꝓhibitio sit gen9 et sub se cōprehēdat tres species de quibus in ter. nūciatio vero sit vnica species tm̄. s. q fit verbo. et si diceret in ꝺ. rii facere tex. in. l. j. §. nunciatio. el. j. ꝺ. eod. vbi ꝺ tex. nunciatio ex hoc edicto non ꝺz necessariam ꝓtoris aditiōem, ergo innuit quod nunciatio ex hoc edicto potest fieri per ꝓtorē. Rādet Raph. q ille tex. vult dicere q nō est necesse adire ꝓtorē, vt ꝙcedat facultatē nunciādi. cū possit de se ꝓpꝛia authoritate nūciare. ¶ Prima ꝓclusio q qñ fit ꝓhibitio p ꝓtorē vel per iactū lapilli, q tūc nō habeat locū remediū satisdationis, ꝓbāt ipsi ꝓtores: q2 nō est tex. q ꝺ hoc loquat, nec hoc velit. Itē q2 ꝓtor q adinuenit nūciationē q fit verbo illo casu etiā adinuenit remediū satisdādi. l. ꝓtor. §. deinde. j. eo. Alia ꝓclusio, q qñ fit ꝓhibitio p ꝓtorē, vel p iactū lapilli. q si edificet spēta nūciatione q nō habeat tūc locū interdictū demolitorii. optime ꝓbat ꝓpositū tex. in ver. si. et si forte, vbi est tex. q qñ edificat in nro, quo casu dictū est qꝺ ꝺz ꝓhiberi p ꝓtorē, vel p iactū lapilli, subiicit tex. si edificare ꝓsenserit. q tūc �herit locū interdictū q vi, aut clā. vel vti pos. q vult q tūc nō habeat locū interdictū demolitorii. Et ꝛc. ꝺ. Alex. in summario isti* vltime partis dicat q ꝺ edificātē spēta nūciatiōe cōpetit non solū interdictū demolitorii ad destructionē opis: ſz et interdictū q vi aut clā. aut vti poss. tm̄ istud de interdicto demolitorio nō ꝺz in isto versi. si. nec est ibi aliqua dictio implicatiua, q̄ istud implicet. Cōfirmat rōne: q2 tūc nō ꝺz cōtenti maiestas edicti ꝓtoris: et sic hui9 tit. cū ꝓtor i isto edicto nō adinue-

3 nerit nisi formā nūtiā. li verbo. † Istud etiā ꝓbatur aliter in isto tex. in ver. at si i suo. vbi ꝺ edificātē i solo ꝓpꝛio ipsi* edificātis fit nūciatio verbalis: et sic ꝓpꝛie: et tūc ꝺ perseuerāte in edificādo nō dicit tex. esse recurren. ad interdictū q vi aut clā. vel vti pos. cū tunc prouideat alio remedio meliori. s. interdicto demolitorio. Ex ꝓdictis sequit cozrelarie clara rō quare p simplicē nūciationē q fit verbo facimus aduersariū possessō rē et nō p eā q fit iactu lapilli vel p ꝓtorē, put tex. hic: et in. l. j. §. in operis. ꝺ. eo. q2 in nūciatiōe verbali. q est ꝓpꝛia nunciatio ibi tm̄ ꝺuenit ad remediū satisdatiōis, p qꝫ satisdationē sit aduersari9 possessor. vt est tex. clar9 in. l. ii ali9. §. ait i l. j. q vi aut clā. nō sic est qñ fit p ꝓtorē, vel iactū lapilli: q2 cū ibi nō sit loc9 remedio satisdationis. vt dictū est sed deueniat ad interdictū q vi aut clā. vl vti pos. vl dicit iste ter. in fi. et sic cū ibi nō sit locus satisdatio. ꝯ nōtiās nō pdit possessionē. Ista vī ꝓcludēs rō. q2 rō gl. et doc. in. ꝺ. §. in operis vī valde debilis de q vlti: no ibi satis dixi. ista opi. ſz sit colorata, et forte inſtricta di sputatiōe posset defendi: ego, tñ se quor cōes sententias reprobatis oib9 que. s. dicta sunt. et in primis inquantum Raph. et do. Ja. facit̄ differētiā inter nūciationē et prohibitionē. et volūt q in nūciatione ꝓpꝛie habeat locū hoc edictū. et ei9 remedia. et nō in ꝓhibitione, q̄ fit iactu lapilli, vel p ꝓtorē: dic q in ꝺriū ꝛz gl. ordi. in. l. si. ꝓcurator. j. e. q̄ sequit Bar. hic in. tñ. q. ſz ꝺriū tenuerit gl. in. l. j. in pn. et ibi Bar. sibi ꝺri9 in pe. eo. §. eo. ¶ Scōo i ꝺriū est fortis tex. in. l. si opus nouū. j. eo. vbi q̄ fit p ꝓtorē est nūciatio. et Raph. met. allegat illū tex. ꝺ istam suam opinionē tanq̄ fortē: et nihil rūdet: et sic nō obstabit iste tex. q appellat ꝓhibitionē qñ fit p ꝓtorē: q2 text. ibi appellat nūciationē. Mā ꝺ prout etiā fatetur Raph. nunciatio verba lis appellatur ꝓhibitio in hoc tex. ¶ Tertio in hoc ꝺrium facit tex. in. §. si qs ipsi ꝓtori. §. ea. l. ſm intellectum. et scōm tertium intellectū gl. et ibi. et licet Raph. respōdeat q illi duo intellectus non sunt veri, sed tm̄ primꝰ. tñ cōmuniter approbatur per Bar. et alios scribētes ibi. ¶ Quarto in ꝺriū facit tex. in. §. sed et si in edes. et. §. sextus. s. ead. l. vbi qñ in nro edificatur nunciatur in nostra gratia conseruādi ius nostrū: et sic per ꝓtorē vel iactū lapilli: alias non cōseruaremus ius nostrum. cum saltē possessionē perderem9 vt hoc tex. et tamen dicitur nunciatio, et non ꝓhibitio. ¶ Quinto in cōtrarium pōdera tex. in. ꝺ. l. si alius. §. ait Jul. et tex. in. ꝺ. l. ꝓtor. §. nonnulli. j. eodē tit. que iura volunt, quod concurrat interdictum demolitorii: ꝺ quo in hoc titulo, et interdictum q vi aut clam. Unde arguatur sic: aut vi intelligere ista iura loquantur de nunciatione, que fit per ꝓtorē vel per iactum lapilli. prout innuit tex. in. ꝺ. §. ait Julia. in verbo ꝓhibitus: et tunc falsa vna inductio. q̄ faciunt de isto textu in fi. quia quamuis text. hic dicat competere interdictum quod vi aut clā. vel vti possi. non per hoc negat quin etiam competat interdictum demolitorii: vt dicūt ter. allegati. et tex. in. l. si forte. §. sciēdū. ff. si seruit. vē. Aut intelligis illa iura de nūciatiōe noui operis facta verbo: et tunc erit falsa alia inductio, quam ipsi faciūt ꝺ isto tex. in ver. at si in suo. vbi dicunt velle tex. q qñ fit nunciatio ꝺbo. ex quo tunc cōpetit interdictū demolitorii ex isto edicto q tunc cessat interdictū q vi aut clā. istud esset ꝺ iura pallegata, in quibus ꝺz vtrunq̄ remedium cōpetere. ¶ Preterea aduertendum est q qñ quis edificat in solo suo ꝓpꝛio et etiā a se possessō. tunc bene verū est qꝺ nō cōpetit interdictum qꝺ vi aut clā. l. j. §. j. vbi glo. ordinaria. ff. qꝺ vi aut clā. firmat Bar. in. §. si quis ipsi ꝓtori. in. xiii. q. §. eadē. l. ¶ Sexto in ꝺrium facit: q2 si vera esset eorum opinio multū restringeret

edictum

edictū ꝓtoris loquēs de remedio satisdatiōis ⁊ de interdicto demolitorio posituꝫ in.l.ꝓtoꝛ.i ꝓn.⁊.§.hoc interdictū.j.eo. ⁊ dicere ꝙt ipsi dicunt ꝙ ꝓtoꝛ solū adinuenit nunciationez ꝙ fit verbo ꝓpter eā inuenit remediū satisdatiōis ⁊ remediuꝫ demolitoꝛiū. nō autē adinuenit eā ꝙ fit iactu lapilli vl̄ per ꝓtoꝛē. Ista est magna diuinatio ⁊ restrictio ad istū tex. ⁊ istuꝫ tituluꝫ ⁊ ad istud edictū ⁊ est sine lege ⁊ sine authoꝛitate. ¶ De ꝓtimo in ꝫ primū facit: qꝛ si vera esset eoꝛ differentia inter ꝓhibere nunciare quā tñ differētiā supza repzehēdi: certe ꝓhibitio esset efficaciꝛ ꝙ nunciatio, qꝛ ꝓhibere dē cuꝫ effectu sine remissione. nunciatio est cū remissione, ꝓout tenuit gl. in.l.j.in ꝓrin. in gl. parua. in verbo, ꝓhibēdi. ⁊ i gl. magna. §. eo. ⁊ ibi Bar. in penul. col. ⁊ videt ꝓbari in.§. si plurū. in fi. §. eo ꝙ deberet operari efficatiozes effect⁹, cui⁹ ꝓximū sequit ex
4 opinione Rap. ¶ Sedo⁺ nota ex isto textu non cauillādo literā qđ qui non possidet nec ꝓtendit se possidere: pōt tamē nūciare nouum opus ꝫ Bar. in l.j. in ꝓrin. in. vij. q. §. eo. vbi dixi de hoc. ⁊ nō vlterius repeto. ¶ Tertio no. in ver. at si in suo.
5 ⁺ ꝙ qñ quis edificat in solo suo ꝓpzio a se possessio qđ tunc non est necessaria nunciatio. Ratio quilibet pōt in re sua a se possessa libere edificare. Adeo ꝙ pendente etiaꝫ lite non pōt ꝓhiberi. l. pe. ⁊ fina. ff de aqua q. ⁊ estī. ⁊. l. si pr⁹. §. eod. Nec tunc habet locū interdictum ꝙ vi aut clam. nec interdictum vti possi. l.j. §.j. ⁊ ibi glo. ff. qđ vi aut clā. Bar. in. §. si quis ipsi ꝓtoꝛi. in. xiij. q. §. ead. l. Cum ergo isto casu cessent talia remedia: tex dicit ꝙ tunc nunciatio est necessaria, sed qñ quis edificat in nostro vel in nostrū imittit, cuꝫ tunc etiā alia remedia cōpetāt. s. interdictū qđ vi aut clā. ⁊ interdictū vti possi. cū tunc nunciatio noui operis nō est ita necessaria: ista videt mihi qđ sit versa mens intentio literę ⁊ tunc bene stabit ter. i verbo necessaria: ⁊ nō destruent vt faciunt gl. ⁊ doc. q exponūt necessaria. i. vtilia. Jn gl. in verbo eū. Iz si breuis habes elicere
6 quinq; ꝯclusiones. ¶ Prima est ⁺ ꝙ ꝓceptū aliqđ non ꝺz fieri p
7 iudicē alicui, nisi altera parte cuius interest petēte. Et rōne ⁊ in his q respiciunt ꝓmatā vtilitatē iudex nō ꝺz impartiri officiū nisi petat. l. iij. §. hoc autē iudiciū. ff. de dā. infec. cū aliis allegatis per Bar. hic. ¶ Pōdera secōdo er hac gl. notabiliozem ꝯclusionē ꝙ etiā in his q a principio nō requirunt aliquā causę cognitionē, vt est act⁹ nunciādi: tū ꝓtoꝛ nō ꝺz facere talem actuꝫ nisi parte petente. gl. ibi iuncto tex. Tertia ꝯclusio est qđ ꝓceptū istud fit alternatiue vt nō edificet vel veniat
8 rūsurus istud reꝓzebēdit Bar. ⁊ vult ꝙ debeat copulatiue cōcipi sicut boni ꝓzacticātes obseruant. Quarto habes ex ista gl. q ad hoc quotidie allegatur ⁺ ꝙ qñ iudex incipit a ꝓceptoꝛ sic a via executiua qꝛ ꝓcepit parti ꝙ aliqd faciat vel nō faciat antequā de cā cognouerit debet saltē ꝓceptū suū iustificare. ⁊ si senserit se grauatū cōpareat iustitie suplemētuꝫ recepturus. de clausula habes glo. hic. ⁊ meliozē in. c. ex parte. j. §. fi. in gl. vlti. de verb. sig. ⁊ ita Bar. in l.j. C. de execu. rei iudi. ⁊ ita curia romana ꝛm Alg. ⁊ Mod. hic. ⁊ Bal. in consi. cxiij. ꝙ incipit ꝓponit qđ duplex fuit nunciatio ad fi. ⁊ illo cōparēte illō ꝓceptū qđ erat executiuū. s. qđ solueret vel faceret resolut in vim simplicis citationis vel nunciationis ꝛm Bal. in l. ū. in. iij. col. C. de episco. audi. ⁊ in l. ea. quidez. C. si mancip. ita fue. alie. in. l. j. §. ij. ff. de iure delib. ⁊ in rubrica. C. cōmi. vel ept. de qua materia habes per Moder. hic, ⁊ diffuse per do. Alex. ad quē te remitto. ponit Bal. vbi aliter tenet i. l. nec qꝫ §. vbi decretū. ff. de officio procōsul. ⁊ lega. ⁊ ibi dixi. Ang. de are. in. §. curare. instit. de actio. vbi etiā dixi. Et si tu dicerēs qđ ista doctrina est ꝺ directo ꝫ istū ter. iuncta gl. vbi est ꝓceptum cū clausula iustificatiua: ⁊ tamen si ci tatus cōpareat remanet ad hoc firmū ꝓceptum: qꝛ non pōt edificare, ergo nō resolutur in vim simplicis citatiōis. Rūde ex mēte Rap. ꝙ hic loquit vbi ꝓhibitio ꝛz siue iuste siue iniuste fiat nunciatio. l.j. in ꝓrin. §. e. nec requirit cause cognitio vt ꝑdixi i actu nunciationis. Sz predicta ꝓcedūt regulariter qñ inspicitur an iuste vel iniuste sit factum. Quinto habes ex gl. qd debeat ꝫtinere istud ꝓceptū ex parte ꝓtoris. l. vt nō edificet. Bart.
9 reꝓzobat qꝛ ꝺz impersonaliter dicere ne aliquid operis fiat: ⁊ sic id qđ nūciat ꝺz indefinite cōcipi ꝓout sunt verba ꝓtoris in. l. ꝓtoꝛ. in ꝓrin. j. eo. ꝺe quo plenius ꝙ Bar. j. sup gl. in verbo posse. ꝛē vbi reserno dicēdū. Sexto ⁊ vltimo ex ista gl. colligit Lud. ro. in gl. i verbo possessionē. istā gl. reꝓzobat Bar. qꝛ verba personalia ne edificet bene sunt apta ad introducendū inter dictū qđ vi aut clā. sed non ad istud interdictū. idē tenent Pau. de ca. ⁊ Rap. cu. hic. idē latius Bart. i l. non solū. §. sed vt ꝓbari. in. fi. ⁊ i. l. si pcuratoꝛ. j. eo idē Jac. bu. hic reꝓzebēdit Bar. ꝙ tex. met quē allegat Bar. in. l. si pcuratoꝛ. j. eo. in verbo, ꝓhibuit opus noui faciētē. ⁊ sic ibi nunciatio fuit psonalis. ⁊ tā causat ēt istud interdictū. Bart. met ibi post gl. idē videt notare ex illo tex. Tu rūde dupliciter. ꝓmo ꝙ ille ter. loquitur q ad interdictū qđ vi aut clā. ⁊ isto nō faceret ꝙ Bar. tū qꝛ ex natura tituli videt etiā loqui de isto interdicto, ꝙt etiā ibi gl. ⁊ ꝫ Ideo respōde aliter ꝙ illa. l. si pcuratoꝛ. nihil facit ꝫ Bar. Nam etiā si nuncio impersonaliter dicoꝛ, ꝓhibere edificātē ne edificet, vnde nō sequit ex illo tex. ꝓhibeo edificātē: ergo nūciatio est personaliter facta. istā opi. Bar. etiā reꝓzehendunt Jmo. Paul. de ca. ⁊ Ludo. ro. in. ꝺ. l. si pcuratoꝛ. j. eo. Jmo. ⁊ Lud. in. l. ꝓtoꝛ. in ꝓrin. j. cod. ⁊ do. Alex. hic ꝙ tex. in l. nō solū. §. si cū iure. in verbo facias. j. eo. quē Bar. hic ꝫ suā ponderat opi. ⁊ ꝛz Bar. dupliciter ibi rūdeat tñ nō videt bone rūsiones, ꝫ bene verū est qđ quādo nunciatio esset psonaliter facta tunc nō ligaret successorē vel aliuꝫ ita loquit. l. si. j. eo. ¶ Jn gl. in verbo necessaria potes dicere vt dixi in tex. ego ꝫ istū tex. formo talē oppositionē, ꝺt text. nō cauillādo ꝙ si aliquis edificat in suo solo, ꝓpzio ⁊ a se possesso qđ noccat nobis possuꝫ ꝓhibere ꝙ nunciationē. in ꝫ primū adducitur tex. in. l. cū eo. ff. ꝺe serui. vzb. ꝓedi. vbi dicit text. cū eo qui extollēdo edificiū suum obscurat edes vicini nulla penit⁹ actio cōpetit. Ecce qđ ibi edificādo in suo facit illud ꝙ nocet vicino. ⁊ tamē ꝺt ter. ꝙ ad hoc ꝓhibēdū nulla actio competit: a qꝛ in solo meo a me possesso possum libere edificare, quāuis edificiū noceat vicino. Jmo ꝓcedit ille tex. etiā si ad emulationē vicini edificaretur ꝛm Ang. i ibi. ⁊. l. j. in. j. col. in ꝫ lozē. lec. C. qui test. face. pos. Et si intelligat istū tex. ꝙ sit qꝛ ꝓtēdebat seruitutē: est diuinatio ad tex. Tū Paul de ca. in. l. cū eo. restringit illū tex. quādo ille edificat vt sibi edificanti, ꝓsit. secꝰ si solū noceat tūc posset ꝓhiberi p. l. j. §. deniq; j. ꝺ aqua pluarc. Ita etiā intelligit ipse in l. altius. C. de serui. ⁊ aqua. ⁊ ibi dē Ly. ⁊ cōiter alī. ⁊ do. Bart. vero. in tractu seruitu. vzba. in tit. ⁊ rix. de solo seu area. in. iij. col. ⁊. ꝺ. Alex. ā. in cons. cccxv. lib. ij. qđ incipit, consideratis verbis. in. iij. colū. ¶ Extra gl.
10 inquantū Bar. cōcludit⁺ ꝙ nunciauit nouuꝫ opus simpli- b ci verbo ⁊ perdidit possessionē pōt eā incōtinēti ꝓpzia authoritate recuperare. Adde q idē tenet Albe. post Dy. in. l. j. §. i operis. §. eo. domi. Jac. pute. ꝓderat Bar. in hoc tenere ꝫ rium in. l. j. §. nunciatio. in. j. col. §. eo. vbi tenet nunciātē simplici verbo amittere possessionē: ideo non pōt ꝓpzia authoritate destruere. ita formaliter Bart. ibi ⁊ ꝺ. Piero. ro. saluat Bar. ab ista ꝫrietate qđ Bar. debeat ibi intelligi quādo nūncians postea ex interuallo volebat ꝓpzia authoritate destruere, hic quādo incōtinenti. Tu salua Bart. aliter. ꝙ loquatur i diuersis terminis. hic enim q̄rit Bart. an possit ꝓpzia authoritate recuperare. Jbi vero an possit ꝓpzia authoritate destruere. sed quicq̄d sit credo Bar. male dicere quāuis scribētes nihil addant, eo qꝛ possessio q acquirit ꝑ nunciationē verbalem acquiritur sine violentia nunciati ex sola timiditate nuncianti⁹ ꝛm gl. ⁊ do. in. l. j. §. in operis. §. e. ergo nihil faciunt iura allegata ꝙ Bar. Nec obst. tex. in. l. j. §. ſz si qs iactu. ff. qđ vi aut clā. qꝛ tex. ille loquit quando posſ. ꝓhibitionē edificandi factā per iactum lapilli quis perseuerat edificare, tunc dicit⁹ vim facere q ad edificanduꝫ, sed nos non sumus in terminis illis, sed loquitur quādo nunciādo verbaliter nunciās perdidit possessionē absq; alia edificatione vbi nō potest argui aliqua vis in acquirenda tali possessione. Tenendo tamen ꝯclusionē Bar. cā limita non procedere quādo nunciat⁹ post nunciationē verbalem ꝓestitit satisdationem: qꝛ cuꝫ per eam efficiatur iustus possessoꝛ, vt est tex. in. l. si alius. §. ait iuli anus. j. quod vi aut clā. ꝓout tenui in. ꝺ. §. in operis. certe nō posset tunc ꝓpzia authoritate recuperare.

1 ¶ Ubi periculum est in mora recedimus a regulis iuris communis ⁊ remittitur iuris dispositio etiam ꝓhibitiua.
2 Licitum est laico capere ꝓpzia authoritate clericum debitorem fugitiuum quando periculum est in mora.
3 Par in parem non habet imperium.
4 Sententia non valet quādo est lata a iudice non visa relatione nunciꝰ de citatione peremptoria.
5 Nunciatio potest sperni quādo grande damnum fit nunciato ⁊ modicum illi qui nunciat ex edificatione.

Si quis riuos. Not. ex isto ter. regulā ad ꝙ
1 quotidie allegat ⁺ ꝙ vbicūq; periculū est i mora tū recedim⁹ a regulis iuris cōis ⁊ remittitur iuris dispositio ēt, ꝓhibita vt hic: facit text. in l. si qs filio exheredato. §. hi aūt i fi. ff. de iniusto rup. irritoq; testa. ⁊ tex. in l. j. §. ff. de ferijs. ⁊ i l. diuus in pn. ff. de peti. here. ⁊ tex. in. c. baptizati. ⁊ ibi gl. v. dist. ⁊ tex. in. c. fi. ⁊ ibi gl. notabilis de pe ni. ⁊ remis. Hinc videm⁹ ꝙ licitū est capere debitorē suspectuꝫ
a de fugā quādo periculum est in mora. l. ait ꝓtoꝛ. §. si debi-
b toꝛē. cū si. ff. de bis q̄ frau. cred. etiā die feriato ꝺin honoreꝫ dei. vt est glo. singularis in. l. fina. in glo. §. C. de ferijs. cū suis

¶ Fug. Ald de Bar. in. l. fina. C. ō fer. Bal. i auth. Jmo. C. de actio. ⁊ obli.

¶ Etiaꝫ die feriato. adō bal. i. c. fi. in vlti. col. ō feriꝰ. etiam si sint ferie solēnissime. puta natiuitatis vel paschę dominī.

a ¶ Laico. Add de Jo. And. & Anton. de But. in ca. ij. de pig. Joā. de Imo. i. c. b j. de depos. doct. in. c. cū olim. el. j. de restitu. spol. Ho. de sanc. Bemi. rlv. di. in gl. sum me.

conco2dātijs. † Imo forti' ē licitū laico3 capere pp2ia auctho2itate debito2ē clericū suspectū de fuga q̄n periculū est i mo2a vt eū p̄sentet suo iudici ꝑm Abb. in. c. cū nō ab hoie. in. iij. col. de iud. & ante ḡ Bal. ibi in ij. col. & in c. dilectis. i. v. col. de appel. facit tex. que ipsi allegant in c. olim. de resti. spolia. Ad p̄dicta facit q tz Lud. Ro. hic referēs se ita ꝑsuluisse de facto q debito2 captus b propter suspitionē fuge non pōt ad' inualidandū captor̄ opponere de incōpetentia iudicis. mouetur per plura: p̄sertim q2 ñ poterat capi per priuatas p̄sonā authozitate p2opria vt d. §. si debito2ē fortius p̄ba bentē iurisdictionē, licet non q̄ad illā cām, p id q̄ nota g. ibi. notabilis in. §. serui vero. in verbo in transitu inst. de liberti. ḡ Lud ad simpliciter transit do. Alex. hic, adde q̄ ita ꝑsuluit Lud. Ro. in con. cclij. q̄ incipit, vnū est q̄ substatialiter obijcitur. vbi refert q̄ ista fuit singularis decisio ꝑ Pet. de Anch. in con. clxxxij. Tu dic melius q est in. cxcij. q̄ incipit, in auri liū veritatis vbi per plures bonas rationes: & ita tenet idem Lud. Rom. in. l. ij. ff. de iurisd. om. iud. & ibi per do. Alex. plene ꝑ tria audacter & subtiliter consuluit Aret. in con. xcv. q̄ incip. Respondeo do breuiter dubijs eleganter motis sed q2 op positionē plene retuli & respondi oibus eius fundamentis in l. ij. ff. de iurisd. om. iud. ideo ibi me remitto ad ea q̄ plene dixi. Itē adde ad p̄incipale regulā quā collegi ex hoc text. illō q̄ singulariter tenet Bal. in. c. j. ad fi. in ti. qualiter vasal. in ra. debeat fidelita. vbi tz† q si fiunt domini eiusdē castri, & vn' cōmittat delictum aduersus alium: certe nō pōt eb eo puniri: quia par in parē &c. ille a q̄. §. tēpe kl'iuū. ff. ad tre. sed dz adiri superiozi. limitat ibi, nisi periculū esset i mo2a: q2 tūc posset ab eo puniri, q̄ valde no. p2o extensione ter. in l. si quis filio exheredato. §. hi aūt. ad si. p2alleg. Itē adde ad p̄dictā regulā† q̄ licet alius sententia non valeat q̄n est lata a iudice non visa relatione nunc̄ de citatione per ēptozia ꝑm Bart. i l. hec autē. §. j. cuz suis conco2. ff. quib. ex. cau. in poss. eatur. Fallit nisi periculū sit in mo2a puta q2 statutum arcetabat iudicē ad p2onunciādū ita Bal. in fallsus. in. vij. colum. C. de fur. Item ad istā regulā adde illud q̄ tenet Bal. in rubri. C. cōmina. vl epist. circa medium quod si aliquis timet ne ꝺ ius ponatur ad torturā debet appellare & tunc etiā sua confessio erit ipso iure nulla. l. j. ꝑ totum. ff. nil no. app. penden. nec est opus isto casu quod superiozi adeatur q inhibeat iudici. q2 interim periculū est in mo2a & sic expectatio illius inhibitōis esset periculum allatura ꝑm Bal. quod not. q2 licet alias iudex a cuius interlocutozia vel grauamine fuerit appellatuz potest in causa p2ocedere nō citato amplius appellante. text. est in ca. eum qui de dolo & contu. in. vj. Bar. in. l. eius qui. ff de appel la. recipi. Fallit nisi per iudicem appellationis sit inhibitum ca. non solū. de appella. in. vj. declarat Bart. in. d. l. eius qui. Itē ad istam regulā adde illud q̄ voluit Bar. & ꝺns in. l. j. in p2in. ff. de offi. eius. cui mand. est iurisdictio. yn. in. l. placet. in. iij. q. C. de peda. iudi. q licet delegatus p2opter absentiā ozdi. nō possit p2onunciare vbi agitur de vita hominis. §. inbem'. in auf. de colla. colla. ix. Fallit q̄n dilatio pene esset periculuz allatura: puta q2 esset magnus latro vel seditiosus per tex. in d. l. si quis filio exheredato. §. hi autem. dixi plene post Bar. in. d. l. j. in p2inci. ff. de offi. eius. ¶ Bl. in verbo nunciatione dixit dr in duas. In p2ima declarat tex. & allegat conco2dā tes. In scōa per viā questionis opponit ꝺ text. & in effectu dat duas solutiones quas ꝑsequer̄ vt hic per Bar. scōa ibi: sed quid sit de nouo. ¶ No. illud q̄ in fi. dicit Bar. allegādo ter. in. l. j. §. sunt autem qui putant. ff. ne quid in flu. pu. q2 est notabile dictū ad limitationē huius titu. quo cauetur q̄ ed'ficatū sp2eta nunciatione sit demoliendū. l. p2eto2. in p2in. & §. hoc enter dictum. j. eo. Nā debet intelligi nisi grāde damnum sit nunciati, & modicū eius qui nunciat ex edificatione: tunc potest sperni nunciatio. Adde per dictum. §. sunt autem qui putant. id notabiliter tenet Bar. in l. quōminus. in. xj. q. ff. ō hu. vbi dixi. & ade glo. in. l. j. ff. de riuis.

b ¶ Captus. Adde Bal. il. generali. C. de cur. li. x.

2 ¶ Juramētū calumnie. Adde Bal. i ad fi. Spec. ti. ō iura. cal. ver. ſ pone.

3

4

d ¶ Ubicūq aliqd. adde Bal. i. c. si sacerdos. ō off. ord. Ang. de are. i. §. licet iste. inst. it. de actio. Joā. ō anan. consil. xxxiij. inci. visis & diligēter cōsideratio.

e ¶ Peritis i arte. Adde Bal. i repe. l. ij. ff. de iurei. vbi limitat hoc nō p̄cedere i foro ꝓscientie, de q̄ per eum dē Bal. in l. iusiurādū. ff. de iureiur.

1 Nunciato2 debet iurare de calumnia.

2 Juramentum calumnie est p2estandum iudice decernente & non aliter.

3 Istud iura. calumnie debet p2estari per iudicem si a parte petatur. & non aliter.

4 Ubicunq aliquid cōmittitur conscientie alicuius. licet ab eius declaratione non possit reclamari nec appel. tamē quādo declarat quod sibi videtur in conscientia tenetur iurare.

5 Facta nunciatione statim acquiritur ius nunciādi per quod possit agere & petere.

Qui opus nouum. In p̄secutione nūciationis tenetur nūciato2 iurare de calūnia aduersaria parte. b. petēte & iudice decernente. b. d. & est singularis. §. ꝑm Bar. ¶ No. q̄ nūciato2 dz iurare ō calūnia. & hoc ō vt tollat via calūnijs. l. in fundo. ff. ō rei vēd. c. quāto. de diuo2. q2 als erat statutū q̄ nūciatio siue iusta siue iniusta ligaret nunciatū. l. j. in p2in. §. eodē. Sine cr ista ratione infert q si nunciato2 p2ius p2obasset de iure sue nūciatiōis si postea pars peteret iurari ō calūnia nō teneret: q2 cessaret plumptio calūnie. ꝓfirmatur q2 posteā quis ꝓbauit intentionē suā nō cogit āpli' iurare ō calumnia. ita no. in. c. ij. in. ij. col. ō proba. per illū tex. & dicit alibi nō reperiri sic exp2esse. Tu potes dicere q ille tex. nō bene p2obet notabile Bal. q2 loquitur in iuramēto veritatis q vī esse superfluum posteā qs perfecte ꝓbibuit: iō de veritate vlterius iurāri. Nā est secus in isto iuramēto calūnie q etiā post perfectā p2obationē p2estandū est. glo. tū notab. in. c. ex literis de iureiur. in gl. fi. ad fi. tenet q iuramentū calumnie potest p2estari antequam sit in causa conclusum, & non post. de quo vltimo vide Bald. limitantē in. l. j. in p2in. & in. l. ij. §. sed q2 veremur. per illū tex. C. de iur. cal. No. cano. in. c. j. in p2in. per illū tex. ō iura. cal. in vj. ¶ Scō no tā' q̄ iuramentū calūnie debet p2estari iudice decernente & nō aliter. ideo si pars sola peteret q nūciās iuret de calūnia: pōt recusare: sec' si peteret cām quare nūciet, tunc tenetur exp2imere cuis petat sine authozitate iudicis, vt p gl. & doc. in. l. j. in p2in. §. eod. ¶ Tertio no. in verbo. exigat† q̄ istud iuramentū calūnie dz ꝓstari ꝑ iudicē, si pet' a parte, & nō alit. Adde ter. in. l. iusiurandum. & ad pecunias. §. q iuraran. in verbo ipso iure. & ibi Bar. ad hoc notat. C. de iuris & legiti. Limita illū tex. q̄ etiā parte nō petente iudex posset ex officio solo deferre istud iuramētū calūnie si suspicatur de calūnia nūciantis ꝑm ꝑau. ō castr. & Raph. hic adde tex. in. c. ij. ad fi. de iure calum. in. vj. & in. l. ij. §. fi. q2 veremur. C. de iura. calū. ¶ Quarto p istū tex. no. signant Ange. q tz nūciato2i credat de causa q̄ allegat q̄n est talis, q̄ nec esset vera sufficeret vt est gl. in. l. j. §. penul. in verbo ꝓtinet. ff. eo. & in. §. sextus pedi'. in glo. ad fi. s. ea. l. & sic statur ꝓscientie nūciātis: ita hic est tex. q tenet iurare ꝓscientia sua nō esse calumniosam. † Ex quo infert generaliter Ang. q vbicunq aliqd q̄ cōmittit ꝓscientie alicui', tz ab eius declaratiōe nō possit reclamari nec appellari, vt est gl. singu. in. c. statutū. §. assessore. de rescrip. in. vj. & q̄n declarat q ibi ita videt in ꝓscientia tenetur iurare per illū tex. Dz certe in tex. put etiā est ꝑau. de cast. non ꝓbat notabile Ang. q2 tz creditor nūciatozi in actu nūciandi, ꝓout dicūt gl. p2eallegate: ita non creditur in p2osecutione nūciationis: q2 tunc debet plene ꝓbare de iure suo & illo tēpore vult iste ter. q̄ debeat iurare de calūnia. Ita ꝑau. de ca. sequitur not. Ang. per illud q̄ alibi habetur q q̄n aliquid cōmittit peritis in arte vt iudicet ꝑm q eis videbitur tū debent iurare. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nup. l. cōparatiōes. C. de fide instru. l. Theopōpus. & ibi p Bar. ff. de dote pleg. Adde q̄ ista doctrina Ang. & ꝑau. ō cast. hic sequitur do. Alex. in cōsi. cc. & viij. in ij. vol. q incipit, visis verbis. ij. col. ad fi. Adde etiā q̄ idez tz Ang. in. l. apertissimi. C. de iudi. vbi simpliciter tenet q tz aliquid relinquatur conscientie alicuius tū requiritur q iuret per. d. l. Theopōpus. ꝑ to ista doctrina facit q̄ singulariter tenet Ange. in repetitione. l. si vacātia. iij. col. C. de bo. vacā. li. x. vbi tenet q si ex forma statuti debeat stari simpliciter verbo accusatoris, vel nūcij, vel denūciatozis, & tū semper intelligit q debeat iurare p. d. l. Theopōpus. & sequitur Alexan. in consi. lx. viij. in. iij. vol. q̄ incipit, clarissime doctor, & iustissime dom̄ne vicarie. in tertia colum. Adde q̄ vult Bald. in c. ceterum de iuramento. calum. vbi tenet q si in instrumento cōtineant q̄ de dānis & interesse credat simpliciter verbo creditozis, q̄ tū creditor tenetur saltē iurare de calūnia, si reus istud petat. Idē tenet Bal. in. l. iusiurādū q̄ ex quentione. in p2in. §. de iureiur. vbi tenet q̄ si in instrumēto exp2esse cōtineat q̄ stet dicto creditozis, intelligitur cū iuramento. Accedat quod dicit Bal. in. c. tuis. de testi. quod si aliquis p2omisit stare dicto alicui' intelligit q̄ ille tū debeat iurare per. d. l. Theopōpus. & sic remanet defensata doctrina. Ang. & ꝑau. de cast. hic ꝺ ꝓtra eā facit tex. in. l. rem non nouā. §. patroni. C. de iudi. secūq̄ no. Bal. ibi circa medium ex illo tex. q̄ quādocunq aduocatus dicat se habere conscientiā lesam potest a patrocinio discedere

dere:z de ista cōscientia sua stabit dicto suo q̄ est notabile secundū cū z ōt facere gl.in d.c.statutū.§.adhuc de reser.in vj.nisi rideas q̄ cuius lex diceret stari dicto suo tñ intelligit semp cū tacito vt expredictis patet. Capio gl.i verbo nunciare.q̄ diuide in quatuor. In prima timore ꝛ nūq̄ qō formabo nūc declarat tex. posita formal tres qōes. partes patent. In prima parte oppono sic. qualitas adiecta verbo dz intelligi ꝑ mp̄s verbi cui adicit.l.in delictis. §.si extraneꝰ. ff.de nox.l.si titius.z ibi Bar.ff.de testa.mil.late Bar.in l. ex facto in prin.vbi dixi.ff.de vulg.z pupi. Sed ista qualitas iurādi de calumnia adiicitur verbo ꝑntis tp̄is:ergo apparet q̄ dz iurare de calumnia tempore quo nunciat:sed certe tēpore quo nunciat non adest p̄etor sine quo non cogit iurare de calumnia:ergo tex.non videtur bene dicere. ¶ In eadez gl.ibi,vt nunciatio firma maneat.aduerte in quantū Bar. de 5 fendendo istā gl.tz ꝓ q̄ facta nunciatione statim acquirat ius nunciandi ꝑ qō possit agere z petere.vt in gl.mouetur p gl.in l.ḡ.in verbo ius.ff.eod.vbi etiā Bar.idem tz quod hic.Ego credo istud nō esse verum:z in ꝛium allego forte tex.q a nemine allegatur hic in l.nō solū.§.morte.j.c.vbi morte nunciantis re integra hoc est:q̄ nihil postea ædificatum nunciatio extinguit z nō trālit ad hēdes nunciātis,eo q̄ ex nunciatione nō erat acquisitum ius nunciandi patet.q̄ si esset acq̄situm aliquod ius illud trāsmitteret ad heredes, sed si post nunciationē factā aliquid esset edificatū:quo casu tunc cōpeteret interdictū demolitorium seu actio in factum ad opꝰ destruendū z sicius iam esset acquisitū:tunc nō extinguitur nūciatio per mortē nunciantis:imo tunc trāsmittit ad heredes ꝑm gl.Bart.z oēs in d.§.morte.ergo est ibi tex.fortis q̄ ex sola nunciatione non acquirit ius nec datur actio per hoc nūciato ri.z ita ad hoc illā ter.ibi no,subtiliter solus Raph.cu. ꝛ gl.in d.l.ḡ.z econtra Bar.hic.Sedo in ꝛium facit q̄ q̄diu lex approbat actū nunciatiōis.z ꝛ alias vbicunq̄ lex approbat actū intelligitur quo ad actionē z exceptionē. l.statuas. ff.de acq.rer.dom do.Tamen ex quo in ꝓpolito nostro lex vltra ꝓcedit ꝓuidendo de remedio,z hic de interdicto demolitorio casu quo ædificetur ſp̄eta nunciatiōe,z sic puidet apponendo penā.l.ꝓetor.in prin.ff.§.hoc interdicto.ergo non vult q̄ ex ipso nunciādi actu oriat ius ad agendū similiter sequuto ædificio:q̄ specialis ꝓuisio ꝓetoris de remedio facit vt ex simplici actu nunciādi non oriatur ius agendi iuxta not.per Bar.in l.non dubiū.in pe.col.in prin.C.de leg.put et sensit Raph.cu.hic per ista reddit falsa opinio Bar.z dicta gl.l. fi.§.eo.z apparet quod melior est practica Andree de Pisis hic relata per Bar. Jason Maynus.

1 ¶ Qui nunciat de certa parte operis de parte debet demōstrare.

2 Sicut appella.rei intelligitur de tota,ita appella.partis simpliciter facta intelligitur de dimidia.

3 An in instrumento debeat inseri locus loci.

4 An scriptura priuata an requiratur dies z consul.

Qui nunciat †Qui nunciat in certa parte operis de parte dz demōstrare. Ista §.dicit Bar.se habere ꝓ notabili z facere ad qōnem q̄ dt se habuisse de facto si aliquis egit rei vendicatione, z in libello simplr petāt rem q̄ ꝑcedat libellus z intelligat petūsse totā p istū tex.inducēdo vt per eū.cū Bar.tenent ceteri.facit tex. in l titia cū testamento.§.j.z ibi Bal.z Jmo.ad hoc not.ff.de leg.ij.z in.l.legatis vꝛoꝛi.z ibi Bar.ff.de lega.ij.z in l.si quis cum totū.in prin.z ibi Ang.ff.de except.rei iud. Sed aduerte subtiliter circa istū tex.declaratū,vt.s.per Bart.z alios: q̄ qua rōne nūciatio simplr facta vz z tz:q̄ intelligit facta in toto,eadē rōne q̄ fit nunciatio simplr in parte dz valere z tenere:ꝑ q̄ sicut appellatione rei simpliciter facta intelligit ō tota.z ꝑpter hoc vz ita appellatione partis simplr facta intelligit de dimidia.l.nomē filiarū.§.portionis.ff.de verb.sig. Sicut ergo si nunciasset in ꝑte operis z exp̄essisset de dimidia valeret vt hoc tex.ego eo modo simplr nunciādo in parte dz similiter valere cū vt dixi appel.partis intelligatur de dimidia. Vñ facit gl.in l.si rem.in verbo totā.ff.de rei ven.que ponit vtrāq̄ doctrinā.q̄ quēadmodū simplr peto rem intelligitur de tota.z ꝓcedit libellus:ita si peto partē videoꝛ dimidiā petere.z cū illa gl.tenet Bar.z alij ibi.Jmo fortius etiaz si in lege vel alia dispositione dicat certa pars adhuc intelligat de dimidia.l.si qui.in verbo certe partis.cū gl.ibi. C.de postu.Jmo et in cōsuetudine vel in statuto vbi verba debent stricte accipi appellatione partis intelligitur de dimidia.ita no.Bal.in c.j.in.ḡ.notabili p illū tex.de aliena feu.z ꝑsertim ꝓdicta debent militare in hoc tex.cū agatur vt actus z si nunciatio valeat z nō annullet ꝑ regulā.l.quoties.ff.de ver.obli. z l.quoties dubia.j.de reg.iur.vbi sem ꝑ dz capi interpretatio vt actus valeat Raph.cu.sentēs istā difficultatem rndet verbis subtilib⁹ q̄ q̄ agit a parte intellectuali z tic inuisibili tunc bene appellatione partis intelligitur de dimidia.d.§. portionis.secus q̄n agitur de parte visibili.in his enī que sūt partis visibilis pars non accipit ꝓ dimidia. ita loquitur tex.hic.z tunc rōne incertitudinis dz fieri certioꝛ declaratio de qua parte intelligat:vt dz in hoc tex.istā tñ solutionē Rap. referunt ꝛio modo domi.Jac.pute.z do.Bero.Tor. hic ego ꝓ prima limitatione q̄ vbi agit de parte visibili non intelligatur tunc de dimidia:allego.tex.in l.domum.ff.de ꝛ ben.emp,vbi est tex.fortis ꝛ.d.§.portionis.quod appellatione partis intelligatur de dimidia,sed contra istā limitationē allego aliam tex.in primo membꝛo in §.ff.in verbo partem. iuncta gl.ibi instit.de vulg.z substitu.cogita si melius possit responderi. Secundo per istū tex.colligit Bar.hic argumentum. ¶ An in instrumentis debeāt inseri locus loci.

3

a Conclusit q̄ in actu qui non pōt vniformiter geri in quolibet loco, pu⁹ sunt actus iudiciarij qui debent fieri ad banchū iuris ñ sufficeret dicere actū in palatio Papie,sed dꝛ addi ad banchū iuris p̄sti tex.z sequitur Pau.de ca.Raph.cu.z latius do.Alex.hic.Bal.in l.actus.C.de fide instr.Contra istā conclusionē Bar.facit q̄ vbicunq̄ ex serie facti apparet de loco consueto: tunc nō requirit in instrumēto exp̄ssio talis loci. tex.est in l.j.C.de apo.pu.li.x.z per illū tex.ita tz in terminis Bul.de cu.in l.comparationes.C.de fide instr.z ibi Bald.in iij.col.vbi tz q̄ in actibus iudiciarijs in q̄bus ex serie facti satis dicitur apparere de loco gsueto,nō est necesse illū locum adiici in instrumēto.idē p illum tex.tz Ant.de but.in c.j.de fi de instr.Jo.an.z Hemi.in d.c.abbatē sane.§.f.de reg.iur.in vj.ad illā.l.j.respondent Lud.ro.z do.Alex.hic,q̄ illa lex

b loquitur in scriptura priuata ab in qua bene verū est quod nō

4 requiritur locus sed etiā sicut etiā in tali scriptura priuata nō requiritur dies nec cōsul.l.cum tabernam.§.fi.ff.de pig.nou aūt loquimur in instrumento publico. Ad ij nihil tangunt.sed valde mirandū est de ista solu.Lud.z do.Alex.ad d.l.j.quod ibi loquatur de scriptura priuata:imo loquit ō scriptura publica.istud primo apparet ex rubꝛ.illius tituli in qua dicit de apochis publicis,pōdera illud publicis.Nā appellatiōe apoche simpliciter facta intelligit bñ de priuata. ꝓ ea que tradit Bar.in l.a domnēdi.in vj.col.ff.di iureiu.Dūtractat matertiā a poche.sed ibi dicit de apochis publicis.Sed ꝛ fortiꝰ stringo tex.in.d.l.j.Nā cū ille tex.requirat diē z consulē.ergo loquit in scriptura publica quia in scriptura priuata,vt dictum est nō requiritur dies nec cōsul.d.l.cū tabernā.§.fi.ff.ō pigno.Tertio pondera Bar.in.d.l admonēdi.in fi.cūdo notabili.qui li bene ispiciatur vult quod tales apoche ō soluto que fiunt ibi ꝑ thesaurariū cōmunis iudicetur instrumentū publicū.cū tex.ibi requirat diem z consulē.Quarto pondero Bal.in terminis.in l.inter chartulas.in vlti.col.in pe.C.de conue.fisci debi.li.x.vbi dicit q̄ pico est solennitas publici instrumenti.ad hoc allegat dictā.l.j.C.de apo.pub ergo vult q̄ ibi loquat de instrumento publico.vnde videtur quod ꝓ d. l.j.possit in puncto iuris teneri ista secunda opinio.z Bart. z sequaces.Confirmo istam opinionē alio fundamento:quia ex q̄ actus consuevit fieri in certo loco i dubio ꝓesumit celebratus in illo loco.vt non requirat alia exp̄essio loci per.l.si primus.§.placuit.ff.de aqua plu.arce.l.ij.cū gl.C.ō fideiuss.l. certi condictio.§.ḡ numos.cū multis ibi p me cumulatis ad hoc.ff.si cert.pet.z per hoc apparet nō obstare istum tex.in q̄ se fundat Bar.huic.et ex consuetudine, non potest argue ex certo loco,ꝓout in conclusione Bar. Jason Maynus.

a ¶ Loci.Add gl.i data.vj. Bal.in l. cō tractus. col. iij. C. de fide instr. Arch. in c. cū redē ptoꝛ.vñ.q.q. Do. de sancto Geme. in c. in nomine domin. xxij. distin.

b ¶ Scriptura priuata. Add de gl.i c. quoties cordis o cul⁹. j. q. vij. Ang. il. j.§. editiones. ff. de edē. Jo.ō Imol.in.l.ij ff. quēad. testa.a ꝑ. Bal. c.j.ad fi. de ꝓbatio. Ale. ꝑ si. cxxij. di scussis belitationibus.vo. j. ꝑ si. xxvj. ponderatis vol. ij.

1 ¶ Que sit ratio quando ædificatur in pluribus locis q̄ requiratur pluralitas nunciationum.

2 Vbi est pluralitas habituum ibi requiritur pluralitas ꝓiuationum.

3 An legato annuo non sufficit vna ꝓscriptio,cū cēsentur plura legata z ꝓ oibus sequentibus sunt conditionalia.

4 An stipulatione annua cū sit vna ꝑ toto tempore sufficit vna ꝓscriptio.

3 Semel excommunicat⁹ potest pluris excommunicari z semel bannitus potest pluries exbanniri non solū ꝑ diuersis causis sed et ꝓ vna:infamis tñ non potest esse amplius quā semel infamis.

5 Absolutio generalis facta a iudice ex mera iustitia non potest argui ad causas deductas in petitione z prosecutione.

7 Generalis absolutio conceſſa a ꝓncipe vel a populo ex mera gratia trahitur ad omnia bona quia ꝓsumitur ex certa scientia conceſſa.

8 Non valet indulgentia principis super condēnatione scīa n i si facta expressa mentio de prima, qz videtur obreptitia.

9 An bannitus pluribus bannis possit ab vno banno liberari.

Si in pluribus Ad pluralitatē operū requirit pluralitas nunciationū, z pluralitas nunciationū requirit pluralitatē remissionū. b.d.

¶No.q qñ qlificat in pluribus locis requirit multiplex nūciatio q ampliat Bart.ēt si illa loca essent adeo vicina qō in oībus posset exaudiri nunciatio.z in hoc reprehendit Ja.ō are.mihi plz opi.Jac.de are.ℨ Bar.q̄ ēt tz Raph.cu.hic effectualiter ℣Pau.de ca.per rōnem ter.nostri:qz in re presenti fit nunciatio,ergo logtur de distantibus.nā data vicinitate ꝓsequēter data presentia diceret in re presenti oib⁹ nūciari. Nec obstat fundamentū Bar.qō in nunciatiōe regrat specificatio locoz:qz vt ōt ℣Pau.de ca.cū demōstret ad oculū ex pūtia non requirit alia specificatio.l.j.in fin.ff.de dote prele. Adde forti⁹ qō vbi de forma requirit certa expressio sufficit ex rei pūtia demōstrari absq; alia expressione.istō,pbāt duo tex.simul.iuncti.l.iubemus.C.de test.iuncta.l.nemo.in p̄.ff.de her.instī.facit q vult gl.reputata singularis in l.q extri secus.ff.de verb.obl. q vult qō data rei ꝑsentia error in noīe appellatiuo nō vitiat actū.ita limitat.l.si qs in fundi vocabulo.in p̄in.ff.de leg.j.z Bar.in d.l.q extrinsecus pōderat inra que.s.allegaui. ¶Scīo no.ex isto tex.†rōnē quare requirit pluralitas nūciationū qñ ediffcat in plurib⁹ locis ōt tex. q rō est:qz nunciatio dz fieri in re pūti. Hinc ex ista rōne ter. infert notabl'r:q cū in interdicto q vi aut clā:nō requirit qō nunciatio fiat in re pūti.l.aut qui aliter.§.si qs cū denunciasset.z ibi gl.ff.qō vi aut clā.Bar.in.§.si qs forte.s.ea.l.certe vna nunciatio sufficeret p pluribus diuersis edificijs quantū ad interdictū q vi aut clā. ¶†Tertio no.ex hoc tex.q vbi est pluralitas habitū,ibi requirit pluralitas p̄uationū.z sic⁹ vbi sunt plura vincula ibi absolutiōes plures extinguuntur:qz nihil est tā naturale q̄ vnūquodq; solui eo mō quo ligatū est.l.put quisq;.ff.de solu.l.nihil tam naturale.ff.de regu. iu.facit ad hoc notabilis tex.in l.j.§.si plura.ff.ad turp.gl.in c.cū p cā.de sent.excō.z facit ad qōnes.§.tactas p Bar.z ibi dicemus. ¶Blo.in verbo remissiōes diuide in tres.In pma colligit ex hoc tex.argumentū ad qōnē. In scīa allegat vnaz ꝓcordantē ad istū tex.q̄ ēt pōt induci ad qōnē superiorez. In tertia z vltima opponit z ñ soluit,partes patēt. ¶In prima pte glo.facit duas ꝓclusiones. ¶†Prima est q in legato annuo nō sufficit vna prescriptio.cū censent plura legata z p oibus annis sequētibus sunt ꝺditionalia.vt hic p Bar.Limita qñ esset legata alimenta simplr sine distributione tpis:qz tūc vnā est legatū z vna prescriptio sufficit:ita limitat Bal.i l.j.circa fi.in pe.q.C.de sen.que sine certa quātita. vbi repntat notabile z subtile.z idē Bal.in c.si inter ptes.§.j.circa fi. de lege.com.in vsi.fen. Ad de tū bñ facere illud qō vult Ang. in l.j.C.de fideicō.in lec.peru.in vl.col.vbi limitat illā.l.j.nō ꝓcedere qñ legatū esset vnū z semel cederet dies:tūc vnica solutio sufficeret respectu futurorū ꝓstationū q̄ ē diuisa p tz.q.l. firmo.§.fi.ff.qñ dies lega.ced. ¶†Scīa ꝓclusio est q in stipulatione annua cū sit vna p toto tpe sufficit ēt vna prescriptio vt hic p Bar.z alios.facit tex.i c.ō quarta.ō pśc.vbi sufficit vna pścr.xl.an.ad excludēdū eccliā episcopale toto tpe,a iure petendi quartā decimarū a rectoribꝰ inferiorū ecclesiarum: q̄uis illi essent singulis annis solutē de.z ita per illū tex.tenet cū Bart.do.Abb.in c.auditis.de prescr.post Jo.an.ibi.Ad idem facit text.in l.si vsufructus alterius in verbo qz plura sunt legata a ℨrio sensu.ff.quib.mod.vsuffru.amitt. ℣Potes in pūcto iuris.z sic in stricta disputatione tenere ℨ Bar.z seq opl. vltramon.in d.l.cū notissimi.q̄ ēt ibi tenent Ly.Alb.Sali.z Raph.Fulg.do.Ant.in repetitione.c.pernenit.in antepen. char.decensi.p tex.forte in d.l.cū notissimi.§.in his ēt i ōbo ab initio cuiusq; anni.z credo q ille tex.pquē fuit edit⁹ ad tol lendū istud dubiū z pōdera q illud annū sine debeat ex promissione siue ex ℨcto siue debeat ex legato qō est ℨ theoricaz Bar.z aliorū.z per illū tex.facile est respōdere ad allegata in ℨrium. Querit Bar.si aliquis sit excōicatus pluribus excōmunicationibus,vel si pluries exbannitus an requirātur plures liberatiōes z absolutiones,z distinguit vt per eum.z cum distinctio.Bart.sic formaliter lata simpliciter transit ℣Pet. de Anch.in cle.graui.de sent.excom. ¶Tu autem ex dictis Bart.facies quatuor ꝓclusiones.z clarius habebis.† ℣Prima est qō semel excōicat⁹ pōt pluries excōmunicari z semel exbannitus pōt pluries exbānīri nō soluz p diuersis causis, sed ēt pro vna.secus tñ est in eo q semel est infamis,nā non pōt amplius fieri infamis.Et predicta no.gl.in l.ij.in verb.exti. C.vt intra cer.tēp.z gl.plenior.in d.c.ita quozūdam.in gl.fi. de iude.adde tex.in c.fi.iij.q.iij.z ibi gl.multū plenā.z in gl. capitulū sancte crucis.in gl.in ver.suspensionis.z ibi Bal.in ij.col.de rescr.Bal.in l.nihil.C.de indi.liber.z apud consima.ad fi.vbi dicit cum excōicatio sit sententia medicinalis vbi sunt plures egritudines ibi requirunt plures medicine. Sed aduerte qō ꝺ predicta de infame tz Bal.in c.de appellationib⁹.extra de appellatio.vbi querit an semel infamis possit vlterius effici infamis.ℭ primo ōt videri qō non:qz est infamia q̄dā ꝓpuatio,vt est gl.in d.l.ij.C.vt intra cer.tēp.ipse tenet ℨrium.z ōt qō infamis pōt effici infamior. Sicut fur simpler pōt effici famosus cū teratis delictis iteratur pena.l.capitolium.§.famosos.z ibi not.ff.de penis. z.l.quicunq;.C.de ser. fug. ¶Secōo ꝓclusio est †q absolutio generalis facta a iudice ex mera iustitia,nō porrigit ad causas deductas in petitione z pśecutiōe. Adde ꝓ limitatiōe qz vbi plures excōmunicationes vel plura banna processissent ex vno facto vna absolutio z vna liberatio sufficit qz oia pro vno reputantur:secus si ꝺuersis factis.tex.est in l.j.§.si plura.ff.ad turpillia.z ita ꝓcludit Bal.post Jac.de are.z Ly.in l.fi.C.de nupt.per illum tex.tu dic q ante cū ista fuit doctrina Bar.in d.l.fi.in pe.qō.

¶Tertia ꝓclusio est †q generalis absolutio concessa vel a principe vel a populo ex mera gratia trahit ad oia banna:qz presumuntur ex certa scientia concessa.secus si ad petitionem partis tacentis aliquē grauiorem casum,vt hic per eum. Tu adde qō non valent litere pape vel principis remissiue condemnationis,nisi in supplicatione exprimat causa z quilibet facti qualitas:ita signāter tz Bal.reputans no.dignū in l.ꝓscriptione.in.ix.col.C.si ℨ ius vel vti.publ. Ubi per hoc infert q si ꝺdemnatus in mille pro homicidio supplicauit principi,p cōpositione faciendo non expressa causa delicti quare fuit condēnatus in mille:si obtinuit nō valet ipso iure rescripta.ita Old.in consi.xxiij.qō incipit.ad q̄stionē.ad fi.d.Ale. in pśi.xiij.an.j.vol.q incipit. ℣Pōderatis his q̄ narrantur in themate.in.ij.col.ad fin.Scīo adde necessario ad doctrinam Bar.†q nō vz indulgentia principis sup cōdēnatione secunda:nisi fiat expressa mētio de causis:qz vr obreptitia. Unde q semel obtinuit gratiā p scīo homicidio q cōmiserat deinde obtinuit gratiam pro scīo homicidio non valet scīa gratia si tacuit de prima.tex.est in l.ij.ver.his ergo.C.de episc.audi. z ibi ad hoc no.Hul.de cu.z Bal.z ibi Bal.reputat mētē tenendū.sequit Lu.ro.hic reputans bene singulare.z p hoc ōt Barba.in c.super literis.in.xx.q̄.col.de rescri.qō vidit bono decapitari quendā nō obstāte gratia q̄ obtinuerat:eo qz tacuerat de primo homicidio,in cuius absolutiōe seu remissiōe.

¶Quarta cōclusio qō remissio generalis facta a pte trahit ad oia banna:nisi esset facta ex cā trāfactionis,vt hic p Bar.z sic pōdera qō Bar.videt approbare gl.in d.l.emptor.§.lucius.de pac.que facit differentiam inter pactū liberatorium z transactionē,sed aliter tenet idē Bart.in l.si ducenta.C.de trāsac.vbi late ō hoc dixi.nō insistā nūc. ¶Ultimo q̄rit Bar. †an bannitus pluribus bannis possit ab vno tantū banno liberari z distinguit vt hic q eum.Ang.eum reprehendit:qz si interim caperetur nō dz posse condēnari virtute illi⁹ banni a quo est absolutus. Nā alios deciperetur sibi authoritate ꝓtorie ℨ l.j.in fi.C.de his qui ve.eta.impe.z qz sicut bāna possunt separatim fieri:ita ēt debent posse separatim tolli.arg. l.put.ff.de sol.z ita put Ange.tenet Lud.ro.z Raph.cu.hic sed certe Ang.nō bene cōsiderauit verba Bar.nam Barto. vult q ideo illa absolutio sibi interim nō prosit:eo qz aliū bānū q restabat erat extra iura ciuitatis.l.amissione.§.q deficiūt.z ibi Bar.ō.de capi.dimi.z ita interim poterat impune occidi a quocūq; nedū a iudice.vt no.Bar.in l.iij.§.fi.ff.ō admen.lega.ideo hoc respectu absolutio ab alio bāno interi nō releuat ista fuit intētio Bar.cui⁹ ꝓclusionē tenet:q̄ etiā tenet Alex.hic.z ℣Pet.de anch.in cle.graui.de sent.excom.Sed ꝑsidera si posset teneri opinio Raph.Lud.z Ang.z ℨ Bart. alia ꝓsideratione Bar.enim mouetur qz propter aliud bānū qō restabat pdit ira ciuitatis.Cōsidera qō bannit⁹ a ciuitate taliter q efficiat hostis ciuitatis quānto verū sit q perdat iura statutaria illius ciuitatis cui est hostis tū non perdit iura cōia ciuilia a q̄bus ciuitas nō pōt eū ꝓuare.ita no.Bar.in l. certa forma.p illū tex.C.de iure fisc.li.x.Bar.z alij in l.j.C. de ber.instī.cū multis ꝓcordantibus,z ꝓbatur optime qz bannit⁹ ab imperatore:qz tunc sunt hostes in vniuerso mundo.l. ij.ō.de deser.z occulta.l.xij.per consequens perdunt oia iura ciuilia

8 ¶Et sic.ad de Bal.in l. cā quā.de fi. z deico.C.ō legitima babētio plures ō fectus. Feli. pienē c.postulasti.iiij. co.de rescri. ℣Purp.

b ¶Semel excōicat⁹.Adde.c.cū pcā. ō sen.excom. c.significasti. de eo q du.in matr.tex.cū gl.in cle.grauis.de sent. excō.gl.in c.3 j.q.m cā.li. vj.

c ¶Semel exbannit⁹.Adde spe.tit.de accu.in.§.sequitz videre. ver.quid si bannitus.

d ¶Sntia medicinalis.Adde.c.multi. ij.q.j.c.j.ōsc. excō.lib.vj. gl. in verbo mortis.in c. nemo episcopus. xj. q.iij.

e ¶Infamis. Adde gl.in vers.dubitatio.l. aut dā num.§. seruos.ff.ō pē.

f ¶Excōicationes.Adō gl. z doc.in c.cū pro causa. ō sent. excom. docto.in ca. Ang. credā. ij.q.iij. bar. in l.qui separatim. de appell. Bal.in l.fi.C.ō nup.

5

ra ciuilia romam imperñ.§.qui deficiũt.vbi Bar.& d.l.certa forma.vbi ẽt Bar.non tñ perdunt iura gentiũ vel naturalia: q2 sunt superiora iuris ciuile.text.est in l.si mãdauero tibi. §.is cuius.ff.manda. Ita arguẽdo p portionabiliter bãnit⁹ a ciuitate efficit hostis illius ciuitatis p cõsequens perdit iura statutaria illi⁹ ciuitatis.sed nõ priuat iure cõi,vt superius dixi.Unde ad ppositum nostrũ si liberatio bãni esset fundata i iure municipali illius ciuitatis:tũc pcederet opinio Bar.qõ non valeat:q2 perdit iura illius ciuitatis,sed si illa liberatio esset fundata in iure communi & nõ aliquo iure particulari ipsius ciuitatis cũ perdat iura cõmunia,vt dictũ est. Scõm ergo rõnem Bar.videretur q tunc liberatio valeret:tamen secundum aliam rationem quaz superius adduxi contra Ang. q2 interim potest impune offendi a quocunq videret quod liberatio non valeret.

1 ☞ Qui tenetur satisdare ad hoc vt penaz euitet vel ad hoc vt premium cõsequatur sufficit si se offerat paratũ parti satisdare cum fideiusso.quauis ille cui dz satisdare nihil dicat vel ꝺdicat nec est necesse qõ promittat notario vel alteri recipiẽti pro illo.

3 Sicut in nuncia.que fit a parte non est necessaria aditio pretoris ita in remissione que fit per satisdationẽ partis non requiritur aditio pretoris.

4 Ubi quidetur per.l.ibi nõ est necessaria pretoris viui aditio.

5 An & qñ sit necesse adire pretorem vnum pro remediis inductis a iure pretorio.

6 An possit peti remissio aliarum protestationum.

1 **Si is cui nunciatũ.** †Satisdatione vel remissione prestita aut oblata & p partem non acceptata nunciatio ipso iure remittitur.nec ob hoc necesse est pretorẽ adire.h.d.effectũ hui⁹ satisdationis ponit tex. in l.stipulatio.§.fi.e. ¶ Nota.ex isto tex.fin Ang.quẽ oẽs allod.sequũtur† q ille q tenet satisdare ad hoc vt penã euitet vel ad hoc vt premiũ consequat:sufficit si offerat se paratũ parti satisdare cũ fideiussore:q quis ille cui dz satisdare nihil dicat vel ꝺdicat nec est necesse qõ ꝑmittat notario vel alteri recipiẽti pro illo.& dt Ange.se ita de facto rñdisse in ardua qõne p istũ text.& l.ptor.§.hoc autẽ interdictũ.& ibi gl.in verbo adducitur.j.e.idẽ tz Bar.in l.pretor.§. si qs paratꝰ.in fi.j.e.& in l.si qs fideiussor.in pnin.ff.qui satisdare cog.ego cõfirmo rõnem. Mã cõditiones sunt precise & debẽt impleri in forma specifica.l.si heredi.& l.meminus. in pnin.ff. de condi.& demon.& tũ si stat per eũ cui dz impleri cõditio habetur pro impleta.l.iure ciuili.cum similibus.ff.de con.& dẽmon. ¶ Secõ no.† q sicut in nũciatione que fit a parte nõ ẽ necessaria aditio pretoris.l.j.§.nũciatio.ff.eo.gl.i §.qui op⁹. ff.e.l.ita in remissione que fit per istũ tex.quamuis gl.magna hic in pnin.contrarũ & male dixerit vt ibi dicã.Intellige nisi partes essent discordes in forma satisdatiõis vl an fideiussores essent idonei vel circa diẽ intra quẽ dz agi:iuxta.l. cũ pcurator.§.j.ff.e.l.q bona.§.ff.j.tit.j.tunc bñ recurritur ad iudicez in l.de die.in pnin.ff.qui satisdare.coga. Et istud vult iste tex.ibi boni viri arbitratu cũ bonus vir intelligat inter.l.vir bon⁹. ff.iudic.solui.& l.cõtinuus.§.cũ ita.ff.de verb.obl.adde qõ ẽt aliꝑ duob⁹ modis fit remissio nunciatiõis vltra satisdationẽ

4 vt declarat Bar.in.§.q remissionẽ.j.e.l.vbi dicek.† ¶ Ultimo no.qõ vbi prouidẽt per.l.ibi nõ est necessaria pretoris viui additio.facit.l.cũ sub cõditione.§.fi.ff.de cond.inst.sic alibi frustra precib⁹ impetrat q iure cõi pcedit.l.j.C.ꝺ thesau. lib.x. ¶ Lapio gl.in verbo veniẽdi.qz diuide in quatuor partes.In prima declarat tex.In secunda infert ex tex.In tertia timoze ẽ zũ ponit magistralẽ doctrinã.In quarta opp.& ꝺ solu.se remittit.Scda ibi,& sic ergo patet.Tertia ibi,& dici dẽ.Quarta ibi,item ad hũc.§.& ad plures alios ꝛc. ¶ In eadem gl.ibi,qõ sit satisdatione prestita.gl.in hoc male dicit & ꝺ istũ tex.q2 satisdatione prestita nõ est necesse adire pretorẽ p remissione:q2.l.ipso iure remittit sed bene necessario adit pretor qñ ab eo petitur remissio absq satisdatione,vt in.§.

5 qui remissionẽ.& ibi ꝺz.j.ea dẽ.l. ¶ In eadẽ gl.ibi,& dic idez vt sit opus habes gl.magistram que declarat melius quãdo alibi an & qñ pro remediis inductis a iure pretorio sit necesse adire pretorẽ viuum:signa istam glo. Nam refert Bal.hic in fi.q Jo.paglarensis pceptor suus multũ exclamat istam gl. Item istã glo.dicit esse multum solennem.Bal.in c.bone.ff. in.vj.col.de electione.eam etiam not.Bal.in c.vasallus feudum.si de feudo fuerit controuer.inter demi.& agna. in vsib. feu.& dic plenius vt hic p Bar.alij nõ tangunt. Sz cõsidera i vltimo membro distinctionis Bar.inquantũ Bar.ꝺt q si pretor disponat circa actus disponentiũ qõ indistincte sit necesse adire pretorem viuũ videtur obstare ti.de tabulis exhibendis.& titu.quoz legata.& quoz bona.& quem ad.testa.aper. & similes in quib⁹ pretor disponit in actibus morientiũ.& tñ in oibus illis cõpetit actio in factũ nec est opus ibi adire pretorem viuũ sicut nec in actibus viuentium qñ actio cõceditur. cõsidera q potuerit esse me⁹ Bar. ¶ Extra gl.limitat Bar. post Ja.de are.istum tex.vt procedat qñ nunciatio esset facta causa iuris nõ conseruanda vel causa iuris publici tuendi sec⁹ si esset facta ex causa damni infecti,iuxta l.j.§.pe.ff.eod. Dic q clarior ratio est ꝺ illa quã assignat Bar.hic:q2 satisdatio de qua in hoc tex.prestatur de opere demoliẽdo.l.stipulatio.§.j.j.e.vnde si domus tua caderet super meam:illa satisdatio q opus demoliet nihil ꝓficeret ad causam dãni infecti vñ requirit ibi alia satisdatio.scilicet ad causã dãni infecti tex.est in.l.ibi q bona.§.si qs opus.j.ti.j.& ita declarat Bar.

6 met.in l.stipulatio.in pnin.j.e. ¶ † In vltima.q.Bar.dũ querit an possit peti remissio aliarũ protestationũ.& ꝺt se dixisse i §.si quis ipsi pretori.ff.ea.l.Dic. q Bar.ibi i xp̃.q.bene potuit an possit remitti vel peti remissio protestationis que succedit loco nunciationis in casu illius.§.& concludit q sic,de alijs nihil tangit.Cõclude breuiter q remissio ꝑ viã satisdationis,& sic per actũ extraiudicialẽ non bz locũ nisi in ista nũciatione & non in alijs ptestationib⁹ p rõnẽ quã ponit text.in l.pretor ait j.hoc interdictũ phibitorũ.j.e.q2 ad decus vrbiũ spectat ne edificia remaneant imperfecta. Et q2 nũtiatio videtur esse maligne nature:q2 ligat sine iuste sine iniuste nũciet.l.j.in pnin.ff.e.iõ faciliꝰ puisũ est de isto remedio remittuo p viã satisdationis q nõ est in alijs ꝓtestationib⁹.l. si maior.C.de rei ven.Si aũt qs vellet petere remissionẽ via iudicaria p officiũ iudicis vt declaret protestantẽ nõ habere ius protestãdi & istud remediũ nõ bz solũ locũ in ista nũciatione sed ẽt in omni alia ptestatione iuxta gl.in.l.si cõtendat.j.ff. fideiusso.& in l.Aurelius.§.centũ.ingl.ff.de lib.le.Bar.l. si finita.§.elegãter.in pe.co.j.ti.j.Aduerte ẽt.q si aliqs ptestet mihi qõ talis fundus non est meus & q mala fide possideo ꝺ ꝓpter hoc non laboratores vel colonos:q2 sic turbet me in mea possessione competit mihi interdictum vti possidetis p quod ille cõdẽnabitur vt desistat a tali molestatione.ita tenet Bar.in l.j.§.huius autem interdicti.in.j.co.j. vti possi.

2 ☞ Actus extraiudicialis prouocatiuus ad iudiciũ legitimatur per cautionem rati.

3 Procurator ad protestandum non admittitur cum cautione rati,eo.q2 tenetur ostendere instrumentum mandati.

4 Ad denunciandum nouum opus sufficit procuratorem habere generale mandatum.

1 **Qui procuratorio.** †Not.q procurator de cui⁹ mãdato dubitatur solũ tenet cauere de rato qñ iudiciũ instituit:& sic etiam qñ facit actũ extraiudicialẽ,& ita ad hoc no.alibi istũ textuz. Bar.in l.qui absentẽ in tertio notabili.ff.ꝺ pcu.Et ex hoc ter-

2 babes correlarie scdo notare † q actus extraiudicialis,puocatiuus ad iudiciũ legitimat per cautionẽ rati sicut ẽt coraz arbitris procurator de cui⁹ mãdato dubitat admittit cũ cautione rati:put determinat Spe.in ti.de satisda.§.iij.v.it m queritur an cautio de rato debeat prestari in arbitratꝰ.facit. l.nõ distinguemus.§.pe.vbi gl.ff.de arb.facit etiã quia arbi-

3 tria sunt redacta ad instar iudiciorũ.l.j.ff.de arbi. ¶ † Tertio pondera nouiter hic esse tex.ꝺ illo qõ alibi tenet signanter Bal.in rubrica extra de procu.in.iij.col.vbi tz q procurator ad ptestandũ non admittit cũ cautione rati:eo q2 tenet ostẽdere instrumentũ mãdati p tex.in l.si quis.in ver.cognouit.ff.depos. Certe hic videt tex.in oppositũ vbi ad nunciandũ admittitur procurator cũ cautione rati.Et nunciatio ꝺz q ꝺ ptestatio imo denũciatio & protestatio sunt synonyma ꝺm Bar.in l.nõ solũ.§.morte.in.j.q.j.e.Imo.& ꝺo.Ille.in.§.si quis ipsi pretori.ff.ea.l. ¶ Posses concordare distinguendo,put distinguit alibi idẽ Bal.in c.coram.in vlt.col.de offi.dele. vbi querit Bal.an ad protestandũ debeat admitti procurator cũ cautione rati:si de eius mandato dubitetur. Et distinguit qõ si ptestatio tendit ad iudiciũ & tũc admittat,per.l.q absentẽ.ff.de procu.nã q protestat partib⁹ actoris fungitur. l.si res quã.ff.de euict.Sed si ptestatio tẽdit vt aliqd deꝰ vel vt soluat oportet q tũc offeratur instrm mandati per text.in ꝺ.l.si qs inficiatus,q2 isto casu ꝺz precise ꝓstare ꝺ mãdato.vt no.in l.nõ solũ.§.qui alieno.ff.de proc.ita ibi Bal.ibi ẽt distinguit Bal.in c.cumana.in vj.col.de elec.in rubr.C.depo. Modo reducendo ad ppositũ nostrũ nũciatio est quedã ꝓuocatio ad iudiciũ vt declarat Bar.in §.si qs pretor.ff.e.l.ergo ꝺz admitti procurator ad nunciandũ cũ cautione rati,vt hoc tex.considera tamen subtilius an text.in quo semper se

fundat Bal in d.l.si quis nunciat⁹.in verbo cognouerit, pro bet eius opinio.mihi vr̃ qđ ter.ille necessario nõ ꝓbet ꝙ cognouerit ergo necessario p ꝓductionẽ instr̃i cũ possit cognoscere et alijs multis modis:puta p testes vel per dictũ vni⁹ notabilis viri iurta gl.in l.titio fundus.ff.de con. t demõ.de qua dixij d.§.si quis ipsi ꝓcur.vñ verbũ cognouerit mihi ne cessario nõ ꝯcludit, ꝓductionẽ instrumẽti:tñ Bar.i d.l.si qs inficiatus.in primo notabili not.ex illo tex.de ꝓductione in strumẽti,sed postea in ij.no.ꝛt de instrumẽto vel ꝛ dictis testiũ. ¶Quarto no.ex tex.in ver.et si veri⁹, qđ et si ver⁹ ꝓcurator repellit si nõ cõstet de mãdato:nisi caueat de rato ꝙ pria sunt aliqđ nõ esse vel vere eẽ t nõ apparere.l.duo sunt titij.ff.ꝛ.testa.tut. ¶Bl.in verb.verus.diuide in tres,put effe ctualiter ponit tres solutiones ad ꝛium in ea formatũ. par tes patent⁹ per se. ¶Jn eadẽ gl.in fi.istã conclusionẽ gl.re prehẽdunt Bar.t cõiter doc.hic.t Bar.in l.j.§.j.ff.ꝛ libe.
4 agno.cor̃ qz ad nunciãdum nouũ opus sufficit qđ ꝓcurator habeat generale mandatũ t nõ regritur qđ habeat speciale mandatũ ad nunciandũ nouũ opus.Adouetur per ter.in l.j. §.fi.ff.ꝛ.eo.vbi vsufructuarius q nõ hz speciale mandatum ad nũciandũ nouũ opus põt nunciare ex mãdato generali.Bo mi.Jac.pute.ꝛt illũ tex.nihil facere qz logꝙr in vsufructua rio q.est ꝓcurator in rẽ suã t cui ipso iure conceditur ois cu stodia rei.l.j.in fi.cum l.seq.ff.vsufru.quemadmo. cau.nimi rum si ibi põt nunciare.Hz nos loquim ur in ꝓcurator simpli t.Ego vltra eũ cõfirmo:qz in casibus requirentibus spe ciale mandatũ paria sunt vel habere speciale mandatũ vl ꝙ quis sit ꝓcurator in rem suã.tex.est in l.iusiurandũ ꝙ ex con uentione.§.ꝓcurator.in fi.ff.ꝛ.iurein. Hz tu dic ꝙ ille tex.bñ allegat per Bar.Nam aduertendum qđ ibi vsufructuarius nõ põt nunciare nouũ opus suo ꝓprio nomine,sed tantum p curatorio nomine domini vt ibi ꝛt tex.eo qz hz ius fragile ꝙ saltẽ extinguit per mortẽ t nõ transmittitur ad heredes sed ꝛ ꝙ tenẽt doc.ibi:ergo apparet qđ ibi nõ est vere ꝓcurator i rẽ suã:qz non extingnitur per mortẽ:imo trãsmittitur ad he redes.l.illã.C.ꝛ dona.l.j.t l.si quidẽ.C.ꝛ act.t oblig. Raph. cu.hic tz opi.huius gl.ꝛ Bar.t oẽs doct.isto fundamento qz si ꝓcurator generalis iniuste nunciasset facit dominũ inci dere in penã:qz saltem tenetur ad interesse.§.ad excludẽdas in aut.de litigio.col.vij⁹.l.rei quam.ff.de dolo.t statim infra subijcitur per Bar.Sed sic est quod ex generali mãdato nũ quam venit aliquid per qđ dominus possit incidere in penã. l.si ꝓcurator.in prin.ff.de cond.indeb.t.l.j.si ꝓcurator. ff.si quis ius dicen.non obtẽ.Ex̃ concludit quod ꝓcurator cum generali mandato bene potest nunciare.ita procedat ꝙ cluso doc.sed non iniuste per rõnem predictam. Sed ad hoc est facile respondere quod regula.d.l.si procurator procedit cũ esset pena que veniret imponenda,precise domino,sed hic est pena que etiam potest imponi ipsi ꝓcuratori qz est pena pecunia,ꝛz interesse que pena eque põt cadere in procurato rem sicut in dñm.ideo tunc non requiritur speciale mandatũ ꝓout requireretur si pena precise esset imponenda domino. ita notab.declarat Bar.in d.l.si procurator.in ij.col. vbi di xi.t in d.l.j.§.si procu.in fi.col.

1 ☞Petens remissionem nunciationis alieno nomine vel ꝓ ꝓrio ꝛ sustinere partes ꝺfensoris.

2 Defensor rei solum tenetur satisdare de iudicato soluendo,si autem caueret de rato.

3 Quilibet carens mandato potest petere remissionem nuncia tionis ꝓ absente.

4 Quando nunciatur no.op.causa iuris publ.sufficit quod nũ cians solum repromittat.

5 Triplex remissio nunciationis reperitur.

6 Defensor admittitur ꝓ absente ad petendam remissionem nunciationis.

a ¶Ex hoc sil latio. Facit Ble.li.v.pf. 1 ciũ. Et consi dera an Jas. dicat verum dũ ꝺt etiam a extra iudiciũ qz tũc non est necessariũ p torẽ adire,vt habetur inl. v.§.si is cui. ꝺ.c. Purp.

Qui remissionẽ. Petẽs remissionẽ nuncia tionis alieno noĩe sustinet partes rei:t ꝛ sufficit qđ satisdet de opere demoliendo, non aũt qđ caueat de rato.h.ꝺ. ¶†Nota primo ꝙ petens remis sionẽ nunciationis alieno noĩe vel etiã ꝓtorio dicitur sustinere partes ꝺfensoris t sic rei ratio est:qz huic remissionis ꝯ nũc petit cãm dedit actus nunciatis pronocatiuus ad iudi ciũ qꝑcedit per.l in trib⁹.ff.ꝛ iud.Et ex hoc⁹ ꝓcuratoris relatie infer tur reg.notab.ꝙ q petit in iudicio irritari illud ꝙ per alium aduersus eũ ẽt extra iudiciũ est factũ:hz sustinere partes rei. qđ est notabile ad multa,de qbus per Bar.in §.si quis ei.j.e. Et ex hoc tex.infert in specie Bal.ꝙ qui petit sniam aduer sus se latã ꝺici nullã hz reus ꝙuis videat agere tñ in effectu sustinet partes rei.veritas pendet ab his que dicentur in §. seq.eodẽ modo qui petit se cancellari a banno sustinet partes

2 rei ꝑm Bar.in l.non cogendi.ꝺ.c.si.ff.de procu. ¶†Secõ no. ꝙ defensor rei solũ tenet satisdare de iudicato soluẽdo nõ aũt caueret de rato,vt hic.t.l.j.in fi.C.ꝺ satisda.t l.exigendũ.C.de procu.t.l.filius familias.ff.qui satisda.cog.t ideo in hoc tex. solũ satisdare ꝺ opere demoliendo ꝙ est in effectu de iudicato soluendo,vt.j.ꝺt. ¶Tertio not.† ꝙ glibet carens mãdato põt
3 petere remissionẽ nunciationis ꝓ absente;ratio qz sustinet partes defensoris,vt ꝺt tex.vnde succedit regula ꝙ quilibet est idõneus defensor sine mãdato:dũmodo satisfdet de iudica to soluẽdo.l.seruũ quoq;.§.publice.ff.de procu.§.pe.insti.de satisdatio. ¶Quarto nota text.ibi siue ad publicũ, hic esse
4 ter.notabilẽ ꝑm Raph.cu.hic t do.Jac.pute.† ꝙ ꝛ alias qñ nunciatur nouũ opus cã iuris publici sufficiat nunciato qđ solũ repromittat.l.nõ solũ.§.si cũ iure.in ver.ꝑm.j.eo.§.si is cui.ꝺ.ca.l.vnde in isto tex.dñs edificũ solũ facta simplici pro missione potuisset in opere libere ꝓcedere tñ in defensore nõ sufficit repromisio, sed regritur satisdatio per regulã ꝙ ne mo est idoneus defensor sine satisdatione de indicato soluen do,vt in iurib⁹.ꝺ.alleg.ẽt si esset locupletissimus t cõsularis, vt est ter.notabilis in l.minor.§.si.in fin.ff.ꝛ procu.t istud est eos ꝙ faciebat dubitationẽ in isto tex.t ꝓpter hoc iste tex. est notab.Sed tu aduerte ꝙ nõ bñ cõsiderarũt isti tex.qz nõ loquit qñ nunciatio fuit facta cã iuris publici.imo loquit qñ remissio que petebat ꝓtinebat ad publicũ vel ad ꝓriuatũ ius.
¶Bl.in verbo ad ratihabitionẽ.dic vt hic ꝑ Bar.sed clari⁹
5 loquẽdo dic† ꝙ tripler remissio est nunciationis. Quedã est q̃ fit ipso iure a lege absq; aliquo partis vel iudicis facto vt ẽ qñ nũciatio est ipso iure nulla.t sic põt impune sperni,vt.§. si qs rivos.ꝺ.e.l.ꝛ i l.j.§.fi.ꝺ.e. Quedã est remissio q̃ fit a iu dice mediãte eius sñia,q cognitio de cã,pnũciat me habere ⁹ edificãdi t nunciante nõ habere ius phibẽdi iurta.l.j.in pn. ꝺ.e.t.§.si is cui.in fi.ꝺ.e.l. quedã. Et tertio ẽ remissio q̃ fit a p te extra iudiciũ ꝓestando satisdationẽ:vt d.§.si is cui. Jn p̃ mis duab⁹ nõ põt log iste ꝛt.hz necessario loquit in tertia:eo qz in p̃mis duabus cõueniret cautio de rato. ☞ iste ter. negat. t per illã rõnem ☞ ponit Bar.in 2da specie remissionis suc cessiue inquantũ Bar.opponit ꝺ tex.de.l.põnius.§.sed t is.t in d.l.vel in operis.sim⁹ in actionib⁹ realib⁹,sed in isto ter.si m⁹ in psonalib⁹. Certe cũ vtrobiq; loquamur i defensore rei in nunciatione noui operis,ista differẽtia nõ vr̃ bona.ista sint dicta vt melius ꝓsiderent verba Bar. Ex̃ considera p illum tex.in d.l.vel in operis.lucto isto tex.posset defendi opinio ꝑ ma relata hic in gl.☞ gl.t oẽs reprobãt qđ defensor in noui o pis nunciatione,teneat ad duo.t satisdare de iudicato solu ẽdo vt in hoc tex.t ẽt de rato caueret vt ibi ꝺt ter.nec refra gabitur tex.noster qz si bñ aduertas tex.ꝺt qđ satisdatio ꝑsti ta ptinet ad nũciationẽ noui operis.t nõ ad cautionẽ rati,hoc est dicere q ꝯ satisdatio de iudico soluẽdo nõ sufficit ꝓ cau tiõe rati.sed p hoc nõ negat ter.gn etiã debeat ꝓestari cau tio rati.t ita ad istũ ter.tz do.Jaco.pute.hic t in.§.seq. Hz tu ꝙsidera ꝙ in ꝛium est tex.in.§.seq.cũ.l.se q.j.vbi clare ꝺt text. qz ꝓcurator sustinens ptes defensoris nõ cogit caueret de ra to:qcqd ibi dixerit Roge.in gl.relat⁹. Jtẽ esset ꝺ rõnem deci dẽdi posita in hoc tex.ibi,sustinet em partes ꝺfensoris cogita qz ista nõ trãseunt sine difficultate. Sed iterũ ab extra fortiter opponit ꝺ istũ tex.† nã vult ꝙ defensor admittat ꝑ absen
6 te ad petendũ remissionẽ nunciationis si satisdat de iudicato soluẽdo. Cõtra ꝑ inventũ defensoris nõ ꝺz fieri deterior con ditio ipsius nũciatis ☞ si ipse edificãs istud peteret.patet in l. põnius.§.sed t is.ff.de ꝓcur.facit.l.ij.§.defendi.ff.er g. cau.in pos.ea.vbi est tex.ꝙ per interuentũ,pcuratoris nõ ꝺz fieri deterior cõditio nunciatis. Sed in casu nostro offendo ꝙ ꝑ interuentũ istius defensoris fit deterior cõditio nunciatis. Nã pone ꝙ iste defensor condẽnetur ad demolitionẽ opis t sic ad iudicatũ soluendũ deinde pone ꝙ edificãs nõ habeat ratã istã sniam:certe si snia fuisset lata ꝺ ipsum edificantẽ po tuisset nunciãs consequi alterũ de duobus vel qđ opus pecci sse destruat qz tenet precise ad patiẽtiã:tex.est in l.stipulatio. §.siue aũt.t.§.fi.j.e.firmat Bar.t assignat rationẽ in l.j.§.j.i ij.col.ꝺ.eo.vel ꝙ ꝑtet interesse:sed ꝺ defensorem non pote

rit con

rit cõsequt: nisi illõ vltimũ. s. interesse p̃stationis nõ aũt p̃cisam opis demolitionẽ inuito dño edificij, ergo apparet manifeste q̃ p̃ interuẽtum defensoris sit ꝺterior ꝺditio nunciatis. d. Jac. pte. fatet istõ argumentũ esse verissimũ. z ꝓpter hoc tz q̃ in hoc tex. iste defensor vltra satisdationẽ õ iudicato soluẽdo teneat cauere ẽt de rato. vt. s. prime ꝺixi, alias nõ esset eque bñ prouisum nũciãti. alij nihil tãgũt. Ego aũt rñdeo huic difficultati clare. z ꝺico q̃ si edificãs nõ hz ratũ istã sniã: ergo nec satisdationẽ defensoris cuius vigore lata est snia: ergo reperit edificiũ factũ post nunciationẽ sine aliqua satisdatione ergo oz ẽstrui inuito edificãte. Et sic põdera q̃ imo isto casu nunciãs reperit habere plura remedia. z ei plenius ꝓsulitur per interuentũ ꝺfensoris. Mã si ꝺ defensorẽ põt agere ad interesse ꝺ edificantẽ põt agere vel ad p̃cisam ẽstructionẽ, vel ad interesse. tñ alteri⁹ solutione oz esse ꝓtentus. z si tu ꝺiceres q̃ hic defensor p̃stitit satisdationẽ z edificando postmodũ ꝺemnat⁹ est ꝺfensor ad demolitionẽ operis, z ista sniam non vult edificans habere ratãsto modo adhuc militaret superior difficultas relata. Sed ꝺico q̃ edificãs nõ põt habere vnũ ratũ alterũ nõ, aut eñ totũ cogit ratificare aut totũ spernere: q̃ satisdatio fuit effectualiter ꝓpere demolien dis. si apparebit z videbit iniuste edificasse. tex. est in l. stipulatio. §. j. ꝺ. eo. ergo est effectualiter totũ vnũ: ergo vnũ sine altero ratificari nõ põt: ita videbitur mihi clara respõsio. Teneas ergo opinio gl. z cõmu. q̃ hic soluz p̃stetur satisdatio ꝺ iudicato soluẽdo, non autem ꝺ rato per rationem huius ter. z p̃ tex. §. fi. iuncta. l. seq. §. eo. z ad tex. in. l. vel in operis. ꝺico Bar. nõ intellexit q̃ ibi simus in actionibus realibus sed qõ bene ibi sit eadem rõ, ꝓut in actionibus realib⁹ q̃ ibi ꝺfensio in nunciatione noui operis non fiebat agendo in iure: ꝓut hic. sed aliter ꝓut ꝺclarat gl. in §. seq. vbi per Bar. Jas. Mayn⁹ lumen iuris.

1 ☞ Habens mandatum ad nunciandum not. op. ꝺ. z etiam habere alia accessoria dependentia ab actu nunciationis.

2 Exceptiones procuratorie sunt inuente ꝺ procuratore actoris, nõ autem ꝺ defensoribus rei.

3 Excommunicatus z bannitus an possit petere in iudicio qõ revocetur tenuta bonorum.

4 Excommunicatus nullum hz interꝺictum restitutorium.

5 Quod p̃hibetur p̃cipaliter conceditur in ꝙsequentiam.

6 Exceptio procuratoria est duplex.

7 In iudicio in quo petitur remissio per nunciatum cogitur talis procurator satisdare de rato.

Si procurator. Diuidit in q̃nque ptes cuz l. seq. z sequenti. In p̃ma ponit thema z decisio. In scõa rõ decisionis. In tertia ponit duplex illatio. In quarta remouetur quedam dubitatio. In quinta ponitur alia decisio. Scõa ibi: q̃ partes sustinet defensoris. Tertia est in l. z ideo. Quarta in l. seq. Quinta i ver. z tutori. Procurator qui nunciauit nouũ opus defendẽs interdicto ne vis fiat ei tenetur satisdare iudicatũ soluꝫ alias sibi denegãtur actiones sed nõ cauet ꝺ rato quoniã ad ꝺfendendũ q̃libet sine mãdato admittit. z ideo non põt ei opponi exceptio procuratoria scz q̃ mandatũ nõ habeat. itẽ illis qui censentur quasi domini põt opus nouũ nunciari. b. ꝺ. cũ lege seq. z sequenti. Mo. ex isto tex. §m Jmol. z oẽs Mod. hic.

8 † q̃ habens mandatum ad nunciandũ nouũ opus ꝺ. ẽt habere mandatum ad alia accessoria dependentia ab actu nunciationis. z istud tenuit gl. in l. seq. tenuit ẽt inferius Bar. Istud no. est in se verissimũ. z ꝓ eo adde ter. in l. quicunque. §. si ei que. ff. de inst. ac. z ibi babes gl. notabilẽ in c. cum olim. Zab. i gl. ista. de of. dele. z gl. in c. causis. in verbo postulatio de elec. sed istud notabile non bene ꝓbatur in hoc ter. Mã isto tex. nõ ideo cauet ꝺ rato non q̃ censeatur ẽt habere mandatum ad hoc, sed q̃ in isto interdicto ne vis fiat ei censet defensor rei: quo casu ad defendendũ q̃libet est idoneus sine mãdato. z iõ non põt ei opponi exceptio procuratoria scz qõ non habeat mandatum, vt in ꝺ. l. seq. aliam ẽt rationem assignat inferius Bar. per. l. ita demum. C. ꝺ. p̃oc. vbi ꝺicemus. Itẽ considera ad istũ text. q̃ iste procurator p̃mo nunciauit nouum opus quo casu p̃nouocauit ad iudiciũ. z sic ꝺ egisse vt procurator. Et regulã habem⁹ q̃ procurator qui agit tenetur defendere si reconueniatur nomine eius ꝓ quo egit: alias repellitur ab agendo tex. est in l. seruũ quoque. §. ait p̃tor. ff. de proc. z l.

2 alienũ. C. eo. scz de proc. Scꝺo no. ex. l. seq. † q̃ exceptiones procuratorie sunt inuẽte ꝺ procuratorẽ actoris nõ aũt cõtra defensores rei. cui nõ põt opponi q̃ nõ habeat mandatũ vel qõ sit illegitimus. Rõ vt ꝺixi. q̃ ad defendendũ quilibet est idoneus sine mãdato q̃ est verũ in exceptionib⁹ procuratoriis respicientib⁹ mãdatum. secus si respiciãt inhabilitatẽ p̃sone q̃ tales extenduntur etiã cõtra procuratorem vel defensorẽ rei, vt hic in gl. vbi ꝺicet. Bl. in verbo acceperit istã gl. rep hendãt Bar. Alb. z ceteri post Jac. de are. tribus fundamẽtis de qb⁹ hic per eos z intelligunt istũ tex. q̃ procurator iuste molestabat: eo q̃ fideiussores dati erãt nocturni, sed istõ nõ est simplr verũ: q̃ heredes fideiussorum tenerent: ꝺic ergo q̃ fideiussores dati erant effecti inopes z inhabiles, z ꝓpter hoc molestabat ꝓut ẽt gl. in l. ꝓtor. §. pe. j. eo. Also. hic. Jn gl. in verbo defensoris Bar. inducit ad vtiles qones de excõ

3 municato vel exbãnito, an possint petere in iudicio⁹ q̃ revocetur tenuta bonorũ clarum est eñ de iure q̃ excõmunicatus ñ

a põt in iudicio agere, sed bñ se ꝺefendere. a. c. intellexim⁹. de iud. c. cũ inter p̃ioꝛes. de exce. c. excõicamus. §. credentes. de hereticis. z bãnito sicut excõicato reddit ius se ꝺefendendo. gl. est in l. ad cognitionẽ. in gl. fi. in fi. ff. ex qb. cau. in pos. ea. dũ gl. ibi ẽt z nõ hic. p bãnitis. q̃ glo. ad hoc põderauit solus Bal. reputans singularẽ. in c. accedẽs. scꝺo vt lite conte. z in c. intellexim⁹. de iud. in isto quotidiano pas. triplex doctorũ snia reperitur. ☞ Prima fuit Jaco. de are. tenentis indistincte a q̃ sic. eam sequit Bal. in quibusdã additionẽ, ꝓout referũt Jmo. Raph. cu. z Lud. ro. hic. motus q̃ si aliter ꝺiceremus posset fieri iniuria ex bannito vel excommunicato concedendo tenutam indebite. z nõ posset de hoc conqueri qõ est absurdũ. Sic legim⁹. §. si filius. ff. de iud. z in auc. habita. C. ne filius ꝓ patre. sed ad hoc põtrñderi qõ est imputandum excõicato q̃ facit se absolui z post absolutionẽ petere poterit agere

4 hinc est † q̃ excõicatus spoliatus b non hz aliquod interdictum

b restitutorium, vt est gl. notabilis in c. ex inlinuatione. de p̃cu. ita respõdent Jmo. z ceteri hic que solutio nõ videret bñ congrua quo ad bannitũ. subdit ẽt Bal. qõ. l. in tribus. ff. de iu. q̃ ꝺ ẽt Bar esse factam ꝓpter hunc casum non ꝓbat concluꝺenter in ꝓposito sm eum: q̃ illa lex solum ꝓcedit quo ad hoc q̃ ꝓnocat primo loco non aũ: procedit quo ad oia sed sm Jmo. Modeꝛ. ista solutio nimiũ restringeret illũ text. Tu tñ aduerte qõ ꝺicta. l. in tribus solum procedit quo ad ordinaria litis: nam ille qui ꝓnocat censetur actor quo ad ordinem z telam iudicij, sed non quo ad decisionem cause, et ideo si tũc duo iudices ferrent duas sententias cõtrarias, illa nõ p̃ualeret que esset isto casu lata ꝓ ꝓnocato tanq̃ ꝓreo sed ambo stãt in suspẽso: donec altera eorũ cõfirmetur a superiore. ita ꝺeclarat gl. notabiliter que sic limitat ꝺictũ. l. in tribus. l. duo iudices. ff. de re iudicata. quã no. Mathes. in notabili ex. sed vltra ea que ibi tradunt. Mod. ꝓ ondero tibi gl. ꝺ iam. in. c. licet causã de probatio. quã Bal. ibi. in xv. co. no. z reputat no. ꝺignũ quãuis nõ faciat mentionẽ de alia gl. cõtraria. potes z secundo ꝺicere q̃ ꝺicta. l. in tribus nõ facit: q̃ loquitur q̃n quis primo loco pronocauit ad iudiciũ, vt ille ꝺicatur actor. sed hic precesserat alius actus, puocatiuus in impetratione tenute. vnde qui postea petit revocationem tenute non ꝺicitur primo loco pronocasse, vt probat tex. in §. precedenti z ibi notani regulam ex illo tex. eandẽ opinionẽ tz ꝺominus Abb. in ꝺ. c. cũ inter. Secunda opinio Hostiensis de directo cõtraria. in c. ꝺilecto. de ver. sig. qui tenuit indistincte quod excõicatus vel bãnitus nõ possunt petere revocationẽ tenute. Idem tz Speculator in ti. de cõtumacia. §. fi. in ꝟ. sed pone. qõ ꝺiceret Jmo. z Lud. ro. hic monet Ludo. q̃ excõicatus nõ põt petere qõ sibi soluatur nec ei põt solui ẽt debitũ iuratũ sm glo. in c. nos sanctorũ. z in c. iuratos. xv. q. vj. Oz ad hoc facile est respondere q̃ ille gl. procedunt q̃n petetur per viã agendi seruus per viam defensionis. Quinto ꝺ illas gl. tenet Jnnocentius in c. veritatis. de dolo z cõtumacia. Mouetur ẽt Lud. quia in tali revocatione tenute est necessaria citatio patris. l. de vnoquoq; §. de re iudicata. l. nam diuus ff. de adop. ergo citando ipse est q̃ puocat. Tu potes ꝙ firmare per id q̃ tenet ☞ Pau. de ca. in l. libertus. a patrono. per illũ tex. ff. de in ius vocã. vbi tenet q̃ p illũ tex. excommunicatus non põt intẽtare remediũ. l. diffamari. C. ꝺe ingenu. z manu. eo q̃ esset actor vel saltẽ reus voluntarius. z hic ipse nõ ꝺicat ita tenet ꝺomi. Ant. de but. in c. intellexim⁹. de iudi. in fi. Sed ad istud fundamentũ patet risio p̃ tex. in l. si pupillus. §. j. alleg. per Bal. iuncta. ꝺ. l. libert⁹ a patron. z ibi gl. z doc. vbi q̃ nõ põt esse in iudicio sine venia petita si fuit citatus põt postea facere citari actorẽ. z inſtare ad cause expeditionẽ sine venia q̃ ꝺicitur facere ad defẽsionẽ. Tertia fuit opi. z vera Bar. qui per ꝺistinctionẽ concoꝺat predictas opiniones z eius ꝺistinctionẽ tenent Ang. z latius Alex. hic. ☞ Pau. de ca. cõ. in §. preced. ꝺo. Ant. in ꝺ. c. cũ inter. Gemina. in c. j. de p̃script. in vj. z licet Jmo. ☞ Pau. de ca. z Alex. laborent in ꝺeclarando mentem Bar. in practica. Tu ꝺic quod eius intẽtio clare colligitur ex aut. z q̃ iurat. in fi. C. de bon. an. in pos.

C Sed bñ se ꝺefendere. Adde. c. pia de excep. li. vj. Bar. in. l. libert⁹ a patrono. ff. de i⁹ vocã. Bar. in l. si fideius sor. ff. qui satis. cog.

C Excõicat⁹ spoliat⁹? Add de gl. ti. i. c. ꝺilect⁹ filius Abb. ꝺ resc. gl. in ver. iandientia. in c. j. xxiij. disti. Jn. in c. cum nostris. de p̃ce. p̃ceb. ab. inc. a. nobis. de excce. Auro. in l. naturaliter. l. §. nihil coe. ff. de acq. poss.

tuncta. l. si pupillus. §. j. de pu. cre. quos allegat Bar. nã in aut. q iurat ille q̃ quẽ erat q̃cessa tenuts r cõparuit offerens velle satisfacere, p expẽ. r interesse r se defendere: tũc in ꝙsequentiã põt petere revocationẽ tenute: q̃ isto mõ dr nõ agere, sed se defẽdere d. l. si pupill⁹. §. j. Tu. p q̃cordia Bar. ad-
1 det q̃ illõ q̃ ꝓhibet ꝓncipr q̃cedit in ꝙsequentiã. tex. est solennis in l. ty. to r rerũ. ff. de admi. tut. de quo tex. facit festum are. r reputat ad hoc singulare in l. si quis nec cãm. i pn. ff. si certũ pe. Videas tñ in hoc vltimo doctrinã Bar. i l. j. in pn. ff. de aut. tut. post Ly. in. l. C. vbi etiã Bald. C. de iud. que doctrina videret suffragari, i gl. in verbo ꝑcuratorie. Dic vt plene, p Bar. hic, et cui⁹ doctrina no. diligẽter illud q̃ in pn. vult q̃ cõparens, ex pte rei si dedit fideiussores de iudicato solvẽdo vt ꝑcurator r re vera non sit ꝑcura. tales fideiussores in nihilo tenent, q̃ bñ not. r solus Raph. cu. ꝑpedit r õt hoc esse singularissimũ dictũ. Sed credo ꝑut ẽt ipse voluit Bar. male dicere: q̃ lex parte rei nõ q̃ret an defensor habeat mãdatum vel nõ: th ex quo ipse cõparet vt ꝑcurator satisfdat iudicato solvẽdo vt ꝑcurator: certe ipse patit executionẽ tẽtie: q̃ obtulit se liti, vt ẽt fatetur. Bart. ita ꝑprie loquit. l. iij. ff. de re ind. in pn. r tex. in l. plautius. ff. de ꝑcur. Ũn ridiculum est ꝑstes dicere q̃ fideiussores a se dati ideo non tenent q̃ ipse nõ habuerit mandatũ. q̃ cum ipse teneat: ergo r fideiussores ab eo dati. Nec ob. l. si añ acceptũ. ff. iud. so. alleg. añ Bar. q̃ illa. l. vbi declarat Bar. loquit q̃n sequit mutatio debẽte mãdatum in nõ habẽte vel ecõtra, put ibi õt tex. in ratione decidendi nõ eñ sufficit psonã esse: sed oportet cã personam esse eandẽ. §. vbi nõ sequit aliqua mutatio non vr bene dictũ q̃ cum ipse ꝑcurator teneat quin ẽt fideiussores teneãtur nisi defendẽdo Bar. diceris q̃ carẽtia mandati a pncipe, idẽ operet q̃ mutatio de habẽte mãdatũ a nõ habẽte, put ibi loquit iurisc̃onsultus. r ista debuit esse intẽtio Bar. in illo tex. r ibi dicta p Bar. vident in aliis terminis log. Itẽ ad istũ gl. vltra Bar. dic plene q̃ exceptio ꝑcuratoria ẽ duplex vt dicit gl. q̃ quã eñ opponit tu nõ potes esse ꝑcurator. q̃n opponit in nõ es ꝑcurator, prima aũt põt pungere ex multis causis. Primo ex pte ꝓstituẽtis si sit talis q̃ nõ põt ꝓstituere talẽ ꝓcuratorẽ puta ꝓcurator añ lite contesta. l. nec. C. de ꝓcu. Secõ ex parte eius q̃ constituit puta q̃ sit mulier vr mules. l. aliena. r. l. ita demũ. C. de procur. Tertio rõne cause ad quam cõstituitur puta q̃ causa criminalis in qua regulariter non admittitur ꝓcurator. l. pe. §. ad crimẽ. ff. de publ. iud. r isto modo procedit opinio Roge. relata in gl. o. r ad ista adde Bar. in. l. licet. C. de ꝓcu. r in l. pomponius. §. rati. ff. eo. By. r Alb. hic. Hlo. in verbo habitur⁹ m scom Bar. ponit tres solutiones ad ꝛium. l. vel in oppõs. r due ꝓme sunt vere in se: sed in secunda non cõuenit huic legi: sed certe gl. põt duas rationes ad istũ tex. r credo q̃ ita debeat dicere Bart. cum dicit primo ponit duas solutiões debet dicere duas rationes ad tex. Extra gl. inquãtum Bar. in ista materia ponit ꝑfectã theoricã post Jac. de aret. r eam ẽt formaliter põt Alb. hic. Adde qđ cadit pulchra difficultas in primo mẽbro ꝓncipali in ꝓcuratore nuncianti⁹ inquantum concludit
7 Bar. qđ in iudicio † in quo petit remissio per nunciatũ cogit talis ꝓcurator satisdare de rato. tex. est in. l. cũ procurator. §. fi. ff. e. Sed si talis procurator interveniat in iudicio ne vis fiat ei: tunc nõ satisfdat de rato, vt hoc tex. õt domi. Jac. puto post Raph. cu. qđ in hoc nõ scit bene cogitare rõnem diuersitatis. Nam cum in vtroq; casu sustineat partes defẽsoris q̃n nunciat petit remissionẽ nunciationis rei q̃n intentat interdictum ne vis fiat ei: ergo vtroque casu non deberet cauere de rato ꝓfertim q̃ vtroque casu nihil est ꝓstandũ ex parte nuncianti⁹ ꝓ quo interuenit procurator. Alij non tangũt. Ultra cũ augetur dubitatio q̃ ex parte nunciati procurator q̃ petit talẽ remissionẽ ẽt in iudicio non tenetur cauere de rato. vt firmat Bart. in §. q remissionẽ. §. ca. l. ergo multomin⁹ dr can crẽ de rato procurator qui cõparet ad impediendum ne talis remissio cõcedatur cũ sustineat magis partẽ defensoris. Tene doctrinã Bar. ꝓ quo est tex. qui cauillari non põt in d. l. cum procurator. §. fi. Et ad difficultatẽ. §. tactã inquantum q̃ q̃ non põt reddi rõ diuersitatis inter istũ casum aliũ q̃n comparet in interdicto ne vis fiat quo casu non cauet de rato vt hoc tex. Dic q̃ rõ diuersitatis est clara q̃ quãdo nunciatus petit remissionẽ nunciationis r procurator nunciantis ꝛdicit: ideo requiritur q̃ caueat de rato q̃ alias esset nimis magnũ ꝓcindiciũ nunciantiq̃ si remissio quã obtinuit non valet oporteret quicquid postea ei edificatũ destruere. Ideo propter tantum periculum lex noluit falsum procuratorem interuenire, ita cantat tex. in d. l. cum procurator. §. fi. ũ sic est quando comparet in interdicto ne vis fiat ei.

a Qui dicãt vicini. adde Bar. in l. iij. §. si cũ vicinũ. ff. de dã. infec. Bald. in ru. ff. õ re. dii. in. xv. qõ. Dan. de ca. in l. fin. C. de his. qb. vt indi. Pe. õ ancha. in repe. canonũ de constit.

Lex viij.

1 Vicinus proximus dr vicinus immediatus, sed vicinus simpliciter intelligitur de remoto.

2 Si statutũ disponat q̃ in ꝛctu minorũ vel mulierũ debeãt interuenire duo ꝙsanguinei, al⁹ ꝛctus sit nullus: sufficit interuenire ꝙsanguineos q̃uis non sint de proximioribus.

3 Si statutum disponat qđ existente patruo mater non succedat illa dictio patruo intelligitur de patruo immediato.

4 Doctori illustri attestanti de consuetudine est credendum.

5 Ubicunque quis põt pretendere se habere ius prohibẽdi ne opus fiat potest nunciare.

Non solum. Non solum vicino proximo ꝛ etiam remotioi potest op⁹ novum nunciari r nuncijs cautẽ facit si opus qđ iã ibi tunc erat factũ in testationẽ deducit. h. d. cũ. §.
1 seq. Not. ex isto tex. ꝑm Bal. † q̃ vicinus proximus dr vicin⁹ immediat⁹. sed si dico vicinũ simpliciter, intelligit ẽt de remoto. ter. est hic notabilis. Et ꝑm Alb. de rosa. hic iste tex. facit q̃ si statuto caueat q̃ vicini teneant emẽdare dãnũ nisi ceperint malefactorẽ: q̃ vicini intelligũtur ẽt stantes a remotis: tex. est hic dũ modo vocẽ exclamãtis et audiri potuerint. l. j. §. eodẽ aũt tecto. ff. ad syllania. de quo latius per Bar. in. l. si tertius. in pn. ff. de aqua plu. arcen. Vbi ponit de statuto predicto ponit ẽt de intellectu statuti tudertini loquentis de
2 vicinis proximioribus: r ibi ẽt declarat qui dicantur vicini proximi r nõ allegat istũ tex. qui õ hoc est casus. Tu ergo põdera diligenter istũ tex. q̃ q̃n lex vel statutũ faceret simpliciter mentionẽ de vicino intelligeretur ẽt de mediato r aliqua liter remoto nisi adãceretur proximo ter. est hic. Unde ego infero ex isto tex. q̃ si statutũ faciat simpliciter mentionẽ de ꝙsanguineis vel de ꝙnunctis q̃ nõ intelligat de magis proximis nisi statutũ vltra dicat proximis. Hinc in specie inferoq̃ si statutũ disponat q̃ in ꝛctu minorũ vel mulierũ debeant interuenire duo ꝙsanguinei, al⁹ ꝛctus sit nullus: certe sufficit interuenire duos ꝙsanguineos q̃uis nõ sint de proximioribus, r quãvis ẽt alij proximiores reperirent: nisi statutũ vltra procederet dicẽdo proximorũ ꝙsanguineorũ. r ita in spẽ tenent Bar. r Bal. si bñ in ꝓperijs in l. trãsactionẽ. in fi. C. de trans. Ang. in ꝛct. vij. q̃ incipit. Itẽ statuim⁹. r si hoc ẽ verũ ẽ valẽ vtile ad practicã. Contrariũ q̃ imo semper debẽat interuenire duo proximiores ꝙsanguinei ẽt q̃n simplr loq̃rer: r non esset satisfactũ statuto adhibere duos ꝙsanguineos si superant alij proximiores. ita tenẽt Bal. r Sal. in l. fi. per illũ tex. Cõ ver. sig. r ibidẽ Ang. in l. lectura perulina ip̃ressa. Idẽ ꝛ Jason. r Sal. in l. j. C. vñ vir r vxor. Sal. r do. Ulex. in l. si illus tex. C. de test. mi. Sal. in l. vidue. C. de nup. Ang. in ꝙl. clvij. q̃ incipit, domina chaterina. Dan. de ca. in l. si cũ dotẽ. §. si pr ff. so. ma. r ibidẽ do. Alex. in. §. eo aũt tpe. d. l. si cũ dotẽ. in vl. col. vbi simplr refert Bar. i. d. l. si. Istã secam opinionẽ semp tenui r credo veriorẽ, r ꝓ ea facit bñ tex. in l. peto. §. fratre. ff. de leg. iij. ter. in l. si cognatio. ff. de reb⁹ dubijs. Facit ẽt rõ q̃ assignat iurisc̃onsult⁹ in l. iij. ff. de leg. tut. in pn. Istud ẽt optime cõprobat: ꝙsanguinei q̃ sunt proximiores r sperãt hãditatẽ erũt diligẽtiores q̃ illi q̃ sunt remotiores, vt iurib⁹ pallegatis. Et credendũ q̃ r ista fuerit mẽs r intẽtio statuti: ꝑmo r alia rõne eo q̃ verbũ simplr ꝓlatũ in l. vel i statuto dr intelligi per ꝓius r nõ per posterius. l. q liberis. §. hec verba. vbi dixi. ff. de vulg. r pup. l. hoc legatum. r ibi Bar. no. ff. de lega. tertio. Unde ex ista regula decidit egregie Bal. in l. j. C. de success. edic. cuz concordantijs quas ibi signauit
3 † q̃ si statutũ disponat q̃ existente patruo mater nõ succedat filio illa dictio patruo, simplr ꝓlata intelligitur per ꝓius r sic õ patruo immediato r nõ de patruo magno. Et ꝓ ista apparet risum ad istũ tex. vbi est alia r diuersa rõ. ita teneas õt do. Jac. bu. vnuz magnũ verbũ. in practica. in d. l. j. C. vñ vir r vxor. q̃ de consuetudine non seruat in practica ista opinio qđ debebãt proximiores interuenire. imo obseruat ꝛium q̃ dũ modo interueniãt duo ꝙsanguinei sufficit ẽt satisfactũ statuto. An tñ in hoc sit credendũ Jac. bu. attestãti de ista ꝙsuetudine pendet ab eo qđ õt Bar. in repetitione. l. de qbus. si ẽ bar. in xiij. vel. xv. col. ff. de lega. vbi dixi plene post eum dum vult
4 † q̃ doctori illustranti de consuetudine est credendũ: multi tñ
5 tenent oppositũ vt ibi retuli. Nota secõ ex isto tex. † q̃ vbicunque quis põt pretendere se habere ius prohibendi ne opus fiat: põt nunciare: ergo a ꝛcio probat iste tex. qđ vbi nuncians non potest pretendere ius prohibendi ibi potest sperni nũciatio tanquã sit calumniosa q̃ facit ad id qđ dixit Bar. in l. j. in pn. r ibi dixi. §. eo.

1 Edificans in ꝑuato tenetur satisfdare nunciantj, sed i publico repromittere.

Si aliquis

2 Si aliquis ē absens in legatione partim causa reipubl. parti propter negotiū suum priuatum attendit id qđ principaliť intendebat.

3 In dubio quis presumit potius facere suo noie q̄ alieno.

1 **Si cum iure.** †Edificās in priuato tenet satisdare nunciāti, sed in publico remittere. h. d. ¶ Querit Bart si nūciatio fiat in publico rōne tū iuris priuati nūciātis nunqd sufficiat simplex remissio. Et tz q nō imo tūc regrit satisdatio. Modus ē p tria ō qb' hic p eū cū quo alij cōiter ūāseunt. Adde q pl' Alb. tz hic q si renunciaret mixta cōsideratione iuris publici z priuati: adhuc isto casu esset satisdandū. p. d. l. nō cogendū. §. q ita. ff. ō pcu.

2 Tu addet q imo hic videret dicendū, put ōt gl. notabilis, i l. nō videt. ff. ex qb' causis maiores. ibi ōt gl. si aliqs est absens in legatiōe partim cā reipu. partim ppter negotiū suū priuatū q attendit id qđ principaliter intendebat. Facit regula. l. si qs nec cām. ff. si cer. pe. z ōt Bal. ampliando illā gl. in c. dilecti. in pe. col. de app. q. in dubio principale motiuū dz preferri profacto suo priuato. z hoc vltimo mō deberet ei satisfieri, vt ōt Alb. & cōfirmat q. z in dubio qs presumit potius facere suo noie q̄ alieno per regulā. l. z magis. ff. ō solutio. l. papinianus. cum gl. ff. manda. z q no. tz Bar. in l. j. §. nunciatio. s. eo. idem addita adde quod vult gloss. in l. iuris gentium. §. si paciscar. in gl. magna in fi. ff. de pac.

1 Nunciatio noui op. dz assumere modulos, z sic signum vel mēsuram operis qđ erat factum tēpore nunciationis, alās non fiet demolitio.

2 Ubicunq; aliqđ est, phibitū: z sic punibile certo z limitato loco z tpe oportet qđ accusator probet precise locum z tempus limitatum alās absolueť reus q. presumeretur factum loco z tempore licito.

3 Ubicunq; l. vel statutū disponit sup facto cum aliqua qualitate non sufficit probare factum nisi illa qualitas probetur.

4 Si testator legat alicui vestes suas, intelligit de illis que erāt sue tempore testamenti z nō de acquisitis postea.

5 Ubi actus pōt vna die valere alia non dz inferri de necessitate z scribi dies.

6 Reus dz ita probare exceptionē suam clare sicut actor intentionē alias succumbit.

7 Si accusator plene probauit qđ titius fecit homicidiū z titi' ad suam defensionē probauit per testes q̄ tale homicidiū fecit ad suam defensionem. sed nō probauit qđ fecerit defensionem: an sit absoluendus.

8 Testes deponētes de credulitate in criminalibus ad defensionem rei plene probant.

9 Ubi ē dubiū tēporis psumitur in benigniorem partē z in delictis semper psumitur pro eo qđ delictum excusat.

10 Ubi actus se hz ad tempus prohibitum z permissum in dubio presumitur quod tempore permisso fuit celebratus.

Sciendum. Post nunciationē abstinendū ē ab edificatiōe donec satisdet vel remissio obtineatur, z tpe nunciatiōis assumēdi sunt moduli quib' ostare possit q̄tum post nunciationē sic edificatū. h. d. vsque ad. §. morte. Et in hoc tex. dat duplex ꝓsilium. vnum nunciato

1 aliud nunciāti. in ver. sed vt ꝓbari. ¶ †No. ex ver. tz ꝓbari. z illū legis q̄ nunciās nouū opus assumat modulos. z sic signū vel mensurā operis qđ erat factū tpe nunciationis, alās vt dicit glo. nō fieret demolitio operis: q. illud qđ pōt cadere sup phibito assumit in minorē partē. Istud iducit Bar. ad quas dā frequētes qōnes in practica q̄ cōiter tenent z sic trāseunt cū eo alij scribētes hic z Bal. z Sali. in l. fin. C. an seruus ex suo facto. ¶ Nota diligenter doctrinā Bar. ex qua colligo a

2 liquas notabiles ꝓclusiones. Prima est q ubicunq; aliquid ē phibitū z sic punibile certo z limitato loco vel certo z limitato tpe oportet q accusator precise probet locū limitatū vel tpe limitatū alās absolueret reus: q. psumeret factum loco licito z tpe licito. Adde p ista ꝓclusione bñ facere q. z ubicunq; ps est fundamentū intentionis alicuius tūc tenet tale tps precise phare alās succūberet. gl. ē no. in l. eū actū. q̄ Bar. ibi multū no. z cōmēdat hic. ff. ō neg. gest. z alle. Bar. hic. z in l. q iurasse. §. si pr. ff. ō iureiu. gl. no. in c. venerabilib'. i gl. pe. ō sen. excō. in vj. Bar. i l. si is q. in fi. ff. de iur. fisc. z i. l. z an cadē. §. actiones. ff. ō exce. rei iud. z in istis locis Bar. z hic allegat gl. no. in cle. fi. in verbo, creatū. ō resc. q̄ glo. do. Lard. ibi reputat singulare. cā et reputat singulare ē Bal. in l. fi. §. fi. C. de app. z in l. post dotē. in fi. ff. sol. ma. z in l. si minorē. C. ō in integ. re

3 sti. ¶ Secō p ista ꝓclusione adde bene facere † q ubicunq; lex vel statutū disponit sup facto cū aliqua qualitate non sufficit phare factū nisi ēt illa qualitas probetur tex. est in l. fulcinī. §. cū hec. z ibi gl. z Bar. no. ff. ex quibus caus. in pos. ea. z in l. ij. §. ait pto. z ibi ad hoc no. Bar. ff. ne qd in loco publ. z tex. in l. pe. §. docere. z ibi no. ¶ Dan. de cā. ff. ne qs eū q. z in ca. tz cām. extra de prob. in anti. quē Bal. ibi. in. x. col. multū notat z Alb. in. vij. notabili. facit bñ q̄ singlr tz Jo. an. in c. j. de homicidio. in. vj. in nouella. vbi ōt se de facto euasisse quendam

a prelatū a pena imposita de iure plato facienti assassinari christianū. vt ibi est tex. nā ibi bñ fuerat phatū q prelat' fecerat assassinari quendā hominē. tñ qđ ille fuisset christian' non fuit probatū p hoc euasit illū prelatū. refert z segtur Bal. in l. si qs nō dicā rapere. in. §. col. C. de episc. z cle. do. Alex. in ꝓl. clxxij. in. ij. vol. q̄ incipit vilis z opportune discussis. in. ij. co. z in ꝑ. cxxiij. i eo. vo. q̄ incipit viso ꝓcessu inquisitionis forma te ꝑ peregrinū. z in ꝓlilio sequēt in. ix. col. z in cons. lxxxij. in ij. vo. inci. viso ꝓcessu cāe vertētis inter vniuersitatē. in. vij. col. ¶ Tertio adde facere illō qđ tz Bal. in l. j. §. fi. C. ō app.

4 vbi vult q si testator legauit alicui vestes suas quo casu intelligit de illis vestibus q̄ erāt sue tpe testi z nō de acquisitis postea l. si ita. ff. ō auro z argēto legato. tz qđ legatarius tenebitur phare qđ tales vestes erāt testatoris tpe testamēti eo q. fundamentū intētionis sue per d. l. si ita iuncta regula. l. cum actus. ff. de neg. gest. sequitur simpliciter. Und. hic in addit. z in l. in illa. ff. de verb. ob. ¶ Quarto addeid qđ tz Bar. in l. si qñ. in

5 vj. q. C. de testibus. † q vbi act' pōt vna die valere alia nqn dz inferi de necessitate, z scribi dies. allegat no. in c. abbate sane de verb. sig. in vj. Ego ꝑ istam doctrinā Bar. q̄ totus mund' sequitur, vt. j. ōt Alex. pondero tex. in l. j. §. j. ff. de alee lusu z alea. in verbo z factū domi. z eo tempore quo alee ludebātur. ibi eñ furtum est permissum aliquo loco z aliquo tpe vez i domo in qua qs recepit lusores z eo tempore quo luditur tz alio loco z tpe furtū est punibile. Pōdera ergo ibi ad ꝓpositum q illud ē delictū aliquo loco z tpe z alio loco z tpe nō est delictū. Et tñ decidit ibi tex. q reus tenetur phare tps z locū licitū. z tps licitū: nō aūt est accusator q teneatur probare tps z locū, put ibi ōt Bar. Ergo ꝑ doctrinā Bar. z per illum tex. no. ibi Bar. q furtum vult se excusare a delicto dz phare q ille retinebat ludū in domo, z furat ē tpe q̄ ludebatur adeo q simplr phabat furatū fuisse q̄n ludū retinebat in domo non sufficit nisi appareat q illo tēpore quo fuerit furatus ludebatur. Sed saluādo Bar. dic z ita limita eius doctrinā q. q̄n aligd est regulariter pmissum: tñ certo loco z tpe redditi illicitū punibile: z tunc bene repurit qđ accusator lit ille q ꝓcise phet de tpe z loco illicito. Nō q̄ dix. s. q. tūc locus z tps est fundamētū accusatoris: ergo ipse cogit phare furtū'. s. allegatis. z. l. preto. ff. in. §. docere. ff. vj. bono. z raptoribus. ita ꝓprie loquit predicta ꝓclusio Bar. Aliqñ ꝑ aliquid est delictū regulariter, z sic illicitū, vt est furtū. tñ aliquo loco z tpe est licitū in domo receptātis lusores z tpe q̄ ludit z tūc est necesse q reus qui se fundat in his phet ō loco z tpe licitis: q. alās accusator hz fundatā intētionē suā de iure cōi. Ita ꝓprie loquit tex. in. d. l. j. z q ibi Bar. ō alee lusu z aleato. z ad hoc vides Dan. de cast. hic licet de illo tex. z ē predictis non faciat mentionē. Et p hoc credo qđ scda ꝓclusio sit falsa. ex istis reddit dubiū id qđ tenet Bar. in sequēti ꝓclusione: cū homicidiū regulariť sit delictū z punibile. l. iū. C. de episc. audien. vt statim inferius subijcia. Scda conclusio Bar. est qđ si accusator plene phauit delictū re' p exceptionē defensōis dubie z nō ꝓcludenter phatā dz in criminalib' absoluit: qđ est talis que potest facere actum esse licitum: qđ valde teneas cordi. Ex ista conclusione corrolarie infertur limitatio ad regulā que habet † qđ re' dz ita probare exceptionē suā clare sicut actor intentionē alās succumbit. l. j. de exceptionibus. in princi. ff. de phas. Nā illa regula fallit in criminalib' quādo alias debet sequi criminalis ꝓdemnatio. Cum ista ꝓclusiōe Bal. transeunt alij oēs z dicit do. Alex. qđ tot us mundus cā sequitur: eam tz Abb. i. c. presentia. in. ij. co. de proba. vbi reputat eā singulare ꝑ ꝓ limitatione iurium que dicunt qđ probatio dubia non relevat: eam etiā tenet Abb. in. c. auditis de presc. pt. Salic. in. l. matrim. C. de proba. bene facit q̄ dicā in sequenti ꝓclusione Bart. Istā cōclusionē reprehendit Bal. in. d. l. matrē. qz cum accusatio sit plene probata z dēlictum est tale qđ est phibitum etiā de iure naturali. In primo exemplo Bar. necesse est qđ etiā re' phet tps ex quo appareat sibi licuisse. l. ab ea parte. ff. ō pba. Itē cum ista exceptio nō opponat rite nisi opponat cum tpe sicut z exceptio prescriptionis ergo si opponat cum tpe tps est precise phādum. vt. c. abbate sane. ō resiudi. in. vj. Dz ad ista respōdet Und. ro. hic qđ pcedunt nisi essemus in casu in q̄ reo non probāte exceptionem deberet sequi criminalis cōdemnatio qz tunc tz clare nō phet exceptionem: dz tñ sequi absolutio, vt dicit Bar. z probatur per gl. in. l. q̄. C. de petitio. here. quā allegat Bar. hic. quid tenendum?

a ¶ Befacto euasisse. Adde Alex. de imo. ꝓsil. j. inci. viso ꝓcessu i quisitiōis forma te. i q̄. vo.

ego plenius inſiſtā circa iſtā ꝓclusionē q2 eſt maxime momēti in actu practico. Mihi ergo vr ꝙ ꝫ iſtā ꝓclusionē Bar. fortiter ſtringat tex. i. d. l. j. §. j. ff. de alee lusu ꝫ alea. iucta doctrina ꝫ illū tex. decū in ꝓcedēti ꝓclusiōe vbi ꝓbat ꝙ qñ aliqō eſt regulariter delictū, ꝫ ſic illicitū, put ibi eſt furtū ꝫ in caſu noſtro homicidiū tñ aliquo tpe ꝫ loco ē licitū, neceſſe ē ꝙ re⁹ poſſe ꝓbet ꝫ locū ꝫ tp̄s: eo q2 accuſator ꝙ plene ꝓbauit homicidiū hz fundatā intētionē de iure cōi. Et ſic ꝛndet ꝙ ille tex. logtur in terminis diuerſis, ꝫ ꝓſequēter nō faciat ꝫ Bart. q2 Bar. loquit qñ accuſator plene ꝓbauerat de delicto, re⁹ aūt ad defenſionē ꝓbauerat exceptionē, ꝫ hz nō ꝓcludēter tñ faciebat dubiū ꝓbationē accuſatoris. Merito i dubio i criminalib⁹ dz abſolui p regulā. l. merito. ꝙ ſocio. ſed in d. l. j. §. j. re⁹ ibi nihil tale ꝓbauerat nec plene nec ꝓſumptiue: q2 dico qō imo. in. d. l. j. re⁹ ad defenſionē ſuā ꝓbauerat ꝙ tale factū fecerat in domo in qua tenebat ludus: q̄ caſu poterat eſſe ꝙ fecerat tpe quo ludebat, ꝫ ſic erat dubia accuſatio. Et tñ iſtud nō ſufficit vt reus abſoluat a tali delicto: niſi ēt pciſe ꝓbet ꝙ fecerit furtū illo tpe quo ludebat, ergo ex ꝓbatione loci i q̄ ſenebat ludus nō ſufficit ꝙ ſit dubiū an fuerit factū tpe quo ludebat: ꝫ ſic tpe ꝓmiſſo. Nec iſtō dubiū ſufficit ad abſolutiōem rei, vt ibi eſt tex. ꝫ exꝑſſe no. Bar. vt dixi in ꝓcedēti ꝓclusione ita qō ille tex. multū me ſtringit ꝫ Bar. Et Sc̄o ꝫ concluſionē Bar. moueo: q2 ſi vera eſſet doctrina Bar. hic ſequeref ꝙ ſi accuſator plene ꝓbauit ꝙ titi⁹ fecit homicidiū; titi⁹ ad ſuā defenſionē, a ꝓbauit per teſtes ꝙ illud homicidiū fecit ad ſuā defenſionē, ſed nō ꝓbauit qō fecerit defenſionē ꝓm doctrinā Bar. deberet abſolui p regulā. d. l. merito. ꝫ tñ ꝫ ſium in terminis tz ſingulariter Bal. in l. vni. C. de cōſeſ. in vj. co. ad fi. ꝫ ſeq. in ver. item tu aſſeſſor ꝙſidera. ꝫ q̄uis Bal. ibi nihil alleget tu allega bonū tex. in cle. vni. in fi. de homicidio. i verbo, mortē alit euitare nō potes ſuū occidit inuaſorē. ꝫ tex. in l. ſcientiā. §. q cū aliter. ꝫ qō ibi no. Bar. ff. ad. l. aquil. ꝫ ter. in l. ij. in verbo in dubio vite diſcrimine conſtitutus. C. ad l. cornē. de ſica. ꝫ in c. j. §. ſi qs hominē. de pace tenē. in vſi. feu. de quo vltimo remitto me ad ea q̄ pleni⁹ dixi in l. vt vim. ff. de iuſt. ꝫ iur. tenēdo tñ ꝓclusionē Bar. cōiter approbatā. Ego ꝙſiderabā ꝙ alio fundamēto poſſit optime defendi. Mā ꝓpliderō ꝙ in crialib⁹ ad ꝓbandū exceptionē, ꝫ ſic ad defenſionē rei admittūt ꝓbationes dubie ꝫ als nō ꝓcludētes, ꝫ q̄ als ñ admittērent, ꝫ a ꝑſonis als ſuſpectis, ꝫ tñ ſufficiūt vt re⁹ in crialib⁹ abſoluat: ꝫ iſtō eſt ꝙ ad vnguē vult Bar. Aſſumptū ꝓbo. Mā teſtes q deponūt de credulitate reglr nihil releuāt. l. teſtium.

a ¶ Ad ſuā defenſionē. adō c. ſignificaſti. de homici. ꝫ a Ale. ꝑ. ſ. cir. incip. viſis ꝫ opportune ꝙſideratis. in j. vol.

8 C. ō teſ. ꝫ dixi als in rub. ff. ō iureiur. † Et tñ teſtes deponētes ō credulitate in criminalib⁹ ad defenſionē rei plene ꝓbāt. ita ſinglr Bar. in cōſilio ſuo qō incipit bānitus Petri vnus ex dictis teſtib⁹. circa fi. refert ꝫ ſequit dō. Ale. x. in cōſi. lxxvj. ꝙ incipit viſa inqſitione formata ꝫ forenſiū. ad fin. in j. vol. ꝫ in cōſil. cix. ꝙ incipit viſis ꝫ vt oporteat ꝙſideratis oībus. in. ix. col. in eo. vol. † Itē teſtes domeſtici ᵇ ꝫ familiares repellunt.

b ¶ Teſtes domeſtici. Adō l. pe. ff. ō teſ. gl. ſūme. iij. q. v. gl. ſumme. xij. q. j. Spe. ti. ō teſte. §. j. verſ. itē excipit.

9 ᵇ l. ēt. C. ō teſt. ꝫ tñ in criminalib⁹ ad ꝓbandū defenſionē rei teſtes domeſtici ꝫ minus idonei admittunt: ita ſpecialit Spe. in ti. de inquiſi. §. j. verſ. ſed nunquid eas. refert ꝫ ſequit Jo. de ana. in conſil. cix. ꝙ incipit viſa inquiſitione formata imo fortius ad ꝓbandā innocentiā rei accuſati ēt frater admittit ꝓ fratre. ita tz Bar. in l. parētes in duob⁹ locis. in. j. ꝫ. ij. co. C. ō teſt. per tex. in c. literas. de ꝓſump. q ter. vr bene ꝓbare hoc mō inducendo eum nā ꝺi excuſatio ꝙ facit frater ꝓ fratre in cā hereſis, ꝫ ſic in criminali nō fuit admiſſa ꝓpter varietatē dicti ſui: ꝫ q2 ita erat veriſimiliter: ergo dāt intelligi in illo tex. ꝙ iſtis ceſſantib⁹ illa excuſatio fratris in criminalibus als fuiſſet admiſſa. de quo vltimo als plene dixi. Itē facit q2 laicus q nō admittit in teſtē ꝫ clericum. c. ō cetero. de teſt. tñ admittit ꝓ eo ad faciendū eum abſolui ꝑm do. Abb. in c. cū ꝓ. de accu. Tertia ꝓclusio Bar. eſt ꝙ in delictis in dubio intelligit factū tpe ꝫ loco licito, vt ſic re⁹ abſoluat a delicto p regulā. d. l. merito. Adde qō no. Bal. in c. cū tu. p illuz

10 tex. de teſt. † ꝙ vbi eſt dubiū tpis ꝓſumit in benigniorē partē: alibi idē Bal. in l. precib⁹. in vj. col. C. de impu. ꝫ alīs ſubſtitu. ō t ꝙ in delictis ſemp ꝓſumit ꝓ eo ꝙ delictū excuſat: p

11 d. l. merito. alibi idē Bal. in l. j. in r. col. ff. ſo. ma. † qō vbi act⁹ ſe hz ad ꝓhibitum ſt ꝓmiſſum in dubio ꝓſumit qō tpe permiſſo fuerit celebzatus per gl. in d. l. ij. C. ō pet. her. ꝫ iſta bene faciunt ad ea q̄ tz Bal. in ꝓcedenti concluſione.

1 ¶ Nunciatio non tranſit ad heredes nec ad ſingulares ſucceſſores actiue ſed bñ paſſiue.

2 Nunciatio ex parte nuncianti⁹ eſt in perſonam.

3 Finito iure ꝓhibendi p mortem vel alienationez extinguit ipſa nunciatio ſeu effectus nunciationis adeo vt edificās poſſit poſtea impune edificare.

4 Licet nūciatio liget ēt ſingularē ſucceſſorē nūciāti ꝫ ꝓſequenter emptorē tñ actiue nō trāſit ad ſingularē ſucceſſorem.

5 Per alienationē cum extinguat ius ꝓhibendi per cōſequēs extinguitur effectus nunciationis.

6 Si ſtipulatus ſum a te mihi edificari domū in tali fundo ꝫ poſtea alieno partem fundi ꝓ indiuiſo perimitur ſtipulatio.

7 Stipulationes ꝓtorie cū interponant ad cautelā, nō opant augmētū obligationis ꝫ intelligit ꝑm naturā act⁹ cui adūciunt.

8 Omnis nunciatio ſeu ꝓteſtatio q̄ in mera ꝫ ſimplici voluntate conſiſtit extinguitur ſi mora interueniat re integra.

9 Si creditor iterpellauit debitorē ſpēi vt ſolueret re integra hoc ē ſpecie nōdū ꝓempta nec alr deteriorata ſi poſtea moriat talis creditor rebus ſic ſe habentib⁹ iſta mora extinguit ꝓ mortē creditoris vñ ſi poſtea periret ſpecies debitor eēt liberat⁹.

10 Satisdatio ꝓteſtata per nunciatū non impedit quin morte nūciatoris extinguatur nunciatio.

11 Per mortē fit neceſſaria alienatio in heredē ab inteſtato. nō aūt in heredē teſtamentarium ꝓeſertim extraneum.

12 Quid ſit ꝓteſtatio.

13 ꝓteſtatio ſimpliciter facta nō porrigit niſi ad actum gtūc fit vel poſtea incontinenti. non aūt ſi ex interuallo.

14 ꝓteſtatio declaratoria voluntatis an tollatur ꝓ actū contrarium qui ſe cum ꝓteſtatione non compatitur.

15 ꝓteſtatio declaratoria voluntatis que tendit nō ſolum ad exonerandū ꝓteſtantē: ſed ēt ad faciendū alium incidere in captionē an debeat fieri in ꝓſentia patris.

16 ꝓteſtatio que fit circa ea que pendēt ex poteſtate ꝓteſtātis ꝫ alterius ſemper dz fieri parti.

17 An in ꝓteſtatione que pendet ēt a voluntate alterius requiratur conſenſus partis.

18 Si fuit ꝓteſtatus ſi intercederē ſeu fideiuberē apud te ꝓ titio ꝙ iſtud nō faciam animo obligandi me, ſi tu conſentis, ꝫ poſtea intercedo ego non obligabor.

19 ꝓteſtatio ſimultanea cōtempozanea facti ꝫ hñ impedit ꝫ viat obligationem.

20 Si aliqs efficiat monachus ꝫ per pactum exꝑeſſum ſibi reſeruat bona certa viata reſeruatiōe bonoz q̄ eſt ꝫ ſubſtantiaz monachationis ingreſſus remanebit purus ꝫ validus.

21 An ꝓteſtatio ſit facienda in ſcriptis.

22 Quādo ꝓteſtatio fit circa eā q̄ pendēt ex voluntate ꝫ ptāte ꝓteſtantis de facto non tñ de iure, put eſt i delictis quomodo fieri debeat.

23 Emphyteuta ꝫ vaſallus non poſſunt alienare niſi prius requiſito conſenſu domi alias cadunt a iure ſuo.

24 Si ꝓteſtor me ꝓtutere titiū nō animo occidendi iſta ꝓteſtatio operatur.

25 Si exꝑellens aliquē de fundo ꝓteſtatur ꝙ hoc nō facit niſi animo querendi naturalem vel ciuilē poſſeſſionē: talis ꝓteſtatio operatur.

26 ꝓteſtatio circa ea q̄ nō pendēt a volūtate noſtra ſed ex diſpoſitione legis vel voluntate alterius nihil operatur.

27 Si vaſallus vel emphyteuta alienēt ir requiſito ꝫ ſenſu domini cum ꝓteſtatione, ſcz ſaluo ꝫ ſenſu dñi nihil releuat.

28 Si creditor inhibeat debitori ſuo ne faciat vel ſoluat illōq̄ dz talis ꝓteſtatio alternatiua vel purgat morā debitoris ſi ꝓceſſerat vel creditorē in mora conſtituit.

29 ꝓteſtationi que fit auctoritate iudicis ſemp eſt parendū ꝫ credendum tz non fiat tunc fides de veritate.

30 ꝓteſtationi q̄ fit ex iuſta cauſa ꝫ vera ſed veritas nō oſtenditur regulariter non eſt credendum nec parendum.

31 Vbi ſufficit ſimpler ſcientia ꝓteſtatio inhibitoria pōt fieri p negotiorum geſtorem.

32 ꝓteſtatio inhibitoria non pōt fieri per nego. geſt. quando requiritur certioratio.

33 ꝓteſtatio inhibitoria pōt fieri procuratori in caſibus in q̄ bus ſcientia procuratoris nocet domino.

34 ꝓteſtatio inhibitoria eſt fienda ante actum celebzatum.

35 ꝓteſtatio inhibitoria fit circa illō ꝙ ꝓhibitus tenebat non facere.

36 Mā per ꝓteſtationē inhibitoriā ꝓhibetur id quod ꝓhibitio erat permiſſum, non tamē erat obligatus facere vel non facere an valeat talis ꝓteſtatio.

37 Procurator generalis ex iuſta cauſa pōt inhibere fieri illud ꝙ dominus alīs ſpecialiter mandauit fieri.

38 Emptor volens habere regreſſum de euictione ꝫ venditorez occaſi one litis mote ſuper re vendita tenetur non ſolū denunciare venditori litem motā ſed ēt ſibi dimittere in forma authentica libellum ꝫ citationem ei tranſmiſſam.

39 Nō ſufficit emptorē ſimpliciter denūciare vēditori litē motā niſi ēt in denuncia tione addat ꝙ veniat ad defendendū litez.

Etiam

40 Etiam venditori scienti litem motam debet emptor denũcia re quia vltra scientiam z certificationem requiritur citatio.
41 Ad hoc vt debitor per interpellationem constituatur in mora, est necesse q̃ incitetur vt soluat.
42 Protesta. declaratoria voluntatis in his que dependẽt a mera volũtate protestãtis põt fieri quolibet loco z quocũq; tpe.
43 Licet actus iudiciales regulariter non possint expediri ꝺ nocte tamen actus extraiudiciales bene possunt.
44 Qui est fienda protestatio.
45 Si ex dispositione legis vel statuti qs debebat incurrere i penã si certum qd non fecerit. non expectatur q̃ delinat illud posse facere z incurrat in penam sed qs primũ est in gradu q̃ possit facere z sit mora faciendi, incurrit in pena vt i vltimis voluntatibus secus in contractibus.
46 Citatus cõparẽs coram aliquo iudice ordinario vt delegato non ꝺz simpliciter protestari q̃ per actum quẽ facit vel in futurũ faciet si intendit vllo mõ in eũ consentire nisi protestetur q̃ non intendit consentire nisi si z quatenus a iure arctetur.
47 Si dico alicui tu mentiris, est verbum iniuriosum.
48 Quot sint species protestationum.
49 Quedã est protestatio conseruatoria iuris alterius q̃s protestantis vt est quando testator legat fundum alicui saluo z reseruato iure colonine per legatarium expellatur.
50 Si is qui est immunis a collectis q̃buscũq; soluit collectas cũ protestatione q̃ non intendit preiudicare vel derogare sue immunitati vel exemptioni, per talem ptestationẽ conseruat sibi ius sue immunitatis dato q̃ etiam voluntarie soluat.

Morte eius qui. Iste. §. ꝑm Bar. est multũ singularis z Bart. er commẽtatꝰ suis qbꝰ plene posuit materiam ptestationũ reddit eũ singularẽ, simul z diuide, vt hic p eũ. vel summa sic. ¶ Nũciatio nõ trãsit ad hẽdes nec ad singulares successores actiue sed bene passiue qz est psonalis ex pte nũciãtis sed ex pte nũciati ẽ in rẽ. h. d. ¶ No. j. hic videri forte ter. cõ opinionẽ Bar in l. de pupillo. §. opꝰ. s. eo. Ubi tz, q̃ facta nũciatione statim acquiratur ius z actio in factũ ipsi nũciati: qua mediãte põt petere cõfirmari, ipsam nũciationẽ, per gl. in l. ij. §. eo. Istud videt eẽ cõ istũ tex. qz si ita esset, tale ius z talis actio in factũ ẽt re integra non finiret morte nũciantis: imo trãsmitterẽt a ei hẽdes. Quia actiones cõpetentes defuncto trãsmittũtur ad hẽdes. l. p̃o hereditarij. C. de her. actio. Cuius cõtrariũ expresse vult iste tex. q̃ ió est qz facta nunciatione nõ est statim acquisitũ aliq̃ ius nũciati, sed bene si post nũciationẽ aliqd ediceret vt hic in gl. j. z ita subtiliter not. istũ ter. Raph. Cu. hic z retuli in. d. §. qui opus. Cu aũt sustinendo Bar. ibi rñdeas ad istũ tex. q̃ illud ius q̃ facta nũciatione statim acquirit nũciãti, non est simplex z absolutum ius, sed est ius ex quo petit cõfirmatio nũciationis vt ibi ꝺt Bar. Unde sicut ipsa nũciatio (qz cõsistit in mera z simplici volũtate nũciãtis) extinguit per mortẽ qz sic deficit volũtas, vt hoc tex. z ita expresse declarat Bar. j. i. j. gl. quẽ oẽs sequũt, ita eodẽ mõ ius cõpetens p nũciatione confirmanda: ꝺz extingui p mortẽ: qz nõ trãsit ad hẽdes principales ipsa nũciatio: ergo nec ius nec actio competẽs ad ipm cõfirmãdũ. ¶ Uideo no. ex. hoc tex. q̃ nunciatio ex parte nũciãtis cessi i psonã. Ex quo sequit q̃ si post mortẽ eius vel alienationem edificatur, nõ põt hẽs nũciãtis agere interdicto demolitorio ad ꝺmolitionẽ. Nõ limita ꝑz Bar. z alios. j. super gl. ij. nisi nũciãs fecisset mẽtionẽ de heredibꝰ: qz ꝺixisset nũcio p̃o me meisq; hẽdibꝰ, tunc nõ extingueret morte nũciãtis: Nam etiã in his que finiũt morte si fiat mentio de heredibus regula est q̃ transeũt ad heredes, vt iurib allegãtis. j. p Bar. z l. stipho. §. si qs ita. ff. ꝺ ꝟ. ob. z ex ter. no. i. l. antiq̃tas. C. de vsufru. vbi ẽ tex. qꝺ appellatio hẽdis relata ad id q̃ de sui natura nõ trãsit ad heredẽ, intelligit ꝺ p̃io hẽde. De quo tamẽ quõ procedat ꝺic vt p Bar. in l. gall. §. ẽt si a parẽte. ff. de libe. z posth. z in l. Sempronius attalus. ff. de vsufr. lega p gl. z doc. in. l. in annalib. C. de leg. ¶ Tertio no. ex. ter. ibi finit ius phibẽ. † q̃ finito iure phibẽ. p mortẽ vel alienationẽ, extinguit ipsa nũciatio seu effectus nunciatiõis, adeo vt edificãs possit postea ipune edificare. Et põdera q̃ istꝰ ꝓcedit siue hoc sit notoriũ siue nõ: qz tex. iste nõ regrit qꝺ istud ꝺbeat esse notoriũ. Et ex hoc cõrelarie infert qꝺ si nũciatio põt ex postfacto impune sperni, q̃n ex postfacto finit ius phibẽdi. ergo fortius si a principio nũciãs nõ haberet ius phibendi. z si hoc cõstaret ex actu alienationis: deberet posse sperni nũciatio per regulã. l. patre furioso. ff. ꝺbis q sunt sui vel alieni iuris. z c. ad apostolicã. de re. z tñ tex. i. l. i p̃in. §. eo. ꝺicit nũciatio siue iusta siue iniusta ligat nũciantẽ Et no. bene istum tex. ad id qꝺ tenet Bar. ibi in. ij. co. i fi. q̃ q̃n certũ est nunciantẽ non habere ius nunciandi potest impune sperni nũciatio. Quarto no. ex isto tex. † lz nunciatio liget etiã singularẽ successorẽ nunciãti. z ꝓsequẽter emptorem vt hic. z. l. stipho. z. l. fi. §. eo. Tamen actiue nõ trãsit ad singularẽ successorem p alienationẽ volũtariã extinguit effectus nũciatiationis. vt possit postea impune edificari: nisi ꝑz Pau. ꝺ k. a. nũciasset nouuz opus p se suisq; heredibus z singulari bꝰ successoribꝰ: qz tũc lz ipso iure nõ trãseat, tamẽ nunciato tenebit ei cedere. ¶ Quito no. ex tex. ibi sicut alienatioe: q̃ cũ p alienationez extingat ius phibendi p consequẽs extinguitur z effectus nunciatiationis. Unde per istũ tex. infert Ang. q̃ si artifex vel architectus p̃misit mihi p pstipulonẽ facere edificium in area mea vel in meo fundo, si postea alieno talẽ funduz nõ tenebit amplius ex stipulatione. z ad hoc reputat istũ tex. eẽ singularẽ. refert z sequit Lu. Ro. in. l. stipulationes nõ diuiduntur. in p̃inc. in. xvij. col. ff. de ver. obl. z ibi pfirmat rõne. qz q̃n facto meo definit meũ interesse definit etiã cõpetere actio psonalis que alias ad rem vel ad factu cõpetebat. l. z. iõ. in p̃inc. in verbo non tuo facto a pretorio ꝯsu. ff. de ꝺi. fur. no. plene Bart. i. l. g aũt. illud. ff. si qs cau. facit qꝺ vult. gl. in. ꝺ. l. stipulatiões nõ diuiꝺunt. i gl. j. q̃ vult† q̃ si stipulat⁹ sum a te mihi. edificari domuz. in tali fũdo z postea alieno parte fundi p̃o indiuiso: permittit stipulatio. z allit q̃n adhuc meo interesset edificari: qz p̃misi emptori q̃ dictũ edificium ibi pstrueret. l si in vẽditione. ff. cõ. pd. z l. fundũ. ff. de actio. empt. Et ꝺt Lud. ista esse tenenda menti: qz nõ sunt a doc. declarata. z ista etiã refert doc. Alex. hic z remittit se ad eaq̃ habent in. l si sub vua. §. j. ff. de verb. oblig. Sed ibi pax ꝺr ad ppositũ huius questionis. Tu addẽ qꝺ ista qõne plenius examinãt Dy. z Albe. de qb nõ faciunt ipsi mẽtionẽ. Et p̃o parte negatiua q̃ p̃missoꝛ amplius nõ tenet ꝺicit facere tex. hic z tex. in l. si hominez. ff. de edili. edicto. z videtur expressium. in. ꝺ. l. si sub vna. §. j. ff. de verb. oblig. Et q̃ stipulatio deuenit ad casum a quo incipere nõ põt: ergo vitiat. l. plurib⁹. §. z si placeat. ff. de verb. oblig. Patet, qz si stipularer a principio iuuiã heri in solo alieno nõ teneret qz nihil mei interest. l. g insulã. ff. de ꝟbo. obli. facit. l. seruus. ff. de evic. Jn ꝺubium p parte affirmatiua facit q̃ agi possit quasi semel interfuerit, z hic semel est cõmissa stipulatio. l. iustissime. in fi. ff. de edilitio edic. z. l. euicta. §. si seruꝰ. ff. de evict. z l. quecũque. ff. de actio. z obli. Itẽ ex quo semel interfuit lz ꝺefinat interesse nihilominus cõpetit actio. l. vbi. §. j. ff. de edẽ. z. ꝺ. l. g aũt. §. illud. ff. si qs cautio. Ladẽ distinguit z bene, q̃ aut in stipulatione pena fuit apposita. z tũc cõmittat: qz in penis non p̃sideratur interitus. l. stipulatio ista. §. alteri. ꝺ ꝟb. obl. Et isto casu lz alienet nõ tollit facultas agendi et cui ita cõpetit. Si vero ante alienationẽ nõ recipit interesse, tunc nõ põt amplius incipere. l. j. §. preterea ff. de aqua quoti. z est. z ꝺ modo. cõcorꝺãt iura allegata. Secꝺo no. i ver. † idq̃ q̃ stipulationes ptozie cũ interponãt ad cautelã nõ operant augmentuz obligationis z intelliguñt ꝑm naturã actus cui adꝺiciuntur. facit. l. j. §. si qs sub p̃ditiõe. ff. vt l. no. ca ¶ Ubi. j. ibi. z fieret erat integra. Ex ista p̃ima solutione multũ no. Bar. † omnis nũciatio seu protestatio q̃n mera simplici volũtate cõsistit extinguit si mora interueniat re integra. z hoc ꝺt Raph. cu. singulariter inferrit q̃ si creditor interpellaut debitorez speciei, vt solueret re integra hoc est specie nõdũ peremptа nec alit deteriorata, si postea moriat talis creditor rebꝰ hic se habentibꝰ q̃ ista mora extinguit per mortez creditoris vnde si postea periret species debitor esset liberatꝰ. z isto mõ limitarent multa iura. ꝑtis. l. mora. i p̃in. ff. de vsu. l. si ex legati cã. ff. de ver. obl. z iura que ꝺicunt q̃ ad p̃stituendum in mora sufficit vnica iterpellatio. l. Titia Seio. §. vsuras. ff. ꝺ leg. ij. ũcta gl. ꝺ. l. mora. i p̃in. z vidim⁹ i. §. si quis ipsi ptozi. p Bar. in. j. vel. ij. col. 3. in. l. de pupillo. Sed in ꝺubium ꝺicit facere: qz p interpellationẽ perpetuat obligatio. l. si seruum. §. sequit. vbi gl. z doc. de verb. obl. z super hoc relinquit cogitã. Tene pclusionẽ Bar. quã etiã tenet Bar. j. pri. z. j. in. xij. col. Et põdera qꝺ Bar. cũ mysterio loquit quãꝺo nunciatio vel ptestatio p̃sistit in mera z simplici volũtate z res est integra. Nã cuz volũtas mortis extinguat. l. iij. ff. loc. z. c. si gratiose. ꝺ rescri. in. vj. p ꝓsequens etiã extinguit illa nunciatio vel protestatio. Et ad fundamẽtũ. Raph. respõꝺe qꝺ cõstituere debitorẽ i mora n̄ p̃sistit in mera simplici volũtate creditoris, imo plura requiruñt vltra hoc qꝺ interpellet ꝓgruo loco z tpe, sez qꝺ habeat facultatẽ p̃cstãdi. z qꝺ sciat se ꝺebere. l. qꝺ te. ff. si certe. pe. l. cõstituꝰ. §. illud. ff. de ꝟb. obl. nõ tenet credere interpellanti nisi faciat fidem debito per instrumentum vel testes. l. si qs inficiat⁹. in p̃in. vbi Bar. no. ff. depositi. ¶ Jn ea. gl. ibi vel hic non fuerat satisꝺatũ cum ista secũda solutione. gl. etiã trãseũt Bar. Jmo. z ꝺo. Alex. z p ista solutione ꝺo. Ale. põ-

¶ Volũtas morte. adꝺ. l cẽtesimis. ff. ꝺ ꝟ. ob. Ly. i. l. fi. C. de p trahẽ. empt. Spe. ti. de loca. §. vj. ver. quid si dominus. z seq.

derat tex. cū gl. q̄ui videtur fortiter stringere. in l. si defunct⁹ cū gl. ff. de pcu. Ubi est tex. q̄ satisdatio, iudicatū solui q̄uis ptoria facit desinere rē ee integrā. z cōsequēter facit mādatū trāsire in hrdē. Ergo cōsequenter idē i proposito nostro dz operari satisdatio, de opere demoliēdo que est idē q̄ iudicato solvendo. vt dicit Bar. in. d. l. de pupillo. §. qui remissionē. ff. eo. Ista solutionē reprehēdūt Ang. Raph. Cu. do. Pau. de Cabic. Et dicit Raph. q̄ lectura Bar. ē corrupta dum Bar. dt hec ē bona si prima teneatis. Debet dicere hec nō ē bona: qz nunciatio extinguit morte nūciātis: ergo satisdatio de opere demoliendo: qz cū sit ptoria nō dz augere ius nunciationis. s. sup qua interponit. l. j. §. si qs sub ꝯditione. ff. vt le. no. ca. Dz tū aduerte q̄ ista cōsequētia tollit p ter. in d. l. si defunct⁹ eū gl. §. de pcur. Ubi ibi ētiā nō placet ista secūda solutio gl. Ubi nec⁹ duplici fundamēto pūo qz actio q̄ subrogat vel accumulat est eiusde vite z extinguit sicut prima gl. est ordinaria z approbata in l. certi ꝯditio in pri. ff. si. cer. pe. secūdo qz si extinguitur nūciatio ergo z satisdatio q̄ ei⁹ causa p̄statur. c. cū cessante. de ap. z l. adigere. §. q̄uis de iurepa. z ad l. si defunct⁹. cū gl. allegata per do. Aler. q̄ vr prima frōte stringere rndetur notabiliter quātis aliq̄ hic ñ tāgat q̄ loquit̄ i terminis diuersis. ibi eū dns ex cui⁹ morte z licēcia tacita volūtate renocat mādatū erat ille q̄ pstiterat satisdationē iudicatū solui p suo pcuratore ibi p̄sente. tūc verū est q̄ res desinit esse integra q̄ ad dūm q̄ satisfecit. tunc p̄ eius morte irrenocat mādatū ita loquit ille tex. sed nos sumus in terminis diuersis nā in casu nostro nūciator ex cui⁹ morte tanq̄ ex cessione volūtatis erga guitur nūciatio nō est ille qui pstitit satisdationē. z fuit nūciat⁹ ergo satisdatio pstita p nūciatū nō impedit quin morte nunciatoris extinguat nūciatio. sicut est q̄n ali⁹ quā dns fitit satisdationē indicatū vel etiā ipsemet pcurator: nūc eū non impedit quin per mortē dni z sic tacite renocet mādatū. tex. est in l. si precedēte. in pri. ff. man. firmāt expresse gl. z Bar. q̄ ponunt. istā differentiā in. d. l. si defunctus. Capio gl. i. v. bo alienatione. quā diuidit tres partes. In prima soluit vnū cōtrarium vno mō. In secūda tollit aliud ꝛriū. In tertia alio mō rndet primo ꝛrio. secūdo ibi. z hoc nisi esset. tertia ibi. vel di cas. In ea. gl. ibi. z sic nō obstat. j. eo. l. fi. dic q̄ imo illa lex fi. concordat cū secūda parte istius tex. In eadē gl. ibi nisi eēt necessaria. Bar. reprehēdit qz p mortē fit alienatio necessaria vt hic per eū. sed subtilis Raph. Cu. dt q̄ reprobatio Bar. nō ē vera: qz licet necessario moriamur: tñ p̄ nō necessario nō alienam⁹. vnde p mortē nō dicitur fieri alienatio necessaria imo volūtaria. put dt aperte patet in. l. peto. §. fratre. iuncto. §. proindiu. in ea. l. ff. de lega. ij. Tu dic⁹ q̄ pūo p mortē fiet necessaria alienatio in hrdē ab intestato non aūt in heredē testamētario pīsertim extraneum vt ibi declarat gl. ū. quā voluit Bart. allegare dū allegat ibi ē notata. z q̄ p mortē dicat fieri necessaria alienatio. est tex. in. l. si homine. z ibi gl. no. ff. ō edil. edi. Bl. in verbo. ius prohibēdi quā diuide in duas. In prima declarat rationē tex. In secūda rndet tacite q̄ōni. prosequēr vt p Bar. tria inferente. Bl. li. diuit hāc gl. in quatuor ptes. In prima declarat tex. In secūda tacite q̄rit z se remittit. In tertia declarat rōnē tex. In quarta q̄rit de rōne differētie inter primū z secm dictū ter. z rndet. In quinta z vltima respōdet alle tacite q̄ōni. secūa ibi z qualiter accipiat. Tertia ibi similis rō. Quarta ibi sed quare sec⁹. Quinta z vltima est ibi vbi ergo z cautū. in ff. gl. habes limitationes ad iura q̄ volūt q̄ hēs nūciati teneat solū ad patientiam demolitionis operis z non ad expen. demolitōis. l. pe. j. eo. Ité tenet solū ad id q̄ ad eū puenerit. l. ptor. §. hoc interdictū. j. eo. Limitāt nisi nūciat⁹ pstitisset satisdationē q̄ talis satisdatio facit vt eius hēs teneat insolidū. cū gl. tenēt Alb. Dy. z Bar. hic. Sz tu caue ad rōnē Bar. q̄ sz eū satisdatio seu stipulatio minuit de iure nūciatis. ergo ēt de iure eius que p̄stat vt vnū cū altero cōpēlet. Certe ex hoc non vr bene inferri ad heredē vt per hēres teneat insolidum, vbi prius non tenebat, talis illatio nō multū ꝛcludēter vr debere sequi. dns Aler. assignat aliā rōnem q̄ magis ꝛcludit, nā q̄n non est pstita satisdatio z edificat, succedit pena legatis ad demolitionē operis, sed pene legales nō transeūt ad heredes, nisi quatenus ad eos puenerit. l. vnica. C. ne ex deli. defunc. l. j. ff. de pēna. deli. sed q̄n pstitit. satisdationē de opere demoliēdo suis expē. iurta l. vnica in fi. C. de noui ope. nūcia. qz tūc obligat ex ꝛctu talis obligatio trāsit insolidū ad heredes. vt not. in. d. l. j. ff. de pēna. delic. Sz tu dic q̄ ista fuit p̄ pte rō Dy. relata p Bar. z Alb. dū dt q̄ stipulatio de opere demoliendo dz vim ꝛctus. z non causatur simpliciter a delicto. Istud ēt fuit de mēte gl. hic dum dt tenetur ex stipulatione z sic ex contractu. Extra glo. Bar. plene tractās materiā ptestationū primo ꝛ quis erit qd protestatio⁹, z reprobat diffinitionē Jo. mo. z Jo. An. i regula i generali. de reg. iur. in. vj. dum dicūt q̄ est clamosa denūciatio. d. Aler. defendit qz ēt scriptura clamare dz. cū marthe in ꝓbo. Josaica lex clamat. de cele. mis. no. Bar. i. l. Arri. p istū tex. C. de hr. q̄ lex semp loquitur. Tu adō q̄ p ista diffinitiōe est tex. in c. sanctorū. de p̄scri. i ꝓbo absq̄ synodali. pclamatione. vbi capitur pclamatio pro ptestatione. z ex illo tex. sū pserunt Jo. mo. z Joā. An. diffinitionem. Item adde q̄ vult Spe. in ti. de pig. in pri. in ver. z nota q̄ si creditor. vbi vr capere protestationes z clamationes pro eo. Adde etiā q̄ dicit Bal. in c. venerabilem. in. vj. col. de elect. vbi dicit q̄ illud q̄ non cantat infirm, nec ego cantabo, more Venetorū. Tamen aduerte qz in diffinitionib⁹ verba denotāt qualitatē z essentiā rei, vt p Bar. in. l. j. cū simi. ff. de testa. Jō verba debet ꝓprie stare sed clamosa ꝓprie important vocē corporalē alti⁹ elevatā. c. qualiter z q̄n de accusa. c. j. de excessib. plato. i. vj. l. nec, z. l. fi. putator. ff. ad l. j. §. potuisse. ff. ad Syllan. Ité tutius est tenere descriptionē iurisconsulti, vt hic per Bar. quā etiā tenēt Jo. mona z Jo. An. in. d. regula generali. Cōsidera tñ si illa est diffinitio cū debeat diffinitio cōstare ex genere z differētijs. vt declarat Bar. in. l. j. in pri. ff. de testa. z in. l. j. in pri. ff. de acqui. pos. ꝑm declarationem q̄ facit Bar. illa diffinitio solum cōstaret ex differētijs. qz dū dt q̄ est denūciatio ponit ad differentiā ꝛctus z vltimarū voluntatū. dū dicitur cōtestatione ponitur vt appareat satis esse sine sit inscriptis siue non sit in scriptis ꝑm hāc declarationē Bart. nō esset in ista diffinitione genus. Et si dicere⁊ q̄n dico protestatio est denūciatio. illud denūciatio. ponit vt gen⁹. Aue qz denūciatio z ptestatio sunt synonyma vide in ꝓtāt: l. fundū. C. de rei vē. z supra firmat Bar. Ité ptestatio. eod. mō pōt dici genus licet z denunciatio, tamē hec sunt modice vtilitatis z ō vtēri nō insisto. Secūo q̄rit Bar. quotuplex sit ptestatio z ponit quatuor species. In prima specie que est declaratoria volūtatis z pendet a volūtate ptestātis. Ex dictis Bar. colligē duas ꝛclusiones. Prima est qō ptestatio declaratoria volūtatis que fit solū ad onerandū, ptestātē altū nō gravat pt vbiq̄ fieri z nō requirit alicuius partis presentiā sed solū testium. Hic generali⁹ q̄ in his q̄ pēdent a volūtate vnius, vt ē ista ptestatio, vt est additio hrditatis. Ité ratihabitio nunq̄ requirit presentia partis vel alteri⁹ sed testiū. Ita tz Bar. in l. Poponi⁹. p gl. ij. ibi. ff. de neg. ge. z in. l. certū. §. si qs absente. ff. de confessis. do. Ebbas in. c. Cumana. in. ij. co. ō elect. Hinc est q̄ iuramētū ꝑfirmatorij cōtractus nō regrit p̄sentiā alicuius partis. ꝑm Bar in aut. sacramenta puberū. in. j. co. z ibi Bal. in vlti. C. si aduer. vēdit. Ꝓpō ista cōclusiōe etiā facit qz renūciatio brīficij eccleſiastici siue fiat de titulo siue de possessione. nō requirit aliud q̄ testiū p̄sentiā. c. ij. de restitu. spo. clegratie. de rescrip. Mīh beneficiū tā eēt adēptū tūc cū dz renūciari in manib⁹ superioris. c. admonet. z c. q̄ i dubijs de renunt. in in anti. z declarat predicta Bal. in. c. accepta. d resti. spo. Ité ꝓpō ꝛclusione Bal. facit qō no. Ang. in §. si vo expressim. in. ij. col. in aut. de hr. d. z fal. col. j. Ubi notat qō si filij⁹ pteritus approbat testū patris absente hrde instituto talis approbatio prodest institutoi: eodē mō si aliquis approbat aliqd instrm tanq̄ verū: vigore huius approbatiōis oēs q̄ interest poterunt agere ꝛ approbantem licet non fuerit presentes tempore approbationis cum sit actus dependēs ex sola eius voluntate. Et si diceret ꝛ. d. l. certum §. si qs absente. ff. de confes. z l. ff. de inter. actio. z. l. vnica. C. de confes. Jn quib⁹ iurib⁹ dz quod cōfessio facta absente parte nihil ꝓiudicat rndet no. Ange. quod illa iura procedunt q̄n ꝓfessio directo tendit ad obligādū cōtētē. sec⁹ si p̄cipaliter tēdat ad approbandum aliquid ex qua approbatione absenti q̄rat obligatio, vt ibi notabiliter p eum z p cano. in. c. fi. de cōfes. Secūa ꝛclusio Bar. est⁹ q̄d protestatio simpliciter fcā porrigitur nisi ad actū q̄ tunc sit vel postea incontinenti. nō autē si fiat postea ex interuallo. l. p retentionem. z ibi gl. declarat. C. de vsu. nisi verba essent generalia z directo respicientia tempus futurū. l. si ita stipulatus. ff. de fideiuss. z ista est notabilis z vtilis conclusio Ex ista ergo ꝛclusione vt clarius habeat. habes tria. Primū est q̄ protestatio simplex ita porrigitur ad actū q̄ postea fit sed incontinenti: licut ad actū q̄ fit tunc. Facit tria regula: qz que incōtinēti fiunt censentur inesse. l. lecta. ver. dicebā. ff. si cer. pet. c. officū. de ele. gl. z do. in. l. petens. C. de pac. Imo fortius ēt in his q̄ de necessitate debent fieri ante: cū paria sunt vel aliquid fieri actū vel fieri post actū sz incontinēti: gl. est no. in. l. Poponi⁹. §. ratihabitionis. ff. de procura. ᵇ vbi in exceptiōe procuratoria q̄ de necessitate dz opponi ante litē cōtestatam postea oppōi non potest quia per litis contestationem procurator efficitur dominus litis

a Quid sit protestatio. Addo Ly. i l. volūtarie. C. de erecu. rei iu. Salic. i l. pacta nouissi. C. ō. pa. bar. i l. si fundus. C. de rei vē. Inno. z An. de but. i c. cū ad. de. cōsti.

b De pena. adde Jaſo. l. lecta. vltima. so. not. ff. si per. pe. Et in l. edita. C. ō edēdo. Et in materia emendatiōis. Fel. late. in c. exceptionez. co. z. ver. fallit. x. de excep. Paro. in. l. si insulā col. x. ij. ver. ergo ā plio. de ver. obl. Alc. in l. diuortio i pn co. ij. ff. so. ma Durp.

litis. vt ibi. ℣ lita demũ. C. ō pcu. ōclarat Bar. in l. elegãt. §. si qs posit. ff. de cōdi. indeb. Tame vult tibi gl. q parta sunt oppoñ ante litẽ cōtestata v. l oppom post, sed incontinẽti. Et illam gl. reputat singularẽ Jmo. in l. ex ꝑsensu. §. cũ g. in. xxv. colũ. ff. de appel. ℣ in. l. ij. §. pũus. ff. de vul. ℣ pup. ij babes gl. cõ cordantẽ i l. ij. in pnũ. in ꝟbo post narrationẽ. C. de iureiurã. pp calum. don. Accedat qõ lingulariter tz Bal. in. l. fi. in ij. col. ff. de ser. Ubi tz q fi alicui iudex ꝑfigat terminũ per emptorium ad ꝓbandum, et post illũ terminum peremptorium admittitur, si incontinenti vult ꝓbare, non solum per instrumẽta, sed et per testes. Et idẽ tenet Bal. vbi limitat in. l. diffamari. in. j. col. C. de inge. ℣ manu. et no. singulr. ad hec i penul. col. C. de vsu. Ad ista accedat quis lex requirat autho. tutoris debere ꝑcedere ℣ non seq. Tamen idẽ est qñ sequitur actũ sed incontinẽti. gl. est in c. tuto. in verbo post tps. insti. de authо. tuto. ℣ gl. l. oblig. §. tutor. ℣ ibi Bar. ff. e. ℣ Bar. i. l. si qs mihi dona. §. iussũ. ff. de acqui. bñ Accedat etiã qõ l. recõuẽtio debeat fieri ante litem cõtest. l. cum Papinianus ℣ auth. e consequẽter. C. de sen. ℣ interlo. om. iudi. ℣ c. j. ℣ ō mut. peti. extra in anti. Tamẽ si fiat parũ post lit. cõtest ante tamen quã sit iuratũ de calumnia idẽ est. Ita tenet no. Bal. i. l. cum ventilset pe. col. viud. Simlr paria sunt q libert ℣ iuret ō operis ante manumissionẽ vel ẽt post sed incontinẽti. gl. est i. l. vt iurisiurãdi. i pri. ℣ ibi no. Bar. ff. ō ope. li. ℣ gl. i. l. j. ℣ ibi Bar. C. eo. ℣ gl. in. l. si. ff. deli. cau. Similr. paria sunt testes testamẽ a tarios esse rogatos in cõfectione testamẽti vl post pfectũ testiũ, sed incontinenti. ita no. tenet Bal. in l. fi. in pe. col. C. de fideicõ. Facit vltimo ad ꝓdicta regulaq̃ not. Bal. in. c. officiũ ꝓ illum tex. de elec. q vñ per pnius actum illud incõtinenti sequit. ¶ Scõm babes b qõ pstatio simplex non porrigit ad actum q postea ex interuallo fit. Adde Bar. in l. g in aliena. §. fi. ff. de acq. bñ. ℣ in l. itẽ q. §. fi. de pac. ℣ in l. Titia. §. pe. ff. ō ob. idẽ tenẽt Pe. Ly. Jac. Bu. ℣ cõiter Abo. in. l. pcã. no. C. de pac. Jmo. Lud. ℣ do. Albe. hic do. Ant. ℣ Jmo. in c. cũ Abo. Ferrar. de cõsti. Jrium tenet Bal. in d. l. pacta nouissima ℣ in. dl. itẽ q. §. fi. ℣ Bre. in. d. l. qui in aliena. §. fi. Adquetur Bal. g. l. si ita sit scriptũ. de leg. j. vbi si testator ꝓtestet ℣ dicat si cui bis legauero, semel tñ volo deberi. talis ꝓtestõ operat ẽt circa legata q̃ postea ex interuallo fiẽt. Sed tex. ille parũ obstat q. log. in testõ qõ debet fieri in vno cõtextu. l. here des palã. §. fi. de testa. ℣ l. cũ ãtiquitas. C. eo. de testamẽ, ergo nõ põ dici act⁹ factus ex interuallo. ita rñdet Sali. ℣ bene in. d. l. pacta nouissima. in. ij. col. Jmo. ℣ Abo. hic. Scõo mouet Bal. nã ꝓtestatio de sui natura semꝑ fit ꝑ verba respicientia factum de futuro. ergo l specifica expssio futuri tps nihil oz operari, cum exprimat ꝑ modum q tacite inest de natura ꝓtestationis. l. ij. ff. de leg. j. nõ recte. C. de fideius. Tertio ꝫ Bar. fortiꝰ stringit tex. in l. si qs in pnũ. testi. in verbo in eo. in testamẽto vel codicillis. ff. de leg. ij. vbi in testõ ℣ sic i actu dependente a volũtate vnius ꝓtestatio simpler trahit ad actus factos postea ex interuallo, scz ad actꝰ factos in codicillis, esset enim diuinare ad illum tex. si diceret ibi codicilli erãt facti incontinenti post testamentum ℣ per illũ tex. principaliter tz cõtra Bar. Bre. in. d. l. q in aliena. §. fi. Quarto põderandum est qz idem Bar. sibi cõtrarius in. d. l. pacta nouissima. in distinctione sua tz qõ in actib⁹ dependentibus a sola voluntate ꝓtestãtis simplex ꝓtestatio semper ℣ indistincte trabitur ad actũ postea factũ. Si vero non depẽdet a sola voluntate ꝓtestantis. ℣ tũc distinguit ibi Bar. Aut actꝰ fit incõtinenti aut ex interuallo post. Et sic in ꝓmo mẽbro Bar. ibi manifeste recedit a distinctione quã facit hic. Et idẽ ibi tenẽt Ange. ℣ Sali. i ij. col. circa medĩ. Tenendo istã opinionẽ ꝫ Bar. hic nõ obstat tex. ꝓ quẽ se fundat Bar. in l. ꝓ retentionẽ. C. cõ vsu, qz respõdet dupliciter. Primo qõ iõ ibi in secunda conuẽtione non inducitur repetitio pignoris eo qz ãpliat⁹ est odium, scz. vsura qõ esse nõ oz vt in regula odia de reg. iur. i vj. ℣ in. l. cum quidã. ff. de lib. ℣ postu. ℣ ita dicit Bar. met in. d. l. ꝓ retentionẽ. in bonis lecturis. Et põdera qz isto mõ posset ille tex. retorqueri ꝫ Bar. arguẽdo a speciali ꝓ odium vsure. Scõo notabilius respõdet qõ ille tex. loquitur in terminis valde diuersis a ꝓpolito nostro. Ibi enim tẽpore traditi pignoris conuentum est pacto nudo ō minoriꝫ vsuris si postea ex interuallo debitor conueniat maiores vsuras pstare ad eas non extendi. Et illud pignus nõ ponitur ibi in tex. quia dispositio facta super vna re nõ trahitur alia dispositionẽ factam super alia re ex interuallo. Nã ẽt Bar. hic fatetur qõ dispositio facta super vna cã porrigitur ad aliam p. l. at si quis. §. plerique. in fi. de religio. ℣ sump. fune sed materia nostra ẽ an ꝓtestatio que expresse fit super vno actu habeat locũ si ille idem actus fiat ex interuallo ℣ sic ex istis rõdetur valde dubia ꝓclusio Bar. ℣ disputãdo posset optime tẽdi ꝫ ria pars. Si tamẽ velis tenere ꝓclusionẽ Bar. que est magis cõiter ꝓbata. a qua nõ est discendum. punct⁹ est respondere ad. l. si quis in pnũc. testamenti. in verbo eodẽ testõ vel codicillis. Ad illum tex. respõdet do. Alex. nõ hic. sz tñ. d. l. pacta nouissima. q ille tex. de necessitate intelligit qñ verba respiciebãt expresse futurũ tps, alias traheretur ad actũ postea ex interuallo factũ ℣ plus nõ dicit. Adde q ista solutio clare patet in illo ter. vbi testator dixit, si cui bis legauero, ℣ sic directo respexit futurũ tps. Protestatio cũ facta ꝑ verba de futuro vt ibi semper respicit actũ sequentẽ, etiã si sequat ex interuallo. gl. est in. l. is qui reipublice. le. ij. ff. ex qui. cau. maio. q ꝓ notabili ad hoc põderat Bre. in. d. l. qui in aliena. §. fi. ij. ℣ co. Tu aũt plidera theoricã ℣ exẽpla Bar. hic. nã fm eũ nõ vñ sufficere q ꝓtestatio fiat per verbũ futurũ. Sz Bar. vñ duo requirere qõ fiat per verba gñalia. ℣ q illa verba directo respiciãt tps futurũ. ita etiã loquitur ꝓpria tex. quẽ allegat Bart. in. l. li ita stipulat⁹. ff. de fideiu. ibi quãtã pecuniã quandocunq̃ Titio credidero ibi cũ sunt verba multũ generalia. ℣ q directo respiciunt futurũ tps. vñ qñ etiã Bar. istud expresse non diceret ꝓout facit: tũ eius dictũ deberet intelligi fm l. q̃ allegat vt inquit Bar. in. l. nõ solũ. §. si liberatiõis verba. ff. ō libe. leg. ℣ in. l. cũ quidã. ff. de his quib. vt indi. Salic. in. l. si ex cautiõe. in. x. co. C. de non nu. pecu. Jo. And. in. c. cũ nunci⁹. ō testi. Tu ꝓ isto doctrina Bar. adde ter. in. l. quero. i fi. pnc. ff. loc. in verbo, ni omnẽ cãm vel intãtũ inquãtũ ꝑdenari oportebit. Ita etiã vñ tenere Bar. in. d. l. qui in aliena. §. fi. ita ẽt explificat gl. j. in. c. tua nos. De sponsa. ℣ tra in anti. dũ tꝫ qõia qõdicet vi faciet animo ꝫbẽdi infirmoniũ, ℣ si ibi verba sunt generalia, ℣ que directo respiciũt futurũ tps: ℣ isto mõ cessaret fm fundamentũ Bal. in. d. l. pacta nouissima. q specifica expressio aliter fieret, q̃ tacite ineſſet sed ide Bar. in. d. l. pacta nouissima. in duob⁹ locis, scz in theorica ℣ etiã in distinctiõe, tenet q non solũ sufficiat si ꝓtestatio se referat ad futurum tps ab q̃ alia gñalitate verborũ, ℣ hoc facit gl. in. l. vt debitũ. in gl. j. C. de here. ac. ℣ gl. ꝓallegata in. d. l. is qui reipublic. la. ij. ff. ex qui. cau. maio. Considera super. ista ꝫietate: qui nõ reperio ab aliquo tactã nec declaratã: pũct⁹ ergo est an sufficiat q ꝓtestatio fiat solũ expresse per verba futura: put est in. d. l. si quis in pnũc. testamẽti. an etiã vltra hoc requiratur verba generalia, vt dicit Bar. hic. ℣ ter. in. d. l. si qs ita stipulatus. de fideius. Cõsidera si posset ꝓ cõcordia dici q in pẽdentib⁹ a sola volũtate ꝓtestãtis. put est materia nostra. aut sumus in actu qui oz fieri vno ꝫtextu. vt est testiũ. vt ꝓdixi, ℣ tũc sufficiat q ꝓtestatio se referat expresse ad tẽpus futurũ. ita loquitur. d. l. si qs in pnũ. testamenti. q̃ in aliis requirantur verba generalia que directo respiciãt futurũ tempus, ita loquatur tex. in. d. l. si quis ita stipulatus. ℣ tex. in. d. l. quero. in pnũc. ff. loca. In quibus iuribus nõ vñ sufficere hoc solũ qõ verba respicerent futurum tempus, vt fideiussor tenetur b in omnes quantitates, vt ibi dixit tex. Cogitabis si melius dici possit ꝓ concordia. ¶ Tertio vult Bar. q̃ qñ ꝓtestatio fit simplr q̃ per verba generalia directo respicientia futurũ tempus q̃ tũc etiam trahuntur ad actum qui postea fit ex interuallo. id tenet Bart. in. d. l. pacta nouissima. ℣ ratio huius est qz ex quo ista ꝓtestatio declaratoria voluntatis ꝓtestãtis fuit expresse cõcepta in futurum: certe actus futurus non oz operari vel vltra intentionẽ agẽtis. l. nõ ois. in pn. ff. si certet. ℣. l. obligationum substantia. §. fi. ff. de actio. ℣ obli. ℣ isto mõ intelligatur illud q vult Bar. in. l. si tibi libe. ꝫ. per illum tex. ff de act. emp. ℣ adde q̃ dixi in ꝑdẽti casu Bar. ¶ Querit Bart. an ꝓtestatio declaratoria voluntatis tollat per actũ ꝫ ciũ q secum ꝓtestatione nõ cõpatiẽ. ℣ distinguit. vt hic ꝑ eũ. Ex cuius dictis colligo tres ꝓclusiones. ¶ Prima est q si actus ꝫius qui se nõ cõpatitur eũ ꝓtestatiõe pẽdet a solo facto ꝓtestãtis: tũc nõ tollit ꝓtestationem precedẽtẽ, imo ꝓtestatio precedẽs facit vt ille actus nihil valeat. idẽ tenet Barto. in. l. qui in aliena. §. fi. Bald. in. l. si tam angusti. ff. ō seruitu. facit gl. in. l. vt debitum. i gl. j. ℣ ibi Bald. ad hoc põderat. C. de here. ac. Sz tu aduerte q leges ꝓ hoc alleg. per Bar. nõ vident log. in istis terminis scz tex. in. l. si q̃ in pncipio testamẽti. de leg. ij. ℣ in. l. si mihi ℣ tibi. §. fi. de leg. j. ℣ in. l. si ita scriptũ illo titulo q̃ in illis legibus actus sequens non fuit ꝓtestatiõi ꝫi⁹ sz fuit ꝫbignus. Protestatio cũ q̃ precedebat, erat si cui bis legauero volo semel deberi: vñ in illis legibus non fuit postea dictũ. ego volo q bis debeat. tũc cũ bñ fuisset actus ꝫius ꝓtestationi. Sed in illis legib⁹ legatũ fuit pluries simpliciter factũ: ideo vl fieret qõ illa iura melꝰ caderent. ℣ in vltima ꝓclusione Bart. licet posses dicere q saltem in effectu ℣ largo modo actus sequens videtur ꝓtestatio.

a ¶ Testamẽtarios. Adde l. hrdes pal. §. testamẽtis. ff. ō testa. ℣ i aut. rogati. C. ō testa ℣ i. l. hac cõsultissima. C. de testa. Nec⁹ tamẽ de equitate canõica fm Anto. de But. ic. indicante. de rest. ℣ pJo. fab. in. §. fi. p Alex. pl. xxxviij. põderatꝫ ꝫbis. ij. vo. cõs. xlviij. abũde. ij. vo. ℣ babes. x. illatio. Alex. li. ij. cõs. xvj. põderatꝫ. co. Purpu.

ni ꝫriari. z ita potest responderi. ¶ Secda ꝯclusio est qñ actus ꝫrius protestationi geritur cū altero: tunc semp vī a z testatione recessum p iura z rones Bar. ex ista cōclusione infertur corelarie notabilis limitatio ad. l. qui in aliena. ff. in verbo falles. cū gl. ff. ꝫ acq. here. vt p Bar. hic z ibi. Adde bonū ter. in. l. p hꝫde. ff. ¶ Papinian⁹. z ibi Bar. circa fi. no. z inducit. ff. de acq. here. declaro vocē. Adde etiā gl. in. c. vlt. in gl. i. z ibi do. Ant. ad hoc no. ō cēli. z illā gl. ante cū ad hoc no. i. l. si tam augusti. in fi. ff. de serui. tit. generali. Itē adde p ista ꝯclusiōe Bar. bene facere q si aliquis in presentia testiū protestet expresse in futurū. q oia que vnq̄ dicet vel faciet animo ꝫbēdi matrimoniū cū tali muliere, si postea cū ea matrimoniū publice ꝫbat af ab omni protestatione recessisse z matrimonium valet z tenet gl. est nota. z ordinaria in. c. tua nos. i gl. i. ō spōsa. que. l. notabiliter procedit z limitatur qñ talis protestatio fuit facta in absentia mulieris: prout etiā loquitur Bart. hic allegādo. l. si repetēdi. C. ō cōdi. ob can. sec⁹ si talis protestatio fuisset facta presente ipsa muliere z ꝯsentiēte illi protestationi vel etiā expresse non ꝫdicente, tūc talis protestatie generalis sic directa ꝫcepta in futurū impedit matrimoniū. q̄ꝫ postea publice cū ea ꝫbatrō q̄ talis protestatio ꝫpostēdit q̄ abest consensus ipsarū partiū sine quo ꝫbi non pōt matrimoniū. l. obligationū substātia. ff. ō actio. z obli. iuncta. l. nuptias. ff. de reg. iur. nisi postea fit secuta copula carnalis tunc per eā censetur indistincte recessum ab omni protestatione. Ratio: q̄ per talē protestationē, inducitur turpitudo z peccatū. c. ꝯsultatiōe. ō spōsa. l. ij. cū ibi no. C. qō met cau. ita tenent do. Ant. Ab. z alij in. d. c. tua nos. ō spō. do. Ant. in. c. veniēs. q. ex. ti. ō spōsa. z notabiliter do. Abb. in. c. p tuas. ad fi. de ꝫd. appo. z ibi do. Abb. notabiliter ertēdit predictā ꝫclusionē, q illa protestatio facta ꝫsentiente muliere impedit matrimoniū, z pdest etiā in foro conscientie: qñ nō est secuta copula. q bene no. itē adde q illud q dictū est de copula secuta q tollat oēm protestationē precedētē: z inducat mrimoniū q tale non fuisset inductū propter illā protestationē pcedentē. Intellige singulariter qñ solū esset sequuta copula, secus si ātecessisset copula. ita expresse nō tenēt. do. Ant. z do. Abb. in. c. veniēs. ō. de sponsa. in primo notabili. z ita alias ꝫsului Padue in negotio arduo. Et ista bñ no. q̄ quotidiana sunt. Limita nunc ꝫclusionē Bar. nō procedere qñ in prima protestatiōe interuenisset iuramentū: q si postea geraf actus cū altero ꝫrius protestatiōi: z q̄ plus est ēt iurē in isto actu, tamē iste actus nō valet, nec vī a prima ptestatiōe iurata recessum. Unde si mulier protestetur patri aut notario stipulāti noie quor interest q̄ nunq̄ in futurū intendit cōsentire alienationi dotis vel donationi ppter nuptias, z ita iurat si postea fundus dotalis alienetur per maritū, z tertio mulier consentiat z iuret nō ō recessum a prima ptestatione z iuramento: alienatio eīm nō valet. glo. est reputata ſingularis⁹ in. c. lz mulieres. in gl. fi. de iureiur. i vj. z p̄o illa gl. est bonus text. in. c. intellecto. eo. tit. de iureiur. in anti. no. Bar. in. l. si qs p eo. In tertio mēb̄o. ff. ō fideiuss. z in l. si prediū. C. de predijs mino. in fi. z in. l. is cui bonis. i fi. ff. ō verb. oblig. cū aljs suis infinitis ꝫordātibus ponit late Jmo. c. dilecto. de ꝓben. z in cōmēto. c. cū ꝓtingat. in. xxxvij. charta de iureiur. Sz opere pretiū est videre que sit rō fallētie istius ad ꝓpositū. nām. gl. in. d. c. lz mulieres. in gl. fi. reddit rōnem q̄ primū iuramentū fuit licitū. Alia z melior ratio pōt reddi: q̄ illa gl. procedit qñ protestatio z iuramentū fuit prestitum alicui puta patri quo casu cū ius sit illi acquisitū non pōt per actum cōtrariū ab eo auferri per regulā. l. fi. cū si. ff. ō pac. sec⁹ ergo esset si mulier prestaret simpliciter, iurando sibīpsi tūc scīm̄ pualeret p regulā. l. si repetēdi. C. ō cōdi. ob caus. Ita notabiliter limitat z declarat Bal. in. l. duob⁹. in fi. Notes z tertiā rōnē addere: q̄ iurām hz executionē ipso iure: sicut ergo in simili dicim⁹ q̄ qñ est iurām: q̄ ibi fit executio p legē ipso iure nō admittitur purgatio more. l. si quis maior. in verbo mor. z ibi Bar. z alij no. C. de trāsa. Itē dicam⁹ in protestatione. vt virtute iuramēti dicat quodāmodo exequnta. ¶ Tertia cōclusio Bar. est q si act⁹ q postea geritur nō est cert⁹, sz ambigu⁹ declaratur per protestationē precedentē. Adde q tenet Ang. in. l. metū. magna in ꝓnc. in penul. co. ff. q metus cā. Ubi tenet q actus q presumptiue, z nō vere venit contra protestationē nō tollit ipsam protestationē. Itē adde gl. notabilē in. c. p tuas in gl. magna circa medīū: de condi. opposi. que notabiliter vult b. inspiciēti q lz protestatio precedēs erponat actū sequētem amb̄iguū contra presumptionē iuris non tamen exponit contra presumptionē iuris z de iure. ¶ Dicitur enim in illa gl. qa

a ꝓ Singularis. Adō Joan. de Imo. i rubr. ff. de ꝛ. obl. ꝓ hoc illa gl. facit decisio Are. i. l. si ita qsi. ſ. ea lege co. fi. ff. de ver. obl. Ad cuius limitationem vide Jaso. i. l. quoties. co. vj. ſ. nūc. C. de rei vend. Pur.

si aliquis ꝓfuntiat mulieri, ptestanti q̄ō propter copulam carnalem que sequitur non intendit recedere a conditione apposita in matrimonio z contrahere matrimoniū. talis ptestatio nihil relevat, eo qa derogaret presumptioni iuris z ō iure q̄ fit ꝫius nihil relevat vt no. in. l. alimēta. C. de nego. gest. z est in c. inter dilectos. de fide ſtrumētoꝝ. z ita no. alibi illā gl. no. Are. z facit de ea festū. z reputat singularē i. l. Titia. ſ. idē fi. l. j. ff. de ꝛb. obl. Tū ſm do. Abb. in c. p tuas alia ratio est q̄ ibi illa ptestatio tanquā turpis z inducēs peccatū fauore matrimonij reiicitur: vt in. c. fi. eo. ti. de ꝛd. appo. Querit Bar. 15 ¶ an ptestatio declaratoria volūtatis que tendit nō solū ad exonerandū ptestantē, sed etiā ad faciendū aliū incidere in captionē debeat fieri in ꝓsentia partis. Et cuius dictis colligedue conclusiones. ¶ Prima est q̄ qñ ꝓtestator nollet āpl⁹ vti, procuratore generaliter cōstituto, nō sufficit talē ptestationē publice ꝓponi. adde Bar. in l. q homīnē. ſ. si Titiū. ff. ō solutio. Bal. i l. mādatū. versus finē. C. māda limita vt p Bar. z alios in l. unica. C. de satisda. Ludo. Ro. z do. Aler. ō. ¶ Secūda cōclusio est qñ illud a quo p. ptestationē me exonero, pēdet a dispositione legali absq̄ facto meo tūc ꝓsentia ptis nō requirit. Adde p confirmatione notabilius exemplū. Nā qñ mandatū procuratoꝝ ipso iure revocat ꝓ legē absq̄ aliq̄ facto domini puta qñ procurator efficeret Ribald⁹ q̄ mutat cōditionē in deteri⁹ iure ta. l. cū quis. in ꝓn. z l. si cū Cornelius. ff. de solutio. tunc nō requiritur qō notificet partī: q̄ etiā dñs posset hoc ignorare, z lex q̄ revocat. ita notabiliter tz Bal. in l. rogasti. ſ. fi. ff. si cer. z in l. pater hēdi vbi limitat. ff. de testamen tutel. ¶ Tertio quāntū Bar. super rōne differētie. relinquit cogitādū. Dic qō rō est: q̄ in his que per legē disponūt non requirit ꝓsentia partis. ita no. Bar. in. l. fi. z in. l. si creditores. in fi. C. de pac. cū multis cōcordātibus quas ad hoc dedi in d. l. fi. Querit Bar. qñ ꝓtestatio fit circa ea que pēdēt ex potestate ꝓtestātis. z alteri⁹ q̄ semper dz fieri patri ꝛdeclarat quādo requirat cōsensus partis. Ex cui⁹ dictis collige quīq̄ principaliter. ¶ Prio Bar. refert tres intellect⁹ ad. ſ. locatoꝝ hoꝛrei. l. cū in plures. ff. loca. z reprobat duos primos. q̄ nō cōueniūt rōni decidēdi illā ter. q̄ vt idē Bar. in l. pcā nouissima de pac. illos duos intellect⁹ referat z simpliciter sequat. Tertius ergo est intellect⁹ Bar. qō ibi alias pars nō cōsensit ꝓtestationi: Jdeo p actū postea sequētē prium ptestationi videtur recessum a ptestatione per partē nō accepta. Istū intellectū exprese tz Jmo. hic Raph. Fulg. z d. Aler. in d. l. pacta nouissima. Raph. Fulg. z Pau. de Ca. in. d. ſ. locatoꝝ hoꝛrei z ibi Bar. Sed certe iste intellect⁹ ēt laboꝛat illo morbo quo Bar. reprobat primū intellectū. Nā ſm istū intellectū nō deberet esse illius ter. q̄ pars nō cōsensit ptestationi z de hoc nullū verbū in ter. Quartū intellectū tradit Bar. i d. l. pacta nouissima. in. iij. col. q̄ protestatio verbalis lz non tollatur per actū verbalem. c. solicitudine de appel. cū bene tollit p actū facti qō interuenit in illo ter. q̄ post ptestationē passus est tales res in oꝛreū portari. Sicut videm⁹ q̄ si testatoꝛ apposuit in primo testō clausulā derogatoriā lz nō tollat p actū verbi tū tollit p actū facti incidēdo vel cancellando. l. nostrā. C. ō test. Fortiꝛ est act⁹ facti q̄ verbi ꝓsertim ad delatādū voluntatē. xxij. q. v. c. cauete. meliꝛ ter. in. l. si dictū als si tū. ſ. ei qui. ff. de edi. edi. sicut fortiꝛ est appellatio q̄ fit p actū facti quā p actū verbi. ō ter. in c. dilecti. de appel. Istū intellectū originaliter posuit Jo. mo. in regula generali prout ibi refert Jo. An. in pe. collū. z ētsequit Ludo. Ro. hic. z latiꝰ Pau. de Ca. in. d. ſ. locatoꝛ hoꝛrei in ij. col. Istū intellectum reprobat Jm. z do. Aler. ¶ Prio eīm ſm Jm. act⁹ agentiū nō operātur vltra eoꝝ volūtatē: vt dictū est sepe. Ex quo ergo cōstat abesse volūtatē ex ptestatione, nō est curandū an act⁹ subsequens sit verbi an ficti. Itē ſm do. Aler. nimium restringeret ter. in l. qui in aliena. ſ. fi. ff. de acqui. hered. vt intelligat solū in actu verbi. ex istis stat q̄ vsquequa; null⁹ est bonus intellectus ad. d. ſ. locatoꝛ hoꝛrei. Tu autē prio vero intellectu d. ſ. locatoꝛ hoꝛrei iunge simul omnes dictas solutiones. q̄ ibi alia pars nō consensit ptestationi: que erat simplicite fā: z p actū facti ꝫrium recessum est tali ptestatione. Ista oia illo ter. simul concurrūt. ¶ Primū q̄ alia pars non consenserit pōt ꝓbari primo q̄ ter. dicit ibi ꝓpositū. Sed ſ pars cōsensisset non fuisset propositum sed pactū prout t⁹ Bar. hic ponderando gl. in. d. l. pacta nouissima. Si autē nō cōsensisset diceret, ptestatio: vnde cū mysterio ꝛō ibi ꝓpositū: ex quo datur intelligi q̄ alias pars non consensit. l. si repetēdi in argumētum. C. de condi. ob can. q̄ ꝓpositū ex ipsa receptione facti intelligitur remissum vt ibi dici litera. Ergo ita si posset dari sext⁹ intellect⁹ quod ibi ꝓpositū fuerat generale rece

ptio specialis, vnde cū generi p speciē derogetur, vt i regula generi. t. l. vroze. §. felicissimo. ff. de le. iij. Jō. ptestatio intelligitur remissa. Caue tñ: q regulariter ptestatio solet esse generalis vel saltē multoties: tñ p speciem non derogat. l. li quis in prin. iesti. ff. de leg. iij. li mihi t tibi. §. fi. cum simi. ff. ō le.

17 j. Secundo in quā tū Bar. distinguit an in protestatione que pendet ēt a volūtate alterius requirat consensus partis i sua distinctione videt manifeste superfluus oū facit tria mēbra quātū ad hoc propositum. Aut agitur de obligatione iam ꝺcta tollēda, vel limitāda. Aut de obligatione contrahenda in futurū ex necessitate actus precedētis. Aut de obligatione in futurū libere contrahenda. Et tamē in omnibus istis mēbris videtur pariter determinare t semp regrere ꝑsensum partis. Debebat facere cōclusionē generalē qñ p ptestationē agitur de tollenda vel limitanda obligatiōe semper requirat ꝑsensus alteri⁹ partis siue obligatio iam esset contracta siue eēt ꝺhenda in futurum ex necessitate actus precedētis siue eēt libere cōtrahenda. ℣z saluabis Bar. ab ista superfluitate vt stati ego dicā. j. declarādo mētē Bar. secundū qō ego intelligo, vt j. subꝺiciam. Aduerte etiā dum Bar. tenet q in. l. fi. §. item si predixerit. ff. nau. cau. stabu. q requiratur ꝑsensus partis re

18 probata gl. ibi. Item Bar. sibi cōtrarius in illo. §. ītē li ꝑdixerit sustinet illā gl. vt procedat quando protestatio fuit facta antequā nauta vel hospes illas res in hospitio reciperet tunc sine alia pars consenserit ptestationi siue non talis ptestatio liberat hospitē. vt ibi p gl. sec⁹ si postea fuit facta postq̄ res i hospitio receperat. tunc protestatio nō sufficit nisi alia pars consenserit. Idem tz Ludo. Ro. hic t sic pōdera diligenter qō qñ protestatio fit ad ꝺiudiciū iuris tā quelati nihil releuat nisi pars consentiat. secus si fiat ad ꝺiudiciū iuris querendi. istud est qō ibi voluit ꝺicere Bart. t reperio qō istud etiā segt Jo. de Imol. in commento. c. potuit. in. xxxiij. co. ō loca. pō-

a der at etiā subtiliter Bar. met hic ꝺn ōt qō in illo. §. ītē si predixerit. agit ō obligatiōe in futurū ꝺhēda: t tñ regrit qō pars ꝑsentiat ergo de directo ꝺcta ibi ꝺicit §. Tene cū opinioe Bar. hic cū quo tenēt. do. Ant. t Imo. met in. d. c. cum. ℳ. Fer. t Jo. de Imo. in. c. cumana. de elec. t cōiter scribētes. in. d. l. pacta nouissima. Et quo eīm hospes tenet de necessitate ex dispositiōe legis custodire res i hospitium inductas. l. j. in pn. ci. t. §. viatorū. t qō ibi Bar. ff. sur. aduer. nau. ergo protestatio ꝺ dispositionē legis nihil releuat. l. alimēta. t ibi no. C. de nego gest. glo. in. c. inter dilectos. de fide instru. nisi pars consentiat protestationi q̄ ratio limitat siue protestatio fiat ante.

Ꝙ eos in hospitium reperiat siue fiat postea. Aduerte etiam qō Bar. in. d. l. pacta nouissima. j. duobus locis vt ꝺcti ari his que tenet. Ꝙ uis scribētes hic non faciant mentionem. ibi eīm respondendo ad. d. §. item si predixerit. tenet qō in actib⁹ necessarijs qñ obligatio causatur ex necessitate protestatio non prodest nisi pars aduersa consentiat. ita etiam vult Bart. in vltimis verbis: ergo vult secus esse in actibus volūtarijs qñ

19 obligatio ex volantate ꝺhit: t tñ Bar. hic tenet idē esse in necessarijs, t in voluntarijs qō vtrobique in protestatione requirat ꝑsensus partis, t ōt do. Alex. i. d. l. pacta. nouissima. in. iij. col. qō ista ꝺctetas Bart. non est ad hoc pondera. t aliud non ꝺcit nec aliter concordat. Tu aūt saluando Bart. ab ista ꝺctate intellige mentē Bar. vtrobiq̄ fuisse qō in actibus necessarijs nō sufficiat in ꝑsentia partis protestari. Unde si hospes vt nauta qui ex necessitate officij tenetur recipere periculum rerum que sibi per hospitantes consignantur, protestetur qō non vult teneri de periculo, certe non sufficit quando protestetur in ꝑsentia partis non ꝺcitentis: t sic non sufficit tacitus consensus, sed requiritur qō pars expresse consentiat illi protestationi, ita loquitur Bar. in. d. l. pacta nouissima. sed in actibus voluntarijs q̄ fit, ptestatio sufficit tacitus cōsensus

20 partis. t istud voluit Bar. hic in tertio mēbro ponderādo gl. in. d. l. pacta nouissima. que loquitur in pactoꝫ sic ꝑsensu tacito. Et propterea Bar. hic cum mysterio fecit diuersa mēbra inter protestationē q̄ fit super obligatione necessario ꝺhenda t quo voluntarie contrabitur. istā credo esse mentem Bar. hic t ibi limita predicta omnia que in protestatione circa actus pendentes ex voluntate duoꝝ requirunt scientiā t consensum partis vt non procedāt qñ quis non audet ptestari ipsi parti propter iustum metū, tunc valet protestatio fact in absentia partis ita tenēt. By. Bal. Ang. Imo. t Pau. de La. in d. l. q in aliena. §. fi. per ill ū ter. q uis ꝺciū tenere videat. ibi Bart. in fi. t do. Alex. post eū. t latius. in. d. l. pacta nouissima. Sed prima opinio est verioꝫ q̄ etiā tz Bal. in. l. si repetēdi. circa fi. C. de condit. ob caus. vbi tenet q ptestatio clādestino vnius valet qñ propter iustū metū non audet protesteri parti presenti. c. ii. iuxtue metue de appellat. t. c. j. quod me equ. idē te-

net Bald. cū aliquali limitatiōe in. l. clari. C. de fidei. p̄o ista conclusione bñ facit illud q̄ volunt do. Ant. t do. Abb. c. tuanos. de sponsa. vbi tenēt q̄ si aliqs nō intēdit ꝺbere matrimoniū cū tali muliere, ꝫ nō audet ꝺdicere propter metū pncipis aut propter metū p̄ris si ptestatur in absentiā cozā testib⁹ talis protestatio iuuat nisi postea sequat copula q̄ bñ not. Imo plus tenet gl. no. in. c. j. in gl. j. t ibidē do. Abb. q̄ met. cau. q̄ si aliquis propter iustū metū no solū nō audet ꝺdicere, nec ēt audet protestari cozā alijs eo q̄ timet ne alia ptestatio clādestina reuelet parti certe sufficit postea probare de tali metu. t poterit venire ꝺ talem actū vt in. c. ij. t in. c. ad aures. q̄ mecau. t no qō no. in. h. de appe. Facit qō no. tz do. Abb. in. c. cā matrimonij. in. ij. co. ō offic. dele. de muliere q̄ in absentia mariti clādestine protestet q̄ nō vult ꝑsentire alienatiōi talis fundi dotalis: nunquid talis clādestina ptestatio q̄ p̄o non audet facere marito propter iustū metū mariti relevet mulierem, tenet q̄ sic. ō modo probet de iusto metu. ℣ facit ēt q̄ not. per Bar. in. l. de pupillo. §. si quis ipi. ꝑo. t. co. qñ quis nō audet protestari ipsi p̄etori: q̄ cum ille timet sufficit protestari cozā vicinis dato q̄ ad notitiā ipsi⁹ p̄toris nō veniat cū ipse sit in culpa, vt ibi fuit dictū. t ista teneas cordi: q̄ multos interrogabis super hoc casu. Tertio vult notabiliter Bart. † qō si fuit protestat⁹ q̄ li intercedere seu fideiubere apud te titio:

a qō istud non facta animo obligādi me, si tu ꝑsentis, t postea intercedo ego non obligoꝫ, p glo. no. in. d. l. pacta nouissima, ꝙ Bal. t Ang. ibi ad hoc reputāt singulare. adde q̄ idem tenet Spe. in tit. de fideiuss. §. j. ver. qd li fideiussor p̄i⁹. Ly. t Ang. in. l. pacta nouissima. p̄o ista conclusione bñ facit q̄ act⁹ agentiū nō operādū vltra eoꝝ voluntatē t intentionē. l. ois. in pnc. ff. si cer. peta. ſ ptestatio precedes qñ ei accedit ꝑsensus vtriusq̄ partis ostēdit eū nollo obligari: ergo obligatio nō inducit. l. obligationū subtilitia. §. fi. de actio. t oblig. Ite p̄ista ꝛclusione adde bene facere illud q̄ tenet Ange. in. l. moza. in pnc. in ij. col. ff. de vsu. vbi refert fuisse determinatū in cōtingentia facti p quēda egregiū doctorē in casu quotidiano. aliqs erat accusatus. p quoda ꝺlicto p̄o quo veniebat imponēda magna pena pecuniaria, ita qō oportebat eū ꝺare fideiussorē alis fuisset incarcerat⁹. iste rogauit amicū vt p̄o se fideiuberet qui p̄omisit verbo t non animo se facturū, vñ talis amic⁹ incōuenienti iuit ad iudicē apud quē debebat fideiubere, t ꝺixit ei ꝺne

b index talis rogauit me vt p̄o eo fideiubere cozā vobis: ego nō sum ausus denegare t ei p̄omisi, p tāto salua reuerētia protestato qō si me receperitis in fideiussorē nō volo teneri imo determinatū qō propter talē protestationē factā iudici ex pte nō ꝺcēdi, si postea fideiubeat, qō nō teneat p doctrinā Jacobus. in. d. l. pacta nouissima. t in. l. si fideiussor. in p̄inci. post gl. ff. q̄ satisda. cogan. t p tex. in. d. l. qui in aliena. §. fin. qō no.

19 q̄ est quotidianum. Quarto vult Bart. † Quod protestatio simultanea ꝙpōzanea facti contrarij impediat t vitiet obligationē. vnde si p̄omitto tibi t protestoꝫ q̄ non animo obligandi sine dubio non ꝺbitur obligatio imo actus vitiosꝰ propter repugnantiā vt hic per eū. Adde q̄ imo videtur qō ipsa protestatio vitiet eū sit contra substantiam actus t ipse actus valeat, t obligatio inducatur per regulam. l. cū precario. ff. de preca. t per tex. in. d. c. cum. ℳ. ferra. iuncta gl. in verbo p̄eiudicio, vbi probatur q̄ simultanea protestatio contrario facto non valet, sed reiecta protestatione actus remanet validus. Be istis opponit cōtra Bart. Jo. ō imo. hic. t in. d. c. cū ℳ. ferra. t clare non respondet. ℣icit ētiā quod tex. in. d. c. solicitudinē in fi. cōm vnum intellectū ibi traditū faceret cōtra Bar. ℔m quē ibi illa protestatio reȷcitur, ꝫ ℔m aliā intellectū quē tenet ibi Jo. ℣n faceret p̄o Bar. Ultra cum tu argue contra Bar. alio modo. Illibi enim habemus in simili q̄

20 † si quis efficiatur monachus b t per actum expressum sibi

b reseruat bona certa, vitiata reseruatione bonoꝝ que est cōtra substantiam monachationis cum monachus nihil p̄oprium habere possit. c. cum ad monasterium de statu regu. Ingressus remanet validus t purus q̄ pactū vel protestatio que fit contra substantiam actus vitiatur, non aūt vitiat actum Ita tenet gl. ord. in authē. ingressi. C. de sacrosan. eccle. t gl. in. §. illud, in auth̄en. de mona. t est bonus tex. in. c. insinuante. qui cle. vel vo. facit tex. in. c. dudum. de conver. cōiu. Ista est cōis opi. put late ꝺiri in. d. authē. ingressi. ad idē facit tex. in. c. pia cont. cum gl. dist. xxviij. vt ibi recipiēs sacramēti ordinē protestatu. q̄ nō intendit facere continētiā vitiatur protestatio, t nō ordo. sacer. ¶ Circa bas contrarietates. do. Alex. latiꝰ institit ꝺcuit saluādo Bar. ꝺic ex eius mēte, qō ista protestatio de qua loquitur Bar. non est ꝺ substantiū neq̄ ꝺ essentiā actꝰ, ꝫ est solū ꝺ consecutio actus. Ideo protestatio impedit obligationem. tex. est qui ita p̄oprie loquitur in. l. obligationum.

b ¶ Monachꝰ Adde gl. i. c. vlti. de cōdi. appo. gl. magna. i. c. solet. t ibi Archi. xxij. qū. C. ardi. zab. i cle. eos. i. vj. q. ō ff. Jo. ō imo. in. c. cū ℳ. ō cōsti. ℙe. de ach. i regula nemo pōt. de re. in. li. vj. Lap. alleg. xxiij. consilio extviū. p̄im⁹ pūct⁹. Pau. de La. cōsil. cccv. visa qua dā ꝙuersiōe.

substãtia. §. fi. allegata per Bar. sec⁹ esset qñ esset de directo ꝫ substãtiã vel essentiã act⁹. d. l. cũ pcario. ⁊ declarat Bar. in. l. vbi ita donat. ſ. ō. don. cau. mor. no. Bar. i. l. ſi paterfamilias in pn. ff. ō adop. ⁊ in. l. ij. §. j. i. iij. ⁊ iiij. co. ff. ſi cer. pet. Quinto Bar. tenet ꝙ in ptestatiõe q̃ fit ad limitãdũ obligationẽ futu rã ſit differetia, an obligatio ſit ꝫbẽda vbis vel ꝙſensu, an ve ro ſit ꝫbẽda re, ⁊ nõ aſſignat aliq̃ rõnẽ differẽtie. Dic ꝙ ratio differẽtie põt eſſe q̃ ꝙſensus inducit re: q alias nõ induceret verbis. Ita rõ pbat p duos tex. ſimul iunctos. p tex. in cle. j. de pcu. vbi ſi aliquis recipiat inſtrumẽta aut literas cẽſetur ꝙſentire qõ vult eſſe pcuratoꝛ, ⁊ ex reali receptiõe obligatur. Ita eſt ibi tex. Sz alibi habes tex. in. l. filiusfamilias. §. inuit⁹. ff. ō pcura. q ſi aliq̃s ſit ꝑſens, ⁊ verbis ꝑſtituat pcuratoꝛ, re quirit ꝙ exp̃eſſe ꝙſentiat, alꝫ cẽſet ꝫdicere. Ita ergo in ꝓpo ſito qñ obligatio eſt re ꝫbẽda, is q̃ recipit ex reali receptione magis dꝛ cõſentire ptestatiõi. Cẽ qñ obligatio inducit verbis aut ꝙſensu. Sz forte poſſet dici qõ alia ſit rõ diuerſitatis. Nã qñ ꝓtestatio fit parti ꝑſenti in ꝫctibus q̃ celebrant, ibi vi dent reſultare duo taciti ꝙſensus vnus ex ꝑſentia qñ fit, pte ſtatio, ali⁹ ex ſimplici receptiõe reiergo forti. debẽt operari cẽ in ꝫctib⁹ q̃ celebrant verbis, aũt cõſenſu, vbi nõ reſultaret niſi vnus citat⁹ ꝙſensus, merito ibi requirit ꝙ exp̃eſſe ꝙſen tiat. facit trita regula ꝙ duo vincula magis operant̃ q̃ vnũ, vt in auth. de ꝙſangui. ⁊ vteri. fratri. in pn. co. vi. ⁊ in auth. ita q̃. C. de ſucce. ⁊. c. j. vbi gl. de treu. ⁊ pace extra in anti. Vltimo vt nihil omittat inquãtũ Bar. allegat. l. Modeſtinus. in ver. ꝓtiũ. magis. ff. de ſo. dic ꝙ nõ bñ allegat, eo q̃ ibi nõ agit ō li mitãda obligatione, ſz ō ea cõſeruãda cõſenſu. ꝓterea ſm do. Alex. ille tex. loquit̃ qñ interuenit ꝙſensus partiũ vt patet ibi in ver. pacto. ⁊ in ver. ꝙueniſſet. ⁊ per iſta remanet expeditum ſm mẽbrũ Bar. Querit ẽt Bar. quãdo ꝓtestatio pẽdet a po teſtatis de iure ſed impedit de facto. diſtinguit vt hic per cũ. dic ꝙ eandẽ diſtinctionẽ formaliter tradidit Bar. in. l. de pu pillo. §. ſi qs ipſi pretoꝛi. in ſcõa oppo. in. xvj. q. 3. eo. vbi dixi, ⁊ repẽhẽdi Bar. in aliquibus. nõ repeto amplius hic. ¶Que
21 rit ẽt Bar. an ꝓtestatio ſit facienda in ſcripto. Et cuius dict̃ vt rẽ clare habeas fac regulã, ⁊ duas fallẽtias. regula ſit ꝙ ptestatio requirit ſcripturã. ſz põt fieri in ſcriptis vel ſine ſcriptis. tex. in. l. ſi. §. fi. ⁊ ibi Bar. ⁊ alij no. C. de neg. geſt. glo. in. §. ptestationẽ. in verbo in literis. in auth. ō tẽpo. no ſol. pe. colla. vij. Et facit rõ qz nõ eſt de caſibus ſpecialibus requirẽ tibus publicꝫ ſcripturã de qb⁹ p gl. magnã. in. c. j. de cẽſ. in. vj. q̃uis ꝫũ ⁊ male teneat gl. in. c. cupientes. §. q ſi viginti. de elec. in. vj. iu ver. ꝓpoſita q̃ ¶De. de anch. ⁊ Bem. ibi repro bãt ⁊ bñ. ¶Fallit primo vbi ptestatio ſuccedit loco actiõis ſeu libelli ex parte actoꝛis. l. vt ꝓfectiuus. C. ō ãnali. excep. Scõo fallit qñ ptestatio ſuccedit loco exceptiõis nõ nu. pecu. nõ nu me. dotis, ⁊ ſic ex parte rei, auth. hãc aũt q̃relã. C. ō nõ nu. pe. ⁊ iſto mõ patet ꝙ ſcõa fallentia differt a prima q̃uis ⁊ ald. ⁊ Sali. in. l. ſi. C. de neg. ge. i hoc reprehẽdat Bar. ⁊ Bal. qz di cũt ſcõam. fal. q̃tineri ſub prima. Ultra Bar. fallit tertio qñ per ꝓtestationẽ agit̃ de periculo perſone ⁊ ſic p eã paratur ꝓiudiciũ irreparabile tũc ꝓpter grauitatẽ parte iudicij re grit̃ ſcriptura tex. eſt. in auth. ſi qs ei. Et ibi Bal. ad hoc no. C. ad. l. Jul. C. de adul. ⁊ Lud. Ro. hic in addi. reputat illũ tex. eſſe ad hoc ſingulare. Quarto fallit qñ aliqs inuit⁹ nõ põt co gi ad acceptãdũ tutelã ſz ſpõteſi vult acceptare dꝛ hoc intra quatuoꝛ meſes ꝓtestari in ſcriptis ꝙ eã acceptat tex. eſt in auth. preſbyteroꝛ. vltima, ⁊ ibi Bal. Jul. ad hoc. no. C. de Epi ſco. ⁊ eccle. Rõ eſt qz ſm eos acceptatio tutele eſt act⁹ fori. l. act⁹. C. de ſerꝛs. ió requirit ſcripturã. c. qñ ꝫ falſam ō prob. Quinto fallit in caſu. §. ſi qs de ꝑdictis. ⁊ ibi Ja. ō bella pert. ⁊ Bar. ad hoc no. in auth. vt cũ de app. colla. vij. qñ filiꝰ ne gligit patrẽ ſuũ qui eſt furioſus ⁊ nõ vult eiꝰ curã ſuſcipere, ſi extraneꝰ ſibi ptestet in ſcriptis dꝛ ꝓinari hr̃ditate ⁊ ſucceſ ſiõe patris. Et idẽ ſi nõ eſſet filius in alio ꝓmiore agnato, q̃ alꝫ ſperat hr̃ditatẽ. Et rõ ſpãlitatis poteſt eſſe in hac fallẽtia ꝓpter grauitatẽ ꝓiudicij̃ que eſt puãdo filiũ a totali ſucceſſio ne pꝛs. l. cũ rõ. ff. o. bo. dã. cũſi. ⁊ ita habes expeditũ tertiũ ca
22 ſũpnctalẽ Bar. Querit Bar. † qñ ptestatio ſit circa ea q̃ pẽ dẽt ex volũtate ⁊ poteſtate, ptestatis ō facto nõ tñ de iure, put eſt in delictis, qũo fieri debeat. Ex cuius dictis habes notare tria. ¶Primo. no. diligẽter doctrinã Bar. ꝙ qñ, ptestatio fit ſo lũ ad exonerandũ, ptestãtẽ ⁊ aliũ nõ granat põt fieri marito p vxoꝛe. ⁊ ẽt põt fieri amicis: adde Ang. in. l. moꝛa. in pn. i ij. co. ff. ō vſu. Ita doctrinã ego pondero ad deciſionẽ notabilis
23 q̃ſtiõis. † Emphyteuta vl vaſall⁹ nõ poſſunt alienare niſi ꝑ⁹ requiſito cõſenſu dñi, alꝫ cadunt a iure ſuo. l. ſi. C. de ien. ẽphy. e. potuit. de loca. aliquis emphyteuta vxoꝛ vult alienare nun quid ſufficiet denũciare eiꝰ marito: vt ſit perinde ac ſi denun ciaſſet vxoꝛi. iſta doctrina Bar. videret facere qõ ſic. ⁊ tex. quẽ allegat in l. aut qui aliter. §. ſz ⁊ ſeruꝰ. ff. qõ vi. aut clã. vbi ſi õ nũciet marito idẽ eſt ac ſi denũcietur vxoꝛi. ⁊ ibi gl. prima aſ ſignat duas rõnes. s. ⁊ ita als determinant in. d. l. fin. in ante pe. charta. in. xvij. q. C. de iure emphy. Nũc autẽ diligenti⁹ in veſtigando dico aduertẽdũ eſſe, qõ ſi fm. d. §. ſz ⁊ ſi ſeruꝰ. ſuf ficeret denũciationẽ fieri amicis, qõ ẽt, dicit Bar. hic, qõ i emphyteuta volẽte alienare ſufficeret denũciare amicis eſſet quaſi ridiculũ. Preterea tex. in. l. aut qui aliter. §. j. ⁊ ſcõo pe cedunt in ſubſidiũ, qñ nõ eſt ꝓincipalis cui denũciet ita clar dꝛ tex. ⁊ ſi forte non ẽ cui denũciẽt vnde dicẽdo hãc qõnẽ fm illos tex. eſſet intelligẽda in iſtis terminis in ſubſidiũ qñ vxoꝛi denũciari nõ poſſet. Tũ aduertere qz due rõnes aſſignate p gl. d. §. ſed ſeruꝰ. videret innnere qõ ẽt ſi vxoꝛ adhũc ſufficiat ẽi marito denũciari, prima rõ eſt marit⁹ eſt quaſi procuratoꝛ vxoꝛis nõ ecõtra. l. ij. ⁊ l. marit⁹. C. de pcu. Itẽ qz vxoꝛ dicit quaſi ſcire illud qõ marit⁹ ſcit. l. ſi legibus. C. de Epiſco. audi en. Secũdo conſidera qõ doctrina Bar. ꝓcedit qñ ꝓtestatio fit ſolũ ad exonerandũ, ſed denũciatio quã dꝛ facere ẽphy teuta ꝓinſcꝫ vendat, fit ẽt ad aliũ finẽ ⁊ ad hoc vt dominus ꝓferatur ceteris ſi velit emere. d. l. fi. C. de in. emphy. Ter aduerte: qz Bar. in. d. l. aut qui aliter. §. ſed ⁊ ſeruis. itelligit illũ tex. qõ. ſufficiat, ptestationẽ fieri marito, p vxoꝛe vt proce dat quantũ hoc vt denuncians excuſetur a dolo, non au tem quantumad aliqõ ꝓiudiciũ mulieris, cũfactũ mariti ñ de bebat ꝓeiudicare vxoꝛi toto ti. C. ne vxoꝛ pmarito. Niſi dice res qõ iſtud eſt ꝓiudiciũ qõ eſt in omittendo acquirere, ⁊ qui dẽ ex cauſa onoroſa oblato pretio, vñ facilius ꝓeiudicet per regulã. l. qui autẽ in pn. ff. que in frau. credi. cũ ſimili. Dic ẽ qõ filiꝰ ⁊ ſeruꝰ põt ꝓeiudicare patri, ⁊ dño in acquiſitis nõ in q̃ ſitis. l. ſi. C. de acq. poſ. l. iij. C. ō. here. inſti. Sic ẽt ꝺ prelatꝰ põt ꝓeiudicare eccleſie in querẽdis licet non inqueſitis. l. iubem⁹ nulla. ⁊ ibi gl. ⁊ Card. C. de ſacroſan. eccle. gl. xvj. q. vi. c. fi. in gl. fi. no. Lano. in. c. j. de dolo ⁊ contu. ⁊ ic. tua de his que fi unt a prela. ſine conſen. capi. Imo fortius ſtante ſtatuto qõi ꝫctib⁹ mulierũ debeat interuenire cõſenſus ꝓpinquoꝝ, alias nihil valeant: tũ tale ſtatutũ non dꝛ locum in repudia tione donationis nõ acceptate: qz ſolũ eſt perdere ius nondũ queſitũ. ar. c. ſi tibi. de preben. in. vj. fm Pau. de La. in conſ. xj. inci. in caſu. preſenti vilis omnibus. Scõo vult Bart.
24 † qõ ſi protestoꝛ me percutere Titiũ non animo occidendi, iſta ꝓtestatio nihil operat. Rõ fm Bar qz animꝰ põt regulare factũ. Tu adde alias duas rationes. ¶Prima eſt ꝓtestatio, ⁊ mandatũ equiparant. ita tenet Bar. in pn. huius §. ſuper gl. j. ſed ſi mando tibi qõ vulneres Titium, ⁊ exp̃eſſe phi beone cũ occidas: talis exp̃eſſio nõ iuuat, nin ſi occidas qõ nõ teneat de occiſo. tex in c. fin. de homici. i. vj. allega p Bar. ergo qõ ibi dicitur in mandato, erit idẽ hic in ꝓtestatione, arguẽdo de vno ad aliud vt ſupra dicit Bar. Secunda rõ qñ actus contrarius ꝓtestationi celebratus cũ aliotollit ipſam ꝓtestationem. c. ſolicitudinẽ. de appel. ⁊ firmat Bar. s. in.
35 iij. co. Tertio vult Bar. † qõ ſi expellẽs aliquẽ de fundo ꝓtestatur qõ ꝺ non facit niſi animo querendi vel naturale vel ciuile poſſeſſionẽ talis ꝓtestatio operatur. Addõ gl. nota bilẽ in. l. ſi duo in pn. ff. vti poſſide. Bald. in. c. Cuma. in. iij. col. de elec. Ultimo querit Bart. de ptestatione que non pendet ex volũtate vel ex poteſtate, ptestãtis. ſed ex diſpoſitio ne legis vel volũtate alterius. Nota iſtam regulã Bar. que in
26 materia ꝓtestationũ frequẽt allegat, * ꝙ ꝓtestatio circa ea que nõ pẽdent a voluntate noſtra, ſed ex diſpoſitione legis vl. voluntate alteri⁹. nihil operat per. l. alimẽta. cum gl. vbi etiam Bar. ⁊ alij no. C. denego. geſt. Ex q̃ ifert Bart. qõ ſi li bellans ꝓtestat qõ ſibi liceat addere vel diminuere libello vſq; ad ſententiã talis ꝓtestatio nihil opat: ⁊ de hoc eſt gl. ſingularis in c. inter dilectos. de fid. inſtr. dicit. l. edita. vbi et Bar. in vlt. col. C. de eden. qd iſtã regulã adde qõ ponit Bar. in. l. cũ procura. §. ſi dñs. ⁊ e. ſi aliquis dicat appello a ſnia dif finitiua viua voce reſeruato beneficio appellandi in ſcriptis,
c an talis ꝓtestatio valeat ibi dicẽt. Scõo ad iſtã regulã gs adde illud qõ ꝫ Bal. in c. pſentũ. in ij. col. de teſt. qõſi aliqs producẽs in iudicio inſtrumẽtũ aut teſtes protestat qõ pro ducit inquantũ facit pro ſe ⁊ nonaliter: talis ꝓtestatio nihil valet: qz iſtud nõ pendet eius diſpoſitione. Adde etiã Bal. in l. vnica. in ij. co. i pinci. C. vt que dſunt aduo. vbi ꝫ qõ ſi pars producat in iudicio acta ⁊ pteſtetur ſe producere in quantũ faciant pro ſe ⁊ nõ alio mõ iſta ꝓtestatio nihil releuat qz iu dex poterit adherere actis quatenus faciãt cõtra producẽtẽ p gl. notabilem in l. §. editione. ff. de eden. vbi Salic. dicit qõ illa gl. ad hoc mirabilis eſt ſingularis, ⁊ ibidem Pau. de La. dicit qõ habuit ſepius iſtã caſum ō facto. idem Pau. de La. in d. l.

a Protestatio. Adde Joan. and. in regula i gñali, ō reg. in. lib. vj. i mer. Bal. i. l. de pupil. s. eod.

b Prelat⁹. Adde Inno. i. c. fraternita tem. ō donat. Hoc. in. c. potuit. de locat. Bal. i. l. bonorũ. C. q admi. Bar. in l. pupillo ꝫ C. ō repu. here ꝫ ed. ō ſen. cõſ. ix. res aliqua.

b Secundo. Adde Aler. i l. j. C. vt que de aduo. Purp.

c

in. d. l. vnica. vbi reputat hoc esse singulare. z i cõsi. lxxx. q incipit in cã syuestri. in. ñ. col. L. u. Ro. in consi. cccc xxxiij. q incipit quo ad primum q sufficit publicationẽ in vltimo dubio. Sz aduerte q2 Albe de Ros. in. d. §. edictiões. in pe. co. & q in iudicijs inolevit cautela p2 curatorũ. q produces inst fa protestet q ea solũ. pducit in calibus. punctis. capitulis z articulis. q faciũt p2 se. z cõtra partem aduersam. in alijs sec9. Sz dt Albe. q talis cautela tollit si aduersari9 ecõtra. ptestet q vult vti illis instrumẽtis in partib9 q facerẽt p2 se z ptra producẽtẽ vt dz colligi ex no. per Inno. in. c. cũ olim. de cẽsi. z in. c. cũ venerabilis. de excep. Et vtrobiq; idẽ tenet Ant. ñ But. vbi dicit cautelã esse qñ fit talis ptestatio per pducentẽ scriptură in iudicio. q ego r eproducã talẽ scriptura in partib9 z punctis facientib9 p2 me. ¶ Pondera ergo Alb. z dictos cano. q supponere q talis ptestatio teneat nisi ecotrario ptestet. Idẽ tenet Spec. in tit. de instru. edi. §. videdũ. in ver. q d si aliquis. z ver. quid si pducit. quẽ allegat Pau. ñ Ka. in. d. l. vnica. mihi plus placet p2ima ñia p regulã Bar. z q2 talis ptestatio nõ pẽdet a potestate nec volũtate nra. ergo nõ relenat. Hinc infert notabiliter q si esset p2uata scriptura pfecta manu aduersarij. q de sui natura facit fidẽ cõtra. eũ. sz nõ p2 scribẽte. z sic ei9 approbatio pẽdet a potestate mea. tũc ptestatio illa bñ iuuat p regulã. l. q i aliena. §. fi. ff. ñ acqui. here. l. at si quis. §. plerisq;. ff. de relig. z sump. fune. z late. ñ. p Bar. Unde no. Bal. in. l. publia. §. fi. per illũ ter. ff. de posi. qñ si plures res sunt descripte i epistola ad me missa possum acceptare illud facit p2o me. z refutare illud qñ facit ẽ me. Et idẽ Bar. in l. Aureli9. §. idẽ q̃sult. ff. de libe. leg. Bal. in. l. vnica. in. iiij. col. C. de pfes. do. Mathesil. in no. lxxviij. z do. Alb. in. d. l. vni. in. c. charta. C. vt que desunt aduoca. Quarto ad istã regulam Bar. adde illud q notabilit decidit Bal. in. d. l. vnica. in pe. 27 nul. co. ad fi. xvj. q. C. ñ bis q̃ pene not. vbi tz q ¶ si vasall9 vel ẽphyteuta alienẽt irrequisito p2ensu domini, quo casu dz cadere vt superius fuit dictũ. tamẽ si dñus vendo saluo z reservato cõsensu domini z nõ aliter, talis protestatio nihil relenat: q2 factũ est sz tũ protestationi. Itẽ q2 ante factũ vel in ipso facto requiritur licentia z cõsensus domini vt ibi pleni9 p eũ. Tu dic q melius facit regula Bar. q2 quando protestatio nõ pendet a facto protestantis § alterius aut legis talis protestatio nihil valet. idẽ tenet Bal. in. c. j. §. fi. in vlt. co. q̃ fuit p2i ma cau. bene si. amitten. in vsi. feu. z in. c. cumana. in. iiij. co. de elec. vbi tenet qñ talis ptestatio nihil relenat qñ denũtiũ est ad actũ facti sz ad traditionẽ. Nec9 si nõ procedatur ad actum facti sz stetur in finibus verborũ, tũc talis ptestatio esset valida z secura. q2 nõ cõtenit dñm qui eius cõsensum reservat vt ibi pẽ. Me quo ẽt vide Bal. alit9 tenentẽ i. c. j. §. hoc quoq; in vlt. co. de suc. feu. quẽ reprehendit Abb. tenẽs pcedentẽ. opi. in. c. ñ. de feu. extra in anti. Et de isto pũcto etiã videas Jacalua in. c. j. in p2in. de probi. feu. alie p Fede. Alb. de Ro. i. l. fi. C. ñ inr. ẽphy. Host. Jo. an. z alios in. c. eã te. ñ iureiur. Tenẽdo istã cõclusionẽ q cõiter tenet qñ talis ptestatio nihil relenet in vasallo vel ẽphyteuta alienãtib9 eã sing. limitat Bald. in. d. c. j. §. fi. in vlt. co. q fui p2i. cau. bene amittẽ. nisi in ptestatione adderet ista verba gemmata nec alio mõ. tunc protestatio relenaret vasallum vel emphyteutã si alienarent irrequisito dño. q2 tunc nihil videt ectũ iuxta gl. no. que ponit de illis a verbis geminatis. in. l. si quidẽ. C. de except. iucto. eo quod vult gl. in. l. Labeo. §. j. ff. fam. ercisc. Istã limitationẽ Bal. refert z sequit̃ do. Abb. i. d. c. ij. in vlt. co. ñ feu. z idẽ. do. Abb. in. c. insinuãte. ad fi. qui cleri. vl vouen. Ista limitatio q̃uis sit peregrina z singularis tñ nõ credo qñ sit vera. q̃uis in diuduo nõ reperiã qñ sit reprobata. ¶ Douec2 primo per doctri. Bart. dic. ista protestatio nõ pendet a voluntate protestãtis, sz alteri9: ergo protestatio quibuscunq; verbis cõcipiat nihil dz operari. Sc̃do allego in sz iuz Bal. in. x. fi. in. ix. co. in vers. aduocati dicũt de pfes. vbi dicit qñ ista verba z non aliter nec alio mõ, non prosunt ad cautelã: eo q2 i preiudicialibus talis protestatio non valet per gl. d. l. si quidem z ibi ẽt Bal. Et q2 in re facta nõ prosunt artes verborũ nec simulate protestationes. Item Bal. in illo. c. fi. Adde idẽ adde Bald. in. l. vnica. in xiij. co. in ver. demũ quero. C. de confes. vbi similiter dicit quod in re facta non valet ars verborũ. Item si secus dicere mus esset imponere legem verbis. z non rebus contra. l. ij. in fi. C. cõmu. de leg. predicta oia bene no. q2 frequenter cõtingunt z nõ sunt alibi bene examinata. ¶ Sc̃ds principalis species protestationis est inhibitoria vel prohibitoria. Circa q̃ primo tangit Bar. quando per protestationem quis phibet ne protestatus faciat id ad quod tenetur vt hic per eum z omnia eius dicta formaliter assumit z sequitur Pet. de anch. in cle. j. de excess. prela. Tu aũt ex dictis Bar. collige sex pclusiones. 28 Prima ẽ q si creditor inhibeat debitori suo ne faciat vl̃ soluat illud q dz talis ptestatio alternative, vel purgat mora debitoris: si processerat, vel creditorem in mora constituit. Tu dic q copulative vtrunque operatur: q2 z purgat moraz debitoris precedentẽ. z creditorẽ in mora ẽstituit. z sic operatur duplicẽ effectũ. vt declarat Bar. in. l. si seruũ. §. sequitur. z ibi pleni9 Mod. ff. de ver. obli. z Bar. in. l. semel mora p illũ ter. ff. sol. mat. Et idẽ act9 purgat morã debitoris. z creditorẽ ẽstituit in mora q̃uis alibi reputetur absurdum qõd idẽ actus possit inducere purificationẽ obligationis etiã in mora cõstituat vt p Bar. z alios. in. l. quoties in die. ff. de verb. obl. Secunda pclusio protestatio inhibitoria facta per tertiũ sine iusta cã nullius est effectus. Adde gl. Bart. in. l. grege. §. j. ff. de pig. Bar. in. l. j. in p2in. in fi. q. z i. l. de pupillo. §. si q̃s ipsi p2o. et in. xj. q. 3. eo. z in. l. hrs cũ debuerat per illu. text. ff. ad Treb. z in. l. q in alterius. ff. de regu. iur. Item adde illud qõ tenẽt Bal. in l. fi. in. viij. oppo. C. de edi. diui Adr. tol. vbi tz q si facio. ptestationem inhibitoriam in iudicio q nulla mihi fiat nouitas sup tali possessione debeo exprimere cãm iustaz, alis manis. ptestatio allegatur. l. j. C. de predijs curia. libz. z. z fm Salic. i. d. l. fi. talis protestatio operatur quod manus iudicis sunt ligate vt nõ possit procedere ad missionẽ possessionis nõ citato. ptestãte qui possideat, alis esset locus pene legis meminerint. C. vnde vi. Adde etiã illud q tenet Bald. in addi. Spec. in tit. de testa. in vlt. col. q ptestãs in iudicio ne fiat nouitas super tali fũdo, debet exprimere eius exclusiuũ iuris agẽtis, vt ibi p eũ. Tertia cõclusio quando protestatio inhibitoria fit p tertium ex causa iusta z vera que ostenditur. dz ptestatus parere ptestationi. Limita nisi creditor offerat debitori sic protestãte bonã cautionẽ de stãdo mãdato eũ indemnẽz: q2 tũc tenet debitor nõ obstãte illa protestatione soluere creditori. l. is a q. cũ. l. sequẽ. ff. de rei ved. l. pen. ad fi. C. depositi. Ita tenẽt Ang. Nico. de nea. z cõiter Mod. in. l. heres cum debuerat. ff. ad Treb. Bal. i. l. nã z si fur. i fi. in vltimis ver. ff. si cer. pet. Jmo. i. c. sane. ch̃. ad fi. de offi. deleg. Sc̃do limita qñ talis ptestatio fieret ad inhibendã seu impediendã restitutionẽ depositi. vt tex. sing. in l. pen. C. depositi. Intelligendo fm authenticã ibi positã iuncta glo. ¶ Quarta conclusio est q ad faciẽdum fidẽ de ptestatione sufficit altternative alterũ duoz vel q protestãs ei legat instrumẽtum vel. q ei copiam dimittat p2out est tex. in cle. cãz cum glos. de ele. allegatis p Bar. idẽ tenet Bar. in. l. q te. in. vlt. col. in p2in. ff. si cer. peta. z no. Alre. in. l. si ex legati causa. i fi. ff. ñ. verb. obl. Intelligẽ quãdo fit ad finẽ protestationis vel interpellationis. tũc sufficit eilegare instrumentuz, secus si fieret ad fi. probationis. Unde si vdex statuit alicui terminũ ad probandũ non sufficit q exhibeat cozã iudice instrumẽtum, nec etiã sufficeret quod legeret parti. imo dz dari copia talis instrumẽti parti cũ termino p2gruo ad opponendũ, ita nota. tenet Bar. in extrauagãti ad reprimendũ. in verbo de plano. per tex. in. l. fi. z ibi notat Bal. z Sali. C. de fi. instr. Aud. Ro. in cõsi. clix. q incipit bonorande dñe in p2ima col. z in p2si. cccc xix. quod incipit in casu b p2opositę q̃sultationis bzeuiter dicẽdũ existimo. Sc̃do p2o limitatione eozũ q hic dicuntur adde. q si aliquis in protestatione facit mẽtionẽ alicuius instrumẽti dz esse penes aduersariũ. ita fit p2esumptio: qõ non tenet de hoc aliter fidez facere, ita no. Bal. in. l. si legatũ per 29 illum ter. de edẽ. Quinta notabilis pclusio. Bart. est q protestatiõi q̃ fit authoritate iudicis. semper est parẽdum z credendũ licet nõ fiat tũc fides de veritate casus est in protestatione expresse. Unde boa cautela est tenẽda mẽti sz Jmol. hic qõ protestatio semp fiat authoritate iudicis. Et ista cautela etiã multũ no. do. Exer. i. l. de pupillo. § procuratoꝛio. in. j. col. z. eo. sequit Pet. de anch. in clemẽ. j. de excess. prela. Adde q idẽ etiã tenet Bar. j. in seq. col. z in. l. fi. per illũ ter. de lege q̃missio. z ibidẽ. Bal. z Pau. ñ Ka. Et ille ter. ẽ ad ñ singularis sz Bal. i. c. fi. ad fi. de sequẽ. possess. z fructũ. Facit ratio quia p2o facto indicis p2sumit. l. ij. i verbo. q nõ arbitramur. C. de offi. civi. indic. ptia. de renun. c. sicut. de re iud. z in. l. ñ. in verbo putamus. C. de fideicom. lib. Adde etiam q fortiz ex bus terminis notãt Joã. and. z do. Ant. ñ But. in. c. significa b nit de cẽsi. q si debitor iurauit soluere creditori intra certũ die, z postea debitor ante die solutionis sit per iudicẽ de crimine pdẽnatus q̃uis p2o tali crimine bona nõ sunt confiscata nec confiscanda. si iuder protestat. z mãdat debitori ne credi tori soluat. adhuc tenet parere. Itẽ tz Jo. andr. in addi. Spec. i ti. de solutio. §. oũe aliquis ver. nunc aũt. Ach i. in. c. dixit in 30 fi. iiij. q. v. ¶ Sexta pclusio est q protestationi q̃ fit ex causa iusta z vera, sed veritas nõ ostẽdit. regulariter nõ est credendum nec parendum. Et facit ratio q2 paris sunt non esse vel

a Quidem Alex. li. p̃sil. lxxx. vij. viso. co. iij. ¶ Pur.

b Debitor. Adde Pe. ñ Anch. i. cl. j. z excess. prel. Jo. ñ imol. i cl. pastoralis i pe. col. ñ re ind. z ibi Pet. ñ ãc. in. xxiij. not. Petr. ñ Anc. in regula possessor. i. xxiij. col. vers. vltr9 q̃rit si bona. ñ reg. iur. lib. vj. Ant. ñ but. inca. cõstitut9. ñ resc.

nō apparere. l. duo sunt titij cū vulg. ff. de test. tutel. adde pro ut a ꝯclusione tres notabiles decisiones. Primo adō illud q̄ no. Bar. in. l. j. in fi. principij per illū tex. ff. de eo per quē fac. erit. qō si ptesteris vel denuncies mihi qō aliquid de vel facta qō quātum ad ꝓtiū dictum meū non teneor tibi credere nisi reddas me certū instrumēto vt testib⁹. Secūdo adde illō qō tenet Bar. in l. quidā decedēs. ff. ff. de autho. tuto. qō si per aliquem est mihi denunciatū qō ego sum tutor testamētarius talis: nō debeo eī credere nisi ostēdat testamētum, vel dicatur per personas fide dignas q̄ dicāt vidisse testamētū per tex. in. l. ij. ff. qō falso tu. quā etiā allegat Bar. hic. Tertio adde illud qō tenet Spe. in ti. de citatio. ff. sequitur. post prin. qō non tenet quis credere aduersario suo dicēti se appellasse, nisi instrumētū appellatiōis ostēdat, idē tene. Urchi. in. c. quā ingnū. xxij. q. iij. cano. in cle. cām. de elec. Inno. nō debet quis credere et plurib⁹ asseretib⁹ fuisse appellatu ꝫ eū nisi ei fiat fides p instrumentū vel sigillum authēticū. ita tenet Spe. in tit de appel. ff. qualiter. in ver. cauto etiā sit in. ij. col. ¶ Sugr to adō illud qō ꝫ Pe. ancha. in cōsi. cclxj. qō incipit pro de declaratione triū quesitoꝝ vbi tenet qō si intimatio nō est facta per scripturā authēticā: aut nō est lectus teno nō dinit in dicta notitia seu scientia, vt p eū. Querit etiā Bar. per quem fieri possit ista ꝓtestatio inhibitoria cui et quo tpe. an finiat morte an vero trāseat ad hēdes. Ex dictis Bar. facias quatuor ꝯclusiones. ¶ Prima est qō vbi sufficit simplex scientia, ptestatio inhibitoria pōt fieri per negotioꝝ gestoꝝ. Et licet Bar. nihil alleget, ad hoc est tex. in. l. itē veniūt. ff. pe. ita. ij. ver. quicunq; et ibi Bar. et alā no. ff. de peti. here. Sed in ꝓtia pōdero tex. in. l. cū satis in. ff. pen. in verbo vel per se vel per ꝓcuratorē suū. C. de agric. et censi. lib. xj. vbi ad inducendum solū scientiā. l. quod colonus ascriptitius si est alicuius nō admittitur negotioꝝ gestoꝝ ad ꝓtestādū. Sed respōde qō in illo tex. illa simplex scientia erat magni ꝓiudicij, q̄ faciebat illū incidere in penā illi⁹ tex. iō neg. gest. nō admittitur. Et ita pillū tex limi ꝓclusionē. Bar. hic. Et ideo noto ex illo tex. ibi esse casum qō ꝓtestatio ꝓcuratoꝛis facit incidere ꝓtestatū in penā, sicut ꝓtestatio dñi qō intelligit Bar. verum qñ ostēdit ꝓcuratoꝛū alias secus. l. si qs inficiat⁹. ff. de politi.

¶ Secūda ꝓclusio est q̄ ꝓtestatio inhibitoria nō pōt fieri p neg. gest. qñ requirit cetioratio vt casu in egis nomem. C. ꝙ res pigo. obli. pos. et in l. j. C. de nonatio. Adde qō contrariuꝫ vī tenere Bar. in. l. si seruū. ff. nunc videamus. ff. de ver. obli. p tex⁹ in. l. si quis solutiōi. ff. j. ff. de vsuris. Et istud ponderat do. Aler. hic dicēs qō scribētes de eo nō factū mētionem ꝛ ꝓcurdat qō Bar. hic loq̄f de ꝓtestatiōe inhibitoria ibi vero loquaf de incitatoria, vñ neg. gestoꝛ ꝓtestādo qō debitoꝛ soluat creditoꝛi cōstituit eū i moꝛa. ita ꝓprie loquit. d. l. si qs solutioni. Tū do. Aler. nō reddit rōnem diuersitatis: quare neg. gest. possit facere ꝓtestatione incitatoꝛiā, nō aūt inhibitoriā vt hic, nisi dixerīs in q̄ ꝓtestatiōe incitatoria illud iō fit: q̄ effectus exꝓesse ꝓfertur in ꝑsonā dñi. Nā ego negotioꝛ gestoꝛ ꝓtestoꝛi tibi debitoꝛi qō soluas dño vt declarat Bar. i d. ff. nunc videam. Sed aduerte: q̄ etiam in ꝓtestatiōe incitatoria nō admittit⁹ qs sine mādato, nisi caueat de rato: tex. est in. l. q absentem. ff. de. pe. vbi qō est fortius defensoꝛ q̄ defendebat emptoꝛē in cā euictionis si petat venditoꝛē qō veniat ad defendendū, et sic facit ꝓtestatione incitatoriā nō admittit nisi caueat de rato ita est ibi tex. et ꝫ Bar. ibi in vltimo notabili ita itelligitur etiā tex. i. d. l. si quis solutioni. ff. j. qui aūis idē Bar. in. d. l. ff. nunc videam⁹. istud vltimū repꝛehedat

¶ Tertia ꝓclusio ēt qō ꝓtestatio inhibitoria pōt fieri ꝓcuratoꝛi in casib⁹ in quib⁹ scientia ꝓcuratoris nocet dño. Limita tribus modis. Primo qñ lex requiret qō ꝓtestatio deueniat in plenā notitiā vel scientiā dñi: tunc ꝓtestatio facta ꝓcuratoꝛi etiā habenti ꝑsonale mādatum non licet dñm glo. est no in cle. cām in verbo appellatū. de elec. quā gl. Lau. ro Aler. hic ad hoc reputāt singulare et illam glo sequitur ibi d. Lā gr. in. ff. intimatio. in. vij. q. et Jo. de imo. in antepe. col. Secundo limita notabiliter istā ꝓclusionē, vt ꝓcedat in subsidium qñ dñs habeni nō potest: tunc talis ꝓtestatio vel denunciatio potest fieri ꝓcuratoꝛi, et ligat dñm: alias si haberi pōt copia dñi ꝺꝫ denūciatio vel ꝓtestatio fieri ipsi dño. Ita est tex. no. in. l. aut qaliter. ff. si forte. ff. qō vi aut clā. qui tex. optime ꝓbat. et sic inducēdo. Ibi enim in ꝓtestatiōe declaratoria voluntatis in qua nō tractatur de aggrauādo aliū debebit posse fieri ipsi ꝓcuratoꝛi imo prius debebit denunciari dño si haberi possit. et ita per illū tex. tenēt Jo. an. mo. Jo. And. in regula generi. i. vij. co. de reg. iur. in. vj. Jo. And. in c. fi. de do. ꝛ cōtu. idē ꝫ do. Alen. hic q̄ per hoc reꝓbat Pau. de ca. in. l. si ꝓcuratoꝛi pupilis. ff. fi. l. de verb. obl. qui in hoc tenebat ꝓtium p tex. in. l. si diem. ff. si pūte. ff. de eui. Nā ille tex. intelligit vt ibi per gl. primaꝫ qñ dominus erat ꝑsens et sciēs, et intelligebat ptestatiōnē factā suo ꝓcuratoꝛi. si aūt dño esset in ciuitate, et esset ignorans: tūc non sufficeret primo denūciare, ꝓcuratoꝛi. Tu adde Bar. hic quē. d. Alex. tūc nō vidit in penul. co. in verti. quero cui debeat fieri ista ꝓtestatio, vbi formaliter tenet q̄ ꝓtestatio, ꝺꝫ fieri ꝓcipali si haberi posiit, alo in subsidiū pōtheri eius ꝓcuratoꝛi. allegat. d. l. si dictum. ff. fin. ff. d. eui. Tertio limita qñ ꝓtestatio nō fit in rē. ꝫ in ꝑsonā: ad causandū vitiū animi: tūc non sufficit qō fiat ꝓcuratoꝛi nisi ꝓcuratoꝛ intimet dño tex. est in. l. idē veniunt. ff. petitā. ij. quē ibi ita no. Bal. ff. de pet. her. et ad illum tex. videas Bar. in. l. de pupillo. ff. nunciatione in. ij. ff. eo. ¶ Quarta conclusio Bar. 34 est q̄ ista ꝓtestatio inhibitoria ꝺꝫ fieri ante actum celebratum. Adde bonū tex. in. c. cōsulti. in fi. i ver. boin principio. ptefetur. de reg. glo. in. l. in ꝓcubinatus in verbo ꝓtestatiōe. ff. ꝺ concubi. et gl. in. l. pe. in verbo denūciāte. ff. ꝓ empto. Adde et q̄ volūt Bar. et scribētes in. l. si ita sit scriptuꝫ. ff. de leg. j. q ꝫ nō referat an ꝓtestatio ponatur in principio vel in fine ꝺ. ctus, vt ibi: tū ꝺꝫ semp poni anteq̄ ꝺctus sit perfect⁹ et absolutus in partib⁹. l. ꝺctus. C. de fi. instru. iuncta. l. perfecta. C. de do. que sub modo. Querit Bart. ff. qñ ꝓtestatio inhibitoria fit circa illud qō ꝓhibit⁹ tenebatur non facere. Ex ei⁹ dictis habes duas conclusiones. Prima est q̄ volēs offendere seu occidere banitum vigore statuti hoc impune permittentis, nō tenetur credere ipsi bānito ꝓtestāti ne offendatur: eo q̄ dicit se rebānitū nisi de hoc fidem faciat per instrm, vel talis denunciatio fiat per iudicē vel sit i loco publico posita, alo non obstante ꝓtestatione poterit impune offendi. Adde bñ facere tex. no. in. c. sicut. et ibi est glo. de sententia excōmu. et p quē tex. no. ibi do. Abb. q̄ nulli delinquēti credēdū est de absolutione nisi ostendat instrm absolutionis facit tex. in. c. ꝓposuit. in fi. de cleri. excommun. ministrant. Secūdo adde q̄ per istam doctri. Bar. cōsuluit Pau. de ꝛa. Secūdo adde qō pitā doctri. Bar. cōsuluit Pau. de ꝛa. in consil. xxxiij. qui incipit, ꝫ ista sit questio determinata per docto. vbi cōsuluit quod offendens bannitū q̄ ex forma statuti pōt impune offendi non pōt puniri de homicidio, dato qō bānit⁹ haberet saluum ꝺductū, postq̄ de eo nō erat facta legitima fides nec erat publicatus et sic ad notitiam defendentis nō erat legitime deduct⁹, dato quod ipse bannitus ꝓtestaret offendenti et si diceret se habere saluum conductum. Tertio adde quod ista doctrina Bar. bene facit ꝓ eo qō in ciuitate Rhegii per plura consuluit do. Alexā. ꝫ non fuerit recordatus ō ista doctri. Bar. que bene facit in consi. lxv. in. ij. vol. quod incipit attenta dispositione statuti qui defendit duos a pena homicidij q̄ occideret bannitū ex forma statuti illud impune permittentis, Sed illi bannito ꝓtius erat facta gratia et remissio bāni per ꝓncipes et cancellatio banni facta per officiales ducalis camere de libris camere, tū nō erat, cācellatus ō libris cōmunis in quib⁹ describunt bānti. Isti cū non puniuntur de homicidio eo q̄ nō erat eis facta fides p publicū instrm nec talis gra erat publicata, ita qō in eo ꝛū notitiā legitime deuenisset et ō illo cōsilio facit mētionē ipsemet do. Alex. in. l. filio quē pater. ff. ō lib. et posth. ¶ Quarto adde illō qō decidit Jo. an. in addi. Spec. in tit. de accusa. ff. j. versi, ꝫ qd si bānit⁹. et in tit. de oblig. et solu. super rubri. ad fi. vbi post antiquos determinat q̄ si bānit⁹ ex forma statuti pōt impune offendi, et aliquis erat bannit⁹, et erat descriptus in libro publico bannitoꝛū, tū postea soluerat oēm penā bāni, de solutione erat factum publicum instrm, tamen nondum erat cancellatus de libro publico si occidat nō tenet occidēs ō homicidio postq̄ sibi ꝺ hoc cū erat facta fides legitime, ꝫ bñ posset tanq̄ culpabilis arbitrio iudicis leuius puniri ꝓut et dicit Barto. in seq. conclusione. Idē q̄ tenet Jo. and. tenent Ang. et Ba. in. l. nostrum. C. de testa. do. Alex. in consi. lxxvij. vol. qō inci. visis dubitationib⁹ elegāter firmatis. in. ij. co. idē tenent Imo. et mod. ꝓsertim do. Alexā. in. l. huiusmodi. ff. si cui. ff. de leg. j. cum aliis cōcoꝛ. vtrobiq̄ per do. Aler. allegā. ¶ Quinto adde q̄ tenet Ang. ff. l. filio quē. ff. ff. de libe. et postli. q̄ si ille qui bannitus fuerat ex mādato superioris vel sua iudicis rebānitus, tamē actualiter nō erat cācellatus de libro publico bānitoꝛum tenet q̄ potest impune offendi, tamē offendēti posset culpa imputari quare ꝓius nō fuerit diligenter ꝑscrutat⁹ de rebānitione, quo casu leuius modo culpe et non ꝓ homicidio arbitrio iudicis punietur. et ita refert de facto ꝓsuluisse Jac. bu. et Jaco. de bel. idē tenet Ang. in. l. si duo. et ibi late Ludo. ff. de acquiren. hēd. Bald. in l. j. ff. de lega. facit quod vult Bald. in. l. j. ff. de pactis et in. l. ō

etate.

etate. §. ex cã. ff. de interrog. ac. ¶ Secunda ꝓclusio Bar. est offendẽs talez rebãnitũ potest saltem de culpa puniri in quã incurrit nõ inuestigãdo ꝓ uo diligẽter an enim liceret offendere. Adde Paul. de cast. in ꝓcal. 2si. xxxiij. pe. col. idez exꝓesse firmat q puniatur de culpa, sed leuius mouetur quia ꝓpter illã ꝓtestationẽ z assertionem quam sibi fecit bãnitus ꝓtestãdo se esse rebannitum suberat iusta causa inuestigãdi an esset rebãnitus. arg. l. si fundus. C. de rei vendi. z l. ait prætor. §. si quis particeps. ff. de ꝛs q in frau. cred. Põderat Paul. de cast. velle q ideo offendẽs dicat esse in culpa, ꝓpter ꝓtestationẽ quaz sibi fecit bannitus: z sic si non fuisset talis ꝓtestatio ille offendẽs nõ diceretur fuisse in culpa si diligẽter nõ inuestigasset. Sed ꝓsidero quod leges allegate ꝑ Bar. scz. l. qui cum alio. z. l. qui in alterius de reg. iur. loquunt q nõ ꝓcessit vlla ꝓtestatio. z secũdus illas leges debuit esse meꝰ Bar. Item ad istã secundam conclusionẽ Bart. adde facere illud qõ decidit Bar. in. l. si. ff. de adul. z Jo. an. in regula q quis mãdato in mercu. duz ponunt an offendens bannitus sit in culpa non inuestigauit ꝓ ius diligenter an ille esset rite z legitime rebãnitus. z determinant q sic. p iura ꝓxime allegata. Adde etiã ea q dixi. s. in ꝓcedẽti cõclusione. ¶ Querit. Bar. q̃n per ꝓtestationem inhibitoriam ꝓhibetur id q ꝓhibito erat permissum, non tamen erat obligatus facere vel nõ facere, z late distinguit vt hic ꝑ eum. Ex eius dictis collige quinque principales ꝓclusiones. Primo colligẽ pulchrã regulã q ꝓtestatio inhibitoria eius quod non potest salua verecũdia prætermitti, nihil ꝙz nihil operatur. Et dicit Jo. de Imo. hic vlti. col. q istud est ꝓprie notandum z aliud nõ addit. Adde q idẽ Bar. in. d. l. si fideiusso. creditori. circa fi. de fideiuss. alleg. ꝓ hoc no. tex. in l. pecunie. in fi. vbo necessitas. z in verbo verecũdia. ff. de admen. lega. per quez no. ibi dẽ Bar. in fi. q nõ solum stringit nos obligatio ciuilis z naturalis, sed etiã sola verecũdia. Ex quo infert q ita aliqs excusatur si facit vt omittit aliquid ꝓpter verecundiã ne ut ei ad hoc teneret. z ad hoc allegat quedam alia iura de quibus ibi per eũ. Idẽ tenet Bal. in. l. placuit. C. de iudi. Accedat quod alibi dixiꝰ q illud dicimur posse qõ honeste z salua dignitate possumꝰ. ter. est in. l. nepos. ꝓculo. ff. de. ver. sig. ¶ Secũda conclusio Bar. quidem notabilis est si bene inspexeris q q̃n ꝓcedit promissio z sic obligatio ex aliqua causa non dicitur fideiusso. ꝓtestãdi ex iusta cum, ꝙ hoc qõ interuenerit mutatio statꝰ in persona eiꝰ cui debet neri numeratio: puta quia sit effectꝰ nõ solutio: secus q̃n nõ ꝓcedit obligatio, tunc est iusta cã ꝓtestandi q futurus debitor mutauit cõditionẽ. Idez Bar. i. d. l. si fideiusso. creditori. Et ex his habes coꝛrelarie q mutatio ꝓditionis nõ est iusta cã ꝓtestãdi ꝑ fideiussorem quo au obligationẽ iam cũtractam, sed bene quo ad obligationez ꝓtrahendaz. Ratio diuersitatis patet quia facilius impeditur obligatio ꝛbenda q̃ iã cõtracta tollatur. l. patre furioso. ff. de ꝛs q sunt iuꝛis vel alien. iur. c. ad apostolicã. extra de regula. Et si dicat q ét in secũdo casu Bart. q̃n creditor ꝑ stipulationẽ ꝓmiserat numerare ex cã mutui erat cõtracta obligatio sicut in primo casu q̃n ꝓmiserat ex cã dotis, istud videtur firmare Paul. de Ca. i. d. l. si fideiusso. creditori. In hoc reꝓbo, Bar. q. dico q in hoc secũdo casu ꝛz etiã ꝓcesse obligatio tñ executio obligationis erat retractabilis: q2 q promittit mutuare põt dimittere: secus qui promisit ex causa dotis: pmũ ꝓbatur in. l. si penã. ff. de verb. obli. firmat Bar. i. d. l. si. defuisso. creditori. quẽadmodũ z ecõtra cui ꝓmissus est pot dimittere. l. q pecuniã. ff. si cer. pe. ¶ Tertia ꝓclusio é q ꝓbatur que dolo desisse possidere ti rẽ alienauit post denũciationẽ sibi factã quod denũcians volebat eum conuenire. Adde Bar. in. l. q prætorio. ff. de rei ven. z in. l. Julcinius. §. qd aũt sit latitare. per gl. no. ibi in verbo animo. ff. ex quibus cau. in poss. ea. quẽ. §. voluit allegare Bar. hic dũ coꝛrupte allegat. j. ¶ Quarto ex dictis Bar. habes tres itellect9 ad. l. ij. §. q fal. tuto. aut. Primus est qõ ibi ꝓtestatio nihil operatur: eo q2 erat facta per eũ cuiꝰ principaliter non interest. Idẽ Bar. i. in. ix. co. ꝓcedẽti dicit qõ ideo ibi ꝓpter duo. Primo q2 nõ faciebat fidem de causa ꝓtestationis. Secundo quia ibi requirebatur certioratio z nõ simplex scientia. Scõm intellectũ ponit Bar. hic post gl. in. l. si fundum. C. de rei vend. qõ ꝓtestatio illius effectꝰ est quo ad eum qui celebrauit actuz nõ obstãte ꝓtestatione. z sic non credit ꝓtestationi. Tertiꝰ est intellectꝰ qõ istud ibi ꝓcedat respectu eius qui tractat de lucro. Tu aũt considera rationem illius tex. quia ex bona fide nõ credidit q̃ ratio magis applicatur ad primũ intellectũ. z de intellectu illiꝰ text. videas etiam per Joan. de Imo. in capi. fin. xvij. colum. de ꝓscriptioni. ¶ Quinta ꝓclusio Bar. est quod ꝓcuratoꝛ generali ex iusta causa potest inhibere fieri illud qõ dominus alij specialiter mãdauit fieri z sic ꝓcuratoꝛ generalis ex iusta cã inhibet ꝓcuratoꝛi speciali. ꝑ tex. ibi. in. l. hominez. ff. man. que lex est vnica z singularis in iure fm Bal. in. c. j. in vij. col. vbi pulchrẽ loquit. vt lit. nõ ꝓtest. Adde qõ per illum tex. in. l. si hominem. dixit gl. in cap. ꝓpa plenitudinis. xxvj. q. vij. z gl. in. c. latoꝛe. xxxij. q. ij. q. interioꝛ puta episcopus põt ex causa iusta immutare penitẽtiã iniuncta a papa. Accedat famosum dictũ Bal. in. l. oẽs populi. in. vj. col. ff. de iusti. z iure. vbi ꝑ. d. l. si hominẽ, singulariter tenet qõ episcopus põt statuere ꝺ ius canonicum, z illi deroa gare ex iusta z cuidam cã. Quod dictum ꝓ singulari exclamat z sequitur do. Abb. in. c. dilecti. vlti. de ap. vbi illud dictũ optime coꝛroboꝛat, z idẽ do. Ab. in ca. at si clerici. §. 8 adulteryis. in. v. col. de iudi. z. i. c. fi. i. vij. col. deg. sue. do. Alex. i. l. nemo põt. in. j. col. ff. de lega. j. z in. 2li. cvj. in. ij. volu. qõ incipit perspectis. in. v. col. vbi ad hoc ꝓ firmaduz addit duo bona similia: de qbꝰ ibi per cumꝰ z ita limitantur multa iura canonica q̃ habet q episcopus non potest statuere contra ius canonicũ: q2 inferioꝛ nõ põt derogare legi superioꝛis. c. vt animarũ. de ꝓsti. in. vj. c. ij. de offic. archi. z. c. non solum. de oppo. vjt. ité ꝑ. d. l. si hominem. tenet mirabiliter do. Lard. in. c. studuisti. de offi. leg. vbi bona gl. qõ ordinarius ex magna cã põt se impedire de cã cõmissa specialiter delegato. Item per illã. l. si hominẽ. ad ꝓpositum nostrũ dicit Bal. in. l. i. fin aliquam. circa fi. principij. ff. d offi. ꝓcõsul. z leg. qõ generalis visitatoꝛ põt coꝛrigere malefactoꝛ a speciali visitatoꝛe multa alia ad d. l. si hominẽ. sed extra propositum possent addi que eumulauit Lu. ro. in l. si vero. §. de vuls. i. iij. fallentia. ff. sol. matri. z plenius do. Andr. Barb. in repe. rub. C. qui admittit in. xxx. col. tribus sequẽtib9. ¶ Tertia principalis species ꝓtestationis est incitatoria vt a quid fiat. adde dictus Bar. inquãtu ꝓcludit
38 †q emptoꝛ valẽs habere regressum de euictione ꝓtra vẽditoꝛe occasione litis mote super re vẽdita tenetur nõ solũ denuntiare venditoꝛi litem motaz sed etiã sibi dimittere in forma authentica libellũ z citationem ei trãsmissam. Adde Bart. z Bal. in. l. empti. C. de euic. z Ang. Jmo. in. executioꝛ. §. insolidũ. in. l. cu ex causa. ff. de ver. obli. do. Lar. in. d. cle. causaz. ad fi. de clec. q illũ tex. qui ad hoc no. Et ex eo generaliter infert q ois inuimatio vel denunciatio que obligat ad aliquod ꝓiudiciale debet fieri fm formam. d ꝓxi. relatam qõ reputat perpetuo notanduz: quia communiter i gnoza t in practica fm eum. sed Ang. in. l. empti. z in. l. emp. in fi. z in. l. si cum qõ. C. de euict. dicit de consuetudine nõ seruari illã practicam Bar. sed de stylo soluz seruatur qõ citatuz vẽdituz vt veniat ad defẽdendu emptoꝛem, z in citatione denunciatur ei illis nota. Et istud qõ dicit Ang. procedit secundum do. Alex. q̃ talis denunciatio esset facta cum iudicis authoꝛitate quia tũc nõ requiritur qõ aliter fiat fides de contentis in ꝓtestatione, put tenet Bar. ibi dixi. d. in ꝓcedẽti specie ꝓtestationis ꝑ. l. fi. vbi etiã Bar. ff. de lega. commissio. alias ante d iure seruanda est practica Bar. fm eum. Lud. ro. hic tenet cõtra Bar. z contra cũ põderat esse gl. quam ad hoc reputa. singulare in. d. cle. causa. z gl. fi. de cle. du dicit tutũ esse in aliis ꝓtestationibus illã formã seruari ergo nõ est de necessitate. Et q̃uis tex. in. l. nomẽ allegat9 ꝑ Bar. z in l. ij. questio. C. de euic. dicat qõ dz vẽditoꝛ certus reddi: certe per hoc nõ sequitur illud qõ dt Bar. qõ debeat dari copia libelli citatiõis cũ certus dicat qualiter cũqz certificat9. l. certũ. C. ff. si cer. pe. Preterea debuit vẽdituꝛ credere simplici vbo emptoꝛis: maxime si bonus vir reputatur. arg. l. argentuz. ff. cõmo. in. l. tritio fundus. ff. de ꝙdi. z demon. sed teneas practicaz Barto. ꝑ text. in d. cle. cãm. in fi. quem ponderat do. Alex. hic dum dicit idem quoqz in aliqs calibus obseruari volumꝰ in quibus requiritur intimatio facienda tũcto principio illi9 cle. Et ita cõtelligẽda gl. fi. in. fi. Intelligit ét sane verba Bar. dũ dicit qõ debeat dari copia authentica citationis z libelli verũ est si petat a vẽditoꝛe alꝰ sufficeret ei legere. put dicit alternative tex. in. d. cl. cãm. z ibi glo. in verbo petita. z exꝓesse. Bar. §. in ꝓcedẽti specie ꝓtestatiõis vbi dixi necalia debuit eẽ mẽtio. Bar. hic. ¶ Secõ adde inquãtum ꝛ ar. ꝓ primo z tertio membꝛo allegat eundẽ tex. in. l. si ex legati causa. ff. d verbo. obl. ille tex. loquit vtroqz casu. sed dũ Bar. intelligit illum text. in verbo interpellatꝰ. fm primũ casuz q ibi de eo q interpellat debeat fieri plena fides sed, fm casum sufficiat interpellationẽ fieri simpliciter. Dic q talis interꝓtatio colligitꝰ ex aliis legibus allegatis ꝑ Bar. Nec est absurdũ q idem verbum cadẽ. l. sumatur diuersis modis fm subiectã materiã fm gl. in
59 l. ij. ff. de offi. pcõ. z lega. Tertio inquantũ Bart. ꝙcludit q̃ nõ sufficit emptoꝛ simpliciter denũciare vẽditoꝛi litẽ motã nisi etiã in denũciatione addat qõ veniat ad defendẽdũ litem.

a ¶ Põt. Adde qõ ꝺ intelligitur ex cã. Luro. i. l. j. ff. diuꝛis. omiu. Adde ro. i. j. de ꝓtestatuto. q. vij. vers. qd si statutũ. Jn. i c. fi. d. post ꝑla. Spec. ti. de leg. §. sunt q̃ q̃ i fi. Archi. c. eccles. habet senatum. xvj. q. j. Ab. i c. j. i. ij. col. de voto. donn. i c. ex eo. ꝺ ele. in. vj.

Adde gl. in. l. author. in. gl. j. C. ō ent. z gl. in cle. cāz. in. gl. fi. de elec. z tex. z ibi gl. in. c. fi. in verbo vt re vēdita sibi defendi nūciare, de emp. z ven. z ibi do. Anto. de. Abb. z glū a. z b no. Jdē tenet Bal. in. l. si cū questio. C. de euic. Spe. z Jo. in ti. de emp. z vē. §. si. ad fi. Pau. de ca. in. ẓsi. cclxxv. q incipit effect. primi dubij. z Lud. rō. hic. Adnerte tū q sufficeret equipollētia verba: puta denūciare vēditori q assistat liti mote secundū Ang. in l. denūciasse. in prin. ff. de adul. in ẓsi. clxxv. qō inci. i facto proponit. Tu allega. p hoc tex. claros. i. l. eū successores. i vbo assistere negotio, denūcia. C. de euic. z in. l. empti. i vbo debes interpellare. vt tibi assistāt causamq; instruāt. C. eo. l. otra Bar. z sequaces q imo sufficiat simplr denūciare litē esse motā absq; eo quod exp̄ssim incitet vt veniat ad defēdēdū causam. tenet Jo. de Imo. in. d. c. fi. de empt. z vēdi. z in. d. c. cū. ad. ferra. ad fi. Mouet Imol. per tex. in. d. l. si qō, vbi videtur p̄bari q sufficiat simpliciter denūciari litem motā. Et ẓ verum sit qō venditor teneatur venire ad defendēdum nō sequitur qō necesse sit illud denū ciari cum ex denūciatiōe litis mote habeat scire se obligatū venire ad defendēdum. Jdē tenet Bal. in. l. j. C. de pericu. z cōmo. rei vēd. vbi monet p̄ simile de muliere cui satis est si denunciet se esse prēgnātē. l. j. §. j. z. §. denūciare. ff. de libe. agno. Jdē tenet Bal. in. l. emptor. C. de euic. z Sal. in. d. l. j. z in istis locis ēt monet Bal. qz ista denūciatio nonfit ad alium effectū q̄ vt venditor veniat ad defendēdum cām. Sed ad illū tex. in. d. §. denuncia re. fidet Lud. ro. hic q loquat in casu diuerso. vnde ex diuersis nō sit bona illatio. l. ā. ff. de calūnia. l. papinian⁹ exuli. ff. de mino. Tu rūde meli⁹ p̄ tex. in. l. j. ff. de ven. inspi. vbi dicit ter. denunciāduz est vt mittāt que ventrem inspiciant, z sic etiam denūciatio est simplex. ¶ Quid tenēduz in hoc passu. z dibi plus placet in secunda opi. ℈ Bar. z sequaces. ¶ Moueor per tria. Primo qz reperio q̄ plura iura q̄ simpliciter requirūt denūciatiōe litis mote: ita ē tex. i fi. d. §. pe. z fi. z i. l. mio. §. si seru⁹. in. z in. l. si res. ff. de euic. z i. l. empto. z i. l. si. ℈ controuersia. C. eo. nisi dixeris q̄ illa iura z alia similia simplicit loquētia supplenē p alios tex. hic allegatos. per Bart. Secō moueor qz cuz ista denunciatio fiat venditori solum ad finē, vt veniat ad defendēdū. succedit regula q sermo idefinit⁹ vl generalis q nō pōt verificari nisi in vna specie vl respectu vni⁹ effectus cesset ee specialis. l. q. ff. ob. lib. z posth. l. si domino. z ibi Bar. z alū ad b no. ff. de leg. i. gl. z doc. i. c. ex parte primo. vbi gl. fi. z do. Abb. ad hoc not. de offi. dele. sicut dicimus q q̄ vna sola rō pḡtest assignari in lege illa habetur p̄ specialiter exp̄ssa. vt ei. l. ℈ uis. z ibi exp̄ssi⁹ Bal. z Pau. de ca. C. de fideic. nisi dixeris q imo ita denūciatio q̄ fit vēditori potest fieri ad duplicem effectū, vl vt veniat ad defendā duz causam vel ad finē vt teneatur de euictione: tūm venit in consequentia. z primi. ¶ Tertio adde būm facere illud q pulchre tenet Bal. i. l. vinū. ad fi. ff. si cer. pe. vbi tenet q in denūciationib⁹ z ptestationib⁹ sufficit narrare factū nec requiritur petitio vl ꝛc. usio nec hz instruere aduersarium quid faciat licut sufficit mulieri denunciare se pḡnātem. d. l. §. in prin. ff. de vent. inspi. Et si hoc est vex ex eo collige pulchā limitationez ad text. in. l. aut qui aliter. §. j. in verb. nec p̄functorie apt obscure. ff. q vi aut clā. p quez tex. Bar. hic in sequēti qōne. ad fin. no. qō p̄testatio debet fieri certa z clara. Nam limitatur istud esse vex duo ad narrationem facti que dz esse clara z nō perfuncto ria: nō aut q debeat alia petitio inferri vel conclusio. Fateor tamen qō ad euitādas oppositiones tutius esset seruare formā z practi

40 cā Bar. hic. ¶ Quarto adde inquātum infert Bart. † etiam venditori scienti litē motā cedere denunciari: qz vltra scientiā z certificationez requiritur incitatio de isto puncto: nunqd vēditori scienti sit denuciādum. ponit gl. z Bar. in. l. ij. §. volū tatē. ff. sol. ma. z qz ibi anno preterito tetigi de isto passu amplius nō repeto. ¶ Quinto teneas mēti illud q dicit Bar. q ad hoc vt debitor per interpellationez constituatur in mora est necesse q̄ incitet vt soluat. Vōdera ergo diligenter qō simplex interpellatio creditoris facta p̄ gruo loco z tpe non ꝓstituit debitorē in mora nisi etiam sit in incitatoria. Vnde infert cōrelarie q notificatio debiti nō habetur loco sufficientis interpellationis. de q̄ ponit Bal. in. l. vinū. ad fi. ff. si certū pe. vbi videtur tenere q nō sufficiat per. l. i minor. C. er qui. cau. in integ. resti. non est necessa. quamuis ingtrarium postea arguat. vt tibi p eum z hoc no. ad ea que traduntur in. l. qō te. ff. si cer. pe. z in. l. si ex legati cā. ff. de ver. ob. ¶ Querit Bar. in quo loco debeat fieri ista p̄testatio z sic dicatur locus congruus huic p̄testationi. Adde illud qō tenet Barto. ℈. in p̄ri

42 ma specie p̄testationis: z ita limitat Bar. hic vbi tenet† q p testatio declaratoria voluntatis in his q̄ dependent a mera voluntate p̄testantis potest fieri quolibet loco z quocunq; tempore. ¶ Secō adde q p̄testationes possunt fieri etiam in ecclesijs. authētica si quis ei. C. ad. l. Jul. de adul. p quez tex. ita no. Bal. in. l. nemo apostolor. in vltimis verbis. C. de sacro. san. eccl. Lu. Roma. hic in additio. Tertio adde in. quātum tenet Bar. quod ista p̄testatio potest fieri etiā extra iudiciū z limita vt per Bar. i seq. col. Quando fieret circa ea ad q̄ quis nō tenetur iure obligationis. sed potest constringi officio iudicis: tūc p̄testatio vel ter pellatio extraiudicialis nihil operaretur. ter. est singularis in. l. cū postulatiez. i pri. z ibi Bar. ti. de dam. infec. idem Bar. in. l. ij. ex legati cā. ff. ō verbo obliga. z in. l. vbi. §. j. ff. de ēden. z rōne assignat Bar. in. l. j. in antepe. col. z ibi dem Bal. ff. de iurisdi. om. iud. ¶ Querit Bar. q̄ sit tempus congruum huic p̄testationi. de quo etiam p eundem Bar. in. l. cū filius. §. fi. ff. de verbo. obliga. per Bal. in. l. in p̄tractib⁹. §. fin. C. de non nu. pecu. z no. bene doctrinā Barto. q quando p̄testatio incitatoria continet aliquid qō secundum bonos mores ciuitatis non pōt illo tēpore explicari: potest sperni tāquā incongruo tempore facta. Adde illud q tenet Bar. §. in p̄cedenti specie p̄testationis: z dixi vbi tenet qō p̄testatio p̄hibitoria eius q non pōt salua honestate premitti nihil operatur. z pōt sperni. Secō adde q etiam actus factus de cōmuni cōsensu partium si sit contra bonos mores ciuiles vel naturales nihil valeat quātumcūq; p̄testatio vnius ptis fuit. ter. est in. l. pacta q̄ ℈. ibi ℈ bonos mores. z ibi Bar. z Mod. no. C. de pac. Jntātū q illud qō est contra bonos mores vel ciuiles vel naturales sicut p̄hibetur fieri p pactū, vt ibi: ita etiā p̄hibetur fieri p statutū p̄out est doctrina Bart. approbata in. l. oēs populi. i. iij. q. iertie. q. p̄ici. ff. de iustic. iure, vbi sic intelligit equiparationē gl. i rub. C. de decr. decu

a rio. lib. z. Adde etiā q illō q est contra bonos mores ciuiles vel naturales: adeo p̄hibetur qz non firmatur etiam iuramento: vt in regula nō est obligatorium. iuncta. l. si plagij. ff. de ver. obli. declarat Ire. in cōsi. lxxij. q incipit diligēter z mature ꝓsideratis. no. in. c. cum p̄tingat. de iureiur. Licet Pau. de cast. in. d. l. pacta que ℈ teneat q regula dicti. c. nō est obligatoria procedit qquando est ℈ bonos mores de iure canonico q est quando esset ℈ bonos mores ciuiles, vt est videre in vltimo. exēplo. Bar. hic i casu. l. j. ff. de dona. inter virū exo. tūc bene firmaretur iuramēto q vltimum p nunc nō examino hic: qz nō est locus suus. Juxta ista. q. Barto. de tempore ꝑgruo p̄testationis: ꝑgruenter quero nunquid p̄testationes possint fieri alicui de nocte: an vero tps noctis censeatur incōgruus p̄testationi. Jn quo passu Bal. in. c. fi. in. j. colū. de appel. in casu illius ter. ꝓcludit q p̄testatio potest fieri de nocte si pōt haberi copia illius cui est faciēda p̄testatio. ista opi

43 nio pōt per duo similia ꝓfirmari.† Primo qō licet actus iudiciales, put est sententia nō possint regulariter expediri de nocte. §. sed debūt. i auē. de iudi. col. vj. tamē act⁹ extraiudiciales. p̄out sunt ℈ctus z similia possunt ita expediri de nocte sicut de die. l. nō minorē. C. de trāsac. similiter testamenta. l. ad testium. §. signū antez. ff. de test. Quinimo appellatio pōt interponi de nocte: b ℈m tamen quod declarat Bal. in auth. sed hodie. in vlt. col. C. de appel. z in. l. i. C. de ferīs. facit tex. i. l. j. §. dies. cū. §. seq. in verbo sup̄rema hora. ff. quādo appel. sit p gloss. in. c. ab eo de appel. in. vj. Jngtrarium q p̄testationes regulariter nō possint fieri de nocte p̄batur: qz debent fieri ꝑgruo loco z tempore, vt dictum est modo solutio no potest fieri de nocte: qz non diceretur fieri congruo tempore. l. si solutur⁹. ff. de sol. z est gl. sing. in. l. more. z ibi Bar. ad b no. ff. de ferīs. do. Abb. i c. j. co. ti. ergo nec iste p̄testationes nisi dixeris defendendo primā opi. Bald. quod glo. i. d. l. more. que vult qō solutio nō possit fieri de nocte: qz sit tempus incongruū procedit quādo creditori esset periculum in aperiendo ostiū de nocte, vel quādo posset sequi deceptio in qualitate pecunie soluende. al's videt qō debitor possit soluere de nocte. put tenent Guil. Alb. de rosa. Ange. z d. Alexan. in. l. more. Bal. in. l. acceptā. in. ij. q. C. de vsu. z notabiliter Sal. i. d. l. nō minorē. Et stāte hoc qō solutio regulariter possit fieri etiam

44 de nocte sequit quod idem erit in p̄testatione. ¶† Querit Bar. cui debeat fieri ista p̄testatio: z ꝓcludit notabiliter q ita demū pōt fieri procuratori in subsidium quando principalis haberi nō pōt, de quo plenius dixi in precedenti specie p̄testationis, vbi fecit mētionez de verbis Bar. Item inquātum. Bar. facit differētiā an ꝑditio negativa ponatur in legatis. an vero ponat in institutione. p gl. no. in. j. si quis institutur bis in die. §. j. in verbo profinitur tēpus. ff. de ber. instit. Bar. in. l. hec ꝑditio si in capitolio. ff. de condi. z demon. Dic q nō differētie est qz fauorabilior sit interpretatio i institutione in qua tractat de maiori p̄iudicio q̄ fiat in legatis. gl. est in. l. si plures. i gl. fi. ff. de cōdi. inst. Bar. i. l. sub ꝑditiōe. post gl. ibi

gl. ibi. ff. de hĩ instit. pbat optime i. l. pe. §. j. iũcto. §. illo. C. ẽ necess. ser. hr. illi. Ultimo tene méti illis q̃ signáter vult Bar.
45 in fi. isti⁹ ptestationis icitatorie⁹ q̃ si ex dispositiõe legis vl̃ statuti quis debeat incidere penam si certum qd nonfecerit: non expectat illud q̃ desinat illud posse facere vt icidat i penam. sed quãprimũ est in gradu q̃ possit facere. ꝛ lit in mora faciendi incidit in penã vt in vltimis voluntatibus, ꝛ sit secus in cõtractib⁹. ita itipulat⁹ magna de ver obl. l. j. §. ite ñ ita. ff. ad. l. fal. ꝛ istõ multũ no. Jo. de Im. ꝛ do. Alex. bici vlt. co. Pondera ergo Bar. valle q̃ dispositio statuti egparet vltimis volũtatib⁹ ꝛ non cõtractib⁹. Ex quo cozrelarie infertur q̃ statuta debent regulari ſm leges loquẽtes de vltimis voluntatib⁹ ꝛ nõ de cõtractib⁹. Idez ꝛ Bar. in l. j. per gl. no. ibi. C. de ẽs quib. vt indi. Quis alibi de hõ dubitet Bar. ꝛ reliquat cogitandũ in l. suus quoq; §. fi. in. ũ. col. ff. de bere. instit. ꝛ in l. j. ff. de in diẽ addic. ꝛ ꝛriũ tenet Bal. in l. oẽs popul. ad fi. ff. de iusti ꝛ iur. ꝛ in l. ꝛctus. ad fi. C. de fid. instru. quẽ reprobat Lud. ꝛ Mod. in l. iiij. §. cato. in vlti carta. ff. de verb. oblig. ꝛ Lud. in l. vnica. in iij. q. C. qñ nõ petẽ. par. Unde precedens opinio est vera ꝛ cõmunis. quã ẽt tenet Bal. in ti. de pace cõstan. in verbo. in criminalib⁹. ꝛ in l. ꝛ si post tres. i. ix. co. ff. si quis cau. ꝛ in l. pe. i. ũ. co. C. de ꝛ. lig. ꝛ in. c. fi. i vĩ. co. ẽ cõstit. Lyd. ro. in cõsi. cxxiij. q̃ ici. circa primũ dubiũ quo queritur an de iure cõmuni. in ũ. col. Confirmo istã cõclusionẽ quia bonũ est argumẽtũ de testõ ad statutũ, ꝛ econtra. l. fi. C. de reb. alie. non alie. ꝛ §. disponat. in aut. de nupt. colũ. iij. no. Ang. in l. j. ff. de acqui. her. per tex. quẽ ad hoc reputat singularem in l. iiij. C. de omni agrodeser. lib. xj. Sedo facit p oẽs modos p quos cõiecturatur mẽs. testatoris p eosdẽ cõiecturat mẽs statuti ſm Ang. in cõsi. cclxx. quod incipit Marti. Jo. de Ylorem. in iij. col. ad fi. Tertio facit: quia prohibitio testatoris equiparatur prohibitioni statutarie ſm Petr. de anch. in ps. c. q̃ incipit plura sunt dubia. Quarto accedat: q2 pl⁹ põt statutum q̃ testator quãtũ ad derogãdum iuri publico formali. Mã statutum vel cõsuetudo potest derogare solennitati requisite in testamẽtis. l. si non speciali. ꝛl. fi. C. de testa. testator autẽ non posset. l. testandi. C. eo. iuncta. l. nemo põt. ff. de leg. j. ꝛ sic bene babes expeditam totã repetitionẽ Bar. hic. Ultra
2 cõmentaria Bar. pro complemẽto presentis materie teneas menti in practica famosum ꝛ singulare dictũ Inno. i c. Cuma. de elec. qõ referunt ꝛ sequũt do. Jo. ẽ imo. ꝛ Alex. bic
46 ad fi. † q̃ citatus cõparens cozã aliquo iudice ordinario vel delegato non debet simpliciter ptestari q̃ per actum quẽ facit vel in futurũ faciet non intendit vllo mõ in eum cõsentire quia si ita simpliciter protestaretur iudex posset ter hõ eũ reputare contumacẽ ꝛ procedere contra eũtã quã cõtumacem premedia que cõpetũt ꝛ contumaces: puta p ipositionẽ mulcte vel per excõmunicationem. Und cautela est quã totus mundus sequitur q̃ in tali ptestatione addat q̃ non intendit i eũ consentire nili sit ꝛ quatenus a iure arctetur, ꝛ dicit Inno. qõ fatuus est qui aliter protestatur, allegat tex. i. c. ex parte. el. j. in versi. ad intelligẽdũ ibi qz citat⁹ stare noluit iuri. de verbo. sig. Sequũt Jo. and. Bal. Imo. ꝛdo. Ab. in. d. c. cumana. ꝛ dicit ibi do. Alb. q̃ canoniste ꝛ legiste communiter sequũntur istud dictum Inno. quamuis do. Anto. de But. ibi in vltima col. tenet ꝛrium. sed eius fundamentis respõdet ibidẽ Abb. vt ibi per eũ. Idẽ cum Inno. tenet Imol. ꝛ do. Abb. i. d. c. cũ Ma. Ferrarien. do. Ab. in. c. fi. de dolo ꝛ contuma. Bal. i. c. j. ad fi. in tit. an apud iudi. vel cur. do. qõ. feu. ꝛ in c. j. in. iij. col. de mili. vasal. qui contumax est. in vsib. feu. ꝛ in l. ũ. p illũ tex. i fi. C. vbi qs decur. vel coborta. Idem tz Ang. in. l. non videt. la. ũ. ff. de iudi. vbi dicit se ita practicasse contra quẽdam magnũ aduocatũ qui ex hoc fuit valde iratus. idem Ang. in. §. j. in. ũ. col. in aut. de exhiben. reis. ꝛ in consi. cxxij. q̃ icip. i causa accusationis. ꝓducte p Philip. Imo. in. l. quidã cõsulebãt in vlti. col. ff. de re iudi. ꝛ in l. si ita scriptũ. ff. de lega. j. Ludo. Roma. in. l. qui in aliena. §. fi. ff. de acqui. hered. Tu adde illis q̃ pulchre cõsuluit Pet. de Anch. in consi. xxxij. qõ incipit p statutũ in causa in qua agitur ꝛc. vbi singulariter tz qõ si i cã requirente libellũ aliqs porexerit petitionẽ sollẽnem continentem omnia que sunt de substantia libelli ꝛ adiecit clausulam que semper apponitur in libellis videlicet non in formã sollennis libelli sed qualis qualis petitionis ꝛ simplicis factinarrationis q̃ pp illam clausulam super tali petitiõe tanquã inepta procedi non dz ꝛ si procederetur iudicium eẽt nullum: qz cum libellus sit fundamẽtũ ꝛ substantia iudicij. vt not. in. c. j. de libel. obla. ꝛ in aut. offeratur. C. de lit. contesta. certe p talem protestationẽ manifeste apparet q̃ noluit istam petitionẽ ꝓducere per modũ solennis libelli: ergo dato qõ alis talis petitio fuisset apta ꝛ sollennis postquam eius intentio expresse refragatur: non põt super ea procedi: p regulaz. l. multũ. C. si quis alteri vel sibi. ꝛ c. cũ sup abbatia de officio dele. Itẽ qz continet expressam repugnatiam expresse resultantẽ ex verbis igitur actus vitiatur. l. vbi repugnãtia. ff. de reg. iu. Unde cautela est q̃ predictis verbis addat nõ in forma solennis libelli. sed qualis petitiõis ꝛc. nisi vbi ꝛ qbaten⁹ solennis libellus a iure requireret q̃ bene not. in practica qz vidi iam in facto obtineri. Successiue in ista materia pro-
47 testationũ addet q̃ si dico alicui tu mentiris q̃ est verbũ iniuriosum ſm Bar. in. l. itẽ apud labeonẽ. §. j. ff. de iniur. ꝛ in. l. q̃ oia. de procu. licet protester ꝛ dicam salvo honore vel salua reverentia tua talis ptestatio me non iuvat quin tenear actione iniuriarũ. ita no. Bal. ꝛ alij in l. si quis extraneus in pri. p illũ tex. ff. de acquir. here. Et ibidẽ Bar. assignat rationẽ: qz verbũ iniuriosum precedens declarat q̃ non tz volũtatẽ servandi illi honorẽ. l. si non convitijs. C. de iniu. Pondera istã rõnẽ Bar. que innuit q̃ si primo precederet ptestatio q̃ diceretur conseruaret honorẽ, ꝛ nõ teneretur iniuriarũ: puta si dicerẽ salua reverentia tua vel tuo honore tu mẽtiris. ita põderat Ang. in repertorio suo in dictione verbã illa tu mentiris. Sed credo q̃ sive illa protestatio precederet sive sequeretur q̃ non esset differentia vt robicz teneret iniuriarũ: eo quia protestatio cõtraria actui non dependent a potestate protestantis nihil operatur presertim qñ factum est potius protestatione. c. solicitudinẽ. in fin. de appellatio. no. i. d. c. cũ Ma. ferra. ꝛ dictũ est. §. post Bar. i prima specie ptestatiõis. Preterea ista ptestatio simultanea est cõtraria actui qũ gerit: ergo rõne repugnãtie vitiatur p regulã d. l. vbi repugnãtia firmat Bar. s. in prima specie protestationis vbi dixi. Tertio i hys q̃ simul fiũt non refert an sequatur vt no. Bar. ꝛ alij. in. l. si ita scriptũ. §. de leg. j. Teneas ergo indistincte decisionẽ Bar. in. d. l. si quis extranei⁹, ꝛ adde q̃ idẽ tenet Alb. hõ rosa. i secũda pte statutorũ in. q. xliij. que incipit. Sed quid si qs dicat do. Ab. in. c. cũ te. de re iudi. ꝛ in. c. ea te. de iureiu. do. Alex. in. l. iij. in prin. ff. de lib. ꝛ posthu. ꝛ in l. turpia. in prin. ff. de le. ꝛ in l. si. q̃ qsq; iu. ꝛ ista est cõmunis ꝛ vera sententia: reperio tamẽ Spe. expresse tenentẽ contrarium de q̃ scribentes nõ faciũt mẽtionẽ in tit. de aduocato. §. iam nũc. in ver. hoc caue. vbi tz q̃ si dico tu mentiris salua tua reverẽtia qõ nõ teneor tibi in iuriarum. Tene conclusionem ex qua infertur qõ si contra testes ꝛ me productos opponam qõ sunt infames criminosi ꝛ ribaldi premissa protestatione qõ ista non dico animo eis iniuriandi premissa ptestatio nihil releuat, vt pz ex pdictis aliud bene releuat: qz non presumit qõ dicta verba dicã animo iniuriandi. sed principaliter ad defensionẽ iuris mei. fz Bul. hõ Ru. Bal. Ang. Sali. ꝛ alios in. l. si. qẽquisq; iur. Ang. l. item. apud Labeonẽ. §. qõ ait. ꝛ in. l. iniuriarũ. §. si quis. ff. de iniur. Ad predicta simile si dico alicui tedet me qõ fueris condẽnat⁹ de falso teneor actione iniuriarum qz presumitur qõ dixerim animo iuriandi, licet prepositum illa verba tedet me ſm Ang. in l. vestem. ff. de in iur. Postremo ꝛquãtũ Bar. ꝛ alij omnes post eũ faciũt quatuor species que appellatur protestatio
48 † Credo qõ tz addi quinta species que appellatur protestatio conseruatoria vel reseruatoria iuris de q̃ prop⁹ie loquit tex. in. c. solicitudinem. de app. ꝛ in l. si debitor. §. j. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. quãuis Bar. ista iura ponat sub prima specie declaratoria. Ista protestatio seruatoria credo qõ sit duplex. Quedã em est conseruatoria solius iuris protestantis prout est in casu. d. c. solicitudinẽ. vbi protestans nõ agebat declarare voluntatẽ. sed agebat conseruare ius suum appellationis iterpositẽ ne tolleret procedẽdo coram metropolitano. simpliciter in d. l. si debitor. §. j. quando 2sentio salvo iure meo ista est ptestatio reseruatoria iuris protestanti. ꝛ operatur ne consens⁹ ei⁹ si bi preiudicet. De ista protestatione conseruatoria iuris protestantis pono aliqua notabilia exempla. primũ exemplum est pone qõ aliqua res dat insolitũ creditori tz creditor expresse protestari qõ si cõtingat talẽ ab alio evinci qõ a prima obligatione ꝛ actione non discedat. Ista protestatio est vtilis pp fideiussores qui sunt dati in prima obligatione: ꝛ quos alias nõ dareꝫ regressus nisi facta dicta protestatione reservationis. Certe ista protestatio est conseruatoria iuris: nõ autẽ declaratoria nisi largo modo, ita Bar. in. l. si q̃ aliã pn. in j. opposi. ff. de sol. ꝛ in l. eleganter. in pri. ff. ꝛ pi. act. Bal. ꝛ Ang. in. l. libera. C. ꝛ sen. ꝛ iterlo. ꝛ indi. do. Barth. Ceron. i tantela. clxix. alias. cccl. Et ista ptestatio adhuc eẽt magis secura si in instrumẽto datiõis insolutũ creditor expresse ptestaret salvo iure hypothe. ꝛ ꝛ fideiussores primos alias per dationẽ insolutũ simpliciter factã fideiussores primi cẽserẽtur liberati vt in locis preal. Aliud exemplũ qõ creditor recipit dotẽ principalẽ dz tũc expresse ptestari salvo sibi iure petẽdi pens

a Ultra Ad ꝛ ad ista oĩa. Jas. i l. elegãter. §. j. co. ij. ff. ꝛ qdi. ind. l. l. ait ꝓtor. cõ. iij. ꝛ iij. ff. ꝛ diureiu. ꝛ i l. sancim⁹. co. j. §. extende. C. de iudi. Purp.

vel petẽdi interesse ꝙ talẽ eñ ꝓtestationẽ reseruat sibi ius petendi accessori alias recipiẽdo simpliciter sortẽ principalem sine dicta ꝓtestatione reseruatoria sibi ꝓiudicaret i accessoꝛ ꝝ ꝫm qõ notabiliter declarat ⁊ distinguit Bar in l. fi. in vlti. col. ff. de eo ꝙ certo loco Spe. in ti. de arbi. §. sequit. vers. sed pone ꝙ dum recipit. Aliud exemplum qñ creditoꝛ plures bꝫ insolidũ obligatos ⁊ recipiendo partẽ ab vno dꝫ ꝓtestari ꝙ recipit saluo iure solidi, ⁊ sic cum reseruatione petitionis residui secũdũ doc in l. si creditores. C. de pac. Bal. i l. si ex toto. §. j. ff. de leg. j. Aliud exemplũ. Emphyteuta vel vasall⁹ alienat sine cõsensu directi dñi, ⁊ in instrumẽto ꝓtestationẽ reseruatoriam sub conditione si dñs non reuocauerit alꝫ sit inepta: certe per talẽ ꝓtestationem hoc mõ factam reseuat sibi ius suũ ne cadat ꝑ alienationem: ita singulariter tenet Bar. in l. si quis locuples. per illũ tex. ff. de manu. testa. Eodem mõ si emphyteuta vel vasallus alienat sine consensu domini cũ ꝓtestatione conditionali si domino placuerit, vel sub conditiõe si consensus domini accesserit certe ista ꝓtestatio sic facta ꝙ seruat ius ⁊ facit ne cadat a iure emphyteutico: qꝛ ẽ pinde ac si domino fuisset ꝓdictũ ⁊ eius consensum habuisset. ⁊ l. fin. C. de fun. matrimo. lib. xj. ⁊ l. qui absenti. §. j. ff. de acq. pos. Ita tenet Albe de Rosa. post Albe. papi. in l. fi. i vlti. C. de iure emphy. Joan. ardiso. in summa feudoꝛ in ti. qb⁹ modis feu. mit. in rub. sua q̃ incipit si vendidit sub conditione Bal. in. c. j. §. Bq̃. in vlt. col. de succes. feudi. vbi ad Balleg. tex. ꝓ notabili in d. l. si quis locuples. Idẽ tꝫ Jac. alua. in. c. j. in ꝓin. in pe. col. de ꝓbi. feu. alie. per Fede. Eodem modo si emphyteuta vel vasallus alienat sine consensu domini cum ꝓtestatione ꝛditionali: hoc mõ factavendo ⁊ alieno tibi si ⁊ inquantũ ꝺ ipossum: ⁊ non aliter, certe ẽt si sequatur traditio per talem ꝓtestationem reseruatur sibi ius: ⁊ excusatur a pena caducitatis, ita sing̃lr Bal. post Jac. ardizo. in. d. c. j. §. hoc quoque, in pe. col. de succe. feu. vbi ꝺt ꝙ ita alias habuit consulere de facto limitando tñ vt ibi ꝓ eum. Idẽ tꝫ Jaco alua. in. d. c. i. ꝓin. in pe. col. de ꝓbi. feu. alie. per Federi. Secus autem esset qñ emphyteuta vel vasallus venderet sine cõsensu domini: ⁊ ita traderet adiecta ꝓtestatione saluo ⁊ reseruato consensu domini ⁊ nõ aliter: tunc enim talis ꝓtestatio nihil operat ita ꝓcedũt que dixi supra in prima specie protestationis declaratoria ad finem: ⁊ sic illi ablatum absoluti non ita reddũt alienationẽ conditionalem vt in proxime precedẽtibus secũdum ꝙ declarauit in rub. ff. sol. ma. Tolle aliud exemplũ quãdo emphyteuta cessauit soluere canonẽ emphyteuticũ tpe congruo si postea soluat: ⁊ dominus recipiat cum ꝓtestatione ꝙ reseruat sibi ius caducitatis, certe talis ꝓtestatio est ꝙseruatoria iuris priuandi emphyteutã in q̃ iure sibi preiudicasset si pensionem sine dicta protestatione recepisset vt est gl. ordinaria in c. potuit, ⁊ ibi scribentes de loca ⁊ est tex. in. l. ij. in princi. ⁊ ibi Bal. ad hoc no. ff. si quis cau. Spe. in tit. de loca. nunc alij in versi. xxv. ponunt doc. in. l. ij. C. de iure emphy. similiter si vasallus intra annum⁹ ⁊ mensem post mortẽ domini nõ petat investituram fundi ab eius hꝛdib⁹ cadit ad iure fundi, vt. c. j. q̃ tpe miles inuestit. i vlibus feudoꝛ. certe si hꝛs domini post annum ⁊ mensem recepit vasallum ad obedientiam, vꝫ sibi remisisse ingratitudinẽ more ob inuestituram non petitã congruo tpe. Ideo expresse protestari dꝫ saluo ⁊ reseruato iure priuationis feudi ꝫm Bal. in. d. c. j. in. ij. col. q̃ tpe miles. ⁊ in. c. q̃ in ecclesiarũ. in. xv. col. de consti. Possent tamẽ dici in isto vltimo exẽplo ꝙ ista sit ꝓtestatio declaratoria act⁹ dubꝫ: qꝛ ꝺns declarat mediãte tali protestatione ꝙ non intẽdit remittere ius caducitatis: attento qꝺ emphyteuta cessans soluere tempoꝛib⁹ congruis non ꝑ hoc cadit a iure suo: nisi demũ ꝺño volente ⁊ declarante ꝙ velit eũ decidisse, vt est tex. in. l. ij. i verbo voleti. ⁊ in ꝛbo si voluerit. ⁊ ibi Bar. ⁊ doc. no. C. de iure ẽphy. Tolle aliud emplũ in emphyteuta qui cessauit in solutione canonis emphyteutici ꝑ tẽpoꝛa congrua quo casu quamuis possit expelli tñ põt mozã suam purgare celeri satisfactione: vt i. c. potuit ꝺ loca. Dꝫ ergo domin⁹ eẽ bñ caut⁹: qꝛ elapso tpe soluẽdi dꝫ statim ꝓtestari etiã absente emphyteuta ꝙ nõ intẽdit eum ãplius habere ꝓ emphyteuta: certe talis ꝓtestatio operat ⁊ impedit ne possit mozã celeri satisfactione purgare, alꝫs si nõ faceret talẽ ꝓtestationẽ posset mozã suã purgare. ita tenet do. Bar. vero. in cautela. clxxxiij. que incipit tu scis ꝙ ẽphy. ⁊ lꝫ ipse non dicat ante eũ. Idẽ notabiliter tenet do. Alb. in. ij. vol. consi. xvij. quod incipit in causa que vertitur. in. ij. colum. Lu. ro. in xxxi. ciij. qꝺ incipit viso ꝓpositum. q. themate. i ij. co. do. Alex. in. iiij. volu. consi. cvj. ꝙ inci. viso themate. in. iiij. co. Sed tu aduerte posito ꝙ illud esset verũ: de quo tamẽ pleni⁹ dixi in l. ij. C. de iur. emphyteu. certe rõ huius cõclusiõis eẽt ꝙ declarata domini voluntate statim ipso iure ẽphyteu. ꝓ-

natus intelligit adeo ꝙ alia sñia declaratoria ñ requirit, put tenẽt doc. in. d. l. fi. C. de iure emphy. ꝫ sic ẽ ꝙ vbi executio fit a lege ipso iure, ibi ampli⁹ nõ est locꝰ purgationi more. l. traiectitie. §. illo. ff. ꝺ actio. ⁊ obl. ⁊ l. si is cui. ⁊ ibi no. Bar. ff. de leg. ij. Bar. ⁊ doc. in. l. si insulã. ff. de v. obl. ⁊ ℔, respectu posset dici ꝙ etiã ista ꝓtestatio censeatur declaratoria volũtatis.

49 ¶ Quedã ⁊ secũda est ꝓtestatio conseruatoria iuris alterius q̃ ꝓtestantis, vt est qñ testatoꝛ legat fundũ alicui saluo ⁊ reseruato iure coloni, ne per legatariũ expellat. de quo ꝓ Bal. in. l. fi. in. ij. col. C. de vsufr. vsu ⁊ habi. ꝓ Bar. ⁊ alios. i. si qꝺ legauerit. ff. de le. j. ꝓ Ang. i l. si in veditione. ff. commu. prꝺ. Vel qñ iudex i sñia diffinitiua, reseruat sibi expresse taxationẽ expensarũ, vel ꝙ fortius est reseruat sibi qꝺenationẽ expẽsarũ. l. terminato. ⁊ ibi gl. ⁊ Bar. C. de fruc. ⁊ lit. expen. Ꝺ vltimũ, an possit reseruare condẽnationẽ expensarũ non trãsit sine magno dubio vt habes ꝓ Joder. i. l. paul⁹. j. ff. de re iudi. Vel qꝺ iudex ꝓfert sñiam diffinitiuã super principali, ⁊ reseruat sibi qꝺenationẽ fructuũ qñde fructib⁹ nõ liquebat iudici, vel qꝺ ẽ sine dubio qñ reseruat sibi declarationẽ ipsoꝝm fructuum ꝫm Spe. in ti. de alle. ⁊ dispu. §. fi. versi. qꝺ si de fructib⁹. Bal. in. d. l. terminato. Ang. ⁊ Ꝺo. i. Paul⁹. Itẽ qñ iudex in sñia dicit pronũcio talimodo saluo eo ꝙ infra dicam vt est gl. ozdi. in. l. itẽ labeo. §. j. in gl. parua. i verbo pure ff. sami. erc. Bal. in ti. de pace. constan. in. xxx j. co. Ang. notabiliter in cõs. cclxxix. qꝺ incipit thema tale est inter cetera capitula pacis. Vel qñ iudex. in sñia diceret condẽno te in mille, saluo ⁊ reseruato nisi itra decẽ dies ꝓbaueris te solnisse ꝫ Spe. ⁊ Jo. an. in ti. de sen. §. spes. in versic. qꝺ si iudex precepit. facit ꝙ vult. gl. Bar. in l. obligationum fere. §. cõditio. ff. ꝺ ac. ⁊ obli. Bar. ⁊ alij in l. ait ꝓtor. §. si iudex. ff. de re iudi. Vel. qñ episcop⁹ in sñia reseruaret sibi denunciationẽ pene arbitrio suo vt notabiliter ꝓ Bal. in aut. interdicim⁹. in fi. C. de epis. ⁊ cle. Vel qñ iudex immissionẽ in possessionẽ diceret saluo ⁊ reseruato iure legitimi possessoꝛis ⁊ per Bal. notabiliter. in. l. fi. i quarta questione. C. de edi. diui adria. tol. post. Bar. in. l. ille a quo. §. j. ff. ad Treb. Potes ẽt ponere alia empla ꝺ ista protestatione cõseruatoria iuris alterius ꝓut habes tex. in c. cũ longe. in verbo saluo ⁊ reseruato vniuscuiusq; pronuncie ꝑ ilegio. lxij. dist. vel ꝓut habes tex. i. c. saluo. ix. qõ. iij. Et ꝑ ista cũ laude omnipotentis dei sit impositus finis huic materie protestationũ. Sed quãuis in ista materia ꝓposuissez nihil amplius dicere: tñ ex accidẽti circa istã ꝓtestationẽ cõseruatoriã iuris protestãtis, vltra ea que dicta sunt subijcio

50 aliud notabile ⁊ quotidianũ exemplũ. ¶ Pone aliqꝫ est immunis vel exẽptus a munerib⁹ ⁊ collectis quibuscunque: iste soluit collectas vel subijt munera cũ protestatione ꝙ non intẽdit ꝓiudicare vel derogare sue immunitati vel exẽptioni: certe ꝑ talẽ protestationem conseruat sibi ius sue immunitatis vel exẽptionis ꝺato ẽt ꝙ volũtarie soluat. ita tenet Ly. in l. voluntarie. in v. q. C. de execu. tut. ⁊ ẽ tex. notabilis i. l. j. in. l. fin. C. de ijs qui sponte mune. subeunt. lib. x. Et ꝑ illũ tex. i. ꝺ. l. j. ibi Bar. not. ꝙ qui subijt onera sponte ꝺ ꝓtestari ne ꝓiudicetur sibi vel priuilegio suo. Et ita ꝺt Bar. fecisse qñ fuit sibi imposita pstantia de qua poterat se excusare, ꝫ noluit. Nã fecit scribi in castro seu lib. o solutionũ ꝙ illud faciebat ñ animo ꝓiudicãdi sibi in ꝓilegijs suis ⁊ in pactis sibi factis ⁊ sequuntur Bal. ⁊ do. Abb. in. c. cũ accessissent de cõstit. Lu. ro. in cõsi. cclj. qꝺ incipit ꝓ o decisione ad fi. Idẽ tꝫ Bal. i. c. ple rũq;. de reseri. ⁊ ibi ꝺt idẽ esse si exemptus soluat cũ protestatione ꝙ immunitas sua sit sibi salua. Accedat ꝙ tꝫ Bal. in regula accessoriũ. de regu. iu. lib. vj. in a posstillis ꝙ põt quis ꝓtestari ꝙ non intendit renũciare aut derogare ꝓilegio suo, ⁊ valet talis ꝓtestatio cũ actus volũtarij possint per ꝓtestationẽ limitari. l. ij. ꝑ in. ff. si quis cautio ⁊ ita referũt ⁊ sequũtur. Ꝺo. in c. solicitudinẽ. ad fin. de appel. Itẽ limitat. d. l. j. ⁊ fi. C. de ijs qui spon. mune. supe. lib. x. vt ꝙ do. Alex. in consi. j. ꝙ incipit visis instrumentis exemptionis. in. vj. col. lib. j.

Lex ix.

2 ¶ Eo ipso quod res alicui pignori obligatur, videtur creditoꝛ quodammodo factus procuratoꝛ in re sua ꝓ tuẽdo iure pignoratc.

3 Cessionarius potest intentare actionẽ cessam etiam contra cedentem.

4 Licet creditoꝛ ꝓ re pignorata habeat hypothecariã: tñ ꝑ seruitute debita rei pignorate habeat vtilem confessoriam.

5 Habens castrum pignori in quo erat ecclesia in qua dominꝰ habebat ius patronatus si vacat rector potest creditoꝛ presentare vnum rectorem.

6 Bona est consequentia illi competit ius nunciandi nouũ opꝰ qui habet ius vendicandi seruitutem.

Quando

a ¶ Annũ. ad de. l. al. cõsil. vij. ici. feuda datari⁹ tenetur in titu. ꝺ feu. ¶ Pet. de anc. cõsi. 173. domin⁹ Lazari⁹ Card. sab. cõs. xxxviij. circa primũ. Alb. cõs. lxxxij. ꝺitoris. i. ij. col. j. vol. 2si. tñ. nitur. ij. vo. Jo. de ana. cõsi. xxx. vltra alia Lu. Ro. 2si. xxvij. visothem. in pri. Bau. de cacõs. clxij. circa id de quo queritur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

7 Quando ratio legis patitur vnam fallentiam nō dicitur bona ratio:eo q̄ ratio debet esse ratio generalis.
8 Argumentum a simili bene valet.

1 Creatori. ¶ Creditor rōne seruitutis ōbi
nouū nūciare,sicut ēt pōt vtilē cōfessoriā intētare.
h.d. ¶ No.j.ex isto tex.q̄ eo ipso q̄ res alicui
2 pignori obligat.vē creditor quodāmō factus ꝛ curator in re
sua p tnēdo iure rei pignorate.facit tex.i.l.j.§.fi.ff.de remiss.
alle.i gl.ꝛ i l.si pig.q̄ ibi notat.ff.fa.ei cis.facit i fi.ter.i l.j.
§.fi.ff.vsufr.q̄eadmodū caueat iuncto eoꝝ vidimus.i l.j.§.fi.
3 ff.eo. ¶ Secūdo no.ꝛ Bar.hic videri ter.intelligēdo eū gene
raliter q̄ cessionarius potest intentare actionē cessām etiam
ꝛ cedētē,q̄ videt esse cōtra tex.ꝛ gl.in.l.fi.vbi Bar.ꝛ alij no.
s.e.Lum ēt cessionarius sit procurator in rem suam vt no.in
l.q stipēdia.C.de procu.in.l.j.C.de act.ꝛ obli.ergo non pōt
ꝛ seipsum venire. Propter hoc dicit Bar.q̄ iste tex.dꝛ re-
stringi q̄ pōt contra alium sed nō cōtra ipsum dūm:ꝛ circa
hoc alē scribetes nihil addūt. Tu aduerte aut Bar. voluit
inducere istum ter respectu nunciationis,ꝛ sicq̄ creditor pos
sit nūciare nouū opus rōne seruitutis debite pedio pignora
to ēt ꝛ ipsum debitorē qui est dūs predij:ꝛ sic qui edificabat
ꝛ certe contra eū non videt q̄ res ppria debeat seruitutē.l.
vti.frui.in pn.ff.si vsufr.pe. Aut Bar.voluit iducere istū ter-
dū loquitur de vēdicatione seruitutis,ꝛ certe restrictio sua ñ
vē bona. Nā cū isti creditori cōpetat vtilis cōfessoria:ꝛ sic vti
lis vendicatio,vt hic in gl.certe vtilis pōt benc intētari con
tra cedentē:eo q̄ cessionarius tunc non agit tanq̄ procura-
tor,ſ tanq̄ vtilis dūs,vt est gl.approbata in.l.si culpa.ff.ō rei
vē.no.Bar.ꝛ alij i.l.j.§.fi.s.ꝛ. isto scō mō crederē q̄ Bar.
4 non possit defendi. ¶ Tertio no.ex isto tex.fūctagl.q̄ ſ creditor p re pignorata habeat hypothecariā.§.itē seruiana.i.
isti.de act.tūt.p seruitute debita rei pignorate hz vtilē cōfessō
riā. Ex quo corrolarie sequit q̄ creditor pōt prosequi iura ser
uitutis debita fundo pignorato.ꝛ ex hoc colligit Bal.arg.in hoc
5 tex.q̄ habēs castrū pignori i q̄ erat ecclesia i qua dūs habe
bat iuspatronat' si vacat rectorē q̄ possit creditor psentare
vnū rectorē:de q̄ habet in.c.cū bertold'.de re iudi. Tu dic q̄
veritas est q̄ vniuersitas temporalis in q̄ est iuspatronat' po
test pignori tradi sicut etiā pōt vendi.c.cū seculū.de iure pa
tr.ꝛ in.l.in modicis.vbi gl.est.ff.de ẓhen.emp.gl.i c.pie mē
tis.xv.q.vij. sed iuspatronatus.in. ẓctu singulari pigno-
ris nō transit in creditorē,vt est ter.reputatus sing.in.d.c.cū
Bertoldus.vbi Abb.ꝛ alij ita no.ad hoc ꝛ pcludūt. ¶ Quarto
6 no.ex hoc tex.q̄ ista videt ee bona cōsequētia.illi cōpetit ius
nūciandi.nouum op' qui hz ius vendicandi seruitutē. facit
ter.in.l.j.§.ius.ꝛ.§.itē Juliano.j.de remiss.in ẓrio videt ter.
in l.qui viā.j.eo.de hoc fuit dictū.in.l.j.§.ō.eo. ¶ Hic in verbo vēdicatio,quam diuide in tres ptes. In prima remouet v
nū ẓrium. In secunda remouet aliud. In tertia allegat duos p
cordātes ad ter.secundi ibi,ꝛ caue.tertia,ibi ꝛ facit. ¶ In ea
7 gl.ibi hic non est bona ratio quia fallit in eo.ꝛc. ¶ † No.q̄ qñ
ratio legis patit vnam instantiam vel vnam fallentiam non
dicitur bona ratio q̄ nō est generalis. Propter hoc quotidie
allegatur ista glo.q̄ ad tollendū cōsequētia sufficit dare vnā
instātiam,ꝛ istud clare dicit gl.in c.sicut vigeri.j.qō.j. Adde
gl.in.l.manumissiones.in verbo gene.ff.de iusti.ꝛ iur.gl.in
l.ifi.§.incertā.in vbo titius.ff.de acqui.pos.ꝛ gl.i.l.illo.C.ō
colla.ꝛ in.l.j.in gl.penul.C.de pscrip.lon.tēp.ꝛ i l.j.C.ō ser.
fug.ꝛ in.l.q.ff.de pac.ꝛ in l.sinaute.§.possidere.ff.de rei vē.
ꝛ in.c.fi.in vbo q̄ vis de pcu.in.vj.ꝛ i.c.fi.de re iudic.i.vj. Sz
aduerte q̄ Sali.in.l.prcedibus.i.ꝛ.col.adfi.C.de ipube.ꝛ alijs
substi.formaliter dt q̄ miseri canonistę ita respondēt,q̄ p da
tionē instātie tollatur ppia,sed istud dt nunq̄ sibi placuisse:q̄
a regula recedere non debem' q̄ p aliquem specialē casum ꝛ
diuersum ab eo de q̄ querimus,vt.l.ius singulare.ꝛ.l.q̄ vo.
ẓ.ff.de legi.ꝛ maxime fm eum in separatis.l.naturaliter,§.
nihil cōe.ff.de acqui.pos.l. Papinianus exuli.ff.de min. Sz
certe ista ēt ē regula. Aristo.in.viñ.topicorū,vt refert gl.i.d.
c.sicut vigeri. Sēcō aduerte q̄ Are.i l.ex facto in pri.i vi.no
ta.ff.de vulga.ꝛ pup.not.ex illo tex.q̄ qñ duo sunt regulariē
equiparata,ſ deē instātia ꝛ diuersitas i quibusdā' nihil omi
nus pōt argui de vno ad aliud ibi cū arguit iurisconsultus ō
substitutiōe pupillari ad exēplaria,vbi est idētitas rōnis ſ i
gbusda differāt,vt ibi habet:ꝛ tū dātur istātie vt l.humanitas
C.de impub.ꝛ aliōs substi.ꝛ in.ō.qua rōne.insti.de pupil.sub-
sti. Et si dicat q̄ istud sit ꝓtra regulā isti' gl.vt i.d.c.sicut vi
geri.q̄ ad tollēdā ꝓsequētiā sufficit dare instātiā rūdet Are.
q̄ pcedēs notabile,pcedit qñ agit de extēdēdo vnū ad aliud.
virtute regule ille eqparātur q̄ si regulr equiparāt sufficit
licet deāt alique instātie,vt p gl.in l.ſ quis seruo alieno per
suaserit.C.de rei.ꝛ.l.q vo ẓ.ff.de leg.Sz qñ extēdo dz fieri ex
idētitate rōis:tunc ro q̄ patitur instātiā nō est bona:q̄ nō ē
gūalis,ſ ex nō sit extētio vt hac gl.ꝛ ibi plenius traditur per
Are.Tertio adde q̄ cōtra regulam huius gl.videtur facer.
8 q̄ pcedit argumētū a simili.licet non sit omnino simile,ſ
detur dissimilitudo ꝛ deē instātia.c.constitut'.ꝛ ibi do.Abb.
in iñ.no.ad hoc no.de ap.vbi papa arguit de nūcio ad pcu
randō inter q̄s sunt differētie ꝛ deāt instātie.l.multū interest.
C.si q̄s alteri vel sibi ad idē tex.in c.q̄eadmodū.ō iureiurā.
vbi papa arguit a matrimonio ẓcto ad cōtrahendū ꝛ ẓ,ꝛ tñ
ibi datur instatia per regulā.l.patre furioso.ff.de bis q̄ sunt
sui vel alie iur.vbi iurisconsultus dat instātiā:q̄ minus impe-
diunt matrimoniū contrahēdum quā non tollunt iam ẓctū
ad idē ter.ic.cū dilecta.ꝛ ibi do.Abb.de cōfir.vti. vl inuti. a
idē do.Abb.in c.trāslato.de cōstit.idē q̄ bonū sit argumētū
a simili ēt vbi nō ē oīmoda similitudo,sed dat instantia.tenet
do.Ant.de but.in.c.nō dz.in pe.col.de cōsan.ꝛ affi.Et p hoc
solco pōderare tex.in.l.fi.vbi dixi.C.ō colla.vbi tex.arguit ō
castrensib' vel quali ad aduētitia:ꝛ tū dant multe,vt patet p
solutione ad aliā regulā. Et ad regulā huius gl.cōclude suffi
cere q̄ in illa materia in qua arguit sit similitudo rōnis ꝛ idē
titas,ſ in alijs sit dare instātiā.ita proprie loquitur tex.d.
l.fi.C.de colla. Ibi enim castrensia vel quasi:iō nō cōferebātur
etiā de iure antiq̄:q̄ etiā si remanciſſet in ptāte patris,illa ñ
fuissent quesita patri.istamet rō militat in aduentijs quo ad
illā materiā ꝛ istud sufficit quod ad aliā reperiantur instātie.
Hinc dixit do.Abb.in.d.c.cōstitut'.in iñ.no.q̄ modus ōstru
endi argu.a simili est probare dissimilitudinē in illo actu ad
quē fit collatio. Hinc etiā no.do.Abb.in.c.q̄eadmodū.in.j.
no.pillū tex.q̄ valeat argūm a similidata similitudine i eo adq̄
confertur licet i alijs non sit omnino similis.ita tz Jo. And.
in.c.non potest de preb.in.vj. Hinc est q̄ glo.nostra pont in-
stantiā in materia in qua arguit iurisconsult'. ¶ In ea.gl.
ibi,sed ea est bona q̄ ipius fundi petitio ei datur. Ista rō gl.
peccat eodem morbo q̄ glo.reprobat rōnē iurisconsulti:q̄ li
militer ei obstat illud qd dicitur de seruitute rustica in l.qui
viā.j.eo. Unde dicunt Ja.ō Are.Dy.ꝛ Alb.hic qd ratio ter.
est bona hoc modo sane intellecta. Quicunque dat petitio ser
uitutis in ea re que est apta nunciationē recipere,ibi etiā pōt
nouū opus nūciare.ita loquit tex.hic ꝛ in cōcordā.allegatis.
s.in vltimo no.sec' vbi res vel materia non sit ad hoc apta.
d.l.qui viam de qua lege fuit dictum in.l.j.§.fi.s.eo.Jason.

Lex .x.

1 ¶ Nunciatio noui operis pōt fieri furioso ꝛ infanti.
2 In omni denunciatione requiritur aliquis qui intelligat.
3 Stipulatio ō opere demoliendo idē importat q̄ stip.iudi.sol.

Operis noui. Nūciatio noui operis
ht in rē nō in psonam:
iō pōt fieri ẓ furiosum ꝛ infantem ꝛ etiā fabris vel
artificibus. Itē cautio de opere demoliendo con
mittitur ad interesse p iniam declarādo.h.d.cū duabus legi-
1 bus sequētib'. ¶ † Not.pzio ex tex.ibi,ꝛ ideo furioso ꝛ infanti
q̄ nūciatio noui operis pōt fieri furioso ꝛ infanti. Jm.ꝛ Paul.
de ca.exponūt tex.pzio cōtra infantē ꝛ furiosuꝫ put ēt expo
nit gl.hic q̄ non sufficeret eis nunciari cū nullū habeāt intel
lectū prout etiā dicit gl.in.l.cuil.bei seq. Ideo debet nūciari
fabris:vt dicit lex sequens que venit cotinuative,ꝛ reddendo
rōnē. Vel requiritur q̄ sint ibi persone intelligentes que re-
ferant tutori vel curatori,prout tz gl.in seq. Alb.ꝛ oēs alij.
hic Rap.Lu.ꝛ Ilex.in.l.de pupillo.§.nūciatione.s. eo.ꝛ ita
cōiter tenetur. Adde q̄ Bal.in.c.in omni negatio.de testi.di
2 cit q̄ in ista.l.cuilibet.in verbo intelligēti est ter.aureus † q̄ in
omni denūciatione requiritur aliquis qui itelligat. Secō no.
3 ex.l.operis.† q̄ stipłio de opere demoliendo idē importat qō
stipłio indicatum solui.tex.est hic ꝛ in.l.stipulatio.§. habet.
j.eo.no.Bar.in l.de pupillo.§.qui remissionem.ō.e. Jason.

Lex .xij.

1 ¶ Remissio nūciationis referenda est ad personā domini.
2 Actus celebrat' cum procuratore in causam domini in du-
bio non videtur referri ad personā domini nisi exprimatur.
3 Procurator potest cum causa nūciare appella.
4 Procurator simpliciter constitut' ad nuciandum nouū op'
potest remittere:eo quia talis remissio venit in necessariam ꝛ
sequentiam.
5 Arbiter ꝛ delegat' possunt incidēter cognoscere ꝛ pronūcia-
re de causa rei.in integ.licet non principaliter.
6 Licet procurator nō teneatur prosequi appella.a diffinitiua
tamen ab interlocutoria tenetur appel.prosequi cum aliaꝫ
nō posset persicere causam principalem.

Similia ad de gl.il.j.de leg.iñ.Bo.i l.j.ff.ō offic. eius.Inn.in c.qualiter.ō accu.

Cum procurator Quēadmodū satisdatio rati pręstita a procuratore nūciāte. ita z remissio nūciationis ad ꝑtē psonam referēda. h. d. ꝑm verū z cōem intellectū q ponit in ꝓn. z fi. gl. magne. Nota ex isto tex. ꝓ3 munē intellectū ꝑ q remissio nunciationis referēda est ad psonam dñi. Ratio ē ꝓ3 Bar. z doc. inferius: qz cū ista remissio fiat ꝑ viam satisdationis de opere demoliendo q̄ continet interesse. l. stipulatio. §. hꝫ. ꝛ. eo. ergo ad interesse dñi ꝺ3 referri. l. pe. ff. ū qs cau. alle. in gl. tu aduerte si istud. notabile ē verū
2 ex eo qz cōtrarie sequit qđ actus celebrat' cum procuratore i cām dñi. i dubio nō vr referri ad psonā dñi nūi exꝑmat. Hoc aūt est falsum: qz qđ procurator facit actū vt procurator semp intelligit referr' ad dñm ꝛ3 exꝑimat. tex. ē. i. d. l. pe. ff. si. qs cau. i. l. post morte. §. j. ff. qñ ex fac. tu. no. Bar. z ibi dicti. j. §. nūciatio. §. e. cū concor. quas ibidem. Vā plz mihi pl' intellect' quē ad istū tex. ponūt Guid. de Suz. z Alb. ꝺ Ros. hic ꝑ q teste ter. loquat q̄ nūciatus simpliciter pstitit satisdationē de ope demoliēdo nec exꝑesse retulit ad psonā dñi qđ tñ cesset collata in psonā dñi. Unde refert Alb. ꝑ q iste tex. allegat i ꝓctica ꝑ q si a procuratore aliqd simplr fiat vel recipiat ꝑ semp intelligat referri ad psonā dñi. z faciūt iura ꝑallegata, nec vba Bar. hic i ꝓn. intellect. gl. repugnant imo per eū assignata bene congruūt. Secdo argumēto hui' tex. ꝺcidit signāter Bar. hic post
3 Ray. de for. ꝑ q procurator pōt cū cā renūciare appellatiōi. cā aūt est ꝑm Bal. si videt hoc exꝑedire dño fortē qz appellatio est temeraria z iusta. ¶ Nota qz ex hoc nota. limitat regula q̄ ꝺ3 ꝑ q procurator ēt cū libera nō ꝑt renūciare appellationi, puta no. An. i. l. ab executore. ff. ff. de appel. z i. l. j. §. j. ff. a q. ap. nō l. z. in l. bonorū. ff. rē rat. ha. no. Bal. in l. si. de tēp app. ꝓ2 ista limitatione facit in simili tex. in. l. si homiem. ff. mād quē tex. alle. Bar. i l. nō solū. §. morte. i pe. char. ē. z. vbi plura addidi ad illū ter. in. v. char. circa fi. ¶ Bl. i verbo remisso. i esse ctu ponit tres intellect' ad istud ꝓncipiū ꝛ3 videat ponere quatuor. Mā ꝓim' z vltimus ad idē tēdūt, z cōiter iste tenet ꝑ rōnē Bar. Scōm intellectū reꝓbat Bar. ꝑ duo fūdamēta z faciunt duo alia fundamēta Bar. i sequēti itellectu. Tertiū intellectū appꝛobat Bar. z cōfirmat duob' medīs deinde facit tres illationes. Prima illatio est ꝑ q procurator simpliciter cōstitutus ad nūciandū nouū op' pōt remittere eo qz talis remissio venit i necessariā ꝓsequētiā. Facit rō q̄ procurator ad aliqd simpliciter cōstitut' intelligit etiā cōstitut' ad accessoria z dependētia. l. cuicūq;. §. si ei quē. ff. ꝺ isti. actio. z ē gl. no. in. c. cū olim ꝓ2 de offi. de leg. Limitat Bar. qñ est remissio nō grauisa vtꝫ tex. gratuitā em remissionē talis procurator nō posset facere. rō qz haberet vi donationis q̄ cesset ꝓmissa procuratori. l. Ꝯ iuris ciuilis regulas. §. si filī'. ff. ꝺ pac. no Bar. l. l. hi. i ꝓn. ff. ꝺ ꝗs q̄ in frau. cre. Subdit Bar. q cōiter habet' ꝺ fectiū' q si eēt, procurator generalis cū libera posset bene facere et remissionē gratuitā ꝑ tex. in l. iij. §. nō tm. ff. de vi aut clā. qui tex. vt etiā ēt Pau. de ca. hic loquit in remissiōe q̄ gratis fiebat idē ꝛ3 Pau. de ca. hic. Sed aduerte qz istud vr ꝓnia frōte male dictū: qz etiā procurator generalis cū libera nō ꝑt donare vel gratis remittere. ter. est in. d. l. Ꝯ iuris ciuilis. §. si filius. ter. in l. filiusfa. i ꝓn. ff. de dona. Tñ cōclusionē Bar. et Pau de ca. vr ꝓbare ter. in. d. §. nō tantū vbi tutor z curator pōt facere illā remissionē gratuitā vt ibi est ter. Sed constat q tutor z curator hꝫ mādatū q̄ale cū libera a lege. vt est gl. i l. mādato q̄li. in gl. ū. ff. de. pcu. no. Bar. in. l. inter bonorū. in ꝓn. ꝑ illū tex. ff. de admi. tut. q̄uis habeāt istud plus qđ cēsēāt loco dñi. l. interdū. la. ij. §. q tutelā. cū simi. ff. ꝺ fur. Et tñ ꝑstat qđ tutor z cura. q̄uis habeāt mādatū a lege cū libera ñ tñ pōt donare regulariter l. j. in ꝓn. ff. de tu. z ra. distra. z ter. in. c. ij. z ibi cano. de do. Tñ in ista materia cōclude qđ procurator q̄alis cū libera siue hoc habeat a lege siue ab hoie ꝑt talē remissionē gratuitā facere in. d. l. nō tātū qñ facit sine dolo z nō calūnioſe. secus si faceret mere alo donādi. put est q̄ ius dni est liquidū z clarū: tūc nō posset l. ꝓses. C. de transac. l. tutor. i ꝓn. ff. de iureiu. cessante cm̄ dolo. Et qñ non fit mere alo donādi pars sunt hīe mādatū i spē ad illū actū vel habere q̄ale cū libe. tex. est in. l. iuri siurādū qđ ex quētione. §. si. z. l. seq. ff. de iureiu. Hinc ē qđ q habēt mādatum q̄ale cum libera a le. vl' ab hoie pōt expedire oīa in qb' regrit speciale mādatum. ita no. Bal. i l. illū. §. j. ff. de minor. z addi. Spe. i ti. dē i inte. rest. in. j. col. in ver. legitī. z publici administratoris Ly. z Bal. in. l. j. C. etiā per pcu. Pau. de ca. in. l. iusiurādū. z ad pecunias. §. defensor. ff. de iureiu. z ꝺo. in. d. l. ꝓses. Secunda illatio Bar. ē qđ ꝛ3 ad petendā restitutionē in integrū requiratur speciale mādatū. l. illud. §. j. ff. de mino. §. coram felicis. de in inte. resti. illud est verum qñ ꝓncipaliter, de p se
peteret. sec' si incidēter in cā inchoata contingeret inalīqu o esse necessariū peterer. st. i integ. Adde Bar. i l. qui pp nō. §. item querit ꝑ illum tex. ff. de procu. z in. l. j. B. et per procu. Bar. z Bal. i. d. l. illū. §. j. imo q̄alius no. Car. in. l. idē beti ꝑ illū tex. ff. de condi. inde. Ꝺo in o. b' calib' requirēt ib' speciale mandatū enumeratis ꝑ gl. in. c. qui ad agendū. de pcu. in. vj. ꝺ3 intelligi si ꝓncipaliter itēr tetur. sec' si i cōsequētiā z incidēter. Ꝺūmo conclusionē Bar. nā arbiter ꝺ3 limitatā notionē, vt nō pl' possit q̄ ꝑ partes fuit exꝑesse cōmissum. l. nō distinguem'. §. de offi. ff. de arbit. idē est in iudice delega.
5 Et tñ ego habeo ꝑ q arbiter delegat' possunt incidēter cognocere z ꝓnūciare ē cā rest. in ite. ꝛ3 nō ꝓncipaliter. ter. est no. in. c. pe. de resti. i inte. facit tex. in. l. fi. z ibi Rap. ful. no. C. vbi z apud quos. Spe. in titu. de arbitris. §. h. in x. item cā. Accedat qz multa in cōsequētiā permittūtur q̄ ꝓncipaliter nō cōcederēt. l. j. in ꝓi. ff. de autho. tu. l. quoties. vbi Cyn. z alij C. de iud. facit. l. si vnus. §. illud. ff. ꝺ pac. habeēs. l. ij. ff. ꝺ iurisd. om. iu. Accedat no. tex. i. l. tutor rerū. ff. de admi. tu. vbi illō q ꝓncipaliꝛ ꝓhibetur permittit i cōsequētiā quē tex. ꝓ singulari ad hoc no. Alre. in l. si qs nec cām. in ꝓnc. ff. si
6 cer. pe. Tertia illatio Bar. ēt q ꝛ3 procurator nō teneat, ꝓsequi appellationē a diffinitiua. l. inuit'. C. de procu. z meli'. i c. nō iuste in fi. eo. tit. tñ bene tenet ꝓsequi appellationē ab interlocutoria cūalis nō posset perficere cām ꝓncipalē ꝑm Inn. in. d. c. nō iniuste. Adde Bar. in l. nō cogēdū. §. fi. ff. de procu. Bar. z alios in. d. l. inuit'. Limita istā cōclusionē Bar. nisi talis appellatio ab interlocutoria veniret tractāda in alio loco remoto ꝑm Spe. in ti. de ap. §. j. in ver. illud aūt Salice. z Mod. i. d. l. inuit'. Ꝓ2 ista limitatiōe bene faciūt duo ter. in. l. sed z be. §. nō solū in ver bo in eadē ꝓuincia. de procur. z ter. in l. sancim'. la. j. in ꝟbo in eodē loco. C. de aduo. diuer. iudicū. qđ diligenter no. ꝓ2 appellationibus ab interlocutoriis que quotidie interponuntur ad romanam curiam.

1 ☞ Nunciatio no. ope. nō est geminanda quādo vigoꝛe ꝓie nunciationis ꝓstita est satisdatio de opere demoliendo.
2 Si quis fecerit secūdā nunciationē videt recessisse a prima.
3 Inter pellans sepius debitoꝛē nō videt recedere a prima. interpellatione.
4 Si creditoꝛ exꝑesse cōuenit qđ non possit pignus alienare: tamen si debitoꝛ cesset in solutione ꝓcedente trina denūciatione non obstante pacto poterit alienare.
5 Facta prima nūciatione si nuncians edificat est acquisitum ius penale demolitorium.
6 Per secundam concessionem ꝓncipis non vi' ēt prima re reuocata imo secunda concessio operat vt censeatur facto ꝑ ꝓ2 motu ꝓncipis vbi alias in dubio censeretur facta ad postulationem patris.
7 Scōa stipulatio que cōtinet idē qđ prima nūquānouat penā.
8 Per secundam interpellationē de soluēdo videt remitti mora ꝓcedens.
9 Si primo appellauī a diffinitiua viua voce z postea in scriptis, an teneat sequi primā: quia illa est que rescindit sententiam, an secundam. z nu. 10. z 11.
12 Si apellaui in voce reseruato beneficio ap. i scriptis: q̄ app. debeo ꝓsequi: z a quo ꝛpe incipit currere appelatio. nu. 13.
14 Si iudex tollit duas sententias interlocutorias de eadē re ex qua acquiratur ius z a qua erit apellandum.
15 Secunda interlo. contraria prime vel diuersa tollit primā.
16 Quando interloc. traxerit secum exꝑecutionem iudex non pōt eam reuocare nisi de consensu partium.
17 Si pars ꝓducat pluries vnam scripturam coram iudice an possit vti vtraq; ꝓductione.

Si dominus. Iste. §. hꝫ quatuor lecturas que hic ponunt in gl. i verb. ratāfꝫ vltimā lecturā q̄ cōiter tenet. h. d. si procurator ꝑ nūciationē cauit de rato z deīde recepit satisdationē de opere demoliēdo si apparuerit itra certū terminū fuisse iuste edificatū si itra illū terminū dño iterato nūciet nouū op' stipulio de rato ꝛ mittit ad interesse ꝛ3 finito illo termino pōt dñs iterū nūciare z stipulio de rato amplius nō cōmittit. h. d. clare z liquide iste
1 §. ¶ Not. ex. isto tex. qđ nūciationi operis nō ē gemināda qñ vigoꝛe prime nūciationis ꝓstita est satisdatio de opere demoliēdo. Rō huius est duplex. Prima qz nūciat' nō ꝺ3 iterū grauari onere satisdādi qđ eēt incōueniens. vt l. si ante acceptū. ff. iudi. sol. secunda rō est: qz ꝓstita satisdatiōe licitū est ꝓcedere in opere l. ꝓtor. §. deinde. z l. stipulio. j. e. §. j. ergo rōne talis edificī nō pōt amplius inquietari: z sic nō pōt amplius nunciare nouū op'. ¶ Bl. in verbo ratā rem diuide in duas ptes ꝓin. In prima declarat ꝓncipiū huī' legis. In secūda ponit quatuor intellectus ad hūc. §. si dūs. ¶ In eadem gl. ad fi.

gl.ad fi.Idde q̄ differt scā lectura gl.a tertia:quia in scā lectura p̄curato2 remisit nūtiationē a se factā habita p̄ditionali satisdatione,nisi intra decē dies nūciat⁹ pberet se iuste edificasse,sed in tertia lectura p̄curato2 remisit ipsā satisdationē cōditionalē,& ista differentia est ſm verba.& expresse gl.& placet q̄ alia differentia hic posita per Alex.q dicit q̄ i scā lectura nūciat⁹ p̄misit demolitionē sub cōditione nisi intra.x. dies p̄bauerit,sed i tertia p̄miserat simpr̄:q2 imo vtrobiq̄ satisdatio fuit conditionaliter p̄stita. ¶ Extra gl.tz Bar.q̄ p scāz nūciationē iudicat recessum a p̄ma.p.l.si qs cū p̄curatorio.§.fi.ff.de p̄cu.& per gl.hic i verbo nūtiauerit.& cū eo tz solus Lud.ro.hic mot⁹ satis debiliter:q2 si aliter dicerem⁹ sequeretur q̄ scā nūciatio esset frustratoria q̄ non est dicēdū qñ act⁹ pōt aliquid operari.l.qn quaginta.ff.de pba. Sed istud fundamētū est fragile.q2 i simili dicim⁹ q̄ stipulatio secunda que idē cōtinet q̄ p̄ma nihil valet.l.q bis idē.& l.si dari.cū gl.& vtrobiq̄ Bar.ff.de v̄.ob.Pro opi.Bar.istr in git tex.no.in.l.emili⁹.in p̄in.in ver.diceb.ff.de mino.quē tex.valde no.ibi Bar.in j.col.q̄ per nouā interpellationē seu p̄testationē de soluendo videt remitti mora precedens Et pondera q̄ ibi ex mora p̄cedenti erat iam acquisitū in credi tozi & tñ per secundā interpellationē illud ius & illa mora remittit.Sid idē facit q̄ tenet Bar.in.l.nō solū.§.morte.ff.co. in scā specie p̄testationis inhibitorie.circa p̄in.vbi tz q̄ creditoz denūtiat vt p̄testet & bitor q̄ soluat ista denūtiatio operat q̄ si p̄cesserit mora debitoris quod purget,allegat. l.mora.in p̄in.ff.de vſu.sz meli⁹ allegasset tex.in.l.emili⁹ in p̄in.& ibi ipse Bar.no.ad idē p̄o Bar.facit q2 per secundā delegationē intelligit recessum a p̄ima.c.ceterū.de referi. gl.in c.ex teneoz.eo.ti. Ista cōclusione Bar.repetēdūt alii oes Mod.Jo.de imo.Rap.cu.Pan.de ca.& do.Alex.hic moti,q2 secunda nūtiatio videtur potius facta ad augendum deliderū nūtiatis q̄ q̄ videat recessum a p̄ima nūciatione ſicut vide bimus in eo q̄ sepius interpellat debitor& q2 per hoc non videt recedere a p̄ima interpellatiōe.l.qui ro.§.co heredes in v̄bo sepi⁹ testatoz cōuenerit.ff.de v̄.ob.facit in ſmili tex.in.l.iij.ff.de pig.act.hic & in eo qui sepius appellat vt est gl.in.c.lotharius.in ver.appellauit.xxx.q.ij.& est tex. in.c.bone.vbi Jo.an.& alii⁹ no.de app.sic & in eo q̄ sepi⁹ petit apostolos.l.j.ff.de libe.dimis.& cle.quis.de app. Sz defendendo conclusionē Bar.potes ista argumēta retorquere cōtra Mod.vt faciāt p̄o Bar.Nō obstat ergo tex.l.qui rome §.co heredes.in v̄bo sepi⁹ testatoz cōuenerit.q2 rndeo q̄ ille tex.loquit qñ requiritur multiplex interpellatio,vt est qñ qs vult alienare rē p̄obibitā alienari.isto casu requirit q̄ multo ties interpellauerit cohēdes ad illū ter.vt no. Bal.l.ff. in iij.q.C.de edi.di.adr.tol.als vnica interpellatio sufficit vt ē gl.ord.& approbata.i.l.mora.i p̄i.ff.de vſu.no Bar.l.i.titia scio §.vsuras.p illū tex.delega.ij.& l.de pupillo.§.si plurū. vbi dixi.§.co.Luz ergo in.§.cohēdes.& necessitate requirit multiplex interpellatio,merito nō pōt dici quod per secundā recedat a p̄ima cū vtraque sit necessaria.Sed in casu nostro vna nūciatio ſ edificantem sufficiebat & non erāt plures necessarie.Similiter in.l.iij.ff.de pig.actio.est casus singularis ſm Bar.& omnes ibi,† q̄ si creditoz expresse cōuenit nō possit pignus alienare,tñ si creditoz cesset in solutione precedente tria denūciatiōe non obstāte pacto potest alienare pigno⁹.ibi ergo q2 requirit multiplex interpellatio ad hoc vt pigno⁹ cōtra expressam conuentionē possit alienari:merito per secūda vel tertiam interpellationē non videtur recessus a p̄ima.Et per hunc modū et non obstat illud qđ dicebat de eo qui sepi⁹ petit apostolos:q2 istud requirit q̄ petantur instanter instantius & instantissime iuris⁹.pal.Jdeo cū requirat ista multiplicatio per scā non recedit a p̄ima.Ad gl.in.c.lotharius. & tex.in.c.bone.Respondeo q̄ gl.ibi expresse loquit qñ illa multiplex appellatio fuit facta eodem p̄textu quo casu habetur p vna,vt inquit gl.in c.ab eo.i verbo instāter de appellatio.i.vj.& i simili gl.i.d.l.iij.ff.de pi.act.Et sic p̄clusio Bar. optime defenditur a fundamētis modernoz.ad ter.i.l.si qs cum p̄curatorio.in §.fi.ff.de p̄cu.allegatum per Bar.rñdet Jmo.Rap.cu.& Pau.& ca.hic q̄ ille tex.nihil facit ad p positum Bar.q2 loquit qñ ſm mandatū non cōtinebat p̄cise idē q̄ p̄imū sed diuersum:patet q2 secundo mādato erat datus alius diuersus a p̄imo & hic vtraque nunciatio erat scā ab eodē & sic p̄cise idē continebat.Tu dic q̄ ista solutio est de directo contra gl.in d.§.fi.in gl.i.quā sequit Bal.ibi que tz q̄ ille tex.p̄cedat etiā qñ idē esset dat⁹ p̄cura.in scōo mandato nisi intelligas illam gl.ſm Ang.& Pau.de ca.ibi. d.Alex.hic q̄ illa gl.p̄cedat qñ nouum mandatum est datum eidē p̄curatori,secus si p̄or p̄ie esset idē qđ p̄imū,tūc ſm pot⁹ venit ad cōfirmādū p̄imū & ad infirmandū vel cōstituendum ō nouo.arg.d.l.qui bis idē.ad hoc et iam allegat Pan.de ca.tex.in.l.i qs eū.§.ff.de exercitio.in verb.hoc enim edicto non transfert sed adiicitur actio.Quid teneāū? ego in isto passu ēt teneo contra Bar.sz mouear⁹ alijs medijs quā Mod.Adouear⁹ primo nā facta p̄ima nūciatiōe.li nūciatus edificet est acquisitum i⁹ penale demolitorium.l.j.§.sz si is cui.§.eo.& l.p̄etor.§.deinde.j.eo.ergo per secunda nūciationē non intelligit remissa talis pena,nisi expresse de ea fiat mentio:& tamē in secundam nūciationē nouā retur p̄cedens tolleretur ēt pena p̄cedēs.l.solutū.in p̄in.de pig. act.Assumptū probatur quia post q̄ debitor incidit in penā dato q̄ creditor expresse sibi p̄roroget terminū nō intelligit remissa pena p̄cedēs ita tz Bar.in.l.acceptā.in.vj.q.C.de de vſu.dixi in.l.j.& post operis.§.eo.vbi ad B alias cōcordātias adduxi.& redo q̄ Bar.senserit istud obiectū,& p̄terea in responsione sua cū misterio dicit qđ p operē futuro post secundā nunciationem non recedat a prima.Secundo facit q2 inducta ad augmētum nūciatis nō debēt operari remissionē & sic contrariū.l.legata inutiliter.ff.de adi.lega.& l.legata inutiliter.de leg.j.alias actus agentium operarētur cōtra eoz intentionē.l.non omnis.in p̄i.ff.si cer.peta.& l. obligationū substantia.§.fi.ff.de act.& obl.Tertio quia inducta ad vnū esse ctū non debent operari contrariū effectū etiā in illud videant facite includere.l.cū tale.§.falsam.ff.ff.de cōdi.& demōſt.Sz secunda nūciatio fit ad ligandū magis manus nūciati editū citis:ergo nō dz operari remissionē p̄cie. ¶ Quarto mouear⁹ per simile q2 per secūdā cōcessionē p̄incipis nō videt p̄ima revocata:imo scōa cōcessio operat singularem effectū vt censeatur facta p̄or ex motu p̄incipis vbi alias ſ dubio cēseret facta ad postulatione partis nisi expresse dicat qđ facit motu p̄oprio.c.si motu p̄oprio.de p̄bē.in vj.Ita singlr Bal.in.l.nec dānosa.C.de p̄ci.impe.offe.p tex.no.in.§.& hec vero in bem⁹.in aut.vt nulli iud.coll.ix.sequit Lud.ro.reputās singulare & nouū dictū in.l.ij vero.§.de viro.in xxxj.col.ff.solūma.& in.l.i.in p̄.ibid.latius do.Alex.in.j.no.ff.q̄ quisq̄ tur.Raph.fulg.in.d.l.nec dānosa.& il.rescripta.cō p̄ci.impe.offeren.† Quinto qđ per secūdā nūciationē non ſit recessum a p̄ima facit ſmile:q2 scōa stipulatio q̄ continent idē q̄ p̄ima nūq̄ novat p̄imā.l.scire debemus.in p̄i.ff.de v̄b. obli.no.Bar.in l.pe.de p̄eto.stipu.Tamē ad hoc potes dicere q̄ ideo ſit q2 secunda stipulatio nihil valet cū non iterūt stipulantis.d.l.qui bis idē.& d.l.si dari.Sexto p̄iderari posset vnū nouum attentari q̄ quēadmodū secūda interpellatio facta debitori cū magis gravat & impedit moze purgationē vt tex.not.secm vnam lecturam in.l. traiectitie.§.de illo.ff. de act.& obli.quē ter.ad hoc no.Ludo Modoer.in.l. insulā.ff.ō verb.obli.Lud.Ro.in l.si post tres.i pe.cbar.ff.si qs cau.& in cōsil.cccliij.in scōo dubio.q̄ idē est materia nostra si post p̄mā nūciationem postea fiat alia secūda nunciatio:ista secunda geminata operetur q̄ nūciatoz non habeat beneficiū satisdādi.ō quo in.l.p̄etor.§.deide.& §.seq.j.eo.sicut geminata interpellatio tollit beneficiū purgatiōis moze & si boc cētvrū esset nouā limitatio ad.d.l.p̄etor.§.deinde.cū seq.Tamē eā non firmo nec pono p̄o constanti.Et tenēdo istam partē ꝛ Bar.nō obstat illud qđ no.Bar.in.d.l.Emili⁹.i p̄in.per illum tex vbi no.† q̄ per secundaz interpellationē de soluendo videat remitti mora p̄cedens.Naz istud notabile Bar.ita generaliter sumptū est falsum:q2 imo secunda interpellatio non solum remittit p̄cedētē:imo eaz aggravat.q2 vbi eam alias posset debitor purgare,iuxta.d.l.& li post tres certe geminata interpellatio impedit purgationē moze,vt statim q̄ p̄ime dixi. Jtē q2 inducta ad augmētū nō debēt operari ꝛ rūt vt statiz dixi:Salua tamē notabile Bar.in d.l.Emilius. illo intelligendo & restringendo in termino illi⁹ legis:quia dictū do.semper debet intelligi ſm legez quam allegat.vt inqt Bar.in l.nō solū.§.si liberationis.& ba.ff.de libe.lega.Sali. in l.si er cautione.in.x.col.C.de nō nu.pecu.cū alijs concor. Debet ergo itelligi ibi Bar.,put ēt declarat Alex.hic quādo pp p̄imam moram erat acquisitū ius interpellāti ad petendum aliquā speciem vbi p̄imo nō poterat petere nisi p̄etiū certe si postea interpellet vt det p̄etiū:bene videt recedere ab effectu p̄ime moze.i.ab effectu & ptāte petēdi illam p̄imā specie,vt est tex.in.l.post die.ff.de l.commi.al⁹ p secundā interpellationē nō remittit mora p̄cedēs imo magis auge tur,vt.§.p̄oxi.dixi. ¶ Querit Bar.si p̄io appellauit a sua diffinitiua viua voce,postea appellauit i scriptis:q̄ appellationē debeo p̄osequi.& cōcludit q̄ p̄imam quia illa est que rescindit suam.Contrarium tenet Angelus hic volens qđ secunda appellatio valeat & nō p̄ima dummodo vtraq; fit

iterpolita intra tps licitū p tex. in l. si quis libellos. cū gl. C. ō appel. vbi ōz q̄ est licitū integra recedere a prima appellatione. Sed certe tex. ille nō obstat put etiā mouerit Jmo. ꝛ enī ibi decidit quod si semel appellauit pōt recedere ab illa appellatione ꝛ interponere scōā appellationē, nō tñ ōt tex. q̄ interponendō scōā appellationē videat a prima recedere, ex q̄ ad eūdē appel. Idē q̄ Ang. ō Bar. ꝛ d. An. de bu. in c. dilecto. de appel. motus p simile. qz sicut p secundū testū vī recessū a prio. l. cū in secūdo. ff. de iustit. rup. Ita p secūdā appellationē ōz intelligi recessum a prima cū actus recedēdi a prima appellatione ita pēdeat a voluntate appellātis. sicut in testamentis. Ad hoc rndēt Mod. q̄ lex prohibuit paganū decedere cū duobus testamētis: ꝛ qz actus testādi est actus vltime voluntatis: ideo lex voluit q̄ stetur vltio: nō sic est in appellatione
10 in qua non prohibet geminatio. c. bone de appel. ¶ Tertia fuit opi. Jo. an. in d. c. bone. q̄ sequūtur do. de rota in decisione. cccclxiij. in antiquis, q̄ vtraq; appellatio valeat ꝛ sic in potestate appellantis prosequi q̄ velit p tex. in d. c. bone. ꝛ gl. in c. lotharius. xxxj. q. ij. istā opi. ꝛ Bal. in l. appellatione. C. de appel. ꝛ in c. sancimus. quo tpe miles. in vsi. feu. ꝛ in l. generaliter. ij. C. de reb. cre. Et tenēdo istā vltimā esset cautela q̄ appellatus posset q̄ iudex amitta: primā appellationē ꝛ ei deferat ꝛ det liberos dimissos tunc non posset amplī appellatio geminari ꝑm Bal. in l. eos. §. apostolos. C. de ap. ꝛ late sequitur d. Bar. vero in cautela. ccxlv. que incipit, vbi q̄s potest appellare a sua. ꝛ Ang. de Are. in l. j. §. j. ff. de lib. dimisso. Quid tenēdū opi. Bart. hic est cōiter approbata q̄ tenent Jmo. Rap. Cu. ꝛ late d. Alex. hic, Bal. in addi. Spec. in tit. de appel. iō v. col. in ver. sed pone ꝛ no. Bal. in cōsi. clxiij. q̄ incipit appellatū est bis super eodē Ang. ꝛ Bald. in d. l. si q̄s libellos. ꝛ Ang. in l. si quis cū procuratorio. §. fi. ff. de ocur. Ista m opi. Bar. late tz Lud. Ro. rndet ad obiecta in ꝛrū in pl. rij. q̄ incipit in presenti consultatione prio videndū est tz idē Lud. hic aliter distinguant. Eādē opi. tenēt Jo. de do. ꝛ Ab. in c. dilecto. de app. d. Ab. in c. tua nobis. ad fi. eo. ti. de ap. Pet. de Anch. in cle. j. de dolo ꝛ contu. Archie. in §. biduū. ij. q. vj. Et sic apparet q̄ opi. Bar. est cōiter approbata, ꝛ a legistis ꝛ canonistis stringedo dossum veritas huius articuli satis pēdet a fundamento Bar. appellatio rescindit in totū sententiā ꝑm verā opi. l. j. §. fi. ꝛ ibi Bar. ff. ad turpil. gl. ꝛ doc. in l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pac. ꝛ in l. furti. in prin. ff. de ōs
3 qui notā infami. ¶ Ex quo ergo prima appellatio habuit rescindere sententiā: illud quod semel decisum est semel amplī rescindendi nō pōt. l. nā si sub cōditione post defectū. ff. de iusto rupto. ꝛ ad dissoluendū. de spon. impu. ergo scōa appellatio pōt opari. Ad hoc bene facit q̄ ōt in simili gl. in l. si vnus §. pactus ne peteret in gl. magna. in fi. ff. de pac. que ōt q̄ primū pactū iam fecerit illud quod a secundo fieri nō pōt. quam gl. adde Lu. ꝛ Pau. de ca. hic. Istud fundamentū Bar. reprehēdit Bal. in d. l. appellatione. C. de ap. ꝛ in d. c. ap. ꝛ in d. c. sancimus. quo tpe miles in vsi. feu. d. c. Lud. Ro. hic eo qz applatiōi solūo pat remediū rescissionum. vt dicit Bal. sed opatur alia remedia. qz deuoluit cā ad superiorē. c. de dilectis filijs de cano. de appel. Idē differt tps appellationis prosequēde cū incipit currere a de interpositē appellationis. cle. sicut de ap. Un secunda interpellatio tz nō possit opari quo ad primū remedium rescissiuū, vt ōt Bar. p hoc nō reddit inutilis nec inualidat qz saltē operat quo ad alia remedia pfertim vt tempus longius cōpetat in appellatione prosequēda. Nec est icōgruū, rēiā suspēsam in lōgi⁹ tpus supēdi. l. pe. ff. de pre. sti. tex. clarus in c. veritatis. de do. ꝛ contu. ꝛ in c. ita quozudā de iudeis. Ad istud fundamētū rndet do. Alex. defendēdo Bar. q̄ istud interesse longioris vite appellationis nō est in cōsideratione put tenet gl. no. in l. qui bis idē. ff. de verb. obli. p quā Bar. ibi alle. no tex. in l. pater qui castrēse. in fi. ff. de ca. pecu Tu dic q̄ ista rnsio do. Alex. nō tollit obiectum: qz gl. in l. q. bis idem procedit in stipulatione in qua stipulatione ad hoc vt valeat: solū attenditur interesse pecuniarium ꝛ nō aliud interisse. gl. est in l. fideiussoris. ibi Bar. ff. ō pac. Bar. in l. stipulatio ista. §. alteri. ꝛ in l. quod dicitur. ff. de verb. obl. ꝛ est tex. in l. ij. §. sed ꝛ si forte. ff. iudic. sol. nimirum si in stipulatione non attendit interesse lōgioris vite. Nos aūt loquimur in sentētia vel appellatione in qua nō attendit interesse vt ōt Bart. j. in pē. q. dū allegat tex. in l posthumus. §. si q̄s ex his de inof. te. ergo si interesse accedat qualecūq; sit in sentētia q̄ appellatio ne attenditur mihi etiā ex alijs duobus non plz fundamentū Bar. ꝛ docto. quia istud fundamentum non est generale: qz appellatio non semper competit ad rescindendū sed etiam ad declarandum nullum q̄n sententia a qua appellatur est nulla l. j. si expressum. ꝛ ibi Bar. ꝛ alij. ff. de appel. ꝛ l. quedā mulier. ff.
fam. er. Sicut etiā bono ꝛū possessio ꝛtab. aliq̄n dat ad rescindendū. l. vt liberis. in verbo recessisse. C. de col. aliq̄n ad dcla, randū nullū. o. l. posthumo. ꝛ ibi Pau. de ca. ꝛ Alex. declarāt C. de bo. pos. ꝛtab. Sedo qz p secūdā appellationē recedendo a prima appellatione: certe respectu prime appellatiōis sniā remaneret firma. c. quod ad consultationē. de re iu. l. si. C. de
12 tēp. appel. ¶ Querit Bar si appellauit in voce, reseruato beneficio appellandi in scriptis: q̄ appellationē debeā prosequi. Et ꝓludit q̄ cēseat vnica tm̄ appellatio redacta in scriptis. Secūdū istā decisionē limita illud qō tz Bar. in p̄cedēti q. vt prō cedat q̄n appellationes sint simpliciter interpositē: sec⁹ si pri-
13 ma esset interpolita cū reseruatiōe, ¶ Nō apit tñ clare Bar. an tps prosequende appellationis incipiat currere a tpe quo appellatio erit redacta in scriptis, an vero prius. Tū in nauit q̄ incipiat a tpe quo interposita est prima appellatio viua voce, ꝛ istud expresse tz Bal. referendo Bar. hic in l. appellatione. C. de appel. Eo qz secundus actus non est secundo loco apellare sz ē appellationē nō scriptā redigere i scriptis: iō posset deraz tps pme appellatiōis: nō qz prima, sed qz vnica. d. l. instituo talis. ff. de jd. insti. cū alijs hic allegatis p Bar. Pau. de ca. hic refert q̄ vidit plia q̄ pluriū notabilū doctorū quid consuluerūt, ꝛ q̄ ēt ipse fuit tunc prsequut⁹. Nūc aūt tz ꝛiū qz pria appellatio censet poti⁹ quedā protesta. appellādi in scriptis q̄ q̄ sit appellatio viua voce. arg. l. fideico. §. j. ff. de le, iij. Vāt tz quod tps incipit currere q̄n redigitur in scriptis, ꝛ istud est vtilius appellanti: ergo sequē. est Bar. l. si q̄s intētone ambigua. ff. de iu. ꝛ istud vltimū tenet Jmo. hic ꝛ in c. sua nobis. ꝛ in c. dilecto. de appel. Adde q̄ ipse Pau. de ca. in pli. xv. qō incipit sup prio dubio clara est rnsio refert q̄ illi valētissimi doctores q̄ soluerūt ꝑm primā opi. Bar. fuerūt do. Ant. de bu. Pe. de Anch. ꝛ do. Onofrī⁹ de perusio. ꝛ eos ibi simpliciter sequitur Pau. de ca. ꝛ latī⁹ in pli. sequē. q̄ incip. In dubio prefati excellentissimi doc. Tamen. opi. quā tenet Pau. de ca. hic vī esse magis cōis. Eam etiā tenent Ange. ꝛ Bali. in l. si q̄s libellos. C. de app. ꝛ Ang. ibi ōt quod ista ser
14 vat consuetudo. idē tenet d. Ant. ꝛ do. Ab. in c. dilecto. de app. ꝛ do. Alex. hic. Querit Bar. ¶ si iudex tulit duas interlocutorias de eadē re ex qua acq̄ratur ius ꝛ a qua earū ocbeat appellari. Adde ei⁹ dictis. Primo inquātuz concludit Bar. q̄ per secundā interlocutoriā cōtrariam prime tollitur prima allegat tex. i. l. si op⁹. j. e. Illa lex parz vī nihil facit: eo q̄ ibi secūa interlocutoria faciebat expressam derogationez prime vt ibi p gl. ꝛ Bar. eo qz ibi pretor expresse revocauit primā cōmissionē factā nuncio denunciando nouū opus. prout etiaz illū tex. alibi declarat Bal. in. c. cū venissent. i pe. col. ō eo qui mit. i pos. Dic ergo melius facere p Bar. qz si p diuersaz interlocutoriā tollit prima vt iurib⁹ hic allegatis p Barto. quā to fortiō ōz tolli p contrariā. Ad idē bene facit illud qō tenēt do. de Rota in cōclusionē. v. q̄ incipit, ītē si post cōclusuz in cā vbi nota. tenēt q̄ post cōclusionē in cā ꝛ postq̄ iudex prōnunciauit esse cōclusuz in cā ista est sniā interlocutoria. Juxta gl. i. l. cū clericis. C. ō epi. ꝛ cle. Si postea admittat articulos reseu admittat partē ad pbandū vī reuocasse cōclusionē in cāza p admissionē vnius ex ꝛūz⁹ intelligit aliud revocatum. l. illo. d. ff. de acqui. her. Illā decisionem referūt ꝛ sequuntur do. Ant. ꝛ ꝛ Jmo. i. c. auditis. de pc. d. Abb. in. c. q̄n cōtra falsaz. in. xiij. col. de. pba. ꝛ in. c. cū dilectus. de fide instru. ꝛ do. de Ar
di. i cle. testib⁹. i. ij. col. ō testi. Bal. in l. pemptoria. in. ij. col. in q. quero si iudex. C. de sen. rescin. nō pos. do. Alle. in l. q̄ iussit in vlti. cha. ff. de re iud. ꝛ i cōsil. lxxij. i. iij. vol. qō inci. vī pma. cōsideratiōe dicen. in stātia. in. ij. coz i iij. cōsi. lxxvj. in. iij. vel q̄ ici. cōsideratis bis de gb⁹ i themate ātescripto. Et no. diligenter istā decisionem: quia ibi prima interlocutoria traxerat secum executionē pronūciando concl⁹um in cā: ꝛ tamen
15 revocatur per secundā interlocutoriā cōtrariaz. Et pondera q̄ istud est etiā de mente Bart. si subtiliter inspexeris qui in indistincte vult per secundam interlocutoriam diuersam vel ꝛtiā prime tolli primā: nec distinguit an prima traxerit secū executionē, put distinguit in vltimo mēbro. Ergo ex mente Bar. ē qō ēt si prima interlocutoria traxisset secū executionē adhuc tñ tolleret p secūdā ꝛtiam diuersaz. Sed aduerte q̄ Bar. met. ō. declarat se intelligere istā. q. q̄n. j. interlocutoria pōt tolli p ꝛtiā, qō non videt esse q̄n prima traxerit executionē, vt no. in. d. l. qō iussit Bar. i. l. j. §. fi. ff. de preto. stipu. Et in
16 hoc etiā Bart. vī sibi aliquater. j. contrariare dum in vltimo mēbro allegat l. apud anfidiuz. ff. de optio. leg ai. ¶ Nūquid interlocutoria traxerit secū executionē iudex nō potest eaz revocare, nisi de cōsensu partium, vt no. Bart. in l. j. §. fi. ꝛ do. Alex. in. d. l. qō iussit. in vlti. char. ꝛ dicam Bart. in l. si opus. j. eo. Intellige tamen conclusionē Bar. qō per secundam in-

terlocutoriam

terlocutoria ꝓ ia vel aduersam tollit pms: qñ apparet iudicē habuisse notitiā ꝛ scientia de prima. Alias iudex nō intelligeret revocare primā interlocutoriā q̄ ignorat. c. cū olim. ō re iud. p regula. l. mater decedens. ff. de mon. test. fm Bar. in d. l. iussit. in fi. Et licet do. Alex. ibi poneret q̄ Bar. sit ꝓ ius bis que ꝛ hic: tamē illa potiꝰ est limitatio q̄ ꝓtectas. Et idē q̄ ibi Bar. tenet do. Abb. in d. ca. cū olim. ꝛ in cōs. cxlviij. qō incipit. In q̄one que vertit. Et in istis locis declarāt Bart. ꝛ doc. quādo iudex ꝓsumat habere scientiā ꝛ notitiā p̄cedentis interlocutoriæ ꝛ qn̄o. ¶ Ultimo inquantū Bar. q̄rit si pars ꝓ uribꝰ vicibus eduxit vnā scripturā coram iudice an posset vti viraq; ꝓductione: ꝛ reliquit cogitandū. Veritas est q̄ pōt ex vtraq; se fundare ex quo per sedam nō vr̄ recessum a prima vt superius late firmauit ꝛ firmat et do. Alex. hic.

1 ¶ Remissio renunciatiōis cōcessa pfalsum ꝓcur. non nocet.
2 Falsus procu. nō pōt et via satisdationis facere remissionez.
3 Falsus procurator non gerit personam domini.

1 **Cum remissiōe.** ¶ Remissio renunciatiōis cessa pfalsum procuratoꝛ es nō nocet dño. h. d. De qua materia dic vt p Bart. in l. de pupillo. §. fi. s. eo. Et iste tex. lo quit qñ dñs renunciauit nouum opus: ꝛ aliqs tanq̄ ꝓcurator nunciatis cōparet qñ petit remissio. Si aut ipsemet ꝓcurator nunciasset tūc ꝓcederet principiū huiꝰ legis. Et aduerte ꝓ intellectu huiꝰ tex. ꝙ aut iste vult facere gratuitā remissionē: ꝙ clarū est q̄ nō pōt: et si esset verus ꝓcurator: nisi haberet mādatū cum libera: vt p Bar. in princ. huiꝰ l. vbi dixi. Aut vult facere remissionē mediante satisdatione: ꝛ ꝓcurator datus ad nunciandū hū posset: vt in
2 ¶ prin. huius legis. ¶ Sed falsus procurator nō pōt et via satisfa
3 datiōis facere remissionē: ¶ qz falsus procurator nō gerit personā domini. l. procurator cū peteret. ff. rem ra. habe. Et istō vult dicere iste tex. ibi quolibet interueniente. ꝛ ita et in specie declarat istum tex. Bal. hic.

Lex xliij.

1 **Qui viā.** ¶ Rōne seruitutis rustice nō potest nunciari nouū opus: sed dꝫ per cōfessoriā seruitutis vēdicari. h. d. Ista legem ꝛ eius gl. expedit in l. j. §. fi. vbi bar. ꝛ alij ponūt. s. e. Jas.

Lex xlv.

1 ¶ Leges africani sunt difficiles ꝛ subtiles.
2 Confessoria ꝛ negatoria competunt ꝓ seruitutibus psonalibus ꝛ realibus: ꝛ etiā ꝓ omni iure incorporali.
4 Prorutisdictiōe ꝛ ꝓ iure patro. ꝛ hic ꝓ iure ꝓsentādi ecclesia cōpetit quasi confessoria: ꝛ non cōfessoria simpliciter.
5 Confessoria ꝛ negatoria licet sint actiones reales: tamē cōpetunt et ei qui est in quasi possess. ils in ea turbetur. alie tamē actiones reales regulariter non competunt.
6 Cōfessoria ꝛ negato. dant nō solum ꝓ cōstituentē seruitutē sed et ꝓ quencunque alium tertium impedientem.
7 Patientia in uribꝰ incorporalibꝰ habet ꝓ quasi possessiōe.
8 Existens in quasi possessione seruitutis pōt intrare cōfessoriā quamuis vicinus adhuc nihil ceperit edificare: ꝛ hic non molestet cum cui debetur seruitus.
9 Confessoria ꝛ negatoria quibus verbis proponantur. 32.
10 Agens cōfessoria vel nega. reo existente contumace nō cogit perseverare super actione vel libello ꝓpositio ꝛ oblato.
11 Licet seruitutes reales sint debite fundo ꝛ ple. queter sententia def. fundo: tū ꝓcedit libellus in q̄ petit declarari ius esse vt non esse persone. ꝛ sic quod sibi debeatur seruitus realis.
12 Propter contumaciā cogit quis cauere de nō nunciando nouum opus ꝛ sic de non protestando ꝛ consequenter de non vtendo iure communi quod alias sibi competeret.
13 Ille dꝫ sustinere partes petitoris qui habet subire onus ꝓbandi de iure suo.
14 Conuentus actione cōfessoria pendente tali iudicio si se defendat interim non prohibetur edificare.
15 Licet nūciator habeat re vera ius seruitutis: tamen si non est in quasi possessione talis seruitutis: nō pōt effectualiter nunciare: imo nunciatio per eum facta potest sperni.
16 Ad hoc vt cōpetat confessoria existenti in quasi possessiōe sufficit ꝺictio verbalis facta in iudicio de qua appareat in processu in qua aduersarius negat: dato quod de tali ꝺictione non sit facta mentio in libello.
17 Agi dicitur quando lis cōtestata ꝛ non prius: sicut peti dicit lite contestata. 20.
19 Stante statuto quod si quis perturbet aliq̄ in sua possessione incidat in tantā penam. per negationem factam in iudicio ꝺicendo libello dꝫ quis perturbare in quasi pos. ꝛ hic incidit in penam statuti. 20.
21 Cōtra diffamantē verbaliter non datur interdictū vti pos.
22 Una differentia inter confessoriam ꝛ interdictum vti pos.
23 Dufheit ꝺictio verbalis facta in iudicio non nega. ad hoc vt possidenti competat confessoria.
24 In uribꝰ incorporalibꝰ nō solū patientia cōuoluntarie pstat habet ꝓ quasi pos. ꝛ quasi traditione sed et patientia q̄ reꝰ inuitus prestat coactus officio iudicis habet ꝓ quasi pos.
25 In istis uribus incorporalibus patientia idēoperatur quod missio in pos. in corporalibus.
26 Contra reum latitantē fit missio in pos. omnium bonorum.
27 Si ex forma statuti vel legis dꝫ quis consequi aliquod premium si egerit tale quid intelligitur si egerit ꝛ probauerit.
28 Agens negatoria q̄ propter contumaciā factus est de reo actor tenetur ꝓbare duo. s. predia esse suum, ꝛ cum esse liberū.
29 Ex possessiōe ꝓsumitur dñium quādo incidenter deducit. 36.
30 Quotiescunq; originalis status rei cōuenit intentioni actoris. ꝛ ꝺicit intentioni rei: fortior est ꝓsumptio q̄ resultat ex illo originali statu q̄ sit possessio uris q̄ est penes ipsum reum.
31 Contumacia in vno non debet nocere in alio.
32 Confessoria ꝛ negatoria quibus verbis proponi debeant.
33 Tota vis ꝛ effectus libelli cōsistit in ipsa cōclusione. sic etiā in rescriptis attenditur conclusio.
34 Verba negativa q̄ virtualiter aliq̄d ponūt cēsent affirmativa.
35 Cuius vtilitatis est. quod cōfessoria ꝓponatur verbis affirmatiuis, ꝛ negatoria negatiuis.
36 Ex quasi possess. probatur dominium quādo venit incidenter.
37 Quis sit verus intellectus ad principium nostre legis.
38 Quasi poss. seruitutis nō trāsfert onus ꝓbādi in aduersarium qui habet ꝓsumptionem uris ꝓ se de libertate rei.
39 Etiam ꝓsumptionem uris ꝛ de iure admittitur probatio in contrarium per confessionem partis.
40 Quelibet res ꝓsumit esse libera nisi ꝓbetur seruitꝰ imposita.
41 Cum feudum sit quedā seruitus. in dubio est ꝓsumendum quod res sit allodialis ꝛ sic libera, non autem feudum.
42 Quasi poss. status vel qualitatis q̄ ineſt actualiter. vel est apta inesse originē trāsfert onus probandi in aduersarium.
43 Feudū nō ꝓbat: ils ꝓ processu priuilegio soluat aliquid annuum.
44 Quasi poss. alicuius status vel qualitatis que necessario non concordat cum origine rei: imo ꝺicit ꝛ cōuenit intentioni aduersarij non relevat nec transfert onus probandi.
45 Si filius sit in quasi pos. existētie sui uris, ista quasi pos. trāsfert onus probandi aduersariū quod ut in patria potestate.
49 Si adsit constitutio ꝙ alis q̄ ois instrumēta usuariorū ꝓsumant usuraria, ꝛ probatur q̄ aliqs de presenti est usurarius: ꝓ hoc instrumēta retro facta nō ꝓsumuntur fuisse usuraria.
47 Quasi possessio alicuius uris q̄ haberi non pōt sine cōsessione priuilegij nunquam relevat ab onere probandi.
48 In his que veniunt expedienda officio iudicis hoc illud officium implo. retur principaliter sive incidenter no iuratur in litem sed interesse debet vere probari.
50 Restitutio rei vend. iure actionis in rei vendicatione.
51 Leges rei vēdi. pōt libello per re iure actionis nō solū se declarari dnm: sed etiam petere rem cōdēnari ad restituendū.
52 Qui tenetur ad nudam cautionem tenetur etiam ad obligandum omnia bona sua.
53 Si post prestitā satisdationē ō iudicio sistit: dño qui monit questionem libertatis seruo se absentet cōtumaciter per annum: ex hoc conclu. pitur seruus vt a iudice pronuncietur liber.
54 In penalibus an dispositum i vno ex corelativis habeat locum in alio.
55 Lex quamuis penalis: tamē fauore pie cause vel fauore ecclesie est extendenda.
59 Ciuitas q̄ elegit alios in potestatē ad quid teneatur. 57.
58 Quando periculū est in mora super potest imitare cēpus legale, ꝛ ifi a modicum tempus interpōere primum decretū.
59 Qualiter interdicto vti pos. interponat primū ꝛ fm. decretum.

1 **Si prius.** ¶ Iste lex est africani: ergo segtur q̄ est tota difficilis ꝛ subtilis. Ista ꝓnam facit Bart. in l. cū quis. in prin. ff. de sol. Et t[illegible]aph. eo. hic qñ ista lex est notabilis ꝙ sit in materia seruitutū etiā fm Pau. de ca. est singularis ꝛ difficilis ꝛ notabilis ꝛ omnibus legibus que loquunt ꝛ ista materia Summa ista legē ꝛ diuide vt p Bar. hic. Et ꝓmitte aliqua ad euidētia: vt p Bar. Pau. de ca. ꝛ do. Alex. hic. Vel breuiꝰ summa si reus cōuentus cōfessoria vel negatoria est contumax in p-
2 batiōis translatiōe, eponit. h. d. ¶ Ad euidentia ꝓmitte q̄ ꝓ seruitutibus cōpetit confessoria ꝛ negatoria. ꝓ confessoria dat ille q̄ prētēdit deberi seruitutē personalē ibi: vel realē predio suo. Negatoria vero dat ꝓ libertate tuenda: ꝛ sic ad negandū seruitutem: ꝛ sic competit ei qui negat debere seruitutē l. ij. in prin. §. j. ꝛ. l. sicuti. §. sed si queratur. ff. si seruit. vēd.

t l. vti frui. §. fi. ff. si vsufr. pet. t §. eque. inst. de act. t de vtraq; loquitur ista lex. † Et aduerte diligenter qō predicte actiones cōfessoria t negatoria cōpetunt nō solū pro seruitutib⁹ personalibus vel realibus. vt. s. dictū est: imo generaliter cōpetunt p omni iure incorporali. Ita firmat solus Jo. fab. in d. §. eque. in. ij. col. in pīn. alij ibi nihil tangunt: vnde scōm eū cōpetūt ēt pro iure pascuorum. Item pro iure pedagij: ita refert tenere doc. in c. constitutus. de reli. do. Itē scom eum cōpetunt p iure decimarū ꝑm doc. in c. tua. t in ca. prohibemus. de decim. Pro ista cōclusione facit generalitas tex. in d. §. eque. vbi generaliter dr qō si qs agat ius sibi esse: hz tales actiones reales. † Adde ēt Bal. in rub. C. de vsufr. vbi tz qō p iurisdictionē, t p iure patronatus sicut, p iure presentandi ecclesie cōpetit quasi cōfessoria: t sic nō cōfessoria simpliciter: eo q; scōz eū nō sunt propie seruitutes: cum nō habeāt ex oppolito ꝺ̄ riā proprietatem: ex qua formaliter distinguantur: sed bene sunt quasi seruitutes: seu ad similitudinē seruitutū: ideo competit quasi cōfessoria. sed reperio q ꝺ̄ tū tenuit ipsemet Bal. in c. significāte. in pe. col. de app. vbi plenius q̄ alibi loquit: t cōcludit tz q pro istis similibus iurib⁹ incorporalib⁹: puta pro iure pedagij vel, p iure passagij vel, p iurisdictionibus non cōpetat negatoria vel confessoria: sed solū competat officiū iudicis. t mouet, q; licet in qōne passagij videantur cōcurrere extrema habilia ad, pducendū actionē cōfessoriam vel negatoriā. s. soluens: t eius respectu vī q̄dā seruitus: t recipiēs t hoc respectu videt quedā libertas. t locus circunscribendus actus: puta pons: vbi soluitur pedagium: tamen melius ē dicere scōm eum q nullo mō sit seruitus nec libertas: sed potius fit q̄dā iurisdictio t potestas: t sic nō cōpetat cōfessoria vl negatoria officiū iudicis: p ista parte videret facere: q; nō strum nō est extendere actiones vt cōpetāt ad alios casus nisi quatenus reperiē extensum a legislatore: put videmus extendi in ti. de bo. possidere. peti. t in seq. t in alijs similibus. Istud idē cōfirmo: q; tz rei vendicatio non cōpetat pro seruitutibus: t sic pro istis iurib⁹ incorporalib⁹. l. vendicatio. ff. ō rei ven. gl. in §. j. in verbo rē corporalē inst. de ac. tū publiciana cōpetit ēt pro seruitutib⁹: t sic pro istis iurib⁹ incorporalibus hoc mō. nā si seruit⁹ cōstituat alicui a nō dño t bona fide p tali seruitute cōpetit publiciana tex. est i l. si ego. §. j. t ij. ff. de pub. t rō diuersitatis est: nō ideo rei vēdicatio nō daf, pseruitutib⁹: eo q; p illis prodite sunt speciales actiones. s. negatoria t cōfessoria vt dictū est: t hoc qū tales seruitutes sunt a dño cōstitute. sed qñ essent cōstitute a nō domino tunc q; non cōpetunt cōfessoria t negatoria: fuit necessariū publicianā extendere ad istū casuz. d. l. si ego. §. j. t ij. ergo confessoria vl qua si cōfessoria non cōpetit pro omni iure incorporali. Tamen p primā opin. tz Pau. de ca. in l. vt pomum ad fīnē prin. ff. de ser. vbi tz qō pro iurisdictiōe t p iure eligendi prelatū cōpetit vtilis cōfessoria allegat Jnn. in ca. abbate sane. de verb. si. Adde ēt qō illud tz Jo. fab. quod cōfessoria t negatoria competāt nō solum pro seruitutibus: sed etiā pro alijs iuribus incorporalibus. tz ex presse Jnn. in c. inter quatuor in gl. ij. i pn. de maio. t obe. t Jnn. in c. examinata. de iud. Itē adde quod pro iure exigendi vectigal cōpetit quasi cōfessoria t negatoria scōm Bar. in l. si publicanus. §. fin. in vl. colum. ff. de pub. t ibi Bartol. allegat Spe. q idē tz in tit. de cau. pos. t pprie. §. q; vero. ver. quid de colligētibus. idē tz Bal. in c. j. in vl. co. de mili. vas. q cōtu. est. t in c. j. in ij. col. ad fi. in ti. que sint regalia. in vsi. seu. t ista videt esse cōis opīa. ¶ † Secō ad euidentiā premitte q tz alie actiones reales regulariter nō cōpetant ei qui est in possessione actuali. l. in rē la. j. in pīn. t l. officium. ff. de rei ven. t l. vni. C. de ali. iu. muta. cau. fa. tamē cōfessoria. t negatoria tz sint actiones reales cōpetunt ēt ei qui est in quasi possessiō si in ea tur betur. tex. est in l. t si forte. §. sciendū t ibi Bar. no. ff. si seruj. ven. t in l. vti frui. §. fi. ff. si vsufr. pe. t tex. in d. §. eque. t Bar. hic in v. op. prime partis. t est gl. no. in c. examinata in verbo possidebas. de iu. Et limitat singulariter Bar. in l. fi. ff. de alie. iu. mutā. cau. fac. t circa hoc vide q̄ statiz dicā in secō notabili. † Itē actiones cōfessoria t negatoria dant non solū ꝺ̄ cōstituentē seruitutem: sed ēt ꝺ̄ quemcunque aliū tertium impedientem. tex. est in l. si quis diuturno. §. fin. ff. si ser. ven. t in d. l. vti frui. §. vtrum. tan tunc requirat quod saltem ille tertius ptendat sibi deberi seruitutē. declarat gl. i l. apud trebatiū. §. idem trebatius. in verbo nō est. ff. de aqua plu. arcen. t gl. in l. si cum meus. §. j. si ser. vē. Item in ista lege figurat casum in terminis, put format Bal. in auc. ei q. in vt. col. C. de bo. auto. iud. pos. t in c. j. de eo qui mit. in pos. cā rei seruan. t ibi ēt Bal. declarat aliqualiter istā. l. cuz suis gl. t ibidē Lano. presertim do. Ant. reassumunt totā materiam

b ff. no. l. ¶ Pōdera primo tex. ibi si prius q̄ edificatum ꝺ̄ esset iste tex. loquitur qñ nihil adhuc erat factū ꝺ̄ius seruitutis t sic cōfessoria solū intentabatur. Aret. in d. §. eque. in j. no. qui idem tz pro declaratione iuris seruitutis non aūt propter aliud interesse ꝺ̄ rem contumacem t nō defendentem fit missio in quasi possessione iuris petiti. ex primo decreto cū reus caucat de non impediendo nec faciendo aliquā nouitatem do
7 nec docuerit de iure suo: † q; patientia in iuribus incorporalibus habet pro quasi possessione. l. quoties. la. ij. ff. de seruj. Si aūt aliquid edificū iam esset factū tunc ꝺ̄ contumacem fieret missio in possessionem illius operis tā facti. l. a quo fund⁹. j. ti. j. t ponit Bar. in iij. oppo. t trib⁹ sequentib⁹ prime partis. Si vero cōfessoria intentaretur pro seruitute constituenda vel ad interesse propter prohibitionē preteritā: tunc ꝺ̄ reū cōtumacē t latitanté fieret remissio in omnia bona. l. in cui⁹. ff. si ser. ven. de quo tex. t eius intellectu Bart. in x. op. prime
8 partis dicetur. j. in gl. ¶ † Secō not. ex eisdē verbis si prius q̄ edificatū esset iuncto intellectu glo. hic esset tex. no. qō existens in quasi possessione seruitutis pōt intentare cōfessoriam: q̄ vicinus adhuc nihil ceperit edificare: t sic nō molestet eū cui debetur seruitus. Et sic pondera hic esse ter. no. qō cōfessoria cōpetit ei q. est in quasi possessione seruitutis: t nondū molestat in illa quasi possessione. Tā ꝑm Bar. j. in ij. op. prime partis: tz reus nondū cepisset edificare. Fecerat tamen preparamenta ad edificandū. Et sic quemadmodū cōfessoria competit ꝺ̄ turbantē quasi possessionē seruitutis. l. ij. §. j. t l. sicuti. §. sed si queratur. ff. si ser. ven. ita ēt competit ꝺ̄ eum q fecit p paramenta ad molestandū. ita est tex. not. hic iuncto eo qō ot
9 Bar. j. in ij. op. † Tertio no. ex tex. ibi ius vicino non esse: iuctis sequentib⁹ hic esse tex. ꝺ̄ opi. Placent. relatā p gl. in l. §. j. ff. si ser. vend. t in §. eque. inst. de act. Nā ōt Pla. quod iō datur cōfessoria: eo q; proponitur verbis affirmatiuis: negatoria vero, q; proponitur verbis negatiuis. Hic habes text. i ꝺ̄ium vbi cōfessoria, pponitur verbis negatiuis: t negatoria verbis affirmatiuis. vt ēt ēic p gl. de quo tāgit lati⁹ Bar. in v. oppo. secunde partis. vbi saluat opinio Placen. ibi dicitur.
10 † Quarto no. ex isto tex. q agēs cōfessoria vel negatoria: reo existente cōtumace: nō cogit pseuerare super actione vel libello ppolito t oblato. Cum iste ter. velit qō reus debeat fieri iudicto. t sic habes limitatiōnē ad aūt. qui semel. C. qūo t qñ iudex q̄ vult qō actor teneat pseuerare in libello t actione intentata vsq; ad fīnē iudicij. no. p gl. t oēs in l. edita. C. de edend. Et tz Bar. j. in vj. opp. secunde partis principalr rñdeat ad istū tex. quo ad d. aut. q semel. tā plani⁹ rñsio est q̄ in illa aūt. peedit reo instanti. Ibi em ōt tex. qō actor tenetur perseuerare in actione proposita si reus instet: sed istud non pōt in tex. nostro dici: ex quo reus est cōtumax t se nō defendit. ¶ Quinto no. ex tex. vnā penā contumacie: q; trāsfertur in eū omne probandi vbi alius reus nō tenebatur probare: simile est in l. si quis emptionis. §. pe. C. de prescr. xxx. an. t in l. cōsentaneū. in fi. C. qūo t qñ iudex. Idem est in odiū negātis. iuxta aūt. ꝺ̄ propriā. C. de nō nu. pec. t l. cū de indebito. in prin. ff. de proba.
11 ¶ † Sexto no. q; tz seruitutes reales sint debite fundo t consequenter detur snia fundo. l. q in aliena. §. fi. t ibi Bar. no. ff. ō neg. gest. Tā hic est tex. q procedit libellus in q̄ petit declarari ius esse vel nō esse plone: t sic q; sibi debeat seruit⁹ realis eo q; intelligit sibi tanq; dño pdī: t sic ad predā vtilitatē. Et ita p istū tex. et Bar. j. in vj. op. scde partis istius tex. Idē idē tex. in l. ij. in prin. t ibi Bar. ad hoc no. ff. si ser. ven. Bar. in l. fi. §. sinaūt. C. de bo. q̄ lib. t in d. l. qui in aliena. §. fin. t Bal. in
12 rub. C. de vsufr. ad fi. ¶ † Septimo no. ex hoc ter. q propter cōtumaciā cogit q̄ cauere de nō nunciādo nouū opus: t licē protestādo t cōsequēter de nō vtendo iure cōi q̄ alias sibi cō peteret. Ex quo sequit qō p officiū iudicis pōt alicui imponi silentiū ad tps: imo subsistente cā pōt p officiū iudicis petigi alicui silentiū per petuo imponatur: vt est gl. ord. in l. si concedat. t ibi Bar. ad hoc no. ff. de fidei. t Bart. in l. si finita. §. eleganter. t ibi latius mod. j. de dam. infe. t Bart. in l. aureli⁹.
13 §. si centū. p illū tex. ff. de lib. leg. ¶ † Octauo no. ex isto tex. in fi. quod ille ꝺ̄ sustinere partes petitoris qui hz subire onus probādi de iure suo, facit. d. l. sicuti. §. sed si querat alibi ꝺ̄ sustinere partes petitoris ille q prius pronocat ad iudicium. l. in tribus. ff. de iu. declarat Bar. in l. de pupillo. §. fi. §. eodē.
14 ¶ † Nono pōdera subtiliter ꝑm Raph. cu. hic esse textū notabilem quod conuentus actione confessoria pendente tali iudicio si se defendat interim nō prohibetur edificare. Similiter econtra cōuentus negatoria pendēte tali iudicio non prohibetur interim impedire agentē ne edificet. Istud pz in hoc ter. vbi cōuentus cōfessoria eo q; fuit cōtumax cogitur cauere de nō edificādo: vt ōt tex. ibi non prius se edificaturum t, ergo si non fuisset contumax non debuisset cauere : nec sibi

fuisset

1 Jurisdictione. Adō q̄ iurisdictio sit seruitus. Bart. i l. si ego. §. j. i fi. §. de pub. t inl. iusto. vbi iad dictio. §. non mutat. ver. si obst. ff. si cerpe. Purp.

2 Edificatū. est. Habes ex principio hui⁹ l. iūcto fi. q possessio realis seruitutis nō liberat ab onere pbidi. Hec adde Mich. de neap. i §. eque. col. j. in fitu. de act. Purp.

3 Nono pone hoc not. Sed respōde aliter vt per Jas. i l. in pronicia. li. col. j. ō. eo. Purp.

fuisset ei gratia manus ad edificandu: ergo alias cessante cõtumacia põt vbere edificare. facit tex. in l. pe. ff. de a qua quoti. z citi. Et z hoc correlarie põderat Raph. cu. hic esse tex. ꝯ illud qd tz Bart. in l. in prouinciali. §. i. c. vbi tz qd intentata actione cõt diuidendo. z implorato officio iudicis mercenario illi deseruienti an statim edificio teneatur supsedere ab opere alias totũ quicqd fuerit edificatũ post tale officiũ iudicis erit demoliendu. sicut si esset edificatũ post factã nũciationẽ. Tu aũt defendẽdo Bar. in d. l. in prouinciali. §. i. rũde dupli. Primo q Bar. ibi expresse loquitur qñ officius iudicis deseruiens actioni cõt diuidendo fuit ad hoc expresse intẽtatũ. ad prohibendã ne aduersarius interim edificaret nimirus si edificat ibi per aduersariũ p vĩ attẽtati venit destruendũ. Sed in hoc text. cõfessoria fuit solũ intentata. vt declaret ius seruitutis nõ aũt fuit imploratum officius iudicis mercenarii illi deseruiens ad prohibendũ interim edificari. Secõdo dico quod inductio q facit Raph. cu. de hoc tex. videtur esse vitiosa. nã in isto ter. bene probat a ꝯio sensu. qõ si nõ esset contumacia rei conuenti qõ releuaretur ab onere cauendi de non edificãdo nec turbãdo actorẽ p hoc tamen iste tex. non concedit reo se defendẽti q alias possit edificare. ¶ Decimo subtiliter no. ex ista lege ꝑ Raph. cu. hic videri tex. in prin. p opinionẽ ꝯ tz singulariter Bar. in l. j. in prin. in. vĩ. q. §. co. Vbi tz qd nunciator habeat re vera ius seruitutis: tũ si non est in quasi possessione talis seruitutis nõ põt effectualiter nunciare: imo nunciatio p eũ facta põt sperni. Et sic ad hoc vt nunciatio possit effectualiter fieri ex cã impositiua: z consequẽter rõne seruitutis duo copulatiue requirunt qd nunciãs habeat ius seruitutis. Item q sit in quasi possessiõe illius seruitutis alias prius nõ sufficeret. Pro illa opi. Bar. vr esse tex. i ista l. in prin. vbi actor q egit cõfessoria nũciauit nouũ opus: sed nõ erat in quasi possessiõe seruitutis ꝑ in tellectũ gl. approbatũ. Decidit in hoc tex. qd nunciatus nõ impedit edificare p q in isto text. nõ fuisset contumax poterat edificare: ergo si nõ fuisset ꝓtumacia potuisset sperni nũciatio istius actoris q nõ erat in quasi possessiõe seruitutis. Sz certe ista inductio nõ videt posse ꝓcedere duplici rõne. Prima ꝓpter illud qd dixi in precedenti notabili. Secũda q in prin. huius legis nulla interuenit nunciatio noui operis sed solũ fuit actũ confessoria. z dicere qd in principio huius legis ẽt fuerit facta nunciatio ad hoc vt ista l. q ruat ad titulũ ẽ diuinare. vt dr Bart. in prima op vbi p hoc reprehendit glo. z isto mõ iste tex. non vigeret. p predicta cõclusione Bar. Imo fortius iste tex. in secũda parte in verbo. deq; fortiter stringit ꝯ illã cõclusionẽ Bar. put etiã ponderat ipsemet Raph. cu. hoc modo inducendo. Nã in ista secũda parte reus cõuentus negatoria erat in quasi possessione seruitutis z nõ actor. put gl. z oẽs indifferenter tenent. z ꝓpter eius cõtumaciã priuat illa sua quasi possessione cauendo vt in litera iurta l. pe. C. de ser. Et tamẽ sic priuat quasi possessione seruitutis põt nunciare nouũ opus. Patet q z in hoc ter. dr q tenẽt cauere q nõ nunciabit: ergo p q nõ põt nunciare. alias cautio esset superflua ergo hic est tex. forma lis sic subtiliter inducẽs q rõne seruitutis põt qs nũciare nouum opus q̃uis non sit in quasi possessione ipsius seruitutis ergo ꝯ Bar in d. l. j. in pn. in vĩ. q. §. eo. Tu defendendo Bar. potes rũdere ad istũ tex. q tz iste reus contumax sit priuatus quasi possessione ꝓpter contumaciã: tã nõ est priuatus irrenocabiliter. cũ possit intra annum ꝓstita satisdatione de iudicio sisti. z solutis expensis: revocare illã quasi possessionẽ. z cessabit cautio. nec tenebit aliter docere de iure suo. l. si quis emptionis titulo. §. sed z si quis. C. de ꝓscri. xxx. anno. z firmat expresse Bar. in vj. op. prime partis. ergo. ꝓpter hanc potentiã revocãdi quasi possessionẽ. bz ẽt potentiã in futurum nunciandi. merito cogitur cauere. Non enim text. loquit de nũciatione in actu sed potentia. De veritate tamen illius conclusionis Bart. in d. tĩ. q. ibi dixi z eũ reprobaui z cõiter damnat. ¶ Bl. in verbo. iuberet diuide in tres. put tres remouet oppositiones quasi magistraliter formal Bar. hic in iij. q. xx. op. secũda ibi. sed si sic non põt. tertia est ibi. vel aliarum rerũ. ¶ In
16 secũda parte gl. ex dictis Bar. in v. op. † habes notabilem conclusionẽ ꝯ multum signa qõ ad hoc vt competat confessoria existenti in quasi possessione sufficit ꝯ dictio verbalis facta in iudicio de qua appareat in ꝓcessu in qua aduersarius neget dato q de tali ꝯdictione non sit facta mentio in libello. Istud dictũ no. singulariter Bar. ex isto ter. ꝑ intellectũ Oy. z gl. q̃ isto dicto Bart. transeunt indifferenter oẽs hic. Adde qõ istud dictũ Bar. dr Bing. de are. cc singularissimũ. in §. eque. i ĩ. col. inst. de act. ¶ Tu aduerte q tz Bart. hic intelligat istũ tex. z oẽs sequant q in isto tex. nõ iteruenerit aliqua turbatio vel inquietatio facti ꝯ interuenit ꝯdictio verbalis per negationẽ rei q rãdendo libello negauit z ꝯdixit. Videt q ista fuit pessime dictũ ad ista tex. q in isto tex. reus conuentus fuit ꝓtumax. z nullo mõ se defendebat: quo ergo verũ est q ex ꝓcessu apparebat qõ in iudicio ꝯdixerit libello vel negauerit nec ex intellectu gl. colligitur istud qõ dr Bar. Imo potius gl. presupponit ꝓpium. put etiã declarat Bar. in iij. op. Nam gl. presupponit qo reus erat absens z contumax. z ideo tuẽr cogit captis pignoribus z mulcta indicta. Nec etiã intellectus Oy. põt facere q istud colligatur in hoc text. Et si tu subtilis dicere qõ dictum Bar. põt colligi ex text. dum dr agere ius vi
17 cino non esse põderando verbum ageret. † Agi enim dr qñ est lis contestata z nõ prius. sicut peti et dr lite contesta. l. amplius non peti. ff. re ra. habe. Et q agi dicat qñ est lis contest. z non prius habes gl. singularem in l. ii postea. in gl. j. ff. de pec. q̃ gl. ad hoc reputat singularem Bal. in ca. qm ꝯ falsam. in vj. col. de ꝓb. Idẽ tz Bar. licet nõ sit recordatus de illa glo. in l. nã z postea. in prin. in primis verbis. ff. de iureiur. Pau. dõ ca. in l. fi. C de codi. Si autem hic fuit lis contestata: ergo fuit responsum libello per negationem z ꝯdictionem. vt dr Bart. per l. j. cum ibi traditis. C. de li. contesta. Ex hinde in antea re fuit cõtumax. z deinde non se defendebat: q dico q quamuis verbum peti intelligatur lite contestata secus tamen est i verbo agere. ita tz Bal. in l. cũ qs. in pe. col. C. de fur. z fac. ign. vbi expresse reprehendit gl. in d. l. si postea. ff. de pec. z hoc dubitant Bal. z Sal. in l. si quis maior. C. de transac. Sed o z melius etiam fatendo q verbũ agere intelligatur lite contestata. istud ꝑcederet quando text. loqueret in petente: q dicere fuisse actum sicut quando dicimus petitũ. d. l. amplius nõ peti. sed text. dr agere ius vicino nõ esse. z immediate subdit nec res ab eo defenderet. Ponderaq illa qualitas nec res. intelligit cũ ageret: qualitas enim intelligitur sm tempus verbi cui adiũgitur. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa. l. titi. z ibi Bar. ff. de test. mil. z late Bar. in l. ex facto. i prin. ff. vul. z pup. Tunc ergo cũ ageretur nõ defendebatur res a reo conuento: ergo dictum Bar. non põt probari in hoc tex. Tertio z fortius facit iste tex. i ista parte. in verbo si cũ agere vellet: ergo non erat lis cõtestata. z Bart. met. in ix. op. tertius prime partis expresse firmat q in ista l. in prin. z per totum non erat lis cõtestata nec quasi contestata. ¶ Secõdo q Bart. dicit q in hoc text. nõ interuenit aliqua inquietatio vl turbatio facti. Tu aduerte qõ Bar. met. ff. in. ij. opp. tenet q in ista lege re facerat ꝑparamẽtũ ad edificãdũ. Ex istis ꝑparamentis põt dici qõ cauebit inquietatio facti. z qo isto respectu dr ꝓfessoria in hac lege: ꝑparamenta cum ita propinqua actui habẽt ꝓ actu. l. penu. cũ gl. z ibi ne. Bald. ff. de testa. mili.
18 † Et isto mõ male colligit dictũ Bar. est hoc ter. dum voluit arguere hoc mõ. in ista. l. nõ interuenit aliqua ingetatio vl turbatio facti: ergo debem intelligere q interuenerit turbatio vel balis. ista nõ est bona argumẽtatio: q primo interuenit turbatio facti per illa ꝑparamenta. ¶ Tertio q illud dictum Bar. nõ solũ colligat in hoc tex. imo nõ sit verũ in se. ai quit sic. Nã ad hoc cõpetat cõfessoria existenti in quasi possessiõe, requiritur molestatio seu inquietatio. alias talis actio nõ cõpetit. prout firmat Bar. oẽs hic. z est tex. in. l. si quis diuturno. §. fi. z i. l. loci corpus. §. si qs mihi. ff. si serui. vẽd ergo sm dictũ Bar. tpe quo egit confessoria nulla interuenerat adhuc inquietatio. ergo dicta actio cõpetere nõ potuit. nec dz sufficere molestatio seu ingetatio postea ex iteruallo seqũs nõ sufficit ius postea superueniẽs pẽdẽte iudicio. l. nõ põt videri. z l. nõ quemadmodũ ff. de iudi. Nec ad hoc obstat solutio. d. Ale. ꝯ in alio proposito dat. Jud. ro. q sufficit q ius superueniat agẽti lite cõte. l. si titi. z ibi Bar. ff. de ver. ob. z. l. ij. z ibi Bar. de do. ple. q z replicat dupliciter. Primo q illud ꝓcedit qñ ius supueniit lite ꝓtestata ex cã de ꝓterito ia deducta in esse sm q. d. l. si titi. declarat Bar. in. l. ii re. §. si. ff. de pig. act. qõ non põt dici in ꝓposito dato q seruit. esset de ꝓterito. Secõdo dr q d. l. si titius ꝑcedit qñ tpe quo agit est talis spes infallibilis q si ꝓtestabit lis p litis cõtestationẽ tale ius orietur. Sz in casu o nõ est spes infallibilis q reus q uentus dz me verbaliter turbare ꝯdicẽdo. Nã põt eẽ q simplr negauit narrata. put narrantur quo casu nõ ꝑcedit istud dictũ Bar. vt. i. casum limitabo. Tenendo tamen dictum Bar. qõ valde singulare z pere
19 grinum ab omnibus indifferẽter approbatũ. † adde p aplitiõe huius dicti q ex isto dicto Bar. dicit Raph. cu. hic vidisse quãdam excellentissimi doctoris z precẽptoris sui dñi Lodisio. de castel. q cõsuluit in ꝓtingentia facti q stante statuto vt est in ista ciuitate. z quasi vbiq; p Italiã. q si qs pturbet aliquẽ in sua possessiõe. incidat in tantã penã. Cõsuluit q p suam negationẽ vel balẽ factã in iudicio ꝯdicẽdo libello. dicat qs p turbare in possessiõe aliquẽ. Adeo q icidat i penã statuti pe r

dictū Bar.hic ipse Raph.cu.refert ꝛ Bal.in l.ordinarij.i v.col.C.de rei ven.alleg.dictū Bar.hic ꝛ distinguit vt p cum postea subdit Raph.q ꝛ dictū Bart.possit admitti in actione cōfessoria vel ęz in interdicto vti possidetis qō verbalis ꝫdictio vel negatio facta in iudicio sufficiat:tū adhuc non sufficit vt pars incidat in penā statuti.l.vim facit.ff.de vi ꝛ vi arma.idem ōt se putare q preceptor suus in dicto suo cōsilio nimis late itellexit dictū Bar.hic.Tu adde qō idē q do.Chrisso.videtur tenere do.Alex.Imo.in cōs.lxxiij.in iij.volu.qō incipit vide prima ꝓsideratione dicendū dictū Barnabā in j.col.vbi ōt q statutū penale puniens turbantē aliquē in possessione,ꝛ locū qñ nō interuenit alia turbatio ꝫdictio verbalis in iudicio facta.alleg.Bar.hic.ꝛ Lapus de castellio.alle.lxv.ꝫ infra referā.Et pōdera qō inferius in illo cōsilio istud aliter nō impugnāt:tū est verū Bar.ꝛ Lapus non loquunt in istis terminis in statuto penali qū criminaliter agit.Quid tenendū ego.teneo opinionem Raph.ꝫ do.Christo.ꝛ do.Alex.ꝛ si casus contingeret ita cōsulerem ꝛ iudicarem.ꝛ reperio q do.Jo.berthachinus de fū mo.in suo no.repertorio in verbo turbare refert q collegiū florentinū cōsulnit ꝓ Raph.cu.ꝫ do.Christo.ꝙuis do.Christo.multum ꝫdiceret nihil tā ultra decidit ad ita tenendū moneor ꝙ in statutis penalibus istis cum sint odiosa ꝛ restringenda,l.cum quidam.ff.de lib.ꝛ posth.ꝛ in regula odia.ꝺz liquidissime constare.l.in testamēto.la prima.ff.de conditi.ꝛ demon.ꝫ ꝓ singulari no.Bal.in c.j.qualiter domi.a.ppi.feu.pti.in vsi.feu.ꝛ in c.quitaualis.in ix col.de iureiur.nō ergo imponit pena statuti.ꝛ nisi cōstet q statutū in tali casu loquatur,intelligēdo eū vt ꝓ Bart.i l.quēadmodū.C.de agri.ꝛ cēsi.li.rj. *Secꝺo ꝛ fortius q istud statutū disponit qō turbās aliquē in possessiōe puniat in tāta pena loquit ergo ꝓ verba q̄ denotāt actum illatū in ꝑsonam ꝓ turbationē vel molestiā illatam in aliquē:ꝛ ideo requiritur dolus adeo qō nō sufficeret lata culpa.Ita ista statutū declarāt Bar.ꝛ Bng.in l.j.§.non aūt.circa fi.ff. si quis test.lib. esse iust.fue.Et sic statutū logtur de actu turbationis ꝓ quēimpediatur actualiter possidere:ergo non ꝺz sufficere sola verbalis negatio facta in iudicio:nec ex hoc pōt dici q sit ꝺ dolo q̄ via iudicij ꝫdicit.Nemini enim iniuriā infert qui via iuris vtitur.l.iniuriarū.§.j.ff.de iniurijs.statutum enim voluit punire turbātem de facto ꝛ tenere precedentem.Confirmatur tertio q̄ verbum turbare est significatiuū actus facti.l.vim facit.ff.de vi ꝛ vi ar.l.ad testiū.§.si signa.ff.de test.ergo in statuto penali ꝛ odioso nō ꝺz verificari in turbatione verbali.Accedat vltimo q̄ in istis penalibus cōsulendo.ꝛ in indicando, semp ꝺz teneri mitior pars ꝛ sic ad absoluendū.l.interpretatione.ꝛ.l.sanctio legū.ff.de pe.Teneas ergo q dictū Bar.procedat qñ agit ciuiliter,put loquit Bar.qñ agit cōfessoria:secus si ageret criminaliter ad pena statuti. ¶Ꝓ dicto Bart.facit q̄ ēt ad hoc vt cōpetat interdictū vti possidetis videtur sufficere ꝫdictio vel turbatio verbalis negando agentē possidere. vt ꝛ Bal.in l.ordinarij.in v.col.C.de rei ven.ꝛ in q.per eum disputata q̄ incipit accusatus de vi turbatiua.in xviij.co.ꝛ in l.nō ab re.ꝓ illū ter.C.vnde vi.do.Ant.de bu.in c.audita.de rest.spo.Lap.de caste.alleg.lxv.que incipit nunquid ecclesia possit agere.in vltima co.vbi ad hoc alleg.Bal.hic.ꝛ Spe.in tit.de aut.ꝛ pcti.§.superest in ver.sed quero.ꝛ Jo.cal.in c.mādatum.de rese.Sed in vltimo Jo.de imo.hic refert se de facto ob tuliſſe ꝫdictum quod ad hoc vt cōpetat interdictū vti possidetis nō sufficit verbalis ꝫdictio facta in iudicio q̄ alias ꝺ facto nō impeditur vti possessione.alleg.l.j§.huius cum gl. in verbo affirmat.ff.vti pos.per quā no.Bar.egregie ibi q ꝺ diffamantem verbaliter non datur interdictū vti possidetis q̄ tu dicis me esse malefidei possessorem vel non habere talē iurisdictionē:allegat Jmo.in c.ij circa medium gl.magne.de in integ.resti.in per talem diffamationem verbalē nō impeditur mea possessio.Et ad istū ter.cum dicto Bar.respōdet Jo.de imo.q̄ ꝓcedit cōfessoria q̄ ꝛ sit petito ꝛiū dat tū etiā possidenti.l.ꝛ si forte.§.j.ff.si ser.ven.Ideo facilius cōpetit ꝓ tali ꝫdictione verbalis secus si interdicto vti possidetis quod ē iudicium possessorium.Idem tz Joan.de Imo.in c.audita. de rest.spo.Lu.ro,ꝛ do.Alex.hic assignat aliā rōnem differentie inter confessoriam ꝛ interdictum vti possidetis q̄ confessoria competit etiā ei qui non est in quasi possessione seruitutis,vt hac gl.ꝛ.l.vti fruī.§.fi.ff.si vsusfru.pet.Ergo sufficit qūcunque inquietetur etiā ꝓ negationem iudicialem.Sed in interdicto vti possidetis requiritur quod actor possideat vel quasi.l.si duo.in ꝓin.ꝛ §.hoc interdictū.ff.vti possi.Ergo requirit q̄ actualiter turbetur in illa quasi possessiōe.Ista vltima opinio pōt defendi nisi reus cōuentus interdicto vti possidetis nō solū ꝫdiceret negādo,sed ēt assecuraret esse possessorem rei de qua cōtenditur tunc cessat videt sufficere.put tz Bar.in d.l. ordinarij.cū concor.s.allegatis.ex quo cū duo nō possunt eādem rem insolidū possidere.l.si vt certo.§.si duobus vel biculum.ff.cōmo ꝛ Lūj.§.ex pluribus.ff.de acq.pos.certe talis turbatio sufficit ad hoc vt possit cōuenire interdicto vti possidetis.l.fin. ff.si vsusfr.pet.ꝛ lis qui se obtulit.ff.de rei ven.ꝛ ēt hoc fatetur Jo.de imo.hic idem tz Flor.in l.j.§.traditio.ff.de seruit. rust.pred.facit q̄ paria sunt cōtendere se possidere ꝛ tu.bare vt no.Ly.in l.vlt.in iij.q.C.vti pos.Bar.in cons.suo inci.Ada thedus de assisio.ꝛ do.Alex.hic in vltimo. ¶Circa istud singulare dictū Bar.cōiter approbat q̄ sufficiat ꝫdictio verbalis facta in iudicio negādo ad hoc vt possidenti cōpetat cōfessoria.Adde qō istud dictū Bar.limitat Ange.de are.in §. eque.in vij.col.inst.de act.vt non procedat qñ reus solū negaret narrata,put narrantur esse vera per illud qō tz Bar.in l. si dubitetur.§.ita demū.in fi.ff.de fideiu.Et ibi dicit Imo.se alias fuisse bene lucratū ex illo dicto Bar.Credo qō illud dictū Bart.nihil faciat ad ꝓpositū nostrū ꝛ consequenter qō limitatio nō sit vera.Nā intētio Bart.ibi est quod ꝑ illa verba nego narrata,put narrantur intelligitur solū negare principale subiectū.nō aūt alias circunstantias libelli put ēt tenēt Imo.ꝛ Mod.in l.sed hoc ita.§.j.ff.de re in.ꝛ in l.etiā.§.j.ff. sol.ma.Bal.in c.i.in v.co.de lit.conte.Sed in ꝓposito nostro negādo narrata,put petuntur,est necesse qō ꝺicat subtilitē petitionis ꝙ quā sequitur inquietatio vel turbatio verbalis. In sexta op.Bar.in qua limitat.l.si quis emptionis.§.sed si quis.C.de ꝓscri.xxx.anno.vt procedat qū vigore primi decreti quis fuit priuatus possessione:secus si solum fuit coactus cauere vt hac.l.Cū ista limitatione trāsit do.Ant.de bu.in c. j.de eo qui mit.in pos.¶Dan.de ca.ꝛ latius d.Alex.qui respōdet quibusdā fundamentis Lu.ro.ꝛ Jmo.tenentium ꝛium dic vt per eum. Tu aūt aduerte dicat q̄ic quid velit ista.vj. opp.non est ꝫ lecturū Bij.q.ꝛ etiā dato qō reus infra annū posset facere revocari istam cautionem istud non repugnat lecture ꝺy.nec ēt huic.put etiā fatetur Bar.j.in ix.opp.vbi plenius dicam.In sexta oppositione Bar.adde primo inquantum Bar.defendendo intellectum ꝺy.vult q̄ ver.fi.nō referatur ad principium legis q̄ ex quo actor erat in quasi possessione seruitutis,illa quasi possessio transfert onus probādi in reū.l.circa.ff.de prob.ergo nō est contumacia rei,put dicit iste ter. Sed certe assumptū Bar.in terminis nostris est falsum:put etiā dicunt omnes Mod.Et bñ q ꝛ actor sit in quasi possessione seruitutis:tū adhuc cogitur ipse probare seruitutem fuisse constitutā eo q̄ in istis seruitutib⁹ realibus quasi possessio nō releuet ab onere pbandi ꝓpter presumptionē iuris quam hz ꝫ se quod quelibet res presumitur esse libera. ita declarat notabilis gl in d.l.circa.in verbo ingenuitatis.ꝛ hoc modo ver.fi.pōt referri ad principiū legis ēt ꝑm intellectum ꝺy. Itē adde circa responsionē ꝙs dat Bar.ꝑm Jac.ārre.ad l.a quo fund⁹.j.tit.j.Dic quod iste intellectus non solum est verus imo necessarius.ibi enim non pōt interponi pmum decretum mediante cautione de qua in isto ter.nā cum ibi iam esset edificatum nō pōt ergo cadere ista cautio de non edificādo.item nec demoliuo q̄ istud saperet causam ꝓprietatis merito ergo ibi de necessitate ꝫ reum contumacē fit missio in possessionē edificati.In octaua opp.inquantum concludit Bar.ꝛ bene post Jmo.qō in ista lege ita fit missio in quasi possessione iuris petiti sicut in ꝛo ꝓ alibus fit missio in possessione rei.l.fulcinius.§.celsus.ff.quib.ex cau.in pos.ea.q̄ in istis iuribus quasi possessio inducitur per solā patientiā q̄ prestat mediāte cautione qua in ter.ad hoc adde optimū ter. in l.datio.§.si inter.ff.de c.emp.* Pōdera ex isto ter.ex editis Bar.qō in iuribus incoꝛporalibus non solum patientia q̄ voluntarie pstatur habetur ꝓ quasi possessione,ꝛ quasi traditione.ꝺ.l.datio.§.si inter.ꝛ l.pe.ff.de seruit.Sed ēt patientia ꝙs reus inuitus prestat coactus officio iudicis.habet ꝓ quasi possessiōe.ter.est hic.Adde fortius q̄ petitis aduersarij dato q̄ sit violēta,tū habet ꝓ quasi possessiōe.ita singulariter tz Bart.in l.j.§.in operis.in iij.op.in fi.s.eo.ꝛ ibi ad hoc signanter Bar. ¶In ix.op.adde primo inquantū firmat Bar.q̄ista l.nō fuit lis cōtestata vt clare pz in isto tex.in scōa parte ꝛ verbo agere vellet.ergo nondū egerat ꝛ sic erat lis cōtestata.Ad de q̄ ꝛium vult Bar.bene inspicitēti.§.in v.op.in fi.dum tz qō in ista.l.in ꝓnc.ad libellū actoꝛis intervenit rūlio rei negatoria facta in iudicio,si sic,ergo fuit lis cōtestata,ꝛ litis contestatio q̄ fit ꝓ negationem rei ad libellū actoꝛis.l.j.ꝛ ibi no. C.de lit.conte.Tū illud q ibi tz Bart.ꝓ hoc ꝛ ꝓ aliis ibidē reprobauit ꝛ puto esse verū illud qō dicit Bart.hic ibi etiā retigian verū sit illud qō hic tz Bart.q̄ vel bñ agere intelligat ꝓ litis cōte.sicut ꝛ verbū petere.Nā repeto nūc. ¶Itē inqtū

a ¶Dictum Bar.Limitatio Bar.quē Jas.§ bi ꝛtū sequit in §.eque.col.pen. instit.de act.

b ¶In vij.adi bi.iij.vers.et aduertas. Purp.

20

a

25

b

23

24

27

2. art.

Bar.ponit duas practicas ad istã.l.z cũ eo tz do.Ant.in c.i. de eo q mit.in pos.Imo.in c.q.eo.tit.mihi neutra plz:qz fit violẽtia huic legi q̃ simplr iubet reum cõtumacẽ cogi cauere z non ot elapso vno anno z non prius vt vult prima practica Bar.itẽ non ot qõ ista cautio p̃estet sub cõditione vel exceptione vti vult scõa practica Bart.Unde credo qõ practica huius legis debeat esse pura z simplex.put iacet in tex.†Uñ cõsidera qõ in istis iurib' patiẽtia idẽ operat qõ missio in possessionẽ in corporalibus.Et ista adinuicẽ eqparãt,put tenet Bar.in preced.opp.z ibi dixi.Sicut ergo in rebus corporalibus ℨ reum cõtumacem fit missio in possessionem pure z simpliciter que tñ missio est reuocabilis intra annum p̃stita satisdatione de iudicio sisti z solutis expensis.d.l.si qs emptiõis. §.sed z si quis.Ita in istis iuribus ℨ reum cõtumacẽ ista cautio p quã causatur patientia z sic quasi possessio p̃estat pure z simplr,vt ot ista lex sed erit reuocabilis intra annũ p d.l.si qs emptionis.§.sed z si quis.Uñ p hoc q̃ pure p̃statur talis cautio non ꝓterea aufertur beneficiũ reuocãdi intra annuz vt ibi.Et ista est vera practica huius legis siue aliqua restrictione aut violentia.Et istud ẽt effectualiter tz do.Alex.bic.z ad hoc vadũt vltima verba Bart.hic.Ultimo circa.d.l.si qs emptiõis.§.sed z si quis.C.de p̃scr.xxx.an.vltra Bar.hic, z.s.in vj.opp.z dicta p Jmo.z ℚMod.pro limitatione illius tex.adde aliã limitationẽ q̃ ponit Bald.in l.qui restituere.p illũ tex.in j.co.ff.de rei ven.vt d.l.si quis emptionis.,pcedat qñ missio in possessionẽ sit facta ꝓpter contumaciã in nõ veniẽdo.secus si ꝓpter contumaciã in non restituendo, vt ibi p eũ. Jn.r.op.inquantũ Bar.quarto loco respondet ad d.l.is cuius.ff.si ser.ven.q̃ ibi agebat p seruitute z etiã p interesse p̃hibitionis merito ℨ reum contumacem fit missio in oia bona.Ista solu.Bart. non est bona qz quod ibi missio fiat in oia bona tex.ibi nõ se fundat ꝓpter interesse.Illud enim interesse sic citatis ponit postea tex.ibi in fi.incidenter.Fundat ergo se tex.qz non faciebat potestatẽ sui ne secũ agi posset.z p- pter hoc fit missio in possessionem omnium bonorũ.†Uñ vera est tertia solutio q̃ dicit Bart.multos tenere qõ in d.l.is cuius reus latitabat quo casu expeditũ est q̃ ℨ reum latitantem fit missio in possessionẽ omniũ bonorum.l.fulcinius.§. celsus.z l.videamus.ff.quib.ex cau.in pos.ea.firmat Bar.j. in sua distinctione.z lz Bart.dicat bic q̃ istud sit diuinare ad illam.l.ius cuius.Bic q̃ mo illa lex ita clare loquitur dũ ot sui potestatẽ non faciebat ne secũ agi posset ergo latitabat vt d.l.fulcinius.§.quid sit latitare.gl.in l.satis que.ff.de in ius vocan.ℂGl.in verbo vltimo.Istã gl.reprobat Bar.j.i iiij. q.z Alb.in prima,z sequuntur Ang.z alij ℳod.hic:eo quia de isto tpe prima decreti interponendi non est assignatũ a lege certũ tpus:sed relinquitur arbitrio iudicis p.l.j.in prin.ff. de iure delib.not.in l.a quo fundus.j.tit.j.z tex.in l.de operis allegata in gl.logtur i casu diuerso ab ista materia.ℂGl. in verbo,egisset.diuide in duas.Jn prima declarat text.In scõa q̃rit.secunda ibi,sed quis in ea,pbabit.Jn ea.gl.ibi pro basset.Ista expositio glo.pbatur in vltima parte huius legis q̃ supplet primũ z secundũ casum in quibus non fit mentio de pbando,sed solum de agendo.†Ad.ex ista gl. iuncto tex.§m Jmo.z do.Alex.bic q̃ si ex forma legis vel statuti dz quis ꝓsequi aliquod premium si egerit tale qd dz intelligi si egerit z ꝓbauerit.facit gl.in l.j.in prin.in gl.j.ff.si quadrupes pauperiẽ fe.dica.z gl.not.in l.iij.in glo.j.ff.vi bono.rap.cum alijs cõcor.allegatis per do.Alex.similiter facit ista gl.ſm Lu.ro. bic in fi.post Ang.ad statutum disponens q̃ accusans lucret certũ quid quod non debeat lucrari nisi etiã accusatore probet.puto quod ratio istarum decisionum sit qz verba statuti loquentis de agente vel accusante,debent intelligi cum effectu z sic q̃n probatur accusatio per regulã.l.j.§.fi.ff.qõ quisque iur.z c.in his.de verb.sig.Sicut in simili dicimus q̃ statutum disponens,si quis inuenerit aliquem cum armis,intelligitur de euentione effectuali, z sic si inuenerit z apprehenderit.tex.est in l.si barsatore.z ibi doc.no.C.de fideiu.Bart. in l.j.in princ.in iiij.q.ff.de acq.pos.cum cõcor.quas ibi tra- dã.Jn ea.gl.in fi.†Habes ex ista gl.tres ꝓclusiones. Prima qõ agens negatoria q ꝓpter contumaciaz effectus est de reo actor tenetur pbare duo.l.prediũ esse suũ.item esse liberũ.ſz q̃ sit liberũ,pbat eo ipso q̃ nõ pbatur ℨ tium.l.altius,z l.si in edibus.C.de ser.ℙodera qz ex hoc elicitur gl.velle quod p mũ debeat probare plene.q.qõ prediũ sit suũ,z ita intelligit z declarat ista gl.Bar.Jn scõa opp.tertie partis principalis, z ibi ẽt reprobat qz cum isto iudicio dñũ incidenter deducat er quo sup eo nõ est qõ:ergo sufficit pbare possessionem †qz ex possessione p̃sumitur dñium qñ incidenter deducitur.l. j.fa.bercil.glo.z doc.in l.quidam in suo.ff.de cond.inst.z est in terminis nostris gl.in l.sicuti.§.sed si queratur.ff.si ser.vẽ. dicã de hoc ibi post Bar.Sedo habes ex ista gl.qõ quasi possessio seruitutis in qua si fuit cõstitutus agens cõfessoria propter cõtumaciã rei nõ ei releuat ab onere pbandi ius seruitutis ẽt in isto iudicio in quo est effectus reus, c istud est ꝓpter ꝓsumptionẽ iuris ℨ tam q̃ est ℨ quelibet res p̃sumatur libera,vt ot gl.in l.circa.ff.de pba.de hoc dicit Bar.j.in iij.opertie partis ibi reseruo dicendũ.Tertio z notabilius habes ex ista gl.singulariter notare q̃ quotiescunq originalis status rei cõuenit intẽtioni actoris z ℨ dicit intentioni rei fortior ẽ ꝓsumptio q̃ resultat ex illo originali statu, ℨ sit possessio iuris q̃ est penes ipsum reũ.ita vult ista gl.peregrina inquantũ ot in isto principio q̃ agens negatoria ꝓpter eius contumaciã qz hz ꝓsumptionẽ originalis status,p se qz prediũ ab initio fuit liberũ,ista ꝓsumptio p̃fertur quasi possessioni seruitutis ℨ habuit reus ex cõtumacia aduersarij.ps qz ipse tenet pbare seruitutẽ deberi sibi nõ obstãte qõ sit in quasi possessione de q̃ traditur p Bar.j.in iij.opp.z in seq. vbi reseruo plenius dicendũ. Jn sc̃a parte ꝓncipali huius legis z in prima oppositione Bar.†no.diligenter eiusdem regulã q̃ cõtumacia in vno non dz nocere in alio.p ista regula addit Jo.de imo.hic bonã gl.in c.j.de do.z cõtu.in vj.dic q̃ est c. ñ.i verbo nõ teneris.limitat Jmo.qñ eliet cõtumacia vniuersaliter respicies totũ iudiciũ p gl.in cle.j.de dolo z cõtu.pno. p Jnn.z Jo.an.in c.ecclesia vestra.el.q̃.de elect.alij mihi tangũt.tu adde p̃dicta regula Bar.tex.in l.ñaliter.§.j.in verbo eã vel capitulũ.C.de re.cre.p que tex.no.ibi Bald.z alij post eũ q̃ cõtumax in vno capitulo nõ habetur p cõtumace vel cõfesso sup alio:idẽ in contumacia nõ veniẽdo qz citatus super vno non est cõtumax in alio,vt no.Jmo.in c.cõsuluit.de ot.de leg.Adde ẽt q̃ idẽ no.Bln.de rosa.in d.l.statu liberos.§.sticbus.p illum tex.ff.de statulib.idem dicit ℒld.Land.in cõs. xij.quod incipit questio prima est ad fi.Bart. in l.consentaneũ.in vl.col.C.quõ z qñ iudex.ista conclusio z regula Bar. cõfirmatur qz cõtumacia dz esse delictũ.l.omne delictum.z ibi Bar.ad hoc no.ff.de re milit.gl.in l.vnic.§.fi.z ibi Bar.ff. si quis ius dicen.nõ obtem.cũ concor.ibi per me datis.sed i delictis pena nõ egreditur terminos delicti.l.rescriptum. in ꝓin ff.de his qui.vt indi.hinc est quod emphyteuta a q̃ alienat sine cõsensu dñi punit in ꝓuãtiõe iuris sui.l.fi.C.de iure emph.z c.ponit.de loca.tamẽ si solũ alienet partẽ rei emphyteutice sine cõsensu dñi ꝓinat tantũ illa parte z nõ ꝓuatur toto iure.Ita.sing.decidit Raph.cu.in.quidam in iure.§.donationẽ.per illum tex.ff.de don.cuius decisionẽ refert z̃ simpliciter sequitur do.Aler.in cõsil.xix.in.v.vol.qõ incipit.Utilis,pcessibus causa ad fi.de quo dixi plenius in.d.l.fi. in.xiij. c q.C.de iure emph.Item,p ista regula adde illud.qõ vult gl. no.in cle.sepe.ℴ ver.sig.ad fi.q̃ qui cõsentit iudicialiter i vno actu si tñ ꝓiudicat in illo actu z nõ in alijs.z illam gl.cõmẽdat.d.Ab.in.c.quoniam ℨ.in vlti.col.de proba.z in.c.si qs ℨ clericum.in.xxvj.col.de foro compet.similiter tacita renunciatio in vna instantia non nocet in alia ſm Jnnoc.in. c. cum venissent.circa.fi.de testib.d.Ant.z butr.in.c.cũ olim.in xl. col.de cẽsi.ſz aduerte licet regula Bar.sit vera z optima:tñ ℨ eã arguitur sic.ℒ Cõtumacia est peccatũ mortale.ita no.d.Alb. in.c.j.in iij.col.in fi.per illã tex. de iudi.patet:qz contuma d cia est digna b excõicatione.tex.est z ibi gl.notabilis.xcvj. di. in.c.duo.sed excõmunicatio non potest fieri sine peccato mortali.c.nullus.z.c.nemo.z scõ.xj.q.iij.Ergo relinquitur qõ cõtumacia sit peccatũ mortale.Jtẽ maximũ peccatũ est inobe c diẽtia c superioris.c.sciẽdũ.viij.q.j.facit.c.ñ.de maio.z obe. ℒ Cũ ergo contumacia sit peccatũ mortale succedit illud qõd tex.i c.defleat peccator de re iur.qui in vno peccauit d omniũ fact' est reus.†Si diceris q̃ tex.in.d.c.defleat.intelligatur. quo ad ꝓuationẽ vite eterne,z ibidem per gl.z docto.ℙredictis etiã videtur aduersari tex.in l.furtũ.§.z si ñ rota.ff.ar. fur.ce.Sed tenẽdo regulã.Bar.que est vera qõ contumacia in vno non nocet in alio limita istam regulam per gl.notabil. in l.sed z si ꝓ pretorem.§.sed z si cũ decreto.in gl.magna ad fi.ff.ex qui.cau.maio.vbi gl.notabiliter dicit q̃ ꝓp contumaciã in vna causa iudex põt denegare adientiã in alia causa: et p illã gl.no Bal.in l.ꝓsentaneũ.in vj.col.C.quomodo z quãdo iudex.q̃ contumax. nõ solũ repellitur a limine illi' iudicij in quo est cõtumax.sed etiam limine alterius iudicij in quo non est contumax.qõ reputat ibi Bal.no.dignũ z limitat esse verũ inter easdẽ personas z ibi per eũ.z de illa gl. dixi.in l.j. §.sed si is cui.§.eo.ad ibi dictame remito. Jn quinta oppo e sitione huius scõe partis in quãtũ Bar.late examinat an cõfessoria semp debeat ꝓponi verbis affirmatiuis:z negatoria semper verbis negatiuis ꝓout tenebat ℙlacẽ cõclusiue

a ℂEmphyteuta. de hoc est tex.in ca.j.ô vasal.q cont. consti.loch.i vsi.feu.vide Jaso.in §.j. co.xvij.inst.ô act.Socy.in l.iij.§.lato.i v.op.Bart. ff.de ver.ob. ℙurp.

b ℂCõtumacia est digna ℨdde Ab.ica.sane qz ô off.dele.i vj. not.z i.c.ex parte.el.j.ô v.sig.Barb. i.c.z caulis. ô offi.dele.z in.c.causam de reser.l.ij. co.z i.c.oliz. in vj.ccl.co. titu.

c ℂEst inobediẽtia.adde qõ hoc nõ hz locu qñ esset cõtra subsitialia regule ℨ gl.fi.in.c. ne ℴei eccle siã.z ibi Car. Taba.ô sum.

d ℂQui i vno peccauit adõ tex.i.c.si eñ §.estote fcõ fes.ô penit. dist.ij.c.ꝓsi deret.§.defleat.ô peni. dist.v.c.fratres nostros ea.originaliter Jacob. ñ.c.

Bar.p verba prolixa videtur velle z vult q opi. Placē. pce
dat cōsideratio medio cōcludendi: nō aūt cōsiderata maiori
ppositiōe q in vtraq; semper ꝓponitur verbis affirmatiuis.
Cōclusio aūt ḡbelli respectu eius q; petitur declarari iudi
dice. pōt ꝓponi z verbis affirmatiuis z verbis negatiuis de
clarādi. vt bic p ea. Ego alias in §. eque. inst. de act. secutus
sum simpliciter doctrinā Bart. hic quā etiā sequunt alī ibi z
hic. Nunc aūt diligentius cōsiderās credo mistā materia a
lias esse veritatē. Unde credo q Placē. dixerit veritatē q p
fessoria semp ꝓponatur verbis affirmatiuis z negatoria ver
bis negatiuis z q opinio Placē. pcedat nō solum cōsidera
to medio ꝓcludēdi, vt ōt Bar. sed ēt ꝓcise pcedat cōsidera
33 ta cōclusione Bar. † Ūñ. p huius rei veritate pmitte qō tota
vis z effectus libelli cōsistit in ista cōclusione vt p Barto. in l.
Aurelius. §. Sticho. ff. de lib. leg. z expressius Bal. in l. edita.
in vñ. col. in pūn. C. de eden. Ubi ōt qō nō inspicit in libel
lo qd. quale z quantū narratur: sed qualiter z quantū ex nar
tio cōcludatur q; modus agendi substātialiter ꝓsistit in cōclu
§ sione. vt p gl. in c. hec quippe. iij. q. vj. Sic ēt in rescriptis ad
tendit semp cōclusio: nō aūt narratio seu petitio. vt no. in ca.
sup literis. de resc. do. Abb. in c. ex parte. A. in ḡ. no. de fo. cō
pe. Bal. in l. ꝓscriptiōe. in vl. col. C. si cōtra ius vel vti. pu.
Similiter in ſctibus licet multa verba interuenerint tñ sola
cōclusio attenditur vt est tex. in l. si volūtate. C. de rescin. vē.
z ibi Bal. ad hoc no. illum tex. z ōt q nō est melior tex. de hoc
in iure ḡ sit tille. Hoc ꝑmisso dico qō in materia nostra q effe
ctus conclusionis in libello confessorie est semper affirmati
us: q; semp cōcludit declarari seruitutē sibi deberi. Siue effe
ctus cōclusionis in negatoria semper est negatiuus q; agens
negatoria sup cōclusione petit declarari seruitutē nō deberi.
Et istud est qō clare voluerūt Placē. z Jac. bu. z ita est text.
in d. l. ij. in pūnc. ff. si ser. vē. z si dicis qō ista opinio cōfundit
ineuitabiliter q istū tex. in scōa parte vbi ꝑm Bar. non ponit
mediū cōcludēdi: ꝙ ponit ipsa cōclusio libelli q; admitto hoc
esse verissimū: z tū in hoc tex. in scōa parte in cōclusione libel
li negatoria ponit verbis affirmatiuis. s. q mihi est ius ꝓhi
bēdi te vti seruitute: vel mihi est ius te inuito edificādi. z ꝓ
pter istū tex. Bar. multū plixe laborauit q ꝑm eū Jac. bu. nō
rādet ad istū text. Tu aūt p pura z mera veritate aduerte q;
dixi cōclusio negatoria semp ꝓponit negatiuis. Unde aduer
te q in isto text. verba negatoria bene sunt affirmatiua q ad
sonū verborū: tñ q; cōtinet ꝓbationē seu ꝓuationē illius iu
ris seruitutis, dicunt in effectu verba negatiua vel habere vi
§ negatiuorū verborū. gl. est de hoc solennis z ꝓbata in l. fin. §.
fi. in verbo exceptione. ff. de execu. do. p quā gl. no. ibi Bart.
nō esse curandū an verba sint negatiua vel affirmatiua: q; dū
modo ꝓuent sunt negatiua. Et illā gl. ad hoc reputat singu
larē. Bng. de are. in d. §. eque. ꝓ illa glo. facit bene tex. in l.
inter stipulantē. in pūn. ff. de verb. obl. p quem tex. no. Bar. z
alī ibi q quocunq; z quibuscunq; verbis siue affirmatiuis siue
negatiuis ponas ꝓuationē, semper ponis oratione negati
uā. Idē tz Bar. in l. nec codicillos. C. de codic. vbi ōt non esse
curandū vtrū oratione fit negatio vel affirmatio, sed solum
vtrū oratio ponat ꝓuationē vel positionē. Illa enim q signifi
cat ꝓuationē q; uis habeat verba affirmatiua: tñ est negati
ua p gl. in d. l. fi. §. si idē Bar. in l. de etate. in pūn. in ij. q. pn.
ff. de mino. Cōfirmat p illud qō tota die videmus in palatijs,
dicūt ꝓcuratores: dico q res fuit absq; eo q titius fuerit fer
rarie: vel dico q res fuit absq; eo q titius occiderit semp ꝓ
nūnā ista est positio negatiua: quāuis p ceutelā verborū fue
rit fabricata verbis affirmatiuis ꝑz Bal. in c. j. de contē. inter
do. z vasal. in vsi. feu. Ly. Bal. z Sali. in l. actor. C. de pb. Bal.
in l. ij. §. qō obseruari. in. v. col. C. de iura. calū. Similiter est
34 cōi: † nā verba negatiua q; virtualiter aliqd ponūt censēt af
firmatiua. vt est gl. in l. in eadē cā. in verbo ꝓbent. ff. ex qui.
cau. maio. z gl. solennis in cle. fi. in verbo creatū. circa fi. de re
scrip. q; ōt qd verba negatiua: q; habēt solutā affirmatiuā ha
benē, p affirmatiuis. z debēt ꝓbari sicut in mera affirmati
ua. Et illā gl. reputat singularē Bal. in l. ampliorē. §. fi. C. de
app. Sed nō eūdo p mēdicata suffragia habes in materia no
stra tex. quē ad hoc reputo notabilē in l. vti frui. in pn. ff. si vsu
fr. peta. vbi est tex. qō qñ gs agit negatoria nō refert q bus v
bis vtat: siue neget inuito se ius esse vti seruitute: siue dicat si
bi esse ius, phibēdi. vtraque cñ cōclusio ad idē tendit. s. ad pu
uandū ius seruitutis: z p illū tex. no. ibidē Raph. fulg. nō re
ferre q bus verbis aliqd ex primā. s. negatiuis vel affirmati
uis dummō idē effectus sequat. vt in illo tex. q ōt esse bñ notā
dū ad materiā q; ḡz q negatiua ꝓbari non pōt affirmatiua
sic. d. l. actor q asseuerat. C. de. pb. Dico ergo vno verbo q in
ista. l. in scōa parte conclusio negatorie est negatiua. lz cñ v ba
in superficie videant affirmatiua dicendo q; mihi ē ius pro
hibendi tibi q; tendunt ad ꝓuationē dicunt negatiua. ex his
infero minus bene dixisse Bart. hic in duobus locis. primo qō
ōt q mediū p qō cōcludit in negatoria pōt ꝓponi vel tacite
intelligi verbis affirmatiuis si dicā qo mihi est ius prohibē
di te vti seruitute, q; dico ꝙ Bar. quod imo cū ista sunt verba
priuatiua vel abnegatiua iuris seruitutis cēsentur negatiua
z nō affirmatiua. Secōo in alio male ōt Barto. q in isto tex. in
scōa parte cōclusio negatorie ē cōcepta verbis affirmatiuis
q est mihi ius prohibendi te vti seruitute. vel est mihi ius e
dificādi te inuito. z ita ēt per istū tex. ōt hic gl. ḡ. in verbo age
rek z gl. in verbo egisset. circa pūnc. z minus bene vt predixi
q; cū sint verba puatiua cēsent negatiua. Et istā credo ee ve
ritatē ꝓsiderara vi z effectu verborū ꝓout cōsiderauit Pla
cen. nō aūt cōsiderata superficie aut cortice verborū. ꝓout q
siderauerūt duas gl. z Bar. hic. Cū ista opinīe q; ego teneo
ꝓcordat ipsemet Bar. in l. ij. in pūn. ff. si ser. ven. quā Bar. le
git ꝓ prima. vbi ōt Bar. placentinus ꝙ dicere merā veritatē.
Et ad hoc ostendēdū ꝑmittit q oratio dr esse negatiua vel af
firmatiua respectu suppositi nō respectu oppositi. Unde in
proposito nostro cōfessoria semper ꝓponit verbis affirma
tiuis respectu suppositi ego dico q mihi ius est q alius non
tollas: sicut cū dico ius est mihi eundi agendi ꝛc. Negatoria
ēt semper ꝓponit verbis negatiuis respectu suppositi quia
dico q tibi nō est ius vtendi tali seruitute: z istud est verū esse
ctualiter loquēdo ꝓout ꝓsiderauit Placen. Et lz aliorū
lijs verbis videatur cōcipi effectualiter tñ semper ad hoc ten
dunt vt ibi per eū. z sic Bar. ibi tz opinione quā tenui lz nō vta
tur hisdē fundamētis: z ita habes declaratā istā difficultatē.
35 Sed vt nihil intactū omittat. † Considera cuius vtilitatis sit
tā lōga disputatio Bart. q cōfessoria debeat ꝓponi verbis
affirmatiuis. z negatoria negatiuis. ex quo in primis formu
la verborū est sublata toto titu. C. de formu. Item attēto si in
libello apponant verba impropria z incongrua: tñ libell' dr
sustineri vt p Bar. in l. sed z si possessori. §. ītē si iurauero. ff. nō
iureiur. cum multis concor. z additionibus quas ibi ad hoc
dedi. Itē attento qō bodie ex presso inepte actis nō vitiatur li
bellū cū sufficiat apte narrari factū ꝑm cōem sniam vt per gl.
Bar. z doc in l. j. in pūn. z ibi dixi. ff. de eden. Canoni. in c. ex
animata. de iudi. cogita vsq; in crastinum. credo q vtilitas
huius disputationis colligat ex casu notabili q; posset in pra
ctica euenire. Pone statuto vel cōsuetudine cauet quod nul
lus possit eleuare edificiū nisi vsq; ad certā mensuram z nō
vltra inuito vicino iuxta. l. qui laminibus. in pūn. ff. de seruit.
vrb. z ibi gl. ōt qō istud statutum est Florentie z iuxta l. j. C.
edifi. priua. vbi ēt gl. ōt quod istud est Florentie. Pone mō
q vicinus cōcessit mihi qō possim edes meas eleuare vltra di
ctā mensuram, deinde pone quod postea me volente eleuare
vltra dictā mensuram vicinus prohibeat an cōpetat ꝙ eum p
fessoria vel negatoria. Jo. fab. z Ange. de are. in d. §. eque te
nent per illū tex. qō cōpetat cōfessoria ius mihi esse altius e
des meas tollendi vltra mensuram taxatam in statuto. Ego
aūt ex predictis puto q imo cōpetat negatoria: nā cōfessoria
datur ei q affirmatiue pretendit sibi deberi seruitutē. z com
petit ꝙ alium q; vellet altius edificare ꝙ ius seruitutis: sed in
isto casu non agit pro seruitute ꝙ alio sed pro libertate quia
ego dico edes meas esse liberas a seruitute imposita per con
suetudinem vel statutum propter concessionem mihi factam
a vicino propterea debeo agere negatoria ius mihi esse alti⁹
edes meas tollendi inuito vicino vt hac lege in scōa parte. Et
lz verba conclusionis videant affirmatiua q; qñ tenduntad
priuationem seruitutis pro libertate consequenda considē
rato effectu censent verba negatiua merito datur z cōpetit
negatoria, vt ꝑz ex dictis. Et hodie in libello quāuis non re
quiratur expressio actionis tamen factus dr sic apte narrari,
vt ex cōclusione colligat q actio resultet, vt no. in d. l. j. in pn.
ff. de eden. z d. c. examinata. In sexta oppositione Bart. dic
vt dixi supra in tex. in quarto vel quinto not. Aggredior ter
tiā partem principalem huius legis ex dictis Bart. In scōa
oppo. huius tertie partis habes colligere quatuor principa
les cōclusiones. ¶ Prima est qō esse in quasi possessione ser
uitutis realis nō relevat quē quin teneat probare seruitutē,
ēt quod est notū qñ de actore efficit reus propter cōtumaciā
aduersarij. z istud procedit q; ꝓsumptio iuris est in ꝙ rium q;
libet res ꝓsumitur libera. idem tenet gl. in l. circa. ff. de pro
bat. z in l. sicuti. §. sed si queratur. ff. si ser. ven. z gl. hic in ver
bo egisset. Ex ista cōclusione sequit vnū quod videt mirabile
quod potentior est ista sola ꝓsumptio iuris q; quelibet res
ꝓsumatur libera quā sit quasi possessio aduersarij ēt qui ere
quāuis sit ꝙ ria possessio quia si res erat libera quare patitur

aduersarium

¶ In rescri
ptis. Adde
Fed. de senis.
consi. xciij.

aduersarium quasi possidere seruitutē, cū nemo ꝓsumat iactare suū. l. cum de indebito. in princ. ff. de ꝓb. Cum ista prima cōclusione trāseūt alīq oēs hic: excepto Raph. cu. in pe. z vlti. col. qui per aliqua tz ꝓbat z maxime p illud quod prime dixi. Adde tn q tz quasi possessio nō operet quo ad releuandū quē ab onere ꝓbādi seruitutē, tū operat q̄ ad alia cōmoda de quibus per gl. l. j. ff. j. in gl. magna. in verbo. an nō ō itine. actuq; prima. Aliquid p gl. in d. ff. sed si querat. Adde et quod Bal. in l. eam que. C. de libe. causa. per illum ter. limita istā conclusionē. Nā dicit quod illa lex allegatur quod in iuribus incoꝛ potalib⁹ quasi possessio habita bona fide releuat ab onere ꝓbādi, vt ibi: sec⁹ si mala fide, z ita ōt debere limitari gl. in d. ff. sed li querat. Ista limitatio nō est vera, z ꝓfundit p tex. tūcta predicta cōclusione gl. z doc. Nā hic iste erat in quasi possessione seruitutis bona fide. Patet q̄ erat in possessiōe authoꝛe p toꝛe. Liuste possidet. ff. de acqui. pos. z tamē nō releuat ab onere ꝓbādi seruitutē. Nec obstat. d. l. eā que. q̄ loquit in seruitute personali, vbi quasi possessio bene releuat ab onere ꝓbandi. Liberi. ff. ff. de lib. cau. ff. de ꝓb. secus est in seruitute reali, de qua nos loquimur ratiōnē diuersitatis assignat Bart. j. in
36 seq̄nē. opp. ¶ Tertia conclusio ꝙ ex quasi possessione ꝓbat dñm quando venit incidenter. ꝓm gl. in l. quidā in suo ff. de cōfessi. cū alijs allegatis per Bar. ista cōclusionē limitat Bal. in auth. z qui. in pr̄. col. C. de bo. auth. iud. possiden. in contumace hoc allegante per istā l. q̄ eius contumacia facit vt dominiū eius debeat vere, ꝓbari: q̄uis incidenter deducatur vt hoc tex. Sed certe in ista lege nihil ꝺz de dominio vt dicā statim. Tertio Bar. z cōiter doc. tz quod in ista lege sufficiat dñm ꝓbari ex quasi possessione, ex quo venit incidenter, z contumacia eius punitur in onere cautiōis, vt hic p d. Alle. ¶ Ter
37 tio habes ꝓ intellectum ad istā legem ꝓm Bart. z cōiter q̄ in ista l. in ꝓn. cōtumacia nō punitur in onere ꝓbandi de iure libertatis q̄ libertas rerū ꝓsumitur iure, sed punitur in onere ꝓbādi de dñio z possessione pdē seruientis q̄ dñm alēs nō debuisset ꝓbari si remansisset reus q̄ actoꝛe nō ꝓbante reꝰ ꝺz absolui etiā si nihil præstiterit. l. qui accusare. C. de eden. c. j vt ecclesiastica beneficia. Ex ista cōclusione que habet q̄ in ista l. reus ꝓp contumaciā grauatur in onere ꝓbandi de iure dñij, non aute de iure libertatis duo coꝛrelarie inferunt. Primo q̄ agens negatoria ꝓp contumaciā suā debet solum allegare libertatē nō aūt ꝓbare illam q̄ ꝓsumitur iure q̄ q̄libet res a principio ꝓsumitur libera vt stati dicā. Secūdo infertur q̄ illud ius dñij quod ꝓpter cōtumaciam tenetur ꝓbare de facili ꝓbabitur q̄, ꝓbata possessione ꝓsumit dñm ex quo hic incidēter deducitur etiā ex parte cōtumacie. Tu aūt aduerte q̄ tz cum isto intellectu ad istū tex. trāseunt Bar. cōiter scribētes antiqui z noui: mihi tamē nō plz q̄ verba istius literę ineuitabiliter repugnant. Nā tex. ōt in principio q̄ reus ꝓp cōtumaciā ꝺz ꝓbare ius sibi esse inuito aduersario altius edes tollere. Ergo vult text. quod iste ꝓtumax debeat ꝓbare de iure libertatis, nō aūt ōt tex. quod debeat probare de dominio vel de possessione pdē seruientis. Nā de dominio z possessione in tex. verbū nullū, sed solum fit mentio de ꝓbādo iure vel seruitutis vel libertatis. Et tz tex. j. in vlt. pte dicat q̄ debet ꝓbare de iure suo, istud nō pōt intelligi de iure. s. dominij ꝓp precedentia, sed de iure legis vel libertatis, vel seruitutis. Istud etiā patet in d. l. sicati. ꝯ sed si querat. vbi ōt tex. q̄ qui non est in possessione tenet ꝓbare de iure suo. s. libertatis vel seruitutis. de qua tractatur in illo titu. z ita etiā tz Raph. cu. hic in pe. z vl. col. Unde vltra oēs scribētes z antiquos z nouos, ego sum in alio intellectu ad istū text. plano z expedito ꝓut litera sona t sine ali qua violentia. Unde teneo q̄ conuentus confessoria si sit cōtumax ꝓp cōtumaciā cogit cauere vt litera z sic quando agens negatoria cogitur ꝓbare ius sibi altius edes tollendi. z sic cogitur ꝓbare de libertate ediū suarum. Et si dicatur quelibet res ꝓsumit libera: ergo ex ꝓsumptionē p se libertatis, ergo nihil ꝺz ꝓbare de libertate: ite quasi possessio seruitutis q̄ ex hz aduersarioꝝ sup
38 ad hoc respōdeo q̄ † quasi possessio seruitutis nō trāsfert onꝰ ꝓbandi in aduersariū qui ex ꝓsumptionē iuris ꝓ se de libertate retinet. istud est verū, quādo est sola z simplex possessio sine quādo occurrit cōtumacia q̄ tunc quasi possessio seruitutis z ꝓtumacia bene trāsferunt onus ꝓbādi libertatē rei. z cōsequenter q̄ est ius sibi altius tollendi casus est de hoc nitid⁹ in hac l. in principio. Et puto q̄ ratio sit in ꝓptu nā actoꝛ qui egit confessoria narrauit in libello seruitutem sibi vel prędio suo deberi iuxta. ff. insti. de seruitu. reus aūt fuit cōtumax: certe pp cōtumaciā fingit cōsentire z fateri verum esse q̄ seruitus sit sibi debita. cōtumax em fingit semp fateri illō q̄ est sibi deterius. l. etate. ff. g tacuit. z ibi Bar. ff. de interro. actio l. locū. ff. cōdemnatio. ff. de tab. exhi. Unde cū ex ꝓtumacia indicat ficta confessio seruitutis, nimirū ſ grauatur ꝓtumax ꝓbare q̄ sibi est ius edificādi inuito vicino: non obstāte illa ficta confessata seruitute qui stat simul q̄ seruitus sit debita z et tā q̄ possit edificare q̄ potuisset seruitus remitti vel prescribi, vel aliter tolli z per hoc respondeo in forma ad fundamentū Bar. z doctoꝝ inq̄tū dicunt q̄ iste cōtumax habet ꝓsumptionē iuris ꝓ se res sit libera q̄ quelibet res a principio nascitur libera: ergo nō ꝺz cogi ꝓbare de libertate rei q̄ dico q̄ illa ꝓsumptio iuris tollitur ꝑ istā fictā cōfessionē que inducitur ex cōtumacia, put in sortiozibus terminis nūc
39 ꝓbabo, † q̄ ꝺ dicimus enim q̄ etiā ꝑ ꝓsumptionē iuris z de iure admittitur ꝓbatio in ꝑiū per cōfessionē partis: z sic confessio partis tollit etiā ꝓsumptionē iuris z de iure gl. est ap ꝓbata in ſ. aliud quoq; in ver. si aūt nō in aut. de equa. do. colla. vij. Bar. z doc. in auth. ſ iam necesse. C. de do. ante nu. gl. in l. in ſ etibus. in pr̄. in verbo nullo modo. z ibi Bald. in iij. q. notab. ad hoc. C. de non nu. pe. Anoni. in c. is qui fidem de ſponsa. z nō solū per veram confessionē a tollitur ꝓsumptio iuris z de iure, sed etiā per fictā z iste est casus noster, ita singulariter tz Bal. in pulcha. q. in l. absentē. in vlt. co. ff. de pe nis. Bal. in l. nō ignorat. in vj. col. C. g accu. non pos. ꝺ. Ant. de but. in c. is qui fidē do. Alex. in l. a diuo pio. ſ. si pignorata ff. de re iud. quanto ergo fortius in terminis nostris ficta confessio tollet ꝓsumptionē solam iuris cū etiā tollat illā que est iuris z de iure. Et credo indubitāter quod iste sit verus intellectus Alphancani in hac lege ꝑm quē intelligo omnia verba le
40 gis: ꝓut iacent. ¶ Quarta z vltima conclusio est ꝙ quelibet res ꝓsumitur esse libera, nisi ꝓbetur seruitus imposita eo q̄ quelibet res ꝓsumitur esse libera nisi ꝓbet̄ seruitus imposita eo q̄ quelibet res in sui origine regulariter est ab initio libera. l. altius. z l. si in edibus. C. de serui. z aqua. Nō rōnis q̄ seruitus regulariter nō ꝺz cām naturalē: sed aut imposītā aut ꝓscriptā. ſ. fi. insti. de seruit. ita inquit Bald. in c. cū oēs. in pr̄. col. ad fi. de consti. Ista conclusio fallit quādo res naturaliter rōne loci inferioris esset serua. vt l. j ſ. fi. in pr̄inc. z l. seq. ff. de aqua plu. arcen. ponit Bar. in sequenti oppositione. adde etiā quod tz solum ꝓsumat eē liberum vſq; ad celū vt dicit tex. in l. fi. ff. de seruit. z l. si. ſ. pe. ff. quod vi aut clā. tamen non sequitur semper ergo edificium a principio fuit libe
b rū cum futuro edificio posset imponi seruitus. l. si seruitus. ſ. futuro. ff. de seruit. verba. prędicta. gl. no. in c. ad dissolendū de despon. impu. ¶ No. bene prędictā regulā ex qua notabiliter
41 infert coꝛrelariū. † q̄ cū fundū sit quedā seruitus vt no. p gl. z doc. in l. vsufructus. la. j. in pr̄. ff. de vsufr. segr̄ q̄ in dubio ꝓsumitur res allodialis z sic libera nō aūt fundū z ita tz Bal. a
in c. si de feu. fue. ꝓtro. inter do. z agna. z in c. j. in vlt. col. prīcipij. de ꝓtro. inuest. in vſi. feudo. z in l. libertas. ff. de statu homi. in c. significauit. de reser. z in c. j. in vij. col. in fi. de in. Jo. an. z alij in c. nimis. de iureiu. Host. Jo. an. z alē in c. fi. in verbo r sidere de ind. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de feu. ſ. q̄m sup ver. xxj. in addi. q̄ incipit cessante d. Bar. z Jo. de ſmo. i cle. j. i ver. poꝛro de iureiu. Pau. de ca. in. cōſi. cliij. q̄ incipit. Sup primo quelito inq̄tū querit vtrū dicte pos. ꝺ. Zil. in pl. cxxix. q̄ incipit. Ponderatis his que in prescripto themate narrātur. in j. col. alias pe. in j. vo. z in cōſ. lv. in iij. volu. q̄ incipit. Perspectis his que in themate narrant in xv. col. z in pl. xv. quinti voluminis quod incipit visis narratis in themate. in j. z ij. col. Facit ter. z quod ibi no. in c. j. de cōtro. inter masc. z femi. de benefi. Adde quod fortius tenet Bal. post Jn. in c. fi. ō
42 cau. pos. z pprie, † quod non ꝓbatur feudū. tz ꝓ ꝓcesso pri/ uilegio soluatur aliqd annū. Nā iste est census z non fidelitas z sic fūdē z ita dicit Bar. se respondisse in questione de facto. Limita prędictā conclusionē quando ecclesia cōcedit iurisdictiones vel pēsiones q̄ ꝓsumitur in dubio cōcedere in fundū ita notabiliter Bal. in c. ad audientiā. in vlt. col. de prescri. q̄
c dicit menti tenendū. Secundo limita nisi esset fama de antiquo: saltē centū annoꝝ q̄ bona sint feudata. Itē nisi verba enūciatiua vel narratiua principis nūciarent z narrarēt dicta bona esse in feudū cōcessa. Istis duob⁹ modis limitat d. Zile. in d. consi. xv. quinti voluminis. in j. z ij. col. In tertia oppositione Bar. z duabus sequentibus. Bar. pleni⁹ quā alibi examinatam z quando quasi possessio alicuius status vel alicuius qualitatis transferat onus ꝓbandi in aduersariū. Ista materia est vtilis sed intricata. Ideo vt eam clare habeas facdnas regulas principales. Una affirmatiuam z aliam ne
43 gatiuam. Regula affirmatiua est quod quasi possessio status

a ¶ Per verā confessionem Adde Jn. in c. fraternitatis. de frig.
a ¶ Cōfessionē. Adde Bart. posi. c. duo. iij.
b ¶ Dissoluendū. Ado plene Jaso. in l. stipulatiōes non diuidūt iij. q. bar. vbi d. Purp. de ver. oblīa. l. quomn⁹. ff. de flumi. col. xxxvij. qō. xxxxj. Pan. in c. licet. de iureiur. gl. in l. si ex pāis C. de eui. Pau. de ca. li. ij. ſ. clxij. Barb. li. j. cōſil. col. v. Prepo. in plud. feu. col. xvij. Alex. li. iij. consil. lv. col. viij. Purpu.
a ¶ Mihi esset fama. Adō Jn. z doct. in c. venies. ſ i c. qd p nouale. de ver. sig. i Jn. i c. cum cās de iu. cal. Sp. ti. de ꝓba. in. ſ. j. ver. z no. q̄ ꝓscriptio. x. y. in l. si qui dē. C. sol. ma. Bal. Zinge. z Sal. in l. ꝓ prietatis. C. de proba.

vel qualitatis que ineſt actualiter vel eſt apta ineſſe ab origine traſſert onus pbādi in aduersariū. l. circa. ꝛ ibi gl. i ver bo. ingeniū. ff. de pb. ꝛ l. liberis. §. fi. ff. de lib. cau. ita ꝓce dit. l. moueor. C. ſi ſer. expor. veniat que ōt quod q̄libet res iudi caſ̄m pſentē ſtatum. Iſta regula fallit vbi illa quaſi poſſeſſio nō eſt ſeparata a ꝓprietate vel eſſētia rei: vt eſt quaſi poſſeſſio malitie que ly repugnet origini ſtatus boni cū ab origine qui libet naſcat ſine malitia ꝛ peccato: tñ traſſert onus pbandi i aduersariū. vt in regula ſemel malus. ꝛ hic lat⁹ p Bart. in v. oppo. Sed aduerte inquātū Bar. ibi ōt q̄ mal⁹ cū mutat ani mū deſinit eſſe malus. ꝛ tūc deſinit eſſe in quaſi poſ. malitie. allegat no. p Dy. in regula ſemel malus nō declarat tñ Bar. q̄ malus dicatur mutare animū vt ſic deſinat eē in quaſi poſ ſeſſione malitie nec ſcribentes hic aliter declarant. Tu ergo dic in eo qui fuit ſemel malus illa malitia ꝛ illi mali mores
a intelligunt purgati bñ faciēdo p triennīū cōtinuū. a tex. eſt ſo lēnis. in §. hic aūt nobis in ver. ſancimus. in verbo triennalis t pis teſtimoniū. in auth. de mona. colla. j. ꝛ ibi An. in fi. ad hoc nō. illū tex. ꝛ multū cōmendat ꝛ illū text. ad hoc reputat ſing. Sa. in l. ſi fideiuſſo. 2. §. fi. qui ſatiſ. cog. ꝛ in l. ſi minor. ē in in. col. C. de in integ. reſti. mino. ꝛ ita habes intelligere ꝛ ſupplere verba Bart. hic. ly videant repugnare alias non viderē bñ dicere p illū tex. Secūdo limita pdictā regulā q̄ q̄s eſt in quaſi poſſeſſione bona fide alias nunq̄ quaſi poſſeſſio in iuri b⁹ cū mala fide traſſert onus pbandi. iſta limitat Bal. in l. camq̄ per illū tex. C. de libe. cau. facit bonus tex. in l. vis et⁹. C. de pba. ꝛ in d. l. liberis. §. fi. Tertio limita in his que neceſ ſario variant ex ꝓceſſu tpis, vt in ctate: tunc nunq̄ ex origine
b primi ſtatus licitū eſt arguere ad preſens tps. l. ſi minor. cū gl. C. de in integ. reſti. min. bona gl. in l. de ciate. in ꝓin. i ver bo ꝓbādū. ff. de mi. ita tenēt Bar. Ang. Jmo. Ias. cu. Lud. 43 ꝛ d. Alē. hic. Idē tz Bar. in l. ſi cui. §. ijſde. ff. de accu. ✝ Sēd o regula negatiua eſt q̄ quaſi poſſeſſio alicuius ſtatus vel qua litatis que neceſſario non concordat: cum origine rei i ꝛ dicit ꝛ conuenit intentioni aduersariū. non releuat nec traſſert onus pbandi vt eſt hic in quaſi poſſeſſione ſeruitutis realis q̄ non concordat cū origine rei imo dicit q̄ quelibet res pſu mitur libera ſequit q̄ iſta quaſi poſſeſſio habens in ſuū ori ginē rei. nō releuat nec traſſert onus pbandi: prout tz gl. hic in verbo egiſſet. ꝛ gl. in d. l. circa. ꝛ in d. l. ſicuti. §. ſed ſi quera tur ꝛ cōiter Bar. ꝛ alij hic. C Nō. iſta regula. Nā ex eo infe ro primo male diciſſe gl. in l. titia. in gl. fi. ff. ſol. ma. que vult
44 quod ✝ ſi filius ſit in quaſi poſſeſſione exiſtentie ſui iuris, iſte quaſi poſſeſſor traſſerat onus probandi in aduersarium q̄ ſit in patria poteſtate, ꝛ ita itelligit illū tex. Et cū illa gl. tz Bar. in l. is pōt. in. vj. col. ff. de acq. here. do. Alex. in l. ſi emā cipati. in ij. no. C. de colla. cū alijs concor. ibi per d. Alex. aſſi gnatis. Iſtud eñ clare confundicur per regulā pdictā q̄ pri mer⁹ ſtatus nature ꝓdicit huic quaſi poſſeſſioni. l. ita in pote ſtate ff. de his qui ſunt ſui. ergo illa quaſi poſſeſſio cui ꝓdicit primeuus ſtatus natura non releuat ab onere probandi nec transfert onus probandi in aduersariū. Et ita tz ꝛ melius ✝ Per. ꝛ Bal. in d. l. titia. ꝛ ibidē d. Alex. ibi Jaſius. Tu poſes ſalua re illā gl. in vno caſu q̄ filius habitaſſet ſeorſum a patre pr. annos tūc preſumitur emancipatus ſi hoc alleget. ita tz Bal. in l. poſt mortē ad fi. ff. de adop. ꝛ in l. ij. C. ſi aduer. rē iu. ꝛ ita intelligit Bal. tex. in l. iij. in ꝓin. ff. ad mace. Tu adde ad hoc
45 bonū tex. in l. j. i verbo diu paſſ⁹. C. de patria pōt. C ✝ Sēdo ex predicta regula infertur ad practicam quod ſi adſit cōſti tutio epiſcopalis, diſponēs q̄ omnia inſtrumenta vſurario rū preſumantur eſſe vſuraria ꝛ probat q̄ aliquis de preſen ti eſt vſurarius. certe per hoc nō pſumuntur retro oia inſtru menta fuiſſe vſuraria: eo q̄ preſens ſtatus habet neceſſariā ꝛdictionē aliculus t pis preteriti ſaltē in origine. ſ. q̄ aliquo e pe non fuit vſurarius puta in infantia ſicut ille qui eſt hodie bereticus non pſumitur bereticus beri q̄ de neceſſitate repe ritur quod aliquo tpe non fuerit bereticus: puta in origine tē poze infantie. Ita notabiliter Bal. in l. j. §. magiſtratibus. ff.
46 de magi. cōue. Tertio ex predicta regula infertur ✝ quaſi poſ ſeſſio alicuius iuris quod haberi nō pōt ſine conceſſione pri uilegij, nunq̄ releuat ab onere probandi ꝛ ita tz Ly. in l. ſolē nibus. ꝛ ibi Bal. ꝛ Bal. C. de fide inſtr. alle. tex. in c. cū plone. de priui. in vj. Idē tenent Bal. ꝛ Jn. in d. l. titia. ff. ſol. ma. p tex. in c. ad decimas. de reſtitu. ſpol. in vj. Itē tz Bal. in l. j. in ſecunda. colum. C. de ſen. ꝛ in l. nō ignorat. vbi late proſequi tur iſtam materiam. C. de his qui accu. non poſ. Joan. andr. in addi ꝓpecul. in titul. de inſtrum. edititio. §. reſtat in ver
47 ſicut. ꝛ ✝ Limita iſtam regulā q̄n quaſi poſſeſſio preſens non cōuenit origini rei. tamen etiā cōuenit contradictioni aduer ſarij. vt eſt in quaſi poſſeſſione libertinitatis que nō eſt a prin

cipio in origine: q̄ nemo naſcitur libertinus. l. libertini. ff. de ſtatu homi. Tamē etiā origo non conuenit intētioni ꝺicētis qui aſſerit ſe eſſe ingenuū cū potuerit naſci ſeruus. ꝛ iſta quaſi poſſeſſio bene traſſert onus pbādi. l. circa. ff. de pba. ꝛ hic per Bar. in iij. oppo. Secundo limita vbi nō eſt quaſi poſſeſ ſio ſeparata a ꝓprietate vt dixi ſupra in ſ. ſallentis prime regule que dz hic ſtare. Tertio limita predictam regulā, vt cedat q̄n a ieſt ſola quaſi poſſeſſio ſeruitutis realis ſecus ſi et occurrat ꝓtumacia aduersarij, vt probatur in hoc tex. i prin. fin intellectū quē tenui ſ. in ij. oppo. huius tertie partis ꝓin cipalis. Jn vj. oppo. Nihil eſt dicendū q̄ ſatis de ea fuit dictū in notabilibus. Jō venio ad q̄nes Bar. expeditis oībus op poſitio. Bar. formar xij. q̄nes. circa ſecundā queſtionē ex di
48 ctis Bar. habet tres concluſiones. ✝ Prima q̄ in his que ve niunt eſpedienda officio iudicis. ſiue illud officium imploret principaliter ſiue incidenter, ꝛ ſic ſiue loquamur de officio iu dicis nobili ſiue mercenario, ꝺ contumacē ꝛ ſic ꝺ doloſum nō iuratur in litē, ſed intereſſe dz vere ꝓbari per gl. notabilē. in l. ꝛ barū. in gl. ſi. ff. ſi ſer. ven. quā Jo. de ana. hic reputat ad hoc ſingulare. ſecus eſt in eo quod venit iure actionis, tunc ꝺ contumacē indiſtincte iuratur in litē. l. qui reſtituere. ff. de rei ven. cum Bar. tenet Jmo. ꝛ latius d. Alex. hic idē tenet Bal. in d. l. barū. vbi dicit quod illa gl. eſt bene notanda ad hoc ꝛ quod raro alibi inuenies. idē tenet Ang. ✝ Pau. de ca. ꝛ d. Alē. in l. argentarius. §. cū aūt per illū tex. ff. de eden. vbi ꝺ. eū qui dolo nō vult edere q̄ ſolum tenetur officio iudicis. l. j. vbi gl. ꝛ doc. C. de edē. nō defertur iuramentū in litē. ſed debet inter eſſe ꝓbari per teſteo vel per alias ꝓbationes, vt ibi ē tex. idem tenet Paul. de ca. in l. in actionibus. ff. de in litē iurā. Rapha. ful. in d. l. ꝛ barum. Et iſta videtur magis cōmuni opin. contrarium tenet ipſemet Bart. ibi contrarius. in d. l. barum ꝛ ibidem Paul. de c. per illū tex. qui vult quod ſi res non preſtetur ſiue cautio iuretur in litē. ſecundo per illū tex. qui fortiter ſtringit. d. l. qui reſtituere. Et iſtam opinionem tenet etiam Jo. fab. in §. preterea quaſdā. inſti. de act. ꝛ iſta o pinio in puncto iuris poteſt defendi ꝛ forte eſt verior, ly prece dens ſit magis communis. ꝓ iſta opinione ſtringit primo ineuitabiliter tex. in d. l. qui reſtituere. vbi illa reſtric io ſolū officio iudicis. ꝛ eſt impoſſibile q̄ ſtat iure actionis, vt oſten dam ſtatim, id eſt in tertia concluſione. ꝛ tamen ibi iurat in litē. ad idē vī tex. in l. iij. §. ſed ſi quis iudicium. gl. fi. in verbo condēnabitur. ff. ſi. regū. licet poſſes dicere quod ibi tex. lo quatur in his que veniunt iure actionis. Secundo vltra ſcri bentes colligē ex dictis Bar. aliā concluſionē. Nā poſtera q̄ Bar. ꝛ doc. hic loquunt q̄n contumacia: ꝛ ſic doloſus fuit com miſſus in nō faciendo, ſ. in nō cauendo: ꝛ conſequenter in omitte do. Sed ideo non iuratur hic in litē eo q̄ iſtud veniebat expe diendū officio iudicis. ſecus ſi veniret iure actionis. ergo ſi
49 bene ꝛ ſubtiliter inſpexeris volunt Bar. hic ꝛ ſequaces ✝ q̄ in his que veniunt iure actionis etiā ſi dolus cōmittatur in o mittendo iuratur in litē. Idē tenent Ang. ꝛ d. Alex. in d. ar gentarius §. cū aūt per tex. in d. l. qui reſtituere. qui propie loquitur q̄n dolus fuit commiſſus in omittendo. i. nō reſtituēdo ꝛ tamen ibi iuratur in litem. Sed tu dic q̄ ille text. nō loquit in his que venūt iure actionis: ſed officio iudicis. vt dicā in ſe quenti cōcluſione. Contrarium q̄ imo ex dolo cōmiſſo i omit tēdo nō iuretur in litē tenet gl. ✝ de. Cy. Ja. bu. Bal. ꝛ Sal. in d. l. argentarius. §. cū aūt. per illū tex. vbi ꝺ argētarius nō edē tē ideo nō iuratur in litē, eo q̄ ibi dol⁹ fuit cōmiſſus in omit tendo. Sed tu aduerte quod ibi editio nō venit iure actionis ſed officio iudicis: l. j. vbi gl. ꝛ doc. C. de eden. ergo nihil ad p poſitum. Idē tamen quod ex dolo cōmiſſo in omittendo non iuretur. in litē. tenuit Lud. re. in ſing. cccc. per tex. in d. §. cū autem. quem ad hoc reputat ſingula. Item tenet do. Alexā. ſibi ꝛius in l. qui accuſare ad fi. C. de eden. ꝓ iſta parte be ne facit, qui probato dolo notarij de omnibus damnis ꝛ inter eſſe ſtatur iuramento partis tex. eſt quem Bart. ꝛ omnes ibi reputant ſingularem ad hoc in l. fin. C. de magi. conue. Iſtud verum ſi dolus notarij fuit in faciendo. ſecus ſi in omittendo q̄ tunc intereſſe debet plene probari. non autem defertur iu ramentum in litē. Ita tenent Bal. ꝛ d. Alex. in d. l. qui accuſa re. per tex. quē ad hoc reputant ſingularē in d. §. cū aūt. ✝ d de text. in d. l. iij. ſed ſi quis. cum gl. fi. ff. finiū reg. ✝ ꝓ iſta differentia facit q̄ grauius eſt delictum quod committitur fa ciēdo q̄ omittendo gl. in l. ſi mora. vbi dixi. ff. ſol. mat. gl. in l. lege cornelia. ff. ad ſylla. hinc eſt q̄ culpa etiam leuiſſima in faciendo equiparatur late culpe in omittendo. ita no. Bar. in repetitio. l. quod neruа. in antepe. col. ff. depoſi. C Tertiā cō cluſionē vult Bar. in fi. huius. q. allegādo. l. qui reſtituere. q
50 reſtitutio rei in rei vendi. venit iure actionis: ꝛ ita ponderat ꝛ ſequitur

a C Per tri
nīū cōtinuū.
Adde Jo. de
Imo. in c. cū
deputati, de
iudi.

z sequit Jo. de imo. hic z licet contrarium velint Pō. z Ly. in l. u. C. de seruitu. vbi volūt q̄ in rei vēdicatiōe declaratio dominij venit iure actionis: ſz restō sit officio iudicis. Videt Jmo. q̄ licet p restōne facienda lit expediēs implorare officiū iudicis nō tn sequit̄ qō non veniāt ex iure actionis cui formula tur officium iudicis. l. iij. C. de poſt. Tu adde q̄ alibi Bar. ex pressius quā hic tenet idē q̄ restō rei in rei vēdicatione veniat iure actiōis. Bar. in. l. j. C. de saluia. interdicto z in l. j. in fi. principij. ff. eo de saluia. interdicto. Ang. in d. l. argētarij. §. cū aut. Cōtrarium z melius qō imo restitutio rei in rei vendi catione nō veniat iure actionis, sed fiat officio iudicis tz exp se. Bar. ibi contrarium in. l. harū. in fine dotis q̄ ñe est in petitione here. vt est ter. in l. licet in vbo officio. ff. de petit. he re. tu corrobora q̄ petitio hēditatis z rei vdicatio eg parā tur. l. sinautē. §. sed z si is. ff. de rei ven. ergo sicut i petitiōe he reditatis restitutio venit officio iudicis. d. l. licet. idē erit ctiā in rei vendi. Et qō idē sit in rei vēdicatione: p̄obat tex. i. d. l. qui restituere. in verbo officio iudicis istud tz gl. ord. in. §. i. in vbo nullo iure insti. de actio Bar. in. l. sciendū. §. penul. ff. qui satisd. cog. Pe. z Ly. in d. l. ij. C. de serui. spe. i ti. de offi. omniū iud. in. §. de seruit. in post sententiā. Jo. ſab. in. §. j. insti. de act. vbi dicit ita tenere communem cursum causarū, z istā tenemur vera est z cōis. Et tenendo istā partē que est ve ra qō restitutio rei veniat officio iudicis nō aut iure actionē, Ego nō intelligo q̄ sit officiū iudicis mercenarium put tz Jmo. hic. z cū eo videt trāsire. d. alex. Sz teneo qō sit officiū iudicis nobile patet q̄ alias lata sinia expiraret. d. l. iij. C. de poſt. z ita tz Bar. in. l. iubere cauere. in vlt col. ff. de iurisd. om. iu. z in. l. a diuo pio. §. j. ff. de re iud. Ang. in d. l. q restituere. z ipsemet Jo. de imo. ibi cōtrarius. c. ſi. in. xviij. col. z seq. ō offi iud. quāuis de hoc dubitet Bar. z relinquat indecisum. i l. j. in pe. col. ff. de iurisd. om. in. ſz remittit se ad ea q̄ dicit i. d. l. iubere cauere. Potes tū cōcordare pdicta varietatē Bar. z doc. ex mēte Ange. i. l. si qs vi. §. diffamari. i. xix. col. ff. de acq. 51 pos. †. q̄ agēs rei vēdicatiōe, pōt in libello petere iure actionis non solū se declarari dūm. l. z ex diuerso. §. j. de rei ven. z. l. Pōponius. §. led z ita. ff. de procu. sed etiā pōt petere reū cō dēnari ad restituēdū. ita procedat opi. Bar. hic. cū cōcordan. ſz lata sentētia ipsa executio fit officio iudicis nobili. ita pce dat scōa opi. Et ex b cōrelario infero q̄ Bar. hic male alle gat tex. in d. l. q restituere. nā. tex. ibi. loquit̄ post ſn iam. put et ibi declarat gl. j. ergo ibi restō solū venit officio iudicis: nō aūt iure actiōis. put cū allegat bar. z male. z b mō ille tex. ſoz titer facit p̄ opinione quā tenui supra i p̄ima p̄clusione. In 52 tertia oppoſi. †. no. illud qō tenet Bar. i fin. qō q̄ tenet ad nu dā cautionē teneāt et ad obligādū omnia bona sua p l. filio. in fi. ff. vt leg. z no. ca. adde q̄ cōtrarij tenēt Jmo. z d. Alex. hic z Jmo. i. l. p̄tor ie. la vltima. ff. de pto. stipu. z do. Alex. in. l. diuortio. §. interdū. i ij. co. ff. ſol. matr. eo q̄ tex. i d. l. filio. re torquet cōtra Bar. nā ille tex. videt aliquid ſpālitatis iducer in patre z filio, z innuit triplicem esse ſpēm cautionis. l. nudā ſufficiētem z mediocrē: mediocrē appellat q̄ fit sine fideiuſſo re: tū cū obligatione oīm bonorū. Tu tene opinionē Barto. hic quā et sequit̄ Lud. ro. hic. z An. in d. l. p̄tor ie. la. vltima. vbi dicunt q̄ ista opinio semp obseruat de p̄suetudine. idem tenent Bar. z Pau. de ca. in. l. j. ff. qui satisda. cog. z ibidē do Alex. sibi ꝛrius Jmo z Pau. de ca. in. d. l. diuortio. §. interdū. P̄o ista opinione vltra d. l. filio. habes tres bonos text. i. l. oēs. §. in hoc. tū. i verbo. facultatū suarū obligatiōe. vbi Bal. ad b no. z idē sequit̄. C. de epi. z cle. z tex. multis an sīnē C. de p̄in. agen. in reb⁹. li. xij. z tex. in. §. si qs aūt p pecunia. in aut. de sanctis. epiſc. col. ix. p̄o ista pte pondero bīface re illud q̄ signāter vult Bar. in. l. sciēdū. i p̄in. ij. col. ff. q̄ sa tisd. cog. Tā ille qui possidet immobilia: non tenet satisdare vt ibi est ter. tn ōt Bar. qō de iure tenet obligare bona sua p d. l. filio. in fi. z p̄o vltimo tu habes tex. in. d. l. sciendū. §. si. i vbo poſt cautionē. z ibi Bar. poſt. gl. ad hoc no. aliū tex. Sc̄o moueo z. q̄ si in d. l. filio. in fi. illud ibi dispositū est de obligatione omnium bonorū propter respectū patris z filij. certe multo fortius dz dici idē in casu legis nostre, ppter respectū cōtumacie. vltimo accedat q̄ qñ qs satisdedit cuz fideiuſsore adhuc est dubiū an debeat bona sua obligare. z gl. in. d. l. p. o rie. vltima de hoc dubitat. tñ Bar. ibi cōcludit q̄ istō ē arbi trariū iudici z ita ēt tz Ang. in. l. j. ff. qui satisd. cog. si ergo ē arbitrariū iudici, ergo hic iudex verisimiliter arbitrabatur ꝛ contumaciē cōtra quē omnia iura clamant. In septima qō ne qñ agit̄ de iure mere psonali put a aliquē eē i mea ptāte vt esse seruus liberū aut vasallum tangit Bar. de intellectu l. i. 53 si. C. de asser. tol. z intelligit illum tex pbare † qō si post p̄ti tā satisdationē de iudicio sisti dominus qui mouit quēstionē libertatis seruo se absentet cōtumaciter p annū. q̄ ex hoc cō sequit seruꝰ vt a iudice p̄nūciet liber adde ſz Jmo. qō illa lex hoc nō pbat q z ſz decidat q̄ qñ seruus per annū se ablen tat q̄ subijciat̄ seruitutī: tū nō decidit ecōtra, ita esset quando dominus se absentat vñ cū illa lex sit penalis non est extēdē da ex casum suū: vt in regula in penis de re iur. in vj. z i. l. cū q̄dā ff. de libe. z postlbu. Sc̄o q. nō videt eadem ratio q. ser ui consuluerunt latitare. z nō potest de facili haberi eoꝝ cō pia qñ fugiunt ideo p̄cessit illa dispositio sed non est verū mile quod idē sit i domino. Tertio q. tex. ibi successiue impo a nit pena domino: quando trahit seruū coram diuersis iudici bus: quia tunc p̄inat eū omni iure suo. Et sic videt velle qō i aliis casibus nō p̄etur arg. l. cū p̄tor. ff. de iudi. Jde videt tenere Spe. i ti. de p̄mo z scōo decreto. in. §. videndū in ver. q̄d si agat negatoria do. Ant. in c. j. de eo qui mit. i possē. Lu. b z do. Alex. hic monet q. maior est rō que facit p̄o libertate quā que p̄o seruitute. l. p̄oxime. in fi. ff. debis q̄ in testa. de len. §. erat olim vero z inuenimus. isti. de dona. Ite q. i iudi cijs cā equalitatis seruādo p̄cessū pulegiū āgēti vt p̄cessum reo. l. fi. C. frue. z lit. expen. P̄o eadē pte monet. d. Alex. q. iura etiā coꝛrectoria disponētia i vno coꝛrelatiuoꝝ iteliguñ et disponere in alio. l. si. z ibi Bar. C. de in. vidu. tolle. Sc̄o monet per gl. notabilem in c. fin. in verbo reus de cōfessi. vj. que extendit illam constitutionem penalem loquentē de reo ad actoꝛem. Sed aduerte q. ista fundamēta nō trāseunt sine 54 aliqua dubitatione: † q. dubiū est nūquid in penalibus dispo situm in vno ex coꝛrelatiuis habeat locum in aliorꝝ p̄trariū tenuit do. Abbas i c. j. per gl. ibi de loc. vbi tenet quod pena que ibi imponitur locatoꝛi non bēat locū in conductoꝛe eo q. lex penalis ñ debet extēdi vltra causam. Facit qō vult gl. no. in cle. j. de consang. z affi que vult q̄ pena ibi imposita cōtra a benti matrimoniumᵃ cum moniali non habeat locū i ip sa mo niali ꝛ ateoꝛ tamē, q̄ p̄imū magis cōiter tenet. z ad hec alie b go duas gl. p̄imoᵇ gl. in l. per interuallū. ff. de iudi. z glo. in aut. sed hodie. C. ad l. iul. de adul. z ita tz do. Abb. ibi cōtra rius in p̄oemio decretal. z i. c. q. clerici de iurepa. z i. c. fi. ō rescrip. Demi. in c. j. in fi. fallentia. de rep. ord. i vj. vbi ad b allegat Bar. in. l. liberoꝝ. ff. ō bis qui no. infa. vbi tz q̄ statutū penale loquēs ō vxoꝛe extēdit ad maritū rōne coꝛrelationis Ego cōfirmo cōclusionē Bar. alio duplici fundamēto. P̄o io q. in. d. l. §. penul. C. de asser. tol. pena imponit a lege † tā lōgā contumaciā vnius anni. Ergo illa pena z sic illud odiū ē rōnabile. ergo extēdēdū: vt est gl. oꝛdin. in c. generali. in gl. ij. de elec. in vj. est doctri. Bar. i. l. j. ff. de verbo. signifi. z. l. j. §. sed si incertū. ff. de ven. in pos. mit. Et hoc mō tollo fundamentū Jmo. qō lex penalis z sic odiosa non debeat extendi. 55 ¶ Sc̄o moueoꝛ q. lex q̄uis penalis tñ fauoꝛe pie cause vl fauoꝛe eccle est extendēda gl. est valde notabilis in c. sciāt cūcti. in gl. in verbo alios de ele. in. vj. ergo similiter. q. l. j. §. pe. quānit sit penalis debet tñ extendi fauoꝛe libertatis. arguen do de pia causa ad libertatē. vt no. Bar. in l. p̄oxime. §. p il lu ter. ff. de bis que in testa. delen. z in l. si vnꝰ cū cōcoꝛ. quas ibi dedi. C. de tasta. z est tex. in l. j. circa mediū i verbo ad hāc pietatis rōnē z ibi Bal. no. ad hoc. C. de cōmu. seruo manu. Ite libertas z ecclesia equiparātur ꝑm Bal. in l. vnica. §. in pmo. in vltima col. C. de cadu. tol. segtur. do. Alex. in cōs. lxv vj. in. iij. vo. incipiē. ponderatis bis de quibus in themate in vj. co. z isto alio mō tollo fundamētū Jnno. Tertio p̄o con clusione Bar. potes inducere istū tex. Nā i ista l. i ver. idem e ꝛtrario, quo ad penam contumacie equiparantur siue quis stet p̄o seruitute siue p̄o libertate ergo pp istam eqpartio nem in materia contumacie. d. l. j. §. penul. queloquitur i vno casu extenditur ad alium per regulam gl. in l. si quis seruo alieno sua serit. C. de fur. z gl. in l. qō vero contra ff. de legi. Bar. z alij in l. marcell⁹. in p̄inci. ff. ad trebel. Tñ ad hoc vl timū possēs rādere eqparatio huiꝰ legis sit q̄ ad seruitutes reales non aūt quo ad personales, de quibus est qō nostra in. ir. q. qñ agitur ex libertate alicuius personalis obliga tionis. adde tex. in authen. si omnes. z ibi Bar. no. ad hoc. C. si mino. se ab here. absti. z plent⁹ q̄ bi c Bar. i. l. si finita. §. iu lianus. i ꝛ j. co. in ij querit etiam gl. in quibus actionibꝰ in terponatur. j. ti. j. Bal. in aut. z qui C. de bo. auth. iu. poſ. z i l. ij. §. j. ff. si ex noxa. cau. aga. z i. c. j. in vlti. co. de mili. vas. qui cōtu. ē do. Ant. i c. j. de eo qui mit. in poſ. † in. x. quesiti qñ ali quis petit se admitti in regimine vel rectoria alicuius ciui tatis. Adde p̄mo inquātū tz Bar. qō ciuitas que eligit ali quē in potestatē nō tenetur p̄cise ad factum. z sic ad patiē tiam. sed interesse contrariū videt facere q. i obligationibꝰ facti qō obligatꝰ habet facultatē. z ē factū quod pōt facile impleri. cogit p̄cise: q. tūc cessat ratio quare obligatꝰ ad

¶ Cōtrahēti matrimoniū Adde Jas. i l. j. C. de in voc. i. j. co. ¶ Primo Ibi nulla c gl. q̄ pbet, ſz fil. fi. l. pce d Purp.

factum nō teneatur p̄cisē facere ita singulariter tenet Jo. an. in addi. Spe. in ti. de re. eccl. nō alie in §. j. in additione q̄ incipit nō fuerū istri libelli per tex. in l. si cum exceptiōe. §. sed z si quis. ff. de eo q̄ met. cā. sequunt An. z Rap. cu. in l. stipulationes nō diuidūtur i p̄n. ff. de §. obli. Ang. in l. stipulatio/nibus. §. operarū. eo tit. z licet istud reprebēdāt Jmo z Lu. in. d. l. stipulationes non diuidunt. z ibi do. Alex. in vlti. charta: quia est de directo cōtra tex. ibi qui loquit de obligatione facti. s. rem tradi q̄ factū de facili impleri. z tñ nō cogit p̄cise. imo soluendo interesse liberatur. vt ibi est tex. z in l.

a ¶ Jn vñ. mi/bi. iiij. Sz er/ras tu: q2 b/ tñ. p̄cedit in/ Jctu. ēptionis. sec/ si rē/ tradi vāret/ ex alio Jctu. a/ Bar. in d. l. stipulatiōes. xv. colum. ¶Purp.

57 si fundum certo die. e. tit. ¶ Tu dic quod errāt i isto fundamēto: quia imo si b3 facultatē rei tradende z est dñs. tenet p̄cise tradere ita exp̄resse firmat Bar. in. l. certi condictio. in p̄n. in. vñ. col. ff. si cer. pe. ibidē sequunt Bal. Ang. Bal. Lu. z do Ale. z est gl. approbata in. §. p̄tiū. instītu. de cōtrahēd. emp. z est bonus tex. in. l. si quis alienā. cū gl. ff. de act. empt. eodem mō in obligatione rem restitui si b3 facultatē rei resti/tuēde cogitur p̄cise p̄cipit firmat Bar. i. d. l. stipulationes nō diuidunt i. vj. z vñ. vnde semp mihi placuit ista limitatio Jo. an. quā confirmo viua ratione: quia vbi pōt aliquid de facili impleri cessat iuris dispositio: hinc est q̄ condio p̄testatiua nō trahit retro sicut alie. l. potior. z. l. qui balneū. ff. q̄ potio. in pig. habe. Ratio q2 potuit de facili statī impleri. ita dicit Bar. in. l. si is qui p emptor. e. in antepe. char. b ff. de vsuca/pio. tñ i cōne nostra pōt dicit q̄ istud factū z sic. ista patiētia b3 tractū in futurū nō pōt de facili impleri. z isto modo defende Bar. hic. Scō adde in quantū Bar. dicit q̄ in l. is cui/us. ff. si seruꝰ. vēdi agebat p̄sonali p̄m glos. ibi dic. q̄ istud est falsum z p plura reprobat Bar. §. in. e. oppositiōe p̄ime vtis.

58 Tertio adde in quātū tz Bar. ꝯ q̄ quando periculum est i mora pōt iudex immutare tēpus legale. z intra modicū tempus interponere p̄mū decretū: ad de Bar. in l. j. ff. de glande legē. vbi p illum tex dicit q̄ q̄ est contentio de officio p̄tor vel consulatus q̄ durat duobus mensibus. dz causa tacito expediri q̄ tempus officū non incipiat labi. idē tz Bal. in c. de cau/sis. in. vj. col. de offi. deleg. Ludo. roma. in l. stipulatiōes non diuidunt. xxiij. co. ff. de ver. bo. obli. in. l. si vero. §. de viro. in. xxx. co. ff. de solu. mat. alibi dicit Bal. in. c. fi. i. vj. co. dicit iure. q̄ vbi est b3euis meta iudicū, ibi b3euiores debēt eē dilationes: non tñ ita arcte q̄ sit pene impossibiles. allegat Jno. in. d. c. de causis. in p̄n. alibi dicit Bal. in l. j. post p̄inc. C. de tempo. appel. q̄ vbi tota ist. ātia b3euis est. ibi etiā singu/

c ¶ Nō valet/ interlocutoria/ ad. d. doc. in. c/ fi. d. offi. iud./ Jnn. z Lar./ sab. i. c. sacro./ de. sen. excō.

59 la eius membra debēt valde abbreuiari. ¶ Jn vltima q̄stione qualiter in interdicto vti possidetis interponat p̄mū z secūdū decretū adde q̄ Bald. i. l. q̄. §. j. in. v. col. ff. si ex noxa. caua. aga. z in. c. consultationibus. in q̄. col. de offi. deleg. dic. in hac lege eē gl. q̄ alibi nō experit in iure: qualiter iterponat p̄mū z secundum decretum in interdicto vti possidetis. itē Bald. in rub. extra de offi. iud. in vlti. co. tñ fi. dicit quod in interdicto vti possidetis fit missio iuxta interesse possessionis pacifice. l. si duo. §. ff. vti possidetis. vel p cautionem de qua in hac. l. vbi dicit de hoc glo. que nō est alibi i iure sed gl. hic. aperte ponit sed bene Bar. in ista vltima questione. de qua etiā po. Bald. in authen. ei qui. in xj. col. in ver. quero qualiter fiet missio in vti possidē. C. de bo. authō. iud. pos.

Lex xxvj.

1 ¶ Si iudex commisit nuncio vt mitteret aliquem in possessionē, z postea reuocauit decretū: non tenet missio: lz nō ei⁹ ignoret de reuocatione.

d ¶ Aliquas. cōprobat Se/li. i. c. eccles. col. viij. ver. xj. ō ꝑsti. Sz ibi i. xxiij. dicit q̄ ips. ad eā p̄hibēdā non pōt p̄figi a laico. ¶Purp.

3 Onia interlocutoria post q̄ē mādata executioni vl ab hoc vl a lege nō pōt amplius per ipsum iudicē reuocari: nisi de consensu ambarū partiū. vel nisi reuocatio fieret ex iusta causa.

4 Per secundam interlocutoriam contrariam p̄me. videt a p̄ima recessum.

5 Non valet interlocutoria lata p iudicē q̄ infert p̄iudiciū parti. si pars nō fuit p̄sens aut citata ad talem interlocutoriam.

6 Inhibitoria nihil valet de iure que fit p iudi. ecclesiasticū in dicī seculari. nisi parte citata: sicut nō potest iudex appellationē inhibere iudici a quo nisi parte citata.

7 Absolutio vel habilitatio a iuramēto confirmatoria contracta vel a iuramento obligatoria. non valet: nisi fiat parte citata de cuius p̄iudicio agitur eo quia anteq̄ cōcedat, requiritur quod p̄cedat cause cognitio.

8 Non valet interlocutoria iudicis per quā declarat de serendū iuramentum in supplementum p̄bationis nisi parte aduersa ad hoc citata.

9 Interlocutoria iudicis circa admissionem articulorum vl capitulorum nil valet. nisi fiat parte citata.

10 In interlocutoria ab obseruatione iudicij requiritur citatio etiam peremptoria.

1 ¶ Si p̄tor renuntiationez cat nūciationez

Jopus nouum. factā sua authoritate edificatū nō est demoliendū. h. d. Jstū tex. intelligūt Ja. ō are. Bīb. hic q̄ p̄tor commiserat nuncio quod nunciaret nouum opus: tamē nūdū erat nūciatū: merito p̄tor pōt, p̄hibere vt dicit litera, alias si nūciās iā actualiter nūciasset authoritate p̄toris ñ posset p̄tor p̄hibitionē suā tollere ius tā q̄stū parti per illud q̄ vult gl. notabilis in. l. j. §. fi. ff. de p̄to. stipu. ¶ Lu adde plenius Bal. in. c. cuz venissent. in penul. col. de eo q̄ mit. in pos. ¶ vbi dicit q̄ iudex cōmisit nūcio vt mitteret aliquē in possessionez: postea reuocauit decretū q̄ nō tenet missio, lz nūcius ignoret de reuocatione. ita dicit esse tex. no. in hac. l. si opus q2 reuocat⁹, est ipso facto executor decreti: itē omne mādatū re integra pōt reuocari. ita ēt dicit esse tex tuz no. hic. Jmo plus dicit Bal. se putare q̄ lz ꝑm decretum nō possit reuocari. Sz io imperio tñ cōmissio facta nūcio in executi de secundi decreti potest reuocari libere: q̄ est notabile ꝑm eum: Et est rō ꝑz eū: q2 ista cōmissio ē ꝑia interlocutoria z forte minus q̄ interlocutoria q2 iudex nō loquit inter partes. sed voluntate suā explicat nūcio, z in ista cōmissiōe nō requirit ꝑsentia alicuius ptis sicut nec in delegatiōe: vnde ista cōmissio est quidā actus depse nudi z revocabilis ministerij. facit. l. q̄ absenti in p̄n. ff. de acqui. pos. Sz tu aduerte, lz nō tāgāt q̄ tex. iste dicit, ex p̄tori nunciatione agi nō pōt: ergo clare p̄supponit nunciationē factā. ¶ Scō aduerte q̄ ꝑia interlocutoria postquā est mandata executiōi, vel ab homine vel a lege: nō pōt amplius per ipsum iudicē revocari nisi de cōsensu ambarū partiū, vel nisi reuocatio fieret ex iusta causa. Ita dicit glo. solennis in. d. l. j. in. §. fi. de p̄to. stipu. ex illa gl. est ad hoc singularis ꝑz Bal. in c. p̄terea. in. j. z pe. col. de dilatio. z ꝑm. Lu. ro. ꝑsi. ccl xxvj. q̄ incipit vltra p̄die allegata in p̄n. Unde ad istuz tex. potest dici altero de duob⁹ modis. ¶Primo q̄ i hac. l. ista revocatio seu p̄hibitio fiebat a p̄tore ex iusta cā: puta q2 edificabat quis in riuo publico vel cloaca vel q2 fuit satisfactū, put declarat gl. tertia hic. cum qua Bar. exp̄resse tenet: z sic dato q̄ꝑma interlocutoria esset mādata exequutioni p nunciuz tamē ex tali iusta causa potest revocari. Tamē ista est diuinatio ad istum tex. licet doc. ita teneāt: Unde potes secundo dicere q̄ quānis p̄tor cōmiserit nūcio q̄ nuntiaret nouum opus authoritate p̄toris, z ipse nūcius actualiter nūciauit: p hoc tñ nō interlocutoria mādata executioni respectu partiuz, q̄ nihil fecerunt q̄ possit p ipsum p̄torē revocare, z ad hoc bene fa/ciunt dicta verba Bal. i. d. c. cum venissent. in penul. col. quę superi⁹ retuli. Scō nota. ex isto tex. q̄ p scēdam interlocutoriam iudicis ꝑiā p̄me, vl a p̄ima recessum. ita allegat istuz tex. Bar. in. l. cu/ curatoz. §. j. ō. eod. z ibi dixi. ¶ Ultimo. diligenter regulā quā tradit Bar. quod nō valet interlocutoria c lata per iudicē que infert p̄iudiciuz parti, q̄ nō fuit p̄sens aut ante talem interlocutoriā citata. Et ita limita communem p̄clusionē glosarum que habet q̄ in interlocutoria non requiratur citatio partis. gl. est in. l. nec q̄quā. §. vbi decretum. Bart. in l. q̄ iussit. in penul. col. z ibi Jmo. z Moder. ff. de re iud. Jmo. z Moder. And. in. d. l. recusare. in p̄n. ff. ad trebel. z i. l. de vnoquoq; ff. de iud. Ange. in. l. j. C. quibus nō obstitur lon. tēp. p̄scrip. Lud. roma. in. in. l. j. ff. de arbit. z in cōsi. lxxij. q̄. incipit circa p̄mū quo querit an hec approbatoria. domi. Ant. Jmo. z alij. i. d. c. auditis. Et si ꝑatur q̄ interlocutoria sit leuis aut modici p̄iudiciū dic vt est citatio seu cōmissio iudicis de citādo que dicit sentētia interlocutoria, vt est gl. i. c. cū clericis. C. de epis. z cle. Item z prorogatio termini vel dilationū, ꝑm Bar. i. dicta. l. q̄ insistit in penu. col. Bal. i. c. j. in p̄n. de milit. vas. qui cōtumax. est. ¶ Tu ad istam regulam Bar. que hz q̄ ꝑia interlocutoria iudicis que affert magnū p̄iudiciū nō valet nisi parte citata. Ad de gl. quas d egregias decisiones in practica. ¶ Pro adde q̄ alibi valet de iure inhibitoria que fit per iudicē ecclesiasticū iudici seculari nisi parte citata: sicut n ō potest iudex appellationis inhibere iudici p̄mo. nisi parte citata. tex. est in. c. romana. §. si vero vocatus. z in. c. nō soluz. de appella. in. vj. z ita tenet

Fede. re

Fede. semis in ꝓsi. cc. xxj. q icipit factū ꝓponit esse tale debitor ꝓmisit ꝛc. Jo. de Imo. ꝛ do. Abb. i. c. debitores. de iureiu. Hemi. in. d. c. Romana. ℣. si vero vocat' Jo. ō imo. i. l. iij. ℣. cōdenatū. ꝛ ibi. d. Alex. in. vij. col. ff. de re iudic. ꝛ do. Alle. in. l. titia. ff. sol. mat. ꝛ vtrobiq; attestat do. Alex. qd ista cōmunis opi. Idē ꝛ Abet. de Ancha. in cōsi. ccxvij. q incipit. Cas' talis est post ꝓcessū ꝛ late do. Laurētius de Rodulphis in solēni repetitiōe. c. ꝓsuluit de vsu. i scda parte. q. cxxj. do. Aler. in ꝓsil. xcj. insc̄o volu. q incip. vilis actus mihi trāsmissus. i iij. col. ꝛ seq. ꝛ in ꝓsil. ix. in. iij. volu. q incipit pstantissime doctor. Idē ꝛ Aret. in ꝓsi. xx. q icipit in qōne ꝛ causa Barnabe. in scō dubio ꝛ i ꝓsil. xxiij. q incipit. cōsultatio ꝓmissa. in. iij. col. Et ista opinio ē verissima de iure ꝛ male seruet ipētica. ꝛ ꝓxiū ꝛ Bal. in l. ꝓsbyteri. in. ij. col. C. de episco. ꝛ cleri. ꝛ in l. ꝓsulta diualia. C. ō testa. ꝛ do. Anto. ꝛ do. Abb. in c. tuā. d. ord. cogn. ꝛ Aret. in cōsi. lxxv. q icipit. Diligēter ꝛ mature. Secūdo ad istā regulā Bar. ad dō† q absolutio vl habilitatio a iuramēto ꝓfirmatorio ℔ct' vel a iuramēto obligatorio. ñ valet nisi fiat citata parte. de cuius ꝓiudicio agit eo qr anteq; cōcedat regrit q pcedat cause cognitio ℞ Jnno. i. c. ad aures. q me. cau. ℣pe. in tit. de iud. delega. ℣. nūc ostēdēdū. in versi. xxiij. ꝛ duob' sequē. Jtē qr nō ℞ cōcedi talis absolutio vl habilitatio a iuramēto nisi ex magna causa ꝛ magna lesione ꝑm Lano. in. c. cū ꝓtingat de iureiur. Hinc cōsuluit Pe. Anch. i ꝓsi. xxxiij. q incipit. Pdecessus subtilit ꝛ ad plenū adducet'. i ꝑn. q absolutoria a iuramēto nō ꝓmissa cause cognitione est ipso iure nulla. Et istā ꝛclusionē ; q talis absoluti vl habilitatio a iuramēto ñ valet. nisi citata ꝑte firmat do. Ant. d. Card. ꝛ Jo. de imo. in. c. debitores. de iureiu. ꝛ ibi dicit do. Card. se pius in ꝛtigētia facti ita ꝓsuluisse do. Abb. i. c. j. iij. col. ō iureiur. ꝛ i ꝓsi. xij. in. ij. volu. qō icipit. si copiosiori. i vlt. col. do. Laurēti⁹ de Rodul. in. c. ꝓsuluit. in. p. cxxv. domi. Alle. i ꝓsil. ccx. ij. in. ij. volu. qō incipit visa facti narratiōe. in. iij. col. ꝛ sequēti. Jmo fortī⁹ tenēt Jo. de imo. in. d. c. debitores qō etiā simplex habilitatio a iuramēto solū ad hoc facta ne ꝑsona iurās incidat i ꝑiurīū nō valet nisi parte citata. qr posset pars aduersa ostendere q ō ꝑ calumniā petat talis absolutio. arg. 8 l. ij. C. ad. l. co. de fal. Tertio† ad istā regulā adde q ō nō valet interlocutoria iudicis p q̄s declarat deferendū iuramētō i supplemētū ꝓbatiōis. nisi ꝑte aduersa ad ℔ citata. tex. ē notabilis. in. l. in bonefidei. i verbo causa cognita. ꝛ ibi Ang. no. ad hoc. C. de cred. Bal. no. in. c. j. i. fi. ꝓ illū tex. cū gl. de successio. fra. vel gradi. succedē. in feu. Be. in. c. fi. in. ij. col. ō testib'. 9 in vj. cū aliis cōcordāt. quas dedi in cōmēto. l. admonēdi. in vlti. charta. ff. de iureiurā. † Quarto ad istā regulā Bar. adde qō interlocutoria iudicis circa admissionē articulo; vel capitulo; nihil valet. nisi fiat parte citata. ne fiat ꝓiudiciū admissione impertinētiū ꝛ n ō admittēdo; ꝓm dominos de rota in cōclusiōe. lxxx. expresse firmat. domi. Ant. de bu. in. c. ij. de testibus allegans Hosti. ita tenere in. c. ex ratione. de appel. idē ꝛ Aret. in cōsi. lxx vq̄ incipit diligēter ꝛ nature. in. v. col. 10 Ultimo adde qō† in interlocutoria ab obseruatione iudicij requirit citatio ēt qō fortius est peremptoria. ter. i. l. properādū. ℣. ꝛ si quidē. C. de iudi. Bar. i. l. ꝓsentaneū. C. q ꝛ qñ iudex. Canoniste ca. consuluit. de offi. de leg. ad Dod. in. l. si finita. ℣. iulianus. j. tit. j. aliquid per Ludouicū hic in addi.

Lex xvij.

1 ℣ Sufficit per quecūq; verba fieri nunciationem.
2 Ex nunciatione procura. queritur actio domino siue cessiōe

3 Si procurator. † Nota ex isto text. cū gl. ꝓm Bar. qō p quecūq; verba fiat nūciatio sufficit ꝛc. In tex. ibi i terdictū qō vi aut clā. Sz an dño cōpetat hoc interdictū ex isto titu. gl. tz qō sic Bar. reprobat qr phibitio fuit in ꝑsonā. Jmo. ꝛ Lud. ro. hic tenēt cū gl. quod respectu ipi⁹ ꝑsone phibite cōpetit istud interdictū per gl. l. nō solū. ℣. si cū posset iure. ℣. e. sed respectu successoris cū ista phibitio fuerit ꝑsonaliter facta ñ trālit ad successores ita ēt hunc text. tz Bar. in. l. fi. ℣. e. Tu aūt aduerte inq̄tū Bar. ꝛ doc. ꝓsupponūt q̄ p isto tex. nūtiatio sit facta in ꝑsonā ex eo qr tex. ōt facienti phibuerit. credo quod nō sit ex eo qr tex. dicit faciētē phibuerit. Nā credo quod ista nō bona cōsequētia. qr ego nūcio in ꝑsonali. puta ne aliqd noui opis fiat dicor te edificā. phibere. ꝛ istō vult ꝓprie idē Bar. i. l. ñ solū. ℣. fi. cū posse iure. ꝓ illū ter. ℣. e. vbi dt q nūciauit in ꝑsonali. ne qd noui opis fiat bñ dicor nūciasse ne tu facias. i isto ℣. tex. ōsinat effect' nūciatiōis ñ aūt ponit forma. vbor; ficit. ℣. Scōo no. ex ℔ text.

2 † q ex nunciatione procuratoris queritur actio dño sine cessiōe, Et ñ opponat q̄ p libera ꝑsonā nō queritur actio sine cessiōe. l. j. C. p quas ꝑsonas no. acq. ℣. ex his itaq;. isti. eo. Ad hoc rñdet iurisc̄ultus in l. iij. in ꝑn. ff. qō vi aut clā. q magis ḡrāt facto ipius delinq̄ētis qui edificando sprevit nunciatione de linquit q̄ ḡrāt facto procuratoris. ; scit. l. ñ quis⁹ solutiōi. ff. ō vsur. alio mō rñdet iurisc̄ulus in. l. p procuratore nō semp. ff. de procu. q actio que cōpetit ad cōseruandum i' cōpetens dño habitu, queritur dño sine cessione. ita est tex. ibi no. Jason.

Lex xviij.

Edibus. † Nūciatio facta vni ex plurib' cōsortib' ligat oēs sciēter edificātes nō aūt ignorātes. ꝛ quātu ad istō edicti sufficit q possessio rei sit cōis licet dimi nō. h. d. in effectu. Nō. q ad hoc vt possit fieri nūciatio ꝛ habeat locū istō edicto, ꝛ res alicui⁹ rōne possessionis, licet non habeat dnium. Simile ꝛ in l. dāni in effecti stipulatio. in ꝑn. ℣. de dā. infec. 2 facit q no. Bar in rub. ℣. eo. † nunquid genitiu' alteri⁹ verificetur ratione possessionis ēt in statuto. Jason.

Lex xix.

1 Stendū. † Absolutoria lata super executione nūciationis noui operis non parit exceptionē rei iudicate q̄d alias legitimas actiones. h. d. Nō est. qr exceptio rei iudicate sup aliquo incidēter deducto p modū cause. nō obstat in iudicio q postea ꝓncipaliter intentatur. put no. Barto. ꝛ alū in l. ō pupillo. ℣. si is cui. ℣. e. Et licz iudex cōfirmauerit nūciationē, istud non impedit qn postea possit intētari cōfessoria vl negatoria. l. ei. queritur. ff. de except. rei iudi. facit q no. i. l. qui rome. ℣. duo fratres. in. v. oppo. ff. de verb. obli.

Lex xx.

1 Expressum et euidens quid dicatur.
2 ℣ Verba nunciationis debent ꝑsonaliter concipi ꝛ sic nūtio in rem debet cōcipi ꝛ non in personam.
6 Vbi aliquid requiritur expressum simpliciter, sufficit quo tacite colligatur ex mente ꝛ identitate rationis.
7 Aūt lex simpliciter mandat aliquid fieri dicitur expesse fieri non solū id quod apparet verbis expressis verum etiaz illō quod apparet ex coniecturis ꝛ tacite.
8 Clausula q teneor obstātiū habeat pro expresso quid operat.
9 Si tutor ꝛ curator promiserint in instrumēto tutelle fatere vtilia vel inutilia prętermittere, an sufficiat.
10 Vbicunq; lex in aliquo actu p forma requirit aliquid expssū verbis non sufficit illud implere verbis generalibus, quāuis videatur equipollere.
11 Lex que prohibet actum fieri imponēdo penam videt actū ipsum anullare.
12 Factum contra preceptū legis est omino destruēdum, etiā si faciens alias haberet ius faciendi.
13 Vbi sumus in pena cōtemptus iudicis: non est tractandum de simplici interesse.
14 Verus cōtumax qui cōtempsit iudicem, ideo repellit ab appellando, eo quia p nullas probationes factas super appellatione pōt purgari contemptus iudicis, propter quem punitur vt repellatur ab appellando.

1 Retorait. † In isto ꝓn. ponūtur ad ꝓ. textu verba edicti ꝓtoris nō breuius summari nō ꝑt. deinde in verū. interdictū segtur declaratio Vlpiani q̄. h. Edificatū spreta nunciatione anteq̄ lit remissa vel habita premissa. est d molīendum propter authoritate edicti pretoris, cui a si alias ius b 2 edificādi habere. h. d. vsq; ad. ℣. sine aūt. C † Nota. j. ex isto tex. ibi ne quid operis noui fieret q verba nunciationis debent impersonaliter cōcipi ꝛ sic nunciatio i rē dz cōcipi. ꝛ nō in ꝑsonā. ꝛ istū tex. no. Bar. in. l. de pupillo. ℣. in minuisse. in j. col. ℣. e. vbi p hoc reprehendit formā nunciationis positam ibi p gl. idē per hunc tex. no. Bar. in. l. nō solū. ℣. si cum posset iure. ℣. e. vtr biq; dicit de hoc. C Sc̄d' nota. ex isto tex. in 1 verbo expressum. iuncta gl. q̄ dicit tacite illud ad quod tota c 3 dē allegatur ista ter. † q̄ illud dr expressū qō lz nō exprimat verbis specificis colligit tā ex mente vel ex rōne tacite ꝛ licz. b Bar. ꝛ oēs scribētes hic illud est expssum. b. quod cōtinetur ex mēte legis, vt bene. l. nominis. l. rei. ℣. verbū ex legibus. ff. de 4 ver. signi. C Sicut ult̄o dicit euidēs qō ex cōiecturis apparet l. ꝛ imperator. in ꝑn. ff. de leg. j. ꝛ l. ñ quis locuples. ff. de manu. testa. Ellibi dicitur expressū illō qō cōtinet sub gñalitate

a Scōe plene ꝛrā. cur. ꝓsil. xlix. col. iij. ꝛ xiij. ꝛ cōsi. l. col. x. ad ḡrtuz ꝛc. vide Alex. li. v. cōsi. xcv. j. col. Purp.

b Expssum. Adde do. de sanc. Hemi. i. c. dudum. de ꝓb. li. vj. Joā de ana. i. ℣. quis lit ꝛ qñ. el. ꝓ accusj.

c Euidens. Adde Bar. i l. j. ℣. ite solet ff. de offi. ꝓcōs. Abb. in cap. licet canon. de proba.

verbo2ũ, vt no. gl. in. l. fi. C. qõ cũ eo. per Bar. in. l. pnc. in. ẏ. col. vbi dixi. ff. de vul. ꝛ pupil. vbi etiã ꝓ Bar. qõ modis adi catur exp2 sũ ꝛ ibi plene dixi. Tu adde ad istã regulã p2imo tex. in. c. cum olim. in fi. in ver. patebat exp2esse. de cenſi. per quem tex. no. dñs Anto. ꝛ do. Abbas ibi ꝙ instrm dr̃ p2obare non solum illud qõ in eo cõtinetur directe, sz ẽt ꝙ indirecte colligit per necessariam cõsequentiam. Scõo adde illud qõ cõsuluit ℙe. de anch. in consi. clxxxvj. qõ incipit. Visa diligenter gratia. vbi circa intellectũ bulle apostolice concesse ꝓ Bonifaciũ papa populo ferrariensi per quam p2iuabant nõ exp2essi in inuestitura si eã nõ petierint intra tantũ tp̃s, consuluit ꝙ illi dicãtur exp̃ssi q cõp2ehẽdunt tacite ex verbis inuestiture sumpta interp2etatione a iure cõi. ꝛ subdit generaliter ꝙ vbicunq; requirit exp̃ssio in personis vel in reb⁹, sufficit ꝙ includantur sub natura verbi exp2essi, vt ibi plenius p eũ.

a ℂ Modis. Adde ꝙ oĩa ista Felin. cumulauit. i. c. j. colũ. ẏ. ꝛ. ifi. ó p̃sti. Et plene Jas. i. l. actione. iij. no. C. de trãsac. Feli. in. c. bu ſ manũ gen⁹. col. vi. ꝛ ij. j. dist. Jas. in. l. certi. ꝑdi. co. vij. ff. si cer. pet. Purp.

ℂ Tertio adde illud ꝙ dr̃ Ang. in consi. xvij. qõ inci. comes brãdilius, in pe. col. in fi. vbi tenet ꝙ illd dicat exp̃sse fieri qõ tacite ineſt ex natura verbi illd ipor2tãtis. allegat ad hoc istũ tex. cũ gl. ℂ † Quarto adde ꝙ illud dicit exp̃ssum nõ tm̃ qũ verbis exp2imit, sed ẽt qñ euidẽtib⁹ signis. ita est gl. no. iũc. to. tex. in. l. itẽ q2. in p2in. in verbo ꝛ mutus. ꝛ ibi Bal. ad hoc not. ff. de pac. sed aduerte lz oẽs teneãt istã regulã que bñ colligit ex hoc tex. cũ gl. tñ ℨ istã regulã mihi videnť multa facere p2imo in ℨiũ facit illud ꝙ no. Bemi. i. c. bumanũ genus. in. v. col. j. dist. per gl. ibi in verbo phibet. vbi not. ꝙ illud nõ dr̃ exp̃ssum ꝙ continet ex mẽte vel ex quadã cõsequentia verborũ, de quo infert ꝙ vbicũq; i rescriptis bñficialib⁹ ex iuris dispositione requirit exp̃ssa mẽtio: non sufficit mẽtio descendens ex cõsequẽtia verbor2, sz requirit ꝙ specialis ꝛ bis sit expressa. idẽ tz. do. Abb. in. c. ad aures. de rescrip. Scõo in ℨiuz facit tex. in cle. cõstitutionẽ. de elec. per quẽ no. ibi do. Anto. ó bu. vt refert ꝛ sequitur Joã. de imo. ꝙ vbicũq; requiritur fieri exp̃ssa mentionẽ alicuius actus non sufficit ꝙ fiat verbis generalib⁹. Tertio in cõtrariũ fact gl. solẽnis ꝛ reputata singularis in. c. inquisitores. in verbo exp2esse. de here. in. vj. q̃

b singulariter vult ꝙ vbi dz fieri mẽtio exp2essa nõ sufficit qõ fiat mẽtio verbis generalibus quãuis plenius ꝛ multũ gemi natis: puta si diceret ℨ quascunq; personas cuiuscũq; dignitatis cõditionis qualitatis ꝛ gradus ex istãt sed dz fieri in specie particularis mẽtio. Quarto in contrariũ facit illõ ꝙ no. Jo. an. in. c. q2 periculosum. in verbo exp̃ssa, de sentẽ. excõ mu. in. vj. in nouella. vbi no. ꝙ quando exp2esse dz de aliqua re fieri mentio vbi verba generalia non sufficiũt. ℂ Quinto facit illud ꝙ tenet do. Ant. de but. in cõsi. xix. ꝙ incipit quia hic agit. in. viij. colũ. vbi tenet ꝙ exp̃sse dicat fieri illud quod specialiter ꝛ nominatim fit, ꝛ p hoc infert ꝙ i casu. c. abbates. de p2iuile. in. vj. nõ dr̃ exp̃sse concedi abbatibus solenni bñficio nisi de ea specialiter ꝛ nominatim dicat in p2iutlegio pape. allegat tex. in. c. pastor2alis. ſ. j. de rescriptis in authenti. ꝛ in. c. vt circa. de electio. in vj. ℂ Sexto in contrariũ facit illõ quod ad literã dicit Bal. in l. sed ꝛ si gs. ſ. quesitũ. i. vj. col. ff. si qs cau. ibi tz ꝙ illud dicat exp2essum ꝙ voce p2oferť vl qõ scripturam apparet ad oculum. illud aũt ꝙ colligitur solum p2ationem intellectus dr̃ esse tacitũ. Septimo in ℨiũ facit tex. in. l. sicut certi. in verbo tacite. ff. de testa. mili per quem tex. no. ibi subtiliter Are. ꝛ reputat ppetuo menti tenendum

c qõ illõ dicit ur tacitus quod nudis verbis comp2ehendi nõ potest, licet veniat in necessariã cõsequentiã ad actum exp2essum, ibi enim miles instituẽdo extraneum. videt i necessariuz cõsequens p2iuare filium hereditate: ꝛ tñ dicit ibi ter. ꝙ dicitur tacite fieri. quid tenendum in tanta cõtrarietate: potest p concordia sic cõcludere ꝙ vera sit regula Bar. ꝛ doc. hic. sed patiatur aliquas falẽtias que que partim exꝓdictis colligũ

d tur. † regula ergo sit qõ vbi aliquid regrit exp2essim simpliter, sufficit qõ tacite colligatur ex mente ꝛ idẽtitate rõnis: vt hoc tex. cũ gl. ꝛ d. c. cum olim. in fi. de cẽsi. ista regula p2imo fallit qñ aliquid requirit exp2essis verbis: tũc nõ sufficeret tacite coligi. ita no Bart. hic i sequẽti, q. facit qõ voluit do. Anto de bu. Bemi. in. c. trãslato. de consti. vbi tenent qõ stante statuto qõ politioni respõdeat verbis exp2essis: certe si in respõsione ponatur vnũ verbũ ꝓ qõ aliud in cõsequẽtiã: certe nõ vr̃ exp2esse verbis, sz intellectualiter responsũ. Scõo fallit vbi cũq; debet fieri mentio exp2esse respectu certe persone i magna diginitate cõstitute: tunc nõ sufficerẽt quecũq; verba generalia, imo requirit qõ specifice talis ꝑsona exp2imat. ita ꝓcedit tex. in. d. c. inquisitores. ꝛ ibi gl. solẽnis in verbo exp̃sse de here. in vj. Tertia fallit ꝑdicta regula qñ essem⁹ i materia odiosa. ꝛ ita p̃nt intelligi rescripta q̃ in bñficialib⁹ regrũt exp̃ssa mẽtione attẽto qõ talia rescripta ad bñficia ꝓp ambitionẽ nimiã clericorũ cẽsent esse odiosa. ita ꝓcedat illud quod tz do. Abb. in. d. c. ad aures. de rescrip. ꝛ Bemi. in. d. c. bumanũ gen⁹. ꝛ in ultis terminis ꝓcedat tex. i. d. l. licut certi. ꝛ notabile Are. ibi iuncta. l. cũ quidã. ff. de hb. ꝛ posth. Quarto ꝛ vltimo istã regulã alibi limitat multũ signãter Ang. in. ſ. si vero exp2essim. in. ẏ. co. per illũ text. in aut. ꝛ here ꝛ fal. colla. j. vbi

7 dicit ꝙ † qñ lex simplr mãdat aliqd fieri qõ dicat exp2esse fieri non solũ id qõ apparet verbis exp2essis. vez etiã illud ꝙ apparet ex cõiecturis. ꝛ sic tacite. d. l. lz imperator. secus vbi lex requirit aliquid fieri exp̃sse p2o eo q2 factũ simplr est ℨ dispositionẽ iuris cõis: tũc illud dr̃ fieri exp̃ssim ꝙ nt ẏ verba specifica illõ exp̃sse importãtia. ita ẽt de hoc ibi esse text. not. Et sic clarius loquẽdo vult dicere. Ang. ꝙ qñ lex noua corrector iuri antiquo requirit aliqd fieri exp2esse: tũc requirit ꝙ nominatim ꝛ specialiter fiat. istud idẽ not. Ang. in. ſ. illud quoque p illũ tex. in aut. ó triẽ. ꝛ semi. s. colla. ix. Istã limitationẽ refert ꝛ simplr sequit Lud. ro. in repetitione aut. simlr. in vl. co. C. ad. l. fal. istã limitationẽ reprobat. d. Alexã. ꝛ Are. in. l. j. in p2i. ff. de vulg. ꝛ pup. eo q2 tex. in qb⁹ se fundat Ang. nihil p2obãt: q2 lz dicãt ꝙ phibitio talcidie debeat p testatorẽ exp2esse fieri: nõ tamen dicunt tex. ꝙ specialiter ꝛ specifice fieri dz, vt dr̃ Ang. ℨz aduerte, lz illi tex. necessario nõ ꝓbent tñ attento ꝙ illa iura hoc disponãt in materia noua ꝛ correctoria: certe in correctoriis nõ dz ꝓcedi ꝑ ficturas vel ꝑ tacitos intellect⁹, vt dicit gl. no. c. cupiẽtes. ℨ. ꝙ si ꝑ viginti. ó elec. in. vj. ꝛ ad hoc possent allegari infinita, vt gl. in aut. quas actiones. C. de sa. san. eccl. † Quid aũt de clausula ꝙ teneoz obstãtium bab. ak ꝙ exp2esso: que clausula sepe apponit in rescriptis: ꝛ in mãdatis quid operetur: nunquid talis clausula sufficiat: quid operet, habes duos tex. qui vr̃ ℨiũ. tex. in. l. oẽs. C. ó pscri. xxx. anno. ꝛ ibi Bal. ꝛ Ang. no. ꝙ ibi est melior tex. ó corpe iuris ꝙ talis clausula idem operet ac si in specie esset facta exp̃ssio ℨium est tex. in. c. ꝙ ad agẽdũ. de ꝓcu. in. vj. ℨz concordat istos tex. ꝙ. ll. cẽs, ꝓcedãt qñ talis clausula apponit in. l. vel apponit in rescripto p2incipis, cũ p2inceps sit legiãta in terris. ſ. fi. in aut. ó ꝓsu. colla. iiij. gl. in. l. ꝛ q2. ff. de iur. sdi. omni. iudi. secus si talis clausula ponatur a p2iuatore: tũc nihil importat in talibus in quibus requirit specialis exp̃ssio. ita ꝓp2ie loquit tex. i. C. ꝛ. q ad agẽdũ. Ista concordia est ex mẽte Angeli in. l. sz ſ si qs. ſ. quesitũ. ad fi. ff. si qs cautio. vbi plenius de hoc vltimo tetigi. ad ibi dicta me remitto. Juxta

9 ꝑdicta querit no. Bar. † nunquid si tutor ꝛ curator ꝓmiserit in instrumento tutele facere vtilia vel inutilia ꝓtermittere

d an sufficiat. ꝛ concludit quod nõ nisi ẽt ꝓmittat defensionẽ sine mora suscipere, eo q2 tex. in. l. si oẽm. C. de admi. tuto. requirit qõ istud exp2essum verbis, cũ Bar. trãseũt simpliciter Raph. cu. ꝛ Lu. ro. hic idẽ tenent Bart. in. l. legitimos circa finẽ p2incipij. ff. de legi. tuto. vbi dicit ꝙ ꝑ hoc iam vidit multas tutelas cassari. eo q2 instrũ nõ erãt apposita illa verba ꝙ ꝓmisit suscipere defensionẽ p2o pupillo. Jbi dem etiã mouetur Bar. q2 lz de iure ffor2 esset ꝓcipuum officium tutoris, indefensum pupillum non relinquere, vt. l. tutoris ꝓcipuum. ff. de admi. tuto. tamen hodie lex vult ꝙ tutor istũ exp2essis verbis ꝓmittat. d. l. fi. ſ. oẽm. idẽ tenẽt Bart. ꝛ Ang. in. d. l. fi. ſ. oẽm. Ang. in. ſ. in auth. vt bi qui obst. colla. vj. seq. Bald. in. d. ſ. omnem. ꝛ in. d. l. legitimos. putat ꝙ nõ sit necessarium qõ formaliter apponant verba posita in i. d. ſ. oẽm. sed sufficiant eqpollentia verba: ꝑ q̃ in effectu ꝓmittat specialis defensio minoris ꝛ sufficiũt illa verba qb⁹ ꝓmittit vtilia facere: eo q2 iura magis ꝑsiderãt effectũ q̃ formã verborũ. l. qñ indignũ. C. de testamẽ. ꝛ idẽ tenet Bal. ꝛ do. Alex. hic. Tu adde quod idẽ tenet Bal. i. c. ex parte. Ob. i. ix. col. ꝛ sequẽ. de appella. vbi dicit ꝙ cõtra opinionẽ Bar. facit q2 formule verborum sunt sublate dũmodo retineam⁹ effectũ. l. j. ẏ. C. ó formulis iuncta. d. l. qñ indignũ. Unde scõm eũ sufficit vti verbis equipollentib⁹, vel que tantũdẽ importẽt, vt ibi ꝑ eũ. adde etiã qõ ipsemet Bald. alibi tenet idẽ qõ Bar. in addi. Spe. i ti. ó tuto. i vlti. co. i ver. tutor tenet. Ubi tamẽ. subdit qõ lz tutor nõ ponere illa verba qõ sine vlla dilatione i ꝑsum minorem defendet, sufficeret ꝓmissio defensionis: q2 tacite ꝛ implicite intelligit sine vlla mora. vñ scõm eũ Spec. ibi non posuit in forma illa verba fine vlla dilatione, sz bene ꝓmissio defendẽdo explicite est de forma. ꝛ ideo eius omissio vitiaret tutelã vl curam. d. ſ. oẽm. Adde etiã qõ idẽ qõ Bar. tz Raph. cu. i. d. l. legitimos. in p2in. Ang. de are. in. ℨ. actionũ. xxxv. co. instit. de actio. do. Mathesila. in notabili. cviij. ꝛ pleni⁹ q̃ bic domi. Alex. ℨ. cxxix. qõ incipit põderatis bis q̃ ipscripto themate narrantur. j. ẏ. ꝛ. iij. col. in. j. volu. ꝛ sic ex ꝑdictis patet quod

10 decisio Barto. est communiter approbata. ℂ † Ex qua diligenter no. qõ vbicunq; lex in aliquo actu ꝓ forma regrit aliquid exp2essum verbis non sufficit aliud implere verbis generalibus

neralibus, quānis videātur equipollere qō no. ad ea q̄ traditū
tur in .j. ff. de libe. ⁊ poston. contrima per illud qō vult glos.
approbata. in. c. vt circa. de elec. in. vj. ⁊ cle. j. in verbo tracta
pe br. volant ista iura q̄ vbicūq; cōstitutio exigit iuramētū ta
a cuis scripturis q̄ no est satisfactu cōstitutioni, ⁊ p̄stat iura
mētu suu sub p̄sentia scripturarū sine tactu. p terea verba spe
cialia ⁊ discretiua plus operantur ⁊ magis mouent q̄ genera
lia. l. ītē apud labeonē. §. hoc edictū. ff. de iniur. q̄ no eget
aliqua declaratione sicut gereralia verba. l. empto ⁊. §. luci⁹.
1 ff. de pactis. ⁊. l. cum a quiliana. ff. de transa. ¶ Tertio no.
ex. c. tex. iuncta gl. in verbo expressam q̄ lex que p̄hibet actū
fieri imponendo penā. vt etiā ipsum actū annullare, sed ō est
in hac. l. q̄ ipsa pena est annullatio actus ⁊ destructio op⁹.
Hinc sumpta occasiōe Bar. plene ⁊ notabiliter examinat q̄ si
b lex vel statutu⁹ p̄hibet actū fieri deinde p̄cedit imponendo
penā facienti tale actū an per impositionem pene videat vel
le q̄ actus remaneat valid⁹: an vero q̄ ēt sit null⁹ et facit gnāz
casus vt p eundē cum Bar. transeunt Jmo. ⁊. d. Alex. hic cu
multis cōcordātibus hic p eū inatis. Solus Raph. cu. hic ōt
posse teneri ꝛ Bar. q̄ lex p̄hibet actū fieri, deide ponit pe
nā extrinsecā facienti talē actu q̄ licet saciēs incidat in illā pe
rātū actus nō annullat nili lex specialiter vltra procedat an
nullando vt in casu. leg. iubemus nulli. §. sane p̄imo. C. de
sacrosan. eccle. ⁊ l. j. ō sepul. vio. que iura allegat Bar. hic ⁊
ter. notabilis in. l. senatus. ff. de cōtrahē. emp. ¶ Idouet Rap.
p ter. in. l. quānis. cum ibi no. p doc. ff. de in ius vocā. vbi li
bertus vocat in ius patrom sine venia. icidit in penā qui qua
ginta aureoꝝ. etem ꝛ eū nō reperit aliq̄ lex que annullet ta
le vocationē in ius. Secdo q̄ altero debemus esse cōtenti aut
pena aut annullatione act⁹: nā aūt vtroq; ff. ō accus. Et tenē
do istā opinionē ꝛ Bar. que pōt optime defendi nō obstat tex.
in. l. j. ff. de his qui p̄o nō scrip. a leg. per Bar. q̄ respondē
tur clarius q̄ Rap. cu. q̄ ibi act⁹ nō annullat pp appositionē
pene, illa rōne q̄ pena illi imponatur ad cuius commodum
tit actus: sed eo q̄ ipse actus continet in se delictum: q̄ quā
si falsum reputātur ibi ascribere merito actus reddit null⁹.
Sicut dicimus in oīb⁹ delictis i quib⁹ lex iponat penā: tñ
delictū nō ē validū nec licitū. vt no. per Bar. i. l. vt pactu. pe.
⁊ vlti. col. C. de transac. Huic tñ opinioni Rap. vnum vī ob
stare, q̄ si vera esset eius opinio i casu. l. si in p̄ic. ff. ō dinoz.
ibi actus nō esset validus ex eo q̄ alias nō esset pena. imo ꝛ
Raph. pena extrinseca semp faceret q̄ act⁹ remaneat valid⁹.
12 ¶ Quarto no. ⁊ si ius faciendi habuerit q̄ factū contra pce
ptu legis est omnino destruendū ēt si faciens alias haberet ꝛ
faciendi: facit tex. in. §. ait p̄tor. ⁊. ea. l. sic in libello q facit ꝛ
p̄ceptū ducis capite puniendus est, licet res bñ gesserit cas⁹
13 est in l. ij. §. in libello. ff. de re. milit. ¶ Quinto no. ex eisdem
verbis tex. q̄ vbi sumus in pena cōtemptus iudicis: non ē tra
ctādu simplr de interesse. vt hic. ⁊. d. §. ait p̄tor. ⁊. l. si quis alie
na. ff. de iudi. de quo ta an in pena inspiciat interesse, vel non
habes tex. in. l. ij. ad fi. ⁊ ibi gl. no. ff. ne qs eū qui. no. in. l. stipu
latio ista. §. alteri. ff. de ver. ob. obli. ¶ Ultimo no. ex eisdē ⁊
verbis. ⁊ d. §. ait p̄tor. j. ea. l. q̄ illud q̄ est factū i cōtemptū iu
dicis nō pōt iustificari per alias allegationes. facit. l. j. §. sed
14 si ts cui. §. eo. Et ex hoc no. Bal. q̄ verus cōtumax qui cōte
ptit iudicē, ō repellitur ab appellando: eo q̄ p nullas allega
tiones factas sup appellatione pōt purgari cōtept⁹ iudicis
p̄opter quē p̄iudicatur vt repellatur ab appellando. iuxta il.
ex consensu. §. fi. ⁊ ibi late Bar. ff. de appel. gl. ⁊ Bar. i. l. si. ff.
de in integ. restu. cum si.

a ¶ Aliud est remissionē fieri, aliud haberi loco remissionis.
5 Non seruata forma p̄mitiua, immediate sumus in forma de
structiua.
4 Si sit oblata satisfactio de demoliendo ⁊ steterit q̄ nunciantē
quominus p̄citetur habetur nunciatio p̄o remissa.
5 Si nunciatus offerat iudicium p bodie constat bodie agat ⁊
ita veniat ad iudicē, p̄batur in continenti de iure suo, nūcia
tū sit spernit venire ad iudicium: tunc nūciatio habet p remissa.
6 Qui tenet satisdare, tenet actualiter secu ducere fideiussores.
7 Iuris loquutia de debitore quātitatis parato soluere, intel
liguntur de habente pecuniam in manibus paratam.

r **Siue aūt** ¶ Nūciatio facta siue in loco vacuo siue i
dicto: q̄ ad postea edificatu q̄ interdictū gñaliter cōpetit siue
edificas habeat t⁹ siue nō nō edificādi dūmō edificauerit aū
habitā remissionē, vl aliqd sit loco remissionis. h. d. vsq; ad. §.
c hoc interdictū. ¶ No. p̄io in ver. quicquid aūt, ibi remissio
2 nis loco habet ꝑm Bar. ⁊ ¶ Raph. q̄ aliud est remissiones fi
eri: aliud haberi loco remissionis: sicut aliud ē esse absentem,
aliud haberi in loco absentis. l. si marit⁹ ff. in magistratu. §.
j. ff. ad. l. ff. ad. l. Jul. de adul. Jtē aliud est esse mercem aliud
loco mercedis haberi. i. mercis appellatiōe ⁊ ibi gl. not. ff. de
ver. sig. ⁊ istud voluit allegare Bar. hic dū corrupte allegat.
l. j. ff. de ver. sig. Jtē aliud esse patrē, vel haberi loco patris. l.
rei iudicate. §. n. cū. l. seq. ff. so. ma. ite aliud est esse patrem fa
milias, aliud haberi loco p̄ssamilias. l. ij. ff. ad macedo. Jtē
aliud est esse dām aliud haberi loco dñi. l. interdū. §. q̄ tutelā.
ff. de furt. ⁊. l. qui fundū. §. si tuto⁹. ff. p̄o emp. Jtē aliud est eē
litem contestatā: aliud haberi p̄o contesta. ita dicit Bal. in l. j.
C. qñ lib. p̄in. dat. Jtem aliud est aliud est aliquē esse ciuem:
aliud haberi p̄o ciue: vt no. Bar. post gl. in. l. ij. §. si emancipa
tus. ff. de bono. pos. cō tabu. ⁊ in. d. l. si maritus. §. j. Bald. et ci
Modoer. in l. si ruinus. C. de test. mil. Jtē aliud est aliquē esse
intestatū: aliud haberi p intestato. ita no. Bar. i. l. j. in fi. p̄in
cipaliter per illum tex. ff. de suis ⁊ legi. Jte aliud est esse legi
timū: aliud haberi p̄o legitimo vt ē in legitimato. ita no. Sa
li. in. l. et. pillū tex. C. de appel. gl. in. c. innotuit in verbo con
iugata. de elec. De quo tñ p Bar. in l. si is qui p̄o emptore. i
dicta charta. ff. de vsucap. cum suis concor. Item aliud est eē
igenuū: aliud haberi p̄o ingenuo. l. ij. C. de iure aureo. annu.
⁊. l. pe. fi. ff. e. de iure aureo. annul. aduerte tñ quod si ista duo
verba simul iungātur. s. haberi ⁊ esse puta. q̄ lex vel statutus
vel rescriptum p̄incipis dicat habeatur ⁊ sit: tūc ista verba
p̄o p̄ie important veritatem: q̄ iungimus iuris intellectus
veritati ita singulariē dicit Bal. in p̄oe. ff. in vlt. col. p̄ici
pij p ter. i. l. j. §. fi. ff. quod quisq; iur. sequitur do. Ang. Bar.
ba. in repetitione rub. C. qui admit. in. xxv. col. dicens le sepe
numero ꝑm hanc doctrinā Bal. consuluisse. Ide simpliciter
tenet do. ꝑ lex in d. l. j. §. fin. ff. qd quisq; iur. Sed ego allego
Bal. qui exp̄resse dicit ꝛ tū in. c. licet de cut. āda. in. fi. col. de
de elec. ⁊ tex. in. l. j. §. li. parum aut nihil facit: tñ p̄cedit si nia
plus placet p̄pter geminationem: ⁊ quia alias esset dare ver
bum quod nihil importaret contra. l. ij. cum simili. ff. de leg. j.
Secdo no. ex isto text. quod nō seruata forma p̄missiua, immediate sumus in forma dicti nctiua. ⁊ secundum Bal. sepe al
legabis istum text. ad hoc in consistorio dñi pape. ¶ Tertio
3 not. in verb. li quis paratus secundum Bald. quod qui
paratus est facere p̄oximus facienti: ⁊ qui paratus est satis
dare: est p̄imus satisdanti Tu adde de hoc text. expressiorez
in. §. fi. in aut. vt exac. inst. an. do. colla. vij. allegatum in gloss.
vbi dicit tex. quod qui dare voluit aduersario recusanti p̄ri
4 mus est dāti. ¶ Quarto no. ex. p̄. q̄ si sit oblata satisdatio
de demoliēdo ⁊ steterit p nūciātē quominus p̄stet nunciatio
p̄o remissa. facit regula. iuris ciuil. ff. de cōdi. ⁊ demō. ⁊. l. j.
C. de his que sub mō. intellige q̄n nūcians recusauit recipe
re satisdationē: vl nihil dixit. Si aūt dixisset nolo recipere sa
tisdationem q̄ volo statim p̄bare de iure meo ⁊ sic bodie cō
stat bodie agit tūc remuciatio nō habet p remissa, ⁊ supersedēt p tres menses. l. fi. C. de edi. pua. als est de no. ꝑ. nūcia.
rub. allegata in gl. hic p̄o ō p̄o que lex ꝑm Bar. limitat totū
istū tit. ff. p̄. ⁊ ff. ex eo. de operis noui. nunciati. ⁊ ne intellectu.
d. l. fi. digi. ponēdo nouā opinionē in. j. l. pn. §. c. hic nō repeto
ampli⁹. ¶ In gl. parua. i verbo satisdare. no. diligēt istā gl. q̄
vult q̄ p̄rta sunt vel q̄ nuciat⁹ p̄stet satisdationem de operis
demoliēdo: vel offerat iudicū bodie ꝓstat. bodie agit cū ista
gl. trāseunt Bar. ⁊ ¶ Paul. de ca. hic ⁊ ex hac gl. ītē Bar. q̄ ob
latio iudicij ha vim satisdationis. Raph. cu. dt q̄ ista est true
fa. q̄ oblatio iudicij habeat vim satisdationis. p̄s enidēter q̄
ꝛ nunciat⁹ aduertit iudicē, nō p hoc cōpetit sibi ius edifica
cādi nisi iudex cognouerit ⁊ nunciationē remiserit vt. l. de pu
pillo. §. si is cui. in. ō. co. nō ergo ō plus operatur ista ob latio
5 iudicij quā si actualiter ad iudicū esset deuentū p regulā. l. a
ligñ. §. fi. ff. ad vellera. ¶ Preterea nūciatus nō h⁹ edificādi
nisi satisdet vel aliter remissionē obtineat. l. §. sed ⁊. §. is cui.
5 ō. co. ⁊. d. l. de pupil. §. si cui. ¶ Tu aūt tene cōclusionē gl. in
telligēdo cā sane q̄ put intelligūt Bar ⁊ ¶ Paul. de ca. hic. q̄ si nū
ciat⁹ offerat iudicium p bodie cōstat bodie agat ⁊ ita veniat
ad iudicē, p̄batur⁹ incōtinēti ō iure suo. nūciāto. aut spernit ve
nire ad iudicū. tunc p̄cedit ista gl. nūciatio habet p remissa ⁊
pōt nūciatus edificare secus si obtulisset satisdationem. q̄ ē
perpetuo tenedū ymenti ꝑm ¶ Paul. de ca. §. si vt reg. veniat ad
iudicium tūc nūciatio nō haberet p̄o remissa. sed supersederet p tres menses ꝑm Bar. hic p. d. l. fi. C. ō edi. p̄ma. ¶ In
gl. parua. verbo debeat. habes q̄ nūciato ⁊ recusauerit recipere satisdationem nunciati q̄ casu habetur nunciatio p̄o remissa
sicut si satisdedisset: vt hoc ter. tñ si postea nunciator se offerat paratū recipere satisdationē, audiēdus ē p ter. clarū. i. §.
si aliq̄n. j. ea. l. ꝑm ¶ Paul. de ca. purgat mora p̄cedēte ⁊ tol
litur remissio edificator perdidisset facultatem fidemissoris
vt notatur in. l. si ⁊ per emptorem, in fine. ff. de actio. empt.

¶ Tacti⁹ scripturis. glos. Sūme. xxij. q. gl. i ver. tactis. i cle. j. ō iureiurā. doc. in. c. fi. ō inr. calū. do. i. c. ego. Nicitu.

b ¶ Lex vlstatutū Bal. in l. nemo martyres. C. de sac. san. eccl. Sal. in leg. si duob⁹. C. de leg. Jmo. i l. cū lex. ff. ō fideius. ¶ Pe. ō anch. i repe. c. nouū. ō cōsti. Jmo. i. c. cū cōtingat. de iureiur.

c ¶ o. p̄mo. adō Jas. i l. j. §. si stipulāti. iij. nota. ō vb. obli. Et aliud est esse absentez ⁊c. Sah. i l. meminim⁹ i fi. ō legi. here. Purp.

ista cōclusio gl. vī equa. z ēā etiā tenēt do. Jac. de are. z Bl. hic. z facit trita regula. z vltima mora nocet. l. illud. ff. de pe ric. z cōmo. rei. vēdi. z l. si seruū. §. sequit. ff. de verb. obl. iam conclusionem gl. cōmuniter approbatā, reprobat subtiliter Rap. cu. hic tripici fundamento. Et primo ma qui nūtiās nō vult recipere satisdationem sibi actualiter oblatam, ex ipso iure remittit renūtiationē z satisdatione vt p̄ tex. cu glo. i ver. remitti. Ergo cū ista mora ipso iure trahat secū executionem ibi nō hz locū purgatio more. l. is cui. ff. de condi. indebi. l. traiectitia. §. de illo. p̄m vnā lecturā. ff. de act. z obl. z ista c cōmunis doctrinā doc. in. l. si seruus. §. nūc videam". z in. l. si in insulā. ff. de verb. obli. Secō q̄ purgatio more non admittitur ad agendū licet bñ quandoq; excipiēdū. vt no. in. d. l. si insula. Tertio q̄ vbi tractatur de pena ibi nunq; admittitur purgatio more. tex. est in. l. thais. §. intra. ff. de fideicō. liber. no. i d. l. si insulā. hz hic tractat de pena. s. de destructione z impensa operis. l. pe. j. e. Tu aūt cōcorda istas opiniones q̄ nō sunt inter se p̄trarie: hz penit⁹ diuerse. Dic ergo q̄ respectu opis iā facti. in p̄teritū purgatio more non admittitur ad hoc vt d̄ struatur iā edificatū in p̄teritū. ita procedunt fundamenta Raph. Sed nuncius qui semel sp̄euit satisdationē nuntiati, z si nuntiatio fuit remissa. z sic cōsequēter potuit impune edificare. pōt dicere ego volo nūc satisdationē. z cogitur nuncia tus eā p̄stare denuo. z si non p̄stiterit ita purgatio more admittitur quo ad opus quod postea in futurū faciet. z ita p̄cedat tex. in. §. si aliqñ. j. ca. l. z gl. hic. z istud ēt est satis d̄ mēte ipsius Raph. ¶ Extra gl. inquantū Bar. circa ver. si quis parat⁹. ārit an sufficiat verba dicere se paratum satisdare.

6 ¶† Ex dictis Bar. habes duas cōclusiones. P̄ima q̄ tenet satisdare tenet actualiter secū ducere fideiussores, per tex. notabilē in. l. seruus si heredi. in fi. ff. de statulib. adde Bar. in l. si fideiussores. in p̄in. ff. qui satisda. cog. ¶† Secunda conclusio ēq̄ iura q̄ loquunt de debitore quantitatis parato solu ere, intelliguntur de habēte pecuniā in manibus paratā ad soluendū. Fallit s̄m Bar. in casu. l. pe. ff. de rescin. vēd. Adde q̄ ista conclusio ēt fallit s̄m Ang. Jmo. z Lu. ro. hic qñ debit⁹ tū q̄titatis nō est in totū liquidū q̄ habetur p̄o non liquido sufficit oblatio: licet pecuniā nō habeat in manibus per tex. i l. statuliber. rationē. z in l. seruus si heredi. in fi. ff. de statulib. Dicit Lud. hoc esse tenendū menti: q̄ obtinuit de facto i palatio potestatis. Tu adde licet ipsi nō dicāt q̄ idem notabiliter tenet Bar. in. l. creditor. ff. de distra. pig. z in. l. si finita. §. ite videam". j. tit. primo. z i. l. acceptā. post gl. ibi. C. ō vsu. Bar. in. l. vxor ca. C. ne liceat in vna eadēq; causa ter p̄nouc. z in. c. j. in. iiij. col. de. l. corra. Ang. notabiliter in. l. si residuum. C. ō distra. pig. z in. l. iiij. §. ait p̄tor. ff. ō reiud. z i. l. ij. C. de vsur. z fructi. legato. z i. l. ij. C. debito. vendi. pig. impe. nō posq̄ dā alias limitatiōes, ponit Rap. cu. hic de quib⁹ vide plen⁹ per Abb. z maxime Alex. i l. si mora. ff. sol. ma. vbi ponit sex limitationes ad istam cōclusionem.

1 ☞ Licet interdictus demolitorium sit p̄torium z penale, tamen est perpetuum.

3 In maleficijs habet locum ratihabitio.

4 Paria sunt vel quod ad aliquē perueniat, vt dolo fecerit quominus perueniret: sicut paria sunt possidere, vel dolo desinere possidere.

5 Licet interdictum q̄d vi aut clam non concurrat cū nūciatione noui. ope. tū concurrit cum interdicto demolitorio.

6 Interdicta regulariter sunt in rem scripta,

7 Quando nunciatio fuit iniuriose facta: nunciato etiam cōpetit actio iniuriarum.

8 ¶ In maleficijs. Adde. c. cū ad sedē d̄ re. sp. gl. i. c. ñ. d̄ pa. gl. fi. d. c. mulieres de sen. excom.

Hoc interdictum.

†Istud interdictū demolitorium est p̄petuum z datur successoribus z heredibus, z cōtra ædificantē z ratū habentē, z contra hēdes vel successores ad quos peruenerit, vel qui aliquid dolo fecerint: z actio in factū ex hoc interdicto demolitorio cōcurrit cū interdicto q̄ vi aut clā. hoc. d. vsq; ad deinde. ¶† No. primo ex tex. ibi perpetuo dat q̄ licet interdictū demolitorium sit p̄torium z penale: tñ est p̄petuū p̄ regulam legis in bonorarijs. fi. ō act. z obli. Respōde p̄ Bart. z alios hic z in simili Bar. i. l. iij. §. fi. j. tit. j. Et aduerte q̄ regula. d. l. in bonorarijs. solum procedit de iure ciui. De iure aūt ca. no. remedia p̄torija q̄cūq; sunt penalia: tñ sunt perpetua gl. est ling. de hoc in. c. solicite. in gl. fi. de restī. spolia. ¶† Secundo no. ex tex. ibi. vel ratū habuit s̄m Jo. de imo. q̄ male ficijs hz locū ratihabitio. de quo habes gl. o. 2d. in. l. j. §. quoties. z ibi Bar. in ver. sed z si qs in verbo ratū habuero. ff. de vi z vi ar. Ubi gl. requirit duo q̄ delictū faciū sit suo nōie z q̄ habeat ratū. z ideo gl. hic in verbo habuit ratū. sup̄plet ad tex. cu suo nōie sit factū quod itellige quo ad forū iudiciale q̄ aūt ad forū animæ ratificās ēlictū tenet ad peccatū: Quis illō non sit factū suo nōie. gl. cū no. in. c. cū quō sen. excō. in. vj. z in maleficijs qō habeat etiā locū ratihabitio fu mat Bal. in. l. ñ. C. ad macedo. z in. l. non ideo minus. z ibi Bal. in. xj. q. C. de accu. Ang. de are. in tractatu maleficiorum in verbo mandatores. Pau. de ca. in cōsi. cclxij. q̄ incipit. vī q̄ per predicta. vbi tenet q̄ spoliū eius nomine factū pōt quis hēre ratū. ¶† Quarto no. ex ter. q̄ paria sunt vel q̄ ad aliquē peruenerit, vel dolo fecerit quominus peruenerit, sicut in simili paria sunt vel q̄ quis possideat vel dolo dereliquerit possidere. l. linguētē. §. hz z is qui. z. l. is qui se. z. l. is qui dolo. ff. de rei vend. alibi no. Bar. in pulchra. q. in. l. si vxori. vltima. in p̄in. q̄ illum tex. de auro z argē. leg. q̄ paria sunt vel q̄ quis habeat, vel q̄ habere debeat.

5 ¶† Quarto no. in verbo nōnulli, q̄ hz interdictū quod vi aut clam. non currat cū nunciatione nouī ope. l. j. §. eo. ratio. quia nūciatio nouī operis respiciat in futura opera ne fiāt. interdictū q̄ vi aut clam respicit p̄terita. d. l. j. §. j. z ibi gl. tamē interdictū q̄ vi aut clā cōcurrit cū isto interdicto dīr. oppositio. q̄ vtrunq; respicit opera p̄terita z iam facta vt hoc tex. ¶ Glo. in verbo successorib⁹ Bar. z cōiter doc. tenet cum glo. non p.

6 l. in ea allegatā. hz p̄ aliud fundamentum: q̄ interdicta sunt regulariter in rem scripta, vt in. l. j. §. penul. j. d̄ interdic. Istā rationē rep̄hēdit audacter Rapha. cu. hic, z dicit q̄d est falsa: q̄ interdicta bene sunt in rē scripta ex parte successoris singularis passiue: q̄ cōpetunt p̄tra singularem successorem ad quem res peruenerit. ita loquitur. d. §. pe. ff. de interdi. hz active non est verū q̄ ea que sunt in rem scripta, etiam cōpetant singulari successori active. ar. l. cum fundum. z. l. si plures. ff. de vi z vi arma. Et ita transeūt do. Jo pute". z do. Bero. to. tus hic: z non faciunt mentionem d̄ Raph. Et do. Bero. dicit quod hūc fundamento non posset respōderi. Tu dic quod ratio Bart. z docto. est vera: quia interdicta z alia que sunt in rem. scripta: sunt in rem scripta ex parte vtriusq; ita active licut passiue gl. est ordinaria: z ab omnibus approbata. in. l. si tertius. §. si qs p̄tius. in gl. magna in fi. j. de aqua pluuia arcen. ¶ Bl. in verbo interdictū dum Bar. in fine ct

7 se putare quod quando† nunciatio fuit iniuriose facto q̄ nunciato etiā competat actio iniuriarū nihil ad hoc allegat adde tex. in. l. iniuriarum. §. si quis me p̄hibeat. ff. de iniur. tex. in. l. qui pendētem. ff. de actio. emptio. firmat etiam Alberi. in. l. p̄ima in p̄in. §. eodem.

1 ☞ Ad decorem ciuitatis pertinet quod edificia non remaneant imperfecta.

3 Ille sunt membra ciuitatum: z ornatus membrorum spectant ad ornatum capitis.

5 Nunciatus qui obtulit satisdationem efficitur possessor.

6 Ille hz securus fieri, cui p̄statur idonea cautio cū fideiussore.

7 Dei bum secur⁹, in p̄tore p̄ stipulationibus quid importat.

8 Edificanti in publico non cōpetit interdictum ne vis fiat ei, etiam si p̄stet satisdationem. vel si reprōmitteret.

9 Non sufficit semel satisdatum: nisi satisdatio duret.

10 Quotescunque est introducendum aliquod remediū p̄ euitandis litibus, tunc si illud tale remedium ex aliqua causa celiat, debet de nouo iterum adhiberi.

11 Si ex forma statuti quelibet causa inter p̄sanguineos debeat compromitti: non sufficit semel fuisse cōpromissum, si per hoc non fuit causa decisa, hz iterū est cōpromittendum, quousq; finiatur.

12 Si partes conuenissent facere compromissum, si tale compromissum expiret non cogerentur partes denuo cōpromittere.

1 **Deinde.** †Interdictū ne vis fiat edificanti, competit q̄ satisdederit, vi obtulit satisdationē etiā si non iure edificet. z istud interdictum nō cōpetit ei qui nō reprōmisit: nec ei qui edificat in publico: nec si satisdatio nō duret. b. d. vsq; ad. §. si aliqñ. ¶ Nota p̄io ex tex. ibi ad dec⁹ vrbiū, q̄ pertinet ad decorē ciuitatis q̄d edificia nō remaneant imperfecta. Hinc dubitat Bar. quid in edificijs que fierent in villa, an edificanti cōpetat istud interdictū. z concludit etiam q̄ sic, duplici fundamento. vt hic per eum. Joan. de imo. impugnat vtrunq; fundamentū Bart. P̄rimū. d. l. j. §. huc aūt. s. eo. dicit nihil facere: q̄ non loquitur in propōsito nr̄o quo ad istud interdictū: ne vis fiat ei, sed loquitur quo ad facultatē nunciādi. Tu dic q̄ Bar. volvit inducere dictū §. huc aūt. hoc mod. Nam sicut mens p̄toris fuit p̄uidere nunciantī in quocunque loco fiat edificium vt ibi est text. ita etiā mens p̄toris in isto interdicto ne vis fiat ei: fuit p̄uidere nunciato, vt in quocunque loco edificet p̄stita satisdatione habeat interdictum ne vis fiat ei, z ista mō erit equalitas ex parte nunciantis z ex parte nunciati. prout etiā dicam in sequen. nota. Sed aduerte tu p̄uocete quia loco existēte vacuo antequam ali quid

ali quid inchoetur pōt nuntiari nouū opus.§.fine autē.s.e. l.gl.in.l.§.§.ſz i iis verſiculo pōt.z in l.de pupil.§. nuntiatio nē in verbo inchoet.s.e.z tñ nūtiatio nō vr q cōpetat iſtud interdictū ne vis fiat ei.antequ inchoet p rationē huius tex.ibi ad decus vbiū edificia non derelinqui.pōdera illud verbū non de relingi:ergo loquit qñ edificiū iā erat ceptū z inchoatū:q tūc religēre illud imperfectū:eſſe ōdec' vbis:z iſto mō nō eſſet equalitas ex parte nūtiatis z nūtiati.tu plidera verba iſtius edicti ptoris:vbi quominus opus illi facere liceat: verba nō loquūtur qñ iā eſt inchoatū.Secundā rōnē Bar.ō generalitate verboꝝ edicti reprehēdit etiam Jmo.eo q ꝛz verba edicti ſint generalia:tñ reſtringunt p rationem ei'.vt.l. adigere.§.quāuis.cū ſimi.ff.ō iure pa.z ita poſſes dicere ad illud qō primo adducebā.†Tñ dicit Jmol.q rō huius tex. 3 etiā reſpicit edificia q̄ fiunt in villis:cū ville ſint mēbra ciuitatis:et ornatus mēbroꝝ ſpectat ad ornatū capitis.l.q ex vi eo.ff.ad municip.Tu adde qō idē qō Bar.ante cū ꝛz Jac. de are.z Albe.de Roſa.hic p illam et fundamēta gb' mouetur Bart.z ad iſtum tex.vbi dī de decore vbiū rādet duplicit. primo qō iſta fuit cauſa impulſiua,z non finalis.vl' ſecūdo q tex.ſe refert ad illō qñ frequentius fit.Tu confirma q2 qñ aliquid dī in l.gratia frequētioꝛ ita cōtingēte:non per hoc intelligūtur excluſi alij caſus.iuxta gl.in cle.j.in verbo plidēte. de reſcri.gl.in l.j.C.de his qui ad eccl.cōfu.z in l.ꝯ.in pr.in fi bo.ſz ſi extraneū.ff.ō vulg.z pupil.cū cōcoꝛ.quas ibi plene vdī.Adde etiā p cōclusione Bar.cōmuniſ facere:q2 ꝛz primi legis ſtricte intelligētur.tamen p̄uilegiū.l.ſi.C.de ſac.ſan. eccle.cōceſſum ciuitati ibi ꝛz etiam locuꝝ in villis z oppidis ita firmāt Bar.z Bali.z Pau.de caſ.in d.l.ſi ꝙuis aliter tenuerit ipſemet Bar.in l.ſi finita.in.§.ſi de vectigalib'.circa fin.j.ti.j.Tertio adde illud qō ꝛz gl.i.l.res publica.i gl.j.i fi. C.quib.ex cau.maio.que ſing.tenet q quemadmodū ciuitas equiparat minoꝝ vt habeat beneficiū reſtōnis in integrū ſi cut minoꝝ:ita etiā ꝛz quelibet villa.†Dcōo no.ex tex.ibi:nec 4 gcq̄ inter- ſt.q licet ptoꝛ permiſit actiue nuntiari ſiue iure ſiue iniuria fiat nūciatio.l.j.in p̄in.ſ.e.ita verſa vice permiſit edificatiꝛ interdictū ne vis fiat ei:ppſita vel oblata ſatisdatiōe ſine iuſte ſine edificet.facit qō dīr de equalitate iter eoſ 5 in p̄cedēti.no.¶†Tertio no.ex.eo.ter.q nūtiat' q obtulit ſatisdationē efficit poſſeſſoꝛ.pat' qñ pretoꝛ permittit ei edificare:z non pmittit eum impedire:z illi ſunt pp̄rie effect' poſſeſſionis.¶Ex quo coꝛelarie habes quarto notare:q nunciatio nō eque facit nūciatū poſſeſſoꝛem:ſz ipſa ſatisdatio.vt hoc tex.z habes textū expreſſoꝛe in l.ſi aliue.§.ait iulianus.in verbo hoc ipſo.ff.q vi aut clam.dixi plenius i l.j.§.in opis. 6 ō.eo.¶†Quinto no.ex tex.ibi:cū ſit ſecur' poſtea q̄ ei cau b tū eſt ſm Bal.q ille dicit fieri ſecur' dcui preſtat idonea cautio cū fideiuſſoꝛe:vnde facit iſte tex.ſm Lu.ro.p eo quod tota die apponitur in inſtrūto.ſ.pmittēs eū ſecurū facere ꝛc.nā intelligit.l.cum fideiuſſoꝛe:z ad hoc etiaꝛ alibi not.inſtū tex. Alb.de re.in l.j.ff.qui ſatisda.cog.vbi etiā eſt tex.de hoc duꝛ dicit ſecurum faciamus datis fideiuſſoꝛibus.facit.l.titi' in ſi.ff.ad trebel.breuiter iſtis nō obſtātibus veritas eſt in cōtrarium:q qui pmiſit aliquem facere ſecurum tenet ſolum p ſtipulationem pmittere:non autem dare fideiuſſoꝛes vl' pignoꝛa.tex.eſt in l.j.§.cōmuneſ.z ibi Bar.in fi.ad hoc no.ff.ō ꝓto.ſtipu.gl.in.l.mandato titū.§.fi.ff.mandati.Spe.titu.de emp.z ven.§.j.in ver.ſed ſi in inſtrumēto.Bal.il. ſancimus. C.de ver.ſigni.z i.l.excepto.ē.in.v.col.ō bo.aut bo.ind.poſ. 7 ¶†Et p ſolutione ad contraria dicas ex mēte Lud.Ro.hic z Albe.in d.l.j.ff.q ſatisdare cogant.aut iſtud verbū ſecur' pferatur in ꝓtoꝛis ſtipulatiōibus:z q2 ille regulariter nudā dā cautionem requirunt illa verba ſecurū facere intelligunt ō nuda cautione.ita pro ꝛie loquitur tex i.d.l.j.§.ſi cōmuneſ. niſi ex p̄cedētibus appareat q fideiuſſoꝛes itelligētur vt hoc tex.in quo expreſſe dī de ſatisdatione.Item fallit in ꝓtoꝛis ſtipulationibus que veniunt ad firmādū iudiciū:vt ſtipulatio ō iudicio ſiſti z ſimiles:q2 intelligūtur cum fideiuſſoꝛe.d.l.ff. qui ſatisdare cogan.ſm vnam opinionem:aut talia verba .p ferūtur in contractibus z tūc aut ſumus in tali cōtractu de cuius natura eſt vt veniat ppſtatio fideiuſſoꝛū vel pignoꝛū vt eſt in cōtractu emptioni qñ euictio imminet i limine ꝙtract', Li poſt perfectā.C.de euic.z tūc illa verba ſecurum facere intelliguntur.cū fideiuſ.vt ibi.alias aūt in ꝛctib' venit ſola cautio p ſtipulationem:niſi fuiſſet adiectū plane vel idonee ſecurū facere.eſt gl.in.l.ſi mandato titū.§.fi.Bar.in.l.ꝓtoꝛie vltima.circa finem.ff.de ꝓto.ſtipulationib'.z ibi vide d.Alex. in apoſtil.q allegat multas quotas.Secūdo limita niſi p' fuiſſet obligatus p inſtrūm:q2 tūc ſecūda pmiſſio de faciendo ſecurū:vt non ſit fruſtratoꝛia intelligitur cum fideiuſſoꝛe ſecundū Albe.Ung.¶Dan.de ca.z Mod.in d.l.j.qui ſatisdare cog.Ang.in.d.l.§.ſi cōmuneſ.z Lu.ro.hic.¶†Sexto 8 not.in ver.nec q edificanti in publico nō cōpetit iſtud interdictū ne vis fiat ei:et ſi pſtaret ſatisdationē nec dū ſi repromitteret rō eſt ſm Bar.z Doc.hic:q p̄toꝛ p illud interdictū pmittit edificari:ſz ptoꝛ nō pōt pmittere q in publico edificet l.phibere.§.plane.ff.q vi aut clam.l.ij.§.plane.z.§.ſi quis. 9 ff.quid in loco publico.¶†Septimo no.in ver.ſi ſatisdatū q non ſufficit ſemel ſatisdatū niſi ſatisdatio duret.ſicut in ſimili nō dī quid verſum in vtilitate niſi duret.l.p patre.§.verſum.ff.de iꝰ rē verſo.allega.in gl.Mō ſecundum Rapha.eē poteſt:q2 p̄ceꝛ in edicto dicit ſatisdatum eſt.quod verbū eſt aptum ad omne tēpus:z ideo requiritur perſeuerētia.l. ſiqs 10 ſtipulatus ſit ſtichum aut pāphilū.de verb.obli.¶†Octauo.no.ex eo.ver.ſm Ludo.roma.hic q quotieſcūq eſt introductum aliquod remediū pro euitādis litibus:z tunc ſi illud tale remediū ex aliqua cauſa ceſſat vel finit debet iterū de nouo tale remedium adhiberi.†Ideo p̄ſtat iſte tex.argumen. ſe cundū eū:q ſi ex forma ſtatuti quelibet cauſa inter cōſanguineos ōbeat cōpromitti certe nō ſufficit ſemel fuiſſe cōpromiſſum ſi hoc nō fuit cauſa deciſa:ſed iterum eſt cōpromittendū quouſq; lis finiat.Nec verba ſtatuti verificat p̄mo cōpromiſſo.allegat bal.ita tenere in.l.veluti.§.hec verba.ff.de ede.z i.l. fideicōmiſſa.§.ſi qs decē.ff.de le.iij.Tu adō Bal.q idē ꝛz i.l. ſi vt pponis.la prima.C.quō z qñ iud.q idē ꝛz in.l.q per ſalte p illū tex.z ibi Ludo.z Moder.ff.de iureiur.¶Rap.cu.ō l.ſi eū dotē §.j.z ibi do.Alex.in.iij.col.ff.ſo.ma.Rapha.z u in cōſi.xxj.q incipit.Statutū dictat.Lud ro.i.l.ij.i pe. char. r ff.de re in.z in.cōſi.cccccvij.q incī.In caſu ꝓpoſite cōſultationis vī p̄ima fronte vigoꝛe ſtatuti.do.Alexan.cōſi.lxx.in ij.vol.q incipit.Viſo cōſilio alias per me reddito.in.ij.col. Confirmo iſtam concluſionem triplici fundamēto primo:q2 tale ſtatutum fuit inductum ad tollendas lites inter cōſanguineos ne p palatia cōgātur litigare.text.eſt in l.quāuis.ff.de arbi.donec ergo durat rō finalis ſtatuti:z ſic donec lis ſit finita ſemper durabit diſpoſitio ſtatuti.Secūdo q2 iſtud ſtatutuꝛ ſemper loquit.l.arriani.C.de here.cū ſimi.Tertio q2 tale ſtatū eſt fauoꝛabile:vt cōcludūt Bal.z Moder.in.l.q ſe patris. in vlti.col.C.vnde liber.z reſpicit publicā vtilitatē ſm bar.in. pr̄oe.C.in.ij.col.Ergo dꝛ ampliari z nō reſtringi.l.hoc mō. in fi.de cōdi.z demō.facit.l.ſi quis in grani.§.vtrum.z q ibi Bar.ff.ad ſillania.Bar.in.l.j.§.nūciatio.ſ.e.Nec obſt.ſi diceret q̄ verba debent intelligi de primo actu,z cōſequēter ō primo cōpromiſſo.l.bones.§.hoc ſermone.ff.de ver.ſig.l.dotis pmiſſio.ff.de iure do.q2 reſpondeo q verū eſt quādo verba pꝛoferunt ab homine:ſecus ſi pꝛoferantur a.l.vel ſtatuto b cuius natura eſt ſemp eſſe in viridi obſeruantia:z ſemp pꝛouidere.d.l.arriani.alias pꝛouiſio legis vel ſtatuti eſſet defectiua.Ita reſpondēt Bal.z ſcribētes in locis p̄allegatis z 12 dixi in.l.diuoꝛtio.§.in anno.ff.ſolut.matrimo.†z ex hoc infero q ſi partes cōuenīſſent facere compꝛomiſſum:ſi tale cōpꝛomiſſum expiraret vel finiret,non cogerentur partes denuo cō pꝛomittere.¶Bl.in verbo non erit q̄ diuide i ſeptē partes. ¶In p̄ima opponit ꝛz tex.In ſecūda reſpōdet ſynomō.In tertia alio.In quarta alio.In quinta formaꝛ vnā.q.z reſpōdet.In ſexta z eadē oꝛatione ſm Bar.reſponde alie.q.In ſe ptima z limita ponit quartam ſolutionem ad primū ꝛiū.ſecūda ibi:ad hoc Rog.dixit.tertia ibi:alij totū in publico:quarta ibi tertij.quita ibi:qd ſi primo nūciatoꝛ.ſexta ibi:index tñ ex officio.ſeptima z vltima ibi: quarti dicunt.z pꝛoſequere glo. vt hic per Bar.

a ¶†Vltima moꝛa nocet.

3 Stipendiarij q nolunt recipere pagā tēpoꝛe debito:non poſſunt amplius eam petere.

4 Si reus citatus cōparet in primo termino z accuſauit contumaciam actoris:ſi poſtea in tertio termino compareat:an dicatur contumax.

5 Si nunciās primo recuſauit ſatisdationē accipere pōt penitere z ſatisdationem petere:q2 nuncianti licitum eſt variare.

6 Licitum eſt conſulto ꝛi z variare z mutare opiniones conſiliaꝛij,licet ſit erubeſcenda talis varietas.

7 Licet interdictum demolitoꝛij ſit ppetuū.tñ interdictum ne vis fiat edificanti eſt annale.

8 Officium iudicis pꝛeſcribitur.xxx.annis.

9 Qñ gravamen eſt ſucceſſiuum nunq currit tpus appellādi:vt quando quis tenetur in carceribus.

10 Exceptio loci non tuti q̄uis ſit dilatoꝛia:potest tñ qñq̄ opponi etiam poſt litem conteſtatam.

Officium iudicis regulariter durat.xxx.annis.

Officiū iudicis q cō petit p fructibus nō durat niſi triennio.

¶ Intereſt. Limitat z rationē dat Jaſo.in.l.in pronunciali.§.j. col.ij. ō.eo. Purpu.

¶ Securus. Bar.i.l. illicitas .§. ne potentiores. ff.de.offi pre ſid.

15 Officium iudicis vt cetaltrum emendet dz implorari infra annum: alias elapso anno sibi p̄eiudicat.

14 Agnatus p̄ximior qui habet potestatem reuocandi aliena ta per agnatum, nil p̄sequatur infra annum perdit talem reuocandi.

15 Officium iudicis quod habet successor qñ finita est emphytheusis per generationē, vt sibi potius quā alij renouetur tollitur per lapsum anni.

16 Appellatio expeditur officio iudicis nobili.

1 **Si aliquando.** †Mora nūciatoris non recipiendo satisdationē: pōt p cum purgari: z istud interdictū ne vis fiat e ificāti est annale: z bidibus cōpetit. h. d vsq; ad ti. l. z ad istū tex. vide q̄ dixi

2 in. § ligs parat⁹. 3. ea. l. †No. primo ex hoc ter. q̄ vltima

6 mora nocet: z q̄ negligentia sequens, absorbet negligētiā p cedētē. Et dicit Bal. hic, q̄ magni doctores sepe allegāt istū. §. ad hoc. adde tex. in. l. illud. ff. de peri. z cōmo. rei vē. z in. l. si seruum. §. seq. ff. de verb. obli. Limita istā regulā q̄ hz q̄ vltima mora nocet: nō p̄cedere fauore reipublice. Unde si respublica teneat soluere stipēdiū seu salariū alicui sibi seruienti tpe debito: z ille accipere noluerit: z licfuerit in morte cōstitutus: licet postea iterpellet republice vt soluat: nō cōstituet respublica i mora: imo nullo mō respublica amplius dare tenet. tex. est nota. in. l. fortissimi. z. in. l. nulli. q̄ est. l. sequēs. C. ō erog. mi. anno. li. xij. z illum tex. in d. l. fortissimi. †no. Bar. z Jo. de pla. ibi. Et dicūt ibi esse tex. expressū ꝫ doctores legentes z stipēdiarios cōmunis Perusij q̄ noluerūt accipere pagā tpe debito, q̄ non possunt amplius cā petere: z dicūt q̄ ibi est speciale in republica. z ideo no. d. Alex. i. d. l. si seruū. §. sequitur. in vltimo notabiliter dic q̄ qui nesciret illos tex. de facili responderēt cōtrarīū. Adde q̄ p illos tex. not. Lud. ro. in. l. quod te. ff. si cer. pet. z in singularib⁹ suis q̄ licet alis creditor dixerit se nolle recipere pecuniā a debitore per hoc debitor nō liberat si pecunia adhuc extet: z si denuo interpellet vltima mora nocet: iuribus p̄allegatis. tū falliti pecunia oblata a republica officiali suo. Nā si officialis q̄ē creditor recusset accipere: z posita velit petere. nō audit amplius: cōto q̄ illa pecunia in individuo adhuc extet. Tu aūt aduerte q̄ isti tex. nō ita pallim z impliciter p̄cedant nec loquunti eo cui debet quātitas pecunie a republica: ꝫ loquunt in eo cui debet annona z p̄cedit illi tex. ji creditor callide z studiose recusauit tūc accipere eo q̄ annona erat si in nimium vili p̄tio: vt patet. in. l. fortissimi. in verbo studiose. z clarius. in. l. seq. z ita alibi Bal. optime declarat ista iura. i. l. acceptā. i. xvj. q. C. de vsur. Ubi dicit q̄ in illis iuribus erat statutū q̄ doc. seu milites nomine salarij haberēt certa corbes frumēti quolibet anno in tali tēpore: z cum officialis reipublice esset paratus ad soluēdū in tpe destinato: doctor ideo distulit: q̄ sperabat ventura caristiā que postea superuenit. Dicit ibi q̄ p suā calliditatē perdidit ius agēdi. z illud ibi est specialiter statutum in republica: z ita p̄cise sequit ipsemet do. Alex. in. l. semel. mora. ff. sol. mat. Et Bal. in xvj. q. q̄ pena illoz iurū nō dz trahi in consequentiā: licet gl. ibi arguat ex illo text. p̄tra Albertū calui qui illo tēpore vbertatis mutuabat frumentū rusticis z postea differebat recipere nisi tempore caristie q̄ p hoc p̄dat creditū z male ſm Bal. Et adde q̄ idē Bal. in. l. nō dubiū. in. v. col. C. de legi. z expresse approbat illā gl. tū p̄cedens sententia est magis cōis q̄ illa iura specialiter p̄cedāt circa repub. ītē circa hanc regulā q̄ vltima mora nocet qd diceres si creditor z debitor sint simul in mora. Puta q̄ creditor dixit nolo recipere: z debitor dixit nolo dare: dic q̄ creditor sol⁹ dz esse in mora: z nō debitor. text. de hoc ad litera singularis. in. l. si z p emptorē. in p̄nci. z ibi glo. j. de actio. emp. z ibi Bar. z sic ibi vltima mora non nocet. Itē p illū tex. limitatur regula que hz, q̄ pars delicta mutua compēsatione tollitur. l. viro ate q̄ vroze. ff. sol. matri. †Inducitur i ste tex. in quātū vult q̄ vltima mora nocet. q̄ Ja. de are. z bar ad pulchrā. q. Si reus citat⁹ cōparuit in primo termino. z accusauit cōtumaciā actoris. si postea in tertio termino nō compareat an dicat cōtumax. z Bar. cōcludi q̄ nō. Idē tenēt Rapcu. Dan. de cast. z Lud. ro. hic idē z lati⁹ Bar. z ibi cōi scribentes. in. l. qui ātē Kalēdas. ff. de ver. obl. Idē tenet Jo. an in addi. Spe. in ti. de citatio. §. visa. in ver. qđ si in primo. vbi p hoc allegat ter. i. c. §. cum gl. ij. de dolo z cōtu. in vj. Sz ille tex. eū gl. nō vī multum stringere: q̄ logt solū de vna contumacia actoris. Idē tz Bal. in aut. ei qui. in. vij. col. C. de bonz author. in. pos. z in l. consentan eum. in. v. no. C. quomodo z qñ iudex. z ibi allegat bonū tex. in. l. ex consensu. §. si. ff. ō appel. qnē sibi ascribit Lud. Roma. in d. l. qui ante Kalendas. dz in illo tex. q̄ est in potestate rei citati respondēdo ātē diē p̄fixū inedicto peremptorio rūpere denunciationē edicti ergo ibi est ter. q̄ si reus citat⁹ cōparet in primo termine rupit nō cōtinēti dilationē peremptorā. tū Areti. in. d. l. qui ante Kalendas. dicit illū tex. non stringere: eo q̄ hī reus ibi cōparuit in primo termino. nisi q̄ actor fuerit p̄tumax. z nō cōparuerit non dicit ille ter. imo potius dz ītū: q̄ si actor nō cōparuit reg. ille debuisset dicere q̄ cācellaret edictū. l. z post edictū. §. si. de iud. si istud parū obstat: cū text. dicat reū rūpere edictū. Adde etiā q̄ cū opin. Bar. tenet Bal. in. c. j. in. iij. col. d. sequēs. possess. z fru. z monetur tali ratione. Nam quotiescūq; prima mora claudit iurisdictionis copiā: ipsa nocet. z non secūda mora, z dicit q̄ est doctrina tenēda mēti: per tex. nota. in. l. qui bona. §. si quis q̄. j. de dam. infec. Teneas decisionē Bal. quis ibi Bal. in. c. cum dilec. in pe. col. z seq. de dolo z contu. Concordā opiniones hoc mō: q̄ aut iste tres citationes facte sunt vno tēpore z cōtinuatiōe sine medio intervallo: z tunc li vera opinio Jac. de are. aut est facta per diversas vices z tūc sit vera opinio Bar. hic. †Secūdo no. ex hoc ter. q̄ si nuncius primo recusauit satisdationē accipere: pōt penitere: z satisdationē petere. Et quo habes q̄ nunciāti licitū est variare. facit text. in. celsus. §. si. cū. l. seq. ff. de arbi. z text. no. in. c. licet. de ꝫ cu. in vj. Et vide q̄ ibi no gl. ſn. no. Bar. in. l. deberi. vbi multa bona in p̄posito dt. C. de ſidei cōmiss. libe. de quo puncto an z quādo liceat variare ponit no. Bar. in. l. de rebus. ff. re. amo. Adde etiā tex. in l. ſ. in. §. cū aūt. in. ij. co. C. de furtis. vbi habetur

6 Papinia. mutauit cōsilium. †Et p illū tex. dt ibi Bal. in fi. q̄ licitus est p̄sultor variare z mutare opinionē consilio: z ista varietas sit erubescenda. z ita etiā dicit Bal. in. c. ne innotaris in vlt. co. de p̄sti. Ang. in. l. labeo. ff. ō seruit. rustico. prodio. eo q̄ teste Philosopho nova fantasinata quotidie generant in nobis. Adde etiā tex. in. l. si quis in iuriārādu. in fin. C. rebus. cred. vbi in casibus in quibus admittit variatio: talis variatio non admittitur nisi semel. z ita illū tex. not. Bald. in

7 aut. habita. in. xiij. co. C. ne filius. p pa. †Tertio no. i verū q̄ lz interdictū demolitorium sit p̄petuum. §. hoc interdictum perpetuo dat. §. ea. l. Tamē istud interdictū ne vis fiat editū cāti: est annale. vt hoc tex. z in. l. j. §. penul. ff. ne vis fiat ei. Ri diuersitatis colligit ex mente Bar. na istud interdictū ne vis fiat ei ex parte rei q̄uenti est penale: q̄ cōpetit ad interesse: sic ad id q̄ ad eūnō peruenit nimirū cū sit penale si nō durat vltra annū: per regulā. l. i honorarijs. ff. ō act. z ob. Sz interdictum demolitorium datur ad patientiam. ideo non dicitur penale. l. penul. j. eodem. ideo datur perpetuo. Hinc dicit Ang. z Pau. de cast. hic quod si interdictum demolitorium daretur etiam ad impensam demolitiōis quo casu diceretur penale. d. l. penul. j. eo. z tunc nō duraret vltra annum. credo quod istud sit male dictum. q̄ nimis restringeret. §. hoc interdictum. ſ. c. Imo fortius Bar. z omnes doc. ibi intelligūt illum text. quod illud interdictum demolitorium quatenus etiam est penale: sit perpetuū: dic ergo melius ex mente Imo hic. z Raph. co. ibi. q̄ illud interdictum demolitorium etiā quādo est penale: tamē est perpetuū: vt vbi est ter. z ita limitat regula. d. l. i honorarijs. z nō est in odiū edificatis sp̄eta nunciatione: z sic q̄pta maiestate p̄torie p̄dnt etiā dicit Bar. in. l. iij. §. fi. j. titu. j. que ideo cessat in isto interdicto ne vis fiat ei. Bl. in verbo cessat. hanc diuide in quatuor partes. In p̄ima declarat tex. In secunda respōdet q̄stionī ponēdo duas opi. In tertia querit ō natiuitate istius interdicti. In quarta remouet vnū p̄iudicium. secunda ibi, z dic ſm Hugo. tertia ibi. z nascetur. quarta ibi: z secundum hoc non obstat. †In vltima parte ſ. o. teneas menti nota. limitationē quam tradit

8 Bar. †ad regulā q̄ habet q̄ officio iudicis p̄scribitur. xx. annis: vt est gl. in. l. licut. in ver. bo p̄secutione. C. de p̄scr. xxx. anno. q̄ gl. Bal. ibi dicit nō haberi alibi in iure. Nam reputat singu. bal. in. l. ij. in. iij. col. C. de execu. rei. iudi. ſ. bartholomeus gl. cōsocia. in. l. querela. in gl. j. in fi. C. de sal. z vtrāq; gl. allegat. Bar. hic limita istā regulā secundum Bar. vt procedat quando officiū iudicis hz cām ex iure de p̄terito: secus si ex iure quod in futurum semper instat. q̄ cum istud officium semper nascatur: ideo duret post. xxx. annos: p theoricā glo. nota. in. l. ij. in gl. magna. C. de seruit. z aqua. Cum ista limitatione Bar. trāseunt Imo. z Lud. ro. hic alij nihil tāgunt. Tu adde p ista limitatiōe. Primo illud q̄ volunt Bal. z Ang. in. l. p̄scriptionem. C. de p̄scri. xxx. anno. vbi tenent quod officio iudicis causato a timore: nullo vnquam tempore p̄scribitur. vt in eo qui timet se offendi: aut qui timet dominum suam oppressum ex vicinia minante ruinam. †Secōo adde q̄ tenet Bar. in. l. j. in fi. p̄in. ff. vti possidē vbi tenet quod potest agi perpetuo etiam post. xxx. annos ne quis turbetur in possessiōe: eo q̄ turbatio semper ītat. †Tertio adde pulchrū

9 mini

a † Ultima mora. Idem de. c. venies. z ibi doctores de decī.

simile ꝛ quãdo grauamen est successiuũ: nunqꝫ currit tempꝰ appellãdi, vt est qñ quis tenetur in carceribus, naꝫ continuo 4 potest appellare: q̃ quotidie grauat. et quo tenet in carceribus: ita tꝫ Spe. in ti. de app. ¶. restat. in ver. ꝛ not. ꝑm Vincentium. Bal. in l. ij. in. ij. q. C. de epis. aud. ꝛ in l. j. circa fin. C. sen. rescin. nõ posꝫ. ꝛ in d. l. ij. per gl. ibi. C. de seruit. ꝛ aqua. ꝛ p hoc habes bonum ter. in c. ex parte. el. j. in verbo quoties. ꝛ ibi d. 10 Ant. ꝛ alij no. de app. ¶ Quarto adde aliud bonũ sike. exceptio loci non tuti, quãtis sit dilatoria: tamen põt quãdocũque opponi. et post litem conte. eo q̃ hꝫ grauamen successiuum. dictum est famosum Archi. in c. hortamur. iij. q. ix. qõ ꝑ elegãti cõmendat do. Ile. ex. in l. de etate. in. v. col. ff. ad Tre. ide tꝫ Bal. in l. peremptoria. s. in ij. col. C. de sent. rescin. non posꝫ. d. Ant. ꝛ alij in c. dilectus. el. ij. de reser. Semi. in c. statuimus. de of. dele. in vi. ¶ Quinto ꝛ ꝓprius ad limitationẽ 11 Bar. ꝓ eius cõfirmatione ꝓsidera q̃ hꝫ officium iudicis regulꝫ duret triginta annis, vt dicunt gl. ꝓ eal. Tu cõsidera qõ scõm subiectã materiã ꝓ qua competit offi. iud. aliqñ ꝓrogatur in longius tempus, vt est hic in limitatione Barto. vbi ꝓrogatur in perpetuũ rõne materie que fit in futuruꝫ semper instat aliqñ reperio qõ multũ ibi breuiatur propter 12 subiectã materiã. ¶ Hinc est qõ offic. iu. q̃ cõpetit ꝓ fructibꝰ nõ durat nisi triẽnio, vt est gl. sing. in l. sequitur. s. fructus. in gl. mag. in fi. ff. de vsuc. ꝛ ibi Bar. ꝛ alij circa fi. multũ no. illaꝫ gl. ad hoc. ꝛ idẽ Bar. in l. ij. C. qõ met. cau. cum cõcor. Eliqñ offi. iu. extinguit anno, si aliqs nob. lis hꝫ exceptionem vel limitatẽ a collectis vel datijs: ꝛ describãt in libro publico ꝛ 13 bentiũ soluere, põt implorare offi. iud. vt castrũ emendetur ꝛ dꝫ implorare. j. annũ alias elapso anno sibi ꝓeiudicat. ita sing. vt Bar. in l. forma. s. fi. ff. de cẽsu. per ter. in l. q grauatos. C. de cẽsu. ꝛ cõtelio. lib. xj. sequitur simplr Lu. ro. hic in addi. Quãtis ꝛdium teneat do. Abb. in c. q̃ iudicante. in ij. q. de rese. ꝛ videas bonũ ter. in l. j. s. si quis tutor. ff. qñ appe. sit quẽ Ang. Imo. ꝛ Are. ibi fortius tenẽt. Similiter officius iud. qõ cõpetit cõsanguineo rõne feudi alienati per lapsuꝫ anni, tollitur. vt est ter. in ver. est sub. s. si quis decesserit. ca. j. in ti. si de feu. fue. contro. inter do. ꝛ agna. quẽ tex. Lu. ro. hic in additionibus. vt esse singulare in iure. Sed adde tu duos alios similes tex. in c. j. s. fi. ff. de insti. inter dominũ ꝛ vasallum lis oriatur. ꝛ in c. j. s. porro. qualiter olim feu. poterat alienare. ꝛ per illũ text. in d. c. j. s. si decesserit. vero Titius filios. 14 no. ibi Bal. Jac. Alua. ꝛ do. Mar. Lau. q̃ ꝛ agnatus ꝓximior dꝫ ptãtem revocãdi alienata per agnatum, iuxta ter. in c. ꝓstitutus. de reli. do. ꝓdit tale ius revocãdi: nisi illud ꝓsequatur. j. annũ. Et ideo ꝑm Bal. oportet agnatos esse sagaces ꝛ bene auisatos: ne patiãtur labi tẽpus anni. Item p illũ tex. in d. c. Titiũ filios. decidit notabiꝫ Lu. ro. hic in addi. ꝛ repe. rub. de arb. in xix. col. ꝛ in cons. lx. q̃ inci. vlis the materie ꝛc. ꝛ qõ of. iud. quod hꝫ successor quãdo finita est emphyteusis per generationẽ, vt sibi potius q̃ alij remouetur vt nota. Bar. in l. j. s. permittitur. per illum tex. cũ gl. ff. de aqua quo. ꝛ esti. ꝛ in l. j. ff. de priui. cred. tollitur per lapsum anni. Sed tu aduerte subtilius q̃ sit rõ dicti capituli Titius filios. Bal. ibi in fi. quẽ sequuntur Jacob. Alua. ꝛ do. Mar. Lau. dicunt rõnẽ esse quare ibi illud officium iudicis extinguat anno. ꝓpter subiectã materiã: q̃ ꝛ inuestitur a feudalis dꝫ peti a dño feudi intra annũ. c. j. quo tempore miles ideo lapsus anni facit vt excludatur. Nam ꝑm istam rationem, illationes supra facte ex illo tex. nihil valent ꝛ nõ sunt bone nec ꝓbantur in illo tex. scz ꝓma illatio Bal. de potestate revocandi alienata per agna. vel illatio Lu. de renouãi inuestituram emphyteuticam cum illis eliet ratio petendi inuestituram intra annum. 16 ¶ Ultimo possent ea que superius induxi magis formaliter induci ad ꝓpositum. Nã appellatio expeditur of. iudi. nobili. vt est gl. in l. j. in ꝓn. ff. q̃ sen. sine ap. rescin. quam gl. ad hoc reputat singulare Bal. in c. in ꝓsentia. in ij. co. de renũ. Et patet vna rõne q̃ appellatio ẽ mixti imperij cũ expediatur of. iu. nobili ad priuatã vtilitate. ita dicit Bar. in l. j. s. solent. ff. qñ appel. sit. quicquid tenuerit idem Barto. ꝛ male. in l. ff. de appe. ꝛ dixi in l. imperium. ff. de inri. om. iu. Et tñ quãdo grauamen est assiduum offi. iudicis. ꝓ appellatiõe nõ extinguitur: ꝓut dixi. J. in tertio fundamento.

1 ¶ Satisdatio de opere demoliendo dꝫ prestari nuncianti. talis satisdatio consulit tam nunciantj quam nunciato.

2 Quãdo quis vult cõsequi actionem vel exercitium actionis ex implemento, tenetur vltro offerre.

3 An sit demoliendum tam iuste edificatum quã iniuste, quãdo vnum sine alio demoliri non potest.

4 Si in cemiterio sunt sepulti excommunicati, ꝛ non excõicati, omnes debent remanere si non possunt discerni.

5 Superueniens causa non excusat a precedenti delicto.

Stipulatio.

Diuiditur ista lex ꝑ Bart. ꝛ Alb. in v. partes. vt hic per eos ꝛ vt tota lege cõplectaris. Adde ꝑ Imo. q̃ in vj. parte. in s. questum. ponitur quãdo plurib⁹ nunciatur, vel quãdo plures nunciant. h. d. ¶ Satisdatio de opere demoliendo, dꝫ prestari nuncianti ꝛ talis satisdatio cõsulit tã nunciantj q̃ nunciato. h. d. vsq; ad ¶. habet. ¶ No. primo ter. ibi offerre dꝫ. qõ vbi quis satisdãdo vult ꝓ uare aduersarium iure sibi iuste quesito, dꝫ talem satisdationem vltro offerre, ꝛ non expectare q̃ ab aduersario petatur. 2 Similiter ꝑm Imo. hic. qn q̃ vult cõsequi actionẽ vel exercitiu actionis ex suo implemẽto. tenetur vltro offerre. l. Jul. ¶. offerri. ff. de ac. emp. ꝛ l. ex placito. ꝛ l. rebus. C. de rerũ permu. alis regulariter quis nõ tenet vltro offerre: nisi requisitus a parte. vt est gl. no. in c. cupientes. s. si vero. in verbo contemperit. de elec. in vj. ꝛ text. in l. j. s. non exigit. C. vt in pos. leg. ꝛ l. ñ. s. j. ff. quoꝝ legatorum. alleg. in gl. Tu dic q̃ imo in d. l. Jul. ¶. offerri. ff. de ac. emp. non dꝫ emptor vltro offerre ꝓtiũ, sed ille ter. intelligit si petatur ab aduersario ꝑm bal. in l. ij. ad fi. C. de bis que sub mõ. ꝛ in l. si traditio. in ij. q. C. ꝺ act. emp. ꝛ in l. j in vl. co. C. de vsu. ꝛ fruc. legato. late do. Ile. post alios ibiñ l. fil. te lꝫ. C. de col. ꝛ patet clara rõne q̃ in 3cti bꝰ nominatis, solo consensu oritur actio absq; implemento vel absq; alia oblatione. l. iurisgentiũ. in ꝓn. ꝛ ibi Ang. ad a hoc. ff. de pact. Bart. in l. si duo patroni. s. si qs iurauerit. in fi. ff. de iureiu. ¶ Sl. in verbo nunciatiõe est magistralis ponens formã stipulationis seu satisdationis ꝛ ꝑm Bal. hic ista ẽ magis ꝓfecta gl. q̃ sit in corpore iuris: tñ ista formã ponit plenius Spe. in ti. de satisda. in s. est quoque. in ver. si. ceterum.

3 ¶ Extra gl. querit Bar. post Jaco. de Are. quãdo pars operis edificati dꝫ demoliri: q̃ sp̃ta nunciatione facta, non potest demoliri absq; alia parte q̃ postea est iuste edificata post prestitã satisdationẽ, an totum opus debeat demoliri. ꝛ sic tã edificatã iuste quam iniuste, an vero nihil. ꝛ distinguit vt hic p cum. Lum ista diff. Bar. post antiquos hic trãseunt Rap. Lu. ꝛ Lu. ro. hic alij nihil tangunt. Tu adde q̃ Alber. de ro. in l. ꝓtor. s. ait ꝓtor. s. eo. formaliter ponit omnia verba Bar. hic. ꝛ tꝫ cum ea dist. Adde etiam quod istam questionẽ originaliter disputauit Jac. de Aret. in q. per eum disputata que incipit quidam edificauit turrim. Ubi arguit ad partes. ꝛ finaliter determinat q̃ nihil operis destrui debeat. ¶ Mouetur primo: q̃ petitio demolitionis operis, locũ hꝫ ante cautionẽ prestitã, non post. nisi ꝓnuncietur iniuste edificatum. tex. est in fine. ꝛ in s. hꝫ aũt. j. ea. l. Sed huic fundamentõ põt facile respõderi q̃ ꝓcedit respectu operis in futurum edificandi. non autem respectu operis in preteritum illicite facti. Secõ mouetur. q̃ facta remissione nunciationis tacite vt expresse non põt ex ipsa nunciatione agi ad demolitionẽ. l. j. s. inde q̃ritur. ꝛ l. si opus. S. e. ꝛ l. iurisgentiũ. s. si pacisear. ff. de pac. sed recipiendo satisdationẽ videt nunciator renunciare demolitioni noui operis. l. si fundus. s. eleganter. ff. de lege cõmissoria. l. si per emptorẽ. ff. de peri. ꝛ cõmo. rei ven. ꝛ l. cõmissiõe. C. de pac. inter emp. ꝛ vẽ. ꝛ l. ij. C. de iure do. impe. sed ad hoc põt dupliciter rñderi. ¶ Primo q̃ argumentũ ꝓcludit ꝓ edificio futuro. nõ aũt ꝓ iam facto ante satisdationẽ. Secõ ex distinctione Bar. potes dicere qõ argumẽtũ ꝓcederet qñ nunciator q̃ recipit satisdationẽ sciebat ꝓius opus factum illicite factum contempta nunciatiõe. Tertio mouetur q̃ nũciator stipulando opus demoliri si appareat iniuste edificatũ videtur remittere iure nouationis, vel tacite remissionis delictum preteritũ. l. qui decem. s. j. ff. de sol. ꝛ l. quoties. in ꝓn. in ver. vnde Marcellus. ff. de nouatio. Istam disputationẽ Jac. de Are. refert formaliter Alb. de Rosa. in l. j. in ꝓn. in ix. col. ꝛ duabus seq. s. e. vbi videtur trãsire cum illa determinatione Jac. de Are. q̃ opus destrui nõ debeat. lꝫ dicat in fine. q̃ multi ꝛ magni doc. tenuerunt ꝛ inm. Tu adde. p ista opin. Jac. de are. facere in simili bonũ tex. in ca. in sacris. de sepul. 4 vbi est tex. ꝓ si in cemiterio sunt sepulti excõicati ꝛ nõ excõmunicati: oẽs debent remanere si non possint discerni: ergo illicite sepulti trahunt ad se alios illicite sepultos. Sic idem videtur facere: q̃ ꝓstita satisdatione permittitur nunciato q̃ possit edificare. tex. est hic, ꝛ in l. nõ solũ. s. sciẽdũ. s. e. Ergo et videtur concedi illud sine quo edificatum stare non põt. l. nã quod liquide. in ꝓn. ff. de penu. lega. l. si domus. ꝛ l. ej de bere calumniã. ff. de ser. vrb. ꝓ. ꝛ l. si forte. s. et. ff. si seruiend. Sed superior pars nõ põt stare sine inferiori. igitur ꝛc. Facit regula. l. illud. ff. de ac. j. here. ꝛ l. ij. ff. de iust. om. iu. qñ consequens non põt stare sine antecedenti, est necessariũ q̃ ad ꝓmissionẽ cõsequentis. et antecedens permittatur. ¶ In cõ

¶ Põt. Adde bal. ꝛ doc. in c. dilecti. ꝺ app. Bart. ꝛ Ang. in l. ab executore. C. quoꝝ ap. non recipiẽ. Ang. in l. Julia. ff. de ap.

trarium qđ imo totū edificiū sit demoliendū, nedum illud qđ erat p̄ius illicite factum. Jn p̄imis allego gl. ordinariam. in l. iij. §. opus. ff. de alie. iud. mutan. cau. fac. Ubi tꝫ gl. quod si facta nunciatione opus sit inchoatum, & sic debeat destrui: illud qđ est edificatum sp̄eta nunciatiōe: si postea vēdatur & emptor ignorans p̄cedat in opere illo illicite inchoato tꝫ nunciatio & totum edificiū tanq̄ vitiosum dꝫ dēstrui: qz destructo fundamento totum tollitur. l. sed interdum. ff. aqua plu. arce. Secō facit ter. in l. legi. in p̄in. ff. de excep. rei iud. vbi dī formaliter & ter. quod superior pars iure haberi non pōt: nisi inferior & quoq; iure habeatur. Tertio facit ter. in l. j. §. item q̄ritur. ff. de aqua. quoti. & esti. vbi si cum aqua quā licite ducit immisceat qs aliā q̄ impune nō ducit, phibetur a ductu totius aque. † Quarto facit: qz superueniens cā, nō excusat a p̄cedēti delicto ter. est no. in l. si alius. §. est & alia. in fi. ff. q̄ vi aut clā. & ter. in l. in senatusconsultum. §. si ppter. ff. ad turp. ergo p̄ satisdationē postea p̄stitā, nō excusat in eo qđ ante satisdationē illicite edificauit potes p̄dicta reducere ad cōcordiā ex dict. Bar. hic. Accedat ēt ad p̄dicta alia questio de duobus socijs vnius domus si habens partē inferiorē cōmisit delictū, ppter quod ex forma statuti dꝫ eius domus dēstrui, an dēbeat destrui pars eius inferior qua destructa destrueretur ēt pars superior socij: de quo habes gl. in c. sed & tu no. in gl. si. de pe. dict. j. per Bar. & alios. in l. atheni. §. si. ff. de aqua plu. ar. & ōt Alb. de Rosa. in l. j. §. & post operis. s. e. in vl. q. fuisse alias parme determinatū q̄ tota domus esset destruenda.

8 ¶ Licet stipulatio de opere demoliēdo videat pura bꝫ tamē tacitam conditionem si fuerit iudicatum.

3 Ea que tacite insunt iuxta Jctum informāt & extendunt illū.

4 Illud q̄ non bꝫ in se aliquā figurā operis non dī opus.

5 Vide vnum casum in quo quis cogitur ad factum, & sic ad patientiā demolitionis operis.

6 Quando est fienda discussio bonorū principalis debitoris ad hoc vt possit haberi regressus ꝫ fideiusso. an sufficiat relatio nunciꝰ pub. facta in actis, an vero sit necessaria, pnunciatio iudicis. & nu. 7.

8 Veritas meri facti est declaranda per sententiā iudicis, dato q̄ de mero facto sit probatum in actis.

9 Processus factus ꝫ principalē debitorem, nocet fideiuss. vel possessoribus pignorum.

8 ¶ Stipulatio. Adde Bar. i l. stipulationes non dī uidunt. q. v. ff. de ver. ob. Purp.

10 Etiā super notorio requiritur etiā pronunciatio iudicis.

11 An scriptor q̄ pmittit librū scribere, possit p̄cise cōpelli.

Hoc autem. † Stipulatio ex hoc edicto cōmittit re iudicata: vel non defensa, vel ex dolo aduersarij dūm ꝫ illud quod est factum habeat aliquam formā operis, & committitur ad interesse, vel p̄cise ad factū vt opus demoliatur: p̄out magis stipulatori placuerit. h. d. vsq; ad. §. questum. ¶ † Nota primo, qđ bꝫ stipulatio de opere demoliendo videatur pura. bꝫ tamen tacitam conditionē, si fuerit iudicatum: sicut in simili, ōt ter. in l. interdū. ff. de ver. ob. & hoc ter. cōrelarie no. Bal. quod tacite clausule ita habent actum modificare, sicut expresse. Addo illud vulgatuꝫ q̄ ꝫditio tacita ita impedit ortū actionis & obligationis sicut & expressa gl. est in l. item q̄. §. fi. ff. de pac. & in l. ij. §. creditū. in verbo post nuptias. ff. si cer. pe. intantū q̄ tacita ꝫditio legis subrogata in locum expresse ꝫditioni appolite a testatore est eius dē virtutis: qz impedit natiuitatē actionis & obligationis, licet nō impediat transmissionem ter. est no. in l. q̄ sub ꝫditione. §. fi. & ibi clare Bar. ff. de con. inst. & de hoc facit festum Are. in l. iij. ff. de leg. j. † Item adde q̄ ēt ea q̄ tacite insunt iuxta Jctum informant & extēdunt illū ita egregie Bal. in l. j. in v. col. C. de conuen. fisci. debi. li. x. allegat no. in l. si oleum. ff. de dolo. ¶ † Secō no. q̄ illud qđ nō bꝫ in se aliquā figuram operis non dī opus. Ex quo correlarie infert Bal. q̄ preludia seu preparatoria non ostendunt formam rei & p̄ istū ter. no. Ang. & Jmo. hic qđ statutum puniens facientē opus i alieno nō habet locū nisi illud quod fit habeat instar alicuius operis. ¶ † Tertio no. in ver. siue autem. casum in quo quis p̄cise cogitur ad factum & sic ad patiētiā demolitionis operis. Ratio est fm gl. hic, ppter contentam maiestatem pretoris. Sed ista ratio non est bona: qz ex quo p̄stitit satisdationem de opere demoliēdo: si postea procedat in opere non dī contemnere maiestatē pretoris. § si quis autē. s. eq. l. & l. pretor. §. deinde. s. e. Nō ergo vera est: qz factum est in obligatiōe ex dispositiōe legali. vel ex facto hominis subrogato loco dispositionis legalis. Nā hec stipulatio de opere demoliendo succedit loco interdicti demolitorij. Sicut ergo per interdictum demolitorij p̄tor p̄cise cogit ad factū, & sic ad demolitionē operis. l. p̄tor. in p̄in. s. e. ita p̄ istā stipulationē eius loco subrogatā, q̄ aūt obligat ad factū ex dispositiōe legali teneat p̄cise facere est ter. in l. si cū exceptione. §. sed & si qs. & ibi gl. ff. de eo q̄ me. cau. & ter. in. l. illo cōuenit. & ibi Bar. & Ang. ad hoc no. C. de excu. munc. li. x. Bar. & alij. in. l. stipulatiōes nō diuidūtur. in pe. char. ff. de verbo. obliga. ¶ † Queritur Bar. de vtili questiōe quādo sit discussio bonorū principalis debitoris. ad hoc vt possit haberi regressus cōtra fideiussores. iuxta aut. p̄sente. C. de fideius. vel ad hoc vt possit peniri cōtra tertios bonorū possessores: iuxta aut. hoc si debitor. C. de pi. Nūquid sufficeret relatio nūcij publici facta in actis, ā vero sit necessaria & pronūciatio iudicis. & decidit q̄ sit ēt necessaria pnunciatio iudicis, per sex iura de quibus hic p eū cum Bar. tenent. Lu. & Alex. hic. & vltra Bar. addit Lu. alios tres ter. Primo ter. in l. tutores a patruo. in verbo pnunciatis. ff. de confirma. tut. quē ter. vt ibi refert Bal. Jac. de Aret. in tractatu excussionū notabat ad hoc. Secō allegat ter. in l. nō tm. §. senatusconsulto. ff. de fideicō. liber. quē ter. ante eum allegat ad hoc Bar. in d. aut. hoc si debitor. quem aliqui dicūt esse Jurium sibi his que tꝫ hic. Tertio allegat tert. in l. a diuo pio. §. in venditione. in verbo interloqui. ff. de re iu. Et ista ita ante Lu. allegant Bal. & Sali. tenentes cuꝫ Bar. in d. aut. hoc si debitor Bal. & Sali. in aut. sed hodie. C. de act. & obl. Idem tꝫ Bal. in l. sancimus. C. ad senatusco. treb. per regulam. l. de qua re. ff. de iu. Ang. in §. sed neq; per illum ter. in aut. de fideius. coll. j. Raph. cu. Ro. do. Alex. & Are. in l. exitus. ff. de acq. pos. Pau. de cast. & Raph. cu. in l. decem. ff. de ver. ob. Benedic. de Plū. in l. liberis. §. fi. ff. de lib. cau. p illum ter. cū gl. in verbo. pnunciatū fuit do. Signo. de homol. cōsi. xliij. qđ inci. Redito volens porrigere manus Ang. & Are. in §. itē si quis in fraudem. in pe. char. inst. de ac. Et ista est cōis & vera sententia, † pro qua ōt do. Hyeronimus tortus hic quod non eundo p mendicata suffragia est ter. de broch. in d. §. item si quis in fraudem. in verbo bonis eius a creditoribus ex sententia p̄cedis possessis. Quem ter. ante eum ad hoc ibi ponderat Ang. de Are. in pe. char. Sed ego puto qđ ille ter. nihil penitus faciat: qz ille ter. nō loquit de sententia sup relatione nunciꝰ vel sententia super excussione bonorū, sꝫ ter. ibi ōt quod quando debitor alienauit aliqua bona i fraudem creditorū debent creditores mitti in possessionē aliorū bonorū ex sentētia p̄cedis & ij illa alia bona nō sufficiūt possunt habere regressum ꝫ emptores: & hic ter. ille nihil ad propositum. Contrariam opinio. quod sufficiat sola relatio nūcij actis facta & nō regrat aliq̄ pnūciatio iudicis tꝫ. Ja. bu. in. d. aut. hoc si debitor. & in. d. l. sancim. Ja. de are. i tractatu excussionū. Jo. d imo. & Pau. de ca. hic. Ang. Jmo. & Pau. de ca. in. d. l. exit. Ang. in. l. ita stipulat. super ver. q̄ si ab inito. ff. de ver. obli. & in. d. aut. hoc si debitor. & Jo. de Jmol. in d. l. j. Jn p̄imis mouet Jo. de Jmo. hic p gl. in. d. l. sancim. in gl. pe. in fi. que non tenet illud qđ dicit Bar. quod iudex debeat pnunciare heredē esse contumacē. imo dicit cōtrarium. Tu adde fortius p Bar. met. p illam gl. in. l. si finita. §. Julianus. in. v. co. j. ti. j. Bal. in. c. j. de mili. vasal. q̄ contumax est dicūt q̄ nō ē necesse pnūciari sup cōtumacia sꝫ satis ē q̄ de relatione nūcij & de accusatione contumacie appareat in actis, ita allegāt tenet & gl. in dicta. l. sancim. in gl. pe. & q̄tū ad illā gl. Bar. est sibi in hoc ꝫri. dom. Alex. hic & in dicta. l. exit. respōdet dupliciter. Primo q̄ illa gl. nō pt esse vera p iura. & proxime allegata. Secundo rūdet q̄ ideo in illa gl. nō regrit pnūciatio iudicis, eo qz ibi lex absq; facto hominis trāsfert hr̄ditatē i fideicommissarium, qui heres grauat restituere hereditatē est in contumacia. Cuꝫ ergo ibi nō requirat factū hominis sed legis nimirum si non requirat alia sententia in dicis. Pōdera quia secundū istam so. Bar. hic male allegasset illam gl. Tu aūt dicas ad illā gl. altero de duob modis. Primo quod Bar. bene respondet ad illā gl. q̄ iudex ibi ter. log. vt dicit Bar. Nā illa gl. vult q̄ iudex non possit ferre sententiā sup translatione bonorum in fideicōmissarium eo quia ibi lis non erat contestata sed dicit formaliter illa glos. quod iudex rediget in scriptis p tabellionem. q̄ heres vocatus per nunciū nō venit. Certe istud est interloqui cū esse cōtumacem. nec alia solennitas requiritur in tali interlocutoria ferenda. gl. est ord. in. c. fi. in gl. j. de re iud. in. vj. facit quod in simili no. Bar. in. l. in sacris. C. de p̄ri. sacro. scri. li. xij. Secundo dic ad illā gl. posito quod diceret nullā omnino reqri sententiam: certe non faceret ꝫ opi. Bar. eo quia ibi contumacia solum nocet ipsi heredi contumaci & nō alicui alij tertio: ideo ibi sufficit constare iudici ex actis, de contumacia absque eo quod requiratur alia sententia super contumacia: sed in casu nostro agitur de p̄iudicio alterius tertij, scilicet de p̄iudicando tertijs possessoribus: ideo nimirum si vltra relationem nunciꝰ requiratur etiam sententia super discussione, ad

7 hoc vt

hoc vt possit haberi regressus ꝫ illos tertios.z ita etiam ad illam gl.ōt Ang.de Are.isto vltimo mō in d.ſ.item si qs in fraudem.Sedo ōt Jo.de Imo.qs isto tex.cū gl. nihil facit p Bar. q1 loquitur in ꝫditione que secum hz iuris mixturā, vcz an sit iuste edificatū vel nō. Et ideo vt illa ꝫditio verificetur dz super ea pnunciari: p2esertim: q1 illa stipl'o de opere demoliēdo, est in effectu stipl'o de iudicato soluendo, nimirum si ad eius cōmissionem requiritur iudicatum esse. Sz qō nostra loquitur in cōditione ꝫsistente in mero facto, vcz an aligd sit in bonis debitoris, vnde in ꝫditione meri facti non requiritur alia pnuntiatio iudicis, sed sufficit relatio nūcij. Et ita ante eū rnder Ang. in d.auth.hoc si debitor.z in d.l.exitus.z cum ista solutione tz do.Alex.hic, circa quā sol.insistit Areti.in d.l.exitus. Tu autē vltra tradita p eum, dic qs ista solutio Ang.z Jmo.non est bona duplici rōne. † Prima q1 ēt veritas meri facti est declarāda
8 p sniaz iudicis, dato qs de mero facto esset pbatū in actis.ter. est.in c.cum fm.de here.in vj. vbi lz in actis ꝑstet quem esse heretricum: tū requiritur snia declaratoria talis delicti. z sic meri facti. Sedo q1 etiam casus noster non hz meram ꝫditionez facti, vt ipsi dīt imo hz mixturam iuris, vcz an discussio sit legitime facta, vel non z de hoc dz pnunciare iudex. ¶Tertio ōt Jmo. quod l.incerti. C. de interdic.z l.exitus, ff. de a cqui. pos. al legate p Bar. nihil pbant: eo q1 in illis legibus nō poterat aliter pcedi super pprietate: nisi declaretur p iudicē qs esset possessor.z sic quis in illo iudicio deberet esse reus: q̄ rō cessat in casu nostro. Tu dic quod imo. ll. bene allegantur per Bar. q1 etiam in cōne nostra ad hoc vt possit pcedi ꝫ tertios possessores, dz prius apparere de inopia debitoris: ideo dz hic interuenire snia iudicis. sicut in illis legibus. ¶Quarto ōt Jmol. quod l.ignoti. C. de reuo. his que in fraudem credi. alie. sunt, nihil etiam facit p2o Barto. q1 loquitur alio casū: nec ibi dī sententiam esse necessariam super excussione bonorum. Sed certe lz tex. ibi non exp2imat tū vī quod etiam ibi sit necessaria sententia, qua declaretur debitorem nihil habere in bonis antequam detur revocatoria de qua ibi. ꝫ emptorem, vel ꝫ donatarium. d. auth. hoc si debitor. alias non diceretur alienatio facta in fraudem, vt ibi ōt tex. nisi q̄ apparet debitorem non habere in bonis. ¶Quinto ōt Jmol. quod gl. in l. sed z si possessor. ſ. pe. ff. de iureiu. non dicit p2obationem non facere rem manifestam q1 esset ꝫ text. in c. cum olim. de verbo. signi. sed be ne dicit ex probatione non oriri actionem. Tu dic quod gl. ibi vult requiri pronunciationem iudicis, eo q1 probationes non operantur absq̄ sententia. z ibi Barto. z Ang. ponderant illam glo. ad questionem nostram quod relatio nuncij non sufficit absq̄ pronuntiatione iudicis. ¶Sexto dicit Jmo. nō obstare, c. iudex ab apostolica. de offi. delega. in vj. q1 lz ibi requiratur snia ferri super suspicione: non tū negat quin suspitio sit facta manifesta per probationem. Preterea ibi loquitur alio casu z ad alium effectum. Tu dic quod imo ibi est idem effectus, vt per sententiam declaretur z confirmetur id quod prius probatum erat. ¶Ultimo dicit Jmo. p2o opin. Jaco.
9 But. ꝫ Bart. facere † q1 processus factus ꝫ principalem debitorem, nocet fideiuſ. vel possessoribus pignorū eis etiam nō citatis si nuncius referat non reperiri de bonis, vt est gl. in l. de vno. quoque. in prin. ff. de re iudi. Tu rnde illud esse verum nisi processus sit per sententiam declaratoriam iudicis confirmatus per iura superius allegata. Pro eadem parte ꝫ Bart. mouetur Pau. de Cast. hic standum esse relationi nuncij super discussione bonorum. l. magis puto. ſ. ne tamen. ff. de rebus eorum. Per quem tex. lz ipse non referat Bart. in l. a diuo pio. ſ. in veuditione. in vlti. colum. ff. de re iudica. dicit quod consuetudo obseruat: quod credatur nuncijs de discussione. Facit tex. in c. cum parati. de appel. ergo cum per relationem nuncij factum sit certum nihil esse in bonis principalis debitoris nō vī necessaria alia pronunciatio iudicis. Sicut q̄ notorium, z certum est vel notorium principalem non esse soluendo. ibi non requiritur alia pronunciatio iudicis: vt est gl. in l. decem. ff. de verb. oblig. z in l. fi. in prin. ff. si cert. peta. Isto fundamento etiam vtuntur Jmo. z Ange. in locis p2eallegatis. Et confirmant q1 acta iudicij faciunt notorium. c. cum olim. de ver. signi. c. fi. cum simi. de cohabi. clerico. z mu. Bar. in l. j. in pn. ſ. eo.
1 o circa. ij. col. dic † qs etiam super notorio [a] requirit ēt pronun-
a ciatio iudicis. c. cum sit Romana. in fi. de appellatio. in anti. c. porro. de diuor. gl. in c. ad nostram. el. iij. de iureiur. z in ca. euidentia. in gl. fin. de accusatio. Bart. in l. emptorem. in prin. ff. de actio. emp. patet q1 pbationes z acta iudicij faciunt notorium z post conclusionem in cā. vt est gl. in c. significauerunt. de testi. z tū ridiculum esset dicere qs ibi non requiratur sententia. l. de qua re. ff. de iudi. z ita remanet defensata opi. Bartol. que est
11 v. ra z communis. ¶† Hl. in verbo siue. in fi. Contra istaz glo.

b qs imo scriptor [b] non possit compelli petisse scribere. z sic ad factum tz Bar. hic post Dy. per quinq̄ fundamenta. idem z Iatius tz Albe. hic. idem sequuntur Raph. Lu. z Pau. de Cast. hoc idem tz Bar. in l. stipl'ones non diuidūtur. in vlti. q. z ibi Alex. in antepen. col. ff. de verb. obli. Idem tz Alex. in l. alia. ſ. eleganter. in iij. col. ff. sol. matri. vbi dicit quod ista glos. cōiter reprobatur. Et tenendo ꝫ gl. dic qs fundamentum gl. ex omni capite est falsum. Primo dum dicit istud esse pp publicam vtilitatem. Nam hic non vertitur publica vtilitas principaliter, sed secundario tm̄. vt declarat Bar. in l. j. ff. solu. mat. Sedo dū glo. dicit z in hoc text. tenetur precise ad factum pp cōemptā maiestatem pretoris: ista rō non est vera vt dixi in ter. Sz ad uerte si tu velles tenere conclusionem istius glo. pp prestantiā doctor Bononien. q ꝫcoriter cū ea tenuerūt, vt habes i gl. Potes i primis dicere qs nō est verū id qs ōt do. Alex. qs ista glo. cōiter reprobetur: imo potius cōiter approbatur. Eam tz Buli. de Cu. per aliqua fundamenta relata hic per Bib. Eā ēt tz z reputat singularem Bal. in c. quemadmodū. in vlt. col. & iureiu. Eam etiam sequit Bald. in l. traditio. in j. q. C. de actio. empt. z in l. si hi ꝫ quos. C. de loca. z in l. quisquis. in fi. de epis. z cle. Istam glo. etiam alibi tz Bald. cum limitatione, q̄ scripror. promisisset scribere libros legales vel medicinales. in quibus vertitur vtilitas publica. secus si promisisset scribere centum nouellas domi. Joan. Boccatij. Ita tz Bal. in l. nec patronis. in fi. C. de ope. liber. z in l. j. in rū. colū. C. de sen. que p eo qs interest. Istam gl. etiam approbat Joan. de Imo. in c. fi. de pigno. vbi fortius dicit quod ista gl. est communiter approbata. Istam glo. etiam tz Joan. Andr. in additio. Spe. in titu. de renun. z conclusio. super versi. item est beneficium. p2o ista glo. vltra authoritates predictas bene facit quod tz Spe. in d. ver. item qs est beneficium. vbi tz. qs pactum factum cum scriptore vt debeat certo loco stare z scribere. z qs ibidem posset in compedibus retineri quod pactum alias est reprobatum: q1 est species seruituris. l. alia. ſ. eleganter. ff. sol. matr. Sedo facit quod fortius tz Bal. in l. j. in ij. col. C. qui bonis cede. pos. vbi p istam gl. tz quod scriptor qui promisit scribere adeo precise co- a
gi pōt ad factum, quod etiam non liberaretur cedendo bonis. Tertio facit illud quod adhuc fortius tz idem Bald. in l. patronus. circa medium. C. de ope. lib. vbi tz post Ja. But. qs in ciuitate bono. quidam scriptor locauerat operas suas ad scribendum, postea fuit effectus rector medicorum, q̄ adhuc precise posset cogi ad scribendum. nec dignitas rectoratus su-
c perueniens habuit eum excusare: ꝫium [c] tū loco vltimo tenuit idem Bal. post Jac. Butri. l. quisquis. in fi. C. de epis. z cler. sed p precedenti opinione facit illud quod statim subijciaz. Quarto facit qs vult glo. solennis in c. preterea. l. j. distin. q̄ si aliquis est obligatus ad scribendum forte: q1 iurauerit. qs etiam si ingrediatur monasterium adhuc non liberatur: imo existens in monasterio tenetur tale officium scribendi exequi dū tū nō negligat diuina officia. de quo vltimo per Inn. in c. fi. de ser. non ordi. per docto. in c. scripture. super verbo commutare. de voto. per Archi. in c. j. liij. dist. Jas.

a ¶Sup. adde gl. i ꝟbo recepērūt. c. bōe. el. j. ſ elec. gl. i c. sup eo. de testi. cog. gl. i c. cū. i dioce. si. de vsu. gl. z Archi. i c. q̄ lotharius. ij. q. j. Alex. de cōsil. cix. viso pcessu. iiij. volumine.

b ¶Scriptor. adde Bart. i l. stipl'ones ñ diuidunt. i ſ. Celsus. ff. de ver. ob.

c ¶Cōtrariū. Adde Dec. in c. qm̄ Ab. col. viij. vers. viij. ſ offi. de leg. Purp.

1 ¶Quando plures edificant vnusquisq̄ tenetur satisdare de opere demoliendo nec sufficit vnum satisdare.
2 Factum destructionis operis censetur indiuiduum.
3 Stipulatio ab vno simpliciter recepta, extenditur ad omnes.
4 In pretorijs stipulationibus, alteri per alterū queritur absq̄ cessione.
5 Ex his que prius acta sunt, puta si erat actus qs cōi nomine stipuletur, presumitur stipulatio communi nomine recepta.
6 Si sunt plures heredes dñi omnibus est iurandū, z ꝫ ſ sunt plures here. vasalli ab omnibus est iurandum.

Quesitum. Quot sunt edificātes tot debēt esse cautiones, an vni dz de omnium voluntate caueri. z satisdatio simpliciter ab vno recepta, ad omniū interesse refert. h. d. z habes tres partes q̄ patent in summario. ¶Not. primo ex hoc tex. q̄ qū plures edificant, vnusquisque tenetur satisdare de opere demoliendo: nec sufficit vnum satisdare: rōnem assignat tex. q1 destructio operis est indiuidua. Sed caue: q1 ista rō tex. vī probare totum oppositum qs sufficit vnum tū satisdare: q1 si destructio operis est indiuidua nec potest pro parte fieri: ergo per satisdationem prestitam ab vno ex pluribus est plene prouisum nunciantiz. ſ diceretur quod licet destructio operis sit indiuidua: tamen interesse ad quod committitur stipulatio de opere demoliendo est diuidū. vt l. penales. ſ. Julia. ff. ad l. Falcid. ideo per cautionem prestitam ab vno

non esset plene ꝓsultum nũcianti, quoad interesse alioꝝ: qꝛ dico qꝺ iurisconsultus in hoc tex. non habuit respectũ ad interesse, vt pp interesse quilibet edificantium teneatur satisdare, sed habuit respectũ ad factum ꝙ ideo quilibet edificantiũ teneatur satisdare, eo qꝛ destructio opis est indiuidua, ꝛ sic nõ ꝓt ꝓ pte fieri. Preterea respectu illoꝝ qui iuste edificarunt, pp iniuste edificantes nõ est tractandũ de interesse, l. de pupillo. §. si plurium. §. eo. Huic difficultati rñdeo qꝺ argumentum procederet, si quilibet edificantium ꝓmitteret in solidum: tũc sufficeret in hoc tex. qꝺ vnus ex pluribus ꝓmitteret, sed hic quilibet ꝓmittit ꝓ parte sua: ergo non sufficit nunciauti vnũ ꝓmittere cum destructio operis sit indiuidua. Et hoc voluit dicere iste tex. ꝛ qꝺ in hoc tex. quilibet ꝓmittat ꝓ parte sua tñ non in solidum, ꝛꝫ clare Paul. de Cast. hic per text. in l. edibus. §. eod.

a ¶ Scõo no. qꝺ factum destructionis opis censet indiuiduũ. 1
Adde text. nota. in l. ij. in prin. ff. de pact. stipula. Nec mirum: qꝛ facta rr̃ sunt indiuidua, ꝛꝫ sit interesse diuiduum. l. iij. §. cato. ꝛ l. stipulones non diuiduntur. in princ. ff. de ver. obli. in gl. j. su 2
per verbo ceterarum seruiturũ. in fi. ¶ Vbi † stipulo ab vno simplr recepta. extenditur ad oẽs. Sed q̃ qꝛ in stipulonibus ꝑsona extrinsecus non intelligit. l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. ff. de ver. obli. Huius timore gl. hic in verbo cautũ. ꝛꝫ ꝙ hic fuit cautũ noie suo ꝛ aliorum: ita etiam ꝛꝫ Dy. Bar. ꝛ Albe. hic: ꝛꝫ ista sol. diuinat ad illũ tex. ꝓpterea fin hanc solu. diuinatiuam iste tex. in vlt. parte esset de indubitabili. Preterea subtilius do. Pe. de Ber. u. dedit aliũ nouum intellectuz ad hunc tex. quod iste text. ꝺz intelligi ꝓnt iacet absq; aliqua subauditione qꝺ si 1
ꝓuenerit inter plures nunciãtes quod vni eoꝝ satisdet ꝙ stipulatio ab eo simplr recepta absq; expressione alioꝝ tñ trahat ꝛ ad alios, vt dicit text. Notus talis fundamẽto: qꝛ ista stipulo de opere demoliendo, est ꝓtonis. l. ꝓtoꝝ. in prin. §. eo. l. j. §. stipulo. ff. de ꝓcto. stipul. Sed in ꝓtonis stipulonibus alteri ꝑ alterũ 4
queritur absq; cessione. l. in omnibus. ff. de ꝓcto. stipul. ꝛ hoc vltimũ ad istũ tex. ꝛ addunt Ang. ꝛ Paul. de Ca. hic. Sed aduerte. ꝛꝫ iste intellectus videat coloratus ꝛ amicus litere: tñ non est verus, nec tenendus: qꝛ ꝛꝫ in stipulonibus ꝓtoꝝ aut iudicialibus alteri ꝑ alterum queraꝛ sine cessione. d. l. in omnibus. ꝛ l. in causa. in prin. ꝛ ibi no. Bart. ff. de procu. Nõ tñ ꝑ hoc sequitur qꝺ in stipulone ꝓtonis, vel iudiciali simplr interposita, subintelligatur extrinsecus ꝑsona de qua nulla est facta mentio in stipulone. Bene verꝫ est quod si in stipulone ꝓtonis exꝓssisset aliam ꝑsonã bene illi acquireretur sine cessione, ꝛ hic fundamentum suum hꝫ fallaciam ad istum tex. Rñde altero de duobus modis. Primo modo intelligendo literã ꝓnt iacet quod inter plures nunciantes quorum est vt vni satisdetur ꝓ omnibus. Unde ex quo voluntate omnium vni ꝓmittitur, certe stipulo simpliciter interposita trahitur ad oẽs. vt l. post dotem. in iij. ꝛ vj. lectu. ff. sol. matri. vbi ꝓbatur quod qñ ꝓcessit mandatum de stipulando nomine omnium. stipulo simpliciter facta intelligitur omnium nomine recepta. Et ita limitaꝛ regule. d. §. Chrysogonus. ꝛ dr Bald. in l. si patruus. in 5
ij. col. C. cõmu. vtrinsq; iudi. † qꝺ er his q̃ ꝓnus acta sunt: puta si erat actum qꝺ cõi nomine stipulet ꝑsumit stipulo cõi nomine recepta ꝑ tex. in l. iiij. §. si ab ignoto. ff. de manumissio. ꝛ ita et dr Raph. Luma. hic. Sed o rñde ꝙ regula. d. §. Chrysogonus, procedit qñ si subintelligeret ꝑsona extrinsecus actus redderetur inutilis: puta si cõcipiaꝛ ℔ctus directis ℔bis in absentẽ. secus si subaudiaꝛ ꝑsona, tali mõ qꝺ non reddat ℔ctum inutilem, vt l. si q̃. ff. de nego. gest. not. per gl. in l. hmõi. in prin. ff. de lega. j. ita nota, limitat Bal. in d. l. si patruus. in ij. col. Bal. Bing. Imo. ꝛ Moder. in d. l. post dotem. in tertia lectu. ꝛ ita est in casu nr̃o. in stipulone ꝓtonis in qua ꝑ hoc qꝺ acquiraꝛ alijs, stipulo nõ reddit inutilis. d. l. in omnibus. ff. de ꝓto. stipu. ꝛ isto mõ potes saluare intellectum dom. Pet. de Ber. u. superius relatum.

¶ Quarto no. ex isto tex. argumentũ ad feuduz fm Dy. Bal. ꝛ Albe. Imo. ꝛ Raph. Lu. hic. † ꝙ si sunt plures hꝛdes [a] dñi qꝺ omnibus est iurandum, ꝛ eꝫ si sunt plures heredes vasalli, ab omnibus est iurandum: vel ab vno habente mãdatũ omniũ de quo plene dixi. in l. de pupillo. §. si plurium. §. eod. ¶ Quinto circa istum tex. in verbo si maluerint, queritur quid si isti nũciãtes inter se discordent: qꝛ vnus eoꝝ velit ꝙ opus demoliatur, alius velit interesse, quo casu opus non pot ꝑ parte demoliri, vt dr in tex. quid fiet hoc casu? rñdent Jaco. de Ra. ꝛ Ray. de Fo. hic qꝺ officio iudicis cõpellent iudicem ꝛcordare. l. quoties. in prin. ff. de vsufru. ꝛ l. hmõi. §. n. ff. de leg. j. ꝛ ita et tñ Albe. Pau. de Cast. Ludo. Ro. hic. facit qꝺ volunt Bar. ꝛ alij. in l. ij. §. ex his. ff. de verbo. obliga. subdit Ludo. Roma. hic qꝺ si iudex non posset eos ad ꝛcordiam reducere, ꝙ tunc forte fortuna dirimit ista lis argu. in l. sed cũ ambo. ff. de iud. ꝛ d. l. h m 2. §. fi. ꝛ ꝙ no. Bart. ꝛ alij. in l. fi. C. cõmunia dele. Sed ℨ istud vlõi

timũ vt facere: qꝛ iudicium sortis non hꝫ locum nisi casibus expressis a iure, ita signãter dr Bal. in l. meminimus. C. qñ ꝛ quibus quarta pars debe. lib. x. Considera si posset attentari qꝺ qñ isti nunciantes discordant inter se, ꝙ prefratur ille qui petit demolitionem operis: eo qꝛ edictum ꝓtonis disponit ꝙ edificatũ ꝓter spreta nũciatione debeat ꝓcisse demoliri. l. ꝓtoꝝ. in prin. §. eo. Sed postea iurisc̃ consultus dedit facultatem nũciatori ꝙsequendi interesse si hoc maluerit. §. siue autem. §. ea. l. Cũ in re cõi ꝑferꝛ qui vult vti re cõi ad naturalẽ ꝛ destinatũ vsuz. l. arboribus. §. natis. ff. de vsufr. no. Bal. ꝛ alij in l. j. C. q̃ test. fac. pos. Ad idẽ facit iste tex. qui cũ mysterio dixit in plurali si maluerint. ad denotandũ ꝙ si vnus vellet interesse, non esset audiendus precedens tñ opi. cõiter tenetur.

¶ Ex persona heredis immutatur conditio obligationis.
Patientia demolitionis operis nõ censetur pena: ideo trãsit ad heredes, sed impensa demoliendi bene est pena.
Successoꝛ prelati tenetur insolidum, scilicet ad patientiam, ꝛ impensam demolitionis.

¶ Opus. Hoc edictũ datur ℨ heredez ad patientiam. ꝛ nõ ad impẽsam. h. d. fin Bar. vel sic ꝛ plenius. Heres edificantis teneꝫ patientiã ꝑstare, vt opus destruat. non autem tenetur ipse destruere nec expẽsas in destruẽdo ministrare: qꝛ istud eẽt pena. in qua heres ante litẽ ꝛtesta. nõ succedit. h. d. tex. cum gl. ¶ Nota primo ex tex. ibi opere ꝛz facto † ꝙ si aliquis iã edificauit spreta nũciatione, quo casu tenetur insolidũ ꝛ ad patientiã ꝛ ad impensam demolitionis: ꝛ sic iã est acq situm ius nunciatori. vt declarat gl. ꝛ ibi doc. in l. non solum. §. morte. §. e. si tñ moriaꝛ eius heres non teneꝫ ad impensam demolitionis. Et sic vr̃ qꝺ ex ꝑsona heredis immutaꝛ conditio obligationis: ℨ regulã legis scde. §. ex his. ff. de ver. obli. Sed rñde qꝺ habito respectu pene, fit immutatio obligonis in ꝑsonã heredis: cũ pena nõ trans eat ad heredes nisi lite ꝛtestata, vel quatenus ad eos peruenerit. l. vnica. C. ne ex delicto defun. ꝛ l. j. ff. de priua. deli. ꝛ istud est [1] qꝺ faciebat dubitationem in hoc tert. 1
¶ Scõo no. ꝙ patientia demolitionis operis nõ censet pena: ideo transit ad heredes, sed impensa demoliendi bene censetur pena: de quo fuit dictum. in l. de pupillo. §. nũciatione. §. eo. Et si dicatur ꝙ imo patientia demolitionis sit pena, cum ꝑ dat expensas factas in edificando. item calcem cementa ꝛ similia. Rñde ꝙ ex quo ad heredem edificiuz peruenit. ꝑstatio patientie, in eo ꝙ ad ipsum peruenit, nõ dr̃ pena. l. ꝓtoꝝ. §. hoc interdictum. primo. §. eo. imo potius est lucrũ diminuere, vt l. iij. ꝛ ibi no. j. tit. j. Sz si ꝑstaret impensas ad demoliendum cuz tales impẽse nõ ꝓuenerint ad heredez: tũc diceret pena vt hoc tex. Imo fortius tenent Dy. Alb. Bar. ꝛ alij ꝙ et si edificans spreta nunciatione habuisset ius edificandi, ex quo ad heredem peruenit opus, factũ ꝛtẽpto edicto ꝓtonis: adhuc heres 2
teneꝛ ad patientiam. † Limita istam legem nõ ꝓcedere in successoꝛe prelati. q teneꝛ in solidum, ꝛ ad patientiam ꝛ impensam demolitionis. tex. est in c. ij. in prin. ꝛ ibi gl. j. ex eo. Rõ qꝛ eadem persona dr̃ semp ꝓueniri. s. ipsa ecclesia: hic autem vere est alia ꝑsona, ꝛz heres fingatur eadem persona cum defuncto, vt in auth. de iureiu. a morien. presti. in princip. colla. v. Ita teneꝛ Bar. ꝛ Raph. hic. alij nihil tangunt. Idem tz Abbas in d. c. ij. in pe. col. Sed ista limitatio non transit sine magna difficultate. cum habeamus regulã, quod factum prelati non debeat ꝑ iudicare eccle. l. in dem. §. sane. ꝛ ibi gl. ꝛ doct. C. de sacrosanc. eccl. Sc̃o qꝛ prelatus edificando spreta nunciatione delinquit: qꝺ ꝑz qꝛ succedit ad hoc interdictum penale vt hoc tex. ꝛ l. ait ꝓtoꝝ. hoc interdictum. §. eo. sed delictum prelati nõ ꝑ iudicat ecclesie, vt in regula delictum. de reg. iur. in vj. Tertio qꝛ successoꝛ prelati [b] regulariter non tenetur ex ℔ctu vel ex fac b
to predecessoris: nisi ꝙbetur versum in necessitate eccle. c. j. cum simi. de solu. Rõ qꝛ successoꝛ in beneficio non ℨsequit ius a defuncto, ꝓnt facit heres: sed a superioꝛe a quo habuit institutionem beneficij, vt est glo. in d. c. de quarta. de prescript. ꝛ in c. querimoniam. de iurepatrona. Quarto facit qꝛ qñ prelatus rite ꝛ recte actum facit: tũc ipsa ecclesia dr̃ ℨhere, vel ipsum actum facere, que ecclesia nunquam moritur. c. si gratioso. de rescri. in vj. secus quando prelatus non facit recte actũ, sed illicite. Ita notabiliter declarat Bald. in c. j. qui succel. reneaꝛ. ꝛ per hoc ꝑz non obstare si diceretur, ꝓnt dicit do. Albas in d. cap. ij. in j. notabili. extra eo. quod ex quo prelatus edificauit nomine ecclesie, nimirum si factum prelati ꝓiudicat ecclesie: qꝛ respondetur istud esse verum qñ fecisset nomine ecclesie ꝛ ad vtilitatem ecclesie: tunc bene ecclesia teneꝛ ꝛ per consequens successoꝛ prelati: alias secus. ita gl. no. in c. ij. in g. j. ne prela.

a ¶ Si sunt plures heredes. Adde Bal. in l. j. in xxij. q. ff. ꝺ rebus. Angel. ꝛ Ludo. Roma. in l. y. j. §. 6 ex his. ff. de verbo. oblig. Albe. ꝺ Ro. in l. si duo patrom. ff. ꝺ iur. Jo. An. ꝛ addi. Spe. in ti. ꝺ loc. §. nũc aliqua. ver. lxxij.

b ¶ Successoꝛ ꝓlati. Adde doc. in c. j. de depoſi.

ne pla.vices suas.in l.puidendū.C.de decu.lib.x.z tenendo istā ptem ꝫ Bar.z sequaces.solum restat rūdere ad ter.in d.c.ij.ad quem potes rūdere intelligendo dupliciter. vt ibi p gl.i.z clarius p do. Abb.non recedas tū a p̄dicta limitatione q̄ cōiter tenetur. ¶Bl.fi.in ꝟbo,nō succedit.diuidit̄ ista gl. in tres. In prima alle.procedentem ad ter. In scōa p viam fallentie remouet ꝫtum. In tertia opp.z non soluit. Scōa ibi.nisi lite ꝑtestata. In tertia ibi.argumentū ꝫ. Tu rūde fm Dy. Bart. Albe.z alios hic.in l.ꝫia.lis erat ꝑtestata cum defuncto.merito pena transit ad heredes. Et q̄ ibi lis esset ꝑtestata cum defuncto, pbat ibidem in vers.penul.ibi in iudiciū deducta: ergo lis ꝑtestata. Et ista solutio plus pl̄z quam sequens solu. Bar.z doct. q̄ ibi heres ꝙcuriret ex ppria delicto cum text.ibi p̄supponat in fi.delictum fuisse defuncti z non heredis.

1 ¶Nunciatio noui ope.est in rem.z non in personam.

3 Si promisisti non edificare in tali fundo tuo domuz sub pena, deinde vendidisti,z emptor edificauit domum, quis teneatur ad penam.

4 Si duo sunt fratres z socij omnium bonorum:vnus emit quādam gabellā a cōi,z promisit certam penam:alter venit ꝫ dictum contractum,an per hoc incidat in penam.

5 Vide vnam distinctionem circa.q.supra relatas.

6 Imposita seruitute,res transit ad quemlibet successorem cuz onere seruitutis.

7 Si duo fratres diuidant domum,remanente curia cōi cū pacto expresso quod nemini liceat lumina cōis curie obscurare, si vnus vendat partem suam,an emptor possit non obstante pacto edificare in curia.

Is cui opus nouum. Istud in ter dictū est in rem scriptū:ideo transit in singularem successorem.h.d.fin Bart.vel sic, z plenius. † Nunciatio noui operis est in rem scripta ex parte nunciati:nō transit ēt ad singularem successorem q̄ possidet.vt teneat ad patientiam de molitionis.h.d.Et differt ista lex a p̄cedenti in duobus. Nam lex precedens loquitur in successore vñ. ista in singulari. Item illa loquitur q̄n author edificauit ꝫ nunciationem:ista vero q̄n successor ignarus nunciationis edificauit. Sed in vno conor.q̄ sicut ibi heres vñs tenetur ad solam patientiam:ita hic successor singularis. ¶Nota primo † q̄ nuncia.no.ope.cuz sit in rem,z non in p̄sonam.vt hic,z l.operis.ff.eo.ideo afficit ipm edificium.l.vt demoliatur,z hoc respectu transit ad singularē successorem:sed quatenus respicit p̄sonam nō transit:puta vt teneatur ad impensaz demolitionis.z iste est effectus huius l. ¶Scdo no.q̄ in nunciāte nō inspicimus an edificās sit dñs, sed solum an possideat.Et quo corelarie habes q̄ interdicto demolitorio tenetur possessor edificij:nec curatur quis sit dñs. istud ēt dt ter.in l.edibus.in fi.ff.eo. ¶Vltimo ista lex inducit p Bar.post antiquos ad notabilem q̄onem. † Promisisti nō edificare in tali fundo tuo domum,vel turrim sub pena, deinde vendidisti illum fundum.emptor edificauit domuz aut turrim: queritur q̄s teneatur ad illam penam.in ista.q.sunt.iij.principales opi. Prima est opi.gl.in l.iij.ff.opus.ff.de alie.iud.mutan.cau.fac.q̄ neuter teneatur ad talem penam, non quidem promissor:q̄ ipse non ꝫ fecit vnde nō p̄t dici commissa stipulo penalis.nec emptor:q̄ ipse nil promisit, cum illa oblo p̄sonalis nō afficit singularem successorem.l.cum filius. ff.j.ff.de verb. obli. Adde p ista prima opin.bene facere illud quod tz Bal. in l.si patruus.in penu.col.C.communia vtriuq; iudicij.vbi querit.

4 † Pone quod sunt duo fratres z socij omnium bonorum: vnus emit quandam gabellam a cōi,z promisit certam penam: aliter venit ꝫ dictum ꝛctum:queritur vtrum p hoc incidat in penā: determinat Bal.quod neuter eorum incidat in penam. Nam ille qui ꝙuenit non incidit in penam:q̄ nō obligatur, vt l.iure societatis.ff.p socio. Alter vero qui est obligatus,ideo nō incidit in penam:q̄ ipse non venit ꝫ:allegat gl.in d.l.iij.ff.opus. Scōa fuit opinio Bart. qui tz q̄ tz verum sit q̄ emptor non teneatur ad penā:eo q̄ promissio fuit p̄sonalis,vt vult text. notabilis.l.si.ff.de ꝫhen.empt.tū venditor tenetur ex facto emptoris:q̄ vī promittere factum singularis successoris,vt est glo. in l.fluminum ff.adq̄situr.j.titu.). Nec obstat iste text.vbi p̄hibitio afficit singularem successorem:q̄ loquitur in nunciatione noui operis,que est in rem,vt hic,z l.in operis.ff.eod.vnde nimirum si ligat etiam singularem successorem. Cum ista opi. Bart.tenent Alberic. Jmo.z Rapha.Cum.hic Aret.in consilio.lxx.incipiente, in causa que vertitur inter heredes z in simili Bar.z Ange.in l.stipulo ista habere licere.ff.sicut.j.de ꝟb. obliga. Tertia fuit opinio Joan. Andr.in addi. Spec.in titu. de iudi.in quarta parte.Spec.ff.gñalia.ver.quid si duo.in prima additione: vbi tz quod emptor qui edificauit teneatur ad penam:eo q̄ fundus transit ad emptorem,cum onere suo.l.vēditor.in princ.ff.cōia p̄dio.z l.via.ff.de ꝑuil. rusti. p̄dio. z l.quesitum.ff.q̄s a Titio.ff.de p̄ca. Preterea mouet rōne: q̄ res semp transeunt ēt ad emptorē cū suo onere,z cū aliis suis oblīs,p regulam.l.traditio.j.de acqui.re.dñio. z l.si debitorem.C.de distra. pig. z c. cum sint.de decimis. † Tu autem quarto loco complectendo omniū dicta in multis locis fedre distinctionis gcordas has opiniones ex mente Spe. in tit. de empt.z ven.ff.sciendum,qui est.ff.primus.circa fi.in ver. sed pone q̄ promisit vicino suo.quem refert z sequitur Lud.hic.Q̄s aut promissor promisit simpliciter non edificare sub certa pena sine adiectione cause: z tunc talis promissio tanquam p̄sonalis non transit ad emptorem,z sic ad singularem successorem.d.l. fi.ff.de ꝫhen.emp. Facit trita regula:q̄ oblo p̄sonalis non sequitur fundum.l.j.ff.si heres.ff.ad Trebel. l.fi.C.de here. vel actio.ven.l.eris alieni.C.de do.q̄ multo minus pena p regulā. l.cum quidam.ff.de libe.z posth. Hoc p̄cedit etiam si oblo p̄sonalis ꝫcta sit respectum ad rem transeuntem ad p̄sonam singularis successoris,vt l.cum hereditas ex fideic.cā.z l.si heres. instituius.ff.ad Trebel.quamuis ꝫium no. Ang.in l.q̄ nepotis.ff.de acquir.here.z male fm Ludo. Roma.ibi z in consil. cccxvij.quod incipit in ꝓposito casu aduertendum. in ij. col. facit.l.quedam.ff.nihil interest.de eden. Item p ista conclusione facit quod si vendidi tibi fundū minus dimidia:z tu postea vendidisti Titio,non possum agere ꝫ Titium remedio.l.ij.C. de rescin.ven fm Cy.ibi.q.j.q.Bal.in xiij.Sal.z alios. Et tū ex facto emptoris venditor tenet ad penam,vt est glo.in l.fluminum.ff.adq̄situr.z ibi Bar.j.tit.j.z Bar.hic. Aut p̄missor q̄ promisit non edificare sub pena expressit cām, vez ne turbetur vel incommodetur vsus dom' talis vicini, vel ne incommodetur lumina,vel fenestre vicini. Et tunc q̄ vī ex verbis ꝛctus venditor adiecisse seruitutem domui suc: idem talis seruitus tanq̄ cohereus rei transit in emptorem,z ita loquuntur iura allegata per Jo. An. Intelligis q̄n seruitus est realiter ꝙstituta z deducta in esse:alias secus.tex.habes z exemplum.in l.si sub vna. ff.j.ff.de ver.obl.z ibi gl.z doc.declarāt.z dicā ītatim infrius. Ista distinctione tenuit ēt ipse Bar.in l.ij.ff.opus.ff.de alie.iudi.mutan.cā facta.z Bar.in d.l.si sub vna ff.j. Adde Bal.in ea.l.ea lege.in viij.q.C.de condi. ob cau. Ubi tz q̄ q̄n vendidi tibi fundum hoc pacto q̄ nō possis ibi edificare turrim, z tu vendidisti alij qui vult edificare q̄ si istud pactum respicit aliquā formalem seruitutem:puta ne p talem turrim officiat castro meo iurisdictioni mee,vel luminibus meis: z tūc sdēs emptor p̄t p̄hiberi ab edificando.l.si aqueductus.ff.de ꝫhē.emp. z l.in venditione.ff.de actio.empt. Aut pactū non respicit aliquam seruitutem,sed simpliciter respicit oblonem p̄sonales: z tunc singularis successor nō p̄t p̄hiberi.d.l.fi.ff.in fi. q̄ p̄missor tenebitur ad penam:q̄ illud q̄ fit per singularem successorez reputat factū ab ipso p̄missore:q̄ debuit p̄spicere ne illud fieret.l.si seruum.in prin.in ver.sed z si sit quidem res.ff.de verb. obli.gl.in l.non impossibile.ff.de pact. ꝫtē qui non p̄t facere, non tz dare occasionem ne alius faciat,vt l.in lege locationis. ff.loc. Adde ēt p̄dicta tex.in l.z in principali.C.de ser.z aqua.p quē ne.ibi Bal.in ij.not. † Q̄s imposita seruitute,res trāsit ad quēlibet successorem cū onere seruitutis,vt ibi. z l.via ꝙstituī. ff.si fundus.ff.de ser.rusti.prędi.z d.l.si aqueductus. Et hoc verū in seruitute realiter ꝙstituta,sed si erit p̄missa nō tū realiter constituta:talis p̄missor non afficit singularem successorem.d. l.fi.ff.no.gl.in d.l.ij.ff.opus. Et Bart. infert q̄ tz seruitus sequatur p̄dium tū pene p̄missio non sequitur fundum:q̄ ꝙstituit in oblone p̄sonali p tex.no.in l.cum fundo.ff.de ser.rusti.prędi.z verba directa ipsum p̄dium dicunt seruitutem realem p tex. quem ēt esse no.in l.incipio.ff.de ser.ru.prę.facit text.in d.l.

7 in vendi. ¶Vltimo adde no.q.quam ponit Angel.in d.l.fluminum.ff.adq̄situr.de duo.fra.diuidentibus domum remanente curia cōi cū pacto expresso q̄ nemini p̄mde liceat lumina cōi clausūi seu curie obscurare:si vnus vēdat partem suā Titio:an emptor q̄z est singularis successor possit non obstante pacto fratrum ędificare in tali clausūro vel curia, p q̄ obscureť pars alterius. Determinat Ange.q̄s nō:eo q̄ ipe pacti cōuenti inter fratres: q̄dā seruitus claustro est ꝙstituta: que q̄ realis est transit ad oēs ad quos transit ipsa res,sed ista specia non est vera fm Jmo.z Ludo.ibi: q̄ in re cōi nulla seruitꝰ p̄t ꝙstitui.l.in re cōi.ff.de ser.vrb.prę. Item cum socius habeat partē in re cōi in effectu,faceret q̄s res sua parti suc deberet seruitutē q̄s fieri non p̄t.l.si cōi.ff.de ser.rust.prę.l.si q̄s duas. ff.item si dua.ff.cōia prędi. Unde pactū istoz fratrū tanquam personale,p̄sonam eoz non egreditur.l.si vnus.ff.ante omnia.

cum similibus. ff. de pac. Et per ista cum laude Dei sit impositus finis huic tit. de ope. no. nuncia.

¶ Suprem iurisconsultorum principis vtriusq; censure monarche consummatissimi in odiosum titulum de acquirē. pos. Jasonis de Mayno diuina ac perutilis interpretatio incipit anno salutis. M. d. vij. die iij. Nouembris.

¶ De acquirenda possessione. Rubrica.

1 ¶ Usucapio non potest esse sine possessione.
2 Lex non vult facere actus suos frustratorios vel quod de facili possint reddi frustratorij.
3 De iure cano. mala fides quandocunq; veniens, prescriptionem interrumpit.
4 In prescribendis actionibus non requiritur possessio.
5 Non valenti agere, non currit prescriptio.
6 Qui dolo desijt possidere, potest conueniri ac si possideret.
7 Sicut ad acquisitionem dñij per vsucapionem, sic de iure ciuili requiritur possessio, ita ad acquisitionem dñij que fit de iure gentium, requiritur possessio, per traditionem, vel occupationem vel apprehensionem.
8 Ex traditione potest transferri dominium, dato quod tradēs non possideat ipse sed alter.
9 Dominium de iure gentium z possessio sunt equalia in origine q; vtrunq; de iure gentiū, sed dñium est nobilius possessione.
10 Contrariorum eadem est disciplina quo ad cognitionē, z quid quo ad iuris dispositionem, nu. 11.
12 Sentētia lata super repulsione exce. peremptorie, ita est interlocutoria sicut lata super admissione,
13 Ubi exceptio non pōt pbari per testes ex forma statuti: similiter actio nec replicatio.
14 Contrariorum nō solū est eadem disciplina, sed etiam potentia.
15 Circa probationes eque fauetur reo sicut actori.
16 Si ex forma statuti legatum potest pbari per duos testes eodem modo reuocatio legati.
17 Sicut renuntiatio beneficij potest pbari per testes z nō est necessaria scriptura, ita z collatio beneficij,
18 Aduerbium bene, quid importat.
19 Hec regula scilicet Quorum etc. non procedit in his que sunt stricti iuris.
20 Contrariorum Quia est iuris dispositio, qñ subest contraria vel diuersa ratio.
21 Si statutū disponit q; sorores nō succedat fratri, an erit idem ex.
22 Statutum excludens sororem ab hereditate fratris, nō excludit ab hereditate sororis.
23 Si statutum excludat matres a successione filij, non intelligitur excludere a successione filie,
24 In correlatiuis dispositum in vno intelligit dispositū in alio.

Missis. Prefationibus ac pludijs quibus ad hāc legēdi principiā accedi solet, cū id munus ad ordinarie legentes spectet, descendo ad principale institutus, z sic ad subtilem rubr. ff. de acquir. vel amit. pos.

¶ Hl. rubrice diuidit in duas partes. In prima ptinuat rub. ad precedentē ti. In secda p viā no. fin Bar. rñ det cōm. vel melius remouet vnū impū. Secda ibi. Et not. q; hic dr. In prima parte. Adde qd ista ptinuatio gl. bene pbat in l. j. §. tit. j. z in §. singulorum, instit. de re. diui. z in §. fi. insti. de vsu z hab. Et in quantū dr gl. † q; vsucapio nō pt esse sine possessione, adde qd possessio adeo est necessaria ad vsucapionē qd defectus possessionis qñcunq; superueniēs interrumpit prescriptionem. l. naturaliter. z l. si is qui p emptore. §. si qs bona fide. vbi tex. no. j. de vsucap. Et tū defectus bone fidei superueniēs de iure ciuili nō interrumpit pscriptionem. l. iusto. §. z si possessionis. j. de vsucap. z l. vnica. §. hoc tū modo. C. de vsucap. trāsfor. Cur diuersum. Istud est nouum dubiū meū nondū ab aliq tactū. Alias rūdebat mihi in circulis. p quendā solēne doctorem q; rō diuersitatis esset: † qz lex non vult facere actus suos frustratorios: vel qui de facili possint reddi frustratorij. l. nō cogendū. §. si pcuratori. §. de pcu. z l. hec stipio. §. diuus. §. vt leg. no. cauea. Sed si diceremus q; p defectū bone fidei supueniēte interrumperet pscriptio. Certe pscriptio que est inducta bono publico ne dñia rerū sint in incerto, vt inquit iurisconsult⁹ in l. j. j. de vsucap. z instit. de vsuca. in pn. de facili tolleret: qz multis modis pt induci mala fides, quos enumerat magistraliter Bar. in l. Celsus. j. de vsuca. omnibus illis modis interrūperetur pscriptio, ideo lex ciuilis noluit p defectum bone fidei superuenientem interrumpi pscriptionem. Sed possessio non sic de facili pditur: qz non pōt pdi sine voluntate. l. iij. §. in amittenda. j. eo. ideo lex tolerauit qd defectus possessionis supueniēs interrumpat pscriptionē. Ista rō non satisfacit: qz si ḡreret qd ius canonicū frustratorie induxisset pscriptionē: qz d facili possit interrumpi: cū † de iure canonico mala fides qñcunq; superueniēs interrumpit pscriptionē. c. fi. de pscrip. Et ppterea ego colligo optimā rōnem diuersitatis ex verbis Bart. si bene inspiciatur. in l. naturaliter. in vlti. col. j. de vsucap. sed ego plem⁹ declaro quā Bar. Aut † eñ qrimus de pscribendi actionibus psonalibus, z sic de pscribendo debito, z ibi nō requirit aliqua possessio: qz illa pscriptio solū currit ex negligentia creditoris nō petentis debitū, vt declarat not. Bart. in l. sequit. §. si viam. j. de vsucap. Et ista non est materia nostra, nec de ista loquitur ista gl. Aut loquitur in pscriptione actionum realium, z sic in pscribendo dñio alicuius rei: vbi requirit possessio adeo q; si supueniat defectus possessionis interrumpit pscriptio. Rō est: † qz nō valēti agere nō currit pscriptio. l. j. in fi. C. de anna. exce. declarat magistraliter Bart. in l. senatusconsulto. §. de offi. pfi. Ergo qñcunq; pscribens amittit pos. ꝙueniri nō pt actione reali q; psupponit dñium in agēte z possessionē in quento. l. z lex diuerso. in pin. z l. si in rem. §. de rei ven. z c. examinata. de iudi. iō interrumpit pscriptionē: qz si desinat possidere: desinit posse cōuenire. Sed desinat esse in bona fide: tū pt ꝙueniri: qz ēt detentor z pdo qui detinet res, pñt ꝙueniri actione reali. iuribus pallegatis nimirum si pscriptio non interrūpit p defectum bone fidei supuenientē. de iure ciuili. Et si subtiliter diceres, pone † q; dolo desijt possidere quo casu pt ꝙueniri pinde ac si possideret. l. finautem. §. sed z is qui ante. §. de rei ven. z l. is qui dolo. z l. pe. j. illo tit. de rei ven. ergo non deberet tunc interrumpi pscriptio. Et tū istud est falsum: qz interrumpit pscriptio ēt si dolo desinat possidere. l. pe. j. p do. Rñde fm Bar. in d. l. naturaliter in tertio requisito qd ille q dolo desijt possidere: bñ fingit possidere ad suū dānū, z in sui odium, vt possit ꝙueniri. ita, lo quunt iura palleg. Sed non in fauorē suū, vt possit pscribere. Rō rōnis est vltra Bar. qz fictio nunq; hz locū nisi vbi adest equitas. l. deniq;, z l. nec vtilez. j. ex qui. cau. ma. declarat Bar. in l. si is qui p emptore. j. de vsuca. Sed q; ille q dolo desijt possidere fingat possidere ad sui

aūt.ſ.de lib.z posthu.Sz nec ista sol.tollit difficultatē q̄re iste
ter.non debuerit p̄poni ēt ante tit.precedentē.¶Item ꝫ cōti
nuationem glo.z doct. ēt facit: q1 Imperator in codice,p̄tius
posuit de vſuca.deinde de acquir.pos.postea de p̄scriptio.z
sic fecit ꝫtium eius q̄ hic.Ego nouissime supraſcripte difficul
tati aliter rñdeo,z dico qđ de iuregentium statim ex possessio
ne acquiritur dñium: ita qđ nihil tpis est mediū inter possessio
nem z dñiū: z sic possessio nō est separata a dñio.ideo solum po
nit tit.de acqui.re.do.Et istud est qđ p̄priꝫe dr ter.noster.in l.
j.in p̄in,ſ.eo.ibi.nam hic p̄tinus eoꝝ fiunt qui p̄imi possessio
nem eoꝝ apprehendunt. Sed in vſucapione req̄rit q̄ p̄cedat
possessio separata z multi tpis: aliq̄ annoꝝ,z in rebꝰ
mobilibus saltem requiritur possessio triennalis.Item requi
rit qđ talis possessio sit ꝫtinuata longo tpe, ideo p̄tius ponit
possessio tanq̄ cā longo tpe separata.Et sic primo ponitur.de
acqui.pos.postea ponitur.de effectu.z sic de vſucapione. Ad
de gl.in l.j.in p̄in.in verbo in his,ſ.eo.q̄ dr qđ in his q̄rit dñiuꝫ
statim cum possessione: nec vnū pōt separari ab alio. Secus
q̄ dñium querit de iure ciuili p vſucapionem.z ita est expedi
10 ta p̄ima pars gl. ¶† In ea.gl.ad fi.Istud q̄ dr gl.q̄ ꝫtorum
eadem est disciplina.intelligunt Alb.de Ro.Jo.z Raph.Cu.
Alu,z Are.esse verum,quo ad cognitionem.q1 cognito vno de
ꝫtijs,cognoscit z aliud,vt est ter.in l.j.z ibi no.Bar.ſ.de his q̄
sunt sui vel alie.iur.in p̄in.z insti.de tute.in p̄inc.z l.Pompo.
ſ.sed z is.ſ.de p̄cu.Bar.in l.inter stipulantē.ſ.sacrā. ff.de ꝟb.
oblig.Et sic cognito quibus modis amittat posse. cognoscit
q̄o retineatur.ita voluit dicere glo.Et ſ dicatur de cognito
vno de ꝫtijs cognoscitur z reliquum, ergo superflue ponit in
ista rub.de amit. pos. q1 satis erat cognoscere q̄o acquiratur
q1 hoc cognito, dz cognosci ꝫtium.ſ.qualiter perdatur z tū in
ista rub.ponitur de vtroq3: similiter in hoc titu. tractatur de
vtroq3.p3 in l.iij.ſ.in amittenda.l.quemadmodum. l.clas pos
sidere.ſ.qui ad nundinas.z in alijs multis locis.ſ.eod. Rñde
quod iura p̄ealle.que dicunt q̄ cognito vno de ꝫtijs: cogno
scitur z reliquum,p̄cedunt qū cognito vno de ꝫtijs: necessa
rio sequitur cognitio alterius. p3 in d.l.ſ.de his qui sunt sui
vel alie.iu.z insti.ſ tute.in p̄in. Sed cognito quomodo acqui
ratur possessio,necessario non sequitur cognitio q̄o z quibus
modis perdatur possessio.patet ex his que tradit Bart. post
glo.in l.j.in p̄in.ſ.eo. in iij.q.dum querit qualiter acquiratur
pos. deinde. in v.q.dum tractat qualiter perdatur possessio.
11 ¶† Nunquid autem ꝫtorum eadem sit disciplina,etiam quo
ad iuris dispositionem. Hac duas conclusiones.Prima est,q̄
q̄ militat eadem ratio in vtroq3 ex ꝫtijs: tunc ꝫtorum eadē
est disciplina, etiam quo ad iuris dispositionem.l.fi.ſ.fi.in ver.
ꝫ quoq3,ſ.de leg.iij.z l.z ſi ꝫ.ſ.fi.z ibi gl.not.ſ.de vulg.z pupil.
glo.in l.fm naturam.ſ.de regu.iur.z l.pen.z ibi Bald.in fin.ad
hoc not. C.de sol.vbi est text. not. qđ non admittitur quis ad
postulandum illud cuius ꝫtium non esset postulaturus. Ad
idem text.in l.sicut maiꝰ. C.de re.here.z text. in l.ſi ex toto. in
p̄inci.z ibi Imol.z Mod.ad hoc no.ſ.de lega.j. Dy.in regu
la qui sentit onus per illum text.de reg.iu.in vj.Bar.in l.in fun
do.in j.col.ſ.de rei ven.z in d.l.inter stipulantem.ſ.sacram.Cy.
Bald.in l.vnica.ſ.p̄o secundo.in viij.oppo.C.de cadu. tollen.
22 † Ad idem facit q̄ vult glo.not.in cle.cum a repulsione que est
cle.fi.de appel.que vult q̄ sñia lata super repulsione exceptio
nis peremptoꝛie ita est interlocutoria sicut z lata super admis
sione:q1 eadem ratio militat in vtroq3: q1 neutra ipsarum dif
finit negotium principale,sed expectat sniam diffinitiuaz post
se.de quo vlti.per Bald.in l.ſi p̄ses desertam.C.q̄o z q̄ in iu
di.z latius per Areti.hic. Ad idem facit text.in l.quemadmo
dum,z ibi dom.Aler.z Are.ad hoc no.j.eo.z ter.in c.frequēs.
ſ.fi.ad fi.in verbo,ex ꝫtio.z ibi Bemi.ad hoc no.de resti.spo.in
vj.z ter.in c.hospitiolum.in fi.z ibi gl.no.xxij.distin.Et q̄ idez
iuris sit in vno ꝫtiorum quod in reliquo q̄ est eadem rō.dr ēt
23 glo.xxj.dist.in c.inferior. † Item ꝫtiorum non solum eadem est
disciplina. Sed etiam eadem est potentia.l.ab emptione.z ibi
Bald.ad hoc not.ſ.de pac. Nam que nudo consensu possunt
ꝫhi etiam nudo consensu possunt resolui,a pari potentia ꝫtio
rum,vt ibi z l.j.z ij.C.q̄ lic.ab emp.disce. Item ꝫtium est ēt
idem modus significandi,vt de supremo z p̄ximo est ter.no.
in l.ex duobus.in p̄inc.in versic.sicut eꝫtio.z ibi Bald.z do.
Alexan.ad hoc not.ſ.de vulg.z pupil. Item ꝫtium vnum
z idem est statutum ita not.Bald.in c.cum venissent.in vlti.co
10 lum.de iudi.† Et per hoc infert not.quod vbi exceptio non po
test p̄obari per testes ex forma statuti, simpliciter non pote
rit p̄bari p testes actio nec replicatio,vt ibi per eum. Tu cō
15 firma optime: q1 circa media cause seruatur equalitas. † Et
sic circa p̄bationes que fauent reo sicut actori z eꝫ,vt est gl.in
c.cum ad sedē.de restitu.spo.glo.in c.cum sint partium iura. ſ
regu.iur.in vj.dec.in l.de die.in p̄inc.vbi diri.ſ.qui satisd. cog.
16 † Item ad istam regulam adde illud quod not. decidit Bal.in
fi.in vlti.C.de fideic.quod si ex forma statuti legatum potest p
bari p duos testes,eodem mō reuocatio legati poterit p duos
testes p̄bari:q1 ꝫtiorum eadem est disciplina, p hoc etiam alle
gat gl.no.z reputatam singularem.in l.cum p̄ponebat.ſ.de le.
ij. que singulariter vult quot testes requirant ad p̄bationem
a erroꝛis[a] testamenti,tot requirant in ipso testō.idem cū Bald. a
tenent d.Lar.z Imo.in c.relatū p̄imo.de test.sequitur do.Alex.
17 hic.z idem do.Aler.in d.l.inter stipulantem.ſ.sacram. † Item
adde illud q̄ no.Bal.in c.ij.ad fi.de restit.spol.qđ sicut renūcia
tio beneficij ecclesiastici p̄t p̄bari p testes z nō req̄rit scripturā,
vt ibi est ter.ita ēt collatio beneficij poterit p testes p̄bari:q1 ꝫ
18 tiorum eadem est disciplina,limitādo vt ibi p eum.† Item p istaz
regulam dr posse impugnari illud qđ tz solus Bal.in l.eos.in
p̄in.in ij.col.de app.vbi tz q̄ aduerbiū bene,idez est dicere qđ
rite z recte.Sed aduerbium male,q̄ est ꝫtium solum est dicere
qđ nō recte ista decisio vī ꝫfundi p istam regulam qđ ꝫtiorum
eadez dz esse disciplina.tū p Bal.soleo allegare ter.no.in c.ius
dictum.de verb.sig.vbi dicit ter.qđ iuste possidet qđ bene, sed
iuste importat rite z recte.vt est gl.no.in ſ.erheredatos.in ver
bo iuste.z ibi Ang.ad hoc no.in auth.de here.z fal.postea sub
dit ter.q̄ male possidet qui vel aliena p̄sumit,z sic bene z ma
19 le,non per omnia ꝫtiaꝫ.† Limita singulariter istā regulā non
p̄cedere in his que sunt stricti iuris,puta qū agitur de forma
mandati:tunc ꝫtiorum nō est eadem disciplina.q̄uis sit eadez
rō vt p̄bat text.valde no.in c.fi.z ibi do.Anto.de But.ad hoc
no.de verb.sig.vbi est solē.ter.q̄ mādatū papę de moderando
numerū canonicoꝝ z p̄bendarū si facultates eccl̄ie nō suffice
rent:nō intelligit datū eꝫtio,de augēdo innumerū.si facultates
eccl̄ie reperiant adeo excreuisse, qđ maiꝰ numerus ibi possit
retineri,z sic ibi ꝫtiorꝰ nō eadē disciplina q̄uis eadē, imo ma
iꝰ rō militet in augendo numero,z maiꝰ fauoꝛ q1 mais auge
tur diuin⁹ cultus.qđ valde no.p limitatione huius regule: eo
q1 forma mādati est stricte z ad vnguē obseruāda.l.diligēter in
p̄n.cū vul.ſ.mā. Itē ptās delegata ē stricte interp̄etāda,z nō
extēdēda vltra casum exp̄ssum.c.cū dilecta. de resc. ita dr do.
Abb.in illo c.fi.in iij.no.tū ter.ibi se fundat in ꝟbo moderādo:
q1 debeat moderari qđ est diminuere. Istā limitationē ēt in di
scursu tz do.Aler.in d.l.inter stipulātem.ſ.sacrā.z idē.d.Aler.
20 in l.ſi ex toto.in p̄in.ff.de leg.j. ¶† Scīa q̄cko est q̄ ꝫtiorum ꝫ
b ria est iuris dispositio qū subest ꝫtia,vel diuersa rō. b fm Bar. b
in d.l.in fundo.in j.col.z in d.l.inter stipulantem.ſ.sacram.natu
ra em̄ oppositoꝝ est,vt se inuicē tollant,nō vt se inuicē ponāt.
l.fuit q̄nis,ſ.de acqui.here.fm Bal.in l.lz.ſ.ſi quis omiſ.cau.
testa.¶ Dio ista q̄cko habes ter.valde no.in l.ſi quis negotia.
z ibi gl.declarat.ſ.de neg.gest.vbi si negotioꝝ gestoꝝ exigit in
debitum:cogitur illud restituere.z tū si indebitū soluit ipsi im
putari dz. Ad idē bene facit,q1 si libertus iurauerit se libertū
non esse,p̄dest sibi tale iurām quo ad operas z quo ad ꝫbulā
dum,vt nō teneat p̄stare opas nec instituere patrona, l.eum
qui.ſ.ſi libertus.ſ.de iureiur.Et tū eꝫ.si patronus iurauerit il
lum esse libertum suum:tale iurām nō p̄dest sibi quo ad operas,
nec quo ad ꝫtabulandum.l.ſi iurauero.ſ.de iu.pa.eo q1 nō ea
dem rō nec idem fauoꝛ ꝫtiorum,fm glo. not.in d.ſ.ſi libertus.
Ad idem bene facit: q1 si filius suus maiꝰ, immiscuit se here
ditati paterne.non potest postea immixtionem suam reuoca
re.l.necessarijs.ſ.de acqui here.Et tū si se abstinuit ab here di
tate paterna.p̄t abstentionem suam reuocare. l.ſi quis suus.ſ.
de iure deli.z l.ſi.C.de repu.here.Et sic ꝫtiorum non est eadem
iuris disciplina:q1 diuersa rō:q1 q̄ semel se immiscuit:acquisi
tum est ius creditoribus,quibus tenetur satisfacere, ideo non
p̄t suam immixtionem reuocare:q1 faceret p̄iudicium credi
toribus.Sed q̄ se abstinuit,z vult abstentionem suam reuoca
re istud est vtile creditoribus,ideo tunc admittitur,Ita decla
rat.do.Aler.in d.l.necessarijs.in i.not. Et sic habes expeditam
21 p̄fecte theoꝛicā istius materie. ¶† Nunc reducēdo ad practicā
q̄o de no.q.Statutū dispōnit qđ soꝛoꝛ nō succedat fratri: qđ
erit eꝫ.an frater poterit succedere soꝛoꝛi.Bal.in l.lege.xij.tab.
circa fi.C.de legi.here.determinat.p illū ter.qđ sic. Motus:q1
dato vno incōueniēti,non dz dari maius inconueniens.Et sic
p hoc qđ statutū excludat soꝛoꝛē a successione fratris, nō de
bēt intelligi disponere eꝫ q̄ frater non possit succedere soꝛoꝛi.
Idem tz Bau.de La.z Raph.Ful.in d.l.lege.xij.tabul.idē seq
tur Pet.de An.in cōmento.c.canonuz statuta. de ꝫstit.in ver.
Ulterius pone statuto caueat q̄ soꝛoꝛi idē segat simplr do.Aler,
in d.l.inter stipulantem.ſ.sacram.Contrariū tñt Mod.Sene.
hic.z quidē subtiliter:qū statutū simpliciter excludit soꝛoꝛem
a successione fratris:q1 equum vī q̄ similiter frater nō debeat
succedere soꝛoꝛi,per ter.no.in ſ.filium.in auth.quib.mo.na.effi.

[a] Erroꝛis. adde Bart. i l.iij. i ſi.ff.ſ le.j.Fely.in c. cū oēs.de cō ſti. Aler.lib. j. ꝫ.ecciꝛ.ſta tutis. Jaſ.in l.ſciēdum.ſ. ſcienduz.ſ.q satisd. cogā. Purp.

¶ Diuersa rō. Adē ter. i l.ſi peculiū. ff.de pecu.leg. Aler. in l.ne cis.ſ.no.ſ.de acquir. here. Purp.

sui.ubi equũ ei dãtes priuilegiũ colla.vij.vbi est tex.no. qõ sicut legitimat⁹ p oblationẽ curie,succedit patri. z nõ agnatis patris:ita equũ ẽ,q agnati patris ei nõ succedãt. Ad idẽ similis tex.in l.2iun.in p̃n.C.de na.libe.facit lex si ab eo.C.de leg.her. Itẽ mouenk p tex.in quo se fundat Bal.in d.l.lege rũ.tab. quẽ tex.subtiliter retorquẽt ꝫ Bal. Vbi text.dt qõ illa dña est iniqua,quã faciebat media iuris prudentia, qõ sorori vterina nõ succederet fratri,z tũ frater succedebat sibi. Unde ne resultet talis iniquitas,quã improbat ibi tex.vt statutũ sane intelligẽdũ,q sicut sorori,phibeẽ succedere fratri,ita eꝫ.similiter frater phibeat succedere sorori. Quid tenẽdũ, teneo decisionẽ Bal. q̃ est cõis,a qua in iudicãdo z 2sulẽdo nõ esset recedẽdũ. Moueor p doctrinã quã dedit:q2 2riorum,2ria est iuris disciplina, vbi est 2ria,vel diuersa iuris rõ. Sed in statuto qõ sorori non succedat fratri:illa sola est rõ fauore agnationis, vt bona 2seruenk in linea masculina.z familiarũ dignitas sit salua.l.j.ſ.de. ẽ.de ven.inspi.Bar.in l.ũ.ſ.videndũ.cum suis 2cor.ẽ.ad Ter. Et pp hoc sorori,phibeẽ succedere fratri,ne bona fratris exeãt agnationẽ.z sic familiam. Sed ista rõ cessat eꝫ:q2 si frater succedat sorori: bona 2seruabunt in agnatione z sic linea masculina,† Hinc est qõ statutum excludens sororẽ ab hereditate fratris:nõ intelligit eã excludere ab hereditate sororis fm ℙaul. de Cast.in 2s.cccrl.inci.hereditas.[a] Mouer p plura p̃sertim: q2 statutum correctorium iuris cõis loquens in vna persona non extenditur ad aliam similem,lz videaẽ eadem rõ.l.si vero. ſ.de viro.ff.sol.ma.z illa.C.de colla.vt ibi plenius per eum quã uis 2rium in hoc vltimo late 2soluerit do.Frã.de Curte. in cõ sil.vj.inci.ticimensi statuto cauet. Sed p̃mo bñ facit: q2 si statutum excludat matrem a successione filij, non intelligitur excludere a successione filie vbi cessat agnatio, fm Archi. in c. si quis suadente. xvij. q.iij. quem simpliciter refert z sequitur

a Hereditas a p̃dicta. Dic q 2siliũ. hoc est ī p̃ma p̃te 2s. antiquor num.cxix.fm stãpã ℙapi.

Hemi.in c.generali.in vj.col.ad fi.de elec.in vj. Nec dicaẽ † qõ in cõne nostra frater z sorori dicanẽ correlativa.z quod in correlativis illud qõ statuitur in vno intelligatur statutuꝫ in alio l.si. vbi plene dixi.C.de indi.vidui.tol.q2 correlativa dñr q̃ necessario simul referunt.vt pater z filius.dñs z seruus,maritus z uxor. Sed frater z sorori.nõ se necessario referunt: q2 potest esse frater respectu aliorum fratrum, z non habeat sororem. Similiter eꝫ potest esse sorori:q2 habeat alias sorores: tñ non habeat fratrem.z sic necessario se simul non referunt: ergo frater z sorori non sunt necessario correlativa.

Lex.j.

1 ℙossessio dicitur a pedum positione.
2 Duo sunt instrumenta principalia acqui.pos.
3 Quare magis possessio denominatur a corpore,quam ab animo cum in ea acquirenda vtrunq; requiratur.
4 Denominatio est sienda digniori z potentiori.
5 Animus est nobilior corpore.
6 Argu.ab etymologia vocabuli,est validum in iure.
7 In quibus rebus acquiratur dñium de iuregentium sola pos. vel apprehensione.
8 Capta in iusto bello statim sunt capientium:tñ sunt presentanda duci belli.vt nu.9.z intelligitur de mobilibus,nam immobilia fisco acquiruntur.nu.10.
11 An si milites papienses capiãt aliqua bona seu animalia i agro placentino.z postea placentini faciant in agrũ papien.aliũ impensum,z recuperent magnã partem eis ablatorum:si dicta bona recuperata sint restituenda prioribus dominis.
12 ℙreda capta ab hostibus,quando est facta capientium.
13 Capilli z gemme non acquiruntur sola inuentione, nisi accedat naturalis apprehensio.
14 ℙossessio dicitur a sedibus,id est sedium positio.
15 Validũ est in iure arg.ab etymologia,seu allusione ℙvocabuli.
16 ℙropria significatio,sumitur ex allusione vocabuli.
17 Etymologia,est resolutio vocis in priorium effectum rei.
18 Cũ etymologia repugnat diffinitioni,attenditur diffinitio.
19 Argu.ab etymologia a procedat affirmatiue.
20 Arguere ab etymologia vocabuli affirmatiue, est arguere de genere ad speciem.
21 Argu.ab etymolo.vocabuli negatiue bene procedit.
22 Bona dicuntur inuenta que possunt apprehendi manibus.
23 Clericus dr a cleros grece quod idem est quod sors latine: q2 clericus dicitur electus in sortem domini.
24 Impẽrator dicitur augustus licet non augeat.
25 ℙapa dr summus ℙontifex,quasi faciens pontem ad vehendum subditos in viam exemplo vite z doctrine.
26 Monasterium dicitur quasi monachorum statio.
27 Argu.ab etymologia vocabuli procedit affirmatiue.
28 Verbum habentur denotat improprietatem.
29 Que sit vera diffinitio possessionis.
30 Cũ sit mentio de iure,intelligitur de eo qõ non cadit in seruo.
31 An possessio sit ius vel factum.
32 Si in rescripto sit dictum quod cognoscat super iure quod hꝫ Titius in tali re:etiaꝫ de sola possessione,per nomen ius intelligitur delegata causa solius possessionis.
33 Et dare possessionem corporalissimam,que non adheret rebus corporalibus sed quibusdam dationibus vel factis.
34 Diffinitio possessionis,secundum Azonem.
35 Diffinitio possessionis,secundum Bar.
36 Detentatio est possessio large sumpta.
37 Res mobiles non dicuntur proprie possideri.
38 ℙro seruitutibus,z sic pro incorporalibus,nõ dat interdictũ simpliciter z proprie,sed cum mota improprietatis.
39 Incorporalia,z sic seruitus,prescribuntur.
40 In diffinitionibus verba ponuntur proprie.
41 Si testator legat possessiones suas vel possessionez rerũ suarꝫ, intelligitur etiam de mobilibus.
42 Ex communi vsu loquendi,appella. possessionum intelliguntur immobiles.
43 ℙossessio quo iure sit inducta.
44 Naturalis z ciuilis possessio an possunt esse simul.
45 Cũ possessio naturalis est iuncta simul cũ ciuili:siue ꝗs possideat vtrãq; p se:siue p aliũ exeũdo de fundo qui nõ sit in 2spectu per x.miliaria:nec fit in ppinquo perdit naturalẽ possessionem:eo q2 cũ naturalis est simul iuncta cum ciuili: tunc illa naturalis nõ põt retineri animo,sed requiritur corpus.
46 Sola ciuilis magis retinetur animo quam alia.
47 Animus nõ operatur in retentione duarum possessionum.
48 ℙrinceps sine causa posset tollere posse.ciuile,z nõ naturale.
49 Ciuilis possessio semp retineẽ animo quocũq; vadat q eã hꝫ z ea retenta possidens naturaliter tñ non prescribit. nu. 50.
51 Naturaliter possidens qñ incipiet prescribere ꝫ possidentem.
52 Rebellio subditorum non priuat superiorem possessione nisi actualiter eum expellerent de terris, vel caperent z ponerent in carceribus.
53 Missus in pos.ex primo decreto qui dr detentator z nõ possessor,retinet eaꝫ animo,z in eo liceꝫ steterit per plures annos q ad eam non accesserit potest petere se mitti ex secundo decreto:quia primam pos.non retinuit.
54 Quotuplex est possessio.
55 Quod est species apud logicos,z predicatur de pluribus inuiduis,vt homo q predicatur de Titio z Seio z Sempronio: apud legistas dicitur genus.
56 Homina significant substantiam secundum grammaticos.
57 Utile dñium qõ acquiritur per prescriptionem:q2 2iatur directo dr esse verum dominium,secus est in vtili dominio q recognoscit z fatetur directum dominum.
58 Az in rebus mobilibus,per vsucapionem triẽnũ, acquiratur directum dñium in rebus immobilibus p prescriptionẽ. x. vel xx.annorum acquiritur vtile,z illud vtile est verum dominiũ.
59 Si quis in libello dicat rem ad se pertinere rõne dominij,z probet de prescriptione longi temporis,debet obtinere.
60 Si quis deducat dñium simpliciter in libello, z probaret de dño vtili subalterno ad directum: debet obtinere.
61 Si quis in libello dicat se ꝓprietariũ, z ꝓbet de dñio vtili prescriptio quod prefertur directo sufficit.
62 Reperitur quedam species possessionis naturalis de p se quã habet vsufructuarius.z similes.
63 Quasi possessio ciuilis inducit ℙscriptionẽ,cũ scientia aduersarij.
64 In acquisitione seruitutũ per prescriptionez requiritur scientia z patientia illius,contra quem prescribitur.
66 ℙossessio naturalis que est penes vsufructuariũ vel emphyteutam vel feudatarium,non differt specie numero.
67 ℙlus z minus non faciunt differre specie sed numero.
68 An sit dare tertiam speciem naturalis possessionis.
69 ℙossessio potest dupliciter considerari secundum Bal.
70 Opinio Joannis est cõiter approbata.ſ.q duplex sit possessio vna naturalis seu corporalis alia ciuilis seu intellectualis.
71 ℙossessio naturalis sola quam hꝫ ingressus possessionis absentis põt aliqñ operari effectus ciuilis vsucapionis z prescriptionis.
72 Est etiam dare possessionem ciuilissimam.
73 An quasi ℙossessio iurium ℙrealium incorporalium diuidatur in quasi possessionem naturalem z ciuilem.
74 Licet seruitus sit realis.i.rei debita :tñ res nõ est q̃ acgrat vel possideat cum sit inanimata,sed est persona.ſ.dñs fundi.
75 Nulla seruitus quasi possidetur animo,z sic videtur quod nõ sit quasi possessio.ciuilis seruitutibus.
76 Quo tempore prescribantur seruitutes tam habentes cãz cõtinuam quam discontinuam.
77 Fundus prescribit z aqua per seipsam fluens.

Facilius

78 Facilius cõseruatur ius inesse deductũ q̃ de nouo inducatur.
79 Si aliquis tyrannus iniuste occuparet aliquam terram vel ciuitatem que habebat iurisdictionem, iste tyrannus vtendo iurisdictione eam gseruat illi ciuitati ne possit dici prescripta.
80 An aqua per seipsam defluens possit inducere prescriptionẽ.
81 Nulla seruitus hz causam naturalem, sed aut impositiã aut prescriptam.
82 Scolatitia seu aquarũ emissoria, nullo tempore prescribũtur.
83 Solus fundus hz ius retentionis, z sic qz si possessionis naturalis.
84 Si flumen sibi fecerit alueum per r. annos inter pũtes vel rr. inter absentes q̃ ipsum flumen prescribit a ruz priuati simul, z semel abductum sicut quilibet prescripsisset cum habeat titulum de iure gentium.
85 Scientia domini requiritur in prescribenda seruitute aque quam facit fundus.
86 An detentio sit iuris vel facti.
87 Si statutum dicat, si quis fuerit inuentum cum armis punitur tanta pena, non intellr inuentus ille qui a familia ptãtis fuerit visus cum armis, nisi fuerit captus.
88 In penis mitior pena est tenenda.
89 Si statutum dicat q̃ mulieres inuente cũ perlis soluant decẽ, si sunt vise per officialem z apprehense tenentur alias non.
90 Si statutum est in ciuitate q̃ si quis fuerit inuẽtus lndere ad tarillos puniatur in r. z medietas sit accusatoris: si aliquis accusauit Titius q̃ ludit ad tarillos optime probauit p testes.
91 Intellectus. l. clauibus. de contrah. emp.
92 An autem per traditionem clauium transferatur quasi possessorium beneficij.
93 Dictio apud quid importat.
94 An quis possit sibimet tradere possessionem fundi, quando non detinet nec possidet vt tutor.
95 Lz legatarius habeat ipso iure dominium rei legate: tamẽ nõ potest propria authoritate rem legatam accipere.
96 An iudex vel eius nuntius possit transferre possessorium vel tenutã, per solum aspectum rei.
97 Jus pmi decreti acquiritur si aliqs sit in conspectu rei cũ nuncio publico, lz non possit ingredi z etiam si per potentiam aduersarij non possit venire in conspectum rei. 98. z 99.
100 Si per vim tyrannidis impediretur corporalis apphẽsio: tũc sufficit q̃ pmum z scm decretum ꝟbo tenus interponatur.
101 An tutor vel curator vel generalis procurator possint p actũ fictos transferre possessionem.
102 Lz dominus possit transferre dominium rei sue inducẽdo alĩ quem in rem que possidetur ab alio, hoc tamen non ỹt facere executor testãrius, qz illa non est vera z propria traditio.
103 Si procurator generalis tutor vel curator in instrũ venditionis constituit se possidere noie emptoris cui vendidit rem pupilli cuius negotia administrat, lz alias per constitutum appositũ in instrũ transferatur ciuilis z naturalis possessio: tñ hoc mõ non transfertur possessorium per generalẽ procu. tuto. seu curatorez.
104 Per constitutum z sic per actũ fictũ bene acquiritur possessorium per generalem procu. tut. seu curatorem.
105 Mediante constituto ita demum transfertur possessio, si ipse constituens possidebat, alias secus.
106 Etiam si possessor constituat se post mortẽ suam precario noie alicuius possidere, nõ vz talis constitutio precarij: qr confertur in tps mortis quo possessio defuncti extinguitur.
107 Tutor z curator habent mandatum generale cũ libera, z paria sunt habere generale manda. cum libera vel habere spãle.
108 Si procurator hñt in individuo mandatũ trãferendi possessionẽ, per solũ aspectũ vel per constitutũ, bene trãferet possessio.
109 Lz colonus z conductor per veram traditionem priuent dominum possessorium, non tamen licte tradendo.
110 Si prelatus ecclesie alienet rem eccle cum debitis solemnitatibus, z constituat se possidere noie emptoris, an ex tali constituto transferatur possessorium.

Possessio appellata.

Possessio dr a pedum positione, z sic ab actu corporali naturalr insistendi, z ab ea sola olim incepit dñium acgri. Et adhuc hodie acgritur in exẽplis in tex. positis. h. d. q̃uis Bart. z alij in suo summario in isto fin. direrint, z adhuc hodie incipit z in his q̃ in nullius bonis sunt. Istud q̃ dr Bar. non vr. bene stare pp illud q̃ dr tex. de captis in bello: qr illa non erant in nullius bonis, vt dicã. j. in iij. no. Diuiditur in tres partes, vt per
1 Bar. z alios. ¶ No. primo q̃ possessio dr a pedum positione, q̃re aũt possessorium magis denominetur a pedibus q̃ ab alia parte corporis, Bal. in rub. de cau. pos. z ppric. circa pn. dr, qr pedes sunt firmũ totius corporis sustentaculũ, z habẽt se ad reliquũ corpus sicut bases ad colũnas q̃ in aere stare non pñt, qr a terra sustentati sunt, vt no. in l. qd̃ Iulianus. ff. de dam. infect. Adde qd̃ ista verba habuit Bal. a gl. iij. hic in pn. ubi. Item ideo qr natura sustentamento. i. corporis auxilio opus est. Tu dic melius q̃ duplex ỹt assignari ratio. Prima ex mente huius tex. q̃ possessio denominata est a pedibus, z non ab alia parte corporis pp originem rei. Nam homines a pncipio pmus ceperunt pedibus acgrere possessionem q̃ aliquid naturalr attingere, ita qd̃ origo fuit a pedibus, qr qcquid calcauerit pes tuus tuum
2 erit. ¶ Secda ỹt esse ratio ex mente Pau. de Cast. hic. Nam duo sunt principalia instrã acquirendi possessio. s. pedes, z manus, instrm pedum, procedit ad acquirendum possessorium rez immobilium, que pedibus calcantur. Manus aũt sunt instrm acgrendi possessorium rerum mobilium, q̃ manibus apphenduntur, vt in §. seq. Verum qr possessio rerum immobilium est digniorum, qr mobilium vilis z abiecta est possessio, z facilius perditur. l. rem q̃ nobis. z l. si rem mobilem. j. eo. Ideo a digniori fit denominatio, arg. l. cum in diuersis. ff. de relig. z sump. fun. Aliud instrm corporale. s. oculus, non est ita aptum ad acquirendum possessorium, nisi interuenit pñtia rei, z voluntas possessoris, vt l. quod meo.
3 §. si venditorem. j. eo. ¶ Quare aũt possessio magis denominatur a corpore q̃ ab animo, cum in ea acgrenda regratur aĩus, z corpus, z solum corpus non sufficeret. l. iij. in pncipio. z l. quẽadmodum. j. eo. Rñdet Pau. de Cast. non hic, sed in §. j. j. ea. l. q̃ istud ideo est: qr magis pncipalr requiritur actus corporalis, qr corpus est maximum in acquirenda possessorio. d. §. j. z ibi glo. in ꝟbo maxime ita no. Et istud fuit inuentum de iure gentium q̃ fuit primus. Sed q̃ requiratur aĩus istud fuit postea inuentum de iure ciuili ideo pmum reputatur potentius z maximum. l. j.
4 §. ti. j. ita ibi dr Pau. de La. Alij nihil tangunt. ¶ Sed ego in Jrium arguo sic. nam denoiatio dr fieri a potentiori z digniori. l. q̃ritur. §. de ista. ho. glo. in l. j. in princ. j. de verb. obl. que dr q̃ a digniori fit denominatio ibi dixi. Et glo. in §. sed iste. in glo. j. instituta. de act. vbi concurrunt due cause potentior est proponenda, ita no. do. Abb. in c. cum non sit. in iij. no. per illum text. de decimis idem no. Semi. in c. si duo. per illum tex. de off. delega. in vj. Sed in acquirenda pos. duo de necessitate requiruntur.
5 scz animus z corpus, vt prediri. Animus aũt est nobilior corpore, vt pz, qr alterum cum Deo alterum cum feris cõe habemus, animus eñ est ens diuinum, igneus est illi vigor, z celestis origo, vt inquit Poeta in vj. Eneid. quem refert gl. in l. iustissime. in pn. §. de edil. edic. z in gl. in §. fi. instit. de iur. na. gen. z ciui. Item in specie loquendo potentior est aĩus in ipsa possessione q̃ sit corpus istud assumptum pz: qr possessio ỹt amitti solo aĩo, sed non solo corpore. l. iij. §. in amittenda. z l. clam possidere. §. qui ad nundinas. §. eod. Item possessio ỹt retineri solo animo. l. lz. C. eo. Sed non ỹt retineri solo corpore. d. §. in amittenda. cum ergo animus sit nobilior. item sit potentior in retinenda, z in amittenda possessione q̃ sit corpus: q̃are q̃ nõ denominatur potius ab aĩo q̃ a corpore? Rñ. q̃ lz in amissione z retentione possessionis plus operetur animus, q̃ corpus: tñ ex q̃ in acquisitione possessionis pncipalr requiritur corporalis apprehensio. l. iij. §. nerua filius. j. eod. Item in origine dictum est: quicquid calcauerit pes tuus, tuum erit. Ideo attenditur qd̃ in acquisitione pncipalr agitur. l. si quis nec cãm. §. sicer. pe. Mirum si denominatio fit a corpore, z lz in pmis debeat habere animum, deinde apprehendere possessionem. §. j. j. eo. Tamen ille animus primus non operatur quo ad acquisitionem possessionis, sed est animus qui habetur z durat post apprehensionem possessionis. Et istam rõnem originalr videtur considerare iste tex. ¶ Scdo no. ex hoc tex. q̃ arg. ab etymologia[a] seu allusione vocabuli est validũ in iure quod tangi[b] tur in glo. j. in duobus locis in scda z in vltima parte. Ideo
7 ibi seruo dicendum. ¶ † Tertio no. in ver. eiusq; rei vestigium remanere quod in rebus hic enumeratis, qr nulli bonis sunt dominium de iure gen. sola possessione vel adprehensione acgritur. Ad idem est tex. in l. j. ad fi. z se. z pri. se. §. tit. j. Aduerte q̃ ex isto tex. res hic enumerate probant in nullius bonis ex ipsarum qualitate, vt lapilli inuenti in littore maris insula in mari nata, fere, z similia. Sed in rebus non natura, sed artificio hominis productis vel fabricatis qualr probentur in nullius bonis esse, dic vt per Bar. in l. rem que nobis. vbi dicam. j. eo. z in l. si duo. in princ. j. vti pos. z in l. nam z si fur. in prin. §. fi cert. pe. per Bal. in rub. extra de prescrip. in iij. colum. ¶ Quarto not.
8 † ex tex. quod capta in bello[b] iusto statim fiunt capientium, vt
b probat iste tex. in verbo, protinus[c] quod importat idez quod
c incontinenti. l. iij. §. in amittenda. in verbo, protinus. z ibi Moder. ad hoc no. j. eo. Bal. no. in l. ij. C. vt lit. pen. Ad idez est tex. in l. naturalem. §. fin. in verbo, statim. z ibi not. Barto. quem videas. §. de acquir. re. domi. Ad idem text. in l. si quid bello. j. de

a ¶ Etymologia. Adde Alle. z Jas. in l. imperiã. §. & iur. om. iudi. Purp.
b ¶ Capta in bello. Adde no. in c. olim. el j. & restitu. spo. doc. in c. sicut. & iure iu. Barto. in tra. & pugna.
c ¶ Protinꝰ. Adde Abb. ic. ad aures. & pscr. domi. in ca. q̃ fit. in fi. de elec.

cap.z istud intantum esi aer.q etiam in foro conscientie licitum est retinere capta in bello iusto,fm Bal.in c.j.in iij.col.& mil.vas.qui conteſt. Et pondera subtiſſr,q ea que capiuntur in bello efficiuntur capientium'tanq nullius bonis sint.vt colligitur ex hoc,ter.ad hoc vt sit bona similitudo cū alijs casib' in ter.positis. Et ita vult Bart.in suo summario in fi.z cōiter doc.Tū in alijs casibus res semper fuerunt in nullius bonis, hic non in captis in bello.que erant prius illoꝝ a quibus sunt
9 capta.† Item aduerte q lz capta in bello licito efficiantur capientis,vt hoc ter.cū si.tñ debent pñtari duci belli qui postea diuidat inter eos,fm merita eoruz.l.si quis p redemptione.C. de don.Et de hoc habes ter.no.in c.ius militare.ad fi.j.dis.vbi ter.dt. Item prede diuisio p personarū qualitatibus,z laboribus iusta fiat,ac pncipis portio:als bonꝰ pugnatores, q intenduntpugne, z non rapine essent deteriozis conditionis q̄ illi qui solum pugnant cum mortuis,z eos spoliāt, vt equos z arma lucrentur.Et de hoc ēt,vide gl.no.in c.dicat aliquis. xxiij. q.v.quā ēt allegat Bar.ad hoc.in d.l.si quid bello, cū alijs cō-
10 cord.hic traditis,per do. Alexan. † Item scō limita pcedere istum ter.z similes in rebus mobilibus captis in bello,sed immobilia non sunt capientis,sed spectant ad fiscū.l.si captiuus. ff.j.j.do.cap.gl.ord.in l.diuus.j.de iur.fis. Bar.in d.l.si quid bel-
11 lo. Adde etiam† quest.quam format Jo.And.in addit.Spec. in tit.de rap.super rub.que fuit inter Veronenses z Mantuanos.Nam stipendiarij Veronenses fecerunt impetuz in agr Mantuanum,z magnam pdam,pser tim animalium,inde abduxerunt. Postea post aliquod tps milites Mantuani fecerunt impetum in agrum Veronen.z multa inde abstulerunt z recuperauerunt magnā partem eis ablatoꝝ. Fuit dubitatum an illa bona recuperata in bello deberent restitui prioribꝰ dominis. Videbatur q sic per ter.no.in l.ab hostibus.ij.C.& cap. z fortius p rōnem quā ibi assignat ter. Ad idē.l.Pompo.ff.de acq.re.do,z l.si captiuꝰ.ff.j.j.de capt. Jn Jtium facit:q si milites in tali recuperatione pdidissent arma z equos illi priores dñi noluissent eis resarcire, Ergo non sunt admittendi ad petendum illud cuius Jtium non essent pstaturi.l.pen.C.de solu. Determinat Jo. An.q de iure prima pars est verior. Sed de consuetudine Italie seruatur Jtium, z ita fuit iudicatum fm eum.Nisi talis recuperatio facta fuisset incōtinenti, ita loquūtur iura primo alleg. Item decis. Jo. And.simplr sequitur do. Alex.hic,lz eam male referat. Et p vltimo dicto q qū preda eēt incontinēti recuperata q deberet restitui prioribus dñis, bene facit.l.ab hostibus,scda in verbo illico. Item q preda non cessetur effecta hostiuz, qū fuit incontinenti recuperata,
12 l.iij.ff.eñ igitur.j.de vi z vi ar.l.fi.C.vnde vi. Et refert† Aug.in d.l.ab hostibus,milites existimare q preda capta ab hostibꝰ, censeatur effecta ipsoꝝ hostium,qū apud eos pnoctauit. Sed ipse putat q dicatur effecta hostiū,qū fuit traducta in eorum presidio.argū.si quis in seruitute.z l.seq.j.de fur.z est gl. in l.ab hostibus. Sed qū talis pda eēt recuperata ex interuallo,licet Jo. An.teneat q de iure debeat restitui prioribus dñis. Sed de consuetudine Italie seruatur Jtium. Adde q imo ēt de iure dz eē militum qui ex interuallo recuperarunt,signāda tū duci belli,vt diuidatur,vt.ff.dixi fm Bar. in l.si qd bello.j.& cap. z latius Ang.in d.l.ab hostibꝰ.ij. Vbi dt ita obseruasse regem Dauid primo regū.C.iij.ad fi.q pdā a militibus recuperatam ex manibꝰ hostium ex interuallo.non restituit prioribꝰ dñis, sed diuisit inter milites. Tū nec Bar.nec Ang. faciunt mentionē
13 de decisione Jo. An.Jtia. ¶ Quinto z vltimo,not.ex text.ibi eoꝝ possessionem nactus est,fm Alb.de Ros.q lapilli,z gēme non acquruntur sola inuentione z solo visu,nisi ēt accedat naturalis apphensio.Et ita tz gl.in ff.itē lapilli.instit.de re.diui. q̄uis istū ter.non alleget z in silī gl.in l.laqueum.ff.tit.j.videbim' plenius in liij.ff.Ueratius.j.eo. ¶ Expeditis ter.venio ad apparatum gl.Et capio gl.j.quam diuide in quatuoꝝ partes pncipales. Jn pma declarat ter.Jn scda fm Bar.remouet vnum Jtium.Jn tertia ponit tres diffinitiones possessionis,vt declarat singula ꝛba tertie diffinitionis quā tz. Jn quarta z vlti. p viam no.remouet aliud Jtium,scda est ibi, z est hic alluſio vocabuli.tertia ibi.diffiniri añt pt sic quarta z vlti.est ibi. Itē no.
14 er eo qs dt. ¶ Jn prima parte dum† gl.dt q possessio dr a sedibus.i.sediū positio. Adde q istud vē pbari ab eo q in litera sequitur quā Greci cathezim dñt, cathezo Grece.i.q sedeo vnde dr cathedra. Ad idē facit q dt ter.in l.iij.ff.ex Jtio.in fi.j. eo,ibi non magis apud duos eadem possessio eē pt,q̄ vbi ego sedeo tu cedere videaris.Tū text.ibi loquitur similitudinarie, non dt q possidens sedeat. Adde etiam q sasia vocabulum gallicum,seu seysina dr possessio qsi sesina a sedendo, z dissasire est ex possessionem mittere,fm And.de Jser.in c.j.in v.col.& contro.feu.apud par.ter.Item dum glo.dt q fm pmam respicit finem dictionis possessio qui finis est cessio, z sic a sedendo fm aliam respicit principiuz dictionis possessio, z sic possessio
15 pes a pedibus. ¶ Ex secunda parte† glo.habes qd validū est arg.in iure ab etymologia,seu ab allusione vocabuli, facit.l.ū. ff.appellata.z ibi Bar.z doc.& si cer.pe.allegata in gl.z tert.in l.j.ff.j.z ibi Bar.& de tute.z ter.in l.ita vulneratus.in pnc.& ad l.Aqui.z in l.tugurij.z in l.pupillus.ff.territoriorum, z in l.tabernę.z in l.vt Alphenus .z in l.notionem.ff.instr.uorum.j.de verb. sig.z ter.in c.cum serui.de preben.z in c.puberes. de despō.impub.z ter.de penit.dist.iij.in c.pnia.l.ū.z ibi glo.z ter.xxiij.q.j.
16 in c.pudenda. Adde† q fortius no.Bar.hic,ex ista ff.gl.in fi.z oēs sequuntur q ppria significatio sumitur ex allusione vocabuli,allegat etiam ad hoc ter.in l.tugurij. vbi glo.j.de verbo. sig.qui parum facit. Sed tu allega prio hoc bo.ter.in l.notionem.ff.instr.orum.in verbo proprie.j.de verbo.sig.z ter.in l.i.in prin.in verbo.z proprie quidem.z ibi Bart.in pen.col.ad hoc no.j.ad munic. Idem tz Bart. in l.oēs populi.ff.de iusti.z iur. in iij.q.vj.q.prin.ad fi.in ver. quero vnde sumatur ista propria significatio. Idem Barto. in l.liberoꝝ.in ij.q.qōnis princ.j.de
17 verb.sig. Bene facit† q dt Bal.in c.j.ff.si quis.de manso. in vlti.col.de contro.inuest.vbi dt q etymologia est resolo vocis in pprium effectum rei.ita etiam dt Bald.in l.non sine.C.de bon. que lib. Sed aduerte lz omnes ita transeant. Ego ꝫ Bart.z ꝫ glo.q imo propria significatio non sumatur ex allusione vocabuli,pondero ter.nostrum dum dt pedum quasi positio.pōdero illam dictionem quasi, que denotat impprietatem.l.ū.ff.de
19 vsufr.ea.re.que vsu consu.z l. si quis non quasi heres.ff.de acq. here.gl.z doc.in l.si ante nuptias.ff.sol.ma.† Limita istud no. fm Bart.z cōiter alios non procedere qñ etymologia repugnat diffinitioni:tunc enim magis attenditur diffinitio quam etymologia vocabuli,vt probat Bar.hic in testō. Nam fm etymologiam codicillus diceretur testm cum sit testatio mentis vnde attenditur diffinitio posita in l.j.j.de testa.fm quam non comprehenditur codicillus,vt ibi declarat Bar.vbi etiam ponit eandem limitationem quam hic. Et idem Barto.in l.i.ver illum ter.j.de fur.z in d.l.tugurij.z in d.ff.appellata. z ibi Alb. de Ros.z And.idem Bar.in d.l.omnes populi.in iij.q.vj.q.prin cip.ad fi. Ratio,est q diffinitio euacuat diffinitum fm genus z substantiales differentias.l.j.ff.non fuit.cum si.ff.de dolo.no. in l.omnis diffinitio.j.de reg.iur. Ideo diffinitio pfertur etymologie vocabuli.fm do. Abb.in c.j.in pen.col.de iud. z istam
19 doctr. Bartol.teneas. Aliam subtiliorem † theoricam tradit subtiliter Raph. Cuma.hic,q argu. ab etymologia vocabuli non procedit affirmatiue:q plerunq; repugnat diffinitio. Et ideo codicillus non pt dici testm:q sit testatio mentis, q eēt arguere ab etymologia vocabuli affirmatiue q non vz. Sed negatiue semper z infallibiliter procedit secundum eū. Idem tenent Salic.z Fulg.in d.ff.appellata. Ange.de Are.instit.de testam.in prin.do. Abb.in cap.cum secundum.in v.no.per illū ter.de preben.z in cap.j.in pen.col.de iudic. Et pondera q ita arguit negatiue iurisconsul.in d.ff.appellata.vbi dt:Et ideo fīō fiat de meo tuum non est mutuum. Ita etiaz negatiue arguit ter.in c.forus.in ver.iuder.de ver.sig. vbi dt ter.q iuder dr q ius dt z ideo negatiue.si ius non dicat non est iudex. Ratio
20 huius subtilis doctrine est nam etymologia se hz tanq genꝰ. Unde arguere † ab etymologia vocabuli affirmatiue esset arguere de genere ad speciem affirmatiue quod argumentum non tz,vt si dicam est animal:ergo est homo. Sed negatiue a quocūq; remouet genus bene remouetur quelibet eius spes. l.si quid eaz.ff.interemptū.& de leg.iij.gl.in l.item prętor. alias in l.j.in prin.& de aur.z arg.leg.Et aduerte† q ita arguit Bal. negatiue in q. quā dt fuisse de facto in ista ciuitate Papie, in d.c.j.si quis de manso.in vlti.col.de contro.inuesti. Nam statutum est hic Papie quod quis non possit ducere molendinum de flumine Ticini ad flumen padi sub certa pena. Aliqs duxit molendinum carentem molis ad flumen padi:fuit dubitatum an incidisset in penā statuti.Bal.ꝫsoluit q non:q molendinū dr a molendo:ergo negatiue,vbi non sunt mole, nō pt dici molendinum.Sic alibi Bar.arguit negatiue,in l.tutor qui repertorium.in ij.col.ad fi.& de admi.tu.qd tutor in inuentario pupilli non tenetur ponere debita.Et arguit sic.Nam inuentariū dr q inuenta in bonis pupilli debent in inuentario describi,
22 vt dt gl.j.in d.l.tutor qui repertorium.in pnci. Sed bona† nō inuenta,que possunt apprehendi manibus.ff.item lapilli.instit. de re.diui.l.si Barsatorez.C.de fideiuss.no.doc.in l.lz.C.de acq. pos.Sed debita pupilli non possunt apprehendi manibus tutoris ergo negatiue arguendo non debent poni in inuentario
23 q non sunt inuenta in bonis pupilli. Adde † quod similiter clericus dr a cleros Grece,quod idem est quod sors latine,q clericus dr electus in sortem domini.c.cleros.xxj.distinc.vnde

negatiue

negatiue procedit ar.si non est electus in sortem dñi:ergo non est clericus,ita arguit tex.in c.clericus.xvij.q.j.z in d.c.cum secũ
24 dum.de preben.† Sed aduerte diligenter.q̃ ista doctrina põt procedere,quando nomen imponitur se sumitur ex sua essen
a tialinatura[a],vt mutuum.z testiñ: tunc ꝓcedit dicta doctrina. Aliquando assumitur nomen non ex naturali essentia rei, sed ex eo quod desideratur seu rõnabilr dz esse in nominato: tunc non ꝓcedit dicta doctrina nam imperator dr augustus: qr dz esse huius ꝓpositi q̃ augeat imperium:z tamen si non augeat sed diminuit,z sic non facit id qđ desideratur:tamen dr augu
25 stus,vt no.gl.p.in.ff.veteris.z glin prõe.instit.† Silr Papa dr pontifex:quasi faciens pontem ad vehendum subditos in viã exemplo vite z doctrine: z tamen negatiue, si non facit,qr sit malus:tamen est pontifex:vt no. Jo. An.in c.j.de constit.in vj. facit tex.in c.alioꝝ,z in c.nemo.xj.q.iij. z qđ no.in ca.si papa,xl. dist.Istam doctrinam tradit magistraliꝝ do. Abb.in c.j.in pen. col.de iudi.Jo.bene istam doctr.do. Abb.p quam tolles infinita que possent in oppositum adduci.Ecce nuptie dicuntur ab obnubendo.i.velando:qr mulieres maritate debent velate incedere:vt est tex.in cap.hec imago.xxviij.q.v.glo.instit.de pa.
b pote.in prin. Item matrimonium dr qr mulier nubit.vt mater fiat,z tamen negatiue nõ ꝓcedit arg. Mulier non est velata[b], ergo non sunt nuptie. Item non sit mater ergo non est matrimonium.Nam ista nomina sunt imposita non ab essentiali na
c tura,sed ab eo q̃ rõnabilr desideratur. Silr monachus[c] dr a monos quod est solus. z tamen si cum multis habitat, dr mo
26 nachus.c.si cupis.cum gl.xvj.q.j.† Item monasterium dr qua si monachorum statio.z tamen est monasterium z etiam si ibi nõ sint monachi,vt ꝓbatur in c.cum dilectus.ꝑ ic.pulularet.z ibi Bal.in fi.ad hoc no.de ꝙsue. Silr vniuersitas a multitudine dicta est tamen negatiue vbi non est multitudo tamen est vniuersitas,qr potest in vno remanere.l.sicut.ff.fi.z ibi gl.ꝑ.quod cuiusq̃ vniuer.z xxv.dist.c.fi.z ibi gloss.z sic p istam doctrinam
27 do.Abb.potes multa tollere. Aliquaꝝ tamen obstat tex.in d. c.fozus.in fi.iuder.† Lz ista doctrina sit subtilis: tamen credo q̃ in neutro membro,z sic nec in primo nec in secũdo, sit vera. Et ꝙ primum membr dum dr q̃ arg.ab etymologia vocabuli affirmatiue non ꝓcedit,qr non sequitur,sit de meo tuum: ergo est mutuum,qr posset esse donatio. Item non sequitur:est testatio mentis ergo est testim:qr posset esse codicillus: ꝙ istud membr adduco duos fortes tex.ꝓmum tex.in l.j.ꝑ.de fide instru.vbi iurisconsultus arguit ab etymologia affirmatiue instrm dr qr instituit:z ideo tam testimonia q̃ ꝑsona instrox lo
28 co hñr.Nec dicatur q̃ illud loco hñr,denotet improprietatẽ. l.mercis appellone,z ibi gl.ꝙ.de verb.sig.Bart.in l.si maritus. ff.j.j.ad l.Jul.de adul.qr istud tollitur per similem tex.in l.notionem.ff.instrox.in ꝛbo ꝓprie.j.de ꝛb.sig. Sedo in ꝓmium allego tex.in ꝓ.sunt tñ qui putant.instit.de interdic.vbi tex.arguit affirmatiue quod non solum interdicta ꝓhibitoria sint interdicta. sed etiam restitutoria z exhibitoria, qr interdicta dñr inter duos dicta.Silr frm membr quod arg. ab etymologia vocabuli negatiue semp z infallibilr ꝓcedat reprehendũt Lud.Ro.z do.Alex.hic,z in d.l.ij.ꝓ.appellata.Motiꝝ tex.no
b strum qui dr possessio est,quasi[b] pedum positio: ergo negatiue deberet ꝓcedere arg. vbi non est pedum positio ibi non possessio.z tamen arg.est falsum:qr oculi z p aspectũ absq̃ pedũ positione acquiritur possessio.ꝑ.si insserim.j.ead.l. z l.quod meo. ꝑ.si venditorem.j.eod. Nisi dicas q̃ hic sit dictio quasi que est nota improprietatis,vt superius diri,vel q̃ hic ponatur pedũ positio p quocunq̃ actu corporali: apto ad acquiren. possessionem:cum tex.subiciat qr p eum tenetur q̃ ei insistit. Ego ꝙ istud frm membr allego duo fortes text.in l.j.j.de furt.z in ꝓ.j. instit.de ob.q̃ ex deli.qui dicunt q̃ furtum dr a furno.i.nigro, qr de nocte fit.Et tamen negatiue non ꝓcedit: nõ est surreptũ de nocte,ergo non est furtum:qr furta etiam sunt de die.l.furẽ nocturnum,z ibi gl.ꝙ.ad l.Com.de sic. Ad hoc rñdet subtilis doc.do.Pe.de Bexu.q̃ allusio furti posita in d.l.j. respicit cõter accidentia:Dicit em ibi tex.qr plerunq̃ fit nocte vnde negatiue.ista est bona ꝙtia non fit de nocte: ergo non est furtuz fieri ꝙsuetum. Tu dic q̃ ista sol.stare non ꝑt, nam pondera q̃ tex.ibi dr furtum dr a furno.i.nigro:qr clam z obscure fit: z plerunq̃ nocte. In eo q̃ dr plerunq̃ nocte bene respicit cõter accidentia:sed non quando dr clam z obscure. Ergo negatiue si non fiat clam z obscure non erit furtum.Et tamen istud est falsum cum sit dare furtum manifestũ q̃ non fit clã.l.v.z trib⁹ seq. ꝙ.de fur.Posset dici q̃ iurisconsponit alias etymologias vel a fraude,vel a ferendo foras,vel ab auferendo: vnde arg.ab etymologia ꝓcedit quando vnam hz secus si plures,vt ibi.† Secũ do ꝙ istud membr fortiter obstat text.in l.taberne appello.ꝙ.ꝺ ꝛb.sig.nã taberna dr eo q̃ tabulis claudatur:ergo negatiue si

edificium non est factum de tabulis:non dz dici taberna. z tñ falsum,vt ibi dr iurisconsq̃ taberne appello ꝓprehendit edificium vtile ad habitandum.Quis tabulis non claudatur ita ibi dr tex.Ad illum tex.rñdet Bar.in l.tugurii.eo.tit. q̃ ideo arg. etymologia vocabuli ibi non ꝓcedit:qr repugnat natura vocabuli.Vide de Ros.in d.l.tugurii.rñdet. q̃ in d.l.taberne appello.ideo non ꝓcedit arg. ab etymologia vocabuli: qr mens legislatoris resistit:sed neutra sol.realr tollit illum tex.Ideo teneas theo.Bar.hic.ꝙ.relatam: qr non potes securior adhere
a re.z ita habes perfecte expeditam istam materiam.z ꝓr istaz
29 secundam partem glo. ¶ In tertia parte princ.gl.habes tres diffinitiones possessionis quas etiam peritissimi nesciuerunt diffinire,vt dr glo.in l.stipulo ista.ꝙ.hec quoq̃.j.de verbo. obli. Primam diffinitionem reprobant Bar. z Alb.z cõiter alii.p tria fundamenta:tamen eam defendunt z bene.Bul.de Cu.z Cy.in l.lz.C.eo.Raph.Cu.z do.Alex.hic.Sed p certo mirandum est: qr oia ista tria fundamenta punctualiter militant ꝙ diffinitionem,quam.j.sexto loco tz Bart. vbi etiam est dictio ius.z dictio rei,z dictio insistendi vel detinendi pp q̃rtia Bar. reprehendit diffinitionem Jo.z tamen ipse in sua diffinitione
b incidit in eadem tria vitia. Non obst.ergo primum dum dr q̃ est ius cum possessio sit facti.p quatuor iura hic alle.p Barto, qr dico q̃ cõis opin. est, q̃ possessio prout est quesita. est ius, put statim dicam.z ꝓprie. Joã.diffinit possessionem,put est in esse deducta.vt Bar.met.j.dr.Non ob.secundo, q̃ dicatur[c] rẽ, q̃ est terminus generalis.qr non simplr dr rem, sed addit rem
c detinendi.z sic loquitur de rebus que possunt detineri:sed incorporalia non possunt detineri,z ista est bona.q̃is do. Alexan.aliter rñdendo dicat.q̃ etiam res incorporales large possidentur.l.si edes.ff.fi.in fi.ff.de ser.vrb.õdio. z l.quoties.ij ff.de seruit.tit.generali. Hinc est q̃ competit interdictum possessorium etiam p possessione vel quasi rerum incorporalium.l.ij.in ꝓn.j.vti pos.z d.l.quoties,vnde tum diffiniatur possessio in genere.non est incongruum frm eum. q̃ sub ista diffinitione comprehendantur etiam res incorporales, q̃ large dñr possideri. Istud vlti.mihi non plz,qr diffinitio q̃ ponit quidditatem, vt dr Bar.non ꝓhendit impropria.Non obst.tertium de verbo detinetur, q̃ competit seruo qui non dr possidere.l.q̃ seruus. j.eo.qr dictio ius,tollit obiectum put Bart.met.j.in sua diffi
30 nitione dr,z quando sit mentio[d] de iure:intellr de eo q̃ non cadit in seruo.l.illa verba.j.de verb.sig.bene facit iste ter. in ꝛbo qr naturaliter tenetur z tex.in ca.cãm.cum gloss.de ꝑscrip.z est glo.in ff.j.in verbo maxime.j.ea.l.z in l.iij.ff.er ꝙio.in glo. magna.in verbo genera.j.eo.Et sic tene diffinitionem Joan. que est bona,z in effectu eadem est illa quam ponit Bart. Unum solum videtur obstare:qr diffinitio dz ꝙstare ex genere z differentijs:vt homo est animal.istud est genus rõnale ad differentiam bonor,mortale ad differentiã angelor: vt declarat Bar. in l.j.j.de testa.Sed ista diffinitio Jo. non videtur constare ex genere z dñjs,nisi dicas bene q̃ imo constet.Nam dñi dr ẽ ius: ibi ponitur genus. Postea dr detinendi ad dñam dñi.z ad
d differentiam vsusfru,vt declarat Bar.in sua diffinitione. Itez dr sibi ad dñam eius qui alij possidet,vt est colonus.l.si id qđ. ff.j.j.eo.z ad differentiam serui qui non detinet sibi, sed domino.d.l.qđ seruus.j.eo.Et isto modo etiam tollitur tertia reprobatio.Bar.dum dicebat qđ detinere conuenit seruo:qr Joan. nõ simplr dixit detinendi,sed addidit sibi vt excluderet seruũ,
31 z ista est veritas.Pro veritate ꝓdictor videndum est, an possessio sit ius vel factum.Bart.post antiquos tz quod sit ius.p quatuor iura,z per vnam rõnem,q̃ confirma: qr validum est arg.de ꝓtu z oblone ad possessionem.l.q̃uis saltus.j.eo.Intellige postq̃ est q̃sita,ita procedunt in ea pcalle. z text.in l.si eas res.ff.fin.in ꝛbo qui prior ius eius apprehenderit.ff.de ac. emp.z in l.homo liber.ff.fi.in verbo ius est.ff.tit.j.q̃ iura allegat Bul.de Cu.in l.lz.in vij.col.ꝑ.eo.lz do.Alex.e. tacito sibi ascribat,z bonus tex.in l.stipulatio ista.ff.si quis forte.j.de ꝛb. obl.
32 *Hinc ẽ qđ si in rescripto delegatorio Pape dicat cognosces super iure qđ hz Titius in tali re: etiam de sola possessione p nomẽ iuris intellr delata cã solius possessionis. Ita tz no. Jno.in c.epi.de reb.eccl.non alie.quem apud legistas refert z sequitur Bal.in l.pe.in pe.col.ꝑ.si a non comp.iud.fue.ap. z in l.iubemus.ff.sane secundo.in fi.C.de sacrosc.eccl.z in l.si mulier qui possessionem.ꝑ.quod met.cau. z in l.si quis ad se fundum. in ij.col.C.ad l. Jul.de vi pub.do.Anto.de Butr.in c.j.de cau. pos.z ꝓprie.q̃ valde signa. Ad idem facit,qr possessio non cadit in seruo.l.nunq̃.ff.j.de vsuc.j.z l.possessio.ff.j. z l.qđ seruus. j.eo.ergo non est facti qr seruus est capax eor q̃ sunt facti.ff.lz cum factũ.instit.de stip.ser.ẽt si tale factũ habeat adminiculum iuris,vt ibi.Et isto fundamẽto vnit Bar.j.in ij.char.in ꝛ fi.qro qđ iuris de detẽtatione.Sz in mõ acqrẽdi, z sic in modo dedu

[a] ¶ Essentiali natura. Adde q̃ idem vult Arc.instit.de test.in ꝓnc.Purp.

[b] ¶ Velata. Adde c.mulier.xxxiij.q.v.Et originaliter.j. ad Lorint.xj.

[c] ¶ Monachus. Adde ca. placuit.eli ij.xvj.q.j.

[d] ¶ Dictio q̃si. Vide gl.in l.mulier.ff.ad Treb. glo.mc. parochianos. de decim. Bar.in l.fin. aũt. ff. ad trebel. Jo.ꝺ ꝺa. in c. ab exordio.xxv.dist.

cēdi inesse est facti,ita ꝓprie loquunt ꝙtuor iura.ś.alle.p Bar. ꝑsertim tex.in ſ.seq.q in trib⁹ locis dr incipe possidere. Silr tex.in ſ.si vir vxori,j.ea.l.logt de apꝓhensione z acquisitione possessionis,q̄ non ꝑt infirmari p ius ciuile. Itē modi acquirendi possessionē sunt facti:fm ipsa possessio est ius, fm Bar.in ſ. j.j.ea.l.Istud ꝓ.siue ꝙsideremus ipsam apꝓhensionē q̄ ē meri facti.siue ꝙsideremus aiuz z corꝑ⁹ q requirunt in acquirenda possess.l.iij.in ꝓn.z l.quēadmodū.j.e.l.ij.C.eo. Nam animus est facti.l.bonefidei.ś.ti.j. Vnde videmus q hr̄ditas iacens non ꝑt acquirere possessionē,q facti est.l.j.ſ.Sceuola.ś.si qs test.lib. esse iust.siue. Item in hr̄dē adita hr̄ditate ipso iure,transeūt oia iura hr̄ditaria:ꝛ non possessio nisi apꝓhendat: q facti est.l.cū hr̄des.in ꝓn.j.eo.z ita tene. Tamē subtilis do. Pet. de Beru. tenuit q possessio ēt postq̄ est acquisita sit facti,z eī⁹ opi. late refert z sequit Lu. Ro. hic sequit ēt do. Ja.ś Put. Mouetur ꝑatus do. Pe. de Beru. p aliq̄ ex supius adductis,z postea p tex.in l.possessionē pupilli.j.eod.ubi qs em facti est ꝑt amittere ad illū tex.rndet d. Alex. q pupill⁹ qñ apꝓhendit possessionē si postea discedat a possessione,dr pdere qs facti est.l.ipsam possessionē q̄ facti est:tamen tex.logt de ipsa possess. Ego.j.alr rndeo. Scdo principaliter mouetur p tex.in l.bone fidei.ś.titu.j. ibi illud ad factū ptinere. Sꝛ respondet q ibi dr q possessio bone vel male fidei dr facti,q bona vel mala fides pendet ab aio q est facti,z ita illū tex.declarat Bart.in l.si is qui ꝑ emptore. in ij.char.de vsuc. ¶ Adde q idē q possessio sit facti tz etiam Bar.in l.ſi.in primis ꝓb.C.de edic.diui Adr.tol.p tex.in d.l.j. ſ.Sceuola.ad quē.ś.respōdt,alibi tz Bar.in d.l.si is ꝑ emptore.in ij.char.in ij.opp.ꝓn.q possessio est mixta facti z iuris.sequitur Pe.de Anc.in rubꝛ de possessione in ij.char.ita tz Are. hic p tex.in d.l.demiqz.ś.ex quib.cau.maio. Vbi tex. dr q possessio plurimum facti hz ergo ēt aliquid iuris. Add idē facit.l.possessio quoqz.ſ.j.eo.ibi non tm corporis,sed ēt iuris est, z ler stipło ista.ſ.hoc quoqz.j.de verb.ob. Et q possessio sit facti:ꝓbant quatuor iura primo alle.p Barto.q̄ diffinitionem Jo. q añ sit iuris:ꝓbant alia q̄tuor iura postea alleg.p Bar. z sic vr q sit mixta z iuris z facti. Raph. Lu. hic dr se putare q possessio non sit iuris imo potius facti q̄ est mixta z hz effectus a iure puta acq̄sitionis dñij vel acq̄sitōis fructuū. Teneas opi. quā.ś.tenui qcqd alꝛs tenuerim quod possessio postq̄ est acquisita z inesse deducta,est iuris,sed a ꝓncipio q̄do acquirit z q̄ apprehendit est facti.z ista est cōis opin.vt prędixi. Tamen q̄ istā cōem opi.z sic ꝑ opi.do. Pe.de Beru. vr fortiter stringere tex.in d.l.demiqz.ś.ex q.cau.ma. vbi dixi tex.q possessio hz plurimū facti. Nec potes dicere q ibi loquat de possessione,put a ꝓncipio acq̄rit p apprehensionē,ꝓ quia ibi loquitur de possessione iam acq̄sita q fuit pdita p captiuitatē. Nō em potuisset pdi si non fuisset acq̄sita, ita ēt est ſi⁹ tex.in l.in bello.ſ.facte.ff.de cap. Tu ꝙsidera,p responsione q sicut possessio in actu acq̄rēdi est facti,vt.ś.dixi.ita ēt put est in actu recupādi. tunc ēt facti est. Et nō postliminio non recupat possessio q̄ iā erat pdita, q̄uis iura pdita recupent,quia ibi illa recupatio, est vna alia acq̄sitio,q̄ requirit nouā apꝓhensionē:ideo dr facti,ꝛ qñ possessio ē
33 iā acquisita.z inesse deducta,tunc dr iuris. Adde ꝓdictis q ē dare q̄dā possessionē incorporalissimā q̄ non adheret reb⁹ corporalib⁹,ꝛ quibusdā donationib⁹,vel factis. z stat potius in abstracto q̄ in ꝛcreto z hz plurimū iuris z magis q̄ alia possessio,quia reb⁹ corꝑeis non adheret, vt si eccle debeat annu⁹ census vel aliquid annuū in signū supiozitatis fm Bal.qui ita formalr dr in l.ij.in vij.col.C.de ser.z aqua. ¶ Circa tertiam
34 †diffinitionē Azo.quā gl.sequit. Adde q eā re,pbant Bart.z oēs q diffinit possessionē,put inesse ꝓducit,z dz diffiniri,put ē inesse ꝓducta. Nā apꝓhensio possessionis z alij modi acquirendi possess, non sunt ꝓprie possessio sicut nec mod⁹ acquirendi dñiū: puta vsucapio non est dñiū,vt est gl.in l.ij.j.ti.j. Cōfirmo q ꝑ ꝓba huius diffinitionis ponunt ꝓncipia ex qbus inesse ꝓducit possessio. Nā dū dr rei corꝑalis,est ꝓncipiū materiale z dū dr animi z corꝑis,est ꝓncipiū formale. Sꝛ adducrte,q ī ꝗiū fortiter obstat:q in illa ij.diffi.dr corꝑalis rei retentio. Pōdera illud ꝓbū retētio ꝑ q ꝑ ꝓ q loquit de possess. inesse ꝓducta: q si voluisset diffinire put ꝓducit inesse dixisset est rei corꝑalis apꝓhēsio,q illud q nondū est inesse deductū,nō ꝑt dici retineri,ꝛ bene apꝓhēdi. Nec obst.illa ꝓba corꝑis z animi.q ēt in possessione inesse ꝓducta retinēda,requirit corꝑ⁹ ad retinēdā naturalē,z aī⁹ ad retinēdā ciuilē.l.clā possidere. ſ.q ad nundi-
35 nas.j.eo. Et l.ꝛ.C.e. ¶ Circa diffinitionē Bar.† Adde q eam tz Ang.in repe.l.ſi qs.vj.ſ.dr̄ia.j.eo. Sal.in l.ꝛ.C.eo. do. Alex. hic. Istā diffinitionē Bar.re,pbāt Ang. Imo. Paul. de Cast. z Lu. Ro. hic p aliq̄ qb⁹ respondet.d. Alex. hic quē p te videas. ¶ Tu dic q diffinitio Bart.in effectu est eadē cū diffinitione Jo.quā.ś.tenui. Solū addit Bar,non ꝓhibite possideri que ꝓba non sunt in diffinitione Jo.ꝛ certe illa verba non sunt necessaria ꝑ q̄ qñ iuriſ.diffinit testim in l.j.ff.de teste. de eo q qs post mortē suā,non addit de quo sit licitū testari, cū ēt ibi res sacra z religiosa non possit in testō relinqui, nec multa alia de quib⁹ in l.apud Julianū.ſ.fi.ś.de le
Ga.j. Silr in diffinitione stipłonis posita in l.v.ſ.stipło.j.ś ꝓb. obl.vbi dr q est ꝓbor ꝙceptio quibus ꝓmittit se daturū non addit in diffinitione rē non ꝓhibitā cum ēt res sacra z religiosa non possint in stipłone deduci,l.inter stipulantē.ſ.sacram.ś ꝓb.obl. Unde inhabilitas rez superfluo videtur addi in diffi-a
nitione,cū semp diffinitio intelligatur loqui de habilibus,a ar gu.l.vt gradatim.ſ.vt z si lege.j.de mu.z ho.z l.j.cum glo.C.de sacrosc.ecc. Et sic teneas diffinitionē Joā. z in effectu diffinitio Bar.est eadē. ¶ Contra vtrāq diffinitionem fortiter obstat: q vtraq diffinitio quemt ēt detentationi non dico asinine,put rndet Bar.q̄ est meri facti. Sed dico de detentatione rei,q̄ quis hz authoritate iudicis, ibi em est ius insistendi in re non ꝓhibita possideri: q qui detinet rem authoritate iudicis,hz ius.l.si finita.ſ.si qs metu.ś.de dam.infe. Et tamē iste non possidet,sed detinet.l.iij.ſ.fi.j.eo. z l.cuz legati.j.ex qui.cau.in posſ. ea.l.j.ſ.q̄situm est.j.quoz lega.z q habeat ius vltra tex.in d.ſ. si quis metu.etiam ꝑ q hz pignus prętorium.l.ij.C.de prętо. pigu.leg.non est mirum.ś.de pig.act. Declarat glos.magistra. in l.j.in ꝓn.ś.de pign.act.ergo cum neutra istaꝝ diffinitionum, nec Joan.nec Bar. conuertatur cum omni suo diffinito put hz bona diffinitio.l.j.ſ.dolum.z ibi no.Bar.ś.de dolo.glo.in l. nihil aliud est hereditas,z in l.ſi.j.de verb.sig.z Bar.hic in prima oppo. Ergo neutra diffinitio est bona, q qui detinet rem authoritate iudicis,hz ius illam rem retinendi, vt dr Joann. Item hz ius insistendi rei,vt dr Bar.z tamen non est possessio.sed detentatio:vt expresse dicunt iura prędallega. ¶ Nec
36 difficultati quam mouet Ang.respondet.d. Alex.hic. q etiā detentatio est possessio large sumpta. l. stipulatio ista.ſ.hec quoqz.j.de verbo.obl.ca.causam.cum glo.de prescrip.z glo.in ſ.j.in verbo maxime.j.ead.l. Ideo hec diffinitio possessionis in genere etiam conuenit detentationi,nec per hoc dicitur vitiosa. ¶ Ista responsio mihi nullatenus plz, q aliud est possessio,aliud est detentatio,vt inquit tex.in l.iij.ſ.fin.j.eo.z in aliis iuribus.ś.allegatis. Item cum ista sit diffinitio, certe ex diffinitione sumitur ꝓpria significatio, vt declarat Bart. in l.omnes populi.ś.de iusti.z iur.in vij.q.vj.quęstionis principalis. ergo in ea non cadunt ꝓpria. ¶ Tu respondc q detentatio est facti vt firmat Bar.in ij.char.in ver si.quero quid iuris de detentatione, z ibi respondet ad d.l.si finito.ſ.si quis metu ibi dicetur. Pz q detentatio est quedam simplex custodia.l. cum legat.j.ex quib.cau.in pos.ea. Declarat Barto.j.circa fi. Ergo non est ius ꝓnunt in possessione: q ius quod est in possessione est aptum producere ciuiles effectus rone acq̄sitionis dominij per vsucapionem vel p prescriptionem,vel acquisitionis fructuum,vt.j.declarat Bar.dum diffinit in specie possessionem naturalem z possessionē ciuilē. Sed detentatio est q̄dā simplex custodia,vt dixi. Item Jo.in diffinitione addidit detinendi sibi. Sed in detentatione qs nō possidet sibi nisi quo ad
37 securitatem.l.si rem mobilem.in ꝓn. in ver.tibi,i.e. z ita habes expeditam totam sedam partem. ¶ In ea.gl.ad fi.habes q res mobiles non dñr ꝓprie possideri. idem tz gl.in l.j.in gl.j. C.vti poss.z gl.in l.j.j.vtrobi. Istam ꝙclusionem glo.reprehendit Dy. Bar. Alb.z ceteri doct.per aliqua fundamenta de quib⁹ hic per Bar. Sed aduerte ad vnum fundamentum Bar.dum facit talem ꝙsequentiam, Ꝓ rebus mobilibus competit interdictum vtrobi:ergo res mobiles ꝓprie possidentur. Repro bar do. Alex. q ista non est bona ꝙsequentia,nam ꝓ rebus incorporalibus ꝙcedit interdictum retinende. z sic interdictum vti possid.l.quoties secunda.ff.de serui.titu.generali.z l.j.in ꝓncip.j.vti poss. Et tamen non ꝓprie possidentur.l.ij.in princi. j.eo.z l.sequitur.ſ.si viam.j.de vsuc. ¶ Tu defende clare Bar
38 to.†q ꝑ seruitutibus,z sic ꝓ incorporalibus, non datur interdictum simpliciter z ꝓprie,sed cum nota impropꝛietatis veluti possessorium,ita est tex.in l.penul.in fi.ś.de serui. Sed ꝓ rebus mobilibus datur interdictum retinende ꝓprie. sine nota impropꝛietatis.l.j.j.vtrobi.allegata per Bar.z ſ.retinende. insist.de interdict. ¶ Ego reprobo aliud fundamentum Dy. quod sequitur Bar.dum dr res mobiles vsucapiuntur.l.vnic. C.de vsucap.transfor. Sed sine possessione non ꝓcedit vsucapio.l.sine possessione.j.ti.j. Ergo res mobiles ꝓprie possidentur. Ista argumentatio,ꝛ ceteri eaz sequantur. non est bona, 39
q̄ incorporalia,z sic seruitutes prescribuntur.l.seruitutes.magna.z ibi gl.magistra.ś.de seru.z l.j.z ij.vbi gl.z Bar.C.eo.z tamē in eis non cadit ꝓprie possessio.l.seruus.ſ.incorpales.ś.ti. z d.l.sequitur.ſ.si viam.j.titu.j. ¶ Pro cōi opi. Adde bene facere

cere ter.in l.j.ff.de fur.z in §.j.instit.de oblig.q̃ ex delic.vbi ponitur diffinitio furti qđ est ꝟtrectatio rei aliene fraudulosa gr̃a ipsius rei,vel vsus eius vel possessionis sue.Nam furtum solum cadit in rebus mobilib⁹, §.cum autem.instit.de vsuca.z ibi in diffinitione ðr eē possessio
4a rei mobilis.z⁹ in diffinitione verba ꝓprie ponuntur. vt declarat Bar.in l.omnes populi.ff.de iust.z iur.in ff.q.vi.qſt.ꝓnc.ad fi. ¶Tenendo cõem opi.q̃ glo. quomodo ꝛ̃ndebimus ad fundamentum gl.de allusione vocabuli: q⁹ pedum positio non cadit in rebus mobilibus.¶Rñdet Bart.q⁹ vbi habemus diffinitionem magis attenditur diffinitio,q̃ allusio vocabuli z⁹ps in testõ,vt hic p eum cum quo oēs transeunt.¶Sed tu caue,q⁹ non habemus diffinitionem possessionis traditam a legislatore sicut habemus in testõ, vbi legislator ponit z allusionem z diffinitionem,sicut etiam in furto iurisconsulti ponit allusionem z diffinitionem in d.l.j.ff.de fur.in d.§.j.instit.de obl.q̃ ex deli. Vtrũq̃ ꝓcederet arg.ab etymologia vocabuli: q⁹ semper posset magistraliter fieri diffinitio q̃ infinitos text. quos allegaui.§. in ff.par.glo.¶Unde aduerte q⁹ alia rñsio ꝑt colligi ex fundamentis Bar.possumus dicere q⁹ ter.noster non stetit in simplici allusione,sed subdit.q⁹ naturaliter tenetur quod est generale ad oēm actum tenēdi.Item subdit q̃ terre,marive capiuntur. z sic exꝑsse loquitur de mobilibus.Item in §.j.ea.l.ðr in manu posuerit.Et sic sufficit quocunq; actu corporeo teneatur.z sic pedum positio capitur p quocunq; actu corporeo, non solum si possessio apꝑhendatur pedibus: sed etiam si manibus, aut aspectu,seu oculis.l.quod meo,§.si venditorem.vbi gl.j.e. z tu vltra Bar.Pondera ter. in dictione quasi dum ðr⁹ duz quasi positio.z sic non simpliciter dixit pedum positio.z illa dictio quasi rñr est nota impꝛopꝛietatis,vt dixi.s.in ff.par.gl.¶Ista
41 ꝛ̃clo doc.facit in practica ad q.qđ si testator legat Titio possessiones suas vel possessionem rex suarum, vel aliqs vendit oēs possessiones suas: q⁹ intelligitur etiam de mobilibus nedum de immobilibus, cum etiam res mobiles ꝓprie possideantur fm cõem opi.s.relatam. Et ita alias fuit determinatum in ꝛ̃tingentia facti vltra montes,put refert Bar. in l.vprem.§.legauerat.s.de leg.iij.z ita etiam tz Jac.de Ra.¶Adde ter.in l.j.z ibi gl.j.C.de com.re.alie.q̃uis ꝛ̃ium teneat Alb. de Ros.sibi ꝛ̃ius hic per l.j.z l.rura.C.de omni agro deser.lib. xi.Idem tz Bul.de Cu.in l.iz.C.de acq.pos.p dicta iura.z per l.filij.§.fi.j.ad muni.z l.ij.C.de fideius.mino. z Lab execution. C.quo.app.non recip.in quibus iuribus possessio intelligr de immobilibus.Sed ibi in dictis iuribus illud est ꝓp subiectã materiam.¶Veritas tñ est qđ ex cõi⁹ vsu loquendi, qui in om-
42 ni materia ꝑtur cuicunq; ꝓprie signationi,vt est glo.not.in l.libro.z.ij.q⁹ tñ cassius.s.de leg.iij. dixi alias plene in rub.s.de ope.no.nun. Appellone possessionum intelliguntur res immobiles:ideo in qđicta intelligeretur de immobilibus: q⁹ res mobiles penes vsum loquendi cõem non capiuntur p possessionibus,z ita tenent Cy.z Bal.in l.fi.ad fi.C.de compen.Bar. in d.l.vprem.§.legauerat.in fi.Bal.in l.j.ff.de ſta.ho. Rayn.in d.l.filij.§.fi.z do.Aler.hic,z ita habetis expeditam gl.j. ¶Capio gl.ij.in verbo q⁹ naturaliter ista gl.ponit vnde habuit origine,z qualr pdatur possessio.Et ponit ꝓncipium z finē, z sic alpha z o.Unde diuiditur in duas par.ꝓncip.In ꝑma declarando ter.effectualr ponit a quo iure ꝓcessit possessio.In q̃ Bar. facit tertiam q.ꝓinc.In scda p viam not. q̃rit qualiter perdat possessio.z ponit quatuor opin.secunda ibi.Item no.qđ ex eo,
43 ¶Prima pars gl.est clara.z vult qđ possessio sit inducta ðr iure naturali primeuo. Intellige non de eo quod est cõe oib⁹ animãtibus,q⁹ fere non possunt possidere. sed intellige ius naturale,ꝓ iuregen.put semper intellr.qñ rcfertur ad rõnes.§. singulor.instit.de re. di. z ita declarat.j.gl.magna in verbo,ait, z gl.in l.iz.C.eo.Item intellige qđ est introducta de iure gentiũ scdario,quo iure status seruitutis est annichilatus,l.ex hoc iure.s.d instit.z iur.Serui.n.sunt capaces eor q̃ sunt de primo iure gentium puta oblonis naturalis.l.si id quod.z ibi Barto.z alij declarant.s.de cond.inde. z tñ non sunt capaces possessionis.l.qđ seruus.j.eo.Hoc etiam ꝓbatur in hoc ter. vbi ðr⁹ dñium cepit ab illa naturali possess. sed dñia fuerunt inuenta a iure gentium scdario.d.l.ex hoc iure.Et circa hoc latius insistit Are.z Mod.senen.z ego als tetigi,sed non expedit:q⁹ non est materia nr̃a,sed d.l.si id qđ. Scda pars ꝓncipalis subdiuiditur in octo particulas.In ꝑma p viam no. q̃rit qualr possessio naturalis admittatur.Et ponit ꝑmã opi.antiquo rep̃batã a rege.In scda ponit scdam opi.Bla.z Bzo.q̃ illã opi.op.z soluit. In tertia ponit opi.Aldrici.In quarta ponit distinc. Jo.quadrimembr⁹ ab oibus cõiter appbatã, z duo ꝑma membra expedit. In quinta circa illa duo membra formal duas qđ. In sexta expedit alia duo mẽbra.In septima q̃rit de rõne diuersitatis inter duos primos casus ꝛ̃e in eis p exitum a possessione pdat naturalis possessio:z secus sit in alijs duobus:z vr̃ assignare tres rõnes.In octaua z vltima ponit de ciuili pos. qualiter amittatur:z sic qualr retineatur.Infert.ido duas eē possessiones:scda ibi.q̃ Bla.z Bzo.dñt.tertia ibi.Adr.dixit.quarta ibi:tu distingue fm Jo.quinta ibi: sed quid si non est ꝓspectus.sexta ibi:si aũt p alĩ.septima ibi:sed quare retinet. octaua z vltima est ibi:z hec ola de naturali. Et hanc scdam partem ꝓncipalem illius scdę glo.ꝓsequere.vt p Bar.in v.q.ꝓncipa.in vlti col.vbi post gl.reꝓbat tres primas opin. relatas in glos.
44 ¶Adde circa tertiã opi.Aldri. ingꝝtum ðr⁹ q⁹ naturalis z ciuilis simul eē non possunt.Bar.q̃ per verba aliqualr obscura ðr⁹ q⁹ istud ꝑt eē assumendo ciuilem z naturalem ꝓprie: prout ipse tz in l.ij. q.ꝓncipa. vbi tz naturalem possessionem ꝓprie eē illam que est apud vsufructuarius z similes z sic capiendo possessionem naturalē ꝑ illa formali que est apud vsufructuarium q̃ possidet naturaliter.l.naturalr.in ꝑn.j.eo. ꝓprie tamen autem possidet ciuiliter.l.sciendum.in ꝑnc.§.qui satisdia. cogã. declarat glo.in l.iij.§.ex ꝛ̃io.j.eo. Sicut ergo vsufructus formalis qui est seruitutis personalis.l.qui vsumfructũ.j.de ver. obli. non potest eē apud directum dñium.l.vti frui. in ꝑnc.§. si vsufr.pet.z l.in re cõi.s.de ser. vrb. pred. Ita possessio naturalis formalis que est apud vsufructuarium non põt esse simul cum ciuili:que est apud ꝓprietarium:q̃ sicut non datur ꝯcursus ꝓprietatis cum vsufructu formali: ita non datur concursus possessionis naturalis formalis simul cum ciuili. Sed capiendo ciuilem z naturalem possessionem large z impꝛprie: vt ipse Bar.capit nihil repugnat:quin possint simul concurrere,put tz glo.hic in quarta opp.Jo.Sicut etiam ꝯcurrunt naturalis z ciuilis obło.Iaurisgen.§.itur nuda.s.de pac. ¶Circa quartam opin.Jo.quadrimembrem quam Bar.tñ commendat:z ðr eē verã:z sine aliqua reprehensione ꝓcedere: z quod ꝓsequendo quatuor casus ita perfectissime loquitur q⁹ addictione non indiget.z ita Bart.z scriben.parum aut nihil addunt,sed simpliciter transeunt cum ista opin. idem tñ glo. z doct.
45 l.C.eo.¶†Aduerte tz,Bart.z oēs indifferenter transeunt q⁹ quando possessio naturalis est iuncta simul cum ciuili,siue qs possideat vtramq; p se,siue p alium ereundo de fundo: q non fit in ꝓspectu per r.milliaria,nec fit in ꝓpinquo qđ natũralem possessionem eo qñ naturalis est simul iuncta cum ciuili tunc illa naturalis non ꝑtinet animo,sed regritur corpus. l.iz.C.eo.z l.clam possidere.§.qui ad nundinas.j.eo. Secus qñ est naturalis sola q⁹ illa retinet solo animo:z sic ereundo de fundo ꝗuis non fit in ꝓspectu ad r.milliaria,nec ꝓpter⁹ illam ñõ qđit, sed retinet animo,vt est ter.in l.iij.§.vnde vi.C.de vi z vi arma.
¶Ubi nullatenus plz ista differentia glo.z doc. z vr̃ ꝯ oēm a rõnem mundi.Unde non credo q⁹ fit differentia an naturalis z ciuilis fiat simul iuncte,an naturalis sit de per se: q⁹ vtroq; casu credo q⁹ retineatur etiam naturalis animo,siis ali⁹ terti⁹ ipsam possessionez ingrediatur, q⁹ tunc bene verꝝ est amitti naturalem, ita punctualr loquitur text. in d.l.clam possidere.§.q ad nundinas.z ratio est:q⁹ tunc duo non possunt eandem rez naturalr insolidum possidere,etiam diuersis ꝗtatibus: puta vnum iuste,alium iniuste,vt est ter.in l.iij.§.ex ꝛ̃io. in vers.quẽ Labeo.j.e.Sed ex iusta causa non vide o qđ obstet quare naturalis iuncta cum ciuili non retineatur aio ꝑ exituz possessionis.Moueor fundamento q̃ Bart.z doc.reꝓbant duas opin. ꝓcedentes in qb⁹ exitus de possessione non est cã p Unde possessionis.l.si id qđ.§.j.z §.fin.j.eo.z d.l.clã possidere.ij.fi. q⁹ solo aio retinetur.d.l.iz.C.eod. q⁹ in pdenda possessione requiritur ai⁹.l.iij.in amittenda.z l.quemadmodum.j.eo, vnde iz definat desistere in re:non tñ p hoc hz animum pdendi: ergo eam non pdit.ista rõ militat etiam qñ naturalis est iuncta cũ ciuili,z nõ ꝑsumit⁹ animus pdendi: cũ nemo ꝑsumatur iactare suum.l.cuz
46 de indebito.in ꝑn.s.de.pb. ¶†Scdo moueor:q⁹ opi.communis videtur eē ꝯ oēm rationē mundi. Nam planũ est q⁹ ciuilis sola magis ꝓ alia retinetur aio.d.l.clam possidere.§.fi. z d.l.iz. z hic in ista gl.in fi. Itē naturalis sola retinet aio.d.l.iij.§.vnde vi.j.de vi z vi ar.z hic in gl.z isti duo casus procedunt sine scrupulo:ergo multo fortius,quando naturalis est iuncta cũ ciuili,deberet retineri aio ratione vnionis z coniunctionis:q̃ vnio dz hr̃e effectum retentionis aio. Sicut in filĩ substitutio pupillaris non trãsmittit⁹ quando substitut⁹ moriꝝ ante pupillũ. l.si ex plurib⁹.s.d suis z legi. Et tamẽ q⁹ substitutio pupillaris ẽ vnica cũ iure accrescendi, tunc ꝓp vnionẽ trãsmittit⁹: q̃ alias transmitteret:vt est ter.sing.in l.q patri.s.de acq.her.Sic⁹ institutio ꝛ̃ditionalis:non transmittit⁹ ad hr̃edes: si institutus moriaꝝ ante euentum ꝛ̃ditionis.l.vnica.§.finaũt aliquid sub ꝛ̃ditione.C.de cadu.tol. Et tamen pars institutionis ꝛ̃ditionalis iuncta cũ iure accrescẽdi bene transmittit⁹: vt est tex.sing.in l.q

¶Er cõi. Adde Soci. in l. gall⁹.§.si ci⁹. col.fi.v.z no. circa hũc ꝛ̃munẽ vsum. s.de lib. z posthu. Adde Aler.in §.r. col.ij.ff.ij. qđ dictũ est in j. vol.

er duabus,in prin.cum gl.fin intellectū Bar.ſ.de acq.her. ec ce qualr vino opatur illud qđ p ſe non hr̄ locum ergo quādo poſſeſſio naturalis,ſit iūcta ciuili ratione vtilitis deberet for tius retineri aio,q̄ quando eſt ſola naturalis de p ſe q̄ tamen retinetur.aio. ¶Confirmatur z fortius qz ſi vnio p̄t opari in vnito ꝫ naturaz vniti vt dictis iuribus. q̄to fortius ꝫſeruabit naturam vniti.z ſic poſſeſſionis naturalis vnite cum ciuili, p rlam.l.patre furioſo.ſ.de his q̄ ſunt ſui vel alie.iur.z c.quēad modum.de iureiurā. ¶Tertio mouebat qz non p̄t reddi bona ratio diuerſitatis inter vnū caſum z alium,ſre naturalis quan do eſt ſola retinet animo , z non q̄ eſt iuncta cum ciuili. Nec ob.ratio diuerſitatis q̄ aſſignat iſta gl.in pe.par. Et Barto.z oēs ſequunt q̄ q̄ naturalis eſt iuncta cum ciuili,ai⁹ ſatis opa tur circa retentionem ciuilis.ideo nihil opat circa naturalem. ſecus quando eſt ſola naturalis tunc ai⁹ opatur in ea retinen
47 da,qz aliud opari non p̄t. ¶Confirmat Bart.z Alb.qz aius non operatur in retentione duaz poſſeſſionum. arg.l.q6 La beo.ſ.de ꝫpenſ.vbi de vna q̄titate p̄t qs plures ꝫpenſationes opponere,ſicut nec res iudicata circa vnū actū p̄t opari circa alium ſm Bar. ¶Iſta ratio gl.z doc.nihil penitus vz. z hoc oſtendo ad oculuz z intellm.Qz ſi quis hz multas ciuiles poſ ſeſſiones ſolas,z multas naturales ſolas in multis alijs locis, oēs retinet aio,lz ſint in abſentia:ergo apparet q̄ imo ai⁹ opa tur retentione plurium poſſeſ.ergo ratio gl. z doc.non eſt ve ra.Si dicis ai⁹ bene p̄t operari circa plures poſſeſ.q̄ non diffe rant ſpecie,ſed numero,vt in plurib⁹ ciuilibus , vel in plurib⁹ naturalibus,ſz non in plurib⁹ poſſeſſionibus q̄ differant ſpe cie z numero,vt in naturali z ciuili q̄ ſunt ſimul iuncte qz dico iſtud apte tolli p d.l.qđ Labeo.ſ.de ꝫpen.allega.p Barto. Item ille plures naturales ſole ille ciuiles ſole in diuerſis lo cis differunt inter ſe z ſpecie z numero. ¶Preterea qđ ratio gl.z doc.non ſit vera pz euidenter, qz ai⁹ magis opatur z ma gis fatigat in retinendo multas ciuiles in multis locis.z mul tas naturales in alijs multis locis,q̄ vna naturalē iunctaz cū ciuili cū ſit in eo loco. ¶Non omitto q̄ Mod.ſenen.aſſignat hic aliā rōnem diuerſitatis z qđē ſubtilē z colorē atam:qz q̄ eſt naturalis z ciuilis ſimul. Ideo eriens de fundo non retinet na turaiē ſolo aio,eo qz lex z natura nihil opantur fruſtra.l.q bis idem,j.de ver.obl.l.hec ſtipl'o.ſ.diuus . cum ſi.j.vt lega.no.ca. Sed retentio talis naturalis nullius eſſet effectus, z nullius vtilitatis.Pz qz omiſſio naturalis non affert aliqđ p̄iudiciuz. d.l.lz.in fi.z d.l.clam poſſidere.ſ.qui ad nundinas.eo qz ciuilis ſola eſt illa q̄ operatur iuris effectus : puta p̄ſcriptionis, z ſic acquiſitionis dñij. Itē acquiſitionis fructuū.vt declarat gl.z ibi oēs in l.iij.ſ.er ꝫuio.j.e. lz q̄ eſt naturalis ſola, illa bene o perat ciuiles effectus,vt declarat Bart.hic in ij.q.p̄n. ¶Et ſi
48 diceres† q̄ imo talis naturalis p̄t eſſe vtilis,eo qz p̄nceps ſine cā poſſet tollere ciuilem tanq̄ inductā a lege ciuili:non tñ poſ ſet tollere naturalē inductam a iuregentiū.ſm gl.z doct.in l.ſi. C.ſi ꝫ ius vel vti.pub.z in c.q̄ in eccl'ā.de ꝫſti.q̄ vtilitatē ꝫſi derat Are.hic ad aliud ppoſitum.Qz rñdet Mod.ſenen.du plr.Primo q̄ ex quo talis naturalis eſt parui p̄iudicij.vt dixi: p̄t tolli a p̄ncipe ſine cā lz ſit de iuregen.arg.l. quoties.C.de p̄ci. impe.offe.ſm doc.in d.c.q̄ in eccl'az. Scdo rñdēt. q̄ ex q̄ iſtud dependet a ptāte p̄ncipis non eſt in ꝫſideratione q̄ ad iuris diſpoſitionem.l.iij.ſ.j.ſ.de fidei.lib.z l.apud Julianū.ſ.fi.j.de lega.j. ¶Iſta ratio diuerſitatis lz ſubtilis tñ non eſt bona:qz ea attenta non eſſet dare apud aliquē naturalē z ciuilem poſ ſeſſionem ſik qz fruſtratorie diſponeret de naturali ex quo ciui lis ſola opatur iuris effectus.Et tamen h̄ eſt notorie falſuz qz quis p̄t hr̄e naturalem z ciuilem poſſeſ. ſimul p ſe vel p alium, vt hic glo. Modo arguat' ſic a p̄ncipio lz fruſtratorie inducit naturalem ſik cum ciuili vbi naturalis nihil opat ergo facili⁹ dz ſic inductam ꝫſeruare p rlam.d.l.patre furioſo.Preterea lz naturalis non ſit vtilis quo ad p̄ſcriptionem:qz ciuilis eſt illa q̄ cāt p̄ſcriptionez vel vſucapionē, vt p Bar.z doc.in l.iij.ſ.ex ꝫuio.j.eo.z in l ſi vt certo.ſ.nunc videndū.ſ.2mo.Tamen p̄t eſſe vtilis quo ad alia plura. Nam vtile eſt plura iura habere, ſ.naturalem z ciuilē:z qz renunciando vni non cenſet' alij renū ciare.l.ſi domus.de ſer.vrb.p̄d.z ſic ꝫcludo ꝫ gl.Bart.z oēs q̄ ſiue naturalis ſit ſola,ſiue ſit iuncta cum ciuili q̄ retineat aio:
49 nec video aliquid vigere in oppoſitū. ¶Ultimo in q̄tum iſta gl.in fi.ſt q̄ poſſeſſio ciuilis ſemper retinetur aio quocūqz va dat q̄ eam hz. Iſta ꝫclo eſt vtilis in p̄tica: qz donec dñs ab ſens retinet ciuilem poſſeſſionē rei q̄ eſt in abſentia interim a lius naturalr poſſidens non p̄t p̄ſcribere. Et ſic donec abſens retinet ciuilē aio,ꝫ eum nunq̄ p̄ſcribitur glo.eſt ſolē.z valde ſignanda in l.j.in gl.mag.ad fi.C.de ſer.fug.z ibi Bar.z alij cir ca fi.ad hoc multū no.z ꝫmendant illam gl.idem tz Bart. in l. ceſſus.in iij.col.j.de vſuca.d.Abb. in c. vigilanti.in j.col.de p̄ ſcrip.z eſt ſimilis gl.in ſ.ſed aliquando.inſti.de vſuc.z in l.male agitur.in gl.mag.circa med.C.de preſcrip.xxx.vel xl.annozum.
50 ¶Iſta doctr.† eſt valde vtilis in materia p̄ſcriptionū qñ alle gatur p̄ſcriptio ꝫ aliquem q̄ dz ꝫpleta. Ad eam ercludendam habes replicare q̄ dñs ſemp retinuit ciuilē poſſeſſionē aio lz abſens. Ergo interim ꝫ eum non potuit aliqua p̄ſcriptio cur
51 rere. ¶† Et ſi dicis quando ergo iſte poſſidens incipiet p̄ſcri bere ꝫ ciuilr poſſidentē. Dic quādo ille deſinet ciuilr poſſidere z non ante.vt eſt ibi gl.valde no.z ſic quādo ſaltē erit elapſuz longum tp̄s,z ſic ſpacū,r.an. ad hoc vt p̄reſumat obliuio.l.pe regre.in p̄n.j.e. Nā iſto modo admittit illa ciuilis poſſeſ.gl. eſt in l.ſi de eo.ſ.j.z ibi Bar.vbi dicā.j.eo.glo.not.z magiſtra.in l. furtum.ſ.j.j.de vſuc.z in d.l.lz.z ibi Bal.z Ang.C.eo. dixi ple
52 nius in d.l.j.C.de ſer.fug.vbi videas. ¶Item circa iſtā gl.† po nentem qualr pdatur poſſeſſio,aduerte q̄ rebellio ſubditoū non p̄iuat p̄ncipē vel ſupiorem poſſeſſione niſi ſubditi eum actualr expellerent de terris vel caperent z ponerent in carce rib⁹.l.j.ſ.pen.j.de vi z vi ar.z l.moueoz.C.ſi ſer.expoz.vene. ita egregie tz Bal.in l.ij.C.de ſer.z aqua. in r.col.in iij.q.ad ſi. quē ſequit' d. Aler.in ꝫſi.xciij. v. vol.incip. viſis z ſepi⁹ recenſitis. in j.z v.col.qđ valde ſigna.Et iſtam gl.q̄rit Bar. an habens co⁹ poralē poſſeſ. eam pdat exeundo fundum an vero eā retineat aio,dic vt hic p eum. Item q̄rit Bar.an detentatio retineatur
53 aio.ꝫcludit q̄ ſic durante cuſtodia. ¶Et p h.d.† Angel.fuiſſe determinatum Floz.q̄ miſſus in poſſeſſionē ex p̄mo decreto q dz detentatoz z non poſſeſſoz.l.iij.ſ.fi.z l.ſi quis ante.j.eo.retinet eam aio.Et iō lz iteterit p plures annos q̄ ad eam non ac ceſſerit p̄t petere ſe immitti ex ſecundo decreto qz p̄mā miſſionem aio retinuit.Idem tenent Ang.z Jmo.in l. ſi finita.ſ.ſi quis metu.ſ.de dam.infec.vbi ēt p Bar.p illum ter.idem not. qđ hic.ita ēt tz Ang.in l.clā poſſidere.ſ.j.in ij.col.z in l.ſi qs vi. ſ.dr̄ia.z in l.peregre.ſ.fi.j.eo. ¶Sed tu aduerte q̄ ter.in d.ſ.ſi quis metu.ponderatus p Bart. z ſcriben. hic z ibi,non loquit in ſimplici detētatione:puta coloni,vel inquilini:ſed loquitur in miſſione ex p̄mo decreto q̄ hz aliquid iuris.cum cauſet p torium pignus.l.j.C.de p̄et. pig.z l.non eſt mirum. j.de pign. act.Et ita rñdet ipſemet Barto.hic in ij.char.dum querit an detentatio ſit factum vel ius. ¶Capio gl.in verbo ait.que era minat quotuplex ſit poſſeſſio,an due an vna. Diuiditur magi ſtralr in quatuoz partes. In p̄ma declarando ter. ponit p̄ma opi.Pla.z Azo.q̄ vna tm̄ ſit poſſeſſio.ſ.naturalis. In ſe cunda ponit ſcam opi.Jo.q̄ app̄obat q̄ due ſunt poſſeſſio nes.ſ.naturalis z ciuilis. In iij.opp.de l.lz.C.eo.z duplr reſpō det vno modo.ſm opi.Jo,alio modo ſm opi.Placen.z Azo. In iiij.ponit aliud fundamentum ꝫ Azo.p quod ſequitur opi nio Jo,ſcda ibi,at Jo.z alij tertia ibi q̄ ergo dz.quarta z vltia
54 ma eſt ibi ſi aūt me abſente. ¶In ea.glo.†ad fi.p̄o clara intel ligentia glo.reaſſumo in dubium quotuplex eſt poſſeſſio in gl. ponuntur due opin,Prima eſt opin.Pla.z Azo.q̄ vna tm̄ ſit poſſeſſio.ſ.naturalis.iſtam opi.app̄obat gl.in l.lz.C.eo.z gloſ. in l.ſi vt certo.ſ.ſi duobus vehiculum.ſ.2mo. In ſumma ergo vna eſt poſſeſſio naturalis inducta a iuregentium,q̄ p̄t dici ci uilis app̄obatione z ex tentione.Et iſtam hz poſſidens duz in re naturalr inſiſtit.z eam retinet dū ſe abſentat a re,miſterio iu ris ciuilis. ¶Iſtam opi.late defendit inſignis doc.do.Pe.de Ber.u.z ſequitur do.Jac.puteus hic p plura lz leuia funda menta. Ultra eos omiſſis leuib⁹ p iſta opi.ſtringit text.in l.iij. ſ.genera.j.e.in p̄.z in ſumma.vnuz eſt genus poſſeſſionis z ſic
55 vna ſpecies. † Nam illud q̄ eſt ſpecies apud logicos z p̄dicat de pluribus indiuiduis , vt hō apud legiſtas dz genus,vt de clarat Bar.in l.iij.ſ.mutui datio.ſ.ſi cert.peta.z in l.Meui⁹.ſ. duob⁹.ſ.de leg.ij.z in l.legato generalr.ſ.de lega.j.Cū ergo ibi ibi dicatur q̄ poſſeſſionis vnū eſt genus:eſt ac ſi diriſſet vna ē ſpēs q̄ p̄dicat de multis indiuiduis.ſ.p emptoꝛ,p hr̄de,p do nato,p dote,z ſiſibus ergo ibi eſt ter.apertus p opin. Plac.z Azo.q̄ poſſeſſionis vna ē ſpēs z non due. ¶Sz reſpōde ſm Bar.z doc.ibi q̄ ille ter.vult dicere q̄ ē poſſeſſio in gñe ſicut z repit' actio in gñe. Et illa poſſeſſio in gñe diuidit p ſpēs vnde Bar.ſ.diffuiuit p̄mo poſſeſſionē in genere:poſtea i hac gl.diſ finiuit q̄libet eius ſpēz.Nec eſt ver q̄ illa.ſ.p herede,p empto re,p donato,vel p dote , ſint indiuidua ſpeciei imo ſunt cāe z modi acquirendi poſſeſ.z ſic q̄litates,ſeu accidentia,q̄ non fa ciunt res differre ſpecie.vt hic p Bar.z j.dicet. ¶Scda ē opi. Jo.q̄ dupler eſt poſſeſſio:naturalis z ciuilis,p̄o qua Dyn.in rſa ſiue poſſeſſione,de reg.iur.lib.vj.vbi diſputat iſtum paſſuz. allegat duos bonos ter.ſ.in l.ij.ſ.qđ vulgo.j.p herede.in ꝓbo poſſeſſio non ſolum naturalis,ſz ēt ciuilis,z text.in l.j.ſ.deūcia tur in ꝓbo ſiue ciuilr ſiue naturalr.j.de vi z vi ar.z eſt ſiſis ter. in l.ij.ſ.fi.in ꝓbo non ſolū eū qui ciuilr ſz eū qui naturalr.ſ.ad exhiben.Et ōt Ant.hic q̄ alia iura loquunt p aduerb.ſ.ciuilis

ter,nam

ter, naturaliter. Sed text. in. d. §. quod vulgo loquit p noia. s.
56 ciuilis z naturalis. q† nomina significant subtātiā vt dicunt
grāmatici z no. in rub. z. de rei vend. Tu dic q et text. in. d. l.
j. §. deñcitur. non solū dicit per aduerbia qui possidet sine na-
turalit sine ciuiliter, ſz subdit: nā z naturalis possessio z p suo
illa p3o suo est significatiua vsucapiōis, z sic ciuilis possessio-
nis. q2 ciuilis est illa q caulat vsucapionē, vt hic p Bar. Sed
Bar. rñdet q q2 illa iura nihil facīt, q2 appellāt nr̄alē posse-
sionē. i. detētationē. Et ſz Bar. nō ꝓbet istā ſo. que vr̄ esse viole
ta ad illū tex. Tu pōt ꝓbare p tex. in. d. l. ij. §. qd. vulgo in illa-
tiōe. vbi loquit de colono z depositario qui dicunt detinere. l.
ſz. §. rei depositę. ff. de positi. z ic illatio ostēdit illū tex. log de
detentatione. ita voluit dicere. ¶ Sed tu aduerte q2 gl. ibi ſz i
p2in. ponat istā rēsponsionē tñ finaliter intelligit q de ille text.
loquat de tentatiōe imp2o2ie. Nā tex. ibi dat regulā, qđ pos
sessio naturalis vt ciuilis nō pōt mutari nisi superueniēte ista
cā. Et p3 infert q colon⁹ z depositari⁹ q detinet, nō ꝓnt se cō
stituere possessores nisi noua causa supueniat. Et sic iuriscō.
ibi arguita fortiori, q2 u habēs verā possessionē ñ pōt sibi mu
tare causā possessionis, a fortiori sequit q min⁹ potertit habēs
tenutā, vt colonus z depositarius. Et ita arguit tex. in. l. nō so
lū. §. j. in fi. j. tit. j. ¶ Preterea z fortī⁹ q ista fol. Bar. ad. d.
l. j. §. deñcit nullatenus possit defendi: p3. j. q ibi dū loquit de
naturali possessione intelligat. i. de tētatione vt dicit Bar. istō.
nullo mō pōt stare. Nā ter ibi dicit q naturalis possessio z p3o
suo z sic ciuilis. ad illud interdictū pertinet. Et sic ſz intellec
tū Bar. ille qui hz detentationē ñ deñciat haberet interdictū.
Sed istud est ez3 esse ꝫ illū tex. in. fi. dum dicit nō tñ colon⁹.
Ego so. Bar nullaten⁹ ꝓcedere pōt: ergo ibi sunt text. clari z
inexitabiles q due sint possessiones naturalis z ciuilis. Sed o
p3o opi. Jo bene facit tex. in. l. quemadmodū. j. co. vbi dicit
tex. quēadmodū nulla possessio sine corpore z animo pōt acqui-
ita econtra nulla possessio pōt perdi nisi in qua vtrūq; in ꝫiunz
si pondera dū tex. dict nulla possessio. Nā si vna tm̄ esse posses
sio, male diceret nulla q plures possess. ꝓsupponit. ¶ Tertio
bene facit q2 naturalis possessio non sufficit ad ꝓscribendū. l.
acquiritur in fi. §. tit. j. ergo op3 ꝓsupponere aliā ciuilē q quā
ꝓscribat. l. q fundū. in p2in. z ibi gl. ꝓ emp. ¶ Tertia fuit
opin. Bar. qui dicit q antiqui z Mod. multū deuiarūt a tra
mite iuris in hac materia. Unde ipse pōt tres, species sub
stantificas possessionis: vna est ciuilis: alia naturalis q̄ hz vsu
fructuarius z similes. l. naturaliter. i p2inc. j. e. z. l. acgrit. ſ.
tit. j. Alia est corpozalis q̄ hz ingressū⁹ possessionē dño absēte.
l. clā possidere. §. fina. l. ſi id q. § ſi. j. e. Et ista doctrina ꝓcēſſit
a capite Bar. ſz do. Alex. ¶ Adde circa pmā speciē iq̄tū
Bar. diffinit ciuilē possessionē q nō vr̄ bona diffinitio: q2 qñ
quis dedit rē alteri. in feudū vl emphyteusim clarū ē q ipse
retinet ciuilē possessionē, cū retineat directū dñiū. l. sciēdū. §.
j. in versū. Itē q lolā. ꝓ tetatē. ff. qui satisda. cog. et tñ hz ba
beat ciuilē possessionē, nō hz ius inſistēdi rei, duráte feudo vel
emphyteusi illius. Et sic ista diffinitio Bar. non vr̄ bona: q2
cōuertit cū quolibet diffinito vt diri in gl. j. ¶ Nec ob obst. ſi
diceres qđ ciuilius possessio. q̄ hz directus dñs, nō pōt ꝓdu
cere ciuiles effectus acquisitiōis. veri dominij mediāte ꝓscri-
ptione cū sit dñs. l. sequit. §. lana. j. de vsuca. Quia respondet
Bart. met. hic in ij. oppo. q posset esse q ꝓtuaret dñs z reti-
neret possessionē i calibus in quibus trasfert dñiū, sine posse-
ssione. l. cū duob⁹. §. idē respōdet. ff. p socio. z. l. fi. C. de fac. sanc.
Illa. e. pōt ꝓducere vsucapionē et ꝓscriptionē z sic ē apta
nata ꝓducere ciuiles effectus z sic diffinitio Bar. nō vr̄ bona.
57 ¶ † Do. ñ diligēter illud q singulariter vult Bar. nec alibi
tactū reperio quod vtile dominū qđ acquirit p ꝓscriptionez:
q2 ꝫiat directo dño dz esse verū dñiū Dec⁹ ē in vtili dñio qđ
recognoscit z fatet directū dñiū, vt est illud q hz emphyteu-
ta vasallus superficiari⁹ z similes: q2 istud nō est verū dñiuz.
Bene facit q2 q ꝓscribit occidit directū dñiū q erat apō anti
quū dñiū. Ita dicit gl. in. l. ſi edes mee. j. in fi. ff. de seruitu. vrb.
pdio. et in. l. ij. §. ex plurib⁹ in verbo possideo in fi. j. e. Meri
to cū sit potenti⁹ directo q occidit. satis dz cōsequi verū dñi
um. sec⁹ est in dñio vtili; subalterno q fatet z recognoscit di-
rectū dñiū. Et qđ habētes vtile dñiū sub alio nō dicant ꝓprie
nec vere domini est casꝰ in. l. si finita. §. ñ. de vectigalib⁹ z ibi
58 Bal. ad hoc no. ff. de. infe. ¶ † Et ꝑm̄ ista declara cōmunē doc
tri. gl. z doc. i aut. nisi tricēsale. C. de bo. mr̄. vbi gl. hz. q hz i
reb⁹ mobilib⁹ p vsucapionē triēnij acgrat directū dominuz:
tm̄ in reb⁹ immobilibus per ꝓscriptionē x. vel. xx. annoz ꝫz
acquirit vtile dominiū certe illud vtile est verū dominiuz. ita
59 singulariter tenet But. hic. ¶ Ex isto dicto † Bart. inferūtur
ad predicta duo notanda. Primo ampliat illud quod hz glo.
in l. per hāc in verbo ad nouū z ibi Bal. C. de tēp. app. Bart.
in. l. minoz. §. fi. ff. de euic. Bal. i. c. fraternitatis. i. ij. co. ō test.
qđ si aliquis in libello dicat rē ad se ꝓtinere rōne dominij. Et
ꝓbet de ꝓscriptiōe ſcīpsis qđ dz obtinere, Ampliat singu
lariter qđ istud ꝓcedat etiā si in libello dixit rē ad se ꝓti
tinere rōne veri dominij, vl se esse verū dñium z ꝓbet de ꝓscri
ptione predicta adhuc obtinet per dictū singulare Bar. hic.
60 ¶ † Secōo inter ē limitatio ad aliud. Nā si aliqs in libello de-
ducat dominū simpliciter, z ꝓbat de dominio vtili subal-
terno ad directū, puta de dño emphyteutico vel feudali de-
bet obtinere ꝑm Bal. in. l. ij mr̄. §. tandē. j. de excep. rei iud. z
in. l. j. C. de vsufr. uc. z in. l. j. in vti. co. j. t. act. z ob. z in. l. ſz z si
possessor. §. itē si iuranero. per illū tex. vbi diri. ſ. de iureiur.
do. Sint d But. in. c. examinata. de iudi. Nā secus esset si in li
bello diceret se vere dñm, z ꝓbaret de dominio emphiteu-
tico vel feudali, q nō est vere dominiū ꝑm doc. Bar. hic, z hoc
61 etiā nota. Aretin. hic sub dubio forte in. x. ñ. co. in fi. ¶ † Ad
de ꝓ3 ista theozica z differentia Bar. bene facere illud q sin
gulariter tenet Bal. in. l. ij. in. j. col. d. pdi. inſt. vbi tz q si aliqs
in libello dicat se ꝓpꝛietariū, z ꝓbet ō dñio vtili ꝓscripto, q
ꝓfert directo sufficit: secus si ꝓbet de vtili dño q subal
ternatur directo, vt est dominiū emphyteute vel feudatarij:
tūc succūbit: q2 nō est reperire ꝓpꝛietatē nisi directam. l. si
tibi ꝓpꝛietas. ſ. de vsufruc. accresce. Quis ꝫiuni teneat. d.
Aler. in. l. si finita. §. si ō vectigalib⁹. in. ij. co. ſ. ō dam. infec.
nullā faciens mentionē de Bal. q est mirandū. z ipsemet. do.
Aler. in. l. naturaliter. §. nihil cōe. in pe. col. j. e. valde dubitat
62 de illa doctrina Bal. in. d. l. ij. ¶ † Circa 2cam spē in posses-
siōis, sc̄z naturalis, q̄ habent vsufructuari⁹ z similes. Aduer
te inquantū Bart. vult q ille q hz naturale vt vsufructarius
ēphyteuta z feudatari⁹. si vere nō est vsufructuari⁹ vel ēphy-
teuta vl vasallus: rōne illi⁹ naturalis possessiōis ꝓscribit illud
ius vsufruct⁹ vl vtilis dñij. Nā Bar. in hoc vr̄ pessime dice-
re, ſ terminos iuris, z ꝑm Paul. de Last. Bar. confundit viue ra
tiōe: q2 nō ꝓsiderauit q possessio naturalis nō est habilis nisi
ad ꝓscribēdū ipsum fundū q possidet. Nos aūt ḡrim⁹ ō ꝓce
scriptiōe iuris incorpozalis: q vere nō possidet. l. ij. in p2in.
j. e. ergo virtute illi⁹ naturalis possessionis, ius incorpozale
nunq̄ ꝓscribit. Ēt aduerte, q vltra naturalē possessionem
rei hz quasi possessionē naturalē. z ciuile illi⁹ iuris, vt est text.
in. l. ij. §. pe. in verbo quasi in possessione. j. ō vi z vi. ar. declā
rat Bar. j. in seq. q. z illa quasi possessio incorpozalū causat
a sciētia z patiētia dñi. l. quotiēs. z ibi Bar. nota. ſ. ō seruitu.
z. l. ij. vbi gl. z Bar. C. ō seruitu. z aqua. Et illa quasi possessio
ciuilis bñ facit cū ꝓscribere illud ius incorpozale: nō aūt pos
sessio naturalis ipsi⁹ rei. de hoc est gl. nota in. l. ait ꝓtoz. ij. itē
ei. ſ. ex qb. cau. maio. Bar. in. l. in plures. C. ō vi z vi ar. z in.
l. naturaliter. in p2inc. vbi alleg. als 2cor. gl. j. co. z idē Bar.
in. l. ij. §. ex 2cio. j. co. Possessio ergo naturalis vsufructuarij
z similiū nō differt a corpozali possessiōe: vt dt Bart. z male:
q2 naturalis immediate non ꝓducit ciuiles effect⁹: ſz est quasi
possessio ciuilis z naturalis ipsi⁹ iuris. Ista rationē cōmendat
Areti. z dt sibi multū placere. Et istam rōnē sibi impudenter
ascribit do. Alex. hic, non faciens mentionē de pau. de Last.
¶ Tu aūt vltra alios attende q ꝫ fundamētū Paul. de Last. z
Mod. q dt Paul. esse viuum, videtur fortiter vrgere tex. in.
l. fi. C. de ꝓscrip. lon. tem. quē tex. Bar. hic alleg. ꝓ se. ibi
em̄ dt tex. siue interueniat sciētia dñi, siue ignorātia ꝓscribit r.
vl. xx. annis. Postea in fi. dicit ibi text. eode. mō obseruando
in vsufructu. z in alijs seruitutibus. Et sic ille tex. equiparādo
ꝓscriptionē vsufructus, z seruitutē ad ꝓscriptionem alia z
rerum corpozalū, vult q sine sciētia dñi ꝓcedat ibi ꝓscriptio
vsufruct⁹ z seruitutū tā ꝫ ignorantes, q̄ contra scientes. Et
sic pōdera ibi videri tex. ex ipsum ꝫ fundamētū Paul. ō La. z
Mod. q sciētiaz patiētia dñi nō ē illa q̄ ibi causet ꝓscriptionē
vsufructus z seruitutum cum ꝓcedet dato q dñs ignoret.
Ergo nō est vera assumptū Paul. de La. z Mod. q ꝓscriptio
iuris vsufruct⁹ causat a quasi possessiōe q̄ inducit ex scientia
z patientia dñi, cū currat etiā ꝫ ignorātē. Et propterea glo.
63 † in l. ij. C. de seruit. z aqua. q̄ ōt q quasi possessio ciuilis indu-
cit ꝓscriptionē. cū sciētia aduersarij, vt ibi ē ter. in ver. eo scie
te. ſz in ꝓscriptiōe rerū corpozaliū nō exigat d. l. fin. ad fi. C.
de ꝓscri. lon. tēp. vr̄ aperte errare quo ad. d. l. fi. ad fin. vbi
tex. equiparat ꝓscriptiōe iuris vsufruct⁹ z seruitutū ad ꝓ
scriptionē rerū corpozaliū: z vult nō esse differētiā an iterue-
niat sciētia vl ignorātia pñs ꝫ q̄ ꝓscribit. Nec dicat clausula
posita i fi. illi⁹. l. fi. Dū loquit ō vsufructu, z ceteris seruituti
b⁹ referat ad ꝓcedētia solū quo ad tps. x. vl. xx. annoz. nō aūt
respectū scie vl ignorātie: q2 truffa est. vt patet clare i illo ter.
64 ¶ Egorni. d. o † altero de duob⁹ modis. z primo defendēdo fun
dametū Paul. de La. z Mod. dico q. d. l. fi. fine. put ibi ē clarat

magstaliter gl.fi.quam omnino videas loquitur in vsufructu t alijs seruitutib' amittēdis p pscriptiōe nō autē in acquirēdis mediāte pscriptiōe: qz qñ acquirunt p pscriptionē nō acquirūtur prout alie res corporales. p3 qz in eis requiritur scientia t patiētia illius ꝑ que pscribit. vñ causat quasi possessio. Isto nō do itelligēdo illū ter. prout ibi itelligit gl.fi. Bar. male allegaret d.l.fi. fi.q̄ p naturalē possessionē p'cribēdo ei' vsufruct' cū illa lex fi.i.fi. nō loquat de pscribēdo et sic acquirēdo
65 vsufructu sed bene de eo omittēdo. ¶ Secūdo modo' t singulari' t fūdamētali' rndeo qō vti vsufructu sciēte t patiēte aduersario i hoc cōsistit quasi possessio iurīū icorporaliū. d.l quoties. t ibi Bar. not. s. t seruitu. t l.iij. §. dare. s. de vsufru t. l. datio. §. si iter s. de act. emp Bar. post glo. j. d.l.ij. C. de seruitu t aqua idē Bar. l.fi. pū. s. de aqua plu. arce. Ita limita singulariter esse verū. Nisi pscribēs habeat titulū a quodā tertio q̄ tanꝫ dns illi' fūdi cōcessit vel vēdidit tibi vsufructū vel aliā seruitutē cū non posset. Tunc mediāte isto titulo habito bona fide a tertio qui non est dns. prescribis ius vsufruct' vtēdo. etiā ignorāte vero dño sicut prescriberes dominium ipsius re. d.fi. C. de prescrip. lon. tep. que hoc mō plane p̄cedit. Et ad hoc bñ facit tex. quē no. i.l.ij. ego. §. i. s. ō publ. in rē act. in alterna tua q̄ ibi ponit dū ōt tex. p traditi' one pstitutis vel p patientia. Nā p traditionē ōz cōstituta gñ hz titulū a tertio: t tūc nō requirit scientia nec pātiētia dñi. q̄ patiētia alis bñ requirit vt ibi in tex. Et q ñ requirat scientia nec patientia veri dñi ad pscribēdū ius vsufruct' vel aliud i' icorporale qñ quis hz titulo putatiuo a tertio tz Ang. in. d.l. fi. in vij. C. de seruit. t aqua. quā refert t sequit idē Paul. de ca. i l. seruitutes magna. in prin. in pe. col. s. de seruit. Ubi dī q ē singularis limitatio t ꝑpetuo tenēda mētī t q pauci sūt q de hoc aduertāt. Isto mō oia saluāt t plane p̄cedūt. Et tūc isto mō plane p̄cedit ter. in d.l.fi. §. seq. et in vsufructu alijs seruitutib' p pscriptionē acquirēdis. Hoc mō ēt gl. i d.l.ij. C. de seruit. t aqua bene loquit t bene alleganit dictā. l.fi. In istis terminis etiā saluat dictū Bar. ab illa viua impugnatione Paul. de ca. t mod. Nā Bar. isto mō bene loquit t bene allegauit p se. d.l.fi. t ista bene nota qz p neminē hec tāgunt nec
66 ista declarat ¶ Ite inquātū' ōt Bar. q possessio naturalis q̄ ē penes vsufructuariū t possessio naturalis q̄ ē penes emphyteutā. t alia naturalis q̄ est apud feudatariū nō differūt spē ſ3 numero. Adde q idē tz Bar. in.l.ij. §. ex ſ3io. i pe. col. j. e. ſ3 ſ3io ū de directo tz ipsemet Bar. ibi ſ3io' in. l.i. i ꝑn. in ij. col. j. vti possidet idē. Bar. i l. fi. in. ij. col. e. tit. ff. vti possid. vbi ōt Bar. q diuerse sunt spēs naturalis possessiōis q̄ alia ē q̄ hz vsufructuari' t alia q̄ hz vsurari' t alia q̄ hz emphyteuta illes qz iste naturales differūt inter se specifice eo mō q̄ differt ciuilis possessio dñi naturali vsufructuarij. ſ3 cane qz si hac vltima esset verū seqret q̄ essent infinite spēs possessionis differentes spē ſ3. l.ij. §. gñā. i. e. Adeo tuti' ē tenere illō q tz
67 Bar. hic q̄ non differāt specie ſ3. nu. ¶ Ite iquantū' ꝑ subdit Bart. q pl' t min' nō faciūt differre spē ſ3. nu. p. l.fi. s. ō fun. instru. Adde qō i ſ3io fortē facit: qa seruitutes itineris act' t vie nō differūt nisi per pl' t min'. l.i. §. de seruit. rusti. pdio. t ibi. ō seruit. i pn. Et tū differūt spē ꝑm Bar. i.l.q vsufructū circa fi. j. ō d. obli. Pōt dicere qō pl' t min' cōsistēs i facto: puta i nauī ꝺ vna sit maior altera vt scapa t nauis. t istud nō iducit differētiā i spē. ita loquit tex. i d.l. fi. s. de fū. istr. Aliquādo differētia per pl' t min' ꝓsistit in iure: t tunc si ꝓducit effectus diuersos in substātia: inducit diuersā speciē vt in dictis iuribus t in dictis seruitutibus: si vero nō ꝓducit effectus in substātia differētes. vt ē i naturali existēs penes vsufructuariū t penes emphyteutā vl feudatariū: q̄ ē apta ꝓducere vnū quēq; effectū hoc ē qđ dā vtile dnīm recognoscēs directū. t in
68 vno ē plus vtilitatis ꝙ in alio ſz nō i substātia. t iste nō dicunt differre specie ita loquit Bar. hic. Circa tertiā spēm possessiōis corporalis, cū Bar. tz Lud ro. dic q ꝓ hoc allegant tex. i l.fi. i verbo corporalis. C. de fun patrimo. li. xj. Sz vt stati dicā ille tex. facit i ſ3io. Ad hoc ēt allegat tex. i l. qō' seru' ver. corporalē. j. e. Ad idē facit tex. i. c. qō aūt. de iure patr. ēt tibi. ō d. Ant. butr. ad hoc no. qō hꝫ dare tertiā speciē corporalis de tētatiōis. ad idē ter. in. c. corpali cū alijs. b'. i vbo. ibi. d. Ant. ad hoc no. de re iudi. Et cum Bar. i hoc ēt tenet Ange. i repe. l.fi. qs vi. §. dōia. j. e. Sed i hoc Bar. idifferēter reprehēdit ꝓ oes alios hic, qō nō hꝫ dare istā tertiā speciē corporalis differētē in specie vt in substātia. Et ō Bar. ēt tenēt Bal. Ange. t Sal. il. licet C. e. Bal. i. l. j. i vj. col. C. vti possidet. i i rubr. d. cau. pos. t ꝓprie. i. z. ij. col. Ang. i l. nemo p illū ter. C. e. z. i. l. j. C. cōmu. de vsucap. z nc opi. Bar. i ß cōmunit reprobat ꝑm. d. Alle. z Aret. B qz corporalis q̄ hz igressū absēte. dño, ꝺ clādestina t iniusta posita appel. iuricō. i. l. clā possidet. §. q ad nū.

dinas. t i.l. q̄ seru' j. e. t in. l. j. i. fi. j. vti possidet. ſz iste qualites iusta t iniusta nō ꝓstituunt differentiā substātialē. l. ij. §. q ſ3io. in ver. qđ Labeo. j. e. ¶ Ite ꝑ Bart. facit tex. in. d. l. C. ō fun. l. patri. li. xj. t ibi Bar. ibi ſ3io' no. t tenet ſ3io q̄ hic. Ibi em in tex. appellat corporalē possessionē illā p q̄s acquritur p̄scriptio t sic naturalē mixtā cū ciuili. Ad pmū tet qz ex ciuili acquirit pscriptio. l. acquirit i fi. s. ti. j. Unde p illū ter. i. d. l. fi. no. ibi Bar. q̄ ñ reperit corporalz separata a naturali. t qō est dicēdū, put glose tenēt. q duplex est possessio. s. naturalis t ciuilis. t sic ex ꝓdictis apparet qō Bar. qui dicit antiquos t Ang. multū deuiasse a mente iuris. est ille qui
69 multū deuiauit a fundamētis iuris. ¶ Nō omitto qō' Bald. in. c. cete x. in. vj. col. ō iu. dedit in hac materia aliā theoricā. ōt q̄ possessio pōt cōsiderari duplicit. Uno mō ꝓut bō ē i possessiōe. t ista est possessio naturalis. Alio mō ꝓut possessio est in hoie. t ista est possessio ciuilis. Ita dū sedeo super equos naturalit possideo equum. ſz qñ possessio nō est in conspectu ſz in
70 mente t voluntate illa ꝺz esse ciuilis. ¶ Tu cōclusiue tenens opi. Joā. verā t cōiter approbatā q̄ duplex est possessio. Una naturalis seu corporalis. Alia ciuilis seu intellectualis. p quā opi. sunt tex. aperti quos. s. retuli. Et sic possessio naturalis est vna t eadē cū corporali. vt hoc text. t. l. si id qō. §. fi. j. eo. cum alijs iurib' ꝑsertim iuris canonici. alle. loquētibus de corporali possessione. Dicis ergo possessio corporalis ꝺz naturalis ecōtra. vt in pn. precedētis gl. magne, in verbo naturalit. Ita naturalis aliq̄ñ est iūcta cū ciuili qñ dns possidet naturaliter t ciuiliter p seipsum vel qñ possidet naturalit t ciuiliter per alios ſm qō declarat gl. magna ꝓcedēs circa medīū. Aliquādo naturalis est de p se separata a ciuili. Et tūc aliq̄ñ habetur p illū q̄ possidet vt dns direct' vt vsufructuari' vel emphyteuta vel feudatari'. Aliq̄ñ habet p illū q̄ possidet vt dns per ingressum possessiōis alteri' absentis. Et sic aliq̄ñ ꝓducit misi effectū. aliq̄ñ alter, put etiā ōt Paul. de. l. a. hic. Ite aduer
71 † q̄ possessio naturalis seu corporalis sola q̄s hz ingressus possessionē absentis aliq̄ñ pōt o pari effectus ciuilis vsucapionis t prescriptionis. q dns qui ciuiliter possidebat desinit ciuiliter possidere ſm q̄ declarant. ſ. in gl. ꝓcedēti magna ad fi. q tū corporalis trahit ad se ēiā ciuile vt est gl. in. l. sed z in nolit. eo. ſz illud tūc ꝓcedit virtute ciuilis adiuncte. ¶ Adde etiā
72 q̄ * est dare possessionem q̄ appellat ciuilissima q̄ ex dispositiōe legis vel ꝙsuetudinꝫ vel statuti absq; aliquo actu corporis vero vel ficto trasfert possessio illa ꝺz ciuilissima. vt est singularz melioꝺ iure i. l. raptores. in verbo plenissima possessio, t ibi Bar. no. C. de epi. t cle. ita ēt tenēt Bal. in. l. fi. in. co. C. ō sac. san. ecc. t in rubr. de ꝓtē. inter me t dñm. i vli fe. in l. traditionibus. C. de pac. Sin. in l. j. de distractio. pignor. in. l. qui vniuersas. §. j. j. e. Tū nō cōstituit nouā speciē possessionis ciuilis, sed solū significat differentiā in mō acqrendi. q̄ ista possessio acquirunt sine actu apprehēsiōis vero vel ficto. Et sic habes ꝓsentē materiā bñ t clare enucleatā. ¶ Sed
73 cessiue q̄rit † Bar. an quasi possessio iurīū realiū incorporaliū diuidat in quasi possessionē naturalē t ciuilē, eā de iurib' in corporalib' personalib' vt vsufructu vsus t similiū debitare persone vidimus in precedenti qōne, q̄ in vsufructu ē dare quasi possessionē naturalē t ciuilē. t ciuilis ē illa que causat scriptionē iuris vsufructus vt est gl. no. i. l. ait ꝓtor. §. ite ex quib' cau. in pos. ea. cū alijs cōcordātib' glosis quas allegat Bar. in. l. naturaliter i ꝓn. j. e. t dixi plene' t fundamentā quā alibi scripseri inuenies in q. precedenti. Presens ergo Bart. est in iurib' realibus incorporalib' t sic in seruitutibus ꝓdialibus seu realib' vbi Bart. in decisione ponit verba que sunt valde obscura t a nemine declarant. ¶ Nā vult Bar. naturalis vel quasi q̄ hz effectū retētiōis p solū fundū retinetur. Adeo aqua p se naturaliter fluēs retinet ista quasi naturalē possessionē iuris realis seruitutis. l. q fundū in fine. ō rusti. quēad. ser. amitt. i. l. j. s. quesitū. ff. de aqua quoti. t esti. Deinde vult q̄ possessio quasi ciuilis pscriptionē. l. acquirit in. s. ti. j. regrit animū t sic ō necessitate q̄ pscribēs sciat. l. j. s. fundus. ō. de aqua quoti. t esti. t. l. j. t. ij. C. ō seruit. t aqua. Tu pone fundus prescribit. l. qui in aliena. §. fi. s. de nego. ge. t. l. ij. §. si fūd'. s. ō ser. rusti. ꝓdio. Sz q̄ fūd' pscribēs nō hz animū t sic ꝺz nō habere causā cōtinuā. ō pscribendū requirit tit. t ps cui' initꝫ memoria nō sit in ſ3io ita cōcludit Bar. C. non apperit Bar. nec aliquis scribētiū declarat vbi erit ista quasi ciuilis q̄ causat pscriptionē t sine qua nō pōt pscriptio pcedere vt dixi. Nā si dicas qō ē apud fundū pscribētē. est impossibile. fundus non hz animū t quasi ciuilis cōsistit in animo t scientia. l. j. §. Aristo, allegata per Bar. Si aūt dicas q̄ ista ista ciuilꝫ sit apō dñꝫ fūdi cui' scientia ō necessitate requi-

tur: q

tur ergo sol⁹ fundus nō p̄scribit vt tenet Bar. ergo quocūq; te vertas nō videt posse ꝓcedere ōcisio Bar. ⁊ credo ꝙ sit bñ cogitandū quid sibi velint vera Bar. que sunt valde obscura.
Nota de necessitate dicendū ꝙ fundus p̄scribit mediante scientia dñi a p̄incipio iterueniēte, vnde causat quasi ciuilis possessio ab illo animo dñi fundi, vt p̄bat i. d. l. j. §. aristo. ⁊ i §. q̄situ s. ō aqua quoti. ⁊ esti. ⁊ in l. seruitutes magna. i prin. i ꝓbo eius possessio. s. de serui. Et postea ipse fundus p̄scribit d. l. qui in aliena. §. fi. ⁊ l. via. §. fundus. Et qz fundus nō hz aiam ⁊ si nō hz causā continuā ideo ad p̄scribendum requiritur tātū tps cuius initij memoria nō sit in contrariū Istā puto fuisse mentē Bar. hic ⁊ nisi Bar. sic intellerit nō video qd
74 aliꝰ q̄uis solus Areti. subtilizādo aliqd tz in ꝓtiū. ¶ †Item adde. d. Abb. in c. de quarta. in. iiij. co. de p̄scri. vbi tz ꝙ l⁊ seruitus sit realis. i. rei debite, tū nō est res que aegrat vl̄ possideat cū sit animata. sed est psona. l. dōs fundi ꝙ hz ex eo qz in p̄scribēda seruitute requirit de necessitate ꝙ qs credat vti iure suo. vt. l. fi. §. quēad. ser. amit. Ad hoc ēt pōdera textus quē dicit esse claue materie. in. l. si sic cōstituta. §. quēad. serui amit. vbi ponderat factum ⁊ animus hois ⁊ nō res cui debet seruitus. vt ibi latius per eū. Nullā tū facit mentionē d Bar.
75 hic ¶ †Itē adō ꝙ alibi ipsemet Bar. in. l. hec aūt iura. circa fi. s. de serui. vbi. p̄dio. ⁊ in. l. iusto. §. nō mutat. j. ō vsucapi tenet ꝙ nulla seruit⁹ quasi possideat aio. Et sic videt velle ꝙ nō reperiatur quasi possessio ciuilis in seruitutibus ⁊ sic in iuribus realibus: qz si hoc esset verū ois quasi possessio seruitutis haberet cām cōtinuā pp aim hois ꝙ est ꝛ. l. seruitutes. magna cū gl. magistra. s. ō serui. ⁊ istud ēt arguēdo ꝓ prima
76 parte tāgit Bar. hic. ¶ †Et vltra Bar. rō. est, qz seruitutes reales p̄diales, id est q̄ debent rei nō persone, non possidēter a psona vt nō debeātur, nec a re cui debēt qz nō hz aim. tū si habēt cām cōtinuā tūc quasi possident actu cōtinuo in q̄ nō regrit factū hois: vt est seruitus aque ducť. Itē stilicidij recipiendi vel ligni iniuncti vel tigni immittēdi, ⁊ tunc p̄scribunt. r. vel xx. annis. l. fi. in fi. C. de p̄scri. lon. tēp. Si vero habeat cām discontinuā, vt seruitus itineris vel vie, tūc regritur tātū tps cuius ꝛ memoria nō exīstat, ꝙ tps hz vi constituti. l. hoc iure. §. ductus aque. s. de aqua quoti. ⁊ esti. ⁊ d. l. seruitutes magno. ⁊. c. sep quibusdā. §. ꝓterea, de ꝛ. signifi. ¶ Unde considera si isto secūdo modo possit itelligi fuisse mētem Bar. dū dt qz fundus p̄scribit, nisi habeat cām continuaz non procedit p̄scriptio fundi: qz non esset possessio ptinuata nec retinet animo: qz fundus nō hz animū, ō nō p̄scribit, nisi tanto tempore cuius initij memoria nō sit in ꝓtiuz ita dicit Bar. Et si Bar. velit ꝙ illo tanto tpe bene sol⁹ fundus p̄scribat sine quasi possessiōe ciuili, sed illa quasi possessio ciuilis que de necessitate causat a scientia p̄scribentis. d. l. j. §. aristo. s. de aqua quoti. ⁊ esti. bene regrit in alīs prescriptionibus limitatis tempore, ⁊ sic. r. vel. xx. annoꝝ ⁊ forte qō
77 ista scōa fuit potius mens Bar. ¶ †Itē inquantū Bar. tz qō fundus p̄scribat, ⁊ aqua ꝓ seipsam fluēs, lz nemo scriben. aliquid tāgat: Tū vt veritas melius habeatur i ꝓtiū fortiter facit regula, qz per rē in animata nihil nobis pōt queri. gl. est solennis ⁊ sing. in. §. pe. in verbo per hanc inst. ꝙ quas perso. nob. acqui. quam gl. dt esse multum sing. Bal. qui nihil ignorauit in. l. si de prorietate. in pe. col. C. si a nō cōpe. iudi. fue. iudica. Et lz ßm eū alibi habeamus, ꝙ aqua q̄ est res inanimata possideat seruitutē. l. q fundū. s. quēad. serui. ami. hic allegat Bar. hoc ibi nō dicit ßm Bal. sed ꝙ per rem inanimatā nostrum ius conseruamus natura nobis cooperāte ⁊ patroci
78 nāte ita dicit Bal. ¶ †Tu cōfirma vltra Bal. ꝙ d. l. q fundū ꝓprie loquitur de cōseruando ius seruitutis iā acquisitum nō aūtē loquitur de querendo de nouo ⁊ sic de p̄scribēdo ꝓ ut loquitur Bar. Et facilius cōseruatur ius in esse deductū q̄ de nouo inducat per regulā l. patre furioso. s. de bis q̄ sūt sui vel alie. iur. ⁊. C. quēad modū. de iureiu. Et bene facit ter.
79 in. l. fi. s. vñ libe. Et ita i specie tenet no. ipsemet. †Bar. in. d. l. q fūdum vbi per illum text. dicit ꝙ si aliqs tyrānus iniuste occuparet aliq̄ terrā vl̄ ciuitatē habebat iurisdictionē: iste tyrannus vtēdo iurisdictione eā cōseruat illi ciuitati, ne possit dici p̄scripta vt ibi est tex. Sed si ciuitas illa nō haberet iurisdictionem ⁊ tyrannus ea vteret, non acquiret per p̄scriptionē iurisdictionem illi ciuitati. ⁊ sic vult formaliter Bar. ꝙ facilius conseruetur iurisdictio iā quesita q̄ de nouo acquirat. ¶ Et si tu subtilis diceres lz tex. i. d. l. q fūdū nō loquat d iure querēdo. ꝓ p̄scriptionē: sz de iure q̄sito cōseruādo. Tū alius tex. in l. j. §. quesitū. s. de aqua quoti. ⁊ esti. allegat⁹ p Bar. bñ logt de iure querēdo. ⁊ sic de seruitute illa aque p̄scribēda. Rūde ꝙ ibi p̄cessit factū hois q̄ primo cepit aquā ducere vt
ibi exp̄sse dicit tex. postea aqua naturaliter fluēs cōtinuauit.
80 ¶ †Sc̄o cōtra Bar. facit ꝙ in terminis tene no. Bald. in. c. j. §. si qs de mēso. i pe. co. si ō inuest. feu. cō. vbi querit in aqua per seipsā defluēs possit inducere p̄scriptionē. determinat q nō, qz nō est animata, ⁊ p rē animatā nihil nob s acqritur. Nihil ad hoc allegat, non recordat⁹ allegare gl. in. §. pe. inst. p quas perso. no. acq. ¶ Oportet ergo ßm eū in p̄scriptione aliquem vsum hominis interc̄sisse quo principato sufficit a quā p se fluere. d. l. qui fundū. Refert ⁊ sequit do. Bar. ver. in
81 trac. seruitu. vbi. in. c. rx̄ij. c. in trac. seruitutū rustica. in ti. de aque ductu. in. xij. co. ad fi. ¶ †Tertio in ꝓtiū facit ꝙ nō tenet Bal. in. c. cū oēs. in. xj. co. circa fi. cōsti. vbi tenet qō defluxus aque ad prochuē locū naturalis est, sed per hoc non dz seruitutē p̄dio inferri: qz nulla seruitus habet causam naturalem, sed aut impositiā aut p̄scriptam. vt i. l. j. §. fi. l. ij. s. de
82 aqua plu arce. ¶ †No. bene ista magistralia verba Bald. ⁊ quib⁹ in practica secť qō scolastica seu aquarū emissoria nullo tpe p̄scribunt: qz vt dixi sol⁹ defluxus aque cū sit naturalis
83 nō inducit seruitutē. qō bñ no. ¶ †Quarto vt nihil omittat. inquātū Bar. tenet qō fundus solus habet ius retētionis ⁊ sic quasi possessionis naturalis absq; alicuius animo. ⁊ qō fūd⁹ p̄scribit. Adducit qz iura allegata per Bart. scilicet dicta lex fundū. ⁊ d. l. j. §. quelitū. lo. quunt in aqua naturaliter fluenti ⁊ sic se mouēti, illa bene retinet ius fundi. Nō autem loquunt in fundo ꝙ non monet vt aqua. Et licet tex. in. d. l. qui in aliena. §. fi. s. de ne. gest. ⁊ in l. via. §. si fundus. s. de seruitu. rustico p̄dio. dicāt, qō snia dicat fundo sup iure reali seruitutis istud est qz ius reale debet rei ⁊ sic fundo. no. tū per hoc videt sequi qō fundus de p se sine alterius animo saltem in p̄ncipio interueniēte habeat ius retētionis ⁊ p̄scriptionis. Ista
84 sunt que reddūt dictū Bar. ambiguū. ¶ †Adde qō p decisione Bar. bene facit illud qō tenet ipsemet Bar. in trac. de aqueo. in pe. co. vbi tz, qō in flumē fecerit libi aliquō p. x. annos. int̄ p̄sentes: vl̄. xx. inter absentes, qō ipsū flumē p̄scribit agrū p̄uati simul ⁊ semel adducti, sicut quilibet p̄scripsisset: cū habeat titulū de iure gētiū. l. in bello. §. si qs flume. j. de cap
85 ti. facit ter. i. §. ꝓterea ꝙ p alluuione. illi. ō re. diuisio. †Quid tenendum breuiter tene qō p̄ncipio requirat scientia dñi d necessitate qui sciat se vti. d. l. j. §. artifi. s. de aqua. quoti. ⁊ esti. vt ēt dicit Bart. Aqua scientia causet quasi possessio ciuilis. l. pe. s. de seruitu. ⁊ l. iij. §. dare. s. de vsufru. Sol⁹ autē fund⁹ qui nō hz animū nō pōt causare ciuilē nec quasi ciuilē q̄ p̄sistit in animo ⁊ aio retinet. l. lz. C. eo. Sed bene postea fūdus sol⁹ p̄scribit absq; alio facto hominis quādo habet causam continuā ⁊ ita p̄cedūt q̄ superius in oppositū adduxi. ¶ Et si dicatur si interuenit anim⁹ hominis ergo sēp diceret habere causā continuam ꝓpter animū hominis. vt s. dixi. Respōde qō a p̄ncipio interuenit scientia ⁊ sic anim⁹ hominis. sz postea si mortu⁹ est vel aliter desyt certe tunc fund⁹ cōtinuat ⁊ retinet Istud est qō ꝓprie dicit tex. in. d. l. qui fundū. ⁊ tex. in d. l. j. §. quesitū allegati p Bar. Intelige tamē predicta in p̄scriptione iurū realiū. x. vel. xx. annoꝝ requirēte factū cōtinuū. Alias si haberet causā discontinuā requireret tātū tps cuius initij memoria non sit in contrariū, put dt Bart. Ita teneo in hac obscura ⁊ tricata materia quā nemo scribēti ū tāgit nec declarat. ¶ Ultimo circa istā materiā iuriū ico ꝛ porali. Addō gl. magistram in. l. regulariter. j. de peti. hereditatē que t qō iuriū incorporaliū triplex reperit possessio, quedā imꝓprias: que dā magis imꝓpria: ⁊ quedam imꝓpriissima. declarando vt ibi p gl. ⁊ per illud qō dicit Bal. in. l. ij. in. viij. co. C. d seruitu.
86 ⁊ aq̄. retuli. s. in gl. j. ¶ Querit Bar. † an detentatio sit iuris vel facti. ꝙludit qz sit facti. nec retinetur aio, ⁊ sic non diuidit naturalē ⁊ ciuilē possessionē. Reꝓbāt Bal. Imo. Paul. de ca. ⁊ do. Alle. hic ꝓncipue p tex. in. l. ij. in prin. j. de here. vbi miss⁹ in possessionē ex primo decreto ⁊ hic causa custodie q dicitur detentatio ꝛ. l. iij. §. fi. j. e. tū dicit habere ius, sed lz omnes teneāt ꝛ Bar. ¶ Ego teneo cū decisione Bar. qō detētatio sit facti p fundamentū Bar. Itē p tex. bonū in l. qō dicit secunda ⁊ ibi Ure. in fine no. ad hoc no. j. de §. oblig. Item si detentatio esset iuris, etiā ex primeuo iure gētiū acquirit dño Sicut videm⁹ in obligatiōe naturali que est de p̄io iuregētiū, iō acquiritur dño ßm gl. Barto. ⁊ alios i. l. frater a fratre. ⁊ in d. l. si id qō. j. de cōdictio. indeb ⁊ tū nō acq uirit dño sz sibi seruo. l. stipulatio ista. §. hec quoq; . j. de ver. ob. hic allegata p Bar. iūcte. §. sed cū factū, insti. de stip. seruo. Itē cū detentatio nuda sit meri facti, non trāsit p constitutionē pcarij apposita in instrumēto, cū tū p cēstitutū trāsferat possessio ⁊ dñiuz l. qō meo in prin. vbi dicā. j. e. ⁊ ita tz no. bart. in ru. C. de ꝛ. em. i. xvj. q. Et segt. d. Ale. i d. l. qō meo. i p̄n. i pe. co. ad fi. j. c. ¶ Tenēdo opi. Bar. ñ obst. text. d. l. ij. i p̄n. j. p̄o here.

allegatus in oppositū, q3 pōt rñderi q ista ētētatio simplex. s. coloni vel inquilini vel similiū nō est ius. Nisi q ex ipsa ētē tatiōe q̄ē facti causāt pignus p3etoriū 7 sic iuris imitio ex primo decreto. l. nō ⁊t mirū. ff. de pig. ac. Et ista ē me⁹ Bar. hic dum isto modo respōdet ad. l. li finita. ff. si qs metu. ff. de dam. infec. vbi ēt est ter. q̄ habēs detētationē dicatur habere ius. ¶ Capio gl. in verbo primi. quā diuide in duas ptes p3in. i p3ia remouet vnū p3iū: in sēda q̄ est ibi ſz an 7 talia. gl. effectualr q̄rit qualr acgrat possessio: 7 refert tres opi. sēda ibi, alij dicūt. tertia ibi vi ibi ō alio gñe cōit tenet p3ia opi. vt
78 hic p Bar. ¶ Cui⁹ dicis primo⁺ adō iquātū Bar. sequēdo Cy. in. l. ſz. C. eo. no. decidit q̄ si statutū dicat, si qs fuerit inuētus cū armis puniat tāta pena, nō intelligit inuētus ille q̄ a familia ptātis fuerit visus cū armis nisi ēt fuerit captus. p ter. optimū in. l. si barsatorē. vbi ēt Bar. 7 doc. idē tenēt. C. de fideiuſ. Idē tz Ang. in l. qui seruū. 7 ibi Jmo. 7 do. Ale. ſ. ō ꝟ. ob. Ang. i l. si fugitiui. C. ō ser. fu. 7 cū Bar. tenēt Jmol. Pau. ō ca. Raph. cu. 7. d. Ale. hic idē tz Pau. ō ca. i l. si fullo. p. gl. ibi. ff. de con. sine cau. 7 latī⁹. d. Ale. 7 Are. i. l. iij. §. nerati⁹ vbi ēt late Abed. sen. ſ. e. Et p istā decisionē Bart. q̄ frequēt allegat i practica, multi inuēti cū armis euadūt penā statuti ex q̄ nō fuerūt capti. ¶ Cōtrariū tenēt Ang. 7 Jmol. i. d. l. iij. §. Ilerati⁹. 7 Lu. ro. hic. Moti, q3 statutū nō ꝑsidera uit apprehensionē delinquētis: sed eⁿ itētionē, p quā dictuz manifestat vñ si portās arma fuerit inuēt⁹ cū armis. pena statuti locū hz vt raptorēs. C. de epis. 7 cle. cū tex. ōt si i rapina inuētus 7 deprehēsus fuerit ppter copulā et tque ponit inter diuersa. Itē p tex. in. c. ſ. ad fi. ō dila. vbi dr inuētus a iudice q̄ est cōnictus. ¶ Sed ista iura parū faciunt bñ fatent q̄ vbi statutū idaret p3emiū officiali inuenienti aliquē cū armis tunc dz itelligi inuenīēte 7 capiēte. ita ꝑprie loqt tex. in d. l. si barsatorē ¶ Adde q̄ ẓ Bart. ēt tz Nico. de neapo. lz nō allegef in l. j. per gl. fi. ibi. C. de thesau. li. x. vbi dicit q̄ illa gl. p3estat ar. ad questionē. Si statutū dicat q̄ si aliquis fuerit inuentus cū armis soluat. c. q̄ si familia potestatis eum inuenerit cum armis. lz nō ceperit: q̄ incidat in penam statuti, q3 sufficit q̄
88 eum viderit. ¶ Tene p3imā opi. Bart. a qua in iudicādo ñ est recedendū a cū sit clementior. 7 in penis minor pars est tenēda. l. p3eses. 7. l. interp3etatione. ſ. de penis. Nisi aliter ꝑstaret de mēte statuentium. cōfirmatur, q3 bonū est argumentū a cōuentiōe ad statutum. l. fi. ad fi. C. de fideiuſ. gl. in ru. C. de decr. decurio. cum sim. sed in conuentione, q̄ p̄mīsit inuenire intelligitur 7 apprehendere. d. l. si barsatorē ergo idē in statuto Tamen ad. d. l. si barsatorem, posset rñderi, q̄ ibi inuenire hoc est conuincere per p̄bationes esse barsatorē latronē istud nihil cōferebat reipublice: q3 satis cōstabat eū eē latronē necessario ergo intelligitur illa conuentio q̄ inueniet 7 capiet, nisi dixeris q̄ imo ibi ēt intererat reipu. solū inuenire vt
89 posset a repu. capi. ¶ Scōo adde Bal. in. l. itē lapilli. ad fi. ff. de rerū diuisio. vbi idē tz q̄ Bart. 7 addit fortī⁹. q̄ si statutū dicat q̄ mulieres inuēte cū perlis soluāt. x. si fūt vise possi
90 ciales ſz nō apprehense: ſi tenent pena statuti. ¶ Tertio adō q̄ no. determinat Albe. rosa. post Ja. de are. in. l. q̄ ait lex per illū text. ſ. de adulte. Et idē Albe. in scēa parte statuto. in. q. cxvij. . . icipi. si statutū dicit si quis fuerit inuētus 2c. vbi determinat statutū est in ciuitate q̄ si aliquis fuerit inuētus ludere ad taxillos vel tenere ludū taxillorū puniat in. x. 7 mediētas sit accusatoris. Aliqs accusauit titiū q̄ ludit ad taxillos vel q̄ tenuit ludū taxillorū. 7 istud optime p3obauit per testes nūquid debeat obtinere dimidium accusationis videret quod sic per. l. qui sententiam. C. de penis. vbi dicit deprehēsus in flagitio q̄ est cōnictus. cōtrariū determinat Albe. post Ja. de are. q3 statutū requirit q̄ sit inuentus. 7 sic q̄ ꝑsonaliter deprehensus fuerit, ergo non sufficit q̄ cōnictus p testes. Allegat ēt ad hoc dictā. l. si barsatorē. 7 ita teneas 7 vide etiā per Ang. aliter distinguentē in l. nec in ea. §. ius occidendi. 7 l. sequen. ſ. de adul. 7 in §. reuerendissimis. per illū tex. in vbo
91 inuēt⁹ fuerit. in auc. de satis. epi. colla. ix. ¶ Scōo adō circa distinctionem Bar. dūm fi. dicit q̄ ad hoc vt. d. l. lex. clauib⁹. ff. de cōtrahē emp. habeat locū regrit q̄ traditio clauiū si fiat in re ꝑsenti. Ita q̄ō recipiēs ōterminate sciat vbi merces sint q̄ō est diligentissime notandū, si est verū ꝑm do. Are. sz ꝑm eū multum restringit. d. l. clauibus. Et gl. no. ff. in gl. ij. magna i verbo. 7 naturaliter circa medium tz q̄ nō sit necesse claues tradi in ꝑsētia horrei. sed sufficit esse traditas in loco p3imo domui, adeo q̄ emptor possit de facili ad ipsā domū venire. Et bene facit ꝑm do. Ale. tex. in d. l. clauib⁹. in vbo apud horreuz 7 sic sufficit ppe esse. lz nō sit in cōspectu. ¶ Cōfirmat 7 formatz fortī⁹ idē do. Alex. Nā si oporteret traditionē clauium esse factā i cōspectu horrei, frustra fieret talis traditio clauiū ad translationē possessionis, vel dominū: q3 solus aspectus cū volūtate volētis trāsferre sufficit, vt. §. si inserim. ſ. e. l. 7 l. q̄ō meo. §. si vēditorē. ſ. e. Ergo vt act⁹ traditionis clauiū pōderat a iurisco. in. l. clauib⁹ aliquid operet dz sufficere traditio facta p3ope horreum. lz nō in cōspectu domus. ¶ Sed eq uocat. d. Ale. 7 fallitur q3 licet quando claues fuerūt tradite ipse partes essent in cōspectu horrei: tñ ipse merces non erāt in cōspectu sed clause in horreo. Ideo traditio clauiū facta i cōspectu horrei multū operat q3 transfert possessionē mercīū lz merces nō essent in cōspectu, 7 hoc ille. ter. est bñ no. ¶ Aduerte ēt q̄ nō solum recipiens claues videt acquirere possessionem 7 dominiū clauiū. Sed etiā tradēs claues videt acquirere si p3ocedat titulus habilis ad acquirendū puta in re cōi ter. ē in l. j. C. d crimi. expila. her. q̄ē tex. ad hoc reputat sin. 7 dicit se solū pōderare Are. in. l. de his ad fi. C. de furt. Sz tu dic q̄ gl. Bal. 7 alij i. d. l. j. meli⁹ notant ex illo ter. paria esse vel q̄ claues tradant mihi vel alō me p3esente 7 mea volūtate ad hoc vt mihi acquirat possessiō 7 dominiū p. d. l. clauib⁹
82 ¶ + An aūt per traditionē clauiū trāferat quasi possessio iuriū beneficij puta si tradātur p3elato claues ecclesie an p hoc dicat esse in quasi possessione p3elature. Fuit olim magna q̄ō in romana curia de qua vide p Alberi. de rosa. i. §. si inserī. ſ. e. l. de doc. maxime do. Anto. de but. i but. in repe. c. fi. i. rū. col. de cau. possessio 7 p3op3ie. Item circa dictaz limitationē Bar. ad. l. clauibus nō obstat q̄ dicūt Jmo. 7 do. Ale. q̄ multum restringat illam. l. clauibus. Mihi videt q̄ multum cōgruat verbis illius ter. dū cōditionaliter dicit si claues apud
93 horreum tradite sunt. ¶ + Nec ob. illud q̄ dicit do. Aler. q̄ō dictio apud. bene importat ppe. sed non in p3esētia. l. d apud 7. l. penes. ff. de ver. signi. illa iura nihil faciunt. Et dictio apō aliquando importat idē q̄ cōz 7 q̄ō in p3esentia. l. de iure. i p3incī. ff. ad municipa. 7. l. cū p3o quo. 7 ibi gl. ff. de in ius vo. Albe. de rosa. in dictionario suo in vbo apud. ¶ Itē dū bar. ipugnat tertiā solu. glos. ad. d. l. clauibus. q̄ō ibi loquaf ō possessione, hic de dominio Bar. reprehendit cū querat ex possessione dominium. Tu impugna meli⁹ q3 tex. in. d. l. clauib⁹ de vtroq̄ loquitur 7 dicit quo facto confessī possessio 7 dominium nascitur. 7 sic nō loquitur de sola possessione. ¶ + Extra
94 glo. querit Bar. an quis possit sibimet tradere possessionem fundi q̄ñ nō detinet nec possidet vt tutor, 7 determinat q̄ sic p tex. no. in l. fistulas. §. j. ff. dē cōtrahē. emp. dic meliusi. illē ē ibi. q3 tutor, 7 sic ratione officij 7 ex necessitate p3ecedētis ff. ctus. vt declarat Bar. in. l. ij. ad fi. ff. de stip. ser. als debet differentia inter tradentē 7 recipiētē, vt ibi est tex. in d. l. ij. 7 in c. fi. de iſtitu. 7 ad. d. l. fistulas. §. j. vid aliū tex. i l. magis puto. §. si pupill⁹. ff. de rebus cōz Bar. in l. singularia in ij. col. in v. speciali. ff. si cert. pe. 7 in. l. j. §. fuit quesitum. in. j. opposi. et ibi Ang. 7 alij. ff. ad tre. Bald. in l. cū ipse in vl. questione vbi no. limitat. C. de contrahē. emp. in. l. bonorū. in. vj. qōne. C. q̄ admittit in l. si patru⁹. C. commu. vtriusq̄ iudi. Ang. Jmol. 7 domi. Ale. in. l. paulus in p3ima. ff. ad trebellia. Ang. de Are. in §. actionū. instit. de ac. in materia tutele. in. xxvij. questione.
95 ¶ + Itē adde bene facere q̄ō licet legatarī⁹ habeat ipso iure dūium rei legate. l. a titio. in fi. ſ. de fur. Tū nō pōt p3ia authoritate rē legatā accipere. l. nō est dubiū C. de leg. Tū si ē executor datus in testameto pōt ratione officij rē legatā accipere, 7 sic sibi soluere p. d. l. fistulas. §. j. p quā ita tenet Bald. in d. l. non est dubiū. ad fi. 7 ante eū. Jo. an. i addi. Spe. i tit. de instr. editio. §. nūc aliqua i ver. pone. in add. q̄ inci. supple.
96 d. Ale. i. d. l. paul⁹ p3ima. ff. ad tre. ¶ + Itē q̄rit Bar. ō vtili 7 quotidiana questione, nunquid iudex vel eius nunci⁹ possit trāferre possessionē vl tenutā p solū aspectū rei. Nā tota die cōtingit q̄ potestas vl vicarius concedit tibi licentiā in scriptis intrādi possessionem vel tenutā talis domus vel talis fundi, 7 ad hoc dat tibi nūcium vel eius familiā qui te in possessionē i ducāt, talis nūcius vl executor ducit te ita p3ope locū q̄ res res i cōspectu. 7 vbo tibi possessionē vl tenutā tradit. An ista ꝺbalis missio cū aspectu rei 7 cōmissione iudicis sufficiat ad trāsferendū tenutā vel possessionē absq̄ corporali ingressu 7 actuali apprehensione. Determinat no. q̄ō data i potētia actu alīs intrandi forte p3opter vim vel resistētiam aduersarij tūc solapūtia rei cū verbali missione nūcij sufficiat. Quod valō no. ad practicā cū multoties vulnera 7 cedes ppē tales introitus ppetraf. cū Bar. tenēt Lud. ro. Rapha. cu. d. Ale. Are. hic Bar. 7 Ang. in. l. cū vnus. §. fi. p illū tex. ſ. de bo. auth. iu. pos. Bal. 7 Pau. de ca. in. l. nō est mirū. ff. de pig. actio. Ang. i repe. l. si qs vi. §. differētia. in. vj. co. ſ. e. Ang. 7 Jmo. i l. vñ. §. fi. vbi limitat. ſ. e. Anto. de bu. i. c. cū veniſſent. p rest. spo. do. Ant. 7 Jmo. in. c. cū alig⁹. de re iu. d. Ale. in cōl. lxxiij. ij. vo. inci. visa facti narratione. 7 est bon⁹ text. in. c. contigit de dolo 7 contu.

a ¶ Non est recedēdū. Adō Abb. ic. p3udentiā. ō offdele. 7 in c. vnien. de cōsti. Itē cōis opinio hz vim 7 suetudinis. l. si de interp3etatio. ff. ō le. Bar. in. c. ne imitaris. co. iij. de consti.

b ¶ Aspectus Ang. in l. ij. i fi. C. de acq. pos. 7 i. l. queris mulier. ff. a du rei vendi. Abb. in c. ex literis de cō suetu.

lo z contuma. ¶ Ang. hic refert Spe. in ti. ō primo z secūdo decreto. §. iā de effectu. circa p̄in. tenere qō sufficiat visus si nō possit intrare. Nā ibi dicit q; si data est licentia nuncio p iudicem vt inducat te in possessionē pluriū rerū induxit te in vnā rē alias ostēdit, an dicat oim rerū quelita detētatio vel tenuta: cōcludit q; nō: eo q; nūci⁹ seu executor non possidet nec detinet Et istud dictū reputat singulare z nunq; tradendum oblitioni do. Ub. in c. ex literis. in pe. col. de cōsue. sed vt et dt Ang. Spe. nō loquitur in casu Bar. qn̄ sub est impedimētū p q; nō potuit actualiter immittere in possessione. ¶ Adde et qō do. Ub. in d. c. cū aliquibus. tz ō Bar. p tex. in §. illuste rim. j. e. z l. claudi⁹. §. ō cōtrahē. emp. q̄ tura indistincte pariēcāt vel tradere possessionē vel oculis ostendere rez. Nec illa restringūt se ad eū qui possedit sz ad dispositionē subiecti. vt sufficiat rē esse in p̄sentia ad hoc vt trāsferat possessio p habētē potestatē tradēdi. Sed vt et dt. do. Alle. illa tura potiꝰ pbāt ō tz cū i. d. §. si iusserim. iuriscō. pōderet q; iterueniebat non solū aspectus rei, sz et volūtas tradētis q; possidebat, alis non sufficit aspectus sine appzehēsiōe, vt hoc tex. in v. appzehēderint z gl. hic in v. primi. Itē si in. d. l. claudius sit trāslatio dominū z possessiōis vt dixi tex. ergo qui tradebat claues habebat dūm z possessionē. l. traditio. in p̄in. §. ti. j. ¶ Teneas q̄ cōclusionē bar. q; si nūci⁹ iusto impedimēto impedit⁹ ñ potuit
97 inducere i actualē possessionē sufficit missio verbalis i cōspectu rei. ¶ Et sic correlarie iserī q; i⁹ primi dicti acquirit sibi aliqs
98 sit in cōspectu rei cū nūcio publico z nō possit ingredi. ¶ Ampliano. vt hec cōclusio procedat nō solū in q; nō pōt ingredi sed et qō est fortius, si propter potētiā aduersarij nō possit venire in cōspectu rei. z istud addit bodie ter. no. i. d. c. cōtigit.
99 ō do. z cōtu. ¶ Itē adō. q; text. in l. q̄uis. j. de bo. auth. iud. poss. allegatus hic p Bar. quē ibi legit sub. l. cū vnus. §. fi. e. eo. ti. est valde sing. z nō bz cōcordātē p̄m Bar. ibi z Bald. in iū. post p̄in. C. vt in pos. leg. Eū et reputat mirabilē z alibi
100 nō reperiri Bal. i l. q. cū ea med. C. ne vxor p mari. ¶ Et p illū ter. no. q; si p vi tyrānidis impediret corporalis appzehēsio tūc sufficit q; p̄mū z scōm decretū verbo ten⁹ iterponat. q;
101 est mirabile p̄m eū. ¶ Ultimo q̄rit Bar. an tutor curator vl̄ procurator gñalis possint p̄stos act⁹ fictos puta p aspectū rei trāsferre possessionē. Et cōcludit q; ñ: q2 dicñ interuenit vere voluntas illius qui possidet. Quo casu per aspectū non transfertur possessio. l. qō meo. §. fi. j. e. cū Bar. trāseūt Jmo.
102 Lu. Raph. cu. Ire. z latius. d. Alle. hic. ¶ Adde bene facere illud quod tz Bal. in l. id quod pauperib⁹. in. xviij. col. C. de epi. z cle. vbi tz quod licet dñs possit trāsferre dñiū rei sue inducēdo aliq̄ē in rē q; possidet ab alio. l. si fundū. ff. ō fundo dota. Hoc tū nō posset facere executor testamētarius: q2 illa
103 non est vera z p̄pria traditio vt ibi per eū. ¶ Ex ista decisiōe bar. sequitur correlarie in practica notabilis cōclusio q; si procurator generalis tutor vel curator instrumēto vēditionis cōstituat se possidere noīe emptoris cui vēdidit rē pupilli vl̄ eius cui⁹ negotia administrat, q; tz alias p cōstitutū oppositū in instrumēto trāsferat ciuilis z naturalis possessio. l. q; meo. in p̄in. j. e. Tū per istū modū nō transfert possessio per procuratorē generalē tutorē vel curatorē qō dictū p̄m. d. Ale. si est verū est plusq; dili gentissime notandum: q2 plurimi decipe-
104 rent in hoc p̄m eū. ¶ Adde secus esse ecōtra: q2 p cōstitutū z sic p actū fictū bñ p procuratorē generalē tutorē vl̄ curatorē. acquirit vera possessio domino. l. certe. §. j. ff. ō pca. eo q2 tūc concurrit vera voluntas possessoris z dñi qua cōrrēte bene actus fictus operat trāslationē possessionis dñi, vt hic i gl. in ver. primi. z in specie tz Bar. in l. si is qui p̄o emptore in vl. q. j. de vsuca. z in l. ab emptione. in fin. ō. de pact. Jmo. do. Alle. hic. ¶ Et licet do. Aler. videat aliqualiter dubitare de illatione quam correlarie fecit ex dicto Bar. dū dicit si ē vex
105 Dic quod et si nō haberemus authoritatē Bar. tū. hoc est verissimū: eo q2 mediāte cōstituto ita demū transfert possessio si ipse cōstituēs possideat, alias sec⁹, ex quo cōstituit se possidere nomine alterius vt est gl. in. l. h. C. e. doc. in l. q̄uis. §. i. j. e. Bal. z Bal. in l. j. C. q̄n licē. ab emptio. disce. z Bal. no. in ru. C. de p̄hē. emp. in. xvj. q. Ubi plus tenet q; tēpore p̄stituti non possidebat sed solū detinebat q; cū dētatio sit meri facti
106 nō transit p cōstitutionē precarij z retuli et supra. ¶ Cōfirmat: q2 et tz possessor cōstituat se post mortē suā precario nomine alicuius possidere non valet talis cōstitutio precarij: q2 cōfertur in tēpus mortis quo possessio defuncti extinguit. l. j. §. fecunda. §. si quis test. liber esse iuss. Ita singulariter tz Ang. in d. l. q̄uis. §. si cōductor. per illū tex. ibidē do. Alle. cū alijs cōcordātibus ibi per eū allegatis. sed procurator tutor z similes non possident: ergo per cōstitutum nō possūt transferre possessionē. ¶ Sed caue inquātū Bar. presupponit qō
107 tutor vel curator non habeāt speciale mandatum. † Non obstare videt q2 tutor z curator habēt mādatum generale cū libera, vt est gl. in l. mandato generali. ē. de pcu. no. in l. precea. C. ō trāsac. Sed paria sunt habere mandatū generale cū libera vel habere speciale. l. iusiurandū q̄ex cōuētione. §. fi. ē. de iureiurā ¶ Sed defēdendo Bar. Dic. q; tutor curator z gñalis procurator non habent speciale mādatū. s. ad transferē-
108 dū possessionē p actum fictū. Un † si procurator haberet in indiuiduo mādatū transferēdi possessionem p solum aspectum vl̄ p cōstitutū: tūc q2 iterueniret vere volūtas dñi cū actu ficto bene, transfertur possessio per fundamentum Bar. to. Ad hoc bene facit ter. in l. quarundam. j. eo. ibi in nihil. cū interest an mihi an etiā cuilibet iusserim. z ibi, nihil video, interesse verū ego ipse in mandato meo aliquis custodiat: q2 ibi interuenit voluntas vera z acquirentis z tradentis quicq̄ per illū ter. ibi dicit Ang. Jmo. z Pau. ō ea, quos reprobat do. Ale. hic z ibi. Istud autem non potest cadere in tutorē z curatorē in qb⁹ nō pōt dari casus in quo adsit voluntas nisi ficte p hoc q; sint tutores z curatores z bz habēt generale cū libera. Itē bz isti habeant mandatum a lege sicut iudex vt etiā dt Ire. hic. ¶ Item aduerte q; leges quas allegat Bar. parū videnī p eo facere p̄m do Ale. nā ter. in l. q̄uis. §. si conductor. j. e. loq; in conductore qui non habeat aliquod mandatū nec speciale nec generale ad alienādum vl̄ trāsferendū possessionem. put habēt tutor z curator q; habēt liberā administrationē vt dixi. Item procurator habebat saltem generale mādatum. Similiter tex. in. l. z per iusiurādū. §. tutor allegatus per Bar. non videtur obstare cū ille ter. nō videat in se habere rōnē vt ibi dt Bar. ideo nō videt extēdēd⁹ ad alium casum, z bz do. Ale. hic teneat cum Bar. tamē ideo dotale. in l. quarundam. j. eo. dt q̄ nō ponit p cōstāti istud dictū Barto. q; illud non audet
109 affirmare. ¶ Tu tene Bar. p̄dicta: z q2 colonus q; cōductor bz p verā traditionē privēt dñm possessione. Lic. §. q; si seruus. j. e. Nō tū ficte tradēdo puta cōstituēdo vel conducendo d. l. q̄uis. §. si cōductor. j. eo. Bar. in. l. ij. §. in admittenda. in fi. j. e. Ergo apparet q; ē differentia inē traditionē verā possessionis z fictā factā ab alio q; a dño isto mō. bñ facit p Bar. in l. q̄uis §. j. similiter in. d. l. q; iusiurandū. § tutor. Ratio ē: q; Bar. ibi: q2 acceptilatio est imaginaria z sic ficta solutio. Itē est alia fictio q; tutor curator z procurator habētur loco dñi. l. q; fundū §. si tutor. j. p empto. ō nō tollerātur vt concurrāt l. j. in fi. C. de do. p̄mis. z l. cū post. §. gener. ē. de iure do. ¶ Itē
111 inquantū † do. ale. successiue tangit qd in p̄ato ecclesie alienāte rē ecclesie cū solennitatibus z cōstituente se possidere nomine ēptoris an er tali cōstituto trāsferat possessio in emptorem. Dicit do. Alle q; nō meminit in ppōne terminis legisse tactū, z remittit se ad ea que dicent post Bar. in. §. fi. j. e. l. vbi tangit an possessio rerū ecclesie dicat cē apud platū vl̄ apud ecclesiā: nec aliter decidit ita et facit idem do. Ale. in l. q; uis. §. si cōductor. j. e. Sed tu vide do. Ale. i. cōsi. lxxxi. ij. vo. qō ici. lecto. z discusso labo rioso processu. in. viij. co. vbi determinat q; idem sit in plato q; i tutore vl̄ curatore. Et q2 do. Ale. dt q; nō meminit i terminis se legisse. tu vide no. do. Mathe. q; tāgit z aliter tz in no cxxvij. incipiente nota qō si tutor vendat rez pupilli. Ep ista cū lauō, dicit facio finem ō isto solennissimo p̄incipio. legis.

1 Hec verba per nosmetipsos significant per sonalitatem.
2 Si papa vel princeps cōmittat alicui causam cū clausula qō per semetipsum cognoscat non poterit alteri committere vel subdelegare.
3 Hec verba per nosmetipsos, non denotant talem personalitatem quin possit per alios acquiri.
4 Unius inclusio nō est ceterorum exclusio quando constat non voluntate legislatoris.
6 Si princeps committat examinationem testium tri⁹ cum clausula quod per eosmetipsos examinēt nō potuerunt alteri delegare examinationem.
7 Stante dicta clausula per teipsum cognoscas etiā cū sētientibus partibus iudex non posset alteri subdelegare.
8 Si in delegatione pape solum exprimatur p̄nomen: tū nō potest per alium actum expedire.
6 Infans. furiosus z dormiens equiparantur quantū ad carētiam sensus.
10 Furiosus z infans non possunt acquirere possessionem.
11 Animus est quid facti.
12 Pupillis habens aliquem intellectū potest sine tuto. authori. solus possessionem acquirere.
13 Acquisitio possessionis est facti z non iuris quando acquirit p nosmetipsos. secus de illa acquiritur per seruum vel filium familias nobis. z nume. 14.

15 Pupillus pōt explicare quē sunt facti sine tuto. autho.
16 Furiosus ⁊ infans an cū autho. suorū administratorū possint acquirere possē.
17 Infans carens intellectu vt q2 est duorū vel triū annorū non pot estcum autho. tuto. possessionem acquirere.
18 Pupillus dicitur perfecti intellectus quando est doli capax ⁊ proximus pubertati.
19 Dato2 infante ꝛ primus infātie q̄ est a. vij. annis vsq̄ ad octauum non potest sine tutore possessionem acquirere.
20 Stipulatio ⁊ vsucapio sunt iuris.
21 Non valet dictum testis deponētis super stipulatione.
22 Stipula. ⁊ vsucapio p2out ineſſe deducuntur sunt facti.
23 Argu. de stipulatione ad cōtractum bene valet. ⁊ econtra.
24 Quare pos. dicatur factum ⁊ non ius.

Adipiscimur. Quāuis habet maiorē ⁊ sane mētis pōt acquirere nō aūt furiosus vel infans q̄ nō pōt sine tutoris vl curatoris authoritate. h. d. vsq̄ ad. §. ii. vti. ¶ Diuidit. in quatuor partes put quatuor sunt decisiones. secta ibi. ꝛ furiosus
1 tertia ibi. ꝛ pupill⁹. quarta ⁊ vltima est ibi. offic⁹ qdē. ¶ Nō. primo † ex tex. ibi q̄ nosmetipsos ꝑm are. q̄s ista ꝛba q̄ nosmetipsos
2 significāt psonalitatē. ¶ Vñ infert† q̄ si papa vl princeps ꝓmittat alicui cām cū clausula q̄ per semetipsū cognoscat tūc non poterit alteri cōmittere vl delegare ꝛ gl. in c. statutū. d. p̄bēd. i vi. Sicut et dicit i cōmissione psonalit⁹ facta p gl. in cle. j. i verbo psonaliter. de vi. ⁊ ho. cle. ⁊ in c. ij. in prin. in ver. nisi prop ꝛ̄s de here. in vj. ¶ Tu dic q̄ iste tex. ibis ꝛbis ꝛbis p nosmetipsos bñ. p̄bat q̄ psonalitatē significēt. ꝛ nō dotalē p sonalitatē q̄ nō sit p alios explicabilis: pt⁹ q2 possessionē possumus acquirere nō solū p nosmetipsos vt hic ꝛ et p alios. vt i §. itē acquirimus cū sequentib⁹. §. p procuratorē. j. e. l. Et ibi gl. bic et ꝛ bā q̄ illa verba p nosmetipsos nō remouet quin et p alios possimus adipisci possessionē. Vñ illatio quā colligit Bret. ex isto tex. non bene colligitur ex tex. imo. p̄bat ꝓnum iuncto dicto. §. itē acquirimus. ⁊. §. per procuratorem. Unde alius est sensus ⁊ duplex litera q̄ adipiscimur possessionem p nosmetipsos q2 alterius suffragio nō indigemus ⁊ istud dī ppter eos quos subiicit. s. furiosum ⁊ infantē q̄ tutoris vel curatoris auxilio indigēt. ¶ Vnō melius no. ex isto tex. in illis verbis p nosmetipsos q̄ illō dicimur facere p nosmetipsos q̄ facim⁹ nō mediāte facto nec suffragio alterius. ¶ Vel dī q̄ dicit possessio p nosmetipsos acgri q2 fit absq̄ aliq̄ iuris ficti
one cū solū cōsideret corpus ⁊ animus acquirētis ad differē tiā acgsitionis possessionis que fit p alium ⁊ q̄ fit mediāte iuris fictione. vt in §. itē acquirimus. cū sequentibus. j. e. l. ⁊. l. possessio. in prin. j. e. ¶ Tamē p Bre. videret facere regula q̄ tradūt gramatici. qđ q̄n cū dictione ipse adiungit aliq̄d. pnomē puta ego ipse vel tu ipse. Tūc ista verba significāt non per aliū quam per nos agere vel egisse aut acturos fore. propter vim maioris expressionis. Quāto ergo fortius istud dicem⁹ hic vbi cū dictione ipsos, non solum adest pnomen nos. ꝛ et adiecto met. Et ad istā tex. posses dicere q̄ iuris cōsult⁹ hic vo lēs ponere plures modos acgrēdi possessionē, incepit a primo mō qđ vnusq̄sq̄ possit p proprią psonā acquirere possessionē ⁊ iō dixit p nosmetipsos ad denotandū psonales acquirendi
3 possessionē. † Sed caue vt dixi q2 ꝛ ista ꝛba denotent psonalitatē nō tñ denotāt talē psonalitatē q̄ nō possit aliq̄ conmitti ⁊ p alium explicari. ⁊ sic ista verba non excludūt q̄n possessio possit et p alios acgri. ¶ Et sic nō facit. p illatione Bre. ꝛ potius ꝛ vt dixi. ⁊ sic in isto † tex. vnius ꝓclusio nō est ceterorum
4 exclusio. ex quo cōstat de ꝛia volūtate legislatoris. Nam iuris cō. incipit hic enumerare personas q̄ nō pōt acgrere possessionē. ⁊ enumerādo aliquas nō per hoc excludit alias q̄usq̄ cōpleuerit tractatū. vt in d. §. itē acgrim⁹ cū sequētibus ⁊ in. §. per p curatorē. j. ea. l. Et ita limitat regula q̄ ꝛ q̄ vni⁹ in clusio est aliorū exclusio. l. cū prętor. ff. de iu. ⁊ l. marit⁹. C. ff. p cu. ⁊ c. nōne bñ dicimus. de psum. q2 illa regula ñ procedit q̄n constat de cōtrario volūtate disponētis. vt hoc tex. tūctis. §.
5 allegatis. † Quātum tamē ad illationē Bret. ꝛ non p̄betur istum tex. Credo tamen q̄ sit vera q̄ q̄n papa vl princeps cōmittit caus. ca clausula q̄ per teipsum cognoscas ꝛ tunc non posses alteri delegare. Ita ꝛ spe. in ti. de iud. cle. §. excipit. i. ver. item q̄ est iniunctū. allegat ad hoc ter. in c. cū dilecta. in verbo personaliter. ff. de rescrip. idē tenent Ang. ⁊ Bal. in l. more ff. de iurisdict. om. iu. Pan. ff. ca. in l. a iudice vbi dix. C. de iudi.
6 Bene facit † illud q̄ ꝛ Spe. in ti. de iudi. cle. §. i. nūc dicē dū in ver. item q̄ si receptio vbi no. ꝛ q̄ si papa vl princeps cōmittat examinationem testiū tribus, cū clausula q̄ per ipsos examinent nō poterunt tunc alteri delegare examinatio
7 nem. ⁊ ita limitatur cle. de offi. deleg. † Imo fortē tenet do. Abb. in c. ff. §. j. ff. offi. dle. q̄ stāte dicta clausula q̄ per teipsū cognoscas: tūc etiā psentientib⁹ ambab⁹ partib⁹ nō posset alteri delegare: quasi tūc censeat eius industria electa per tex. ibi q̄ est magnum verbū. † Adde q̄ adhuc fortius voluit
8 Bal. in §. si quis decesserit. ff. de fen. defun. contē. sit inter do. ⁊ agna. etiā si in delegatione pape solum exprimat⁹ pnomen: puta q2 dicat per se cognoscat ⁊ nō adūciat per teipsum ꝛ solum per se: tunc non potest per alium allegat tex. in l. si ita scriptum. ⁊ ita fuerit in ver. item q̄rit pōt. ff. de manu. test. ⁊ istud expressius ꝛ do. Ale. in l. iij. §. si procurator. ff. q̄ quisq̄ iur. in ỹ. co. ver. ⁊ hec faciunt ad no. q. ¶ Sed hoc vltimum nō puto verū nisi p nomen esse geminatum: puta q2 in rescripto esset dictū per te cognoscas. tunc primū te, est demonstratiuū. ꝑm te, restrictiuū ppter virtutē geminationis. l. balista. ff. ad Tre. ita sin. tenet
Bal. in c. ff. in ỹ. co. ō offi. dle. Et sequunt Jo. ō imo. ⁊ do. Lardi. vel quando cum pronomine adūcitur nomē ppriū vl nomē dignitatis: vt q2 in rescripto dicat tu petere vel tu frater episcopi: tunc nō pōt alteri subdelegare. ita sin. tenet Bal. in. c. cū
9 dilecto. in. ij. no. de offi. dele. † Scōo no. ex tex. ibi si quis
b dormienti equiparart infantē furiosum ⁊ dormientem quātū ad carentiam sensus: ⁊ sic stat iste tex. ar. ꝑm Albe. ō Rosa. hic in fi. Lud. ro. ⁊ do. Alle q̄ sicut furiosus vel infans nō puniuntur de homicidio. l. diuus. ff. de off. pref. ⁊ l. infans. ff. ad.
c l. cor. de sicca. Sic etiā nō punitur dormiēs q̄n somnis surgēs aliquē occideret, ⁊ ita istā equiparationē hui⁹ tex. ad hoc pōderat Bar. in l. pe. j. ad. l. pōpe. ō parri. Et ita et isto ꝛ tres furiosum infantē ⁊ dormientem excusat ab homicidio ter. in cle. j. de homici. Facit tex. xv. q. j. in c. si cōcupiscētia ibi absq̄ culpa cōtigat in corpore dormiētis. Et intellige hoc esse verum q̄ nō punitur. l. cornelia ō sicar. q̄ requirit dolū: posset tū puniri rōne culpe ex q̄ sciebat vitiū suū q̄ de nocte in somnis surgebat ⁊ nō q̄uidit vt nemo secū dormiret vl ne posset exire camerā vt declarat no. Bart. in d. l. pe. j. ad l. pompe. ō parric. quē segl. ꝑ de. de anch. in cle. j. ō homi. Et refert Bar. in l. vt vim in ij. co. s. de iust. ⁊ iure. q̄ quidam Pisanus dormiens
10 armabat se ⁊ ita dormiēdo ibat cantādo per ciuitatē ¶ Tertio nota. q̄ furiosus ⁊ infans non possunt acquirere possessionem. Ratio est: quia ꝛ in istis possit intervenire vnum de extremio requisitus ad acquisitionem possessionū scilicet instrumentum corporale q̄ ex maximū vt hic in verbo maxime. ⁊ gl. super illo verbo declarat: tñ in eis deficit aliud instrumentum ꝛ animus ⁊ voluntas acquireudi possessionem cū sine effectu ⁊ aio possidēdi nō acgrat. possessio vt hic. ⁊ l. iij. in prin.
11 ⁊ l. ſadmodū. j. e. ⁊ l. ij. C. e. ¶ † Quarto no. ex tex. in verb. affectionē. iucto tex. j. ibi, eā enim rem facti. ꝑm Bar. hic, q̄ animus est qd facti. dic q̄ istud melius. p̄bat in l. bōefidei. §. i. §. j. late ponit Bar. in l. si is q̄ p emptore. in ỹ. char. ff. de vsuca
12 pio. ¶ † Quinto no. q̄ pupillus habens aliquē intellectū pōt sine tutoris authoritate solus acgrere possessionē. nā q̄n agit. ō acgrēdo non requirit tutoris authoritas. vt inst. ō auth. tu.
13 in prin. ⁊ l. eo min⁹. C. de pen. ¶ † Sexto no. in ver. eā enī rem facit q̄ acgsitio possessionis est facti non iuris. Intelligē quo actū ⁊ modū acquirendi: ⁊ sic in eius apprehensione ⁊ sic put in esse producit. facit. l. denīq; ⁊ ibi subtiliter Bar. ⁊. ex q̄b⁹ cau. ma. ⁊ l. j. §. scevola. ff. si q̄s test. li. esse iust. fue. Sz ipsa possessio postq̄s est acquisita dicit esse ius. l. negre. in prin. j. eod.
14 ⁊ dixi late i prin. hui⁹. l. super gl. j. ¶ † Septimo itellige vez i possessione q̄ acquirit per nosmetipsos, put logt iste tex. illa bñ est facti secus est in possessione q̄ acgrit nobis ignorātibus per aliū puta per seruum vl filiusfa. er cā particulari. Illa potius cōsistit in iure q̄ in fcto ppter iuris fictionē que reputat animū ⁊ instrumentū serui vl filiūfa. esse dñi vel patris. §. item acquirimus. j. e. l. ⁊ l. quāuis. §. fi. j. e. ⁊ bic i gl. B Ultimo no.
15 ex hoc tex. q̄ istud q̄ est facti vt est apprehensio possessionis pōt explicari per solū pupillū d sine tutoris authoritate. Eldō q̄ pupillus potest implere cōditionē sub qua fuerat institut⁹ sine tutore, vt est ter. no. in. l. pditionib⁹ pupillus. ff. de condi. ⁊ demon. Adde etiā q̄ illud q̄ est iuris quando agit ō acquirē do puta stipulādo pōt solus pupillus sine tutore: vt hic in gl. ¶ Ex predictis tertia venio ad apparatus glossarū ⁊ capio gl. in verbo. sine tutoris. quā diuide in tres prima declarando ter. remouet vnum cōtrarium. in secō quer it. in tertia remouet aliud cōtrarium secūs ibi, nūquid ergo. tertia ibi. sed istō q̄rat. B In ea gl. ibi, sed ꝛ hoc innuit. j. e. l. ꝙuis. §. ifas. Pro clara intelligentia tex. ⁊ gl. videndū est nūq̄d furiosus ⁊ infans, q̄ nō pōt sine authoritate tutoris vel curatoris acquirere possessionē an cū authoritate suorū administratorū possint put est ter. a cōtrario. sensu innuit gl. hic nō firmat tñ setit q̄ sic. Et istud clare ꝛ gl. in verbo pupillus. ⁊ gl. in. §. ceterū. j. ea.
16 l. Et Ly. i. l. donatorū. C. e. ¶ Tu aduerte† ꝛ questio sic mouetur

a ¶ Personaliter. Adde Lard. Zaba. in clemē. i. no txi. dciur eiu.

b ¶ Insātem. Adde. l. i ne gotiis. ff. de reg. iur.

c ¶ Dormiēs. Adde Bar. i l. vt vim. ff. de iust. ⁊ iur. Bal. i repe. l. j. C. vnde vi.

simul p gl.z doc.de furioso z infante.tñ aduerte q̄ in furioso res videt esse clara qō si furiosus cum authoritate curatoris ingrederet possessionē nihil acquireret ſz curator ſol' dz acq rere.l.j.ſ.de bo.pos.infan.furi.mu.fur. ce.cōpe.q2 furiosus nullū negotiū pōt agere ēt cum authoritate curatoris,vt ōt tex.in.l.in negotijs.de re.iu.z in ſ.furioſ'.inſt.de inuti.ſtip. rō q2 qñ animus acgrēdi possessionē totaliť deficit,vt in furioso:qui eq̄parat dormiēti vt hic z absenti z quiescēti,vt l.ij.ſ. furiosus de tu.codi.certe q2 nihil.pōt fundari i pſona furiosi totum dz fundari in pſona curatoris:z hic ſol' curator dz ac
17 quirere possessionē. ¶ † Idē dicit infante q oīno caret intellectu vt q2lit duorū vel triuiū annorū q2 nō pōt cum authoritate tutoris acgrere possessionē,ſz dz ſol' tutor acgrere:q2 eq̄parat furioso.d.l.j.ſ.de bo.poſ.infan.fur.mu.fur.ce.cōp.Et ḃ q2 cum oīno caret intellectu nō pōt p tutorē suppleri illud q̄ nō est.l.ſz ſi manēte.ſ.de pœca. Alī tunc ſol' tutor dz gere re z sic ſol' tutor dz possessionē acgrere.Si aūt est infans q ñ caret oīno intellectu:vt q2 sit quīq; vl sex annoꝝ z sic fari pōt tunc iste bñ pōt cum authoritate tutoris acgrere possessionē q2 tunc hz aliqualē intellectū qui pōt p tutorē suppleri.ita loquit.l.ḡuis.ſ.infans.j.c.ad hoc benefacit tex.i.ſ.pupill'. inſt.de inuti.ſtip.z ista opi.cōiter tenet p Bar.Bng.Imo.Lu. Pau.de ca.z cōiter Modern.z Pau.de ca.in.l.pupill'. gl.ibi.ſ.de acqui.be. ¶ Sed gl.hic.z clarius in locis.ſ.allegatis tz q̄ furiosus z infans possunt cū authoritate curatoris z tutoris acquirere possessionē,ergo vult q̄ infans q oīno caret intellectu z sic est similis furioso possit cū authoritate tutoris acgrere pos.p tex.qui videt fortiter v2gere in l.quis.j.cod. ibi.nā alio quin null' sensus infantis est.Et dicere put dicūt Bar.z doc.q̄ ille tex.loquať in infante qui hz aliqualē intellectum lz nō perfectū,videt de directo cōtra illa vniuersalis negatiua null' ſ.ſ' ifantis est.Nā qñ oratio sumit ex vniuerso negatiue si aliqd est falsum tota oratio redditur falsa.l.ſi is qui ducēta.ſ.vtrū.ff.de re.du.scō.q2 tex.ibi se fundat cā vtilitatis.Et sic ex specialitate. ¶ Hz defendendo cōm opi.quā teneo.Respōdeo q̄ cū tex.ibi dixerit q̄ iudiciū infātis supplet tutor pōdera verbū supplet,ergo loquit in eo q hz aliqualem intellectū:q2 si nullū penitus haberet intellectū nō posset suppleri.q2 q̄ nullū est suppleri nō pōt.l.ſz ſi manēte.ſ.de pœca. Et illa vniuersalis negatiua null' ſēi',prędit cōsiderato sine effectu q2 paria sūt cōsiderato effectu vl nullū esse sēſū vel tñ imperfectū. ¶ Istā opi.gl.ſ cōem tz Rap.cu.hic qui tz q lz i furioso possit ꝓcedere cōis sniatū infāte qui oīno caret intellectu,tz cū gl.q̄ quīq; infans semper possit cū authoritate tutoris acgrere.pos.z sequunt ēt Modo.senē.hic z Ly.vt dixi.in.d.l.donatarū. ¶ Nouet Rap.per duos tex.qui viderentur fortiter restringere omissis alijs leuib'. Primo p ter.in l.donatarū.C.e.in rōne sui vbi tex.facit istā cōsequētiā si nō posset acgri possessio p ipm infantē:ergo nec p eius tutorē ſz cū per tutorē acgrat possessio infantis:ergo ēt p infantem simul cuz tutore.Et circa illū tex.multū insistūt Ure.z Modo. senē.hic.Tu rūde plane q̄ ille tex.loquit in infante habēte aliquā affectionē ad illā rem vt clare ōt ibi tex.lz plen' animi nō fuisset affect'.Pōdera oū ōt nō plen' ergo habebat affectū lz nō perfectū. Preterea vt ibi ōt Bar.post antiquos ille tex.intelligeret qñ tradita erat talis res in q̄ cadebat aliqua affectio infantis puta erāt tradita iocalia vl similia. ¶ Scōo mouetur Rap.p tex.in l.seruo inuito.ſ.ſi pupilla.in vbo tutore.authore.ſ.ad tre. Ubi infans ꝓt explicare actū cū tutoris authoritate z loquit in infante z hic q fari non pōt z pūr q caret oi intellectu. Hz rūde q̄ loquit de infante habēte aliquē intellectū put ōt gl.in l.ḡuis.ſ.infans.j.c.cū infans dicat a. vij.annis.j.l.ſi infans.in prin.C.de iure deli.z hic teneas cōes sniam Bar.z scribē. ¶ Aduerte tū iquātū Bar.in sua distinctione hz q̄ pupillus qui est perfecti intellect' pōt sine autho
18 ritate tutoris acgrere sibi possessionē. † Nā dicit pfecti intellectus q̄ est doli capax.z ꝓximus pubertati,vt est gl.no.q̄ sic intelligit istū tex.in l.sequit.ſ.pupill'.j.de vsuca.z gl.i ſ. pupillus.insti.de inu.stip.z in l.ſi pupill'.vbi Bar.j.de noua. Ergo vult Bar.q̄ q̄ pupillus nō est perfecti intellectus,nō
19 posit sol' sine tutore acquirere pos.Ergo † vult q ſi sit maior infāte lz ꝓximus infantię q est a.vij.ann.vsq; ad octauum q̄ tunc non posset sine tutore acquirere possessionē.Et ita ēt hz Imo.hic z male.z reprobat per Raph.cu.Ludo.do.Alex.z alios.Do.q2 quātū ad acquirendū ita pōt sol' pupill' primꝰ infantie sicut z ꝓximꝰ pubertati:q2 pupill' maior infāte pōt stipulari.l.j.ſ.pe.j.de ac.z oblig.Ergo fortius poterit acquirere possessionem per actum naturalem.l.ea q̄ ciuiliter.ſ.ti. j.ad idē benefacit tex.in ſ.pupill'.in ver.ſz quod diximus.i ſtitu.de inuti.ſtipu.vbi dicit tex.q̄ ꝓximus infantie potest stipulando acquirere sicut z primꝰ pubertati qui sine dubio possunt stipulari sine authoritate tutoris.l.obligari i prin.ſ. de auth.tut. ¶ Capio gl.in verbo.licet maxime.quā diuide in duas.In prima declarat ter.In scōa timore cōtrarū ponit distinctionē z vult q̄ detētio large sumpta cōprehēdat omnē speciē possessionis p tout ēt est gl.in l.ij.ſ.ex ꝑto.j.e.Et duz subdit q̄ detētatio furiosi est qualis est detētatio coloni non bñ purificat:q2 detētatio coloni est animo z corpore.l.colon'. j.e.Hoc nō cadit in furioso vno melius equiparasset gl.detētationi alinine. ¶ Capio gl.in verbo eā rem.quam diuide in tres partes.In prima declarat tex.z illa est plana.In scōa timore cōtrarij subaudit ad tex.maxime.In tertia q̄rit ad intellectū tex.quare possessio dicat facti z nō iuris z ponit duas solu.scta ibi.z subaudi maxime.tertia ibi.ſz ſm hoc q̄o est factum. ¶ In scōa parte opponit ꝑ tex.qui vult q̄ pupillus solus sine authoritate tutoris ideo pōt acquirere possessionē: q2 facti est z nō iuris:ergo vult q̄ solus pupillus sine authoritate tutoris nō possit acgrere ea q̄ sunt iuris Sz istud ē falsū: q2 pupillus sine tutoris autho.pōt stipulari z stipulādo sibi acquirere.insti.de auth.tut.in prin. Itē pōt vsucapere.l.seq
20 tur.ſ.pupill'.j.ti.j.Sed stipulatio z vsucapio sunt iuris ſz gl.tamen gl.istud vltimū nō ꝓbat sed credo q̄ relinquat tāquā notū Sed tu ꝓba q̄ stipulatio sit iuris p tex.in.l.ſi vnus. ſ.pactus ne peteret.ſ.de pac.vbi ōt tex.q2 in stipulationib'
21 ius continet,in pactis vero factū versat ideo † non vz dictum testis disponētis super stipulatione cum sit iuris.sic ñ potest cadere in sensū corporeū testis ſm gl.in l.j.C. de vsur.nisi te
22 stis ēt nō interrogat' redderet rōnē a p quā apparet q̄ per sensū corporeū percepisset stipulationem prout tenet facere testis quādo deponit in his que sūt iuris.vt no.in l.testū.C. de test.Inn.z cano.in.c.cū cām.c.ti.de testi. ¶ † Similiť q vsucapio sit ius est tex.expressus in l.homo.liber.ſ.ſi.ti.j. dūtex.ibi ōt excepto eo q̄ ius epsucapere. ¶ Propter istud ꝓtū gl.nesciens aliter euadere subaudit ad tex maxime.z ōt q̄ idē ēt est in ūs que sunt iuris:z ita trāsiunt Bart.z cōiter scribē.hic,sed ista subauditio facit manifestā violentiam ad tex.z ideo nullatenꝰ est tenēda ꝑsertim in tex iuris fēnsulti: q2 ita subaudiēdo nō tex.videret reddi inanis. ¶ Ideo dic q̄ imo stipulatio z vsucapio,put in esse deducunť sunt facti sicut etiā possessio dū acquirit.Nā ꝓtus sunt facti.l.cōs.in finſ. de cura.furio.licet postea ex facto ius oriat:z sicut ex ꝓctu oriť obligatio ita possessio in mō dedūcendi:z sic in mō acquirendi est facti.z ita loquit iste tex.sed postea ipsa possessio acquista est ius.Ita in specie declarat Bar.z ꝓctū z possessionem in modo acquirendi esse facti supra in prin.huius.l.in ij°.col.su
23 per.gl.z bonū est' arg.de stipulatione ad contractum z econ tra.l.ḡuis.saltus.j.e.Itē patet ex diffinitione q2 stipulatio est verborū cōceptio.l.v.ſ.stipulatio.ſ.ō ꝙb obz ita in modo contrahendi est facti.Et ad tex.i.o.ſ.pact' ne peteret.dic q̄ stipulatio est i' propter solēnitatē in ea a iure introductā.Itē q2 postea ius resultat ex ipsa stipulatione:sicut ex possessiõe similiter vsucapio,dum' in esse producitur dicit esse facti.Puta ex diffinitione,q2 est acquisitio dūq per cōtinuationē tpis. l.diffiniti.l.ij.j.de vsuca.si ista verba sonāt in factū bñ verū est q̄ stipulatio z vsucapio inuētiõe sunt iuris:q2 a iure ciuili sunt inuente vt est gl.in l.er hoc iure.ſ.de iust.z iu.z gl.in.l.j. ſ.ti.j.z hoc modo plane ꝓcedit iste tex.sine subauditiõe maxime. ¶ Posses ēt alio mō dicere ex mēte Raph.cu.z Lu. ro.q̄ iō tex.dixit eā rē z si acgsitionē possessionis esse facti z nō non iuris eo q2 in acquisitione pos.sufficit solū factū apprehēsionis corporalis cū volūtate acgrendi,nec ibi requirit vlīqua cognitio iuris.ſ.q̄ titulo vel qua cā acgrat:q2 ēt sine titulo possessio acgrit.l.clā possidere.ſ.q ad nūdinas.z l.ſi id q̄ē.ſ.ſi.j. e.Et istud ēt tex.ad differentiā vbi in acquisitiõe requireret cognitio causę:z sic iuris:tūc pupill' ēt doli capax eā facere nō posset.Istud patet in acquisitiõe hereditatis in qua requirit q̄ go intelligat ex qua cā sit sibi delata hērditas,scz an ex testamēto vl ab intestato ex quo capite z alia q̄ sūt necessaria in addition hereditatis,vt habet.in l.ig pōt.ſ.de acqui.he.Et iō lz pupillus habeat plenū intellectū:q2 tā ñ pōt ista jura scire. nō pōt solus hērditatē adire sine authoritate tuto.l.pupill' ſi fari.ſ.de acg.he.z hoc mō etiā non est necesse subaudire ad
24 tex.maxime,put subaudiuit gl.Bar.z cōiter scri. ¶ † In vltima parte q̄rit gl.quare possessio dicat factū z nō i'.Et rēſpōdet duob' modis primo.reprobat Bar.q2 illo mō ratio posita in tex.nō cōgrueret ꝓcedētib'.vñ.Bart.z cōmuniter scribē.sequnť.secunda solu.gl.q̄ ponit rō differentie inſ pupillū z furiosū.Hz certe si bene cōsideras tex.ñ voluit assignare rōnē i eo q̄ dixit pupillū sine tutore posse icipe pos/

pñ.in ñ. volūs.r.co.ſ.in de Ellexā. in rationem.ad

a ¶ Redderet

sidere. Et subdit rōnē istius, rem cū rē facti eē t nō iuri. et sic possessio cū sit facti pōt cadere in pupillū habētē intellectū sine alia tutoris authoritate: t ita babes bñ ꝙ expedit dā istū. §.

1 ¶ Quod non ch̄ infirmari non pōt.
2 Si papa statuit ꝙ cōstitutio iuris positiui habeatur p̄ro infecta tollit omnes eius effectus.
3 Lex nun quam fingit quando ex fictione non resultat aliquis effectus vel aliqua vtilitas.
4 Verbum cedat, importat traditionem.
5 Idem operatur cessio in iuribus incorporalibus ꝙ traditio in rebus corporalibus.
6 Facta p̄ro infectis esse non possunt etiam apud deum.
7 Virginitas corrupta a deo restitui non potest.
8 Deus non potest facere ꝙ illud est verum non sit verum.
9 Si indeus dicat deum certū quid non posse facere an ex hoc possit puniri.
10 Ju leis non est seruanda aliqua equitas sed rigor.
11 Ex inutili contractu transfertur. pos.
12 Si ex forma statuti res immobilis non potest alienari in forē sem si fundus vendatur licet cōtractus sit inutilis tamen trās fertur pos.
13 Prohibita acquisitione dominū non censet prohibita acquisitio possessionis.
14 Licet pupillus non possit talienare rem immobilē cū auc. tu. sint decreto iudicis: pōt tā transferre possessionem in alium.
15 Si maritus tradat rem vxori ex donatione inualida trāsfertur possessio.
16 Quando pos. trāsfertur per actum fictum bene ipeditur trās latio pos. ex inutili contractu.
18 Si contractus principalis non tenet non vz cōstitutum in eo appositum.
19 Si in instrumento non valet principale non valet etiā confessio accessoria.
20 Lz donatio inē virū t vxorē sit phibita: nō tā extendit ad id ꝙ est preiudiciale vel damnosum donati.
41 Donatio inter virū t vxorē est phibita qñ ex ea donans efficeretur pauperior t donator locupletior.
22 Tres sunt species pos. in substantia t specie differentes.
23 In lege nostra p vxorē acquirit naturalis t ciuilis possessio.
24 Vxori habenti pos. rei. tradite per vnum an competat interdictum vnde vi.

a ☞ No. i. Alii Bart. in l. stipulationis. i pr. co. sin. de obl. Pur.
5 Quando donatio incipit a traditione non tenetur donās de euictione.
16 Ex inutili contractu non transfert possess. quādo persona est talis que non potest transferre possess.
b ☞ De. Adde ꝙ i deo ēt minimū incōueniens est impossibile. gl. i per. vnigeni tom. i cle. Jo sun. tri. limitat vt papa ponit i ys q̄ sūt iuris positiui tex. t ibi glo. in verbo, ifectis. col. j. de iudi. cc. ad de Ale. li. iij. cōs. xv. i secūdo arg. Soc. cōs. cij. col. ij. Purp.
27 Per renūciationē beneficij eccleiastici q̄ non tz q̄ non facta in manimus superiorizis: renuncians tamen perdit possess.
28 Ex cōtractu inutili celebrato cum ecclesia vl minore nō trāsfertur possessio.
29 In ex inutili contractu transferatur dominium.
30 Vide limitationem ad l. clauibus. de contraben. emptio.

c ¶ Infecta facere. gl. ver. p infectis. in cle. i. de imu. ecc. Zab. i. c. ceterū. de refer. Jo. ó. and. i. c. ad petitionē. ó. ac. ald. cōsi. ij. exponitur. i. j. ub. de resc. Fran. in c. vt nō trū de appella. col. ij.

Si vir vxori. Ex inutili ☞ctu transfert possessio. b. d. ☞m Bar. vel sic t plenius. Ex inutili ☞ctu trāsfert possessio p traditionē. t abdicās a se possessionē eā perdit, lz in alium non trāsferat. b. d. q2 summariū Bar. est diminutū. Et non complectit totū tex. ¶ Iste. §. ☞m Bar. t oēs diuidit in tres partes. In prima ponit dictū. In secūda rūdet tacite obiectioni. In tertia rūdet alie obiectioni. Secūda ē ibi, qñ res facti. tertia ibi t quid attinet. Prima ergo obiectio est q2 i⁹ ciuile t ifirmat t impedit donationē inē maritū t vxorē. rūdet verū ē respectu iuris t sic dñs. Sed acq sitio possessionis est facti. ideo nō pōt infirmari. q2 lex nō pōt facere qđ illud ꝙ est factū. ñ sit factū t sic lex non posset facere ꝙ possessio ñ sit tradita p maritū vxori t p vxorē corpore apprehēsa cū animo possidēdi. Et ꝙ maritꝰ tradēs nō amiserit possessionē. t ꝙ vxor ea nō acquisiuerit aio t corpe. q2 lex non pōt impedire actꝰ corporeos traditionis t apphēsionis, nec pōt ipedire animū mariti volētis trāsferre possessionē t volētis desinere possidere: nec ēt pōt ipedire animū t factū vxoris in apphēdēda possessionē: q2 ista sunt facti q̄ ꝑm vitatē nō pōt lex ifacta facere. ¶ Sed aduerte lz Bar. t oēs sic declarēt tertiū rō nō videt bona. Nā bñ verū est qđ ius nō pōt facere qđ illud qđ est factū nō sit factū. q2 etiā deus nō posset infectū facere vt statim dicā in primo no. nō tū ex hoc sequit qđ ius non possit infirmare ea q̄ sunt facta ēt sine fictiōe statuēdo ꝙ nihil valeāt: q2 infirmare t annullare non. t ē infectū facere imo illd qđ non est infirmari ñ pōt. l. nā t si sub cōditōne. §. post de fcetum. ff. de iniusto rupto. t. c. ad dissoluendū. de despōsa. i. pubē. t sic verbū infirmari positū in tex. videt repugnare: nō Bar. t do. q2 vt dixi infirmare est annullare, non antē facere qđ illud qđ factū. nō sit factū. ¶ Sed defēdēdo rōnē Bart. t doc. respō de ꝙ istud nō est infirmare factū t sic possessionē, lz bñ effectū facti statuēdo qđ talis possessio careat effectu, istō ꝓprie contingit in casu nostro, q2 lex nō potuit infirmare factū t sic possessionē traditā a marito mulieri. Sz bñ ifirmat effectū statuēdo ꝙ talis possessio nō habeat effectū, vt l. si eū q. iuncta gl. ff. de dona. inter vi. t vxo. Bar. hic. in. j. opp. t ter. in l. inter virū que est lex paruula. ff. de do. inē virū t vxo. vbi tex. ōt ꝙ inter virū. t vxorē etiā causa possessionis, vlla donatio rata nō est. pōdera verbū rata nō est. g. lignificat i effectu. ¶ Secūda obiectio in ver. t qđ attinet est talis. Nā licet lex ciuilis nō possit vere facere ꝙ illud qđ est factū nō sit factū: tñ p fictionem potest fingere qđ habeatur possessio, p non tradita p out facit in l. si me in vacuā. j. e. q2 lex. pōt facere ꝙ factum habeatur, p infecto. l. nō dubiū. circa me. C. de le. vbi ōt. quia ea que lege, phibēte nūt licet facta sint habētur p̄ro infectis.

2 t papa † qñ statuit ꝙ cōstitutio iuris positiui habeatur p infecta. tollit oēs eius effectus. vt est gl. no. in cle. j. in verbo p infectis. de immu. eccl. d. Abb. in c. q̄ in ecclesiarū. in. iij. not. ō cōsti. ¶ Ad hoc respondetur in isto ver. t quid attinet. Quod ideo lex istud nō indurit p fictionē q2 fuisset sine effectu t sine

3 vtilitate t lex † nūq̄ fingit aliqd qñ ex fictione nō resultat aliquis effectus vel aliqua vtilitas. iste est tex. no. hic. ponit late t subtiliter Bar. in l. q. p eptor. in materia fictiōis inducti ue. j. de vsuca. Ars cū t natura nihil frustra operāt. l. hec stipulatio. §. diuus. ff. vt leg. no. cauea. t l. nō cogendū. §. Sabin⁹. ff. de pcu. t l. q his idē. j. de p. ob. q2 acquisitio huiꝰ possessionis quā facit vxor nō est dānosa marito ex q̄ maritꝰ tradendo pdidit possessionē: iō si lex fingeret possessionē haberi p̄ tradita esset sine effectu. t ita babes bñ enucleatū ter. In ter.

4 ibi cedat possessionē exponeid est tradat. quāuis enim verbū cedat hic adapteē traditioni rei corporalis: tñ ipōrtat idē qđ tradat l. Seia in pr̄in. ff. de dona. cau. mor. t §. p. pcuratorē in verbo cesserit possessionē. t ibi Are. ad hoc no. j. e. Prōprie tñ t regulariter cedere cōgruit iuribꝰ incorporalibus. vt habetur. in l. j. C. de act. t ob. t in l. pe. in prin. que incipit. ad eū vbi gl. t Bar. ff. de dona. Nā ide⁹ operat cessio in iuribꝰ incorporalibꝰ qđ operat traditiō in rebꝰ corporalibꝰ. vt est gl.

5 no. i. l. t ibi Bal. C. qñ fis. vl priua. ¶ † No. ª primo ex hoc ter. in ☞. quōniā res facti ꝙ facta ꝓ infectis esse non possunt: t sic lex nō pōt facere ꝙ ea q̄ sunt facta nō sint facta: t sic sint ifecta. Facit tex. in fl. libello. §. facte. j. de cap. t l. verū est. t ibi glo. j. de re. iu. t tex. ex pessus. in. §. j. in ☞. que igit. in aut. de equa. do. colla. vij. vbi tex. ōt. ꝙ cū factū est infectū manere impossibile est. Jmo. hoc solo prīuat deꝰ b infecta facere. Fuit dictū originale. Agationis philosophi. t ōt Bal. in l. fi. in vl. co. C. de le. q̄ ēt deus hoc solo prīuat ingenita facere que pduxit. allegat Aristo. in vj. ethicorū. t Bar. in l. nō dubiū. in. iij. co. C. de legi. ōt ꝙ illō qđ vere est factū lex nō pōt facere quin sit

b 7 factū, vt. ll. prec. ll. q2 etiā deꝰ facere nō pōt. Alibi tz † glo. no. allegādo sanctū Augu. in l. vni. in prin. in vb. restituī nō pōt. C. de rap. virg. quod virginitas corrupta ēt a deo restitui ñ pōt. t idē tz gl. in. c. sup eo. in gl. mag. circa fi. de biga. Et est ō hoc tex. diui. Hiero. in c. si paul⁹. xxx. q. v. vbi ōt. Hie. Audacter dicā cū omnia possit deꝰ resuscitare virginitatem nō pōt

8 post ruinā t ibidē vide gl. no. ¶ Alibi tz. Bald. in l. ex. his verbis in fi. C. de testa. mi. ꝙ etiā deus nō pōt facere quod illud qđ est verū nō sit verū: t sic deus non potest remouere veritatē a veritate. Ratio p̄dictorū quare deus nō pōt infecta facere est: q2 istud implicaret cōtraditionē: sc. factū t nō factū, sz deꝰ nō pōt ea q̄ implicāt cōtraditionē vt tenēt Theolo. et Bal. eos allegās. in. l. eā quā. C. de fidei. in ix. co. in ver. circa autem quintū genus t istā rōnē etiā ponit t latius sanctꝰ Thomas in scōa parte. q. xv. arti. iij. ¶ Illud no. reducamus † nūc

6 ad practicā. Nā p istud no. dicūt Abb. senē. hic, se als defendisse quedā bebzeū contra quē fuerat formata iquisitio: ex eo quod dixerat deū certū qd facere nō posse. eū em defenderūt ostēdendo qō verba illius bebzei nihil aliud significabāt nisi qō illud qđ factū erat deus nō poterat facere quin ēt factum nihil allegāt in specie ad hoc. ¶ Tu adde do. Ale. in cōs. xv. vo. inci. viso pcessu inquisitiōis formate. vbi consuluit p āgelo iudeo luceli qui dixerat ꝙ deus nō posset facere qđ pignus scābiasset seu pmutasset: t sic ꝙ erasset in pmutando pignore: q2 deus ñ pōt facere q illud ꝙ nō est factū sit factum. d. c. si paulꝰ. xxxij. q. v. t q2 iudeꝰ statim se emendauit in eo qđ dixerat, q2 statim subiūxit ꝙ deus pōt omnia. ¶ Sed aduertē qđ Hostiē. in summa sua in ti. de iude. §. in qbꝰ. circa h. in verbo. quid enim de iudeo. refert quēdā iudeum a se fuisse cōdemnatum in quingentis solidis regalium qui reddebat computū cozā eo t iratus leuauit manus versus crucem t dixit potius

vellem

vellē esse sus pēsus sicut ille fuit q illic pendet q̄ vnq̄ amplꝰ reddere cōputū coram vobis. Dicebat enim iudeus se excusando intellexisse de quodaꝫ hoie q pēdebat ī patibulo extra ciuitatē t ex pte septētriōis stabat tā crucifixus q̄ suspēsus. Sz dicit Host. q ideo ita fuit punit⁹ vt alij iudei terrerent: qz de malo verbo t de malo homine nō pōt p̄sumi nisi malū. Refert t segt Jo. i. c. auditis. in pe. col. de p̄scri. t ibi pōderat q Host. puniuit iudeū solū ex eo q illa verba erant erga deum ludibriosa ex quo ōt q potuisset etiā puniri ille Angelus inde⁹ lucēlis q dixit q deus nō posset facere q si nō erat erratū in pignore vel in cōputo q esset erratū: qz ꝫ verū sit q deus nō possit ꝫ dā. d. c. si paul⁹. xxij. q. v. tamen qz illa verba sapiebāt vilipēdium quoddam t insolentiā iudei obloquētis de xp̄o: etiā si nō blasphemet. tū ōt q bñ fuit excusat⁹: qz statim se emendauit reuocādo vba p cum plata t asserendo deū esse omnipotentē. ¶ Tu aduerte q isti termini sunt valde differētes nā in terminis Host. vba iudei sonabāt in vitiū t in vilipēdiuꝫ xp̄i. secus est in ista. q. Mod. senē. t in illa in qua cōsuluit do. Aler. vbi assertio iudei cum veritate est. cū eo q oēs tenēt etiā theologi: t sic in aliquo nō detrahit diuine potētie
10 est verū q iudeis† nō ꝺz seruari aliqua equitas sz rigoꝛ: vt est gl. in. c. ij. de iudeis. de qua dixi in. l. si insulā. j. de verb. obli.
11 ¶ Scōo no. ex hoc tex. † qō ex inutili cōtractu trāsferꝛ possessio. ita no. Bar. t oēs hic. Sz tu caue qz istud no. Bar. t doc. nō videt bñ colligi ex isto tex. duplici p̄sideratiōe. Prima est qz hic vxoꝛ ꝺ acquirere istā possessionē tā q̄ vacātē: qz marit⁹ p̄totiu⁹ cā pdidit, vt dicit tex. t quilibet alius si apprehēdisset possessionē illius rei eā acquisiuisset ex quo erat vacans. ex quo vt dixi marit⁹ p̄totiu⁹ amiserat possessionē. Causa ergo immediata acquirēde huius possessionis nō est ꝫctus inutilis. sed qz possessio erat vacās, vt ptz in litera in ver. t qd attinet, et go istud no. nō bñ colligit ex isto tex. ¶ Scōo p illud q clare tz ad. l. nostrā Bal. in. l. nō dubiū. in. x. op. C. de leg. vbi ōt qō in isto tex. cā p̄xima trāsferēde possessionis est ipsa traditio sola. t nō cōtractus inutilis: t tūc sola ca p̄xima est illa q̄ operat p̄ncipaliꝫ effectū, vt no. i. l. mulier. i p̄in. t glos. j. s. reamo. t. l. si qs nec cāz. s. si cer. pe. Jō cā p̄xima ñ vitiat vitiatā remota. Ñ subdit q si ꝫct⁹ esset immediata cā possessionis vt ꝫct⁹ p̄carū: tūc si nō ꝫct⁹ nō trālit possessio. vt. l. si qs ante vers. si quidē nūm⁹ vno. j. e. Et sic tz Bal. q i isto tex. ex cōtractu nullo nō trāsfert possessio. sed ex traditiōe. de quo ēt p Bart. in. l. si aliquā rē. in scōo mēbro pn. j. e. ergo apparet ꝫ Bar. t oēs q male notēt ex isto tex. q ex ꝫctu iutili trāsferat possessio. ¶ Sed defendēdo Bar. t doc. rnde q mulier apprehēdit possessionē sui rei vigoꝛe cessiōis facte titulo donationis. Et sic nō tāq̄ alibet extranea p̄sona. sz eo aio tāq̄ ei donata. Et sic apprehēsio fuit ex cā iutili. Et sic cōstat bñ notari ex hoc tex. q ex iutili ꝫctu trāsferat possessio. ¶ Cōfirmat qz ls dūū nō possit queri nisi p̄cedat cā t titul⁹ habilis ad trāslationē dñi. l. nunq̄ nuda. s. ti. j. Tū possessio bñ acquirit ex ꝫctu nullo t sic line cā. ter. est hic p quē Bar. hic reprobat gl. tenētē ꝫ iū in. l. q meo. i p̄in. vbi dicet. j. e. Ad idē q possessio acqrat sine cā: t sic ex ꝫctu nullo. est tex. i. l. si aliquā rē.
a t in l. qō vxoꝛ. j. e. ¶ Itē† adde† q p istū tex. decidit no. Bal.
12 in. l. ij. i. fi. s. ō iurisꝺom. iud. vbi tz q si ex forma statuti fund⁹ t sic res immobilis nō pōt alienari in forenseꝫ: si fund⁹ vēdat forēsi q̄ius p̄tractus sit inutilis vigoꝛe statuti: ñ trāsfertur
13 possessio p istū tex. Ad idē facit† t tertio qz phibita acqsitiōe dñi non videt phibita acquisitio possessionis. vt probatur in c. tua. t. c. seq. xp̄. q. j. tz Arch. in. c. ij. vt lit. pen. in. vj. Joā. an.
14 i. c. fi. de resti. spo. ¶ † Ad idē t quarto bene facit qz licet pupillus nō possit alienare rē immobilē cū authoritate tutoris sine decreto iudicis. l. magis puto. s. nō em passim. s. de reb⁹ e. t. l. lex q̄ tutoꝛes. C. ꝺ admi. tut. Tū pupill⁹ cū sola authoritate tutoris absq̄ decreto iudicis pōt trāsferre possessionē in alīū. l. possessionē pupillū. a ꝫio sensu. j. e. t est gl. no. i. l. ij. s. si a pupillo. q̄ Jo. de imo. ibi ad hoc reputat valꝺ no. j. p emp.
¶ Sz caue qz iste tex. nimis generaliter allegat ad hoc quod ex inutili cōtractu trāsferat pos. cuz in isto tex. ponat duplex ratio vna in ver. quoniā rei facti. alia in vers. sed qd attinet. t illa duplex ratio vī cessare in statuto supra p̄xime relato.
15 ¶ Tertio no. † ex tex. ibi qñ res facti qō si maritus tradat rē vxoꝛi ex donatiōe invalida trāsferꝛ possessio. rō. ponit in tex. qz acquisitio possessionis in facto consistit in traditione t apprehēsione. Sed ea q̄ sant facti nō pñt infecta fieri. ¶ Pōde
16 ra ergo no. † q si possessio transferret per actū fictū puta per constitutum vel similē tūc bene impediret trālatio possessionis: qz ex quo talis trālatio est iuris ꝑt a lege ciuili impediri p istū tex. a ꝫio sensu. t itē limitauit istū tex. ꝺ. argē. fili⁹ ꝺo. Ray. put refert Paul. de ca. hic. q reputat perpetuo tenēdū
menti t dicit q ex eo posses p̄sequi honorē. Sz tu aduerte qō lz cesset p̄ia rō tex. ibi qñ res facti. nō tamē vī cessare alia rō tex. i ver. sz qd attinet. t ꝓpterea idē ꝺ. Argē. mouebat alio meliꝰ fūdamēto: qz lz in acgrēda possessiōe nō regrat causa vt hoc tex. t dicit in p̄cedēti not. est ver. q̄ possessio acquirit per actū verū: si aūt requiraꝫ actū actū puta per constitutum tunc requirit cā. ita no. tz Bal. i. l. q meo in p̄in. in. j. co. j. e.
17 ¶ † Contra istud ōt Paul. de ca. hic se allegare gl. expressam t ordinariā quā doct. ibi sequūt in. l. qō de suo. q̄ est lex. ij. C. de do. cau. nō num. Et rādet sustinēdo istā limitationeꝫ q ibi interuenit duplex act⁹. l. donātis t donatarij: hic aūt interuenit sol⁹ act⁹ donātis, sz truffa est. t glo. i. ꝺ. l. qō de suo. nihil vī facere ad ꝓpositū. Nā illa gl. bene vult q ad hoc vt donatio facta inter maritū t vxoꝛē ꝑstāte matrimonio ꝓfirmet p moꝛtē donantis p̄cedat qñ interuenit traditio vulgata. l. papi. s. de dona. inter virū t vxo. vult illa gl. singulariter q ēt sufficiat si aliq̄ interueniat loco traditiōis. t ad hoc illa gl. reputat sing. t Bal. t doc. ibi eā multū no. Raph. cu. t Mod. in. l. si diuoꝛtio. de ver. ob. Sed p hoc illa glo. nō ōt q qñ traditio fit per actuꝫ fictum an regrat vel nō regrat cā. ¶ Ego teneo istam limitationeꝫ argētini ad hunc tex. t reputo verā t nota.
18 Et vltra eū t Paul. de ca. Eā cōfirmo t optimo fundamēto: qz si cōtractus p̄incipalis nō tz, nō valet cōstitutū in eo appositū fm Bal. sub dubio tū foꝛte i. c. ij. circa fin. ō feu. da. ī vim. l. cōmi. firmat Bal. in. l. ex testamēto. C. de fideicō. Quia sequ. eū si nō valet p̄incipale nec vz accessoriū. l. nō dubiū. C. de le. t. l. stipulatio hoc mō cōcepta. j. de verb. ob. Idē tenet do. Aler. hic. sed ad aliud ꝓpositū t in p̄si. lxxij. vo. inci. lecto t discusso laboꝛioso p̄cessu. in. vj. col. Alb. de ros. no. vbi ōt ita fuisse determinatū. in. l. acquirit. s. tit. j. Facit bñ gl. no. i. l. si patrono. s. patronū. s. si quis in frau. patro. quc tenet q si non vz contract⁹ p̄incipalis non valet pactū euictionis nec pene in
19 oppositū. Idē idē bene† facit tex. in. l. fi. s. de p̄stitu. pecu. quē p singulari allegat Bal. i. l. si absentis. circa fi. C. si cer. pe. t in rub. C. de p̄sti. pecu. in. ij. col. vbi tenet q si in instrumēto nō valet p̄incipale nō valet etiā p̄fessio accessoria nec p̄ceptuz a guarētigie i eo appositū cū ista sint pars sequele p̄incipalis ergo in casu nostro donatio inter virū t vxoꝛē constāte matrimonio nō valet ergo ꝑstitutum in eo appositū nihil ꝺz valere.

a ¶ Itē adde Aler. in. l. is cui bonis. ff. no. vbi Jas. j. de ver. ob.

20 ¶ † Quarto no. ex hoc tex. fm Raph. cu. hic qō licet donatio
b inter virū t vxoꝛē sit p̄hibita ꝺ. tū nō extēdit ad id quod nō est p̄iudiciale t dānosum donāti, vt est hic vbi marit⁹ omnino perꝺiderat possessionē. Nā qui vult transferre possessionē in alium licet nō sequatur trālationis effectus: tū perdit possessionem vt hic. t. ff. per procuratoꝛem. in fin. j. ea. l. quod meo. s. si furioso. j. e. ergo nō est dānosuꝫ marito q possessio acgrat
21 vxoꝛi. ¶ † Hinc est qō talis donatio inter maritū t vxoꝛē cēsetur esse p̄hibita qñ ex ea ꝺanatus efficeret paupeꝛioꝛ. t ꝺonatarius efficeret locupletioꝛ. alias sec⁹. l. ij. i p̄in. t. l. si spōsus. ff. cōcessa. t. s. seq. s. de dona. inter virū t vxo. t. l. si vir vxoꝛi. j. p dona. t. c. donatio. de don. inter vir. t vxo. ¶ Sz adb Jason. aduerte qz si hoc eēt verū sequeret qō possessio q̄ eēt penes vxoꝛē i casu huius. s. esset iuxta ex quo nō eēt a iure p̄hibita. Et cōsequēter soꝛtiretur effectus iuris qō est ꝫ casum in. l. si eum qui in p̄in. s. de dona. inter virū t vxo. fm qō tenent Bar. t
22 cōiter alij hic. vt dicam statim i gl. ¶ † Quinto vltra scribens. soleo pōderare istuz ter. cōtra doctri. quā tradit Bar. s. i pn. huius. l. in. ij. q. p̄in. vbi ōt qō possessionū tres sunt speciēs i subſtantia t specie differentes. s. ciuilis. Itē naturalis formalis. Itē corporalis. Nam videtur qō nulla ex illis tribus speciebus p̄ueniat in casu. s. nostri. Ergo doctri. Bar. nō est bona. Nā in isto. s. non est possessio ciuilis apta ꝓducere ciuiles effectus respectu veri dominī. Et sic nō est apta ꝓducere vsucapionē vel p̄scriptionē. Patet ex p̄esse: qz ista vxoꝛ cui maritꝰ cā donationis tradidit rē ꝺicitur eā possidere ꝓ possessoꝛe. t sic sine aliquo tit. tanq̄ p̄redo. qui nescit dicere quo titulo possideat nisi possideo qz possideo. l. ꝓo bṙde. s. fi. ff. de pebṙdi. similiter in vxoꝛe. l. qō, vxoꝛis ibi gl. j. e. ergo nō pōt vsucapere nec p̄scribere. Similiter i ea nō est possessio naturalis formalis q̄ est in vsufructuario emphyteuta t feudatario, vbi recognoscitur directum dominiū p̄scribit vtile dominium recognoscens directū. istud nō cadit in vxoꝛe que nō pōt vsucapere nec p̄scribere, vt dixi. Itē eius possessio est sine effectu ꝺ. l. si eū qui. in p̄in. cum. gl. de donatione inter virū t vxoꝛē. Bar. hic in p̄ima oppo. Nec etiam pōt dixi corporalis possessio: qz est qñ possessionē vacantem quis clandestine aut violenter occupat. l. clam possidere. s. qui ad nūdinas. t. l. q id q s. fina. j. eoꝺē. Sed ista vxoꝛ non possidet clandestine nec violenter: ergo neutra ex tribus possessionibus traditis p Bar. in p̄incip. eius. l. conuenit possessioni de qua loquitur ille. s.

ergo doctrina Bar. ñ est vera. ¶ Et si dicer es q̄ imo ista possessio est potēs ad causandū limiles effect'; et sic ad acqsitionē veri dñi: q2 ista donatio est p̄firmabilis p̄ morte mariti er q̄ interuenit traditio p.l. papi. s. de dona. iter vi. z vxo. dico q̄ ista possessio nō est potēs ad p̄scribēdū dāium. put i bi diffinit Bar. sz bñ est potēs ad acquisitionē dñi nō qdē vt p̄ pscriptionē: sz p̄ morte mariti q̄ p̄firmat donationē in qua interuenit traditio acqsitio ergo dñi nō causat a pscriptiōe. put log̃t Bart. sz a morte mariti. ¶ Et si diceres, ista possessio vxoris licet nō sit sufficies ad causandū pscriptionē vel vsucapionē: tñ est potēs ad acquisitionē fructuū: q2 vxor existēs i bona fide facit fruct' suos. l. fruct' percipiēdo. s. de vsur. z de dona. inter vir. z vxo. de fructib'. gl. in. d. l. q̄ vxor. j. eo. z in. l. inter virū. que est. l. parunla. de do. inter vi. z vxo. z l. j. §. deūcit. j. de vi z vi arma. Et ad hoc bñ facit no. doctrina gl. magistra. in. l. ij. C. si quis igno. rem mino. eme. vbi est gl. que tollit vnā obiectionē quā posses facere. Et ōt q̄ qñ res phibet vsucapi vitio rei: vbi nō h; locū vsucapio vitio rei: ibi etiā nō h; locus acquisitio fructuū sec' qñ res nō pōt vsucapi ex defectu solēnitatis vel ex defectu persone: tunc bene p̄cedit acquisitio fructuū. vt hic. Quā gl. Bal. ibi reputat valde notandam z illā gl. reputat sing. Bal. in. c. quoniā frequenter. §. in alijs. vt lit. nō p̄testa. Quia respondet q̄ ꝫ diffinitiones Bar. tradit as. §. in p̄in. hui' l. ad hoc vt possessio dicat ciuilis vel dicat naturalis formalis: est necesse q̄ sit apta. p̄ducere ciuiles effect' respectu veri dñi in ciuili aut vtilis dñi recognoscētis directū in naturali z neutrū hic p̄tigit. Ego teneo q̄ illa doctrina Bar. vltra ea q̄ ibi dicit p̄fundat distū tex. Et tenēdo cōem opi. gl. z doc. ibi q̄ sit duplex possessio naturalis q̄ corpore z insistētia
23 z ciuilis que animo vt tenui i p̄in. huius l. in isto tex. tacq̄rit̄ per vxorē vtraq; naturalis z ciuilis z nihil repugnat: nō dico q̄ sit iusta vel nō: q2 istis nihil facit. l. ij. §. er cōtrario. j. ver. vñ
24 Labeo. j. eo. ¶† Ultimo vt nihil omittatur circa istū text. q̄ vult vxorē possidere possessionē sibi traditā causa donationis. Aduerte q̄ talis possessio vxoris facit q̄ habeat iter dictū vñ vi si ab aliquo deūceret ab alia possessione. tex. est formalis. i. l. j. §. deūcit. j. de vi z vi arma. quē ter. singulariter limita q̄ talis vxor deūceret a tertio q̄ non haberet ius cōe p̄ se als se cus. ita no. limitat do. Abb. in. c. cōstitutis. in vlti. col. per illū tex. de ele. ¶ Expeditis textua. Bl. j. z. ij. sunt facte timore cōtrarij. l. si eū qui. i p̄in. in verbo q̄uis vxor iure ciuili nō possidere intelligē k. §. de don. inter vi. z vxo. ad idē tect. i. l. ij. §. sciēdū i; verbo nec q̄ traditio valeat. s. eo. ti. z i. l. inter virū que est lex paruula. ff. eo. ti. vbi dicit tex. iter virū z vxorē etiā ex causa possessionis, nec vlla donatio rata est. z sic nō vz donatio etiā quo ad possessionē. Et tū iste tex. dicit etiā possidere. Bl. j. respondet q̄ iste ter. loquitur qñ res aliena donabat a marito: p̄traria loquuntur qñ donabatur res p̄pria mariti. Istam solu. reprehēdit Bar. z bñ: q2 est diuinatio ad istū tex. Secūdo q2 esset res aliena valeret donatio. l. si vir vxori. j. p̄ dona. q2 marit' donādo rē alienā nō efficeret pauperior. Et sic cessaret ratio legis, phibētis donationes inter virū z vxo. l. j. §. de dona. q2 qñ marit' donat vxori etiā rē alienā. ex quo
25 † donatio incepit a traditione nō tenet de euictiōe. l. Aristo. §. labeo ait. vbi gl. z Bar. §. de dona. l. ij. C. de euic. Ergo marit' donās non posset fieri pauperior: dato q̄ dominus illam rē euinceret ergo valeret donatio q̄ est ꝫ ter. q̄ vult donationem infirmari, sz nō ipsaꝫ possessionē que est facti. Vñ. Bar. z cōiter doc. tenēt vltimā sol. traditā per gl. in. d. l. si eū qui. in p̄in. q̄ verū est q̄ mulier possidet vt hic. sz illa possessio est sine effectu vt ibi: q2 marit' pōt eā revocare. Pōt etiā z tertio rūderi ꝫm Und. ro. z Are. hic q̄ tex. in. d. l. si eū q. dum dicit

¶ Benefich. Adde Lord. z Jo. de Imo. c. ad mōet. de renuncia.

q̄ vxor iure ciuili nō possidet intelligitur id est iuste. Posses z quarto dicere vxorē possidere. s. naturaliter z sic de iuregētiū corporalē possessionē: ita loquitur tex. hic, sz nō possidet ciui
26 liter vt ibi ōt tex. q2 nō hz ciuilē iuste. ¶† Extra gl. op. Bar. de. l. iubemus nulli. in. fi. C. de sacrosan. eccl. Et respōdet dupliciter. Adde circoscōam so. Bart. q̄ tene, q̄ ex inutili ꝫctu nō trāsfertur possessio qñ p̄sona est talis que nō pōt trāsferre
27 possessionē vt pupilli' z ecclesia ¶† † Pro ista cōclusione bñ facit illud qđ tenet Bal. cōtra Inn. z Jo. an. in. c. q̄ i dubijs. de
8 renū. ibi tenet Inn. z Jo. an. q̄ p renūtiationē bñficij' a ecclesia stici que nō tenet: q2 nō est facta in manibus superioris: renūciās tū perdit possessionē p̄ istū tex. ꝫm eos. Sed Bal. ibi tz ꝫrū: q2 nō est in libera facultate renūciātis cuz sit introducta gratia vtriusq; s. canonici z ecclesie: vñ non pōt renūciari
28 nisi i legitima manu superioris vt ibi est tex. ¶† Itē inquātū bar. z doc. tenēt qđ ex contractu inutili celebrato cū eccla vel minore, nō trāsferat posses. Adde q̄ p̄trariū vult Bar. ibi ꝫri' z miror q̄ scribē, nō faciāt mētionē de ista ꝫrietate. j. l. inde
biti. §. sed si nūmi. in. j. no. s. de condi. indebi. vbi dicit Bart. qđ ille tex. q̄ vult q̄ cōdictio indebi. cōpetat ad possessionē tantum est tenēdus mentit: q2 sepe occurrit quādo fit aliquis contract' inualidus p̄ minore vel ecclesiā, z eius vigore possessio tantum in aliū transfert q̄ poterit repetere p cōdictionē indebiti: z sic vult ibi Bart. q̄ ex p̄tractu inutili inito p̄ ecclesiam vel minorē trāsfert possessio. ¶ Saluādo Bar. a cōtrarietate eo modo quo potest, potes dicerere, q̄ intētio Bart. ibi nō sit firmare qđ ex inutili p̄tractu celebrato cū ecclesia vel minore trāsferat possessio. sed voluit dicere Bart. posito q̄ transferat possessio, vel q̄ essemus in casu in quo per ecclesiā vel minorē ex inutili contractu trāsferret possessio: qđ tunc posset repelli. ¶ Vel secdo potes saluare Bart. q̄ hic loquat qñ contractus inutilis celebratur sup re p̄pria minoris vel ecclesie: tūc nō transfert posses. sed in. §. sed si nūmi. Bart. loquitur quando inutilis cōtractus celebrat cum minore vel ecclesia sup re alterius: tūc bene trāsfertur posses. argum̄. l. vir vxori. j. p̄ don. Et ita sentit Bart. in. l. si alienā. in vlti. colum. s. solu. matri. dum allegat. l. magis puto. §. j. s. de rebus eorū. z p̄ ista diffe
29 rētia videtur facere tex. in. l. vir z vxori. §. j. j. p̄ dote. ¶† Ultimo querit Bar. an er inutili contractu tranferat dominiū. dic vt hic per eum. Adde q̄ licet ex contractu p̄ditionali trāsferatur dominium interueniente traditiōe vt iuribus allegatis p̄ Barto. quia videtur habita fides future cause. vt ibi Bal. in. l. cōtractus. in pe. col. C. de fide instru. Tamē nō transfertur vsucapiendi conditio qñ trādens non est dñs. ter. est in l. iij. in p̄in. §. de i diem addi. z in. l. ij. §. si sub cōditione. j. p
30 empto. ¶ Ita limitat regula. l. clauibus. §. de ꝫben. empt. q̄s traditione facta a dño ti trāsfert dominiū si fiat a nō dño trāsfertur vsucapiēdi cōditio, illa regula p̄cedit in ꝫctu puro. seq̄ in p̄ditionali, put etiā tenet Are. hic i antepe. col. ¶ Itez tz doctri. Bart. hic que bona est. Ita aliā doctrinā tradiderit Bar. in. l. non dubium. in vlti. col. C. de legi. z aliā Bal. in. l. vnica. C. de fuffra.

1 ¶ Pater z domin' acquirunt pos. per filios z seruos quos habent in potestate.

2 Quod ad acq̄rendū monasterio monachus equiparat̄ seruo.

3 Per seruum z filiamfa. acquirit nobis ignorātibus pos. z vsu capiendi conditio.

4 Stāte statuto q̄ in cōtractib' mulierū vel minorū debeat interuenire cōsensus cōsanguineorū z iudicis si fuit constitut' p̄curator a minore ad ꝫtrahendū cū debitis solēnitatib' rei fitis a statuto ꝫctus postea celebratus per istum p̄curatorem, sine istis solennitatibus bene valet z tenet.

5 Si in venditione rei immobilis minoris fuit ab initio i specie adhibita solēnitas requisita ē iure q̄ postea sup sequela alienationis non requiritur alia solennitas.

6 Si ecclesia obligat p̄dium alicui creditori cō decreto episcopi pōt postea creditor alienare nō seruata solennitate aut. hoc ius porrectum. C. de sacrosan. eccle.

7 Si pater prestitit ꝑsensum filio agenti in certa causa i specie: nō est postea necesse q̄ in executione p̄demnationis sententie alius consensus patris p̄stetur.

9 Licet lex requirat ꝑsensum patris quādo filius agit in iudicio: tamē sufficit a principio generalis ꝑsensus patris p̄stitus p̄ omnibus causis.

10 Statutum non extenditur ad casum fictum.

11 Statutum p̄hibēs cōtrahi cū bānito sub pena hz etiā locū

12 Quando in casu ficto est adē ratio que in vero statuto extenditur ad casum fictum.

13 Si procurator sit generaliter cōstitutus a minore cū solēnitate debita statuti, an in ꝫtractu quā postea in specie celebraret regreret denuo q̄ iterueniret eadē solēnitas. z nu. 8. z nu. 14.

15 Non potest cōstitui procurator ad petēdū interponi decretū iudicis super alienatione rei immobilis minoris.

16 Si minor cōstituit p̄curatorē cū solēnitate statuti ad renouandū societates finitas p̄ morte patris q̄ societates postea renouate p̄ talem p̄curatorē sine solēnitate statuti nō valēt.

17 Subrogatus tenetur seruare eandē solēnitatez quā tenebat seruare ille cui fuit subrogatus.

18 Si episcopo deuoluatur electio competēs certis monachis habentibus eligere de gremio vni' monasterij ipse episcop' adidem tenetur.

19 Satis dicitur acquiri possessio animo nostro quando acquiritur p̄ eum cui generaliter fuit cōmissa administratio.

20 Verbum intelligitur, regulariter impōrat fictionem, sed in casu nostro veritatem.

21 Possessque retinetur corpore z animo alieno nō dicitur p̄pe esse apud possessorem sed ficte.

Vid acquirendam

21 Ad acquirendam possess. sufficit mandatum generale.
23 Nec filium quem nō possidemus queritur nobis possessio, ꝛ ab alio possideatur.
24 Ex quibus causis acquirit ignorāti ex eisdē ifanti ꝛ furioso.
25 Mala fides quando impediat acquisitionem possess.
26 Per seruum a nobis mala fide possess. non acquiritur possess. bene tamen dominium.
27 Facilius acquiritur dominium quam possessio.
28 Ad essentiam acquisitionis dominij, non requiritur ꝙ acquiratur possessio.
29 In casibus in quibus dominium queritur sine possessione, nō habet locum regula. l. clauibus. de contrahēda emptiōe.
30 Quasi dominium potest acquiri, licet non acquiratur possess.
31 Dominium ꝛ possessio nihil habēt commune in his que naturaliter disconueniunt.
32 Non vident discreptantia que in ratione cōueniūt: qz rō est coniunctio diuersorum casuum ad eundem finez tendentiū.
33 Pater non possidet filiū ꝛ sic nō possidetur ꝑsona, sed quasi possidetur ius filiationis ꝛ patrie potestatis.
34 Seruus non potest possidere, sed solum detinere.
35 Sicut furiosus non potest sibi acquirere possess. ita seruus furiosus non potest domino quercre possessionem.
36 Impubes pōt esse ꝓcurator ad negotia, ꝛ sic extra iudicialiē.
37 Duplex differentia in acquirēda possessiō. inter filiū ꝛ seruū.
38 Per seruos acquirimus possess. non ratiōe dominij, sed quia eos possidemus.
39 Ex causa nō peculiari seruus acquirit domino ignorāti possessio. sed non vsucapiendi conditionē, sed ex causa peculiari vtrunq; acquirit domino ignoranti.
40 Relatiuum siue copula restringit.
41 Dictio, idest declarat ꝛ restringit.
42 Conditio denotat causam finalem.
43 Equus qui currit ad brauiū sine regazo q cecidit an debeat habere brauium.
44 An impedientes equos currentes ad brauium sit aliqua pena puniendi.
45 In generali mandato dato ab homine nunquā venit iniustū aut illicitum.
46 Etiam in profecticijs in quibus adhuc hodie totum qu crit patri, non acquiruntur tamen illicita.
47 Si tutor cū pupillo expresse iussit seruo q occuparet violēter possess. non valet talis authoritas: qz tutori nō est cōmissa administratio ad delinquādum.
48 Procurator inhabilis constitutus vt habilē cōstituat, an valeat talis constitutio. nu. 53.
49 Si heres inhabilis instituatur ꝛ rogetur per fideicom. restituere hereditā. habili. an possit cogi adire ꝛ restituere.
50 Qui ex defectu ordinis non habet vocem i capitulo nomine suo, potest procuratorio nomine alterius eam dare.
51 Si statutum prohibet laicum posse constitui executorē seu cōmissarium testamenti, an laicus possit assumi vt eligat eccle siasticum executorem ꝛ sic habilem.
52 Deportato qui nō est capax hereditatis, potest dari potestas eligendi heredem habilem.
53 Si facio nuncium inhabilem vt cōstituat habilem valet: sec⁹ si procuratorem inhabilem vt habilem substituat.
54 Nuncius non dicitur nisi quando est constitutus ad specialē personam constituendam, nam si ad cōstituendum aliquē generaliter vel indefinite non dicitur nuncius.
55 Inter verbum constituo ꝛ substituo, an sit differētia in māda to procuratoris.
56 Verba mandati deben t imꝓpriari ꝛ poni vnum pro alio.
57 An sit differentia inter nuncium ꝛ procuratorē ꝛ inter verbū constituo ꝛ substituo.
58 Possessio est ius.

Item acquirimus. Per seruum ꝛ filiū ex causa peculiari acquirit possessio ꝛ vsucapiendi q̄ditio etiā ignorātib⁹ ꝛ etiā carētibus intellectu. Item acquiritur possessio p seruū alienū vel liberū hominē bona fide possessos. Item p seruū cōem, ꝓ pterea in quo habemus vsumfru. dūmodo sup: ascripti habeāt intellectū. Item pupillus querit possessionem per seruū etiā impuberē ex sua iussiōe fctā cū authoritate tutoris. h. d. vsq; ad. §. per seruū qui in fuga. Diuidit in sex partes. Primo determinat de seruis qui de iure nostri sunt insoliduz. Secōo de seruis putatiuis. Tertio de seruis nostris ꝓ parte quotitatiua. Quarto de seruis nostris ꝓ pte integrali. Quinto declarat qualē intellectū debeant habere serui per quos acq rimus. Sexto qualiter ꝛ per qualem seruū acquiraꝛ pupillo possess. secunda ibi, sed ꝛ per eum. tertia ibi, ꝓ cōmunē seruū. quarta ibi p cū. quinta ibi, ceterū, sexta ꝛ vltima est in ver. pupillus. ¶ †No. j. q pater ꝛ domin⁹ acquirunt possessionē per filios ꝛ seruos quos habent in potestate. Adde qō similiter abbas pōt acquirere possess. p monachos text. est in c. dona. ibi do. Ab. in cōo no. ad hoc. no. de app. Ratio †qz quo ad acquirendū monasterio monachus equiparatur seruo. vt no. Inn. in. c. cum olim. cōo de priuile. Bar. in. l. j. in fi. pri. ꝛ l. si vsufructuarij. j. de stip. seruo. Et alibi sepe ēt ura equiparāt monachū filiosam. put est vtilis monasterio. vt declarat Bal. in. l. j. C. q admit. in. xv col. in. x. c. cū iste ter. loquatur ꝛ de filiosa. de seruo. ¶ Scōo no. †qō p seruū ꝛ filiūsa. acqrit nobis ignorātib⁹ possessio ꝛ vsucapiendi q̄ditio. Que habent generalem administrationē vt hic ꝛ. l. iij. saltus. j. co. Etiam rationem assignat tex. in. l. peregre. §. quesitum j. co. Ne p singula momenta patres ꝛ dñi habeāt necesse interpellare filiofam. ꝛ seruos habētes peculiū. ¶ Tertio pricipaliter not. est tex., ibi: qz nostra volūtate qō ꝓsensus generaliter adhibitus a principio in ꝓcessione peculij, censet etiaz adhiberi in acquisitione possessionis postea faciēde per seruū aut filiumfa. ex causa peculiari. ¶ †Unde facit egregie tert. ad no. ꝛ vtilem decisionē, qō stante statuto qō in cōtractibus mulierū vel minorū debeat interuenire consensus cōsanguineorū ꝛ iudicis, qō si fuit cōstitut⁹ procurator a minore ad cōtrahēdū cū debitis solēnitatib⁹ requisitis a statuto. cōtract⁹ postea celebrat⁹ p ipsū ꝓcuratorē sine istis solēnitatib⁹ statuti bn valeat ꝛ teneat. ¶ Et dicūt Mod. Senē. hic alias ad hoc ponderasse istū tex. in qōne quē dicūt de facto habuisse, ꝛ in hoc plus erāt octo casus principales de quib⁹ hic p eos. Sed primi ser casus p eos positi nō sunt multū ad ꝓpositū. ¶ Tu aūt plus dera duos casus principales. Prim⁹ est plan⁹ ꝛ expedit⁹, qn ꝓcurator pupilli vl mulieris esset solēniter creatus ad ꝓ hēdū super certa re speciali: habita debita discussione de vtilitate talis ꝛctus, ꝛ tunc cōtractus postea gestus p talem ꝓcuratorem absq; eo q postea interueniat solēnitas statuti, bene valeret ꝛ teneret. Et ita in specie cōsuluit Jede. de se. in cōsil. c. inci. abbas subiectus maiori omnasterio. idē ꝛ latius tenuit Lau. de redo. doct. Jo. in repe. c. sine exceptione. xij. q. ꝛ ēt i rvij. ¶ Pro ista †cōclusione facit solēnis tex. i. l. tutor ꝛ retū. ē. de admi. tut. vbi est tex. q si in venditione rei immobilis minoris, fuit ab initio in specie adhibita solēnitas reglita a iure q postea sup sequela alienatiōis nō regrit alia solēnitas. Imo plus si emptor noluerit illā bre. poterit tutor ex bursa to pretix tanto illam rem emere palā ꝛ bona fide. q̄ sufficit qō a principio super illa re interuenerit authoritas ipsius tutoris ꝛ decretum iudicis, ꝛ ibi Bar. no. illū ter. ꝛ ōt esse ad hoc singulare. Eū ēt reputat sing. Lu. ro. in. l. singularia. i vij. co. ē. li cer. pe. ¶ Ad idēbn facit tex. in l. si pupillorū. §. j. ē. de re. e. vbi decretū iudicis interpositū super obligatiōe rei immobilis minoris potigit ad vēditionē q̄ fit a creditore. Et †illū tex. refert ibi Bal. alias in cōtingētia facti fuisse determinatū qō si ecclesia obligauit predia cuidā creditori cū decreto epi. pōt postea creditor alienare nō seruata solēnitate aut. hoc ius porrectū. C. de sac. san. ec. ꝛ d. c. sine exceptione. xij. q. ij. ¶ †Tertio facit. qō vult gl. no. in l. iij. §. sed vtrū. in verbo inuito. parte. ē. de mino. quā Bar. ibi multū no. q vult qō si pater prestitit cōsensū filio agenti in certa cā in specie, nō est, postea necesse qō in executione cōdemnationis sententie a lio cōsens⁹ patris prestet. Et idē ꝛ gl. i. l. ij. §. necessitate. C. de bo. q. lib. ¶ †Secund⁹ casus pncipaliter est i ꝓcuratore gnā lit cōstituto a minore vl muliere cū solēnitatib⁹ reglitis a statuto an ista gnalitas sufficiat an vero regrat solennitas statuti i singulis ctib⁹ postea p ꝓcuratorē celebrādis, adeo q si postea faciat particulares ct⁹ sine dicta solēnitate valeāt an vero regrat solennitas statuti ēt postea i quocūq; ctu particulari. Iste passus est valde dubi⁹. Et qz est vtilis ꝛ q tidiamus, intēdo cū bene examinare. ¶ Pro pte negatiua qō nō regrirat alia solēnitas statuti in ctib⁹ particulari b⁹ postea, celebrādis p ipsum procuratorem facit in primis iste ter. ad hoc valde no. vbi est ter. qō sufficit consensus a principio generaliter adhibitus in cōcessione peculij; ad hoc vt postea i specie possit acquiri possessio ignorātib⁹, ꝛ sic etia furiosis ꝛ infantibus. ¶ †Secūdo facit quod lx lex requirat ꝓsensum patris quādo filiusfa. agit in iudicio. d. l. ij. §. necessitate, cū simi. C. de bo. que libe tñ sufficit a principio generalis cōsensus patris prestitus ꝓ omnibus causis futuris sm Ly. in d. §. necessitate. in iij. q. ꝛ ibi Bald. ꝛ alij. ꝛ in simili Bar. i. l. tā is. c. j. in penul. q. §. de donatio. cau. mortis. ¶ Tertio bene facit qz ex quo fuit ꝛstitutus a minore vel muliere generaliter ꝓcurator ad cōtrahēdū. ꝛ in tali cōstitutione generali sunt adhibite solennitates requisite a statuto, certe nihil operaret ꝛ frustra

fuisset interposite,si postea i quolibet ꝓtractu particulari requireꝫ adhuc solẽnitas statuti. Et istꝫ videt satis stringere. Quarto ꝛ forti⁹ facit.q2 dictꝫ statutꝫ disponẽs ꝙ minoꝛ vel

8 ¶ Propinꝯ a quoꝝ. Adꝺ Fel.i.c.cum oẽs.col.xvij. ver.v.ꝺeclaratio.de cõstit. Purp.

mulier nõ possint cõtrahere sine cõsensu duoꝝ ꝑpꝝquoꝝꝫ iudicis,nõ videt habere locũ qñ minoꝛ vel mulier nõ cõtrahit sed ius ꝓcuratoꝛ. Ex quo ꝓpsi tũc vere nõ cõtrahũt,sed ficte ꝛ ad casũ fictũ non extenditur statutuꝫ.l.iij.§.hec verba.ꝺe neg.gest.fm Bar.i.l.apud iul.§.fin.ff.ex quib.cau.i pos.e.lꝫ nõ clare decidat.Bar.sed relinquat cogitandũ,tñ cõtrariũ in hoc vltimo tenẽt Ang.ꝛ Raph.cu.ibi;q2 mulier cõstituendo ꝓcuratoꝛẽ,vere cõtrahit.vñ mãdatũ est nullũ;q2 cõtinet sub phibitiõe statuti. Alꝯ esset aperta via fraudibus statuti,cõtra.l.in fundo.ff.de rei vend. Itẽ qua facilitate alꝯ iducit mulier vel minoꝛ ad cõtrahendũ,eadẽ facilitate induceret ad cõstituẽdũ ꝓcuratoꝛẽ,ergo nihil ꝺꝫ valere.l.doli mali.ver.diuersũ.ff.de noua. ¶ Idẽ reperio tenere Areti.in.l.multũ.in vlt.col.ff.ꝺ acq.here. Mouet;q2 ꝓcuratoꝛ ꝑhẽs,repsentat psonã mulieris vel minoꝛis cuius noꝛ cõtrahit.l.ita aũt.§. gessisse.ff.de admin.tuto.sed sicut dispositio statuti de psõa vera trahit ad fictã que verã repsentat.l.postulãte.in pnin.ꝛ ibi Bar.ff.ad treb.ita ꝛ facilius dispositio statuti facta ꝺ vero

11 cõtractu trahitur,q sub roga ꝫ loco veri,per illud ꝛqꝺ exisse tenet Bar.i.l.iij.§.j.p illũ ter.ff.ꝺ leg.pzest.vbi tenet Bar.ꝙ statutũ pzohibẽs. cõtrahi cũ bãnito sub pena.hꝫ locũ etiã i cõtrahẽte per ꝓcuratoꝛẽ.ꝛ ita fm eũ tollit fũdamẽtũ Bar.i.c. l.apud iul.§.fi.ꝙ statutꝫ nõ extendit ad casũ fictũ. ¶ Tu potes† vltra euꝫ aliter rñdere ꝙ qñ in casu ficto est eaꝺe ratio q̃

12 in vero,tunc statutũ extendit ad casũ fictũ.l.si cognatis.ff.de reb.dub.ꝛ l.si quis posthumos.in pnin.cũ gl.ff.ꝺ li.ꝛ posth.ꝛ in specie Jo.de imo.ꝛ Ubo.in.l.gallus.§.ꝛ quid si tãtũ.ff.ꝺ libe.ꝛ posth.tñ ad hoc posses replicare qꝺ sit diuersa ratio quãꝺo ipsa mulier vel ipse minoꝛ ꝛtrahit ꝓpter fragilitatẽ sexus vel etatis.vt no.in.l.trãsactionẽ.C.ꝺ trãsac.Et illud sit qñ eiꝰ ꝓcuratoꝛ cõtrahit.tñ primã partẽ ꝙ dictũ statutũ nõ habeat locũ qñ minoꝛ vel mulier nõ cõtrahũt sed eius ꝓcuratoꝛ.tenet Ang.ꝺe Areti.in.§.here os quoꝯ.insti.ꝺ ob.q̃ ex qua.Sctus Uotus q2 isto casu cessat ratio statuti ꝛ eius mẽs.statutũ emꝛ ꝺixit,ne minoꝛ vel mulier ꝓpter eoꝝ fragilitatẽ ꝺecipiãtur. Sed ista rõ cessat qñ ꝑ aliũ maioꝛẽ ꝛ itelligẽte ꝛ sic ꝙ ꝓcuratoꝛẽ cõtrahãt:ergo cessante rõne cessat ꝺispositio statuti.l.ꝺigere.§.quãuis.cũ vulgarib⁹ ꝺe iure patro. ¶ Sꝯo istã partẽ reperio qꝺ i terminis tenet Raph.cu.quẽ sent.nõ allegãt q̃.ꝺ.l.apud iul.§.fi.ff.ex q.cau.i pos.ea.vbi post Ang. tenet qꝺ si mulier vel minoꝛ cõstitueret procuratoꝛẽ solẽnitate statuti q̃ exigit in cõtractu ꝛ i cõstitutione ꝓcuratoris: q2 tũc ꝛtrahit sufficit aꝺhibere solẽnitatẽ statuti.Sed i ꝓtractu qui postea fieret cũ ꝓcuratoꝛe nõ exigeret solẽnitas statuti ratio est fm eũ q2 tũc nõ est cõtractus ꝑpzie mulieris vel minoris. Itẽ q2 tũc cessat rõ statuti,scilicet fragilitas sexus vel lubzicũ etatis.ex q̃ ifert qꝺ facilius valebit ꝯctus administratoris vel ꝓcuratoris quã mulieris vel minoris.tñ Raph. cu.ibi nõ aperit ã talis ꝓcuratoꝛ a ꝓncipio fuerit generaliter cõstitutus ã vero specialiter ad aliquẽ cõtractũ postea celebrãꝺũ. ¶ Cõtrariꝰ opi.† ꝙ si ꝓcuratoꝛ esset generaliter cõstitutus a minoꝛe vel muliere cũ solennitate debita statuti ꝙ etiã i ꝯctu quẽ postea i specie celebraret regreret ꝺenuo ꝙ interueniret eaꝺe solẽnitas statuti:tenet Fede.ꝺe se.i palle.cõ.c.ꝛ ꝺo. Laur.ꝺ idol.i palle.repe.ꝺ.c.sine exceptiõe.eo q2 alias ꝺ facili fieret fraus ꝺicto statuto cui fraudi est obuiandũ.l.i fun

13 ꝺo.ꝺe rei vendi. Aꝺ idẽ secundo facit:q2 ex quo cõsanguinei ꝛ iudex ꝺebẽt cõsentire ex forma statuti:ergo ꝺebẽt i specie i

b ¶ Intellige b re.Aꝺꝺe Fe. plene i pzoe. decre.col.fi. Purp.

telligere ꝺactũ super quo solẽnitas acquiritur fm Bal.i.l.j.i iij.col.C.q admi. Bal.ꝛ Jmo i.l fin.§.fi.ff.sol.mat.sed istuꝺ nõ põt esse qñ ꝓcuratoꝛ gñaliter cõstituitur respectu actus

14 postea celebrãꝺi. ¶ Tertio ꝙ ꝛ forti⁹ ſtate ꝺicto statuto ñ põt talis cõsensus pretari ꝑꝓcuratoꝛẽ fm Bal.i.l.i vlt.col.ꝛ

c ¶ Tenendo istã.Aꝺꝺe ꝙ hanc qõnem ponit Alc.li cet nõ ꝺecidat in.l.iij.§.si ꝓcurato2.ff.ꝙ quisq3 iuris.tibi ꝺicit se i facto ꝓsuluisse.ꝺ quo Jason nõ est recoꝛdatus.

15 ibiꝺẽ Lud.ro.C.q admitti.Ang.i.l.titius.ff.qui.mo.pi.vel hypothe.sol.ꝺo.Abb.i.c.cũ parati.ꝺ appel.ꝺo.Ant.ꝺ but.ꝛ Jmo.in.c.cũ cõsuetudinis.ꝺ cõsuetu.sed hic i effectu esset cõsentire per ꝓcuratoꝛẽ generalẽ. ¶ Cõfirmatur† per bonũ similꝫ:q2 non põt constitui ꝓcurato2 ad petendũ interponi ꝺecretũ iudicis sup alienatione rei immobilis minoꝛis.text. est not.in.l.minoꝛũ.ꝛ ibi gl.C.ꝺ ꝓpꝺi.mino.quẽ tex.Bal.ꝛ alij ibi ad hoc reputant singulariter.Aꝺꝺe tenet Zinge.in.l.post moꝛtẽ.§.j.ꝺe aꝺop. Lud.ro.i.l.ij.ff.ꝺ offi.eius cui manda.est iurisꝺ.Idẽ tenet Spe.licet ꝺe illo tex.nõ recoꝛdatus.i tit.ꝺe pꝛocu.§.j.i ver.quid ergo si cõstituerint ad impetrãꝺũ.ꝛ ille tex.in.ꝺ.l.minoꝛũ ratione ꝺecꝺendi multũ facit,p ista parte ibi nisi causis apud acta pꝛobatis ꝺecretũ solenniter iterpo

16 natur. ¶ Quarto pꝛo ista parte facit illud qꝺ referũt Ubo

der.senẽ.hic fuisse cõsultũ p eoꝝ genitoꝛẽ i ciuilitate senarũ in qõne ꝺ facto i qua minoꝛ cõstituit pꝛocuratoꝛẽ cũ solennitate statuti ad renouãꝺũ societates finitas p moꝛtẽ patris qꝺ societates postea reuocate p talẽ pꝛocuratoꝛẽ sine solennitate statuti nõ valeãt.ꝛ refert qꝺ plures ꝺoct.subscripserũt illi cõsilio.ꝛ istuꝺ iꝺẽ simplr referũt iste senẽses.i cõsi.cxij.i ci.Ubi tũ abũꝺe ꝛ leganter.in penu.col.Et illud consiliũ est erroꝛe ꝺuplicatũ in cõsi.clxxij.Et tñ aꝺuerte qꝺ ibi videtur cõstitutus pꝛocuratoꝛ ad certos actus renouãꝺos lꝫ nõ i specie ad

17 certũ actum. ¶ †Quinto facit regula Bal.in.l.fi.C.ꝺ manci. ita fue.alie.vbi ꝺicit ꝙ subrogatus tenet seruare eaꝺẽ solẽnitatẽ ꝙ tenebat seruare ille cui fuit subzogatus.Ubi ꝺ i propsito,minoꝛ ꝛ mulier i cõtractibus tenent seruare solẽnitatẽ statuti ergo ꝛ ꝓcuratoꝛ eis substitutus ꝺz ad eanꝺẽ solẽnitatẽ te

18 neri. ¶ †Sexto ꝛ vltimo facit illud qꝺ tenet Joã.an.i regula cõtra eñ i mercu.qꝺ si epo ꝺuoluat electio cõpetes certis monachis habentib⁹ eligere ꝺe gremio vnius monasterũ,qꝺ ipse tps aꝺ iꝺẽ tenet.fact. ter.i cle.j.ꝺ supplen.negli.pzela.lꝫ Jo. an.nõ aliegat. ¶ Tñ aꝺ ista ꝺuo vltima põt rñderi qꝺ eaꝺẽ ꝺ que militat in pzincipali militat i subzogato,sed qꝺ nostra ratione fragilitatis q̃ militabat i minoꝛe vel muliere nõ militat

c in eoꝝ ꝓcuratore legitime cõstituto. ¶ Tenẽdo istiꝰ secũꝺã partẽ q est magis fauorabilis minoribus ꝛ tutoꝛ.Nõ obstat iste tex.q2 loquit in psona habili que põt sola sibi in oibus ꝓ iudicare i qua bene sufficit a pzin.gñalis cõsensus, sed nos loquimur i psona inhabili.Et ita in simili ꝺt Bart.i.l.fi.ff. ea.l.ꝛ ita etiã rñdeas aꝺ doctrinã Bar.i.ꝺ.l.si.§.necessitate. Preterea iste tex.loquiti a equisitione possessiõis ꝛ sic i actu vtili cõmittẽtis: sed qꝺ nostra loquit i actu q posset esse ꝺãnosus ꝛ ꝓiudicialis,lꝫ acgrere possessionẽ,nõ põt esse nisi vtile. Et pꝛeꝺicta bñ no.q2 istꝰ articulꝰ nõ habes ab aliquo sic era

19 minatũ. ¶ Quarto no.†ex eoꝺẽ tex ibi q2 volũtate nostra itelligunt possiꝺere ꝙ i acquisitione possessionis satis ꝺicit acgri possessio aĩo nostro qñ acquiritur per eũ cui gẽeraliter fuit cõmissa aꝺministratio,quia vere hic ꝓcꝺit ex volũtate nostra.

20 ¶ Ex quo infert Are.†ꝙ verbũ.intelligitur.in isto tex signficat veritatẽ lꝫ regulariter fictiõe soleat impoꝛtare.ꝺ quo ꝙ Bar.in.l.si is qui pro ẽptoꝛe.in.iij.cbar.i.ꝺ vsuca.Bal.i.c. bõe memoꝛie i pen.col.ꝺe app. ¶ Sed tu caue q2 imo istuꝺ vr esse pfictionẽ.ꝙ tex.in.l.iij.§.saltus.in fi.j.eo.vbi est casus ꝙ qñ serui nobis ignozãtibus ex cã peculiaria acgrũt possessionẽ,videmur eoꝝꝺẽ a aĩo ꝛ coꝛpoꝛe possiꝺere.ita ibi ꝺt ter. Põꝺera illuꝺ verbũ videmur.ꝙ ipoꝛtat fictionẽ.l.j.§.ꝺeciss se.ꝺe vi ꝛ vi arma.ꝛ.l.si duo.ꝛ ibi gl.no.ꝺe acqui.her.ꝛ gl.i.l. naturaliter.i pzin.j.eo. Mã talis possessio que acquirit ex causa peculiari nobis ignozãtib⁹,ꝺz habere multũ iuris.l.possessio quoꝝ.§.j.ꝛ ibi gl.j.eo. ¶ Saluãꝺo Areti.ꝛ cõcoꝛꝺãꝺo ꝺic ꝙ seru⁹ ex cã peculiari vere volũtate nra possiꝺet,vt hoc tex.ꝛ ita pꝛocꝺit nota. Nos aũt coꝛpoꝛe ꝛ aĩo alieno possiꝺemus,ꝛ sic impoꝛpzie.ita loquit tex.i.ꝺ.l.iij.§.saltus.i fin.e.

21 facit†ꝙ no.iꝺẽ Are.i.l.qꝺ seru⁹.in.iij.not.j.e.ꝙ possessio retinetur coꝛpoꝛe ꝛ animo alieno,nõ ꝺicitur ꝑpzie esse apud possessoꝛe;sed ficte,p illũ tex.i verbo credit.iuncta gl.ibi que ꝺ

22 cit quaꝺã iterpzetatiõe iuris. ¶ Quito no.†ex eo tex.in verbo qñ volũtate nostra intelligunt possiꝺere ꝛ Raph.cu.Ludo.roꝛ.alios ꝙ aꝺ acquirendũ possessionẽ sufficit mãꝺatũ generale:nõ aũt requirit speciale.aꝺ iꝺẽ tex.cũ gl.in.l.si rẽ.j.ti. j.cõtrariũ tenet gl.in.c.ii tibi absenti.ꝺ pzebẽ.in.vi.Et cõtrariũ tenẽt vltramõ.quos repzehẽꝺit Bar.i.l.ꝙ mihi ꝺonatiõ ꝺona.sed reseruo ꝺ hoc in specie i.§.p.pcu.j.ea.l. ¶ Sexto

23 no†ꝙ per filiũ.quẽ nõ possiꝺemus,vt ꝺicit tex.j.vers.per eũ. ꝙritur nobis possessio,licet ab alio possiꝺeatur,q2 acquiritur ratiõe patrie potestatis.vt.l. quicquiꝺ.j.e.Secus est i seruo quẽ nõ possiꝺemus sed possiꝺetur ab alio mala fiꝺe,quia non acquirit nobis possessio rei per eũ appzehẽse.vt.j.i vers.sed ꝛ per eũ.ꝛ ꝺicã plenius.j.i glossis.Et istuꝺ facit aꝺ monachũ possessũ non vero monasterio cui acquirat.ꝺ quo ꝺic vt per Lud.ro.Pau.ꝺ cast.ꝺomi.Alex.ꝛ Are.aꝺ quos te remitto.

24 ¶ Septimo no.†qꝺ ex qꝺ⁹ causis acquirit ignozãti ex eiꝺẽ acquiritur infãti ꝛ furioso.Et sic infans ꝛ furiosus equiparãtur ignoratis.Aꝺꝺe tex.in.l.si furioso.ff.si cer.pet.ꝛ in.l.a furioso.ꝺe actio.ꝛ obli.ꝛ i.l.filiussa.ꝛ ibi Bar.aꝺ hoc not.ꝺ testa. ¶ Octauo no.in ver.sed ꝛ per eũ.ꝙ per seruum alienũ vel liberũ hominẽ a nobis mala fiꝺe possessũ nõ acquiritur nobis

25 possessio. ¶ Et sic habes†hic tex.qꝺ mala fides impedit acgsitionẽ possessionis.Jn cõtrariũ facit,nã pzoꝛ que recepit ꝺonationẽ a marito cõtra interꝺicta legum ex quo contra iura mercatur ꝺicitur in mala fiꝺe.l.quemaꝺmoꝺũ.C.ꝺ agri.ꝛ censi.lib.vj.ꝛ tamẽ acquirit possessionẽ.§.ij.vir.ff.e.l.ergo mala fides nõ impedit acgsitionẽ possessionis,imo fortius latroc̃s

ꝛ innalioc̃

et iuaſozes alienarū rerū ſunt i mala fide. z tū acquirunt poſ
ſeſſionē. l. clā poſſidere. §. ſi. z. l. ſi. id qō. §. ſi. j. eo z. c. i literis ō
reſti. ſpo. Ergo nō eſt verū q mala fides debeat ipedire agſi
tionē poſſeſſionis. ergo ꝫ iſtū tex. ¶ Sed rūde nō. q quidā eſt
acqſitio poſſeſſiōis quā facimus p noſmetipſos. z tūc mala fi
des nō impedit talē acqſitionē poſſeſſionis, eo q talis poſſeſ
ſio eſt facti. d. §. ſi. vir. ē. ea. l. nec mutat aliqō myſteriū iuris,
nec i ea eſt neceſſaria aliqua fictio iuris. vñ cū cōſiſtat i mero
facto nimirū ſi mala fides nō ipedit acquiſitionē. z ita loquūt
iura cōtraria. ¶ Quedā eſt acquiſitio q̄ fit per alīū. z eā impe
dit mala fides. eo q talis acquiſitio fit mediāte myſterio iu
ris: quia ius fingit q corpus z aīus acquirētis poſſeſſionē ſit
corpus noſtrū. l. iii. §. ſaltus. j. eo. l. poſſeſſio. q̄. i p̄ci. j. eo.
gl. in. §. adipiſcitur. ē. ea. l. Sed fictio nō ꝫ locū ḡ nō ſubeſt
equitas. l. denicq. z. l. nec vtilē. ō. ex quib. cau. ma. z. l. poſtliīm
nō. i p̄ma. j. ō cap. z egtas ceſſat vbi adeſt mala fides. ¶ Ꝫ
aduerte ꝫ iſta ratio ſit fūdamētalis z pulchra: tū ꝫ eā fortiter
videtur obſtare: q̄ ea attēta, ſequeret q ſi ego eſſē ver⁹ dñs
alicuius ſerui. nō poſſē mediate p̄ſona ſua et ſic mediante fic
tione cū mala fide mea acquirere poſſeſſionē q̄ eſt ꝫ tert. i. l.
§. ſi ſeruus meus. z. §. l. elſus. p̄epto. ¶ Preterea ſūt ga
liā rationē aſſignāt. q ideo p ſeruū mala fide a nobis poſſeſſū
nō acquirimus poſſeſſionē, eo q acquiſitio poſſeſſionis dici
tur eſſe i fructu. vt. pbat tex. noſter i ver. per eū i quo vſumfru
ctū. z regula eſt q male fidei poſſeſſor nō facit fructus ſuos. l.
certū. C. de rei ven. ¶ Sed iſta ratio nihil valet: quia tūc etiā
per ſeipſū non poſſet cū mala fide acquirere poſſeſſionē: quia
tūc etiā militat regula q male fidei poſſeſſor nō facit fructus
ſuos. ¶ Unde ſaluādo p̄imā rationem que eſt vera. cōſidera
tres caſus z habebis veritatē. ¶ Aut quia eſt in mala fide de
ipſo ſeruo quē mala fiō poſſidet, et talis mala fides ipedit ne
per talē ſeruū mala fide poſſeſſū acquirat poſſeſſionē ita p̄o
p̄rie loquitur tex. hic. ¶ Aut eſt i mala fide de re quā ſeruus
vult acquirere z nō de ipſo ſeruo. Et tūc aut ſeruus cā querit
iuſto titulo, z mala fides non impedit acquiſitionē poſſeſſio
nis nec vſucapionē. ita p̄o p̄rie p̄cedit tex. i. l. ij. §. ſi ſeru⁹ me⁹.
z §. Celſus. Ex quo non eſt mala fides in ſeruo acquirētē z ſic
in cā efficiēte. Item cōcurrit iuſtus titulus quātūs ſit mala fi
des ſolū in re acquirenda z nō in cā materiali. Unde ſufficit
ſubeſſe cauſam fictionis z equitatem in cā p̄incipali z poten
tiori z ſic in cā efficienti. ¶ Aut z tertio ſeruus querit ſine iu
ſto titulo: puta q̄ ſcit rem eſſe alienam vel acquirit cū violen
tia: z tūc ſiue dñs ſit in bona fide ſiue in mala non queritur ei
poſſeſſio per ſeruū. text. eſt in d. l. ij. §. ſi ſeruus tuus. Et ita p
16 p̄rie loquitur tex. in l. qō ſeru⁹. j. eo. z iſta eſt veritas. ¶ Ho
no. enim eo. ver. ibi. qui ab alio poſſidetur. ūcta gl. in ver
bo nec vero dño ſm Bar. z alios, q quis poteſt acquirere do
miniū ſed nō poſſeſſionē. Iſtud patet hic in ſeruo alieno ma
la fide poſſeſſore: vel in libero homine mala fide poſſ. qui nō ac
quirunt nobis poſſeſſionem, vt hoc ter. z tamen acquirūt no
bis dominium. l. homo liber. ē. tit. j. ¶ Et ex hoc cozrelarie
17 habes† qō facilius acquiritur dñiuz. quā poſſeſſio, cuius dñiū
18 plus iuris nobis tribuat. ¶ † Itē ex hoc cozrelarie ſequitur
qō ad eſſentiā acquiſitionis dñiū nō requirit q acquirat poſſ.
facit. l. ſi fundū. ē. de fun. dota. z l. cū hīdes. in p̄in. j. e. z l. cū
19 duobus. §. idē rūdet. ē. p ſocio. † Et ſic in iſtis caſibus in qui
bus dominū acquiritur ſine poſſeſſione non ꝫ locū regula. l.
clauibus. de ꝫben. emp. q ſi traditio fit a dño. transfertur do
miniū: tū ſine poſſeſſione nō trāſfertur vſucapiendi conditio.
30 l. ſine poſſeſſione. j. tit. j. † Adde ēt, q illud qd dixi in dño p̄o
cedit in quaſi dñio: z ſic in publiciana: q etiā quaſi dñiū pōt
acquiri licet nō acquirat poſſeſſio. l. ſi ſeruus. i p̄n. vbi gl. no.
31 de publi. † Decimo no. in ver. per cōem ſeruū. ibi ſicut i do
mino. hic notabiliter p̄obari q in his que naturaliter diſcon
ueniunt ū nihil habeant cōmune vt dñiū z poſſeſſio. l. natura
liter. nihil cōe. j. eo. tū vbi eſt eadē ratio, pōt argui de vno ad
aliud. ſicut arguit iuriſcō. hic. Facit verſi. j. ſicut ex operis. qō
no. p̄o āpliatione regule que hꝫ q vbi eſt eadē ratio cenſetur
eſſe idem ius. l. a tio. vbi plene dixi. de ver. obli. Adde bene fa
32 cere q nō videtur diſcrepantia que in rōne cōuenīūt: † q ra
tio. eſt coniunctio diuerſozū caſuum ad eundē finē tendentiū
33 ſm Bal. in. l. oēs populi. i. xvij. col. in fi. ō iuſt. z iure. ¶ † Un
decimo no. in verſ. per eum in quo vſufruct. ibi. nā nec filium
ſm Bar. z alios, q pater nō poſſidet filiū, z ſic nō poſidet per
ſona. ſed quaſi poſſidetur ius filiationis z patrie poteſtatis ꝫ
gl. in. l. quidā. ē. de ꝓba. z i. l. i. §. j. ē. ō rei vēdi. Sicut eſt quaſi
poſſeſſio iuris matrimonialis. c. literas. c. ex parte. z. er. con
queſtione. de reſti. ſpoli. Sic etiā quaſi poſſeſſio fraternitatis.
ſm Bar. in. l. vbicūq. §. j. in fi. ff. de vend. in poſ. mit. z i. l. nō
nudis. C. ō p̄oba. Bal. not. i rubz. z cauſa poſſeſ. z p̄o p̄ricta

¶ Decimo ſecundo no. in ver. ceterū. ſm Tmo. z do. Ble. q in
actu expediendo per miniſtrū: puta p ſeruū, ſufficit q in eo ſit
habilitas facti, ſez corpus z intellectus, z ſic animus poſſidēti
34 q̄ ſūt facti. l. bone fidei. ē. tit. j. ꝫ eo ſit habilitas iuris: † q
ſeruus nō pōt poſſidere ſed ſolū ōtinere. l. qō ſeruus. j. eo. z. l.
ſtipulatio iſta. §. hec quoq. j. ō ver. obl. Tu dic q imo ſeruus
pōt p̄rie poſſidere dño ſuo, ꝫ ñ ſibi, p̄out ad p̄dicta iura re
ſpondet Bart. rep. 10 bādo gl. hic i verbo itelligunt poſſidere
gl. exponebat, id eſt, detinere p iura pale. z Bar. rep. 1ebēdit
35 z bñ: q imo ſeruꝰ vere z p̄rie poſſidet dño. ¶ † Decimo ter
tio no. ex eodē tex. i ver. ceterū q̄ ſicut furioſus nō poteſt ſibi
acquirere poſſ. vt. §. j. ē. ea. l. ita ſeruus furioſus ñ pōt dño que
rere poſſeſſionē. Ratio q myſterio cozporis z aīi ſerui acqui
runt dño. l. iij. §. ſaltus. i fi. z l. poſſeſſio quoq. §. j. j. eo q myſte
riū animi non poteſt fingi p̄eſtitū a ſeruo furioſo. cū veritas
36 nō poſſit habere locū. l. qui ad certū. ē. loca. ¶ Decio quarto
no. in ver. pupillus. ibi. ſiui ipuberē. hic videre tex. ſm Pau
a dā. q inpubes a poſſit eſſe p̄curator ad negotia z ſic, extraiu
dicialiter, nā etiā pōt eſſe inſtitor. l. ſed z ſi quis. §. fi. z. l. ſed. ō a ¶ Quod im
inſtito. contrarū eſt verum ſm eum. quod minoz. xvij annis pubes. Addē
nō pōt eſſe p̄curator ad negotia. c. qui generaliter. §. fi. ō p gl. in l. exigē
cura. i. vi. gl. in. l. minoz. i p̄in. de. p̄cura. z iſtud reputa mira di. C. de p̄c.
bile Pau. de ca. q minor cū non habeat gere cū aliquo inui z ſpe. in ti.
to, z habeat aliquem intellectū, q nō poſſit eſſe p̄curator ad de p̄cur. §. j.
negotia: quia imputet ſibi conſtituens. l. cū mādato. in fi. ē mi verſ. itē q eſt
no. Tu dic q io pupillus nedū minoz. xvij. an, p ōt eſſe p̄ocu minoz. z Ba.
rator ad negotia, z ſibi imputet q eū conſtituit. d. l. ſed z ſi qs in c. nō iniu
§. fi. cū. l. ſeq. ē. de inſti. z. l. j. §. cuius autē de exerci. z hoc tex. ſte. in ij. qō. ō
Et ita tenet Bal. z cōmuniter doc. i. l. exigendi. vbi do. Alex. p̄ocura.
i vlti. col. C. ō p̄ocura. ibi dixi. ¶ Expeditis tex. capio gloſ.
primā in verbo filium, quā dīuide in tres partes. In p̄ima
extēdit tex. In ſecūda remouet vnū cōtrariū. In tertia ratio
nē diuerſitatis aſſignat. ſecā ibi. item dic filiū. tertia ibi. z eſt
ratio. ¶ In e. gl. ad fi. habes ex. gl. duas differentias i acqui
37 rēda poſſeſſione inter filiū z ſeruū. † Prima differentia eſt,
quod filius noſter ꝫ ab alio poſſideatur, tamē acquirit nobis
poſſeſſionē ex cauſa peculiari. l. quicquid. j. eo. ſecus eſt i ſeruo
noſtro ab alio poſſeſſo. vt i verſi. ſeq. ¶ Secūda differentia, q
per filiū putatiuum non queritur nobis poſſeſſio. l. per cūm.
j. eodē. ſed bene queritur per ſeruum putatiuum, vt in ver. ſe
quen. Ratio diuerſitatis poniſ̄ur per glo. allegando. l. iuſto. i
p̄in. j. tit. j. p̄rie maioze frequentiā ſeruoꝝ putatiuoꝝ quā
filiorū putatiuoꝝ. Nā leges adaptātur ad ea que frequētius
accidūt. l. nā ad ea. z. l. ſeq. ē. ō legi. z ſic ratione frequētioris.
cōtingentie. lex ſtatuit per ſeruos putatiuos queri poſſeſſionē
nobis. Sed nō qñ ab alio poſſidenſ. z nō per filios putatiuos.
Iſtam rationem etiā ponit gl. in. d. l. per eū. j. eo ſequit Bar.
hic z magis cōiter alīs. ¶ Iſta ratio diuerſitatis nō eſt bona:
q dicta lex iuſto. in p̄in. in quo fundatur. loquit ē filiis arro
gatis. tot q frequēter ignorantia liberos homines emimus
p ſeruos. ſed nō ita facilis z frequēs eſt filiorū arrogatio. Pō
dera ergo q ille tex. loquit i filiis arrogatis, z ſic ciuilib⁹, nō
aūt loquit ō filiis naturalibus. Nā planū eſt q plures ſine cō
paratione reperiunt filiū putatiui, q ſerui putatiui, z frequen
tius cōtingit. Nili ſaluos p̄ſuptione iuris: q nati in domo
vicinis ſcietib⁹ pōſumunt filiū. l. ſi vicinis ſcientib⁹. C. de nupt.
z. l. filiū eū diffinimus. ō bis qui ſunt ſui vel alie. iur. dic ergo
qō melioz ratio z fundamentalis eſt. Nā ratio quare. per filiū
queratur poſſeſſio, nō eſt quia pater filiū poſſideat, vt eſt tex.
hic i verbo, nā nec filiū. z dixi. ē. i. x. not. ſed eſt patrie poteſta
tis: que ratio militat ſiue filius poſſideat ab alio ſiue nō. Hic
eſt quod per filiū putatiuum nobis nō queritur poſſeſſio. d. l.
per eū. q z in eo ceſſat ius patrie ptātis. Sed i ſeruo ratio qua
re per eū queritur poſſeſſio eſt tamen ratione poſſeſſionis, vt
i ver. ſed vt per eū. j. eo. no aūt ratione dñij. Patet q ſeruus
ab alio poſſeſſus nō querit vo dño, vt hic ver. p̄imo. vñ nimi
rum ſi per ſeruum putatiū que poſſidemus nobis acquiri
tur. facit. l. acquirit i ſi. z l. liber homo i fi. ē. tit. j. Et ſic habes
veram rationē diuerſitatis quare per filiū ab alio poſſeſſū tū
q̄rat patri poſſeſſio ex cauſa peculiari, ſed nō per filiū putati
uū rōne patrie ptātis. ſed in ſeruo eſt totū ecōtra: q p ſeruū
ab alio poſſeſſuz non acquirit poſſeſſio dño, ſed bene p ſeruū
putatiuum rationē poſſeſſionis. ¶ Cōtra p̄imā partē huius
rationis arguitur. q ſi vera eſſet: concluderet etiā in nō pecu
liarib⁹. vnde arguo ſic. Nā ſi verū eſſet q ideo per filiū acqre
retur poſſeſſio patrie rōne patrie peteſtatis z nō q filiū poſſi
deat, ſequeret q etiā in nō peculiarib⁹ filius qui ab alio poſſi
deſ quereret tū patri poſſeſſionē, tū ſēp dicat eſſe i ptāte pa
tris: tū aſſūptū eſt falſū: q filiꝰ q poſſidet ab alio in nō pe
culiarib⁹ nō q̄rit patri poſſeſſionē. l. q eqd. j. e. z. hac gl. i p̄i

Sed rñde qđ in nõ peculiaribus filius q ab alio possidet non querit patri possessionẽ: eo q3 tunc non agit eã querere patri: cũ lex psumat q velit acgrere illi cui seruit, z a quo bona fide possidet vt filius. Gz sic est q filiꝰ nunq3 q3rit patri possessionẽ nisi agat ei acq3rere. §. hec q3 de seruis. z §. p curatorẽ. j. e. l. sec⁹ est in peculiaribꝰ in qbꝰ lex psumit q velit acquirere patri a q̃ habuit peculiũ: z ab alio possideat. ¶ Circa scđa parte rõnis, q p seruos acquirim⁹ possessionẽ nõ rõne dñi, sed q3 eos possidem⁹. Adde bonũ tex. in §. fi. ibi. qm̃ ipsos seruos nõ possident. j. e. Et vide subtiliter do. Ale. in §. veteres in iñ. co. j. ea. l. vbi alij quos tex. põderat p hoc. postea. in p3iũ. alios tex. allegat z illis respõdet. Adđ Bar. in l. si ita stipulatus in p3in. in 6. col. j. de §. ob. vbi tz qđ imo acgrat p seruũ i virtute õnice ptãs, sed dic q Bart. ibi loq̃ de respectu dñi, nõ aũt respectu possessionis. ¶ Lapio gl. in verbo quas peculia

39 riter. † In gl. in verbo quas peculiariter habes ex gl. q ex cã nõ peculiari, seruus acgrit dño ignorãti possessione, sed ñ vsucapiẽdi cõdit one. Gz ex cã peculiari vtrũq3 acquirit dño ignorãti. Sc3 z possessionẽ z vsucapiẽdi cõditionẽ. ¶ Ratio diuersitatis est: q3 ignoraõ nõ põt vsucapere cũ desit volũtas. l. acquiritur. §. nõ solũ. §. ti. z l. labeo. §. i. j. ti. j. co q3 ignoraõ nõ dicitur habere bonã fidẽ. q̃ requirit in pscriptione, vt no. gl. in l. j. C. eo. q̃ rõ cessat qñ seruus acquirit ex cã peculiari p3opter voluntatẽ dñi que a p3incipio interuenit in cõcessione peculiꝰ z que p3esumit durare i bis q̃ ex cã peculiari q̃uenũt, vt hoc tex. z l. peregre. §. q̃sitũ. j. e. cũ ista cõclusione gl. trãseũt Bar. z communiter doc. z ót do. Ale. q ista opi. cõiter app3obat p doc. z cũ ea simplr trãsit. ¶ Ego reputo istũ passũ ee valđ dubiũ p3opter iura q̃ hincinde valđ z3iãt. ¶ P3o ista cõi opi. strinxit ter. p. gl. allegatã in l. qđ seruus. j. e. vbi ter. facit differẽtiã inter possessionẽ iustã z iniustã, z vult q possessio iusta acquirat p seruũ dño ignoraõti, nec dicat q ille tex. loquatur qñ seruus acquirit ex cã peculiari cũ postea subõc at in ver. sicut id q ex peculio. de seruo habẽte peculiũ ergo apparet qđ superiꝰ loquit in seruo nõ habẽte peculiũ. Nã dictio sicut ibi posita facit similitudinẽ, sz nullũ simile dicit ee idẽ, vt l. q nerua. §. de po. z. c. capitulũ sancte crucis. de reseri. ¶ Scđo ad idẽ stringit tex. in l. si me in vacuã. §. fi. j. eo. vbi tex. simplr ót q seruus acgrit dño ignoraõti possessionẽ, ille ter. vr̃ mihi multuz clarus nisi dicas q ille tex. p alia iura q̃ statim addu cã distinguat. Ad idẽ bonus tex. in §. seq. p seruũ qui in fuga. vbi extra cãm peculia rẽ acquirit possessio p seruũ dño ignoranti. Nã ibi seruus nõ habebat peculiũ, z si habuisset, p̃t fugã p̃didisset administrationẽ. l. rogasti. §. si fugitiuus. §. si cer. pe. Ibi dicet q̃tũ ad illũ tex. ¶ Tertio facit q simplr p curatorẽ z aliũ legitimũ administratorẽ q̃it possessio dño ignoraõti. l. j. C. e. l. si pcurator p3ima. §. ti. j. §. ex bis. isti. per quas pso. no. acqui. gl. in §. per. pcuratorẽ. j. e. l. tñ possedi care qđ illud ibi fit ꝓpter mãdatũ dñi. qđ cessat in seruo qñ q̃ hz peculiũ. ¶ Contrariã opi. q seruus extra cãm peculiarẽ nõ acgrat possessionem dño ignoraõti. tz subtiliter. Are. hic. p al iq̃a subtiliter per ea adducta. z idẽ Are. in §. hec q̃ de seruis. j. e. l. vbi ót. q ista pars sine dubio est vera. z ibidem q̃dã alia adducitur. ¶ Ego etiã teneo istã opi. p3 gl. Bar. z cõiter scriben. p3esertim p istũ tex. q ót. z quidem ea3 rez quas peculiariter. tenet etiã ignoraãtes possessionem acquirim⁹, duplici

40 ter inducendo istum tex. ¶ † P3imo põdero relatiuũ quas sine copula q stat restrictiue. l. ea tñ adiectio. de leg. iij. Bar. in l. cũctos populos. in. j. co. C. de sum. trini. z in. l. oẽs populi in. j. col. §. de iusti. z iure. Ergo illud relatiuũ restringit qđ possessio acquirat dño ignoraõti q̃ ex peculiari. ¶ Scđo põdero rationem assignatã in tex. quare dño ignoraõti acquirat possessio: q3 nostra voluntate intelligunt possidere: q3 eis peculiũ habere permisimus. ista rõ cessat qñ non est peculium. ¶ Scđo p3incipaliter ad idem stringit tex. in l. peregre. §. quesitũ. j. e. ti. allegatus in gl. vbi tex. ót, si nõ ex peculiari cã necessaria ẽ, scientia dñi. Et ille ter. ponit duos casꝰ vn⁹ q̃ ex cã peculiari z tũc acgrit ignoraãti, alius qñ ex cã peculiari, z tunc exp3esse requirit scientiã dñi. Et in p3imo casu assignat rõnẽ cã vtilitatis z iure quodã singulari, ergo secus in nõ peculiaribꝰ. Nec dicat, put hic respõdet gl. q ille tex. requirẽs scientiã dñi, p̃cedit quo ad vsucapionem: q3 ille tex. loquitur de possessiõe solũ, z de vsucapione verbũ nullũ. z iste titulus p3incipaliter tractat de possessione nõ aũt de vsucapione. ó qua loquit titulꝰ sequẽs. Et leges debẽt intelligi ꝑm naturã tituli sub quo sunt posite. l. imperator. de in dic. adict. ¶ Tertio ad idẽ stringit tex. in. l. iij. §. saltus. j. co. allegatus in glo.

41 dupliciter inducẽdo istum tex. † P3imo dum ót ignorantes possiderem⁹, id ẽ q̃ quas serui peculiariẽ cõparauerũt. põdera illã dictionẽ, id ẽ q̃ non solũ ẽ declarativa, sed etiam restricti

a ¶ Ad brauiũ Adde Inn. in. c. indicãte ó testa. Alb. ó rosa. in p3ima parte ista tutoꝝũ. q. cxx. inci. pdicta faciũt ad q. z Bal. i l. er duob⁹. §. ó vulg. z pupilla.

ua, vt not. Bar. in. l. j. i p3in. §. ad. l. aquil. Secũdo q3 ibi tex. z regula q serui nõ acgrũt dño ignoranti, solũ excipit vnũ casũ q̃ peculiariter acquirũt: ergo alijs stat firma regula. l. nã q liquide. §. fi. de pe. leg. Nec dicatur, put gl. rñdet, q intelligat respectu vsucapionis: qui ibi de vsucapione verbũ nullũ, sed de possessione. z natura istius tit. est tractare de possessiõe z nõ de vsucapione vt statim dixi. ¶ Quarto adđ ter. in. l. qui a seruo. in fi. de ac. z obl. in verbo hocita si peculiare negotiũ cõtractũ est, nã ex cã possessio acgsita itelligitur. ¶ Põdera illã

42 cõditionalẽ si peculiare negotiu cõtractũ est q illa † cõditio denota causam finalẽ p3in. Bar. in. l. iij. §. fi. de dona. z debet impleri specifice. l. q3 hered. z. l. meni⁹. z de cõdi. z demõ. ¶ Tenendo istam opi. cõtra cõem, punctus est respondere ad. l. q seruus. j. eo. In qua p3incipaliter se fũdat gl. Bar. z scribẽtes vbi tex. facit differentiã inter possessionẽ iustam z iniustam, z vult q possessionẽ iustã acquirat seruus dño ignoraãti. deinde subdit sicut id q ex peculio. Quia aduerte q tex. postea subiũgit z no. declarat summa, sc3 cũ ratione: q3 q ex iusta cã corporaliter seruo tenetur, illud in peculio est seruꝰ, z sic exꝑsse subiungit text. q illud dicit esse i peculio seruꝰ q seruus ex iusta causa corporaliter apprehendit, sicut z illud q a p3incipio z peculio ad seruũ puenit, z in hoc stat similitudo, ideo iustã possessionẽ acquirit seruꝰ dño q3 dicit fieri de peculio seruꝰ. l. nõ solum. in p3inc. de pecu. gl. i rub. §. de pecu. allegãdo ad hoc pũctualiter z ter. i. d. l. qđ seruus. Sic etiã dicitur peculiariter acquiri: q3 peculiũ a dño p cessũ extẽdit ad alias res postea q quisita, p regulã. l. sed z si manẽte. ff. de p3eca. Et sic sunt ibi duo casꝰ. p3imo quando possessio ex iusta causa est corporaliter apprehensa. tũc ꝑt talẽ apprehensionẽ efficitur peculiaris. ideo acgrit dño ignoraãti sicut q illud qđ a p3incipio vere erat in peculio, z ille est secũdus casus q3 ponit i ver. sicut. ¶ Et si dicit. ergo seruꝰ sem p acgreret possessionẽ dño ignoraãti: q3 acgrẽdo eã efficeret sẽp peculiaris, z ex cã peculiari acquirit dño ignoranti possessio, z hoc tex. z tñ assũptũ videt ꝺ oia iura superius allegata. Rñde q illud q p3oxime diximus p3ocedit qñ seruus a p3incipio ex cõcessione dñi habuit peculiũ, tũc si postea ex alia iusta cã ó nouo acgrat aliã rẽ cesset etiã illã peculiariter habere z3 acite cõcedi i peculiũ. d. l. nõ solũ. i p3in. alias secus, z ita etiã tẽet Are. hic. Itẽ cũ peculiũ dicat illud qđ seruus separatũ tẽnet a bõis z rõne dñi. l. peculiũ. in p3in. de pecu. si seruus habẽs peculiũ aliã rẽ ó nouo acquireret quã nõ teneret separatã a rõnibus dñi, nõ posset dici ó pecu. in nec peculiariter acgrit ideo tũc nõ acquireret possessio dño ignoraãti, sz eius scientia regeret. d. l. pregre. §. q̃sitũ. j. eo. cũ alijs. §. alleg. ¶ Nõ ob. etiã text. iu. §. itẽ nobis. allegatus i gl. nã aduerte qđ glo. vult p bare ex illo text. duo. P3imo q seruus acquirat dño ignoraãti posse tia z si nullũ sit peculiũ, certe istud vltimũ nõ dicit ille tex. nisi gl. ponderauerit illum tex. in generalitate dũ dicit cuiuscunq3 rei possessionẽ tamen re vera nõ dicit q nõ haberet peculiũ. ¶ Scđo glo. vult p bare ex illo ter. q possessio acquirat dñis ignoraãtibꝰ. Hoc p bat q3 tex. ibi vult q acquirat initio, z illud q acquirit initio etiã acquirit ignoraãtibꝰ. l. iij. §. illud. ó fideic. libe. z i regula q̃ pot inuitis. de reg. iu. ff. Sz certe tex. vbi vtrũq3 exꝑmit z ignoraãtibus z inuitis. Et qñ istud dicit loquit de dominio nõ aũt de possessiõe. patet q3 in. §. nõ solũ. sequẽti postea loquitur ó possessione z nõ repetit illa verba ignoraãtibꝰ z inuitis. z sic gl. ó cepta est i illo ter. z est tex. iurisconsulti i. l. acquirit. §. i. ti. j. ¶ Lapio gl. i verbo sicut pupillꝰ. quã diuide i duas partes. In p3ima ponit duplicẽ itellectũ ad tex. In scđa formatque stionẽ. scđa ibi, sed illud queritur. Et gl. in scđo intellectu dũ intelligit tex. in impubere carente intellectu qđ q̃rat dño possessionẽ. secus in seruo furioso, reincidit in errorẽ quẽ tenuit in. §. adipiscimur. ff. ca. l. ideo reprobatur p Bar. z oẽs hic. similiter in scđa parte gl. male dicit, z eã reprobat vt per Bar. z oẽs hic.

43 a ¶ † Inducit p Bar. post Dy. z antiquos istc tex. ad questionẽ ó equo currẽte ad brauiũ sine cessoꝛe q cecidit. an debeat habere brauiũ, z tenet qđ debeant attẽdi verba statuti. an referantur ad equũ p3imo currentem an ad personã vt hic per eũ. idẽ tenet Bart. i. d. l. j. §. q̃sitũ. de aqua quo. z est. cũ alijs concord. huc tradit per do. Ale. Et dicit Alb. de rosa. hic. q̃ ita cõiter obseruatur, z vide plẽe per Alb. i p3oe. digesto ueũ. i. §. discipuli. z lata Alb. de rosa. i. l. gallus. §. si ei⁹, z ibidẽ Joan. de imo. de libe. z posthu. ¶ In dubio autem si nõ appareret ex verbis statuti, brauiũ deberetur equo p3io curreti licet sine cessoꝛe: q3 causa finalis statuti est excessus i curredo. ideo cursus equi potissime est attẽdendus: z sic effectus statuti. argu. l. ii i duobus. §. j. §. quemadmodũ testa. ape. z. l. peculium. §. quadrige. de leg. ũ. z. l. quamuis. de conditio. z ó monstratio. secundus Imo. Rapha. cuma. Rudeui. z domi.

Alexan.

Blex.hic Bal.in.d l.qui fundū.§.quē ad ser.amit. Sal.i.non
44 dubiū.C.d legi. Jmo.in.d.l.ꝯ.de ꝓdi.t demō. ¶ †Et cē impe-
dientibus eq̄os qui currunt ad b̄rautū,t ō facietib⁹ cadere,
q̄ pena puniant habes tex.i.l.nemo.cū gl.t ibi Bar.ad boc
no.C.d spectā lib.xi. ¶ In gl.fi.i verbo iusserit eū cū ista gl.
trāsii simplr Bar.alij oēs reprobāt istā gl.v.l.qđ seruus.j e.
vbi ēt seru⁹ habēs plenū ēt liberā administrationē peculij.nō
45 tñ acquirit possessionē violētā t sic iniustā dño ¶ †Secdo q̄ in
gñali mēdato dato ab hoie nunq̄ venit iniustū aut illicitū.l.si
pr̄ filio de his q̄ in frau.cre.t.l.si procurator.ff.de cōdi.inde.
46 ¶ †Tertio facit qđ vult gl.not.in.l.cū oportet.in pzin.C.de
bo.q̄ libe.t in.l.j.de his q̄ sunt sui vel alie.iur.vbi glo.tenent
q̄ in pfectūs in qb⁹ adhuc bodi totū grit patri.nō acgrunt
tū illicita. ¶ Nec ob.l.is q̄ in punctū.§.si tutoris.j.qr vi aut
clā.cū alijs alleg.in gl.q2 rīdet Jmo.q2 ex quo ibi res pernē
nit ad pupillum, rei obuentione tacite ratificata: nimirum
si tenet. Sz ista sol.pfundit per tex.i.d.§.si tutoris.q loquit ēt
in furiosō,in q̄ nō pōt cadere ratificatio.l.qui ad certū.ff.loca
ti. Nisi diceres q̄ solus curat furiosi tacite ratificet sicut so-
lus acquirit possessionē vt dixi in.§.adipiscimur.ff.e.l.t solus
adit hr̄ditatē t agnoscit bonorum possessionē.l.j.ff.d bo.pos.
furio.infan.dela. Pzeterea.nō est verū q̄ ex hoc q̄ res perue
nerit ad aliquē cuius noie facta est spolitatio q̄ ipse videat ra
tificasse,nā in Zitū est tex.in.l.si vi me.ff.de vi t vi ar.allegata
in gl.vbi nō ꝙuenit insolidū.ſ quatenꝰ ad eū pernenit cuius
Zitū esset.si videret ratificasse.vt ibi in gl. ¶ Ad idē est clarior
tex.in.c.cū ad sedē,circa fi.t ibi Jmo.de rest.spo. Bal.in.l.j.
C.d epis.t cle. Quīo Zitū t male tenuerit Bar.in.l.aut facta.
§.fi.in.in vlt.co.j.de pe. ¶ Unde ad.d.§.si cū tutoris,rīdet t
ideo ibi pupillus tenet ad solā patrīciā vt dp⁹ factū per seruū
vi aut clā demonst:q2 ad patrīciā tenet ēt q̄ nō ē possessor.vt
simp ex colen⁹.l.deniq̄.ff.si.j.qđ vi aut clā. ¶ Sz aduerte q2
tria fundamēta superi⁹ allegata Zē gl.t Bar.loquunt in casu
dubio,vbi non veniunt illicita. sed q̄stio glosse.lo.nitur incasu
claro qñ tutor exp̄esse iussit seruo qr violent occuparet.facit
47 bn tex.in.l.j.boc edicto.ff.ne vis fiat ei. ¶ †Unde dic q̄ aut
tutor cū pupillo q̄ p̄ce iussit seruo q̄ violent occuparet.t istō
est extra administrationē tutoris:ergo talis authoritas nihil
vz.l.h.ſ. cu.fur.t.l.seruꝰ furtosi.ff. manuwil.ti gene. Bart.
in.l.de pupillo.in pzin.ff. de ope no.nūcia.q2 tutori nō est cō
missa administratio ad delinquendū.l.si procurator.in pzin.
ff.de ꝓdi.inde. ¶ Aut tutor simplr imposuit seruo pupilli qđ
apprehenderet possessionē,tūc nō itelligit cōmisisse qđ appre
hendat violēter:q2 in dubio nō censet cōmitti illicitū.ita proce
48 dūt q̄ superius adduxi cōtra gl.t Bar. ¶ †Extra gl.inducit
Bar.istū tex.ad no.q.Facio,procuratorē inhabilē,vt habilē ꝓsti
tuat,an valeat.cōcludit Bar.q̄ si ꝓstitutio nunciū inhabilē t
habilē ꝓstituat,t tūc valet p istū tex.Si aūt ꝓstituo procurato
rem inhabilē vt aliū habilē substituat sibi tūc tenet distinctio
nē.gl.fing.in cle.religiosus.in gl.fi.de proc.vbi gl.magistra
liter distinguit tres species ihabilitatis.Et vult q̄ si esset pe
nit⁹ t in totū ihabilis:tūc nō posset abile substituere p ter.no.
in.c.iudex ab apostolica.in fi.de offi.dele.in.vj.alias posset.
49 Idbuc) hā facit illud q̄ tenet ipsemet Bar.in.l.eam quī.C.
d adic.ō.super qōne ibi posita per gl.fi.in ver.tt. q̄rit.scōm
Jo.q̄ allegat Bar.hic.vbi glo.disputat si inhabilis instituat
hr̄s.t roget p fideicōmissū restituere hr̄ditatē habilitan posit
cogi adire t restituere. Sī ibi facit tria fūdamēta pro par
te affirmatiua.t alia tria,p pte negatiua,t istā:t Bar.ibi.boc
sequit qñ istitutus hr̄s esset fundit⁹ t in totū inhabilis. puta
dānat⁹ in metallū qui est seruꝰ pene t o no incapax.l.q.dā.ff.d
pe. Sec⁹ qñ nō esset in totū incapax.l. fiscus posset ab eo au-
ferre tanq̄ ab indigno.t cū decisi.Bar.tenent Ang.Pan.ō
ca.Lud.ro.t alij. Abb.hic do. Abb t cōiter alij in.d.cle.re
ligiosus. Jc t lati⁹ tenet Bar.in.l.is qui p ēp.in pe.char.
j.de vsuca.t eam illa glo.in.d.cle.religiosus.tenēt ēt Bal.t
Ang.in.l.instit.tutiotalis.ff.de here.inst t. Bal.in.l.ꝯ qs.C.de
50 procu.t ano.in.c.post cessionem.ad fin.de proba. ¶ †Idde
facere illud q̄ tenet Jo.an.in regula qđ alicui.in mer.vbi te
net q̄ ille qui ex defectu ordinis non b⁹ vocē in capitulo noie
51 suo posset ꝓcuratorio nomine alteri⁹ eam dare. ¶ †Secdo
facit qđ tenet Jo.an.in addi.Spe.in tit.de instru.edi.§.nunc
vero alia.in ver.in addi.que incip. hoc dictum plz Nic. de
matarel.ō Butrina. Ubi q̄ri,si statutū ꝓhibet laicū posse ꝓ-
stitui executorē seu cōmissariū testamēti,an latcus possit assu-
mi vt eliget ecclīa tiēū executorē,t sic habilē. Finaliter de-
terminat Jōnic.p tex.in.d.c.iudex ab apostolica.vbi delega t
ihabilis pōt habilem eligere t ei substituere.ad idem tex.in
c.j.de proc.in.vj.t q2 prebet nudū ministerium facit t sequit
52 simpliciter Lud.ro.hic. ¶ †Tertio facit tex.i.l.cū pater.§.
hereditatem pzimo.ff.de leg.ij.vbi dicit portatio.qui nō est capax
hereditatis.l.j. C.de here.inst.dari prās eligēdi heredē habi
lē t per illū tex.no.ibi egregie Bar.q̄ lz frater minor⁹ ordinis
obseruātie sancti Frācisci possit cē executor testamēti p cle.
exiui.de ver.si.pōt tñ deputari vt eligat patres ē quos fiat
53 distributio. ¶ †Sed attēde in quantū Bar tz q̄ si facio nunciū
inhabilē ad constituendum habilē qđ tūc valet.secus si f acit.
p curatorē inhabilē,vt substituat habilē sibi nihil vz. ¶ Istā
differentiā inter verbū constituat t substituat,reprobat Jo.ō
imol.hic per tex.in d.cle.religiosus.in verbo cōstituere velō
substituere.vbi neutro casu valet sine vt cōstituat sive vt sub
stituat. Rīdeō ille tex.log.f ir religioso,q si hz velle nec nolle,
nisi cū authoritate superioris.c.nō dicatis.rū.q.j.t c.si religi
osus.de elec.in vj.iō neutro mō valet nisi iterueniat licētia
superioris q2 vtrobiq̄ militat eadē rō ꝓhibitionis. ¶ Ego
vltra scribē.tria oppono ō Bar.in pzimis inquātū tz Bar.q̄
si facio aliquē nunciū ad cōstituēdū ꝓcuratorē habilē vz l. nū
4 cius sit inhabilis. †Istud nō pōt ꝓ cedere,t est errare in ter-
minis quia nō ē nūcius,nisi cui est cōstitutus ad speciē pso-
nā constituēdā. Nā si est cōstitut⁹ ad constituendū aliquē gña
liter vel indefinite vt simplr,put log t Bar.tūc nō ē nūcius.
ita expōse no.Bar.in l.q aūt.§.si pupilli.ff.de tu.co.ō cōsti pecu. Et
iō in mandatis ō ē fecit,cōstituit cū ꝓcuratorē factore t nūciū
special ē illud est nūciū special ē:iō dt q2 nō pōt ee nūcius gña
liter idē ēt tz Bar.in l.multū interest.in ver.j.C.si ꝙs alte.vt sī
bi idē ēt tz idē Bar.i l.si pupilli.§.j.ff.de tu.co.ō ne.gest. ¶ Cre
do sustinēdo Bar.qđ debeat sane intelligi nō qñ facio nūciū
ad cōstituēdū aliquē simplr tunc non esset nūcius.sed qñ fa
cio nunciū special ē ad cōstituēdū in specie talē ꝓcuratorē.vt
qñ in alia qua special ca.nō si simplr quo ad personā t causas
tunc non esset nuncius. ¶ Aduerte tū q̄ Bal.vbiq̄ repbēdit
Bar.t tz q̄ imo etiā possit cōstitui nūcius gñalis.t erit pro
pzie nuncius.ita no.tz Bal.in l.ei qui.in vl.q.C.q̄ cū eo.vbi
refert ꝙ.t doc.ita tenere ō Bar.idē tenet Bal.reprobās
Bar.in ru.C.de cōsti.pecu.in.ij.co.t si istud tenerem⁹ dictū
55 Bar.de nuncio simpr procederet †Secdo inquātū Bar vide
tur facere differentiā inter verbum cōstituo t verbum substi
tuo q2 aut nunci⁹ deputatur ad cōstituendū habilē t valet ꝓ
curator.Aut fit ad substituendū,t nō valet.t sic Bar. pzima
frōte videt facere differentiā in qualitate verbi,q̄ ut ēt enim i
56 itellexit Jmo quē.§.retuli. ¶ †Ista differentia nō vr bona q2
vba mandato debēt ip pzipiari t gomi vnū,p alio vt no.Bar.
in l.i.in pzin.ff.qđ cuiusq; vniuer.t idē Bar.in l.j.C.d ne.ge.
vbarū ip pzpriāda sut vt mādatū sustineat c.petitio.vbi cano.
de prox do. Blex.i l.ff.si qs in fundi vocabulo.de lega.j.q̄ est
fortius cū in specie vel bū cōstituo ponat t licet,p substituo t e
contra ter.est in l.pen.t ibi Bal.ad boc no.C.de pcu. ¶ Re
spō d.t declarando mentē Bar.q̄ Barꝯe nō facit differen
tiā inter vel bū cōstituo t vel bū substituo.t sic nō facit differē
tiā in qualitate verborū put cū itellexit Jmo t male. Sed be
ne facit different ā inter nunciū t ꝓcuratorē,an ḋna faciat alī
quē nunciū ad cōstituendū ꝓcuratorē habilē t tūc bene vr t
57 tenet. Et tūc sufficit †q̄ nūci⁹ habeat hubilitatē facti,sc⁹ ani-
mū t intellectū:tū nō habeat habilitatē iuris:eo q2 nūcius prē
stat nudū ministeriū vt est tex.in d.l.q aūt.§.fi.ff.d.l.fe.t ibi bar
in iij.no.ad boc no.de q̄sti.pec. Sicut etiā acgrēda possessio
ne nūcius vel curator pstāt nudū ministeriū l.q̄ meo.§.procu
rator.j.e.q2 possessio nō acquirit p̄ter ꝓcuratori. deide dño si
cut in actione vbi ꝓcurator queritibi directā deinde vtile ce
dit dño.l.possessio quoq;.§.fi.j.e.l.pe.deneg.gest.plene habet
in.§.si quis alij.in fi.de inuti.stipu. Un nūcius p̄stet nudū
ministeriū t seq.t cōcipiat vba in q̄stā det t noie dñi.l.q aut.
§.fi.cū.l.seq.t ibi Bart. Ideo lz nūci⁹ si inhabilis ō iure.tū
cū habeat habilitatē facti,sc⁹ itellectū.pōt procurator habi
lē cōstituere licut i boc ter,seruus q̄ de iure est ihabilis possi
58 dere.l.q̄ attinet. de reg.iu. †Ex ū possessio sui t⁹ fm gl.Bar.et
cōiter alios.ff.in pzin.huius.l.in q2 est capax facti.§.sed cū
fa cti.insti.de stipu.seruo.t.l.stipulatio ista.§ hoc q̄q.de ver.
obli.ideo censet habilis ad possidendū pro alio. ¶ Aut dñs
facit ꝓcuratorē inhabilē ad substituendū habilē in loco ipsi⁹
ꝓcuratoris. Et isto casu sit secus:eo q2 tunc procurator non
p̄stat nudum ministeriū sicut facit in quercida possessione:
imo tunc officiū radicat in persona ipsius procuratoris q̄ ō
bet sibi nō aūt dño sustinere:ideo tunc seruatur doctrīa gl.in
d.cle.religiosus. Ista est ꝓpzie mens Bar. Bene verū est q̄
in nuncio cōuenit verbū constituit ex quo ipse nuncius nō ha-
buit officiū. Jn procuratore aut conuenit verbū substituit cū
quo in eo fuit radicatū officiū procuratoris t dr sibi met alia
substituere. ¶ Tertio cōtra Bart. moueor,dū dicit q̄ si facio
ꝓcuratorē ad sustinendū loco sui habilē,q̄ tūc nō pōt nisi

a ¶ Frater
mino.t ad de
c.le.in consti.
lx xxv. volu.
Et g l.in cle.
vn l.a de test.
t qđ possint
cē electo res
pauperū. po.
nit ide Blex.
cons.lvij.co.
ij.vs. accedit
distinctio.ij.
vo.t q̄ no pos
sit cēse execu
tor inte ligē
tiā cui licen-
tia superio-
ris vt per so-
ci.cons.xvij.
co.ij.in fi.

ſm doctrinā gl.in.d.cle.religioſus. Cōtra hoc facit. Nā qñ p curatorē hz ptātē ſubſtituēdi,z ita ſubſtituit:certe ſubſtituit? ñ videt creat? a ꝓcuratore, imo neq; ab eo neiat?.gl.eſt in c.is de ꝓcu.in.vj.z in.ꝯj.e.ti in ātiquis,z tenet clare Bar.in.l.j. circa mediū.de ꝓcu. ¶ Sz defendendo Bar. Rñde q; hz tunc cēſeat vocat? voluntate dñi,ex q̄ ita cōſtituit ꝓcuratorē ad ſubſtituēdum aliū etiā incertū,z ſic dño ipſe facere videat,vt tenet Bar.in l.j.in ꝓin.circa med.de ꝓcu. Tū ex q̄ nō ſtat nudum miſterīū,ſz officiū radicatū in ꝑſona ſua cōmittit alij ꝓcuratorī:certe ſi eius cōſtitutio ſit ipſo iure nulla, etiā reddit nullā reſtitutionē alterius,ſm tā diſtinctionē gl.in.d.cle,religioſus.

1 ¶ Per seruū nostrū fugitiuū ab alio non possessum,et possidemus z vsucapimus.
Sola naturalis possessio non potest parere vsucapionem,qu ā do ciuilis est apud alium.

5 Fuga serui,nō ꝓriuat dominum possessione ciuili ipsius serui.

4 Per seruum fugitiuum ab alio possessum,non acquiritur domino possessio.

5 Si subditi mei ab aliquo detineantur inuiti,z patet de eorū voluntate contraria q; inuiti occupantur,nō perdo meā possessionem in eis.

6 Per seruum fugitiuum ab alio non possessum,querit domino poſ.concurrente volūtate ipſius ſerui volentis acquirere domino poſſeſ.intelligit tñ de vero dño z nō de quaſi dño.z nu.7.

8 Etiā extra cā.in peculiarē acquiritur poſſeſ.per ſeruū domino.

9 Bona fides cauſatur etiā ex iniuſtis z temerarijs cauſis.

10 Seruus gerenſe ꝓ libero,ſtatim ꝓriuat dominū poſſeſſione

11 Que requirantur ad hoc vt dominus ꝓdicetur poſſeſ.ſerui.

12 Si ſeruus non gerat ſe ꝓ libero.ſed forte in ꝓincia gerat negotia domini:tunc etiā per mille annos dominus nō perdit poſſ.niſi ab alio incipiat poſſideri.

13 Filiuſ.a.fugitiuus vel monachus fugitiuus,quando acquirāt poſſeſ. patri vel monaſterio.

14 Monachus quo ad poſſeſſionis acquiſitionem nō equiparetur ſeruo an filio.

15 Maior eſt poteſtas quam habet pater in filiū,quam abbatis
1 in monachos.

6 Monachus fugitiu? equiparatur ſeruo fructuario fugitiuo.

Per seruum qui in fuga.

Seruum, noſtrū fugitiuū.ab alio non poſſeſſum,poſſidemus vſucapimus,z p eius poſſeſſionē acquirimus.h.d. Diuidit in tres ꝑtes ꝓxima ponitur opinio nerue. Jn ſecā reꝓbat. Jn tertia ponit aliud dictū ſecō ibi,ſ.vtilitatis cā tertia ibi.poſſeſſionē aūt. Et dum in illa tertia dicit tex.licut ꝓ eos quos in ꝓincia habemus. Vult dicere,hz illi nō ſint in cuſtodia dñi,ſed ſtēt multū a remotis tñ acquirunt poſſeſſionē dño.ita etiā p ſeruum fugitiuum, hz non ſit ſub cuſtodia noſtra. ¶ Primo ex hoc tex.no.q; per
2 ſeruū fugitiuum ab alio nō poſſeſſuz poſſidem? z vſucapim?. ¶ Ex q̄ inferunt corrolarie duo notabilia. Primo q; ex ſola ciuili poſſeſſione perficit vſucapio,nā hic vſucapit ſeru? fugitiuus cuius ſolā ciuilem dño retinet.l.iij.§.ſi ſeru?.j.e.Et qō ſola ciuilis ſufficiat ad vſucapionē,facit l.q fundum.in ꝓin.cū gl.j.p empt.z melior ter.in l.acquirit.in fi.ſ.ti.j.plene no.in l.iij.§.er Julio.j.e.Et Bar.hic i fi.refert qō Dy.hic,z in regula ſine poſſeſſione.de re.iu.in.vj.multū ſubtiliter pōderat iſtum tex.q; ad vſucapionē ſufficit ſola ciuilis poſſeſſio z ita alij oēs trāſeunt. Sed tu aduerte q; iſte tex.ñ ꝓbat no.Dyn.Bart.z doc.duplici cōſideratione. Primo q̄ iſte tex.nō logt ō initiā da vſucapione,ſed bene logtur de vſucapione ꝓius cepta cōpienda z perficienda. Et ita exꝑteſſe ōt gl.hic in verbo vſucapi.ſz planū eſt q; facili? perficit vſucapio iā incepta q̄ ō nouo incboet.tex.eſt in l.ceptā.j.ti.j.facit.l.q fundū.ſ.quemadmoſer.amit.z.l.j.§.queſitum.de aqua quot.z eſti.Ad idem facit ter.no.in i.fundum.ō fun.do. ¶ Secō q; tex.iſte ōt vtilitatis gratia receptū eſt vt ipleat vſucapio. Pōdera illud verbū impleat.ergo logtur de vſucapione ꝓius inchoata,vt dixi.Jtem text.videt hoc introducere iure ſingulari in ſeruis fugitiuus vtilitatis cā ne fuga ſeruoꝝ noceat dñis,vt ōt ter.in l.pomponius.in ꝓin.z in l.rē que nobis.j.e.ergo in Julio in alijs rebus videt eſſe ius cōmune Bar.hic in fi.de hoc vltimo forte ꝑpendens ōt z ne putes hoc in ſeruo fugitiuo ſpāle tm. q; ſola ciuilis ꝓeſcribat,idem eſt in fundo.d.l.q fundū.in ꝓin.cū gl.j.p emp.Dicā de hac regula latius vbi erit loc? ſuus.in l.iij.§.ex Julio.j.e.z vide q; dicā ſtatim.j.in ſecō no. ¶ Secō corolarie infert ex hoc ꝓmo no.q; ſola naturalis nō pōt parere vſucapionē,qñ ciuilis eſt apud aliū:q; ſi poſſet ſequeret q; vterq; ꝓeſcriberet.vn? ex ciuili vt ſtatim dixi.alius ex naturali:z ſic duo poſſēt eē dñi ſolidū Julio.l.ſi vt certo.§.ſi duob? cū vulgari? Julio.cōmo.z ita eſt gl.ſolēnis.in l.j.C.de ſer.fu.de qua gl.aligd

8 dixi in ꝓn.iſtius.l. ¶ Secō ꝓincipaliter no.ex hoc ter.q; fuga ſerui non ꝓriuat dñm poſſeſſione ipſius ſerui,q; intelligez poſſeſſione ciuili nō aūt de naturali:q; fuga ſerui bene ꝓriuat dñm naturali poſſeſſ.l.iij.§.ſi ſeru?.j.eo.z.l.ſi cui.§.hz ō li.cau. Sz aduerte q; ſi fuga ſeruoꝝ ꝓriuat dñm poſſeſſione naturali ſerui.ergo dz ſuccedere regula,q; ex q̄ dñs nō pōt appꝛhēdere poſſeſſionē naturalē rei mobilz,q; ſtatim amittit ciuilē.l.iij.§. nerua filius.z.l.pōponi?.in ꝓin.z.l.rē que nobis.z.l.ſi rem mobilē.j.eo. Ex q̄ ergo dñs nō pōt appꝛehēdere naturalē ſerui exiſtētis i fuga,ergo amittit ciuilē. Sed rñde q; ꝑdicta iura nō habēt locū i ſeruo fugitiuo,ne malignitas ſeruoꝝ noceat dñis.d.l.pōpo.in pn.z.d.l.rē q̄ nobis.ſec? i ceteris rebus animatis,vt hic i gl.Bar.z oēs tenēs. ¶ Sz aduerte ſecō z ſubtili?,q; ſicut ſeru? fugiēdo nō pōt ꝓriuare dñm ciuili poſſeſſio, ne:ita vī q; nec poſſit ꝓriuare naturali p rōnē tex.in.d.l.Pō po.in ꝓin.ne malignitas ſeruoꝝ noceat dñis,z ne ſit in potestate ſerui ꝓriuare dñm ſua poſſeſſiōe. Iſta rō militat ēt in naturali poſſeſſiōe. Facit tex.in.l.ſi.i rōne fui.C.e.vbi text.ōt ne ex aliena ſeruoꝝ malignitate alienū dānū emergat. Ad idē rō tex.in.l.rēq; nobis.in fi.j.eo.vbi dicit tex.q; ſeruus fugitiu? ſicut aliarū rerū poſſeſſionē interuertere dño nō pōt, ita qdē nec ſuā. ¶ Iſta rōvī militare ēt reſpectu naturalis poſſeſſiōis, Propterea Jac.bu.in.§.eque.inſti.de actio.z in.l.nemo.C. eo.de acq.poſ.tenebat,q; i caſu huius.§.dñs p fugā ſerui nō pdat ēt naturalē.p rōnē.ā.relatam. Iſtā opi. Jaco.bu.refert Bart.z Jatius.d.Alex.in.l.iij.§.ex Julio.j.eo. ¶ Si vera eſſet iſta opi.Jac.bu.ad iſtū tex.certe multomin? ꝓ bare? in hac ter. ꝓimū ꝓcedēs no.Bar.z doc.q; ſola ciuilis ſufficiat ad vſucapionē.cū dñs habeat ēt naturalē fui fugitiui,ſm iſtā opi.Jac. but.Tenendo cōem opi.poſſes dicere altero de duobus modis. Primo,q; cū oēs effect? attribuant ciuili poſſeſſione,vt preſcriptionis vſucapionis z acquiſitiōis fructuū,lex nō curauit q; naturalis perdat per fugā ſerui. Sz caue q; iſto modo lex fruſtra z ſine effectu introduxiſſet naturale poſſeſſionē, put ēt dixi in ꝓin.huius.l. ¶ Secō pōt dici q; poſſeſſio naturalis cōſiſtat in facto.l.bone fidei.§.j.ſ.tit.j.etiā poſſz eſt in eſſe ōducta,cū ſit coꝛpoꝛalis iſiſtētia rei.Et in his q̄ ſunt facti ſeru? pōt ꝓtendicare dño.l.cā ꝓponas.C.de here.inſti.Sz poſſeſſio ciuilis hz plurimū iuꝛis.l.poſſeſſio quoq; in ꝓin.j. eo.Et in his q̄ ſunt iuris cū ſeru? ꝑ mortuo.l.q attinet.ō reg. iur.ideo nō ꝓindicat dño.Et ſic habes fundamētales rōnes. huius tex.quare fuga ſerui nō ꝓriuet dñm ciuili,hz bñ ꝓriuet
4 naturali. ¶ Tertio no.ex iſto ter.q; p ſeruū fugitiuū ab alio poſſeſſuz non acquirit dño poſſeſſio.Rō fundamentalis eſt:q; ſeru? acqrit dño poſſeſſionē,rōne poſſeſſionis q̄ hz dñs in ſeruo vt in.§.ꝓcedenti.vbi dixi.Si ergo ſeruus ab alio poſſideat ceſſat rō z fundamētū acquiſitiōis:ꝑ conſequēs ceſſat effectus, z ſic acquiſitiōis:q; ceſſante cā ceſſat effectus.l.aſtrigere.§.q; uis.de iure patro. ¶ Limita ſingulariter iſtud not.z iſtū ter.nō ꝓcedere qñ ſeruus detinet inuit? ab alio:tūc dñs retinet poſſeſſionē.z p eū acquirit:q; per ipſi? animū. dominus retinet poſſeſſionē.tex.eſt no.in.l.arboꝛibus.§.de illo.cū.§.ſeq.ō.de vſufruc.allegat? hic in gl.j.per quē tex.ita no.limitat Bal.in
5 l.j.in.v.oppo.C.de ſer.fugi.Et p hoc ſingulariter infert † q; ſi ſubditi mei ab aliquo detinent inuiti poſſet de eorū volūtate Julia q; inuiti occupant:tunc nō perdo meā poſſ.in ipſis,q; val
6 de no.ſequit ſimplr Paul.de ca.hic in fi. ¶ † Quarto no.per ſeruum fugitiuū ab alio nō poſſeſſum acqrit domino poſ. Intellige ſemp cōcurrēte volūtate ipſi? ſerui,q; ſeruus velit acgrere poſſeſſionē dño alꝰ ſecus.tex.eſt q; ita limitat in.§.hec q̄ ō ſeruis.j.e.l. ¶ Secō no.limita iſtū tex.ꝓcedere q̄ ad verū dñm:q; vero dño bene q̄rit poſſeſſio per ſeruū fugitiuū, ſcē eſt in quaſi dño,z ſic in eo q̄emit bona fide z nō dño z ꝓin hz titulū z bonā fidē:z ſic quaſi dñiū,illi nō querit poſſeſſio p illū ſeruū fugitiuū. Jta limita iſtū ter.gl.ſin.in.l.ſeruiz filij.§.ſi.p illū tex.in verbo vſucapionē tm.j.de fur. ¶ Sz iſtud reꝓbat z bene. Vre.hic in pe.col.eo q; quo ad iſtā materiā acgſitiōis poſſeſſionis equiparant vſufructuari? z bone fidei poſſeſſor. tex.eſt in.§.idē placet.inſti.p quas pſo.no.acq.hz p ſeruū fugitiuū acquirit poſſeſſio vſufructuario.l.arboꝛibus.§.de illo.de vſufruc.allegat.in gl.ergo ſimiliter dz acquiri bone fidei poſſeſſoꝛi. ¶ Vltra Vre.ego ēt impugno illā gl.alio fundamēto:q; ea q̄ ſtatuta ſunt in dño habēt locū in q̄ſi dño.l.cū q.§.i publiciana.ō.de publicia.hz ſeru? fugitiuus ab alio non poſſeſſus acqrit poſſeſſionē vero dño z hoc tex.ergo ēt acgret quaſi dño z eredo q; ſit veriſſimū. ¶ † Quinto z vltimo no.in ver.ſi ꝑ videri forte tex.ꝑ opi.gl.z cōi in.§.ꝑcedēti i gl.i vbo peculiarit.vbi glo.z cōiter doc.tenēt q; ēt ex cām peculiarem poſſeſſio acgrat p ſeruū dñ ignoꝛāti. ¶ Pro iſta cōi opi vī eſſe bonus tex.hic.nā in iſto tex.iſte ſeruus fugitiu? non habent

peculium

peculiū ꝛ si habuisset pdidisset administrationē peculij. q ꝛfu gitiuus. l. rogasti. §. si fugitiuus. ff. si cer. pe. Itē dt tex. qđ si seruꝰ existat in ꝓuincia in partibꝰ valde longinquis, quo ca su ꝓsumit ignoratia dñi. c. quāto. de ꝓsum. Et tñ hic est text. q seruus acgrit dño valde absenti: ꝛ sic verisimiliter ignorāti possessionē: ergo hic est tex. p cōi opi. q ēt seruus nō bñs peculiū acgrit dño ignorāti possessionē. ¶ Sed q ꝛ in. §. ꝓcedēti tenui ꝫ nū potes ad istū tex. rndere qđ gl. ꝛ doc. ibi loquunt i casu certo, qđ dñs ignorabat: ꝙ iste tex. loquit de ignorātia ꝓsumpta. Et hic tex. nō aperit, an dñs lꝫ absens, vere sciret vel ignoraret: ꝛ dū dicebat q in isto ter. si seruꝰ habuisset peculi um p fugā pdidisset administrationē peculij. d. l. rogasti. §. si fugitiuꝰ. Rndē nō verū esse q ad dānū dñi: sed hic est vtile qđ dño ignorāti acgrat possessionē ex q bꝫ peculiū: lꝫ sit in fuga. Sicut ēt dicim' q dñs possidet seruū fugitiuū ciuiliꝛ. vt hoc tex. Verū est quo ad ea q tēdūt ad fauorē ꝛ cōmodū ipsiꝰ dñi secus quo ad prciudiciū: ꝛ tūc dñs nō habet ꝓ possessore. Jō ꝓ furto vel maleficio talis serui fugitiui, nō posset dñs cōueniri vt est tex. no. ꝛ sing. ꝑm verū intellectū. in. d. l. serui. ꝛ filiꝰ §. fi. de fur. ꝛ hoc vltimū ēt tenet ¶ Pau. de cast. hic ita limitās istū tex. ¶ Expeditis perfecte vt puto textualibus. Capio gl. primā i verbo possideat. q. ꝙ diuid in quīq partes. In prima ꝛ allegat vnā bonā cōcordātem. In secunda q via fallētie remouet vnuꝫ ꝫnū. In tertia idē facit. In quarta opp. ꝛ solvit. in quinta q̄rit. scōa ibi. ꝛ in hoc nisi diu. tertia ibi. secus aūt dicit quarta ibi: sed opp. quinta ꝛ vltima est ibi. Itē qđ si iā cepit posslideri. ¶ In ea. gl. ad fi. distingue. plenius. vt hic ꝓ Bar. cuius doctrine adde. dū Bar. tꝫ. q qñ seruꝰ gerit se ꝓ libero bona fiđ ex aliqua cā iusta vl̄ iusta statim dñs pdit possessiōnē. ¶ † Adde q bona fides[a] causatur ēt ex iniustis ꝛ temera rijs causis, ita ad literā lignāter no. Bal. in l. j. in fi. ꝓ gl. ibi C. vbi cā stat'. Et est optimus tex. quē hic allegat Bar. in l. igit. §. pōt in verbo iustis rōnibus ductus vel iniustis. ff. de li. cau. quē ter. ad hoc valde signa. ¶ Scōo cōtra doctrinā Bar. hic post Jnno. in c. de seruo cū. de ser. nō ord. inquātū Bar. † tenet q seruus gerēs se ꝓ libero statim ꝓuiat dñm possessiōe. Jn ꝫ nū stringit tex. in l. iij. §. si seruus. j. e. vbi ad hoc vt seruus ꝓiuet dnm possessione, nō sufficit qđ gerat se ꝓ libero. ꝛ iudiciū liberale suscipere sit ꝓratus: sed ēt copulatiue requirū q diu, ꝛ sic per decēniū moratus sit in libertate. Et rnđ. put rndet Bar. ꝛ alij, q ibi seruꝰ gerebat se ꝓ libero mala fide est euidēs diuinatio, ꝛ calūnia ad illū tex. vbi nihil. dicit de mala fide. Fortius ille ter. in verbo iudiciū liberale subire paratꝰ sit. videt ꝓsupponere, q dñs sustinebat partes actoris: ergo succedit regula, q qñ dñs agit ꝫ seruū ꝓsupponit eum in bona fiđ libertatis. l. liberis. §. fi. ff. l. igit. §. pōt. đ li. cau. ¶ † Itē in ꝫnū facit gl. in l. si is q ꝓ ēptore. §. si seruus. in verbo gerit j. đ vsucap. que requir it quatuor ad hoc vt dñs ꝓiuet possessione serui: sc̄z qđ seruꝰ gerat se ꝓ libero. sc̄o qđ bona fiđ. tertio q diu, quarto qđ iudiciū liberale paratꝰ sit suscipere: ergo doctrina Bar. ꝛ scribē. post Jnn. vī cōfūdi. ¶ Tamē illam gl. in. d. §. si seruus reprehēdūt: ꝛ bene Jmo. Lud. rolatius do. Alc. hic, ꝛ Jo. fab. in. §. sed aliqñ. insti. đ vsuca. ꝛ cōtrarium tenuit gl. met. in l. q aūt. ff. de lib. cau. ꝛ ad tex. in. d. §. si seruꝰ. Dic q necessario ita dꝫ intelligi, qñ male fide gerebat se ꝓ libero. ꝓ tex. in. d. l. liberis. §. fi. vbi tex. distinguit aut seruꝰ gerebat se ꝓ libero sine dolo malo. ꝛ ꝓiuat dñm possessione. sec' si cum dolo malo. Itē p tex. in l. ꝓ cū. in fi. in ☞ bo neq; liberū se esse credit. j. e. ¶ † Tertio inquantū Bar. tenet qđ si seruus nō gerit se ꝓ libero. sed forte in ꝓuincia gerit negotia dñi: tūc p mille annos dñs nō perdit possessionē nisi incipiat ab alio possideri: lꝫ oēs ita transeāt. Tu aduerte. q ꝛ imo p. longū tps, ꝛ sic p decennū inducit oblīuio. l. peregre. in ꝓin. j. e. ꝑsertim in seruo ita in remotis agēte. c. quāto. de ꝓsump. ergo p longū tēpus perdit' ciuilis possessio dñi. l. furtū. §. fundi. ꝛ ibi gl. ti. j. gl. ꝛ Bar. i l. si id qđ. in ꝓin. ꝛ in. l. si đ. e. §. j. j. e. Et si tu diceres hoc ēt verū alio occupāte possessionē serui, put videt velle Bar. Jsto mō daret magna limitatio ad regulā ꝓdictā. Sz ista so. videt cōtra ter. in d. l. furtū. §. fundi in fi. ibi vel longo tpe abfuit. vbi est tex. q p longum tēpus perdat ciuilis possessio. ꝛ vid gl. no. in l. j. vbi dixi. C. de ser. fu. de hoc dicā plenius. in d. l. si đ eo. §. j. j. e. ¶ † Extra gl. querit Bar. an iste ter. q loquit in seruo fugitiuo habeat locū in filio fugitiuo vl̄ in monacho fugitiuo. Et cōsequēter an patri querat possessio ꝓ filiū fugitiuū ab alio possessuꝫ. ꝛ similit acgrat possessio monasterio ꝓ monachū fugitiuū. cōcludit q sic q illi nō querūt rōne possessionis: sed rōne patrie ptās vel monastice obedientie. vt est gl. in l. gcqđ. ꝛ ibi ēt Bar. idē tꝫ. j. e. ꝛ no. Bar. i l. cū heredes. §. fi. j. e. idē tenēt Ang. Jmo. ꝛ ceteri Ido. hic, Spe. in ti. đ sta. mona. in ver. xlj. ꝛ seq. Lano. in. c. fi. de re. gl. i. c. j. in. gl. pen. de infan. ꝛ langoid. Facit bene ter. ꝛ viij. q. ij. i. c. abbates. vbi monachꝰ fugitiuꝰ reuocatur a fuga cū oibꝰ q̄litis ꝓ eū. facit tex. i §. si monachꝰ. in auc. 4 đ sanc. episco. colla. ix. ¶ † Sed aduerte inquātū Bar. ꝛ doc. hic quo ad acquirēdū equiparāt monachū filio ꝛ nō seruo: ꝫ riū vbiq; tꝫ Bar. in multis locis ꝛ doc. in locis hic traditis ꝓ do. Alex. quē ꝓ te videas. ¶ Sed defendendo Bar. dic. q in isto ꝓpolito nostro Bar. bene loquit duplici rōne. ¶ Prima q monachus equiparat filio vel seruo: ꝓut est vtile monasterio fauore ipsiꝰ monasteriū. ita singulariter tꝫ Bal. in l. j. C. q admit. in. xv. co. in ver. quo ad decimū. refert ꝛ sequit Lud. ro. in l. qui hrs. §. neq; filiꝰ de acq. here. do. Alc. hic. i pe. co. ꝛ in l. j. in ꝓin. in. ij. char. j. de vul. ꝛ pu. Sz vtilius est hic q eq parat filio: q ꝓ filiū quis ab alio possessū acgrit possessio patri ꝛ nō per seruū. ¶ Secōo subtiliꝰ rō ē mente Bre. licet nō explicet, q vbi agit de acquirēdo rōne iuris legitimi: tūc monachus equiparat filio ꝛ nō seruo. Nā hic possessio acgrit per filiū patri, ꝓpter q̄si possessionē iuris filiationis vl̄ patrie ptātis: vt est gl. j. l. q dā. §. de ꝓba. Bar. in §. itē acquirim'. in ver. ꝓ cū. §. ea. l. Eodē mō in ꝑsona monachi ñ ꝺr ee vera possessio: sed quasi possessio iuris subiectionis ꝓpter monachalē obedictiā. vt p Bar. i l. cū heredes. §. fi j. e. ergo tūc magis eq parat filio q̄ seruo. i quo cadit ꝓpria possessio. Dinc est. q monachus venit ad succession̄ patris vt suꝰ. l. deo nobis. vbi bal. ꝛ alij no. C. đ epiſc. ⁊ cle. sicut ꝛ filius. l. in suis. de li. ꝛ post. q̄ suitas nō cadit in seruo. ꝛ ista est magis cōis opi. quānis Ja. de bel. ꝛ Ang. in. §. monachꝰ. in auc. de sanc. epiſc. colla. ix. teneat monachū fugitiuū in isto ꝓposito acquisitiōis possessionis equiparari seruo ꝛ nō filio: ꝛ sequit Are. hic. in fi. o dt qđ ista opi. Ang. est cōmunior: lꝫ forte op. Bar. sit verior ꝛ m cū sed tu dic q imo op. Bar. est verior ꝛ cōior. vt pz ex ꝓdictis. si aūt cōsideramus nō acquisitionē sed effectū acquisitionis. si tūc verū ē q monachꝰ magis equiparat seruo q̄ filiofa. pz. nā monachꝰ totū acquirit monasterio sicut seruus dño. c. cū ad monasteriū: de sta. mo. c. cū olim sc̄o. de ꝓbatio. Non sic est i filiofa. q solū q̄rit vsufr. patri i aduētitijs. l. cū oportet. i. ꝓi. C. đ bonis q̄ libe. ꝛ isti. ꝓ quas ꝙo. no. acqui. i ꝓin. Jn castrēsibus vero vl̄ quasi cū habeat loco patrista. l. ij. §. ad macedo totū acquirit sibi ꝛ nō patri. † Itē maior est potestas patris i filios q̄ abbatis in monachos: q potestas abbatis est talis qualis est illa quā habet ciuitas in ciues ꝑm Spe. in ti. de sta. mo. in rij. q. vel qualē hꝫ ꝓnceps in suos subditos qui tū nō dicūt ꝓprie ꝛ stricte sub ptāte sicut filij. ¶ † Postremo tu considera q predicta dubitatio quā movi videt cessare equiparādo monachū seruo nō simpliciter sed seruo fructuario. put equiparat Bar. in l. j. §. si fructuarius. j. de ustip. ser cū ha beamus seruus fructuarij quātūcunq; ab alio possessus tū vsufructuario acquirit possessionē. l. arboꝝ. §. đ illo. ꝛ melius in §. seq. in ver. idē tractat. đ vsufr. ergo eodē mō monachꝰ fugitiuꝰ equiparat seruo vsufructuario: lꝫ ab alio possideatur tū acgret possessionē monasterio. Et sic cōsidera q ista opinon videtur referre, an monachus fugitiuꝰ eq̄paret filio fugitiuo: in vero equiparet seruo fructuario fugitiuo, cuꝫ vtroq; mō lꝫ ab alio possideatur, tū acquirat monasterio possessionē

a Bōa fides Adde Fe. in c. si diligēn. co. iij. ☞ modus autem ō p esc. adō tū q error iuris nō causat bo nam fidem. vt p Alc. consi. cxxx. co. pe. iij. vol.

1 ☞ Res aliena bona fiđ ꝛ titulo possessa pōt pignori obligari.
2 Per seruum pignori datum, non queritur possessio.
3 Dictio tantum taxativa, non excludit effectus similes.
4 Verbum videri importat fictionem.
5 Creditor dicitur possidere pignus naturaliter ꝛ ciuiliter.
6 Creditor in pignore ꝓtorio solum hꝫ tenutam.
7 Creditor nō possidet, qñ iter ptes ē actū vt tñ habeat tenutā
8 Creditor ꝺr possidere naturaliꝛ ꝛ ciuiliꝛ ad vtilitatē đbitoris.

Per seruū corporaliter.

Seruus pignoratus nec ōbitori nec creditori acgrit possessionē. h. d. ꝛ hꝫ tres partes scōa ibi. ad vnā. tertia ibi: sed nec creditori. ¶ Ad ois ꝓ intellectu tex. aduerte: nā iste tex vult q seruꝰ qui erat alienꝰ fuit corporaliter pignori datus, ꝛ qđ iste seruꝰ esset alienus. ¶ Patet. q ꝛ tex. ꝛ tt qđ a debitore vsucapit: ergo alienus. q ꝛ res ꝓpria amplius ꝓprie effici nō pōt: ꝛ cōsequēter nō pōt vsuca pi. l. sequitur. §. Iana. j. ti. j. ꝛ sic apparet qđ iste ter. loquit etiā in seruo alieno pignorato. ¶ Sed ꝫ. q ꝛ res aliena nō pōt dari pignori, nec in ea pignus cōstitui. l. ij. ꝛ l. aliena res. in ꝓin. ꝛ l. rem alienā. de pig. act. ꝛ est titulus de boc. C. si alie res pīg. data sit. Hinc est qđ creditor tenet, ꝓbare rē suisse i bonis debitoris tēpore pignorationis. alias succumberet. tex. est in l. ꝛ q̄ nondū. §. qđ dicit. ff. de pi. Hinc ēt est qđ res aliena bñ pōt vēdi ꝫ nō pignora. i q̄ in pignore cōstituitur i. ꝓ reale in re. l. rē aliena: ꝛ ibi glo. rationem diuersitatis assignat. de contrat hen. ep. Sic ius personale bene potest cōstitui, vbi ꝑsona et

non res obligat,vt in vēditione.secus in pignoꝛe,vbi iꝰ rea
le cōstituit.,put ēt declarat Bal.in l.si.siue.C.ad senatusco.
velle.qūo ergo ꝓcedit iste ter. ¶Et si diceres,q̄ lꝫ tex.dicat
qō seruꝰ q re verꝫerat alienꝫ fuerit pignoꝛi datꝰ ñ tñ ōt ter.
q̄ fuerit constitutū pignus validū,ꝛ q̄ illa res sit effectualr
obligata:q2 stat q̄ pignoꝛi dek res aliena:sed nō cōstituatur
pignus validū. Ista est truffa:q2 hoc mō inepta esset dubita
1 tio huius tex. ¶Jd circo lꝫ scribē.nō tāgāt. Ñ fide ꝛ plane,
q̄ res aliena bona fide ꝛ titulo possessa,pōt pignoꝛi obligari
ter.elt no.in l.si ab eo.s.ō pig.vbi ter.egregie ōt q̄ sicut isto
casu p̄ toꝛ tuek ōbitoꝛē p publicianā:ita tuek creditoꝛē p ser
uiana. Ad idē tex.no.in.l.si rē aliēnā bona fid.ꝛ ibi Bar.s.
de pig.act.ꝛ est gl.no.ꝛ magistralis in.l.cū res.C.si alie.res
pig.da.sit.ꝛ gl.no.in.l.j.in p̄in.de pig. Et isto mō clare ꝓce
dit iste tex.q̄ tunc debitoꝛ pōt cū vsucapere,cū habeat titulū
ꝛ bona fid.ꝛ quātū ad vsucapionē cēset ab ipso ōbitoꝛe possiō
2 ri vt ōt tex. ¶Ño.j.q̄ p seruū pignoꝛi datū ñ q̄rit ō nō pos
sessio q2 illū ñ possidet nīsi q̄ ad vsucapionē.vt ōt tex.ꝛ tex.in
l.q pignoꝛis.in fi.j.e.ōt,q̄ debitoꝛ rē pignoꝛatā oino ñ pos
a ¶Dictio o- sidet.illa dictiō oino4ñ ipoꝛtat idē q̄ nullo mō.gl.in l.i naue a
mnino. Adō saufelli.in v̄bo neq; oimō.s.loc.do.Alle.i.l.q vsufru.in pen.
Alle.q1.ꝛ.co. co.de v.ob.non ēt q̄rit creditoꝛi possessionē:q2 lꝫ possideat a
iij.v.ꝛ eodē creditoꝛe nō tū bꝫ ibi operarii:nec ex operis suis sibi q̄rere:
mō ꝛ cōs.xiij. imo tales fructus ex opera percepti,cōputāt in sortē:q2 om
co.fi.in p̄in ne q̄ ꝓcipit ex re pignorata dꝫ i sortē cōputari.l.j.ꝛ.ij.C.de
cōs.ixij.col. pig.ac.ita dicūt Jmo.Pau.de ca.ꝛ ceteri ¶Do.hic. ¶Sed
j. in p̄in.in aduerte q2 acq̄sitio possessionis,q̄ fit p seruū pignoꝛatū,dicit
v.vo.ꝛ late p esse fructꝰ:ergo ōberet acgri creditoꝛi p.d.l.j.ꝛ.ij. C.de pi.
Jo.in c.ex q̄ act.alij dicūt rōne esse.q2 lꝫ creditoꝛ possideat rē pignoratā,
tc.el.l.in p̄i. eā possidet p sua cautiōe:tñ ad vtilitatē ōbitoꝛis.l.serui noīe
ō ofit.deleg. q̄ pignoꝛi.j.ti.j.ꝛ.l.p seruū q̄ pignoꝛi.s.ti.j. ¶Sed caue q2
ēt attēta ista rōne possessiō deberet acgri debitoꝛi: vñ dic,q̄
acq̄sitio possessionis dicit esse in fructu ptꝫ in.s.p cū.i q̄ vsū
fr.s.e.l.ꝛ.l.acgrit.s.fi.s.ti.j.ꝛ fructꝰ rei pignoꝛate nō acqui
runt creditoꝛi.d.l.j.ꝛ ij.C.de pig.ꝛ.l.j.C.de distra. pi. Et si
dicis quare ergo possessio p seruū pignoꝛatū ñ acgrit debito
ri cui acgrūt fructꝰ rei pignoꝛate. Ñnō verū q̄ sūt alij fructꝰ
q̄ possessionis acgrēde p seruū pignoꝛatū. Ñō q2 acquisitio
possessionis fit nō rōne dñi serui,lꝫ rōne possessionis serui.vt
declarauī in.s.itē acquirim9.s.e.l. Ergo.cum ōbitoꝛ ñ possi
deat vllo mō seruū pignoꝛatū vt dixi.p cōse quēs nō pōt acq
ri debitoꝛi fructus possessiōis:ꝛ sic ipsa possessio. ¶Scō. 3
no.ex tex.ibi ad vnam tñ cām.iuncta gl.fim Lud.do.Alle.
ꝛ Alre.hic,q̄ dictio tñ taxatiua nō excludit effectus similes
nec ertēsionē q̄ sit ad ala iura:vñ lꝫ dicak in isto tex.q̄ ōbitoꝛ
tñ ad vnā cām sc; vsucapionis possidet,non tñ excludit que
tiā dicat possidere quo ad cuitādā satisdationē:ꝛ sic ēt q̄ ad
aliū effectū.vt l.sciēdū.s.creditoꝛ.s.q satisd.cog. allegata in
gl.ꝛ ita ēt ad hoc pōderat istū tex.cū gl.Alre.i l.q pignoꝛis.
j.e.Bꝫ aduerte:q2 credo q̄ male pōderēt istū tex.q2 iste tex.
loq̄t de re mobili pignoꝛata:sc; de seruo,sed res mobilis nō
relenat a satisdatiōe ō iudicio sisti.lꝫ ē possessio imobiliū.d.
l.sciēdū.in p̄n.cū qua cōtinuatiue venit.d.s.creditoꝛ.Et hoc
mō taxatiua tñ,stat ꝓpꝛie in isto tex.ꝛ excluſiue q2 non bꝫ
nisi istū effectū vsucapionis tñ.nō aūt pōt habere effectum
releuādi a satisdatiōe,cum sit res mobilis.Et pōdera q̄ vbi
cūq; tex.taxatiue dicūt q̄ ōbitoꝛ possidet rē pignoratā ad vsu
capione tñ ꝛ sic cū taxatiua sēp loquunt de seruo pignorato ꝛ
sic de re mobili.vt hoc tex.ꝛ.l.seruī ꝛ filij.s.fi.j.ō fur.ꝛ l.ser
ui noīe.j.ti.j. Et ꝓpterea q̄ tex.loq̄t de re immobili:puta
ō fūdo pignoꝛi tradito tu nō vtik taxatiua tñ q2 tūc rem imo
bilē pignoꝛi traditā itelligik ōbitoꝛ possidere q̄ ad duos
effectꝰ.sc; q̄ ad vsucapionē,ꝛ quo ad releuandū ab onere sa
tisdādi. Ita loquitur tex. in l.q pignoꝛis.ꝛ ibi gl.j.e.vbi ter.
non ponit taxatiuā sicut facit hic:q2 hic seruꝰ cū sit res mo
bilis ēt si nō esset pignoratꝰ ñ releuaret dñm ab onere satis
dandi.d.l.sciendū.in p̄in. ¶Bene verū est.q̄ notabile istoꝛ
moderꝛoꝛū ē i se verū,q̄ dictio taxatiua tñ ñ excludit effectꝰ
similes:put alias pleniꝰ dixi in.l.vni.in p̄in.s.si qsiꝰ di.ñ
obtēpe.ió nō pono hic.q2 nō est locus suus. Jtē itellige istū
tex.q̄ debitoꝛ intelligik possidere q̄ ad vsucapionē,ꝛ nō cre
ditoꝛ vt iste tex.ꝓcedat q̄ ad vsucapionē dñū ipsius serui pi
gnorati. Tūc ēt creditoꝛ dicit possidere rē pignoratā,q̄ ad v
4 sucapionē iuris sui hypothecarij.l.ō accessionib9.s.i.de di
uer.ꝛ tēpo.prescrip. ¶Tertio diligēter pondera istū tex.i
verbo videri,q̄ verbū fictionē ipoꝛtat.l.j.s. dicisse.j.ō vi ꝛ
vi ar.gl.i l.naturalr.i p̄i.j.e.Nō ficta possessio parit effectū
vsucapionis,nō solū verā facit.l.ceptā.ꝛ q̄ ibi no.j.ti.j.q no.
ad extensionē gl.ꝛ eoꝛū que ibi dicā in.l.ij.s.ex.Jtio.j.eo.
vbi videmus q̄ possessio ciuilis causat effectū vsucapionis,
vt ꝓcedat ēt in ficta. Nā hic debitoꝛ si vere possideret seruū
pignoꝛatū,p eū acquireꝛ sibi possessio.s.itē acquirim9.ē,
5 ca.l.cuius ꝓpriū dicitur in hoc ter. ¶Ultimo no.ex isto ter.
in fi.q̄ creditoꝛ dicit possidere pignus. Intellige naturalit
ꝛ ciuiliter.vt est gl.in.l.cū nouissimi.s.i.C.de ꝓscri.xxx.vl
xl.an.ꝛ in l.p seruū qui pignoꝛi.in p̄in.s.ti.j.ꝛ in.l.si de eo,
in p̄in.ꝛ ibi Bar.j.e.ide Bar.s.in p̄in.buiꝰ.l.in.ij.q.p̄i.
in ij.opp. Ñ creditoꝛi cōpetit interdictū possessoꝛiū,si tur
baretur in possessione rei pignoꝛate. Nā quo ad vsucapionē
ꝛ effectus cōcernētes dñium vel acquisitionē fructuū dicit ō
bitoꝛ possidere.l.si seruus depositus.s.j.de noxa. Quo aūt
ad alios effectꝰ,dicit creditoꝛ possidere.l.seruī noīe.j.ti.j.ꝛ
l.ōbitoꝛ.s.fi.ꝛ l.cū ꝛ sortis.s.fi.ō pig.ac. Jntellige istū tex.
6 ꝓcedere pignoꝛe conuentionali. ¶Secus est in pignoꝛe ꝓto
rio in quo creditoꝛ bꝫ solū detentionē seu tenutā.l.ij.s.fi.j.
e. Dicit tñ Bar.in l.a diuo pio.s.si sup.reb9.in j.co.j.de re
iu.q̄ si pignus capiatur in causā iudicati,q̄ tūc victoꝛ possi
det,sicut ꝛ creditoꝛ cōuentionalis. Et facit differentiā inꝰ pi
gnꝰ pꝛoꝛiū,vbi creditoꝛ sibi solū detinet,ꝛ pignus captū in cām
iudicati.ꝛ hc pignus iudiciale.an sit verū illud q̄ ibi tenet
7 Bar.dicā.in.ij.s.fi.j.e. ¶Secūdo limita istū tex.ꝓcede
re nisi aliud actū esset inter partes:puta q2 actū esset q̄ cre
ditoꝛ haberet tenutā tātū.vt ē gl.no.i l.si seruꝰ.ꝛ ibi Bald.
in fi.no.C.q̄ cū co. Et illā gl.ad hoc reputat Ising.Alre.in.l.
qui pignoꝛis.j.e. ¶Ultimo inquantū dixi q̄ creditoꝛ possi
det rē pignoratā naturaliter ꝛ ciuiliter,videt obstare:q2 cui
nō cōpetit diffinitio nec diffinitū.l.j.s.dolū.ꝛ ibi Bar.not.ō.
de dolo.gl.in l.nihil aliud est hereditas.ꝛ in l.fi.j.de ver.si.
Sed diffinitio ciuilis possessionis tradita p Bar.s.in pri,
huius.l.in.ij.q.p̄in.que est apta ꝓducere ciuiles effectus
respectu veri dominij sc; vsucapionē ꝛ ꝓscriptionem non
conuenit creditoꝛi,qui nō vsucapit nec ꝓscribit rē pignora
8 tā vt hoc tex. ¶Respondeo q̄ creditoꝛ dicitur possidere na
turalr ꝛ ciuiliter ad vtilitatē debitoꝛis vt hic.ꝛ.l.q pignoris,
j.e. Jō effectus vsucapionis ꝛ ꝓscriptionis explicatur in
ꝓsona ipsius debitoꝛis. Et ideo vult iste ter.q̄ quo ad effectū
vsucapiendi fingatur debitoꝛ possidere. Et Bar.s.in p̄in
huius.l.in.d.ij.q.p̄in.in.iij.opp.punctualiter respondet,q̄
creditoꝛ sibi nō acquirit:sed ñli cui possidet. Et vltra Bar.
ad hoc bene facit tex.in.l.pignoris.in p̄in.j.ti.j.vbi ōt tex.
q̄ ideo creditoꝛ non vsucapit:q2 ꝓ alieno ꝓrsus possidet.
1 ¶Per seruum hereditarium nihil q̄ sit hereditarium po
test acquiri nobis.
2 Seruus here.potest acquirere tanquam negotiozum gestoꝛ
futuro heredi aliquid hereditarium.
3 Si plures res sunt acquisite titulo singulari,ꝓ apprehensio
nem vnius non apprehenditur possessoꝛ aliozum, quātuncūq;
fuerit animus ꝛ intentio apprehendere omnes.
4 Propter qualitatē permissam inherentem seruo:q2 legatꝰ
possit querere alias res hereditarias,non obstante alia qua
litate ꝓhibita:scilicet q2 hereditarius.
5 Quando causa que ꝓdest est potētioꝛ ita q̄ offuscat ꝛ peri
mit illam que nocet,attenditur causa que ꝓdest.
6 Quando sunt due regule:vna ꝓhibitiua:alia permissiua,
potius attenditur ꝓhibitiua.
7 Si statutum disponat,q̄ cōtra aduocatum nō possit inqui
ri ꝛ aliud q̄ cōtra militem possit inquiri,si vnus sit miles ꝛ
aduocatus,an contra eum poterit fieri inquisitio.
8 Si testatoꝛ seruꝰ communē sibi ꝛ alteri instituit:ñ per hoc
videtur velle illum esse liberum.
Lꝫ in legatis acgrāt ipso iure dñiū:tñ nō acquirit possessio.
9 Que sit ratio diuersitatis,q̄ per seruū here.nō possumꝰ acq
rere rem heredi.ꝛ per seruum legatum sic.
10 Acq̄sitio possessionis facta p seruū bñ,nō cōualidat ex fictione lꝫ be
res postea adeūdo hereditatē figat vsq; retro sēp fuisse hered.
11 Quare acquisitio per stipulationem conualidatur ex fictiōe.
12 Relatiuum sine culpa,stat restrictiue.
13 A communiter accidentibus,qui volunt esse heredes ꝛ here
di.adire,apprehendunt possessionem meliozum rerum.
14 Adita hereditate non dicitur amplius seruus hereditarꝛ
sed ꝓpꝛius heredis ꝛ consequenter in hereditate.
15 In suis non est dare here.latenter.
16 In suis non bꝫ locum vsucapio.ꝓ here de.
17 Licet post aditā hereditatem desinat nomen hereditatis p
ꝓpꝛie loquendo:tamen donec heres sit adeptus possessionem
rerū here.adhuc dicitur hereditas,ꝛ cōpetit petitio hēditꝰ.
18 Remedia adipiscēde possessionem non cōpetūt post adeptā possessi.
19 De iure digestoꝛū filius in castrensibus ab intestato nō po
terat habere heredem.
20 Hereditas postq̄ est adita,non dicitur āplius hereditas,sꝫ
ꝓpꝛium

propriuz patrimoniuz heredis.

41 Statutum disponens q filia dotata non succedat: intelligit i bonis z heredit. dotatis.

42 Stante statuto q existentibus masculis femina excludatur qñ femina non excludetur a successione fratris sed bene patris.

43 Si filia renunciauit successioni paterne z materne, nõ obstãte tali renunciatione poterit succedere fratri. licet in hrditate fratris non reperiãtur nisi bona paterna.

44 Si vnus ex fratribus renũciauit feudo paterno, dinde feduz moztuo patre deuenit ad alios fratres: postea decedat vn9 ex illis: filius qui renunciauit poterit venire ad successionẽ hui9 feudi vacantis per moztem fratris.

45 Restricta significatione vocabuli ad latam fit extẽtio ex idẽ titate rationis.

46 Quando maioz est rõ excludendi in remotioꝛi gradu quaz in proximioꝛi, fortius debet excludi a remotioꝛi.

47 Statutũ q mulier non nubat cuz hereditate extra territoꝛiũ an cõprehendat mulierem que nupsit hereditate adita. n. 28. z numero. 31.

49 Statuta debent intelligi secundũ comunem vsum loquendi.

50 De propria significatiõe vocabuli ad latam licita extensi qñ militat eadem ratio statuti.

52 Ubi qualitas habilitans vel inhabilitãs debet adesse certo tẽ poze: si tunc non adest licet postea superueniat vl desinat: nõ irritat actum nec tollit ius quesitum.

53 Dispositio legis vl statuti vetans aliquid de nouo acquiri nõ vetat iam quesitum retinere.

54 Usufructuarius non potest iubere seruum vsufru. adire.

55 Mens legum non est disputare verbaliter, sz realiter determinare.

56 Bone fidei pos. z vsufructuarius, aliqñ equiparantur.

57 Jussu bone fidei possessoꝛis z vsufructuarij cui9 contẽplatione institutus est seruus vsufructuarius potest iuberi adire.

Veteres. Iste. §. sz Bar. ẽ aliquat9 subtilz: dic qõ ẽ admodũ inuolut9 z obscur9, nec animo9 i eo bñ gescit, tõ op9 igenio z studio. Ad euidẽtiã litere pmitte, q iurisco. itẽdes i ista. l. plene tractare, an z qñ p seruos acqrat nobis possessio, a. §. itẽ acq̃m9. vsqz nũc ó sex pncipalit tractauit. Primo ó seruis, pprie nostris. Scõo de seruis putatiuis. Tertio de seruis cõmunib9. Quarto ó seruis vsufructuarijs. Quinto ó seruis fugitiuis. Sexto de seruis pignoratis. Nũc septimo z vltimo tractat ó seruis hrditarijs, nũqd ãte aditã hrditatẽ possint acqrere possessionẽ alicui9 rei q̃ sit in. ea. hrditate hrdi instituto. Ideo dixi ãte aditã hrditatẽ: qz si iã fuisset adita hrditatẽ p hrdẽ scriptũ, nõ dicuntur ampli9 serui hereditarij, vt ẽt dicit glo. magna hic. sed serui proprij ipsius qui fuit heres. Et de serui proprijs, q acquiratur possessio dño dictũ fuit in. d. §. itẽ acquirimus. vbi text. vnde superuacuo hic poneret. Licet Pau. ó La. intelligat istũ text. loq post aditã hereditatẽ z aquisitum dñiũ z possessionẽ ipsi9 serui: sed nihil valet qz tũc non pcederet iste. text. vt. j. videbimus, qz post aditã hrditatẽ non esset ampli9 hrditari9. put loquit regula veterũ sz esset seruus pprius ipsius q fuit hrs. Sz aduerte q iste text. loquẽs i seruo hrditario, z sic ãte aditã hereditatẽ, q nõ acquirat futuro hrdi possessionez alicui9 rei hereditarie, vl nõ no iudubitat9. Et istud facit magnã difficultatẽ in isto tex. ex quo heres futurus nõ erat de p̃senti dñs nec possessoꝛ serui hereditarij z planũ est, q ẽt per seruũ in q̃ habemus plenũ dominiũ si eũ nõ possidemus non possumus acquirere possessionẽ vt in. §. precedenti. z in. §. itẽ acqrim9. i ver. sed z per eũ quãtominus per seruũ hereditariũ i q̃ñ habemus nec dñium nec possessionẽ, z sic ter. vl penitus de iudubitabili. Super hoc scribẽtes laborant. Põt dici dubiuz esse in isto ter. an seruus hereditarius p̃ fictionẽ possit possessionẽ acquirere futuro heredi, qui postea adeũdo hereditatẽ fingit vsq; ab initio retro heres a tẽpoze moztis testõis. l. heres quoq;. §. de acq. here. Ne als contingat testatoꝛẽ decedere p pte tp̃is testatũ z p parte intestatũ ꝛ. l. i9 nr̃m nõ petit. j. de reg. iur. Et isto mõ ter. hic cõgrueter tractaret ó seruis fictis, hoc est q p fictionẽ postea fingunt vsque retro nostri. an p eos possit nobis acqri possessio, qz de eis nihil. §. fuerat tractatũ isto mõ bñ z pfecte cõpleretur iste tractat9. Sed caue subtiliter qz tũc nihil fingitur circa possessionẽ q̃ ẽ fũdamentũ acquisitionis in nostro ꝓposito, sz dicã plenius. j. i gl. Secũdo multũ aduerte circa ter. ibi. q sit eiusdẽ hrditatis super q̃bus verbis gl. z doc. nihil penit9 dicũt. Nam illa vba videt9 ipoztare alii esse i alijs reb9 q nõ sunt eiusdẽ hrditatis. Cũ ille relatiuũ q positũ sine culpa videat stare restrictiue. l. ea tñ adiectio. ó le. iij. Et tñ rõnes q̃ assignãt p gl. z do. q̃re p seruũ hrditariũ nihil acqrat qz sit eiusdẽ hrditatis, militãt ẽt in alijs reb9. Gl. z doc. vt dixi nihil dicũt sup illis ꝯbis: z tñ sunt multũ dubia. z eisde verbis q̃b9 hic, ẽt vtit ter. i. l. hrs p seruũ. ó. d acqui. here. Et hic isti tex. faciũt differẽtiã int res hrditarias q̃ nõ pũt acqri p seruũ hrditariũ, z alias res. z cũ tex. neget acqsitione in reb9 hrditarijs, ergo i alijs nõ hrditarijs vꝛ ꝓcedere. Ego iferi9 i scõa pte pn. glmagne assignabo rõnẽ diuersitatis post ẽtre. hic. Potes et dicere q iõ dubitet ó acqsitiõe alicui9 rei q̃ sit i hrditate: qz min9 vꝛ dubiũ ó alijs reb9: qz h nõ põt p seruũ hrditariũ acqrere possess. alicui9 rei hrditarie, in quo h3 titulũ iuris saltẽ spe: ergo min9 in alijs rebus. Itẽ cũ alie res hrditarie debeant eode titulo videbãt q acqsita possessiõe vel dñio vni9, alie itelligerent acqste, ex q̃ eodẽ iure debebant. Itẽ cũ oes res hereditarie cõtineãtur sub vno iure vl q est hrditas, cesset iuris interptatiõe vna res: vt not. in. l. scim9. in pn. ó ver. obl. videbat in eis facilioꝛ acqsitio ꝓ se queꝛ maioꝛ dubitatio qz in alijs reb9 hrditarijs. Tertio aduerte q ver. ita q̃. venies illatiue ad pcedẽtia, loq; qñ possessio serui legati ẽpti vel donati fuit p̃ius appꝛehensa: alias per cũ nõ potuisset acquiri possessio alioꝛ. cũ alias nõ appꝛehensa possessiõe no habeat dñium neq; possessiõnẽ: iõ male venit inferẽdo ad p̃imũ casuz, vbi nõ erat adita hereditas. z sic nec dñiũ nec possessio q̃sita futuro hrdi. iõ ista illatio nõ vꝛ bñ stare. Et posito etiã q p̃incipiũ isti9 tex. z sic regula ãtiquoꝛ loqueret, qñ iaz erat adita hrditas pꝛout intelligit sol9 Pau. de castr. hic. z. ó. retuli: tñ nõdũ erat appꝛehensa possessio rerũ hrditariarũ. iuxta. l. cũ hrdes. i p̃in. j. c. iõ cũ termini sint diuersi z separati, illatio nõ vꝛ fieri ad ꝓpositũ. Ista erit alia difficultas ad intellectũ text., ꝓpter q̃. Modoꝛ. Senẽ. hic tenet q etiã in p̃ima pte ter. erat appꝛehensa possessio bona fide p hrdẽ futuz: istius serui hrditarij: qz eũ possidebat bona fide vino adhuc testatoꝛe: nec p hoc sequit q hrditate postea hui9 testõis adierit. Et sic vides quũ variet itellect9 hui9 tex. qz gl. z cõiter doct. intelligũt q in p̃ia pte nõdũ erat adita hrditas qz adita hrditate nõ diceret ꝓprie seru9 hrditari9. Iste est cõis itellect9. Pau. de ca. itelligit q imo erat adita hrditas z q dicat seru9 hrditari9 large z impꝛoprie qz nihil est dicere: Modoꝛ. vero Senẽ. tenet q nõ erat adita hrditas. sz bñ erat appꝛehẽsa possessio isti9 Fuit hrditarij vino adhuc testatoꝛe, sz isti duo vltimi itellect9 z Pau. ó ca. z Mod. Senẽ. ipꝛoprie tẽt. z diuinat. Iõ nõ recedas a cõi intellectu gl. z do. vt dicet pleni9. j. sup gl. Istis sic p̃missis pdecedo ad tex. q hoc dicit. Per seruũ hrditariũ nihil nobis hrditatis acqrit sz p emptiõ z donatiõ, alie res ẽpte z donate acqrunt. h. d. fin Bar. z 3mo. Istud summariũ Bar. vꝛ in multis defectiuũ. Pꝛio dum dt, sz p ẽptiõ z donatiõ, z nihil ót p legatũ, z tñ iurisco. primo q̃uit in ver. itaq;. nunq d regula ãtiquoꝛ. si plures fuit sint legati, postea in vers. idẽ tractatũ est, q̃uit de pluribꝰ fuis ẽptis, vl donatis: q̃re Bar. omisit i summario: q̃ p seruũ legatũ alie res possint acqri. Et si diceret q̃ ex quo primo dixit p seruuz hrditariũ voluit cõprehẽdere seruũ legatariuz: Esset pessime dicere. qz seru9 legatari9 ꝺz hrditari9: nisi imꝓprietiue. l. id tps. §. j. j. de vsuca. Itẽ z fortiori ob. illud q̃ primo dixit Bar. p seruũ hrditariũ qz non potuit cõprehẽdi seruus legatari9: qz per seruũ hereditariũ nihil nobis hereditati acqrit, z tñ p seruũ legatariũ põt relictoꝛũ acquiri possessio: z tex. ponit tã q̃ directo ꝓpria: ergo seru9 legat9 nullaten9 cadit i p̃ma parte summarij. q̃ est p seruũ hereditariũ. Iõ bñ cogita q̃re Bar. in summario omiserit dicere de seruo legatario q̃ plures erãt legati, cũ de eo. tex. exꝓsse dicat. Ite summariũ Bar. i alio euidẽter defectiuũ: qz non summat ver, si ex pte. nec vers. itẽ dicẽdũ est. Itẽ dũ Bar. subdit q̃ ista mr̃iã habes magis clarã in. l. hrs p seruũ. ó. de acq. here. Nõ credo q̃ sit verũ: nec ibi habes pl9 claritatis q̃ hic. Ideo omisso sumario Bar. suma sic, per seruum in quo habemus titulum vniuersalem hereditariũ: non acquiritur possessio rerũ hereditariarũ, sicut in eo in quo habem9 titulũ singularem ex vltima volũtate vl ex ẽctu, vl vniuersalẽ z singularẽ simul. h. d. vl sic, z plem9. Per seruũ hereditariũ nihil q̃ sit hereditatis põt acqri alicui ex futuris heredibus, hoc primo. Sed per vnũ ex pluribus seruis legatis vel emptis aut donatis: bñ acqrit possessio alio cũ aut sẽo. Et per seruũ p̃o pte legatũ z p̃o parte hereditariũ acqrit possessio rei hereditarie: hoc tertio. Itẽ p seruũ coẽm iussu dñi, acqrit pars hrditatis. h. d. q̃rto z vltimo, cõpletendo totũ ter. Et sic hz q̃tuoꝛ ptes: q̃ patẽt in sumario. Sco ibi ita q̃ agitat. Tertia ibi. si ex pte. Quarta z vltia est ibi. idẽ dicẽdũ. ẽ. No. primo ex isto ter. q̃ p seruũ hrditariũ, nihil q̃ sit hrditariũ põt nobis acquiri. Et dũ ter. ẽt q̃ sit eiusdẽ hrditatis: declarat includit tria q̃ nec hereditatẽ: nec dñium rei hrditarie, neq; possessionẽ nobis acqri facit. l. p. hereditariũ. ó. titu. j. z. l. hrs per seruũ. de acq. here. Et hic põdera dũ dixi

fm gl.j.q nō acquirit hereditatis possessionē. Pondera: qz isto mō vr q penes hereditatez sit possessio. Contra text.in l. j.§.Secuola.ff.si quis test.lib.esse iuf.fue.qa nō hēditas non habeat animū:non potest possidere,vt ibi. Posses dicere q qualūo possessig sit penes hereditatē iacentem,vt ē ter.no.i.l. gerit.z ibi Bart.in.iij.no.ad hoc no.ff.de acq.here.z illū tex. ad hoc reputat sing.Lud.Ro.in.l.ei⁹ q in puncta.ff.si cert. petat. ¶ Ista sol.nō satisfacit. Jdeo meli⁹ rīde q lz gl.dicat de possess.rei hereditarie nō p hoc sequit q hēditas possidea tur.d.l.j.§.Secuola.nec istō volult gl.imo iteri hēditate iacē tem nullo possidēt.d.§.Secuola.sicut ēt in.l.ff me in vacuā. 2 §.ff.j.e. ¶ Limita istū tex.no.ſz Lud.Ro.z do.Plex.hic q̄ seru⁹ hēditari⁹ vellet aliqd hereditariū acgrere futuro hēdi non vt seru⁹ ſz tāq̄ neg.gest.tunc bñ posset.p ter.bonū in.l.ff me in vacuā.§.ff.in verbo nomine meo.j.e.Be quo tex.oppo nit gl.j.mag.facit.l.nūq̄.§.seru⁹.j.tit.j.q no.gl.i.§.itē acgrīm⁹.in ver.ſz z p cū.ff.ea.l.facit tex.i.§.hec q̄ de seruis.j.e.l. Ista est pulchra limitatio ad hunc tex.si est vera q seru⁹ hē ditarius possit acquirere rem hereditariā tanq̄ neg otiorū gestor. ¶ Ista limitatio mihi nō plz:qz esset facere q decisio huius tex.esset imposita verbis z nō reb⁹,§.l.ij.in fi.cū simi. C.cōia dele.z de facili posset eludi regula antiquorū z huius tex.si seruus hereditari⁹ acgrit vt negotiorū gestor. Pre ſerti cū acgisitio possessionis pendeat a voluntate serui.§.hec q̄ de seruis.j.e.l. Jtē ob.iste tex.q indefinite ōt nō posse acq ri p seruum hereditariū:ergo nec vt p negotiorū gestorē. Jtē si tāq̄ negotiorū gestor posset seru⁹ hēditari⁹ acgrere:nulla esset differentia inter res hereditarias,z nō hereditarias:qz oēs acgreret secuta ratificatiōe.argu.l.ij ego.cū ibi no.ff. de neg.gest.z.d.l.ff me in vacuā.§.j.e.Et tū iste text. facit dicē retiū. Unde dicas q.d.l.ff me in vacuā.§.fi.nō loquit in ſer 3 uo hereditario,vt loquit iste tex. ¶ Secō principalr no.ex ff ter.ille q p hūc tex.tz Bind.de Jser.summ⁹ feudista.i.c.j.i pri.in.iij.colū.qd sit inest. Ubi refert audiuisse magnos iurisꝑ pitos tenere q si plures sint acqste titu.singu.puta exēpto, donato,vt legato:tūc p apphēsionē vni⁹ nō appēdit posses sio aliorū.qtucūq̄ fuerit anim⁹ z ittio apphēdēdi oēs,vt est gl.ord.in.l.iij.in pūnc.vbi Bar.z alij.j.e.Bz in vniuersalib⁹ vbi plures res sunt titulo vniuersali:vt hereditario queliꝫ ſuch intrē vnā ea mēte vt alias habeā,tūc p acgisitionē vnius rei intelligit apphēsa possessio aliarū rerū.e.iure acgisitarū: monebat p gl.in.l.restituta.in pri.ff.ad Treb.vbi si vna res hereditaria restituat p heredē fi deicōmissario,tota hēditas i telligit restituta,z asserebāt dicti periti ita fuisse iudicatū.Sz Bind.de Jser.ibi late reprehendit,presertim p ipsū tex.q lo quitur i seruo hereditario,z sic in tit.vniuersali. ¶ Et tū vno habito,non habet possessio aliorū:nec vna habita vel possessa: alie eiusdē tituli vident haberi,ad idē alleg.l.q absenti.§.fi.ff l.predia.j.e.nec obst.gl.in.d.l.restituta.in pūn.qz nō dicit q vna re restituta,z sic possessa videantur alie possesse ſz bene ēt q restitute vna re itelligitur totū ius vniuersale hereditariū restitutū.put et respōdet Bart.in.d.l.iij.in pūnc.j.e.Ista de cisionē Andr.Jser.refert z simplr sequit.d.Alex.in.d.l.iij. in pūnc.in vlti.char.vbi diceret.j.e. ¶ Sz tu aduerte q iste tex.nihil vr pbare:qz i prima pte,vbi loquit ō titulo vniuer sali nō loquit qñ apprehensa fuit possessio vnius serui heredi tarij pm cōem intellectū gl.z doc.imo nullius adhuc erat ap 4 prehensa possessio,z sic iste text.nihil facit. ¶ Tertio no. in ver.si ex parte.ff mod.hic q p p qualitatē pmissiuā inhereē tē seruo:qz legatus possuz qrere alias res hereditarias: non obstante alia qualitate prohibitiua:qz si hereditarius.Et sic no.q vbi cōcurrunt in eodem subiecto vtraq̄ qualitas,potiꝰ attēdit qualitas pmissiua q̄ phibitiua. ¶ Tu adde vltra eos illud qd no.Bemi.in.c.statutū.§.cū vero.per gl.ibi in verbo eiusdē ciuitatis.de rescrip.in.vj.q vbi in psonā vnius occur rūt due qualitas,z respectu vnius resultat dispositio affirma tiua,z respectu alterius ꝓhibitiua.attēdenda est affirmati ua quo ad verificationē dispositiōis,vt ibi p eū. ¶ Jtē adde q idē videtur si in diuersis subiectis cōcurrāt iste qualitates p text.not.in l.si is qui duos.ff.de li.leg.Nō posset esse:qz q̄ litas permissiua,tollit obstaculū prohibitionis vt in gl.Sicut 5 in simili dicit Bar.i.l.si qs in grauī.§ fi.ff.ad senatusco.silli. qñ causa q̄ pdest est potentior ita offuscat z perimit illā q no cet.tunc attendit causa que prodest.l.iij.§.si quis pala.j.de 6 iure fis.glo.z Bar.in.l.iij.ver.j.de vsuca. ¶ Alibi tū notat Bar.in.l.iij.in pūnc.per illū text.ff.de suspec.tuto.q qñ sūt due regule:vna permissiua,alia prohibitiua,potiꝰ attēdit re gula prohibitiua,z ꝓbat Bar.sic.Mā regula ē,q q̄libet pōt accusare tutorē de suspecto.l.j.§.consequens q eo.titu.alia ē q̄ dicit non pōt accusare patronum.l.qui accusare.in fi.j. de accu.z illa prevalet vt ibi per eū. ¶ Sed certe ista idecisio Bart.non est bona,z semper eā reprehēdi.nā ibi iō est:qa tūs de liberto est speciale.Illa vero regula est gñalis,z generi q̄ speciē derogatur.l.vxorem.§.felicissimo.ff.de li.ij.c.quis si bi z.c.dubium.circa mediū.de ꝓben.in.vj.tū idē ēt not.Bal. in.l.ſi Ruffinus.in primo no.per illū:tex.vbi dixi.ō testa.ff lit.facit tex.in.l.ſi adulterū cuz incestu.§.liberto,j.ad.l.Jul. 7 de adulte. ¶ Limita ex eo q no.decidit Bal.in.l.ſi quis de curio.in vit.col.C.ad.l.Lorn.de fal.per illū tex.vbi q̄ ſſtatu tū disponat q ſ aduocatū nō possit inquiri,ista est regula,q̄bi bitina,alio statutō disponit q ſ militē possit ingri.Pone q aliqs sit aduocat⁹ z miles,z delinquat,an ſ cū poterit ingri, z sic an attēdet qualitas phibitiua:qz sit aduocatus: an qua litas pmissiua,qz sit miles.Et determinat q si delictā sit ſſ ferens,debeat attēdi cui magis faueat ius cōmune:qz ius cō mune nō ita de facili tollitur sicut priuilegiū,l.eius militia. §.ſi militia missus.ff.de milit.testa.Et si de iure cōi sit tale de lictū ꝓ quo possit inquiri,inquiret tanq̄ ſ militē,als secus. Et cū illa decisione Bal.tz ꝑdet.de ancha.in cōmento.c.ca nonū statuta.de cōstitu.in ver quero de statuto quo cauet q ſ ō cretū,ſz et do.Ellexā.in cōſ.c.iij.volu.incip.ex inspecti.au 8 dictorā statutoz ad fin. ¶ Quarto z vltimo not.ex ver.ſi si testator seruū cōmune libi z alteri instituit heredē:per hoc non videtur velle illū seruū esse libertū,z heredē:q̄ videtur ſ tex.in.lege.j.C.de com.ſer.manumiſ.Sed dic quod ille tex. procedit qñ apparet quod testator voluit illū esse liber z he redē:alias in dubio presumitur q testator voluit q hēditas q cōmunem seruū acquirat socio,vt ibidē ōt gl.z latius Salic. ¶ Expeditis textualib⁹ capitō gl.magnā in verbo per vnum reliquoꝝ.Quā diuide in tres partes principa.In prima de clarādo tex.remouet vnū prīū.In scōa q̄rit q̄ sit ro diuersi tatis inter primū z ſm casū tex.In tertia prope fi.querit 3 alia qone.secunda ibi,sed que est ratio,tertia z vlti.est ibi,ſz qua si habeā vsumfructū,ex deiti illā gl.per partes. ¶ Redeo ergo ad primā ptē i qua gl.vt dixi remouet vnū ſ ū,istud ſ potest formari dupliciter. Primo ſm Bar.lic.ꝑ seruꝰ quē non possidemus nō acquiritur nobis possessio,vt in.§. cedenti.z in.§.item acquirimus.ff.ea.l.sed seruum emptum vel donatum antequam trādatur non possidemus:qz ex solo titulo absque apprehensione non acquiritur possessio.l.ſi q stipulatione inſra.eodē.l.eum qui in pūnc.j.de fur.l.ſi ager. vbi gl.not.ff.de rei ven.gl.fatetur contrarium qō iste text. telligatur apprehensa possessione talis serui legati empti vel donati.Secundo modo z melius potest formari istud con trarium aliter.ex eo q gloss.dicit nō vt possessio vno pro cum videat z ceteros possidere,nā apprehensio possessionis vni⁹ re nō infert apprehensionē possessionis aliarum rerum etiaꝫ in pluribus seruis pariter donatis.vt in.l.predia.j.e.Sed ex hinc videt innuere q apprehēsio vno ex pluribus seruis emptis vel donatis,intelligatur apprehēsa possessio aliorū.Et ideo text.ſ ū,z q intentio iurisconſulti nō est ita dicere,sed quod apprehendat vnum ex pluribus seruis emptis vel donatis potest per eum postea acquirere possessionē aliorū seruorū tu iunge simul vtraq̄ oppositionē z erit meli⁹. ¶ In ista go prima parte gl.habes intellectū ad ver.itaq̄ agitat.q̄ telligat interueniente apprehēsione vnius seruiꝰ alias ex solo titulo nō transfert dominium neq̄ possessio,nisi in legato vel ex solo titulo trāsfertur dominium ipso iure in legatariū,vt gl.ff.ergo in isto text.in seruo empto vt donato li nō effet ap prehensa possessio,ibi non esset nec dominiuz nec possessio,q̄ seruum quem non possidemus pōt nobis acquiri possessio ſ in §.precedenti.in.§.itē acquirimus.vbi dixi.§.ea.l.necessario ergo iste ver.ita que,intelligitur apprehēsa pri⁹ possessio ne ipsi⁹ seruiꝰ:tūc bñ p eū possum⁹ acquirere possessionē alio seruozum empto z vel donatozum.z cū gl.trāseunt Bart. alij. ¶ Sz aduerte,licet omnes ita teneant:tū ista est dubita tio ad hunc text.qui de apprehēsione serui nihil dicit,q̄ ista apphensa possessio illud est facti,z acta autē nō psumūtur nisi ꝓbent,l.in bello.§.fucte.ō cap.Sccō z fortius,si iste verbi tuaq̄.intelligeret prout glo.z oēs intelligūt.s.apprehēsa pos sessiōe,certe tūc bz verū dominū z verā possessionē i eo.ff. ditionibus.C.de pac.z.§.per traditionem.insti.de rerū diui sio.ergo tunc esset penitus de idubitabili q per eum acgri possessionem aliozūz qz indubitatuz videtur q per seruū me prozrium,in quo habeo dominū possessionē mediāte apphē sione possūm acquirere possessionem aliozum.§.Item acqui rimus.ff.ea.l.¶ Ad hoc posses respondere quod dubitabat:qz erant partes,z sic videbatur quod vnus nō posset ap prehendere possessionem aliorū.Et istud videtur ꝓbideri text.ibi si pariter empti. ¶ Tertio ꝓtra istum intellectū glo

z doctō

r doc. fortiter facit: qz si ver. itaqz itelligit appbēsa possessio ne: ergo iste ver. qui venit ad regulā veterū illatiue: nō bñ staret si loqueret appzebēsa possessiōe illius serui, hereditarij. z sic iste ver. loqueretur i terminis diuersis z separatis a pma parte text. z sic a regula antiquorū. ergo nō bñ staret illatio. Et ppterea semp putaui q ēt tex. in. j. parte possit loq appbē sa possessione serui hereditarij, prout in gñalitate sui potest loqui tex. z tunc ēt per eū licet appzebēsum: non acquirit possessio aliarum hereditarium, z quamuis sit appzebēsa possessio vnī serui hereditarij nō p hoc sequtur q sit adita hereditas, vt. j. dicā in secūda parte in pnn. huius gl. isto mō bene stabit illatio in pncipio. qz tūc erit paritas termino, lz diuersum sit. Et rō diuersitatis iuris ponit. j. in. ij. parte ¶ Itē inquātū gl. i ista pma parte dicit: nisi in legatis in quibus sine possessione querit dominiū. ista particula gl. itelligit altero de quatuor modis. Primo mō sm Bar. z antiquos q ista gl. se referat ad tex. vt sic faciat ad ppositū, z velit q in seruis legatis p vnū eorū acquirat nobis possessio aliorū seruorum absq; appzebēsione possessionis istī serui legatarij. Ista glo. sic intellecta repzebēdit p Bar. z alios: qz lz in legatis acqratur ipso iure dñiū: tñ nō acquirit possessio. l. cū heredes. in pncipio. j. eo. z. l. si fratres. §. idē respōdet scēo. s. p socio. z acquisitio que fit per seruū nō fit ratione dñij, lz ratiōe possessiōis vt pluries dixi. ¶ Sz aduerte qz textus allegati p Bart. in. d. l. cum heredes. in pncipio. z in dicta. l. si fratres. §. idē respondet loquuntur in titulo vniuersali hereditatis vl societatis, z nos loquimur in titulo particulari legati. ergo illa iura nō bū videt allegari per Bar. Sz Bar. voluit sic inducere qz si in titulo vniuersali, in quo transfertur dominiū sine appzebēsione: nō tñ transfertur possessio nisi appzebēdat ergo multo minus in titulo particulari legati. Sed aduerte qz gl. dz int. Illigi sm legē quā allegat, z lex a tritio allegata per gl. loq. de domino. z nō d possessione, z tanto magis: qz gl. ita expresse loquitur de dominio. Et ppterea Ange. z Jmo. sic do mō intelligūt istā particulā gl. put iacet: non referēdo eā ad pcedētia, z isto mō gl. bñ loquitur in se: qz bñ verū ē q in legatis acquirit dominiū sine possessione. ¶ Tertio mō z subtilius, pōt intelligi. gl. q serui legati, legatarij, sz hz possessionē sine appbēsione, lz bñ hz dñiū, z rōne dominij seruī acquirit mihi possessionē aliorū, si ipse ab alio nō possideatur. l. si me ī vacuā. §. fi. j. eo. Ista declaratio nō est vera: qz p seruū quē nō possidem, non acqrit nobis possessio. vt est text. in. §. fi. j. ea. l. ēt si dñiū in eo habem. vt in. §. pcedēti. z. l. si seruī de positis. §. j. s. de noxa. Bar. in. l. ij. §. ex Sto. in. ij. col. j. c. ¶ Quarto mō subtilit intellexit do. Alex. saluando eā. Nā sm eū, vult dicere ista gl. q licet per seruum hereditarium non acquiratur dominium aliarum rerum hereditarij. heredi: tñ per seruū legatum potest acquiri dominiū aliorū seruorū legatorū ipsi legatario cum acquisitio talis dominij fiat sine possessione. d. l. a Titio. Ista declaratio do. Alex. est deterior ceteris oibus: qz dominiū aliorū seruorum legatorum erat ipso iure translatum in legatarium sicut z isti seruī per reg. d. l. a Titio. vnde p istū seruū frustra acquireret dominiū aliorū, cūi illi habeat ipso iure, vnō teneas scēa declarationē superius positā. † Venio ad secūdā partē principalē gl. ibi lz q ē rō vbi gl. qrit q sit rō diuersitatis inter pmū z sm casū huī tex. quare per seruū in quo habemus titulum vsem hereditarium non possit acquiri possessio alicuius rei hereditarie, z tamen secus sit in seruo in quo habemus titulum singularē ex ēpto legato vel donato qz per eū possumus acquirere possessionē aliorū. Glo. vt assignare quatuor rōnes dñe: tamē in effectu nō sunt nisi due. Nā tertia est declaratio pme, vt ēt dicit Bart. z quarta q est per. l. Pau. als incipit, procuratorē. C. de acqui. her. put ēt ōt gl. non est generalis: qz solum poneret rōnē quare per seruum hereditarium nō possit ipsa qri ipsa hereditas. Sz iste tex. dubitat ēt de possessione alicuī rei hereditarie, an possit acquiri per seruū hēditarium, z ad lz nō vadit quarta rō gl. ¶ Ista rōnē differentie assignatā per gl. inter pmū z sm casū sequuntur antiqui z post eos Bar. Jmo. Lud. z. d. Aler. hic Bar. z Jmo. in. l. heres per seruus. §. de acqui. hē. z ibidē gl. eādē rōnē tz. ¶ Ista rōnē impugnāt Ang. Raph. Cu. Paul. de Cas. Alre, hic Ang. Rap. Cu. Pau. de Ca. Lu. Ro. z Alret. in. d. l. heres. per seruum. moti per ver. sed ī ex parte. in hoc text. vbi adita erat hereditas. qō ptz: qz aliter legatū nō ēberetur. l. si nemo. §. de testa. tute. z. l. eā quā. C. de fideic. z tamē ibi per seruum post aditam hereditatē q̄ius non dicitur amplius hēditarij nō potuisset acquiri nisi habuisset aliaz qualitatem: quia erat legatarius. Sed ad istū tex. clare respōdetur prout etiā respōdet Jo. de Imo. q ibi erat adita hereditas per coheredē, z nō per illū cui seruus erat prelegat, z sic ei respectu erat hereditarij seruus, lz ex illo capite nō potuisset per eū acquirere nisi habuisset aliā qualitate qō erat legatarij, z sup hoc lati insistit Alret. hic. lz nō expedit qz respōsio q dedi ex plana omissis leuibus, contra istam rōnem gl. quatuor stringunt. Primo: qz si istud principium loquitur in seruo hereditario ante aditā hēditatē: tex. erit penitus sine aliquo dubio: qz hēs futurus qui nō erat dñs nec possessor seruī: nō poterat p eū aliquid hēditatis acqrere, imo q fortis nec aliqd q nō esset hereditatis: qz si p seruū in quo habem. plenū dñium, si ipsum nō possideam: nō possum acquirere possessionē, vt est tex. in. §. prece. z in. §. itē acquirim. in vers. lz z p cum. s. c. quāto minus erat dubitādū de seruo isto hēditario, in quo nec q dñium nec q possessionē habem. q p eū nō debeat posse acquiri possessio futuro heredi. ¶ Huic difficultati respōdēt subtiliter z colorate Mod. sene. hic. q ratio dubitādi in isto tex. an p seruū hēditariū ante aditā hereditatē posset acquiri fuit: qz lz ō presenti nō haberet dñiū nec possessionē tñ qz adita hēditate fingit vsq; retro hēs l. hēs q̄q. s. de acqr. here. ne als testator decedat pro parte ppria testat. z p parte intestat, contra regl. ius nūm nō patit. j. de reg. iur. Et sic acquisitio fingit facta post aditā hēditatē, iō videbat valere. Pro hoc facit ter. valde no. in. l. si exre. §. fi. de stipu. seruo. vbi q̄rit tex. an seruus hēditarij possit stipulari futuro hēdi. Primo dicit videri q non: qz illo tpe heres est extraneus, ex quo nondū adivit hēditatem. Cōtrariū determinat iurisco. ista rōne fozmali: qz cui postea hēs extiteris, vī ex mortis tpe defuncto successisse, z bona est argumētatio de stipulatiōe ad possessionem. z econtra. l. q̄uis salt. j. eo. Ista fuit subtilis rō dubitādi in hoc text. qua non obstāte lz iō determinat iurisco. hic. † Ex quo no. habes q ac q̄sitio possessiōis facta p seruū hēditariū nō qualidat ex fictione, lz postea hēs adeūdo hēditatē fingat vsq; retro semp fuisse heres. * Et si dicas quare acquisitio per stipulatione qualidat ex fictione. d. l. si ex re. §. fi. z non acq̄sitio possessiōis arguēdo de stipulatiōe ad possessionē vt dixi. Respondet ppfati. Mod. sene. hic, qō rō est: qz stipulo hz multā iuris: iō qualidat ex fictiōe. secus in possessiōe q̄ hz multū facti. §. j. z. §. fi. vir. s. ea. l. iō nō qualidat p fictionē. Ista differētia, q bat in. l. iusto. in fi. z melī in fi. §. fi. j. tit. j. vbi apparebēlo possessionis facta ex cā peculiari per seruū hēditariū: eō qualidat aditiōe postea secuta propter cām peculiē: qz tunc possessio hz plus iuris quā facti vt p gl. z doc. in. l. possessio q̄q. §. j. eo. Et sm gl. Bar. iu. d. l. si. §. fi. j. tit. j. qualidat ex retro a die adepte possessiōis. l. fin. j. de castrē. pecu. ¶ Tu aduerte lz ista rō dubitādi ad hūc tex. subtiliter assignata p Moder. senē. videat pria frōte multū applaudere auribus audientiū: tñ nō est bona z hz fallatiā expressam. qz adita hēditate, lz tpe mortis testatoris fingat hēs dñs rerū hēditariarū: non tñ fingit retro fuisse possessor seruī hēditarij. Patet: qz esto q sm hēs nō tñ est mihi q̄sita possessio rez hēditariarū nisi eas actualiter appbēdā. l. cū hēdes. in pnn. j. eo. Sz acquisitio possessiōis in seruo pēdet nō a dominio ipsius seruī lz ab ei possessiōe vt est text. in. §. precedēti. Et tex. in. §. itē acquirim. vbi dixi supra ea. l. Nihil dicere sustinēdo predictā rōnē q ex quo fingitur vsq; retro heres a tēpore adite hereditatis. Et sic fingitur quod acquisitio fuerit facta post aditam hereditatem. Et sic eo tempore quo iste seruus fingitur esse prope ius heredis. Istud dominium fictum videbatur sufficere ad hoc vt seruus acquirat heredi: ex quo tunc talis seruus a nemine possidebatur. d. §. Item acquirimus. s. ea. l. z. l. si me inuacuam. §. fi. j. eo. dato ergo quod nō fingatur possessio seruī retro: tamen videbatur sufficere dominium fictum: ex quo iste seruus hereditarius neutro tēpore per neminem possidebatur. z isto modo tex. iste poterat habere probabile z subtile dubium. ¶ Secundo contra rationē glo. stringit iste tex. in vers. itaqz qui venit illatiue ex precedentibus, z loquitur quādo possessio seruī ēpti vel donati fuit prius appzebensa alias per eum non potuisset acquiri possessio aliorum, vt tenet ista glos. in pncipio. z omnes sequuntur: ergo etiam principium huius text. dz intelligi. quando seruus hereditarius fuit appzebensus alias illatio non bene veniret in vers. itaqz si erat appzebensus. ergo non erat amplius hereditarius: qz si iste seruus possidebat ab herede: ergo erat adita hēditas. l. j. z. ij. C. de repu. here. Huic difficultati respōdet do. Alex. q dilatio posita i ver. itaqz. fit ad casum pcedētē sed nō per q in pncipio nō erat appzebēsa possessio seruī hēditarij sicut in vers. itaqz, sed nihil est dicere, est trufa, ergo aliter statim infra rndebo. ¶ Tertio ista rō gl. sequm Rapha. cuma. q fundit p tex. in. l. q absenti. §. fi. j. eo. vbi tex. loquit de tpe post aditā hēditatē z tū vī velle q ille seruus eueniss̄et heredi in totū ex causa hereditaria quod non potuisset acquirere possessionem rei hereditarie, z tamē erat post aditam hereditatem

ergo rō gl. nō ē bona, sed ad illū text. rñde tripliciter. Primo. qō ibi non erat adita hereditas vt p gl. ff. t alios ibi, vel q ibi necessario intelligit tex. qñ erat institutus heres sub ꝓditiōe vt p Jac. de Bru. Bar. t alios ibi, si sub ꝓditiōe ergo nō poterat adiri hereditas, vel tertio, dū ibi dr. q nō seruꝰ iure hr̄ditario: nō dz ibi sumi argumētū a ꝛrio sensu q si euenisset ture hr̄ditario non potuisset per eum acquirere possessionez q resultaret absurdus intellectꝰ ꝛ. ff itē acquirit. in verticulo Itē heres. s. e. l. ¶ Quarto t vltimo ꝛrōnē gl. fortit obstat. Nā si iste tex. in principio procederet, eo q ante aditam hr̄ditatem non est seruus proprius heredis, tō non potest et acquirere, vt dicit gl. Certe fm istā rationē, sicut non pōt acquirere aliquid q sit hereditariū, ita nec aliq d aliud qō nō esset hereditarium, cuz eadē rōne militet. Et tñ ꝛriū vult iste text. dum dicit q eiusdē sit hereditatis t cum illud relatiuum q sine copula stet restrictiue. l. ea tñ a dictio. de legat. iij. Idē qō hic vult etiam tex. in. l. hr̄s per seruū. s. de acq. her. t in. l. per hr̄ditariū seruū. s. tit. j. t. l. q absenti. ff. fin. j. c. Isti oēs text. faciunt differētiā inter res hereditarias. t alias res nō hr̄ditarias. t negando acquisitionē possessionis tm̄ in rebꝰ hereditarijs ergo in aliīs non hr̄ditarijs cōcedere vident. Et tñ rō gl. militat pariter in vtroq; casu: ergo non est vera. t hic nunquam vidi bonuz responsum. ¶ Propter istas difficultates Rapha. cu. d. Pet. de ber. n. do. Jac. bu. t do. Piere. to. tus hic, t Rap. cu. in. l. heres p seruū. s. d acq. hr̄. dicunt q nō pōt assignari bona rō diuersitatis, ſz ē necesse dicere, put ōt text. in. l. non omnium. s. de leg. q non omnium que a maioribus tradita sunt cōgrua rō reddi pōt. t ideo tex. valt q ista regula veterū non sit vlterius ꝓducenda: ga non bz rōnem sed dita veteres putauerunt, sed istud nihil esset dicere. ¶ Aliā t q dā subtilē rōnē diuersitatis assignat Aret. hic q seruus hr̄ditarius continet vna cum alijs rebus hereditarijs sub vno iure vniuersali quod est hr̄ditas. Unde oēs res hereditarie cōtente sub isto iure vniuersali, censetur vna res iuris interpretatiōe, t nō plures. Sicut qñ corpora vniuersitatis sub stipulatiōe ꝓtinet, ōr vna stipla. l. scire debem⁹, i ꝓn. t ibi late Bar. de ver. obl. vnde vna res hr̄ditaria nō pōt p aliā acqri q. ea res p seipsā acqreret q ē absurdū: q inter rē acqrētē t eā q acqrit dz esse diuersitas, t sic iter agēs t patiēs dz ee distinc. l. ij. j. de stipu. seruo. t. c. fin. de insti. Ista rō cessat i aliīs reb⁹ nō hr̄ditarijs. Et ꝓpterea iste tex. restrictiue ōt p seruz hr̄ditarū non posse acquiri quod sit eiusdem hr̄ditatis. Et q ista sit vera rō patet p tex. in. l. per hr̄ditariū. s. tit. j. duz ōt p hereditariū seruum qui est eiusdē hereditatis heredi acquiri nō pōt, t apertius per istū tex. in ver. ita vbi iurisc̄sul. illatiue dubitauit, quid in pluribus seruis simul legatis emptis vel donatis: an p̄ vnū posset acquiri possessio aliorū, t nulla alia potuit esse rō dubitādi: nisi ꝓpter vnitatem dispositionis, t cum mysterio dicit tex. ibi, si pariter empti vel donati sunt tū contrarium determinat text. eo q in contractibus t in legatis plures res ſz nominate sub vna dispositiōe tñ cōsiderantur vt plures. t non vt vna. d. l. scire debemus in ꝓnc. Et li plures res vno ꝓtio vendant. l. t si vno. s. de actio. ēpt. ſz q ad qd reputet vna emptio. l. si duos quis. s. de cōtrahē. emp. t. l. q si vno in ꝓn. s. de in diē adic. declarat Barto. in d. l. scire debemus. in ꝓnci. vbi dixi. ¶ Istam subtilem t pegrinam rationē deprehendunt Mod. ſc̄. hic ad fi. si donati essent vel legati, t. serui simul, sine speciali enumeratiōe. ex q̄ esset vna donatio vl vnū legatū: vt. l. si ex toto. ff. ff. ō. l. j. tradit in d. l. scire debemus. in ꝓncipio: nō ꝓcederet iste tex. q̄tra eius gñalitatē. Sz ad hoc rñdet, Aret. q non est simpliciter vna sed quo ad quid vt declarat in d. l. scire debemus. ī ꝓn. t ibi dixi. ¶ Scdo mouentur: q si plures res hr̄ditarie censerent vna res, vt vult Aret. certe apprehensa possessione vnī⁹ rei hereditarie tāq; partis rei censeret apprehēsa possessio aliaz, vt est tex. in. l. ij. in ꝓn. j. eo. Sz hoc ē falsū: vt. l. cū heredes. in ꝓn. j. eo. tenēt Bar. t omnes in d. l. ij. in ꝓnc. j. e. Sed tu ad hoc no. rñde q hr̄ditas est vnū ius vniuersale iuris interpretatione, verū ē respectu rerū hereditariarū. ſ; nō respectu possessionis ipsarū rerū hereditariarū eo q possessio non reperitur in hereditate. l. j. §. Scęuola. s. si quis testa. liber esse iuſ. fue. t. l. deniq; s. ex qb. cau. ma. Jdeo vnitas q causaretur ex iure hr̄ditario respectu rerū hereditariaz non extendit acquisitione possessionis, vt apprehensa possessione vnius possessio aliarū rerū hereditariarū censeatur apprehēsa, vt in iurib⁹ p̄realle. Et ista est mera veritas. ¶ Tertio mouentur per tex. in. l. qui absenti. §. ff. j. c. Sz ad illū text. respōdi. s. ꝓnie tripliciter: nec ille tex. venit de directo ꝛrōnem Aret. hic, ſz bñ ꝛrōnē gl. nostre, put pōderat Raph. cu. hic. t. s. retuli. ego vltra ¶ Mod. senē. arguo contra istam rationē

Aret. nam ea attēta, sequitur q si alicui legaret dec⁹, vel pecuniā aut chorus in quo essent soli serui, ex quo oēs seruī parent sub vno vniuersali q tūc per vnū nō posset acqri possessio aliorū, ꝛ gñalitatē v. ita q. qal's multū restrigeretur: nisi dicerem eximere gl. nostre q istud ius vniuersale hr̄ditas, vt ius vle hr̄ditariū nō lic est in illis vtib⁹, in dote peculio, in choro, vel ī grege: q apprehensa possessiōe p hoc non denunt esse isti tituli vniuersales. ¶ Itē aduerte p̄o intellectu tex. q ille tex. in ꝓnc. pōt intelligi gñaliter, et apphēsa possessione vtius serui hr̄ditarij q p seruū hr̄ditarū dato q ei⁹ fuisset apprehēsa possessio, put in gñalitate sui pōt iste text. log: tñ adhuc nō pōt acquiri possessio aliarū rerū hereditariarum. Et hoc mō, itaq;, qui necessario loquit apprehensa possessione serui, bene venit illatiue ad ꝓncipiū tex. Et si dicis ergo apprehēsa possessione istius serui hereditarij, censet adita hereditas, vt. l. j. t. ij. C. de repu. here. ergo non esset amplius seruꝰ hr̄ditarius ꝓprie ꝓout loquit tex. ¶ Respōde q ista stat simul q̄ possideat seruū hr̄ditariū, t tn p hoc nō sit heres: nec per hoc adierit hereditatē, puta si ante mortē testatoris talē seruum iā possidebat bona fide. Itē dato q esset apprehēsa possessio istius serui hereditarij: non p hoc sequit, ergo adita fuit hr̄ditas: q potuit apprehendi ex alia causa vel obligatione q̄ vt adiretur hr̄ditas, vt declarat Bar. in. l. gerit. in pe. char. de

13 acqui. here. † Itē a cōmuniter accidentibus: qui volūt esse heredes t adire hr̄ditatem, apprehēdūt possessionē meliorum rerū, vt declarat sing. Sal. in. l. non hoc. C. vnde legit. t ibi quit t cōmēdat do. Alexā. p er gl. in l. neq; natales. C. de probā. ergo apprehēdēdo possessionē vnius serui hr̄ditarij, cum non sit de mulieribus rebus hereditatis. non per hoc videor hr̄ditatē adiuisse. Et ita habes expeditā istā partē quatenus

4 respicit intellectū tex. t eius rōnē. ¶ † Ex ista parte gl. diligenter not. q adita hr̄ditate, non ē amplius seruus hr̄ditarius, sed ꝓprius heredi, t consequenter q hereditas postq ē adita, desinit esse hr̄ditas, t amplius nō appellatur hereditas ꝓprie, ſz large t impꝛopꝛie. Et ex hoc corelarie habes et gl. q terminus hr̄ditas, denotat ius vniuersale de futuro acquirēdū: mediate aditione, sed secuta aditione non est amplius hereditas: aliud est in termino particulari emptionis donationis vel legati, qui donatarius tū vel factū, t talis titulus durat etiam post acquisitionē, vt dicatur res empta vel donata, vel legata. t q ista gl. quotidie ꝓo nota, allegat ad hoc, intēdo istā materiā vtiliter examinare. Et sic duo facia. Primo examinabo theoricā, postea ponā practicā redeūdo ad vtiles t ꝙtidianas dcisiōes. ¶ Circa pclusionē gl. q hr̄ditas posti est adita non dicat amplius heredi. as, sed ꝓpriū patrimoniū ipsi⁹ hr̄dis. Adde q rō fundamentalis: est: q hereditas qñ aditur, vnitur cum patrimonio hr̄dis, t totum fit vnū patrimonium hr̄dis. l. si plures. §. filio. s. ō vulg. t pup. t. l. j. §. preterea. j. de separa. Itē hr̄ditas ōt hominis mortui, cui nō est adita efficitur vinentis, t tunc non est ꝓprie hereditas. Jdeo non habet locum in statutis in quibus verba debēt ꝓprie accipi. vt statim dicā veniendo ad practicā. adde gl. quę idē tz in. l. hr̄s per seruū. s. de acquir. heredi. t gl. in. l. per hr̄ditariū. s. titu. j. t. l. eius qui in ꝓuincia. in vlti. parte. i verbo hereditati. t ibi Bar. t alij ad hoc no. s. si cert. pet. t ad hoc tex. melior de corpore iuris insti. de her. qua. t dic. i pa. adidē ter. in d. l. si plures. §. filios. s. de vulg. t pup. t tex. no. in. l. q Titij testm. in pn. s. de his quib⁹ vt ind. q. Adde Bar. in. l. hi. in duobus locis. s. ad Tertul. t in. l. in fideicōmissaria. ad. ff. pn. t i. l. Titi⁹ i ꝓn. s. ad Treb. t. in. l. si quis seruū. ff. s. ō le. h. t i. l. tutelas. ad ff. i pn. s. ō capi. dimi. Ang. i aut. nō eligēdo scō nub. i pn. colla. ij. ¶ Sz aduerte q ista gl. ubi reprobat Bal. i. c. ꝓsultatiō ib⁹. i vlti. co. de offi. de leg. quia attenta, sequeret q filius qui sine aditiōe immediate ē hr̄s

15 patris mortui, non haberet hereditatem q est falsū. † Tu dic hoc verū ꝓprie loquendo. patet q in suis nō est dare hereditatem iacentē, vt est gl. not. i. c. cū hereditas. t ibi no. Bal. C. de po. Bar. in. l. ff. in pe. t vlti. col. s. de cōdi. institu. vbi allegat concordantes gl. dixi in. l. in suis. de lib. t posth. hic ē

16 q † in suis non bz locū vsucapio p hr̄de: q ibi non est ꝓprie hr̄ditas. l. nihil. C. de vsucapio. p̄o herede. Bal. vbi singularit limitat in rubr. extra de ꝓscrip. in. v. colū. ¶ Aduerte etiā q licet alibi hr̄ditas ēt postq ē adita appelletur hereditas. l. ff §. finautem ea alienū. t ibi Bal. ad hoc not. C. de bo. que lib. t. j. j. institt. quib. ex cau. manumitte. licet vel nō ideo datur petitio hereditatis, t post aditā hr̄ditatē petuntur res hr̄ditarie, t petit hereditas. l. t non tm̄. in ꝓn. ff. de pe. her. Unde vt dicit gl. large t impꝛopꝛie dicitur hr̄ditas, t dicuntur res hr̄ditarie post aditam hereditatē, t ꝓpterea ēt Bart. in. l. ij. in ꝓn. in vlt. col. de bono. poss. q vbicūq; post aditio-

nem

nē hereditatis appellatur hr̄ditas, est imp̄ropria locutio, idē
et latius dicit Bar. in rub. ff. de acqui. here. & in. d. let⁹ q in p
17 uincia. ✝Itē ꝛ post aditā hereditatē desinat nomē hr̄ditatis p
prie loquēdo: tñ donec heres sit adept⁹ possessionē rerū hr̄di-
tariarū adhuc dr̄ hereditas, & cōpetit petitio hereditatis. l. t
nō tñ. in p̄in. ff. l. si hereditatē. & l. ij minimē. ff. de pe. her. Dr̄
postq̄ heres semel ē adeptus possessionē rerū hereditariarꝫ.
si postea caderet a possessione: nō cōpeteret ampli⁹ petitio hr̄
ditatis. ꝙ rei vendi. ita magistraliter dēclarat Bar. post gl. ibi.
in. l. ij. ff. de fideicō. here. peti. facit gl. solennis in. C. j. in gl. j.
28 magna. ad fi. de p̄scri. i. vj. que vult ✝q remedia adipiscēde pos
sessionis nō cōpetant postq̄ adept⁹ est possessionē. & p illa gl. ē
bonus text. i. §. sequeti i. §. ió aut adipiscēde isti de interdic.
Ego ꝺ istā cōmunē cōclusionē glossarū & doc. q̄ ēt post aditaꝫ
appellet pp̄rie hereditas, allego fortē text. in. l. filiusfa. §. ad
legē Fal. l duob⁹ locis, p̄mo circa mediū ibi extraneo hr̄de
instituto fieri hereditatē actiōe eius, secūdo in fi. ibi, fiatq̄
ditas post restitutionē, si ergo p additionē sit hereditas, vt ibi
6t tex. nō pp̄rie est hereditas, ea adita, ergo nō efficit pp̄riuꝫ
patrimoniū heredis, put gl. omnes volūt Do. Ale. ibi respō
det & intelligit illū tex. cū ōt fieri hereditatē additione eius q̄
istud videt imp̄ropriē esse: q̄ post additionē non pp̄rie dr̄ here
ditas q̄ cōmiscetur cū patrimonio ad euntis d. l. ꝭ si plures.
§. filio. ff. p gl. & doc. hic. ¶ Ista so. do. Alex. non vr̄ posse stare
ad illū tex. triplici cōsideratiōe, ✝primo q̄ille tex. iuriscōsul-
ti. i quo dicere q̄ verba stent imp̄ropriē, ē ꝺ dignitatē iuriscō
sultorū qui latissime & pp̄ꝛissime semp loquūtur. Secūdo: q̄
res nō ꝺr̄, mō finiri quo incipit. l. titio cū moriek. ff. de vsu.
cū ergo additione extranei efficit p̄propriē hereditas ergo adi-
tione nō ꝺr̄ desinere esse hereditas. Tertio & fortius: q̄ in pe
culio castrēsi q̄ dēfert patri ex dispositiōe, appellat imp̄ropriē
hereditas. in. l. ij. in fi. in verbo p hereditate habeā. & in. l. ppo
nebat. in p̄in. ff. de castren. pec. Dr̄ tex. ibi & q̄ si p̄ fuit gra
uatus in codicillis p filiū restituere extraneo peculiū castrēse,
extraneo instituto fieri hereditatē additione eius: ergo q̄ p̄mo
ip̄ropriē fuerat hr̄ditas. ff. respectu patris grauati, vt ibi di-
cit tex. in ppōsito cū heres nō adēt hereditatē, p additionē ex
tranei, mutat cōditionē: ergo tūc efficiat pp̄rie hereditas. Et
si dicas q̄ iura p̄allegata loquūt⁹ q̄ filiꝰ babēo peculiū ca
strēse fecit testū. ff. in. d. l. filiusfa. ꝺcessit ab intestato put exp̄sse
dicunt Bar. & Pau. ꝺ Ca. ibi q̄ casu ab intestato p̄r occupat tu
29 re peculij: q̄ ꝺ iure ✝ffr̄o ū in castrēsib⁹ filī ab intestato nō po-
terat hr̄e heredē. l. j. & ibi gl. & Bar. ff. de ca. pec. Dico q̄ istō
ē verū q̄n talis filī ꝺcessit o ino ab istetato ꝭ i. d. l. filiusfa. fe
cit codicillos q̄ habent vice testi., put terminis declarat gl. i
filiusfa. in p̄i. §. de l. j. ¶ Ego rñdeo ad illū text. & not. dico q̄
adita hr̄ditate nō ꝺr̄ amplius hr̄ditas pp̄rie, ꝭ pp̄riū patri-
moniū heredis, vt hac gl. cū bis q̄ superius dixi. Istud ē verū
q̄n aliquis est heres simplr̄. ꝭ q̄n aliquis est institutus heres
& est grauat⁹ restituere hereditatem, vel in totū vel in parte.
Si adit talē hereditatē, adhuc ꝺurat hereditas pp gravamē
fideicōmissi, & nō efficit p̄propriū patrimoniū toto tit. ff. C.
ad ad Treb. q̄ nō ē simplr̄ heres, sed est grauatus alteri restitue-
re. & hoc pp ꝺispositionē testatoris, Ita in ppōsito in. d. l. fi-
liusfa. dicit iurisco. q̄ in illo casu est perinde ac si esset here
ditas patrissa. & pat esset coact⁹ restituere illi extraneo, & tūc
si extraneus addit, illud quod erat peculium respectu patris,
aditione extranei efficitur hr̄ditas. ex qua hereditate ꝺr̄ tra
bi quarta Treb. & sic quarta ipsius hereditatis, nimirū p adi
20 tionē extranei efficit nunc hr̄ditas q̄ p̄ius non erat. ¶ ✝Ex-
pedita theorica nunc condescendo ad practicā. Ista cōclusio
gl. hr̄ditas. postq̄ est adita nō ꝺr̄ ampli⁹ hereditas, ꝭ pp̄riuꝫ
patrimoniū heredis, iduciē ad p̄acticā ad duas no. & quoti-
dianas: q̄stiones. Prima est ✝m Lu. ro. hic. statuto bononiē si
per totam Italiaꝫ ꝺisponitur q̄ existētib⁹ filijs masculis. fi-
lia ꝺotata non succedat i bonis patris: ꝺecessit pater relictis,
plurib⁹ filijs masculis & filia femina, ex forma statuti ꝺefert
succesio paterna solis filis masculis. Ponę q̄ postea moriat
vnus frater ex istis masculis ab intestato: an so ꝺr̄ poterit suc-
cedere cū alijs fratrib⁹ i bonis quōdā patris q̄ nūc reperiunt
i hereditate fratris vltimo loco mortui Ista gl. facit no. q̄ sic
quia talia bona nō ꝺicūt ampli⁹ patris, sed bōa patrimonia
lia fratris, a cuius successione statutū nō excludit so ꝺr̄em, ꝺci-
dit tñ Lud. Roma. se nō firmare: q̄ ista questio pendebat tūc
ꝺ facto Bononie. ¶ Do. Ale. & Aret. hic istō firmant. q̄ filia
exclusa ex forma statuti ab hr̄ditate patris: non ēsset exclusa
ab hr̄ditate fratris in qua reperit hereditas patris. ¶ Ista
ptē allegat Aret. Bar. i. l. ñ. ad senatus. Tert. vbi cōcludit
Bar. q̄ ꝺ filiꝰ adiuit hr̄ditatē paternā. & filia fuit simplicit
exclusa a statuto i bōis paternis: mortuo postea filio nō atten
ditur amplius illud statutū: q̄ nō agit, ā plius de hr̄ditate p̄ris
11 ꝭ fratris vltimo mortui. ¶ ✝Ista ꝺo eadē pte mouet ꝺo. Alex.
q̄ statutū ꝺisponens q̄ filia ꝺotata non succedat intelligit in
a bonis & hr̄ditate ꝺotatis. sita no. & Bald. in. l. j. p gl. h. ibi. C.
de legi. her. & in. l. neq; mr̄. C. de iur. do. cum ꝺco ꝺatiōs quas
dedi, in. l. vt liberis. C. de coll. ergo cū ista filia nō sit ꝺotata a
fratre ꝭ a patre: ergo non ꝺr̄ repelli a successione fratris ꝺē
simplr̄ tenent. Mod. senē. hic in. j. not. & ꝺicūt se ita illo anno
p̄sulaisse in q̄stiōe ꝺ facto. ¶ Ista sunt q̄ cōiter traduntꝰ a scri-
bē. in hoc q̄tidiano possu. Adde q̄ idē in terminis & Bal. in.
c. j. §. cū ēt. in tit. ✝p̄s vel Abbate. i vñ feu. vbi determinat q̄
stante p̄dicto statuto q̄ existētibus filia masculis filijs ex
cudat a successione p̄ris: tñ a successiōe fratris nō repelleꝰ vi
goꝛe istī⁹ statuti. idē Rapha. Fulg. in. l. q̄ñ. in. p̄rimo no. per
22 illum ter. C. ad. l. ꝭ al. & ibi idē est in exclusiōe testatoris vt in-
telligat excludere a sua hr̄ditate, ꝭ non postea ab hr̄ditate fi-
lij, ita & Are. in cōsi. clxj. inci. in p̄senti q̄sultatiōe videndū.
in p̄ima & in pen. col. & incōsi. clxij. inci. verū est q̄ inquit co
micus. in iij. & vlti. col. & in istis locis Aret. mirabl̄ extendit
p̄dictā decisionē, vt p̄cedat non solū q̄n hr̄ditas patris fuit
a actualiter adita p fratrē, ꝭ ēt si sit adhuc adeūdā per hr̄dē fra
tris q̄ valde & diligēter nota. ¶ Idē q. §. & ꝺo. Bene. cap̄a
✝Perulin⁹ in p̄sil. xxij. inci. punctus quidā ✝Petrus. in. ñ. du
bio, vbi ētiā ipse ad hoc ponderat doc. Bald. in. d. l. j. C. de leg.
here. hic allegatam per do. Alex. & statim retuli. Mouetur
ēt. q̄ cā dictū statutū deroget iuri cōi & sic sit odiosus, ergo ꝺr̄
restringi ad terminos in quibus loquit. & ab hr̄ditate patris,
non autē ꝺr̄ extendi ad hr̄ditatē fratris. vt in regula odia. de
23 reg. iur. in. vj. & in. l. si vero. §. de viro. §. solu. matri. ¶ ✝Item
adde p̄ ista parte cōi bene facere illud q̄ tenet Ang. in consil.
incip. oñs Titius. vbi consuluit. q̄ si filia renūciauit succes ioni
paterne & materne q̄ non obstante tali renunciatione, pote
rit succedere fratri non obstante q̄ in hereditate fratris non
reperiātur, nisi bona paterna, per rōnē. d. l. si plures. §. filio. & t
sequitur Aret. hic. imo fortius tenet Lud. Roma. in cōsi. clviij.
inci. circa p̄mum quo queritur an renunciatio ꝺne Barberi
ne. in. j. ꝺubio. vbi extēdit, etsi tūm interuenisset i tali renū
ciatione, iuxta. c. q̄uis. ꝺe pac. in. vj. tñ adhuc non obstante ta
li renūciatione iurata, poterit filia succedere in hr̄ditate fra
24 tris. q̄uis in ea reperiunt bona q̄ fuerunt paterna. ¶ ✝Secꝺo
p̄ ista cōi parte addunt bñ facere illud q̄ ling. tenet Bal. in.
l. j. in. q. §. de reri. ꝺiui. vbi tenet q̄ si vn⁹ ex fratribus renun-
ciauit frudo paterno, de ide feudū mortuo patre peruenit ad
alios fratres, postea ꝺecedat vnus ex illis fratrib⁹, certe filiꝰ
qui renunciauit pōt venire ad successionē huius feudi tū eva-
cāti per mortē vnius ex fratrib⁹ p tex. in. l. ✝Paulo calima-
cho. §. j. §. de leg. iij. & p ter. no. in. c. j. de eo qui fi. fecit agna. &
sequtur simplr̄. ꝺ. Alex. hic. Ista est cōis opi. a qua nemo vnq̄
discrepauit. & ꝑm q̄ ego sepe ꝓsului. ¶ In ꝺubium tñ facit q̄ si
statutū agnationis excludit filia ꝺotata a successione patris q̄
est magis ꝺebita filie. l. cū rō. §. de bo. ꝺā. q̄sta magis existenti
b⁹ masculis, & hic eodē sauoꝛe ꝺr̄ excludi a successione fratris.
& sic a linea trāsuersali. argu. l. si vina matre. C. de bo. mat. p̄e
sertim quo ad bona que fuerunt paterna. q̄ saltē large adhuc
25 ꝺicunt paterna, vnde ꝺe stricta ligni ficatiōe & vocabuli, ad la-
tā fit extensio ex identitate rationis, vt est gl. no. in aut. vt bi q
oblig. in pne. in verbo ad curationē. & ibi Ange. ad hoc notat
26 colla. vj. ✝Itē cū maio ꝛ fit rō excludēdi in remotioꝛi gradu q̄
in p̄oximioꝛi, q̄ excludit p statutū a gradu p̄oximioꝛi: & sic
ab hr̄ditate patris, fortⁱ ꝺr̄ excludi a gradu remotioꝛi & sic
ab hr̄ditate fratris vt est glo. valde not. in. l. j. in p̄inc. in ver.
fisco. si quis aliq. testa. ꝑbi. facit regula. l. de accessionib⁹. ff.
ꝺ diuer. & p̄scri. & c. authoꝛitate martini in fin. de successio. p
ben. in. vj. Itē & tertio fortiter facit q̄ si statutū aufert a p̄n-
cipio bona paterna feminis maritatis sauoꝛe filioꝝ masculo
rum, quanto fortius illa existentia in filijs masculis ꝺr̄ p̄serua
ri p regulā. l. patre furioso. de his q̄ sunt sui vl ali. iur. & c. quē
admodū. ꝺ iure itur. ¶ ✝Tñ sustinendo cōmunē sentētiā a qua nō
est indicādo aut cōsulendo recedēdū: potes ꝺicere q̄ ideo filie
existētib⁹ masculis excluduntur p statutū a successiōe patris.
eo q̄ ꝺebēt ꝺotari a patre, & ꝺos succedit loco legitime. l. Ti-
tio centū. §. Titio genero. de cōdi. & ꝺemō. Sed⁹ est q̄n postea
talia bona peruenerūt ad fratres: q̄ cū a fratrib⁹ nō ꝺotent:
ideo a successione fratrum nō excluduntur, put ēt ꝺicebat. ꝺ.
Alexā. hic. quem. §. retuli. Et sic p̄opter ꝺiuersitatē ratiōis,
filie exclusę a gradu p̄ximioꝛi patris, nō excludūtur a succes
27 sione fratris. ¶ ✝Secundo p̄incipaliter inducit ur ista glos.
per Rapha. cu. hic ad questiō. quā ꝺicit habuisse ꝺ facto, & su
per ea ꝓsuluisse, statutum in ciuitate. Ad ꝺecio. quod nulla mu
lier nubat cum hr̄ditate extra terri torium. & si nubat extra ter-

a Botātis. adde Ang. i p̄si. cxxvj. tel tamēti factio. ✝Pe. ꝺ Anc. i p̄si. lxxvij. re tēto oꝛdine. ✝Pau. ꝺ cast. p̄si. xiij. c. sup p̄mo ꝺubio. & p̄si. cccxl. c. p̄sens casꝰ. & p̄si. cccl. i p̄ncto querit ꝺe multiplici be red. ✝Ro. cōsi. cccclxxxv. i ca su ppōsite cō sulta. Suma. p̄sil. ccvij. q̄li bet hr̄ditas. Alex. ꝺ. rubr. q̄ abūde. co. ij. j. vo. & i p̄s. cxxvij. p̄sideratis vbis in strūi. eo. vol. & p̄s. cxlj. visothemate & allegatiōibus. §. scriptis in. ij. vo. Et vltra p̄dicta ad istā q. vid. q̄ ponūt mo. seneses i tract. sup statutis exclusiuis feminaꝝ. i. vj. ar. p̄n. in iij. membꝛo. q̄. xvj. & ibi etiā ꝺ statuto mediola. ꝺ. q̄ p istū ſetiā. j.

ritoziuz pdat hereditatem, q̃dã mulier successit patri, z adiuit hereditatẽ patris, postea nupsit extra territoziu, dicit se consuluisse p illam gl. q talis mulier nõ incidat in statutũ ☞Mediolanẽ. z sic non perdat hereditatẽ iã adita: qa non dz ꝓprie hereditas postq̃ ẽ adita. Itẽ q2 statutũ vr eã excludere ab hereditate acquirẽda nõ aũt ab acquisita. Ad hoc ẽt ꝺ bñ facere tex. not. in. l. si seruũ. §. prætor ait. ver. hec i verba. ff. ꝺ acq. here. vbi est text. no. q si filiꝰ amoueat vel faciat amoueri aliqd ꝺ hereditate pdit bñficiũ obtinẽdi tũ si prius abstinuit, z postea amoueat rẽ hr̃itariã: non pziatur abstentione prius facta. z si dicaꝫ q̃ ãte aditaz hereditatẽ mulier nõ hz iz, sz solã facultatẽ adeũdi, vt est tex. no. i. l. ꝓtia rerũ. i pzi. §. ad. l. Aq. text. quẽ ad hoc reputat sing. Bal. in. l. ij. C. ꝺ iur. z fac. ign. iõ tũc vr nubere cũ hr̃ditate. ☞Rñdet Rap. cu. q dictũ statutũ ꝺz intelligi de hr̃ditate. j. cuz facultate hr̃ditatẽ adeũdi, idẽ tz ipse Rap. cu. i. ꝺ. l. si seruũ. i. §. ꝓtoz ait. z idẽ Rap. cu. i. l. hr̃s p seruũ. p gl. ibi. §. ꝺ acq. here. z ibidẽ Lud. ro. refert z segt.

28 Et addit Bal. ꝓin l. si viua matre. in fi. C. de bo. mr̃. vbi q̃rit Bal. statutũ ☞Mediolanẽse disponit q mulier nupta ex̃ territoziũ nõ succedat i territoziõ ☞Mediolanẽsi: q̃dã mulier moz tuo patre imꝰmiscuit se hr̃ditati paterne, deinde nupsit ex̃ territoziũ cuidã mutinẽsi, q̃rit nũqd pdat hr̃ditatẽ paternã z determinat q nõ: q2 istud statutũ ꝺz intelligi in acqrẽdis nõ in acqsitis prius q̃ nuberet. p text. no. i. l. fi. C. vñ. li. Et istã vltimã decisionẽ Bal. refert, z limplr sequit. ꝺ. Alex. hic, sz Bal. ibi loquit i terminis valde diuersis a qõ. Rap. cu. vt stati. j. dicã. Cõtra istã decisi. Rap. cu. tenet ☞Bod. senẽ. hic in. l. ij. col. in. iij. q. z dicunt q ista opin. Rap. nunq̃ eis placuit z q i iudicando z cõsuledo ꝺziã opi. sequerẽtur. ☞Doti. q2 mes z rõ istius statuti est, ne hr̃ditates seu bona ex̃ territoziũ deferant per mulieres extra nubẽtes: sz vt bona z hereditates remaneant in territozio mediolanẽ. q2 iteresset repu. subditos habere locupletes. Jsta rõ eque militat in hereditate iã adita si cut in adeũda: ergo magis attẽdi ꝺz mens intrinseca statuti, q̃ eius verba. l. scire opz. §. sufficit. ff. ꝺ exc. tut. Scõm. q2 ßm cõmunẽ vsũ loquendi appellat hr̃ditas ẽt postq̃ ẽ adita. sz ista

29 tuta† debent intelligi ꝑm cõem vsum loquendi ꝑm Bart. il. Labeo. ff. ꝺ supel. leg. nõ. pbãt tñ assumptũ ꝺ cõi vsu loquẽdi. Tertio q2 statuta debẽt sic intelligi ne de facili reddãtur eluſoria vel frustratoria ꝑm. ꝺ. Ant. de but. in. q. p eũ disputata q̃ incipit Bononiẽsis. vbi ꝓ hoc allegat bonũ ter. i. l. j. §. pecuniã. ff. ꝺ calũnia. z p gl. no. i. c. q̃q̃ ꝺ. vsu. i. vj. Sz li mulier posset primo adire hr̃ditatẽ z postea nubere ex̃ territoziũ cũ illa hereditate, de facili eluderet dispositio. statuti, mediolanẽsis ꝓ hibentis ne mulier nubat cũ hereditate ex̃ territoziũ. Quarto ꝓz eos nõ videt q aliter possit verificari istud statutũ mediolani nisi in hereditate iã adita: q2 nubẽdo cũ hereditate censet p istũ actũ adire. l. ꝓ herede. in pzin. z §. Padi. ff. ꝺ acqui. hered. ☞Quito z vltimo mouent q2 hr̃ditas postq̃ est adita, saltẽ large adhuc ꝺz hr̃ditas vt dixi. §. z dicit Bar.

30 i ru. ff. ꝺ acqui. her. † Dz ꝺ ꝓpria significatiõe vocabuli adlatã licita ẽ extẽsio qñ militat ea. rõ statuti. l. filiũ habeo. ff. ad senatusco. mace. gl. in. c. j. ꝺ tẽpo. ordi. in. vj. Tu aduerte qõ isti ☞Mod. senẽ. nullã authoritatẽ i specie allegãt ꝺ ẽcil. Rap. tu. Ego aũt statim adducã Bal. in terminis in tribus locis tenere ꝺziũ. Et si isti ☞Moder. senẽ. vidissent istas formales ẽcisiones Bal. longe audientius tenuisset ꝺ Raph. cuma. z iudicando z consuledo. Et ꝓ certo dictũ statutũ ☞Mediolan. potius videtur loqui cum hereditate iã adita z sic cũ effectuali. Unde contra decisionẽ Rap. in individuo in. eo. statuto ☞Mediolanensi tz Bal. in. c. consultationiꝫ. in vlt. col. ꝺ offic. de le vbi tenet quod statutum ☞Mediolanense disponẽs q mulier non nubat cũ hereditate alicui forẽnsi, hz locũ ẽt in hr̃ditate iam adita ꝓpter cõem vsum loquẽdi inspicit in statutz ßm eum. ☞Secũdo in statuto ☞mediolanensi q nulla mulier nubat cum hereditate extra iurisdictionem cõis mediolani q intelligatur etiaz de hereditate iã adita tz subtiliter idem Bal. in cõsil. cccl. vñ. prime partis q̃ incipit, nulla mulier nubat cũ hr̃ditate ꝛc. ☞Motus inter cetera, q2 si ista verba intelligerent tãtũ in hereditate iacẽte, pzesupponerent impossibile: q2 cũ ius adeundi sit ꝰ directum z inseparabile, nõ põt cedi, vt. l. si mulier. la. ij. §. ex asse. ff. ꝺ iure dot. Itẽ ista dictio hr̃ditate ponitur hic ꝓ patrimonio hr̃ditario vt toto ti. ff. de vel ac. vendi. Itẽ illa verba nulla mulier se nubat cũ hereditate, significant eam esse heredem z dñam: quia ꝓhibitio alienatiõis significat hr̃ditatẽ aditã ꝓcedere, vt. l. si ita. j. de manu. testa. nã trãslatio ñ põt fieri nisi ꝓcedat habitꝰ: q2 qui nihil hz nihil põt trãsferre. aut. ingressi. C. ꝺ sacrosan. eccle. z. l. traditio. de acqui. re. do. Tertio idẽ in dicto statuto ☞Mediolanensi tz ẽt subtiliter Bal. in pñ. cccxciij. quinte partis inci.

querit vtrũ hereditas ꝺ ꝓprio significatu verbi ꝛc. ☞Dor inter cetera: q2 quãdo statutũ loquit ꝺ hereditate disponẽda habitu z actu: z tunc intelligit ꝺ adita q2 cũ cõsistat in administratione nõ põt intelligi nisi ꝺ hereditate adita. Et ita necessario ꝺz intelligi dictũ statutũ ☞Mediolanen. Secus qñ statutum loqueretur de quadam ꝓuidentia disponendi seu deliberandi: q2 tunc intelligetur ad eunda. Et quod primo casu hereditas dicaꝫ ꝓprie post q̃ fuit adita ꝓbat sic, nã si dicovendendo tibi hereditatẽ Titij, ista est ꝓpria locutio tam de iure q̃ ꝺ facto. l. vẽditoz. z per totũ titu. ff. de hr̃. vel actio. vẽd. z. l. hereditatẽ. ff. de donati. alias impossibile esset hereditatẽ non aditã vendi vel donari. l. ñ mulier. §. ex asse. ff. ꝺ iu. dotiũ. q2 vendendo z alienando, hereditas informat ꝺminum, cum includat necessario additionẽ hereditatis. §. fi. instit. ꝺ here. qua. z dixe. z. l. ꝓ hered. §. Papi. ff. ꝺ acqui. heredi. Itẽ ꝛ cũ, sicut dicimus mulierẽ esse dotatã que hz vnde se dotari possit. l. cum plures. §. pe. ff. de admi. tut. Itẽ sicut dicimus ista mulier est pecuniata que habet magnã pecuniã. l. si chor. ff. de leg. iij. ita in ꝓpositio in statuto ☞Mediolanẽsi mulier cum hereditate. j. habens bona nõ nubat ex̃ territoziũ. Et sic illi verbum cum hereditate, venit ex parte suppositi, z nõ ex parte appositi. Et sic loquit ꝺ hereditate iam adita. ¶Põdero q2 ex his habes notabilẽ decisionem ad regulã glosẽ z doct. hic que hz quod nõ dicitur ꝓpria hereditas postq̃ est adita. Jsta regula non hz locũ in statuto ☞Mediola. disponẽte q

31 nulla mulier nubat cũ hereditate ex̃ territoziũ, vbi verbũ cũ hereditate, intelligit ꝺ adita, z per q̃ plures rõnes. ff. addu ctas. ¶† Et tenendo istã partẽ ꝺ Rap. cu. non obstat decisio Bal. in. ꝺ. l. si viua matre. in fi. C. de bo. ina. q2 Bal. ibi loquit i terminis valde diuersis, qñ statutũ dicit q mulier nupta ex̃ territoziũ, non succedat in territozio. Pondera q statutũ prohibet actuz succedendi: ergo si prius successerit anteq̃ nubat extra territoziũ: non tollitur successio prius facta. Et istã vltimã decisionẽ Bal. sequit, ☞Pet. de ancha. in cõmento. c. canonũ statuta. de cõstitu. in. xxviij. char. in ver. sed pone statutũ. Raph. cuma. in. ꝺ. l. si seruũ. §. prætoz ait. ff. ꝺ acquir. here. Lud. Ro. in consi. xl. incip. visis ac discussis punctoz cõstitutionib. z in cõsi. cccxlij. incip. vt decisionẽ accipiat pfessultatio. Lud. Ro. z Aret. ꝺ. l. heres p seruũ. vbi Aret. p

32 illa† decisiõe Bal. in. ꝺ. l. si viua matre ad fi. addit rõnẽ: q2 vi qualitas habilitas vel in habilitas ꝺz adesse certo t ge: si non adest, hz postea superueniat vel desinat: nõ irritat actum nec tollit ius quesitũ vt est tex. no. quem ibi ad hoc no. Angel. l. sciendum. §. fi. ff. quí satisda. coga. z. l. eum qui. §. fi. z ibi ẽ p Angel. ff. ꝺ publica. facit bñ tex. q ibi. Bar. in no. q. in. l. ij. §. non solũ. ff. de excusa. tut. Facit q habet in. l. si pluribus.

33 §. z li placet. j. de verb. obl. † Ego vltra Aret. addo aliã rõnẽ, q2 dispositio legis vel statuti vetãs aliquid de nouo acquiri, nõ vetat iã acquisitũ retinere. c. Judei. z ibi no. ꝺ. Abb. z no. c. cõsuluit. de Jude. z ita habes vtiliter vt puto expeditã illi qõnẽ. ¶Sũ in vltima parte principali gl. ibi. sz qd hic habeo.

Jn fi. istius gl. dic q ista gl. clarare, ꝓcedit in seruo, ꝓprio ꝺ

34 de instituto. † sz in seruo vsufructuario instituto heredẽ testatoꝛẽ ꝓprietariũ nõ videt gl. posse ꝓcedere: q2 vsufructuarius non põt iubere seruũ vsufructuariũ adire. l. aditio. §. prætera. z. l. si quis mihi bona. in pzi. ff. de acqr. here. et si seruꝰ vsufructuarius esset institutus contẽplatiõe vsufructuarij, q2 vsufructuarius non est dñs: ergo nõ põt iubere q adeat. l. seruus dotalis. ff. sol. mar. Tñ iubendo de facto ille iussus facta aditiõe habebit effectũ p. l. mulierẽ. §. si qs hereditariũ. ff. de condi. insti. ita tenent ☞y. Bar. z alij cõiter z in speciebus latus do. Alex. z Are. hic. ¶Credo qõd in vtroq; sit falsa decisio ☞y ni Bar. z alioz, tã in repzobatione q̃ i saluatione. Et i pmis inquantum Bar. z alij dicunt q si seruus vsufructuariꝰ esset

35 stitutus heres contemplatione vsufructuarij q tunc iussu vsufructuarij nõ posset adire hr̃ditatem ꝓ. ꝺ. l. aditio. §. ꝓterea. male dicunt, contrarium tenet solus Raph. ¶Lu. hic, quẽ etiã recitat z repzhẽdit. ꝺ. Aler. z licet Raph. nõ alleget ego allego tex. expzessũ in. l. si serui vsufructus. cũ. l. seq. ff. ꝺ vsufructu vbi est text. q quãdo seruus in q̃ habeo vsumfructu est institutus contemplatione mei vsufructuarij, nõ possũ sibi iubere vt adeat z mihi vsufructuario acqrat. Et vltra illos text. facit ratio: qa cũ seruꝰ sit institutus hr̃s cõtẽplatione vsufructuarij dicit tũc acqrere ex re vsufructuarij, vt dicũt illi duo text. z tex. in. ꝺ. l. aditio. ad fi. z in. l. liber homo. ff. de acqui. rerum domi. z si tunc cessat rõ quã assignat tex. in. l. fructuario. ff. usufrutul. j. vbi tertius assignat rõnẽ quare vsufructuarius nõ põt iubere seruum institutũ adire. Et tex. q in operis serui heredi tas esse non põt. Jsta rõ cessat qñ est institutus cõtemplatione vsufructuarij, vt dixi, secus quando essemus in casu

sic quando

fic qñ nõ ꝓstat cuius ꝓtẽplatione sit institutus seruus vsufructuari⁹, tũc in dubio ꝑ habẽtẽ vsumfructũ nõ põt seru⁹ vsufructuari⁹ cogi adire. Ita ꝓprie logẽt text. in. d. l. aditio. §. ꝓterea. di cat. do. Alex. hic, g nõ aduertit q ille tex. loquit in casu dubio qñ nõ apparet cui⁹ ꝓtẽplatiõe fuerit seruus vsufructuari⁹ institutus. ¶ Simlr credo Bar. z do. male dicere in saluatione dũ dicũt q iussus de facto habebit effectũ sequuta aditiõe istõ mihi nullaten⁹ plz: qz iura ꝓallegata q̃ negatiue disponũt qõ vsufructuari⁹ nõ põt iubere seruum vsufructuariũ adire, d. l. aditio. §. ꝓterea. z. d. l. si qs mihi bona. in ꝓnc. z. d. ... fructuario. z. d. l. seruus dotalis essent oĩa imposita verbis, z nõ reb⁹. Illa iura ꝓhibẽt ne vsufructuari⁹ possit iubere adiri, z dicere q missus de facto postea qualidabit aditione sequuta. isto mõ illa iura essent verbalia z nõ effectualia. Ꝟ. l. ij. in fi. C. cõia de leg. z. c. cõmissa. el. j. de elec. in. vj.† qz mens legũ nõ est disputare verbalit, ꝟ realit determinare, ſm Bald. in rub. ẽ. de re. diui. circa fi. Jõ tene q ꝓxime tenui q qñ seru⁹ vsufructuari⁹ est institut⁹ ꝓtẽplatiõe vsufructuarij q tũc ei⁹ iussu bñ põt adire, vt sunt tex. clari in. d. l. si serui vsusfruct⁹. z in. l. seq. z hoc mõ nihil ob. l. mulier. §. si bñditariũ. ẽ. d. ꝑdi. instit. allegata ꝑ Bar. qz ibi manumissio illi⁹ serui hereditarij nõ poterat aliẽ fieri q̃ ō facto. Et p istũ cũ laude Dei remanet expeditus
36 iste. §. veteres. in quo video z nimis inueteratus. ¶† Jtẽ ꝓ ꝓxima ꝓclusione q̃ tenui ꝟ Bar. z doc. bñ facit: qz in ista materia equiparant vsufructuari⁹ z bone fidei possesso⁹. §. nõ solũ. z. §. seq. instit. per quas per so. nob. acquir. Ꝟz si seruus aut hõ liber bona fide possessus instituat contemplatiõe bona fidei possesso⁹is, põt cogi eius iussu adire hereditatẽ: qz tũc ẽt re bone possesso⁹io acquirere tex. est in d. l. aditio. §. z qõa quibusdam. ẽ. de acqui. here. ergo idẽ in vsufructuario q̃ seruus vsufructuari⁹ instit⁹ institutus contẽplatione vsufructuarij potest eius iussu adire hereditatem z illi acqret.
37 ¶† Et lz gl. in. d. l. si serui vsusfructus. ẽ. de vsufru. videat velle q̃ bñ acquirat hereditas vsufructuario cuius cõtẽplatione institutus est seruus fructuari⁹: tamen ipse fructuarius non poterit iubere eũ adire sed ꝓprietarius, z ita ẽt tenet gl. i. l. si quis mihi bona. in ꝓin. in verbo, nec fructuari⁹, z ibi Bar. ẽ. de acqr. bñ. Tamẽ ꝟis est veri⁹ z magis cõis opi. esse ꝟium qz imo iussu bone fidei possesso⁹is z vsufructuarij cuius contemplatione institutus est seruus vsufructuarius potes iuberi adire ꝓout tenent antiqui: z Bal. Imo. Raph. Cu. z do. Alex. in. d. l. si qs mihi bona. in ꝓinc.

1 ¶ Jn acqui. posses. per seruũ an requiratur duplex volũtas s. serui z domini.

2 Voluntas domini an sit de substantiali in aquirenda possessione per seruum.

3 Licet obligatio z actio acquirãtur per seruũ domino inuito tamen possessio non.

4 Seruus non acquirit possessio, domino si non habet animum ei acquirendi.

5 Animus in mente retentus nil operatur.

6 Per seruum nostrum a nobis possessum, acquirit tertio possessio, si seruus hoc velit, z tertius ratum habeat.

Hec que de seruis.

1 Per seruũ ẽt ꝓcedẽte iussu dñi nõ acqrit possessio dño: nisi ꝓcurrat volũtas ſui h. d. ¶† Põdera primo tex. ibi, si z ipse velint, i illa implicatiua si z ipsi velit: q vr, pba re q in acq. poss. ꝑ seruũ, regrit duplex. volũtas, z serui z dñi. Rõ: qz ista acqlitio fit ꝑ fictionẽ trãslatiuã psona im psonam, vt dt Bar. in. §. itẽ acqrim⁹ i ꝓſ. p cũ. ẽ. ea. l. qz seru⁹ ꝓstat dño ministeriũ cor⁹pis z animi. l. ij. §. salt⁹. z l. q meo. §. si vẽditorẽ j. e. Jõsi deficit volũtas ſni, z sic vnũ extremũ deficit effect⁹ fictiõis. Et aduerte q tex. logt ꝓditionaliter, z sic apparet q volũtas dñi est ō forma substãtiali, istõ imporiat cõditio vt l. ꝓtor. in d. in. §. ō colla. bo. Bal. i auth. matri z auie. in. ij. co. in fi. C. qñ mu. tuto. of. fun. põt. cũ cõcor. quas dedi in. l. q. §. p⁹. ẽ. ō vulg. z pup. Hic ergo vr casus q dño ignorãti ꝑ seruũ nõ acquirit possessio: nisi esset ex cã peculiari, z hic est tex. ꝓ opi. q̃ tenui ꝓtra cõem in. §. itẽ acquirim⁹. in verbo peculiar t. s. eo. Nili dicas q tex. istõ dixit copulatiue ꝓpter causã ō iussione. q segr nõ qz requirat volũtas dñi. ¶† Secõ infertur ex hoc tex. q lz obligatio z actio acqrat ꝑ seruũ dño ẽt inuito. l. seru⁹ vtitur dño. j. de verb. obl. non solũ actiue vt ibi, lz ẽt passiue ex cã peculiari. l. si qs seruus. §. ẽt. ẽ. ō pecu. tũ per seruus non vr q possit acquiri possessio dño nolẽti seu inuito, facilius ergo acquirit obligatio q̃ possessio, sicut facilius acquiritur dñium q̃ possessio, vt no. in. §. itẽ acquirimus. ꝑ illum text. cũ
4 gl. s. eo. ¶† Secundo no. ex hoc tex. q seru⁹ non acqrit possessionem dño si nõ bz animũ ei⁹ acquirẽdi. Jn contrariũ vide tur ter. in. §. per seruũ q in fuga. ẽ. ea. l. vbi seruus existens in fuga nõ bz animũ acquirendi dño. bz ſn animũ acquirendi dño. nõ pos. z tñ ei acqrit. Rndet Rap. Cu. q lz seru⁹ existes in fuga nõ habeat animũ acquirẽdi dño, bz tn animũ acqrendi habẽdi nõ dño acqrit, lz in isto tex. habuit animũ acqrẽdi, z sic nec sibi nec dño, ſ, tertio, vel sẽcõ rndet q ille tex. intelligit ꝟz istũ vt ibi dixit: ex quo tex. iste declaratoes. §. pcedẽtes. ¶ Tertio
5 rnde no. † q iste tex. bz intelligi de alio serui exprssione: non de tacito i mente retẽto q mihi operatur. l. ij. repete. C. ō pdi. ob cau. qz voluntas bois clausa in mente abortiua est, z in actib⁹ boim nihil operat, nisi ꝓferat in lucẽ, tãq̃ possibum⁹ existes i vtero: q si nõ nascitur vel nascit ſz imperfect⁹ nihil facit. l. pe. C. de posth. here. instit. ſm Bal. in l. j. in ij. q. C. qui admit. Jtẽ parta sunt nõ esse, z nõ apparere. l. duo sunt titij. ẽ. ō test. tu. z l. si i ẽptione. ẽ. ō ꝑbẽ. empt. z in dubio psumit animꝰ seruit er ga dñm q̃lis esse bz p regulã. l. placet. ẽ. de acq. hr. ¶ Sapio gl. in verbo non ẽ tibi, q̃ diuide i quatuor partes. Jn prima rndet tacite qõi que posset formari ad tex. Jn scõa remouet vnũ ꝟium duplicit. Jn tertia remouet aliud ꝟium. i quarta z vlti. allegat tres cõcordãtes ad tex. scõa ibi itẽ bic nihil tertia ibi. Jtẽ hoc in acquirendis. quarta z vlti. est ibi. z facit. ẽ. de
6 bo. pos. ¶† Jn prima parte habes q ꝓ seruũ nostrũ a nobis possessuz acqrit tertio possessio si seru⁹ hoc velit ille ratũ habeat: qz tunc seru⁹ acquirit illi vt negotiozũ gesto⁹. Adde vltra gl. bñ facere qz tex. negando de dño, vr firmare de titio q illi acquirat possessio. z. l. ij. sine. ſz q Pap. ẽ. de minoz. c. non ne. de ꝓsuz. z ita cõiter tenent doc. cũ gl. ¶ Bz aduerte q in ꝟiũ fozmiter strigit. tex. in. l. si me in vacuã. §. h. j. e. vbi ōt ter. q seruus alienus põt nolle nostro nobis acqrere possessionẽ, si a nobis vel a nemine possideat: q vult q li ab alo possidetur, vt in casu nostro q non possit illi tertio acqrere. possessionez. z illũ tex. alle. Rap. cu. hic z ibi ascribunt Mod. senẽ. ¶ Ohrmat qz etiã seruꝰ acqri dño ex cã peculiari vbi adest volũtas dñi. vt. §. itẽ acqrim⁹. ẽ. ea. l. nõ tñ acqrit dño ex illa causa peculiari si ab alio possideat. § fi. i fi. j. ea. l. hõ liber. in fin. s. it. j. ¶ Tertio sicut voluntas tradẽtis impedit acqrere illi cui seru⁹ volebat acqrere, vt in seq. parte gl. ſſr iussꝰ dñi pcedes ꝺz impedire ne seruus acquirat possessionẽ illi tertio. ¶ Jn tertia parte gl. habes q malignitas serui sic nocet domino i querenda sibi possessione qñ cõcurrit animus tradentis, sicut. in acquirẽdo dominio. vt. l. qui mihi donatũ. ẽ. de dona. z dicam statim in §. sequenti.

1 ¶ Jn procurato⁹ tuto⁹ z curato⁹ habẽt animũ acqrẽdi dño possessionẽ, actus acquisitionis non est fundand⁹ in persona, i. tuto⁹is vel ꝓcu. ſz in persona dñi opera z ministerio suo.

2 Per generalem ꝓcu. queritur dominio possessio.

3 Jn qui per alium facit dicatur ipse vere facere.

4 Si procurato⁹ vel alius nomine meo mihi acquirat possessione cum semper prestet nudum ministeriũ, ego per eũ vere z ꝓprie possideo z non per fictionem.

5 Procurato⁹ q virtute mãdati tenetur acquirere pos. dño, z sic vigoze contractus: non tamen acquirit si non vult acquirere non obstante q acceperit mandatuz.

6 Qui vult transferre possessionem in alium eam perdit: lz alꝰ non queratur.

7 Verbum recesserit adaptatur etiam traditioni rei corporalis: licet cessio regulariter sit iurium incorporalium.

8 Licet per procuratorẽ queratur dominiũ poss. incontinenti domino etiã ignoranti. tamẽ si tradens non erat domin⁹ non acquiritur vsucapiendi cõditio, nisi a tempore quo scivit.

9 Jn sicut in tradendo dominio attenditur solus animus tradentis: sic idem in transferenda poss.

Per procuratorem.

Per procuratorẽ z legitimum administratorẽ acquirit nobis possessio, si ꝓcuratorio vel administratorio nomine recipiunt: secus si ꝓprio. h. d. Dividitur in tres partes. Jn prima ponit decisio. Jn scõa limitatio decisionis. Jn tertia cõprobatio decisionis ꝑ deductionẽ ad incõvenies vl absurdũ. Et sic iũge tertiã partẽ cũ prima, put ōt glo. Secõ ibi cũ aũt suo noie. Tertia ibi, alioqui si dicamus. Jn prima parte cogita q̃ fuerit rõ dubitandi in tutore z curatore q possint acqrere possessionẽ pupillo vel adulto cũ habeant gnale madatũ cũ libera q̃ eqparat spãli, vt dicã statim in nota. Jtez hic agit ō acgrendo z hic de mero cõmodo pupilli vel adulti, ergo vr indubitatũ q ꝑ tutorez z curatore possit eis acqri. Nili dicas qõ hoc posuit iuriscõ. vt pfecte expediret tractatũ quo ꝑ alias ꝑ sonas: tã liberas q̃ alieno iuri subiectas q̃reret nobis posse. ¶ Jn scõa parte ordina sic tex. Nõ possim⁹ acqrere qñ suo noie nacti fuerint possessionẽ ſz qñ ea mẽte vt solũ operã suã accõmodaret nobi. ¶ Jn. iij. pte i ꝓſ. aliaqui in

risconsultus assignat rõgẽ primi dciti, hoc mõ arguẽdo. Nã si dicerem' p̃ p̃curatorẽ z tutorẽ z curatorẽ non acgri nobis possessionẽ qn noĩe nostro apphẽdut, sequeret absurdũ qõis. p̃curator vel tutor cui tradita est possessio ipse nõ possideret; qz non habuit animũ sibi acquirẽdi nec nobis q̃reret: z tũ ille q tradidit pdit possessionẽ: qz habuit animũ abdicare a se possessionẽ, vnde possessio esset vacans z nulli acgreret: ꝫ mẽte z intentionẽ vtriusq; tã tradẽtis q̃z recipiẽtis, vnde vtilius est q̃ acquirat possessio dño z tradens libereꝫ. ¶ Ista rõ iurisco. nõ vr bona: qz nõ est generalis nec semp vera: qz istud aliq̃n tolleratur vt ff. dõt gl. ff. q̃ nulli acgrat possessio, z tũ tradens cõpdat: vt. ff. p̃ seruũ q corporalr. z. ff. l. z p̃ eũ. ff. ea. l. Itẽ q̃n hereditas est vacãs. l. j. ff. Scenola. ff. si quis te. liber esse iuss. fue. z. l. q̃ meo. ff. si furioso. j. eo. ¶ Paul. de Castr. hic ingenue dt q rõ q̃ ponit in hoc tex. nõ est sufficiens. z q alia ẽ melior rõ: qz hic ever' p̃curator z p̃curator nõie recipit. vñ pactũ naturalẽ põt acgrere possessionẽ z dñiũ. l. p̃ curatorẽ. C. e. l. si p̃curator. la. j. ff. tit. j. l. j. C. p q̃s pso. no. acquir. Tu. dic q̃ in p̃curatorẽ z legitimo administratorẽ p̃cedit rõ textus nostri: qz tunc lex hz p incõuenienti q̃ si non queraf domino q tradens amittat possess. z nulli acquiraf: ideo vtili? est q̃ p eos acquirat possessio dño, rõne administratiõis eoz q rõ cessat in aliis iuribꝫ. ff. z iũ alleg. Et istud q̃ pprie dt iste tex. ibi: p eos qui nostro nomine accipiunt. Et ita babes bñ expensum z bene euisceratũ istũ text. ¶ Not. primo q̃ q̃ p curator tutor z curator habent animũ acquirẽdi dño possessionẽ nõ est actus acquisitionis fundandus in psona sua, sez tutoris vl p̃curatoris, hz est fundandus in persona dñi, opera tñ z ministerio suo. l. q̃ meo. ff. p̃curator. j. eo. Et hoc p̃cedit in his que pũt q̃ri alteri p alterũ, vt in domino z possessione: vt l. j. ff. l. p procuratorẽ. C. eo. Sz in actibꝫ ciuilibus licet cõtrabat noie dominiti nõ dz fundare actũ in persona sua. l. quecũq; gerimus. ff. de act. z obl. p Bar. in. l. qui aũt. ff. ti. ff. de cõstit. pecu. no. in l. multũ interest. C. si quis alteri vl sibi. ¶ Scõo diligenter no. ex hoc tex. ꝑm Rap. cu. z d. Alex. p̃obari in hoc tex. q̃ p̃curatorẽ generale q̃rit domino possessio q, z sic ad acquirendã pos. non requirit speciale mandatũ, ꝫ op. Roge. hic relatã in gl. z contra gl. in. ff. tibi absenti. de prchẽ. in vj. z ita tenet Barto. in. l. qui mihi donatum. ff. de dona. doc. in l. j. C. eo. de acqui. pos. facit. l. si rem. z ibi gl. j. tit. j. Et aduerte q̃ iste tex. inducitur sic. Nã p tutorem z curatorẽ qui habẽt generale mandatũ acquiritur nobis pos. z a pari ponunt. p̃curator z tutor: ergo p̃obat iste text. q̃ per generalem p̃curatorẽ, acquiratur nobis possess. Sz tu retorque istũ textũ in ꝫriũ, sia hz tutor z curator habeant generale mandatũ: tamẽ habent cum libera administratione, vt est gl. in l. mandato gnerali. ff. de p̃cu. no. Bart. in l. inter bonor. ff. ff. admi. tut. Sz mandatũ generale cũ libera, equiparatur spãli, z põt oĩa que requirunt spãle mandatũ. l. iusiurãdũ q̃ ex conuentione. ff. p̃curatore. cũ. l. seq. ff. ff. iureiur. c. qui ad agendũ. in ff. de p̃cu. in vj. ergo vt equiparatio sit bona, dz intelligi tex. de tali p curatore qui habeat mãdatum spãle vl generale cũ libera, p̃ut habent tutores z curatores. Et sic vides qõ iste tex. to. quef ꝫ Rap. z do. Ale. z si dicerem illo cũ libera dz cõsiderari quando agitur de p̃iudicando: qz qui hz mandatũ generale non potest p̃iudicare domino nisi habeat liberã. ꝑm gl. in l. nam. z nocere. ff. de pac. sed cũ hic tractetur de acquirenda pos. z consequenter de cõmodo z vtilitate p̃incipalis: illo q̃ habeat liberã non dz considerari, sed solum quod habeat generale mandatũ, z ita forte voluerint inducere Rapha. z do. Alex. hic istum tex. Tñ nõ põt negari q̃un equiparatio p̃curatoris ad tutorẽ vel curatorẽ nõ sit simpliciter vera vt dixi. Ista tamen ꝓclusio q̃ ad acquirendã possessionẽ sufficiat generale mandatũ verissima z pro ea allego text. melius facientẽ q̃z iste in. ff. Item acquirimus. ff. ea. l. ibi qz nostra voluntate. qui text. loquit in volũtate generali: que interuenit a p̃incipio in p̃cessione peculij sufficit ad acquirendam poss. ergo ibi est bon' text. q̃ ad acgrẽdã possessionẽ sufficit generalis voluntas z generale mandatũ domini. z ita ibi Rap. cuma. ad bñ. illũ text. z ibi dixi. ¶ Tertio no. ex secunda parte. ibi vt cũ operam suã accomodauerit quod p̃curator tutor z curator i acquirẽda possessione p̃stant nudã operã, z sic nudũ ministerium boc est qz immediate acquiritur nobis non autem radicatur in persona eoz̃. facit. l. quod meo. ff. p̃curator. j. eo. Bar. in. ff. itẽ acquirimus. ad ff. ff. ea. l. † facit ad id q̃ tractat Bar. in. l. si is qui pro emptore. in pe. cbar. j. de vsucap. z in l. si vnius. ff. j. ff. iniur. an qui per alũ facit dicatur ipse vere facere. Nã si illud factum non radicatur in persona alterius: tunc dico pprie facere z vere, vt ibi p eũ. z pterea tz Bar. ĩ d. l. si is q̃ emptore † q̃ si p̃curator vel alius nomine meo mihi acquirat possessionem cum semper p̃estet auctoritatem ministeriũ: ergo per eum vere z pprie possideo z nõ per fictionẽ p̃ tex. apertũ i l. certe. ff. j. ff. d. p̃eca. ¶ † Quarto no. q̃ p̃curator qui virtute mãdati acceptanti tenet acquirere possessionẽ dominio, z hic vigore ꝓctus: nõ tamẽ ei acquirit si non vult acquirere: non obstante q̃ aceptauerit mãdatũ. facit bonus text. in. l. res mandato. ff. tit. j. q̃ vr ꝫ illud qd tz Bali. in l. ij. C. de contrabẽ. empt. z in l. actione. ff. dicimus. ff. p̃o socio quẽ tamẽ refert z sequitur do. Alexand. in. l. ij. ff. incertã, vbi dz. ff. eo. ¶ † Quinto no. quod qui vult transferre possessionẽ in alium eam perdit, licet ille alij non queratur possessio. facit. ff. ff. vir. ff. ea. l. r. l. q̃ meo. ff. si furioso. j. eo. ratio: qz statim cui habuit animum non possidendi perdit possessionem. l. ij. ff. si amittenda. z. l. quemadmodum. j. eo. Ex qua ratione infertur quod si dñs possideret z corpore z animo alieno, puta p colonũ q̃ tũc solo animo nõ pderet possessionẽ. l. peregre. ff. quib'. j. eo. z tunc ita demũ perdit possessio si illi tradatur cui iuste. tex. est in l. qui fundũ. ff. de vi z vi arma. Bar. ĩ d. l. q̃ meo. ff. si furioso. ¶ † Ultimo põdera tex. in ff. in verbo cesserit qõd verbũ cesserit adaptatur etiã traditioni rei corporalis, hz regulariter cessio sit iuris z incorporalium. l. j. cũ simil. C. de actio. z ob. Simile tex. vidimus in ff. si vir. vbi dixi. ff. ea. l. ¶ Expeditis textualibus, capio gl. primã in verbo acquiritur q̃z dixi de in quatuor partes. In prima respõdet tacite questioi que posset fieri ad text. simpliciter dicit qõd per p̃curatorẽ tutorẽ vel curatorem acquiritur nobis possessio, nũquid acquirit nobis ẽt ignorantibus, tex. nõ aperit. Et propterea gl. declarat z bñ. In scõa refert distinctionẽ Rog. quadrimẽbrẽ. Inter tia ponit reprobatio Joannis. In quarta z vltima opponit z soluit. secunda ibi, sed Rog. dicit. Tertia ibi. hz Joannes non distinguit. Quarta z vltima est ibi, sed vr dominiũ non queri. ¶ † In prima parte gl. ibi, ex q̃ sciuit dominus. Habes hic conclusionẽ qõd hz p̃curatorẽ queratur dominiũ z possessio ignorãti domino ẽt ignorãti. tamen si tradẽs nõ erat dñs q̃ non acquiritur vsucapiendi conditio, nisi a tpe q̃ sciuit p tex. exp̃ressum. in. l. j. C. eo. Rõ diuersitatis est hz Rap. cu. hic quia possessio z dñiũ acquirunt naturaliter, vsucapio vero acquiritur artificio iuris ciuilis. Unde succedit regula qõd facilius acquritur nobis p actus naturales. q̃ per ciuiles. l. ea que ciuiles. ff. de acqui. rerũ do. Ista rõ ẽt hz Bal. l. j. ff. eo. ista rõ vr tutaz z hz possessio que acquiritur p nos metipsos acquiratur naturaliter: tamen possessio que acquiritur per alterũ: vt in ꝓposito, acquiritur artificio iuris ciuilis: ideo habet plurimum iuris. vt est glo. in. ff. in verbo. eam enim rez. supra. ea. l. ergo non deberet acquiri ignorãti sicut nec vsucapiendi cõditio, melior ergo est ratio quã assignat gloss. in l. j. z ibi Bal. C. eo. z gl. in l. ff. j. p̃o socio. z sequit ẽt Bal. il. j. ij. col. C. p quas perso. no. acqui. qõ ff. p̃curatorẽ non acquirit vsucapiẽdi cõditio dño ignorãti, eo qz requirit quod q̃ vsucapiens sciat se habere titulũ, z credat rem esse suam, z sic sit in bona fide, vt habet instit. de vsuca. in p̃inc. z in l. Celsus. j. tit. j. q̃ nõ cadunt in ignorante: z licet in possessiõe ẽt requirat, animi l. ij. in p̃in. j. C. tñ sufficit animus p̃opzius vel alieñ. l. ij. ff. saltus. j. C. ¶ In ea. gl. ad ff. dic vt per Bar. in l. qui mihi donatum. j. de dona. ¶ † Ꝑo clara tamẽ intelligẽtia tex. z gl. videndũ est an sicut in transferendo dominio attẽditur solus animus tradentis. d. l. qui mihi donatũ idẽ sit in transferẽda possessiõe. Iste est pulcher z subtilis passus: gl. z cõmunit docto. hic tenent q̃ hic. z gl. z docto. in d. l. qui mihi donatũ. z. ff. primo. ff. z ista est cõmunis opinio ꝑm do. Alexandrũ. licẽ differentia inter dominiũ z possessionẽ quando concurrit volũtas tradẽtis, vt malignitas p̃curatoꝛ neutro casu noceat. ¶ Cõtrariũ z melius tenent Albert. de rosa. Raph. cu. Ludo. Roma. hic. Salice. in. l. j. C. eo. Raph. cuma. in. l. q̃ mihi donatũ in vlti. Colũ. Mouentur per istũ text. z in. ff. p̃cedẽ. vbi tradens volebat acquirere possessionem domino, z tñ nõ acquirit: qz seruꝰ accipies vl p̃curator noluit. Et ad istã iuram non posset respondere: hz Albe. de rosa. dupliciter respondeat. ꝑ primo q̃z iste tex. intelligat quando tradens nõ agebat in animo qõd domino quereretur: hz tãtũ accipies. Sed o iste text. intelligatur q̃n res erat tradita p̃curatori vt ipse acquireret cui velle: hz vtrunq; dicit nat ad istũ textũ. ¶ Ego strictius induco istũ textũ ꝫ cõmunem hoc mõ. Nã p̃curator tutor z curator in acquirenda possessione p̃stant operã suam: vt hoc text. z nudum ministeriũ. vt dicit textus in. l. q̃ meo. ff. p̃curator. j. eodẽ. istud ministerium est animꝰ z cor pꝰ eoz. l. ij. ff. in p̃in. j. eo. cessante ergo animo eoz cessat ministeriuz. z consequenter cessat acquisitio possessionis. Ad l. qui mihi donatũ. in qua gl. z doc. se fundant, respondet clare q̃ loquitur in dñio transferendo, in quo volũtas domini di

a ¶ Possessio adde Inn. in capitulo accedens. de ꝓben.

8

4

esse potentior, & sic magis attendit. l. id quod nostrum. §. de re. iu. & in l. si tibi dederim. vbi gl. no. §. de dot. Item facit. Per acquirit dñius q̃ possessio, vt notaui in §. Item acquirimus per illum tex. cum gl. §. ea. l. secus est in acqui. pos. in qua requiritur q̃ procurator præstet ministeriũ suum. vt statim dixi. q̃ cessat hic nõ hz animum acquirendi possessionem domino vt clare dz hoc ter. Sed & subtilius respondet Raph. cu. in d. l. qui mihi do natum. in vl. co. q̃ dominium idem numero qd est penes donatum. minium trãsfertur in alium nec separatur nisi transferatur. l. si quis vi. §. differẽtia. §. ea. l. nec vtilem. §. ex qui. cau. maior. Unde si nõ acquiratur illi cui dominus voluit, nõ separatur ab eo: sed possessio q̃ erat penes tradentem nõ est illa q̃ acquiratur nouo domino, sed est vna alia noua possessio q̃ p corpus & animum creatur & apprehensione & illa que erat penes tradentem statim euanuit. l. iij. §. in admittenda. §. e. Unde cuz sit vacãs põt per procuratorẽ apprehẽdi & acquiri cui vult. ¶ Istã rõnem q̃ crectur noua possessio alia q̃ sit antiqua reprobat do. Ale. hic, q̃ ad præscriptionem requiritur continuata possessio. §. naturaliter. in prin. §. ti. i. l. j. C. de vsuc. transfer. ergo si alia est possessio ergo ex possessione authoris non pficeret vsucapio vel pscriptio successoris. §. l. Pompo. §. §. & per totã. l. §. eo. ¶ Sunt qui p hoc põderent text. in l. quod meo. §. si furioso. in verbo trãsfert. & in verbo transferre. §. eo. Mã trãsfertur q̃n idem numero de vno in alium transmittit. l. traditionib⁹. C. de pac. & l. traditio. in prin. §. ti. §. Si em̃ esset alia possessio nõ diceret trãsferri. ¶ Ista inductio hz videatur colorata nõ est bona p ter. quem ipsemet allegat in d. l. traditionib⁹. vt dõt tex. traditionib⁹ & vsucapionib⁹ dominia transferunt. & tamẽ per vsucapionem nõ trãsfertur idem dominiũ imo nouum dominiũ vtile causatur quod hziatur priori dominio directo. ¶ Tene opi. Raph. q̃ imo creetur noua possessio, ita tz Bar. in l. rem alienã. in iij. col. §. de pig. act. allegat bonum tex. in l. iij is qui p emptore. §. pe. in verbo. initiuz secunde possessioni. §. ti. §. Idem tz Jac. de Aret. in disputatione sua. put refert & sequitur Jo. An. in addi. Spe. in ti. de obl. & sol. §. §. in veritatem pone Titius, alleg. text. in l. Pompo. §. §. in verbo. ppria possessionem. §. eo. idẽ tenent Do. Sen. in §. precedenti. Et hoc bene no. q̃ est bonum & necessariuz fundamentũ ad intellectum istius tituli. ¶ Ad rõnem dominj Alex. rñdetur dupliciter. Ppria q̃ possessio accipientis licet noua vnit̃ cum possessiõe tradẽtis, & ex vtraq; pcedit vsuca. ita loquit. d. l. Pompo. Sed & subtilius respondet qõ rõ quare ad præscriptionẽ realem requiritur cõtinuata possessio est: q̃ nisi cõtinuo possideret nõ posset cõtinuo cõuenire & nõ valenti agere nõ currit præscriptio. l. j. in fin. C. de anna. exce. Istã rõnem assignat Bar. si bene inspexeris in l. naturaliter. in vl. co. §. ti. §. dixi plene super gl. rub. huius tit. Ista rõ cessat: q̃ dato q̃ in successore noua possessio causet. q̃ semper ille z quem præscribitur habuit facultatem agendi. Ego vltra Raph. & sequaces assigno aliã rationem diuersitatis inter dñium & possessionem. Mã dominiuz sine cã transferri nõ põt. l. nunq̃ nuda. de acqui. re. doc. habetur in l. cum quid. ff. si cer. pe. Ideo non põt trãsferri dominium per seruum in alium sine voluntate domini ex quo dñs tradens vult vni acquiri: seruus vult acquiri alteri certe per seruum non põt acquiri illi tertio: q̃ esset nudum & sine cã ita proprie loquitur. d. l. q̃ mihi donatum. & lex per seruum. §. ff. §. titi. §. Sed⁹ est in possessione: q̃ illa põt acquiri sine cã. §. si vir. §. ea. l. & l. elã possidere. §. ff. §. e. Bart. in l. q̃ meo. in prin. §. col. §. e. Mirum si põt trãsferri per procuratorẽ dato q̃ dominus gereret alteri acgrere. Et sic teneo clare z communem q̃ in hoc sit differentia inter dñium & possessionẽ in cõsiderãdo animo tradẽtis q̃ bñ attendit in dñio. Sed in trãsferẽda possessione sol⁹ animꝰ tradẽtis nõ sufficit nisi ẽt cõcurrat animꝰ serui recipientis aut procuratoris vel legitimi administratoris vt hoc ter. in §. pce.

a Quãdo res iussu meo traditur, procuratori meo me presente dz mihi tradita, & p sequens video z acgrere possessionem per meipsum. z.

3 Si iudex oze, pprio aliquem presentem citat: alias citatio hz vim trine citationis.

4 Si pecunia fuerit numerata alteri in mea presentia notarij poterit recte dicere in instro q̃ habuit & recepit. & nu. 11.

5 Si duo testes deponãt de numeratiõe & vnus dicat q̃ ego numerani Titio. c. alius q̃ numerani Caio centũ presente & volente Titio, pbat illi testes: q̃ nõ refert an numeratio fiat Titio an alij eo presente & volente.

6 Si pecunia sit numerata administratori reipub. presente toto collegio dz pecunia versa in vtilitatem collegij.

Stãte statuto q̃ p gesta per iudicem sententiãdo determinando vel alio modo nihil possit opponi si contractus fuit factꝰ in presentia iudicis cui hztui ipse authorizauerit nõ poterit opponi perinde ac si contractus esset factus a iudice.

8 Traditio que fit per aspectum vel presentiam dz ficta & non vera. & nu. 10.

9 Dico quodammodo denotat imprimo pretatem.

12 Per aspectũ oculorum acquiritur nobis pos. nisi res a tertio possideretur. nu. 1. & quãdo voluntas domini intervenit seu eius si nuncius vel executor. nu. 14.

15 Istud dz non posse fieri quod cum difficultate fit.

16 Per traditionẽ clauium acquiritur possessio eorum que in domo sunt quãdo precesserit titulus alias sola custodia rerũ.

Si iusserim. Oculis & aspectu q̃ritur nobis possessio occurrente intentiõe volentis tradere. h. d. vsq; ad §. fi. & hz quinque partes. Secũda ibi, idemq; esse. tertia ibi, nõ em̃ corpore. Quarta ibi, argumentũ esse. gn

1 ta & vltima ẽ ibi, & vina tradita videri. ¶ † Nota. q̃ qñ res iussu meo traditur, procuratori meo me presente dz mihi tradita & p sequens video z acgrere possessionez p meipsum ne tunc opus est cessione prout in l. possessio quoque. §. & si possessio.

2 i. e. Et sic no. † qñ actus geritur p procuratorẽ me presente vr geri p meipsum, & p meipsum acgro sine cessione, & nõ p procuratorẽ. facit. l. si procuratori presentis. ff. de verb. ob. Adde qd

3 vult no. Bal. in l. ij. in j. col. C. quo & qñ iudex. † Mã ibi est gl. sing. de iure ciu. li qõ si iudex oze, pprio aliquẽ psentẽ citat, talis citatio hz vim trine citatiõis requisite ad audiendũ sniaz & sic hz vim peremptorij. Similis gl. est de iure cano. in c. consuluit. in verbo peremptorij. de offi. dele. in antiq. Modo dt Bal. in d. l. ij. si citatio fiat a nũcio psente iudice & eius mãdato idẽ

4 esse q̃ Bal. credit ẽ veriss⁹mũ & notãdũ. ¶ Scõo adde illo † q̃ tz Bar. in l. singularia. in pe. co. ad fi. ff. si cer. pe. q̃ si pecunia fuerit numerata alteri in mea presentia notarius recte poterit dicere in instro q̃ ego habui & recepi p ter. in l. falsus. §. sed & si his. ff. de fur. † Tertio adde illo qõ tz Bar. in cõs. suo q̃ incipit in q. ppolita solũ examinare intendo q̃ si duo testes deponãt numerationẽ & vn⁹ dicat q̃ ego numerani Titio centuz & alius dicat qõ ego numerani Caio psente & volente Titio qõ isti

5 sunt testes & plene, pbat: q̃ nõ refert an numeratio fiat Titio an alij eo presente & volente. d. l. falsus. §. sed & si his. refert & sequit Lu. ro. d. l. singularia. in vlt. co. Quarto adde q̃ vult

6 Bar. in l. ciuitas ante finem. ff. si cer. pe. † qõ si pecunia sit mutata administratori reip. presente toto collegio dz pecunia versa in vtilitatem collegij q̃ dz ipsi collegio numerata ex qua

7 collegiũ erat presens. Quinto & vltimo adde illud qõ † vult d. Ant. de bu. in c. q̃ties. de pac. q̃ stãte statuto q̃ p gesta p iudicẽ sententiãdo, determinãdo vel alio mõ nihil possit opponi q̃ si hztus fuit factus in presentia iudicis cui hztui ipsi authorizauerit qõ pinde oppont nõ poterit ac si hzt⁹ esset factꝰ a iudice. Caue tñ circa istud vltimũ. q̃ cũ hoc sit p fictionẽ vt statim dicã in seq. no. p quẽ nõ hz locũ in statutis in quibus verba ꝙ

8 debẽt ficte intelligi. l. iij. §. hec verba. ff. de ne. gest. ¶ † Scõo põdera tex. ibi vide mihi traditã & j. in pe. & vlt. parte, ibi nã p traditis eas haberi & ibi vina tradita videri. Quod traditio q̃ fit p aspectũ vel presentiã rei dz ficta & nõ vera. Istud importat verbum videri positũ in text. qõ importat fictionẽ. l. j. §. defecisse. ff. de vi & vi arma. Bar. in l. iij is qui p emptore. in §. char. j. ti. j. Et sic sm̃ Alex. hic est tex. & Bar. in l. singularia in pe. col. ff. si cer. pe. Ubi dõt Bar. q̃ si res est in presentia vere traditur & per aspectũ eius possessio vere acgritur. ad hoc alleg. istum ter. q̃ pbat hziũ vt statim dixi. & dt Alex. q̃ illud q̃ ibi dõt Bar. est erroneum. Tu adde q̃ idẽ ẽt vult Bar. in illa l.

9 singularis. in antepe. col. vbi tz exp̃resse † q̃ p aspectũ vel presentiã rei fit traditio vera & nõ ficta. tex. in l. pecuniã. alias incipit si pecuniã. ff. de so. & tex. ẽt pbat hziũ in verbo q̃dãmõ: q̃ dictio denotat imprimo pretatẽ. l. si me in vacuam. & ibi gloss. & Bar. j. co. & idẽ quod Bar. tenẽt Imo. & Lud. in §. per procuratorẽ. §. e. l. & male. & cõ Bar. & sequaces allego aliũ tex. expressum in l. q̃ statuli. b. in ver. fi. ff. de dona. causa mor. vbi dz q̃ ab alio noie ipsius ea psente datur, ppe est vt ab ipso datũ intelligat ergo nõ vere hz p fictionẽ. ¶ Sũt q̃ saluẽt Bar. ibi q̃ loquat in possess. traditione q̃ fit ex psentia rei ipsi principali iuxta l. q̃ meo. §. si vẽditorẽ. j. e. & illa dicat vera: vt ibi. Sz iste tex. & alia iura s. in hziũ allegata loquũtur q̃ interuenerit procurator cui, procuratori pfate dño tradit tũc bñ traditio dz ficta. Ista saluatio nihil valz prio q̃ Bar. p se allegat istũ tex. q̃ tñ traditionẽ esse fictã. Secõo p hũdit̃ p istũ ter. i pe. & vlt. pte q̃ loquit̃ de traditiõe ppsentiaz & aspectũ facta ipsi pncipali & nõ procuratori. & tũ ibi ter. pro traditis haberi & sic ficte si iure pñte pfenserit vltia pte dt vina tradita videri & sic p fictionem cũ claues ẽptori & sic pncipali tradite fuerit. Tertio hziũ est tex. i d. l. si als incipit pec. als si pec. vt p gl. j. ibi. ff. de sol. q̃ log̃

qñ nõ interuenit pcurator sed pñtia principalis z tñ tradi-
10 tio dr ficta vt ibi est text. i verbo quodãmõ tradita. ¶ Quid tenendũ breuiter veritas est q lz traditio q̃ fit p presentiã rei sic ficta: tñ possessio q̃ ex ea acquirit, est vera z ppria: eo qz p actũ fictum: puta p pñtiã rei vel p ẽstitutũ trãsfert vera possessio. tex. est solẽ. in l. certe. ff. ibi ppie possidere video. ff. de preca. Per quẽ tex. ita no. tz Bar. i l. ab emptiõe. circa fi. ff. de pac. z in l. fi is q̃ p emptore. in pe. col. j. ti. j. Bal. in c. itẽ inuestitura. de notis feu. facit tex. in l. q̃ meo. in pn. j. e. dr z dr is possidet cui⁹ nõie possidet. z sic vere possidet vt ibi no. bar. in fi. Et sic inq̃tũ Bart. in d. l. singularia. in j. col. ad fi. ör q̃ p aspectũ rei possessio vere acq̃rit in hoc bñ dr z qz vera possessio acquiratur. Sed dum ör qñ vere tradit in hoc male loquit: qz traditio nõ est vera sed ficta, vt hoc tex. cũ alijs superi⁹ allegatis. Et ad vti üq̃ membrũ põdero bñ facere tex. in d. l. si pecuniã alias pecuniã. ff. de sol. vbi tex. circa acqsitionẽ possessiõis vtitur impõrtãte ppietatẽ ibi acqsita possessio mihi est. pondera verbũ est z sic vere. Sed in mõ acqrendi vtit ibi, tex. im
11 ppietate ibi, q̃ imo lõga mihi manu tradita. ¶ Tertio no. in verl. idẽq̃ esse si nummos. iuncta rõne q̃ sequit ibi, non eĩ corpore z actu sed ẽt oculis z effectu q̃ rõ adaptat ad vtrunque dictũ precedens quo ad hoc vt pecunia alteri tradita de voluntate mea videat breui manu mihi tradita z per me. Illi tertio acquirat q̃ pecunia tpe iussionis esset in presentia: qz si in ver. itaq̃. iuris cõ. nõ intelligeret q̃ pecunia esset pñs: tũc rõ sequẽs nõ faceret ad ppositũ. Et si diceres q̃ ver. nõ eĩ re ferat ad primũ dictũ z nõ ad scõm esset destruere text. Et sic põdera fm Are. hic esse tex. ꝟ Bar. in terminis in d. l. singularia. ff. si cer. pe. in ü. cbar. in ver. sumus expediti de prima, vbi tz Bar. q̃ si quis inbeat debitori suo q̃ numeret pecuniã tertio q̃ ad hoc vt breui manu videat facta traditio inbenti ñ est necesse q̃ pecunia sit in pñtia. Allegat ad hoc plura iura pñtim tex. in l. nuptura. ff. de iure do. sed hic videt tex. i oppositũ salua Bar. z qñ ibi loquit q̃tum ad hoc vt pecunia debita ex vna cã puta mutui cõuertatur in aliã cãm puta dotis. Et q̃tũ ad hoc nõ requirat presentia pecunie. Sed iste tex. loquitur q̃tũ ad hoc vt acquiratur possessio ipsi⁹ pecunie p iussum de dãdo alteri tũc bñ regritur presentia pecunie ad hoc
12 vt dicatur quesita possessio. ¶ Quarto no. ex hoc tex. q̃ p aspectũ oculorũ acquirit nobis possessio ad idẽ lex qñ meo. ꝟ. si venditorẽ. j. e. Adde qñ per ista iura ör Alb. de ros. hic (bon⁹ practic⁹) Se als cõsuluisse cuidã amico suo q̃ppter guerrã nõ audebat accedere ad adipiscendũ possessionẽ beneficij sui ecclesiastici q̃ iret super quodã mõte vnde videre poterat ecclesiam, z terras beneficij, z sic q̃ acciperet possessionẽ per aspectum oculorum. Sed certe iura nihil faciunt: qz pcedunt qñ cõcurrit animus volentis tradere tunc per aspectũ oculorũ bene acquiritur possessio secꝰ si nõ cõcurrat animus volẽtis tradere. Vel qz a nemine possideat, tũc esset opus corporali apprehensiõe, ita ista iura limitat z bene gl. not. in pñn. buiꝰ legis in verbo primi. vbi dixi per tex. in l. iij. ꝟ. Merati⁹. in verbo loco motꝰ. z ibi Lu. ro. ad hoc no. j. e. p isto suo cõli. allegẽt Alb. tex. in c. cõtingit. de dolo z cõtu. Sed ille text. ẽt nihil facit. qz ibi iussus mitti in possessionẽ p iudicẽ si metu vel potentia aduersarij nõ põt ingredi efficit possessor sine aliquo ingressu corporeo ẽt si res nõ sit presens, sed hic nõ pcessit iussus iudicis. facit q̃ no. Bar. ff. in pñn. buiꝰ legis. in pen. col. vbi dixi. Et ius singulare dicti c. qñgit nõ est extendendum extra casum suũ. l. ius singulare. z l. qñ vero ꝟ. ff. de leg. Et sic habes primã limitationẽ ad istũ text. z ad istud no. vt pcedat qñ simul cõcurrit animus volentis tradere tunc per aspectuz
13 oculorũ acquiritur nobis possessio. ¶ Secõdo limita istũ text. nõ pcedere quãdo talis res ab alio tertio possideretur tunc p ostensionẽ rei factã ab alio non trãsfertur possessio vt probat tex. in d. l. qñ meo. ꝟ. si venditor. in verbo vacuãq̃ possessionẽ. z in simili do. Ant. z do. Abb. in c. ij. de cõsue. post Jo. And. in
14 c. trãsmissam. de elec. ¶ Tertio limita si interuenit volũtas veri domini possidẽtis secus si interuenit nuncius vel executor qui dr mittere in possessionẽ: qz tunc possessio nõ acquirit per aspectum rei. ita in procuratore vel alio, legitimo administratore tz Bar. ff. in pñn. huius legis. in pe. col. vbi no. dixi.
15 ¶ Quinto no. ex text. ibi moueri nõ possunt q̃ illud dr non posse fieri q̃ cũ difficultate fit. idẽ pbat i ꝟ. fi. cũ gl. vbi dicã.
16 j. e. ¶ Vltimo no. in ver. fi. q̃ p traditionẽ clauiũ acquiritur possessio eorũ q̃ sunt in domo. Facit. l. clauiꝰ. ff. de ẽb. empt. intelligendo vt per gl. hic z latius. ff. in pñn. huius. l. ¶ Jtez limita q̃ traditionẽ clauiũ precessit titulꝰ puta venditio als per traditionẽ clauium trãsfertur sola custodia rerũ causarũ. Jta limitat Bart. in l. cũ pater. ꝟ pater pluribꝰ. per illum tex. ff. de leg. ij. Sequitur Pe. de Anch. in cle. j. ꝟ. sane. ör ber.

1 ℣ Per subditos intellectus nõ dr induci corrector legum.
2 Vniuersitas est nomen iuris non habens animum nec intellectum nec corpus.
3 De natura aduersative est aduersari precedentibus z in re z in facto.
4 Dictio z est implicatiua.
5 Basilica capitur multis modis.
6 Licet vniuersitas z municipes nõ possunt per seipsos possidere: tamen per alios puta seruos z syndicos possunt possidere z prescribere.
7 Qui non possunt per se possidere possunt per alios.
8 Ea q̃ sunt deputata ad vsum publ. municipij nõ possidentur vniuersitate: sed vnusquisque iure facultatis vtitur.
9 Persona ficta z representata põt possidere: eo qz presentat personas viuentium secus si mortuorum.
10 Si omnes de collegio moriantur an possessio vacet.

Municipes. Ad intellectum tex. ꝑmitte q̃ gl. Bar. z cõiter doc. volũt q̃ municipes p seipsos possunt possidere. Et q̃ principiũ istiꝰ ꝟ. colligatur per l. ij. imediate sequentẽ. Et ꝑmittũ cõem intellectũ h. d. vniuersitas põt p se z per aliũ possidere vsucapere aut possessionẽ acgrere. h. d. Iste cõis intellectꝰ mihi nõ plz cũ vtilda sit iurij correctio presertim incõtinenti. l. pcipiñ⁹. in fi.
1 cũ vulg. C. de ap. Jtẽ⁹ per subauditos intellectꝰ nõ dr indu legum correctio. fm gl. in c. cupientes. ꝟ. q̃ si per. xx. de el in vj. Unde teneo q̃ municipes p seipsos nõ possunt possidere. ita loquit pncipiũ huius. ꝟ. sed bene possunt possidere seruos aut liberos puta p syndicos vel eorũ administratores. ita pcedit lex. ij. ¶ Et põdera p primo rõnẽ quaz assignat text. qz vniuersi cõsentire nõ possunt cu deberẽt cõsentire vniuersi z nõ vt singuli. l. in tm. ꝟ. vniuersitatis. ff. de re. di. si hac. ꝟ. q̃ manumittit. ff. de in ius voc. z in acq. possessione ritur animus z corꝑ⁹. l. ij. in pñn. z l. quẽadmo. j. e. Sed vniuersitas nõ hz animum z sic cõsensum nec hz corpus z sic hz instrumenta habilia ad possidendum ideo possidere non põt. Ratio rõnis quare vniuersi cõsentire non possint: est quia inter municipes multi sunt infãtes ac infantie z ximiacmenti furiosi z dementes q̃ consentire nõ possunt. Facit q̃ dr in c. romana. ꝟ. in vniuersitate. de sent. exc. in vj. qñ vniuersitas non põt excõicari nec in mortũ huiusmodi sñia irritantur puta infãtes z furiosi. Hinc ẽt q̃ si oẽs d vniuersitate essent paces doli z culpe vt in collegio doctorũ i c. fratrũ. in cõtu mõachorũ z i cõsilio populi posset tũc sub nomie collectu excõmunicari: qz tũc cessaret ratio illi⁹ tex. fm Jo. de And. C. dilectus secũdo i. ir col. de symo. Et licet factũ a maiori parte vel a deputatis regẽtibus videat factũ p municipes. l. q maiori. ff. ad municipes. ff. de cõdi. z demon. alleg. in glo. municipes. ff. ad muni. Istud est p fictionem z non scõm veritatẽ: sed fictio nõ videtur sufficere i acquisitione pos. ꝟ. veres. vbi dixi. ꝟ. ea. l. municipes. ergo z ciuitates p seipsas nõ possunt possidere. sed bene p seruos vel syndicos vel p ministros eorũ. Et ꝓptera tex. i. l. seq. dicit idq̃ eis. vbi. nõ simpliciter permittit eis possidere sed limitare p seruũ vel liberã pnã. Confirmat⁹ nã vniuersitas est nomẽ iuris nõ habẽs animum nec intellectũ, nec etiã corpus p cõsideraꝫ a iustis. Et licet aliud est vniuersitas aliud hois de vniuersitate. l. mortuo. ff. de fideiuss. Jta tenet Jnno. grauẽ. de se. excõ. quẽ refert z laudat Bar. in. l. aut facta. ꝟ. fi. in. j. col. ff. de pen. Lergo ad acgsitionẽ possessionis vt dixi regratur animus z corpus volẽtis acquirere ergo vniuersitas z ci municipes cũ careãt animo z corpore non possunt per possessionẽ acquirere cũ vniuersitas de per se considerata tanquam vniuersitas sit qd inanimatũ: lz bene possunt possidere p seruos z liberos, vt. l. ij. hoc mõ dr etiã intelligi tex. in. l. tigni. ꝟ. municipes. ff. ad exhibend. allegatus in gl. dũ dicit. nam municipes possidere z vicapere posse cõstat dr intelligi p seruos aut liberos vt dicit l. ñ. z l. non dubito. ff. de seruit. z l. sine aũt. ꝟ. ff. ö publicia. Et etiam intellige tex. in. l. metũ. ꝟ. animaduertendum. ff. q̃ metu. hic allegatum in glo. iuncta. l. ꝟ. si ex dolo. ꝟ. primo. ff. de dolo. q̃ dicit q̃ municipes ex suo dolo teneri non possunt. quia ipsi dolũ cõmittere nõ possunt. Dz bene tenet ex dolo decurrionum vel administratorũ quicquid ibi dicat glo. Et sic cum iste. ꝟ. in pria parte expresse decidat q̃ municipes p se nihil possunt possidere z huius rõnem assignat nullaten⁹ credo q̃ corrigat p. l. ij. que sequitur in qua non dr an municipes possint p seipsos possidere: lz bñ ör q̃ istud eis ꝑmittitur per seipsos aut liberos. z per subauditos intellectus nõ debet induci legum correctio vt dixi. Et in istum intellectum inclinant Bapha. Lu. do. ꝑde. de Bexu. z clariꝰ. d. Jaco. ö But. hic lz mihil de su pradictis ponant. Eid hoc etiã inclinat Roge. relatus in gl.

in gl.in l.ij.z si dicas obstare aduersatiuã,sed q̃ ponit i l.ij.ibi
3 sed hoc iure vtimur,cũ de natura aduersatiue sit aduersari pce-
dentib' sz in iure z in facto.gl.in l.sed lege.in pn.cũ vulg.ff.
de pe.Rñdeo qõ aduersat ci qõ ꝓxime dixerat uerua an mu
nicipes possent p seruos possidere vbi facta erat disputatio
z argumẽtatio ad vtrãq; partẽ.Dz ad ꝓncipiũ hui9.§.aduer
sari nõ põt cum in pzin.ptisse.decidat q̃ municipes p seipsos
nihil põt possidere:z in l.ij.nihil dz q̃ huic aduerset.Et si ali
qs subtiliter diceret qõ forte gl.Bar.z doc.voluerunt põde
rare copulã z politã in l.seq.Dũ dt tex.z p seruũ z pliberã p
sonã eis pmittit quasi illa copula z iplicet q̃ ẽt p seipsos põt
4 possidere.Nã dictio,z est implicatiua gl.in l.sed si plures.§.
fi.in verbo in eius.z ibi Jmo.ad hoc no.ff.de vul.z pu.Bar.
in l.nõ solũ.in pn.ff.de ope.no.nun. ¶Rñdet no.qõ dictio,z
dz implicare casum minus dubitabilẽ ꝑm Rap.Fulg.z Lu
ro.in l.q se patris.C.vnde libe.exꝑsse do.Alex.in cõl.xxiij.v.
vo.incip.viso ꝓcessu cãe vertentis inter magnificũ.in ij.col.
Sed hic implicaret casum lõge magis dubitabilẽ z corrige
ret ꝓncipium hui9.§.municipes.q̃ nullatenus est dicendu3.
Jtẽ ad ꝺicta ꝑ intellectu quẽ teneo facit tex.in fili.in l.vnic.
ff.de lib.vniuer.iuncta.l.ij.§.a municipib'.ff.de bo.pos.Nã
municipes possunt agnoscere bo.pos.vel hereditatẽ vel ex te
stõ vel ab intestato delatã per alium puta ꝑ syndicum vel ac
torẽ vel eorum libertũ z subdit tex.in d.§.a municipib' q̃ si
nemo municipiũ noie agnoscat:tunc municipiũ hz solũ edic
talem ipso iure ab edicto ꝓtoris,sed nõ decretalẽ.Et ista opi.
est vera ad naturalez sensum.z est verus intellectus ad hunc
tex.Et si opponeret iterũ de eo in q̃ Bar.reprehẽdit Roge.
hic relatũ in gl.Nã si verũ esset q̃ municipes possiderent per
officiales suos sequeret q̃ mortuo officiali vel remoto alius ẽ
nouo deberet appzehendere possessionẽ z sic mortuo officiali
possessio esset vacãs.l.cũ heredes.in pzin.j.e.qõ est absurdum
ꝑm Bar.Tu stringe fortius si municipes possideret ꝑ officia
lẽ eo mortuo vel remoto possessio esset vacãs:ergo rõ vl nũq;
vniuersitas posset ꝓscribere,cũ regratur possessio cõtinuata
vt declarau.§.in rub.Sed rñde qõ fundamentũ Bar.ꝓcede
ret q̃n officialis possideret suo noie z ad suã vtilitatem tũc eo
mortuo possessio esset vacãs.d.l.cũ heredes.in pzin. Dz in ca
su nostro officialis possidet noie z ad vtilitatẽ municipũ q̃ nũ
quã moriunt:q3 sem ꝑ durat idẽ ꝓpul9.l.ꝓponebat.ff.Dz iu.
z sem ꝑ possunt municipes ꝓscribi z sic ꝓscribere vt declara
ui.§.in rub. Ex istis apparet ñ esse bonã diuisionẽ Bar.z doc.
ad istũ tex.oũ dicunt q̃ in ꝓma ponit duo dicta.secõ disputat
circa vnũ dictum.tertio determinat.Nã nõ est verũ q̃ in ꝓma
ponãtur duo dicta imo ponit tm vnum dictũ q̃ municipes p
seipsos possunt possidere cũ rõne z vni9 Jũ remotiõe. Jtẽ ñ
est verum qõ in secõa disputetur circa vnum ex istis duob9 di
ctis.Jmo ibi ponit aliud diuersu3 an municipes p seruũ pos
sidere z vsucapere possint.vbi arguit ꝑ Dz postea in l.ij.istõ
vltimum determinat.Jdeo diuide istũ.§.cum l.seq.in quinq;
partes.in ꝓma ponitur dictũ cum eius rõne q̃ municipes
per seipsos nihil põt possidere:q3 vniuersi cõsentire nõ pos
sunt.Jn secõa que est ibi,forum aũt remouet vna obiectio.In
tertia q̃ est ibi,sed nerua ait":ponitur an per alium puta per
seruum possint municipes possidere z ponitur opi. Neruę te
nentis q̃ sic.In quarta ibi,sed quidã Dz,ponit opi.quoꝛundaz
Dzia cum eorũ fundamẽto.Jn v.z vl.in l.seq.sed hoc iure po
nit vera determinatio,z aduerte q̃ Nerua in tertia parte lo
quit de bis q̃ seruus peculiariter acquiuerit.z sic loquit ser
uo peculiari,z poterat moueri bona rõne:q3 seruꝰ ex cã pecu
liari acqrit possessionẽ z vsucapionẽ dño ignorãti z sic ẽt furio
so z infanti hz nullũ cõsensum habẽt.est tex.in §.itẽ acqrim9.
§.ea.l.ergo:ẽt seruus ex cã peculiari dz acqrere possessionẽ z
vsucapionẽ vniuersitati hz vniuersi cõsentire ñ possint. ¶Se
cundo aduerte in quarta parte in qua ponit opin.quoꝛundam
Dzia ꝓrõnem q̃n ipsos seruos nõ possidẽt. Jsta rõ dz formã
ri sic,seruꝰ acquirit possessionẽ dñs ea rõne qua ab ipsis pos
sidentur nõ aũt rõne dñi vt dixi in §.itẽ acquirim9.§.ea.l.cũ
ergo municipes nõ possideãt seruos:q3 nihil de per se possũt
possidere vt dz in pzin.hui9.§.ergo seruꝰ nõ possessi a munici
pib' nõ possunt eis acqrere possessionẽ nec vsucapionẽ. z ẽ co
loratũ fundamentũ. Sed quẽcunq; intellectũ teneas oportet
ꝑsupponere q̃ municipes possideãt seruos vt dz gl. parua fi.
bi calias per eos nõ posset acquiri possessio nec vsucapio,put
dz hic in l.ij.z in d.l.tigni.§.itẽ municipes. ¶Tertio aduer
te qđ in v.parte.z sic in l.ij.vlpianus simplr determinat q̃ p
seruũ z liberã personã acquirat possessio z vsucapio municipi
b',z nũ dt per seruũ ex cã peculiari put.§.dicebat nerua:sed
simplr z indistincte,z isto modo habes enucleatũ tex. ¶Istis
sic premissis hoc dicit municipes per seipsos possidere non
possunt z que sunt in vsu oim pmiscuo,non possidentur.p ser
uos aũt z liberos puta syndicos vel administratores possunt
municipes possidere z vsucapere.h.d.secm verũ intellectum
teneo Jõ gl.Bar.z cõiter doc.Scõm quẽ intellectu3 ꝓncipiũ
isti9.§.nõ corrigit per l.ij.sed loquũtur in terminis diuersis.
¶Jn tex.ibi,municipes qui sint z quare sic dicantur declarat
5 tex.in l.j.in pzin.ff.ad muni. ¶† Jn tex.ibi,Basilicã.Jsta di
ctio multis modis capitur,put videas Arch.declarante in c.
nõ oportet.ij.lxij.dist.Dixi plene inl.interstipulante.§.sacrã.
de ver.ob.Sed in isto tex.capitur basilica ꝑ domo regia seu
ꝑ palatio regis nõ aũt capitur basilica ꝑ ecclesia nõdum cõ
secrata put ibi capitur de iure cano.put declarat do.Ab.in
rub.de ꝓse.eccl.vel alta.z in c.fi.e.ti.Qz si in isto tex.caperet
basilica ꝑ ecclesia inepta fuisset dubitatio:cũ basilica z res sa
cra possideri nõ possint.l.qui vniuersas.§.j.j.eo.Et possessio
sit ius insistẽti in re nõ ꝓhibitiua possideri,vt dixi in pzin.bu
ius.l.basilica.ergo hic capit ꝑ domo regia,nõ aũt ꝑ0 eccle
6 sia dato q̃ nõdũ sit ꝓsecrata. ¶† No.j.q̃ hz vniuersitas z munici
pes nõ possint p seipsos possidere tñ per alios puta seruos et
liberos.s. syndicos z administratores possunt z possidere z
7 vsucapere. ¶† Et sic habes quod qui nõ possunt per se possi
dere z vsucapere possũt p alios vt per seruos z siles i §.itẽ ac
qrimus.§.ea.l.vbi furiosi z infantes nõ possunt p seipsos pos
sidere:q3 nõ habẽt sensum nec intellectũ.z tñ possunt p alios.
Sec9 q̃n quis nõ põt possidere nec vsucapere rem ꝓpter vi
tiũ rei puta:q3 sit furtiua:q3 tũc nõ põt per se vsucapere non
põt ẽt per seruũ nec per aliũ.l.labeo.§.i.z ibi gl.declarat.j.ti.
j.de quo tex.gl.opponit z se remittit. ¶Scõo no.in ver.forũ
8 aũt.† q̃ ea que sunt deputata quo ad vsum publicum munici
pũ,nõ possidẽtur ab vniuersitate.sed vnusquisq; iure facultа
tis vtitur.facit.l.ij.§.loca cũ publica.§.viã publicã.ff.ne qd i
9 loco publico. ¶† Tertio no.ꝑm intellectũ gl.z Bar.z magis
cõiter approbatũ q̃ ꝑsona ficta z repzesentat,id est,vniuersi
tas põt possidere:co3 repzesentat ꝑsonas viuentiũ. Sec9 si
repzesentat mortuũ vbi est hereditas iacẽs q̃ repzesentat de
functum.l.mortuo.ff.de fideiu.z.l.hereditas.ia.ij.§.ti.j.q3 il
la nõ possidet.l.j.§.fi.scevola.ff.si qs test.lib.esse iuss.fue.Cõfir
mat Bar.q3 hereditas iacẽs cũ repsentet ꝑsonã defuncti nõ
põt hre vsumfr.l.vsufruct'.in pn.ff.de sti.ser.no.z l.hẽditas.
la.ij.in fi.§.ti.j.Et tñ vniuersitas vel ciuitas:q3 repsentat p
sonas viuentiũ bũ põt habere vsumfr.l.an vsufruct'.ff.ꝺ vsu
fr.z i l.si vsufructꝰ municipib'.ff.de vsufr.leg.Sed caue in
ẽtũ Bar.facit differẽtiã inter hẽditatẽ z vniuersitatẽ.q3 tex.
quẽ alle.Bar.in l.mortuo.ff.de fideiu.eq̃parat. Nã dt ibi for
malr tex.q̃ sicut hẽditas repsentat ꝑsonã defuncti ita municꝑ
pes curia z societas.Sed dic q̃ ibi dictio sicut, nõ facit oĩmo
dã similitudinẽ sicut ꝺt gl.in l.iulian9.ff.de her.inst.sed sicut
hereditas repsentat ꝑsonã defuncti:ita vniuersitas repsentat
ꝑsonã viuentiũ. Amplia istũ tex.tenẽdo cõem itellectũ vt iste
ter.ꝓcedat siue sit collegiũ de iure ordinariũ siue ẽt ꝺfacto q3
hz ea q̃ sunt facti z p factũ deuenit ad ius.vñ possidet z possi
ꝺdo pscribit. Jta sing.ꝑliat Bal.in l.j.§.quib'.ff.q̃ cu.vni.
z circa vltimũ insistunt Mod.sen.hic.Extra gl.q̃rit Bart.
ad fi.si moriant oẽs de collegio an possessio vacet.z distiguit
inter collegiũ seculare z ecclesiasticũ per gl.no.in l.sicut.§.fi.
vbi ẽt Bar.ff.qđ cuiusq; vni.Idde vltra Bar.z alios gl.z do.
Abb.in c.ij.de post.ꝓcla.z late do.Ab.in d.c.cũ su9 electiõe
in pe.col.de elec.

Lex iij

1 ¶ Res corꝑorales q̃ tãgi z pedibus calcari possunt,ꝑprie
possidentur.

2 Duo instrumenta copulatiue requiruntur ad acqrendas possessionem.scilicet animus z corpus.

3 Per ingressum partis fundi acquiritur possessio totius.

4 Publicianã nõ datur nisi adepta possessiõe z tñ respectu eius q̃ accrescit per alluuionẽ post adeptam pos.

5 Jncorꝑalia nõ possidentur sed quasi possidentur.

6 Est dare pos.incorꝑalissimam.

7 An statutũ faciens mentionem de possessione habeat locũ in quasi pos.incorꝑalium q̃ imꝑprie possidentur.

8 Utilis actio est ex interꝑetatione extensiua,quam statuta nõ recipiunt.

9 Stipulatio q̃ est stricti iuris non trahitur ad eum qui non tenetur directo sed vtiliter.

10 Statutum cõcedens executionem paratã instrumento guarẽtigiato ita competit habenti vtilẽ actionẽ sicut habenti directam.z nu.16.

11 Jus vtile subꝛogatus loco directi.

12 Lex si quis in tantã C.vnde vi. hz locum in quasi possessione iurium incorꝑalium.z nu.18.

13 Dispositio hois nõ ita faciliter extẽdit sicut dispositio iuris.

14 Bonum est argu. ad pos. ad contractum ꝛ econtra.
15 Appel. quasi contractus non venit contractus.
17 Statutū cōcedēs creditori capturū psonalē debitoris contra regulas iuris pficiat in cessionario ly nō sit. ppie creditor.
19 Cū duo casus a l. antiqua p modū regule equiparātur dispositū in vno in eadē materia presumit dispositum in alio.
20 Statutum loquens in possessore an habeat locum in eo q dolo desijt possidere.
21 In acquirenda pos. exigitur animus acquirendi de nouo nec sufficit animus continuandi in possessione quesita.
22 Qui fecit positionē p possedit talem fundum p totum istū annum vsq; ad Calēdas februarij deinde solū. pbat per testes ō vltimis sex mensibus, dy succumbere. ꝛ nu. 23.
24 Contumax in rādendo positionibus habetur pro confesso.
25 Ex positione negata ly negans non possit se fundare poterit tamen ex dictis testiū super positione negata examinatorum.
27 Animus ratificandi actum iam gestum inducit mandatum ō nouo ad adeundum.
28 Actus agentium non operantur vltra eorum intentionem.
29 Sufficit quālibet parte corporis esse baptizata ly non sit baptizatum caput.
40 Per apprehensionem possessiōis vnius predij non acquiritur possessio aliorum predictorum etiam cōcurrente voluntate volendi acquirere possessionem.
31 Per apprehensionem possessionis vnius rei hereditarie non intelligitur apprehensa possessio aliorum.
32 Apprehensa pos. partis castri dicor cepisse pos. de oib⁹ edificijs in eo existentibus.
33 Apprehensa pos. domus dicor apprehendisse pos. oīm rerum in ea existentium.
34 Exercendo vnum actum iurisdictionis valente eo q mihi vēdidit castrū acquiro quasi pos. totius iurisdictionis, ꝛ nu. 37.
35 Quantū possessum tantū prescriptum ꝛ non plus.
36 Exercens aliqua iura episcopalia illa sola prescribit nec extenditur prescriptio ad alia similia.
38 Prescripta iurisdictione nō intelligit prescripta potestas coercendi sine qua non videtur posse exerceri.
39 Jurisdictio extenditur de psona ad psonā ly nō de spē ad speciē.
40 Quando quis hy fundatam intentionem suam de iure cōmuni tunc per exercitiū certi articuli probatur possessio vniuersalis iurisdictionis.

a ¶ Res corporales. Adō l. Sequat. ℌ. si via. in ti. pro primo.
b ¶ In statutis. adō Docto. i c. in nostrā iureiu. Card. Zab. i. c. dilect⁹. ō consue.

Possideri Corporalia ppie possidentur ꝛ aio ꝛ corpore possessio queritur. ꝛ p ingressum ptis acgrit possessio totius. h. d. Diuidit in tres partes. In pma ponit q̄ res ppie possideant. Scōo q quos actus. Tertio qualr. scōa ibi. ꝛ adiscimur. tertia ibi. p aut dixim⁹. ꝛ caue: q2 Bar. ꝛ cōiter doctores inepte faciūt. ℌ. in ℌ. incertā. cū tex. cōtinuatiue dicat. ꝛ em in certā ꝛ meli⁹ esset simul legere. ¶ Notabilis. ex hoc tex. q res corporales q̄ tāgi ꝛ pedib⁹ calcari pūt ppie possidēt. Ex q̄seq⁹ q incorporalia, vt sunt iura ꝛ seruitutes ppie possidēt, vt ℌ i gl. ij. vbi dicit. ¶ Scōo notabile. q duo instrā copulatiue regrunt ad acquirendā pos. s. corpus ꝛ animus, vt hic ꝛ l. quēad. cū similes. ¶ Tertio notabile. q p ingressum partis fundi acquirit possessio totius: amplia istū ter. vt pceat nō solū respectu partiū fundi q erāt tpe apprehensionis. sed ēt partiū q̄ postea p alluuionē accreuerūt. ita p istū tex. notabile. ꝛ Bar. in tract. tyberia. in verbo acgrit nobis. circa ptin. q2 qō adiectū est p alluuiones sicut pdior ager possidet ꝛ qs psumit in ea opinio. eē vt velit totū fundū possidere. l. si ex toto. in pri. ꝛ l. q in rerū. ℌ. pe. ff. de leg. j. ꝛ sequit Bal. in rub. ff. de re. di. in xij. col. ¶ Adde bi facere tex. i l. si ego. ℌ. ideo ait vero q tū p alluuionē. iūcta. l. cū spōsus. ℌ. fi. ff. de pub. vbi publiciana nō dat nisi adepta possessione. ꝛ tū datur respectu ei⁹ q accessit p alluuionē post adepta possessionē. facit: q2 alluuio sequtur naturā fundi. l. ergo. ℌ. alluuio. ℌ. ti. j. Expeditis tex. Lapio gl. ij. verbo corporalia. q̄ diuide in duas ptes. put in effectu remouet duo principalia ꝛia. scōa ibi ītē nec corporalia oia. ¶ In ea. gl. ibi. l. sicuti. ℌ. aristo. Habes ex ista pma parte gl. q incorporalia nō possidēt ppie: ly quasi possident idē ōt gl. in l. seruus. ℌ. incorporales. ℌ. ti. j. Bal. in l. j. in ij. col. C. p quas pso. no. acq. Et adde gl. no. in l. regulariter. ff. de pet. her. q̄ addit q ēt est possessio magis impropria vltra incorporalia. Ītē ꝛ impropriissima alibi ōt magistraliter Bal. in l. ij. in viij. col. C. de sert. ꝛ aqua. q̄ quasi possessio incorporaliū iberet reb⁹ corporalib⁹ sicut accidēs seu qualitas inheret subiecto vt sunt seruitutes. ¶ Quedā est possessio incorporalissima q̄ nō coheret reb⁹ corporalib⁹ sed ghalsdā dationib⁹ vel factis. vt si ecclie debet cēsus vl aliqd annuū in signū subiectiōis. ꝛ ista possessio incorporalissima stat poti⁹ i abstracto q̄ pcreto. Et hy plurimū iuris ma

7 gis q̄ aliqua possessio ꝛ q2 nō est in reb⁹ corporeis fundata ly extra corpora. ¶ Juxta gl. nostrā opportune q̄ if an statutū faciēs mentionē de possessiōe hy locū in quasi possessione incorporaliū q̄ impropriē possident. Est pulcher ꝛ subtilis passus ꝛ valde necessari⁹ in q̄ do. Ant. de bu. in repe. c. fi. in ij. col. de cau. pos. ꝛ pp. ii. tenuit q̄ si statutū facit mentionē ō possessiōe intelligat de ppria sic corporaliū not aūt incorporaliū q̄ impropriē dicuntur possideri, vt hac gl. ꝛ iurib⁹ in ea allegatis. ꝛ sequit simplr. d. Alex. hic in j. no. q plus nō ēt. ¶ Adde q̄ p ista opi. d. Ang. Are. in rub. ff. e. in pe. col. adducit doct. Bal. in l. qua actiōe. pinde. ff. ad l. aquil. p illū tex. q̄ vbi cō petit vtilis actio nō vendicat sibi locū statutū: q2 vtilis est interpretatione extensiua, q̄ statuta nō recipiunt. l. curatoris cū gl. no. C. de neg. gest. Sed p quasi possessione, ꝛ sic pro in re incorporali cōpetit ius vtile ꝛ nō directū. l. q̄ties. scōa. ff. de ser. vbi tex. ōt q cōpetit quasi interdictū. ꝛ Bart. in l. j. in pri. ff. vti pos. ꝛ sic videt q̄ statutum loquens de possessione vel de possessore intelligat de eo q hy ius directū. p possessione ꝛ nō vtile. tū q2 Bal. ibi log tur ex esse in statuto penali, put ēt loquit ille tex. p quē Bal. no. Jdeo illa regula fm Aret. g̃naliter pbat in l. ij. ℌ. illud. ꝛ ibi no. Bal. ff. rē pup. fal. fo. ¶ vbi stipulatio q̄ est stricti iuris nō trahitur ad eū q nō tenetur directe sed vtiliter ꝛia opi. q imo statutū loquens de possessiōe habeat locū ēt in quasi pos. incorporaliū ly Are. in d. rub. ℌ. e.

10 Motus in effectu triplici fundamento primo⁹ q2 statutū concedens executionē paratā instrō guarētigionato ita cōpetit habenti vtilem actionē sicut habenti directā fm Bar. in l. j. in pe. col. ff. de ac. ꝛ ob. per text. optimū in l. si procurator. pn. ff. de pcur. vbi si sit lata sn̄ia in fauorē procuratoris: tū dās hy executionē illius sn̄ie. Quis dns solū habeat iura vtilia. Sic

11 cundo ¶ q2 ius vtile subrogat loco directi. vnde sicut creditor ex forma statuti pōt facere capi psonaliter debitorē: ita pōt facere cessionarius, vt declarat Bal. in l. p diuersas. in q. C. man. vnde nedū in materia stricta, sed ēt in correctoria idem ius sortitur subrogatū sicut habēs ius directū. ꝛ ad hoc allegare. de q̄ facit magnū festū in ℌ. reliquū. in ver. vnde pseq̄s in aut. de here. ab intest. coll. ix. vbi in materia correctoria filij fratris q subrogat loco fratris ita excludit fratrē psanguineū sicut excludit frater. ¶ Tertio adducit q̄ in specie vult gl. ord. ꝛ approbata. in l. si quis. in tantā. C. vnde vi que ly q̄ de la lex penalis ꝛ odiosa loquēs in possione hy locū in quasi possessiōe. iurū i corporaliū. Et ad tex. in. d. l. ij. ℌ. illud. ꝛ ibi

13 no. Bar. ff. rē pup. fal. fo. ¶ Rādet Are. q̄ loquit in dispositiōe hoīs q̄ non ita facilit attenditur sicut dispositio iuris. c. susceptum. de rescri. in. vt. c. cum istis. de prēben. in vi. per q̄ ita declarat Jo. d Imol. in. l. si vero. ℌ. de viro. in. ij. arti. pn. fol. ma. Adde q̄ ita ēt p sulēdo tenuit Are. in consi. xxx. q̄ incipit. viso themate ꝛ cōsultatione ad me transm. ista. in antepe. col. Ītē adde Bal. in terminis idē tenentē ꝛ nuro q̄ eum nō viderit nec ipse Are. nec do. Alexand. hic. ita Bal. in. c. ly cum in fi. de proba. vbi ly q̄ si statutū dicat q̄ si quis ingrediat in possessionē vel si qs occupauerit possessionē vel duxerit exercitium in possessionem tale statutum trahat ēt ad quasi possessionē per tex. in. l. sed ꝛ si possessori. ℌ. ly ꝛ si rerū. ff. de iurisdi. vbi dicit esse tex. no. ꝛ vtilem de hoc mod. Senen. distinguit ꝛ forte nō male q̄ aut in quasi possessione militat eadē rō in possessione ꝛ tunc statutū loquens de possessione hy locum in quasi possessione propter identitatē rationis: al⁹ secus, vt hic per eos. quid tenendum in hoc vtili ꝛ quotidiano passu. tenet opinio. do. Ant. de Butr. ꝛ do. Aler. cū in statutis verba debeāt proprie intelligi, nec statuta sint trahēda ad casum improprium. l. j. ℌ. si is qui nauem cū vulgaribus. ff. ō exer. Lo. quid astringende. in princip. de verbo. obli. cōfirmatur p tex. in. l. fi. in prin. cū gl. ff. de dona. vbi dispositū in traditiōe non

14 verificatur in cessione iurium que est quasi traditio. ¶ Tertio ad idē bene facit: q2 bonū est argumentū de possessione ad ly actus ꝛ econtra. l. Quis saltus. ℌ. eo. sed statutū loquēs de ly actus non hy locum in quasi contractu puta in aditione hereditatis que est impropriē contractus. l. apud Juli. ℌ. fi. ꝛ in termi. Bartol. ff. qui. ex cau. in poss. ea. quia statuta debent intelligi in proprio significatu: vt dixi: ly adire non est proprie habere, ly quasi habere, vt ibi est tex. ꝛ in. ℌ. heres institu. de obli. que ex quali contra Idem tenent Bal. Ang. Imo. Rapha. Cal. do. Aler. in. l. mutuum. ℌ. j. ff. de acquir. here. do. Abb. in. c. ex fronte. in primo. no. de appel. late Ang. de Are. in. d. ij. here. quoque. ꝛ ista vr magis cōis opi. quicquid tenuerit idē Bar. in. d. l. mutū. in pri. ergo idem dicemus in proposito in possessione quod statutū loquens de possessione non habeat locum in quasi possessiōe. ꝛ appellatione Jctus hō venit quasi practicus nihi largissime est gl. i. c. fi. in gl. ij. ꝛ ibi. d. Abb. de fo. co.

Dicit

15 Sicut nec eꝫ appellatione quasi Jctus nō venit Jctus vt est gl. solen. in c. decet domum. in verbo. pcessu. de immu. eccl. in vj. tenēdo ista partem nō obstāt dicta prima fundamēta are. qz loquunt in diuersis terminis. ibi enim cessionarius est loco directi. z nepos loco fratris. Sed habēs quasi possessionez inco2poraliū nō est pp2ie loco habentis possessionē p2opie. ¶ Ite rndendo ⁊ in spē. Nō ob. p2imū fundamētū Are. q qñ ex iusta statuti instra guarētigionata habēt executionē pa tā, verificant in habēte vtile sicut directā. ſm Bal. in d. l. in pe. col. ff. de ac. z ob. Bal. in l. ex legato. in fi. C. de leg. Rndet clare q ex hoc statutā disponit q instra guarētigionata habēt executionē paratā. Certe ita dz instrim guarētigionatū illud cui⁹ respectu cōpetit vtilis sicut illō cui⁹ respectu ꝓpetit directa. Nimirū si in vtroq; verificāt tale statutū: qz vtrūq; dz pp2ie instrim. l. j. ff. de fi. instr. z l. notionē. §. instrumētoꝝ. ff. ō ver. si. Sec⁹ est in qōne nostra: qz alia est possessio vera co2po 16 ralis. alia quasi possessio q̄ cadit in co2poralib⁹. Nō ob. ſm q statutū cedēs credito2i capturā p̄sonalē debitoris ꝫ regulas iuris verificat in cessionario lz nō sit pp2ie creditor. ſm Bal. in d. l. p diuersas. in x. q. C. mā. Rndet q rō est vt ipse dī. qz loco eius subrogat z subrogatū sapit naturā ei⁹ cui⁹ loco subrogat, sec⁹ est in q. ista vbi quasi possessio inco2poralū nō subrogat i locū vere possessiōis lz d p se stat z principlr. † Non 18 ob. gl. in d. l. si qs in tantā. q̄ videt magis ad ꝓpositū qz Bar. ibi in iij. col. dī q illa gl. p̄cedit in iurib⁹ ꝑpter q̄ possidetur res in qua habet illud ius, vt in vsufructuario, emphyteuta. z similib⁹ q possident fundū in quo habent ista iura: tunc q inualescit bene incidit in penā. d. l. si quis in tantā. Sec⁹ est in iurib⁹ inco2poralib⁹ ꝑpter que nō possidet res in qua habet illud ius. Sed dz habere quasi possessionem illius iuris: z tunc qz vere nō possidet nō hz locū cōditio ex illa constitutiōe. d. l. si quis in tantā. Vel scdo rñde intelligendo illā gl. q dī et ḡnaliter p̄cedāt q cā tex. in l. pe. ff. de ser. dicat p quasi possessione inco2poralū essent pdita interdicta quasi possessoria z sic in rebus possessoꝝ hō eqparat possessionē z quasi possessionē nimirū si remediū. d. l. si quis in tantā. loquens in possessione hz tunc locū in quasi possessione vigoze dicte eqparatiōis: † Qz 19 q̄ duo casus a lege antiqua p modū regule equiparantur dispositum in vno in eadē materia ꝓsumit dispositū in alio. gl. in l. q vero ℥. ff. de leg. z glo. in l. si quis seruo alieno suaserit. in fi. C. de fur. Et ita dcclarat Jo. an. in c. fi. de cōsue. d. Alex. in l. postulāte. in p̄in. ff. ad treb. sec⁹ si statutū in alia materia faceret mētionē de possessiōe tūc nō haberet locū in quasi possessiōe. ¶ An aūt † statutū loquēs in possessoꝝ habeat locū in 20 eo q dolo desijt possidere z sic q fingit possessoꝝ ponit Jo. an. in regu. possessor. in mercū. de reg. iu. in vj. z ita habes plene vt arbitror expeditū istū articulū. ¶ Capio gl. in verbo alo, q̄ dividē tres partes. In prima remouet vnū ꝫ iū. In ij. ponit sex fallētias ad tex. z hic remouet illa ser 21 ta vno mō. z post ea rndet alio mō. In iij. z vlti. formal no. q. ij. ibi, sed in casib⁹ ij. z vl. est ibi, sed quid si intrani. ¶ In ea. gl. ad fi. Ista vlt. partē gl. Bar. z doc. reputāt valde sing. z notāda si est vera. vñ no. sing. ex ista gl. ad intellectū totī⁹ tituli q in acqrenda possessiōe exigit anim⁹ acquirendi de nouo. nec sufficit animus 22 p̄tinuādi in possessiōe tā q̄sita q̄ nō erat. ¶ † Ex ista glo. infert. Bar. ad practicā qđ si facto positionē q possedi tale fundum p totū istū annū vsq; ad Caledas Februarij deinde p testes p bo solū de vltimis sex mēsib⁹: debeo succumbere: qz pbo solū animū p̄tinuandi z nō acquisitionē possessiōis. Sed aduerte q ista illatio Bar. nō videtur de iure posse ꝓcedere ſm Are. hic. z ante eum Raph. cu. hic: qz aut aduersarius cōfessus est talem positionē: z tunc cum ex cōfessiōe partis plena resultet pbatio superfluū est, pbare possessionē p testes. c. ij. de pba. ſ. in anti. Aut negauit: z tūc expositiōe negata nō pōt se iuuare 23 † p regulā ex eo nō dz qs. de reg. iur. in vj. Et ita tz Bar. in l. post legatū. in p̄in. in pe. z vl. co. ſ. de his qui. vt indig. z in l. nō vtiq; j. de exce. z l. naturaliter. §. nihil cōe. in ij. op. ſ. e. Et sic nō pōt dicere q in dictis sex mēsib⁹ vltimis de quib⁹ deponunt testes cōtinuauit possessionē, z annuus ad cōtinuādū nō inducit acquisitionē de nouo. z sic p̄cipiū acquisitiōis nō ꝓbatur per testes z sic nō videt illatio Bar. aliquo casu ꝓcedere. Huic difficultati rndet Are. alij nihil tāgūt. doct. Bar. posset habere locū qñ nō fuisset respōsum positionib⁹ p partē, z sic nō diceret affirmasse nec negasse. Sed certe ista rātio ni- 24 hil vz; qz cōtumax † in rndendo positionib⁹ habet ꝓ confesso sic nō rndendo intelligeret cōfiteri positionē. ca. ij. de cōfes. in vj. Bal. in l. vnī. in xvj. col. de cōfes. facit l. de etate. §. q tacuit. de interro. act. vbi interpretatio fit ſ nō respōdentem. Est bñ verū q ille qui facit positiōes dz iurare q ei edat eas esse veras alias nō dz eis rnderi, nec tunc nō respōdens haberetur

ꝓ cōfesso. gl. est solennis in l. vnī. in gl. mag. ad fi. C. de cōfes. q̄ gl. ad hoc reputat singulare Bal. in c. ptractādis. de iurisdi. Alex. in cōsi. cl. quinti vol. inci. repetitus in cā matrimonialī. in j. col. ¶ Sed ego † nō sic intēdo saluare Bar. quia esset nimia diuinatio z restrictio ad illationē Bar. Cū ego rñ deo formaliter z vere q lz ex positiōe negata nō posset negās se fundare: tñ pōt principaliter se fundare ex dictis testiū i ceptoꝝ sup positione negata. Jta egregie limitat Ang. in p̄si. cliij. inci. in q. vertente inter dñm Michelettū. quē refert z simplr sequit do. Alex. in cōsi. lxxxiij. v. vo. inci. viso pūcto qōnis pmisse. z ante eos idem tz Bar. in d. l. post legatū. in p̄i. ē vl. col. in ver. ḡro. ego negaui positionē tuā. Et sic poterit dicere testes tui tm̄ deponut de sex vltimis mensib⁹. Ergo pbāt solā cōtinuatione possessiōis. Ergo nō sufficit ad acquirendū possessionē ergo debes succūbere cū nō, pbaueris ō initio pos 25 sessiōis. Isto mō bñ defendit illatio Bar. ¶ † Ista gl. reprobāt Bar. Ang. Jmo. z oēs. Do. hic Bar. in l. gerit. in pe. co. ſ. de acq. her. Bar. Ang z Jmo. in l. sequit. §. ide labeo. z. §. de illo. p illos ter. j. ti. j. Bal. in q. p cū disputata q incipit accusatus de vi turbatiua. in vj. co. Jmo. in l. q fundū. in pn. j. p empto2e. Adde Bar. q a nemine allegat in cōsi. ccvj. ici. inter pcuratoꝛē dñe Bernardine vbi Bar. ōt q null⁹ reprehendit ita gl. sed qō ipse sol⁹ cā reprobat. z tz ꝫ iū. Idē tz Rap. cu. i l. clā possidere. §. q ad nūdinas. ad fi. j. e. d. Alex. in pl. cxlvj. v. vo. inci. in cā z ite vertēte inter nobile Raph. in ij. co. Idez subtiliter tz Are. in l. j. in pe. co. de ser. fugi. Ista ē magis cōis opi. z eā teneas. Et vltra tria fundamēta Bart. p ista pte bñ facit tex. in l. si qs duas. §. si in venditiōe. als est. l. als est. §. vbi ōt gl. §. cōia p̄e. vbi fuit excepta seruit⁹ tanq̄ ꝓstituta. Certe si nō erat acqsita operat acqlitionē de nouo z tñ illa exceptuatio fuit facta ad ꝓseruādā seruitutā tāq̄ ꝓstitutā z illō ter. 27 ad hoc no. Ang. ℥ ista gl. Scō † facit optim⁹ tex. i. l. si qs mihi bona. §. sed qd si mādauit. in ver. aut qd si petitā. z ibi Jmol. Pau. de ca. d. Alex. z Are. ad hoc no. illū tex. §. de acq. her. z dicūt esse optimū ad hoc q anim⁹ ratificādi actū iā gestū inducit mādatū de nouo ad adeundū. z illū tex. ad hoc reputat mirabilē z Ang. Are. in l. legata inutiliter. in pn. §. de leg. j. q ratificatio facta de bo. pos. petita inducit nouū mādatū ad adeundū. ¶ Tertio ad idē facit tex. in l. Julia. §. q satisf. co. vbi mādatū ad agendū de nouo operat ꝓfirmationē ei⁹ qđ antea factū erat. ¶ Cōtraria opi. z hic cū gl. tenēt Jac. de are. Ray. 28 de fo. z Alb. de ros. hic moti: † qz act⁹ agentiū nō operant vltra eoꝝ intentionē. l. nō oīs. in p̄in. §. si cer. pe. z l. obligationū substātia. §. ti. j. de act. z obl. ℥ iste nō agebat acquirere ō nouo sed cōtinuare possessionē iā q̄sitā: ergo nō dz opari vltra ius intentionē. ℥ ad hoc respōde dupliciter. Primo q act⁹ agentium nō debent operari vltra eoꝝ intentionem est verum p̄mittiua vel secundaria. ita limitat Bal. in l. si absentis. in ij. op. per illū tex. C. si cert. pet. Sed hic quāuis deficeret p̄mittiua voluntas nō desinit secūdaria, put in d. l. j. §. si absentis. Scōo respōde ex secundo fundamēto Bar. ad acquirēdū possessionē sufficit qō qs velit possideri z tenere. nō autē requiritur qō de nouo velit acquirere vt hoc tex. z l. j. §. adipiscimur. §. eo. ista voluntas est in casu nostro vt declarat Bar. ¶ Scōo mouentur per tex. in l. ij. §. subtilius. ō. de cond. ob cau. vbi si trado tibi rem meam velut tuā non acquiritur tibi dominium: ecce qualiter ibi tu recipis rem animo cōtinuādi dominium iam acquisitum z tamen ille animus nō operat ac quisitionē de nouo. Cōfirmat vltra eos q facili⁹ acquiritur dominium q̄ possessio. l. j. §. item acquirimus. vbi dixi. ē. si ergo ibi ex animo continuādi nō acquiritur dominiū de nouo multominus in ꝓposito nostro ex alio cōtinuādi possessionē acquirit possessio de nouo. Sed respōde q ibi ideo est qz tradēs nō intendebat trāsferre, vnde succedit regu. l. id qđ nostrū. ſ. de reg. iu. vnde nimirū si ibi nō attenditur anim⁹ recipientis, sed hic intra possessionē rei vacātis ideo lz intret animo continuādi iām quelitam cum non sit acquisita acquirit de nouo. ¶ Tertio p ista parte multū facit tex. in l. si qui putat. z l. sequenti. z qō ibi vult gl. §. de acq. her. vbi qui est heres voluntarius z credit se esse suum z necessarium iste se immiscendo nō acquirit hereditatē. Nō est ſm Bar. to. ibi qz animus suus fuit cōtinuare iam quelitā hereditatē. z sic fuit animus ad cōtinuandum z appropriandum nō autem ad querendū. ergo nō dz operari acquisitioni de nouo. z ille tex. fortiter vrget propt. gl. nostre ſm Lu. ro. z Aret. hic nec ipsi aliter respondent. Tu omissa responsione do. Allerā. ibidem respōde quod ideo ibi est quia in additione hereditatis requiritur qō quis intelligat causam sue additionis alias vitiatur additio. l. quod si dubitet. z l. sed z si de sua. z l. is qui putat. §. d. acq. her. z l. q. diu. C. qui admi. ideo additio hereditatis facta p filiū que nō valet

in vim additiōis nō vr̄ et in vim immixtiōis, nec eī q̄ ignorat cām sue immixtionis lz̄ sic teneas opi. Bar. z magis cōem ꝫ gl. lz̄ ad iura q̄ alle. Bart. posset dupl̄r rūderi. Primo q̄ in illis legib⁹ res habuit aliquod initiū lz̄ invalidū aut invalidatum vñ nō ꝺr̄ino falsum q̄ primo ꝺr̄ium aliquod habuit veritatis. l. cū ñstius. §. heres. s. de leg. j. Sed̄o potes dicere q̄ illa iura Bar. loquuntur q̄n credo possidere per seruum q tradidit mihi dño, sed aliquo respectu ago acgrere de nouo, put et dicunt Ald. Benen. hic, nā prius possidebā corpore serui naturalr, vnde recipiendo rē a seruo volo incipere possidere naturalr corpore meo. z ñc hoc respectu habuit animū acquirēdi de nouo nō simplr cōtinuādi, put in q̄. gl. ¶ Sapio glo. in verbo quamlibet quā diuide in tres partes. Jn prima opponit z duplr soluit. Jn secūa colligit ex text. arg. ad q. Jn tertia ḡrit z no. rūdet secūa est ibi. Jtē est hic ar. tertia z vltima ē ibi.

29 Jtē quid si ingrediatur. ¶ In ea. gl. ibi. Item † est hic ar. q p
2 parte baptizatus, ꝫhāc opi. approbāt cōiter cano. in c. debitum. de baptis. q sufficit qualibet partē corporis esse baptizatā lz̄ nō sit baptizatum caput, z est gl. de conse. di. iij. in capite. ad fi. z de peni. dist. j. in c. vulgaris. facit q baptismus fit respectu anime q̄ ꝺr̄ tota in toto z tota in qualibet eius parte ſm Bar. in l. stipulatiōes nō diuiduntur. in p̄n. in ij. ff. de verb. ob. z in l. si cui. §. de ser. tit. generali. ¶ † In ea. gl. ad fi. habes q p apprehensionē possessionis vnius predij nō acquiro possessionē aliorū predioꝝ et concurrente voluntate volendi acquirere possessionē aliorū facit. l. j. §. veteres. cum gl. §. eo. z l. predia. j. eo. vbi apprehensa possessione vnius serui nō intelligitur apprehensa possessio aliorū, quāuis vno tit. simul debitorū. ad idem facit quod lz̄ ꝺpe. in tit. de primo z secundo decreto. §. iam de effectu. in p̄n. vbi reprehendit nūcios z executores iudiciales quib⁹ data est licentia vt in possessionē plurū feudorum inducāt z inducunt in vnum non ēt in alios facta missio quantūcunq; animus nunc̄ z patris fuerit apprehendere possessionem oīm rer. ita et lz̄ Bal. in l. ij. in ix. col. in ver. super tertio. C. de ser. z aqua. Ange. in l. lz̄. C.

a ¶ Ꝓ parte baptizat⁹. ad de Bar. i l. q certarū. ff. ō post. her. Jnsti. Brech. īc. nouissime. ō cōse. di. v. Et S. Th. i iij. sen. dis. iij. q. j. arg. iij.

21 eo. ꝺ. Alex. hic. † Amplia istā cōclusionē gl. vt p̄cedat nō solū qñ sunt plures res distincte z seperate, vt tunc p apprehensionem vnius rei vel vnius p̄dī nō acquirat possessio aliarū rerum, put p̄dicte loquitur ista gl. Sed et si ille plures res continerentur sub vniuersitate iuris puta hereditatis. tunc apprehensione possessionis vnius rei hereditarie nō dicor apprehēdisse possessionē aliarū rerū hereditariū, lz̄ oēs cōtineātur sub vniuersali noīe hereditatis. lz̄ restituta vna re hereditaria si deicōmissario vniuersali intelligatur restitutū totum ius hereditariū gl. in l. restituta. in p̄n. §. ad Treb. Bar. hic idem And. de Jser. in c. j. in p̄n. in iij. co. in ti. quid si inuestitura.

32 Secus † si esset vniuersitas rei puta vna res plures sub se con
b tinēs: puta castrū ꝺr̄: q̄ capiēdo possessionē partis castri dicor capere possessionē ō oibus edificijs ieo existētibus ſm Bar. hic p l. Laius. §. j. §. de lega. ij. z l. pdiꝰ. §. Titio. z §. seq. §. de leg. iij. q̄ iura parū vident facere cū loquant respectu dñij, cñ sit bonū argumentū de dñis ad possessionē. cū facilius acgratur dñū q̄ possessio. l. j. §. atē acgrim⁹. vbi dixi. §. e. Tū p conclusione Bar. adde q† sūr apprehendendo possessionē dom⁹ videor apprehendisse possessionē oīm rerū in ea existentiū. l.
33 si ego. §. dotis. in ver. quid em̄ interest. §. de iure do. Nā q possidet p tinēs censet possidere cōtentū ſm Bal. in l. de bis. C. de fur. Lz̄ ita sit istud vltimū videat fortiter stringere tex. in l. qui vniuersas. i p̄n. j. e. vbi possidēs vniuersas edes nō ꝺr̄ possidere singulas res in edibus existētes. Nisi rūdeas ſm Ang. ibi nō possidet singulariter: sed bene in cōcreto. z refert z se-

b ¶ Castrū. ad de Bal. i. c. j. de p̄tro. Jnuest. i vsi. feu. doct. in. c. lz̄ cām. de p̄ꝰ bario.

34 quit. ꝺ. Alex. hic in vl. col. ¶ † Sup̄adicta p̄cedūt in rebus corporalib⁹. in iurib⁹ vero incorporalib⁹ puta i iurisdictiōe tunc exercēdo vnū actū iurisdictionalē volēte eo qui mihi vendit castrū z qui est in quasi possessiōis iurisdictiōe acquirit mihi quasi possessio totꝰ iurisdictiōis. Ita signāter tz Bar. hic ar. l. si stillicidiū. §. fi. s. quēad. ser. amit. iuncta reg. l. pe. s. de ser. vbi ꝺr̄ q̄ in iuribus incorporalib⁹ scientia z patientia aduersarū habet p traditiōe z causat quasi possessionē p q̄ inducitur p̄scriptio i istis iurib⁹ i corporalib⁹. l. j. z ij. vbi gl. Bar. z doc. C. de ser. z aqua. alias aūt ꝫ voluntatē habentis iurisdictionē si aliquis vellet occupare vt inquit Bar. z sic vellet p̄scribere Bar. de hoc se remittit. vt hic p eum. Tu dic quod
35 qui † est vsus vna specie iurisdictionis nō acquirit iurisdictionē in alijs: q̄ regula est q̄ tū possessum tū p̄scriptū z nō plus. l. j. §. si quis hoc interdicto. cū glo. no. j. de iti. actuq; ꝓua. p q̄ gl. Bar. ibi ita no. determinat ōt q̄ ille ter. cū gl. semp est te
36 nendus mēti z q̄ nunc̄ obliuiscaris. † Adde facere text. in c. auditis. z in c. cū olim. vbi ꝺ. Ab. in vl. no. ad hoc no. de p̄scr. vbi p̄batur q̄ exercens aliqua iura episcopalia illa sola p̄scribit nec extendit p̄scriptio ad alia et similia. ad idē text. c. fi. in fi. de offi. arch. z in c. q̄ trāsl. ne. z ibi ꝺ. Ab. i vl. no. ad hoc no. de offi. leg. z in c. cū tua. z ibi ꝺ. Ab. in vl. z ij. not. ad hoc no. de decimis. Facit et: q̄ p̄scriptio iurisdictionis strictissimi iuris z nō extenditur ad non possessa vsi atima di-
37 cā. † Si autē nullus esset in quasi possessione vniuersalis iurisdictiōis. z sic iurisdictio esset vacās: tunc bene no. q̄ exercēdo vnū actū iurisdictionalē acquirēdi vniuersalē iurisdictionis p̄scribit ius vniuersale illi⁹ iurisdictiōis vacātis. Ita clare tenet Jnn. in c. dilecto. de offi. arch. p text. in c. i. de reli. ꝺo. vbi etiā Jnn. idem tz ꝺo. Ab. in c. cū inter. in iij. col. in vers. quartoꝰ vltimo casu. de re iu. z in c. cū olim. in ij. colum. vl. no de p̄scr. z in cons. lxx. ij. vol. inci. casus talis est quidā clericus noīe clesie. ꝺ. Alex. in consi. lxviij. ij. vol. inci. viso z bene discusso p cessū. in pe. col. ad fi. vbi ad hoc alle. Jo. And. in c. auditis. de p̄scr. Ꝺo. bene ista cōclusionē q̄ lz̄ in practica videat tenēda ꝓpter authoritatē p̄dictorū ꝺoc. z neminē ꝺicentē inuentō. Cū ego ꝺubito p regulā q̄ ꝺixi: q̄ tm̄ p̄scriptū quantū possessum z nō plus. ꝺ. l. j. §. si qs hoc interdicto cū gl. z ibi Bar. j. de iti. act. pri. q̄ regula militat et isto casu. Jtē p̄scriptiōes restringuntur ad actus p quos exercent z ꝓpios facti terminos nō excedūt ſz Bal. no. in l. fi. in pe. col. in p̄n. C. cōmunia iud. Jtē p̄scriptio iurisdictiōis est iuris strictissimi: et nō
38 extendit ad nō possessa vnde p̄scripta† iurisdictiōe nō intelligitur p̄scripta ptās coercēdi sine qua non vr̄ posse exercere vt est tex. no. in c. cū cōtingat. de fo. cōpe. z ibi ꝺo. Ab. z clarē ꝺo. Lar. ad hoc no. Lar. z Jmo. in c. pastoralis. in p̄n. de ꝺele. ꝺo. Alex. in l. ij. in ij. col. de iuris. om. in lz̄ alias iurisdictio sine coertiōe videat quasi frustratoria. l. fi. §. de offi. eius cui ma. est iurisc. et literis. de of. dele. ¶ Ex p̄dictis oīb⁹ fac regulā q̄ in iurisdictiōe p̄scribēda q̄tū possessum tantū p̄scriptū z nō plꝰ. Limita p̄mo nisi quis exerceat vnū actū iurisdictionalē volente eo qui vendidit castrū z qui est in possessione vel quasi iurisdictiōis vniuersalis ſm Bar. hic. Secō limita nisi iurisdictio esset vacās z quis exerceat vnū iurisdictiōis animo totā acquirēdi, vt. s. diri. ¶ † Tertio no. limita
39 q̄ lz̄ p̄scriptio iurisdictiōis nō extendat de vna spē ad aliā speciem: tamē bene extendit de p̄sona ad p̄sonā in bis terminis. Unde qui p̄scripsit iurisdictio. in aliq̄ territorio possit eā exercere et in aduersañ forēses ibi delinq̄tes lz̄ quo ad eos nunq̄ fuerit in possessiōe. ita no. Bal. in l. si qs diuturno. in. co. p illū tex. s. si ser. vē. Jdē no. tenet Bald. in addi. Spec. in ti. ō iurisdi. om. iudi. circa fi. in ver. ātepe. Ubi tenet q̄ p̄scribit iurisdictionē in incolas vr̄ etiā p̄scripsisse in forenses q̄ ibi deliquerūt: q̄ ista p̄scriptio causat ius reale. q̄ ꝫ quilibet reddit. l. fi. C. vbi z apud quos. Et q̄ iurisdictione p̄scripta intelligit et p̄scriptū ius cui iurisdictio inheret. d. l. fi. C. vbi z apō q̄s. Ald hoc et aliegat. c. fi. ō fo. cōp. ¶ Quā-
40 to aduerte † q̄ quando quis habet fundatam intentionem de iure communi tunc per exercitiū certi articuli p̄obatur possessio vniuersalis iurisdictionis. Ita signāter tenet do. Bal. post Jnn. in. c. j. de reli. ꝺo. p illū tex. quē ad hoc reputat singularē inferens ad aliquas nota. decisiones de quibus hic p eum. Nota. p̄dicta: q̄ non inuenies alibi istam vtilē materiam ita collectam nec ita declaratā. Et p ista habes vtiliter vt puto, expeditum istud p̄incipium.

1 ✠ Incertitudo quādo vitiat acquisitionem possessiōis: et quid incertitudo sit.

2 Si emptor qui emit centū tabulas in p̄dio Titij in parte q̄ elegerit antequā eligat si agat rei vendi. an obtinebit.

3 Quota non p̄stituitur certa per nomina numeralia puta. x. vel viginti.

4 Equitas non semper contradicit rigori.

5 Si incertitudo non causatur ex persona nec ex facto libellantis, admittitur petitio incerta.

6 An p̄ocedat libell⁹ peto illud q̄ Titius possidet in tali villa.

7 An p̄ocedat libell⁹ peto quicq̄d Titius possidet in tali villa.

8 Que dicat fallētia accidentis.

9 Incerta pars ratione loci z quote non potest possideri.

10 Filius p sua legitima nō soluta p̄oprijs authoritate occupās bona nulli⁹ partis pos. acquirit: q̄ sua legitima est incerta ratione loci: quia p̄o indiuiso.

11 Si vendo quicq̄d iuris habeo in tali fundo z constituā me nomine tuo possidere non transfertur possessio.

12 Si comes cōcessit cuidā ecclesie quicquid iuris habes in tali loco, hec concessio est inutilis z nihil operatur.

13 Usurarius z vsufructuari⁹ an quilibet p̄o parte possideat.

14 Incertitudo quādo est rōne loci z quote simul, impedit acquisitionem pos. hec regula fallit septem modis.

15 Quando possess. transfertur ex dispositione legis vel statu non

obstat incertitudo.

16 Per constitutum generale trãsfertur pos. omnium bonorum etiam futurorum.

17 Licet apprehensio pos. incerta non valeat: tñ valet venditio de omni iure quod habeo in tali loco.

Incertam partem. Incerta res ꝛ one loquitur non possideri. b. d. C. Bar. ꝛ Pio gl. prima in verbo. Titius & diuide in tres partes. In prima declarat tex. ꝛ allegat duos tex. concordantes. In secũda op. ꝛ soluit. In tertia iuxta illã op. ꝛ it se cunda est ibi, sed opponit pars incerta. tertia ꝛ vlt. est ibi, illo quæritur. C In prima parte gloss. restringit textus. quando Titius scit erat incert⁹. ꝛ sic gl. vult duo vnã expresse aliud tacite Bar. Pio gl. vult expresse & iste text. restrigat qñ titi⁹ scit erat incertus. Illud reprobat Pau. de ca. in vna lec. viua rone: q̃ si Titius erat incert⁹ quo poterat possidere p hũc text. si ergo possidebat vt ôt ter. ergo ñ erat incert⁹. do. Ale. ꝛ are. defendit istã gl. ab hac impugnatione. Pau. de ca. qñ Titio ignorãti possessio fuisset acquisita p aliũ puta p filiũ vel seruum ex peculiari vel p procuratorẽ q̃ aegrit possessionẽ dño ignorãti. l. j. C. e. ꝛ l. j. C. p quas pl. nob. acquir. tunc Titius possidet, licet ignoret ꝙtum. Sed caue put ẽt dicunt Do. Sene. hic, qõ tũc Titius possidet animo ꝛ corpore illorũ q̃ bene certi sunt. ꝛ sic ibi est certitudo pstãtio ministeriũ. §. saltus. j. ea. l. Prætera vltra eos i isto tex. ego volo possidere quicqd Titi⁹ possideat. ꝛ sic refero me ad possessionẽ q̃ Titius hz: sed ex q̃ Titi⁹ ignorat se possidere: ergo ꝛ mea ôz incerta dato q̃ filius ꝛ seruus vel procurator p quos possidet sint certi. Szno refero me ad eorũ possessionẽ. Scõ q̃ vult ista glo. tacita a Pio est qñ Titi⁹ fuisset ipse cert⁹ q̃tũ possideret tũc ñ procederet iste text. q̃ tũc possem acquirere possessionẽ eius q̃ Titi⁹ possidet, ex q̃ ipse est certus. Et hoc cõstat: q̃ tũc incertitudo declarat p relationẽ ad certũ ex psona authoris sui. Facit q̃ paria sunt vt qõ aliqd sit certũ p se vel p relationẽ ad aliud. l. aut ptor. §. j. j. de re iud. ꝛ l. institutio talis. §. de cõd. instit. ꝛ l. certu. §. si cert. pet. Et cũ ista cõclusione gl. tacita tenẽt Imo. ꝛ cõiter Mod. hic fuit tex. i l. si quis extraneꝰ. §. fi. ꝛ qõ ibi no. Bar. §. d acq. her. vbi, pbat q̃ qñ ille q̃ nescit ex qua parte sit institut⁹ heres hz hãc voluntatẽ q̃ velit acquirere q̃ ẽcũq; sit illa pars q̃ est si relicta in testõ talis incertitudo nõ impedit acquisitionẽ hereditatis: q̃ põt certificari p testũ ad qõ fit relatio. C † Szno inquãtũ ista gl. in ista prima parte allegat duos tex. p cõcordãti. l. in l. locus. j. e. illa videtur poti⁹ facere in fauorẽ. ꝛ Bar. op ponit de illa l. locus. ꝛ sic gl. allegat cã. p cõcordãti. ꝛ Bar. allegat. p Pio. Sed salua vtrũq; nãille tex. hz quatuor pres. ꝛ gl. voluit allegare in ij. parte. in ver. incerta aũt pars. vel voluit gl. allegare in vi. parte. ꝛ sic in ver. fi. ad id qõ dixerat gl. q̃ Titi⁹ similiter erat incert⁹. Nã ibi ôz in ver. fi. q̃ q ignorat nec̃ tradere nec̃ accipere id qõ incertũ est põt ꝛ sic loqtur qñ erat incertitudo ex parte tradẽtis ꝛ ex parte accipientis. ꝛ sic ex pte vtriusque. Szpostea ille tex. in scõa parte. in ver. ꝛ certa pars. p indiuiso põt possidere illa pars. obstat ad tex. nr̃m qz ibi erat ps icerta loci ꝛ tñ põt possidere ꝛ vsucapi. Szrñs q̃ iste tex. procedit qñ est incertitudo rõne loci ꝛ quote simul puta Titi⁹ vẽdit tibi quicqd possidet in tali villa, incertũ est p q̃ta parte possideat i illa villa ꝛ in quo loco in q̃b⁹ fundis tũc qz est oĩmoda incertitudo loci ꝛ quote illa impedit possessionẽ ꝛ vsucapionẽ. in istis terminis loquit. §. noster. sec⁹ qñ ẽ incertitudo rõne loci: sed est certa rõne quote: tũc põt possideri ꝛ vsucapi, ita loquit tex. in d. l. loc⁹. in ỹ. parte. vt qñ vẽdis mihi tertiã partẽ p indiuiso huius fundi. Nã quota est certa qz scio te possidere tertiã partẽ, sed est incertũ in quo loco isti⁹ fũdi cũ sit indiuisus. ꝛ in re indiuisa in quolibet minimo cespite terre habes tertiã partẽ. l. Menn⁹. §. duob⁹. s. de le. ij. Sitr̃ qñ est incertitudo rõne quote: sed certitudo rõne loci: tũc bene põt possideri ꝛ vsucapi: puta scio q̃ possides ab isto loco ad illũ: sed nescio an sit tertia vel quarta vt est gl. no. in l. empt. in gl. j. j. de vsuca. p emptorẽ. ꝛ gl. i l. si fur. §. fi. j. ti. j. Et pista ôt⁹ Bar. se retrusse in ptingentia facti quid sẽ centũ tabulas terre in pdio tuo, i illa parte q̃ elegeret. Et tu vẽditor pstituisti te nõse illius possidere: emptor egit rei vendicatiõe antẽq̃ eligeret partẽ ôz succũbere: qz est incerta rõne loci, ꝛ quote ergo nõ potuit possideri ꝛ sine possessiõe nõ potuit trãsferri dominiũ: ergo nõ potuit agere rei vendicatione que pre supponit dominiũ in agente. l. in rẽ. ꝛ l. officiũ. ff. de rei ven. l. vni. C. de alie. iud. mu. cau. fac. ꝛ ex. examinata. de iud. Et cum Bar. tenẽt oẽs indifferenter. Tu adde q̃ ita cõsuluit Bar. qui nõ allegatur ab aliquo. in consi. lxxiij. incip. Petrus vendit Berte sorori sue, ꝛ ibi ita limitat regulã. l. q̃ties. C. de rei vẽ. ꝛ in illo cõsi. Bar. nõ loquitur ꝛ plenius quam hic: sed aduerte

Iz oẽs tenẽat cũ Bart. Credo q̃ male cõsuluerit: qz Iz in casu Bar. sit incertitudo rõne loci: tũ est certitudo rõne quote. sez centũ tabulas. Sed ad hoc rñdet Bre. hic fm Paul. de cast.

3 q̃ quota non pstituit certa per nomina numeralia puta. x. vl ex. vel centũ tabulas: sed per noia significantia quotã vt tertiã quartã ꝛ similia. Sed caue: qz imo cetũ tabule sunt pars indiuidua quotitativa ꝛ certa sicut si emissem tertiã partẽ fundi qui sit trecentũ tabularũ. Nã est certa quota per relationẽ ad mẽsurã totius fundi, ergo ôz sufficere vt prædixi, Iz sit incertitudo tñ rõne loci. C Scõ inquantũ ista glo. in prima parte allegat. p cõcordãti. l. si fur. §. fi. j. ti. j. caue cũ tex. ibi dicat neminẽ mera subtilitate parte incertã posse possidere: ergo innuit q̃ de eqtate icerta pars possit possideri: tñ fm gl. ꝛ doc. ibi nõ ôz sumi tale argu. a Pio sensu, ꝛ hoc mõ ibi equitas ꝛ rigor secõpatiuntur: cũ nõ semper equitas ꝛ dicat rigorẽ. imo aliquã-

4 do ꝛ rigorem equum est vt patet ex not. in l. j. §. j. §. de iust. ꝛ iur. fm Bar. Ang. ꝛ Imo. in d. l. si fur. §. fi. C In scõa parte glo. dum ôt q̃ pars incerta vendicatur. Bl. verũ ôt in casu q̃ allegat. in d. l. que de tota. §. incerte. §. de rei vẽ. ꝛ propter fusta cãz icertitudinis. vt ibi ôt tex. qñ propter cõputationẽ hereditatis ꝛ sic incertã detractionẽ falcidie legatarius est incertus quantũ sibi delegato debeatur. vnde † cũ ibi incertitudo nõ causet ex psona nec ex facto libellãtis admittitur petitio incerta. l. j. §. qui aũt. j. quorũ legatorũ. dixi in l. vbi aut nõ apparet. §. q

5 illud j. de verb. obli. alias autẽ nõ vr̃ q̃ semp sit verũ q̃ pars

6 incerta possit peti seu vendicari † Unde in terminis. §. nostri nõ posset in libello petere illud q̃ Titi⁹ possidet in tali villa. Nã nõ p dicit talis libell⁹. ita sing. hz Bar. in l. Titia cum testõ. j. ad fi. §. de le. j. alle. ꝛ cum ad fedẽ. ꝛ ibi Inn. de rest. spo. ꝛ cum Bar. hz simplr̃ solus Raph. cu. ibi, alij nihil tãgunt. Szin hoc Pium est verius. vt hz Spe. in ti. de act. ꝛ obl. §. sequit. ver. quid si peto. ex prædicto do. Alb. reprobãs Bar. i c. q̃. in viij. col. de libe. ob. ꝛ idẽ ẽt do. Ant. de but. ꝛ Jo. de imo. reprehẽdunt Bar. ꝛ allegant Inn. ita tenere in c. certificari. de sepul. Szium etiã hz Bing. in l. j. in prin. in tij. co. §. de eden. vbi etiam ad hoc alle. Jn. in d. c. certificari. idem no. hz Jo. fab. in. §. cu

7 rare. in viij. col. inst. de act. † Similiter p̃cedit libellus gñalis peto quicquid Titi⁹ possidet in tali villa fm Spec. in d. §. sequitur. in vers. qd si peto. d. Ant. de bu. in c. cũ ad sedem. viij. col. de rest. spo. do. Ale. x. in consi. clxxxvj. secundi. vo. inci. i cã ꝛ lite vertente inter reuerẽdissimũ. Et vltra authoritates p̃ allegatas bene facit ad p̃dicta qz cũ tunc libellus referat ad factum ipsius rei cõuenti. i. ad illud q̃ ipse reus possidet ꝛ sic reus hz facultatem deliberãdi an cedat vel cõtendat ergo p-

8 cedit libellus. l. j. in prin. de eden. C † Item dum gl. in ista secunda parte ôt de fallacia accidentis habes etiã gl. in l. vendicatio. ꝛ in d. l. q̃ de toto. §. incerte. §. de rei ven. ꝛ vtrobique ôt Alb. de ro. q̃ fallacia accidentis ôz quãdo quid mutatur i quale. Et ita etiã ôt Alb. de ro. in dictionario suo, in verbo fallacia. Adde, vel qñ infert de quid ad quale fm gl. ꝛ Bar. in l. debitor. §. fi. §. de leg. ij. Et dum Bar. ponit sophisma. Quicquid emisti comedisti, id est vera; carnes crudas emisti: ista etiã est vera, ergo carnes crudas comedisti, ista est falsa: qz nõ comesti carnes illa qualitate crudas quales emisti, ꝛ sic est fallacia in illo accidenti crudas. Ita hic i gl. Quicqd vendicat possidet est verũ, sed nõ in ea qualitate in qua vẽdicat, possidetur: qz ille qui agit bene vendicat partẽ incertã q̃ possidetur: sed ille qui conuenitur possidet certũ. s. totum fundũ. Adde aliud sophisma quod ponit Jo. Andr. in regula sine culpa. in vltima charta. de reg. iu. in vj. in mercuria. q̃ ẽt refert Pau. de ca. hic. Volo p̃bare q̃ asina est mater tua hoc mõ. Ista asina est tua, hec est vera. Ista asina est mater qz hz pullu. Ista est vera. Ergo ista asina est mater tua. Ista est falsa qz q̃dã possunt p̃dicare disiunctim q̃ nõ hz ꝓiungere propter dictã fallaciã accidentis fm eum. Ultimo circa istũ tex. vt nihil ambiguitatis relinquatur quãdo sum ea mente vt velim possidere quicquid titius possidet. Intelligo istum tex. put ẽt intelligit gl. ẽ. in prin. quãdo etiã titius erat incertus rõne loci ꝛ quote ôz tum possideret, put etiã est tex. clarus qui ponit eandẽ regulã in l. locus. in ver. incerta. ꝛ ver. fi. j. e. vbi tex. ita declarat hãc regulã, quãdo incertitudo erat ꝛ in tradente ꝛ in recipiente ꝛ sic in vtroque tũc nõ põt possideri nec vsucapi. alias si Titius esset certus quantũ possideret, ꝛ hoc cõstaret, tunc nõ p̃cederet iste tex. qz incertitudo declararetur per relationẽ ad possessionẽ certã titij. vt. §. dixi. C Nec ob. fundamentũ Pau. de ca. q̃ in isto tex. titius possidebat: ergo erat certus dico quod titius in se erat incertus: sed certitudo erat in p̃stante ministeriũ in possidendo qz hic possessio fuit acquisita per seruz vel filium ex causa peculiari vel per procuratorem: quibus casibus acquiritur possessio penitus ignoranti, vt statim dicã. j. in

tñ. limitatione. z ille possidet cui⁹ noie possidet. l. q meo. i pn. j. e. z c. cũ venissent. in fi. de rest. spo. z c. li diligẽti. de pfc. isto
9 nõ p̃cedit tex. sine scrupulo. ¶† Extra gl. vt clare z ordinate habeas mãteriã hui⁹ §. Fac regulã z plures fallentias. Regla ẽ q incerta pars rõne loci z quote nõ põt possideri vt hoc tex. z l. loc⁹. in ver. certa. z ver. fi. j. eo. z l. si fur. §. fi. j. ti. j.
10 †Per istã regulã z sic p istũ tex. z d. l. loc⁹. determinat Bart. ĩ l. q̃. in p̃in. C. qñ z q̃bus quar. pars debe. li. r. q fili⁹ p̃ tua legitima nõ soluta. pp̃ria authoritate occupãs bona nulli⁹ partis possessionẽ acgrit: q2 sua legitima est incerta rõne loci: q2 p indiuiso. l. Deui⁹. §. duob⁹. ff. de leg. q̃. Itẽ rõne quote: quia nescit quãta debeat. ppter incertitudinẽ eris alieni. Cũ legitima debeat deducto ere alieno. l. Papi. §. quarta. ff. de inof. test. Idẽ z Bal. in l. si q̃s in suo. in p̃in. C. de in of. test. d. Alle. in cõsi. pe. q̃. vo. inci. attẽtis narratis in themate. Alre. i cons.
11 clv. inci. diligẽter visis. in vl. col. z idẽ Alre. hic. ¶† Secõ per istã regulã inferẽ q si venderẽ vel donare quicqd iuris habeo in talifũdo: q2 ẽ incertitudo i loco2 in quota. z cõstituã me tuo noie p̃cario possidere. vel mihi retinerã vsumfructũ aut conducã a te: nõ. p̃terea in te trãsferẽ possessio ẽm Ang. in l. q̃ de tota. §. incerte. ff. de rei ven. Ang. z Mod. in d. l. locus. j. eo. ibi
12 ẽ ter. de hoc in tertia particula. in ver. incerta. ¶† Tertio p istã reg. infert Bar. in l. si sic. §. j. in fi. ff. de leg. j. z in l. legauit per illũ tex. de lib. leg. q̃ si comes vel baro cõcessit cuidã eccle sie quicqd iuris hz in tali loco: hec cõcessio est inutilis z nihil operat nisi de iure cõcedentis appareat: q2 ista incertitudo impedit acgsitionẽ possessiõis, z p̃sequẽs dñij, vt hoc tex. z d. l. si fur. §. fi. Idẽ z Spe. in ti. de loc. §. nũc aliqua. in ver. l. vij. Old. Lau. in cõsi. clxij. inci. viso p̃uilegio. in l. q̃ si in vendi tiõe. per illũ tex. ff. de her. vel ac. ven. Ang. z Mod. in d. l. locj. e. d. Alex. in cõsi. xxxij. vo. inci. in hac cã z lite. in ij. col. ad
13 fi. z seq. ¶† Quarto per istã reg. Bar. in l. in summa. in q̃. co. j. vti pos. z in §. ex p̃tio. in pe. col. j. ea. l. reprehendit gl. vtrobique volentẽ q vsurarius z vsufructuarius possideãt quilibet p̃ parte diuisa, z male: eo q2 portio incerta rõne loci et
14 q̃te nõ põt possideri vt hoc tex. ¶† Limita istã regulã, vt p̃cedat qñ est icertitudo rõne loci z quote simul. nec⁹ qñ ẽ incertitudo rõne loci sed est certa rõne quote vel eõ qñ est incertitudo rõne quote sed certitudo rõne loci vt dixi. ff. in gl. in pn.
¶Secõ limita qñ talis incertitudo declararet per relationẽ ad aliũ certũ puta ad personã authoris sui q esset cert⁹ quantũ possideret vt dixi. ff. in gl. in p̃in. vel qñ incertitudo declararet per relationẽ ad possessionẽ quesitã de quo esset certũ.
¶Tertio limita qñ possessio acquirit per seruũ vel filiũ ex cã peculiari vel per p̃curatorẽ: q2 cũ acquirat penit⁹ ignoz. ti. l. j. §. itẽ acquirim⁹. ff. eo. l. peregre. §. q̃ritum. j. eo. z l. j. C. e.
15 multo fortius si sciat se possideri et ignoret tũ quotã vel quẽ locũ possideat p̃ regulã. l. vni. in p̃i. C. de rei vxo. act. q2 tũc certitudo ẽ in ministro acg. qõ sufficit vt §. salt⁹. j. ea. l. ¶Quarto limita qñ est §ctus fieret hoc modo, vendo quicquid iuris habeo. Itẽ trado quicquid iuris habeo. tũc nõ põt sic possideri vt hoc tex. Secus si vendo quicqd iuris habeo in fundo z totũ fundũ trado: tunc acquirit possessio z p̃scriptio p̃cedit. l. q̃. §. sed z si fundus. j. de vsuca. p̃to emp. Ista limitant Bar. z Pau. de ca. in l. emptor. in p̃in. j. de vsucap. p emp.
15 ¶Quinto limita qñ possessio† trãsferẽ ex dispositiõe legis vt statuti, vt in casu. l. raptores. C. de epis. z cle. Tũc. nõ obstat i certitudo: q2 lex est certa de oi eo qõ est in rerũ natura. l. cũ qdã. §. qõ dz. ff. de acq. her. l. cuz ad p̃sens. cũ trib⁹ seq. §. si cer. pe. Itẽ videmus in dñio qñ transferẽ ministerio legis vt in legatario in quẽ trãsferẽ dominium ipso iure illud q̃ritur etiã in parte incerta. text. est in l. q̃ de dota. §. incerte. ff. de rei ven. Secus aũt si mediãte acquisitione possessionis dñium esset
16 q̃rẽdũ per istũ tex. z ita ẽt tenet Mod. sen. hic. ¶† Sexto nolimita qñ sit constitutũ oĩm bonorũ p̃out tota die contingit: q2 in instrumento quis cõstituit se possidere oĩa bona nomine creditoris. Nã per tale constitutũ trãsfertur omnis possessio respectu bonorũ p̃sentiũ nõ obstãte qõ videatur incertitudo. Ita in terminis tz Bar. in l. celsus. j. tit. j. in ver. sed pone q̃ debitor obligauit oĩa bona. Imo fortiꝰ qñ fit cõstitutũ generale oĩm bonorz p̃sentiũ z futurorz tale cõstitutũ vz z operatur trãslatione possessionis nõ solũ respectu bonorz p̃sentiuz: sed ẽt respectu futurorũ qñ erũt acquisita. Ista ẽ magis cõis sniã, lz nõ sit sine scrupulo per tex. in l. fi. C. q̃ res pig. ob. pos. z melius. in l. quãuis. j. de p̃eca. vbi si constituo me possidere tuo noie ancillam. istud constitutum extenditur ẽt ad partuz nasciturũ, z sic ad futura. Ita tenent Jac. bu. z Bali. in d. l. fi. Bar. in cons. l. xvj. inci. punctus talis est. pater filio suo emãcipato. Ang. in qõ. per eum disputata. inci. in refulgenti palatio. z in cons. clxvij. inci. visis instrumentis p̃dictis. z in

a ¶Fundi. Add de Bar. i l. a tutore. j. de rei ven. tdo. l. diuortio. §. ma. i §. si fundũ. z l. nũ quã nudã. §. thesaur⁹. j. ti. j. l. z doc. i §. thesaur⁹. inst. de rerũ diuisio.

l. j. in p̃in. §. de pig. Balã in l. si qui a gentã. §. sed z si quis. q illũ tex. C. de dd. Imo. z Lud. ro. i l. stipulatio hoc mõ cõcepta. ff. de ver. obl. Et latius do. Alle. z Alre. hic. Et ista est vera z cõis sniã. Iz vt dixi nõ sit sine scrupulo. ¶Et Jasũ z Bal. in l. pe. §. fi. per illũ tex. cũ gl. p̃to soc. d. Bal. z Ang. z in. stipulatio hoc mõ cõcepta. Ang. in l. fi. C. de pac. z Lu. ro. hic. Pr. rtim: q2 futura incerta sunt: ergo possideri nõ possunt hoc
ter. Sed ad istud de incertitudine põt duplr̃ rideri. Primo qõ bñ est incertitudo ante q̃ bona futura acquirant: sed quando sunt acquisita nõ subest amplius incertitudo, imo et tpe. gsitionis certa est res q̃ acquirit z p̃to quota parte acgrit, sicut dicimus qñ quis fructus nascituros. Nã ipsi nati nõ
empta res incerta. l. inter dũ. in p̃in. j. de verb. obl. z l. nec emptio. §. fi. ff. ẽpt. ¶Secõ z notabilius respondet q̃ lz nõ adsit omnimoda certitudo respectu rerũ particulariũ: est tamẽ certitudo respectu vniuersi: q2 oĩa veniũt in cõstituto z ita adest certitudo generalis z illa sufficit. arg. l. qui iure militari. §. de test. mil. Et ita declarat excellens doctor. do. Jo. de. in l. emptione. §. de pact. Dicẽs q̃ in isto tex. erat incertitudo respectu rei particularis nec erat certitudo in vniuerso puta
17 casu p̃dicto. Et ita referũt z sequunt Mod. sene. hic. ¶† Secõ ptimo z vltimo adde p limitatiõe q̃ lz nõ valeat appraehẽdi possessiõis incerta, vt hoc tex. Tñ bene vz vẽ ditio seu alius ctus de oi iure q̃ habeo in tali loco. l. quod si nulla. iuncta. q̃ si sic. §. de bel. vel act. ven. p quẽ iura ita tz gl. i d. l. empto. j. de vsuca. p̃to emp. Ang. Imo. z Mod. in l. si hic in p̃in. §. de leg. j. Facit lex si iactum retis. §. de act. empt. si ẽ res incerta
põt obligari. l. z que nondũ. in p̃in. z l. sed z qõ ad eas. §. p. Et ita cũ laude dei remanet vtilit⁹ z ordinate expedit⁹ iste p.

1 ¶Ciuilis pos. non potest queri sine naturali.
2 Per apprehensionẽ fundi non dz quis possidere thesaurum in eo existentem etiam data scientia thesauri.
3 Thesaurus non est p̃prie pars fundi, sed aliquid diuersum a fundo.
4 Qui possidet continens non semper possidet contentum.
5 An thesaurus longa pos. p̃scribatur sicut fundus.
6 Fructꝰ bona fide percepti ex agro alieno vsucapiunt triẽnio z que sit rõ quare res mobiles vsucapiuntur triennio.
7 Pecunia in re empta inuenta, an pertineat ad emptorem.
8 Pecunia q̃ reperit in muro domus, an ptineat ad emptorẽ.
9 Possessio queritur ex aspectu z p̃sentia rei.
10 Thesaurus inuentione z apprehensione nobis acquiritur.
11 Ex pluribꝰ opinionibꝰ relatis vltima censetur approbata.
12 Possessio mobilium facilius amittitur quam acquiratur.

Meratius. Possessio thesauri inuẽti nõ acquiri nisi thesaurꝰ sit apprehensus z de loco amotꝰ. h. d. ¶Diuidit in tres partes pn. In p̃ia ponit op. Meratij, pculi q̃ p̃cedit in sciẽte thesaurũ esse in fundo: sno in quo loco fundi. In scõa ponitur alia fortior opi. ẽt in eo q ignorauerat de thesauro. Sed istã opi. reprobat. Sabini, sed ibi, ceterũ brutus. ij. z vlt. bñ ibi: quidã putãt. Et est aliqua
1 liter perplexus tex. ẽm Pau. de cast. ¶No. primo† ex p̃mio huius tex. videri tex. expressum q̃ ciuilis possessio nõ p a principio queri sola apprehẽsiõe nisi medio naturalis. sine naturali possessiõe seu corporali apprehẽsiõe. vt dt gl. Et istud tenet Bart. si bñ in speciebus. i. l. clã possidere. §. q nũdinas. in. j. co. ad fi. j. eo. Iz istũ tz ibi gl. q̃ Ang. Imo oẽs ibi sequunt vbi dicet. z gl. i. l. Pdo. §. si is qui precario gl. mag. ad fi. ff. e. Alibi dt Bal. in. l. ij. in. j. q. C. vbi in rẽ actu q̃ inde põt quẽ mittere in possessionẽ p sola ciuili p̃sequẽs absq̃ naturali. Iz potes dicere q̃ lz iste tex. in p̃inc. videat gñaliter loqui: tñ, pcedit p̃cipaliter in re mobili. §. in thesauro. Et in re mobili verũ est q̃ nõ põt q̃ri ciuilis sine naturali vt hoc tex. Sec⁹ in re immobili. Rõ diuersitatis patet ex nerua fili⁹. j. ea. l. vbi est tex. q̃ possessio rex mobiliu nõ habet nisi mediãte custodia z amissa custodia amittit possessio. vt est tex. secus in reb⁹ immobilibus in quibus nõ perdo ciuilẽ possessionẽ lz res nõ sit in custodia mea. l. ciã possidere. §. q nũdinas. i vbo neminẽ domi reliq̃rit. z l. si id q̃. §. fi. j. eo. ppterea iste tex. in fi. dt: q2 nõ sit sub custodia nostra: ergo patet qõ cũ mysterio logt cane: q2 possessio mobiliũ: q2 vilis z abiecta. l. si rẽ mobilẽ. z l. si rẽ aliq̃s. j. eo. sicut ciliꝰ p̃dit neglecta custodia q̃ possessio immobilis vt dixi. facilꝰ a p̃ncipio deberet posse acquiri q̃ possessio immobilis vt Jasiꝰ eadẽ sit disciplina, vt dt gl. in rub. §. eod. vt dixi do
2 cã. in. d. §. qui ad nundinas. ¶† Secõ no. ex hoc tex q̃ pa
a p̃hebẽsionẽ fundi non dz quis possidere thesaurum in eo existentẽ etiã data scientia thesauri. ¶Et ex hoc inferũtur duo limitationes, p̃ma ad p̃ncipium huius legis. vt dicitur quod qui possidet partem fundi dicitur totũ possidere: tamen

3 pōt dici ꝙ thesaurus nō est ꝑpꝛie pars fundi, sed aliquid di
4 uersum a fundo. ¶ Secūda limitatio ē ad regulā q̄ hz q̄ q̄ pos
sidet cōtinēs, possidet ēt ꝓtentū. q̄ regulā tradit Bal. in l. de
bis. C. de fur. ꝑ l. claud⁹. §. de ꝑb. emp. l. j. §. si tuisse rim. ff. eo.
z l. si ego. §. dotis. in ver. qd eīm interest. de iure do. Ista regu
la nō ꝓcedit in reb⁹ in q̄b⁹ regrit inuētio z actualis appꝛehē
sio vt est in thesauro. vt j. dicet: qz nō sufficit aggrere possessio
nē fundi vt dicat appꝛehēdisse possessionē thesauri hz in fun
5 do ꝓtenti tex. est hic. ¶ Tertio not. i ver. ceterū ibi, q̄ fundū
lōga possessiōe ceperit ēt ꝓ thesauro cepisse q̄ thesaur⁹ lōga
possessiōe ꝑscribit sicut z fund⁹. Sz hoc videt male dictū: qz
cū thesaur⁹ sit res mobilis vī q̄ solo triēnio vsucapiet. l. vni.
C. de vsuc. trāsfor. z l. ij. cū gl. j. tit. j. z inst. de vsuc. in ꝓin. Ad
hoc rīdet singulr Aꝛe. q̄ ꝓdicta iura, procedūt qū res mobilis
deberet ꝑscribi ꝓncipalr. ꝓpter se: tūc nō sufficeret triennū sed
hic ꝑscribit in ꝓsequentiā z accessoꝛie ad rē imobilē. Nā hic
thesaur⁹ venit accessoꝛie ad fundū: vnde tunc nō ꝑscribit mi
noꝛi tpe q̄ principale, cui⁹ naturā assumit, vt in regula acces
soꝛiū. de reg. iur. in vj. z. su ꝑ eo. de ꝓb. in vj. z ōt q̄ est lingu
laris limitatio ad illa iura. Ubo. Senē. repꝛobat limitationē
ꝓ duo. Primo ꝑ text. fm eōem intellectū vt ipsi dicūt in l. se
gtur. §. fructꝰ. j. ff. j. vbi q̄ ꝓscribit fundū ꝓncipalr, z in cōse
7 quentiā fructꝰ: tū vsucapit fructꝰ triēnio, z no. Bar. z doc. in l.
ij. C. qs me. cau. Alias rūdebā ad illū tex. q̄ ideo ibi sit: quia
fructꝰ nō possunt vltra triennū durare q̄n corrūpant, fm gl.
in l. j. C. si aduer. vsuca. Uñ officiū iudicis mercenariū nō du
rat fructib⁹ in rep. natura nō existentib⁹. Ita ōt no. Bal. in l.
j. in ū. co. C. de vsufr. le. Et si subtiliter diceres q̄ imo ibi fru
ctꝰ trāsactio triēnio extabāt: ꝓz qz si fuissent cōlumpti ēt an
te triennū efficerent bone fidei possessoꝛes. l. certu. C. de rei
vē. Rāde qō hz ibi fructꝰ extarēt trāsacto triēnio: tū nō potuis
sent durare lōgo tpe. z sic ad. x. vel. xx. ann. tō necessario fuit
ibi statutū q̄ triēnio vsucapiat. Nūc aūt ista solutio nō plz: qz
tex. i d. §. fructꝰ. nō solū loquit de fructib⁹, sz de partu ancilla
rū, z de fetu pecoꝝ. Et ōt qō fructꝰ partꝰ ancillarū z fetꝰ peco
rū vsucapiunt, z sic triēnio, z tū partꝰ z fetꝰ nō corrūpunt trie
nio sicut fructꝰ: ergo ista so. nō est bona: qz nō esset generalis.
Secōo alr rūdebā q̄ in d. §. fructꝰ. nō vsucapit triennio fructꝰ
vt eoꝝ dominū acquirat. hz solū vī habeat retētionē, fm Bal.
in l. ancille, in pe. co. C. de fur. Sed istud nō plz, qz Bar. in d.
§. fructꝰ. circa fi. hz q̄ imo ibi acgrat dñiū fructuū irrevocabi
liter. Nā bone fidei posꝛ. ꝓcipiēdo fructꝰ facit eos suos hz re
vocabilr: qz officio iudicis mercenario tenet eos restituere: z
vnde tunc vsucapit q̄nis sint sui vt revocablr sui efficiant ꝑ l.
in bello. §. si qs seruū. j. de cap. Unde tertio mō rāde qō tex. i
d. §. fructꝰ, nihil facit: qz nō est verū q̄ ibi ꝓncipalr ꝑscribe
ret fundū. z in ꝓsequentiā fructꝰ: qz in illo text. de ꝑscribendo
fundū verbū nullū. Sed solū ō z de fructib⁹ z partu ancillarū
6 z fetu. Uñ ōt d. Bb. in c. de quarta. i pen. col. de ꝑscrip. q̄ iō
fructꝰ q̄ percipiunt ex agro alieno bona fide vsucapiunt trie
nio, ꝙ tex. no. in d. §. fructꝰ. z ibi Bar. co qz ibi nō agit de pre
scribendo iure fundi, sed solū de vsucapiēdis reb⁹ mobilib⁹,
z sic fructib⁹: ergo nō est verū q̄ ibi ꝑscriberet fundꝰ. Et vltra
Bb. ꝓbo inevitablr: qz tex. ibi loquit de fructib⁹ z partu an
cillarū z fetu pecoꝝ: z certe in partu ancille z fetu pecoꝝ is ū
pōt dici q̄ ibi aliqs fundꝰ ꝓncipalr ꝑscriberet, hz fructꝰ bene
possint ꝑscribi in ꝓsequentiā fundi. z hoc ꝓcederet si text. solū
loqueret de fructib⁹. z ista est veritas. Secōo ꝑsati Ubo. Sen.
rīdent ad istū tex. in q̄ se fundat Aꝛe. z dicunt q̄ in ver. ceterū
recitat opin. Bruti. qui volebat q̄ quis posset ēt thesau
rū tāqz partē fundi q̄ opinio repꝛobat in vltima parte text. z
hoc nō non pōt dici q̄ notabile Aꝛet. ꝓbet in hoc ter. Sed tu
dic qō hz principalis opinio Bruti. repꝛobet in fi. but⁹. §. tū
illud q̄ōt de ꝑscriptione longi tpis, z quod pōderat Aꝛe. non
est j. repꝛobatū. Ego, ꝑ limitatiōe Aꝛe. q̄ puto veram addo
duos bonos tex. ¶ Primo tex. in l. si aliena. §. hoc iure. j. tit. j.
vbi seruitutes ꝑse nunq̄ lōgo tpe ꝓscribunt: tamē cū edicti
tūs in consequentiā ꝓscribi possunt. z sic ibi est tex. q̄ in ma
teria ꝑscriptionū q̄n res ꝑscribit accessoꝛie mutat naturā suā.
Secōo allego tex. in l. j. §. illud. j. de vi z vi ar. vbi est tex. qō il
lud interdictū nō cōpetit, p re mobili cōpetit tū si in fundo vl
domo vbi fuit cōmissa violētia fuerunt res mobiles q̄ tunc iu
dicant immobiles. Cōsidera ēt nouiter q̄ res mobiles trien
nio vsucapiunt res vero immobiles lōgo tpe z sic. x. annis in
ter ꝓsentes z. xx. inter absentes. instit. de vsuca. cū alijs. §. al
leg. Sic tenem⁹ q̄ rō diuersitatis sit: qz in reb⁹ mobilib⁹ a cōi
ter accidētib⁹ t actat de parua ꝓuidicio: z sic de minoꝝ iō in
reb⁹ immobilib⁹: iō statutū est breue tp̄s ad vsucapiendū res
mobiles sicut ēt dicim⁹ quod rerū mobiliū vtilis est z abiecta
possessio. d. l. si rē mobilē. z l. rē q̄ nobis. j. e. quamuis res mo-

biles facili⁹ occultent q̄ immobiles q̄ se exhibent solo, vt iuri
b⁹ ꝓcalleg. z. §. nerua. ff. j. ea. l. cū ergo thesaur⁹ a cōiter ac
cidentib⁹ sit res magni pūdꝛi z magni valoꝛis. Ideo hz sit
res mobilis tā nō ꝑscribit triennio hz ꝑscribat. Logo tpe sicut z
res immobiles in q̄b⁹ vt plurimū tractat de maioꝛi pūdicio
ꝑsertim qz thesaur⁹ ꝑscribit simul cū fundo z re cū re immo
bili vt hoc ter. Cogita tū. qz nō pono hoc ꝓ ꝓstati: nec forte ꝑt
reddi alia bona rō diuersitatis inter vsucapionē triēnij in re
bus mobilib⁹ z ꝑscriptionē longi tpis in reb⁹ immobilibus.
7 ¶ Quarto ꝓncipalr iste text. inducit ꝑ Raph. cu. ad qōnē
q̄ fm eū alias fuit de facto in ciuitate Genue. Quidā Genuē
sis mercatoꝛ veniēs ex Hispania detulit secū in naui cer tā q̄
titatē cereꝝ in vna pilla cere erāt recōditi quatuoꝛ mille duca
tis. fuit mercatoꝛ decessit. ei⁹ filꝰ vendidit tale cerā vni mer
catoꝛi cū ignoꝛaret pecuniā i ea recōditā. Iste scōs mercatoꝛ
tenuit eā spatio triū anno. z vltra. Deinde eā vēdidit cuidam
aromatario q̄ pecuniā in cera inuenit. Querebatur cui⁹ esse
dꝛeat talis pecunia. Nā mercatoꝛ q̄ emerat a filio, dicebat se
triēnio possedisse, z sic vsucepisse cū esset mobilis, hz cū ignoꝛa
ret pecuniā eē in cera, nec amouerit loco nō pōt dici nec pos
sedisse nec vsucepisse, vt hoc text. Et nūc vides ꝓcticā hui⁹
text. Nec filij vēdēs z tradēs habuit aīm trāsferēdi dñiū auri
nec aromatarij q̄ vltimo emit pōt dicere se vsucepisse: qz scie
bat pecuniā alienā: ergo cū mala fide nō pōt vsucapere, vt ōt
tex. C. Rap. cu. nō decidit istā q. sed ēt q̄ veritas pedet ex his
q̄ dicent in l. rē q̄ nobis. j. e. Tu dicqō veritas ē put ēt hz do.
Pet. de beru. hic q̄ pecunia dz reddi filio ꝑmi mercatoꝛis q̄
noluit a se abdicare dominiū pecunie q̄s eē i cera ignoꝛabat.
ꝓ regulā. l. id qō nostrū. j. de reg. iur. Et de hoc ꝓ decisiōe hu
i⁹ qōnis ē tex. sing. il. a tutoꝛe. §. de rei vē. vbi ē tex. formalis
q̄ pecunia inuēta i re empta nōi modū thesauri nō ptinet ad
8 emptoꝛē hz ad dñm pecunie. Et ꝓ istū tex. no. ibi ⁊ Bal. qō etiā
pecunia q̄ reperit murata in muro nō ptinet ad emptoꝛē. Et
ōt ibi Alb. de ros. qō est pulcher casus. Et an ꝑpter talē pe
cuniam repertā in re vēdita vel thesaurū deꝑ vēditoꝛi remedi
diū. l. ij. C. de rescin. ven. tanq̄ res sit vēdita citra dimidiā iu
sti ꝓtij. Lu. ro. in l. si qs eū aliter. j. de verq. ob. refert se cōsu
luisse qō sic. Sz Aꝛe. ibi i. xij. co. repꝛobat vbi vide. Et credo
meli⁹, ex q̄ pecunia nō est vēdita nec thesaur⁹, vt dixi: z sic nō
efficit emptoꝛis faciēdo tamē differētiā it thesaurū z pecuniā
9 recōditā vt ptz ex ꝓdictis. ¶ Quinto no. ex hoc tex. in fi. li
mitationē ad regulā q̄ hz q̄ ex ꝓsentia rei vl ex aspectu acqui
rit possessio. l. j. §. si iuste. ff. eo. z. l. q̄ meo. §. si vēditoꝛē. j. eo.
Nā illa iura ꝓcedūt i re aliena cōcurrēte volūtate trādētis: vt
ibi dixi. Sec⁹ in reb⁹ q̄ in nullī⁹ bonis sunt vt in thesauroꝝ. qz
ad acquirēdū eoꝝ possessionē nō sufficit aspectus sz requirit
corporalis appꝛehēsio. tex. est hic facit. l. j. §. ꝓ relic. Et hoc
tenēdo iste te. loq̄t ō thesauro ꝓpꝛie de q̄ tū dicēt plenē i gl.
10 ¶ Sexto no. fm Paul. ō cs. z Lud. ro. q̄ ꝓ istū tex. ꝙ fundit
opinio relata ꝑ gl. in. l. nunq̄. §. thesaurus. ff. tit. j. z in. §. item
lapilli. insti. de re. diui. z in. l. j. Cō thesau. lib. x. qō thesaur⁹ so
la intētiōe nobis acquirit. qz imo etiā requirit corporalis ap
pꝛehēsio z amotio a loco: qz alias nō dꝛ inuēt⁹ nisi secuta ap
pꝛehēsione. l. si barsatoꝛem. C. de fideiuss. Sic idē tex. in l. j. in
ꝓin. z ibi Alb. ad hoc no. z ibi, dixi. §. eo. ibi q̄ ꝓin⁹ coꝝ
possessionē nact⁹ est tū ista iura ꝓserti iste text. loquunt respe
ctu possessionis: z facilius acquiritur dominium quam pos
sessio. l. j. §. item acquirimus cum gl. vbi dixi. §. eo. hic i ꝛbo
11 mot⁹. ¶ Septimo ꝓ istū ter. in fi. no. Aud. ro. z do. Jac. pu
te. q̄ qñ in tex. vel gl. referunt plures opi. qō vltima cēset ap
pꝛobata, put tenet gl. in. l. qui filium. §. sabinus. §. ad trebel.
no. Bar. in. l. bona fides. per illū tex. §. depo. dixi in. l. si idem
cū eodē. §. de iurisdi. om. iud. Tū iste tex. hoc nō pꝛobat: qz lo
quit in casu claro qñ vltima opinio est appꝛobata vt dixit ter.
12 hic ibi quib⁹ ꝓsentio. z si ex ꝑte esse appꝛobat opinionē sabini.
¶ Ultimo vt nihil omittat inquātū opponebā. §. in. j. not.
q̄ quēadmodū possessio mobiliū facili⁹ amittit q̄ possessio im
mobiliū: ita deberet facilius acquiri. Cōtra istud dat bona ins
tantia quā vnus vestrū ad me scripsit. Nam possessio faciliuꝰ
pditur q̄ dominū: qz solo animo. l. si qs vj. §. differentia. j. eo.
Et tū non acquirit⁹ possessio facili⁹ q̄ dñiū imo difficili⁹. l. j. §.
item acquirim⁹. cū gl. vbi dixi. §. eo. ergo non sequit: facilius
amittit: ergo facili⁹ acquirit⁹ qz dat instantia in ꝓpꝛia ma
teria. ¶ Iapio gl. in ver. alienū. Jn gl. in ver. alienū. Bart.
cōiter z alij tenēt secūs. vol. gl. z sic q̄ iste tex. loquatur ō the
sauro ꝓpꝛie. Sz aduerte ista sol. vī esse impossibilis fm Ra
ph. cu. z Aꝛet. hic: quia si thesaur⁹ erat nullius bonis: put est
ꝓpꝛie thesaurus. l. nunq̄. §. thesaurus. ff. tit. j. frustra tracta
ret de vsucapione ex tēpoꝛis cursu cū statim quereretur oc
cupāti sine alio tractu tpis. d. §. thesaurus. etiam si diceres

q̄ requirit apprehēsio actualis vt hoc tex. in fi. Nā dico q̄ et sine apphensiōe possessiōis nō posset q̄ri vsucapio, vt ōt text. hic. z l. sine possessiōe. ff. ti. j. Et sic aut sumus ante actualē apprehensionē thesauri, z frustra q̄rit de vsucapiōe. l. sine possessiōe. ff. tit. j. Aut sumus post apprehensionē thesauri: z tūc cū statim sit acqsitū dñiū thesauri frustra q̄rim' de p̄scriptione ō qua tractat tex. Aū necessario vī teneda pma sol. gl. q̄ tex. loquat de thesauro imprōprie, sicut et in l. thesaur'. c. ad exhi. allegat in gl. Nā thesaur' ppie sumpt' nō pōt vsucapi nec p̄scribi, vt pdixi. iō tene pmā sol. quicqd dicāt Are. z Mod. Senen. hic. Cū Bapio glo. in ver. mot'. q̄ diuide in duas partes principales. In pma opponit z tripliciter solvit. In scda allegat duas pcordātes ad tex. scda est ibi, z facit inst. de re. diui. ¶ In pma pte gl. Are. z ante eū Pau. de ca. z do. Alex. dicunt qō d. l. j. in pūn. ff. eo. nō meruit allegari p gl. p p̄rio: q̄ potius cōcordat, dum ōt q primi possessionē apprehenderit Requirit ergo apprehensio, sicut etiā ōr in isto tex. in fin. Tu dic q̄ gl. voluit ibi opponere. Nā ibi ōr de apprehensiōe possessionis, sed apprehendere possessionem qs vī si res est in cōspectu et sine factu cor̄poreo. l. j. §. si iusserim. ff. e. z l. q̄ meo. §. si vendito z. ff. e. Dicaūt requirit q̄ loco sit motus q̄tumcūque res sit in p̄spectu, z ita inducunt ista opp. gl. Hy. z Alb. de Ros. hic: sed rūde vt dixi in tex. in v. no. In scda parte dum gl. allegat p cōcordāti. ff. thesauros. inst. ōr re. diui. ille tex. potius facit in p̄riū: cū ibi dicat ex inuentiōe acqri dominiū thesauri, put etiā ōt tex. in l. nunq̄. §. thesaurus. ff. tit. j. Sed dic qō non ōr inuentus thesaurus, nisi sit apprehensus z loc' amotus vt hic, z dixi in l. j. in pūn. post Bar. ff. eo. ponunt late Ang. Jmo. z omnes Mod. hic.

1 ☞ Titulus p̄ro quo sumatur.
2 Titulus generalis, p suo concurrit cum quolibet alio titulo.
3 Possessio potest queri ex pluribus causis.
4 Ciuilis pos. potest haberi ex pluribus causis.
5 Jus canonicū in fōro ciuili quādo tractatur de materia peccati est seruandum.
6 Be iure ciuili mala fides su pueniēs ñ iterrūpit p̄scriptionē.
7 Subitāo de iure suo etiam de iure canonico p̄rescribit.
9 Qui effectus est possessor z dominus ex vna causa nō potest ex alia possidere.
10 Possessio nō acquirit ex diuersis causis specialib' diuerso tē pore concurrentibus.
11 Non est danda multiplicatio causarum sine effectu.
12 Heres ōr possidere rē hereditariā ēt titulo defuncti. z nu. 13.
14 Dominium non potest queri ex pluribus causis.
15 Quasi dominium potest queri ex pluribus causis.
16 Dominium vtile non est verum z p̄prium dominium.
17 Quādo dubiū est de pma cā dominiū pōt queri ex alia.
18 Verbum vsuceperit pōt respicere p̄teritum z futurum tēpus. nu. 20. z 21.
19 Subiunctiui accipiuntur p̄ro futuro tempore in statutis.
22 Si noua causa superueniat ante q̄situ dominiū, acquisito dominio illa causa nō irritantur. secus tñ qñ superuenit post q̄situm: quia tunc est inutilis z inefficax.
23 Quādo in statutis vel vltimis voluntatib' apponeret verba q̄ reperiuntur in p̄terito z futuro, quomodo capiantur.
24 Statē statuto q̄ maritus habēs filios ex p̄rima vxore nō possit cōstituere dotē secūde vxori, nisi de bis q̄ euidēter receperit si cōstitnat recipiat ex interuallo valet instrumentum.
25 Cōstitutio cōciliū cōcedens certas p̄rerogatiuas his q̄ p annum laborauerint in concilio verificatur, taz in his qui laborauerunt ante constitutionem quam in his q̄ post.
26 Si testator legauerit cuilibet filie sue que vidua fuerit centū, an ad tale legatum admittantur ille qui iam vidue erant t̄pe testamenti.
27 Perfecta vsucapione ex p̄rima causa extinguitur vsucapio secunde cause.
28 Usucapio potest p̄rocedere ex duabus causis.
29 In re mobili pōt quis vti p̄rescriptiōe z non vsucapione.
30 Non ōr opponere p̄ria opponens vsucapionē z longi temporis p̄rescriptionem.
31 Usucapio vel p̄rescriptio extinguit dominium p̄rimi.
32 In p̄rētibus idem dominiū q̄ erat penes dominū trāsfertur i acquirentem. secus tamen in p̄rescriptione.
33 Qui p̄rescribit occidit directum dominium z acquirit nouum dominium z illud est p̄rōprium dominium.
34 Usucapio potest perfici ex duabus causis eodem t̄pe simul concurrentibus.
35 Sequentia declarant precedentia.
36 De iure ciuili mala fides a p̄rincipio impedit p̄rescriptionē.
37 Dominiū pōt haberi ex plurib' causis in eodem tempore cō currentibus.
38 Possessio potest haberi ex pluribus causis siue eodē siue diuerso tempore concurrentibus.
39 Euentente cōditione legati resoluitur omnis alienatio z acqsitio medio tempore facta.
40 Verbum intelligitur imp̄ortat fictionem.
41 Species debita ex p̄ctu si legatur an z qñ valeat. z nu. 42.
43 P̄retium quandoq̄ succedit loco rei.
44 Jn quasi dominium possit haberi ex pluribus causis.
45 Duo quasi dominia possunt eē apudduos insolidū i eadē re.

§. Ex plurib. causis vtilib. nō p̄rōp̄rys, §z diuersis, z se inuicē p̄patientib'. dominiū vero nō pōt haberi ex pluribus causis in diuersis t̄pib' acqsitiōis p̄currētib' vtraq̄ cā manēte. b. d. tex. cū gl. ¶ Diuidit i tres p̄tes p̄incipales. In prima ponit regula generalis affirmatiua i possessiōe. In secunda ponūtur duo exēpla. z primū exēplus est de duab' causis acquisitiōis eo. t̄pe inchoātib'. Secūm exemplū est de duab' causis diuerso t̄pe inchoātib'. In tertia ponit regula negatiua i dñio. scda ibi. z eū q vsuceperit. tertia ibi, nec. em. sicut dominiū. ¶ In tex. ibi, ex pluribus causis intellige. i. titulis, vt sequtur in tex. q̄ tituli sunt multi, vt in §. genera. ff. ea. l. z p
8 tet in tit. j. p̄ro emp. z in titulis seq. Et sumit * titu. pro omni cā habili ad trāslationē dominiū si tradēs est dñs, vel vsucapiēdi cōditionē. si nō est dñs. l. claudius. ff. de p̄hendis empt. ¶ In tex. ibi, vsuceperit. Bar. post antiquos exponit. i. vsucapere inchoauerit. Ista est violatio litere. Cū intelligeēs illo verbū vsuceperit, realiter p̄ro eo q̄ in p̄teritū p̄fecte iā vsuceperit: cū rē p̄fectā cū effectu significet, qz p̄fecta vtcaq̄ pōt ex vtraq̄ cā possidere, vt ōt tex. Jtē p̄ro eo q̄ postea in futurū vsuceperit: qz istud verbū vsuceperit pōt respicere p̄teritum z futurū t̄pus, vt hic ōt gl. parua in verbo vsuceperit. vbi plene
2 dicet. ¶ In tex. ibi, p suo. Bar. * apostillat tex. post ātiquos, §z gñali. §z caue: qz tūc non esset ppria cā nec diuersa cā: qz titul' generalis p suo p̄currit cū quolibet alio titulo. Nec tex. bene diceret duū ōt, z possumus possidere ex duab' causis z sic loquit aptitudine, z tamē isto mō itelligēdo semp actualiter possideremꝰ ex duab' causis: qz data vna cā semp concurrit cā p suo generali. Sic aūt intelligis de titulo p̄fo speciali, vī impossibile q̄ cōcurrāt cū titulo, p emptore. qz sivult vsucapere, p suo speciali, oportet q̄ credat rē esse a nemine occupatā, z sic in nullius bonis, sed si vult vsucapere e, p emptore oportet q̄ credat rē esse vēditoris: ergo videt impossibile cōcursus vtriusq̄. Et sic simul credere esse nullius, z q̄ credat eē vēditoris ista sunt §ria z repugnāt. Tāgā de ista difficulta
3 te sup gl. magna. in pn. ff. nemo tāgāt. ¶ Nō. j. ex isto tex. regulā affirmatiuā qō possessio pōt acqri ex plurib' causis seu titulis. Et sic itelligas eodē t̄pe cōcurrētib' vt in p̄mo exēplo text. cū possessio nō differt a dñio: qz et dominiū pōt acqri ex pluribꝰ causis seu titulis eodē t̄pe p̄currētib'. l. in numerātiōib'. j. de sol. z dicet. j. in gl. magna. Si vero itelligis de plurib' causis diuerso t̄pe cōcurrētib': tūc possessio differt a dominio, vt in tex. z sic possessio pōt acqri ex plurib' causis et di
4 uerso t̄pe cōcurrentib'. ¶ Ampliat istā regulā vt pcedat in uili possessiōe q̄ pōt haberi ex plurib' causis: p̄z: qz ille tex. licet mentionē de vsucapiōe, §z vsucapio ex sola ciuili pendit. l. j. §. p seruū q̄ in fuga. vbi dixi. ff. e. gl. in §. ex §rio. vbi dicā. j. ea. l. Idē est i naturali cū nihil repugnet. Jtē pōt qs ex vna cā possidere, z ex alia detinere. l. si qs ante. j. e. z ista ponit Bar. ff. ih ff. col. in trib' qōnib' qb' qz nihil est adeundū iō hic posui. ¶ Sed aduerte qz §ista regulā tex. fortiter opponit qō
5 nō possit p̄cedere hodie attenta disp̄ositiōe iuris canonici q̄ seruari ōr in ppolito nro ēt in fōro ciuili, qñ tractaret de materia peccati, vt p Bar. in l. p̄riuilegia. C. de sacrosan. eccle.
6 Cano. in c. j. z ñ. de ope. no. nun. † Nā §z de iure ciuili mala fides postea su pueniens nō interrūpat p̄scriptionē. l. vni. C. de vsuc. trāsfor. dixi in rub. ff. eo. Tamē secꝰ est de iure cano. ff. de p̄scr. Quia de iure cano. mala fides quādocūq̄ su pueniat interrūpit z tollit p̄scriptionē vt ibi. Aut ergo scda cā supueniēs erat cū mala fide, z nihil opabit q̄ ad p̄scribendū. Autem erat cū bona fide, z tūc necesse est dicere malā fidē subintrare i p̄mā cāz: qz ille q̄ credit vnū esse dominū credit aliū nō esse dominū. Et sic necesse est q̄ animꝰ possidētis applicet ad vnā ex istis duab' causis, iō q̄ si ex vna haberet bonā fidē z crederet dñm, necesse est q̄ credat se nō esse dñs ex alia, z sic q̄ ex alia sit in mala fide. Et sic impossibile vī ex vtraq̄ cā posse p̄scribe
7 re attēta disp̄ositiōe iuris canonici. ¶ † Istā difficultatē tāgit Mod. Senen. hic in pe. col. sed ad aliud ppositū, z rīdet sal. uādo istū tex. vt p̄cedat ēt de iure cano. vt in hoc exemplo, mi a titio domū credēs ipsum esse dominum: postea superue-

nit fama

nit fama vel rumor publicus qō prius vēdiderat eā sempro-
nio. ego ad tollendū dubitatione ꝛ fortificādū ius meū, emi e-
tiā secōo a sempronio, cū ista opinione ꝙ apud istos duos cōsi-
steret plenū ius istius domus, ꝛ sic ex vtraq; eā simul iuncta
ego possideo bona fide, ꝛ ex vtraq; eā pscribo, ꝛ dicūt istō esse
notandū, vt scias articulare in pscriptione si talis casus acci-
deret, its etiā respōdet dñs Jac. pute. hic, ꝛ est difficultas quā
mouet Raph. cu. hic: ad illud tū ꝓpositū. ¶ Dz caue q3 isto
mō multū bodie angustaret ꝛ restringeret regula generalis
8 huius §. ideo † tu respōde generaliter ꝙ etiā de iure cano. qui
dubitat an res sit sua vl sui authoris, ꝛ sic q habz conscientiā
dubiā, dz esse bone fidei, ꝛ pōt pscribere etiā de iure cano. vt e
gl. in c. fi. diligenti, in verbo. bona fides. in fi. de pscri. ꝛ gl. ple
nior in c. fi. eo. tit. ꝛ ibi late do. Abb. in antepe. col. in ij. q. gl.
Ergo in terminis nostris q dubitavit an res esset sua vel sui
authoris, ꝛ ꝓpterea ꝙuidet de alio tit. pōt pscribere etiā d iu
re canonico. Alibi tz Bar. in l. natura aliter. in ij. col. ꝛ ibi Jo-
mo. j. tit. j. q q ab initio fuit bone fidei, lz postea ceperit dubi-
tare vtrū res ad eū ꝑtineat vl ne, ꝛ sic nō habz bonā fidē nec ma
lā: talis defectus supueniens nō extinguit pscriptionē etiaz
de iure canonico, imo regitur qō firmiter credat se esse male
fidei possessorē: ꝛ ita dt sentire Jmo. in d. c. fi. de pscriptio. ꝛ
ibi do. Abb. in rj. col. exꝑsse tz cū Bar. Idē tz Jmo. in §. gene
ra. j. ca. l. ꝛ ibi late Are. vbi dz, lz gl. ibi in verbo, nō bona. te-
neat qō dubitās dicat medi⁹: q3 nō hz bonā nec malā fidem. ꝛ
tenēdo cum Bar. etiā ꝓcedit regula istius §. ¶ Sedo rūdeo
huic difficultati qō in vtroq; exēplo tex. in vtraq; eā cū durat
bona fides. In ꝓmo est planū q3 ambe cause eodē tpe occur-
runt ꝓ emptore ꝛ ꝙ suo generali: similiter etiā in secōo exē
plo. ego heres credo rē esse hereditariā quā testato ꝛ emit: cer-
te in vtroq; titu. habeo bonā fidē ꝛ nihil repugnat. Et ita ha-
bes ampliatā regulā bui⁹ tex. vt ꝓcedat nō solū de iure ciuili,
9 lz et hodie attēta dispositiōe iuris canonici. ¶ † Limita nūc
regulā bui⁹ ter. duob⁹ modis. Primo qñ ex aliqua eā quis est
effect⁹ possessor et dñs: tūc nō pōt amplio⁹ ex alia eā effici pos
sessor. l. cū res. C. ō cōtraben. emp. ō qua opponit gl. magna
in fi. ꝛ l. ij. ff. ō vsuca. ꝑ emp. Ratio, q3 cū ex ꝓma eā sit effect⁹
ꝛ possessor dñs: certe secūa est inutilis. Et istō est qō ꝓpter
tex. in d. l. cū res, secus li ex ꝓma possessiōe sit simplex posses
sor. ita logtur regula bui⁹ tex. vbi queritur de vsucap. ergo si
erat ex prima possessiōe dñs, q3 si fuisset dñs nō potuisset vsu
10 capere. l. segtur. §. lana. j. ti. j. ꝛ l. ꝓprias. C. de leg. † Secō
ista regula limitat nouiter ꝑ do. Jn. ō periglis ō peruliō quē
referūt Mod. Senen. hic ꝛ dicūt ꝙ est noua ꝛ subtilis limita-
tio. Et regula bui⁹ tex. ꝓcedat qñ altera eā est specialis, alte-
ra ḡnalis: secus qñ sunt plures cause speciales. tūc ex pluri-
bus causis specialib⁹ in diuersis tēpus ꝛ currētib⁹ nō acqui
ritur possessio. mouet triplici fundamēto. Primo, q3 ant mu
tatur eā possidēdi ex eā supueniēti: ꝛ tūc possidet solū ex secōa
ꝛ nō ex prima. l. ij. in fi. ꝓin. j. ꝑ emp. aut nō mutat: ꝛ tūc pos
sidetur ex prima. §. illō. j. e. l. Secōo q2 nō dz dari multiplicatio
causaꝝ sine effectu vt esset in ꝓpolito, ꝑut dt tex. in rōne deci-
dēdi in d. l. cuz res. C. ō cōtrab. emp. Tertio mouet: q3 aut eā
supueniens ē iniusta: ꝛ tunc solo aio nō imutat possessio. d. §.
illō. aut est iusta: ꝛ tunc solo aio mutat. l. g bona. §. j. j. eo. ergo
ex altera dz possidere ꝛ nō ista ex vtraq;. ¶ Pro limitatione
facit iste tex. in primo exēplo vbi alter titu. ē spālis. s. exēpto al
11 ter ḡnalis, secz ꝓ suo. ꝛ lz exēpla nō restrigāt⁹ regulā. l. j. §. qō
vulgo j. de vi ꝛ vi ar. l. dānati infecti stipulatio. in fi. ff. ō dam.
infect. tū eā declarat l. fi. §. cui dulcia. ff. de vino oleo tri. ꝙ leg.
¶ Nec obstat ꝑin exēplū tex. vbi vtraq; eā videt esse spālis.
rūdet dupliciter. Primo ꝙ tit. ꝓ herede ē generalis ꝛ impin
guatur abalio titulo defuncti q repitur in hereditate, l. pom-
ponius. §. qūtū. j. eo. Secō rūdet ꝙ secundū exēplū tex. logt
in diuersis ꝓnis, in qbus diuerse cause possidēdi habuerūt
initiū: nimirū si tunc vtraq; eā ꝓiungi pōt ꝑ illud qō babetur
in d. l. pōpo. ꝓ tota legē. ¶ Sūt q impugnāt hāc limitationē
ꝑ ter. in l. nō soluz. §. qō vulgo. j. tit. j. Magis stringit in ꝛ iū
secundū Mod. Senē. tex. in d. l. cū res. vbi ideo nō multipli-
cātur cause: q3 alia eā erat inutilis vt in ꝓin. tex. dz, ꝛ in ij. re-
spōso: q3 empta erat res ꝓpria: ergo si vtraq; eā fuisset valī
da quis spālis fieret multiplicatio. Ego ēt nō teneo hanc li-
mitationē: q2 si bene ꝓsideres fundamenta sua militant etiā
11 qñ vna est generalis ꝛ alia spālis. ¶ † Nec obstat qd nō debe
dari multiplicatio causarū sine effectu: q2 respōdeo plane ꝙ
hic sunt cū effectu: q2 interest nr̄a habere plures vias. l. j. §.
fz vidēdū. §. de succes. edic. Sicut etiā interest nr̄a habere plu
ra remedia. l. cū filius. §. varū. §. cū vulgari b⁹. §. de leg. ij. q2 si
interrūperetur pscriptio ex vna eā ꝓcederet ex alia per no.
in l. naturaliter. j. tit. j. Item si superueniret mala fides i vna
eā, ꝓcederet in alia, ꝑ ea q ꝓxime dixi, etiā de iure canoni-
co. Itē posset esse ꝙ vna eā posset ꝑbari ⁊ia non. l. duo sunt ti
tij. §. de test. tutel. ergo iste plures cause nō sunt sine effectu.
Nō obstāt alia fundamēta: q2 nō ꝓcedūt qñ quis vellet posside-
re ex duab⁹ causis iustis ad maiorē corroborationē iuris
12 suī: tūc ꝓcedit regula. §. nostri. nō sūt mutare causam, ꝑut lo
quunt in ꝛ iū adducta. ¶ † Secō principlr no. ex hoc text. ꝙ
heres dz possidere rem hereditariā nō solū titulo ꝓ herede q
est immediat⁹ titul⁹, sed ēt in titulo quo defunct⁹ possidebat
13 ꝛ sic ꝑ emptore. † Vñ facit ꝑin Jmol. ꝛ Mod. ꝙ si quis sit be
res ab itestato alicui⁹ q fuit heres alteri⁹ ex testo pōt in libello
dicere se heredē ex testō primi: eo q3 titul⁹ authoris sui in eū
trāsfert, vt hoc tex. de quo habes gl. in l. iij. §. de pet. her. per
Bar. in l. ꝛ an eandē. §. actiones. ad fi. j. de except. rei iud. ꝛ in
l. qui in aliena. §. inter dū. per illū tex. §. de acq. her. e. ꝛ in l. pa
14 terfa. in fi. §. de vulg. ꝛ pup. ¶ † Tertio no aliā regulā negati
uā ꝙ dominū nō pōt qri ex plurib⁹ causis: facit l. no vt ex plu
rib⁹. j. de reg. iur. alle. in gl. ratio: q2 dominiū est qd effectus:
vnde qui semel est effectus domin⁹, impossibile est q ex alia eā
vel titulo amplio⁹ effician dñs. §. sic itaq;. inst. de act. ꝛ l. sequit.
§. lana. j. tit. j. ista est de mente Bar. j. ad fi. in vl. q. ꝛ Bīgc. nō
q2 quod est ꝓfectū nō recipit nouā formā. ꝛ cōsequenter cām,
vt inquit Bal. in l. ꝓcib⁹. in ꝓin. in verb. secundo quero. C.
de impub. ꝛ alīs substi. Itē illud dz esse ꝑ fectū cui nihil addi
15 pōt. vt est i l. nihil. ꝛ ibi Bal. ad hoc no. C. de in. libe. ¶ † Hic
ex ista rōne infert sec⁹ esse in quasi dominio, ꝛ sic in publicia-
na nā quasi dominiū pōt queri ex pluribus causis: ex quo nō
est plenū ꝛ causat vsucapionem que pōt ex plurib⁹ causis ꝑ
cedere ꝑin Bar. j. ad fi. vbi dicet, imo fortius qui dz dominiū
16 vtile⁹ ex quo nō est verū ꝙ ꝓprium dominiū, vt singulariter tz
Bar. in l. j. in ꝓin. ff. char. vbi dixi. §. eo. pōt querere dñ certe
vt est tex. sing. in l. si quis mihi bona. §. sed qd si mandaverit.
§. de acq. here. vbi si pater ratificauit bono. pol. agnitā filio ꝙ
est acquisitum dominiū vtile. §. quos aūt, inst. de bon. pol.
adhuc pōt fili⁹ adire hereditatē de iure ciuili acquirere iura
directa. ꝛ sic ibi est tex. ꝙ qui hz dominium vtile pōt etiā acq
rere directum. ꝛ ita ꝑ illum tex. not. Dy. Bal. Bīg. ꝛ Mod.
ibi ponit Are. hic in vlt. col. dixi in l. puberem. C. de iure de-
17 lib. ¶ † Limita istā regulā vltra dicta per gl. quando dubiuz a ¶ Exēpla nō
est de ꝓxima causa: tunc potest acquiri dominium ex secūda restringant.
cā. c. post electionē. de ꝛcess. ꝑbēn. ꝑin Jo. an. in. c. cū ꝑsone. ad Insti. de gra
fi. de ꝓuileg. in. vj. ꝛ do. Abb. in ꝑti. ex. inci. mitar i ꝑsenti cā. di. s. bacter⁹.
in. j. co. Ubi etiā subdit ꝙ lz eiusdē rei nō possit qs omnz ex di gl. ic. j. ne cle
uersis causis acquirere. vt hoc tex. potest tñ plurib⁹ titulis se ri. vt mona.
defendere, vt ibi per cū. Et multas qōes ad hāc regulā, vide Lard. zab. in
17 ꝑ Jo. fab. in. §. sic itaq;. inst. ō actio. relaqua dicā in gl. ¶ † Jn c. ecclia in fi.
b gl. in verbo. vsuceperit. Ista gl. vult qō verbū vsuceperit pōt ff. op. de ele
recipere ꝛ ꝓteritū ꝛ futurū tpo dz in isto text. dz intelligi qō ctio.
respiciat futu. ꝛ tps qñ vsucapio ꝓcedit ex diuersis causis seu b ¶ Tēpus.
titulus diuerso tpe currentibus. Et tūc ꝑm Bar. ꝛ antiquos Vide glo. in
exponit vsuceperit. i. vsucapere inchoauerit: q2 li iā esset per ff. receperit
fecta vsucapio vno titulo: puta ꝑ suo nō posset ꝛpi⁹ vsucape- o. j. ō cleri. nō
re ex alio titulo. postea supueniente, vt cū tex. in. l. j. §. fi. j. ꝑ res. li. vj. Jn.
suo: quia res effecta mea per vsucapionē nō pōt amplius fieri ō but. i. c. fi.
mea. l. sequitur. §. lana. j. tit. j. Ideo impossibile est q verbuz de consti.
vsuceperit respiciat ꝓteritū tps, qñ vsucapio est de ꝓteri
to ꝑfecta ex vna causa: q2 nō pōt amplio⁹ ex alia perfici. Sec⁹
qñ vsucapio est in fieri, ꝛ sic nondum perfecta: tunc vtraq; cau
sa pōt cōcurrere: ex quo tendit ad eundē effectū, scz ad acqsi-
tionē dominij. ¶ Pro isto secōo ꝙ verbū acquisierit itelligat
ꝑ futuro tpe, facere vī q2 de natura legis vel statuti est ꝓuide
re futuris negotijs. l. legis. C. ō legi. Et ꝓtera † dicit gl. in. l.
cū tale. §. penu. in ver. dixerūt. in fi. §. de cōdi. ꝛ demō. ꝙ sub
ūctiui accipiunt ꝑ futuro tpe in statutis. Et illā gl. multū cō
mēdat in. d. l. leges. in. ij. col. C. de legi. cā etiā no. do. Abb. ꝛ
Jmo. in. c. fi. de cō di. ¶ † Sed tu aduerte q2 verbū vsucepe-
rit ꝙ est futurū subūctiuū: q2 format a ꝓterito indicatiui rē
cū effectu perfectā significat. l. j. §. hec aūt verba. ꝛ ibi Bar. ō.
ꝙ qsq; iur. gl. in. c. ad hec. in verbo. commiserint ꝛ ibi Hemi. de cōsti. in. vj. Ideo
potes intelligere verbum vsuceperit realiter q loquat ō vsu
capione iā perfecta: q2 rē perfectā cuz effectu significat. vt di-
12 xit. Et erit census tex. q cōpleta † vsucapione quis dicatur ex
vtraq; causa possidere, ꝑut est tex. in. l. j. §. fi. j. ꝓ suo. vbi du
bitat tex. an post vsucapionē desinā ex causa emptionis possi
dere, ꝛ determinat nō desinere. Et ita etiā tenēt Jmo. Pau.
de ca. ꝛ magis communiter Moder. hic, ꝛ sic perfecta vsu
capione vel ꝓscriptione ex vna causa, desino posse vsucape
re ex alia. ꝛ hoc est indubitatum. d. l. sequitur. §. lana. sed non
desino possidere ex alia causa, imo ex vtraq; possideo. text. est.

ipse nō violādo literā.lz Bar.hic in j.col.dicat q̄ istud q̄ innuit tex.q̄ post vsucapionē cōpletā possideo ex duab⁹ causis nō possit,pcedere,z pl⁹ nō ōt Bart.nec aliq̄d adducit. Jn ꝫriū ēt tz late ꝫre.hic q̄ sup hac multū inhisit eo q̄ adepto dominio ex pma cā cessat scoa.l.nō solū.§.q̄ vulgo.j.titu.j.Jtē q̄ adepto dño ex pma cā si ēt remaneret secund⁹ titulus cū possessione,p cōsequens remaneret aptitudo ad acq̄rendū dñium.l.celsus.j.tit.j.Et tū est falsum z incōpatibile q̄ acq̄sito dño dur et aptitudo acq̄rendi.d.l.sequit.§.lana. ¶ Ꝫ ad ista respōdent Mod.Benen.z bene q̄ si post dominiū iaz q̄situm su pueniat postea cā nona. illa est inutilis z ineficax.l.cum res.C.de ꝫh.emp. Sed si ante acq̄situm dñium supueniat nouā cā nō irritat,vt est bon⁹ casus in §.q̄ si in dē.inst. de leg.z in l.debitor.in pcin.§.de leg.ij.q̄ ura alleg.gl. mag. hic in ij.op.q̄ cū ambe cause tenderent ad finē acq̄sitōis dominiū,adepto dominio ex pma cā nō irritat tūc scoa ex defectuāe finalis,put declarat Bar.in l.plurib⁹.§.z si placeat.j. de verb.ob.lz post dominium iā q̄situm noua cā fuisset inutilis z nova,vt dixi. ¶ Istā gl.multum no.Bar.hic:q̄n in statutis vel in vltimis voluntatib⁹ apponerent verba q̄ reperiū tur in preterito,z futuro:z ēt se dicturū in l.vt gradatim.§. sed si lege.j.de nume.z bono.vbi nihil ōt,sed in l.oēs populi.§.de iust.z iur.in pe.char.in ij.q.vj.q.pcin.z in l.solennis. pillū tex.cū gl.§.de cond.z demon.z in l.j.in viij.q.§.de iur. codi.z in cons.suo q̄ incipit statuto;Assisij cauet quod si qua mulier.gl.in l.cū in scēo.z ibi Bal.Jmol.z Paul.de ca.§.de iniust.rup.irrito ꝫ testa.z gl.in c.ad hec.vbi do. Abb.z alij ō rescrip.z gl.in c.q̄.in fi.z ibi Hemi.de const.in vj.z gl.in c.j. §.q vero in verbo,receperint.z ibi no.Hemi.de cle.nō resi.in in vj.z habes duos t.o.tex.vnum in l.plotiana.§.de iure codi.vbi est no.ter.q̄ pista verba si quid ad hoc telūm ptinēs reliquero valere volo ēt ea q̄ ante testm̄ scripta sunt cōprehendunt ad idem tex.in l.verbū erit.j.de verb.sig.vbi li dicat cō firmo q̄ in codicillis scriptū erit cōprehenditur z preteritū futurū tps.*Item adde q̄ statē statuto q̄ maritus habens filios ex prima vroze non possit constituere dotē secunde vroni nisi de bis q̄ euidenter receperit,vnus cōstituit dotē secunde vroni:postea receperit ex interuallo valet instrm:q̄ verbū receperit positū in statuto est futurum subiūctiui q̄ potest extendi ad tps futurū sm do.Lard.notē. in c.significauerūt, in vl.col.de test.post Inn.ibi.Jtē adde si statutū dicat q̄ qui habuerit concordiā intra octo dies a die citationis absoluat, an si habeo ante istā cōcordiā valeat Bal.in l.q rome.in pri. j.de verb.obl.ōt se cōsuluisse q̄ sic.Jtē adde q̄ tz Lu.ro.in cōsi.ccexxtij.q̄ incipit,quo ad primū articulū in quo querit vbi cōsuluit q̄ cōstitutio concilij concedēs certas p̄rogatiuas hic q̄ p annū laborauerūt in cōcilio verificat tam in bis q̄ laborauerūt ante cōstitutionē q̄z in bis q̄ laborauerūt post. ¶ Ho.predicta p̄ que reprehendit illud q̄ singulr decidit Bar.in l.hoc articulo.in j.col.§.de hered.inst.q̄ si testator legauit cuilibet sue filie⁹ q̄ vidua fuerit centū,an ad tale legatum admittant ille que iā vidue erāt tpe testamēti:an solum ille quas postea cōtigerit viduari.Determinat Bart.q̄ in dubio verbū fuerit,dz intelligi futurū subiunctiui.l. si ita scriptum fuerit.z l.solemus.§.de bere.instit.z sic intelligit solū de illis q̄ postea efficient vidue. Et male decidit:q̄ ēt veniunt ille filie q̄ iam erāt vidue tpe testamenti pista gl.z Bar.hic.z eū in specie reprehendunt Jo.de imo.z Paul. de ca.in d.l. hoc articulo.z dicit Pau.de ca.ibi se plures cōtingentia facti ꝫ Bar.cōsuluisse. Idem tz Pau.de ca.in l.fin.C.de indi. vidui tol.z in l.cū stipulamur.z ibi do.Alex.j.de verb.ob.Jo. de imo.in l.si ita legatū esset.§.de cond.z demō. ¶ Lapio gl. in verbo possideo.q̄z diuide in duas partes principales. In prima allegat cōcordantē q̄ ponit vtilitatē an q̄s possideat p emptore an p herede. Jn scoa querit z tripliciter rndet. scoa est ibi,sed si vna vsucapio. ¶ Jn ea.glos.ad fi.habes ex hac gl.tres conclusiones. Prima q̄ pfecta vsucapione ex prima cā extinguit vsucapio secunde cause. Rōiq̄ cū per primam vsucapionem sit effectus pfectus dñs.l vsucapio.j.titu.j.z l. traditionib⁹.C.de pac.ergo ampli⁹ nō p̄t fieri domin⁹.l.sequitur.§.lana.j.ti.j.z l.ppzias.C.de leg.bene facit.l.ij.§.fi.j.p emp.z tex.in l.j.in fi.j.p suo.Secundo facit q̄ duab⁹ causis cōcurrentib⁹ celerior consumit effectum.l. si quis ita scripserit titius.in ver.cū nō possit.§.de her.inst.Bal.in l.j.in pen. col.C.de ser.fugi. ¶ Secūa conclusio est q̄ vna vsucapio p̄t pcedere ex duabus causis.sed secūda causa non ꝑducit nouā vsucapionē sed addit nouā formā. Contra istā conclusionem arg.q̄z superfluum videtur hanc secundā causam concurrere ad pscriptionem priorem,ex quo ea nulla sit acquisitio finita p ma pscriptione,sed aer z natura nihil frustra operant.l.hec stipulatio.§.diuus.§.vt leg.not.caue.z l.q bis idē. cum si,j. de verb.obl.dic q̄ imo multipler p̄t esse vtilitas,vt dixi in tex.in j.no. Primo ꝓpter interruptionē q̄ posset in vna contingere z non in alia,vt habet in l.naturaliter.j.tit.j. Secoli posset ꝓbari secundus titulus z non primus.i.duo sunt titu. §.de test.tut. Tertio ꝓpter malā fidem in vno titulo z non in alio,q̄n habuissent originē a diuersis psonis. Quarto potest esse vera vtilitas in terminis but⁹ ter.q̄z si fili⁹ in potestate est heres patri,nō posset quicquā pscribere,p herede.l.nihil. C.de vsuca.p here.dixi in l.in suis.§.de lib.z posth.vide p, scribit titulo p emptore sm Pau.de ca.hic,z Bar.in l.2 el. sus.j.tit.j. *Quinto p̄t esse vtilitas:q̄z in re mobili si q̄s nō vultvti vsucapione triēnali:sed pscriptione lōgi tpis hoc pti. l.in seruo.z.in verbo supino.C.in qui.cau.cef.lōg.temp.pscri. tibi Bar.Bal.z Ang.in l.j.per illū tex.vbi dixi.de ser. fug.in verbo nec vsucapionē nec longi tpis pscriptionē;quez ter.sic intelligunt post Richar.malū.ibi. *Et p illū tex.inter pulchre Bal.in c.si q̄s p.exx.circa pcin.si de feu.fue.p̄to.i ter do.z agna.q̄ si q̄s in iudicio opponit vsucapionē z pscriptionē lōgi tpis,nō dz intētare remediū ꝫia. Facit q̄ tenent Bal.z Raph.Fulg.in d.l.C.de ser.fug.q̄ si q̄s opposuit pscriptionē lōgi tpis,z pbet de vsucapione triennij dz obtinere q̄ no. Et ista adde ad ea q̄ dixi in §.Nerati⁹.§.ea.l.vbi tetigi: an in reb⁹ mobilib⁹ possit cadere pscriptio lōgi tpis. ¶ Tertio not.cōclusio gl.est dū in fi.dicit,nā z hic occidit seu extinguit dominiū primi:q̄ vsucapio seu pscriptio occidit z extinguit dominiū primi z ad hoc foleo allegare istā gl.,p no.idem dt gl.in l.si edes mee.prima.§.libertas.in fi.de ser.vrb.pdi. ¶ Hinc sequit sm Pau.de ca.hic q̄ dominiū primi dū non transfertur in vsucapientā vel pscribentē. sed incipit nouū dominiū,z nouum dominium causat. ¶ *Ego vltra Paul.de cas.hic infero q̄ lz in ꝫtib⁹ idē dominiū numero q̄ erat penes dñm trāsferat in acgrente,iō tamē non separat ab eo nisi trāsferat.l.nec vtile.cuz ibi no.§.ex qui.cau.maio.sm Bap. cu.z do.Alex.in l.j.§.p̄curatore.§.eo. Secus est in vsucapione vel pscriptione,vbi idē dominiū q̄ erat penes dominū nō trāsfert in vsucapientē vel pscribentem. sed nouū dominiū acquirit. ¶ Hinc z secundo ex ista gl.ēt sequit cum ille qui pscribit extinguat directum dominiū z acgrat nouum dominium q̄ illud dicat verū z ꝓprium dominium.z ita singulariter tz Bar.in l.j.in pcin.in ij.char.vbi dixi.§.e. ¶ Ꝫ aduerte lz gl.primi scue velit hoc ꝓcedere tā in vsucapione q̄z in pscriptione:tū videret q̄ ista glo.sol.ꝓcedat pscriptione longi tpis,nō aūt vsucapione triennū q̄ acgritur directum dominium sm gl.z doc.in aut.nisi triennalis.C.de bo.mater.dixi in l.traditionib⁹.C.de pac. Nā dñium directum nō est nisi vnū,l.si vt certo.§.duob⁹ ꝫ cōmoda,q̄ dominiū directum p vsucapionē nō deficit,sed de vno ad aliū trāsfert.l.vsucapio. j.titu.j. Sed in pscriptione longi tpis p q̄z non acgrit directum dominium,sed vtile sm gl.z doc.in d.aut.nisi triennalis pscriptio occidit z extinguit effectum illius directi dominij.ita no.limitat Bar.in d.l.si edes.§.libertas.z ibi Paul. ca. ¶ Sed tu defende gl.in hoc vltimo ꝫ Bar.put ēt tz iniquis doctor.d.Pet.de beru.q̄ imo ista gl.possit ēt haberi locum in vsucapione rei mobilis hoc modo. Nā occidere nihil aliud est q̄ vnum ab alio separare,vt ꝓbat tex.in §.si tū.inst. de re.dini.modo sic habito respectu ad psonā tuā a qua est sublatū dominium dicit occisum in psonā tuam: ex quo a te est separatū z abdicatum:nā extinctum dz in re mobili q̄n dominium pdit dñs.ita est tex.in d.§.si tamē. ¶ Lapio gl.magna in verbo,nec em̄ sicut. q̄z diuide in tres partes principales. Jn verbo,nec em̄ sicut. q̄ diuide in tres partes principales. Jn prima no.duas regulas ex tex. Jn secunda opponit septē modis ꝫ secundaz regulā tex.de dominio. Jn tertia opponit duob⁹ modis ꝫ primam regulā de possessione.secunda ibi.primo obijcitur.tertia z vltima est ppe fi.gl.ibi,ad secundam regulam. ¶ Jn prima op.gl.ibi,si concurrit vsucapio,p emptore z p̄o suo.gl.Bar.z omnes volunt q̄ due cause possint inchoari eodem tpe.puta p̄o suo z p̄o emptore z sic vsucapio potest perfici ex duabus causis eodem tpe simul concurrentibus.z ita procedit primum exemplum tex. Punctus est inuestigare,p in tellectu text.de quo titulo p̄o suo loquatur Bar.in apostillatione text.z cōiter alij tenent q̄ intelligatur de titulo p suo generali. Aduerte lz nemo animet q̄ tunc non est proprie causa specialis:q̄z semper cum omni alia concurrit. Jtē tex.nō bene diceret q̄ possumus possidere ex duabus causis,z sic aptitudine imo semp actualiter possideremꝰ q̄z data vna cā semp concurrit ista generalis,p suo. Unde mei videt q̄ iste text.loquat de titulo p̄o suo speciali:q̄z tunc est proprie titulus z propria causa:z sic tunc q̄s possidet ex duab⁹ causis specialib⁹ eodē tempore,facit text.in l.si ancillam. in

a ¶ In preterito. Verba ap posita i statuto q̄ reperiū tur posita in preterito quo capiant,vid Ant.de but. in c.fi.de cōsti.z Ale.p̄si. exl. mature. ij.vo.z in locis hic alle.p cludit q̄ accipiunt z in p̄terito z in futuro,z dūmō absurdus intellectus nō resultet,z materia subiecta non repugnet.

b ¶ Cuilibet sue filie.adō q̄ Jaſi lect. antiquadicit q̄ cōis opin. est ꝫ Bar.in d.l.hoc articulo.

ſi. p̄z. j. p̄ꝛo ſuo. in verbo nec. ꝛ. idē p̄ꝛo ſuo ꝛ clā poſſ. adere, vbi
p̄ꝛo ſuo eſt titul⁹ iuſtus legitim⁹ ꝛ ſpecialis: ſz gl. ibi ſu p̄ hoc
multū laboꝛat. Itē facit: q̄ ꝛex. in ſecūdo exemplo logtur ō dua
b⁹ cauſis ſpecialib. ergo limiliter d̄z intelligi in p̄imo exem
35 p̄lo. Pāt. eq̄ dicta declarāt p̄cedentia: vt eſt ꝛex. in c. clericum
nullus. ſcīo. xj. q. j. ibi, q̄ ex ſequētib⁹ datur intelligi, facit l.
qui filiab⁹. in p̄in. ꝛ in l. ſi fergus plurīū. §. fi. de leg. j. Item
vna pars legis declaꝛgtur p alīā. l. vtrūq; in p̄in. ꝛ ibi Bar. ꝛ
gl̄ ꝛ no. §. de petitio. hered. ꝛ l. quēadmodū. §. hec verba. ꝛ ibi
Bal. no. §. ad l. aq. quil. ¶ Cōclude q̄ ſit impoſſibile tex. lo q̄
tit. p ſuo ſpāli: oꝛtet eū poſſidēs q̄ credat rēa nemine oc
cupatā ꝛ ſic eſſe nulli⁹: nā p ſuo poſſidet q̄ poſſidet ex cauſis
ex q̄b⁹ de iure gent. dñiū q̄rit. l. j. in p̄in. ꝛ ibi gl. ꝛ Bar. j. p
ſuo. Puta ſi iuēnat ſeruū alienū in nemoꝛe, credēs eſſe libe
ꝛ vſi inuenat gēmā alienā in littoꝛe maris, vt aliud, credens
eſſe theſaurū: vt declaꝛat Bal. in l. ſi ego. §. ptus. ff. ō publi
cia. ſz ſi vult vſucapere p̄ eptoꝛe opoꝛtet, q̄ credat rē eſſe ven
ditoꝛis. Iſta nō poſſunt eo. ꝛ te p̄ currere, q̄ credā rē eſſe nul
lius, ꝛ q̄ō credā rē eſſe vēditoꝛis, cū ſint ꝛ ꝛia. ergo videt ipoſ
ſibilis p̄curſus, p̄ſertim ad cauſandā p̄ſcriptionē, ꝛ ū etiā de
36 ꝛiure ciuili mala fides a p̄ncipio impediat vſucapionē. l. ſe
quit. §. de illo. j. tit. j. Bar. in l. celſus. co. ti. ſz nō ex poſt facto
ſu p̄uenies l. vni. ſ. in oībus iſto titu. C. de vſuſc. tꝛāſfoꝛ. Se
q̄us ō iure canonico: vt dixi ſ. in p̄mo no. Ū nō recedas a cōi
opi. q̄ iſte ter. loquaꝛ de titulo p̄ꝛo ſuo gñali, ſz nō generaliſ
ſimo. p̄out declaꝛat glo. magiſtꝛa in rub. j. p̄ ſuo. Bar. in l. j.
circa ñ. co. ti. Bal. in d. l. ſi ego. §. ptus. Et ſic ter. dt q̄ q vſuca
pit p̄ emp. poſſidet p̄ ſuo: q̄ ſuū exiſtimat eē cā emptionis, ꝛ
ſic titulo p̄ ſuo generali. ¶ In ſecūda oppo. gl. Bar. dt quod
iſta oppo. nō eſt ad ppoſitū q̄ nō vadit ad titulos. Sic clari⁹
q̄ iſte tex. logtur de titulis, ꝛ ſic de cauſis et ficientib⁹, ſz op
poſitio logtur de effectu, q̄ ſequitur ex illis cauſis. nā vſuca
pio nō eſt cā nec titulus, ſed eſt effectus. ideo hec oppoſitio ē
ineꝛpta. ¶ In quarta oppo. ſu p̄ qua gl. laboꝛat, dic q̄ nō me
ruit ſignaꝛi, p oppoſitiōe: q̄ leges allegate p gl. bū dicūt vna
ſolutiōe tolli vtrūq; obligationē: imo loquūt de vna ſola obli
gatiōe ſolutis, qua ꝛempta bene tollit acceſſoꝛia alia q̄ꝛ il
la pēdebat vt p̄ncipalis ꝛ fideiuſſoꝛia. Preterea in d. l. in nu
meꝛation⁹. ꝛ in l. cū quis. §. de pecu. j. ō ſol. plures cauſe p̄
curꝛebat in idē tp̄e ſolutionis: ꝛ tūc dñiū p̄t acgꝛi ex plurib⁹
cauſis eo. ꝛ te p̄ curꝛentibus p̄m gl. Bal. ꝛ alios hic, ꝛ ita ēt dt
Bar. in l. fundo. §. ad l. falc. vnde in l. ſi creditoꝛi. §. marcell⁹.
ff. de leg. j. alleg. in gl. nō d̄z q̄ quis cōſequatur dñiū ex pluri
b⁹ cauſis: imo ſoluz ex vna cā. ſ. legati, p̄pter p̄modū repꝛeſe
37 tationis: vt ibi oꝛ in tex. ꝛ gl. ꝛ oēs declaꝛāt. † Et dū gl. in iſta
ñū. oppo. dt tp̄ ergo dic p̄m ꝛ ſic o. habes q̄ dñiū p̄t habeꝛi ex
38 plurib⁹ cauſis in idē tp̄s p̄curꝛentibus. Poſſeſſio † aūt poteſt
haberi ex pluribus cauſis ſiue eodē ſiue diuerſo tp̄e ſiue cōcur
rentibus: ꝛ ita tenet cōiter doc. ſolus Raph. cu. re. p̄bat p iſtum
tex. du pliciter induc̄ndo. P̄rimo, oꝛ in hoc tex. q̄ quis p̄t
poſſidere ex pluribus cauſis in idē tēpus cōcurꝛētib⁹. Et po
ſtea tex. in ſi. vult q̄ ſecus ſit in dñio: ergo vult q̄ dominiū nō
poſſit queꝛi ex pluribus cauſis in idē tp̄s cōcurꝛētibus. P̄rete
ꝛea tex. vult in p̄in. q̄ poſſeſſio poteſt haberi ex pluribus
cauſis: ꝛ intelligitur ſiue eodem tempoꝛe ſiue diuerſo cōcur
rentibus: poſtea dt ter. generaliter ſec⁹ eſſe in dominio. Ergo
vult q̄ dominiū nō p̄t haberi ex pluribus cauſis etiā cōcur
rentibus in idē tēpus. ꝛ in hoc tenet contra cōmunē. ad iura
alleg. p gl. reſpōdet q̄ in illis acquiritur dominiū ex vna cā:
q̄ eſt vnus titulus ſc̄z p̄ ſoluto. Vel dic q̄ō in illis iuribus
quāuis plures obligationes diſſoluāt̄: tamen ex vna cauſa
tranſfert dominiū: vt ſtatim dixi. do. Alex. ſequēdo cōem opi.
reſpōdet ad iſtū tex. ſm̄ p̄mā inductionem quod iuriſcō. in fi.
dū dicit ſec⁹ eſſe in dominio, refert ſe ad p̄imū caſum in quo
poſſeſſio acgꝛitur ex plurib⁹ cauſis diuerſo tp̄e concurrenti
bus, facit q̄ vbi finis non p̄t cōmode referꝛi ad oīa referꝛ ad
p̄rima. l. ii idē cū eo. ver. fi. §. de iuriſ. om. iu. Sed̄e aūt indu
ctioni reſpōdet gl. Mod. Senē. q̄ ſi tu capis totū dictū de poſ
ſeſſione in vno ſenſu cōpoſito, hoc modo. Poſſeſſio p̄t habe
ri ex plurib⁹ cauſis ſiue eodē tp̄e ſiue diuerſo cōcurrentib⁹.
Bene ſecus eſſi dominio q̄ō nō p̄t haberi ita ex plurib⁹ cau
ſis ſiue in idē ſiue in diuerſum tp̄s p̄curꝛētib⁹, capiendo nō in
ſenſu diuiſo ſed i cōpoſito, ꝛ ita babes expeditas quatuoꝛ op
39 poſitiōes. ¶ † In v. op. gl. cū ea tꝛāſeunt Bar. ꝛ cōiter oēs: ꝛ
rō eſt: q̄ ꝛ eueniente cōditione legati reſoluit⁹ ois alienatio ꝛ ac
gſitio medio tp̄e facta. l. fi. §. fin aūt ſub cōditiōe. C. cōmu. de
leg. vt dt Bar. j. in vñ. op. ad ſi. vbi dicet. Iſta cōclusionē gl.
ꝛ doc. impugnat ſubtiliter Raph. cu. hic ꝛ in d. l. fundo. ꝛ ſeq
tur do. Jac. de puteo hic dicens quod iſta opi. ꝛ communem
ſemp̄ ſibi placuit q̄ nō ꝛ poſſibilis intellect⁹ gl. ꝛ doc. q̄ō d.
l. fundo legatari⁹ poſſideat fundū titulo legati. nā cum legata
ri⁹ ſucceſſerit heredi neceſſario debitū legatū fuit cōſumū p
additionem hereditatis: q̄ legatum a ſeipſo ſ̄pi deberi nō p̄t.
l. legatū. vltima in §. j. §. de leg. j. q̄ vn⁹ ꝛ idē nō p̄t eſſe debi
toꝛ. ꝛ creditoꝛ. l. vranius. in p̄in. j. de fideiu. ꝛ l. ff. §. ſi debitoꝛ.
§. ad leg. fal. gl. ꝛ doc. in l. frater a fratre. §. de cōdi. inde. ergo
impoſſibile eſt dicere in d. l. fundo. trāſferri domiū fundi ex le
gato, cū dñiū ſit extinctū. Nec obſtat ſi diceret q̄ō euenīēte p̄
ditione legati cōditio trabat retro. l. p̄toꝛ ꝛ l. g balneū. §. qui
po. in pig. ha. eo q̄ vbi extrema nō ſunt habilia hic nō p̄t ha
bere locum fictio tranſlatiua retro de tp̄e ad tp̄s, vt declaꝛat
Bar. in l. ſi is q̄ p̄ emptoꝛe. j. tit. j. Sed̄ foꝛtius in legatis p̄oꝛ
vt logtur. d. l. fundo. coditio exiſtes nō trabit retro. l. j. §. ſeꝛ
ui. §. ad ſyllā. ſ̄z ſecus in hereditatib⁹, ne teſtatoꝛ decedat p̄oꝛ
parte tp̄is teſtḡt ꝛ p̄oꝛ parte inteſtat⁹. l. heres q̄ñq; als incipit heres quoq; als q̄ cunq. vt ibi vult gl. j. §. de acq. here. et
vīrūq; declaꝛat Bar. in d. l. ſi is qui p̄oꝛ emptoꝛe. Itē nō p̄t
dici q̄ō eꝛ retro fingat ſolutio legati cōditionalis, ꝛ ſic añ adi
tionē hēditatis. Itē q̄ pendēte nō p̄t fingi ficta ſolutio. l. ſub
cōditiōe. j. de ſol. ¶ Propter has difficultates videꝛet ne
ceſſario tenendū ſ̄z gl. Bart. ꝛ doc. Et iſta opi. als mihi multū
placebat. Et tenēdo iſtā partē nō ob. tex. in d. l. fundo. in q̄ gl.
ꝛ doc. ſunt deceptī. nā tex. ibi dt: q̄ in cōputatione falcidie fu
40 d⁹ nō iure hereditario ſed iure legati haberi intelligit. † Pō
dera illud verbū: telligit q̄ ipoꝛtat ficti⁹nē. l. ff. §. fi. ꝛ l. ſi q̄s
cū teſtū. §. de iur. codi. c. ex ſtudiis. ꝛ ibi gl. de p̄ſump. Bar. i
d. l. ſi is q̄ p̄oꝛ emptoꝛe. in vñ. chart. Bart. in l. furti. ꝛ in l. qui
§. de his q̄ no. infa. Et ſic ibi tex. i illo verbo intelligit, vult q̄
nō vere habeꝛe iure legati p̄out gl. ꝛ oēs tenent, ſed p fictio
nem. Nā ibi dubitabat an talis fundus veniat in cōputatio
nē falcidie: nā tanto min⁹ defalcabit de aliis legatis q̄tū vꝛ
ipſe fundus ſi eſſet in hereditate heredis, ꝛ iuriſcō. decidit q̄
intelligit, ꝛ ſic p fictionē iuris legatū habeꝛe. Sicut in opti
mo ſimili, qñ creditoꝛ ex teſtō ſuccedit debitoꝛi vel eī debitoꝛ
creditoꝛi. Nā ſz cōfuſione extinguat obligatio ꝛ actio. q̄ non
p̄t idē p̄ſ eſſe obligat⁹. l. de bitoꝛi. C. de pac. l. ſi adulta. §. de
ber. act. ꝛ l. ſi vtoꝛi. C. de bonis auth. iudi. poſ. Ū qñ tractat
de falcidia deducēda, p̄t creditoꝛ deducere q̄ō ſibi debeat,
tanq; es alienum, vt poſtea videat an hereditas ſufficiat ad
legata. Et ſic creditū q̄uis extinctum per additionem tamen
cōſideꝛat in cōputatiōe falcidie, l. j. §. ſi debitoꝛi. §. ad leg. fal.
ꝛ l. in iponēda. C. co. ita i. d. l. fundo. Quia legatū fundi fuerit
extinctū ad eundo hēditatē hēdis: tñ cōſideꝛat in cōputatiōe le
gis falcidie vt intelligat haberi iure legati. ꝛ nō iure hēdita
rio, ꝛ ſic detrahat perinde ac ſi fundus vere haberet iure lega
ti. Iſta fuit noua ꝛ p̄oꝛ certo peregrina ꝛ ſubtilis opi. Raph.
cuma. hic q̄ra gl. ꝛ oēs. Iſtā opi. Raph. recitat late do. Alex.
nō hic: ſz in §. ſequēti. ſ̄z in §. ex cōtrario. in. j. co. ꝛ duab⁹ ſe
que, ꝛ licet adhereat eī opi. gl. ꝛ doc. per tex. in. l. cui res. §. ſi
actio. em. ō q̄na. l. glo. ꝛ doc. in. d. l. fundo opponūt ꝛ ſolūt: ra
mē do. Alex. nō reſpōdet ſubtiliſſimis difficultatibus mouis p
Raph. Salnādo eōdem opi. potes dicere q̄ in. d. l. fundo. illud
fit p̄opter diuerſitatē teſtamētoꝛū. Nā legatū fuit factū ſub
conditione a p̄imo herede in p̄imo teſtō, z hoc reſpectu va
let ꝛ tenet: q̄ eſt factum a ſeipſo. Poſtea in ſecō teſtamēto
legatari⁹ inſtituit heres p̄ p̄imū heredē, p̄ hoc non vitiatur
legatum quamuis deuenerit ad caſum a quo incipere nō po
teſt vt declaꝛat Bar. in. l. plurib⁹. §. ꝛ ſic placet. j. de ver. obl.
Verūq; non percipit iure hereditario ex ſecūdo teſtamento.
ſed iure legati relicti in p̄imo teſtamento: ideo non compu
tatur in ratiōe falcidie detrahende ex ſecō teſtamento. iſte eſt
p̄p̄ius intellectus. d. l. fundo. ſm̄ q̄s p̄dicta ceſſant. ¶ Sz
aduerte q̄ecūq; itellectū teneas ad dictā. l. fundo. ſiue eoem
gl. ꝛ doct. q̄ fund⁹ ibi debeat iure legati. ſiue teneas intellectū
Raph. quod non debeat iure legati, ille text. non obſtat ad
regulam text. noſtri. cum non debeat niſi vno iure quodcunq;
ius illud teneas: ꝛ ita eſt p̄fecte expedita iſta quinta oppo. gl.
¶ In ſeptima opp. gl. inquātū Bar. vltimo opponit q̄. l. fun
do. §. ad leg. fal. allegata per gl. nō vī facere ad p̄opoſitū cuz
ibi euenīēte conditione legati omnis alienatio retrofacta tol
latur. l. ſi. §. ſinautem ſub cōditione. C. cōmu. de leg. Sz eue
niente cōditione alteri⁹ debiti, nō reuocat alienatio antea fa
cta p̄oꝛ iſto vltimo Bar. mbi allegat. Ū allega tex. in. l. ꝛ ſi
dotis. ꝛ ibi Bar. ꝛ Bal. ꝛ hoc no. C. de iur. do. vbi tex. q̄ō rea
q̄ ſubiacet reſtitutioni ex ꝛcto, poſſint irreuocabiliter alienari
inter viuos ꝛ vltima voluntate. Sz cane q̄. d. l. fina. §. ſinau
tem. ſub conditione loquitur in alienatione facta in aliū, ex
traneum ſed. d. l. fundo. non loquitur in alienatiōe: ſed loquit
in acquiſitione facta ipſimet legatario conditionali: ꝛ ſic ibi
euenīente conditione legati non cadit reſolutio: cum iam res

esset effecta sua,z sic rēsolutio esset manis.z ita ēt ōt Rap.cu. hic.sed do.Alex.in §.ex ꝓio.in iij.col.j.ea.l.salvat Barto.z bene:qz est eadē rō in alienatione facta in legatariū sicut si ēs se facta in extrāneū:qz ei⁹ interest ꝙ eueniēte cōditiōe legatit illa vetustior cā legati valeat alio āeret sibi ꝓiudiciū in detractione falcidie,vt ōt ter.qō reputat do.Alex.valde bñ no
41 tādū. ¶ Succesiue Bar.late z pfecte examinat qñ species debita ex ꝓctu legat.an z qñ valeat legatū. z distinguit facīe do quatuor casus principales,vt hic plenī⁹ p eū.Adde in primo mēbro qñ id ꝙ debet pure legat pure vz legatū ꝓpter cōmodū acquisitōis dūi:qz dominiū ipso iure transfert ex legato sine traditiōe.l.iij.§.si re.s.de leg.iij.Adde duas alias vtilitates.Prima,qz q legat tanꝫ debitor,inducit recognitionē debiti,z sic interrūpit pscriptionē.Secūda qz inducit semplenā ꝓbationē de debito, sicut qlibet alia ꝓfessio facta absente parte.Ideo cū vno alio teste sufficeret ad ꝓbandū debitum:istas duas vtilitates ponit egregie Bal.in d.l.j.in vij.col.C. de fur.quas referūt z sequunt Pau.de ca.z latius Ire.in l. si creditor.i.s.de lega.j. ¶ In secōo mēbro inquātum tz Bal.ꝙ qñ species est pure debita,z legatur sub cōditiōe legatum nō vz nisi conditio legati sit impleta viuo testatore.p §.qō si idē instī.de leg.z verbis.s.ad leg.falc.Et sic vult Bar.ꝙ si conditio legati esset impleta post mortē testatoris legatum indistincte esset inutile.Adde ꝙ istud reꝓbat Ire.t.hic in fi.z ante eum Raph.cu.hic circa.fi.qz rō reconualescētie legati est cōmoditas trāslationis dominij ipso iure iuxta.l.iij.§.si rē s.de leg.iij.ita limitat siue cōditio purificet viuo testatore si ne eo mortuo,si species nondū erat tradita ex cā debiti.Sed tu salvando Bar.dic quando mortuo iam testatore ꝓditio ē purificata:ideo legatū nō vz:qz tūc dies legati inutiliter cessit.l.debitor.in prin.s.de leg.ij.z §.ꝙ si in diē.instī.de leg. ¶ In quarto mēbro inquantū tz Bar.ꝙ quando res debita ex cōtractu nō erat tradita z fuit legata,sub ea cōditiōe sub qua erat debita.tūc valet legatū ꝓpter cōmodū trāslationis dominij ipso iure.Adde ꝙ in cōtrariū videt eē fortius ter.i l. meuius.in prin.in vsi.debitor.aūt.s.de leg.ij.Ubi qñ debitū sub cōditione legat sub eadē cōditione nullū ē futurū emolumentū legatari:ideo nō valet.Misi rādeas ꝑm gl.z Bar.ibi,z Bar.in.l.si creditor.i.s.de leg.j.ꝙ verū est qō nullū futurū ē emolumentū,scz de illis quatuor qui ponūtur in §.plus milti. de actio.sed bene aliud quintū emolumentū trāslationis dominij ipso iure absq traditiōe,vt dixit tex.ibi.l.iij.§.si rē.s.de leg.iij. ¶ Itē inquātū Bar.in isto quarto mēbro qñ sub diuersis cōditionib⁹,tenet ꝙ si legat mihi species sub diuersa ꝺditione que mihi debebat sub alia ꝺditione,z ex cā legati eam sum cōsequt⁹:postea habere desinā qz eā alienaui i alium ꝙ existente postea cōditione debiti potero eā petere ex cā debiti per.l.existimo.in prin.j.de ver.obli.Adde qō in ꝓtrariū vī facre:qz tale legatū speciei:certe vī factū animo cōpensādi cū debito.l.si cū dotē.§.si pater.s.solu.mat.vñ si legauit ꝙ debito ergo animo cōpēscēdi ergo acceptando legatū certe debitū extinguit:ergo nō ꝺz amplius posse ex causa debiti agere,z si intelligis Bart.ꝓout ipsemet ex ꝓcesse ōclarat qñ effect⁹ est dño ex causa legati postea ōsist:qz vēdit ꝙ superuēiēte ꝺditione debiti ex cā legati null⁹ habebit resp̄ect⁹.d.l. existimo.in prin.Aduerte subtiliter:qz in ꝓtū videtur facere qz ex ꝙ vendidit illā speciē,z sic habuit ꝓtiū certe illud ꝓtiū loco rei succedit.l.iperator.§.fi.s.de leg.ij.ergo ñ est verū ꝙ debit eā habere vt dicit Bar.ex quo ꝺz effectum,scz ꝓtiū. Itē fortius z subtilius facit ꝺ Bar.qz sequeret ꝙ in §.qō si in diē.instī.de leg.z l.vbis.s.ad le.Fal.z in l.debitor in prin.s.de le.ij.legatū valeret alio respectu quā repꝛesentationis debiti qz si verū eēt illud ꝙ vult Bar.esset lōge maius cōmodū si vendendo rē legatā posset habere ꝓtiū z postea etiā posset rē ex cā debiti recuperare.z istud valde stringit ꝺ Bar.z hoc modo apparet nihil obstare.d.l.existimo.in pri.
42 j.de ver.obli. ¶ Defendendo Bar.dic qō qñ est debitum ex ꝓctu z nō ex dispositione legis,z sic a principio ē debitor volūtarius:tūc legādo nō videt legare animo cōpensandi cū debito,nisi ex ꝓcesse fit dictū.l.debitor.s.de le.ij.l.creditor.C.de leg.no.Bar.z doc.in l.si cū dotē.§.si pater.s.solu.matr.i auct. ꝓterea,vbi plene dixi.C.vnde vir et vxor.Et istō legatū fuit simpliciter factū nō exꝑsso ꝙ animo cōpensandi.z ꝓpterea Bar.s.in vlti.oppo.quā ipse facit in fi.tz ꝙ si solutio eēt facta occasione debiti:tūc bñ cā debiti tolleret.l.sub sub ꝺditione
43 ne.j.de solu.Ad aliud dū dicēbat⁹ ꝙ ꝓtiū succedit loco rei rñde qō boc est verū vniuersaliter.ita loquit.d.l.iperator.§. si.Secus est in particularib⁹.l.si rem z ꝓtiū,vbi Bar.s.dē pe tu.here.Et ita habes bene expeditā hāc doctrinā Bar.adscribēn.cōiter nihil addunt z ibi remanet expedita tota secta pars gl.magne. ¶ In vltima parte ꝓncipaliter circa ꝓtū. l.cū res.C.de cōtrahē.emp.dic melius vt hic ꝙ Bar.z diuino.z dū postea Bar.op.de l.j.§.si vir.s.co. Ultra cū ipse dē illud ꝙ inutili cōtractu t. asserē possessio.d.§.si vir.est verum nisi etiā cōcurrat vtilis ꝺcē.d.l.cū res.rō qz qō acquisitōis vtilē titulū frustra induceret acqrī ꝓiutile.arg.l.j.§.ꝺcerit aligs.ff.de publi.z vec. ¶ Circa vltimū ꝓtū gto.de l.j.z.§. fi.j.ꝓcio ep.dic ꝙ ibi sunt due cāe cōtrarie se nō cōpatientes qz ꝓma tēdebat ad vsucapionē sēda.s.estimatio litis ad certā quātitatē vsucapionē.nō cū sint ꝓtie n admittit earū concursus.
44 Extra ¶ gl.q̄rit Bar.ad fi.an quasi dominiū possit haberi ex pluribus⁹ causis.z determinat ꝙ sic qz nō est ius p se stans,sed quisitiuū alterius iuris mediante vsucaptione.Cū Bar.tenet oēs indifferēter hic alibi.Tū ꝓtū tz Ang.in l.cū sponsus.§. is cui.s.de pub.in rē.vbi dicit qō impossibile sit qō quasi dominū possit iterū fieri qñ dūs.z sic qō duplex publiciana possit cōpetere cidē z ꝓ eadē re,sicut dicimus in dūo,vt ꝺ tex.z ea q̄ dicunt in dominio habet locū in quasi dūo.l.cū qui.qñ publiciana.s.de publicia.Dic qō rō diuersitatis est duplex, vna ꝑm Bar.hic alia quā statim adducā. ¶ Itē adō qō idem Bar.tz ēt Joā.fab.in §.sic itaq;.iij.instī.de act.z ibi assignat aliā rōnē diuersitatis quare quasi dūium possit haberi ex pluribus⁹ causis z ex diuersis titulis sed dūio nō qz dūii est qd plenū,nō pō cōpati sibi plenū,sed minus plenū cōpatitur alis minus plenū,sicut in simili habeti tutorē nō pōt dari tutorē z tamē habēti curatorē pōt dari curator.l.licet.z ibi not.C. in quib.cau.ba.tut. ¶ Adde ꝓ ista rone Jo.fab.bñ facere illud qō dixi in ter.in no.qō dominū qz est perfectū aliq̄ alio nō admittit. Itē facit qz qui hz dominiū directū non pōt acqrere vtile qō est inferius,tex.ling.in l.si heres instituꝫ in pri. §.ad treb. Ubi si fideicōmissarius restituat fideicōmissum ꝓio heredi.non acqrit ex restitutiōe vtilis actio qz directa remāserat penes eū.z si cū habeat dūiū directū nō pōt inferi⁹ acqrere.secus est ecōtra qui hz dūiū vtile.z sic inferi⁹ bi pōt acquirere directū.vt est tex.ling.in l.si quis mihi bona. §.sed qd si mandauit,vbi L.y.Bar.Ange,z alij ad hoc not.s. de acq.here.z dixi in textuā.z plenī⁹.in l.pubere.C.de iur.d
45 li. ¶ Itē ꝓ cōclusione Bar.z doc addē.ꝙ duo qñ dūia possunt esse apud duos insolidū in eadē re.Mā si duo emerente andē rē eodē tempore a duob⁹ nō dūis bonafide,vt ligs cōi acqrerēt quasi dominū,z sic publiciana.l.sine eaūt.§.si duob⁹. s.de publ.ꝑm Ire.in §.ex cōtrario,p z vlti.col.j.ea.l.Etsi duo dominia eiusdē rei nō possunt eē apud duos insolidū.li vt certo.§.si duob⁹ vebicul.s.cōmo.z l.hereditate.§.pr.s. de cas.pe.z ita remanet bene vtiliter,vt puto expedit⁹ istō.

1 ☞ Plures possessiones eiusdē rei,specie vel numero differētes possunt esse plures insolidum.

2 In vna re non cadit numerus cum vnus non sit numerus.

3 In duobus vsurarijs in eadem re insolidum cōstitutis sunt plures possessiones numero differentes.

4 Dictio tamen est aduersatiua.

5 Aduersatiua debet aduersari his q̄ sunt eiusdem speciei.

6 Dictio autem est aduersatiua z coniunctiua.

7 Plures non possunt eandem rem insolidum possidere.

8 Duo non possunt esse domini insolidum eiusdem rei.

9 Possess.naturalis dicitur esse quedam insistentia rei.

10 Cōcedens ꝓcario ꝺz ciuiliter possidere z accipiens naturaliter

11 Plures possessiones specie z numero differentes possunt ex penes plures insolidum.

12 Que sit rō quare i accipiēte ꝓcario trāsit naturalis possessio.

13 In precario vsus potest esse limitatus z certus.

14 Precariū fit ad incertū vsū z incertū ipse cōmodatū cōtra.

15 Incertū p p dubiū reputatur perpetuū donec reuocetur.

16 Quod non potest fieri naturaliter non potest fieri ciuiliter.

17 Leuans baptizatum de fonte debet excedere eum in etate p xv.annos.

18 Statutum faciens mentionem de possessore non habet locum in eo qui desijt dolo possidere.

19 Quando aliquid est impossibile in specie z genere non potest per.l.fingi.

20 Justitia vel iniustitia possessiōis significat qualitatē z ꝑfectā statiā vel speciē possess.qualitas eiꝰ nō alterat speciē aliā iusta vel iniusta capitur ꝓ substantia vel specie separata.

21 Sola ciuilis possessio est illa que causat vsucapionem.z nu.32.

22 A principio non potest dari ciuilis possessio sine naturali.

23 Sola naturalis possessio non causat ꝓscriptionem,sed bñ illa quam habent emphyteuta z feudatarius.nu.30.

L.fina.C.de ꝓscrip.lon.temp.de qua ꝓscriptione loquit. Dictio certe est repetitiua similium.

29 L.ſi ego.§.j.de publiciana.de qua ſeruitute loquitur.
30 Seruitus acquritur ex traditione facta a non domino cũ titulo vel putatiua veri dominij.
31 Ad preſcriptionẽ non requirit ſimul ciuilis & naturalis poſſeſſio,ſed ſola ciuilis ſufficit.
33 An corporalis poſſeſſ.ſit ſufficiens ad preſcriptionem.
34 Que poſſeſſ.eſt illa que eſt cauſa acquiſitionis fructuum.
35 Bonefidei poſſeſſor poſſidet ciuiliter.
36 Vſucapio & acquiſitio fructuum equiparantur.
37 Error iuris impedit vſucapionẽ,ſz nõ fructuũ acquiſitionẽ.
38 Be iure ciuili ad vſucapionẽ ſufficit a principio bonafides.
39 Vſucapio & acquiſitio fructuũ ſe habẽt vt excedẽtia & excedſa.
40 Que ſit ratio quare bonefidei poſſeſſor faciat fructus ſuos.
41 Creditor an poſſideat rem pigno ꝛatã ciuiliter & naturaliter.
42 Bonefidei poſſeſſor exiſtens extra fundum poſſidet ciuiliter ratione quaſi dominij.
43 Maritus & vxor quomodo poſſideant fundum dotalem.
44 Emphyteuta & feudatarius quomodo poſſideant.
45 Emphiteuta & feudatarij habẽt ciuilẽ poſ.rõne iuris q̃ habent in re:q; habent quaſi poſ.naturalem ciuilẽ i iure feudi.
46 Emphiteuta vaſallus & ſimiles non poſſident ciuiliter,ſed dicuntur naturaliter poſſidere nu.47.
48 Conductor ad longũ tempus dicitur naturaliter poſſidere.
49 Duo an poſſint ciuiliter poſſidere inſolidum.
50 Sicut duo non poſſunt naturaliter eandem rem inſolidum vere poſſidere,nec ita ficte.
51 Si plures emerit ab vno fundum quomodo poſſident.
52 Per decimum cauſatur obliuio ciuilis,
53 Duo quaſi dñia eiuſdẽ rei pñt eſſe apud duos inſolidum.
54 Ad hoc vt quis preſcribat eſt neceſſe poſ.eẽ vacuam,& quod per alium non poſſideatur ciuiliter.
55 Ut publicia.competat requiritur q̃ vacua poſ.ſit tradita.
56 Tertius noſter loquit̃ de vtraq; poſſ.ſcilicet ciuili & naturali.
57 Si plurib⁹ credi eadẽ res ſit pignorata an oẽs poſſideãt ciuiliꝛ
58 Fructus rei pignorate quando extenuant ſortem.
59 Si plures creditores vẽderent diuerſis perſonis quilibet tranſferret vſucapiendi conditionem.
60 Duo poſſunt naturaliter eandem rem inſolidum poſſidere.
61 Vſuarius & vſufructuarius dicuntur equaliter poſſidere non autem inſolidum.
62 Quaſi poſ.iuris incorporalis bñ põt eẽ apud plures inſolidũ.
63 An corporalis poſſeſ.poſſit eſſe apud plures inſolidum.
64 Quo poſſint plures poſſidere inſolidum diuerſis reſpectib⁹.
65 Emphiteuta põt facere vſufructuarium & vſuarium in fundo emphiteutico ſine conſenſu directi domini.
66 Vaſalus iure feudali non poteſt conſtituere vſumfruc.vt ſer ututem ſine conſenſu domini.
67 Duo vſuarij eiuſdem fundi quomodo poſſident.
68 Bonefidei poſſ.q̃ hz quaſi dominũ an ciuiliter poſſideat.
69 Dominium vtile an ſit vnum vel multipler.
70 Feudatarius põt infeudare alij eque idoneo ſine licentia dñi.
71 Que ſit rõ quod vaſallus poteſt infeudare & non alienare irrequiſito domino.
72 Feudum conceſſum a vaſallo durat tantũ per vitã cõcedẽtis.
73 Emphyteuta an poſſit dare feudum alij in emphyteuſim domino irrequiſito.
74 Alienationis appelatione etiam emphyteuſis continetur.
75 Vaſallus ſi facit alium vaſallum vel emphyteutam trãſfert in eum naturalem poſſeſſionem.
76 Secundus vaſallus dz recognoſcere in dñm primũ vaſallũ.
77 Si ſecundus vaſallus alienat primo irrequiſito fundũ renetur ad primum dominum & non ad primum vaſallum.
78 Si ſecundus vaſallus vult alienare tenetur requirere conſenſum directi domini & non primi vaſalli.
79 Feuda regni Apulie ſunt de directo dominio regis,ſz totum regnum ſit feudale eccleſie.
80 An poſſint eſſe duo domini eiuſdem rei inſolidum vnus i directo,alius in particulari.
81 Imperator in vniuerſo eſt dominus totius orbis.
82 An quaſi poſ.q̃ habeẽ in iuribus poſſit eã apud inſolidum.
83 Seruitutes ſunt indiuiduę.
84 Ius patronatus q̃ indiuidua põt eſſe inſolidũ apud plures.
85 Iuriſdictio poteſt diuidi.
86 An plures poſſint eandem rem detinere.
87 Si ex pluribus teſtibus vnus deponit quod Titius poſſedit alius quod Seia an iſti poſſint ſaluari.
88 Vſſus in poſſ.ex primo decreto non poſſidet naturaliter.

§. Er contrario. Eadẽ poſſeſſio nũero ñ põt eſſe inſolidũ apd plures ſz plures poſſeſſiones eiuſdem rei ſpecie vel numero differẽtes pñt eẽ inſolidã apud plures.h.d.fm Bar.& iſtẽ.§.eſt nõ multũ fm eũ diuide in ſex partes vt hic p Bar. ¶ Summariũ & diuiſionẽ Dy.& Bar.formaliter etiã ponũt & ſequũt Ang.Im.Rapha.cu.d.Alex.& Are.hic aduerte circa iſtũ ſummariũ bar. & doc.ne videaẽ defectuũ,dũ i prima parte dz q̃ ea poſſeſſio numero nõ põt eſſe inſolidũ apud plures adde etiã rõne diuerſar qualitatũ. ¶ Itẽ dũ i ſcda parte dz q̃ plures poſſeſſiones eiuſdẽ rei ſpecie vel numero differentes pñt eſſe inſolidũ apud plures,Adde vt totũ tex.cõplectaris:ſec⁹ eẽ ſi ſolũ differãt qualitate vt iuſta & iniuſta poſſeſſio q̃ ꝛ ſint qualitates diuerſe:tũ vna & eadẽ eſt ſubſtãtia poſſeſſionis.Hã differẽtie i qualitate & ſic i accidẽti,nõ faciũt rẽ differre ſpecie.gl.i.l.ſi.§. quoties.ff.de publi.& vecti.& gl.iſti.de iur.pſo.§.ſi.Bar.i l.j. in pri.in iij.co.ff.eo.Unde duonõ pñt eadẽ rẽ inſolidũ poſſidere aliter iuſte & alter iniuſte:q; cũ ſit ea poſſeſſio,ꝛz differat qualitate nõ pt eẽ apud duos inſolidũ per rõne aſſignatã in ter. ¶ Scdo & diligẽter multũ aduerte iquãtũ Bar.& doc.i illa ſcda parte ſummariꝝ dicũt q̃ plures poſſeſſiões eiuſdẽ rei ſpẽ vel numero differẽtes & ſic alternatiue,poſſint eſſe apud plures inſolidũ.Illud q̃ dicũt poſſeſſiones ſpecie differẽtes clare ponit in ver.Sabin⁹.vbi ciuilis poſſeſſio eſt penes eũ cedẽtẽ pcario,& naturalis penes recipiẽtẽ,& ambe ſunt iuſte & in eadẽ re & apud duos.l.& hz.§.eũ q.& ibi gl.no.j.de preca. Sz q̃ due poſſeſſiões eiuſdẽ rei numero differẽtes ſed nõ ſpecie,poſſint eſſe apud duos inſolidũ,nullibi vr̃ pbari hoc tex. Hã Socrates & Plato differũt numero,ꝛz ſpecie cõueniũt q: ambo hoies,ſed alter ẽ Plato & alter Socrates,& ſic diuerũ numero.Sz ſi eſſent poſſeſſiões differẽtes numero ñ poſſent eẽ eiuſdẽ rei: q: in vna re nõ cadit numer⁹ cũ vnus ñ ſit numer⁹,ſed principiũ numeri fm Bar.in l.ſi qs añ.j.eo.Sicut ſi diceres ſol⁹ Plato differt numero hoc ipoſſibile,vñ eſſent tũc due res ſicut due poſſeſſiões numero differentes,Uñ vt ipoſſibile q̃ vn⁹ eiuſdẽ rei poſſint eẽ plures poſſeſſiones numero differẽtes:q: ſi eas numero q̃ ſunt plures res:q: nũer⁹ nõ cadit in vno vt dixi.Uñ als eligẽdo iſtũ.§.dicebã q̃ Bar. meli⁹ copulatiue dixiſſet.ſpecie & numero differẽtes,vt pz i d. ver.ſabin⁹.vbi ille due poſſeſſiones.ſ.ciuilis q̃ eſt apud cõcedentẽ pcario & naturalis q̃ eſt apud recipiẽtẽ differunt & ſpẽ & nũero:q: ſunt due.Sed q: Bar.& oẽs doc.quos.ff.rẽtuli loquunt alternatiue.ideo ſubtiles Wo.ſenẽ.ſuſtinẽt ſummariũ Bar.& doc.ẽt alternatiue.& exẽplificãt i vſufructuario & vſuario vn⁹ & eiuſdẽ rei,vtriq; cõpetit interdictũ vti poſſidetis,p eadẽ re.l.ſi.in fi.j.vt poſſi. Iſte due poſſeſſiões apud eos inſolidum exiſtentes ſunt differentes numero q: naturalis mea ẽ reſpectu vſufruct⁹,tua ẽ vſ⁹ reſpectu vſ⁹ vt declarat Bar.i pri.co. ¶ Sed caue q: iſte poſſeſſiões videãt eẽ differentes ñ ſolũ numero,vt dicit Bar.in pe.col.ſed etiã ſpecie ſicut vſufruct⁹ & vſus ſunt ſeruitutes ꝓna ſpẽ differẽtes fm Bar.i l.q vſumfructum.circa fi.j.de ver.ob. Niſi dicas(nec aliud pt dici) q̃ nõ differãt ſpecie ex q̃ ambe ſunt poſſeſſiones naturales tã vſufructuarij quã vſuarij,vt dicit Bar.j.in pe.col.ergo cũ ãbe alle poſſeſſiones ſint naturales.ergo nõ pñt dici differre ſpẽ ſed tñ numero. ¶ Ego vitra Mod.Seneñ.defendendo ſummariũ Bar.& doc.exẽplifico clari⁹ duob⁹ aliis modis q̃ ſunt plani.Primo exẽplifico in duob⁹ vſuarijs in eadẽ re inſolidũ ſtitutis. Hã ibi ſunt plures poſſeſſiões nũero differẽtes fm Bar.j.in vit.co.nã vna eſt poſſeſſio iſti⁹ vſuarij & altera illi⁹,& ſic differunt numero,ꝛz nõ differũt ſpecie:q: ãbo ſunt vſuarij & ambe poſſeſſiões ſunt naturales,vt ibi p Bar. ergo in eadẽ reperiũt plures poſſeſſiones numero tñ differẽtes.Secdo exẽplifico qñ eſſet vn⁹ fund⁹,& gratia cõmodioris culture vel gratia cõmodioris locatiõis eſſet diuiſ⁹ i ptes,& vna pars exẽpli gratia vocaret Seian⁹ ſuperior,& alia Seian⁹ interior,vt eſt tex.i l.als caius.§.j.ff.de le.iij.& i.l.q̃ i rerum.§.ſi qs poſt de leg.j. Be ſunt plures poſſeſſiões eiuſdẽ fundi,& ſic eiuſdẽ rei ſolũ numero differẽtes,& iſte pñt eſſe apd plures inſolidũ vt pz ad ſenſum nec potes dicẽ q̃ ſint due res vl⁹ duo fundi vt pt⁊ in.d.l.cal⁹.§.j. Et ſic in forma rñde ad oppoſitionẽ ſuperi⁹ factã dũ dicebat qd in vna re,& ſic i vno fundo nõ cadit differẽtia in numero,qi i vno ñ cadit numer⁹ ſicut infor te ioio non põt cadere differẽtia numeri,dic hoc eſſe ver. Sz ꝺ differẽtia numeri nõ eſt in vna re nec i vno fundo,ꝛz in poſſeſſioib⁹ vn⁹ fundi q̃ poſſunt eẽ plures,& differre ſpecie & numero,vt hic in verſi.ſabin⁹.& etiã pñt differre numero tñ,vt ꝛ exẽplis.ff.relatis.Nec credas q̃ ſit dar poſſeſſiões differẽtes ſpecie tñ & nõ numero,q: q̃ differunt ſpecie etiã differũt nũero.ſed nõ ecõtra,vt pt⁊ ad ſenſum:ꝛz Bar.& doc.i ſummario loquunt alternatiue:& etiã Bar.in ſcdo no. Sed debẽt ſane i telligi vt dixi. Tertio aduer.ad diuiſionẽ Bar.& do.q̃ faciunt de hoc tex.dũ dicũt in tertia pte in ver.ſabin⁹. ponitur dicta

sabini q̃ vt aduersari p̃cedẽtibus, z nõ aduersar̃ quia loquit̃ in diuersis terminis nã regula loquit̃ de eadẽ possessione numeroque nõ p̃t esse penes plures insolidũ. Sed sabin⁹ loq̃tur q̃n̄ sunt diuerse possessiones specie z numero differentes, vt naturalis z ciuilis q; ciuilis p̃t eẽ penes vnũ, z naturalis penes aliũ. Nã. Bar. z doc. videnᵗ in duob⁹ male loq, nã tex.

4 ¶ dicit Sabin⁹ tñ. dictio tñ [a] est diuersatiua. l. qd tñ cũ si. §. de arbi. l. ita tñ in p̃n. §. ad Treb. z §. de admi. tu. z in spẽ. Bar. in l. vnica in p̃n. in vlti. col. ad fi. §. si qs ius dic. nõ obtẽ. Ergo cũ dictio tñ sit aduersatiua dz aduersari p̃cedẽtib⁹. z tamen Bar. z doc. dicũt q̃ non aduersatur. ergo male stat. ¶ † Scdo Bar. z doc. dicũt q̃s ver. Sabin⁹ tñ. nõ aduersar̃ p̃cedẽtib⁹ eo q; loquit̃ in diuersis terminis: istõ videt maledictũ cũ habeam⁹ regulã q̃ aduersatiua dz aduersari his q̃ sunt eiusdẽ speciei: z qualitatis nõ aũt his q̃ sunt diuer. generis. Istã regulã tradũt gl. z clarius Bar. in l. mariti. §. fi. ff. de adul. naz si duo scholares legũt Pet. aũt currit itelligit Petrus. scholaris vt aduersẽt his q̃ sunt eiusdẽ generis capiẽdo genus put capiũr legiste. p spẽ vt p̃z i exẽplo. prime dato: istã regulã etiã ponit Cy. i aut. sacramẽta puberũ. in p̃n. C. si. aduer. vẽ. d. Alex. in l. filius a pñe. in p̃n. in xiiii. col. §. de lib. z posth. ergo vt male dictũ q̃ ver. Sabin⁹ tñ. in illa aduersatiua tñ debeat̃ log in diuersis terminis z in diuersa possessiõe. ¶ Istis oppositionib⁹ p̃t rñdere altero de duob⁹ modis. Primo q̃ doctrina gl. Bar. z alioꝝ q̃s retuli q̃ aduersatiua dz aduersari his q̃ sunt eiusdẽ speciei z qualitatis p̃cedit i dictiõe† autẽ, z simili q̃ nõ solũ est aduersatiua, sed etiã cõiũcta, vt i no. decisione declarat Bar. i l. oẽs populi. in xiiii. col. §. de iusti. z iur. Sed tex. noster loquit̃ in dictiõe tñ q̃ poti⁹ ẽ limitatiua q̃ aduersatiua. ¶ Vel scdo rñde q̃ iurisconsi. in p̃n. p̃it regulã generalẽ q̃ plures nõ possunt eãdẽ rẽ insolidũ possidere, nõ restringens se magis ad vnã speciẽ possessiõis q̃ ad diuersas postea in ver. Sabin⁹ tñ in eadẽ materia limitat. z hoc modo bene aduersar̃ p̃cedẽtib⁹. ¶ Quarto aduerte ad intellectũ v. idẽ Trebati⁹. iũcto ver. seq. ibi, quẽ Labeo reph̃edit. z iũcto ver. si. qs si verbis audacia darek nõ esset ponere eos i ceiũ tenere. q̃ Labeo z Paul⁹ author huius legis male reph̃edãt Trebatiũ, q; eũ nõ intellexerunt: q; mẽs Trebatiũ fuit dicẽ q̃ duo possunt possidere eãdẽ rẽ vn⁹ iuste, z sic ciuiliter, alter iuste z sic naturaliter. Nã isti termini iuste z iniuste, aliqñ iportãt diuersam speciẽ, z sic capiunt̃ p spẽ seu substãtia separata z differẽti z si p naturali z ciuili, vt l. si duo in p̃n. versi. si qs ponereᵗ. i. vti. possi. z l. q̃ si seru⁹. §. ea. l. Aliqñ ista verba iuste vl iniuste capiunt̃ solũ p diuersa qualitate put hic capiũt Labeo z author huiꝰ legis reph̃edẽtes Trebatiũ. Sz equocãt nõ eñ aliter cõprobaret Trebati⁹ opi. Sabi. nisi itelligeret put z sabin⁹. Añ cũ sabin⁹ dixerit p̃cedẽtẽ p̃cario possidere scz ciuiliᵗ. z accipiẽtẽ possidereᵗ. naturaliᵗ Trebati⁹ idẽ approbat existimãs ñ ee icõueniẽs q̃ vn⁹ iuste. i. ciuiliᵗ alter i iuste i. naturaliᵗ possideãt eadẽ rẽ. Facit bñ tex. i l. si duo in p̃n. §. vti positi. vbi dz q̃ vn⁹ iuste z sic ciuiliᵗ alter iniuste b̃ ẽ naturaliᵗ possidere p̃t, scz duo iuste b̃ est ciuiliᵗ, z duo iniuste b̃ est naturaliᵗ possidere nõ p̃t. Ad idẽ facit tex. in l. duo. i p̃n. §. de p̃cario. vbi dz duos nõ posse possidere vi aut clã: q; neq; iuste neq; iniuste possessiões 3currere p̃t: ergo a 3rio sensu vn⁹ p̃t vi possidere z alter clã. ¶ Et si diceret, b̃ mõ intelligẽdo tre-

5 batiũ esset supsiuũ: q; repeteret idẽ q̃ dixerat Sabinus rñde no. q̃ nõ ẽ supsiuus imo multũ addit Sabino q̃ nõ solũ ciuilis p̃t esse penes vnũ naturalis penes aliũ q̃n vtraq; z naturalis z ciuilis est iusta vt i p̃cario put loq̃t Sabin⁹ scz etiã q̃n̄ ciuilis. i. iusta ẽ penes vnũ z naturalis, z sic iusta ẽ penes aliũ put etiã in l. clã possidere. §. q̃ ad nũdinas. i. eo. Istud addit Trebati⁹ dicto Sabini. Nec obstat fundamẽtũ Labeonis z Pauli. authoris huiꝰ legis: q; p̃cedit q̃n̄ est eadẽ possessio in substãtia scz hz diuersas qualitates iuste z iniuste scz opi. Tre. loquit̃ q̃n̄ eit diuersa possessio z spẽ z qualitate vt naturalis iusta z ciuilis iusta. Istũ itellectũ tradidit originaliᵗ. d. Mari. soci. Senẽ. i c. i. de eã pos. z ppne. quẽ itellectu refert z sequitur. d. Bar. soci. eiᵘ filiᵘ hic. Sic etiã alibi Bar. i l. domiti⁹ Labeo. §. de testa. reph̃edit Celsum iurisco. q̃ male itellexit Labeonẽ ibi relatũ. Sz q; eẽt peccare i spiritũ sanctũ reph̃edere iurisconsi. hic iõ nõ vt recedẽdũ ab eo q̃ dt tex. Quinto z vltimo aduerte ad rõnẽ tex. positã i p̃n. z etiã positã in fi. Nã in p̃n. dt tex. Z naturã quippe est vt cũ aliq̃ ego teneã tu quoque tenere videaris, postea i fi. dt tex. nõ eñ magis eadẽ possessio apud duos esse p̃t quã vt tu stare videaris vbi ego. sto vel vbi ego sedeo tu sedere videaris vtraq; rõnẽ sic declara. Nã sicuti eadẽ tenuta vel insistãtia eiusdem rei vel eiusdem loci occupatio, iuxta. l. qs in p̃n. §. eo. nõ p̃t p naturã eẽ penes plures insolidũ: q; naturaliter vbi ego sedeo tu sedere nõ potes nisi me amoto. censeᵗ impossibile p ius quod naturam imitat. vt. j. §. fati dicã q̃ vna z eadẽ possessio eiusdẽ loci possit esse penes duos vl plures insolidũ. sine fit naturalis possessio q̃ dz corporalis insistẽtia rei. sine ciuilis q̃ ait̃ p absentẽ rem, nec cũ act⁹ ciuiles imitẽt naturales z naturalẽ rẽpsentẽ. vt statim dicã, z p ista habes clare enucleatũ intellectũ isti⁹ famosi.

7 §. ¶ † No. j. q̃ plures nõ possunt eãdẽ rẽ insolidũ possidere. 3cordat. l. duo. ff. de p̃ca. l. si vt certo. §. si duob⁹ vehiculũ. ff. cõmo. c. lz. cãm. in ver. cũ duo insimul, & pba. † Adde q̃ idẽ est in

8 dñio: q; duo nõ possunt esse dñi insolidũ eiusdẽ rei. d. §. si duob⁹ vehiculũ. Bal. Imo. z Mode. in l. iii. ff. sol. mat. Et si habes q̃ dñiuz z possessio eqparak q̃ ad cõcursum plurali-

9 tatis psonarũ insolidũ vt hic, sz differunt quo ad 3cursum pluralitatis causarũ, vt in. §. preceden. ¶ † Scdo no. i vers. Z naturã quippe est rationẽ regule p̃cedẽtis q̃ p̃t quadruplicit̃ induci. duob⁹ modis vt cõueniat naturali possessiõi. z duobus modis vt q̃eniat ciuili. Primo p̃t induci sic possessio naturalis dz esse q̃dã insistẽtia rei. l. j. in p̃n. §. eo. Sz impossibile est q̃ vna z eadẽ insistẽtia naturaliᵗ eiusdẽ rei possit esse penes plures insolidũ. z dt. tex. in fin. isto mõ ista rõ veniret ad possessionẽ naturalẽ. Scdo p̃t induci vt arguak est cã. p ductiua effectus. ad ipsum effectũ: nã apprehensio corporalis cũ aio possidẽdi est causa. p ductiua possessionis: vt hoc text. in p̃n. Sicut ergo ipsa cã possessionis nõ p̃t esse penes plures per sonas insolidum, ita nec eius effect⁹, z sic ipsa possessio, z hoc mõ etiam cõuenit naturali. Tertio p̃t induci, nam actus ciuiles imitantur naturales. vt. j. dicã, sicut ergo insistentia naturalis respectu eiusdẽ rei nõ p̃t esse penes plures insolidũ, ita nec insistentia ciuilis: z isto modo loquitur etiaz de ciuili Quarto p̃t sic induci: nã ciuilis possessio nihil aliud est niſi q̃dã repzsentatio naturalis tenute. sicut ergo ipsa naturalis tenuta non potest esse insolidum apud plures ita nec ciuilis.

10 ¶ † Tertio no. in ver. Sabin⁹ tñ q̃ q̃ p̃cario cõcedit dz civiliter possidere q accipit naturaliter possidet. l. z hz. §. eũ q. ff. de p̃ca. Ibi possunt insolidum possidere: q; naturalis z ciuilis sunt possessiones speciei z numero differẽtes. vt dictũ est in l.

11 j. in p̃n. §. e. ¶ † Et sic no. q̃ plures possessiones specie z numero differẽtes possunt esse penes plures insolidũ. z ad hoc

12 frequẽt allegat iste ter. ¶ † Sz opere pretiũ est videre ẽle in accipiẽtẽ p̃cario transit naturalis possessio. d. l. z hz. §. eũ q. tñ nõ trãsit incõmodatariũ. l. rei cõmodate. §. cõmo. z licet. §. rei deposite. §. deposi. Nã in cõmodatariã non trãsit aliqua poss. sz hz nudã tenutã z nudã detẽtationẽ facit ter. i l. officiũ ad fi. §. de rei vend. Et tñ videre fo dicendũ totũ oppositũ cum fortio: z ceuseak cõtract⁹ cõmodati qui nõ p̃t reuocari ad libitũ 3cedẽtis sicut p̃cario. l. icõmodato. §. sicut. z ibi Bart. §. cõmoda. Ité in cõmodato est vsus cert⁹ z limitatus vt gl. magistra. in l. Jctus. j. de reg. iur. Facilius ergo 8beret trãsire possessio naturalis in commodato q̃ in p̃cario. Punctus est videre que sit rõ diuersitatis. Subtiles Mode. Seneñ. hic in fo no. assignãt rõnẽ diuersitatis satis colora. Nã lz cõmodati sit forti⁹ rõne reuocatiõis: q; cõmodatũ q̃s fit ad certũ vsum z ad certũ tẽpus nõ p̃t reuocari nisi finito vsu z tpe. l. in cõmodato. §. sicut. §. cõmoda. p̃cariũ añt p̃t p libito 3cedentis q̃cũq; reuocari. l. cũ p̃cario. j. de p̃ca. z sic quo ad reuocationẽ cõmodatũ est forti⁹ q̃ p̃cariũ. Tñ rõne vsus cui⁹ respectu dz q̃s possidere. l. titia. j. de sol. forti⁹ 1⁹ in vtẽdo dz esse i p̃cario q̃ in cõmodato. q; i cõmo. vsus ẽ limitat⁹ z restrict⁹. Sz i p̃cario est incert⁹ z sic magis latus z magis diffusus: q̃ hoc respectu ius in p̃cario dz fortius. Ideo nimirũ si in p̃cariũ trãsit naturalis possessio in recipiẽtẽ tanq̃ in habẽtem fortius ius q̃uis nõ trãseat incõmodato. ¶ Sed tu aduerte q̃ istã rõ diuersitatis nõ vt q̃nalis nec 3cludẽs: q; ẽt in pca-

13 rio vl̃ p̃t ẽe limitat⁹ cert⁹. Nã pone † cõcedo tibi habitationẽ hui⁹ domus gratis vsus est cert⁹ sed tempus est incertus vsz ad quãtũ tps 3cedã. z istud est p̃cariũ. l. luci⁹. §. 8 dona. Bar. in l. Aquili⁹ regul⁹. in j. opp. §. 8 dona. idez Bar. in l. j. de p̃ca. z in l. in cõmodato. §. sicut aũt. §. cõmo. Ité in p̃cario tps p̃t esse certũ sz vsus incert⁹. vt est ter. in l. iu reb⁹. §. fin. z l. seq. j. de p̃ca. Tamẽ q; hoc est Z naturã p̃cariũ nõ obstãte tpe certo p̃t cõcedẽs etiã ante illud tps reuocare. l. cũ precario. j. de p̃ca. d. Ab. in c. fin. in ij. co. de p̃ecg. ego assigno aliam rõnẽ diuersitatis quare in p̃cario trãsit naturalis possessio in recipiẽte z nõ i cõmodato. Eo q; i p̃cario est forti⁹ ius in recipiẽte q̃ i cõmodato nimirũ si in p̃cario trãsit naturalis pos-

14 sessio, sz nõ i cõmodato. † Assumptũ. pbo, nã p̃cariũ regulariter fit ad incertũ vsuz z icertũ tps, cõmodatũ aũt ex Z fit ad certũ z limitatũ vsuz z ad certũ tps exꝑssuz vel tacitũ, fm glo. magistra.

[a] ¶ Tamen. a Adde l. ij. i fi. ff. & rep. Aliquãdo ponitur p̃o etiã. c. sicut enim. xxviii. q. ij.

[b] ¶ Aũt Alis Bar. in l. j. §. vsufructuarius. ff. & noui ope. nũciatio. z in l. mariti. §. fi. ff. de adult. Arch. ti. c. j. xlvij. di. Cinctio.

gistrā in d.l.in pri.s.j.pncā.z i d.l.Jctus.j.de re iu. Bar. i l.cōmodato.§ sicut.s. cōmo.cano.pnesertim. d.Abb.in c. fi. de pcar.† Sed incertū ppter dubiū reputat esse perpetuum donec renocet l.muri speruos.in pnn.s de execu.tu. l.sufficit. z ibi no.Bar.s.de cōdi.inde.c.si gratio se.de reseri.i vj.Bar. in l.de pupillo.§.si qs ipsi ptoui.in iij.q.s. de ope.no.mū sz il lud qō est ppetuū cēsetur esse forti? ius ꝙ illud qō est tēpora le.l.j.§.ꝙ aūt ait pretor.j.de superfic. Jstā puto esse rōne di uersitatis sz ab aliquo tactā nō reperiam. ¶† Quarto no.ex isto tex.i fi.ꝙ illo ꝙ nō pōt ēt fieri naturaliter nō pōt ēt fieri ciuiliter quia imitat naturā.§.minorē. insti. de adop.z l. adoptio.la. j.ff.e. Et sic illud ꝙ est impossibile naturaliter vere fieri ē impossibile p fictionē a.l.inductā. facit.l.ij. s. de vsufr. ea. rerū q vsu cōsl.si pupilli.§.qd ergo.s. de neg. gest. Unde fictio nō cadit sup ipossibile de natura gl.i Sall?.§.si et?.vbi Bar.z alij. no. et dri.s.de li.z posthu.z gl.in l.ij.in pri.z ibi not. Bal.s. pro soc. ¶† Et ad hoc qō ara imitet naturā. Adde qō p illū §.mi norē tz not.do. Abb.in c.debitū.de baptis.qō inter baptizatū z leuantē de sacro fonte z sic patrē spiritualē requiritur ꝙ ex cedat. xviij.ann.z sic plena pubertate baptizatū. vt ibi iūcto. d.c.debitū.z reputat do. Abb.quasi nouum.z multi in hoc de cipiunt. ¶ Sz aduerte qz eādē rē ꝙ ego vere possideo illi? fin git possidere qñ dolo desijt possidere. vt in regula p possesso re.de re.iur.in vj.z l paren.z.l.is qui dolo.j.de reg. iu.z l.fin aūt.§.fz z is.s.de rei ven. ergo fingit impossibile ꝙ ego pos sideā illd qō vere alius possidet: ergo z regulā huius tex. Sz respōde ꝙ nō fingitur impossibile.l.qō ille q dolo desijt pos sidere possideat. Jstud nō fingitur. sz bū fingit ꝙ possit cōue niri ac si possideret.z sic in eius odiū. vt declarat Bar.in l.na turaliter.in iij.col.j.ti.j.† Unde statutū faciēs mētionē de pos sessore nō hz locū in eo q dolo desijt possidere. sz possit cōueni ri ac si possideret fm Jo.an.in d.regula p possessore.i mer curia.† Itē intellige istud nō. qñ aliquid est impossibile z in specie esset impossibile: tū in genere est impossibile. vt decla rat Bar.in l.eādē.ff.de duo.re.z in l.sub cōditione.ff.de so lu.z latius i l.si is q ꝙ emptore. j.tit.j. ¶† Quinto no.ꝙ iusti tia vl iniustitia possessiōis significat qualitatē. nō aūt substā tiā vel speciē possessionis. qualitas enim nō alterat speciē. vt est gl.pe.in §.fi.insti.de iure pso.z in l.si.§.quories.s.de publi. Bar.in l.j.in pnn.s.eo.dū vult corporalē possessionē esse ter tiā speciē possessionis ꝺ p se. tiā ex quo corporalis sit iniusta l.clā possidere.§.g ad nūdinas.j.eo. qualitas iniustitie nō fa cit diuersam speciē possessionis. vt hoc tex. ¶ Adde tū ꝙ ali qñ iusta vel iniusta capitur p substātia seu p specie separata. si duo.in pnn.j. vti.possi.zl.qō seruus.j.e. Et ita capitur hic in opinione trebatij declarata. vt.s.z cōmunē opi. Expeditis textua. āteꝙ veniā ad gl.qrit Bar.ꝙ possessio sit illa ꝙ causet vsucapionē seu pscriptionē. z rūdet vt hic late p eum. Ex di etis Bar. facias tres cōclusiones. ¶ Prima est ꝙ sola ciui lis possessio ē que causat vsucapionē vl pscriptionē veri dñij. Sed naturalis nō sufficit. ¶ Secūda cōclusio ꝙ sola natura lis possessio quam habent vsufructuarius. emphyteuta feu datarius z similes est potens ad vsucapionem vsufructꝰ em phyteuās z feudi. z sic ad vsucapionē iuris ꝙ est z verū dīm Tertia cōclusio qō ad vsucapionē vel pscriptionem nō req ritur vtraqz possessio naturalis z ciuilis simul. ¶† Circa pri mā conclusionem Bar. post Dyn. qō sola ciuilis est ꝙ causat vsucapionē p eo. Dy. allegat tres. tex. hic allegatos p Bart. qui oēs loquuntur de seruo existente in fuga q interim pōt a dominio vsucapi. Et tū ciuiliter tantū possidetur omissa sol. Jac.bur. j.relata z reprobata p Bar. qō seruus existens in fuga possideat naturaliter z ciuiliter. ꝙ Bar. reprobat z bū per.l.fi cui.§.licet.s.de libe.cau. Ego. in d.l.j.§.p seruum q in fuga.s.eo.dixi qō ista iura nihil probant duplici cōsideratio ne. Prima qz illi tex. nō loquuntur de vsucapione. ichoāda sz de iā accepta pficienda. put dixit ibi tex. in verbo impleat vsucapio. Sz facilius pficit vsucapio iā cepta ꝙ de nouo in choetur.l.cepta.j.tit.j.z l.qui funduz.s. quēadmo. serui. amit. z j.§. quesitu.j. de aqua quoti. z esti. z tex. no. in l. fundum. s. de fund. do. Et aduerte quod tito nō etiā loquitur text. in l.q fū dum. in pnn.j. emp. quem Bar.j. allegat in in. conclusione. z ibi dicit esse expressum qō sola ciuilis sufficit ad vsucapionez. Sed certe etiā ille tex. loquitur de vsucapione complenda nō aūt de inchoanda. vt clare dicit tex. ibi ante ꝙ diutinā posses sionē impleret.† Confirmat qz nō vī qō a principio possit da ri ciuilis possessio sine naturali. Et sic sine nostro vl alieno cor pore. §. neratius in pnn. vbi not. tex. s. eadem. l. Bartolus in l. eiam possidere. §. qui ad nūdinas. j. col. ad fi. infra codez. licet gl. z alij. ubi cōmuniter contrarū teneāt vbi dicetur. Se cundo dico qō tex. in d. §. p seruū qui in fuga. dicit vtilitatis. grā ꝓceptū esse impleat vsucapio. z sic istud ꝓcedit iure sin gulari in seruis fugitiuis duplici causa. Prima ne dominia seruorū essent in incerto. l.j.j. de vsuca. Secūa ne fuga seruorū noceat dīis. vt dixi. tex. in l. pōpo. in pnn. z in l. fē q nobis. j. e. ergo in Jtiū vī esse ius cōmune in tribus iuribus. alle. per Dy. nō vī posse fieri bonū fundamētū. ¶ Secūo dū Bar. alle gat. duas gl. p cōclusione Dyn. adde tu aliuz tu aliā tertiā gl. nota. in. c. cām. z ibi cano. de pscript. ¶ Tertio inquātū dicit Bart. facere illud qō vult glo. in l.j.C. de ser. fugi. z in l. male agit. C. de prescri. long. temp. z est similis gl. in §. sed aliquan do. insti. de vsuca. alās dicebā ꝙ iste gl. non bene probāt solaz ciuilē causare vsucapionē. Dicit ei ille gl. ꝙ habēs naturalē nō pscribit donec ciuilis est penes aliū. sed postea prescribit illo desinente ciuiliter possidere. Nō: qz tunc ciuilis accrescit naturali. l.sz z si nollit. cum gl. j. eo. Ergo nō pbat ꝙ sola ci uilis causet vsucapionē. Preterea z scōo facilius est quid im pedire ne fiat ꝙ inducere. l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel alienar. z. c. quemadmoduz. de iureiur. Hunc aūt dico qō gl. in. d.l.j. in fi. C. de ser. fugi. bene probat ex ratione qua mouet ad ita dicendum: qz si dicerem? ꝙ ille qui hz naturalē pscriberet durāte ciuili apud alium sequeretur quod etiā ille qui ciuiliter possidet pscriberet. Et cōsequenter ꝙ duo prescri berent. z sic duo efficerentur domini insolidum. contra. l.si vt certo. §. si duobus vehiculū. ff. cōmo. Ergo bū probat illa gl. ꝙ sola ciuili causet vsucapio: z ita postea reperic ꝙ illam gl. induxit Bart. in sequenti qstiōe dū tractat de corporali pos sessiōe. Quarto inquātū Bar. j. p cōclusiōe Dy. allegat duos tex. Primo l.si id ꝙ. §. fi. in verbo vtili?. j. e. scōo. l.ꝙ fundo. in pnn. vbi dicit esse expressum. j. pro empt. An isti tex. pbāt reserto dicēdū. j. in. ij. cōclusione. vt sequar ordinem Bartol. ¶ Ultra Bar. adde pro ista conclusione gl. z doct. duos bo nos. tex. in l. si quis fundū. in ver. sz z pōpo. j. eo. z in. l. locū. §. pretarius. s. de vsufr. vbi nudus ppretarius qui tīn ciuiliter possidet. vt. l. sciendū. in pnn. s. qui satisd. cogā. ēt si sciat alium esse vsufructuariū: z sic naturaliter possidere: tū ex sola ciuili prescribit. ¶† Tenēdo illā sententiā eā ampliā ꝙ nō so lum possessio ciuilis vera causat vsucapionem z prescriptio nem. sed ēt ciuilis ficta. vt probat text. in. l.j. §. per seruum co porāliter. s. eo. in verbo. videri. ꝙ fictionē importat. l.j. §. de iecisse. cum similib. j. de vi z vi arma. vbi debitor nō habet nisi ciuilē fictā i seruo pignorato. z tū pscribit vsucapit. vt ibi tex. z ibi dixi. Ad idem tex. in l. ceptam. j. ti.j. ¶† Itez dū Bar. z alij tenent quod naturalis sola non sufficit ad prescriptio nem dominij per tex. l. acquiritur. in fin. s. titu. j. z ibi textus. assignat duas rationes. Adde tex. in. l. neqz. z ibi Bal. ad hoc no. C. de vsufru. idem tenet Bar. in l. celsus. in. iij. col. j. titu. j. Et ita habes expeditā primā conclusionem Bar. ¶† Circa secundā cōclusionē Bar. quod possessio naturalis sola quam habent vsufructuarius emphyteuta feudatarius z similes. causat prescriptionem taliū iurium. Adde primo inquātū Bar. ad probandū qō vsufructuari? qui naturaliter possidet pōt vsumfructum prescribere alleg. tex. in l. fi. in fi. C. de prescri ptio. lon. tēp. ¶† Pūctus est videre an illa lex loquat de pre scriptiōe extinctiua vsusfructus an de prescriptione acquisi tiua vsusfructus. Bar. simpliciter sequendo vltramōta. tz ꝙ loquat de pscriptione acquitiua. Itē tz Bar. in l. iusto. §. non mutat. j. ti.j. Aduerte qz est subtilis passus ꝺ hacarguit Bre. qz tex. in. d.l. fi. in fi. equiparat prescriptionem vsusfructus z aliarū seruitutū realiū. Modo in seruitutibus realibus non habentibus causam cōtinuā procedit prescriptio extinctiua seruitutis sed non acquitiua. l. seruitutes magna. s. de serui er go idē in pscriptione vsusfructꝰ qō loquatō extinctiua. Post ea rīdet Bre. qō ille tex. debet intelligi qō propter identitatē rationis potius equiparet vsumfructū seruitutib? habētib? causam continuaz quā discontinuā: qz in vtraqz potest conti nuari possessio z sic causari pscriptio: sz diuersa rōne. Nā i ser uitutibus realib? cōtinuat possessio pp continuū vsum sed i vsusfructu p. continuationē animi: ex ꝙ potest continuari pos sessio ciuilis. l. licet. C. eo. sz non placet pp tex. ibi q in fi. dr z ce tere seruitutes. Cū dictio † cetere, sit repetitiua similiū. per gl. in l. fugitiui. cū simi. C. de ser. fu. Unde dic qō congruētior est equiparatio si fiat ad prescriptionē extinctiuā: qz tūc non restringitur generalitas illius tex. Sed si intelligi? ꝺ pscri ptione acquitiua oportet qō restringamus illum tex. ad seruitutes habentes causam continuam. Sed in dubio capienda est interpretatio que legem generaliter loquentē non restrin gat. i.j. §. generaliter. cū simili. s. de leg. prelā. Sed tu potes illam. l. si. in fi. fortiter inducere p opi. Bar. z vltramonta. qō loquatur de prescriptione acquisitiua: qz ille ver. si. se refert ad precedentia: z dicit esse idem ius. duz dicit eadē obseruā-

¶ Naturaliter. Adde. c. debitum. de bapti. c. quoniam. in plerisque de offi. ord. c. 2. c. vl. xviij. distin. z. c. singu. lxxxix. disp.

da in prescriptione vsufructus ō in prescriptione soli. sz ter. ff. in prescriptione soli z sic rerū immobiliū. loquitur de p̄scri ptione acquisitiua. ergo similiter z finis dz de eadē leg. Istud vī facere p Bar. z vltramō. ¶ Sed in cōtrariū fortiter strin git ille text. ff. dī nulla scientia vel ignorātia spectāda. Post ea in fi. dicit. eo. obseruādo in vsufructu z ceteris seruitutib⁹ realibus: ergo impossibile est q̄ loquat de prescriptione vsuf fructꝰ acq̄sitiua. Nā quasi possessio iuris qua p̄scribit ius vsuf fructus z ius seruitutis realis, nihil aliud est quā aduersarij sciētia z patiētia. l. pe. ff. de seruit. z. l. iij. ff. bare. ff. de vsufru. e sic requirit q̄s aduersariꝰ sciat. z tex. i do. l. fi. dicit q̄ ibi pre scriptio currit igno rāti sicut sciēti: ergo nō pōt loqui de p̄scri ptiōe vsufructꝰ acq̄sitiua. z extinctiua. Et ita tz ipsemet Bar. in d. l. pe. z ibi Ang. z Flo. ff. de seruitu. z licet gl. i. l. ij. in glo. j. C. de serui. z aqua. intelligat illā. l. fi in vsu. fi. referri ad prece dentia quantū ad tps tz nō quātū ad scientia nihil est: sed est truffa. Salua tamen Bar. vt statim inferꝰ dicam. ¶ † Secdo in quantū Bar. circa. l. fi ego. ff. j. ff. de publicia. dicit aduerten dū quod dum ille tex. loquitur de seruitute reali vel personali. dz intelligi de seruitutibus habentib⁹ causā cōtinuā Bart. nō vī bñ dicere. si ita simpliciter intelligatur. q̄ ista distinctio habet causam continuam vel discontinuam bene procedit in seruitutibus realibus q̄ debent a re rei. nam cum rei animū nō habeat nō potest dici q̄ continuo animo possideat. Sec⁹ in seruitutib⁹ personalib⁹ vt vsusfructus. que debeāt a re per sone. Bar. in Liusta. ff. non mutat. j. tit. j. z in d. l. fi ego. ff. j. z se quit do. An. in c. de quarta. de prescri. z ita oportet te intelli gere Bar. hic. alias male loqueret. ¶ † Tertio principaliter i quātū Bar. tz quod possessio naturalis quam hz vsufructua rius emphyteuta feudatariꝰ z similes. causat prescriptionē talis iuris. In hoc male videtur loqui. z cōiter reprehen ditur p Imo. z Moder. hic. Quia imo talis p̄scriptio causat a quasi possessione naturali z ciuili q̄ hz in rē vsufructuarius tz etiā re naturaliter possideat. idē in emphyteuta feudatario z sim. lib⁹. vt est gl. in gl. aut pretor. ff. ite ei. ff. ex qb. cau. ma. z i l. fi plures. ff. de iectū. j. de vi z vi arma. Bar. mer. in l. natura liter. in prin. j. tit. j. z est bon⁹ tex. in l. q vsumfructū. ff. si vsuf fru. peta. z probat in l. fi. j. vti possi. de. z ita tz Bart. i certū. C. de rei vendi. z in. c. si qs per. xxx. ff. de feu. fue. cōtrouer. inter do. z agna. Ang. in. l. neimo. z in l. pe. C. de prescrip. lon. tem po. z quod istud sit verum patet: q̄ si naturalis possessio fun di causaret p̄scriptionē vsufructuario, deberet p̄scribere fū dū quē possidet. z nō vsumfructū. l. fine possessione. j. tit. j. Cō firmat p illū q̄ Bar. met. j. in sequenti. col. in iij. q. dū vult. qđ acquisit o fructuū q̄ hz vsufructuarius non causetur natu rali possessione rei sed a quasi possessione iuris, ergo in pre scriptione arguēdo de acquisitione fructuū ad prescriptionē cū hec duo equiparent. l. fi ego. ff. part⁹. ff. de publicia. z ita istā rōnē Bar. ēt reprobāt Pau. de ca. z Mod. in l. in princ. vbi etiam dicit. ff. eo. z Pau. de ca. in l. in viti. col. C. de ser fugit.

¶ Sed aduerte vltra alios niquantū impugnat Bar. in primo z in tertio fundamēto, nā pōt optime saluari iuxta roq̄z. qui quis habuit titulum vsufructus vel alteriꝰ seruitutis realis a fi duo quo casu. ppie tractat de prescriptione. nā si aliqs q non erat dñs concessit aut vēdidit nihil seruitu tē: ego possuz vtēdo euz prescribere, nec tunc requirit scientia veri dñi sicut q̄ prescribitur d. l. fi. ad fin. C. de prescri. lon. tēpo. Hec tunc regrit, i scientia aut patientia veri dñi, ita est bonus tex. in d. l. fi ego. ff. j. ff. de publi. in verbo traditis vel per patientiā con stitutis, vbi est tex. q̄ iste seruitutes possunt acquiri per tra ditionē facta a non dño ipsius fundi, q̄n titulus habetur a nō domino vel per patientiam veri domini. z ita tenet Cyn. in l. ij. in vij. q. C. de seruitu. z aqua. z multū no. Paul. de cast. quez omnino videas in l. seruitutes. magna in pe. col. de seruitu. Vbi dicit q̄ ista est singularis limitatio z ppetuo tenēda mē ti, z q̄ pauci ad eam aduertūt. z ita etiam dixi in l. j. i pri. ff. e, z ita habes expeditā secam cōclusionē Bar. ¶ † Circa ter tiā pn. cōclusionē Bar. q̄ ad vsucapionē vel p̄scriptionez nō regrit vtraq̄z possessi. naturalis z ciuilis simul, iz sola ciuilis sufficit. Licet ita sit tenendū, z ita tenent gl. Bar. z communiter doc. Tū credo q̄ disputatiue posset teneri opi. Jaco. but. q̄ reprehēdit Bar. q̄ uno reqrat vtraq̄z possessio simul natura lis z ciuilis ad causandum vsucapionē vel p̄scriptionē p duo iura allegata ff. Jaco. but. ad quē Bar. nō realit rñdet. ¶ Se cundo q̄ vt dixi. ff. a prin. non pōt esse ciuilis sine naturali, vt dicit. ff. z dicam plenius in l. cīa possidere. ff. qui ad nundinas. vbi Bar. z oēs ponūt. j. e. Attamē bar. ad hoc rñdet q̄ p hoc nō sequit q̄ vtraq̄z requiratur. put rñdet Bar. ad l. nemo. C. eo. allegataz per Jac. but. Et ad tria iura superius allegata p Dyn. q̄ seruum fugitiuuz dñs possidet ciuiliter tm: z eum

prescribit ergo ex sola ciuili causatur prescriptio. omissa solu. Jaco. but. q̄ Bar. hic bñ reprehendit. ego superius rñdi i alijs duob⁹ modis. ¶ Similiter nō obst. duo tex. quos allegat hic Bar. z Jac. but. primo tex. in l. fi id qđ. ff. j. ff. eo. Ibi. dicit z bñ qđ ille text. nihil p bat: q̄ licet dicat q̄ vtilius est eum qui egreditur fundū retinere possessionem ciuilem animo. q̄ hoc non sequitur: ergo ciuilis est potēs ad prescribēdū. z hoc dicas put voluit dicere Bar. q̄ tex. ibi cōsiderat vtilitatē. Et vtili tas principaliter est in p̄scriptiōe dicit Ibi. dato q̄ nō sequa tur vtilitas p̄scriptionis: tū sequūtur alie vtilitates: sez pp ac quisitionē fructuū: vt statim. j. dicaz in iij. q. Bar. ite vt possit ppria authoritate repellere occupātē. l. iij. ff. eū igit. z l. qui possessionē. z vtrobiq̄z gl. j. ff. vi z vi arma. z. l. cīa possidere. ff. fin. j. e. ite rōne interdictiuꝝ alteriꝰ cōmodi possessionis. l. in fin. j. vti posi. nisi dicas defēdēdo Bar. q̄ tex. ibi dī vtiliꝰ cō paratiuo: vnde cū maior sit vtilitas prescriptionis q̄ alie ibi cōsideret tex. ¶ Secdo z forti⁹ viget tex. in l. q fundū ff. p. cū gl. j. p emptore, vbi post dīsertionē fundi facta a seruis cō iungitur possessio defuncti cū possessione hēdis ad prescribē dū, sed heres habebat solū ciuilē: ergo ibi ē tex. q̄ solū ciuilis causet prescriptionē. Et illū tex. ēt allegat ad hoc Bart. in l. ff. p seruū q in fuga. ff. eo. z semp Bar. facit de illo tex. ma gnū capital. ¶ Sed defendendo disputatiue, vt dixi opi. Ja co. bu. Ad istū tex. rñdetur dupliciter. primo q̄ loquatur de prescriptione iā cepta perficienda. Et illa facilius perficitur quā de nouo inchoetur: vt dixi ēt. ff. Secūdo z notabiliꝰ rñde tur, q̄ ibi est hereditas iacens q̄e perficit illā prescriptionē i choatā a defuncto. vt. l. ceptā. j. tit. j. Non aūt est ipse heres q nondum apprehenderat possessionē tpe quo serui deseru runt illū fundū. Quicquid ibi dicat gl. istud satis colligit ex. l. precedenti. in fi. vbi fuit dictū q̄ prescriptio a testatore ce pta eo mō pficitur. dato quod heres nōdū actualē possessio nē apprehenderat. eo q̄ hereditas vsucapionē vī prescripto nem inchoatā bene perficit. d. l. ceptā. Modo in l. sequenti. l. d. l. qui fundū. in prī. ponitur alius casus magis dubitabilis quādo cepta erat prescriptio fundi per dūm qui habebat ser uos in hereditā. p quos retinebat illū fūdū: z illi serui mor tuo testatore recesserant de possessione illius fundi, aut hēdi tas perficiet talē prescriptionem: decidit ibi tert. q̄ sic nō aūt decidit q̄ ciuiliter ipse hēs illum fundū possideret vt ibi vult gl. Et ista disputatiue sint dicta non recedas tamen a cōmu ni sententia. Et ita est expedita tertia z vltima cōclusio Bar. z sic prima eius qō. ¶ † Secdo querit Bar. an corporalis pos sessio sit sufficiens ad vsucapionem vel prescriptionē. z tz qđ non, per rationem de qua hic per eū z cū Bar. trāseūt indif ferenter oēs nemo aliquid addit. Tu aduerte circa fundamē tum Bar. q̄ ille qui iuit ad nūdinas erat dñs. Ergo ipse non pōt vsucapere. l. sequitur. ff. lana. j. ff. vsucap. put arguit bar. z gl. Bar. z oēs i d. l. j. in gl. magna ad fi. C. ff. ser. fugi. loquit. q̄ exīsse in dñio absēte q̄ retinet ciuilē aio. Et si tu diceres dato q̄ ille absens qui iuit ad nundinas esset dñs. certe militat rō Bar. q̄ ex quo ille erat dominus, ingressus possessionē ex cor poreali, nō pōt vsucapere. q̄ sic duo essent dñi q̄ dico q̄ p scribeus occidit dominū cui aduersat. fin gl. in ff. precedēn. i. veri. possideo. in fi. vbi dixi. z expresse Bart. ff. in precedenti qōne. Ergo non essent duo dñi effectualiter. ex quo secūdus p scribens permitt dominū primi. Unde sedo videret posse ui ci Bar. presup̄ponere q̄ in l. fi id qđ. ff. e. allegata per eus ab sens qui possidebat ciuiliter non erat dominus sed vsucapie bat vt probat ex illo tex. in ff. vtiliꝰ. cū vtilitas principaliter sit in vsucapione, z ita expresse Bar. inducit illū tex. in p̄cēdē ti qōne circa fi. Isto mō intelligendo militaret rō Bar. quod duo vsucaperent. Sed caue q̄ z hoc videt dari bona infi dia. z sic q̄ possint dari ciuiles in eadē re, vna vt dixi in pre to ad nūdinas qui nō erat dñs sed vsucapiebat. z sic habebat ciuilē. Alia i bone fidei possessore q illū fūdū bona fide emp nā possidet naturaliter z ciuiliter sm Bar. in seq. qōne i fi. vbi dicā. Et sic nō loquor in occupante nec in corporali possesso re quē cōstat iniuste possidere: sed loquor i bone fidei possesso re. ¶ † Tertio querit Bar. q̄ possessio sit illa que ē acquisitio nis fructuū: z cōcludit cū gl. hic q̄ est sola ciuilis. z de hoc di cit se dare tex. in l. fi fur. alias ē. ff. sub. l. arboribꝰ. ff. de vsufr. Sed caue q̄ ille tex. loquit inciuiliter possidēte q̄ ēt est dñs sic loquit in ppietario, non aūt p bat q̄ ciuiliter possidens q nō est dominus, faciat fructꝰ suos. Unde cū ille text. loquat i ciuiliter possidēte q est dñs. certe videt potius agere fructi ratione dñij. l. fructꝰ. ff. de rei vendica. Bal. in c. j. q. feud. da re pot. vnde ista conclusio melius vī probari in l. q scit. ff. ma lieno. ff. de vsur. allegata in gl. nā ibi vnꝰ tertiꝰ colunt fructus z seminauit z fructus collegit: ergo hz naturalem possessio nem, vt di

6 Fructuum habes hic que possessio causet fructuū acq̄sitionē. Regulam affirmatiuaz limitat dupliciter Alex. cōsi. lxxiij. lib. ij. viso themate colū.

31

32

33

34 a

35

37

nē,vt est glo.not.in l.iij.C.sini.regū.Eius bone fidei possessor existēs ex fundū dī habere ciuilē.etiā possidere.§.qui ad nūdinas.ff.eo.Et tñ facit fructus suos.Ergo ibi pbat q̄ sola ciuilis est causa acquisitionis fructuum.¶Sed tu diligēter attende.an.d.§.in alieno.p̄obet illā cōmunē conclusionē.Et primo considera qō tert.ibi non aperit qs fuerit ille qui coluit fundū seminauit z fructus recollegit.An fuerit vn⁹ tertius an vero ipse bone fidei possessor.z tert.ibi impersonaliē loquitur in alieno fundo quē Titius bona fide mercatus est frumentē seuit.Pōdera illud verbū impersonale frumentū seuit,z sic non aperit an tertius an ipse bone fidei possessor:z si intelligamus q̄ bone fidei possessor.z est ille q̄ seminauit frumētū alienum,put ibi vident p̄obare aliqua sequēntia verba tex.ille text.nihil faceret p̄o cōmuni,ītō verū.bone fidei dicta quolibet sati.Secūdo dato q̄ ibi tertius coluit seminauit, z fructus collegit p̄ hoc ille tertius haberet naturalē possessionē nō vī bona illatio:qz esto q̄ aliquis seminauerit fundū z fructus collegerit:z tñ ego nō amiserim possessionē naturalē,puta si hoc fecit me existēte in fundo vel etiā ex,sed fundus erat in ītuitu vel de p̄ximo poterā ingredi,quo casu possessio naturalis nō amittit,vt est gl.in l.j.in p̄inc.in gl.j.s.c. Ergo nō bene apparet in illo tex.q̄ sola ciuili acquirant fructus.cū nō resoluāt necessario in illo tex.qō bone fidei possessor nō haberet ēt naturale.Unde tu potes inducere illū tertio modo p̄ cōclusione.gl.Bart.z doc.dum ibi equiparat acquisitionē fructuū his que serui ex opis suis acquirunt.Ītō ex operis serui quē dñs ciuiliter tantū possidet dñs acquirit. l.si cui.§.licet.s.de libe.can.z.l.j.§.p̄terū qui in fuga.s.eo. Ergo.e.modo poterūt acquiri fructus ratiōe solius ciuilis.

35 ¶Secundo aduerte inquantū oēs circa dictū.§.in alieno. volunt q̄ bone fidei possessor ciuiliter possideat,z Bar.in finhuius questionis dicit q̄ bone fidei possessor existēs extra fīm dñs ciuiliter possideat.z qō ista ciuilis causet acquisitionē fructuū,Dato hoc p̄o vero,videt resultare incōuenīes de quo i tex.q̄ ponit Bar.in p̄cedenti questiōe q̄ duo ciuiliter possideāt eadē rē insolidum.eo.tēpore.Nā primus nō dico dñs sed bone fidei possessor qui se absentauit,z iuit ad nudinas retinet ciuilē possessionē animo,put loquit Bar.s.in p̄cedenti ās̄tiōe.Pone q̄ eo absente z sic ciuiliter possidēte alius emat bona fide a non dño candē rem.iste secundus bone fidei possessor se absentet ipse etiā ciuiliter possidet fm Bartō.z oēs hic:ergo erunt duo ciuiliter insolidū eādē rem possidentes. ¶Nec obstat si subtiliter diceres qō donec primus absens retinet ciuilē animo.z sic saltē vsq; ad.x.annos quib⁹ causat oblīuio,nō p̄t secūdus ciuiliter possidere.per gl.no.in l.j.in gl.magna in fi.vbi dixit.C.de ser.fugi.cū suis p̄cord.Qz dico q̄ illa gl.procedit in vero domino q̄ iuit ad nūdinas z alius ē ingressus possessionē domini absentis:tunc iste ingressus possidet naturaliter tantū z intuīte.l.claz possidere.§.qui ad nūdinas.ff.eo.z tunc bene verū ē.q̄ lapso decēnio illa cōpositio trahit ad se ciuilē,vt dicit gl.no.in.l.fī.vbi nolīs.i.exp̄sse Bar.hic in penul.col.in fi.Sed nos nō sumus in istis terminis.non enim loquimur p̄mo in dño qui iuit ad nūdinas p̄out loquit gl.de.l.j.C.de ser.fugi.sed loquimur i eo qui vsucapiebat:ergo nō erat dñs.p̄out loquitur Bar.ī.q.p̄cedēti.Deinde nos nō loquitur in eo qui apprehendit possessionē absentis iniuste,z sic hz solū cōpositorem,sed loquimur i bone fidei possessore qz bona fide z titulo acquisiuit illum fundū. quo casu statim acquirit dominiū z publicianam,z sic vsucapiendi cōditionē,toto titulo.ff.de publicia.z §.sed iste.insti. de actio.z iste bōe fidei possessor si exeat fundū z vadat i partes remotas possidet tū ciuiliter fm Bar.z oēs hic:ergo insolidū eandē rē bona fide possident.Quātis gl.magna hic circa fi.velit qō si sunt duo bone fidei possessores qui.eo.tēpe vel diuersis eandē rē bona fide possideant q̄ non possint ambo

36 ciuiliter possidere.ibi dē super illa gl.dicēt. ¶Ultra Bar. z duos tex.supert⁹ allegatos ista cōclusio gl.z doct.potest bñ cōprobari.Nam vsucapio z acquisitio fructuū equiparatur. l.fi ego.§.part⁹.de publica.Sed ciuilis sola causat vsucapionē p̄out vidimus.§.j.q.ergo ciuilis sola dz causare acquisitionē fructuū.Imo forti⁹ z strictius inducit Bre.hic.nā difficilius p̄cedit vsucapio q̄ acquisitio fructuum.Istud assum-

37 ptū probat:*qz error iuris impedit vsucapionē.z tñ non impedit acquisitionē fructuū.glo.in l.fi fur.§.j.j.tit.j.z in l.fī z in lege.§.scire.s.de peti.here.z ibi Bar.assignat rationē differentie.sed ex sola ciuili p̄cedit vsucapio,vt dixi.ergo fortius acquisitio fructuum.Ad p̄o isto assumpto Bret.addc bonū tex.qui ita arguit in l.bone fidei.in p̄incip.s.tit.j.z gl.no.in ff.z ibi Bal.C.li qs igno.rē mino.eme.fī cauē qz ista rō Bretī.pōt retorqueri ad oppositum qō imo difficilius p̄cedat

38 acquisitio fructuū quā vsucapio.*Nam ad vsucapionē sufficit de iure ciuili ab initio bona fides,z male postea supeueniēs
a nō interrūpit a vsucapionē.l.vnica.C.de vsucap.transfor.Et tñ in fructibus male fides siue ab initio siue p̄ctō facto superueniat.semper impedit acquisitionē fructuū.l.fī.vt lege.§.de eo autem.s.de peti.here.z ibi Bar.relinquit cogitandum dī rōne diuersitatis.Cu potes dicere qō ratio diuersitatis sit, qz in acquisitione fructuū non requirit titulus,sed sufficit qō ablit mala fides fm Bar.in d.l.fi lege.§.scire aūt Bal.i.l.j.ff. col.C.de vsufr.lega.z sufficit solū habere bonam fidē que a causat acquisitionē fructuū.Ergo apparet q̄ hz debilius ius q̄ p̄scribens qui hz titulū z bonā fidē:vnde nimirū si mala fides supeueniens impediat acquisitionem fructuum:sed

39 non vsucapionem.vnde dict⁹ qō se habent vt excedentia z excessa.p̄out habes ī hoc tex.no.q̄ hoc ostēdit in l.bone.i fidei.

40 in p̄n.iuncto versi.in ītiū queritur.s.titu.j.¶†Ultimo i quantum Bar.circa.§.si quis a non dominio.insti.de re.diui.vbi ter.assignat rationez quare bone fidei possessor faciat fructus suos.z dicit p̄opter culturā z curā.Ista rō per se nō vī sufficies per tex.in d.l.qui scit.§.in alieno.s.de vsur.dum ibi dicit tex.qz in percipiendis fructibus magis inspicit ius loci ex quo pecipiunt q̄ius seminis ex quo oriūtur.ītō Bar. cōiungit aliā rōnē:qz bone fidei possessor naturaliter z ciuiliē possidet.§.in alieno.¶Adde q̄ aliam rōnē quare bone fidei possessor faciat fructus suos assignat tex.in l.bone fidei.i p̄n. s.ti.j.non quidē p̄opter solā curā z culturā:qz non solū eos q diligētia z opera eius peruenerūt,sed oēs,fructus acquirit. Sed etiam qz quo ad fructus bone fidei possessor loco domini pene est.z sic ratione dominiī.l.fructus.z ibi Bart.s.d rei vē.ergo fī ratiōe ciuilis.Et ratione dominiī etiā assignat tex. in d.l.qui scit.§.in alieno.in fi.s.de vsur.z sic ēt vtraq; ratio Bart.simul iuncta nō videt de per se posse stare,nisi etiaz illa alia iungatur.Nec est inconueniens multe rationes finales militent ad causandū vnā dispositionē.§.affinitatis.cū gl.insti.dnup.l.fī vētri.§.in bonis simili.j.de p̄unte.credi.Et ita habes expeditas oēs.ff.q.Bar.¶Capio gl.p̄mā magnā quā diuide in tres partes p̄incipales in p̄ima continuat istū.§. ad p̄cedentē.Et ista est clara.in secūda late disputat de qua possessione loquatur iste.§.z refert quatuor opi.in iij.z vlt.p pe.fi.formal vnā qōnē.i secōo ibi z nota q̄ roge.tertia z vlti.p pe.fi.ibi,fī qd si ille.Rursus secūa pars p̄incipalis subdiuit i vī.In p̄ima timore fī q̄ statim formabo ponit p̄ima opi. Ro.z Pla.In secūa reprobatio Joānis.In tertia optimo. aliorū.In quarta eorū reprobatio effectualiter p̄ tria fundamēta.In quit⁹ ponit opi.Alberti.z alia quarta rō p̄cedentē opi.In sexta opinit vera opi.sol.In septima z vlti.p illam gl.opponit z sol.vt.secūa ibi,fī Joā.nā sequit.quinta,ibi,q̄ Bar.dī admisisse.sexta ibi,dic ergo fm Joan.vī.z vlti.et ibi,sed §.j. vlti.posside.In p̄ima parte huius secunde partis p̄incipalis oppone plenius q̄ Bar.q̄ iste.§.nō possit p̄cedere nec in ciuili possessione nec ēt in naturali.z sic nullo mō.z q̄ in ciuili nō p̄cedat assume oppositionē Bar.cessante rōne legis cessat ei⁹ dispositio.l.adigere.§.q̄is.s.de tut.patrōn.c.cū cessāte. de appel.Ītō rō hui⁹.§.p̄cedit in naturali.ergo nō hz locum ciuili:qz ergo possum ita habere animū possidēdi insolidū sicut z tu:q̄ aūt iste.§.non possit p̄cedere ēt in naturali possessione opponit sic.Nā possessio naturalis acquirit p̄ aspectum occulū.l.j.§.it iusserit.s.eo.l.q̄ meo.§.vēditor.ej.c.ergo.

41 duo aspicientes eādē rē possidēt naturaliter insolidū z istud ē q̄ adducit Bar.j.circa.iij.opi.Alberti.relatā in glo.¶†In secūa parte secūde partis p̄incipalis inquātū gl.fm Joā.tenet creditorē omnino possidere rē pignoratā,z sic naturaliter z ciuiliter,debitorē aūt nullo mō.Dic melius q̄ debitor possidet rē pignoratā ciuiliter quo ad duos effectus,scz q̄ ad effectū vsucapionis z acquisitionis fructuū.d.l.j.§.p̄terū scz cōpositaliter.s.c.Hz creditor possidet ciuiliē quo ad alios effectus.l.fī de eo.in p̄inc.z ibi Bar.not.j.c.Et sic ambo possidēt eādē rē ciuiliter sed diuersis respectibus z ad diuersos effect⁹,nec dicas q̄ Bar.teneat istā gl.in hoc nā bñ cā recita.Hz postea de veritate se remittit ad gl.melius examinandē istū passum in

42 l.cū notissimi.C.de p̄scrip.xx.ano.*Simile in bone fidei possessore qui existens extra fundū possidet ciuiliter rōne qua si dñs.l.q̄ scit.§.in alieno.s.de vsur.Bar.s.in iij.q.Et verus dñs eiusdē fundi se absentās qui similiter possidet ciuiliē eūdem fundū.fī rōne veri dñi.l.clam possidere.§.fin.z si id q̄ §.ff.j.e.Et sic duo possident ciuiliter eandē rē diuersis respectib⁹,z ad diuersos effect⁹.z circa hoc vide q̄ fortius dixi.s.j.

43 iij.q.Bar.z etiaz in secūda.¶†Secundo dum glos.de marito z muliere dicit q̄ mulier nullo modo possidet,sed maritus

a ¶Non interrumpit.Adde doc.i.c.cū nō liceat.z i c.si diligenti.de p̄scrip.

per l. pōpo. §. in dotē. ꝛ ibi gl. ſ. c. caue, qz in oppoſitū vī retra-
gari tex. allegat' in gl. in l. ſciendū. §. ſi fundus. ff. g ſatiſ. cog.
vbi tex. dt, tam' vroꝝ quam maritus ciuſdē fundi in dotē dati
poſſeſſores intelligunt, ſiue intelligaꝫ tex. de naturali ſiue de
ciuili tex. ille vult ꝙ ambo poſſideāt eundē fundū, inſolidu:
ſed reſpondē quod ambo intelliguntur poſſidere, quo ad eua
dendū ſatiſdationē de iudicio ſiſti, de qua loquit̄ illa. l. ꝛ ille ti
tulus. Et ita etiā reſpōdet gl. hic rō, qz ceſſat p̄ſumptio fuge
ex quo ambo habēt fundū dotalē in loco: ſed quo ad alia, ſol'
44 maritus poſſidet. ¶ † Tertio oſtēdere aduerte inquātū glo.
formaliter ſubdit ſm Joan. Jtē feudatarius emphyteutā ꝙs
dixit Rogeri' habere ciuilē ratione iuris quod habent i re.
Joā. dixit nullā ciuilem habere. ſed naturalē tū Iſta ſunt for
malia verba gl. Bart. ꝛ oēs trāſeunt cū gl. ¶ Ego valde ad-
miroꝝ, qz gl. ꝛ omnes male ꝛ ina duertenter loquunt. ꝛ multꝫ
equiuocarunt in vbis Roge. Nā Roge, dixit meraꝫ veritatē,
45 ¶ ꝙ emphyteuta ꝛ feudatarius habent ciuilē rationē iuris ꝙ
habent in re: qz habēt quaſi poſſeſſionē naturalem et ciuilem
in iure feudali vel emphyteutico. vt eſt gl. ait p̄eto. §. itē ei.
ff. ex quib. cau. maio. ꝛ gl. in l. ſi plures. §. detectum. ſ. de vi ꝛ
vi arma. Bar. met in l. naturaliter. in p̄in. ſ. eo. ꝛ dixi. ff. in ſ.
q. Bar. Bene verum eſt quod ipſum fundum poſſident
naturaliter tū. ita loquit̄ dicta lex naturaliter: ꝛ hoc reſpecto ha-
bēt interdictū vnde vi ꝛ vti poſſidetis vt ſegl in gl. Reſp. er-
go ipſius rei ſeu feudi emphyteutici vel feudalis: ſolus dñs
habet ciuilē poſſeſſionē ꝛ ipſe naturalē, ſed ratione iuris qō
habēt in re, put formaliter refert Joā. Ro. habēt q̄ſi poſſeſ-
ſionē ciuilē ꝛ naturalē vt dixi nec p̄opter hec duo dicuntur
eandem rem ciuiliter inſolidum poſſidere p̄out glo. dicit ꝫ
Jo. ꝛ p̄o certo male. Et vt dixi, miroꝝ quod ſcribentes nō ad
uertāt, qz bene verū eſt qō in ipſofundo emphyteutico vt feu
dali dominus hꝫ ciuilē ꝛ ipſi naturalē vt dixi. ſed reſpectu q̄
ſi poſſeſſionis iuris, ipſi poſſident ciuiliter, ꝛ ſic in diuerſis re
bus ꝛ ſpeciebus: ꝛ hic omnino ceſſat reprobatio ſm gloſſ. Jo.
que gl. p̄o certo equiuocauit ſuper opīōe Roge. qz Roge.
loquitur de iure ꝛ gl. loquit̄ ō feudo. Bene. verū eſt, qō habēt
quaſi poſſeſſionē iſtoꝝ iurīū p̄opter ipſam rem quam natu
raliter poſſident, vt declarat Bar. in l. ſi quis in tantā. in pe-
nul. col. vnde vi. ꝛ iſta eſt pura ꝛ mera veritas. Concluſionem
46 † tū gl. ꝛ Joā. ꝙ emphyteuta vaſallus ꝛ ſimiles non poſſidēt
ciuiliter ipſam rem, confirmat Bar. qz ſequeretur ꝙ glibet
eoꝝ faceret fructus ſuos quod eſſe non dz. Sed, pfecto iſta
ratio eſt fragilis, qz emphyteuta dato quod haberet ciuilem
tdeo ſolus facit fructus ſuos qz illos percipit de voluntate ec
directi dñi. patet qz ſimplex colonus qui nullam hꝫ poſ-
ſeſſionē ſed ſimplicem detentationem, tamen qz voluntate do
mini p̄cipit facit fructus ſuos. l. ſi ſeruus la. ff. §. locaui. ſ. de
47 fur, ꝛ l. ſi mercēs. §. vis maior. ff. s. loca. ¶ † Item in quantem
vult gl. ꝙ emphyteuta vaſallus ꝛ ſimiles d. cant naturaliter
poſſidere ipſum fundū gl. hꝫ dicit per. l. naturaliter. in p̄nc. ſ.
c. Jdē hꝫ gl. in l. ſi vt certo. §. duobus vehiculū. ff. s. commoda.
cū ſocijs. allegatis p Bar. hic idem tenet Bar. in l. ff. C. ō
48 ſure emphy. ꝛ ibidē Bal. in ff. col. Jmo fortius etiam † cōduc-
tor ad longum tp̄s dr naturaliter poſſidere. ſm gl. in d. §. facit
tex. cū gl. in l. ſi quis ante. ſ. Facit ratio: qz talis conductor ad
logū tp̄s dicit habere vtile dominū in re conducta ad longū
tempus, ſicut emphyteuta. l. j. §. quod autem. ſ. de ſuperfi. l. j.
in fi. cū ſeq. §. ſi ager. vectiga. vel emphyt. peta. Ergo ſimiliꝫ
49 debet habere naturalem poſſeſſionem. ¶ † In tertia parte
ſecūde partis p̄incipalis: dum gl. ponit aliā opi. mirabilem
aliozum: qō duo poſſint indiſtincte in quolibet caſu ciuiliter
inſolidū poſſidere ꝫ nō naturaliter. Bal. ꝛ Joānes reprobāt
per. l. cū heredes. §. fi. ſ. eo. vbi liber homo nō pōt ſciēter poſ
ſideri p̄opter impedimentū rei, ita qñ res nō vacat ſz ab alo
ciuiliter poſſidetur. Cōfirmat Bar. qz impedimētū rei ꝛ can
ſee. quiparantur. allegat. §. j. ff. e. l. ꝛ l. cū vnus. §. fi. ff. cū l. ſeq. ſ.
de bo. autho. iudi. poſ. Credo qō voluit inducere hoc mō qz
ſicut incertitudo ꝛ ſi cā impedit acquiſitionem poſſeſſionis ſic
impedimentum rei qz nō poſſit pedibus calcari eo qz ſit in
o unꝫ ita marī. ¶ † In quinta parte huius ſecunde partis dū
gl. refert tertiā opi. Bartī. caue qz ſi opi. Martini eſſet, put
eā ſimpliciter refert gl. ſcilicet duos poſſe naturaliter inſolidū
poſſidere: eſſet fatua: qz eſſet de directo ꝫ iſtū tex. ꝫ Martī-
nus intellexit de ficta naturali quod patet continuando cū
verbis p̄xime p̄cedentibus in glo. duꝫ dicit ſi ambo ex ea
mus de fundo ꝛ ſimul in p̄ſpectu ꝛ ſic loquit̄ in naturali ſic ta
per aſpectum oculoꝝ. Et quod iſta ſit mens Martini patet,
qz glo. dicit qō Martinus dr admiſſe illud relatiuum quod
eſt relatiuū p̄xime p̄cedentium, ꝛ tunc Bart. bene non ꝓbat
qz naturalis poſſeſſio ac quiritur per aſpectū oculoꝝ. Et ſic
duo aſpicientes poſſiderēt naturaliter: ꝫ Bar. reprobat ꝛ bi,
p̄ſertim qz ſi vere non poſſunt duo naturaliter inſolidū poſ-
51 ſidere; ergo nec ficte vt hoc ter. ¶ † Jte inquantū gl. in illa ga
ta parte vult, ꝙ ſi plures bona fide ab aliquo tertio emerint
vno tp̄e vel diuerſis fundū eius qui iui ad nūcinas: ꝙ no po-
dent ciuiliter ſi ereant fundus qz ſequeretur inconueniens q
ciuili plures vſucaperent. Et ſic efficeret ens dominī eiuſdē r
inſolidū. cōtra. l. ſi vt certo. §. ſi duobus vehiculū. ſ. commo. ꝛ
l. hēditate. §. pater. ſ. ō caſtrē. pecu. Jtē plures facerēt fruc
ſuos inſolidū ꝙ eſt impoſſibile, ꝛū gl. Bar. ꝛ oēs tenēt. Ita
teneam' vī ceſſare difficultas quam nou. s. in. fi. q. Bar. vbi
Bar. vult, ꝙ bone fidei poſſeſſor erīſtens extra fundū poſſidet
ciuiliter: ꝛ idem Bar. in. fi. q. p̄cedēti tenet quod ille qui tur
ad nundinas poſſidebat fundū ciuiliter ꝛ ſic vſucapiebat, per
l. id quod. §. ſi. ad fin. in verbo vtilius. ſ. eo. Ergo duo poſſide
hāt eundē feudū ciuiliter. Jtē vltra iſtos duos dās vel' fun
di q erat abſens. et ciuiliter poſſidebat animo eundē fundū.
Ergo ſunt tres ciuiliter eundē fundū inſolidū poſſidentes. Si
teneamus iſtā cōcluſionem gl. ꝛ doct. videtur difficultas ceſſa
re: qz ceſſaret dictus concurſus ciuilium poſſeſſionū. ¶ Sed
aduerte quod donec verus dominus perdiderit ſuā ciuilem
vel ex eo quod ſuſpicet ſe poſſe repelli. iuxta l. clam poſſidere,
ff. §. fi. ꝛ l. ſed. ꝛ l. ſi id quod. §. fin. ſ. eod. ꝛ §. ſi quis nuncet. ſ. ea
52 l. vel ex eo † ꝙ ſit lapſum decennīū per qō cauſā oblīuio ci
lis. ſm gl. no. in. d. l. j. in glo. magna ad fi. cū cōcor. C. deſer
giti. Jnterim non poterit alius ciuiliter poſſidere ꝛ ſic nec v
ſucapere nec fructus ſuos facere. Poſtea aūt ſic ꝛ tunc qñ ſi
vſuceperit p̄imū dominū perimit ꝛ occidit. ſm gl. ff. §. ve
denti. in verbo poſſideo. ad fi. vbi dici. ꝛ Bar. ff. in. j. q. L
non erunt duo effectualiter domini. ſed tantum ille qui v
perit. ¶ Quantū vero ad ipſos bone fidei poſſeſſores gl. hic
dt ꝙ ſine diuerſis tp̄ibus ſiue eodē emerint, non poſſidēt
ciuiliter nec vſucapient. Lꝫ cū gloſſa oēs tranſeant, tam
det quod ille cui p̄ius fuit res tradita, ꝛ ſic qui p̄ius po
dit, ꝛ habeat ciuilē ꝛ vſucapiat. per tex. clarum in. l. ſiue
ff. §. ſi duobus, ff. de publicia. ꝛ ſi eodē tp̄e a diuerſis non do
nis emerint melior eſt cōditio poſſidentis, vt ibi eſt tex. ꝛ ſm
impoſſibile ſit ambos naturaliter ſimul poſſidere vt hoc ter
Jmo fortius tenet Aret. hic in pe. colum. ad fin. ꝛ vlt. qu
duo emerent eādē rē eodē tp̄e a diuerſis nō dominis bona
de q eſſent duo quas domini inſolidum. ꝛ cōpeteret di
publiciana: qz alias non eſſet par cauſa ſi quaſi domini
eſſet penes ambos, ꝛ vtriq; non competeret publicia. p. l. in
gūt. §. ſi duob'. Profecto ſi eſſet verū eſſet valde note. Et
reſ magna limitatio ad regulā que hꝫ q duo diſia non po
cōcurrere in ea dē re inſolidu. d. l. ſi certo. §. ſi duobus vehi
53 culum † Limitat in quaſi dñio: qz duo quaſi dominia eiuſ
rei poſſunt eſſe penes duos inſolidū. ita ſingulariter tenet Ar
hic. Alīū nō tāgūt vltra euz. Tu potes confirmare: qz hꝫ dom
niū nō poſſit haberi e plurib' cauſis diuerſo tp̄e cōcurrēti
vt in. §. p̄cce. tū quaſi dñiuum, ꝛ ſic publiciana pōt habere
plurib' cauſis put tenet Bar. in. d. §. precēti. ad fi. vbi dic
¶ Ego nullatenus puto verū eſſe illud quod tenet Are. q
exēplo. ff. poſito ſi ſit duplex quaſi dñiū inſolidū penes duo
vtriq; cōpetat publiciana. Qz ſi vtriq; cōpeteret publicia
ergo vterq; vſucaperet: qz iſta ſunt conuertibilia publicia
cōpetere, ꝛ vſucapere. Leum qui in p̄in. ff. de publicia Bar.
ff. in. i. q. in duob' locis: ergo vterq; efficeretur dominus inſo
lidū ꝙ eſt impoſſibile. vt dixi. Jtē vterq; facere fructus ſuos
inſolidū. ꝙ eſt ēt impoſſibile. vt hac gl. cū qua oēs tenent. Ad
aduerte. ꝙ qñ plures habēt titulū in vna re a diuerſis nō do
minis bona fide, non omnes habent publicianam ꝛ ſic vſu
pionem acquiſitionem fructuum: qz ad hoc, vt alicui cōpet
publiciana, oportet quod ſibi tradat poſſeſſio vacua que no
ſit per aliū ciuiliter poſſeſſa, qz ſi induceretur in poſſeſſionem
non vacuam non poſſet vſucapere ergo nec publicianam ha
bere. d. l. cū q, in p̄inc. Nā oportet poſſeſſionem eſſe vacuam
54 ꝛ † ꝙ per alium poſſideatur ciuiliter ad hoc vt quis vſucapiat
vel ſcribat, vt eſt gl. not. in. d. l. j. in gl. magna ad fin. C. de
fugi. ꝛ in. l. male agitur. cum cōcor. C. de preſcriptio. xxx. an
uili. Iſta eſt communis cōcluſio Bar. ꝛ oīum, vbi videtur
55 Et ita publiciana † ꝙ poſſeſſio debeat eſſe tradita vacua a
l. cum res. C. de probationi. Barto. in. l. celſus. ff. ti. ſ. Joan
and. in addi. Spec. in titul. de cauſa poſſeſſ. ꝛ p̄opnic. ſ. nunc
videndum. in addtio. magna que incipit. Jn hoc eſt Bal. in
l. eum qui. §. p̄eto. dominus Alexander. hic in vltima co
lumna. ꝛ in conſilio. cxxx. v. volum. incip. viſa facti narra
ne. Et quando ābo eſſerent ciuiliter inſolidum poſſide
nulli apparēt quelita poſſeſſio vacua a ciuili poſſeſſione a
terius, ergo nulli eoꝝ competeret p̄ſcriptio nec ac
ſitio fructuu

sitio fructuũ,ꝑm Bar.in d.l.Celsus.& in alijs locis.ꝑ.allega
tis lic et Bre.hic,quẽ retuli.ꝑ.velit cõtrariũ.& male.Et ita ha
bes bene enucleatam istã materiã,alias inuolutã nec ꝑ alios
56 sic fundamentaliter explicatã. ¶ Jn sexta parte,cõiter ap-
pzobat ista vlti.opi.Jo.quã Bar.dicit esse verã & verissimaz
qđ iste text.loquatur de vtraq; possessione tam ciuili q; natu
rali.eã tene. ¶ Extra istã partẽ gl.Bar.per viam questionez
formatꝫ duas oppositiones vnã ꝑ ciuilẽ possessionẽ quod duo
possint ciuiliter possidere.Aliaz ꝑ naturalem quod similiter
57 duo possint naturaliter possidere.Pꝛima opp.est de.l.alie-
na.ff.si plures.ꝑ.de pig.act.& l.si fundus.ff.si duo.ꝑ.de pig.
vbi si pluribus creditozibus.ca.res fuerit pignozata,omniũ
equalis ẽ cõditio:ergo oẽs ciuiliꝫ possidet.Respondet Bar.
istos plures creditozes non possidere ciuiliter ꝓpter duo ab
surda que resultarent.pꝛimo ꝓp fructus quos creditoz facit
suos licet cõpensentur in debitũ pꝛincipale.l.j.& ij.C.de pig.
act.Ergo duo vel plures facerent fructus suos insolidũ,qđ ẽ
impossibile vt hac gl.Scõo q2 creditoz habet potestatẽ vẽdẽ
di,& sic si omnes venderent diuersis personis,quilibet trans
ferret ciuilem,& vsucapiẽdi conditionẽ,vade deueniretur ad
inconueniẽs qđ plures possent fieri domini insolidũ eiusdẽ
rei.Pꝛeterea vltra Bar.creditur põt dominiũ rei pignora
te trasferre in alium seruate,solẽnitate.l.C.ô iure do.impe.
& sic plures possent fieri domini insolidũ.cũ Bart.transeunt
alijs oẽs idifferenter. ¶ Tu aduerte quod ꝑ pnã rõnẽ Bar.
fortiter facit.Nã fructus pignozis sunt hypothecati credito
ri.ter.est in l.ij.C.in quib.cau.pig.taci.contraba.ergo ñ sũt
sui.l.neq; pign.ꝑ.ô regu.iur.& l.j.C.ô pac.pig.† Nec obstat
58 l.j.& ij.C.de pigno.act.alleg.ꝑ Bar.& l.C.de remis.pig.vbi
fructus rei pignozate ipso iure extenuãt debitũ:q2 intelligit
fructꝫ consumptis.nã tunc estimatio in sortem compensa
ta illam ipso iure extenuat:q2 tunc fit compensatio de quan
titate ad quantitatem,secus si fructus extarent.d.l.ij.C.in
quib.cau.pig.taci.ꝛita tenet Bar.& doc.in.d.l.j.C.de pig.
act.& in l.diuortio.ff.ob donationem.ꝑ.solu.mat.Bal.in c.cũ
super.in vlti.col.de re iudi.nisi salues Bar.qñ fructus rei pi
gnozate consisterent in pecunia,vt pensiones domozũ:nã tũc
creditoz faceret pecuniam suam,licet compensaret in sortez.
59 ¶ † Circa secũdam rationẽ Bar.dũ dicit si plures credito-
res vẽderent diuersis personis quilibet transferret vsucapiẽ
di ꝓditionẽ.Jstud non videt bene dictũ:q2 imo transferet do
minũ,vt est text.insti.gb.alic.licet vel ñ.in pꝛin.Nec dicat qđ
Bart.loquat qñ res aliena fuit pignozata quo casu creditoz
alienãdonõ põt trãsferre dñiũ sꝫ trasferre vsucapiẽdi ꝓditio
nẽ.Hoc nõ videt posse stare:q2 res aliena nõ põt pignozari.l.
aliena res.ff.de pigno.actio.& l.rẽ aliẽnã cũ gl.ff.de contrab.
emp.Salua Bal.qñ debitoz habet quasi dñiũ,& sic publicia
nã re ꝙ pignozauit,vt est text.in l.si ab eo.ꝑ.de pig.dixi ple
nius in l.j.ꝑ.p seruũ cozpozaliter.ꝑ.eo.& sic debitoz tunc nõ
60 bz dñiũ nec ẽt res est in totũ aliena. ¶ † Scõo p viã questiõis
opponit Bar.ꝙ duo possunt naturaliter insolidum eandem
rem possidere.per.l.ij.in fi.ff.vti possi.Et fatetur Bar.verũ
qñ naturales possessiones sunt diuerse numero.& tendunt ad
diuersum effectũ,vt patet in possessiõe naturali quã bz vsura
rius in fundo,& in alia naturali quã bz vsufructuarius in eo.
fundo.Nam cũ sint diuerse numero & diuersi effectus,insoli-
dũ cõcurrũt,vt ibi.Et ita habes no.limitationẽ ad hunc text.
Cũ Bar.tenẽt Joã.de imo.Rap.cu.& do.Alex.hic ꝓ iuũ te-
nẽt Pau.de ca.& Bre.hic:q2 alias esset absurdũ.ô quo dixi i
gl.& esset ꝓtra rationẽ istius text.q2 ẽt ex diuersis inrib⁹ & cau
sis duo naturaliter & vere nõ possunt stare in eod.loco.vt ptz
ad sensum,vnde ꝙ ẽ impossibile per naturã etiã ẽ impossibile
61 de iure,vt hoc tex.† Jtẽ vsurarius & vsufructuarius dicũtur
equaliter possidere nõ aũt insolidũ.& sic sequunt gl.in d.l.si.
in fi.j.vti.poss.& il.vnic.C.e.monet Pau.de ca.q2 bz vsufru-
ctuarius separatiz habeat plus iuris q; vsurarius:tñ si cõcur
rũt illud nõ impedit quin equaliter possideãt.l.si finita.ꝑ.cũ
aũt.ff.de dam.infec.vbi si ex pluribus creditozibus missis i
possessionẽ vnus est creditoz in parua summa alius i magna:
tũ ambo mittũt equaliter i possessionẽ & faciunt partes per cõ
cursũ:vñ licet vsus sit incert⁹ & variabilis,pars tñ possessio-
nis erit certa. Sed cane q2 tex.in d.ꝑ.cum aũt.loquit in mis
sione ex primo & secũdo decreto que est apta ad acquisitionez
domiñ.d.l.si finita.ꝑ.iulian⁹.Et sic põt resultare absurditas
ꝙ duo possint esse domini insolidũ cõtra.l.si vt certo.ꝑ.si duo
bꝰ vehiculũ ff.cõmo.q̃ rõ cessat hic i vsurario & vsufructuario
vt hic p Bar.Et ita respondet do.Zile.& ãte eũ Bar.hic circa
fin.Sz tu aduerte:q2 ista solu.bñ ẽ quare ibi non possideat
qlibet in solidũ,sꝫ nõ tollit difficultatẽ,quare ibi incertitudo
ratiõe loci & quote respectu iuris creditozũ nõ impediat gn

possideant ꝑ parte indiuiso ꝙ est directo ꝓ fundamẽtũ Bar.
hic.Jtẽ vltra Pau.de cast.Zidde ꝙ ipsemet Bar.alibi seq̃
gl.in d.l.ff.ꝙ ibi equaliter possideat.Jta tz Barto.sibi pzꝰ
in l.si duo.in pꝛin.in vlti.col.j.vti.possi.Nec obstat d.l.ff.in
fi.q2 licet dicat vsurario & vsufructuario dari interdictuz vti
possidetis,non sequitur ergo insolidum possident.Pdtz q2 ẽt
ei qui possidet partẽ tñ in fundo,datur interdictũ vti posside
tis.l.j.ꝑ.hoc interdictũ locũ hz.j.vti possi.Jtẽ ꝓ Bar.addu
cit Bre.rõnẽ q; dicit esse fortẽ.Nã text.hic,& i l.duo.j.de ꝓcu
ra.dicũt ꝙ duo non possunt naturaliter possidere duab⁹ pos-
sessionib⁹ insti⁹:sed ex doctrinã Bar.hoc esset falsũ q2 si duo
habeãt titulũ & bonã fidẽ a diuersis in eadẽ re:vnusquisq; isto
rũ diceret habere diuersũ ius,id est quasi dñiũ,& sic diuersam
possessionẽ numero tz nõ specie:& sic iste concursus admitte-
ret ꝙ tñ vr falsum. ¶ Sed tu defendẽdo Bar.Rñde qđ bar.
loquit qñ sunt duo tituli.& due possessiones solũ differentes
numero tñ ꝓdũcũt varios & diuersos effect⁹:vt in vsurario &
vsufructuario,sed in eo ꝙ dicit Bre.parerẽt eũdẽ effectũ,id
62 ẽ quasi dñiũ. ¶ † Ultra Pau.de ca.& Bre.aliud ẽ ꝙ ieuitabi
liter stringit ꝓ Bar.nã Bar.fundat se i d.l.ff.j.vti possid.que
lex nihil vr facere:eo q2 nõ loquit de possessiõe naturali fun
di,pꝛout loquit Bar.sed loquit de quali possess.iuris ico-
poralis q̃ cũ nõ circũscribat loco,bene põt esse apud plures iso
lidũ pꝛout tz Bar.j.in pen.q.alleg.l.via constitut.ꝑ.fina.ff.ô
seruit.rust.pꝛedi.& l.ij.ex bis.j.de verb.obli.Et in hoc ꝺcept⁹
est Bar.circa.d.l.ff.in fi.& ita perpẽdit subtilis Rap.cuma.
hic.& ad hoc põderat Bre.in gl.i d.l.ij.in verbo defendat dũ
exponit possessionẽ,id est quali possessionẽ:ergo nõ loquitur
de possessione naturali fundi.Do.Zile.hic refert quod ista vl-
timaz opi.repzehẽdit ipsemet Bar.in d.l.ff.& in l.naturalis.
in pꝛin.j.eo.q2 nõ veru.ꝙ.d.l.si loquat de quali possess.iuris
incozpozalis ꝙ ostẽdit euidẽter:q2 ibi cõcedit interdictũ vti
possidetis etiã ꝓ alijs ꝓ dñm nõ patiẽtẽ possidere;ergo nõ põt
loqui de quali possessione iuris incozpozalis,eo q2 nõ dr esse
in quali pessessiõe illius iuris nisi quo ad dñm q̃ pstat talẽ pa
tiẽtiã nõ respectu aliozũ q; talẽ patiẽtiã nõ pzestat.& cõfirmat.
d.Alex.q2 tex.in.d.l.ff.nõ dicit quasi possessionẽ nec interdic
tũ vtile dari,& tñ iura icozpozalia nõ possidẽt sꝫ quasi,vt bac.
l.nostra.in pꝛin.& l.seruus.ff.incozporales.ꝑ.tit.j.& ꝓ icozpo
ralibus nõ cõpetit interdictũ directũ vtile.l.pe.ꝑ.de seruitu.
l.j.in pꝛin.j.vti pos.¶ Sed tu aduerte tz ista videant colora
ta ad ꝺfensionẽ Bar.hic tñ nõ sunt vera,nec ẽ vera ꝓdicta rõ
Bar.q2 imo vsufructuarius & vsurari⁹ dicunt esse quali pos
sessione ẽt respectu aliozũ vltra dominũ.Patet q2 per tradi
tionẽ rei cozpozalis facta a dño quis efficit possessoz nõ solũ
quo ad dñm sꝫ ẽt quo ad vnũquẽq; aliũ.Et istud nõ bz dubiũ.
eadẽ ratione in quali possessiõe iuris incozpozalis patiẽtia
mihi pzestita a dño q bz vim traditionis.l.ij.ꝑ.dare.ff.ô vs
fru.& l.quoties.ſcda.ff.ô seruitu.bz me cõstituere in quali
possessiõe nõ solũ quo ad dñm sẽt quo ad quẽcunq; alium.&
ita expzesse tenẽt Jmo.Raph.cu.& Lud.ro.in l.naturaliter.
in pꝛinci.j.e.& ibidẽ do.Alex.sibi ꝓtrarius,vbi in hoc oẽs re-
pzehẽdũt Bar.Ultrẽ eos tu cõfirma:q2 tex.i d.l.ff.j.vti pos
si.superius alleg.formaliter dicit si alter vsumfructũ alt⁹ pos
sessionẽ sibi defendat,& sic qui agit pro vsufructu non dr age
re ratione possessionis fundi,sed rõne quasi possessiõis iuris:
ergo cũ postea tex.ibi in fi.dicat,alter vsuz alter vsumfructũ
teneat nõ loquit de naturali possessione fundi,sꝫ de quali pos
sessione iuris icozpozalis.Et sic cõcludo ꝙ Bar.& sequaces
fuerũt decepti in tex.d.l.ff.in fi.q̃ nõ ꝓbat cõclusionẽ Bar.ꝙ
vsuarius & vsufructuarius possideãt naturaliter insolidũ fun
dũ cũ nõ loquatur de possessione naturali fundi,sed de quali
possessione iuris incozpozalis,q̃ bñ põt esse apud plures inso-
3 lidũ vt ꝓdixi.& ista est veritas. ¶ † Successiue q̃rit Barto.an
cozpozalis possessio possit ee apt⁹ plures insolidũ.& terminat
ꝙ non,eo quia cozpozalis possessio est istius nature qđ si de si
nat ciuiliter possidere q2 ea habebat.cozpozalis trahit ad se
illã ciuilẽ.allegat gl.clã possidere.ꝑ.fin.sꝫ debuit allegare i l.
seq.q̃ incip.sed & ii nolit. Nota diligenter istã ociõne Bart.
nã Bar.hic vr melius loqui q̃ sit locutus in l.j.in pꝛin.in se
cunda char.ff.eo.vbi Bar.tz ꝙ iz ciuilis possessio sit apta ad
acquisitionẽ dominij,tñ cozpozalis possessio solum bz effectũ
retentionis & recuperationis.Jmo videtur quod potentia ẽt
possit habere effectũ vsucapionis & acquisitionis dominij sꝫ
contigat cozpozalẽ possessionẽ trahere ad se ciuilem.vt hic ꝺ
clarat Bar secundus quẽ suppleas Bart.in l.j.in pꝛinc.in se
4 cũda char.ff.eo. ¶ † Querit ẽt Bar.qũo plures possint possi
dere diuersis possessionib⁹ numero & specie insolidũ.& tz qđ
quinq;:in exẽplo hic per eũ posito,& multiplicatis personis si
fundus esset magnus,posset fieri multiplicatio possessionum.

65 ¶ Nota diligenter ex verbis Bar. qõ emphyteuta[a] põt fa
a cere vsufructuariũ ꝛ vsurariũ in fundo emphyteutico sine cõ
sensu directi dñi, p tex. in l.j.§.fi.ff.d superfi. quãuis Bar. istõ
nõ clare apprĩat. Sz hoc expresse firmat Bal. in l.j.§. itẽ i fun
do.§. quib. mod. vsusfr. amit. p illũ text. q dicit q emphyteuta
põt facere aliũ vsufructuariũ. dicit ibi Bal. qõ nõ credit q re
quirat cõsensus dñi. Et istud ponit. d. Alex. hic in duob' lo
cis in xxxij. col. cõmendat ꝛ simpliciter sequitur istã dcisionẽ.
ꝛ dicit se habuisse de facto. Adde qõ ita pluit ipse do. Alex.
in consi. cxx. incip. super eo q queritur in fine. Idem confirmat
ipsemet. d. Alex. hic in pe. col. Dot' bona ratione q2 emphy
teuta faciendo vsufructuariũ vel vsurariũ nõ transfert in eos
vtile dñiũ qõ bz, nec sua meliorameta, nõ ergo phibet: q2 non
sum' in phibitione. l.fi.C. de iure emphyt. ꝛ c. potuit. de lo
cat. ¶ Iste est punct' ne. Adde in Zuũ facere: q2 emphyteu
ta est prohibitus alienare sine cõsensu domini. d.c. potuit. ꝛ d.
l.fi. sed prohibitus alienare prohibetur vsumfructum cõsti
tuere l.fi.C. de reb. alie. fi alie. nec obstat tex. in d. l.§. itẽ i fudo
§. quib. mod. vsusf. q2 tex. ibi nihil dicit d cõsensu dñi vñ supplet
p iura allegata. q põt vsumfru. cõstituere, scz interuentẽ
te consensu domini, ꝛ ita reprobat Ludo. ro. in singula. suis
gu. ccccccxxix. incip. Scis q emphyteuta nõ põt absente vl
66 invito dño. † Tu cõfirma vltra eũ q2 etiã vasall' in re feudali
non põt cõstituere vsumfructuũ vel seruitutem in fundo sine
cõsensu dñi, vt est gl. no. ꝛ approbata in c.j.§. pterea. in verbo
alienatiões feudi factas. de capi. coẽra. i vñ. feudo. Et illa gl.
est cõiter approbata ẽm. d. Alex. cõsi. xviij. v. vol. inci. Attenti
s narratis in themate. in. j. colũ. Sz vasall' ꝛ emphy. in hoc
equiparant vt in vtroq; requirat cõsens' dñi. Nec obstat tex.
in d.l.j.§. itẽ i fũdo. q2 tex. ibi expsse dt. iure cõstitut'. Ergo cũ
pcsu dñi lz gl. ibi exponat iure scz ptozio pp illũ q ibi dice
rit tex. i pzi. q nihil facit. melius facit. l.j.§. fi. j. d superficie. qui
dt, seruitutes ptozio iure cõstituunt. ꝛ gl. ibi declarat qñ con
stituunt ab eo qui nõ est directo dñs. Et si diceres si ille text.
intelligat q vbi vsusfruct' fuit iure cõstitutus. hoc est cũ pcsen
su domini, isto mõ esset de indubitabili, ꝛ omnino supflu': q2
emphy. cuz cõsensu dñi, põt totũ alienare: ergo multo magis
vsumfructũ cõstituere. dic q ille tex. non dubitat d ẽ aũt em
phyteuta possit facere vsufructuariũ, scz ponit p constanti qd
de iure facit. Sz dubitat an talis vsusfructus pereat capitis
diminutione, ꝛ qua capitis diminutione: ista est principalis
dubitatio illius tex. Et ideo nõ vr hũ induci ad propositum.
Ira posset disputãdo teneri z Barto. ꝛ clari' Bal. ꝛ do. Ale.
¶ Ñ pro cozũ opinione, bene facit qd lati' tenet Bald inl.
iij. C. de seruito. vbi finaliter concludit q emphyteuta põt in
re emphyteutica seruitutẽ imponere sine cõsensu domini. et
vltra Bal. allego de hoc gl. ozdina. in l.iij. §. de seruitu. tit. ge
nerali. ꝛ tex. in c.j.§. quid ergo. de inuesti. de reb. alie. fac. qũ
Bal. ibi ad hoc reputat multũ singulare. q ẽt vasallus põt cõ
stituere seruitutẽ in re feudali sine cõsensu dñi. Intellige quo
ad prciudiciũ ipius vasalli, nõ autem q ad prudiciũ ipi' dñi
67 p gl. qz prime allegaui i d. c.j.§.j. de capi. coẽra. ¶ † Ultimo.
querit Bart. duo vsurariũ ciusde fundi quomodo possideant
qñ sunt insolidũ cõstituti in eadem re. Juxta. l. vsus pars. de
vsu ꝛ habi. dic vt hic per eũ. Et aduerte inquãtũ sub cõpẽdio
cõcludit q ciuilis possessio nõ põt esse nisi vna, q2 vnũ ẽ dñiũ.
Bar. bñ loquit respectu dñij. Quid ergo: respectu quasi do
68 minij, ꝛ sic respectu bone fidei possessoris. Nunquid † bone fi
dei possessor qui habet quasi dominiũ, ciuiliter possideat Bart.
§. in ij. q. tenut qõ sic. Sed istud quomodo procedat fundamẽ
taliter ꝛ plane declarauí quinta particula huius gl. magle.
69 ¶ † Secõ dum dicit Barto. quod naturalis possessio respec
tu dominij vna est: q2 vnũ est vtile dñium. Bar. vr in hoc ma
dicere: q2 imo dominiũ vtile multiplex, put declarat magis
straliter Bar. in l.fi quis vi. §. differentia. in antepe. q. j. eodẽ.
Ubi querit an vtile dominiũ sit vnũ vel plura. ꝛ tz qõ plura,
vnũ qõ contradicit directo domino q acquiritur per prescri
ptionẽ. Aliud qõ recognoscit directũ dominiũ in superiorez,
ita est illud q habet emphyteuta feudatarius, ꝛ similes. ꝛ ita
ẽt tz Bar. met. §. in ij. col. Sed aduerte quod Bar. hic loquit
de domino vtili recognoscente directum, cuius respectu pos
sidem' naturaliter tantũ. In alio aũt domino q acquirimus p
prescriptionẽ. ibi possidemus ciuiliter: q2 ciuilis possessio est
que sola causat prescriptionẽ, vt dixi. §. in text. i j. questio. Et
sic mens Bar. hic fuit lo. qui de eo vtili dominio cui' causa pos
sidemus naturaliter tãtũ ꝛ nõ ciuiliter: ꝛ nisi ita intelligatur
Bar. male diceret. ¶ Sũ i tertia ꝛ vltima parte principa. hu
tus gl. que ẽ prope fin. ibi. sed quid si ille, qui habet naturalẽ.
Procurus intelligẽtia aduerte quod ista glo. supponit quod
b vasallus b potest alij dare in feudum absque consensu

a ¶ Emphyteuta. Adde q cõsi. Alex. hic p Jaso. alle. ei i j. vol. Et vide ad materiã. d. Ale. lõ nouo vincẽti nũ in re. c. potuit. ẽ loc.

b ¶ Qõ vasallus. Adde de hoc qñ vasall' possit aliuz infeudare. ꝛ vide que ponit Feli. in c. que i ecclesiarũ. ẽ cõsti. co. xxxvj. ꝛ late mod. in trac. feud. quarta. xxxix. co. iiij. versi. aggredioz nũc ẽ ꝛtã vbi ad hãc cõclusionẽ ponunt decẽ declarationes.

c ¶ De ẽphyteuta. Adde cũ dẽ Jaso. i. l.fi. co. cxxj. versic. ij. quero. C. de iure emphy.

directi dñi, ꝛ similr ẽphyteuta põt facere aliũ ẽphyteutã in
emphyteutica. nec requirit cõsensus directi dñi. Idẽ pz. sup
ponit gl. in. l. vnt. ad fi. C. vti possid. ꝛ gl. in. l. fi vt certo. §. duo
bus vehiculũ. §. cõmoda. Videam' ante oia an vtrumq; istor
rũ. ꝛ in fundo. Bal. in. c. ceterũ. in penul. co. d iudi. formi. dic
dt q qñ vasallus alienat de voluntate domini, delinit dñi esse
feudatari' tã quo ad possessionẽ q; quo ad vtile dñiuz, vt no
gl. bic. ꝛ gl. in. d. l. si vt certo. §. si duob' vehiculũ. Et sic pon
dera q Bal. vr intelligere istas gl. vt procedãt interuenie
cõsensu directi dñi. Facit vltra eũ: q2 nõsentiente directo do
mino, ẽz potis' pcessio facta vt cõmoditatẽ rei feudalis pere
70 piat quã vt ius aliq̃d sit trãslatũ † Tu aũt dic q feudatari' põ
infeudare alij eque idoneo ad seruiẽdũ p feudo. ꝛ sic pari
melioꝛi sine licentia aut psensu domini, vt est tex. in. c.j. in p
in versi. h vero vel totũ qualiter olim feud. pote. alie. ꝛ tex
c.j.§. similiter. ꝛ ibi Bald. de lege cozradi. ꝛ tex. in. c.j.§. ꝛ ib
Bal. no. per quos fiat inuesti. ꝛ tex. in. c.j.§. calidis. ꝛ in. §. i
lud quoq; d prohibi. feud. alie. p Fede. ꝛ in. c.j.§. itẽ in ea
de nat. feud. Bal. in. c.j. circa fi. pricip. in penul. co. q feu
pos'. vbi Bal. allegat multas pcozdãtes ad hoc Bal. i. c. fi
in penul. col. ad fi. ꝛ seq. de renun. Et babes d hoc gl. q
ne disputat, ꝛ quã omnino videas in. c.j.§. pterea. in verbo
natiõis. ꝛ ibi Bal. de capitu. coẽra. vbi etiã gl. ꝛ Bal. ponit
istud procedat in feudo ecclesiastico. ꝛ gl. in. c. que in eccle
rum. in verbo. feudum. de pstitu. Idẽ no. d. Abb. in. c. ex fi
missa. in. iij. not. p illũ text. de fo. cõpe. Spccu. in ti. de feu
quoniã. in ver. xxxviij. Bald. in aut. nisi rogati. in. iij. co. C
trebel. Et dicit in proposito Bald. in. d. c. que in ecclesiar
vñ. col. col. ad finem. qõ infeudatio dz fieri eque idoneo a
uiendum in feudo, nec regrit equalis in alio quã in seru
ꝛ presumitur secũdus equalis si est eiusdem dignitatis p
primus vt similes infeudet alij militi de q etiã vide not.
71 in. c. sane. in vlt. co. de renuncia. ¶ † Quare autem permi
vasallo q alienet per feudum ꝛ nõ per venditionẽ. Respõ
Bald. in. d. c. q in ecclesiarũ in. viij. co. q2 hoies sunt faci
res ad vendendum propter dulcedinẽ pecunie quam d
nãdum vel concedendũ in feudũ. l. fi. C. de pzedi. curia. Ite
Item feuda cõstituunt in beneficijs amoze ꝛ honoze. c.j.§.
quib. mod. feu. amit. q nõ sic vẽdedo. Itẽ feudũ tõi feudi
sit: q2 in habentibus symbolũ facilius est trasitus. l. an
lis. §. ij. j. de accep. ꝛ. l. in rẽ. §. itẽ quecunq;. §. de rei vendic
istã rationẽ tenet Bald. in aut. nisi rogati. in. iij. co. C. ad
bel. ¶ † Ñ aduerte qõ istud ẽm feudũ solũ durat donec
sallus primus cõcedẽs vixerit. Sz eo mozuo venit pos
miozagnat' puta filius vel cis deficientibus directus do
nus ẽm Andr. de iser. in. c.j. in princi. per quos fiat inuesti
ibi Jaco. alua. in. j. col. Spec. in ti. de feu. §. qñ. in ver. xxvi
Et ista communis opin. ẽz. do. Alexãr. in consil. xv. v. volu
cip. viñs narratis in themate. i penul. col. ꝛ vltra eum Bal
Bal. idẽ plene tenentẽ in. c.j.§. rursus. in. ñ. colũ. per totu
de inuesti. feu. non fue. post Jacob. de bel. ibi Bal. in. c. ja
not. de alie. feu. ꝛ in. c. ceterũ. ad fi. de iudicijs ꝛ in simili Bo
73 in. l.i.§. fi. j. de su perficie. ¶ † Circa scẽz de amphyteuta
c emphyteuta possit alij dare emphyteusim sine psensu dom
ni tenet gl. ozdina. in. §. adeo. in verbo. pzeziũ. insti. loca.
dicit ibi Joã. fab. in. j. co. magnũ verbũ, qõ de cõsuetudine
uaf quod emphyteuta absq; cõsensu ꝛ regsitione domini p
sit alij dare in emphyteusim: tamẽ putat qõ de iure debea
quiri consensus directi domini p. l. fin. C. de iure ẽphy. Bo
uiter tene, q ꝛ de iure ꝛ de consuetudine emphyteuta nõ p
test alij dare in emphyteusim sine consensu domini. Ar ci
prohibitus alienare sine consensu domini. d. l. fi. C. de iure e
74 phy. † Appellatione alienationis etiã emphyteusis ptine
nulli. de reb. eccle. nõ alienan. §. nõ igit. i versicu. alienatio
in aut. de nõ alie. colla. ij. ꝛ. l. fina. C. de reb. alie. nõ ali. ꝛ ita
neut Spec. ꝛ Joan. and. in tit. de loca. C. nunc aliqua in ver
cxxv. ꝛ ibi dt Spec. q ita ẽt de consuetudine obseruat. Jo
tenet Albe. de rosa. in. d. l. fin. in ij. co. Bal. in. d. aut. nisi ro
gati. in. iij. co. ꝛ in. l. cum essent. §. per plurium. in. fi. vbi lim
tat. ff. de seruit. rusti. pzedio. Jo. de imo. in cõmẽto. c. potuit
xxiij. colũ. de loco. Tu cõfirma q2 emphyteuta faciẽdo fm
phyteutã trãsfert in eũ vtile dñium. vt statim. j. dicã. Sz ẽphy
teuta prohibetur vtile dominium vel sua meliozameta tali
transferre sine cõsensu domini. d. c. potuit. ꝛ. d. l. fi. C. de iure
emphy. Et sic vides q lz gl. ponat a pari in hoc feudũ ꝛ ẽphy
teusim, tñ est magna differentia: quia feudatarius potest al
ri infeudare sine cõsensu directi dñi. Et tamẽ emphyteuta
ta non potest alij dare in ẽphyteusim sine consensu directi do
75 mini. ¶ † His ita declaratis redeo ad cõclusionẽ glo. que d
qõ si emphyteuta vel vasallus facit aliũ emphyteutã vel v
sallum, quod

ſallū, qō ex quo naturalis poſſeſſio q̄ erat penes p̄timū trāſ-
fert in ſm. qō p̄timus nullā naturalē retinet. Jdē tz glo. in l.
vni. t ibi Bar. in fi. C. vti poſ. t gl. i l. ſi vt certo. §. ſi duob⁹ ve-
hiculū. ff. cōmo. Simile habemus in habente vtilē actionē, vt
ceſſionarius fideicōmiſſarius t ſimiles: nā ſi in aliū eā trāſfe-
rūt nulle reliquie actionis remanēt penes cedētē, vt ē gl. not.
in l. ēptor. C. de bf̄. vl actio. vend. t. in l. ex aſſe. §. ad Trebel.
¶ Adde ad iſtā gl. qō emphyteuta vel vaſallus faciēdo ſm
emphyteutā vel vaſallum nō ſolū tranſferunt naturalē poſſeſ
ſionē in ſm: ſed etiā tranſferunt vtile dōiū q̄ habent. Jta vult
Bartolus. hic t idem Bartol. in l. ſi quis vi. §. differentia. cir-
ca fi. ibi Ang. j. e. Bar. in l. q̄. j. tit. j. t eſt gl. in §. ad eo. inſti. loc.
q̄ Ange. de are. ibi in v. col. ad hoc not. t dētiā p̄ hoc videri
gl. in l. j. C. de fun. patri. lib. xj. idē tz Bal. in c. ceterū. in pen.
col. de iudi. Et dicit Bal. in c. ſane. in vlt. col. in pn.ō renū. qō
cū feudatarius habeat vtile dominiū tantū: ergo ſi alteri iſeu
dat trāſfert omne ius qō hz: q̄ ſicut non inuenitur ſeruit⁹ ſer
uitutis. l. j. §. de ſeruī. lega. ita non inuenīt vtile dominiuz vti
lis domini, vt no. in l. ſi vt certo. §. ſi duobus. §. cōmo. et i d.
l. ex aſſe. §. ad Trebel. Et facit clara rō: q̄z niſi i ſm emphyteu
tā vel ſm feudatariū tranſiret non ſolū poſſeſſio naturalis: ſz
ēt dominiū vtile p̄timi: certe duo reperirētur dñi inſolidū. e.
iure. Jtē inſolidū poſſiderēt eadē ſpecie poſſidendi, quod eſt
abſurdum. t ita etiam late tenet Andr. de Iſer. in c. j. §. p̄tete
rea. de capi. cōra. in iij. col. t duabus ſequen. vſq̄ ad finem.

76 ¶ Sed caue quia ſcōs vaſallus debet recognoſcere p̄timū
vaſallū in dōm tex. eſt in c. j. §. j. qualī. olim pote. feu. alie. In
tantū q̄ ſcōs vaſallus cōmittat felōniā vel culpam per quam
p̄tiuat iure ſuo, feudū reuertitur ad p̄timū vaſallū a q̄ cām
habuit t non ad dōm directum. vt eſt text. in c. imperialē. §.
illud quoq̄. de p̄ohi. feu. alie. p Fede. Ergo apparet, q̄ alīq
ius remanet apud p̄timū vaſallū ad hoc rndēt Jmol. t Abo
der. q̄ iſtud eſt rōne iuramēti fidelitatis q̄ p̄eſtat ſcōs vaſal-
lus p̄timo, nō aūt pp reliquias alicuius poſſeſſionis natura

77 lis vel dominij. ¶ Adde tñ ſec⁹ eſſe qñ feudū dz reuerti ad
dñz ex eo q̄ alienauit ſine requiſito cōſenſu dñi: q̄z tūc feudū re
uertit nō ad p̄timū vaſallū qui infeudauit: ſz ad directū dōm
et ſic ad ſuperiorē. Jta tz Bar. i l. ſi finita. §. ō veet. in iij. q. §. ō
dā. infec. dicēs eſſe de hoc hodie caſum clarū in d. c. imperia-
lē. §. illud quoq̄. vbi etiā Bal. in pen. col. idē tz. Rō eſt, q̄z qñ
ſcōs vaſall⁹ vult alienare dz regrere cōſenſum domini maio
ris, t ſic dñi directi non ſufficit p̄ſenſ⁹ immediati infeudato-
ris: eo q̄z ius p̄incipale ptātiuū reſidet penes dñm ſuperio-
rē. Jta tenēt Bal. t Salz. poſt Buil. de cu. in l. ſi p̄mittēte. C.
ad macedo. t lati⁹. Bal. in d. c. imperialē. §. illud quoq̄. Joā.
de imo. in c. potuit. in xvj. col. de loca. poſt Hoſtie. t Joā. an
dr. ibi Ludo. roma. in. l. filius ſcōa. §. de acqr. bf̄. do. Alle. i d.

78 l. ſi finita. §. ſi de vectigalib⁹. in xxvij. col. Hic in ſimili † qñ ſe
cūd⁹ empyteuta vult alienare tenet requirere cōſenſum direc
ti dñi, t nō p̄mi emphyteute. gl. ē oꝛdi. t appꝛobata in l. fi.
in ſ verbo, vēdere. ad fi. vbi dixi. §. de iure emphy. Hinc eſt qō
laudemiū ſcz quinquageſima dz ſolui dño, t nō p̄ empby. ita
tenēt Specu. t Joā. an. in titu. de loca. §. nūc aliqua. in verſi.
cxxvj. Simile etiā vidim⁹ q̄ dz appellari nō ad ſubdelegan-
dū ad p̄timū tā q̄ ad habentē directū ius. l. moꝛe maioꝛū. i ver
bo ſuo iure. t ibi no. Ang. §. de iuriſ. om. iudi. t ita habes i c.
ſuper queſtionū. §. poꝛro. de offi. de lega. t ita ſepe ꝓſuluī ſm
p̄dicta in queſtionib⁹ feudoꝛū occurrētibus. ¶ Sz aduerte q̄
eſt dare caſum ad limitationē huius gl. t ſimiliū in quo feu-
datarius infeudās ſcōlciuiliter poſſidet, t naturalē tranſfert
in ſm vaſallū. de quo caſu nemo ſcribēttū vnquam fecit men-
tionē qui caſus colligit ex eo q̄ multū ſignāter tenet Bal. in

79 l. ad fi. p gl. ibi. C. vnde legi. Ubi tz † q̄ ſingularia feuda que
ſunt in regno Apulie ſunt de directo dominio regis, tz ipſa
maioꝛ vniuerſitas id ē totū regnū ſit feudale eccle. c. ad apo
ſtolice. de re iud. Et dē q̄ ita tenuerūt ātiqui doc. regni. t bñ
ſm eū. idē tz Bal. in p̄in. ſoꝛū. in iij. col. do. Marti. lauden.
in c. j. de feu. mar. Et ex his infert vtilitas ſm do. Alex. ibi q̄
in iſtis ſingularib⁹ feudi rex retinebit ciuilē poſſeſſionē q̄ nō
retinebit nō habebit directū dominiū. p iſtā gl. t Bart. hic
ibi: q̄z cū dominiū directū regni ſit apō eccleſiā. d. c. ad apo-
ſtolice. ergo nō pōt eſſe apud regē i locis, particularib⁹ p ipſū
cōceſſis in feudū: q̄z duo nō poſſunt eſſe dicto dñi. vt i §. p̄ce

80 dēti. vt ibi latius p do. Alex. ¶ Tu aūt ſalua deciſione illaz
Bal. q̄z pulcꝛa eſt limitatio ad iſtā gl. q̄z nō repugnat quod
duo ſint domini vn⁹ in vniuerſo, t ali⁹ i ſingularib⁹ reb⁹. tex.
ē i l. j. §. p hāc. el. ij. §. de rei vēdi. vbi grex i vniuerſo pōt eſſe i
dominio directo alicuius. t tū ſingularia capita illi⁹ gregis
ſunt in dominio directo alteri⁹. t per illū tex. decidit ibi no.

81 Bar. † q̄ imperatoꝛ in vniuerſo eſt domin⁹ totiꝰ oꝛbis: t tñ i
ſingulari dominia particularia particularū ſunt ſingulozū.
ita et tz Bar. in extrauag. ad reꝓimendū i verbo totiꝰ oꝛbis.
t in p̄in. ſoꝛū. Ang. Jmo. Aloder. in l. ſi hēdis ſeruus. §. de
leg. j. t hoc etiā fatef. d. Alex. in d. l. j. C. vnde legi. Et ita etiā
limita regulā. §. p̄cedētis. t l. ſi vt certo. §. ſi duob⁹ vehiculū.
§. cōmo. q̄ duo no poſſunt eſſe dñi inſolidū eiuſdē rei, eſt verū
qlibet in particulari; ſed bñ in vniuerſo t alius i ſingulari. vt
eſt ter. in d. l. i. §. p hāc. Et iſto mō habes ꝓfecte, vt puto exp
82 ditā iſtā vltimā partē gl. ¶ Extra gla. q̄rit Bar. vtrū quaſi
poſſeſſio q̄ habeꝫ in iurib⁹ poſſit eſſe penes duos inſolidū. t
tz qō ſic: q̄z ſicut ius ſeruitutis pōt eſſe apud plures inſolidū.
l. via cōſtituī. §. ſi. §. de ſeruī. ruſti. p dicta. t l. q̄. §. ex his. §. ō ver
bo. obli. t. l. lucio. j. ō aqua quo. t eſti. ita t quaſi poſſeſſio q̄ nō
eſt aliud q̄ patiētiā. l. quoties. §. ſi. §. de ſeruī. ti. generali. t. l.
iij. §. dare. §. de vſufru. q̄ patiētia pōt plurib⁹ ēſtari inſolidū.
t cū iſta cōcluſiōe Bar. trāſeunt doc. oēs indifferēter. Et ꝓ
pterea reꝓhēdi ſuperi⁹ Bar. in penul. col. circa intellectū.
l. fi. j. vti poſſide. vbi vſurari⁹ t vſufructuari⁹ poſſidēt inſolidū
naturaliter fundū ſm Bar. t male: q̄z ille tex. nō logt de poſ-
ſeſſiōe fūdi, ſz de poſſeſſiōe iuris, t quaſi poſſeſſio iuris bū pōt
eſſe apud plures, vt hic tz bar. ¶ Sz aduerte licet omnes in-
differēter tranſeant cū Bar. Ego in contrarium allego ter. q̄
foꝛtiter ſtringit. t minoꝛ qō nemo alleget. in c. iz cau ſam. i ver
ſi. cū duo. de pꝛoba. vbi tex. loquit de iuribus in coꝛpoꝛalib⁹
ſcz de iuriſdictione. De qua ibi contēdebat. Et tñ vult q̄ duo
nō pñt inſolidū poſſidere. Nec valet ſolū. q̄ ibi tradit Joan.
an. q̄ ille tex. loquat ō re coꝛpoꝛali, cū dicat q̄ duo ſimul eā-
dē rem poſſidere non poſſunt. Jpſe ponderans verbū rē poſſidē
re. Ergo logt de re coꝛpoꝛali. iſta ſolu. mihi nō placet: q̄z ver
ſicu. p̄cedens t oꝛdo litere oſtendit oꝛdū, cū ibi contenderet
de iuriſdictiōe, t ſic nō iure icoꝛpoꝛali: vnde mihi faceret ad ꝓ
poſitum loqui de re coꝛpoꝛali. ¶ Non quoq̄ placet ſolu. do.
Abb. ibi in fin. qui reſpōdet quod ibi eccleſia bene p̄timo poſ-
ſidebat iuriſdictionem inſolidū. Alius poſtea vſurpando ea
que ſunt huius iuriſdictionis licet poſſet poſſidere inſolidū.
Tamen quia iniuſte t clandeſtine non p̄tiuat p̄timū ſua poſ-
ſeſſione. Et iſta ſolu. ſequitur Aret. ibi in xv. not. Sed iſta ſo.
non tollit regulā text. ibi que eſt in iuriſdictione. Et ſic i iuri
bus quod duo inſimul eandē rē, t eodez modo inſolidū poſ
83 ſidere non pñt. † Et dictio res pōderata per Joā. and. nō obſt.
q̄z generalis. l. j. in fi. §. ſi cer. peta. t compꝛehendit etiam iu
ra, ſecundū Bar. t alios in l. j. §. de ſta. ho. t in l. quint⁹. la. §.
§. fi. vel ſi argēto. §. ō auro t arg. lega. Oñ ad iura allegata ꝓ
Bart. potes reſpōdere qō loquūtur in ſeruitutib⁹ q̄ ſunt, in-
diuidue. l. iij. §. cato. t l. ſtipulatiōes nō diuidunt. i p̄incip.
84 j. de verb. obliga. ideo pñt eſſe penes plures inſolidū. † Sicut
in ſimili ius patronatus: q̄z eſt indiuiduz, pōt eſſe penes plu-
res inſolidū. c. j. t ibi gl. de iure potroñ. cle. ſi plures. eod. tit.
Bal. in c. quāto. de iudi. t in l. cū ſecundus. vlti. col. C. de fideī
cō. ita argūmētatio Bart. hic nō videtur eſſe bona, dū ōt ius
ſeruitutis pōt eſſe apud plures inſolidū. Ergo t quaſi poſſeſ
ſio iſta conſequentia non videtur eſſe bona: q̄z ō ea dat inſtan
tia. Nam iuriſdictio pōt eſſe penes duos vel plures inſolidū.
l. j. §. de offi. conſu. Bar. in l. §. de rerū diui. t l. j. §. ſi plures.
§. de exerci. Et tamen quaſi poſſeſſio iuriſdictionis non pōt
eſſe penes duos inſolidū, vt eſt tex. ineuitabilis ſi non calum-
85 niet in d. c. licet cauſam. in verſi. cum duo. Niſi dicas † quod
iuriſdictio pōt diuidi vt tz Bar. i l. arboꝛ. §. ſi. §. cōmu. diui.
t in l. lucio. in fi. j. de aqua quoti. t eſti. in l. inter tutoꝛes. ad fi.
§. de admi. tuto. Bal. in c. imperialē. §. ꝓterea ducat⁹. p ill uz
text. de pꝛohi. feu. alie. per Fede. t in c. vno ō legatoꝛū. ō offic.
delega. t in l. ſi plures. in iij. col. C. de condi. inſer. Sz caue q̄
nihil videretur operari q̄ plures haberent ius ſeruitutis in
ſolidū. iuriſb⁹ hic allegatis per Bar. Sic ēt inſolidū nō poſſet
86 vti t poſſidere. cogita. † Secundo t vltimo querit Bart. an ō
tentio eiuſdē rei poſſit eſſe apud plures inſolidū. t diſtinguit
vt hic per eū. t cum Bar. oēs indifferenter tenēt. Tu aūt vi-
87 tra ſcrib. pōdera ea q̄ dicit Bar. ō illō † alibi tz ipſemet Bar.
in l. ſtipulatio iſta. §. hec quoq̄. circa fin. in pen. dicto. j. ō ver
bo. obli. Ubi dicit Bar. q̄ ſi ſunt plures teſtes. pducti in cau
ſa t vnus eoꝛū deponit q̄ Titius poſſidet, t alius q̄ Sei⁹ poſ
ſidet quo pōt illud eſſe cum duo non poſſint inſolidum poſſi-
dere per regulam hui⁹ tex. Dicit Bar. q̄ intelligit quod vidit
quemlibet de facto de tinere. t iſto modo ſalvat illos teſtes. Et
ſic vult ibi Bar. q̄ plures poſſint eandē rem inſolidū detine-
re, ſz non poſſidere, t pꝛopterea ex ponit dicta teſtiū poſſidet.
id eſt detinet. Sed pꝛo certo illa ſalvatio Barto. nihil vz: q̄z
etiam detentatio non pōt eſſe apud plures inſolidū capiēdo
detentationem pꝛo coꝛpoꝛali inſiſtentia p̄ hunc text. t eius.

rationem p2out exp2esse firmat Bar.hic. Oportet ergo vel ligere illa dicta tm̃ p nuda z simplici custodia qđ est alie nũ a dicto illoz̃ testiũ. Et si credo Bar. ibi male dicere p istã doctrinã Bar. hic, lz nemo aduertat nec hic nec ibi. ¶ Jtem caue in missoria possessione ex p2imo decreto cã cust. die: nã ẽ in fundo naturaliter. Jtẽ ille cõtra quẽ fit missio ex p2imo vel scõo decreto nõ p2iuat nec naturali nec ciuili possessione, nec dz recedere de possessiõe. l. si finita. §. si quis aũt. §. đ dam infe. Cũ ergo ille naturaliter sit in fundo, qño potes tu naturaliter detinere: q2 vbi ego sum naturaliter, tu nõ potes naturaliter detinere Jmo ỏt ter. in l. is cui. in pn. §. vt i pos. lega. q simul cum eo possidere iubeat: ergo duo in solidum possidẽt eadẽ rẽ Dz rnõ q cũ iste possessiões differãt specie z numero: iõ possũt
8 cõcurrere, vt i tertia parte hui⁹. §. z dẽclarat bar. ĩ pe. co. nãt z missus ex p2imo decreto nõ possidet naturaliter. §. fi. vbi gl. z Bar. in fi. j. ea. l. ¶ Tertio inquantũ Bar. in fi. allegat tex. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculũ. lz scrib. mihil. dicãt. Dic q ille tex. poti⁹ pbat 3tiũ q plures cõmodatarij ĩsolidũ ad custodiã tenent, sed nõ habẽt plures tenutã vel vsũ. Nõ ingredi oz aliter, p nũc intellectũ illi⁹ tex. Et per ista remanet pfecte expedit⁹ iste solẽnis z vtilissim⁹. i modũ cuiusdã repetitionis.

1 ¶ Possess. solo animo perditur, licet in acquisitione req2at animus z co2pus simul.
2 Contrario2um non semper est eadem disciplina.
3 Sine affectiõe z aio nõ possidẽdi. regulariter pol. ñ admittit.
4 Dictio potinus quid lignificat.
5 Timo2 expulsionis etiam falsus, facit perdere pos.
6 Emphyteuta an teneatur ad solutionẽ canonis si ppter guer ram fundus emphyteu. laboz̃ari non potest.
7 Posse. quando perdatur per violentum ingressum.
8 P2ocu. genera. vel tuto2 nõ transfert per actũ fictũ possess.
9 Colonus quando p2iuet dominum per actum fictũ possess.
10 Dictio p2otinus quid impo2tat.
11 Dictiones p2ecise recipiunt extensionem vel limitationem.
12 Qñ possideo p2 alĩũ, nõ amitto possess. lz dñnã aio possidere.

a ¶ Primus. Amplia vt possit tradi possessio z tñ nõ aio trãsferẽdi. bart. no tabilit i l. solutũs. solutã. ĝ. opp. đ pig. act. Ang. seq tur i. §. itẽ ser viana. colũ. ĝ. vbi Jas. xj. de act. Scõo amplia vt talis animꝰ retinẽ di pſumatur. Bart. i l. siue possidetz. C. đ pba. Ang. l. §. ic itaq; i fi. iiij. co. đ ac. ¶ Durp.

b ¶ Dictione ptin⁹. Adde doc. i. c. q̃ sit. đ elec. in. vj. z Abb. in. c. ad aures. đ resc.

c ¶ Ettenui cõmunem opi. Adde q hãc oppi. tenet ẽt Raph. ful. in pſ. vđ. iã plu ribus annis elapſis. co. ĝ. Soc. pſ. crit. repeti. consi. ccvij. i fi. col. pſ. duodeci mo facit.

§. Jn amittenda. Possessio retẽta aio z co2po re nostro vel animo tãtu3 li ne animo nostro nõ pdit. secus in ea q̃ animo nostro z co2po re alieno retinet. b. d. ĩm Bar. z alios, vel sic z plenius: possi dens aio z co2pore, pp2io: solo aio possessionẽ retinet, z solo aio cã pdit, ẽt vano timo2e expulsionis: si aũt quis possideat aio, pp2io z co2pore alieno p mortẽ ei⁹ vel dicessũ cui⁹ co2po re possideat nõ perdit possessionem. Sed p traditionem eius vel deiectionem aut aio, pp2io. hoc ỏt tot⁹. §. ¶ Diuiditur in qinq; partes p2i. Jn p2ima ponit dictũ z due illatiões ex di cto. Jn scõa ponit aliud dictũ. in tertia aliud. i quarta aliud. in quinta per viã rõnis ponit conclusie ex. §. dictis. secunda ibi, 3tz si aio. tertia ibi, si quis nunciet. quarta ibi, qđ si seru⁹. quinta z vltima est ibi, nam constat possidere nos z reliqua.

1 ¶ † Nota. j. ex tex. ibi igitur amitti, z animo solo põt q̃uis ac
2 quiri nõ possit q lz in acquisitione possessiõis req2at animus, z co2p⁹ simul vt bac. l. i pn. tñ i amissiõe sol⁹ anim⁹ suffi cit, ex q corelario habes q nõ. co. mõ regulatur acquisitio q̃ amissio. Jdẽ q difficili⁹ inducitur acquisitio q̃ amissio: facili⁹ eñ quid retinetur quã inducat. l. patre furioso. §. de his qui sunt sui vel alie. iur. c. quemadmodũ de iureiurã. c. ad apostolicã. de regu. ¶ † Et sic ex hoc iferẽ q nõ semp contraziõũ eadẽ est disciplina, de quo dixi in rub. §. eo. dicũt tñ alios. se nẽ hic q amissio z retẽtio magis sũt cõtraria q̃ acquisitio, vñ tũc cõtrariozũ, ea. erit disciplina: q2 tũc sicut solo aio retinet possessio. l. clã possidere. §. fi. z. l. si id qđ. §. fi. j. eo. ita solo aio perditur, vt hoc tex. lz dic q imo magis contraria sunt acq sitio z amissio vel acquisitio z nõ acquisitio, quã retentio, vt. l. fere. ũ. j. de reg. iu. alleg. in gl. ¶ † Scõo no. q sine affectiõe
3 z aio nõ possidendi possessio regulariter nõ amittitur, vt hic. z l. quẽadmodũ. j. eo. ex q̃ sequit q ignoraz nõ amittit regulariter possessionẽ. facit. l. si is g. cũ ibi nota. j. eo. Scõo infert q̃ inuitus si nõ patiẽ violentiã nõ amittit possessionẽ cũ i eo magis detur cõtraria volũtas quã in ignoraẽte. facit regula. l. q pot inuitis. ff. de reg. iur. ¶ † Tertio no. dictionẽ p2otinus
4 b q̃ significat idẽ qđ stati vt qđ incõtinẽti facit. l. j. in p2i. §. c. tit. l. si filius. §. j. ff. de sta. mili. not. in l. ij. C. vt lit. pẽ. bñ facit tex. cũ gl. in. §. j. instit. de here. qua. z diffe. in verbo p tin⁹. vbi gl. exponit, id est statim. z. l. in illa. z ibi Are. in. ĩ nota. §. đ v. obl. ¶ † Quarto no. i ver. si quis nũciet, qđ timo2 expulsiõis facit perdere possessionẽ etiã si nõ sit verꝰ sed falsus timo2. z ĩ gl. Scõ q̃ esset timo2 circa personã ne caperetur, z sic effet timo2 personalis lesiõis. Nã talis timo2 nõ facit pdi possessionẽ. l. licet. z ibi gl. z alij. C. eo. Bar. z cõmuniter alij hic Jn
5 no. C. cũ ex iniuncto. in fi. de ope. no. nũ. Adde quod Rapcuma hic ỏt q dum esset scholaris z repeteret illã legẽ, lz in ista ciuitate Papie qđ intelligebat eã p2out verba eius sonat qđ ille esset met⁹ circa possessionẽ z non circa personã, put gl. z docto. ibi volũt vt hic. Tñ q2 habuit animũ eã recuperandi. iuxta. l. iij. §. cũ igit. vbi gl. z doct. j. de vi z vi arma. q hoc nõ pdit possessionẽ lz in quãtulũ tardet. q2 habuit animũ eã re habendi. Sed caue q2 est manifesta diuinatio z violentia ad illum tex. Jtẽ q ibi haberet istum animum recuperãdi nihil de hoc ibi habẽt in tex. Et istud est facti, z facta nõ p2sumũtur nisi p2obent. l. in libel. o. §. facte. j. de cap. Tu potes aliter dicere ad. d. l. lz, qđ ibi ille met⁹ nõ respiciebat actum possessionis, sz actũ quo mediãte non vadã ad possessionẽ vsũ timeo ire ne a latronibus detinear z ne offendar q2 tũc nõ sequitur. Timeo periculũ itineris. Ergo habeo animum pdendi possessionẽ: secus qñ est immediatus respiciẽs perditionem possessionis. Tunc p2o p2ie loquit tex. hic, z in. l. clam possidere. §. fi. z. l. sequenti. j. eo. Et istũ intellectũ sentit Bar. in. d. l. in summario. Et credo qđ idẽ in effectu voluerit Bart. hic, z habes bonam limitationem ad istũ ver. si quis nũciet. Aliam limitationẽ statim ponam in. v. not. q statim sequit. Tenendũ cõmunẽ solu. gl. Bar. z doc. ad. d. l. lz. q ibi loquatur de
5 metu personali ne p2sona ab hostibus offendatur. Et talis metus nõ inducit perditionẽ possessiõis vt ibi secus qñ est timor respectiuus ad perditionẽ possessionis vt hic. † Aduerte per. d. l. licet. hic declaratam ĩm gl. z cõmuniter. doc. dicit sufficiliter Rapha. cu. hic cõfundi opi. Bar. z eõem in. l. j. C. de usufructu emphy. z in. l. interdictum. §. qđ ex naufragio. j. eo. vbi tenet Bar. z doc. qđ emphyteuta nõ tenent̃ soluere canonẽ emphyteuticũ si p2opter guerram res emphyteutica non põt laborari nec fructus p2cipi. Jsta cõis opin. p2fundit per. d. l. lz. et adhuc dñiũ possessio retineat cum tpe belli timeatur inimicus p2sonalis poti⁹ q̃ amissio possessionis, licet p2opter metum inimicoz̃ p2sentiũ emphyteuticũ relinquat incultum z deserat tũ, vt ibi dicit. Et subdit Rapha. cu. q ita ait⁹ de facto fuisse secutus Richar. malũ. z Albe. đ rosa. in. d. l. qui idẽ tenẽt. Idem tenet Raph. cu. in. d. §. q̃ ex naufragio. z ibi latius. z Alex. idẽ tenet 3 cõmunẽ opi. z dicit Albe. de rosa, bonus iste. Sed licticus magnũ verbũ in practica in. d. l. j. C. de iure emph. istã opi. vidit cõiter obseruari. ¶ Tu p2o ista opinio. q̃ constringe fortius fundamentũ Raph. cu. Nã ad hoc vt emphyteutica liberetur a solutione canonis requirit qđ res emphyteutica in totũ pereat. secus si p2o parte. d. l. j. C. de iure emph. Jõ ibi tradunt illi duo versi. magistrales. Si pereat tota tenebrabit emphyteuta, Si p2o parte perit nõ liberat⁹ erit. Si p2o res emphyteutica non perijt in totũ ex q̃ adhuc tota superest z emphyteuta lz adhuc dñiũ z possessionem z canon non soluitur respectu fructuũ qui p2cipiunt ex fundo: sz respectu cognitiõis dominꝰ que adhuc durat. Iste est difficultatissimus articulus quem vltra oẽs late examinaui in. d. l. vbi videre potes. Et tenui cõem opi. q̃ ẽ valde equa. Secundo quã sepe cõsului qđ emphyteuta nõ teneẽ soluere pẽsionẽ seu canonẽ emphyteuticũ si, ppter guerrã res emphyteutica non põt laborari nec fructus p2cipi. ¶ Nec obstat q̃ p hoc non dak dñiũ nec possess. d. l. lz. C. eo. Rñdeo qđ lz ẽm veritate non sit, tn attẽta iuris interp2etatione res ipsa cẽsẽt deperdita. cũ vn⁹. §. fi. z ibi Bar. j. de bo. autho. iudi. possi. iuncta. l. g. nerosa. §. itẽ qđ a mari. z. d. l. interdũ. §. q. ex naufragio. Ergo cõ dz retineri dñiũ nec possessio. Jtez q̃uis retineat dñiũ possessio. d. l. lz. Tñ ex quo fundus nõ põt laborari z li fructus p2cipi certe iuris interp2etatione dz res p2cipi z sic cessant adducta in oppositũ. Tertio q̃uis retineat dñiũ possessio. d. l. lz. tñ ex quo dñs direct⁹ nõ põt p2estare patientiã vtendi z fruendi ipli emphyteute cum effectu put tenet j. z ibi clare Bar. in. j. oppo. j. oppo. C. de iur. emph. Et ipse nõ tenet ad pẽsionẽ, dato q̃ duret dominũ z possessio. lz adhuc duret cã recognitiõis: tũ nõ durat cã pẽsionis pleude. Et ista est veritas z equissima opi. Et reperio q̃ ipsa opi sẽdo tenet do. Alex. ibi 3tius in consi. ccij. j. volu. incipit vſ in p2senti cõsultatiõe. z illud cõsil. est erroze duplicatum.
7 ũ. volu. in consi. xv j. ¶ † Quinto nota. ex. eo. vers. si quis ciet. q ita demũ p violẽtũ ingressum quis perdit possessionem quã animo retinebat, si sciuit rẽ occupatã z ab alio vt bono. ergo a 3tio si ignoraret, lz aduersari⁹ esset ingressus magis vj. adeo qđ si sciret verisimiliter suspicaretur se posse repel non tamen perdit possessionẽ de quo dicet in. l. clam possi re. §. qui ad nũdinas. j. eod. ¶ † Sexto no. vers. quod si seruus vel quod si quis possideat co2po2e alieno puta seruꝰ vel colonus sed p2o 3tio animo: tunc seruus colonus tradendo alteri in dum p2iuat dominium possessione quod intellige quan do vere tradit alteri, secus quando per actum fictum put per constitutum

p ꝓstitutū.l.quāuis.§.j.ſ.eo.fm Bar.hic in vlti.op. ¶ Adde q ēt ꝓcurator gñalis tutor:vel curator:p actū fictū: puta p ꝓstitutū z p ꝓductionē:nō trāſtulit poſſeſſionē in aliū:fm Barto. in l.j.in prin.in pe.col.3.eod.z ibi do.Alex.in 2.char.pōderat: z ōt qō ēt plusq̄ diligentiſſime notādū ſi eſt verū: z q̄ plurimi decipiunt in hoc.Ego ibi tertigi:dixi rōnē eſſe q: mediante conſtituto ita demū transferr poſſeſſio ſic ipſe ꝓſtituēs poſſidebat: alias ſecus vt eſt gl.in l.ū.C.eo.Bar.z doc.in l.ꝓtia.§.j.j.eod. Bal.z Saly.in l.j.C.qñ licet.ab emp.diſ.Bald.not.in rub.C.de
9 Jh.emp.in xvj.q. ¶ Jō Bar.h z bene:limitat qñ colonus naturaliter poſſideret.vt q: haberet precario: tunc bñ p actū fictū puta p ꝓſtitutū priuaret dñm poſſeſſione.Linterdū.§.fi.vbi ēt Bar.idē tz.ſ.eo.z ita habes pfecte expeditā ſ: tu alia. ¶ Capio gl.in verbo aio ſolo.quā diuide in tres partes. Jn pma opponit z quinq modis ſoluit.in ſcda formal qōne. Jn tertia allegat vnā ꝓcordātē ad tex.ppe fi.gl.ſcda ibi: ſed nunquid ſolo corpore.tertia z vlt.ppe fi.gl.ibi itē facit.ſ.eo.l.ſi qs vi. ¶ Jn pma pte dū gl.opponit de l.fere.eſt ſcda z incipit fere q̄buſcūq;. z prima ſol.vltra reprobationē gl.tu reproba.q: in turibus ꝑtis eſt vlis negatiua nulla poſſeſſio q̄ nec ciuilis nec naturalis.l.ſi is qui.cc.§.vtrū.ſ.de re.du.Scda ſol.eſt truffa fm Bart.
10 z alios. ¶ Tertia ſol.tz Aug.z ex ea multū no.q̄ lz dictio p tinus ſit precisa:tū recipit extenſionem ēt p improꝑiationem verbi q̄ eſt verū fm Jmo.rōne ꝗetatis euitande z vt iura in
11 ribus ꝓcordent:vel qñ reſultaret abſurdus intellectus. ¶ Et iſtā regulā q̄ dictiones precise recipiunt extenſionē vel limitationē ponit Bar.in l.ſtipulatus ſum damam.per gl.ibi.j.ō vb. ob.z q: ibi plene ſcripſi de hac regula:hic non pono. ¶ Adde q̄ gl.in d.l.ſtipulatus ſum Damam.ōt iſtā ſol.eſſe falſam.Et vltra glo.p3 q: iſta ſol.intelligit tex.ꝓtinus.i.poſtquā exierit: z tū tex.ōt ſi in fundo ſis. Item tex.ōt igitur admitti z ſolo aio pōt vnde intelligere tex.animo ſed nō ſolo.vt faciat gl.eſt ō directo ꝗ verba ipſius tex. ¶ Jn quarta ſol.dū gl.allegat.l.iij.§. ſi qs aūt viſis.circa fi.ſ.de vi z vi ar.debuit gl.allegare tex.in l.
12 §.nō alij ver.ſcdo ſi qs me.ppe fi.z eſt in vlt.col.in illo tit.ſ.de vi z vi ar. ¶ Et dum gl.ōt q̄ qñ poſſideo p aliū tūc nō amittō:lz deſinā aio poſſidere. Iſtā gl.limitat do. Alexā. z intelligit qñ animus meus ꝓceſſit p violētiā mihi illatā tūc nō pdo poſſeſſionem aio meo ſi colonus vel ſeruus corporaliter inſiſtat in fundo.l.peregre.§.quibus explicitis.ſ.e.Secus ſi proceſſit a mera z libera volūtate mea tūc ſolo aio perdo poſſeſſionez: lz colonus vel ſeruus in ea inſiſtant. Ad hoc allegat gl. quaz reputat ſing.in l.j.§.non alij autem.in verbo retineo. z ibi Bart. ſ.de vi z vi ar.Bar.in l.q̄ meo.in ū.col.ſ.eo.cum alijs ꝓcor.hic traditis per do.Alex. Tu dic qō do.Alex.errat:q: imo qñ poſſidemus corpore alieno z animo nro ēt ex voluntate noſtra libera z non coacta non pdimus poſſeſſionem.put tz glo.in d.l. peregre.§.quibus.z ibi cōiter Mode.z ibi eſt caſus z de hoc. idem tz Paul.de Ca.in §.ſaltus.ſ.eo.l.z Aret.hic. Et eſt rō fm Mod.in locis p̄cal.q: tunc poſſeſſio ciuilis ita coheret naturali q̄ retineā per aliū vt nō poſſet amitti ſolo animo niſi colonus expellaā vel niſi nos eam alteri trādamus. Jta loq̄ glo.in d.§.nō alij aūt.vel niſi nos illā ciuilē in aliū transferamus ꝓſtituēdo alterius noīe poſſidere.ita loquitur Bar.in d.l.q̄ meo. in prin.in ū.col.z ſic ceſſat vltimū fundamētū d.Alex.de ꝓſtituto. ¶ Quinta ſol.Joānis cōiter teneā per gl.z doct.hic.z gl.in d.l.fere quibuſcūq;.ſ.ō reg.in. Pro iſta cōi ſol.facit bonus tex. quē gl.alle.in l.peregre.§.quibus explicitis.ſ.eo.vbi ōt tex.q̄ poſſeſſionē quā nos corpore tenemus:aio vel ēt corpore amittimus:ſi mō eo animo inde digreſſi fuerimus nec poſſideam⁹. Que verba important q̄ ſi digreſſi fuerimus corpore: tūc aio
4 perdimus poſſeſſionē. Ergo per ſolū digreſſum corporis non perdimus. Iſta ſo.lz cōiter teneatur tū ꝓfunditur meritabiliter.p d.l.quem admodū.z d.l.fere quibuſcunq;.in equiparatione ſibi facta a Jrīs. Nā in acqſitione poſſeſſionis: ſemp vtrūq; requiritur z corpus z animus, vt hac l.in prin.nec diſtinguit a quo incipiat:ḡ idem in amittenda poſſeſſione: cuius Jrius ōt ter.hic in ver.igit amitti. Preterea ter.in d.l.fere quibuſcūq;. facit duo premiſſa in quib⁹ inducit liberatio z amiſſio a Jrīs. Ex qbus premiſſis infert q̄ cuz poſſeſſio acquiratur aio z corpore ſimul:nō pōt amitti niſi vtrūq; Jrū interueniat. Sed iſta non pcederent ſi deberemus attendere qd pcedat an corp⁹ an animus:vt ōt gl. ¶ Alio ſerto mō rūdet Aret.hic:q̄ aut q̄rimus de aio libero z abſoluto:z tūc pcedit iſte tex. q̄ tūc poſſeſſio ſolo aio verdak. Aut q̄rimus de aio coacto: z tunc non amittit poſſeſſio niſi corpore z aio ſimul:vt in Jrīs vt hic plenius.per eum. Sed truffa eſt dicere q̄ Jria loquantur in volūtate coacta:eſſet nimia reſtrictio illoz iurium; nec tunc bene ſtaret ſimilitudo ibi poſita. Jtē text.in d.l.fere quibuſcunqz ex
5 duobus premiſſis que ſunt de aio libero infert ad admiſſionē

poſſeſſionis. Aū difficile eſt realē ſo.reperire:vt ꝓpterea vī tra ſecundum cum cōi ſol.z ſemp dubitaui ſuper iſto Jrio.

1 ¶ Bonafides cauſatur eriaz ex iniuſtis z temerarijs cauſis.
2 Jn dubio non dz capi ſiniſtra ſuſpicio malefidei.
3 Jn dubio non preſumitur etiam culpa.
4 Ille dī parare iudiciū q̄ proteſtat q̄ eſt paratꝰ agere.p iure ſuo.
5 Sola pēdētia litis in cā liberali nō facit ſeruum haberi p libero nec priuat dominum poſſ.
6 Si fertur ſnīa pro libertate dñs immediate perdit poſſ.ſeruī.
7 Si ſeruus bona fide incipit ſe gerere p libero. ex aliqua ēt iniuſta cauſa dominus ſtatim priuatur poſſ.
8 Si bannitus pendente iudicio in quo pretendit ſe iniuſte bānitum occidatur an occidens teneatur.
9 Exceptio oppoſita ad executionem ſententie ſi eſt irretractabilis impedit executionem ſententie.
10 Rebanniendus habetur pro bannito.
11 Verbum videtur importat fictionem.
12 Qui hz exceptionē eſt ꝓpꝛie debitor licet non effectualiter.
13 Tempus appellandi ita impedit executionem ſententie ſicut appellatio.

§. **Si ſeruus quem.** Seruꝰ fugitiuꝰ ꝓuat dñz poſſeſſōe ſi diu in libertate morēt.h.d.lz Bar. Ang. Pau.ō ca.d. Alex. Pe.ō beru.z do. Ja.pute.h. Sz caue q: de fugitiuo in ter.vbū nullū lz credo q̄ Bar.ſic addidit.q: fm eū iſte tex.intelligit qñ ſeruꝰ erat in malafide.p ter.in l.liberis.in fi.§.de libe.cau. Jnn.in c.j. de ſer.nō ordi. ¶ Tu aūt aduerte q̄ in iſto tex.non apparet q̄ iſte ſeruꝰ eſſet fugitiuꝰ vt dixi:nec ēt apparet q̄ eſſet in malafide:imo potius tex.pbat Jrū inducēdo eū dupliciter.vt ſtatim j.inducā. Jtē iſte tex.bene ōt qō iſte ſeruus gerebat ſe.p libero nō aūt qō eſſet fugitiuꝰ. Nā aliud eſt ſeruū fugitiuū aliud gerere ſe p libero.vt eſt tex.in l.liberis.§.fi.ſ.de lib.cau. Jtē vt dixi tex.iſte nō aperit qō iſte ſeruus eſſet in malafide:z poti⁹ innuit
1 Jrū. Preſertim cū bonafides cauſet ēt ex iniuſtis z temerarijs cauſis:vt eſt tex.in l.igit.§.pe.ſ.de lib.cau.exp̄ſſe no. Bal.in l.j. in fi.p gl.ibi.C.vbi cau.ſta. Jtē iſte tex.logt in dubio:z in dubio
2 nō dz capi ſiniſtra ꝑſumptio malefidei.l.merito.ſ.pro ſocio. l. moueor.z ibi Bal.no.C.ſi ſer.expor.veneat. Jmo in † dubio nō ꝑſumit ēt culpa.gl.eſt in l.exceptione z ibi Bart.no.ff.de fideiuſ.Et ſic vides q̄ reprehēdo Bar.z doc.in duob⁹. Primo dū intelligit iſtū tex.log in ſeruo fugitiuo:z de fugitiuo nullū vet bū eſt inter. Jtē dū intelligit q̄ iſte ſeruus i malafide.Et tex.loquit in dubio:lz in dubio nō ſumit malafides. Jtē poſito ēt q̄
3 gereret ſe.p libero malafide.put intelligit Bar.poſt Jnn.non ſeqt ḡ erat fugitiuus:z ſic nullatenus video qūo Bart.z doct. eliciāt ex hoc tex.q̄ iſte ſeruꝰ erat fugitiuꝰ. Iſta eīm ſunt multū diuerſa vt dixi:q̄ ſeruus ſit fugitiuꝰ:z q̄ gerat ſe.p libero:.put ēt eſt tex.in l.ſi is q.p emptor.§.ſi ſeruꝰ.j.ti.j.ḡ ex vno nō bene infert ad aliud:z ſic nō ſeqt ſeruus gerit ſe.p libero.vt ōt tex.ḡ eſt fugitiuus. Jtē cū tex.dicat q̄ iudiciū liberale ſubire paratꝰ ſit:ḡ nō erat fugitiuꝰ. Jtē qñ lex vult log de ſeruo fugitiuo iſtō exprimi:vt l.j.§.p ſeruū q̄ in fuga.ſ.eo.z d.l.ſi is q.p emptor.§. qō ſi ſeruus.j.tit.j.z l.p eū.§.fi.j.e.z l.q̄ aūt.ſ.de lib.cau.z l.ſerui z filiū.§.fi.ſ.de fur.z in rub.z l.j.C.z ff.de ſer.fugi. Jō ſumma aliter iſtū tex. ¶ Seruus gerēs ſe.p libero nō priuat dñz poſſeſſione niſi diu ſteterit in quaſi poſſeſſione libertatis, vel niſi liber ſit pnūciatꝰ.h.d.totus.§.z ſic ponit vnū dictū eſt duplex limitatio. Secūda eſt ibi. Sed hoc ita verū eſt.! Tertia eſt ibi donec liber fueris pnūciatꝰ. ¶ Ho.j.ex tex.ibi cui ſe aduerſarius ꝑparat:fm Are.h q̄ ille dī ꝑparare iudiciū q̄ proteſtat qō eſt paratus agere.p iure ſuo. Et ita eſt cōminatio q̄ qs eſt paratus agere vel accuſare:ita hz effectū repellēdi aliquē ab accuſatione ſicut ſi actualiter accuſaſſet:z poſtea deſiſtiſſet. Qui ille q̄ eſt cōminat⁹ vel pfeſſus q̄ vult accuſare z deſiſtit:ita poſtea repellit ſicut ſi accuſaſſet:ter.eſt i l.miles.§.ſocer.z ibi Bart. Ad hoc multū no.j.de adul. Et illū tex.no.h reputat ſing. Aret.h. Sz tu aduerte ter.de hoc melioꝝ in c.lz in beato.de accuſa.z do. Abb.ad hoc multū no.illū tex. Et ōt nō pōderari ab aliq̄. Sed qō melius.pbat quam ter.in d.§.ſocer.ibi ponderatus ꝑ Bart. Sed tu aduerte quod Are.non vī bene colligere hoc ex iſto tex.q̄ ille dicatur ꝓparare iudicium qui protestatur qō eſt paratus agere pro iure ſuo:q: lz text.dicat cui ſe aduerſarium ꝓparat:tū etiam dicit lz iudicium liberale pati paratus ſit. Pondera verbum pati: ergo non volebat agere. vt ōt Are. Sed ſe defendere: z propterea ſubiungit text. Alioquin ſi in libertatem ꝓclamauit. z liberale iudicium implorauerit. Ergo primo caſu non agebat:ſed volebat ſe defendere. Et ſic non vī quod Aret.bene colligat illud no.ex hoc text. ¶ Se-

cūdo no. ex ter. ibi z iudiciū ēt liberale imploꝛauerit q̄ sola pē dentia litis in cā liberali nō facit seruū haberi p libero: hec pri
6 uat dn̄m possessionꝭ. facit. l. ordinata. ff. de libe. cau. ¶† Tertio no. ex tert. ibi donec liber fuerit pn̄ciatus: qs si ferē sūia p li bertate: dn̄s imꝫmediate pdit possessionē: rō. q̄ tunc res iudica ta facit ius. l. ingenuū. §. de sta. ho. l. res iu. j. de reg. iu. Facit. l. q̄
7 se ꝺt. §. de iudi. z sic pōdera hic videri ter. ꝫ opi. Bar. z cōem. in l. j. §. per seruū qui in fuga. §. e. Ubi Bar. † vult: q̄ seruus bona fide incipit se gerere p libero ex aliqua cā iusta: vel iniusta: q̄ dn̄s statim p̄iuat possessione: lz diu nō gesserit se p libero. l. li beris. in fi. z ligitur. l. pe. §. de lib. can. ¶ Jn dubio vī esse ter. ꝺ dupliciter inducendo. Primo: qꝛ ex quo fuit pnunciat⁹ liber. Ergo p̄ius fuberat cā pp quā dicebaꝫ esse in bonafide. arg. ꝺ. l. ligit. §. pōt. §. de lib. cau. z l. herennius. §. caia. §. de euic. Secꝺo p ter. in verbo iudiciū liberale pati paratus sit: z in verbo cui se aduersariū ōparat. Ex q̄bus verbis p̄sertim in verbo pati: apparet q̄ dn̄s sustinebat partes authoꝛis. g̃ tūc seruus p̄sumi
8 pt in bonafide libertatis. ꝺ. l. liberis. §. fi. z l. ligit. §. pōt. §. de lib. cau. z in hoc ter. reqꝛit vel qꝫ diu gesserit se p liberto vel q̄ ita sit pn̄ciatus. g̃ ꝫ Bart. z docto. ex q̄bus ēt apparet qꝫ in isto ter. seru⁹ nō erat mala fides: ꝫ Jmo. in c. j. de ser. nō ozdi. Bar. z alios ℏ. ¶ Capio gl. in v̄bo, Si diu. quā diuide in duas par tes. Jn prima ad declarationē tert. rn̄det tacite cōm. Jn secꝺa
a opponit z soluit. secꝺa incipit ibi. ſz vī. ¶† Et gl. Bar. post Dy. inducit ad istū ter. ad no. q. statuti disponentis q̄ bānit⁹ posꝰ
a ¶ Bānitus. Adde Bal. i l. lite. C. de lib. caus. z i l. i. C. de pen. z i ad di. Spe. tit. de Sē. Jo. An. i addi. Spec. ti. Baccu. §. fi. vers. Sz si bā nitus.

sit impune occidi: qd̄ bānitus ꝺt se nō esse iure bānitū vel de iure debere eximi de bāno: si medio tpe occidaꝫ an occidēs te neaꝫ de homicidio vel nō: vt tz Bar. q̄ ēt si nō pēdeat appło a sūia bāni: sed bānitus vt diꝛi p viā nullitatis vel iniquitatis bā ni petit se eximi de bāno: q̄ interim occidi nō possit. cum opi. Bar. trāseunt Ang. Jmo. Raph. Cu. z do. Aler. cū aliq̄ali di stinctione. idē tñt Mod. p̄sertim Uret. in l. qui a latronibus. §. fi. ℏ. de testa. Bal. z Sal. in l. eū q̄ duas. C. de adul. cū alijs cō cor. hic traditis p do. Aler. z p eundē do. Aler. in q̄s. xvij. ter tū vol. incip. Aliis dubitationibus elegāter formatis. in ij. col. vbi ꝺt q̄ oēs vbiq̄z sequunt istā opi. Bar. Sz errat: qꝛ pleriq̄z tñt Jnū: quos statim referā. Idē cū Bar. tz Bal. de san. gemi. i tracta. bānito. z. in iij. parte primi tpis. i iij. q. z v. z ista vī cōis opi. q̄ indistincte siue vi aꝑłonis siue alia agaꝫ de nullitate vel iniqtate bāni: illo medio tpe nō pōt bānitus impune occi di. ſDio ista cōi opi. vltra iura Bar. alleg. Raph. Cu. l. si qs vi. in princ. ſ. eo. vbi de possessione deiectus hꝫ ac si possideret cū
9 ex interdicto vnde vi hēat facultatē recuperā de possessionis, sz istud parū facit: ad idē alleg. Raph. Cu. l. alꝭ nemo. §. si in in teg. resti. vbi nemo vī iure expulsꝰ cui ꝓtoꝛ in integ. restitutio nē pollicet. Ad idē monet Bellus in loco p̄allegato alia rō ne: qꝛ ſt ite dicto statuto q̄ bānitus possit impune occidi: qui libet vī ꝛstitutus publicus officialis. l. ij. C. qñ liceat sine iudi. se vendi. Ergo sicut pēdēte cā nullitatis bāni iudex nō posset exequi sūiam coꝛpalem. l. nō tm̄. ſ. de appel. z l. ij. ſ. de app. reci. Ergo nec alius eū repꝛesentās. Adde vltra scribētes, p̄ista cō opi. Bar. z scribē. facere ter. in l. mulier. la. j. §. j. q̄ incipit nō est ambigēdū. §. ad Treb. Ubi pbatur q̄ paria sunt aliq̄d esse de p̄stia, vel sperari de p̄mio esse. Et ibi Pau. de Ca. z do. Aler. pōderāt illū ter. ad istā decisionē Bar. Sz tu dic q̄ ille ter. pa rū facit: qꝛ ibi certū est q̄ seruus ꝺz hēre libertatē z hereditatē sibi relictā ab herede p fideicōmissum z nihil ei obstabat. Sed in casu nr̄o est dubiū: qꝛ pēdet qō in iudicio: z dubius est euēt⁹
9 litis. l. q̄ debeꝫ cū vulgaribus. §. de pecu. † Ad idez facit. qꝛ lz alias exceptio que opponiꝫ requirit altioꝛē indaginē z inquisitionē: nō impedit execution̄. l. iiij. §. q̄dēnatū. vbi Bar. z oēs. ſ. de re iud. z l. satis aperte. C. ad le. Corne. de fal. Jstud p̄cedit qñ talis executio est postea retractabilis. Sed in casu nr̄o ere cutio bāni est irretractabilis: qꝛ si bānitus occideꝫ vel aliter of fenderet in psonā: tūc execution talis ꝺz retardari q̄ alꝭ nō re tardaret pp exceptionē nullitatis. Jstā doc. tradunt Paul. de Leaza. z cano. in cle. j. vbi ita limitat illū text. de re iudi. Bal. in
10 d. l. eū qui duas. z in l. si feriatis. §. de fer. Aug. in l. fi. C. si er fal. instru. Jmo. z do. Alex. hic Jmo. in d. l. qui a latronibus. §. fi. §. de testa. z in l. nō solū. §. morte. in pe. col. §. de oper. no. nūc. Ad idē p istā cōi sūia facit q̄ no. Bal. z Pau. de Ca. in l. nō sortez. §. ideo. p illū ter. §. de ꝛdi. indeb. vbi not. q̄ rebannendus hꝫ p
b ¶ Expositiue. Adde de hac dic. per hoc. in c. ij. de cohabi. cleri. z mulie. xter. l. tres frēs. i §. de pac.

rebannito g̃ interim nō pōt impune occidi. Tū ad hoc posses dicere q̄ istud p̄cederet qñ esset p certo rebānie ꝺus. z ab ista sūia Bar. z communi nō esset in practica recedendum. ¶ Tū si velles tenere opiꝰ. Dyn. Juam posses rn̄dere ad iura allega ta per Bar. Et primo ad l. cum vero. in fi. p̄in. §. de fideicom. li ber. Potes dicere q̄ text. ibi ꝺt: q̄ ille cui est relicta libertas: in possessione libertatis esse vī. † Pondera verbū vī qꝫ impoꝛ tat impꝛopꝛietatem z sic fictionem. l. j. §. de iecisse. cum simi. ſ. de

vi z vi arma. Bar. in l. si is qui p emptoꝛe. in secꝺa char. ſ. de vsu cap. g̃ non hz locum in statutis: vulgata. l. iij. §. hec verba. ē. de neg. gest. Secꝺo z fortius: illud q̄ nobis ꝺebet impꝛopꝛie poni demus: fm gl. magistrā in l. legitima. §. de pe. here. g̃ non hz lo cum in statutis in quibus verba ꝺebēt ꝓpꝛie intelligi. Tertio posses rn̄dere, fm Lud. Ro. hic z do. Mel. in loco p̄allegato. q̄ ter. in d. l. cuꝫ vero. in p̄in. loquitur qñ certū erat ꝺeberi libertatē. Sed in casu nr̄o ꝺubitaꝫ: z ꝺubius est euentus litis. vt ꝺixi. Jō non ꝺz potius p̄sumi p sūia. l. herennius. §. caia. cū simi. §. de euictio. Ad ter. in l. si qs filio exheredato. §. q̄si quis fuerit. §. de iniusto rupt. vbi sūia nulla quomodocunq̄z p̄cedat nulli tas non facit dānatuꝫ intestabilem. rn̄det Lud. Ro. hic, z Mel. in loco p̄allegato. q̄ iste tert. loquitur in effectu ꝛcernente solum personam ipsius ꝛdemnati. Et sic non facit ad casum nr̄m in quo tractatur de iure ꝛcernentem personam alterius. i. oc cidentis. Sed istud est ꝺiuersificare casum z non realiter solue re. Non obstat aliud fundamentū. Bar. q̄ bannitus qui hz ex ceptionē nō ꝺr vere z ꝓpꝛie exbānitus g̃ in eo nō loquit statu tū: qꝛ lz Lud. ro. do. Mel. ad hoc nō rn̄deant. Tu potes rn̄dere q̄ attento isto fundamēto Bar. sequereť q̄ ēt anteq̄ bānitus appellaret a sūia bāni: vel anteq̄ ꝺiceret se nō iure bannitū qꝫ nō posset impune occidi: z tū hoc nō vī verū anteq̄ hoc ꝛdat vel saltē sit p̄teritū. put tz Bald. in l. qui se ꝺt. p illum text. §. de
2 ind. † Preterea q hz exceptionem eit, ꝓpꝛie debitoꝛ: alꝭ esset exceptio intentionis z facti. l. ij. ſ. de exce. lz nō sit debitoꝛ esse ctu aliter sic intelligitur. l. debitoꝛ. ſ. de ver. sig. allegata p Bar. Sed qui naturaliter tm̄ tenetur fateoꝛ q̄ non est ꝓpꝛie debi toꝛ. Ita loquitur ler fideiussoꝛ: obligari. §. fideiussoꝛ. ſ. de fide iu. allegata p Bar. Ita posset ꝺefendi opi. Dy. q̄ ēt tz Alb. de ro. hic: z idē Alb. in iij. pte statu. in q. xviij. cā ēt tz Albe. ꝺ gādi. in trac. maleſi. in xviij. rub. de bannitis ex maleficio. in j. col. in fi. item pone statutū est in ciuitate, z in ver. sed retento eodem themate, z in ij. col. in ver. Sed quid ꝺicemus. z aduerte ꝺiligē ter q̄ idē Alb. ꝺe gandi. in d. j. col. in vers. sed retento eodē the mate: singulariter tz: qꝺ ante aꝑłonē interpositam a banno. l. intra. ff. ꝺies tunc bene potuerit ꝺe iure occidi q̄ valde no. idez tz Albe. ꝺe Ros. in d. tracta. statuto. in vlti. parte. in q. xviij. Sz in hoc vltimo puto indubitanter ꝛtium: per regulam: qꝛ idem operatur pendentia tpis p̄fixi appellandū qꝺ operaꝫ pendē tia aꝑłonis. l. z post rem. in p̄in. §. de transac. c. non solum. ꝺe
13 app. in vj. Et ita impeditur † executio ante aꝑłonem. j. tēpus appellādi sicut si esset appellatum. gl. z Bar. in l. j. in p̄in. j. mil noua appel. penden. gl. in l. er iudiciorum. ſ. de act. Spe. in ti. § app. §. restat. in fi. Sed pendentia aꝑłonis facit: vt quis non possit tanq̄ bannitus impune offendi: p̄out oēs hic indifferē ter tñt: ergo idem ꝺz operari pendentia tpis ꝺati ad appellā ꝺum. Et ita ēt tz Lud. ro. hic: z etiam tenent Mod. senen. hic: non ista ratione, sed alia de qua hic per eos.

1 ¶ Saltus sunt vasta z syluestria loca in quibus arbores sa liunt in altum.
2 Dictio id est: quot modis sumatur.
3 Seruus etiam extra causam peculiarem acquirat domino.

§. Saltus hybernos.

Possidere pos sumus aio nr̄o tm̄. Item aio nr̄o z coꝛpoꝛe alieno. Item coꝛpoꝛe z animo alie no. h. d. Et sic hz tres partes put magistraliter ponit tres mo dos possidendi. secꝺa ibi ceterum. tertia ibi nec mouere nos ꝺz.
1 ¶† Jn ter. ibi saltus. Dic q̄ saltus sunt vasta z syluestria loca in quibus arbores saliunt in altum. Saltus ēt est spatiū cam pi vel fundi z locus syluę. Et quid sint saltus z quid ꝺifferāt a pascuis: habes glo. in l. j. C. de pascu. pu. lib. rj. z in l. nulli. C. de fund. patrimo. lib. rj. Hā saltus ꝺr̄ loca, ex quibus percipitur vsus z fructus. Sz pascua. sunt ex quibus pcipiunť solū pastio nes seu vsus pascēdi fm p̄dictā gl. z ꝺt text. in l. instra. in fi. §. de fun. instru. Si fundus saltus pastionesq̄z hz. Et ꝺum iste ter. ꝺt saltus estiuos z hybernos. Ita ēt ꝺt ter. in l. peregre. §. fi. j. e. Hā sicut ꝺicimus vestimēta estiua z hyberna quibus vt plurimuz vtimur estate z quibus hyeme. Ita ꝺicimus saltus hybernos quibus vti possimus hyberno tpe z saltus estiuos quibus vti possimus tpe estatis. Ita ꝺt text. in l. ꝺuo sunt gña. §. de aqua quoti. z esti. z in l. q̄ saltū. ff. de leg. iij. z Virgilius tertio Geoꝛ
2 gico. Saltibꝰ in vacuis pascant zc. ¶† Ho. ex ter. ibi. i. quas ser ui peculiariter. iuncta gl. fm Are. hic: q̄ ꝺictio id est, aliq̄s stat
b simpliciter aliq̄n expositiue ᵇ seu ꝺeclaratiue non aūt restricti ue. Dicit enī tert. quasꝺam ēt ignoꝛantes possidemus. i. quas seruꝰ peculiariter apꝑhēꝺerint. Illa ꝺictio id est nō restringit tert. q̄ solū in peculiaribꝰ q̄rat ꝺño ignoꝛanti. Sz ēt idē est in nō peculiaribus. vt ꝺt gl. nostra hic. Adde tu ad hoc ter. in l. j liberis

liberis in prin.cum gl.z ibi Are.in iij̃.not.ff.de vulg.z pup.Et ꝙ dictio id est.solū ſtet declaratiue:est ter.in l.ij̃.in ꝟbo rogat. 2
l.interrogat.ff.de adop.z in l.aurilij̃.in prin.ff.de min. Jn ꝟbo delicti veniã,i.calũnie,Bruuiter iſtis nõ attẽtis, teneas ꝙ dictio id est,nõ solū est declaratiua,ſz ẽt restrictiua,vt no. Bar. in l.j.in prin.ꝙ illū ter.ff.ad l.Aquil.z ter.in d.l.Põpo.in prin.ff. de pecu.in verbo cã cognita.i.ſi ei noſatim ꝛc. Sic ẽt in dictiõe. ſ.q̃ nõ solū ſtat declaratiue ſed restrictiue.l.iuſurãdũ qũ ex cõ nentione pcurator.ff.de iureiur. Vñ in iſto tert.dictio,i.ſtat ẽt restrictiue.Cõfirmat optime p theonicã eiuſdẽ Aret.in d.l.qui lib.in prin.in iij̃.no.ff.de vul.z pu.Vbi ꝺt ꝙ qñ ꝑcedit diſpoſi tio gñalis z ponit.i.tũc nõ ſtat restrictiue ſz exemplificatiue z declaratiue ꝙ litẽ veniũt.ff.petitã.j.z ij̃.ff.de peti.he. Alias ſtat restrictiue,ſz in hoc ter.nõ ꝑcedit diſpoſitio gñalis,ſz ſpãlis: cũ dicat quaſdã res ẽt ignorãtis poſſidemus,i.quas ſerui peculiariter cõparauerũt: q̃ dictio,id eſt,ſtat restrictiue z ita teneas ꝙuis ẽt ipſe Are.alibi idẽ notet ꝙ ꝟ.ff.ꝙ dictio, id eſt,ali qñ ſtet ſimplr declaratiue. Jta ẽt no. Are.i.l.plane.ff.p illũ ter. ff.de leg.j.idẽ Are.in l.cetera.ff.j.p illũ ter.in eo.tit.ff.leg.j. Sz teneas qđ ff.tenui.Et tz ẽt do. Aler.ſin l.ſunt q in id.p gl.ij̃.ibi ff.de re iudi.Et ſic in iſto tert.dictio id eſt ſtat etiã restrictiue.
3 ¶Põdera q̃ ꝟ eſſe ter.p opi.qua tenui ꝫ gl.z doct.in l.j.ff.ite acquirimus.ff.eo.Hã ibi gl.z doc.tñt ꝙ ſeruus ẽt ex cãm pecu liarẽ acgrit dño ignorãti.Sic eſt ter.in ꝟbũ tripliciter iuducẽ do eũ.Primo in dictione id eſt, q̃ ſtat restrictiue.z ſic restringit ad cãm peculiarẽ. Sc̃do q1 ter.ꝺt quaſdã res.ſm gl.z doct. ibi oẽs res nõ quaſdã.Et gl.hic ꝺt quaſdã imo oẽs ẽt nõ peculia res.qđ eſt deſtruere text. Tertio q1 iuriſcõ.poſuit regulã ꝙ in acquiſitione poſſeſſiõis q̃ ſit p colonũ z ſeruũ ꝺz ꝙcurrere ani mus dñi,z ſic ſcientia dñi. Et ab iſta regula ſolũ excipit qñ ſer uus acquirit ex cã peculiari. Ergo in aliis ſtat firma regula,l. nã qđ liquide.ff.ſi.ff.de penu.lega.qđ in acquiſitione poſſeſſio nis q̃ ſit p ſeruũ ꝺz ꝙcurrere animus dñi. Ergo nõ acgrit dño ignorãti.Et ꝺt Are.ꝙ nõ eſt melior ter.in corpore iuris z qui magis clare,ꝑbet ꝙ iſte q1 poſſeſſio non acquiritur dño ignoranti extra cauſam peculiarem.

1 ¶Dictio quatenus quid importat.
2 Datur preſentis ſine viſu.
3 Poſſeſſio rerum mobilium amittitur ꝓtinus amiſſa cuſtodia.
4 Abſens retinet ciuilẽ poſſeſſionẽ animo,licet non naturalem.
5 Duplex eſt poſſeſſio,ſ.naturalis z ciuilis.
6 Qui ciuiliter poſſidet, acquirendo naturalem dicitur nouam poſſeſſionem acquirere.
7 Gabella non ſoluitur de contractu inualido.
8 Poſſeſſio rei exiſtentis ꝓpe quod de facili põt apprehendi an retineatur ſicut per inſiſtentiam.
9 Si equus dimiſſus in paſcuis cepit errare: ex hoc cenſetur pdita poſſeſſio.
10 Appellatione beſtie venit fera z manſueta.
11 Statuta etiam exorbitantia z correctoria iuris cõis, debent intelligi ſecundum communem vſum loquendi.
12 Piſces exiſtentes in lacu,an ſint eius cuius eſt lacus.

§. Merua filius.

[a] Poſſeſſio rei mobilis,exce ꝓto hoc retinet ex facultate apprehẽdi pp cuſtodiã vel inclusionẽ parui ſpatij,vel ex ꝙſue tudine redeũdi,h.d.vſq; ad.ff.labeo. ¶Diuidit in tres ꝑtes ſi cut ponunt tres caſus in prin. ꝙbus poſſeſſio rerum mobiliũ retinet.ſ.p cuſtodiã vel inclusionẽ parui ſpatij, vel p ꝙſuetudi nẽ reuertẽdi,ſcda ibi itẽ feras,tertia ibi,aues aũt. ¶In text. ibi quatenus,Jſta dictio quatenus,ſm Aret,idẽ importat ꝙ dictio quouſq;.de qua p Bar. in l.patronus.ff.ſempronio.ff.de leg.iij̃.Adde de hoc eſſe gl. latã qđ dictio quatenus importat vſque quaq; vel quouſq;.gl.in l.j.in prin.in gl.mag.in ꝟbo ha ctenus.ff.de ope.no. nũ. Summ ẽt aliis variis modis,vt late p Alb.de Roſa.in dictionario ſuo in verbo quatenus. Itẽ eſt di ctio ampliatiua,vnde ſi lego tibi vſumfructũ quatenus apud hr̃edẽz tuũ maneat nõ ſolũ hr̃di.ſz ẽt tibi cõpetit. Jta no. Bal. in l.antigtas.in j.no.C.de vſufr. ¶In verſi.diſſimiliter. vbi ſta eſt valde intricata dũ ter.ꝺt nec inuenit.q1 in pñtia eius ſit.iſta rõ ꝛtinet ꝺictionẽ ſeu repugnãtiã dicere ꝙ res nõ inuenit.q1 ſit in eius pñtia:imo q1 eſt in pñtia deberet inueniri,nec iſta vr̃ ullo mõ ꝛgrua.Rñ.ꝙ iõ nõ inueniat.eo q1 ſit in pñtia ei? Sl. ꝟ in ꝟbo in pñtia eius dupliciter rñdet. Primo ꝙ ſubaudiat negatiua nõ.ſ.q1 nõ ſit in pñtia eius. Sc̃do q̃ träſporteť ſta ad id qđ ff.dixit ſi ſub cuſtodia mea ſit:q1 ſit ſub pñtia eius. ¶Sz certe vtrũq; vel ſubaudire vel träſportare ſtam vitioſus eſt.iõ neutrũ plz.lz.in hoc multũ inſiſtat Are.in declarãdo z ſuſtinẽ do ſm intellectũ gl. Alij nihil tãgũt.ſz vltra cũ nihil ſubaudiẽ do ad ter.nec tranſportando ſtam põt intelligi ter.q1 in pñtia ei? ſit.i.in loco pñti ſibi nõ aũt in ꝙſpectu oculor:q1 dr̃ pñtia 2
ſine viſu,vt p Bart. in l.j.ff.cũ ſuis ꝙcor.ff.de auth.tut.z vult Bar.in l.diẽ pferre.ff.corã.p illũ ter.ff.de arbi.z in l.corã pilluz ter.ff.ver.ſig.Et erit tũc ſenſus ter.ꝙ nõ pdr̃ poſſeſſio rei mo bilis ſi ſit ſub cuſtodia nr̃a nec inueniat:q1 ſit in ꝙ loco pñti, ſed tñ ceſſat interim diligens inqſitio,z ſic ex q̃ cũ diligẽti inqſitiõe in loco pñti põt res inueniri dr̃ eẽ ſub cuſtodia mea.ſic ẽt poſ ſideo,ſecus qñ adhibita diligẽti inqſitione nõ poſſet inueniri puta q1 eſſet in abſentia. z ad hoc adde gl.in l.peregre.in pnc. 3
in ꝟbo infirmitatẽ memorie.z ibi Bar.ff.e. ¶Ho.j.er iſto ter. ꝙ poſſeſſio rerũ mobiliũ ꝓtinus z ſic immediate amittit amiſ ſa cuſtodia.Secus eſt in rebus immobilib? in qb? nõ pdo ciui lẽ poſſeſſionẽ lz res nõ ſiut ſub cuſtodia nr̃a,l.clã poſſidere.ff.q ad nũdinas.ff.eo.rõ diuerſitatis eſt dupler.ꝺma q1 mobiliũ vi lis eſt z abiecta poſſeſſio.l.ſi rẽ mobilẽ.ff.e.iõ facilius pditur ne glecta cuſtodia.Sc̃da rõ eſt q1 amiſſa cuſtodia,res mobilis ꝺt de facili occultari.z ſic ꝛtrectari de loco ad locũ, z ſic pdi. Sz res immobilis nõ ꝑt moueri nec occultari iõ nõ pdr̃ poſſeſſio, lz nõ ſit appoſita cuſtodia.cũ ſemp pateat z poſſit recuperari. Sz Raph.Cu.ꝟ tz qđ nõ ſit dr̃ia iter res mobiles, poſitis ter minis paribus:q1 ẽt rei immobilis pditur poſſeſſio ſi deficiat ptãs inſiſtẽdi rei, vt in ff.labeo.ff.ea.l.z l.qđ meo.ff.ſi.z l.ſi id ꝙ in prin.ff.eo. Sz tu dic qđ qñ res immobilis nõ põt recuperari verũ eſt ꝙ pditur z naturalis z ciuilis poſſeſſio,vt ĩ d.ff.labeo. ff.ea.l.ſz qñ ertãt in rebus immobilib? quãuis non ſit cuſtodia imo cuſtodia ſit penes aliũ tñ retinetur ciuilis.d.ff.g ad nũdi 4
nas.ſec? in re mobili vt hoc ter.Et ita ẽt tz do. Aler.ꝟ ¶Se cũdo.no.er hoc ter.in ꝟbo nãciſci.qđ q eſt abſens bñ retinet ci ullẽ animo vt vult ter.ff.in ꝟbo retinerit:ſũ nõ retinet naturalẽ ꝙ apparet q1 ter.ꝺt nãciſci ꝙ eſt nouã poſſeſſionẽ acgrere.l.j. ff.ti.j.ff.ſinguloꝝ inſti.de re.diui. ¶Et er hoc corolarie not. ſm Bar.z alios ꝟ ꝙ eſt ter.melior de iure qđ due ſunt poſſeſ 5
ſiones.ſ.naturalis z ciuilis.cũ ter.dicat ꝙ illã rẽ poſſidem? cu ius poſſeſſionẽ nãciſci poſſumus.z ſic ciuilẽ habẽtes poſſum? naturalẽ acgrere:q̃ ſunt due poſſeſſiones.Et ad hoc ẽt no.iſtũ ter.Dy.in regula ſine poſſeſſione.Sed caue:q1 idẽ Bart.in l.j. in prin.ff.eo.ꝺt ꝙ iſta ꝛclo nõ ꝓbat in hoc ter.q1 hoc verbũ na turalis poſſeſſio ſignificat detẽtationẽ nõ aũt naturalẽ poſſeſ ſionẽ,put eſt aliud quã detẽtatio,put ẽt capit l.ij̃.ff.qđ vulgo. ff.p empto.z in l.ſtipulo iſta.ff.hoc quoq;.ff.de ver.obl. ¶Ter 6
tio no.ex eo.ter.ibi naturalẽ poſſeſſionẽ nãciſci.hic eſſe ter.no. ꝙ ille q ciuiliter poſſidet acgrendo naturalem dr̃ nouam poſ ſeſſionez acquirere.vt ſignificat verbũ nãciſci,vt ff.prime diri. z ſic põdera ſm Mod.ſenẽ.hic videri.hic ter.ꝟ illud qđ no.d. Abb.poſt do,Ant.de But.in c.cũ veniſſent.in vlt.not. p illum ter.de reſti.ſpo.vbi no.qđ ſi habẽs poſſeſſionẽ ciuilẽ ingrediať naturalẽ vacantem non dr̃ de nouo acquirere poſſeſſionem ſz a ¶Filij. Vi
potius ꝙtinuare ſuam poſſeſſionem ciuilem:q1 naturalis eſt acceſſoria ad ciuilem.l.ſi id qđ.ff.eo.z per hoc infert in practica ad ſtatutum diſponẽs ꝙ p poſſeſſione nouiter acquiſita ſolua tur gabella,qđ hũs ciuilem z ingrediens naturalem ſeu cor porale poſſeſſionẽ nõ tenet ſoluere talẽ gabellã:q1 nõ dr̃ de no uo acquiſſe ſz acquiſitã ꝓtinuaſſe.facit.d.l.clã poſſidere. ff.ſi.z ꝙ ibi no. Jta ibi reſidet do.Abb.q̃ deciſio vr̃ ꝟ hũc text. Tñ ex alio poſſet defendi deciſio do. Abb.q1 ex q̃ acquiſitio iſtius naturalis iũcta cũ ciuili nõ eſt vtilis ad aliquẽ iuris effe ctũ,vt p Bar.z doc.in ff.ex ꝙio.ff.ea.l. Jdeo iuris diſpoſitione nõ ceſſet noua poſſeſſio acquiri.tale enim ſtatutum ꝺz intelligi dẽ acquiſitione que fit cũ aliquo effectu.p illud ꝙ not. Bar.in l.quoties.per illum text. z in l.in leg.falci.non hr̃.ff.ad leg.falc. 7
¶Hinc eſt qđ talis gabella nõ ſoluitur ꝛctu nullo vel inuali do:q1 non hz effectum,vt no.Bar.in l.ſi.ff.pe.per illum text.C. eo.de leg.Bal.in l.ij̃.per illum ter.C.de eunuchis.z in l.non du bũ in prin.C.de legi.Ang. z alij in l.marcellus.ff.res que.ff.ad b ¶Nãciſci.
tre. ¶Quarto no.ex eodẽ verbo,nanciſci,? hic eſſe ter.mirabi 8
b lẽ ſm Bau.de Ca.in vna lectura, qđ lz in rebus immobilibus non pdam poſſeſſionẽ nõ ſolũ ſi ſum actualiter in loco ſz ẽt qñ ſum adeo ꝑpe qđ de facili poſſum apprehẽdere, vt eſt gl.in l.j in prin.ff.e.in gl.ij̃.mag.circa prin.z ſic vult ibi glo.paria. eſſe q̃. ad retinendum poſſeſſionem naturalem vel quod res ſit in cõ ſpectu, vel ꝙ ſit de ꝓximo.z tũ ſecus eſt in re mobili. Q1 hoc ipſo quod erit ꝙſpectum noſtrum lz ſit in loco ꝓximo: tũ non poſſidemus eam naturaliter,vt patet ex dicto verbo nanciſci. z ſequitur Are.hic.Tu aduerte ꝙ glo.in d.l.j.in prin.ff.eo. fun dat ſe per.l.clauibus.ff.de contrahend.emp. que loquitur de mercibus,z ſic de rebus mobilibus. z ſic vult idem iuris eſſe in his ꝓnunt.in immobilibus.vnde ꝓnunt etiaz dicit do. Aler. iſte text. debet intelligi ſi res eſſet adeo ꝑpe.ꝙ de facili poſſet apprehẽdi,vel quãdo res eſſet in loco ꝓximo ſz de facili ap

de p iſtuz. ff. ꝙ villa excu ſaſ q̃ nõ ca pit ingreſſum ſyluanum. Bart.ff.cũ. col.ij̃. Item nota ex iſto ter. in ver.ex ꝙio.formaz excuſatiõs bonoꝝ. Ange.in ff.itẽ ſi qs i fraudẽ. ij̃.col.inſti.ff actio. Pur.

adde Bar. i l.ſolutũ.ff.ſo lutam. i ff.ij̃. opp.dei pig. act. Ang.in ff.itẽ ſeruia na. col.ij̃. de act. Burp.

9 prehendi nō posset. ¶† Quinto no.ex isto tex.in ꝟbo obtinuerit tūcta gl.fm Bar.z alios q si equus dimissus in pascuis cepit ob errare,qz nō remāsit in loco in q fuit posit⁹ ad pascēdū,qđ ex hoc cēsetꝑdita possessio equi:vñ tūc occupās ꝓpria authoritate nō incidit in penā legis si qs in tantā. C.vnde vi. z ibi hoc tz gl.in v.q.scde partis principalis: sed bñ incidit in penā legis ſi. C.vnde vi.q loquit de occupāte possessionez rei vacātis q a nemine possidet. z de equo dimisso in pascuis quē lupus comedit:an dimittens teneat dño equi. dic vt p Bald.

10 post Ly.in l.nemo debet incepos ad fi.C.de epis. audi. ¶† Sexto no.i ver.itē feras bestias q ex q tex.addit illā qualitatē feras, ꝟ vt ꝓbari fm Mod.senen.q applone bestie simplr plate venit z fera z ēt māsueta. In ꝟtū est text.l.j.§.bestias.ff.ō postu. vbi applone bestie nō venit māsueta:z p illū tex.no.ibi Bart. in §.remouet.in j.nota.qđ ista dictio bestias intelligit de fera. Et sic vt fm Bar.qđ si statutū dicat de bestijs q dāt dānū, qđ nō hz locū in animalibus domesticis.ff.tū Bar.qđ in hoc ſtā dū est ꝟsuetudini:z segt ibidē Ang. Idē ēt sequit d. Matthe. in no.rcvj.incip.nota vnū mirabile.z ibi refert q gdā famosus aduocatus allegabat cuidā iudici qui erat mōtanus asinū p bestia nō haberi.allegādo rubr.q nō hf.C.de asinis bestijs nō habēdis.lib.xij.z ille iudex credidit aduocato z ita iudicauit. Et ff qđ illa ſnia iudicis poterat ſustineri p tex.in d.§.bestias. nisi ex cōi vſu loquēdi regionis aialia domestica vacarent bestie:† qz statuta ēt exorbitātia⁹z correctoria iuris cōis debēt intelligi fm cōem vsum loquēdi,nō obstāte qđ in legibus tale vocabulū aliter caperetur.l.labeo.§.idē tubero. z ibi Bart.ff.de supe.lega.c.ex literis.primo.de spō. ¶† Septimo no.ex tex.ibi qui in stagno sunt qđ tz lacus sit nr,pisces tū qui sunt in lacu nō possidentꝝ a nobis nec sunt nostri ante occupationē vel capturā. Hinc inferūt Ang.z Mod.tz pusini sint dñi lacus perusij,z illud possideāt:pisces in eo existētes nō possidēt qz pisces existētes in lacu magno dñr esse in libertate sua. Jō ciuis bet licitū est piscari nisi ꝓhibeat.allegāt tex.ꝛcuz gl.in l.vsufructuarijs.§.si in vinarijs.ff.de vsufru.vbi gl.facit mētionē de lacu perusino. De quo ēt facit mētionē gl in l.adē.ff.de fund.instr. ¶Sed aduerte qz ille tex.in d.§.si in varijs.ꝓbat Jtū.z Jtuz tz Bar.in tractatu tyberiadis in verbo flumē.ad fi.vbi Bart. loqtur d lacu perusino z dt q qdā sunt lacus publici id est rei publice vt ibi nullus piscetur nisi cui res publica cōmiserit vt in lacu perusino tūc idē iudicatur ac si essent ꝑuati,vt l.celsus. ff.de Jh.emp.quidā sunt lacus z stagna publica hoc est in vsu publico vt in eis quilibet ad placitum piscetur sicut in fluminibus publicis.l.littus.j.de ver.sig.

11 Exorbitāsa tia. Adde d hoc z vid la te Fel.i pe mio dcreta.

12 b ¶Per inūdationē.Adde.l.q.§.alluuio.ff.de flu. Bar.i tract. de flumi.

13 c ¶Modico. Facit regula de modicis.l. Scio. ff.de in integresti.

1 ¶Possessperditur per inundationem.
2 Prescriptio per inundationem interrumpitur.
3 Possess.ciuilis z naturalis perditur per inundationem etiā ab ignorante.nu.4.
5 Possess.perditur per inundationem adeo q piscando non ꝛetinemus possillius fundi.
6 Pos.stagni.z aque perditur per siccitatem.
7 Inundatio vtilis non interrumpit possessionem.
8 Quando inundatio est tanta quod fundus non potest pedib⁹ calcari perditur pos.
9 Inundatio que durat modico tpe nō interrūpit ꝓscriptionez.
10 Paria sunt fundū esse aquis inūdatū vel hostibus occupatū.
11 Qui prouidet inundationi non dicitur perdere possessionem.
12 Contra interruptionem prescriptionis que fit ex inundatione fluminis datur restitutio in integrum vbi agens tractat de dāno q est quando ius est iam quesitum.
13 Error iuris non nocet quando tractatur de damno:
14 Contra interruptionem prescriptionis non datur restī. in int̄eg.pro consequendo lucro cum iniuria alterius.
15 Minor restituitur etiam ad lucrum cum iniuria alterius.
16 Restitutio in integrum aduersus interruptionem conceditur qñ ad eam perficiendam pauci dies restabant etiam cum iniuria alterius.
17 In prescriptione.xxx.vel xl.annorum cum sit mere odiosa nō conceditur restitutio in integrum z interruptionem prescriptionis,ratione modici temporis.
18 Prescriptio longi temporis in feudis censetur fauorabilis.

1 §. Labeo. Per inūdationē perdit possessio.h.d.vsqz ad §.si rē. Et sic tz p fundationē fluminis q nō mutauit alueū nō pdā dñū rei mee. secus si immutauit alueū.l.adeo.§.insula.ff.ti.j.z l.si ager cui⁹.cū gl.ff.qui.mo.vsusfruct.amit.z hic in gl.tū pdo possessionē. text. est hic z in l. qui vniuersas.§.itē q a mari.j.eo. rō est dupler. Prima qz vbi nō pōt rei naturalr insisti pdit possessio.§.ex Jtio.ff.ea l.Sed a est rō:qz qñ res deuenit ad casum a q incipere nō pōt vitiarl.pluribus.§.z si placeat.j.de ver.obl.nec dicat qđ ex quo res est extincta effectū nō dz vitiari p hoc q deuenerit ad casum a quo incipere nō pōt,vt hr in d.§.z si placeat.qz rndet q possessio nō dr sortita effectū nisi alius effectus sequat cū possessio sit quid producēs,vt declarat Ang.in l.iij.§.ex pluribus.ff.eo. ¶Hinc

1 ex isto tex.sequit qđ cū † p inundationē pdatur possessio p ꝓscriptionē pdita
b ēt interrūpit ꝓscriptio.cū in ꝓscriptione requirat ꝛtinuata possessio.l.sine possessio.j.tit.j.no.in l.Celsus.j.tit.j. z dixi in rub.ff. eo.z ista ē naturalis interruptio.l.naturalr.j.ti.j. ¶Et ex hoc sequit in practica q si rei existēs ꝑpe flumen aliquis allegaret ꝓscriptionē dicēs se tāto tpe ꝓscripsisse,si tu er aduerso allegares inundationē fluminis,diceret interrupta ꝓscriptio, qđ est mēti tenēdū fm Bar.z alios ff. Adde tu Bar.in tractatu de

3 Alueo,in vlt.col. ¶† Ex hoc colrelarie no.Bar.ex isto tex.qđ p inundationē pdit z ciuilis z naturalis possessio: qz ciuilis retineret ꝓscriptio,pcederet ex sola ciuili tz gl.z doc.in §.ex Jtio. ff.ea.l.Et sic habēs vnā ampliationē ad istū tex.q p inundatio

4 nē pdat possessio,nō solū naturalis tz ēt ciuilis. ¶† Secō ampliatio istū tex.p inundationē fluminis pdit oīs possessio.vt pceda ēt ab ignorāte:qz nulla est spes recuperationis: vñ possessio que retineri nō pōt,pditur ēt ab ignorāti. Jta amplat istū tex.Bar.in l.clā possidere.§.qui ad nundinas.in pen.col.j.eo.z

5 sup isto multū late infiſkunt Moder.Senen.ff. ¶† Tertio ampliatio istū tex.qđ p inundationē fluminis adeo pdit possessio fundi,qđ ēt ibi piscādo nō retinemus possessionē illius fundi.nō dati.tex.est not.in l.si ager cuius.ff.quibus mod.vsusfru.amit.

6 ¶† Quarto ad ampliationē addē qđ sicut p inundationē pdit possessio fundi,vt ꝓbatꝛ p siccitatē pdit possessio stagni z aque, l.z Utilicinius.ff.de seruit.rustī.predio. ¶Limita nunc istum tex.quatuor modis ampliatuz,ēt quatuor limitationib⁹.Primo limita † nisi inundatio esset vtilis z pdesset sitientib⁹ agris,

7 z sic afferret vtilitatē possessori.put facit inū.Ratio Milī in egpto.l.j.z ij.C.de alluuio.z plan. Et sicut videmus in pratis existentibus iuxta ticinuz vel paduz:tunc p talē inundationē vtilē nō interrumpit ꝓscriptio. Jta no.limitat Bal. in l.vnica.C. de ꝛscis.in pen.char.z est in xrij.col. Et sequit simplr d. Aler. Aret. Moder. Senen.ff z dt do. Aler.qđ istā limitationē tradit ad hunc tex.vltra doc.tu dic qđ ista limitatio nō est ad ꝓpositū huius tex. Qz iste tex.loquit qñ fundus est taliter occupat⁹ a flumine qđ vi z impetu fluminis sunt expulsi possessores a naturali possessione fundi,put ēt dt ad hunc tex. Bal. in d.l.vni.in xrij.col. Sz istud nō est in inundatione vtili que cōfert sitientibus agris.nec tunc militant due rōnes.§.assigna-

8 te ad istū tex.z facit qđ statim dicā in seq.limitatione. ¶† Secundo limita qñ inundatio fuit tanta q fundus nō potuit pedibus calcari z sic oportuit agrū relinqui alis nō esset interrupta prescriptio ne pderet possessio,ita limitat Jac.de Rauen.z

9 Jo.de Imo.in §.nerua.§.ea.l.Lud.Ro.z do.Alex.ff. ¶† Tertio limita singlr qñ inundatio fluminis durasset modico c tpe: puta vna die:qz tunc nō attendit vt interrumpat ꝓscriptionē. Jta limitat solus Raph.Cu.ff.tz postea dubitet,z dicat q nō putat hoc esse dōm.alij nihil tāgūt. Tu p ista limitatione qđ intendo bñ examinare adde in simili bonuz text.in l.ꝓtia rerū. §.j.z ibi Bar.z alij.§.ad l.falc.vbi charisius vel estimatio q modico tpe durauit nō attēdit. Tū istud fundamentuz nō esset in ppōsito turū:eo qz ex q flumē inundauit funduz,statim fuit pdita possessio.q cū possessio nō fuerit ꝛtinuata.put requiritur z statim dixi.Ergo fuit interrupta ꝓscriptio. Sed do ego addu-

10 co Bal.in terminis qđ nemo ad hoc allegat in c.illud.in j.col. de ꝓscri.vbi formaliter dt Bal.qđ illud qđ dr in hoc ter.q per inundationē maris vel fluminis pditur possessio z sic interrūpitur ꝓscriptio.intelligit verū non de inundatione momēti,tz plurū dierū. Nā si recedat inundatio intra triduum nō putat possessionē amitti,aliogn possessiones iuxta padū site nunqua ꝓscriberent,qđ est absurdū fm eū. Tertio ad idē pōdera tex.in l.si ager cuius.§.qui.mo.vsusfr.amit.vbi dt tex.qđ si eodē impetu flumē discesserit q venit:restituitur ꝓprietas z vsusfructus.

10 Caue tū ad verbū restituitur z ad verbū eodē impetu.† Quarto ꝓ ista limitatione.addē bonū fundamentū.nam a pari pceditur vel qđ prediū sit inūdatum aquis vel quod sit vi hostiū occupatuz.l.cū vnus.§.fi.j.de bo.autho.iudi.poss.z l.j.§.si quis pp inundationem.j.de itine.actuque ꝓua. Sed sic est quod si aliquis sit per vim dejectus possessione z eam incontinenti intra breue spatium temporis recuperat non dr interrupta prescriptio, vt est gl.no.in l.que possessionem.z ibi Bar.j.d vi z vi arma.ratio est:qz ex ciuili possessione procedit prescriptio.l.j. §.per seruum qui in fuga.ff.eo.glos.z docto. in §.ex contrario. ff.ead.l.Sed dejectus qui incontinenti recuperat vel incontinenti se preparat ad recuperandum nunquaz desinit ciuiliter

possidere

possidere.l.iij.§.cũ igit.z ibi gl.Bal.ſ.de vi z vi ar.ĝ nõ interrũ
pit ꝓscriptio: ĝ idẽ diceremus in prædio inũdato. nota. qr est
pulchra limitatio ad hunc text.z facit ꝙ dicam in sequenti li-
11 mitatione. ¶Quarto limitat do.z Aler. qũ secuta inundatio
ne possessor incõtinẽti se præparat ad prædendũ facere cessare
istã inũdationẽ. Qz si ita prædet z cũ effectu.nõ vr desisse pos
sidere:z sic nõ erit interrupta ꝓscriptio.p id qs no.gl. in d.l.iij.
§.cũ igit.z in l.q possessionẽ.ſ.de vi z vi ar.z facit qs diri in præ
dẽti.prima limitatione.Et ita habes plecte enucleatã regulã
huius ter. ¶Capio gl.in ꝟbo desinere. In gl.in ꝟbo desinere,
12 habes duas ꝛclones.Prima est ꝙ ℨ interruptionẽ ꝓscriptio
nis q̃ fit ex inũdatione fluminis dat restitutio in inte.vbi agẽs
tractat de dãno ꝙ est qñ ius iã est sibi q̃situ vt est casus in d.l.
§.si qs pp inundationẽ.ſ.de itine.actuq; prima.qr iã anno fue
rat vsus.Hã pdere ius iã q̃situ est pari dãnũ, vt dr gl. in d.§.si
qs pp.q̃ tota die ad hoc allegat idẽ gl.in l.iij.§.ſ.ver.meriti.ſ.ne
qd in lo.pub.Bal.Ang.z Mod.in l.nõ amplius.§.fi.p glo.ibi.
13 ℨ.de leg.ſ. ¶Hinc est ꝙ sicut error iuris nõ nocet[a] qñ tractat
a de dãno:ita qñ tractat de lucro iã radicato.gl.est no.in l.ſ fidei
cõmissarius.ℨ.de leg.iij. Sed tu q̃sidera circa.d.§.si qs pp inun
dationẽ.qñ ibi tractat de dãno.Hã ita demũ dat illud inter
dictũ de itine.actuq; primat.si illo anno sit vsus itinere ſpatio
xxx.dierũ.l.ſ.§.ſ.de itine.actuq; prima. Sed ibi non erat vsus
hoc anno ſz anno ꝓterito: z sic lz ibi p anno ꝓterito q̃siisset
aliqd iuris tũ p anno sequẽti nõ videbat aliqd q̃situ:z tũ ꝓtor
ibi restituit ad illud interdictũ ĝ ad lucrũ. Iré p illo anno quo
vsus est solũ acqrit quasi possessionẽ p quã pot ex iudiciũ ℨ im
pedientẽ de facto solũ resistere:nõ aũt acqrit aliqs ius seruitu
tis.l.iij.§.hoc aũt interdicto.ſ.de iti.actu ꝛz prima. Et declarãt
late gl.z Bar.in l.ſ.§.ij.ff.eo. Unde tu dic melius, put dr gl.in
l.ait ꝓtor.§.item ei.ſ.ex quib.cau.ma.qs interdũ qs vult resti-
tui ad possessionẽ vel quasi admissam p inũdationẽ:z tũc pot.
ita ꝓprie logr tex.in d.l.si qs aũt pp inũdationẽ. Interdũ qs
vult restitui nõ solũ ad possessionẽ sed qs pinde ꝓscripserit ac
si nũquã fuisset prinatus possessione nec vnq̃ fuisset interru
pta ꝓscriptio. Et tũc ℔ restitutio nõ dat:qr esset cũ eius lucro,
z dãno tertij.l.sciendũ.ſ.ex qui.cau.ma.cũ velit restitui vt intel
ligat ꝓscripsisse illo tpe q̃ res stetit occupata flumine z sic cuꝫ
lucro suo z dãno alterius:ſz ille q petit solũ se restitui ad pos
sessionẽ,tractat de dãno rõne possessionis sine culpa sua z iste
est restituẽdus.d.§.si qs aũt. Et ita pdest adaptari rõ glo. nfe
dum dr ꝙ ibi certabat de dãno intellige respectu possessionis
14 z ista veritas. ¶Scda ꝛclo gl. est ꝙ ℨ interruptionẽ præscri
ptionis nõ dat restitm integ.p ꝙsequẽdo lucro cũ iniuria alte-
rius.allegat gl.in l.denicz.cũ l.seq.ff.er qb.cau.ma.ſz dz allega
re.l.pcedẽtẽ.l.l.sciendũ q̃ expresse trahit hanc regulã. qs ad lu
crũ cũ iniuria alterius nõ dat restitutio in integ. Idẽ tz glo.in
l.ait prætor.§.item ei.ſ.ex qb.cau.ma.z gl.in l.ſ.C.de anna.exce.
Facit bene tex.no.in l.si is cui.§.eius rei.in fi.ſ.de fur.qui dr in
teresse aũt eius vr q̃ dãnũ passus est,nõ eius q lucrũ amittit.z
gl.in l.fi quis vxori.ſ.de.z ibi Bart.ff.eo.Bal.in l.manifestissi-
15 mũ.in pnm.in iq.opp.C.de fur. ¶Cõtra ista ꝛclonẽ Are.
hic allegat bonũ ter.in l.z si fine.§.j.in j.rũo.ℨ.de mino. vbi mi
nor restituitur ẽt ad lucrũ cũ iniuria alterius. Hã ibi res immo
biles minoris,vel mobilis q̃ seruãdo seruari nõ potuit fuit ve
dita alicui iusto prætio z tradita.z sic illi fuit q̃sitũ plenũ ius ℨ
ctus:z tũ ibi minor restituit ad lucrũ si alius offerat in eius præ
tiũ. Ad idẽ est tex.in l.ait ꝓtor.§.fi.q incipit hodie.ℨ.de mino.
vbi dr ter.ꝙ minoribus in lucro subuenit ꝓ restitutionẽ in in
teg.rñdet Are.dupliciter. Primo qs ibi loquit de restitutiõe
minoris q̃ est fauorabilior q̃ restitutio cõpetẽs in alioribus ex
cla ꝙ ali q̃ mihi iusta cã esse videbit,vt ibi tex.i l.fi.z ibi Bal.
ℨ.de restit.in integ.gl.in l.nec nõ.§.j.ſ.ex quib.cau.ma. Bal.in l.
in ℨctibus.in pnm.in q.no.p illũ tex.C.de nõ nu.pecu.z ita est
vna bona limitatio ad istã ꝛclonẽ gl.z ad tex.in d.l.sciẽdũ. Se-
cũdo mõ rñdet Are.ꝙ ibi loqr in lucro intrinseco prouenięte
ex re q̃ fuit minoris: sed nos loquimur in lucro pueniente ex
trinsecus: id est ex vsucapione.tũ Aret.magis approbat pce-
dentem solũ. Tu vltra cũ tertio rñde ꝙ ibi minor non restituit
ad lucrũ cũ preiudicio alterius tertij. Hã ibi nõ tractat de dã
no aduersarij ℨ quẽ restituit minor, ex q̃ sibi reddit sua pecu
nia quã dederat minori p ꝓtio. Facit bene tex.no.in l.cũ quidaꝫ
in pnm.ℨ.de acqui.here.z ibi Ang.z Pan.de La.z Ludo.Ro.
ad hoc no.z ibi no. Aler.reputat ꝓpetuo tenẽdũ mẽti ꝙ qs re
stituit in integ.p lucro nõ solũ certo,sed ẽt verisimili qñ ilꝺ est
16 q̃rendũ sine alterius iniuria. ¶Scdo not.limita mi interru
pta fuisset præscriptio ad cuius ꝓfectionẽ pauci dies restabãt:
tunc ꝛcedit restitutio in integ.p ꝙsequẽdo lucro ꝓscriptionis,
ẽt cũ iniuria alterius:qr præscriptio illa hr ꝙ completa: er quo
paucissimi dies supererat ad cõpletũ. Ita not.limitat Dyn.z
Bar.in l.qui fundum.§.qui bona fide.ſ.p empto.p gl.in l.ſ.§.q
aũt vi detectus.ſ.de vi z vi ar.q̃ vult ꝙ detecto vel expulso cui
pauci dies restabant.dat facultas agendi ad dãnũ z interesse
qs ex ista interruptiõe patitur p ter.no.ind.rerũ mirtura.§.la
beo.ſ.fit.j.Cũ ista limitatione tũ Ang.Lu.j.Ro.do. Alexã.z
Are.hic Bar.in l.naturaliter.in iiij.col.ſ.ti j.Bal.z Aug.in l.ſ.C.
de annu.ercep. Aug.in l.si is cui.§.ff.de fur. Lud.ro.in l.si cõ
stante.§.quoties.ℨ.sol.ma.do. Aler.in l.cum quidã.in pnc.in
ij.col.ℨ.de acqui.here. Sed Raph.Cu.hic z in d.l.qui fundus,
§.j.dr ꝙ ista limitatio doctoꝛ nõ vr tuta: qr in d.l.rerũ mirtu-
ra.§.labeo. quãuis lapides singulariter non possiderentur tũ
possidebat vniuersa domus in qua erãt positi isti lapides. Sz
hic post inundationẽ fluminis nõ possidebatur amplius fun
dus. nec in vniuerso nec in particulari. Sed certe ꝓnt ẽt dr
do. Aler.hic z bene,modicitas tpis q̃ restabat. est illa que sibi
causat restitutionẽ.nõ aũt qs possidet domũ in vniuerso. Nz:
qr lz possideat domũ in vniuerso.nõ per hoc dr in particulari a
possidere lapides de ꝟbis prescribendis agit.l.qui vniuersas. in pnm.ſ.eo.vnde non pot dici er possessione cõpletã esse ꝓscri
ptionẽ lapidũ. Et dr Bar.in l.rerum mirtura.ꝙ hoc est ibi sin
gulare pp modicũ tps ꝙ restabat. Adde ter.in l.si fundũ. in fi.
in verb.plane si paucissimi dies.ℨ.de fun.dota. vbi vr ꝓbari ꝙ
præscriptio.ſ.paucissimos dies perficienda hr ꝙ iam cõpleta.
z per illũ ter.dr Bar.in c.fi.in iiij.col.de præscrip. ꝙ ibi est text.
no.ꝙ ꝓprie modicũ momentum non vitiat longi tpis præscri
ptionẽ. Sed tu dic ad illũ text.ꝙ illud ibi est quo ad excusan
dũ maritũ negligenti a.vt ibi dr ter.in fi.ibi nihil erit qs impu
17 tabit marito. ¶Limita ista scdam limitationem nõ pcedere
in præscriptione longissimi tpis.xxx. vel xl.ann.qr cum sit mere
odiosa,nõ ꝛceditur restitutio rõne modici tpis qs supereraꝛ.
ita Limitat Lud.Ro.hic per gl.in l.in vsucapione. in pnc.ſ.
de diuer.z temp.præscri.z gl.in l.iij.§.minorem.ℨ.de min.q̃ glo.
volunt ꝙ in ista præscriptione longissimi tpis opꝛ vltimaꝫ diẽ
esse completam qr est odiosa. In alijs vero, dies cepta hr ꝓ
completa per l.omnibus tpalibus.ſ.de actio.z oblig.sequun-
18 tur do. Aler.z Aret. hic tu pondera ꝛ nouiter ex ista rõne qs
secus esset in feudis,in quibus præscriptio longissimi tpis ces
setur esse fauorabilis.an saltem non odiosa,cũ gratia vtriusq;
subinferatur se vasalli.z dñi.arg.l.statuliberos.§.ꝙ si seruus q
annua de statuliberis.ita sing.tenet Bal. nec alibi legi in eꝝ.si
quis de manso.in iij.col.de contro. inuesti.z ita remanet vul
ter,vt puto expeditus iste §.

1 ¶Furtum solo animo sine ꝛtrectatione non committitur ꝙ
non cadit in rebus immobilibus.
2 Repertus in domo animo furandi, antequã incipiat aliquid
contrectare,non potest furti puniri:sed extra ordinem.
3 Vendens scienter rem alienã mobilem,que erat penes empto
rem non committit furtum,qr res non contrectatur.
4 Qui scienter vendit rem alienam z ꝓstituit se possidere præca
rio nomine emptoris,committit furtum:qr constituꝛ habet
pĩm traditionis.
5 Occultator est par furi.
6 An per denegationem pos.rei depositæ dñs priuetur pos.
7 Non dr mutatio pos.quando remota conuertitur in pos.qr de
nulla in aliquam non est mutatio sed noua creatio.
8 Nemo potest sibi causam pos.mutare.
9 Procurator qui emit rem domini,z eam domino ignorante p 3
triginta annos tenuit,non præscribit.

§. Si rem apud. Furtum non ℨbitur aio, sed
ꝛtrectatione,per quam dñs
priuatur possessione. Item nemo pot sibi cãm possessionis mu
tare,cã extrinseca non accedente. Attentator autem non mu
1 tat.etiam si accedat cã extrinseca. ḥ.o. vsq; ad ñ. ¶Hoc.j.
ex.ibi,qr furtum sine ꝛtrectatione fieri non pot ꝙ furtum lo
b lo animo [b] non committitur vt hic z l.ii quis vxori.§.neq; ꝛ b ¶Solo aio. Adde instit. de obli. ĝ ex delic. nascũ. vbi gl. in ꝛſ. furtum. Ab bas.in c.dudũ.de elect. z in Rubr.ℨ fur.
bo.z l.nunciato.in pnm.ſ.de furt. Rõ est: qr deficit vnum ſub
stantiale diffinitionis furti posite in l.i.in fi.ff.de fur.z in §.j.in
sti.de obli.ĝ ex delicto nascun.qr furtum est ꝛtrectatio rei alie
ne ꝛc.z vide ter.in l.pompo.§.fi.cum gl.j.eo. ¶Hinc sequitur
qs rerum immobilium nõ pot fieri furtum.§.qs autem.insti.ℨ
vsuca.eo qr rerum immobilium non cadit ꝛtrectatio de loco
2 ad locũ, que est de subtratia furti,vt in iuribus pleal. ¶Hinc
ẽt est ꝙ fur deprehensus in domo animo furandi anteqũ inci
piat aliquid ꝛtrectare non pot furti puniri,sed ex ordine.l.
sacculary.j.de extraordi.crim.per quem text.ita dr Bart.in l.
vulgaris.ſ.qui furti.j.de fur. Bal.in l.si quis non dicã rapere.
3 in iij.colum.C.de episco.z cleri. Adde ad istam regulam ꝛ quod
vendens scienter rem alienã mobilẽ,que erat penes emptoꝛeꝫ

a ¶Nõ nocet. Adde gl. i l. claudi⁹. ℨ. ℨ acqui. here.

nō cōmittit furtū: q1 res nō ꝫtrectat. Ergo nō pōt esse furtuz. Secus si res nō erat penes emptorē: q1 tūc tradendo rē ꝫtrectat: z sic cōmittit furtū. gl. est no. in l. itē si res. in prin. in gl. magna. circa med. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. z ibi Bar. Et vid Bal. in l. alienū seruū. C. de fur. z gl. in l. si seruū vestrū. C. eo. z de fur. z ibi no. addi. † Saly. qđ si qs sciēter vēdat rem alienā: z ꝫtituat se possidere ḃcario noīe emptoris: ꝙ tūc bene cōmittit furtū: q1 ꝫstituū hz vim traditionis, ꝑm gl. no. in l. ab emptione. ff. de pac. z tū vides secus esse p actū fictū patientie, per gl. in d. l. item si res. z vide ēt gl. in l. si emptione. §. item si emptor. §. de ẓhen. emp. ¶ Aduerte tū ꝙ heres negando rem esse hereditariā. si quincaḋ de mēdacio. priuek detractione falcidie illius rei. ac si eā furto subtraxisset: z sic sola ẓdictio ꝓbalis hz vim subꝛeptionis absq; vlla ꝫtrectatione. ter. est not. in l. here
5 ditatum. §. fi. ff. ad le. Falc. z iō † quotidie allegamus illum ter. ꝙ occultator est par furi. Et illū ter. reputat sing. Bal. in rub. eī de eo q mit. in pos. in pen. q. Tū ibi re vera non est furtum.
¶ Item ẓistud no. z regulam huius ter. habes tert. q fortiter obstat in l. alienū seruum. in verbis vel apud se detinuerit. C. de fur. vbi er sola detentatione rei aliene z sic solo animo sine ꝫtrectatione cōmittit furtū. gl. ibi intelligit mouendo vel includendo ꝙ est ꝫtrectatio. Tū ter. ibi ꝺt si eaz ꝫtrectauerit vel apud se detinuerit cōmittit furtū. Ergo cū exꝑresse dicat si eā ꝫtrectauerit z postea subdit vel apud se detinuerit vī velle ꝙ er sola detentatione. z sic solo animo cōmittat furtum. Et ꝓpterea Saly. in l. si seruū vestrū. a d fi. C. de furt. intelligit qđ ibi apud se detinuerit, sed qđ ꝫtrectarat se ꝓcario nolle possidere ꝑ emptorē. z tale ꝫstitutū hī ꝙ traditione, vt statim dixi: z sic ꝑ ꝫtrectationem: nō ibi cōmittit furtū. Sz ista est manifesta diuinatio z violentia ad illū ter. vbi de ꝫstituto ꝓbū nullū: z ꝫstitutū cū sit facti nō ꝓsumit nisi ꝓbet. l. in libello. §. facti. ff. de capti. Et foz
6 tis ter. vt prediꝛi. ¶ Secdo vī no. † ꝓbari er hoc ter. ꝙ ꝑ solaz
a bene ratione possessionis[a] rei depositē. nō ḋuat dñs possessōe
er q̄ nō interuenit aliqua ꝫtrectatio. Tū Raph. Cu. do. Aler. do. Bet. de Beru. z do. Jac. de Pur. ḃ tūc Zuñ. p. l. si qs rem. ff. eo. z l. colonus. z l. cū fundus. ff. de vi z vi ar. z l. Dōpo. in fi. ff. ti. j. qbus iurēb⁹ dī qđ si denegata fuerit restitutio rei depositē. vel cō modate qđ ꝙ dic possessio. z ad istū ter. fūdent qđ hic nō fuit denegata restitutio rei depositē: q1 nec petita, sed solū depositarius habuit animū denegādi depositū vt ḋt lra: sz si fuisset denegata restitutio. ēt sine alia ꝫtrectatione dñs priuat possessione. Et ita ēt intelligūt. l. si rē mobilē. ff. eo. ꝺ qua gl. ḃ opponit. Sz istud nihil nullatenus plz ꝑ ter. ibi in verbo vel ignoꝛās. tē. nā si ter. ille loqueret q̄n petita z denegata restitutio. nō caderet ignoꝛātia: z sic nō procederet ter. q ḋt ꝙ ignoꝛās pdit possessionē z sic dicere. ꝙ potuit ibi ꝑ procuratoꝛē z ei denegari: z sic dñs ignoꝛās pdit possessionē certe esset diuinare z restringe illaz ter. Cetera ter. ibi ḋt qđ si depositarius ꝫstituerit nō reddere. ꝫstiz amisisse me possessionē: q̄ er sola ꝫstitutione nō
b reddēdi dñs amittit possessionē. nō q̄ er petitione denegatione. vt volūt Raph. Cu. z Mod. Tū nō ꝑt sine diuinatione rūderi ad illū ter. Vel qđ ibi mouit z sic ꝫtrectauit, vt ibi ḋt gl. qđ denegauit. ¶ Tertio no. † Ex hoc tert. ꝙ non dī mutatio
7 possessionis q̄n tenuta quertī in possessionē: q1 de nulla in aliquā nō est mutatio ꝛ nouā creatio: Ex quo correlarie no. ꝙ mutatio ꝓprie dī de aliquo ad aliqđ sed ꝺ nō ente ad aliqd: ꝓprie nō est mutatio. Ita ēt tz gl. in l. Julianus. ff. q satisc. og. facit. l.
8 sed z si manente. ff. de ꝑca. ¶ † Ultimo ꝑ regulā hic traditā qđ nemo pōt sibi cām possessionis mutare, vt hic. z l. nō solū. §. qđ vulgo. in prin. j. tit. i. Decidit no. Jo. An. in addi. Spe. in tit. de
9 emp. z vēd. §. j. in ver. si pars. † qđ si procurator emit rē noīe dñi: z est tradita sibi res. ita qđ acq̄siuit possessionē dño ēt ignoāti. l. j. C. eo. lz postea talis procurator ꝑ xxx. annos, z vltra teneat talem rem tanquā ꝓpriā: tū nō pōt eā ꝑscribere: q1 nō pōt sibi mutare cām possessionis. cā extrinseca nō accedente: z sic vt q prius detinebat rem nomine dñi: tunc possideat ꝑ suo: z sequitur simpliciter. Are. hic.

1 ¶ Tot videntur esse ꝛ species possessionis quot sunt cause acquirendi.
2 Hoc verbum sum es, lz importet essentiam z substantiam: tū aliquando significat imꝓprietatem.
3 Possessio non acquiritur sine causa z sic sine titulo.
4 Facta possessionis non traditur sine causa.
5 Tot sunt genera possessionis quot sunt cause acquirendi dominium.
6 Possessio pōt dici genus. z sic est reperire possessionem in genere.
7 Est reperire actionem in genere sicut possessionem.
8 Est etiam reperire vltimam voluntatem in genere.
9 Una tantum est possessio z nō plures, cū genus apud legistas sumatur ꝓ specie ꝓ eo q predicatur ō pluribus individuis.

10 Missus in possessionem ex primo decreto in personalibus nō possidet. sed dicitur custodire.
11 Missus in possessionem ex primo decreto ꝓ executione sententie definitiue bene possidet.
12 Qđ ex consuetudine vel statuto missus in possessionem ex primo decreto lucratur fructus bene possidet.
13 Iudex pōt ex cā ꝫstituere missum ex primo decreto possessoꝛē.
14 Missio in possessionem ex primo decreto est mixti imperii.
15 Missus in possessionem ex secdo decreto possidet, z ꝓscribit directū dominium.
16 Dubitans dicitur melius inter bonam z malam fidem.
17 Dubitans z ignoꝛans equiparantur.
18 Iuri cano. q̄n tractat de pacto est standū. etiā in foro ciuili.
19 Si ꝓscribēs cepit dubitare. an talis dubitatio interrūpat ꝓscriptionem.
20 Missus in possessionem ex ꝑmo decreto possidet, sz irreuocabiliter, de iure tamen cano. communiter tenetur contra. vt nu. 21.
22 Ubi nō reperit decisum de iure ciui. sed cano. statur iuri cano.
23 Missus in possessionem ex primo decreto in personali nec ante annū, nec post incipit possidere.
24 In hypotheca primum decretum tribuit possessionem z debitoꝛ intra annum non auditur super possessionem. si creditoꝛ est paratus in continenti ꝓbare de hypotheca. nu. 23.

§. Genera. Large loquēdo tot ꝑt dici gña vt species possessionū quot sunt cause acquirendi: ꝓprie aūt vnū est genus possessionis lz qualitates sint plures. Itē oīs possessio. aut est bona fide. aut nō bona fide. Item missus in possessionē ex primo decreto nō possidet: sed ex secdo bñ possidet z vsucapit. h. d. totus. §. vsq; ad fi. legis. Et hz gnaz partes. secda ibi. i summa. tertia ibi. vel ex ꝑt diuidi. quarta ibi. ꝙ aut quinta z vl. est ibi. Et iō cū dāni infecti ꝛc. ¶ In text. ibi vel q̄ ipsi vt in rerū natura esse fecimus. puta q1 fecim⁹ spēm ex aliena materia, vt ex alienis vuis vinū vel ex aliena lana pānū. q̄ nō pōt reduci ad ꝑmeā materiā. l. adeo. §. cū qs. ff. tit. j. z l. in rē. §. itē quēcūq;. ff. de rei vēd. z talē spēm possidemus titu
1 lo spāli ꝑ suo. ¶ No. j. † ꝙ tot vīr esse spēs possessionum quot sunt cause acquirendi. Imꝓprie tū ponit ista diuisio z iste spēs possessionū: q1 ista diuisio sit ꝑ qualitates que oēs tēdunt ad vnū effectū. l. ad acquirēdā dūiū. Sz ꝓprie loquēdo spēs q̄ differūt/ differētijs substātialib⁹, vt est gl. in §. fi. instit. ō iur. ps. z gl. in l. si. §. quoties. ff. de publica. z vec. vt est ciuilis z naturalis possessio q̄ sunt due spēs z tēdūt ad diuersos effectus, vt diri in l. j. in prin. z in hac. l. iij. ex Zio. ff. e. Ita ḋt Bar. hic in j. opp. z oēs sequunt. Tu dic clarius z melius, qđ suimēdo spēs ꝑ causis causantibus acquisitionē possessionis: tūc species sunt infinite vt ḋī in lra nō aūt capiendo ꝑ essentia ipsius possessionis z sic put possessio est abstracta a gñe acquirendi. ¶ Secdo diligēter pondera ter. ibi gña possessionū tot sunt: nā text. vtitur
2 ꝓbo sunt. Et tū ista est imꝓpria locutio z imꝓpria diuisio ꝑm Bar. z oēs hic. z in l. j. in prin. §. eo. Et sic † diligenter no. ꝙ
b ꝓbū sum es est[b] lz importet essentiam z substantiā. l. mercis appellatione. vbi gl. §. de verb. sign. Bar. in l. si maritus. §. legis iulie. ff. de adulte. tū aliqñ imꝓprietatē significat vt hoc text. ꝙ est mirabile ex ter. iuriscōsulti. Facit ꝙ in simili ḋt no. Bald. in l. q̄ fortuitis. in iij. col. C. de pig. acti. qđ illud qđ ḋ ꝙ verbū sz es est, importat veritatē: eo q1 demōstrat substātiā ꝑm Bar. in d. l. maritus. §. legis iulie, pcedit q̄n pōt veritas denotari. Secus si nō pōt, vt in hoc exēplo, dictat statutū qđ Florētini sint originarū ciues perusini. Hā importat sint. i. fingant. q1 nō pōt authoritas statuentū, naturalem veritatē remouere ꝙbiecto.
3 l. j. z ij. §. de vsufru. ea. re. q̄ vsu ꝙsumunt. ¶ † Tertio not. ex isto ter. hic videri ꝓbari, qđ possessio non acquiretur sine cā, z sic sine titulo: dum ḋt text. quod tot sunt genera possessionū quot sunt cause acquirendi. Et ita ꝑ istum text. tenet gl. in l. ꝙ meo. in prin. j. eo. vbi gl. vult quod sicut sine causa nō acquiritur dominium. l. nunquam nuda. §. de acquiren. rerū dom. Ita nec possessio. Sed illa gl. reꝓbatur per Bar. z alios ibi per text. in l. j. §. si vir. §. eo. vbi ex inutili ẓctu z reꝓbato a iure tñ trāsfert possessio. z per l. interdum. §. fin. j. eo. vbi ex contractu locationis que non est habilis ad translationem dominū. l. non solet. §. loca. Tamen acquiritur possessio. bene facit. l. claim possidere. §. fina. j. eodem. Sed respōde dupliciter. Primo ꝙ lz possessio possit queri ex causis ex quibus dominium: tamen nō sequitur quin possit etiam queri possessio sine causa. Secūdo respondeo quod ideo iurisconsultus in isto principio huius. §. considerauit causas possessionis: eo q1 non tractauit nisi de possessione: ꝓut est iusta z legitima: z ꝓut ex ea possunt sequi effectus iuris ciuilis: alias iurisc̄sult. hic fuisset diminu
4 tus z imperfecte locutus. ¶ † Limita istud nota, quod ḋi ꝓcedere in possessione vera. secus est in ficta: pura per constitutum

stitutum:q̃ ficta traditio possessionis:puto p̃ constitutum requirit legitimam cãm p̃cedentem fm Bar.in d.l.qs meo.in princ. in ſ.col.ad fi.z no.Pau.de Ca.in d.l.j.ff.ſi vir. circa fi. Facit qs vult Bal.in rub.ex̃ de preſcri.in iij.col.vbi tz qs p̃cariũ sine titulo legitimo non transfert possessionem: tñ hoc repehẽdit
5 do.Aler.in d.l.qs meo.in v.col.ibi dicetur. ¶ Quarto no.ex hoc ter.q̃ tot sunt gña possessionum quot sunt cause acquirẽdi dñium.Sed ℈ hoc opponitur:nam q̃liz q̃ritur possessio extali cã ex qua tñ non q̃ritur dñium,vt in casibus positis in p̃cedenti nota,puta ex locatione.Item in missione in possessionem ex primo decreto.In actione reali, vt hic in gl.Rñde qs tz iste ter.dicat qs tot sunt genera possessionũ quot sunt cause acgrendi dñium,non tñ per hoc ſequit quin plures sint modi acquirendi possessionem quam dñium:nam ſi plures, vtiqz z
6 tot sunt.l.cũ furti.ſ.de in litem iur. ¶ Quinto no.ex ter.ibi, z in summa vnum genus,q̃ possessio p̃t dici genus, z sic est reperire possessionem in gñe q̃ diuiditur p̃ spẽs, vt dictũ est in l.
7 jũ p̃tũ.ſ.eo.† Sic ẽt est reperire actionẽ in gñe vt p̃bat in l. actionum gña.ſ.de act.z obli.z in l.ſed z ſi quis alias.l.adhuc. ſ.ſi operas.ſ.de vſufr.z plene p̃bat Bar.in l.ſi seruus cõis me uj̃ alias mens castrensis peculij.ſ.de ſtip.seruo.vbi Bar.repro
8 bat Ly.z vltramon.tenentes ℈ũ in l.j.C.de actio.z obli.† Sic ẽt fm Ang.z Wod.est reperire vltimam voluntatem in gñe, vt est glo.in l.lz inter priuatos.C.de pact.tñ Bart.ibi tz q̃ est
9 testñ q̃ vz inter milites.ibi dixi. ¶ Sexto no.ex eod.ter.ibi,
8 z in summa vnũ est genus.[a] hic videri fortem ter.p opi. Bzo. ℈ cõem positam in l.j.in p̃in.ſ.eo.qs vna tñ sit possessio z non plures.cum text.hic dicat vnum est genus:z genus apud legistas sumitur p̃ specie.hoc est p eo q̃ predicatur de pluribus indiuiduis,vt no.in l.legato gñali.in p̃in.ff.de lega.z in l.ij. ſ. creditũ.ff.ſi cert. pet.z sic est ac ſi ter.dixisset q̃ vna est species possessionis:z hoc fortius,pcedit cũ iurisc̃ons[ul],ꝫ tradat doctrinam circa gña z species possessionum.dixi de hoc in d.l.j.in p̃n.
10 ¶ Septimo no.in versi.qs autem,qs missus in possessionez ex primo decreto in p̃sonalibus non possidet:sed dr̃ custodire z habere nudam tenutam.Hinc est q̃ ei non datur interdictũ vti possidetis.l.ſi duo,ſ.creditorẽ,ſ.vti possi. Adde rõnem: qz iudex qui mittit in possessionem ex primo decreto vel ex simili cã non intendit eum facere possessorem: sed ei gcedere custodiam.z sic nudam tenuta.Unde actus agentium non debent operari vltra eorum intentionem.l.non omnis,in p̃in. ſ.ſi cer. per.l.obl̃onũ substantia.ſ.ſi.j.de act.z obli.Hinc est qs q̃ñ p̃tor interponit ſcẽm decretum:tunc bene efficit possessorez qz tũc intentio p̃toris est eum possessorem ꝫstituere,vt hic in ver.fin.
¶ Ampliat istũ ter.ẽt ſi assignaret ad nudã possessionẽ. Nã ẽt tunc missus ex qrumacia in possessionem nõ acquirit possessionem:sed tenutã fm Bal.in l.ꝫsentaneũ.in pen. col.in v.ſ.oppo.
11 C.qũo z qñ iud. ¶ Limita istud no.z istum ter.in misso in possessionem ex primo decreto p̃ executione siue diffinitiue iã late qz talis bene possidet:sicut creditor quentionalis fm Bar. in l.a diuo pio.ſ.ſi sup rebus.in j.col.ff.de iudi. Tñ ista limitatio est dubia:q̃ primum tz gl.z multi ibi:z Bald.in c.q̃ngit.in
12 in rvj.col.de dolo z q̃u.z late Aret.hic. ¶ Sexto limita qs ex ꝫsuetudine vel statuto missus in possessionem ex primo decreto lucraretur fructus:tunc efficitur possessor:qz commodũ fructuum spectat ad possessorem.l.Fulcinius.ſ.ſi.j.ex gb. cau. in pos.ea.gl.in ſ.ex ℈io.ſ.e.l.Et ita tz Bal.in d.l.ꝫsentaneum.
13 ¶ Tertio limita fm Lud.z Woder.post euz:qz iudex ex cã, puta ex nimia q̃tumacia rei ꝫuenti,p̃t ꝫstituere missum ex p̃mo decreto possessorem.gl.eſt sing.in l.iij.ſ.ſi forte in verbo di scedaſ.ſ.de dam.infec.z idem tz Bal.in auth.ei qui.in v.col.C.
14 de bon.auth.iudi.posſ.z in d.l.ꝫsentaneum. ¶ Octauo p̃dera ter.in verbo iussu magistratus.hic videri ter. fm Ange. qs missio in possessionem ex primo decreto competat iure cuiusli bet magistratus.Contrarium,tñ cõiter tenet:qz est mixti imperij,vt est ter.in l.ea que.ſ.magistratibus.ff.ad municipa.Et ita tenent doct.in l.iubere cauere.ſ.de iurisd.omn.iudi. dic q̃ iste ter.non dr̃ iussu cuiuslibet magistratus:qz tũc esset iurisdictionis:sed simplr̃ dr̃ iussu magistratus,vnde intelligitur de maioribus qui hũt merum z mixtum imperium,l.iij.ſ.fin.cum l.seq.
15 ſ.de arbit. ¶ Ultimo not.ex isto ter.in ſi.qs missus in possessionem ex ſcõ decreto statim efficitur possessor.z incipit vſucapere,ſi ille ℈ quem est missus non erat dñs. Ad idem est ter. in l.p̃toris,in p̃in.z in l.ſi finita.ſ.Julianus.z ibi Bart. in j. col.ſ.de dam.infec.Bal.in auth.ei qui.in ij.col.de bon.autho. iud.posſ.Imo singularius:missus in possessionez ex ſcõ decreto p̃scribit directum dñium:lz alias ex p̃scriptione nõ acq ratur nisi vtile dñium fm gl.z doc.in auth.nisi tricennalis.C.ō bon.mater.Et hoc pp authoritatez iudicis z decreti.ita signãter tz Bal.in l.in possessionem.C.de bon.autho.iud.posſ.p̃cipue per ter.in d.l.ſi finita.ſ.ſi de vectigalibus.in verbo: dñium acquiri.nam ter.ibi simplr̃ dicat dñium acquiri in ſ̃ directum: qz verba debent intelligi in potentiori ſignificatu.l.j.ſ.qui in perpetuum.ſ.ſi ager vec.vel emphy.pe.z c.ſi pr̃.de testa. in vj. Adde quod idem tz Bal.in d.l.p̃toris.in p̃in.per illum ter. ſ.de dam.infect.vbi dr̃ Bald.qs est suum nouum dictuz, z qs non est ab aliquo positum:z hoc operatur authoritas rei iudicate fm eum.Et ſequitur etiam ibidem Ludo. Ro.in additionibus.Adde,qs idem etiam no.Bald.in d.l.ſi finita.ſ.ſi de vectigalibus per illum tert.vbi dicit esse text. exp̃essum de hoc.
¶ Contrarium tz do.Aler.lz de predictis non faciat mentionem.in d.l.ſi finita.ſ.Julianus.j.no.per illuz ter.in verbo dñiũ, cum gl.q̃ intelligit vtile.Et ita etiam intelligitur in materia p̃scriptionum fm gl.z doct.in d.auth.nisi tricennalis.z ita ẽt tz idem do.Aler.in l.traditionibus.in iij.col.C.de pact.Sed non discedo a ſingulari decisione Bal.qz verbum dñiuz pp authoritatem rei iudicate tz intelligi in potentiori ſignificatu.z sic in directo dñio vt dixi.Et ita singulariter limitatur conclusio gl.z doct.in d.auth.nisi tricennalis.vbi tz qs per p̃scriptionẽ acquiritur solum vtile dñium.Limitatur nisi p̃scriptio cansetur pp missionem ex ſcõ decreto, pp authoritatem iudicis z decreti vt dixi.Expeditis perfecte rectualibus venio ad apparatum glossarum. ¶ In gl.in verbo,non bona. Signa istas gl.p̃o notabili. Ex qua habes tria quoruz duo sunt ℈io.ſ.bo nafides z malafides. Item tertium medium.ſ.qualitas possidendi non bonafide.que differt a qualitate possidendi malafi-
a de:qz qui dubitat rem esse ſuam vel alienam non hz bonã nec malam fidem. Sed medium: qz hz non bonam fidem: z plus importat quem non esse in bonafide q̃ in mala: fm glo. Et sic
16 vult gl.* qs dubitans dr̃ esse medius inter bonam z malaz fidem.idem vult gl.in l.ij.ſ.p̃o ſol.z in l.potest pluribus.ſ.ti.j. z in l.j.C.eo.adde fortius.quod imo dubitans censetur esse bone fidei.z potest p̃scribere ẽt de iure cano.vt est gl.in c.ſi diligen b
ti.in verbo bona fides in ſi.de p̃scriptiom.z gl.plenez.in c.ſi.
b in gl.ſi.eod.tit.Facit qs dubius [b] in ꝫscientia non intelligitur facere ℈ ꝫscientiam nisi postquam monstrata est sibi veritas fm Bal.in c.ſi.in ij.col.de ꝫsue.z in c.bone.ſcõ i v.col.ō postu. p̃la.alibi tñ glo.in c.q̃ñ frequenter,ſ.quod ſi super. in verbo reseruata.circa p̃in.vt lit.non contest.dicit quod dubitãs de iure suo non potest fm canones p̃scribere, sed p̃cedens dictum est verius per ter.optimum in c.ſi virgo.rrriij.q.ij.quem ad hoc allegat do. Abb.in d.c.ſi.in iij.q.de p̃scri.vbi ille dr̃ esse bone fidei possessor qui ignorat esse rem alienam.Sed dubi-
17 tans † z ignorans equiparantur. l.manifestissimi. ſ.ſi tantem nescius z dubitans.C.de fur.z ibi Bart.multum not.z dicit se
18 nescire alibi.facit.l.quandiu.vbi late dixi.C.qui admi.† Ultimo per istum ter.cum hac gl.tz nota, Barto,in l.naturaliter,in iij.
c colum.j.titu.j.quod cum de iure canonico [c] cui standum est ẽt in foro ciuili: cum tractetur de peccato: superueniens mala
19 fides interrumpat p̃scriptionem.c.fina.de p̃scrip.* ſi aliqs p̃scribens postea ceperit dubitare vtrum tres pertineat ad eum vel non:z sic non hz bonam fidem vel malaz:sed dubitat: vt hac gl.talis defectus superueniens non interrumpit p̃scriptionem.ſequuntur Jmol.do. Aler.z latius Are. hic z dr̃ do. Aler.quod ista est magis communis opinio.idem tenent Jmol. z Ludo. Roma,in d.l.naturaliter.j.titu.j.Bal.z Ang.in l.ſup longi.C.de p̃scri.longi temp. Abb. in d.c.ſi.in rj.colum.z ibi Bal.z Jmol.quamuis ℈ium z minus bene teneat Hoſtien, in d.c.ſi diligenti.z do. Auro.de But.in d.c.ſi.z ibi late Jmo. ſibi ℈ius.in repe.in ir.q. ¶ Capio glo.in verbo non possessionem.in versi.quod autem quam diuide in tres partes. In prima remouet vnum contrarium. In ſecunda querit. In tertia remouet aliud contrarium.ſecunda ibi.an autem naturaliter.
20 tertia z vltima est ibi. Itez ſecus in misso ex carbona. ¶ In prima parte habes ex glo.tres conclusiones. Prima est quod missus in possessionem ex primo decreto in actione reali intra annum possidet:sed revocabiliter,post annum vero irrevocabiliter.Et ita tenent Bart.z communis opinio.idem tenent Bald. z Ludo.Roma,in d.l.naturaliter.j.titu.j.Bal.z Ang.in l.ſup longi.C.de p̃scri.longi temp. Abb. in d.c.ſi.in rj.colum.z ibi Bal.z Jmol.quamuis ℈ium z minus bene teneat Hoſtien, in d.c.ſi diligenti.z do. Auro.de But.in d.c.ſi.z ibi late Jmo. ſibi ℈ius.in repe.in ir.q. ¶ Capio glo.in verbo non possessionem.in versi.quod autem quam diuide in tres partes. In prima remouet vnum contrarium. In ſecunda querit. In tertia remouet aliud contrarium.ſecunda ibi.an autem naturaliter.
20 tertia z vltima est ibi. Itez ſecus in misso ex carbona. ¶ In prima parte habes ex glo.tres conclusiones. Prima est quod missus in possessionem ex primo decreto in actione reali intra annum possidet:sed revocabiliter,post annum vero irrevocabiliter.Et ita tenent Bart.z cõmuniter doct.hic z Bar. in l.ſi p̃usquam.ix.opp.prime partis.ſ.de ope.no.nuncia.cuz aliis concordantibus hic traditis per do. Aler.per text. in d.l.ſi quis emptionis.ſ.ſed z ſi quis.in verbo p̃ior possessor.C.de p̃scr. rrr.anno.per quod verbum illud quod ibi ſequitur detinuit, capitur p̃o possessione. pp verbum: possessor precedens, vt est glo.in c.causam.de p̃script.l.j.ſ.j.ſ.eodem. Nec obst.text. in c.quoniam frequenter.ſ.in aliis,vt lite non gresta.in verbo, post annum verus constituitur possessor per quem terrũ Ange.z Ludouli. Roma.hic, tenent contra communem opinionez.Quia respondeo quod intelligitur verus, id est irrevocabilis,vt est gloſſa in l.ſi finita.ſ.Julianus.ſ.de damno infect.z ita etiam est text.in c.contingit.de dolo z contu.item p̃o cõmuni

[a] Gen⁹. Adde l.nõ vr.z ibi doc.ſ.de iudi.z doct. i l.j.ſ.primarũ.ſ.de iuſti.z iur.

[b] Dubius. Adde Bal. in c.ſi diligẽti.in ij. col.ō p̃scrip.z vide Jaſo.i l. quãdiu.in ij. col.C.q̃ admit.

[c] Jure canonico. Adde gl.z doc. inſtit.ō nup. in p̃in.ter.z ibi doc.in c. clerici.de iudic.z in c.j.ō no.ope.nũ. gl.i ſumma. ꝫ. dist.z Ly. in aut.caſſa. C.ō ſac.ſan. eccl.

nia. facit ter. in c. pastoralis. §. ꝓterea. de offi. ordi. in ꝟbo amissam in possessionē. nec dicaꝫ ꝙ ille ter. logk in missio in ꝓsonali pp ter. in ꝟbo petitoꝛē. referk ad agēte reali. l. actio in ꝓsonaz. z
1 l. actionis verbo. §. dk act. z obl. ¶ †Lditer tñ cano. tñt ꝫnñ ꝙ missus in reali intra annū nō ꝫstituaꝫ possessoꝛ. put tenēt gl. z doc. in d. c. ꝫtingit. & do. z ꝫtu. Jo. And. z alij in d. c. qñ. frequēter. §. in alijs. vt lit. nō ꝫte. Et ꝓ ista opi. vltra iura prealegata est fortis ter. in c. fi. in fi. in verbo custodie cā. & eo q mit. in pos,
2 cau. rei seruan. † Et qñ aliqd est dubiū de iure ciuili: z illud reperik clare decisum de iure canonico stamus iuri canonico ēt in foꝛo ciuili. vt no. in c. j. z §. & ope. no. nun. Nisi dicas istud nō esse dubiū de iure ciuili pp tert. in d. l. si qs emptionis. §. sed z si qs. Jteꝫ qđ istud nō est clare decisum de iure canonico pp ter.
3 in d. c. pastoralis. §. ꝓterea. ¶ †Scda ꝛclo gl. est qđ missus i possessionē ex ꝓmo decreto in ꝓsonali. nec ante annū nec post efficik possessoꝛ. Rō ꝺr̃ie est: q agit ꝓsonali: nullū ius ꝺr se habere in rebus debitoꝛis: ꝛ solū ꝓsonā obligataꝫ. nō si mittak in possessionē alicuⁱ rei nō efficik eius possessoꝛ. Secus in reali in q̄ qs ꝺr se dūm rei, nimirū missio in possessionē illius rei facit missuz
4 possessoꝛē. ſm Spe. in tit. de j. z ū. decre. §. iā de effectu. ver. ſz est rō. Raph. Cu. z do. Aler. ħ. ¶ †Tertia ꝛclo gl. est inquātū in prin. gl. hꝫ in fa. in creditoꝛe ꝙ in hypothecaria ꝓmū decretū tribuit possessionē. Et ita indistincte tz Bar. ħ Quis ꝫnium teneat gl. in d. l. si qs emptionis. §. ſz z si qs. ſz ista est cōis vt ħ late p do. Aler. z Are. ¶ In ea. gl. ibi, an aūt isti naturaliter possideāt cōiter teneāt cū gl. ꝙ nō: q̄ possidēti naturalr daꝫ interdictū vti possidetis: sed istis nō daꝫ. l. si duo. §. creditoꝛes. j. vti
5 pos. q̄ ꝓz ꝙ nō possidēt naturalr. ¶ Ultimo ex gl. † Bar. no. dictū Spe. in tit. de ꝫtu. §. seqꝫ. in ver. ſz pone ꝙ quenit ꝙ si creditoꝛ est missus in possessionē in hypothecaria ex ꝓmo decreto, nō audiꝫ debito intra annū & possessiōe si creditoꝛ est paratus incōtinēti, pbare de hypothec. Rō huius dicti est: q̄ in iudicijs q̄ possessio puenit ad aliquē ex iusta cā authoritate iudicis si incōtinēti offeraꝫ pbatio iuris obtinēdi: tūc excludik recuperare volēs. l. si. vbi gl. Bar. z Bal. C. quoꝛ. bono. glo. in l. ij. C. de edic. diui adria. tol. z gl. in l. si de vi. & de iudi. Bar. in l. vnica. C. quoꝝ leg. Alias in possessoꝛio ꝺz ꝓius fieri restitutio. z
ois exceptio interim filere. l. si qs ad se fundū. C. ad l. Juliaz de vi. z d. l. si de vi. & de iudi. Et ita daꝫ no. limitatio ad l. si qs emptionis. §. ſz z si qs. vt nō ꝓceꝺat qū ꝓtoꝛ possessoꝛ incōtinenti offert se ꝓbaturū de iure suo.

Lex iiij.

1 ☞ Filius ex causa peculiari acquirit pos. patri ignoranti.
2 Licet filius ab alio possideatur tamen acquirit patri, seruus tamen non.
3 Monachus quo ad acquirendum equiparaꝫ filio z nō seruo.

Quicquid filius. Per filium ēt ab alio possessuz q̄rit̄ possessio pr̃i ēt ignoraēti ex cā peculiari. h. d. Videm⁹ in l. j. §. itē acqrim⁹. vbi diꝛi. & e. iō nō ponā hic.
1 ¶ No. j. ex ter. ubi peculiari noīe qđ filius ex cā peculiari acq rit possessionē patriq̄ vult ex̄ cāz peculiarē qđ possessio nō; acqraꝫ patri vel dño ignoraēti z ita tenuit in d. l. j. §. itē acqrimus.
2 quānis gl. z doc. ibi teneāt ꝫnñ. ¶ † Scdo not. qđ ꝛ filius ab alio possideaꝫ: tñ acqrit pr̃i z in hoc differt a seruo. Rō diuersi
3 tatis ponit in gl. † z idē in monacho. §. si monachus. in auth. de san. epis. colla. ix. q̄ q̄ ad acqrēdū monachus ª eqparaꝫ filio z nō seruo. vt diꝛi in d. §. itē acqrimus z dū glo. hic allegat. §. si monachus. in auth. de mona. est corrupta gl. q̄ ille. §. est I aut. de san. epi. Sed bene est. §. si vero relinquens. in auth. & mona.

ª ¶ Monachus. Adde gl. i l. si filiꝰ. & iudi. Archi. in c. statutū. xviij. q. j. Ant. & but. i c. cū ad monasteriuz. de statu mo. et Spe. in tit. & statu mona. ver. xviij.

Lex v.

☞ Ex solo titulo non transfertur pos. nec etiam dominium.
In legatariū transit ipso iure dominiū rei legate: tamen nō potest ꝓpria authoritate apprehendere pos. rei legate.
Per hec verba in instō apposita dedit z tradidit, intelligitur data licentia emptoꝛi intrandi pos. ꝓpria authoritate.
4 Si possessio est penes illum qui ꝛcessit titulum, non pōt acquirens ꝓpria authoritate occupare possessionem.
5 Per signuz inuestiture puta traditionē annuli intelligitur data licentia apprehendi ꝓpria authoritate pos.
6 Quando vēditur res cuius pos. vacat, potest emptoꝛ, ꝓpria authoritate apprehendere pos. vacantem.
7 Quando solutum est ꝓtium ab emptoꝛe: tunc ignoraēte vēditoꝛe potest emptoꝛ licite accipere pos.
8 Predo etiam dicitur ille qui ꝓtio numerato ꝓpria autho-

ritate pos. apprehendit.
9 Occupans rem emptam ꝓpria authoritate dicitur predo.
10 Ubicunq; cessat voluntas authoritatis, nō potest quis ex titulo quem hꝫ ꝓpria authoritate apprehendere pos.

Si ex stipulatione. Ex vera cā si querik nobis possessio iusta sine possessoris volūtate. h. d. ¶ Diuidik in duas ptes. In ꝓma logk in stipone, z sic in ꝛctu stricti iuris. In scda in ꝛctu bonefidei. scda ibi, eque, si vē
1 didero. ¶ †No. j. ex isto ter. bonā regulā qđ ex solo ꝛctu. z sic ex solo titulo, nō transferk possessio. Adde ꝙ silr ex solo titulo absq; traditione nō transferk dñium. l. pe. C. de rei vēd. l. traditionibus. C. & pac. z l. si ager. vbi gl. magistra. §. & rei vēdi. Etiā si sit titulus vlis. l. qui tibi hereditatē vendidit. C. de here. vel actio. ven. z l. qui tibi hꝫditatē vēdidit. C. & his qui a nō do. manu. gl. z meliⁿ Bar. in l. j. in prin. in verbo vniuerse. j. ꝓ dote, aūt facilⁱ acquirit dñiū quā possessio. l. j. §. itē acquirim⁹. vbi diꝛi,
2 š. e. † Facit qđ ꝛ in legatariū trāseat ipso iure dñium rei legate. l. a titio. in fi. j. de fur. z l. si tibi homo. §. cū seruus. & de leg. j. Tñ legatarius nō pōt ꝓpria authoritate apprehēdere possessionē rei legate: ꝛ ꝺz capere ab hꝫde. l. j. in prin. z l. redigunt. j. quorū lega. Et si apprehēdat ꝓpria authoritate priuak legato, vt est ter. singu. in l. nō est dubiū. C. de leg. gl. no. in c. fi. in gl. pe. de succes. ab intest. Scdo no. ex isto ter. qđ nō pōt quis ex titulo quē in re hꝫ ꝓpria authoritate apprehendere possessionē. Et sic ex ꝛctu nō intelligik data facultas seu licentia apprehendi possessionē, vt hꝫ in pluribus iuribus ꝛcoꝛdātib⁹ allegatis in
3 gl. ¶ †Limita qñ in instō diceretur. Dedit vēdiit z tradidit, put semp solet dici in instīs: q̄ ꝓ illa ꝟba dedit z tradidit, intelligitur data licētia emptoꝛi intrādi possessionē ꝓpria authoritate ter. est no. dignus. in l. ꝓdia. ſm scdaz lec. z ibi Bar. z alij
4 no. j. e. Bar. in l. ij. C. eo. Raph. Cu. z Mod. hic. ¶ †Scdo limita qñ possessio est penes illū q ꝛcessit titulū: tūc nō pōt; acgrēs ꝓpria authoritate occupare possessionē. Secus si esset penes tertiū: tūc vꝫ data licētia hñti titulū vt possit ab illo tertio recuperare, z sibi possidere potiⁿ ꝙ ille tertius habeat. Letⁿ rei. cū l. seq. in ꝟbo volūtate. š. de rei vēdi. ſm Bar. in l. cū solus. in vlt. col. j. tit. j. Idē ꝛ do. Aler. remissiue. in d. l. ꝓdia. ad fi. j. e. Et
5 simplr sequitur Are. ħ. ¶ †Tertio limita nisi interuenisset alicuod signū inuestiture: puta traditio birreti, annuli: vel aliqd simile: tūc intelligitur data licētia apprehēdi ꝓpria authoritate ſm Ly. z Bal. in l. j. C. de do. cū ꝛcoꝛ. traditis p do. Aler. in l.
6 iij. in prin. š. e. ¶ Quarto limita qñ vēditur res cuius possessio vacat: tūc pōt emptoꝛ ꝓpria authoritate apphēdere possessionē vacantē. l. fistulas. §. j. š. de Jhen. emp. ſm Bal. in l. fi. in v. q. C. de edict. diui adri. tol. facit. l. cū gl. in ꝟbo ignoraēntia. C. q admit. Jteꝫ facit bonū simile. Hā si hereditas nōdū fuit adita per hꝫdē vel p eū nō est apprehensa possessio, quo casu bona dñr vacantia: tūc legatarius pōt apprehēdere possessionē rei legate ꝓpria authoritate: nec tūc ꝓtiatur legato: q̄ tunc non apprehedit cū vitio. gl. est in l. pe. j. p lega. q̄ ita intelligit illū text. De q̄ gl. ħ opponit. z ita limitatur. in d. l. nō est dubiū. C. & leg.
7 vbi diꝛi. ¶ †Quinto limita no. qū solutum esset ꝓtiū ab emptoꝛe: tūc ignoraēte vēditoꝛe pōt emptoꝛ licite accipere possessionē. l. j. §. fi. ff. de excepti. rei vendite. ſm glo. ħ in prima solu. Ray. Alb. de Rosa. Jmo. z Pau. de Ca. ħ. Ange. in l. eum qui. in prin. ff. de furt. Lōtrariū tñt Bar. do. Alex. z Are. ħ. p l. ij. C. eo. z p regulā legis qui vas. §. vetare. j. de fur. vbi ignoraⁿ cēsetur ꝛdicere: z q̄ ꝛ emptoꝛ soluerit ꝓtiū, tñ adhuc venditoꝛ remanet dñs. l. si ager. š. & rei vendi. Iste est ambiguus passus: z ꝛtingeret iā facto, esset qō ꝓ amico. Tu ꝓ amico ista scda opi. adde tñ facere titulū. ff. z C. quoꝝ lega. vbi qui non tenetur soluere ꝓtium, vt est legatarius: tñ predo est si ꝓpria authoritate apprehendat possessionem. Sed ad ista posset rñderi tenendo primā opi. qđ ex quo solutum est ꝓtium, ꝓsumitur venditoꝛem tacite velle illud ad, quod de iure tenetur. l. si duo. š. de acqui. heredi. l. tale pactum. §. fi. š. de pact. z §. plaꝫcuit. instītu. de obli. q̄ ex delic. Tñ ꝓ ista scda opi. Bar. vꝫ facere. l. nemo predo. j. de reg. iur. z l. ēt. §. si quis sciens. š. & petitio. here. allegate in gl. vbi ter. dñt qđ nemo est predo qui ꝓtium numerauit. si non est predo: q̄ cesset fundamentum huius ter.
8 † Tñ gl. vtrobiq;, z Bart. z alij hic, intelligunt esse verum nisi ꝓpria authoritate apprehendat possessionem. Nam vꝫ ꝓdo etiam qui ꝓtium numeraut si ꝓpria authoritate possessionem apprehendat, vt hoc text. inducendo vt statim dicā. Jteꝫ ꝓ opi. Bar. bene facit q̄ iste ter. vꝫ loqui & ꝓtio soluto, alias modicam aut nullam haberet dubitationē. quasdā alias limitationes ponit Bald. in l. nec ex vera. C. eo. z vide ēt ad hanc l. Pau. & Ca. in ꝓ. cxxxij. incip. viso puncto primo loco formato.

Tertio

9 ¶ Tertio no. ex hoc tex. qꝫ occupans rem emptã ꝑpria authoritate ꝺz ꝑdio. facit l. sed z si lege. §. ꝙ aũt. primo. ff. de pe. re. Imo fortius ꝓbat iste text. in ꝓb. z sine voluntate. ꝙ non solum qui occupat ꝫ voluntatẽ ꝫcedentis, z sic eo exꝑsse ꝫdicente ꝺz esse ꝑdo, sed ẽt is q occupat sine voluntate ꝺ ꝓba plꝰ important, vt l. j. §. scientiã. ff. de trib. z dicã in seq. no.

10 ¶ Quarto no. ex text. ibi, sine voluntate, ꝙ vbicunq; cessat voluntas authoris non ꝑt qs ex titulo quẽ hz ꝑpria authoritate appre hendere possessionẽ. Ex ꝙ infert, qꝫ ignorante venditore nõ ꝑt emptor ꝑpria authoritate apprehendere possessionẽ, vt hic, z l. ij. in verbo sciente patiente, z a ꝫrio sensu. C. eo. ¶ Expeditis text. Capio gl. vnicã quã diuide in quinq; ptes. in. ꝓma allegat ꝫtuor ꝫcor. ad text. Sed aduerte dũ quarto loco allegat. ꝑ ꝫcordanti. l. eum q. §. j. j. de fur. Bar. alleg. illam l. ꝑ ꝫia z sic ꝺ ea opponit. in scꝺa opponit z se remittit. in tertia idẽ facit. in ꝗrta ẽt opponit z dupliciter soluit. in quinta alleg. quatuor alꝫ ꝫcor. ad tex. scꝺa est ibi, sed ꝫ. j. de reg. iur. tertia ibi, item ꝫ. j. ꝑ lega. quarta ibi, itẽ ꝫ. ff. de erec. rei ven. quinta z vlti. est ibi z facit. C. eo. l. minus instructꝰ. Itẽ caue qꝫ in duabus vltimis oppositionibꝰ. j. in l. pe. j. ꝑ leg. z in l. j. §. fi. j. de erce. rei ven. tex. exꝑsse ꝺñt ꝙ sine vitio apꝓhendit possessionẽ. Ergo non obstãt, z miror qꝺ Bar. z scriben. ad hoc nõ aduertãt. ¶ Ex gl. Bar. opponit de l. eum qui. in ꝑn. z melius in §. j. j. de fur. quẽ tex. gl. hic allegat ꝑ concordanti z ñndet ꝙ ibi emptor occupans ꝑpria authoritate rem emptã non tenetur furti ad penã dupli vel quadrupli, vt ibi. Tñ est ꝑdo vt hic. Ratio est vltra Bart. qꝫ actio furti ꝺat ad penã dupli vel quadrupli cuiꝰ interest. l. manifestissimi. §. sed cum in scꝺa. C. de fur. Unde cum ibi solutũ sit ꝓtium, non interest venditoris qꝺ emptor rem acceperit ex ꝙ tenebatur ad tradendũ sibi. l. ex empto. in ꝓn. §. ꝺ act. emp. ergo cum, eius non interfit non competit actio furti.

Lex vj.

1 ¶ Posses. clandestina que ꝺicatur.
2 Multiplex est effectus ꝙ posses. ꝺicatur clandestina.
3 Clandestinitas est vitium personale, sicut z mala fides.
4 Interdictum vti possidetis non ꝺatur vi aut clã possidentis.
5 Clandestinitas hz ꝓuilegia que habent alia possessoria.
6 Quid ꝺicatur clam fieri. nu. 7. z 8.
9 Per clandestinitatem ꝓesumitur dolus.
10 Matrimonium quando ꝺz clam fieri.
11 Clandestinus possessor quis ꝺicatur.
12 Non ꝺicitur clandestinus possessor qui timet controuersiaz solum ratione dominij.
13 Non potest quis sibi mutare cãm possess. de nulla in aliquam nec de iusta in aliam iniustam.
14 Clam z mala fide possidere sunt conuertibilia de iure cano.
15 Quo ad qualitatem possidendi inspicimus originem possess. z non processum.
16 Prima causa semper intuenda.
17 Si statutum vel constitutio eccle ꝓiuat ipso iure absentantẽ se a beneficio sine licentia superioris vltra x. v. dies. z aliquis cũ licẽtia se absentauerit certo tpe quo finito stat absens per x. v. dies non incurrit penam statuti qꝫ statutum ponderat initiũ temerarie absentie.
18 Quecunq; causa hz iniuste causat bonam fidem ita ꝙ non põt ꝺici clandestinus possessor.
19 Rei immobilis non potest esse furtum.
20 Existens a principio in quasi posses. libertatis ꝓpter superuenientiam male fidei non transfert onus ꝓbandi in aduersarium, sed in se hz necesse ꝓbare.

Clam possidere. Inspicitur initiũ possessionis q nõ mutat de iusta in iniustã. ꝺ. fin Bar. Sed qꝫ istud summariũ Bar. est defectuum. ideo summa plenꝰ tex. fic. ¶ Clãdestina possessio ꝺz quã qs a ꝑncipio furtiue aut mala fide adꝛipiscit: secus si predicta ex post facto supueniant. Itẽ possessio q a principio non fuit clandestina: ex post facto non efficit. ꝺ. tot' text. vsq; ad §. fi. Et hz quinq; partes, scꝺa est ibi is aũt. tertia ibi, nõ em ratio, quarta ibi, nec quẽ ꝙ. quinta z vltima est ibi, Itaq; inquit Pompo. ¶ Et aduerte, qꝫ iuriscon. in ver. fi. vꝫ repetere illud idẽ ꝙ ꝺixerat in ꝓn. z sic vꝫ superfluus ꝫ. §. quibus. in j. consti. codi. nisi ꝺicat, ꝙ illud ꝙ in ꝑn ci. ꝺixerat ꝫpbat authoritate Pꝺponij. Et hoc modo non vꝫ superfluitas, z tota ista. l. est magistralis z famosa fm Pau. de Ca. hic. ¶ No. primo ex isto tex. ꝙ possessio ꝺz clandestina ꝙ quis furtiue z sic mala fide fuit adeptus, nulla subsistẽte iusta cã, z ignorante eo qui sciebat vel scire debebat moturum sibi ꝫtroversiã. ita est tex. ꝺ melioꝛ de iure. Et fm Pau. de Ca. tria regrunt ad hoc vt posses. ꝺicat clandestina. Tu ꝺic plenius ꝙ imo regrunt ser, quoꝛ quinq; sunt exꝑssa in hoc tex. Primo ꝙ furtiue intrẽ possessionẽ. Secꝺo, ꝙ ista occultꝫa apꝓhensio fuerit a ꝓin. Tertio, ꝙ suspicer ꝙ mihi mouebit ꝫtroversia. z ꝙ timeam ne fiat. Quarto regrit ꝙ possessio vacet saltem naturalis tpe ꝙ occupat, ꝙ ꝑt multis modis ꝫtingere, vt declarat gl. no. in l. fi. in gl. j. magna ante fi. C. vnde vi. qꝫ si nulla possessio vacaret non posset ꝑ ingressum acqri, vt no. j. ꝓri. §. in gl. ꝑ rõnẽ. l. possideri. §. ex ꝫrio. ff. eo. qꝫ non possent duo insolidum eandẽ rem possidere vnus iuste, alius iniuste, vt ibi. Quinto regrit ꝙ ille apud quẽ fuit possessio nunc vacans, ignoret ingressum, z tunc ꝺz furtiue acqri ꝺt tex. ibi, eo ignorante. Si em sciret ingressum, z pateret z non ꝓhiberet ꝺiceret possessio iusta, vt ꝺt tex. vt ibi, nec quẽ ꝙ clã possidere. Sinaũt ꝓhiberet tunc ꝺicere tur non clandestina, sed violenta possessio. z vtraq; est iniusta: z sunt qualitates ꝫie q non ꝑñt sil esse in eodẽ subiecto, fm gl. j. ꝓri. §. in gl. ma. circa me. Serto regrit ꝙ non subsit aliq; iusta cã qre ꝺeberet ingredi possessionẽ ex ꝙ sciebat vel scire aut suspicari ꝺebebat rẽ esse alienã, z sic ad se non ptinere. ꝺ. l. fi. C. vñ vi. z l. ij. §. fi. cũ l. seq. j. qꝺ vi aut clã. z hic in gl. ij. Secus si crediꝺebat ad se ptinere ex iusta cã vt qꝫ emit bona fide a tertio qui ꝺicebat ad se ptinere. vt ꝺt tex. ibi, aut aliq; rõne bona fide possessionem nanciscit. z ita habes enucleatã medullã huius ter.

2 ¶ Itẽ aduerte ꝙ effectꝰ z vtilitas an possessio ꝺicat clãdestina ꝑt esse multipler. Primo fm Pau. de Ca. hic: qꝫ ista ꝗlitas clandestinitatis est vitiũ reale, qꝺ afficit rẽ vt non possit vsucapi vel prescribi in ꝓiudiciũ eius q semel fuit possessor, vt not. Bart. in ꝺ. l. fi. C. vnde vi. ꝑ gl. in l. vitia. C. ꝺe acq. pos. Intellige ꝺonec sit purgatũ vitiũ z res puenerit ad anti quũq; possessoꝛẽ z dñm. Sicut ꝺicimus in re furtiua z violenta, q ꝺñr vitia rea lia qꝫ ad quẽcunq; transeat res, transit cũ isto vitio impediẽti ꝓscriptionẽ ꝺonec purgatum fuerit vitium ꝑ reuersionẽ in ptãtẽ ꝺñi. §. furtiue. insti. ꝺe vsuc. l. segt. §. qꝺ autẽ. j. tit. j. z plene no. in ꝺ. l. vitia. C. eo. Secꝰ est in vitio psonali qꝺ non afficit rez nec possessionẽ, vt est mala fides q est in psona possidente z nõ in re possessa. l. si ancillã. j. ꝑ suo. Dic melius, ꝙ clandestinitas

5 ¶ est vitium psonale sicut z mala fides, non autẽ est vitiuz reale z sic non impedit singularẽ successoꝛẽ habentẽ iustum titulũ z bonã fidẽ ꝓscribere. ter. est in l. furtum. §. fundi. cum l. seq. j. ti. j. vbi hz qs sit adeptꝰ possessionẽ clandestinã: qꝫ sciebat alienã, z qꝺ si moueret qꝺ'a ꝺño, tũ tex. in l. seq. ꝺt ꝙ si alienauit ꝑt vsucapi vel prescribi ab habente bonã fidẽ. q. non est vitiuz reale, sz psonale. z ita tz gl. magistra: z ibi cõiter doc. in l. Pompo. §. cum qs. vbi ꝺicit. j. eod. z gl. in ꝺ. l. fi. in ꝓ. hc nec ꝑdonẽ. C. vnde vi. z gl. in ꝺ. l. vitia. C. eo. hz Bar. in ꝺ. l. fi. C. vnde vi. ꝺistinguat, vt

4 vbi ꝑ eum. ¶ Secꝺa vtilitas est, qꝫ hz alis interdictum vti possidetis ꝫpetat non solũ habenti possessionẽ sed ẽt habenti tenutam: tũ non ꝫpetit ei qui possidet a me vi vel clã vel ꝑcario.

5 l. j. §. fi. vti pos. l. vni. C. eo. ¶ Tertiꝰ effectus est qꝫ clandestini a tas possessionis est ita ꝓiuilegiata sicut sunt alia remedia possessoria. Ideo sicut in alijs remedijs possessoꝛijs spoliatus añ oia est restituendus. l. si qs ad se fundũ. C. ad l. Jul. ꝺe vi. Jta in ista possessione clã occupata ꝺz primus possessor ante oia restitui ad possessionẽ. tex. est coniuncta gl. in c. itẽ cum qs. ꝺ rest.

6 spol. Et ibi multum no. Ant. ꝺe Bu. z tu valde not. ¶ Secꝺo

a no. ex hoc text. ꝙ illud ꝺz clam fieri ꝙ talꝰ fit ꝙ non ꝑt puenire ad notitiam illius, cuius interest. ita p istũ tex. not. Bart. l. ij. C. ꝺe his q ex pub. ratio. lib. x. Bal. in l. nec quicq. §. vbi ꝺecretum. in ij. col. ff. ꝺe off. procon. z lega. Alio modo ꝺz clam fieri

7 illud qꝺ fit sine authoritate superioris vel iudicis qñ illa authoritas requirit fm gl. in ꝺ. l. ij. z est tex. in l. j. z ibi Bar. no. C. ꝺe prediꝺ. decu. sine ꝺecre. non alie. lib. x. gl. in c. fi. ꝺe ꝺespon. impu. Item † ꝺz clam fieri qñ actus est mihi ꝓhibitus z nõ facio

8 ꝑ me, sed ꝑ interpositam psonã: tunc ꝺz clam fieri. ꝺ. l. j. C. ꝺe ꝑꝺi. ꝺecu. lib. x. z l. pupillus, post ꝓin. z ibi Bart. in §. fi. ff. ꝺe aut. tut. fit etiam clam z alijs modis, vt hic ꝑ ꝺo. Alex. cum ꝫcor. ꝺ.

9 per eum allega. ¶ Et aduerte ꝙ ꝓp clandestinitatem ꝓesumitur dolus. gl. in l. j. z ibi Bal. C. ꝺe interꝺ. mat. ¶ Item qñ

10 matrimonium consueuit ꝫ hi publice in ꝫspectu populi, z fiat coꝝ ꝺuobus vel tribus testibus, ꝺz clam fieri. l. fi. §. ꝺe rit. nup. fm Bar. in ꝺ. l. ij. C. ꝺe his qui ex pub. ratio. lib. x. quod no. ad titul. extra ꝺe clande. ꝺespon. ¶ Tertio no. ex text. ibi, ꝫtrouer

11 siam facturum suspicatur, z in vltima parte tex. ibi, futurã cõtrouersiam metuens ꝙ ille ꝺz clandestinus possessor q suspicatur controuersiam sibi moueri ꝺe iure vel ꝺe facto. Jta p istuz tex. no. Bar. in l. si ꝺe eo. §. fin. in vltima col. j. eo. nam controuersia ꝺz moueri siue ꝺe iure siue ꝺe facto fiat, vt hic ꝺt gl. ij. z glo. no. in l. Lucius. tres heredes, z ibi Bar. no. §. ad Treb. Bal. in ij. ꝑ illum tex. z in l. in cãs. C. ꝺe transac. est etiam tex. in c. j. z ibi

¶ Claz fieri. Adde. l. ꝙ tu tela. z ibi doc. j. ꝺe reg. iur.

do. Ab. ad hoc no. de alie. iud. mu. cau. fa. Itē ꝺt tex. in l. quo tu tela. §. vi factum. j. de reg. iur. alleg. in gl. ꝙ ille ꝺz clam facere q̄ ꝫtrouersiam hz vel habiturum se putat. Et pōdera ꝙ iste tex. vt loqui ꝙ timeat sibi moueri ꝫtrouersiam respectu possessionis quā furtiue vel mala fide ingressus est. Et sic pōdera ꝙ in
12 hoc tex. non hꝫ respectus pprietatis seu dñij. ¶ Et sic cōrelarie infert ꝙ non ꝺz clandestinus possessor q̄ timet ꝫtrouersiā solum rōne dñij. Facit in hoc tex. z similibus agit ꝺe clandestinitate possessionis. z non dñij seu rei: q̄ ꝺe vna ad aliā inferri non ꝺz. l. naturaliter. §. nihil cōe. j. eo. Contrarium tū determinat Bart. in l. si de eo. §. si. in fi. j. e. vbi tz. ꝙ possessio ꝺz clandestina non solū respectu possessionis, sed ēt respectu pprietatis. Nisi diceret expresse ꝙ possidet clam respectu possessionis. Jn q̄ aduocatus ꝺz esse bene cautus fm eum. idem tz Bar. in l. j. §. interdictum. j. vti pos. ¶ Pro ista ꝫclone habes tex. in l. si ancillam. in fi. in pn. j. p suo. hic alleg. in gl. p ꝫtia vbi qs ꝺz clandestinus possessor respectu partus qui non p̄t timere ꝫtrouersiam nisi rōne dñij:
13 q. ꝺns nūq̄ possedit illum partu ancille furtiue. ¶ Quarto no. in ꝓ. is aūt. qs sicut non p̄t quis sibi mutare cām possessionis de nulla in aliquā. l. iij. §. illud. §. eo. Ita nec de aliq̄ iusta in aliquā iniustam. tex. est ℞. nec de vna iusta in aliam iniustam, vt de clandestina in violentā z econuerso. vt no. gl. in §. fi. j. ea. l. in gl. fi. magna. z in l. cum nemo. C. eo. Sed aduerte ad istum ver. his aūt. ꝺū vult ꝙ ille qui ab initio bona fide. z sic nō clam apphendit possessionē: si postea se celauerit non p̄t ꝺici clam z sic mala fide possidere. Jstud qs ꝺt tex. videtur esse impossibile, ꝙ si supueniat mala fides, vel clandestinitas ꝙ non ꝺicatur mala fide possidere: q. istud est facti. Et ea q̄ sunt facti non possunt vlla iuris dispositione fieri infecta. l. in bello. §. facte. j. de cap. z l. j. §. si vir. vbi ꝺixi. ℞. eo. Rūde ꝙ ex mente ꝺ. Pe. de Be ꝛu. Sed ego melius z clarius loquor. ꝙ istud fieri non posset quin habeā malam fidē cū sit facti: tñ bene p̄t fieri ꝙ istud nō habeatur in ꝫsideratione. q̄ ad impediendā vel interrumpēdā pscriptionē nam effectualr currit pscriptio: q. ꝺe iure ciuili attendim⁹ pncipium. Et sic si ab initio fuerit in bona fide. nec mala fides postea supueniens impedit. l. isto. §. z si possessionis. j. ti. j. z l. vnica. §. hoc tantummodo obseruando. C. ꝺe vsuc. trāsfor. ꝺixi in rub. ℞. eo. ¶ ℞ De iure ca. esset sec⁹: q. clam z mala
14 fide possidere sunt ꝫuertibilia, vt ℞ in glo. Sz mala fides ḡdocunq̄z supueniens de iure ca. impedit pscriptionē. c. fi. de pscri.
15 z c. possessor male fidei. ꝺe reg. iu. in vj. ¶ Quinto no. ex text. ibi, sed origo. sz q̄ ad q̄litatē possidendi inspicimus originem possessionis. non pcessum. facit. l. si de eo. §. j. j. eo. Er q̄ infert ꝙ qualitas q̄ a pncipio q̄lificasset possessionē. non q̄lificat si ex postfacto supueniat. Hinc est ꝙ ꝺe iure ciuili in pscriptione inspicitur initium bone fidei. adeo ꝙ supuenientia malefidei nō interrumpit pscriptionem. vt ꝺixi in pcedenti no. Et ad istū tex. ꝙ initium possessionis sit expectandum. Adde in sili tex. in. l. ꝙ ait lex. in §. j. j. ad l. Jul. ꝺe adul. z ibi Bar. no. z inducit ad alias quas qōnes ꝺe quibus ibi p eum. Itē adde gl. no. in c. duduz. in gl. mag. verbo electionis. ꝺe elec. z tex. in l. iij. §. Seio. in ꝓbo initio inspecto. z ibi no. Bar. ℞. de min. z text. in l. in rōne. lasi. in §. si filio. in verbo formam z originem capiunt. ℞. ad l. Fal. Itez vniuscuiusq̄z ꝛctus initium spectandum est. ꝺt text. in l. si pecuniatorem. in pn. ℞. man. hic alleg. in gl. Item cām z originem ꝟsti tute pecunie z non iudicū ptātem ꝺualere placuit ꝺt tex. in. l. q̄ id qs. in pn. ff. ꝺe ꝺon. Item pncipium est cuiuscunq̄z rei potissima pars ꝺt tex. in l. j. ℞. ꝺe origi. iur. Et ibi gl. no. ex illo text. pncipium esse spectandum. Item a pmordio tituli posterior formatur euentus. ꝺt tex. in l. vnica. C. ꝺe impo. lucra. deser. lib. xi. Item qualitas q̄ cepit esse. perdurat. vt hic. in ꝓ. is aūt. z l. pē. quindecim. ℞. de leg. iij. Nec vꝫ alterari ꝙ in originali qualitate in habitu retinet. l. si. ℞. si ex nox. cau. aga. fm Bal. in c. j. ꝺe bene
16 sic. femi. Item ꝺna cā semper est intuenda: q. ois. pcessio est ex pnia cā fm Philosophum. Et prima cā magis influit in causatum ꝙ secūa. Qz sese cause subalternantur ꝺne fz Ang. in ꝟsi. cr. incip. Sanctissima z illustris. regina. in ir. col. ad fin. z seq. Item adde gl. no. in cle. j. in verbo scienter. ꝺe consan. z affini. que no. vult ꝙ is qui ꝟhit matrimonium in gradu phibito ignoranter, non incidit in penam illius clemētine: lz postea co
17 habitet scienter. q. attendimus pncipium. † Item adde ꝙ si statutum vel ꝟstitutis eccle priuat ipso iure absentantem se a beneficio sine licentia superioris vltra. xv. dies. Et aliquis cuz licentia superioris p certo tpe se absentat z post illud tps stat absens per x v. dies certe non incurrit penam statuti: q. statutum ponderat initium temerarie absentie. z illud est spectandum. Ita pulchre ꝟsuluit ꝺo. Card. Flo. in ꝟsi. crrrū. incip. T.
18 archipresbyter. ¶ † Sexto z vltimo no. ex text. ibi. aut aliq̄ rōne bona fide possessionem nanciscitur. fm Bre. ꝙ q̄cunq̄z cā lz iniusta cāt bonā fidez, ita ꝙ non p̄t ꝺici clandestinus possessor cum tex. ꝺicat simplr aliq̄ rōne ḡ ēt iniusta. Sicut in sili ꝺcim⁹ ꝙ q̄libet cā lz iniusta excuset a dolo. l. igitur. §. p̄t. cum si. §. si liꝺe. cau. Sed tu ꝺic ꝙ iste tex. necessario hoc non pbat: q. ꝺum ꝺt aliqua rōne, p̄t intelligi iusta vel rōnabili. Sed p ꝺicto nor. Bre. Adde gl. no. in l. j. C. vbi cau. sta. p quam Bal. ibi in fi. not. ꝙ bona fides p̄t causari non solum ex iustis rōnibus. sed etiaz ex iniustis z temerariis causis: quod reputat Bal. tenendum
19 menti. ¶ † Jn gl. j. in ꝓbo furtiue q̄ exponit furtiue. i. claz ideo sic exponit: q. rei immobilis non p̄t esse furtum. l. furtū. §. fundi. z melius in l. seq. j. ti. j. q̄ Barto. corrupte allegat. z §. furtiue, institu. ꝺe vsuca. eo q. in re immobili non p̄t cadere ꝫtrectatio ꝺe loco ad locum, q̄ est ꝺe subst antia z ponitur in ꝺiffinitione furti. l. j. j. ꝺe fur. Cum ista expositione gl. Bart. z oēs ita transeunt. Sed tu caue: q. exponere furtiue. i. clam esset eaꝺē expositio cum ter. z eēt bis repetere clā. z sic eēt ꝺicere, clam possidet q clā intrat possessionē. ¶ Capio gl. in ꝓbo vt non videat. Jn gl. in ꝓbo vt non videat. ibi. l. qs aūt. Blo. ibi rūdet ꝙ aliud in quasi possel. hois puta libertatis q̄ p̄t mutari ꝺe vna cā in aliam z attenditur supueniens status. secus in possessione rez inanimatarum. hanc tz Alb. ꝺe Ros. z per hoc allegat in arg. Liusto. in pn. j. titu. j. ¶ Ad aliud ꝫium gl. ꝺe l. sed z si lege. §. qs autem. in ꝓ. qs si ab initio. ℞. de pet. her. ꝺt Bar. ꝙ illud non ꝫdicit: q. nulla fit ibi mutatio. Dic ꝙ imo fit mutatio ꝺe bona fide in malā fidem. Rūde ꝺt ad vtrunq̄z ꝫium, ꝙ ibi supueniē tia malefidei mutat effectum possessionis sed non mutat cām. Et istud voluit ꝺicere Barto. z intellige ꝙ mutat effectum in ꝺ. l. ꝙ aūt. quo ad onus pbandi: q. † existens a pncipio in ōsi possessione libertatis, pp superuentientiam malefidei non trāsfert onus pbandi in aduersarium, sed ipse hz necesse pbare. facit. l. liberis. §. fin. eod. tit. Sitr quo ad fructus mala fides impedit. in ꝺ. l. sed z si lege. §. quod autem. Tamen non mutat q̄ ad effectum vsucapionis ꝺe iure ciuili. l. vnica. C. ꝺe vsucap. transfor. z ꝺixi in tex. in iij. no.

1 ℞ Migrare ꝺicitur qui non hz animum redeundi.
2 Non amittit quis posse. naturalem fundi quando fundus est in ꝫspectu etiam per x. miliaria.
3 Verbum presentis tpis quid denotat.
4 Monosyllaba dum, quid importet.
5 Occupatio est propie possessionis vacantis.
6 Plus delinquit qui occupat possel. vacantem p mortem alicuius ꝙ si per negligentiam vacaret.
7 Que ꝺicatur clandestina posse l.
8 Dictio magis quid importat.
9 Dictio sed z si, importat diuersitatem in facto. z identitatez in iure.
10 Quid significat nomen ad nundinas.
11 Ingrediens possel. vacantē absentis clam acquirit naturalem possessionem.
12 Ars z natura nihil frustra operantur.
13 Timiditas z audacia sunt passiones animi, z pbantur p actꝰ facti exteriores.
14 Qui ingreditur clandestine possel. vacantem absentis qui tñ naturalr possidebat, non possidet naturaliter.
15 Qui ingreditur clandestine poss. vacantem absentis q̄ ꝺistat, per x. miliaria ab aspectu possidentis, non acquirit poss. naturalem.
16 Jn rebus mobilibus per apphensionem pos. naturalis, antiquus possessor perdit z naturalem z ciuilem possel.
17 Absens retinet poss. ciuilem sui fundi vacantis.
18 Quando nulla est spes recuperandi poss. q. ingressus esset aliquis cum magna potentia cui non possit resisti perditur etiaz ignoranter ciuilis poss.
19 Per negligentiam decennalem recuperandi poss. pditur poss. z acquiritur clandestine ingresso.
20 Ingrediens possel. absentis iudice authore, acquirit etiam ciuilem.
21 Due sunt poss. specie z numero differentes.
22 Ciuiliter possidenti, potest etiam inferri violentia.
23 Ciuiliter possidens potest de facto z ppria autho. occupatorē expellere.
24 Domino soli datur interdictum ꝙ vi aut clam ℨ edificantem lz solum non possideat.
25 Qui prohibet reuertentem in fundum acquirit poss. violentā, quando phibitus desijt animum habere possidendi.
26 Si aliquis occupauit poss. per vim z postea impetret rescriptum a superiore vel ꝫfirmationem talis poss. concessio z cōfirmatio nihil valent.
27 Princeps non potest ꝛcedere inuadentibus castra ad iustos dominos pertinentia.

28 Qualitas violentie supueniens an faciat cessare clandestinitatem.
29 Dispo.l.si quis in tantam.an habeat locū in clandestino possessore,qui possessorem reuertentem noluit admittere.
30 Quis dicitur expelli tribus modis.
31 Si accuso aliquem q̄ expulit me possessione z non probo: tūc erit ipse in possessione.
32 Quando suspicans se posse repelli perdat possessionem.
33 Ad amissionem ciuilis,paria sunt quem repelli posse vel suspicari se posse repelli.
34 Paria sunt vel q̄ guerra actualr vigeat.vel q̄ sit timor guerre ad hoc vt fiat remissio publicanis seu cōductoribus gabellarum vigore pacti,q̄ in casu guerre fiat remissio seu restaurum datiarū.
35 Dejectus per vim de possess.si se preparat ad eam recuperandam nunq̄ desinit ciuiliter possidere.
36 Quoties dux vel princeps expellitur de sua terra, licitum est quandocunq̄ ppria authoritate recuperare. quoties sese facultas obtulerit, etiam post decennium,z dicitur incontinenti recuperasse.
37 Ciuilis possess.an acquiratur a principio sine naturali.
38 Iudex potest quem mittere in possessionez pro sola ciuili q̄nda absq̄ naturali.
39 Si quis me expulerit de possess.z protestetur q̄ tm̄ intēdit acquirere ciuilem possess.ita protestatio operatur vt solum circa illam ciuilem visus sit deliquisse.
40 Ciuilis possess.an possit esse vacans.
41 Ad hoc vt dicatur quis clandestinus pos.an sit necesse q̄ suspectur possessorem sibi moturum z rouersuz.vel an sufficiat suspicari alia rōne puta ratione dominij alium sibi moturum controuersiam.
42 Verbum videri z intelligitur denotant fictionem.
43 Clandestinus pos.an possideat vere vel ficte.
44 Desinens dolo possidere,hz interdictū vti vi z vti possidetis.
45 Verbum videtur aliquando importat veritatem, z idem verbum intelligitur.
46 Dictio magis,est comparatiua.
47 Ingressus clam pos.hz naturalem clam.z ciuilem vi.
48 An possit mutare cām.qui a prin.cepit clam possidere.
49 Ingressus clam qui dūm reuertentem non admisit,intellr violentus possessor quo ad vtranq̄ pos.
50 Cā pos.pt mutari ex noua cā intrinsecus superueniente.
51 Dominus absens si suspicatur se posse repelli,perdit pp hoc ciuilem.quis nulla interueniat violentia,tamen sibi competit interdictum vnde vi.
52 Dominus ciuiliter possidens,pro naturali clam ab alio occupata,hz interdictum vti possidetis.
53 Habens pos.ciuilem pōt propria authoritate expellere clandestinum habentem naturalem.
54 An ademdo iudicē p interdicto vti pos.pdatur ciuilis pos.
55 Si ingressus pos.vacantem,suspicatur sibi moueri controuersiam a tertio,pp hoc illi tertio non competit aliquod interdictum,cum non possideat,nec habeat dominium.
56 In delictis sufficit dolus in genere, lz sit erratum in corpore, vel in persona.
57 Percutiens Titium volens percutere Seiuz tenetur:q1 dabat operam rei illicite,secus si licite,vt si percusit hominem volendo percutere feram.
58 Emens bona fide a clam pos.potest conueniri interdicto vti possi a domino.
59 Interdicta sunt in rem scripta preter interdictum vnde vi.
60 An sola ciuilis possit acquiri sine naturali
61 Interdictum vti possid.datur pro ciuili, que turbatur p retentionem naturalis clandestine occupate.
62 Interd.vti pos.quando habeat effectum recuperande possess.
63 Rei vend.z interdict.vti pos.possunt eodem libello cumulari.
64 Agens rei vend.per hoc non suspicatur se posse repelli.
65 Interdic.vti possid.datur etiam ad interesse.
66 Interdictum vnde vi non solum datur ad recuperandaz possessi.sed etiam ad interesse.
67 Agens vti pos.requiritur q̄ possideat tpe litis contest.
68 Adhibitus vno tpe,operatur effectum suum alio tpe.
69 Si dominus perdit ciuilem habens naturalem,etiaz ignoraūter eam acquirit.
70 Naturalis de qua in §.nostro trahit ad se ciuilem.
71 Detentatio nuda non trahit ad se pos.ciuilem.
72 An ingressus clam trahat ad se pos.naturalem quam hz vsufructuarius.
73 An pos.natu.quam hūt emphy.feudatarius z similes trahat ad se ciuilem vacantem.

§.Qui ad nundinas.

Iste §.est famosus z solen.z frequētius allegat q̄ aliqs ter.q̄ sit in isto ti.Et fz Bar.est no.z magis falis fz difficilis.Et gl.sunt intricate sm eū.h.d.Absens q̄ neminem domi reliquit retinet aio ciuilē possess.naturalē perdit, q̄ sine cā occupās & clandestinus possessor.Et si rediens non admittit.vel suspicet se posse repelli:tunc ingressus vi ciuilr z clā naturalr & possidere.h.d.cū l.seq. ¶ Diuidit in v.par.sm Bar. Et istā diuisionē sequunt Ang.Imo.Rap.Lu.d.Alex.z Are. hic. Tu diuide in tres par.inc.In prima loquit ter. de ingress. clandest.pos.absentis q̄ possessionē acquirat, z q̄ retineat absens.In 2da loq̄r de ingresso clandesti.qui non admittit dūm redeuntē.q̄o tunc possideat.In tertia loquit de dño reuerso nolente fundū ingredi er tuyditate,2da ibi,vez si reuertē.tertia ē in l.seq.fz si nolit. ¶ Antēq̄ veniā ad no.incipiā a lenicoribus.declarando z apostillando singula ꝟba. ¶ In ter.ibi q̄ ad nundinas.pfect?.Istud denotat 2tingentiā facti.Nā idem ēt si fuisset,pfect? ad alium locū distantē.Tū turiscon.dixit ad nundinas.vt denotaret istū hīe aiuz reuertendi,put solēt hīe verifiār z a cōiter accidentib? q̄ ad nundinas vadūt. † Et ppea ter.non dixit migrauit.q̄ est ire animo non redeundi.vt in tit. j.de migrā Propterea q̄ morientes dr de vita migrare: q2 nūq̄ redeunt. Unde Licer.de amici. Anteq̄ ex hac vita migre.Dixit ad nundinas.vt denotet locū distantē. Unde iste ter.nō precederet si nundine essent prime sm Raph.Cu.h.Nā tunc retineret ēt naturalis.iō ingressus nihil acqreret sm eū. † Tu adde.q1 si fundus ēt in 2spectu ēt p r.mti,recedens de fundo nō amitteret naturalē,imo ēt retineret: q2 si p talē aspectū q̄ritur possessio.l.q̄s meo.§.si venditor.ē.j.eo.Et multomagis retinet. l.i.§.q̄ aūt z in rē.j.de sup pfic. Ita tz glo.or.z approbata in l.j.in fi.in ꝟb.naturalr.circa med.ff.eo. ¶ In ter.ibi.neminē relīqt. Adeo sit dixit vt ēt declarat glo.j.q2 si aliquē in fundo relinquet puta seruū vel colonū:tunc qui clandestine ingrederet nullam posset.acqreret.z sic non diceret clandestin? possess. Rō est:q1 tunc absens retinet aio suo,vt hoc ter. Et naturalē corpe sui, vel colon.l.vii.§.salt?.ff.e.l.gñalr.z l.pegre.§.gb? explicitus.j.e. Ergo ingrediens non acquirit possessionē p tam.l.iij.§.ex 2rio ff.eo. ¶ In ter.ibi z dū a nundinis redit.Dy.Bar.Bib.de Ro.Imo.z Bau.de La.exponunt redit.i.redire si erat ne 3 ōdicat sequen.ꝟbis ter.ibi reuertentē dūm.† Sz Are.non violando ista intelligendo q̄ stet ppie coll git ex hoc ter.q̄ ꝟbuz redit pūctis tpis significat actū redit? .put est in fieri non put pfecte est in facto eē.vt l.si qs id qd.in ꝟsi.q̄ si dū,ppone.ff.de iur.om.iud.l.ar bonb?.§.Julian?.vbi ter.z gl.ff.de viūfr.z viro biqz Bal. inducit ad statuta. Tu† aūt meli? aduerte q̄ ter. & dū redit. Ista monosyllaba dū,importet vel 2dōnem vel suspēsionē.vt est ter.in l.qui 2cubinā.§.vroni.ff.de leg.iij.glo.z Bar. in l.j.C.de leg.Bar.in l.j.in vii col.ff.de 2d.z demon.Jo.And. in addi.Spe.in ti.de 2d.appo.sup rub.Ergo necessario pp dictionē dū.importat saltē suspensionē.q̄ importat reditū,put ē in fieri.z non put est impfecte facto. ¶ † In ter.ibi aliqs occupauerit occupatio,ppie & possess. vacantis quā nemo naturalr possidet aut detinet,vt hic.z l.segt.§.ite si occupaueris.q 6 e t.§.pe.j.ti.j.z l.fi.C.vnde vi. Et adde q̄ occupās possessionē q̄ vacat p mortē alicuius.plus delinquit q̄ occupans p negligentiā fz Bal.in l.fi.in j.col.C de edic.di.Adr.tol. ¶ In tert. 7 ibi videri eū clā possidere. Adde q̄ & pos.clam estima illa q̄ vacat:q̄ quis clā,z sic furtiue z sic cū mala fide z sine cā de tcō occupauit.cum scire debeat eē alienū qđ ad se iure non pertinet: vt dixit ter.in l.fi.ad fi.C.vnde vi.ignorante eo ad quē spectat put ista declarat ter.ff.in pn.huius.l.z ibi plenius dixi. ¶ In ter.ibi,retinet q̄ possessionē. q̄o ista illatio sequitur ex precedentibus dicam sup glo.in ꝟbo possessionē. ¶ In ter.ibi,vi magis. 8 Ista dictio magis.sm glos.in ꝟbo magis stat 2paratiue. z ita Bar.z cōiter doc.tenent. Tu dic q̄ imo in hoc ter.dictio magis.non pt stare 2paratiue:q2 ter.in fi. exposse removet 2parationē.tū & vi magis possidere non clam. Illa negatiua nō clā tollit 2parationē.als text.de burset dicere vi magis possidere q̄ clā.Et subaudire ad text.in fi.dū & non clam.f.non tm̄ clā,vt facit gl.mag.in pn.est violenta intere.Unde vī q̄ in hoc ter.dictio magis 2gruētius stet electiue q̄ 2paratiue. Qz q̄ dictio magis ponit inter 2patibilia stat electiue z non 2parative,vt no.Bal.z alij in l.ubere cauere.post gl.ibi.ff.de iur.om.iu. Sz iste qualitatem vi z clā sunt 2ue z incompatibiles,vt vult gl. mag.hic circa med.ergo dictio magis,dz poni electiue. ¶ Ul 9 timo† in l.seq.dū & t,sed z si nolit, aduersatiua sed cum copula dz importare diuersitatē in facto.sed identitatem in iure.gl.in l.sed z si lege.in prin.ff.de pet.here.z in l.ij. in prin. vbi dixi.ff.ne quis eum qui.z in l.hoc amplius.§.de his autem. vbi Bart.ff. de dam.infec. Sed hic non videtur identitas in iure. Nam in

versi. fin. legis pcedentis, ille possidet violēter z nou clam. z sic ter. loquitur in acquirente posse. Sed in ista. l. seq. solum loq; tur de amittente. Dic idēritatē iuris eē in pncipali decisione, vt quemadmodum in vsi. fi. absens rediens z non admissus pdit ciuilem possessi. ita ēt in ista. l. seq. qñ suspicatur se posse repelli perdit siē ciuilem: z sic identitas in iure est in vtraqz, re-
19 spectu pditionis ciuilis. ¶† Postremo vt nihil omittat istum ter. in verb. qui ad nundinas. in alio significatu capit iurisconsul. in l. cum societas. §. p soc. vbi ter. ad hām exponit nundinas. i. epulas; quę vr satis mirabilis expositio. ¶ Nunc venio ad no
1 tab. † No. primo ex isto ter. q ingrediens clandestine posse. absentis vacantem. acquirit naturalem possessi. Contra istū ter. p eius intelligentia, vltra scriben. fortiter opponit. Nam clandestinus possessor dr qui estimat seu estimare debet se posse repelli. vt hac. l. in pn. z l. phibere. §. fi. q vi aut clā. tunc facilius impedit aliqd de nouo acqri q impediatur acquisitum retineri. l. patre furioso. §. de his q sunt sui vel alie. iur. c. ad apostolicam. cum si. de reg. Sed ille q suspicat se posse repelli. amittit possessionem q iam habebat. vt hoc ter. Ergo longe facilius. iste clā ingrediens q suspicat se posse repelli: dz impediri, vt non debeat acqrere possessionem. Confirmat oppositio: qz si pp suspicionem q repellat pditur ciuilis possessi. q est potentior q naturalis: qz ciuilis possessio est illa q cāt effectus iuris, z sic q causat vsucapionem z acqsitionem fructuum, vt est glo. in l. iij. §. ex Ario. §. e. Ergo fortius dz impedire acquiri naturalem possessi. q est minus potens z minus efficax. Hec dicat q aliud sit in ciuili possessi. z q illa bona pdatur aio p hoc q suspicat se posse repelli, vt hic aliud sit in naturali possessione. Qz istud est falsum p gl. ap pbatam in l. iij. §. in amittenda. §. e. ista est fortis op
12 po. z necessaria ad intellm ter. q non tangunt. ¶† Tu p solone aduerte. q ars, z natura nihil frustra opantur. l. q bis idez. §. de verb. obl. l. hec stipulo. §. diuus cuz si. vt leg. no. ca. Sed hoc esset frustra. si clandestinus possessor qui acquirit naturalem possessi. statim eam pderet. Sc̄do, idem actus non dz operari in eodem momento acqsitionem z amissionem. l. titio cum monetur. §. de vsufr. l. qui sic. §. de sol. z l. fi. §. fi. C. de bo. q lib. Tertio, lz idem actus possit parere diuersos effectus. l. in numerationibus. §. de sol. tñ non dt operari Ario effectus. l. qui hoiez. §. fi. eod. ti. Quarto timiditas q cāt amissionem possessionis non cadit in eo qui facit actum Ario timiditati, z sic qui ingredit
13 possessionem. † Nā timiditas z audacia sunt passiones animi q phantur p actus facti exteriores. iurta gl. no. in l. apud celsum. in pn. z ibi no. Bar. §. de do. ma. erce. z in l. Sulcinius. §. qui d sit autem. cum si. §. quib. ex cau. in pos. ea. Ista omnia cessant in Ario. §. formato. Et sic lz facilium impediat acquisitio q retētio tñ er diuersitate rōnis aliud sequit. Et si dicerres ista assumpta pcederent stante firmo q ingressus clandestine acquirat possessi. naturalem. Sed istud est circa q ppie cadit difficultas z circa qd tendit oppositio. §. facta. Tu dic imo istud est firmum p istum ter. claz hic, z ter. in l. si id qd. §. fi. §. e. Tñ qz ista multiplicatio inconuenientiū non vr esse realis solo nec directo tollit oppositionem. §. factam. Potes sc̄do rādere q ter. in d. l. phibere. §. fi. z in hac. l. in pnc. non dñt q ille dicat clandestinus possessor: q suspicatur se posse repelli: sed bene qui suspicat sibi moueri Arouersiā. z intellr de iure vel de facto. vt est gl. §. ea. l. in pn. Clandestin q significat immediate timorē Arouersie future nō aūt timorem expulsionis. Et sic iste timor future Arouersie non cadit immediate circa ipsam possessi. sicut cadit timor. q quis possit de possessi. repelli. Et si dicat q ppter deratio effectu. timor future Arouersie est timor expulsionis. Rñr. qd istud non facit vt statim p dat possessi. cum dubium sit euentus future litis. l. q debetur. §. de pecu. Nam cum clādestine intret z sic faciat actū occultū er hoc non suspicat de expulsione, cū sit occultū. sed bene suspicat q qñ palā fieret. mouebit sibi lis, q non pdit statim possessionem. Stat ergo notabile ex text. q ingrediens clandestine possessi. vacantem acquirit naturalem
14 possessi. ¶ Limita istum ter. non pcedere qñ absens tñ naturaliter possidebat: puta qz ipse prius apphenderat possessionez vacantem. vel qz erat vsufructuarius, emphyteuta. vel feudatarius. qui naturalr tñ possident. l. naturalr. in pnc. §. eo. gl. in. l. iij. §. er Ario. vbi dixi. §. e. ¶ Qz cuz tunc illa naturalis solo; aio p absentem retineatur, vt est gl. no. in l. i. in prin. §. eod. q ingrediens clandestine non acqreret naturalē possessi. Qz si duo non p̄t insolidum possidere eadem specie possidendi p rām. l. iij. §. er Ario. §. e. z ita in specie tz gl. in l. iij. §. vnde vi. §. de vi z vi ar.
15 Et ista est bona limitatio ad istū text. ¶† Sc̄do limita qñ tales nun line non essent multū remote ab isto fundo, z sic fund? eēt in Aspectu p r. miliaria: qz tunc cum absens retineret non solum ciuilē aio, sed ēt naturalē aspectu. z sic corpore: tunc ingrediens clandestine non acqreret naturalē p rām. z d. l. iij. §. ex
16 Ario. z dixi. §. in apost. ter. ¶† Tertio limita istud no. p cedere in rebus immobilib?, sed in rebus mobilibus p apphensionem naturalis antiquus possessor pdit z naturalē z ciuilem possessi. l. iij. §. nerua. §. eodem. z ibi assignauit rationem diuersitatis.
17 ¶† Sc̄do no. ex ter. in §. retinet ergo, qd absens retinet aio ei ulem possessi. sui? fundi vacantis, vt hic. z l. si id qd. §. fi. §. eod.
18 ¶† Limita qñ ingressus esset cum tanta potentia q ei non posset resisti, vel qñ quis ingrederetur fundū te absente cū tanta magna vi q nulla subesset spes recuperationis: tunc absens z ēt ignorans pdere ciuilem possessi. Ita tenent Raph. Cu. z d. Alex. in l. qd men. in §. fi. §. e. p illū ter. in ybo facile expulsurus.
19 ibi dicam. ¶† Sc̄do limita qñ interueniret negligentia decen nalis: tunc p oblionem q p̄sumitur ex lapsu decennij. pditur ciuilis q accrescit huic clandestine ingresso. Iurta gl. magnalē in l. j. vbi dixi. C. de ser. fug. no. Bart. in l. si de eo. §. si forte. §. e. z ter. in l. furtū. §. j. §. ti. §. fi ista limitatio non vadit directo z im
20 mediate ad ter. ¶† Tertio pt limitari, nisi quis ingrederetur possessi. absentis iudice authore, qz tunc acqreret ēt ciuilē possessi. l. iuste possidet. §. e. z Ang. z Mod. h. facit. l. qui vniuersas. §. item cū ptor. §. e. z qd not. Bart. in l. peregre. §. quib? explicitis. §. eo. ita ēt no. Ang. in l. a diuo pio. §. fi post edictū. §. de re iudi. p illum ter. z dt q ille. §. est ādimentū istius. §. Tū ista limitatio non est ad ppositū ter. nr̄i: qz qñ quis ingrederetur iudice authore non diceret clandestine ingredi. Ideo circa istam limitationem vlterius non insisto, sed videat plenius p d. Alex.
21 hic. ¶† Tertio not. ex eo. ver. retinet hic, pbari duas eē possessiones specie z numero differentes. l. naturalem z ciuilem cum ter. p supponat duos possidere eundem fundum. singressum z absentem, z eadem possessi. numero non pt a duob? insolidum possideri. l. iij. §. er Ario. §. eo. Et ita ponderat istum ter. Dy. in regula sine possessi. z ita tenui in l. j. in prin. vbi dixi. §. eo. Adde quod possessio pt considerari dupl?r. Uno modo, put homo est corporalr in possessione, z ista est possessio naturalis, q est qdam insistentia rei. Alio modo, put possessio est in homine. z ista est possessio ciuilis. vnde dum sedeo super equo naturaliter possideo equum. Sed qñ qs non est in possessione. nec possessio e in Aspectu, sed in mente voluntate absentis, z illa est ciuilis, vt hoc ter. z ita declarat Bald. in c. ceterum. in vj. not. de iudi.
¶ Quarto no. in v. vez. q ingressus clandestine possessionē, z phibens dūm reuerti in fundū q aio possidebat, acquirit possessi. violentā. ¶† Ex quo corelarie inferunt er text. Primo q
22 violentia pt inferri ēt in sola ciuili, q nis solo aio intellectualr retineatur. Sikr in sola naturali: z fortius in vtraqz. l. j. §. deūcitur. z §. siue aūt. ff. de vi z vi ar. † Sc̄do z notabilius infertur er
23 hoc ter. ad practicam quotidianā, q ciuilr possidens pt ppria authoritate de facto ingredi z expellere occupatorem resistentem. Nā si redeundo non fuerit admissus infert ei violentia vt hō dr ter. q pt vim vi repellere. l. iij. §. eū igit. z ibi glo. §. de vi z vi ar. Bart. in l. j. §. interdictū hoc. post glo. ibi. §. vti posh? in l. vt vim. §. de iust. z iur. z in l. j. C. vnde vi. sup quo late insistit Are. z lz Ario. Et in Arium adducit text. quē dt fortissime vigere z non posse ei rñderi in l. si alius. §. bellissime. §. qd vi aut clā. vbi edificium clam factum in fundo meo pp q habeo interdictum q vi aut clam, non lz mihi ppria authoritate tollere nisi ex magna cā pura vt ibi gl. z Bar. declarant qñ nō adesset copia iudicis vel periculū esset in mora: q datur intelligi q rlr nonlz. z tñ ibi de necessitate dz presupponi q ille in cuius preiudicium clā fuit edificatum erat possessor: als non ppeteret sibi interdi
24 ctum q vi aut clam. ¶† Sed ad illum ter. potes dupl?r rādere. Primo q imo si est edificatum in solo meo quē non possideo datur mihi interdictum q vi aut clam. Sed tunc nō possum tollere ppria authoritate er cā. loquit ille ter. Si aūt fuerit edificatum in solo meo z a me possesso: tunc possum ppria authoritate absolute tollere f̄m gl. z Bar. ibi facit. l. si item. §. si ad ianuam. §. qd vi aut clam. z l. quemadmodum. §. ad l. Aqui. ¶ Sc̄do rñde. ad d. §. bellissime. in ḡtum Aret. presupponit q interdictum illud qd vi aut clam non ppetat nisi qs possideat. vr Ario ter. in d. l. si alius. §. j. vbi nunciauit nouum opus verbo quo casu nunciando verbo amittit possessio. l. j. §. in operis. z ibi gl. z doct. §. de ope. noui nunc. Deinde si aduersarius ante remissionem obtentam edificauerit: dt ibi text. q mihi Ario eum ppetunt duo remedia scz remedium demolitionum er nunciatione noui operis z interdictum q vi aut clam: ergo illud interdictum q vi aut clam competit etiaz non possidenti. Et sic teneas predictam ꝛclonem q est vtilis in practica. qd similiter possidens possit ppria authoritate expellere occupatorē resistentē. z vltra gl. z Bar. in d. l. j. §. interdicū hoc. Adde Bar. in l. j. §. nunciatio. in ij. col. in fi. ibi quid erit si edificans possideret naturalr. z in l. de pupillo. §. memīsse. in iij. q. §. d ope. no. nun. Bal. in disput. sua que incipit, Accusatus de vi turbatiua. in iiij. col.

tiũ.col.Ang.in d.l.vt vim.ff.de iust.z iur. z in l.a diuo pio.ff.fin. post addictum,de re iud.Inn.in c.olim.de rest.spo.do.Alex.in 2si.xcix.v.volu.incip.visis ꝓcessionibus cause.in iũ.colũ.z in l. quẽadmodum.in j.z ij.col.ff.eo.vbi ðt ꝙ ista est cõis opi,ibi videas.z ita etiam tz Lud.Ro.hic. ¶Contra cõem 2clonez vr magis obstare illud quod tenent Bart.z doct.in l.iij.C.de iure emphy.vbi tenent ꝙ dominus ciuiliꝝ possidẽs non ꝑt propria authoritate expellere emphyteutam priuatuz iure suo sibi resistentem.Omissa sol.Are.hic z Jo.de Imol.in c.potuit.in vj. char.de loc.Rñde clare ꝙ ibi emphyteuta habuit principiuz possessionis z tituli iustum initium qđ marime attenditur, vt hac.l.princ.sideo non ꝑt sic de facili ꝓpria authoritate expelli: sicut ille qui a principio clandestine z iniuste occupauit.l.sed z si lege.§.qđ aũt.de pe.here.ita 2cordat Rapha.Fulg.z bene
15 in d.l.ij.C.de iure emph. ¶†Limita istum text.z istud no.ꝙ q phibet reuertentem in fundum.acquirit possess.violentam, qñ phibitus desiit hre animuz possidendi.Secus si non desiit puta dum se preparat z amicos vt illum repellat.l.iij.§.eum igitur.z ibi gl.no.ff.de vi z vi ar.z pulchre Bal. in l.ij.C.ẽ his qui a non do.manu.z est tex.in l.seq.sed z si nolit.vbi statim dicaz,
16 †Aduerte tñ diligenter ꝙ si aliquis occupauit possessionem p vim postea impetrauit a principe vel alio superiore 2firmationem talis possessionis:talis 2cessio z talis cõfirmatio nihil vz,z sic violenta posses.non ꝑt confirmari per rescriptum principis.ter.est no.in l.authoritate,z ibi Bar.z alii ad hoc no.C. vnde vi,z ibi Barto. ðt ꝙ iam videt de facto est gl.in l.iij.C.de fun.z salti.rei domi.lib.xj.quam glo.voluit allegare Bart.qui est corruptus in d.l.authoritate.idem tz Bar.in trac.de tyrã. in xv.col.in x.q.Bal.in rub.C.de carbo.edi.z in ciui.in iij.not. prescrip.Jo.de Imo.in rub.ff.de verbo.obl.in pe.col.Salice.z
17 Flo.in l.vniuersis,de preci.impe.offer. ¶†Adde ad hoc ꝙ inuadentibus castra pertinẽtia ad iustos dominos non possent illa castra per principem 2cedi salua iustitia,siue isti inuadentes sint persone singulares siue cõitate.d.l.ij. cum gl.C.de fun. z salti.rei domi.lib.xj.fin Bal.in l.decernimus. in j.col.ad fi.C. de sacrosc.ecc.Ubi ðt istud facere ℨ Florentinos qui plura castra vasallis nebule per vim acceperunt postea fecerunt sibi 2cedi ab Imperatore illa 2cessio Imperatoris nihil vz,quod
18 bene no. ¶Quinto no.ex eo.ff.vez.ꝙ qualitas violentie postea supueniens facit desinere primam clandestinam z facit acq ri aliam possess,violentam ita cantant ꝥba huius ver.realiter intellecta vt iacent,ꝑtim,dum ðt,vi magis possidere non clã. Ergo mutatur qualitas possessionis. In ℨ facit text.ff.in prin.huius.l.in ver.is aũt. qui ðt ꝙ origo nanciscende possessionis exgrenda est.Et sic q ad qualitatem possidendi inspicimus originem posses.z non processum vt ibi. z l.ff de eo.ff.j.e. Unde qualitas clandestinitatis postea superueniens.non facit postea acquiri aliam posses.clandestinam.ita ibi est ter.Ergo etiam hic qualitas violentie superueniens non dz facere acquiri aliam posses.violentam z cessare primam clandestinã. ¶Huic difficultati rñde dupliciter. ℙPrimo ꝙ ibi prima possessio erat iusta.ideo si adꝺceretur clandestinitas adꝺceret iniusta que est ℨria z incompatibilis,vnde ficut non ꝑt quis sibi mutare cãm posses.de nulla in aliquam.l.iij.§.illud.ff.e.ita non ꝑt mutare de aliqua iusta in aliam iniustam,vt ibi. Hic autez vraqz est iniusta,ideo fit mutatio de clandestina in violentaz quasi sint magis compatibiles. ¶Scdo z subtilius rñde fm gl.magnam ℍ circa princ.ꝙ prima naturalis ℊ habuit sine vi, in qua vt diximus inspicitur origo,non mutatur in violentam. Sz bene ciuilis que hr ex non admissione reuertentis dñi est illa que hr cum vi,z sic non ꝑt fieri mutatio de vna iniusta in aliaz iniustam:nec de clandestina in violentam,put etiam gl. in l.cũ nemo.C.eo,z sic in isto ter.non sit mutatio. Sed remanent ambe,scz prima naturalis clandestina,z secunda ciuilis violenta ℊ acquisiuit phibendo volentem ingredi.z dicetur sup illa gl. Uel tertio potes rñdere,ꝙ ista,l.in prin. procedit qñ nulla cã extrinsecus interceserit. Sed hic superuenit cã extrinsec⁹:qz iste non solum clandestine occupauit possessionez absentis vacantẽ,z sic effect⁹ est clã destin⁹ possessor. Sed ẽt postea reuertentẽ dñm non admisit,ſz phibuit intrare in fundũ.Et pp illã nonam cãm extrinsecus ꝓuenientem efficit violentus possessor,z de mutatione cãe seu ℚlitatis possessionis qñ iceat vide
29 tex.in l.non solã.ff.qđ vulgo.ff.ti.j.z Bar.in l.iij.iiij.ff.e. ¶Itẽ circa istum ꝟ.vez.ℙdo eius ampliationẽ diligenter aduerte,ꝙ ℚstitutio penalis.l.si quis in tantã.C.vnde vi. loquens in expellente p vim aliquẽ de posses,ꝙ priuetur dñio illius rei,hz locum ẽt in eo qui non expulit directo p vim, sed dñ possessor esset,ꝑfectus ad nundinas,clam intrauit possessionẽ.z postea reuertentẽ noluit admittere.Quo casu clã quritur ad vim, z tunc hr perinde ac si per vim expelleret,vt hoc tex.in fi.z ita
in terminis tz gl.in d.l.si quis in tantã.z ibi Bal. in iij.col.in x. q.notat multum illam glo.ad statuta loquentia de expellente aliquem de posses ꝙ inuadens possessionem in qua ille qui recessit neminem reliquit.Et sic in q̃ non erat aliqs corpore tamen possidebat aio p absentem ciuiliter.si ille postea redeat,z ingressus reuertentẽ non admittit: punitur q occupauit sicut
30 si vere expulisset. ¶†Expellitur eñ quis tribus modis. ℙrimo ℊdo in possessione inuẽtus expellitur de ea. Scdo ℊdo nõ inuenitur z reuertens non admittit.Tertio ℊdo metu non reuertit,z iste ẽt dr expulsus.Et in oibus istis hz locum. d.l.si qs in tantã.Quis sit penalis,z in oibus istis trib⁹ habent ẽt locuz statuta loquentia de expulsis. Ita ibi formaliter z ad literam tz Bal.sunt egregie decisiones z mirabiles ampliatiões ad hũc
31 ter. ¶Subdit ẽt ibidẽ Bal.ꝙ si accuso aliquez ꝙ expulit me de posses,z non possum ꝓbare ꝙ essem tunc in possessione: qz tunc re vera non eram nec volui temere reuerti. certe protestor coram iudice z testib⁹ ꝙ metu non possum reuerti, z hac ꝓtestatione facta intelligor expulsus. ¶No.diligẽter ista oia ad hunc ter.z ad practicã. Sed tu attende qz gl. mag.ℍ.circa ꝑn.z doc.hic,dicunt ꝙ naturalis remanet clandestina z ciuilis violenta.put ẽt diximus in ꝓcedenti no.ꝙ dz agi interdicto vnde vi.ad ciuilem postea vti possidetis ꝓ naturali.Non ꝙ dicat expulsio violenta imo potius ℨium cum dicat initiũ inspicientibus.z ita ẽt tz d. Alex. in l.quemadmodum.ff.eo.vbi reꝓbat
32 Bal.in d.l.si qs in tantam.male allegantẽ gl.ℍ que potꝰ vult ℨium fm eum. ¶†Septimo ex eod.ver.vez. Pondera ℍ videri ter.ꝓ eo qđ tz nouiter Are.in l.iij.§.in amittenda.in ij.col. ff.eod. Ubi tz ꝙ illud qđ ðt ex eo ꝙ quis suspicatur se posse repelli perdit possessionem.vt in l.seq. ꝓcedit quando est extra fundum.secus si esset in fundo:qz cum ad admittendaz possessionem requirat corpus z aiꝰ.l.quemadmoduz.ff.eo.z l.fere.ij. ff.de reg.iur.ergo ℊnis suspicetur se posse repelli:tamen si non efficiatur corpore ex̃ locum.non ꝑdet possessionem loci in q̃ est. ℙro hoc ponderat ter.in l.qđ meo.§.fi.in vlti.resp.iuncto §. preced.ff.eo.vbi vr probari ꝙ ẽt ℊdo quis dz verisimiliter suspicari se posse repelli non tamen ꝑdit possessionẽ loci in q̃ est nisi inde deiciat.Ad idem allegat.l.j.§.pe.ff.de vi z vi ar. inducendo vt p eum.Facit iste ter.cum l.seq.qui cum mysterio logt de existẽte ex̃ fundum qui ꝓp metuz non vult vel non audet redire.Et sic iura semp loquuntur de existente ex̃ fundum,vt hic,z d.l.iij. §.in admittenda.in ver.si quis nunciet.ff.eo.z l.si id qđ.§.fin.ff. eo. Adde notandum ꝙ si quis est personaliter in loco,z ipse suspicetur se posse repelli:tamen ex q̃ metus vel suspitio non sortitur effectũ:qz ꝓseuerat remanere corpore in loco.ꝙ non priuetur possessione,z vr satis bona ℨsideratio. Aliꝰ nihil tãgit. ¶Adde in ℨium vr stringere ꝙ sola suspicio operet amissionem possessionis,dato ꝙ eius sit in feudo z eum possideat.Hã si dominus existens in fundo quẽ possidet nunciet alij novum opus ꝟbo.ꝓ talem nunciationem ꝟbalẽ pdit possessionem pp suspicionem:qz meticulosus.l.j.§.in operis.z ibi gl.z doc.z l.de pupillo.§.meminisse.ff.de ope.no.nunc.Ergo tz sim in fundo z nunciem ꝟbo:tamen pp suspicionem meticulosam pdo possessionem.ergo ℨ Are.z iura p eum alleg.parum faciunt:qz in d. l.quod meo.§.fina. vbi ingressus cum exercitu non occupauit nisi partem fundi,est presumptio ꝙ noluit aliam partem occupare in qua ego sum.ideo non perdo vt ibi:qz non debi verisimiliter suspicari de alia parte.prout presupponit Are.z male,z sic ille ter.nihil facit.Et sic habes magnam ampliationez ad rlã n,ꝙ qui suspicatur se posse repelli perdit possessionem, vt in turibus.ff.allega. vt illa iura generaliter ꝓcedant: siue talis suspicans sit extra fundum siue etiam in fundo,quod bene no,
33 ¶†Octauo not. ex l.seq. sed z si nolit iuncto.§.precedenti.qđ ad amissionem possessionis, ciuilis, paria sunt quem repelli vel suspicari se posse repelli. Facit.l.ij id qđ.§.fi.j.eo.l.iij.§.si quis autem visis.ff.de vi z vi ar.z l.non solum.§.si dominus.ff.ti.j.z liij. §.si quis nunciet.ff.eod.† Sicut paria sunt vel quod guerra actualiter vigeat.vel quod si timor guerre ad hoc vt fiat remissio publicanis seu conductoribus gabellaꝝ vigore pacti q̃ in casu guerre fiat remissio seu restaurum datur⁹. Ita no.tz Pe. de Anch.in 2si.lxxx vij.incip.premissa facti serie refert z sequitur do.Alex.in l.diuortio.in prin.in iij.col.ff.solu.matr.Accedat illud Senece:ℙrior est bello timor ipse belli. Sed aduerte qz reuersus fuit repulsus:tunc bene clandestinus possessor incipit vi possidere.ita dicit text.in §.precedenti. in fin.eodem. quia tunc videtur vi expulsus.l.j.§.vi possidere.ff.de vi z vi armata. Sed quando rediens ẽt suspicatus se posse repelli:tunc textus in ista.l.sed z si quis solum dicit quod absens amittit possessionem.non autem repetit ꝙ etiam tunc clandestine ingressus incipiat vi possidere.z istꝰ videtur rationabile: qz isto secundo casu in admissione ciuilis nulla est illata violẽtia.z ita

etiam tenent Mod. Senen. hic in vi[illegible]no. Tñ Bar. in summario & cõiter doc. tenent ꝙ ium ꝙ vtr[illegible] oqz casu clandestinus ingressor incipiat vi possidere siue no[illegible] n acquisierit redeuntes siue ipse rediens suspicat' fuerit se pos[illegible] se repelli. Sed ꝑcedens dictum est equius & magis de mẽt[illegible] e istor iurium. & illud tene.

35 ¶ Nono & vltimo. ex ea. l. sed & si nolit. hic videri ter. ꝙ eo ꝙ tñt alibi glo. & doc. ꝙ p vim dei[illegible] et' de possessione si se ꝑparat ad recuperandum possessio. ur[illegible] nq̃ desiuit ciuil' possidere. glos. est no. in Liij. §. eñ igit. & ibi B[illegible] ar. & in l. q possessionẽ. & ibi Bar. §. de vi & vi ar. Idem ꝓz ex h[illegible] oc tex. dñ ff. sed & si nolit in fundũ reuerti amisisse possessione[illegible] u vf. Ergo si velit in possessionẽ reuerti, & ad hoc se ꝑparat[illegible] non amittit ciuilem. facit. l. iij. §. in ãmittenda. ff. eo. in ꝟbo. r[illegible] more ꝛterritus noluit accedere: q̃ se

36 cus si voluit accedere. & se ꝑparauit. ¶ Adde & valde no. ꝙ si dux vel ꝓnceps vel alius expellatur de terra sua, licitum est q̃cunq; ꝓpria aut' h oritate recuperare quoties ese facultas obtulerit ff. post decennium. Et dicet' incontinenti recuperasse cum semp habuerit aiũz recuperandi, nec vnq̃ diligentiam ꝓtermiserit in recupando. Dictum fuit famosum & originale Hugu. j. dist. in c. ius naturale. in gl. sua antiqua, ꝙ refert & segt Bal. reputans tenendũ menti in fi. C. de his q a nõ do. manu. & in c. in literis. de resti. spo. Jo. de Imo. in l. j. §. q ꝓsens. ff. ꝟb. obl. Ang. de Are. in §. q̃drupli. in fvj. col. ad fi. inst. de act. facit ꝙ vult glo. in c. olim ꝓmo. de resti. spo. in ꝟbo statim, q̃ exponit statim. i. ꝙ primum potuerunt. quod valde no. & ita habes pfectissime vt puto expedita no. huius. §. ¶ Capio gl. in ꝟb. possessionem. Ista gl. est ꝓncipalr facta pp Jnnum. l. iij. §. ex Jnio. ff. eo. & in effectu ponit tres sol. fm tres diuersas opin. ibi' plenis relatas in gl. Prima est sol. Joã. & ista cõiter ap. pbatur. Secda est q̃ attribuitur Rog. & fuit quorundã antiquoz, qr Rog. nõ renuit ꝙ duo possent insolidum ciuil' possidere, nisi in certis casibus, sed fuerunt quidam antiqui quos gl. ibi refert. Tertia ẽ sol. Plac. & Azo. ¶ Diuide istam gl. in v. partes. In prima timore Jnii. d. l. iij. §. ex Jnio. ponit veram sol. Jo. Jn secda arguit ꝺ Roge. de isto tert. duplr inducendo. In tertia secde introductioni rñdet fm Rog. Sed eius responsionem repbat. In qrta respondet alio modo. In quinta ponit tertiam sol. fm opin. Azo. & Pla. secda ibi, & sic audi Roge. tertia ibi, sed ipse rñdet, quarta ibi, melius añt posset dicere. quinta & vltima est ibi, & fm Pla. & Azo. ¶ Et aduerte ꝙ & gl. duobus modis inducat istum ter. ꝺ Rog. Tamen ad primam inductionẽ gl. & Barto. non rñdent, & non curarunt de illa prima inductione: eo qr illa prima inductio non venit nisi cum quibusdã suppletionib' qr ter. non st ꝙ ingressus habeat naturalem tm. Ista est subauditio gl. ideo de prima inductione non hꝛt ciuilem qr nec naturalem.

37 ¶ Ho. bene istam sol. Rog. ꝙ non ꝓt qs acqrere solã ciuilez sine naturali, & ad hoc tota die allegatur ista gl. Istam so. Roge. & sic istam ꝛclonem ap. pbat Bart. ff. & p ea allegat. l. quod meo. §. fi. j. eo. & gl. in l. iij. in ꝓnc. & in §. in ãmittenda. ff. eo. Iste est pulcher & necessarius passus quẽ intendo bene examinare, an ciuilis possessor possit a ꝓncipio sola acqri sine naturali. Bart. ff. secutus Rog. & ꝙ non & sequuntur Mod. Senen. hic. Sz gl. & Jnium, q̃ sequuntur Ang. Imo. Pau. de Ca. do. Aler. & ceteri plenius Aret. hic. Et sic ista pars affirmatiua ꝺ Bart. est magis cõis. Et st Are. ꝙ istam gl. reputat singu. in iure quod possit acqri ciuilis vacans absq; naturali. Mouentur ꝓfati doc. qr & in fundo dimissus fit aliquis p absentem, & ali' ingrediatur aĩo acquirendi ciuilem q̃ vacat: nihil repugnat quin illi acqrat sola ciuilis, dato ꝙ alius existens in fundo possideat naturalr ex q̃ in acquirenda tali ciuili corpus & ai' interuenit, & sic cessat fundamentum Rog. Alias sequeretur ꝙ nud' proprietarius, & sic dominus qui ciuil' tm possidet, & naturalis ẽ penes emphyteutam feudatarium vel vsufructuarium, non posset transferre illã ciuilem solam in alium inducendo eũ in possessionem, ꝙ est falsum. l. locũ. §. pe. ff. de vsufru. Ergo apparet ꝙ sola ciuilis ꝓt acquiri a nudo ꝓprietario sine aliq̃ naturali. Sed istud fundamentum pax facit vt ẽt fatet' Aret. qr ibi transfertur ciuilis ex voluntate dñi qui vult eam transferre.

¶ Per hoc non sequit' q̃ silr ꝓt acquiri sola ciuilis per occupationem: cum facilius transfert' possessio ꝛcurrente volũtate domini tradentis q̃ vbi non ꝛcurrit. l. qs meo. §. fi. venditor. j. eo. & gl. in l. j. in ꝓn. in gl. j. ff. eo. Et dum dixi de ciuili q̃ vacat: qr tu posses dubitare & dicere ꝙ ciuilis non vacat ex q̃ est apõ dñm absentem. De illa non logmur tenendo cum Rog. ꝙ duo ꝓnt ciuil' possidere vt statim. j. in specie declarabo. ¶ Vltra scribentes adde tu ꝺ Bart. altam gl. j. gl. magna. in pe. parte. & ibi do. Aler. in vlti. char. eam ponderat ꝺ Bar. hic. Sed an illa gl. probet: ibi dicetur. Item ꝺ Bar. Adde etiam gl. in l. Pompo.

38 nius. §. si is qui precario. in gl. magna, in fi. ff. eo. ¶ Secdo ad de ꝙ alibi st not. Bal. in l. iij. in j. q. C. vbi in rem act. ꝙ iuder ꝓt quem mittere in ciuilem possessionẽ z̃ p sola ciuili ꝛnda absq; naturali: & factum iudicis reputatur factuz partis. l. fi ob cãz.

39 C. de euict. ¶ Tertio in ꝛnium pondera illud ꝙ vult Bart. met. in Lnon solum. §. morte. ff. de ope. no. nun. Jn prima specie protestationis ante fi. vbi tz, ꝙ si expuli te de fundo, & fui tunc ꝓtestatus, ꝙ hoc non faciebam nisi aio ꝛrendi ciuilem possessionem tm: ꝙ ista protestatio operatur vt solum circa illam ciuilem videar deliquisse. allegat glo. in l. j. super verbo nec vi. C. vti pos. ¶ Quarto & vltimo aduerte ꝺ Bar. ꝙ ex quo natura

40 lis erat penes illum qui remanserat in fundo ꝙ domino absente: ergo ꝛ non poterat dari ciuilis vacans eo qr statim naturalis trahit ad se illam ciuilem vacantem etiam possessore ignorante & ciuilis immediate sil' iungitur cum naturali, vt est glo. not. & ap. pbata in l. seq. sed & si nolit. ff. Aler. in discursu sermonis incidenter st, ꝙ ciuilis ꝓt vacare q̃do non occupatur per existentem in fundo, Tu potes vltra eum istud ꝛfirmare. Haz qui remansit in fundo ꝙ dño absente: potius remansit ad custodiam fundi: ideo non habuit aiũz acquirendi aliquam ciuilem & eam ꝛiungendi cum naturali. nimiz si tunc ciuilis remãsit vacans. Sed caue, cum ciuilis vacans statim ꝛiungat' cuz naturali ẽt ignorante possessore fm gl. no. in l. seq. vbi dicetur, & sic vf & opin. Bar. non possit ꝓcedere. Ista sunt q̃ faciunt ꝺ Bar. ꝺ quem est cõis opi. glo. & alioz, ꝙ ciuilis sola possit acqri sine naturali. ¶ Hz cõis opi. glo. & scriben. sit ꝺ Bar. tamen qr ea que in ꝛnium adducuntur parum vigent, posset de facili teneri opi. Bar. que magis vf ꝛsonare veritati. Et ꝙ opi. Bar. faciunt duo boni ter. Primo ter. in l. iij. §. Heratius. in j. respõ. vbi etiam diri. & eo. Vbi ter. formalr st, ꝙ non possumus acquirere possessionem aio si non accedat naturalis possessio: q̃ ibi videtur ter. ꝙ non potest acquiri ciuilis sine naturali. & ille ter. simpliciter & generalr loquitur. Ad idem text. in d. l. iij. in ꝓnc. & eo. vbi traditur rla generalis, ꝙ non potest acquiri possessio animo de per se, sine corpore: ergo non ꝓt acquiri ciuilis sola sine naturali. Est vez ꝙ ter. in d. §. Heratius. Hz in j. respõ. generaliter loquatur: tamen vf principaliter loquit de rebus inmobilibus, vt ex sequentibus ꝓz, & ibi plenius dixi circa hoc. Itẽ Hz ter. in d. §. Heratius. videatur in ꝓnc. generalr loquit: tamẽ principalis decisio illius. §. est loqui de thesauro & rebus que in nullius bonis sunt, quaz possessio difficilius acquiritur q̃ ceterarum. cum requiratur actualis amotio de loco: vt ibi st ter. in fi. & gl. in l. j. in ꝓn. in verbo ꝓnc. & eodem. & ibi clarius Bar. in iij. q. ꝓnc. Mirum est ibi non ꝓt acquiri solã ciuilis aĩo sine corpore cum ibi ẽt requiratur actualis amotio. & sic iste passus esset disputabilis ad vtranq; partẽ. Ultra gl. Bar. impugnat sol. Rog. duobus alijs medijs. Primo si verus esset intellectus Roge. ꝙ ingressus clandestine possideret naturalr & ciuilr, non bene fieret illatio in ter. in ver. retinet ergo possessionem. Imo potius fieret illatio in ꝛnium, si ille hꝛt vtranq; possessionem & naturalem & ciuilem, Sed ad hoc rñdet Aret. ꝙ illatio sit ex eo quod. ff. dixi clam possidere. Nam clãdestina possessio ꝓsupponit alium possidere als non diceretur clandestina: possessor nisi respectu alterius possessoris, vt probatur nunc. Illatio ergo ter. venit hoc modo. Si ingressus clãdestine possidet: ergo sequit ꝙ absens retinet possessionẽ. Assumptum ꝙ clandestina possessio ꝓsupponat alium possessorẽ: firmant Jac. de Are. Imo & Are. ff. Pro hoc põderat Are. ter. in l. cum ꝛrebatur. C. vnde vi. vbi ꝺ occupantes possessionẽ vacantem ante illam ꝛstõnem non ꝛpetebat interdictum qõ vi aut clam. Sed illa constitutione datur remedium tanq̃ ꝺ predones. Ergo ibi est ter. ꝙ occupans possessionem vacantẽ non st clandestinus possessor sicut etiam non st violenta possessio nisi vbi possessor est deiectus. l. sequitur. §. item si occupaueris. cum gl. j. tit. j. & tangitur. j. in gl. magna. in ꝓn. ergo clãdestina possessio ꝓsupponit alium possessorem: ergo illato

41 bene sequitur ex ter. ¶ Sed tu aduerte circa assumptũ Areti. ꝙ ad hoc vt dicatur clandestinus possessor nõ est necesse ꝙ suspicetur possessorem sibi motuz ꝛtrouersiam: puta qr nullus sit possessor. Sed sufficit ꝙ suspicetur alia ratione aliũ sibi motuꝝ ꝛtrouersiam: puta ratione domnij, & non possideat vt est gl. in d. l. sequitur. §. item si occupaueris. & in d. l. fina. C. vnde vi. & tz simpliciter do. Aler. hic. & Bart. in l. si de eo. §. fina. j. eo. & in l. j. §. interdictum hoc. j. vti possid. Pau. de Ca. in ꝓnc. ꝓius. l. vbi etiam diri. & est bonus ter. in l. si ancillam. in ꝓnc. j. ꝓ suo. Nec obstat text. in d. l. cum querebatur. allegatus p Aret. qr Bart. intelligit illum text. quando illa res nunquam fuit a domino possessa. & sic fuit omnino vacans. secus si antea fuisset per dominum occupata, vt ibi probatur per eum. ¶ Ultra Aret. potes respondere ꝙ illatio in ter. fiat hoc modo, qr ter. st videri eũ clam possidere. Ex hoc sequitur illatio ergo dis

retinet

retinet possessionem ꝓz.nam clandestina possessio ꝺt que ꝺño ignorante clam occupat:vt exꝑsse ꝺt tex.in hac.l.in ꝓnn. Sed ignorans non amittit ciuilem possessꝫ. aio retinetur: ꝛ sic sine aio amitti non ꝑt.l.iij.§.in amittenda.ff.e.l.quéad modum.j.e.ꝛ l.si quis vi.§.ꝺñam.j.eo.ꝛ gl.ista in fi. ergo bene ſequtur: cum ꝙ occupantem acquiratur clandestina:ergo ꝑ absentem ꝛ ignorantem retinetur ciuilis possessꝫ. Isto modo melius defenditur Rog.a ꝺmo fundamento Bart. ¶ Sc̃do impugnat Bart.qꝛ sic clandestine ingressus possideret naturalr ꝛ ciuilr: vt vult Rog.ꝛ postea ꝺño repelleret aut suspicaret se posse repelli:nꝫ la alia ciuilis acquireretur ingresso:ꝛ sic hꝫt duas ciuiles:ꝙ ẽ absurdum fm Bar. Adde ꝙ ante eum istam impugnationem facit gl.magna.j.in ij.par.ꝓn.ꝛ ibi Bar.in ij.col.ponderat. Sꝫ facile est rᷓdere:qꝛ qua rõne tꝫ Roge.plures ciuiles posse hꝫ in vna re. Ita non est absurdum duas ciuiles cadere in eadez persona ꝑsertim diuersis respectibus ꝛ causis. Nisi dicas ꝙ ꝺ est maius inconueniens.sin eadem persona ꝛ eadem re:vnum habere ꝺuas ciuiles:secus in diuersis ꝑsonis lꝫ respectu rei.

Circa tertiam opi. Azo.ꝛ Pla. Bar.reꝓbat ꝑ duos modos ꝺ quibus hic ꝑ eum. Adde fortius facere:qꝛ ingressus clandestine possidet naturalr aio.ꝛ sic diuersis qualitatibus. Certe si ingressus ꝛeat fundꝫ illam naturalẽ q̃ possidebat corꝓe:nunc ex q̃ exiuit possidet aio qꝛ ḡdo naturalis est,vt ꝑ se sine ciuili retinetur ꝑ absentez solo aio:vt est gl.in l.j.in ꝓn.ff.eo.ff̃ reperirentur duo naturaliter possidere eadem qualitate,s.aio.Ergo sol. Azo.ꝛ Placẽ. non semper ꝓcederet.Stant ergo ex gl.tres lect. antiquorum ꝛ cõiter tenetur lect.Jo.vt dixi. ¶ Sunt q̃ intelligunt quarto modo istum ter.ꝙ ingressus clandestine possessionez absentis non possideat naturalr ꝓꝓrie ꝛ vere.ꝓout gl.ꝛ doc.volunt: ſz possideat ficte ꝛ impꝛopꝛie:ꝛ solum in eius ꝺamnum ꝛ ꝺiũ vt
42 possit repelli, ꝛ conueniri ac si vere possideret† sicut ꝺicim⁹ in eo qui dolo ꝺesijt possidere qui fingitur in sui ꝺamnuꝫ ꝛ ꝺiũ possidere.l.finaũt.§.sed ꝛ is.ꝛ l.is qui dolo.ff.ꝺe rei ven.Sꝫ nõ in eius fauorem.vt ꝺeclarat Bar.in l.naturalr. in iij.col.j.ti.j.
43 †Et quod in isto ter.clandestine ingressus possideat non vere,sed ficte ꝛ impꝛopꝛie ꝑz,nam ter.ꝺt videri,ꝛ intelr. Ista ꝺba denotant fictionem ꝛ impꝛopꝛietatem. Ve verbo videri ẽ ter.vulgatus.in l.j.§.ꝺeiecisse.j.ꝺe vi ꝛ vi ar.in l.si duo.ꝛ ibi gl. not.ff.ꝺe acqui.here.ꝛ in l.si pater filio. ꝛ ibi gl.j. ꝺe his que in frau.cred. Bart.in l.si quis.ꝑ emptoꝛe.in ij.char.j.ti.j. De verbo intelr ꝙ impꝛtet fictionem ꝛ impꝛopꝛietatem, facit l.si.§. pen.ꝛ l.si quis cum testñ nullum.ff.ꝺe iur.codic.glo.in l.heres quandoqꝫ.ff.ꝺe acq.here.gl.in c.studijs.in gl.j.ꝺe ꝑesum. Barto.in ꝺ.l.si is qui ꝑ emptoꝛe.in iij.char. Isto modo intelligendo tex.cessaret oppo.glo.ꝺe ꝺ.§.ex ẋpto. qꝛ hic duo non possiderent insolidum eandem rem ex quo ingressus clam non possidet vere,sed ficte ꝛ impꝛopꝛie.Et huic intellectui satis vñr applaudere verba tex.Sed iste intellectus non ꝓz ad hunc tex. qꝛ illatio que ponitur in ver.retinet.ergo non bene inferretur ex precedentibus.Qꝛ si ingressus clam non possideret natura liter ꝓꝓrie ꝛ vere:sed ficte ꝛ impꝛpꝛie nõ ſequereꝝ: ergo absens retinet possessionem. Unde veritas est ꝙ talis ingressus possideret corꝓoralr,ꝛ sic naturalr vere ꝛ ꝓꝓrie: ꝛ illa verba videri ꝛ intelr. Potius respiciunt qualitatem clandestinitatis ꝛ violentie,q̃ ipsam possessꝫ. Nec est vez assumptuꝫ ꝙ clandestine ingressus solum fingatur in sui ꝺamnum ꝛ odium possidere non
44 autem in sui fauorem. † Sicut ꝺicimus ꝺn eo qui dolo ꝺesijt possidere:qꝛ imo possidet etiam in sui fauorem. Ꝑz:qꝛ hꝫ interdictum vti possid.ẋ quemcunqꝫ extraneum.l.j.in fi.j.vti possid. Item hꝫ interdictum vnde vi ii expelleretur.l.j.§.qui a me, ꝛ §.ꝺeiicitur.j.ꝺe vi ꝛ vi ar. Et ita in specie declarat Bar.in l. j.in ꝓn.in ij.char.ff.eod. Item fortius ista naturalis ꝙ̃ hꝫ ingressus, ꝑt operari effectum vſucapionis ꝛ sic acquisitionis ꝺominij̃ ḡdo ciuiliter possidens ꝺesineret ciuilr possidere:quia tunc corꝓoralis trahit ad se ciuilem,vt est gl.in.o.ꝛ approbata. l.sed ꝛ si noluit.ꝛ id specie ita tꝫ ad terminos nostros Bart.in ꝺ.§.ex ẋcto.in pen.col.vbi ꝺixi. Sed ista cessant in eo qui dolo ꝺesijt possidere que nullo modo potest censeri ad fauoꝛẽ suuꝫ
45 possidere.Hec obstant illa duo verba posita in tex.qꝛ vltra rñsionem quam.ff.ꝺedi:ꝺico quod imo verbum videtur etiaꝫ ali quando impoꝛtat veritatem.l.naturalr.in ꝓnn.ꝛ ibi Bret.ad hoc not.j.eod.ꝛ l.qui liberis.§.hec verba.ff ꝺe vulg.ꝛ pup.ꝛ in specie Bal.in l.etiam.per illum tex.C.ꝺe iure ꝺo. vbi no.Bal. ꝙ verbum videtur ibi non impoꝛtat fictionem fm verbi ꝺebitam ꝛ sanam interꝑetationem,ꝛ Bal.in rub.extra ꝺe ꝑscript. in ij.col.vbi ꝺt.ꝙ verbum videtur significat veritatem quãdo eam ꝑt significare.ideo ꝺebemus materiam ſubiacentem inspicere fm eum. Preterea quando verbum videtur ponitur in his que sunt iuris:impoꝛtat veritatem vt statim ꝺicam. silr ꝙ

bum intelr: aliquando impoꝛtat veritatem.l.j.§.item acquiri mus,ꝛ ibi Bret.ad hoc no.ff.eo.Bal.no.in c.bone memorie.in pe.col.ꝺe appel.vbi bene ad ꝓpositum nostrum:ꝺt,ꝙ verbum intelr in his que iuris sonat veritatem.ꝓout est in hoc text. Capio glo.magnam in verbo non clam. Ista gl.fm Bar.in ꝑncip.huius.§.est intricata. Ideo vt ex trices: ꝺuplꝺe eam magistralr ꝛ cum intellectu in quatuoꝛ partes ꝓncipales expediẽ do vnamquamq̃ ꝺe per se. In ꝓma timoꝛe taciti ẋii ꝙ nũc inducam,ꝺeclarat tex.ꝺeinde ẋ tex.expꝛesse opponit ꝛ ꝺe solu. se remittit. In secunda per viam questionis remouet fortem oppo.ẋ tex. In tertia formatꝫ questionem ꝺe ingresso ꝓhibente redeuntem qui non vult ciuilem acquirere. In quarta ꝛ vltima per viam qõnis ponit que remeꝺia ꝙetant ꝺño reuerso ꝑ recuperanꝺa naturali ꝙ ingressus occupat.Sc̃o ibi.sed quã hꝫ vi. Tertia ibi:sed quid si hoc ingressus. Quarta ꝛ vltima ẽ ibi.item iam non est questio. ¶ Redeo ad ꝓmam partem in
46 qua vt ꝺixi gl.timoꝛe taciti ẋii ꝺeclarat tex. † Istud tacitum ẋrium est:qꝛ tex.in fi.ꝺicit:vi magis intelr possidere non clã:
a illa ꝺictio magis est comparatiua.Ergo[a] ꝺebet ꝓesupponere positiuum cuius respectu fit comparatio.Nam comparatiuũ ꝓesupponit participationem vtriusq̃z, sed in vno magis quã in altero.l.vbi autem non apꝑet.in ꝓnn.vbi ꝺixi.j.ꝺe verbo. obl.Bar.in l.cum filijs.§.parte.cum simi.ff.ꝺe legat.ij.ꝛ tamen ter.ꝺt.vi magis intelr possidere non clam:ꝺeberet ꝺicere quã clam.Glo.huius timoꝛe subaudit tex.ꝺictionem tñ: ꝛ sic non tñ clam.sed magis vi:ꝛ sic simul possidet ꝛ vi clam: sed magis vi. Ista subauꝺitio violat tex. ꝛ ꝺictio magis hic stat comparatiue cum text. tollat ẋparationem ꝺicendo non clam.stat q̃ electiue vt ꝺixi in tex.Et tenendo illud quod clandestinꝰ possessoꝛ qui postea non admisit ꝺñm reuertentem possideat vi ꝛ non clam.vt ad literam ꝺt tex.tolluntur multe ꝺifficultates ꝛ amaritudines que tanguntur.j.ꝑesertim in ſcꝺa parte principali glo.ꝛ istud tene,vt.j.latius ꝺicam. ¶ Circa ſcꝺam oppo. l.sequitur.§.item si occupaueris.qui est.§.pen.j.tit.j. cõiter tenetur solu.ibi posita,ꝙ ibi ingressus est possessionem oĩno vacantem aio ꝛ corꝓoꝛe:ꝛ sic a naturali ꝛ ciuili,vt ꝑz ibi in verbo vacuam possessionem qs ꝑt ẋgere altero ꝺe tribus modis a vt no.ꝺeclarat gl.in l.si in verbo vacuam.C.vnde vi.ideo nõ ꝑt postea effici violenta attento initio,vt hac.l.in ꝓnn. Sed hic non vacat ciuilis que retinebatur aio ꝑ absentem:ideo cũ non admittatur reuertens patit vim.ꝛ sic possessio efficitur violenta. ¶ Venio ad ſcꝺam partẽ ꝓnn.gl.q̃ est ꝺifficilis ꝛ obscura,ꝛ oppono fortiter ẋ tex. Nam absurꝺũ est ꝙ eaꝺem possessio sit clandestina ꝛ violenta:vt inquit gl.imo ẋrie qualitates nõ ꝑnt ẋcurrere in eoꝺem subiecto: ꝛ sic in eaꝺem possessione, vt.l.si quis ante.j.eod.ꝛ l.si quis ancillam.in par.ꝓnn.j.ꝓo suo.vbi text.ꝺt. ꝙ quis non potest possiꝺere ꝑ suo ꝛ clam: qꝛ sunt ẋrie possessiones.ꝛ l.ij.§.fi.j.ꝓo empt. Et ẋr eaꝺem possessio non ꝑt simul esse ꝛ clandestina ꝛ violenta.Si.in effectu ponit ꝓncipales solu.fm quod fuerunt tres principales opi. antiquoꝝ.s. Jo.Roge.ꝛ Azo.quas clarius ꝓsequitur ꝛ explicatur Barto.tamen glo.ꝺe istis nullam facit mentionem.Et ista ſcꝺa ps principalis intellectualiter ſubꝺiuiꝺitur in quatuoꝛ particulas ex mente Bar.ꝛ forte vltra quam gl.senserit. In ꝓma ponit sol.Jo.cõiter appꝛobatam ꝙ naturalem hꝫ clam: sed ciuilez vi.ꝛ sic ẋrie qualitates non sunt circa eaꝺem possessionem: lꝫ circa ꝺiuersas. Et ꝙ ꝓma naturalis sit clandestina ꝓbat:qꝛ inspicitur origo possessionis,ꝛ quod non mutetur in violentã, ꝓbat:qꝛ cã possessionis mutari non ꝑt. In ſcꝺa per viam questionis ibi:sed quam ciuilem hꝫ tacite sentit ſecunꝺam sol. Roge.ꝙ ingressus hꝫ ꝺuas ciuiles: vnam ꝑ ingressum clandestinũ.aliam vi non admittendo ꝺñm reuertentem.Et istam reꝓbat gl.per absurꝺum ꝙ in eaꝺem re ꝺuplex sit ciuilis cum vnica reperiatur.ꝑesertim in eaꝺem re ꝛ eaꝺem persona. In tertia ibi.illuꝺ etiam est absurꝺum.gl.tacite sentit.tertia solutio. Azo.ꝛ Placen.ꝙ vnica tñ est possessio.s.naturalis que habetur ꝛ clam ꝛ vi:ꝛ sic cum ꝺuplici qualitate quam gl.reꝓbat: qꝛ absurꝺum quoꝺ eaꝺem possessio sit clandestina ꝛ violenta: ꝛ sic hꝫ ẋrias qualitates.vt ꝺixi. In quarta que est ibi.sed ꝺicunt.ponitur quaꝺruplex responsio fm Azo.ꝛ Plac.Prima, quoꝺ concurrere possunt ex ꝺiuersis causis per l.iij.§.ex pluribus.ff.eod.quod glo.reꝓbat: qꝛ ibi loquitur ꝺe ꝺiuersis causis se compatientibus:sed hic sunt ẋrie.Secunda solut.est ibi, nisi ꝺicas,quoꝺ ꝓo parte vi ꝛ ꝓo parte clam:nihil est.Tertia magis colorata sol.est ibi, vel nisi ꝺicas ꝙ ꝺiuersis respectibꝰ eaꝺem naturalis hꝫ ẋrias qualitates.nam naturalis naturaliter retinet:ꝛ sic corꝓoꝛe habetur clam:illa eaꝺem habetur ciuiliter vi ꝛ eẋ. Istam reꝓbat Bar.qꝛ ꝺiuersitas qualitatum non potest facere,vt ꝺuo contraria possint esse in eo ſubiecto. l.iij.§.ex contrario.ff.eoꝺem.Quarta solut.est ibi. Item ꝓ eis:

a Dictio magis ꝓpriatiua. Adde gl. ꝛ ibi doc.in l. ij.§.j.ff. si cerpe.ꝛ in l.in ꝓmo.§.sicut.ff. ꝓmo. ꝛ cñ hꝫ dictio stet electiue: vide ꝑ Soci. in ꝓsil. clxxxiij.colũ. pe.ꝙ si.primo adduco.

q̄ qualitates ꝯuie in eadem naturali se ꝓpatiuntur non eodez
tpe sed diuersis. q2 ab initio fuit clandestina z nunc est violen
ta p l.is q puten. §. hoc interdictū. j. qs vi aut clā. Bto. rep̄bat
q2 ille. §. loquitur. m̄re corporali. puta in domo q̄ potuit fieri
p parte clam. z alio tpe p parte vi. sed in possessione q̄ est ius
inistendi rei. ſm gl. in l. j. in prin. in gl. j. §. eo. z sic res incorpora
lis: initium inspicimus. z sic ab initio semel fuit clandestina vt
violenta: semper talis erit. vt hac. l. in princ. Ista est ꝓpie
mens z medulla huius gl. Et lz Bar. transportet quosdaz ꝛſs.
primus ponendo quartā sol. ibi. Ité p eis. z postea ponendo ter
tiam ibi. vel nisi dicas: nō de hoc non est curandū ſm Raph. h
47 z bene. z talis transportatio Bart. nihil penitus facit. ¶ Ex
ista scōa parte prin. gl. habes ſm opi. Jo. cōiter approbataz vnā
ꝛclonem ad ter. Qs ingressus hz naturalem possess. clandestiꝰ
ne, sed ciuilem violenter, z sic respectu naturalis ꝺr clandestiꝰ
nus: respectu ciuilis ꝺr violentus, z sic ꝯuie q̄litates non sunt
circa eadem possessionem, sed circa diuersas. Fundamentum
gl. z doc. est. q2 ex quo is q̄ a ꝓncipio clā occupauit semel cepit
naturalem clam possidere: non p̄t amplius sibi mutare causaz
possessionis naturalis: q2 semp quo ad illam ꝺr clam possidet
re, q2 inspicitur initium. vt hac. l. in p̄n. Sed tu aduerte lz oēs
ita teneant, iste cōis sensus vꝰ gfundi p istum text. in fi. qui ꝺr,
non clam. z sic non loquit ꝓpriue q2 diriſſet quā clam. Sz
dicendo non clam. aperte ostendit q̄ prima possessio clandestina
efficitur violenta. Et hoc modo cessat fortis oppositio. §. fa
cta. q2 hic non ꝛcurrunt due qualitates ꝯuie cum ter. exꝓresse
dicat non clam. Non ob. fundamentum gl. z doc. q̄ er q̄ a ꝺnci
pio semel cepit clam possidere non ꝺr amplius mutare causaz
48 possess. q2 ad hoc facile rñr: vez esse causa extrinseca non acce
dente. l. iij. §. illud. z ibi Bar. z alij. §. eo. Sed hic accessit postea
cā extrinseca. s. violentia pp non admissionem domini redemp
tis. Ergo pp hanc cām extrinsecam postea accidentem cā pos
sessionis potuit mutari. Tñ ad hoc posses subtiliꝰ dicere. qs
ista noua cā q̄ superuenit non supuenit circa possessionem pri
mo loco clandestine occupatam. Q2 cum possessio naturalis
tpe occupationis esset vacans: er quo neminem domi relict:
vt ꝺr ter. circa eam non p̄t cadere violentia. l. sequitur. §. itez si
occupaueris. cum gl. j. ti. j. Nimirum cum non superuenerit no
ua cā applicabilis prime possessioni si ꝺma possessio non mu
tatur. Ista ergo noua cā violentie necessario cadit circa alias
possess. s. ciuilem: ergo bene sequitur cōis solu. q̄ naturalem hz
clandestinā. z ciuilem violenter. Hec p̄t dicere q̄ fingat vsq; re
tro ab initio semper fuisse violentus possessor. ꝓout dicebat
Are. hic, q2 extrema non sunt habilia. nam tpe prime occupa
tionis possessio naturalis erat vacans ciuili respectu non cā
ꝺr violentia. Et ita rñdet insignis doc. do. Pe. de Ber. h z se
quuntur do. Jac. pute. z do. Bieron. tot. ambo. ꝓceptores mei.
¶ Sed tu caue defendendo illud q̄ teneo ꝯ oēs. z ꝺnto eē ve
rum: q2 non dico q̄ prima naturalis clandestina assumat q̄lita
tem violentie, sed ex noua cā bene mutatur possessio: q2 vbi ꝺ
mo habebat naturalem clam, nunc pp violentiam: z sic noua
cām hz solum violentam: z ita cantant ꝛba ter. hic. si nō violē
tur. Et sic non adijcitur q̄litas qualitati: vt etiam ꝺr Albe. de
Ro. Sed transfunditur q̄litas in q̄litate vt sola violentia re
maneat. Sc̄do dico. q̄ text. in d. l. sequit. §. item si occupaueris.
in quo se fundat d. Pe. de Ber. z sequaces: logtur q̄n possessio
erat olim vacans alio z corpore: z sic respectu naturalis z ci
lis q̄ non est hic, vt diri in j. par. huius gl. z sic ille ter. non bene
alleg. ad ꝓpositum nr̄m. Tertio dico. q̄ ex q̄ non restituit natu
ralis. fit violentia z in naturali z in ciuili, vt j. tz glo. in j. ij. par.
prin. Ideo cum violentia ꝓmittatur etiam respectu naturalis
nimiz si ex noua cā extrinsecus accedente p̄t variari, vt diri.
49 † Confirmat quarto p id qs tz Bart. in l. si quis in tantam. in
iij. col. C. vnde vi. vbi in specie tz q̄ in isto. §. iste qui clam ingres
sus est: quo casu appellat clandestinus possessor: si postea re
uertentem dñm non admittit. quo casu spoliat dñm ciuili. qs
intelligit violentus possessor quo ad vtranq; possessionem. s. q̄ ad
ciuilem, z etiam q̄ ad naturalem: allegat gl. hic. z q2 naturalis
trahit ad se ciuilem ſm eum q̄ dicit Are. in l. quemadmodū.
j. eo. dicat illud qs dixit Bar. non ꝓbari in hac gl. dixit in ter.
50 in vij. no. ¶ Sc̄do vitra d. Pe. de Ber. z alios: dum diri q̄ cā
possidendi p̄t immutari ex noua cā extrinsecus superueniēte.
Aduerte subtiliꝰ q2 vꝰ q̄ istud sane intelligat de cā. l. de titulo
supueniente. put ēt capitur in l. iij. §. ex pluribus: z ibi Bart. z
doc. §. e. Sed h violentia supueniens. q̄ est delictum non p̄t ea
pi. p cā sicut ēt clandestinitas supueniens non mutat cāz pos
sess. vt ꝺr ter. in hac. l. in prin. q2 ēt illa stiꝰ sonat in delictū. Sed
defendendo illud q̄ tenui ꝯ oēs: rñde, q̄ ad hoc vt posse. que
non erat iusta: er noua cā efficiat iusta: ibi bñ cā capitur ꝓ ti
tulo, q2 regrit q̄ nouus titu. superueniat: ita ꝓprie logt text. in
l. non solum. §. qs vulgo. j. tit. j. Sed q̄ prima clandestina z se
51 vitiosa non possit ex nouo delicto transmutari in violentam:
nihil impedit. ter. est h, q ꝺr, q̄ vi possidet non clā: cum violēta
sit magis iniusta q̄ clandestina. z ita teneas ꝯ gl. z docto. h. Et
ita ēt inclinant Mod. Senen. h. z isto modo ex toto cessat op
positio. §. facta. ¶ Jurta istā scōam par. gl. Bar. formatur duas
opposi. vt hic p eum. Adde circa scōam opposi. mḡrum soluit
q̄ lz de non iusta possessione: tum, pcessu tpis noua supuenien
te cā. possit fieri iusta: vt l. non solum. §. qs vulgo. j. ti. j. Tamen
q̄ iusta efficiat iniusta: vel iniusta iniustitio: hoc non ꝓ tē esse, vt
hac. l. in prin. vbi inspicit initium: sed istud est ꝯ istum ter. non
cauillando, vt. §. diri. z initium ꝺz spectari nisi noua cā extrin
secus postea supueniat, vt. §. pri. latius diri. ¶ In tertia par
te princ. gl. ibi. sed quid si hic ingressus. Ista gl. cōiter dānatur
p ter. in l. sequitur. §. si tu vi me. j. ti. j. no. p gl. in l. iij. §. si qs aūt.
j. de vi z vi ar. z l. qs seruus. in prin. j. eod. quis ꝺret, conet de
fendere istam gl. z male. z eā rep̄bant Mod. Senen. hic. Imo
fortius q̄n dñs absens suspicat sic posse repelli pp hoc perdit
ciuilem q̄uis nulla interuenerit violentia. Tñ ꝓperit interdi
ctum vnde vi. vt est gl. in l. i. §. fine aūt. in ꝛbo possessionem. z in
iij. §. si quis autem. in ꝛbo armis. j. de vi z vi arma. Ad q̄ glo.
Bar. hic in fi. se remittit. idem Sali. in l. si quis in tantā. in prin.
q. j. par. prin. vbi limitat. C. vnde vi. d. Ant. de But. in c. itez qa.
de restit. spo. z ista adde ad ea que diri in ter. in viij. not. ¶ Ve
nio ad quartam par. prin. gl. ibi. Item iam non est questio quā
subdiuide in vij. partic. In prima ponit p claro put est: q̄ p ci
uili recuperanda ꝓpetit interdictum vnde vi. In scōa q̄rit an
p recuperanda naturali ꝓpetat aliquod interdictum possesso
rium z tz q̄ sic. s. interdictum vti pos. In tertia opponit z bene
soluit. In quarta q̄rit q̄do ingressus suspicatur de tertio de
quo non ꝺz suspicari. In quinta ponit practicam z sic ordinez
agendi. In sexta an etiam ꝓpetat rei vendica. In septima z vl
tima opponit q̄ non ꝓpetat interdictum vti possi. z notabiliꝰ
soluit. Et eam p:o not. figuat bene Bart. Secunda ibi, sed an
nomine naturalis. Tertia ibi, sed quo ab eodem. Quarta ibi,
sed ſm hoc. Quinta ibi, z hec ciuilis turbatur. Sexta ibi, p̄ēt
agi rei vendicatione. Septima z vltima est ibi. Item opponi
52 tur q̄ cum interdictum. ¶ In ea. gl. ibi. sed an noie naturalis.
Habes q̄ dñs ciuiliter possidens p naturali clam ab alio
occupata hz interdictum vti possi. Cum ista ꝛclone transeunt
53 doct. hic. ¶ Sed in ꝯium fortiter facere vꝰ: q2 q̄ hz ciuilem
p̄t ꝓpria authoritate expellere clandestinum possessorez hūē
naturalem. vt est glo. not. in l. j. §. interdictum autem hoc. z ibi
Bar. j. vti pos. Illa gl. est cōiter approbata: vt late per Ludo. z
latius Are. hic. z do. Are. in §. quemadmodum. j. eo. Diri late
in text. in iij. nota. ergo superiorum vꝰ remedium interdicti vti
possi. z sic vie iudiciarie. Imo fortius vꝰ nociuum tunc reme
dium interdicti vti possi. q2 adeundo iudicem videtur suspica
ri se posse repelli. z sic vꝰ perdere ciuilem, vt hic in l. seq. z hoc
vult Bal. in l. ij. in r. q. C. de seruit. z aqua. quem statim. j. referā.
54 † Sed ad hoc respondent z bene Raph. Cu. z Lud. Ro. hic. z
d. Alex. in l. quemadmodum. j. eo. q̄ non est vez: q̄ adeundo iu
dicem p interdicto vti pos. q̄ perdat ciuilem possessionem. si
cut in simili nunciando nouum opus p iudicez non perdit qs
ciuilem: q̄uis nunciando verbo tanq̄ timidus bene perdat. l. si
pupillo. §. meminisse. §. de ope. no. nun. gl. z doc. in l. prima. §. in
operis. §. eod. Item tz Bald. in l. ij. in ij. col. C. de iure emphyt.
vbi tz q̄ qui agit interdicto vti possid. non per hoc perdit suā
ciuilem. allegat glo. in §. hodie. instit. de interdic. Tamen ꝯiij
tz idem Bald. l. ij. in vj. colum. in r. q. C. de seruit. z aqua. vbi tz
q̄ ex quo actor eligit viam iudicij videtur meticulosus: z ad
viam facti redire non potest. d. §. meminisse. z l. si mulier. in fi. §.
quod met. cau. Et ne ad iudicium inchoatum sit iudicio. Et
ne sit in potestate vnius iudicium euertere. l. si quis remin ra
tione sui. §. de arbit. z sequitur Are. t. hic in ir. col ij. Sed prima
opi. est verior. z Bal. in illa. ij. in r. quest. reprobat Aler. in d.
l. j. §. in operis. in j. no. Facit quod infra vult glos. q̄ agendo rei
vendicatione per hoc, nō suspicatur se posse repelli nec p hoc
perdit possessionem: vt. j. dicam in gl. Confirmatur, q2 inducta
ad augmentum non debent operari diminutionem z perditio
nem. vt est ter. no. in l. si mancipia. in prin. §. de fund. instru. nor.
in l. legata inutiliter. j. de leg. 1. Itez remediuz tacit: qs qs pos
sit ꝓpria authoritate destruere: non facit cessare remedium iu
ris z sic interdicti: vt est gl. in d. l. de pupillo. §. meminisse. in gl.
pen. tz Bar. in l. j. §. in puinciali. in ij. col. §. de oper. no. nunciat.
Hec est vez q̄ per hoc quod ꝓpria authoritate possit expelle
re, remedium iudiciarium vti possi. si sit superiorum ꝑs in d. §.
meminisse. z ibi glo. Interest enim nostra habere plura remē
dia. l. enim filius. §. varius. de legat. secundo. nam renunciacio vni
non video: q2 alteri renunciare. l. si domus. §. de seruit. vrba. ꝓ
glo.

55 dio.l.i.§.fz videndum,vbi gl.no.Ś.de suc.edic. ¶† Jn eadez gl. ibi,sed fm hoc si clam intrem.Habes ex gl.q si ingressus possessionem vacantem suspicatur,non de dño,sed de alio tertio, q sibi mouebit ztrouersiam q illi tertio non 2petit interdictū vti possid.cum non possideat,nec habeat dñium. Adde quod tamen dabitur interdictum;ei ad quem vere res spectat,vt est ter.in l.aut qui aliter.§.si quis dum putat.j.qs'vi aut clā.Guis glo.z Dy.Jnium teneant,z mgle.in l.j.§.interdictum.j.vti pos. Cyn.in l.j.in iij.q.C.vti poss.¶Tamen cum prima opin. tenent Bar.z cōiter doc.hic.do.Anto.de But.in c.item cum quis.ȣ restit.spol. ¶Solus Aret.hic insurgit 2 communem opi.ap2obando glo.z Dy.in d.§.interdictum,z fz q imo interdictū vti possi.dz dari illi de quo suspicabatur se posse repelli;z non illi cuius est possessio p text.l.fulcinius.§.quid sit aūt latitare. in fi.cum ibi not.j.ex quib.eau.in' pos.ea. Vbi edictum illud ad ad impetrandum venditionem rez illius latitabat dat illis tm aduersus quos iste latitabat,z non alȳs creditoribus quāuis vere ius haberent.Non obst.ter.in d.§.si quis. qz rn det Aret. q illud est interdicto quod vi aut clam,vt ibi. Aliud in interdicto vti possidetis de quo,nos loquimur. Nam primum est impersonaliter positum.§.q vi aut clam;factum erit restituaz. l.j.in princ.j.quod vi aut clam. nimirum si omnibus competit quoz respectu est clam edificatum. Sed verba interdicti vti possidetis sunt personarum, qz dicunt q ille qui clam possidet ita demum succumbit si possideat claz ab agente.l.j.in pncip.z l.ij.z l.si duo.in princ.j.vti pos.nimiz si non dz extendi ad aliam psonam q eam a qua suspicatur 2trouersiam sibi fieri.

Tene primam opin. que est communis, qz ad hoc vt dicatur clandestinus vel iniustus possessor inspicitur illud q credere debuit,z non illud quod vere credidit,vt hac.l.in prin. z l.phi bere.§.fi.j.q vi aut claz.Confirmatur arguendo de delictis ad
56 2ctus q argm est validum.l.omnem.Ś.de iudi. †Nam in delictis sufficit dolus in genere fz sit erratum in corpore vel in psonam fm Jo.An.in regula eum qui in ius.in mer cur.Bal.in l.si quis non dicam rapere.in pen.col.C.de episco.z cler.Facit ter.no.in l.eum qui nocentem.§.si iniuria.j.de iniur. vbi si credo facere iniuriam vni,z facio alȳ qui est mihi penitus ignoto
57 tus:tñ teneor illi ignoto actione iniuriarum.†Et p illum text. determinat no.Bar.in l.respiciendum.§.delinquunt. in fi.j.de pe.quem Bar.legit sub.l.in seruo2. Quod si volebam percutere Titium,z percussi Seium.quod tamen puniox,qz dabaz operam rei illicite. Secus si dabam operam rei licite:puta volebam percutere feram z percussi hominem,non punior.vt est ter.no.in d.§.delinquunt. Vel si volebam percutere vnuz quē credebam esse seruum meum z pcussi alium non puniox.text.ē in l.illud.§.fi.z ibi Bar.j.de iniur.Ad idem Barto.in §.delinquunt. Allegat alium text.no.in l.scientiam.§.sed si defendendi.Ś.ad leg.aquil. Sed tu aduerte q ille text.de directo facit 3 doctr.Bart.Nam ȯt ibi tex.sed si defendendi mei cā lapidem in aduersarium proiecero z non eum,sed pretereuntem pcusse ro:tamen teneor lege aquilia:eum enim solum qui vim infert licitum est ferire.ita ibi ȯt text. Pondera q ibi,piecit cā se defendendi:z sic dabat operam rei licite: qz licitum est defendere.l.vt vim.Ś.de iust.z iure.l.j.C.vnde vi.z c.significasti.ȣ homi. z tamen punitur.l.aquilia. Et sic mirandum est q Bart.alleget p se tex.qui in 3nium facit.z cogita sup solu. illius text.qz forte poterit responderi. Ultra Bar.adde alium tex.in l.si cuz seruo.z ibi Ang.j.de iniur.sequitur Jo.de An.an.in c.ij.in rvj. col.de maledi.quamuis alibi Bart.super hoc relinquat cogitandum.z mihi decidit in d.l.illud.§.fi.j.de iniur. Sicut quando volebat vnū percutere z duos percussit tenetur de vtroq; per iura prallegata fm Bart.in l.j.§.diuus.circa med.j.ad l. Cozne.de sicca.¶No.tamen diligenter in predictis.q miti9 punietur p2o culpa arbitrio iudicis fm Ange.in d.l.respiciendū. §.delinquunt.z in d.l.si cum seruo.Et no.Bal.in l.ij.§.quacun
58 que.in ver.quo ad tertium dico.Ś.de iureiur.† Item p ista parte communi,bene facit quod fz gl.in l.si duo.in prin.j.vti poss. z ibi Bar.in ij.col.vbi si quis emit bona fide a cladestino possessore, potest conuenīri interdicto vti possid,a domino.z tamen nec ab agente nec ab alio is qui emit bona fide pōt dici clam possidere,vt est tex.clarus.Ś.in hac.l.in prin. Ergo non ē bona 3nitia,non possidet clam a me: ergo non datur mihi in
59 terdictum vti possid,3 eum:† qz omnia interdicta sunt in rem scripta excepto interdicto vnde vi.l.j.§.pe.j.de interdict.z ita ȯt Bar.in d.l.si duo. ¶Et tenendo istam partem non ob.text. in §.quid sit autem latitare.allegatus per Aret.qz rn dupl'r. Primo q hic si non daretur domino interdictum delictū violentie remaneret impunitum,3 l.ita vulneratus.Ś.ad le.aquil. sed ibi qui latitabat non euadit impune, qz saltem ille aduersus quem latitabat impetrat venditionem bonoz.fz alȳ nō. z ita ibi ȯt Alb.de Ro.Scdo rn̄r q ibi illi aduersus quos latitabat pretendebāt ius.z habebant ius , nimirum si ibi illud edictum hz locum quo ad eos.sed hic tertius nullum ius hz in re,nec in dño,nec in possessione , z sic rmini sunt omnino diuersi. ¶In ea.gl.ibi.erit ergo vis huius interdicti. Habes
60 ex ista parte gl.tres 2clones.†Prima est q quis pt solam ciuilem acquirere sine naturali. Pz qz hic agitur vnde vi p ciuili recuperanda quam perdidit,z postea agit interdicto vti poss. p naturali.idem fz gl.in l.Pompo.§.si is qui.in glo.magna.ad fi.j.eo.Et sic pondera fm do.Alex. hic esse gl. 3 id quod tenet Bart.Ś.in glo.in verbo possessionem.vbi vult fm.Rog.q non potest queri ciuilis sine naturali.nam gl.hic fz 3nium fm eum. Tu autem responde ad istam gl. dupl'r. Primo q glo.hic loquitur quando agitur de recuperatione ciuilis que facilius inducitur quam acquisitio de nouo,put.Ś.loquitur Bart.per rlam.l.patre furioso.Ś.de his qui sunt sui vel alie.iur. Scdo respondeo q ista gl.z alia similis loquitur de facto iudicis interueniente:sed sic est q factum iudicis reputatur factuz partis. l.si ob cām.Ś.de euic. Unde sicut quando interuenit factū partis,puta pprietarij nudi,potest sola ciuilis transferri sine naturali,vt dixi.Ś.in d.gl.in verbo possessionem: ita hic qñ interuenit factum iudicis,z ita etiam loquitur Bal.in ij. in j.q.C.vbi in rem act.vt ibi fz q iuder pōt quem mittere in possessionem
61 p sola ciuili consequenda. ¶† Scdo habes ex glo. practicam huius legis q interdictum vti possidetis datur p2o ciuili q turbatur per retentionem naturalis clandestine occupate, z petit ingressum 2demnari ad desistendum a turbatione qs non pōt facere nisi restituat naturalem. Unde effectualr petit cōdemnari ad restituendam suam naturalem per vti possidetis,se
1 quitur Bar.vbi hanc gl. multum 2mendat in l.j.§.interdictū hoc.in ij.col.j.vti poss.Similis glos. est in l.naturaliter.§.nihil commune.j.eod. Facit ter.in l.ij.§.si reddita.Ś.commoda.vbi res non dr reddita quando redditur deterioz.ata. Sic in ppo
1 sito non pōt dici ciuilis restituta nisi etiam sit restituta naturalis:qz alias efficeretur deterioz ciuilis per retentionem natu-
62 ralis.facit l.Julianus.§.si fundum.j.de verb.obl. ¶† Tertio ex ista gl.singulr no.q interdictum vti possidetis hz effectum recuperande possessionis.lz alias solum cōsueuerit tueri possessionem.Et ita etiam no.istam glo.z sequitur d.Ant.ȣ But. in d.c.item quis.de resti.spo.Et sic interdictum vti possid. pōt 2petere p2o naturali quam non hz:dummodo habeat ciuilez in qua dr turbari per retentionem naturalis. Idem etiam fz glo.j.in vltima particula quod no. p intellectu.l.j.§.hoc interdictum.z in l.si duo.j.vti possid. ¶Jn ead.gl. ibi potest etiam
63 agi rei vendicatione.No.ex ista parte gl.† Primo.q in eodez libello potest agi rei vendicatione,z sic iudicio petitorio p naturali z etiam vti possidetis,z sic iudicio possessorio p ciuili. Qz ista remedia non sunt 3nia nec etiam repugnantia. dico te detinere naturalem,z me turbari in ciuili , z sic dantur diuersis respectibus,de quo per glos.z doct. in l.naturaliter.§.nihil
64 commune.vbi dicetur.j.eo.† Secūdo ex illa gl.not.Raph.Cu. quod agens rei vendicatione per hoc non suspicatur se posse repelli.Et sic non perdit possessionem pz:qz potest agere interdicto vti poss.facit fm eum.l.de pupillo.§.meminisse.Ś.de ope. no. num.z nota ad que dixi.Ś.in ista iij.parte gl.Tamen aduerte,q istud non bene pbatur in hac glo.qz hic interdictum vti possid.datur effectualr ad recuperandum possessionem naturalem,z sic per hoc q competat interdictum vti possi. non sequitur qs possideat.Sed in hoc non est insistendum qz habes de hoc ter.ad literam. in d.l.naturaliter.§.nihil 2mune.j.eod.
65 ¶† Jn vltima particula gl.habes qs etiā post amissam possessionem 2petit interdictum vti poss.si in amissione cepit interesse amittentis.Ex quo correlarie infert' qs etiam ille qui non
66 possidet hz interdictum vti pos.put ad interesse.† Sicut etiam illud interdictū vnde vi non solum dat' ad recuperandū possessionē.sed ēt ad interesse.l.si de possessione. circa pn.C.vnde vi. z l.j.ff.de vi z vi ar.Istud qs vult ista gl.esset valde no.fz Bar.
67† si esset vex.Sed Bar.z cōiter doc.damnant:qz requirit † q ille qui agit vti possidetis possideat tpe litis 2test.§.retinende.in ver.hodie.insti.de interdi. Sed iste non possidet nec naturalr nec ciuiliter.Sed ad istum ver.hodie.pōt responderi.q loquitur qñ agitur respectu possessionis:tunc non 2petit nisi possidenti tpe litis 2te.Sec9 qñ agit p interesse.z ita potes saluare istam gl.3 Bar.z oēs hic. ¶Capio gl.in verbo amisisse. in l.fz z si nolit.Quaz divide in tres partes.In prima declarat ter. Jn ij.tacite ērit.Jn iij.opp.z notabiliter soluit.ñ.ibi,hec amis-
68 sa.iij.z vlti.est ibi,fz quo sine animo,† Jn ea.glos,ad fi.istam gl. multum no.Bar.ex ea colligit quod animus adhibitus vno tpe,operat effectum suū alio tpe.Tu singularius no.ex ista gl. q quo ad acquisitionem possessionis,animus adhibitus tpe

incongruo, opat tpe 2gruo. nã volũtas possidẽdi ciuilr tpe q̃
ali⁹ possidebat, z sic tpe incõgruo, opat effm acqstionis ipsi⁹
ciuilis si 2tingat possidentẽ eas amittere. Cõtra hoc opponit
Bar. q̃ ai⁹ adhibit⁹ tpe incongruo non opat tpe 2gruo. l. qui
supstitis. ff. de acq̃her. Et rñdet q̃ istud. h est, rõne delicti. l. q̃
dã in iure. §. fi. ff. de do. Cũ in odiũ istius clandestine ingredi-
tis z 2ũr delinquẽtis, ai⁹ adhibitus tpe incongruo opat in pe
nã z piudiciũ delinquẽtis, vt possit 2uenire interdicto vnde vi
p ciuili posses. Cũ Bar. transeunt Inge. Imo. z cõiter Mod.
Raph. Cu. rẽpbat q̃ in d. l. q̃dã in iure. §. fi. illud est rõne deli-
cti z in penã delicti. ꝛ hic esset parua pena imo poti⁹ 2modũ,
q̃ sibi acq̃rat possessio: q̃ et si ingressus nollet sibi acq̃ri ciuilẽ,
tñ p illa naturali tenet interdicto vnde vi. l. seq̃. §. si tu vi me. ff.
ri. j. gl. in l. j. §. siue aũt. ff. de vi z vi ar. z dixi. ff. in ij. par. pn. gl. Sꝛ
tu dic q̃ illa iura loquunt q̃n interuenit violentia ꝛ q̃ violẽtia
adhibuit noluerit sibi q̃ri. h aũt solũ fuit clandestin⁹ ingressus,
vnde ꝫ Bar. forti⁹ facit fm Aret. q̃ in d. l. quidã in iure. §. fi. do-
natio facta de hd̃itate viuentis tertij, post illi⁹ mortẽ nõ 2firmat in psona donatarij. q̃ si 2firmaret bene faceret p Bart. ꝛ
hd̃itas ibi auferet a donatore tanq̃ ab indigno z applicat fi-
sco. vnde Bar. in d. l. qui supstitis meli⁹ rñdet ad illũ text. q̃ ibi
delinquẽdo, a lege priuat, non aũt q̃ ipse renũciauerit. ¶ Ego
vltra scribens. ꝫ Bar. z doc. allego duos ter. in quib⁹ pbat q̃ et
vbi non est delictũ tñ ai⁹ adhibitus tpe incõgruo opat postea
tpe 2gruo. Primo allego ter. no. l. fi. in fi. C. q admit. vbi existẽs
in scõo gradu agnouit ꝓperantius bona ꝛ possess. intra tps p̃-
mi. si 2tingat postea primũ repudiare, certe agnitio facta tpe
incongruo, z sic ai⁹, opat tpe 2gruo. z ibi Lud. Ro. reputat il-
lũ text. esse ad hoc peregrinũ z singul. z ibi et sequit⁹ d. Aler. q̃
uis Aret. rep̃hendat, an sit ver⁹ intellect⁹, ibi latius dixi. tñ te
nendo primã intell⁹ in gl. ibi, quẽ Bar. z doc. cõiter tñt, p q̃ ẽ bo
nus ter in §. pe. in fi. de bo. poss. q̃ statim q̃ ꝑm⁹ repudiat, in-
cipit currere tps scõo. tunc ille ter. non obstaret, Scõo ꝫ Bar.
z doc. allego bonũ ter. in l. j. §. fꝛ si filio. ff. de lega. iij. in ꝓb. quasi
nunc datum. vbi in codicillis 2sensus ad hibit⁹ tpe incongruo,
opat tpe 2gruo. vt tunc act⁹ z sic fideicõmissum valeat. ¶ Ul-
timo no. ⁺diligenter istã gl. q̃ sepe allegat, q̃ si dñs pdat suã ci-
uilẽ, qs̃ hñs naturalẽ et ignorans eã acquirit. Et istã glo. et ad
hoc no. Bal. in l. j. in rubr. j. q. §. de re. diui. Adde q̃ tꝛ Bar. in l. ex
asse, circa fi. ff. ad treb. q̃ q̃n ciuilis posses. non est apd aliquez z
sic vacat: naturalis possessio statiꝛ efficit ciuilis, z sic ciuilis sta
tim vnit naturali. allegat gl. h. ¶ Ampli⁹ istã gl. iungendo eã
cũ text. q̃ et corpalis de q̃ ꝓprie loquit iste text. trahit ad se ciui-
lem vacantem. z ita no. Bar. in l. iij. §. ex ꝫito. in pe. col. ff. eodẽ.
¶ ⁺Limita istã gl non ꝓcedere in detentione nuda, q̃ nõ opat
hoc. vt si possessio ciuilis z naturalis vacet: detentatoꝛ efficiat
possessoꝛ. vt est ter. no. in l. celsus. in pn. in ꝓ. nã si a nullo possi-
dent. ff. ad exhi. vbi lꝫ possessoꝛ fm Are. in l. j. in pn. in vj. col. ff.
¶ Et glo. q̃rit Bar. An ingressus, qui corpalr possidet, tra-
hat ad se possessionẽ naturalẽ q̃ hꝫ vsufructuari⁹ vel vsuarius
si sint suspicati se posse repelli. Et distinguit aut est ingressus
tanq̃ vsufructuari⁹ vel vsuarius, z ad se trahit, als sec⁹, alleg.
l. iij. §. vnde vi. j. de vi z vi ar. Adde gl. in l. vni. in gl. fi. C. vti pos.
Intelligе q̃n hñs naturalẽ suspicat⁹ est se posse repelli vel nõ
fuit admissus alias retinet solo aio, sicut z retinetur ciuilis. gl.
in j. in pn. in gl. ii. ff. eo. ¶ ⁺Scõo q̃rit Bart. vtꝛ possessio na-
turalis q̃ hꝫ emphyteuta, feudatarius vel similes trahat ad se
ciuilẽ dñi vacantẽ. Et tꝫ q̃ non. q̃ non habent aliꝫ illam q̃ren
di. Adde secus esse ẽꝫ q̃ finito feudo vel emphyteusi, ciuilis q̃
est apud dominũ trahit ad naturalẽ q̃ erat penes vasallum. fꝫ
Bal. in l. j. in rubr. j. q. §. de rer. diui. ¶ Et p ista cũ laude Dei re-
manet expeditus iste solennis z famosus. §.

Lex viij.

1 Contrarioꝛum eadem est disciplina.
2 Que sunt necessaria ad acquirendum sunt necessaria ad per-
dendum.
3 Possessi. est duplex z non vna.
4 Dictio nulla est distributiua.

1 Quemadmodum. Eodẽ iure quo
2 rur eodẽ admittit. h. d. Vidim⁹ in l. iij. §. in admitten
da. ff. eo. ¶ ⁺Ro. j. q̃ ꝫioꝛ⁹ eadẽ est disciplina. facit
l. z ñ ꝫ tabulas. ff. de vul. z pup. l. ii. cũ ii. §. de leg. iij. gl. in rubr. ff.
eo. vbi aliqd dixi. Bar. in l. inter stipulantẽ. §. sacrã. vbi plene te
3 tigi. ff. de ver. obl. ¶ ⁺Scõo no. ex hoc text. q̃ q̃ sunt necessaria
ad acquirendũ, sunt necessaria ad pdendũ. Et ita rẽatur amis-
sio sicut acquisitio. Facit. l. q̃is saltus. j. e. z l. fi. vt ꝓponis. C. d
nup. Item facit q̃ cuius ꝫsensus regrit in ẽndo, eiusdẽ reg-
rit in dissoluendo. auth. ꝫ si filij. z ibi Bar. in ij. not. C. de repud.
gl. in l. tria prędia. ff. de ser. rust. pd. Bar. in l. actoꝛ. in pen. col. j.
rem ra. ha. Item ois res p quascunq; cãs nascit⁹ p eadẽ dissol-
uit. c. j. ex dẽ reg. iur. z rr vij. q. ij. in c. ois res. Itẽ nihil tã natura
le q̃ vnũquodq; tolli eo mõ q̃ ligatũ est. l. put. j. de solu. z nihil
5 tam naturale. j. de reg. iur. ¶ ⁺Tertio no. ex ter. ibi nulla. Vi-
deri bonũ ter. p opi. Joã. z cõi q̃ duplex est possessio z non
vna. Cũ verbum nulla, sit distributiuũ ptinens ad plura nec
possit de vno predicari. l. si is qui. cc. §. vtꝛ. ff. de reb. dub. Bart.
in l. hoc articulo. ff. de her. instit. Et ita ponderat et istũ ter. do.
4 Aler. in l. j. in pn. vbi dixi. ff. eo. ⁺Datum ad istuꝫ ter. rñdet in-
signis doctoꝛ d. Pe. de Bexu, quẽ refert z sequit Lud. Ro. ff.
b q̃ dictio nulla⁹: non distribuit circa spẽs possessionis, sed circa
q̃litates, puta q̃ nec illa q̃ q̃ritur titulo p emptoꝛe, nec illa que
q̃ritur titulo p donato. Et sic de singulis nulla q̃ritur fine alio
z corpoꝛe. sicut etiam in l. iij. §. genera. ff. eod.

Lex ix.

1 Is possidet cuius nomine possidetur.
2 Verbum videtur, importat fictionem.
3 Etiam per actum fictum, puta p constitutum acquiritur vera
possessio.
4 Posses. non acquiritur nobis per amicos seu negotioꝛ gesto-
res nisi secuta ratihabitione, ꝫ per eos non secuta ratihabi-
tione retineatur.
5 Qui possidebat per alium potest agere interdicto vnde vi.

1 Generaliter. ⁺Is possidet cuius nõe
possidet. h. d. Adde quod
istud exp̃ess⁹ dt ter. in l. qs meo. in pn. j. eo. Et in c.
cũ venisset. in fi. de rest. spo. Et in c. si diligenti. de pre
2 scrip. ¶ ⁺Et põdera q̃ ter. iste vtit ꝓbo vꝝ, q̃ importat fictio
c nem. Et sic vꝝ velle q̃ ille cui⁹ nõe possidetur, dicat ficte possi-
dere. Et sic non hñt locũ in statutis loquentibus de possessoꝛi-
bus. in qb⁹ ꝓba ficte non intelligunt. l. iij. §. hec ꝓba cũ vulgari-
bus, ff. de neg. gest. Nam qđ fit ab amico vel hospite nõe dñi,
non vꝝ dñs vere facere ꝫ ficte. l. j. §. deiecisse. j. de vi z vi ar. Sꝛ
aduerte q̃ ter. in d. l. qs meo. in vnc. j. eo. vtitur ꝓbo denotante
ꝓpietatem z non fictionem. Naꝛ dt is possidet cuius nomine
possidet. Ita et dt ter. in d. c. cum venissent. in fi. z ter. in d. ca. si
diligenti. Ubi text. dt q̃ is possidere dicat cuius nõe possidet.
Et sic vides qđ ꝓbum vꝝ in isto ter. positum non semp impor
tat fictionem, presertim cũ referatur ad ea que sunt iuris, vt di-
3 xi in l. clam possidere. §. q ad nundinas. ff. eo. ⁺Item etiam per
actũ fictum puta p ꝫstitutũ acquirit vera possessio, vt ter. repu
tat⁹ fing. in l. certe. §. j. in ꝓ. ego ꝓprie hꝫ dicoꝛ. ff. de prec. Bar
4 to. in l. ab emptione. ad fi. vbi dixi. ff. de pac. ¶ Scõo not. q̃ lꝫ
p amicos z hospites seu negotioꝛ gestoꝛes acquirentes de no
uo possessionẽ nõe nostro non acquiratur nobis possessio nisi
secuta ratificatione. l. si ego. ff. de neg. gest. Bart. in l. qs meo. in
pn. j. eo. ⁺Cũ p istos ẽt nõ secuta ratificatione possessio retine
tur. l. arboꝛibus. §. non solum. ff. de vsufru. Et sic facilius retine
tur p alios possessio q̃ de nouo acquirat. Facit rla. l. pẽ furio
5 so. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. ¶ ⁺Adde q̃ tꝫ d. Abb. in
d. c. cum venisset. in ij. col. Qs ille qui possidebat p aliũ pt age
re interdicto vnde vi. si ille p quem possidebat, fuit deiect⁹, qñ
eo mandante vel ratũ habente possidebat, Sec⁹ si aliqs tanq̃
nego. gestoꝛ meus possidebat nõe meo z ante eq̃ ratũ habeam
spolietur vel expellatur. Tunc etiã si postea ratũ habeaꝫ non
potero agere interdicto, qꝛ ratihabitio tunc nihil operat cum
non reperiat tunc tps possessionem in illo. l. bonoꝛ. ff. rem rat.
hab. bona gl. in simili. in c. quam sit. de elec. in vj.

Lex x.

1 Due cause ex quaꝛ vna acquiritur detentatio, ex altera
possessio, non possunt simul concurrere.
2 Per precarium transfertur vera possessio.
3 Ubi duo ꝫctus sunt ꝫtij vel incompatibiles, statur vltimo z
vltimum derogat precedentibus.
4 Posteriores cogitationes prioꝛibus sapientioꝛes esse solent.
5 An in mandatis diuersis sit standum vltimo.
6 Conductio z precarium non possunt concurrere.
7 Dictio postea, denotat interuallum.
8 Cũ sunt duo actus, in dubio non dꝫ fieri interpretatio vt vt
erq; actus valeat: q̃ satis est vnum valere.
9 Conductio z precarium ꝫcurrunt, qñ actum est, vt in rogantẽ
non transeat possessio.

Sicut

a Contrariorũ. l. j. ff. de his q̃ sunt sui vel 71
alie. iu. Intelꝛlige si est eadẽ
rõ, sec⁹ si diuersa gl. i cle.
fi. de app. Bal. in l. si pses. C.
qũo z qñ iud.
b Nulla. Add
de. l. j. §. ex qb.
cau. maio. z l.
nec qcq̃. ff. de 73
off. pco. doct.
in ca. solite. de
ma. z obe. z d.
Sig. ô homo.
in suo ꝫl. viij.
c Verbo vꝝ.
Adde eũdẽ
Jas. in l. clam
possidere. §. q
ad nũdinas.
ff. e. in ꝓ. circa
tertiã ꝓppo.

10 Sicut possel. potest haberi ex pluribus causis se inuicem compatientibus, ita detentatio.
11 Habens duo instrumenta ita facta diuersis tpibus de eodez, quando dicatur rem possidere ex vtroqz.
12 Aliud est possidere, aliud stare in possessione.
13 Actus posterior inualidus non tollit priorem validum.
14 Denominatio pretij refertur non solum ad venditionem, sed etiam ad locationem.
15 An datiarij qui accipiunt datia a rege pro certo pretio censeãtur emere vel conducere.
16 An locatio seu emptio vno nummo facta valeat.
17 Unus non est numerus, sed principium numeri.
18 Qñ partes exprimunt contractum nominatum: tũc si non potest valere vt nominatus, non potest valere vt innominatus.
19 Conductio facta vno nummo an valeat vt donatio.
20 Parum z nihil equiparantur.
21 Si creditor habens rem pignoratam impetrat missionem in possessionẽ ex primo decreto, an videat recessisse a prima poss.
22 Habens pignus constitutum a testatore potest consequi pignus pretorium.

1 SI quis ante. †Due cause, ex quarũ vna acgrik detentatio, ex altera possessio. nõ pñt simul concurrere: qz sunt ẽntie, sed vltima pualet: misi esset inualida: sec9 si ex neutra possideat: tunc ambe concurrere pñt. h.d. ¶Diuidit in tres ptes. In prima logt qñ due cause erãt cõtrarie z incõpatibiles tũc currere nõ pñt. In ij. ponit vna limitatio qñ p vtrãqz acgrik soluz detentatio. In iij. ponit vna limitatio qñ earũ est ibi si qs cõduxit pro certa pẽsione: post ea rogauit precario. Et sic gratis nõ tenebit amplius ad soluendũ pensionẽ promissam ad quã prius tenebat ex contractu conductionis.
2 †Cũ precariũ sequẽs sit liberalitas z donatio quedã de iure gẽtiũ inuẽta. l.j. in prin. ff. de preca. Et sic per precariũ sequẽs per qs transfertur vera possessio. l. certe. §.j.ff. de prec. Bar. in l. ab emptione. ad fi. ff. de pac. videt recessum a cõductione per quã nõ trãsfert possessio sed nuda detẽtatio. l. j. C. cõmu. de vsuca. l. z hz. §. eum qui. ff. de preca. Precariũ ergo sequens tollit cõductionẽ pcedẽtẽ rõne incõpatibilitatis z cõtrarietatis, lz nõ interuenerit actus retro similis, put alias requireret qñ est facta traditio. l.j. z l.ij. C. qñ. lic. ab emp. discc. ¶In secũda pte: z sic in ver. idẽ Põp. bellissime tentare videt qđ illud qđ Pomponi9 bellissime tẽtauit, vt inquit litera: fuerit fedissime z male dictũ. Nã Põp. tentat dicere, qđ qñ est actum inter pares q̃ ex precario solum trãsferatur detẽtatio z non possessio: tũc conductio z precario simul concurrant: qz tunc nõ sunt contrarie, sed tendunt ad eundem effectum detentationis. ¶Cõtra istum ver. Raph. cu. hic mouet difficultatem de qua dicit se nunq̃ fuisse clarum, z q̃ aut iurisconsult. errauit in hoc dicto, aut non intelligimus eum. Nam iste cause videntur adinuicem de directo repugnantes. Nam per coductionem datur facultas tenendi rem inuito locatore vsqz ad fi. conductionis z sibi dz prestari patientia de vtẽdo z fruendo per locatorem l. ex cõducto. in prin. §. loca. Sed precariũ est cõtrarie nature qz ex reuocabile ad voluntatem cõcedentis. l.j. in prin. ff. de pca. l. lucius. §. de dona. ¶Secundo precarium est quando fit ad indeterminatum vsum. z indeterminatum tempus. d.l.j.ff. de pca. z l. in cõmodato. §. sicut vbi gl. z Bar. §. cõmo. Sed cõductio fit ad certum z determinatum vsum z tẽpus. l. itẽ que ritur. §. qui impleto. §. loca. ergo impossibile videtur q̃ cõcurrant. Tertio z fortius precarium est gratuitum qz cõcedit ex mera liberalitate. l.j. in prin. ff. de pca. Sed in cõductiõe requirit pretium certũ. l.j. §. si quis seruum. §. de po. l. naturalis. §. at cum do. §. de prescrip. verb. sed habere eãdẽ rem gratis z non gratis sunt contraria. Ergo simul stare non possunt. Titulus enim precarij est lucrativ9, titulus vero cõductionis est onerosus. Ergo cõcurrere nõ possunt. Quarto cõductor tenet de dolo: lata culpa, z etiã leui: qz iste cõtractus celebratur gratia vtriusqz. l. si vt certo. §. nunc vidẽdum. §. commo. sed in precario qs tenetur tãtum de dolo z lata culpa. l. quesitũ. §. illud. ff. eũ quoq;. j. de prec. ¶Huic difficultati dicit Raph. Lu. quod nunq̃ vidit quomodo possit respõderi, nisi diximus qđ hic primo cõduxit deinde rogauit precario, quo casu precariũ intelligitur proprie. Et quod sit executiuũ locatiõis z sic intelligitur secũdum eius naturã. l. si vno. in prin. §. loc. l. si stipulat9. §. de vsur. Tamen relinquit super hoc cogitandũ. Et ita etiã rñdet Lud. Ro. hic, qui etiã dicit q̃ istud dictũ Põpo. iurisco sult. est durissimum z quodãmodo impossibile. Et contrarium est fortissimum, z miratur quod nullus alius scribentium tangit. Ceterũ sm istã sol. Raph. z Lud. Ro. iste text. itelligitur in casu suo quãdo primo cõduxerat: deinde rogauerat precario. z si precarium fuit factum in executiõnem prime 2ductionis, z p ipsum precarium, q̃ idem operatur q̃ constitutũ trãsfertur tenuta que debetur virtute 2ductionis. Ista solu. mihi non plz, qz iste tex. loquitur qñ tenuta habetur ex plurib9 causis, vt dt tex. ibi, vtrumqz pcedi, sed sm istam sol. ista tenuta nõ haberetur nisi ex vna cã. l. conductionis: qz illud precarium fit ad executionem conductionis. ¶Secundo modo rñdet do. Alex. hic, z fuit ante eum rñsio Imo. q̃ iste cãe non sunt repugnantes, sed vna affert maiorem vtilitatem altera: z si dñs reuocet pcarium, retinebitur fundus ex ẽctu locationis. z si finita fit locatio, retinebitur ex cã pcarij. z si aliqua ẽtas cõtingit illud erit postea ex post facto. sed nec ista solu. tollit difficultates predictas, pẽrtim qz p conductionem locator est obligatus stare ẽctui z prestare patientiam. d.l. ex conducto, in pn. Sed in precario est totum ẽz qz potest p libito reuocari. z non vz pactũ in ẽtium q̃ non liceat reuocare. l. cum precario. z l. qui precario. infra de preca. Preterea iste tex. vult q̃ ambe iste cãe eodem tpe concurrant: sed sm istam sol. vna finita alia precederet. ¶Tertio loco Bret. hic multa verba effundit: sed non tollit nec eneruat difficultatem. Et in effectu rñdet. q̃ ẽt locatio põt fieri ad tps indeterminatum puta ad vitam cõductoris. l. iij. in fi. §. loc. qcquid ibi teneat gl. Silr precarium põt fieri ad tps certum lz per hoc non tollatur facultas antea reuocandi. l. cum precario. z l. in rebus. §. fi. ff. de preca. Nec ob. q̃ in cõductiõe locator teneatur ad patientiam. d.l. ex 2ducto in prin. sed precarium põt ad libitum concedentis reuocari. Rñ det Bret. q̃ imo locator poterit expellere conductorem z soluere ei interesse. l. si in lege. §. colonus. §. ioc. z sic non tenetur pcise ad patientiã cũ sit oblo facti. q̃ nõ est precisa. sed soluendo interesse liberatur. l. ij. §. item si in facto. z l. stipones nõ diuiduntur. in ver. celsus. ff. de ob. ob. Ista sol. non est bona. qz soluendo interesse non recedit libere a ẽctu locationis sicut q̃do reuocat precarium, cum interesse soluat loco facti. l. si quis ab alio. §. fi. ff. de re iud. ¶Quarto loco isignis doctor do. Bet. de Beru. pp has difficultates intelligit istuz ff. idem Põpo. qñ conductio fuit facta ab vno z rogatio precarij ab altero. Et sic voluit vni dare mercedem z hre pcario ab alio qui forte poterat mouere 2trouersiam. Et sic iste due cause non vñr ẽtie, sed posse concurrere. Et subdit q̃ nescit dicere plus. Et miratur multum de doctoribus q̃ non declarauerint hãc difficultatem. Ista sol. mihi nullatenus plz: qz etiam in princ. isti9 l. si esset facta conductio, ab vno z rogatio precarij ab alio am be cause concurrerẽt, q̃ negat text. Item sm istum intellm iste ver. idem Pompo. procederet pp diuersitatem personarum. s. locantis z alterius concedentis precario. z non qz fuerit exprse actum q̃ in precario non transferatur possessio, cuius ẽtij expresse dt litera. ergo ista solut. nullatenus potest procedere. Ego postremo vltra alios scribentes in primis augeo istam difficultatem Raph. Lu. Nam confidero in simili quando misetur ẽctus nominatus cum innominato. puta q̃ iuxta ẽctuz nominatum apponitur aliquod pactum, ita quod habita ratione pacti ad ẽctum possit resultare ẽctus innominatus. certe hic est negotium mixtum, vt inquit text. in l. aristo. §. de don. Hoc est tale negotiuz q̃ aptitudine pt esse ẽctus nominatus z innominatus. Tũ impossibile est actu quod sit ẽctus nominatus z innominatus: qz si esset innominatus haberet locum pnia z condictio ob causam ad repetendum illud q̃ est datũ. Secus si sit ẽctus nominatus qz tunc non hz locum pnia nec repetitio dati. l. fina. §. de condic. ob cau. l. commodato. §. sicut §. commod. l. sicut. C. de act. z obliga. Dicimus ergo quod si illud quod deuenit in pacto fuit causa finalis z principalis quare ẽctus fieret: tunc totus est ẽctus innominatus z hz locum penitẽtia. text. est singu. in l. cum te. C. de pac. inter empt, z ven. quem Bar. z alij. ibi reputant multum singu. alias totus censetur contractus nominatus nec hz locum penitentia. text. est in l. ea conditione. C. de rescin. vendi. Et ita per ista iura no. tz Barto. in l. fin. circa fin. vbi dixi. §. de condi. ob cau. Et qualiter non admittitur concursus ẽctus nominati z innominati: qz in vno habet locum penitentia z reuocatio. in alio non que sunt contraria seu repugnantia. Quomodo ergo in hoc text. admittitur concursus precarijs z condictionis cum in precario sit licita penitentia z reuocatio. In cõductione secus. Cogita si pp has difficultates sit necessarium dicere, vt dñt Rapha. z Lud. Ro. q̃ vtrumqz valeat: sed sm censeatur executio primi, z reguletur sm naturam primi, non videtur bene tutum vt superius dixi. Unde vltimo loco rñde. q̃ iurisconsul. in isto ff. idem Pompo. decidit q̃ tenuta seu detentatio põt haberi ex causa conductionis, z etiam ex causa precarij quando fuit actum q̃ ex pcario non transferatur possessio. sed tenuta. Et sic tenuta põt hri ex pluribus causis, sicut z ipsa possessio. vt l. ij.

ff. ex pluribus. ff. e. Et pdera qđ tex. iste expresse dicit qđ si factū esset vtrunq; procedat. ¶Pdera q vtrūq; procedet. z sic tam cōductio quā precariū. z si erit vtile habere detentationē ex pluribus causis: q; vna finita durabit alia. z quod ad quid vna erit magis vtilis quā alia. Unde si dominus voluerit revocare pcariū, retinebit res eo multo ex causa conductionis z finito tpe cōductionis remanebit firmus precarium. ita vbi ppter cōductionē teneretur etiā de leui culpa propter precariū nō tenebitur nisi de lata. Et ista veritas pcedit ppter diuersitatē cōtractuū qui sunt facti in eadē re vt attendi debeat in quo vnus est vilior altero, ista est ppria mens huj⁹ text. Et ad hoc etiā i effectu tēdit sol. Jo. z do. Alexā. hic. z ita habes bñ declaratā tex. ¶+No. j. ex tex. ibi, qđ nouissime actū est, qđ qñ sunt duo actus contrarij vel incōpatibiles statur vltimo z vltimū derogat precedētib⁹ z sic in cōtractib⁹ cōtrarijs vel incompatibilibus vltimus derogat precedenti. facit. l. j. ff. j. de stipu. seruo. l. cū in plures. ff. locator hortei. ff. loca. l. clari. z ibi no. Bal. C. de fideicō. Adeo q; in cōtractib⁹ nō est necesse apponere illa verba cassantes z irritātes omnē aliū cōtractū precedentē: q; hoc tacite intelligitur. tex. est in. c. j. quē Bal. ibi ad hoc reputat singulare de trāsa. Si etiā in pactis contrarijs vltima derogāt prioribus. l. pacta nouissima vbi etiā dixi. C. de pactis z. l. si vnus. ff. pactus ne peteret. ff. e. Idē in vltima voluntate. Nā p fm testamentum ipso iure tollit pcedens. l. hac cōsultissima. ff. si quis autē. z. l. sancimus. C. c. de test. cū marthe. de celeb. missa. gl. no. in. c. de consti. in. vj. Idē in codicillis. l. cum proponatis. vbi gl. z Bar. C. de codi. inde. in legatis. l. simihi z tibi. ff. i legatis. ff. si. ff. de leg. j. l. iij in. ff. de adim. leg. Idē in sententia interlocutoria. l. qs iussit. j. de re iudi. idē in constitutione peuratorū. l. si quis cum procuratorio. in prin. ff. de procu. dicam in seq. no. Idē in rescriptis. c. j. ceterū. de rescri. glo. in c. ex tenore. e. ti. no. in. c. j. eo. ti. idem in iuramentis. i. duob⁹. ff. si. cum l. seq. de iureiu. idem in legibus. l. sed posteriores. ff. de legi. gl. in c. j. de consti. in. vj. idem in statutis. Bar. in. l. si certarum. ff. si. ff. de mili. test. z in. l. oēs populi. vlti. q. iij. q. prin. ff. de iustit. z iure. Sic vltima consuetudo inducta z prescripta derogat precedēti. gl. no. in. l. nemo. ff. tpalis. j. de reg. iur. Bar. no. i. c. de feu. cog. Sic vltima fama tollit priorem. l. si mater. vbi gl. C. ne de sta. de fun. Bar. in. l. si. C. si ser. aut liber. ad decu. aspira. li. x. Bar. in. l. is pōt. in. x. col. ff. de acqui. her. Bald. in. l. sacrosancte. in si. C. de epis z cle. z in. l. si. ff. de fer. z in. c. cum inter. R. semorem de elec. Sic vltima mora nocet. l. illud. ff. de peric. z commo. rei vē. z. l. si seruū. ff. sequitur. j. de ver. obli. sic vltima opinio censet approbata z alijs derogat ita no. Bar. in. l. bona fides per illū tex. cū gl. ff. depositi. in. l. qui filium. ff. sabinus. cum si. ff. ad treb. dixi in l. si idē cū eo. ff. si. ff. de iurisdi. om. iu. Sic vltima violentia nocet. Ita no. Bal' in. l. si quis ad se fundum. per illū tex. C. ad. l' Jul. de vi. Itē+posteriores cogitationes prioribus sapientiores esse solēt fm Ciceronem in philippic. xij. Itē ad predicta adde gl. not. z magistram ampliantem istam regulam in. l. quoties vtrusq; j. de reg. iur. ¶+Secundo per istū tex. no. Bar. in. l. falsus. in antepe. col. C. de fur. qđ si quis producit duo mādata diuerse forme: statur vltimo. z si sunt facta eadem die z non apparet qd prius z quid posterius, pualet illud q minorem baylia pītat. l. sempronius proculo. ff. de leg. ij. Idē tenet Bal. z Jmo. in. l. si ita scriptū fuerit titius. ff. de here. instit. q; uis Aug. ibi p illum tex. teneat q; preferēdū sit mādatū q; plenioze cōfert potestatē de quo plenū p do. Alex. Aret. z Mod. senē. hic. ¶+Tertio no. qđ conductio z precariū nō possunt cōcurrere in eadē re z eodē tempore ratione cōtrarietatis. Ratio q; ex conductione nulla trāsferēt possessio sed detentatio. l. j. C. cōmu. de vsuc. l. nō solū. ff. qđ vulgo circa fi. j. tit. j. l. certe. ff. is qui. j. de preca. Sed ex precario transfertur naturalis possessio. z hz. ff. cuui q. j. de preca. gl. no. in. ff. hodie instituu. de interdi. Ergo cum iste cause sint contrarie z incompatibiles. impossibile est qđ cōcurrāt. ¶Limita istū tex. procedere, qñ cōductio z precarium fierent separatim. secus qñ ambo sunt simul facta, puta q; in eodem instrumento cōtinetur q; truxit z precario rogauit intelligit qđ ex precario nō trāsfertur possessio. tex. est no. in. l. non solum. ff. si. j. ti. j. per quē tex. ita limitat Bar. hic z idē Bar. in. l. interdū in prin. j. eo. de do. Alex. in consi. cxxj. quiti vo. inci. visis z ponderatis narratis in themate. in. j. col. Tu pondera dictionem postea que bis est posita in isto tex. que denotat interuallū inter vnū z aliud. l. nō erit. ff. si. ff. de iureiu. in. l. quoties. ff. si quis ita scripserit. ff. de hered. institu. Bart. in. l. fructus. in fi. ff. sol. ma. Itē q; in eodē instāti nō presumitur sibīpsi voluisse contraria. vt in simili dicitur in. l. non ad ea. ff. de condi. z demon. Bar. in. l. fi. ff. idem quesit. ff. de condi. inde. ¶Secundo limita qñ vterq; actus sit ex causis voluntarijs, vt hic. secus si ex necessarijs vt tenet Bar. hic in fi. vbi diceretur. ¶Quarto dilligēter no. ex isto text. qđ iz precariū possit fieri duobus modis vno mō vt transferatur possessio, alio mō vt trāsferatur tenuta qđ si quis primo 2durit z postea pcario rogauit, vel cōtra qđ in dubio non intelligitur actum qđ ex precario non trāsferatur possessio, nam isto modo vterq; actus valeret. Et sic pō dera hic+ esse tex. valde no. Quod quādo sunt duo actus i dubio nō debet fieri interpretatio vt vterq; act⁹ valeat, z satis est vnum valere. Et ita no. limita regulam que hz q; in dubio fi interpretatio vt actus valeat. l. quoties. cum simi. vt dixi. j. de verb. obli. ¶+Quinto no. in ver. Idem Pompo. qđ conductio z precarium possunt concurrere quando est actum qđ in rogatum precario non trāsferatur possessio sed tenuta. Et sic habes+ qđ sicut possessio pōt haberi ex plurib⁹ causis se inucem cōpatientibus. l. iij. ff. ex pluribus. ff. e. Ita detentatio. tex. est hic. z per istum tex. alibi no. Bar. in. l. singularia in. v. col. ff. si certum petatur, ¶Quod in casibus in quibus per stipulationem nō tollitur contract⁹ precedens, dicetur ex vtraq; causa rem habere. Quod reputat Bar. multum no. quādo quis ex duo instrumēta facta diuersis tēporibus de eodē, qđ ex vtro que dicat rem possidere per istum ter. ¶+Sexto. ex ter. ibi. Sed aūt longe diuersum: qđ aliud est possidere, aliud stare in possessione: sicut aliud est studere, aliud stare in studio: z aliud est stare in scholis, aliud est attente audire doctorem legentem. Unde dixit gl. in. l. vnicuiq; C. de prox. sacro. scri. lib. xij. z gl. in c. cum ex literis in verbo instructus. de integrum resti. qđ non sufficit diu stetisse in studio vel diu stetisse in scholis: sed bene z laudabiliter studuisse. Sz alibi dicit tex. nō sufficit fuisse Jerosolymis vbi est sepulchrum Christi: sed hierosolymis bene uixisse laudādū est. ita dixit text. xij. q. ij. in. c. gloria episcopi. ¶+Septimo not. in ver. si quis cōduxerit, qđ actus posterior nullus vel inualidus, regulariter nō tollit precedentē. Facit. l. iure. ff. de leg. iij, vbi fm testamētū nō tollit precedēs. Itē stipulatio nulla que sequit, non impedit effectum. merationis nec ipedit actionē nasci ex numeratione. l. certi dictio. ff. quoniā. ff. si cer. pe. l. si ita stipulatus. ff. Chrysogonus de ver. obli. l. j. ff. de dona. Fallit in his que de facili nuda voluntate tolluntur vt in legatis: q; per actū inualidum tollunt. tex. est no. in. l. legatum sub cōditione. ff. fi. ff. de adi. leg. z in. l. si trāsferam. z ibi Bar. eo. ti. z in. l. cū dominus. ff. si. z ibi Bar. ff. de pac. leg. ¶+Ultimo no. ex fi. tex. in ver. pretio fm Bar. alios qđ denominatio pretij refertur non solū ad venditionē, sed etiam ad locationē. Et fm hoc male dicerēt gl. que vult qđ verbū pretium proprie ad contractū emptionis referatur z vbi in iustrumēto fit mētio de pretio, intelligit qđ sit empta. l. fi. z ibi gl. Bar. C. de predi. decurio. li. xij. gl. in. l. apud ceſ. ff. si cū legitima. in ver. ptio accepto. j. de do. inalt. z me. ecce. gl. in. l. cum dotē. z ibi no. Bal. C. de in. do. Tu dic qđ hic nō mētio ptij simpliciter. ex quo dicit si qs cōdurerit. z sic apparet clare de specie cōtract⁹. ¶+Et ista faciūt ad no. questionē de datarijs seu publicanis c q accipiūt data a rege pro certo pretio: vtrū censeank emere an cōducere, ex quo pretiū tribuit cōductioni sicut emptiōi z si eēt emptio nulla eis deberet fieri remissio propter casus cōtingentes. l. nec emptio. ff. de trahē. emp. Secus si esset cōductio. l. si merces. ff. vis minus loca. z. l. lz. C. eo. de qua questione vide per Bar. in. l. cotē ferm. ff. qui maximos. ff. de publica. z vecti. z latius in questione p cū disputata q incipit publicanus quidā. cū aliis 2cordan hic traditis per do. Ale. ¶Capio glo. in ver. solū teneat. Di uide in quatuor partes fm declarationem Bar. licet ver gl. videantur aliter sonare. Jn prima declarat tex. Jn secūda oppo. z dupliciter soluit. Jn. iij. fm Bar. remouet aliam op Jn. iiij. aliā. ij. ibi, sed contra. ff. de iure do. iij. vbi qđ Rog. non placet, iiij. z vltima est ibi, Itē q; hic dicit z psequere vt hic. Bar. ¶+Jn. ij. parte dum gl. dupliciter rñdet ad. l. si vsufructus. ff. de iur. do. vbi cōductio vel emptio facta vno nummo valet. Primo qđ ibi locatio fiebat vno nummo ex necessitate istud declara. Nā ibi vsufructus erat datus in dote pro matrimonio dos erat restituēda mulieri, vñ cū aliter fieri non posset ex cā necessitatis fuit inductus modus vt mulier moditatē talis vsufructꝰ emat vel cōducat vno nūmo z remanet penes maritum. Nā si maritus concessisset talē vsufructum mulieri precario non fuisset bene consultum mulieri q; maritus potuisset illud precarium reuocare. l. j. in prin. de preca. Ideo illa lex consuluit, quod debeat fieri conductio vel emptio vno nummo z sic cōtractus nominatus a quo non potest postea recedi. l. sicut. C. de actio. z oblig. z. l. in com-

a ¶Postea, adde q; hec dictio ō sui natura denotat longū interuallū gl. in l. pacta conuenta. in fi. postea. ff. de ẓhend. emp. Barb. in rub. de reb. eccl. nō alie. char. xxvj. alle. gl. in l. cū funduz in ver. postea. j. de vi z vi ar. z tex. in l. ij. C. de custod. reo. quē pondera uit Bar. in l. j. ff. diuꝰ seuerus. j. ō q. Et de hac dictione vide text. z ibi Bar. l. illud ff. li vj. z Be. in c. cum appellationib⁹ ō app. eo. li. z gl. in l. in bone fidei. C. ō pac. card. z ibi do. in c. cū vinton̄ēsis ō elec. z quātū tps ĩcludat vide bar. in l. ab hostib⁹. ff. tz qđ simpliciter. ō. ex qui. cau. ma.

b ¶Testamentū. Add Bar. in l. ij. ff. si qs. ff. de lega. iij. Card. zab. in c. eos op. ij. de sep.

c ¶Publicanis. Add Sozi. cons. xliij. in prima parte z cons. clvj. in prin. vbi dicit opi. Bar. in d. ff. q maximos cōmunez.

dato. ℌ. sicut. ſ. cõmo. Item fuit necessarius inter vetus vnꝰ nummꝰ: qz si nõ interueniſſet nũmus videretur donatio, ſed mulier non hz vſumfructum titulo donatiõis a marito, cum maritus ſoluto matrimonio teneat reſtituere. z in neceſſitatibus nemo liberalis exiſtit. l. rez legatam. in fi. ff. de admen. le. z ita ẽt ibi glo. Secunda ſol. gl. eſt q ibi res non erat digna maiori pretio, nõ intelligas quia eſſet adeo vilis, ſed quia maritus tenebatur gratis ſoluto matrimonio reſtituere: iõ non
17 debebatur maius pretiũ. † In tertia parte glo. dum dicit qđ vnus nõ eſt numerꝰ, ſed principiũ numeri. Et ad hoc ſepe allegatur. Adde. Bal. in. l. i. i. col. C. ỏ cõdi. inſcr. Ly. z alios in. l. nõ iõ minus. C. de here. inſti. Itẽ adde rõnem hz Philoſophũ, qz principia rerũ nõ ſunt ipſarũ rerũ partes. z pũr nõ ſunt ipſe res. Th laurẽ. valẽ. i. lib 20. j. dialectice. c. ij. iſtũ reprobat. Et hz q imo vnus eſt pprie numerus. Et vtitur argumẽto materiali ỏ duabꝰ mulieribus habẽtibus. xij. gallinas cũ gallo ỉdiuſas, q̃ pueneràt inter ſe. vt qua que quotidie pariret numero naſcerent eſſent huiꝰ mulieris. q̃ impari eſſent illius. Cõtingit vnũ ouũ naſci die querit cuius erit, an neutrius. minime. hz ſpectabit ad illa mulierẽ cui imparis numeri ouа dicunt. ergo apparet q vnũ ouũ numerũ facit. Itaq; hz eũ melĩ de intellectu verborũ mulercule nõnũq; ſentiũt q̃ ſummi philoſophi. Illa eñ verba ad vſum trahũt iſta ad luſuz. Bz ad hoc poſſet rñderi q idẽ ius eſt de principio numeri q de ipſo numero l. nõ iõ minus. z ibi Ly. z alij. C. de he. inſt. bar.
18 z alij hic. † In quarta parte gl. aduerte in quãtũ Bar. concludit qđ qñ partes exprimũt ꝓtũ nominatũ tũc ſi nõ põt valere vt ꝓtꝰ noiatus non vz etiã vt innominatus. Idẽ ſimpliciter tenẽt Jmo. Pau. ỏ ca. z cõiter alij. ſol. Raph. cu. impugnat z bñ q; i ꝓxu ſunt tex. ineuitabiles. i. l. inſulã. ſ. de preſcri. v. vbi vẽdo tibi domũ vt inſulã fabrices. Exprimit aperte vẽditio, z tñ eſt ꝓctꝰ innominatꝰ. Idẽ idẽ tex. l. ſi olei. C. loc. vbi exprimit verbuz loca. z tñ eſt ꝓctus innominatus. z tex. in l. ij. vno. in prin. ff. loca. d. Ale. x. dicit qđ nõq; fuit bene ỏ hoc clarus. Et ſi volumus defendere Bar. ex hz d neceſſitate intelligere qñ clare apparet ỏ mẽte partiũ q voluerũt valere vt ꝓctũ noiatũ z qđ nolnerũt valere vt innominatũ: alꝰ ſola expreſſio ꝓctus nominati nõ impediret trahi ad innominatuz vt iuribus pallegatis. z cõfirmat Areti. ſubtilius qđ hic partes voluerunt facere ꝓctũ nominatum z nõ innominatũ, nõ ſoluz pp expreſſionẽ ꝓctus nominati, ſed etiã expreſſo vnꝰ nummi qđ eſt vere ptiũ cum ſit principium numeri. l. nõ iõ minꝰ. C. de ber. inſti. l. maritus. ff. de pcu. Sed iſte ſaluatiões mihi in nihilo placẽt qz nimiuz reſtringerẽt illa iura vt nõ ꝓcedãt quãdo exprimitur z ꝓctus z pretiuz, z ſic qñ duo ꝓcurrunt.
19 † Secundo inquãtũ Bar. tenet qđ in l. ſi quis ꝓduxerit. ſ. loc. ꝓductio facta vno nummo vz vt donatio, qz ibi apparet hoc actuz a partibꝰ. Dic qđ nõ bene ỏt: primũ qz diuinatio eſt qđ ibi appareat actuz. Secõ vt etiã dicit: Bre. Ista non eſt inuentio iuris conſulti tibi qui non dicit qđ ſit donatio hz qđ ſe hz inſtar donationis, id eſt ad ſimilitudinẽ. z nulluz ſimile eſt idẽ. l. qđ neruа. depo. c. capitulũ ſancte crucis. de reſcri. Sed tex. vult dicere qđ hz ſimilitudinẽ donatiõis qñ q dat vnum
20 nummũ nihil dare vẽnã paz̃ z nihil equipara nt. l. illud. ℌ. min. ſ. ỏ tribu. l. minꝰ. j. ỏ ver. lig. † Extra gl. vltimo no. illũ qđ tenet Bar. hic i fi. poſt Roge. pro limitatiõe huiꝰ. l. qđ creditor habẽs rem pignoratã. z ſic eꝰ poſſeſſionẽ. l. j. ſ. perſeruũ corporaliter. ſ. eo. Impetrãto miſſionem in poſſeſſionẽ ex primo decreto pẽz ſolũ detinet. l. iij. ℌ. fi. ſ. eo. nõ vt ceſſiſſe a poſſeſſione qz a. ij cã eſt neceſſaria tanꝫ pambuluz ſecũdi decreti. Et iſte tex. loquit quãdo ambe cauſe ſunt volũtarie. z ỏt eſſe tex. i. l. ſi pprietas. in prin. ſ. de dam. infec. fm formã ibi traditã p Bar. vbi concurrit cã poſſeſſionis ex iure vſufructus. itẽ cã detentationis ex cã primi decreti. Et cum Bar. ſimpliciter tenet do. Ale. z latius Bre. Idẽ Bar. in l. ſi fundũ ℌ. iulian. z. ſ. de dõ. infec. i. vij. col. in ver. pone qđ ipſemet poſſidet. Adde tex. in. l. debitoris. z ibi gl. fin. C. ỏ iud. z ibi Ly. Bal. Sali. z alij vbi creditor q poſſidet pign. quẽtionale põt in eodẽ ſtituere ſibi pignus pretoriũ p miſſionẽ in poſſeſſionẽ ex primo decreto. Ratio eſt fm Bal. ibi q p ſcz conſequitur plus quã primũ: qz pignus pretoriũ ordinatur ad fin decretum tanꝫ eius preambulũ nõ autẽ pignus quẽtionale, vt no. in. d. ℌ. iulianus. Adde idẽ tex. no. i. l. fundꝰ quem.
21 ſ. de annu. le. g. † vbi habens pignus cõſtitutum a teſtatore poteſt conſequi pignus pretoriũ quem tex. allegat do. Ale. in d. l. cum debitoris ad finem.

Lex xj.

1 Authoritas iudicis preſtat iuſtam cauſam poſſidendi.
4 Pup. officium bonefidei preſumptionem inducit.
Spoliatus a iudice non petit reſtitutionem.

4 Miſſus in poſſeſſionem authoritate iudicis an z quando efficiatur dominus.
5 Poſſeſſio a principio violenter occupata, etiam reſcripto prin. non confirmatur.
6 Dictiones rite z recti, quid denotant tam in commiſſionibꝰ quam in legibus vel ſtatutis.
7 Dictio iuſte, quid importet.
8 Aduerbium bene, quid importat.
9 Decretum inter poſitũ ex falſa cauſa non eſt ipſo iure nullũ, cuius ſit interpolitũ contra ius litigatoris.
10 Defectus iuſtitie ex parte agẽtis an operet q miſſus in poſſeſſ. per iudicem non poſſideat iuſte.
11 Intellectus. l. cum putarem. ſ. fam. ercis.
12 Decretum iudicis invalidum, an excuſet a pena. l. meminerit C. vnde vi.
13 Judex an poſſit procedere parti licẽtiã ſgrediẽdi ꝓpria autho.
14 An quis poſſit conſtitui nuncius p iudicem in cauſa propria.
15 Judex põt dare licentiã creditori, vt capiat pignꝰ inſolutũ.
16 Judex põt committere victori venditionem bonorum victi.
17 Judicis factum cenſetur eſſe factum partis.
18 Valeat argu. de facto teſtatoris ad iudicem. z nu. 18.
19 Judex non põt dare licentiã parti ingrediendi poſſeſſ. per vim ſi inueniat reſiſtentem.
20 Delicẽtia iudicis põt priuatus capere malefactorem z ſi reſiſtentem vulnerat: non tenetur.
21 Si debitor fugiẽs, gladio vel telo ſe ỏfendat, impune occidit cum licitum ſit capere debitorem fugientem.
22 Judex nõ poteſt dare licentiã parti victrici q exequatur manu militari.
23 Ptãtes an poſſint exactoribꝰ publicis exactionẽ cõmittere
24 An ſi ſtatutum puniat ingredientes vel turbantes poſſeſſ. an decretum iudicis invalidum excuſet a pena dictorum ſtatutorum. z numero. 30.
25 Quando pena pecuniaria imponitur pro delicto, in dubio ñ requiritur dolus, ſed ſufficit lata culpa.
26 Statutum invalidum non excuſat a delicto.
27 Authoritas iudicis iniuſte vel non rite procedentis, nõ excuſat a reſtitutione fructuum.
28 Valet arg. de precepto teſtatoris ad precẽptũ iudicis. i. z. n. 18.
29 Statutum ſi imponat penã vendenti rem immobile forenſi, z heres ſit damnatus in teſtamẽto vendere: nõ excuſabit heres ſi vendat propter preceptum teſtatoris.
30 Quando ſtatutũ requirit dolum, quelibet cauſa etiã iniuſta excuſat a dolo.
31 Quelibet cã etiã iniuſta z fatua z temeraria excuſat a dolo.
32 Cauſa iniuſta non excuſat a pena legali.

Iſte poſſidet. Non põt bre. ſum mari. z ỏt do Alex. hic in fi. in vltimis verbis, quod materia hui. l. eſt
1 aurea z nobiliſſima. † Nõ. ex iſto tex. qđ authoritas iudicis probet iuſtam cauſam poſſidendi. z ſic habetur loco iuſti tituli. Nã pro facto iudicis preſumitur. l. ij. in ſ. qđ ñ arbitramur. C. de offi. ciuil. iudic. quem tex. ad ỏ ſepe ita allegauit Bal. in. l. vni. i fi. C. ne qs ſi ſua cau. iudicet. Et illũ tex.
2 reputat no. idẽ Bal. i. l. erroze. in. j. col. C. de teſt. ad hoc ẽt q publicũ officiũ bonefi. preſumptionẽ inducat. z Bal. in. l. pe. vbi limitat. ſ. de cõdi. cau. data z cau. nõ ſecu. z in. c. conquerente vbi etiã dupliciter limitat de reſt. ſpo. ex in anti. z in. c.
3 preterea. in. iij. col. de diſa. † Et adeo preſumit pro feõ iudicis qđ ſpoliatus ab eo nõ petit reſtitutionẽ. Nec tũc hz locũ regula qđ ſpoliatus ante omnia ſit reſtituẽdus iuxta. l. ij qui. ſ. ad ſe fundũ. C. ad. l. iul. de vi pub. vel pri. Ita tz gl. no. in. c. preſentiũ. in gl. fi. vij. q. j. z gl. xxiij. diſt. c. in nomine domini. in ver. audientia. do. Ab. in. d. c. dilect. filius abbas de reſcript. z i. d. c. cõqueréte. in vlti. no. de reſti. ſpo. Bal. i. l. obſeruare. ſ. pficiſci. i. xxij. q. ſ. de offi. procõſul. z lega. Ang. i. d. l. ſi quis ad ſe fundũ. Spec. not. in tit. de peti. z poſſeſ. ℌ. j. circa principiũ
4 † Et ſic miſſus in poſſeſſionẽ authoritate iudicis efficit dominus ſi ille cõtra quẽ fit talis miſſio erat dominus alias ſi nõ erat dñs transfertur vſucapiendi conditio per regulã. l. claubus. ſ. de contraben. empt. † Intelligẽ qñ talis executio fieret vigore ſententie diffinitiue vel ẽt interlocutorie ſecũdi ỏ creti. vt hic. z. l. Pomp. ℌ. iuſſu. j. e. z. ſ. fi. inſti. de offi. iud. z l. pretoris. in prin. cũ gl. z. l. ſi fini. ℌ. iulian. ſ. de dam. infect. z. l. iij. ſ. fin. ſ. de publicia. Vel quia emittẽs authore ptoris. l. ij authore. j. de reg. iur. cũ concord. allegatis in fi. prime gl. ſe cũ ſi miſſio fieret vigore primi decreti quia tunc ſolã detenta
5 tionem acquirit. l. iij. ℌ. fi. ſ. eo. declarando vt ibi dixi. † Secundo limita in poſſeſſione a principio violenter occupata, quoniam illa etiã reſcripto principis confirmari non poteſt. l. ſi

ꝯ loca. ꝛ ibi. gl. C. ō. fē. ꝛ salti rei domi. lib. vj. l. auth oritate. ꝛ ibi Bar. ꝛ alīꝫ. no. C. vnde vi. Lud. ro. hic. qcquid Are. dicat cū ꝓcor. quas dedi in clā possidere. §. quiad nundinas. ō eod. ¶ Expeditis extua. capio gl. vnicā i ver. authoꝛe cꝫ diuide in tres partes. Jn. j. timoꝛe ꝫ̄ declarat tex. Jn. ij. allegat quatuoꝛ conclōdātes ad tex. Scēa ibi, sed querīt si iudex. Tertia ꝛ vltima est ibi, ꝛ facit. j.

6 de reg. iur. ¶ Ex. j. parte gl. habes colligere tres ꝛclusiones. Primo habes differētiā inter dictionē rite ꝛ dictionem recte: qꝛ rite denotat ius, ꝛ sic solēnitatē ordinis iudiciarꝫ recte denotat iustitiā, ꝛ sic merita cāe. ꝛ ꝓr ipsuꝫ factū. Adde si milē gl. i. l. ij. §. de inoffi. test. ꝛ in l. nō putauit. §. nō quis. ꝛ ibi Bar. §. de ꝫ̄ta. in l. ij. in prin. ꝛ ibi melī. Bal. ꝛ Mod. §. de lib. ꝛ posth. ꝛ in l. dubiū. in verbo recte. C. de ꝛepu. ꝛ in l. sed ꝛ si l. §. scire. §. de peti. here. ¶ Et vide Bar. in l. j. lecta post gl. in ver. pba. §. si cer. pet. Ubi Bar. inducit ad cōnem: si rex aut partes cōmittant ꝛsulto ꝛ vt videat an talis fuerit recte captus cōsulto ꝛ consuluit ꝙ non: quia fuit captus die feriata dicit Bar. ꝙ male consuluit: qꝛ excessit fines sue cōmissionis: qꝛ fuit sibi cōmissum an esset recte captus. que dictio recte importat causaꝫ. Et sic debebat solū videre an esset debitoꝛ vel non. Non autē potuit videre an fuerit soleniter captus: qꝛ nō fuit cōmissum an rite sit captus iō cōmissio deberet fieri an rite ꝛ recte sit capt. An sit verū. ibi dixi: Quia Rap. cu. hic. tꝫ ꝫ̄ rīū. ꝛ ꝓ supꝛadicta differētia glossaꝫ habes tex. meliozem de iure in l. generaliter. §. si n. aūt. C. de iureiur. ñ rite. Adde qđ dictio rite adeo importat solēnitatē iuris ꝙ si oponeretur in l. vl statuto, talis dcō rite dēotaret illē cē ō foꝛ. subst. tiali, ꝯ. Pet. de anch. in repe. regule possesso ꝛ. in. ij. char. per. c. firmiter. §. sacramentum. de sum. tri. ꝛ. c. nihil. de ele. ¶ Tu vltra eū allega de hoc gl. sing. in. l. ij. C. de bo. vac. lib. in ver. rite que exponit, id est secundū formā. ¶ Secūdo pōdera hic

7 esse gl. iucto. tex. ꝙ dictio iuste nō importat tantum de per se, quātū dictio rite ꝛ recte: ꝫ̄rīū tꝫ gl. no. in. §. exeredatos i ver. iuste i aut. ō ber. ꝛ fal. pōꝫ gl. no ibi Bn. ꝙ illꝰ qfitiuste. fit rite ꝑm ordinē iuris, ꝛ qđ sit recte secundum iustitiam a veritate facti. ¶ Et per hoc infert ad questionē, quod si papa vel prīceps delegat causam alicui, ꝛ iubet ꝙ iuste faciat intelligitur seruato ordine iuris ꝛ veritate cōperta. Et sic dictio iuste im-

8 portat vtrūꝫ ꝛ rite ꝛ recte simul. Cōfirmo vltra Ang. ibi: qꝛ adverbiū bene de per se tātū importat quantū rite ꝛ recte simul ꝑm Bal in l. eos. in prin. in. ij. col. C. de appel. Sed sic est qđ iuste ꝛ bene equiparantur. tēr. est in. c. ius dictū. de. ver. sign. extra in anti. Sed in ꝫ̄rium vt dixi est gl. hic, que vult, ꝙ verbū iuste importet rite sed nō recte. Ultra istam gl. pōdero tibi tex. in. c. ea que de re iudi. in verbo iuste. ꝛ rationabiliter, vbi dictio iuste (secundū ꝙ ibi declarat do. Abb). prefertur ad ius partis, ꝛ hic ad merita cause. Rationabiliter, ad solenitatē iuris i ꝓcēdēdo. Et sic pōdera ꝙ do. abb. intelligit verbū iuste modo in totum cotrario ad gl. nostrā. Nisi dixeris ꝙ ista vocabula promiscue capientur. Sicut etiam videmus in dictione recte que importat ius. l. ab hostib⁹. §. fl. §. sol. mat. z. l. hec verba in sti pulatione, presertim in rōne decidēdi. j. de verb. sign. l. de p upillo. §. si plurium res. §. de ope. no. nūc z. l. titius, in prin. ꝛ ibi Erect. no. §. de libe. ꝛ posthumi. ꝛ ita etiā dicit gl. in. d. l. non putauit. §. non quevis. §. de ꝛtra tab.

9 ¶ Tertio adde ex hac gl. qđ actus iudicis, ꝛ sic decretum interpositum ex falsa causa ꝛ sic non recte, non est ipso iure nullum quāuis sit interpositum cōtra ius ligatoꝛis, quod intelligit Bar. verum quando deficit iustitia ex parte conuēti vel rei in quam fit missio. Tunc decretū est validum, cū adsit iustitia ex parte agētis, ꝛ tunc possidet ꝛ ꝓscribit lꝫ res in ꝙ fit missio, vere nō lit illius debitoꝛis contra que est fcā missio, sed alterius. secus quando deficit iustitia ex parte petētis tunc decretū non recte factum est nullum. l. cū vero. §. subuē tum. §. de fideicommiss. liber cum alīs tribus hic allegatis p Bar. i em tꝫ Bar. in l. si is ad quem. §. de acqui. here Pro ista differentia Bar. facit simile ꝑm Pau. ō ca. ꝙ dolꝰ ex parte actoꝛis annulat ipso iure translationē. Secus si fit ex pte rei. l. sub pretextu. j. C. de transac. ꝛ. l. i summa. i pri. §. ō cōd. inde. Idem ex persona actoꝛis ius metit. l. j. §. j. §. si pars heredi. peta. Sed in quantum Bar. tenet ꝙ quando ē iniustitia ex parte cōuenti vel rei, quod tunc agens missus pro quo ē iustitia: possidet ꝛ prescribat reprobat Rap. cu. quia si iste miss. sus iuste possidet ꝛ ꝓscribat: vt dicit Bar. ergo ille tertius ꝫ̄ iustitiam possessione priuatur, contra intentionē iudicis, qui non intendit alteri preiudicare. vt. l. fi. C. si ꝙ vim vl alio mō. Item nec si vellet posset illum tertium non citatum priuare sua possessione vt no. Jnno. in c. quoniam frequenter. §. qō si super vt lite nō cōtesta. Nec obst. secundū eū. l. a diuo pio. §. si super reb⁹. j. de re iudi. quia ibi acceptatio tenute nō ꝓtendicat: sed summaria cognitio iudicis. Tu aduerte qđ Bar. firmat. Sed statim querit an ille tertiꝰ absens tūc priuet possessione sua cū se dicturū in l. peregre. §. quibus ex plicius ibi late do. Alexan. j. eo. Bar. ꝛ alīꝫ in. l. ij. C. vbi in rē actoꝛ ꝑm Mod. Senen. Bar. hic ꝺꝫ sane intelligi quando ille tertius citat⁹ fuisset cōtumax, vel quod cōparuit ꝛ se opposuit ad impediendū executionem ꝛ tamen iudex mihi agenti i possessionē ex primo decreto, alias illa mīlio non ꝓtendica-

10 ret illi tertio. ¶ Item inquantum tꝫ Bart. ꝛ quod effectus ꝛ ste ex parte agentis, facit qđ talis missus per iudicem non possideat iuste ex quo decretum non est recte interpositū. Ad de ꝙ in ꝫ̄rium videtur esse tex. no. in l. cum putarem. §. fami. ercis. ꝛ in l. posthumus. §. si quis ex his. §. de inoffic. testam. Proter iusta iura Bal. hic in additionibus. Jmo. Raph. cu ma. ꝛ communiter Mod. dicunt qđ Bar. loquitur i decreto qđ tunc vitiat ipso iure. l. j. §. hec verba. j. ne vis fiat ei. sic ē in snia. d. l. cum putarem. Et ita etiam tenet Guil. de cunc l. penul. §. de iustitia ꝛ iure quē etiam refert Bar. hic Rōde uersitatis est secundum eos: quia decretum interponitur officio iudicis vt nota. in l. si finita. §. Julianus. §. de dam. inf snia diffinitiua iure actionis maioꝛi sollennitate. l. j. ꝛ ij. C. de sen. ex bre. reci. ideo efficacioꝛ est sententia quā decretū. Jte decretū sapit naturā interlocutoꝛie que potest reuocari. l. ij iussit. j. de re iudic. sec⁹ in snia que non pōt reuocari. l. iudex posteaqꝫ. j. de re iud. Nimirū si plus tribuit snia, que ñ reuocabilis, quā decretū ꝑm do. Ab. i. c. j. de re iudi. ꝛ plenius do. Alex. hic. Jtē sententia profertur inter cōtendentes, ideo procedit maioꝛ discussio. l. platā. C. de sen. ꝛ. l. iudices. C. de iudi sed decretū interponit inter volētes vel ꝫ̄ cōtumacē. Jō non requirit ita plena cognitio. l. cū ꝓponas. cū gl. verb. cessat. C. de bo. aut. iudi possidē. ꝛ d. c. qm frequēter. §. fi. in ꝟ. summa-

11 tim. ꝑm Ang. in. l. j. §. ꝟ verba. §. ne vis fiat ei. ¶ Sed aduerte quārū ad ꝫ̄rīū dictē. l. cū putarē reperio qđ Ang. de are. §. que dā. in. tiꝫ. col. instit. de act. ponit singulare ītellectuā illū tex. quē nō recoꝛdoꝛ alibi legisse, ꝑm quē ille tex. facere ꝙ Bar. l. ꝙ ille tex. loquat qñ ille q erat ꝑe heres insolidū, agit actione familie erciscūde ꝫ̄ illū qui erat heres. ꝛ sic ius erat agētel lꝫ nō in cōuēto. si aūt eꝫ egisset ille q nullo mō est hres ꝛ nullū ius ꝛ nullā actionē i hrēditate hꝫ: nihil yꝫ, etiā si verus hres nihil opponeret per tex. in. l. ij. in pri. §. de do. ꝓle Ubi testatoꝛ nō pōt grauare hrēdē ꝙ cōuenīat actione que non di in rerū na. Sec⁹ si semel actio agēti cōpetijsset: lꝫ nūc nō ꝓtat. l. iulian⁹. §. quātū. §. ad exhib. ꝯ Bar. in l. ij. in prin. §. de do. ꝓlega. Adde ꝙ ꝙ intellectu Ang. de are bene facit tex. i. d. l. cū putarē. in prin. in d nob⁹ locis: scz in figuratione actitem in decisione: primo dū dicit cum putarem te coherēdi meū esse, idꝫ verū nō esset egi tecū familie erciscūde. Et hic tex. clare loquitur qñ verus heres egit ꝙ putatiuū. Secūdo facit ille tex. i decisiōe, ibi rīndi q heres ex asse erat, accepit cū coherede putatiuo iudiciū familie erciscūde licet iste intellect sit peregrinus, ꝛ videtur prima frōte applaudere vbis ille tex. tñ eum non teneo, quia in ꝫ̄rium facit ille tex. in versi. sed qñ vbi viuere⁹ hrēs agat cōtra putatiuā sine ecōtra neutro casu iudicū familie erciscūde cōpetit. Et sic ēt qñ verus heres agit nō tñ ē ius in agēte, vt ibi nihil dicas ꝙ sit ius in agēte qđ ad preiudicandū sibi. Secūo in ꝫ̄rium facit illē qđ tenet Bar. in l. si titius ꝛ seius, in j. col. ad fi. j. de ver. obl. Ubi tenet qđ in. d. l. cū putarē procedit indistincte iudiciū sine actione, ꝛ pte opponēte. ꝛ cōsequēter etiā si ille qui non est heres agat. Tertio in ꝫ̄rīū vī facere tex. in c. ab. sane. §. ceterū. in ver. qñ de re iudi. in. vj. vbi dicit ter. quis indebitū petitū sit, tñ non peraꝛ qn snia postea lata valeat. Ultra Bar. quasdā alias limitationes ꝙ decretū iudicis nō recte. ꝛ sic ex falsa causa interpositū valeat. vīē per do. Alex. ꝟ quārū aliquas repōbit

12 Mod. senē. hic. ¶ Successiue querit Bar. pōe qđ primō a cretū⁹ iudicis est nō rite iterpositū, tñ ego intro i possessionē eius vigoꝛe. an incidā i penā. l. meminerint. C. vñ vi. vt tāgit nuaſoꝛ debeā priuari in re meo. Et tꝫ ꝙ sic secutus gl. in. l. ij. q in tātā in gl. magna ante fi. C. vnde vi. ꝛ sic vult qđ decretum iudicis iualidū nō excusat a pena dicte. l. meminerit. Nota q est magna ampliatio ad illū ter. Adde quod idē refert. ꝛ segt Pet. de anch. in consi. cxxxij. incip. satis iadueꝛtet circa Ang. de are. in. §. quadrupli. in pen. char. istit. de actio Sed aduerte ꝓout ēt dt Raph. cu. hic ꝙ illa. l. meminerint loquitur qñ omissa citatione partis qs ingredit possessionē ꝓpria authoꝛitate: quo casu priuat iure q hꝫ vt ibi ē tex. ꝛ in. §. fin. sti. vi bon. rap. ꝛ in c. cū qui ꝛ. c. lꝫ episcopus. de prebē. in vi. Et l. c. placuit. xvj. q. vj. sed quādo pars est citata, licet aliqua sol⁹nitas ēēt omissa de bis que enumerāntur per gl. in. l. pri-

latam. C.

a ¶ Decretū. Adde Bar. in cōsi. cxxx. ij. gdā magister. Maria. sozi. ꝯ. xvij. co. vij. ꝛ Bar. sozi. ꝯ. clvij. co. v. v. pm⁹ casus.

latam.C.de sen.non videret extendēda:cum sit penalis.z pene non sint extendende.l.cū gdā.vbi dixi.ff.de lib.z post. Itez illa l.meminerint.cum gozdan.logtur qū omittit citatio.q̄ est de iure natu.cle.pasto.de re iud.vnde qū erratur in iure naturali et rusticus non excusat.l.venia.vbi Bal.z alij.C.de in ius voc. Ergo sec⁹ esse dz qū alie solennitates iuris omitterent. Et credo q̄ ista sit veritas. Et ita habes expeditam pmā partem gl.

8 ¶ †In ij.par.gl.An iudex possit gcedere parti licentiaz ingrediendi ppria authoritate.gcludit Bar.q̄ talis licentia valeat cum limitatione, nisi inueniat resistentē. Et cum eo tñt Ang. Imo.Raph.Lu.Pau.de Ca.z Aret. Et etiam d. Aler.q̄ dt q̄ gclo Bar.est cōis. Idem tz Bar.in repe.l.creditores. in iij.q. C.de pign.z in l.si finita.ff.Iulianus.in vj.col.ff.de dam.infec.z in l.j.p illum tex.C.vt nemi.lic.sine iud.autho.Sali.in l.doctis. C.sol.mat.z in auth.ei qui.in ix.q.prin.C.de bo.auth.iudi.pos. do.Abb.vbi limitat in ca.de cetero.de re iudi. Sed aduerte.q̄ iura allegata per Bart. post antiquos, parum vñr. pbare, scz l.pignoris.C.de pign.act.z l.dotis.C.solu.mat. Q̄ non pbant nisi a gno sensu.z necessario non pbabant q̄ sine executore ps possit facere. Ideo adde ter.in l.permisceri.ff. species.fm intellectum Jac.de Are.z Bar.j.eo.vbi habetur q̄ iudex pt dare licentiam ingrediendi possessionem ppria authoritate z phi-

14 bere ei vim fieri. ¶ †Item inquantum Bar. adducit q̄ gs pt gstitui nuntius per iudicem in causa propria. per ter. in l.cum qui.ff.si epistola.vbi etiam Bar.idem no.ff.de furt.q̄ etiam ille ter.hoc non pbat. Et de iudice ibi verbum nullum. Adde ter. meliorem in l.j.ff.de ser.fug.per quem ter.not.ibi Bar.q̄ quis potest esse nuncius z executor in cā ppria z ad propriam vtilitatem. Idem tz Bart.in d.l.j.per illum text.C.vt nemi.lic.sine iud.autho.z in extrauagan.ad reprimen.in versic. per literas. Et q̄ actus citandi possit per iudicem committi ipsi parti tz Ange.in l.vt perfectius.in vltima col.C.de anna.ercep.d. An-

15 to.de Bu.in c.j.in iij.col.de iudi.†Secundo p ista decisione bene facit q̄ iudex potest dare licentiam creditori, vt sibimet capiat pignus insolutum.fm Bald.in l.ij.C.si in causam iudica.

16 Item iudex potest committere victori venditionem bonorum victi. Ita no.tz Ange. in l.miles.ff.qui indicati.ff.de re iudica. quod videtur mirabile, cum in tali venditione requiratur causę cognitio. Tertio adde q̄ vult Bal.in aut.z ommino.in viij. cod.C.ne vxor pro marit.quod executio z captura persone pt committi parti sine vi.per d.l.miles.ff.qui iudicati.cum ibi no. Tamen idem Bald.in c.pastoralis.ff.q̄ vero.in iij.col.de off. delegat.tz q̄ lz iudex possit dare licentiam victori vt vadat in possessionem ppria authoritate, vt hic: tamen non potest dare licentiam q̄ capiat debitorem. per d.l.miles.ff.qui iudicati. Quarto adde glos.in l.meminerint.C.vnde vi.que dicit, quod sicut ex conuentione partium potest quis intrare possessionez propria authoritate.l.creditores.C.de pign. Item etiam hoc potest gcedi a iudice:z ibi dt Alb.de Ros.omnes doc. Padua

17 nos secutos fuisse istam sententiam. Tu confirma q̄z sic factū iudicis censetur esse factum partis.l.si ob cām.C.de euic. Ergo sicut pars pt dare talem licentiam:ita z iudex. Tñ Barto. in d.l.meminerint.tenens Zium ad hoc respondet z bene: qz factum iudicis censetur esse factum partis.istud est verum qñ

18 iudex iuste procedit, vt ibi per eum. † Quinto facit arguendo de facto testatoris z iudicis.l.non est mirum.ff.de pign. actio. Nam testator in testamento potest dare licentiam legatario, vel fideicommissario apprehendendi possessionem ppria authoritate, vt est gl.in l.Titia cum testamento.ff.Lucius.z ibi Bar.ff.de leg.ij.Bar.in l.legitimos.in j.col.ff.de legi.tut. Ange.singulariter in l.si rer.per illum tex.ff.de rei vendi.Bald.in c.j.vbi ponit vnum suum dictum nouum in pen.col. de constit. vti.vel inuti.ergo etiam iudex tz hoc posse. Et ita cōes tenent.

19 ¶ Circa limitationem † Bar.q̄ Iudex non potest dare licentiam parti q̄ ingrediatur possessiones per vim si inueniat resistentem.z ita intelligit.l.non est singulis.j.de reg.iur. Adde q̄ Zium.tz Bald.in q.per eum disputata que incipit accusatus de vi turbatiua.in xviij.col.in versicu.nunc incipit vbi aliud dt statutum.eo quia d.l.non est singulis, loquitur in priuato qui vult exequi vt persona priuata. Sed in casu nostro vult exequi.vt persona publica pp commissionem iudicis.z hoc potest. Et dicit q̄ Bart.in hoc pessime z insipide loquitur. Ad-

20 de vitra eum illud quod no.tz Salic.in l.neminem.C.de exhi. reis. Ibi no.tz:quod de licentia iudicis potest priuatus capere malefactorem,z si resistentez vulnerat non tenetur. per ter. not.in l.si seruus.C.de his qui ad eccle.confu. Facit quod not.

21 Bal.†z Salic.in l.si vt allegas.per illum text.C.ad l.Cor.de sica. quod cum liceat capere debitorem fugientem: si debitor fugiens.gladio vel telo se defendat,impune occiditur:quod valde no. Tamen limitatio Bar.communiter tenetur, z ita etiaz tz Inno.in c.cum olim.in verbo per prerogatiuam.de priuileg. Et dt Ludo.Ro.hic,q̄ ista limitatio seruaretur in practica propter authoritatem Bar.z Inno.z q̄ est valde equa, ne deueniatur ad arma.l.equissimum.in princip.ff.& vsufruct.Et pro ista limitatione bene facit ter.in d.l.non est singulis. presertim in ratione decidendi ibi,ne sit occasio tumultus committendi.

22 Facit† quod no.tz Ang.in l.qui restituere.in j.col.ff.de rei vendic.vbi tz q̄ iudex non potest dare licentiam parti vitricei qs exequatur manu militari. Sed solum potest committere illam executionem que non hz secum annexam controuersiam violentie, vt hic per Bart. ¶ Tenendo principalem decisionem

23 Bar.quam omnes indifferenter tenent. Aduerte† qz per eam redditur dubium illud quod no. Bar.in l.missi opinatores. p illum ter.C.de exacto.trib.lib.xj.vbi no. q̄ potestates non possunt exactoribus publicis ipsam exactionez committere. Qs reputat no.z dt q̄ iam vidit aliquos exactores accusari de robaria,nec posse excusari pretextu officij. per illam.l. Nisi dicas q̄ ibi sit speciale pp frequentia delicta z excessus quos illi cōmittebant,vel fm Are.potest intelligi quando ibi exacto erat violenta z resistentem, vt vult Bar.in limitatione.ff.prime re-

24 late:tamen ista.ij.sol.diuinat. ¶ †Extra gl.querit vltimo Bar to,circa statuta punientia ingredientes vel turbantes possessiones,alienas, an si quis intret ex decreto iudicis inualido excusetur a pena.z sic an decretum inualidum excuset a pena statuti simplr loquentis.z tz q̄ non cum Bart.tenent Raph. Lu.Pau.de Ca.z alij Mod.hic. Idem tz Bar.in gsi.rcj.inci. questione vertente in curia capitanei ciuitatis Narnie, in vltimo dubio.z in gsi.iij.incip. Missus in possessionem, z in d.l.j. ff.non autem.vbi limitat z plenius ponit in d.l.j.ff.non autem. ff.si quis test.lib.esse iuf.fue.z in l.sequif.ff.si fundū.j.tit.j. Et cū Bar.est cōis opi.quicquid distinguat Bal.in q.accusatus.de vi turba.in rj.col.quem reprobat do.Aler.hic z bene. ¶ Adde quod opi.Bar.etiam tz Ludo.Ro.in gsi.cccrrr.inci.Circa primum proposite cōsultationis articulum dicendum est in vlti.col.vbi ad hoc addit ter.fm eum singularem in l.qui testamento tutor datus fuerit.ff.de excusa.tuto. z dt mirum esse q̄ Bar.eum ad hoc non allegauit,sed tu caue an ille text. possit

25 retorqueri in Zium. ¶ †Secdo adde rām Bal.in l.j.in vltima col.ff.de legi.z in l.quicunqs.C.de ser.fugi.q̄ quando pena pecuniaria imponitur pro delicto,in dubio non requiritur dol⁹, sed sufficit lata culpa.l.qui edes.ff.de incend.rui.nau.cum alijs per eum allega.facit quod tz Bal.in l.data opera.in iij.col.C. de his qui accu.non poss.vbi tz q̄ si statutum punit homicidā pena pecuniaria:tunc pōt puniri etiam ex lata culpa. ¶ Ter-

26 tio adde q̄ statutum inualidum non excusat a delicto text.est in auth.omnes peregrini. z ibi Bal. multum no.ad hoc.C.cō-

27 mu.de succes. ¶ †Quarto adde q̄ authoritas iudicis iniuste vel non rite procedentis.non excusat a restitutione fructuum peptoz,ter.est in c.cum cā.in fi.z ibi do.Ab.in,vlti.not.multū not.de off.deleg. Item missus in possessionem authoritate iudicis inordinate,z sic non rite procedentis, non facit fructus suos quos percepit,ita tz Inno.in c.gsultationibus. post pn. de iure pat.quem refert z simpliciter sequitur Bal.in l.ij.in pe-

28 col.C.de seruit.z aqua. ¶ Quinto p ista decis.Bart.hic addo bene facere arguendo de precepto testatoris ad preceptuz iudicis, q̄ argū est validum.l.non est mirum.ff.de pig.act.z dixi etiam.ff.Sed preceptum testatoris non excusat heredez a pe-

29 na statuti:ergo nec preceptum iudicis inualiduz. Unde † si statutum imponit penam vendenti rem immobilem forensi,z heres in testamento sit damnatus vendere rem immobilem forensi:certe testamentum non excusat ipsum a pena statuti ter. est no.in l.senatus.in prin.in ✠.penis erit locus.ff.de lega.j. Et ita no.determinat Bal.in l.cetera.ff.sed si parauerit.qui est.ff. si.ff.de leg.j.z ibidem Ang.Imo.z cōiter Mod.sequuntur cū gozd.ibi traditis per do.Aler.Et per eundem do.Aler.in l.si dignum.circa fi.ff.ad l.Fal.lz vtrobiqz referat Bal. alibi tenere Zium,in l.si heres.in princ.per illum ter.ff.de act.emp.Ubi tz q̄ si statutum disponat q̄ nulla actio possit cedi forensi, z heres fuit damnatus ex testamento cedere.z ita cessit in forensem non incidit in penam statuti.quod dt esse menti tenendū, sed primum communiter tenetur,vt p do.Aler, in locis prela.

30 ¶ †Istam decis.Bar.cōiter approbatam limita in duob⁹ modis. Primo quando lex vel statutum punit actum illatum in re,puta turbantes vel ingredientes possessiones alienas. Ita ppie loquit.Bal.hic. Secus qñ lex vel statutū punit actū qui infertur principaliter in personam,puta statutum disponit q̄ si qs aliquem percusserit puniatur tali pena. Tunc q̄ statutum videatur requirere dolum,quelibet causa etiam iniusta excusat a dolo,z sic a pena statuti fm Bar.no.in l.j.ff.non añt.ante ff.ff.si quis test.lib.esse iuf.fue.Ang.in l.plagij.in vlti.col. in lec.

nouā. C. ad l. Hal. de plag. ¶ Sc̄do limita decisionē Barto. vt
pcedat vbi pena eēt pecuniaria, secus si esset atror puta cor-
poralis tunc bene excusaret. Ita est de mente Bart. z alior̄ h̄
dum ita rñdet ad ꝯ.j. in fi. j. de abige. Et egregie declarat Bal.
in q. p eum disputata q̄ incipit' accusatus de vi turbatiua. in
xiij. col. in x. tertio q̄ritur. ¶ †Ultimo ex ista decis. Bart. colli-
a ge duas no. rlas. Prima est, q̄ lz q̄libet[a] cā ēt iniusta excusata
a ¶ Quelibet cā. Adde do. Socin. in 2si. cvii. col. vj. x. insup. z in 2s. cxvij. col. iiij. x si. circa ter-
tiam. z ibi q̄ excusat a calumnia.
dolo. l. j. in fi. z ibi gl. s. s. abig. gl. in l. plagū cris accusatio. C. ad
l. Fauī. de plag. imo q̄libet cā ēt fatua excusat a dolo. fz Ang.
in l. j. ad fi. princ. s. de eo p quē fac. erit. imo ēt cā temeraria. fm
Ang. in d. l. plagū. Tū non excusat a lata culpa. ita no. volunt
Bart. z scriben. hic si bene aduertas. Vz als dicamus q̄ lata
culpa equiparet dolo. l. quod nerua. s. depo. Et rō diuersitatis
inter dolum z latam culpam forte p̄t esse. q. dolus est crimen,
vt no. Bar. in l. j. in fi. s. de fideiuss. tu. Et est ter. melior de iure.
in l. j. §. nunc tractemus. in ver. plane. s. de tute. z ra. distr. z ter.
no. in l. si ex cā. §. nunc videndum. s. de mino. Ergo facili⁹ indu
citur excusatio a dolo. z si a delicto q̄ a lata culpa. l. interp̄ta-
b tione. z l. si p̄ses. j. de pen. ¶ †Sc̄da rla est, q̄ cā iniusta nō ex-
cusata pena legali vel statuaria. Et ita ēt tz Jo. And. in c. j. in
vj. col. in x. pbabilis. post Archid. ibi. s elec. in vj. in nouel. quē
refert z sequitur Bal. in auth. gñalr. in iiij. col. C. de epis. z cler.
Et in addi. Spec. in tit. de arbi. circa vij. col. in ver. ex forma sta-
tuti. vbi ad hoc alleg. gl. in l. ab executore. C. quor. ap. non reci.
Idem etiam tz Bald. in c. si inter pares. de lege conrad. in vsi.
feu. Ludo. Ro. in repeti. Rub. de arbi. in pen. col. Et ita rema-
net vtlr expedita ista lex.

Lex xij.

1 ☞ Usufructuarius possidet naturaliter nomine ꝓpio z non nomine domini.
2 In dubio censetur quis facere actum nomine suo z non nomi
b ¶ Verbū vr. Adde. l. si pr. ff. de his qui dete. vel effu. ne alieno.
3 Expulso colono vel inquilino perdit dominus possessiō tam na-
turalem q̄ ciuilem. expulso vsufructuario vel vsuario a natu-
rali non perdit dominus ciuilem.
4 Usufructua. vere possidet naturalr. ex quo infertur quod ver-
bum videtur importat aliquando veritatem.
5 Verbum possidet aliquando ponitur pro detinet.
6 Usufruc. vel vsuarius an possideāt vere naturaliter res in qua
habent vsumfructum.
7 Verbum tenetur magis refertur ad detentationem q̄ ad verā
possessionem.
8 De natura copule est cadere inter paritatem qualitatum non
difformem.
9 Usufructuario competit interdictum vnde vi.
10 Ciuilis possessest illa que causat prescriptionem.
11 Usufructuarius est procurator in rem suam.
12 Per retentionem usufructus factam a domino qui alienat
bene transfertur ciuilis possess. z domin. non autem naturalis.
13 Per retentionem pignoris si venditor rem venditam accepit
in pignus videtur tradere z transferre possess. z dnium.
14 Usufructuarius non possidet domino, sed p se.
15 Emphyteuta feudatarius z ductor ad longum tempus pos-
sident naturaliter suo proprio nomine.
16 Usufructuarius non habetur pro possessore quo ad euitandū
onus satisdationis.
17 Usufructuarius non hz aliquam ciuilem possess.
18 An sit dare quasi possess. vsusfructus.
19 Quare in dominio non datur quasi possess. sicut in vsufructu.
20 Usufructua. an habeat quasi possess. vsusfruc. naturalem z ciui
lem respectu tertij.
21 Sicut ex patientia causatur quasi poss. seruitutis, an ita ex pa
tientia resultet ipsum ius seruitutis.
22 Habens vsumfructum a tertio quod prescribit.

Naturaliter. Istud ꝓncipiū non p̄t bre
uius summari, fm Raph.
Cu. z do. Alex. hic. Tu vero aduerte q̄ iste text. st
in quatuor dictionibus illud q̄ in vna dicere pote-
rat, scz is qui vsumfructum hz. Sufficiebat dicere vsufructua
rium: ideo vt qs breuius possit summari tex. Usufructuarius
naturalr possidet. h. d. Sed aduerte q̄ ideo text. dr is q̄ vsum-
fruc. hz. z non simplr vsufructuarius. quasi si esset vsufructua-
rius z non haberet vsumfructum non pcederet iste tex. Vel qr
vsusfructus nondum esset sibi actualr ab herede ꝓstitut'. l. iij.
§. dare. s. de vsufru. Vel qr eum deseruisset, vel qr ab eo fuisset
deiectus. iurta. l. iij. §. vnde vi. cum §. seq. j. de vi z vi ar. non di-
ceretur possidere. Ideo text. cum mysterio dixit, is qui vsum-
fructum hz. Facit l. stipl'o ista. §. habere. j. de verb. obl. z l. habe
re. j. de verb. sig. ¶ Sc̄do aduerte q̄ iste ter. in duobus vr esse
incertus z sic ambiguus. Primo dum dr naturaliter possidet,
z non dr quid. an fundum an vsumfruc. Dic funduz in quo hz
vsumfructum pp duo. Primo qr vsusfructus est ius. l. j. s. de
vsufru. z instit. eo. in princ. Et iura non possidentur, sed quasi. l.
iij. in princ. s. eo. l. sequitur. §. si viam. j. tit. j. z l. seruus. §. inco-
porales. z ibi glo. s. de acq. rer. do. Secundo qr ipsum ius vsufru-
ctus possidet vsufructuarius z naturaliter z ciuiliter, vt not.
gl. in l. ait pretor. §. item ei. s. ex quib. cau. maio. cum concordā
tiis, quas allegat Bart. hic. z j. dicetur. Ergo per ista apparet
q̄ ter. non loquitur de vsufructu, sed de ipso fundo in quo hz
vsumfructum quez naturaliter possidet. Secundo dato quod
ter. velit quod vsufructuarius possideat naturaliter ipsuz fun
dum, non aperit an eum possideat suo proprio nomine an ve-
ro nomine domini. Sicut faciunt colonus, inquilinus, z procu
rator. l. j. §. per procuratorem. z l. gñalr. s. eod. Attento q̄ vsu
fructuarius dr procurator domini. l. j. in fi. s. vsufruc. quemad.
ca. z l. j. §. fi. s. de ope. no. nunc. Sed Dicit tene. cum text. simpli
1 citer dicat † q̄ vsufructuarius possidet naturaliter, intelligi-
tur suo proprio nomine: z non nomine domini: qr verbuz pos-
sidet dz intelligi in potentiori significatu. l. j. §. qui in perpetuū,
s. si ager vectig. vel emphyt. pet. z l. queritur. s. de sta. homin. z
c. si pater. de testam. in sexto. Item facit regula. l. z magis. j. de
2 solutio. vbi traditur regula, q̄ in dubio quis censetur facere
3 actum suo nomine z non alieno. Et ex hoc † sequitur magnus
effectus in practica: qr lz ercluso vel expulso colono vel inqui
lino dominus perdat non solum naturalem quam tenebat cor
pore illius, sed etiam ciuilem que illi naturali videbatur adhe
rere. l. peregre. §. quibus explicitis. j. eod. Tamen expulso vsu
fructuario vel vsurario a naturali proprietarius non perdit
suam ciuilem que illi non censetur adherere, nec ita eam rege
scere, vt est glo. solennis z ordinaria. l. j. §. fi. s. vsufruc. quemad.
ca. z dicam. j. ¶ †Ho. primo ex isto text. secundum intellectum
4 Jo. z communem, q̄ vsufructuarius vere possidet naturaliter
rem in qua hz vsumfructum. Ex quo corelarie colligz z bene
no. q̄ lz ter. vtatur verbo videtur, dum dr naturaliter posside-
re videtur, tamen illud verbum videtur[b] hic importat propie
b veritatem. Et ad hec no. istum ter. Aret. hic. Adde lz ipse non
dicat, q̄ ante eum non ponderat Bal. in rub. extra de prescri-
ptio. in fi. colum. Ubi dr q̄ in ista. l. verbum videtur non impor
tat fictionem: qr quando potest significare veritatem. significat
veritatem. Unde debemus inspicere materiam subiacen-
tem fm eum. Sicut econtra verbum affirmatiuum significat
fictionem vbi veritas adaptari non potest. vt no. Bar. in ru-
bri. s. de ope. no. nun. fm eum. Adde ad idem quod verbum vi
detur sit expressiuum veritatis ex text. in l. seruum filij. §. j. z ibi
glo. z doct. s. de lega. j. in l. iij. §. ex Titio. z ibi Ange. in fi. ad hoc
no. s. eo. Item verbum videtur non denotat fictionem, sz ver-
borum debitam z sanam interpretationem. Ita no. Bald. in l.
etiam. per illuz ter. C. de iure do. facit ter. in l. qui liberis. §. hec
verba. s. de vulg. z pup. in l. si quis filium. §. fin. s. de acq. here. p
quem ter. not. ibi Bald. quod verbum videtur non importat
impropietatem, sed iuris intellectum. Alibi verbum videtur
non significat fictionem, sed presumptionem iuris aliquid esse
factum. l. sciendum. z ibi Aret. in l. iij. not. ad hoc no. j. de verbo
rum oblig. Tamen verbum videtur aliquando etiam impor
tat fictionem. l. j. §. deiecisse. j. de vi z vi arma. Bar. in l. si is qui
pro emptore. in fi. char. j. titul. j. Item importat impropieta-
tem. vt hic expresse dr gl. Facit bene ter. in l. si pater filio. z ibi
no. j. de his que in frau. cre. z in l. si duo. vbi habes gl. no. in gl.
fin. s. de acquir. hered. z diri etiam in l. clam possidere. §. qui ad
nundinas. s. eodem. ¶ Capio glo. vnicam. in versic. possidere.
quam diuide in duas partes principales. In prima opponit
2 ter. z videtur quadrupliciter soluere, sed in effectu non sunt
nisi tres solut. qr prima z secunda ad idem tendunt. vt statim
dicam. In secunda ponendo opin. quorundam quam repbat,
rñdet tacite questioni. Secunda est ibi prope fi. quidam etiā.
¶ In prima parte diri q̄ prima z secunda sol. gl. ad idem ten-
dunt. Nam prima sol. est q̄ verbum possidet stat improprie. qr
ter. dr videtur non autem dr possidet. Sed verbum videtur
impropietatem significat. l. j. §. deiecisse. cum vulgaribus. j. de
5 vi z vi ar. z diri in text. Secunda solu. est, † q̄ verbum possidet
ponitur pro detinet. Et sic impropie. z sic est eadem solu. cum
precedenti. Et lz glo. videatur ponere quatuor solut. Tamen
in effectu non sunt nisi tres. Pro istis duabus primis solur. q̄
verbum possidet ponatur impropie pro detinet. Adde bene
facere. nam alibi dr ter. q̄ colonus depositarius z commoda-
tarius possident naturaliter. Ita dr ter. in l. communi divi-
dundo. §. neq. s. commu. dividun. allega. in glo. z in l. ij. §. quod
vulgo.

vulgo.ff.p herede.z tñ 2stat qꝫ isti non possident,sed tñ detinent.l.officiñ.ad fi.ꝯ.de rei vẽdi.z l.vnica.ꝯ.illo ꝑculdubio.C.ꝯ vsucap.trãsfor.ĝ apud iurisconsultos,verbũ possidere sepe ponit ꝑ detinere. Et non eundo ꝑ mendicata suffragia habes in specie in vsufructuario duos tex.claros. Primo tex.in l.j.ꝯ.qꝫ ait prętor.j.quor lega.ibi,qꝛ neqꝫ vsufructus neqꝫ vsus possidet sed magis tenet.de quo tex.statim ẽt.j.dicã. Tertia sol.gl.qꝫ vsufructuarius possidet dño z nõ sibi.põt optime colorari. Nam ꝓcuratores possidet dño z nõ sibi.l.j.ꝯ.ꝑ ꝓcuratores.z l.ĝnaliter.ꝯ.e.sed vsufructuarius dr esse ꝓcurator dñi:vt diri in tex.z dicã.j.Cõiter tenetur vltima so.Joannis qꝫ vsufructuarius possidet naturaliter:vt hoc tex.z l.possessio.in ꝓnic.j.eo.sed nõ ciuiliter. ita loquũtur tria iura allegata in gl.ꝑ 3tiũ. Hz qꝛ illa iura loquunt respectu prescriptionis.z ciuilis est ¶ causat prescriptionem. gl. in l.iij.ꝯ.ex 3tio.ꝯ.eo.dicam de hoc.j.latius. ¶ Hzo clara intelligentia tex.z gl.reassumo in dubium, nunquid vsufructuari⁹ z vsuarius possideat naturaliter rem in qua hz vsumfructum vere z ꝓprie,est subtilis articulus z disputabilis ad vtrãqꝫ partẽ.put statim disputabo. Cõmuniter tenetur per gl.z doc. qꝫ sic sequendo opi.Joannis communiter approbatam, que fundatur in duabus legibus z in vna rõne. ¶ Primo mouer isto text.qui vr ad literam dicere vsufructuarium naturaliter possidere. Sed ad istum tex.gl.vt retuli multipliciter rñdet pp leges 3tias. Et disputando posset optime teneri prima z secunda solu.qꝛ tex.non simpliciter ẽt vsufructuarium naturaliter possidere:sed dicit quod vr possidere. Et verbum vr importat improprietatem : vt diri in tex.z hoc modo iste tex.in vers. vr posset retorqueri ad oppositum quod nõ ꝓprie possidet. ¶ Secundo allegat tex.in l.possessio quoqꝫ.in ꝓnic.j.eo.z ille tex.põt dupliciter induci. Primo dum dicit quod naturaliter actuario tenet. Sc̃o z fortius dum tex.dicit qꝫ possessio quã hz vsufructuarius hz plurimum iuris: sed si solum detineret haberet plurimum facti z parum iuris : vt declarat Bar. in l.j.in ꝓnic.ꝯ.eo. Ergo per illum text. clare pz ꝙ vsufructuarius vere possidet naturaliter z non detinet: cum habeat plurimũ iuris:vt ibi dicit text. Sed ad primam inductionem posses clare rñdere dum text. dicit naturaliter a fructuario tenetur,

7 † Pondera qꝫ potius facit in oppositum : cum dicat naturaliter tenetur etiam non sine mr̃io:qꝛ verbum tenetur, magis refertur ad detentationem quam ad veram possessionem, vt per Bar.in l.iij.ꝯ.ex 3tio.ꝯ.eo. Ad sc̃am inductionem que fortius stringit : dum ẽt,qꝛ hz plurimum iuris. Rñdetur communiter qꝫ intelligitur respectu quasi possessionis que est in totum iuris. Et sic dicas ꝙ ille tex.ẽt plurimus ex iure possessio mutuatur.z sic tex.vr loqui de possessione fundi que naturaliter ab vsufructuario tenet. Potes dicere ꝙ ille tex.ẽt duo. Primo ꝙ seruus vsufructuari⁹ naturaliter ab vsufructuario tenet. Sc̃o z plurimum iuris possessio mutuatur:illud fm intelligitur de quasi possessione iuris vsufructus. Ista cõis sol, non satisfacit : qꝛ tunc non esset possessio, sed quasi possessio.

8 Item † de natura copule z est cadere inter paritatem qualitatum z non difformẽ.l.scie.ꝯ.caio.ꝯ.de fundo instr.no. Bar.in l. in testõ.in j.col.C.de testa.mili. Ergo copula z ibi posita ostendit illum tex.loqui de possessione vsufructuarij.z non de quasi

9 possessione iuris. ¶ † Tertio mouetur Joannes tertio fundamento qꝫ multum stringit. Nam vsufructuario competit interdictũ vñ vi.l.iij.ꝯ.vnde vi. cum duobus.ꝯ.sequentibus.j.de vi z vi arma. Et tñ illud interdictum non daꝝ nisi possidenti.l.j.ꝯ.scire aut.j.de vi z vi arma. Non autem competit ei qui meram detentationem hz.l.j.ꝯ.dr.j.de vi z vi ar. z l.si duo.ꝯ.credi tores.j.vti posside. Ergo ineuitabiliter ꝛcluditur qꝫ vsufructuarius vere possidet z non hz solam detentationem: z istud fundamentum in omni parte est verum z ꝛcludit. Huic fundamento rñdent antiqui z Raph.Cuma.hic, quod vsufructuarius non hz illud interdictum vnde vi ratione quasi possessionis iuris sui fm gl.in l.fi.j.vti possidetis.z hoc modo euaditur ista inductio. Item sol.impugnant Jo.de Imo.z do. Aler.ĥ. Sed satis leuiter qꝛ tex.in d.l.ij.ꝯ.vnde vi. dicit vsufructuario dari interdictum vnde vi.ergo in dubio dz intelligi de directo l.j.ꝯ.qui in perpetuum.ꝯ.si ager vectig.ergo non loquitur ꝺ interdicto vtili qꝫ datur ratione iuris vsufructus. Confirmãt, qꝛ ꝑ iuribus incorporalibus datur quasi interdictũ seu vtile. l.pe.ꝯ.de seruit.titulo ĝnali.no.in l.j.in ꝓnic.j.vti pos.Bart.expresse in d.l.iij.ꝯ.vnde vi. Sed tu dic qꝫ ista rñsio est bona. z ꝑ ea pondero ibi textum clarũ in illa l.iij.ꝯ.vñ vi.in ver.qui vsufructus. Ubi text.clare ad literam dicit, ꝙ illud interdictum vnde vi datur vsufructuario ex quasi ꝓssessione vsusfructus. Et sic declarat precedentia iu.que dñt vsufructuario competere illud interdictum vt procedant rõne quasi possessionis. z sic qñ ex ꝓnic̃atione possessionis fundi prohibẽr vti frui. ¶ Altra gl.ꝓo hac parte,adde quarto ter.in l.vti frui.in ꝓnic. in ꝓbo possessores.ꝯ.si vsusfruc.peta.vbi tex. appellat vsufructuarios possessores. ¶ Quinto,adde ter.in l.fi.in verbo possessionem.ff.vti posside.vbi tex.vult vsufructuarium z vsurarium habere possessionem fundi. Tñ ad istum vltimum tex. rñde ꝙ nõ loquitur de possessione fundi: sed de quasi possessione iuris vt ibi ẽt glo.z ita clare tenui z firmaui in l.iij.ꝯ.ex 3tio.reprobãdo Bar.ibi.ꝯ.eo. ¶ Contrariam opi.tz Bal.hic in addi.Rapha. Cu.Lud.Ro.z Are.hic,ſ.ꝙ vsufructuarius possideat naturaliter dño z non sibi: ipse vero vsufructuarius dicatur detinere z non possidere. Et ista opi.ante eos fuit antiquorum. Jac.de ra.in l.j.in ꝓn.ꝯ.eo.z Buli.ꝯ Lu.in l.ꝯ.C.eo. ¶ Hzo ista opi. multum facere vñr tria iura alleg. in glo. que dñt vsufructuarium possidere.ita ter.in l.j.ꝯ.per eum.ꝯ.eo.in ꝯ.sed bone fidei. instr.per quas perso.no.acqui.z in l.acquiritur.ꝯ.fi.ꝯ.tit.j. Ad ista iura cõiter per oes rñdet ꝙ loquunt de possessione ciuili, z sic vsufructuarius bene possidet naturaliter vt hic, sed non possidet ciuiliter.ita loquuntur illa iura. Et si diceres quis retulit docto.qꝫ illa iura loquuntur de ciuili possessione. ista vr diuinatio z restrictio ad illa iura hic qꝫ istud bñ ꝓbatur. qꝛ lo

10 quunt respectu prescriptionis.† z ciuilis est illa que causat prescriptionem.glo.in l.iij.ꝯ.3tio.ꝯ.eod. Ista cõis so.vr procedere quantum ad d.ꝯ.sed bonefidei. z d.l.acquiritur.ꝯ.fi.qꝛ illi duo tex.exprẽsse dñt ꝙ vsufructuarius non põt prescribere qꝛ nõ possidet:ĝ loquuntur de ciuili possessione,qꝛ naturalis nõ causat prescriptionem. Sed ista sol.non põt adaptari ad l.j.ꝯ.per eum.ꝯ.eo.vbi tex.nihil ẽt de prescriptione. sed solum de acquisitione possessionis. Preterea fm Lu.Ro z subtiliter,ibi vsufructuarius respectu serui comparatur patri respectu filij:sed pater nullo modo possidet filium cum sit homo liber.cum heredes.ꝯ.fi.j.eo.ĝ similiter vsufructuarius nullo modo possidet seruum. ¶ Sc̃o ꝑ ista parte fortius vr stringere text.in l.j.ꝯ. ꝙ ait prętor aut dolo.j.quo.leg.vbi ad literam ẽt text.qꝛ neqꝫ vsusfructus neqꝫ vsus possidet sed magis tenet. Sed ad illum tex.qꝛ vr stringere:rñde z valde no,qꝫ ille tex.loquit qꝫ vsusfructus aut vsus alicui in testõ relictus,fuit ꝓpria authoritate z sic illicite occupatus.z non habitus per manum heredis put requirit vt ibi z l.non est dubium.C.de le. Tñ cum ibi nõ hẽat ius vsusfructus 2stitutum sibi ab herede put debebat iuxta l. iij.ꝯ.dare.ꝯ.de vsufru.merito ante non dr possidere, sed magis detinere. ¶ Tertio ad idem text.in l.certe.ꝯ.is qꝛ rogauit.j.de ꝓca.dupliciter inducendo illum text. Primo ẽt ibi ad literã ter.nam z fructuarius z colonus z inquilinus sunt in predio z tñ non possident ergo ibi est tex.ꝙ vsufructuarius non possidet.Et pondera equiparationem coloni z vsufructuarij. Nam clarum est ꝙ colonus non possidet sibi sed detinet.l.tu nemo. C.eo.z l.non solum.ꝯ.qꝫ vulgo.j.tit.j. Sc̃o z fortius naz ter. ille vult qꝫ ille qui ꝓcario rogat vt in fundo moretur: hz in fundo fit : tñ non possidet. Et hoc ꝓbat argumento coloni inquilini z vsufructuarij qui in predio sunt z tñ non possident. Sed argumẽ tñ illius ter.nõ bñ staret si diceremus vsufructuarium naturaliter possidere:nñc non bene argueret ad ꝓcario rogantẽ illo modo qꝛ nullo mõ possidet. Nisi dicas qꝫ ibi vsufructuarius ex hoc solo ꝙ fit in fundo nõ dicaꝝ possidere, nisi qñ ius vsusfructus est ibi 2stitutum. Propterea iste tex.voluit dicere vsufructuarium simpliciter,sed dixit is qui vsumfructum hz, vt denotet ibi 2stitutum vt diri in ꝓnic.huius l. Hz hoc fit verum ꝓbo optime per alium tex.in l.iij.ꝯ.vti videmur.j.de itine.actuqꝫ ꝓnic. vbi text.ponit dr̃iam inter colonos z vsufructuariuz.ĝ ter.in d.ꝯ.is qui rogauit.intelligitur de vsufructuario simpliciter existente in fundo. Quarto ad idem ter.in l.sciendũ. in fi.ꝓn.ꝯ.qui satisda.cogã vbi text.ẽt qui tñ vsufructum hz possessor non est. Sed responde clare, ꝙ loquitur quantum ad euadendam satisdationem:qꝛ ius vsufructuarij est debile z de facili corrumpitur z non transit ad heredes:vt statim.j.dicaz. Ideo non releuat ab onere satisdandi.z ista verissima solu. ¶ Quinto ad idem text.in l.celsus.ꝯ.iulianus.ꝯ.ad exhib. vbi dicit ter.qui vsusfructus nomine rem teneat quãuis nec vtiqꝫ hic possideat. Pondera illam vẽm nec vtiqꝫ ergo vsufructuarius non possidet, sed responde verum esse qꝫ non possidet ciuiliter. vt ibi.z l.pen.in ꝓnic.j.eo. Nec aliter potest responderi ne videatur restrictio ꝑ ut ſubauditio. qꝛ ita habemus dicere ꝓpter iura z rationes in contrarium superius adductas : z sic videas qũo iura variant in isto disputabili arti. ¶ Sexto facit fm Rapha.Cu.qꝛ ꝓcurator non sibi sed dño rez quam tenet naturaliter possidet.l.quod meo.ꝯ.ꝓcuratur.j.eod.l.j.ꝯ.

p procuratoꝛē. z l. gñalr. §. ēd. ſz vſufructuarius dr procuratoꝛ dñi. l. j. in fi. §. vſufruc. quēadmo. ca. l. j. §. fi. §. de ope. no. nū. ¶ Sed ad iſtud fundamentū Raph. clare rñde q̄ iura p̄alleg. loquunt in procuratoꝛe q̄ poſſet naturaliter dño z non ſibi, ſz vſufructua
11 rius † eſt procuratoꝛ in rē ſuā z ad ſuā vtilitatē, vt declarāt Bar. z oēs. in d. l. j. §. fi. §. de ope. no. nū. ¶ Septimo z vltimo mouet Raph. Cu. p ter. in l. q ſqs. z in l. ſi qs argentū. §. pe. C. de dona. vbi retinēdo vſumfructū ꝑſtituo me tuo noīe poſſidere. z hoc mō tranſferr poſſeſſio. l. q̄ meo. in p̄in. §. eo. ¶ Per reſeruationē q̄ vſufructus quis poſſidet alīū. z nō ſibi, q̄ apparet q̄ vſufructuarius non poſſidet naturalr ſibi ſed dño. Et iſto mō rñdet ad iura allegata p̄ Jria opi. q̄ dñt q̄ vſufructuarius poſſidet verū eſt dño. z nō ſibi. z fuit vna ſo. hic relata in gl. p. l. cōi diuidundo. §. neq; §. cōi diui. Sz ad iſtud fundamentum Raph. ſz
12 videat ſubtile. † rñdeo de plano, qđ p retentionem vſufructus factā a dño q̄ alienat, bñ tranſferr ciuilis poſſeſſio z dñiū, non aūt naturalis: ita declarat gl. in l. iū. in p̄in. in verſ. aio. z ibi do.
13 Alex. §. eo. z gl. in d. l. quiſqs.] † Silr p retentionem pignoris ſi venditoꝛ rem venditaz accipit in pignus vr tradere, z ſic trāſferre ciuilē poſſeſſionem dñium. Ita tz gl. ſolennis. in l. j. §. fi. in ver. emerit. §. de reb. eo. per d. l. quiſquis q̄ ſic ſingulr extendit. z tū ibi ſolum tranſfertur ciuilis z dñium, non aūt naturalis de qua nos diſputamus: q̄ nihil ad ꝓpoſitum. ¶ Si vellemus tenere iſtam opi. ꝫ cōez que vt diri poſſet diſputando facile teneri: poſſes vltra p̄alle, alio mō rñdere ad ſm ter. hic allegatū in gl. q vr multuz ſtringere, p cōi. ſin l. poſſeſſio quoq; in p̄n. §. eo. dū dr z poſſeſſio plurimū a iure mutuat: q̄ nō eſt detētio q̄ eſt meri facti. Notes rñdere ſm gl. ibi, qđ ter. loquat in illo dicto nō d poſſeſſione ſeruī vſufructuarij q̄ naturalr a dño tenetur: vt ibi dr ter. Sed loquit de poſſeſſione alterius rei q̄ acgrit
14 tur a ſeruo fructuario in duobus caſibus hūti vſumfructū. Talis poſſeſſio hz plurimū iuris. Qz poſſeſſio z vſucapiendi cōditio acquirit ex cā peculiari et ignoranti. z ſic ius plurimum operatur: vt ibi declarat gl. z diri in l. j. §. itē acquirimus. §. eo. ¶ Sz nō recedas a cōi opi. iudicando z ꝓſulendo, q̄ vſufructuarius z vſuarius poſſident naturaliter ſibi rem in qua hñt vſumfru. qz ſi vſufructuarius z vſuarius poſſiderent noīe dñi
14 z non ſuo: put volunt tenentes Jrium. Certe † ſequeret qđ ſi cut colonus z inquilinus vbi dñs hz ciuilem noīe ſuo. z naturalem eoꝛ coꝛpoꝛe illis expulſis ēt dñs p̄tuaret ſua naturali. l. peregre. §. qbus explicitis. §. eo. Eodē mō expulſo vſufructuario vel vſuario naturali dñs deberet pdere ſuā ciuilē. ſi verū eſſet naturalr poſſiderent noīe dñi: z tū iſtud eſt falſuz vt eſt gl. oꝛdi. z approbata in l. j. §. vſuf. quēad. cauz. Ergo nō eſt verū q̄ vſufructuarius poſſideat naturalr dño z nō ſibi. Cōfirmat per ter. in l. ſi de fundo. §. de vi z vi ar. hoc mō inducēdo. Nā ſi vſufructuari⁹ poſſideret naturalr dño, ſequeret qđ dño deiecto nō pderet poſſeſſionē er q̄ vſufructuari⁹ eſt in fundo. d. l. peregre. §. quibus explicitis. z tū ibi dr dñm pdere poſſeſſionē. z ibi gl. no. er illo ter. qđ vſufructuarius non poſſidet dño, ſed ꝓ ſe.
15 ¶ † Aduerte tū q̄ ſz dubiū ſit diſputabile vt diri i vſufructuario z vſuario: an naturalr poſſideat ſibi z ſuo ꝓpꝛio nomine. Tū in emphyteuta feudatario z ꝺductoꝛe ad lōgū tps exp̄ditū eſt q̄ naturalr fundum emphyteuticum vel feudalez ſuo ꝓpꝛio noīe poſſident vt eſt gl. in l. iij. §. er Jrio vbi Bart. not. z ibi diri z gl. in l. ſi qs ante. §. eo. z glo. in l. ſi vt certo. §. ſi duobus vehiculū. ff. cōmod. Rō qz iſti hñt vtile dñium fundi. §. adeo. inſti. loca. l. j. §. q in ꝑpetuū. §. ſi agere vectig. Tū cū habeāt vtile dñium fundi nimiruz ſi ēt hñt eius naturalē poſſeſſionē. Sz vſufructuarius eſt dñs vſufructus: ſed nō eſt dñs rei ſeu feudi ſm Bar. in l. in vēditione. in p̄in. §. de bo. auto. iudi. poſſi. Bal.
16 in l. q vſumfr. §. ſi vſufr. pe. hinc eſt † q̄ vſufructuarius nō hr̄ p poſſeſſoꝛe quo ad eurādū onus ſatiſdationis: z tū ſecus eſt in emphyteuta z ſimlib⁹ vt eſt ter. de vtroq; in d. l. ſciēdum. in p̄in. z in ver. Iz ēt qui vectigalē. §. qui ſatiſ. cog. Ité ius vſufructus eſt debilius z facilius ſmūr: nec trāſit ad hr̄dem. ꝓput p̄dicta faciunt, vt p gl. z Bar. in l. j. §. vſufructuarius. vbi diri. §. de ope. no. nun. Ita habes pfecte z oꝛdinate excuſum pūtem arti
17 culū. ¶ † Jn ea. gl. ad ſi. habes ex gl. qđ vſufructuarius non hz aliquam ciuilē poſſeſſionē. qz ſi vſufructuarius haberet ciuilē cū ēt dñs habeat ipſe ciuilē vt l. ſciendū. in p̄in. ver. ſi item qui ſolaun. §. q̄ ſatiſd. cog. Certe duo poſſiderent ciuiliter eandem rem inſolidum. Ꝫ l. iij. §. ex Jrio. §. c. iſtud eſt qđ voluit dicere gl. hic. ita ēt tz gl. in l. j. in p̄in. in gl. ij. magna circa fi. §. eo. Iſta gl. verum dr reſpectu ipſius fundi z ſic reſpectu rei in qua hr̄ vſufructus: qz ciuilis eſt penes dñm vt diri. naturalis penes vſufructuarium: vt in precedenti parte gl. Sz ipſum ius incoꝛporale vſufructus quaſi poſſideꝫ p vſufructuarium z naturalr z naturalr per actus naturales quos exercet in recolligendo fructus ciuiliter aio: qz ſi recedat de fundo retinet ciuilez aio.
ita tz gl. in l. ait prętoꝛ. §. ire ei. §. er' qui. cau. ma. quā gl. Cyn. in'. vni. C. vti poſſi. reputat eſſe multū ſingulare z nō eſſe aliā i mūdo. ſed Bar. addit duas alias gl. vnā in l. ſi plures. §. deiectū. ſi. de vi z vi ar. aliā in l. ſi. in ꝓbo poſſeſſionē. j. vti poſ. q̄ gl. inepte allegauit p̄ ꝛeordantibus, cū ſolū dicant qđ vſufructus quaſi poſſideat: put ēt Bar. exp̄eſſe fatet. Sed nō dñt qđ quaſi poſſideat naturalr z ciuiliter: put exp̄eſſe dr gl. in d. l. ait prętoꝛ. §. ité ei. Nec ad hoc q̄ vſufruct⁹ quaſi poſſideat debuit Barto. allegare illas duas gl. qz tex. eſt de hoc in l. iij. §. vñ vi. in verſ. q̄ vſufructus. j. d vi z vi ar. Jté eſt vna rō: qz vſufructus eſt ius
18 incoꝛporale: q̄ quaſi poſſideꝫ. l. iij. in p̄in. §. eo. l. ſeruus. §. incoꝛporales cū ſi. §. ti. j. ¶ † Scdo aduerte qđ idē Bar. ſibimet Jri⁹ in l. j. in p̄inc. in ij. col. j. vti poſſi. dr ſe legando iſtam. l. ꝫ ſuenuſſe ꝓbare iſtam opi. dictaz gl. q̄ imo non ſit dare quaſi poſſeſſionem vſufructus. Nam ſicut ſeparata eſt ꝓpꝛietas a poſſeſſione: ita ſeparatus eſt vſufructus a poſſeſſione: qz vſufructus eſt pars dñij. ter. eſt in l. p̄miſceri. in p̄in. j. e. Sicut ꝛ nō eſt dare quaſi poſſeſſionem dñij: ita ſimplr nō recte dr q̄ ſit dare ꝛi poſſeſſionē vſufructus. ita ibi reſidet Bar. Jſtam oppoſitionē ꝓpꝛie voluit formare Bar. hic ſz obſcurius loquat. Sz ad hoc rñde ex mēte Bar. d q̄ vſufructus z ꝓpꝛietas hñt ſe eodē mō quo ad coꝛporalem poſſeſſionē rei qz vtrunq; iſtoꝝ differt a vera rei poſſeſſione: vt in §. ſeq. ſed non eodē mō ſe habēt reſpectu quaſi poſſeſſionis iurium: qz ſz non reperiat quaſi poſſeſſio dñij: tū bene reperiť quaſi poſſeſſio iurium z ſic vſufructus. Qz in vſufructu z ſimilib. patientia dñi ꝛſtituit quaſi poſſeſſionem. q̄ patientia non ꝛtingit in dñio, vt ſtatim. j. plenius declarabo. Ita ēt tz Bal. in l. cū res. C. de. pb. z in l. ſi de ꝓpꝛietate. in pe. col. C. ſi a non compe. iudi. z in c. j. in fi. p̄in. qđ ſi inueſti. quicquid dicat ipſemet Bal. in c. j. in i. col. qui fue. dare poſſ. Vo. diligenter iſtam doctrinam Bar. poſt gl. ſuperius ꝛelatam per q̄ ego optime defendi Rogerium reꝓbatū p glo. Bar. z oēs indifferenter. in l. iij. §. ex Jrio. §. eo. Haz Roge. dirit feudatarium z emphyteutā habere ciuilem rōne iuris qđ hñt in re: hñt eū quaſi poſſeſſionem naturalem z ciuilem rōne iuris. vt dr Roge. z bene, ſz rōne rei z feudi habeāt ſolū naturalē
19 z dñs ciuilem vt p̄dixi. ¶ † Item bene pondera rōnez diuerſitatis quā vult aſſignare Bar. quare in dñio nō ſit dare quaſi poſſeſſionem ſicut in iure vſufructus vel vſus z in aliꝭ iuribus incoꝛporalibus. Sed plenius z clarius loquat q̄ Bar. eo qz in vſufructu z ſimilibus daꝫ patiētia dñi q̄ cauſat quaſi poſſeſſionē q̄ nō ꝛtingit in dñio ꝓpꝛio qđ ſola traditione trāſferť, nec regrit aliū actū ſucceſſiuū. l. traditionibus. C. de pact. z §. p traditionē. inſti. de re. diui. Jté cū dñi⁹ ſit ius pfectū, non hz ſuperioꝛē q̄ patiēnā p̄ſter. Jus q̄ vſufructus z ſimiliū cauſat a iure directo exiſtente penes dñm a q̄ dependet z tunc abeius patientia q̄rit quaſi poſſeſſio illius iuris, ſed dñium directum nō pendet a iure alicuius. iō ex patiētia alterius nō pōt haberi quaſi poſſeſſio. z iſto mō habes clare mentem z intentionem
20 Bar. ¶ † Limitat Bar. mirabilr ſupꝛaſcriptā ꝛclonem q̄ vſufructuarius hz quaſi poſſeſſionem naturalem z ciuilez vſufructꝰ. verū eſt reſpectu ſolius dñij q̄ ſtat patiēnā a q̄ cauſat iſta quaſi poſſeſſio. ſz nō reſpectu tertij a q̄ patiētia nō eſt ꝑſtāda: iō nō pōt turbari in illa quaſi poſſeſſione naturali z ciuili vſufructus niſi a ſolo dño. ideo rōne talis quaſi poſſeſſionis nō pt agere interdicto vti poſ. niſi Ꝫ dñm z nō Ꝫ aliū tertiū. Cū Bar. ſimplr tranſit Pau. de La. hic. z do. Alex. ſibi Jrius in l. iij. §. ex Jrio. in xviij. col. vbi repꝛehendi. §. c. idem tz Bart. in l. ait ꝓtoꝛ. §. j. §. ex qui. cau. ma. iſtud reꝓbant Imol. z ceteri Moder. z do. Alex. hic ſibi Jrius do. Anto. de Bu. in repe. c. ſi. m vij. col. 8 cau. poſ. z ꝓpꝛie. q̄ imo ēt quo ad tertiū dicať vſufructuarius in quaſi poſſeſſione naturali z ciuili iuris vſufruct⁹. Sicut em videmus q̄ per traditionem rei coꝛporalis factaz mihi a dño, efficioꝛ poſſeſſoꝛ nō ſolū quo ad dñm ſz ēt quo ad alios: ita ita patiētia q̄ in coꝛporalibus hr̄ p traditione. l. iij. §. dare. §. ſi vſufruc. z l. quoties. la vlti. §. de ſerui. dz me ꝛſtituere in quaſi poſſeſſione non ſolum quo ad dñm, ſed ēt quo ad alios, facit bene ter. in l. ſi. j. vti poſſi. Nec gl. in l. ſicuti. §. ariſto. in ver. vti poſſid. §. ſi ſer. vendi. dr illud ad q̄ allegat Bar. Ꝛz em dicat q̄ interdictum vti poſſidetis ibi competat. p ſeruitute debita non ſequitur, ergo non competit niſi Ꝫ eum qui ſeruitutem dz z non Ꝫ alios. z ꝓpterea dr Raph. Cu. q̄ non videt quō illa gl. dicat illud ad eam allegat Bar. ¶ Jſtam limitationem Bar. ēt reꝓbat Are. alio fundamēto: qz ſicut ex patientia reſultat q̄ſi poſſeſſio ſeruitutis: ita etiam ꝛſtituitur ipſum ius ſeruitutis, in re. d. l. pen. §. de ſeruitu. z d. l. iij. §. dare. Sicut ergo ius ſeruitutis. z ſic actio confeſſoꝛia competit habenti ſeruitutem Ꝫ quicunq; de mundo. l. via. §. fi fundus. §. de ſerui. ruſti. prędio. l. j. in fi. C. ſi. l. ſeq. vbi no. §. de ope. no. nūc. Ita z ius quaſi poſſeſſionis cauſatum ex eiſdem principijs debet habere effectum Ꝫ oēs.

ita in

ita in simili et iurisco. in rone decidēdi in l. §. cōpetit. §. & aqua quoti. et estiua. Sz aduerte istud fundamentum Are. mihi nō plz; q2 assumptū eius nō est verū, q sicut ex patientia resultat quasi possessio seruitutis. ita et cōstituat ius seruitutis. et si ambo cāntur ex eisdē principijs. Hoc est falsum q2 imo ius seruitutis nō cōstituit ex patientia: imo requiritur titul⁹ habitus inter vivos vel in vltima volūtate. tex. ē i §. fi. insti. de ser. Nec dicas soluendo Are. q ex patientia et sic ex quasi possessione causet i⁹ vsusfructus mediāte pscriptiōe. l. si ego. §. j. ff. de publ. et l. j. et ff. C. de ser. et aqua. q2 isto modo fundamētum Are. nō esset gñale.. Itē sequuta pscriptiōe ibi ius nō est acquisita a principio sz demū post pfectā pscriptionē: et sic tūc nō pstituit ex sola patientia: put arguit Are. et nō bñ. ¶ Vltra scribentes tu aduertēq doctrina Bar. nō est pfecta nec generalis: q2 nō pcedit qñ qs habuit vsumfructū a tertio: q tanqz dñs fundi cū nō esset cōcessisset vel vendidisset vsumfructum. Nā tūc pscribit vsumfructū vtēdo. vt est tex. no. in d. l. si ego. §. j. ff. de publ. in ver. p patiētiā vel per traditionē vsusfructꝰ pstituti. Tūc et ignoāte dño vero pscribit, sicut pscriberet ipm dñiz rei. l. fi. C. de pscri. lōg. tēp. Nec tūc requirit patiētia veri dñi: put declarat q. y. in l. ij. in vij. q. C. de ser. et aqua exhibi⁹. Pau. de ca. in l. seruitutes magna. i pe. co. §. de seruit. vbi et q est singularis limitatio et ppetuo tenēda mēti et q pauci sunt qui ad hoc aduertant. et dixi etiā alias hoc anno. et isto casu publiciana ei cōpeteret z omnes nisi z dñm. l. pe. et fi. de publicia. Et sic etiā cōpeteret interdictū vti possidetis p tali iure vsusfructus z oēs. et in hoc fuit defectiuus Bar. et ita habes subtilitē expeditum subtile principium huius legis.

1 ¶ Rei vendicatio nō datur possidenti.
2 Qui est sibi z ius non est audiendus.
3 Rei vendicatio datur contra ciuiliter possidentem.
4 Qui dolo desist possidere pō. adhuc cōuenīri rei vēdicatiōe.
5 Rei vendicatio quomodo possit dari possidenti.
6 Verbum cepit, denotat inchoatum.
7 Petere dicitur proprie qui agit actione in rem.
8 Proprietas et dominium capiuntur pro eodem.
9 Sicut est reperire pos. et quasi possessionē ita proprie et quasi proprietatem.
10 Proprietas vult dicere proprie tuum.
11 Ergo. ab etymologia vocabuli negatiue procedit.
12 Copula et cadit inter diuersa.
13 Nec differentia sit inter dominium et proprietatem.
14 Nomen proprietas est directum et nō obliquatur.
15 Appella. proprietatis semper intelligitur de directa.
16 Si quis dicat in libello se proprietarium vel proprietatem ad se spectare et probet de vtili dominio an obtinebit.
17 Authoritas Bal. est magna vbi cōtradictorem non habet.
18 Verba libelli sunt improprianda vt libellus sustineatur.
19 Que dicatur plena proprietas.
20 Proprietas nihil habet commune cum possessione.
21 Ex possessione an debeat induci prescriptio dominij.
22 Ex separatis non fit illatio de vno ad aliud.
23 Exclusus per statutum a potestate prosequendi causā. potest probare causam non comprehendi a statuto.
24 Qui egit rei vendi. potest intētare pos. retinēde nomine eiusdem rei ac etiā recuperande et adipiscende.
25 Intentatus rei vendi. non videtur possessorie renunciare.
26 Rei vendicatio competit etiam possessori.
27 Agens rei vendi. non per hoc suspicatur se posse repelli.
28 Dominium et possessio an sint incorporalia.
29 Possessio est ius.
30 In corporalibus an sit dare dominium et possessionem.
31 Proprietas et possessio in quo habeant aliquid commune.
32 Dominium an causetur a possessione.
33 Iuri q quis ignorat se habere nūquā intelligitur renūciare.
34 Iuri de futuro postea querēdo nunqz intelligit qs renūciare
35 Omnia lata in petitorio qñ preiudicat eidem agenti in possessorio.
36 Agenti interdicto retinende non obstat exceptio dominij.
37 In interdicto vti possidetis quando probationes utriusq; partis sunt pares qui docet de dominio obtinet.
38 Possessio est titulata que habet titulum dominij.
39 Quando dubitatur de possessio. antiquiori qui probat iustiorem causam ille vincit.
40 Quando duo probant de pos. bona fide et insolidum ille erit potior cui ius commune fauet.
41 Exceptio dominij an obstet agenti possessorio.
42 An agenti possessorio adipiscende obstet exceptio dominij.
43 Agenti recuperande non obstat exceptio rei iudicatā de ea statim fide facta.
44 Exceptio dominij notoria excludit expoliatum agentē interdicto recuperande.
45 Exceptio notoria dominij impedit remedium. l. si quis cōductionis. C. loca.
46 Qñ exceptio que obiicitur spoliato non requisit probationē nō est restituendus spoliatus.
47 In spiritualibus est speciale pp periculū anime q nō fiat restitutio spoliato vbi est notorium de eius iniustitia.
48 Qñ ablolutoria lata in pria possibile est q pariat preiudiciū in secūdā cōem cursum cārū, tunc nō admittit cumulatio.
49 Agenti vti possi. qñ obstat exceptio dominij vel rei iudicate.
50 Sententia lata in petitorio pro reo quādo obstet agenti possessorio adipiscende.
51 Sententia licet inter easdem personas notorium faciat, non tamen facit iudici qui eam non tulit.
52 Absolutoria lata in pos. qñ preiudicet agenti petitorio.
53 Lex intelligenda secundū titulum sub quo ponitur.
54 Sententia lata in pos. habente annexam cām dominij an preiudicet petitorio.
55 Si pos. est z ium petitorium an preiudicet petitorio.
56 Ve. bum cepit denotat initium.
57 An per renunciationē iudici petitorij factum ab actore queratur dominium reo q erat penes actorem.
58 Renunciās liti nō per hoc fatetur aduersarium habere ius.
59 Renuncians liti non tribuit aduersario possessionem.
60 Qui renunciat liti nō vī succumbere, et sic nō caderet in statuto loquente de succumbente in lite.
61 Dominium non transfertur sine traditione.
62 Dimissio tm opat q ad trāsferēdū dnīū ḡtū ipsa traditio.
63 Remittere litem nō est dare. sed bene remittere rem vi actionem si remittens est dominus.
64 Reus cui facta est renunciatio iudicij petitorij qñ habeat exceptionem doli vel pacti.
65 Renunciatio iuris realis potest fieri in absentia partis.
66 Exceptio pacti tollit ipso iure obligationē naturalem et elidit ciuilem.
67 Trāsiens de petitorio ad pos. an sit condēnādus in expensis.
68 Accumulans petitorium et pos. non est condemnādus in expensis sed est expectandus finis litis.
69 Emendans vel corrigens libellum est prius condemnandus in expensis tanquam temerarius litigans.
70 Qui renunciat petitorio et si est condemnandus in expensis.
71 Quando reus conuentus pos. confitetur agētem pos. quādo dicatur renunciatum petitorio.
72 In interdicto vti pos. requiruntur duo extrema habilia que sunt probanda ab actore: scz possessio ex parte agentis et turbatio ex parte conuenti.
73 An si reus confiteatur actorem possidere sit necessaria sentētia condemnatoria an absolutoria.
74 Qualiter sit intelligendus Bar. in suo z io dicēdo quod est necesse absolutoria et condemnatoria.
75 Si reus conuentus pos. negat actorem possidere non potest se fundare quod agendo pos. renunciat petitorio.
76 Negans positionem non potest se ex ea fundare.
77 Qñ reus conuentus interdicto vnde vi negat actorem possidere tunc nō potest super petitorio et pos. procedi.
78 Judex qui vidit partē iniuste agentem pp eius confessionem potest ex officio suo eam repellere.
79 Agens petitorio in quo dicit aduersarium possidere an videatur renunciare possessorio.
80 Beati sunt possidentes.
81 Contrariorum eadē est disciplina.
82 Quando quis probabiliter potest ignorare q possideat.
83 Facilius perditur pos. rei mobilis quam immobilis.
84 In re imobili an sola oblivio causet amissionē possessionis.
85 Si agēti petitorio superueniat possessio an et qñ reus absoluat.
86 Petito. et pos. an possint simul intentari diuersis respectibus.
87 Quando plura remedia ad eandem rem cōpetunt nō admittitur cumulatio ratione duplicitatis.
88 In rei vē. resti. rei quo iure veniat, et qd in interdicto vti pos.
89 Petito. et pos. cōpetunt ad idem nec respectu principalis petitionis nec respectu executionis.
90 Interdictum vti possidetis non datur directo ad resti. naturalis pos. nec officium mercenarii, il i deseruiens.
91 In rei vendi. non venit restitutio rei iure actionis, sed officio iudicis, et que vtilitas ex hoc resultet.
92 Petitio heredi. et rei vendi. equiparantur.
93 Officium iudicis per quod fit restitutio in rei vend. an sit nobile vel mercenarium.
94 Tex. noster qui loquit in interdicto vti possidetis procedit et in interdicto recuperande et adipiscende.

95 Si actor ꝓponat petitoꝝ. simplr.ꝛ postea possess. simplr: an vi
deatur ꝓponere respectu eiusdē pos. an diuersis respectibus.
96 Facultas declarandi libellum an transeat ad heredes.
97 An petitorium ꝛ Pos. simul ꝛ eodem tempore intentari:
98 Petitorium ꝛ pos. rōne diuerse possess. bene concurrunt.
99 Lex habēs plures itellect⁹ ñ pōt allegari ad decisionē cārū.
100 Cumulatio petito. ꝛ pos. adipiscende bene ꝓmittitur.
101 Limitatio ad l. fundi. ꝛ l. fundū de excep. rei iudi.
102 Post conclusionē in cā si reus plene ꝓbauit de dominio im
peditur cumulatio pos. adipiscende.
103 Ex conclusione in cā cum plena ꝓbatione resultat decisio
verisimilis que sperat incōtinēti, pduci ac si esset lata sntia quo
statim veri similit. r speratur ferri.
104 Probationes post cōclusionē in cā faciunt rem notoriam.
105 Exceptio dominij notoria impedit litis ingressum.
106 Probationes facte in vna cā qñ faciant fidē in alia inter eas
dem personas.
107 Qualiter intelligat ꝙ ꝓbationes de dominio post conclu
sionē in cā faciant rem notoriam.
108 Probatio que potest reprobari nō pōt facere notorium.
109 Paria sunt, vel quod quis p sntiam actualr sit condemnatus
vel quod ex processu appareat qđ sit cōdemnandus.
110 Detētus in ca rali cā nō est relaxandus ꝓstitis fideiussori
bus tñ si cōstat ō innocētia ꝛ in cā cōclusum sit poterit fideius
soribus relaxari.
111 Fideiussor ꝓdēnat⁹ p sntiam sicut pōt agere ꝫ principalē de
bitore ita qñ ꝓcessu euidēter apparet ꝙ breui condēnabitur.
112 Paria sunt vel ꝙ sit lata sntia vel quo ſ sit cōclusum in cā.
113 Capitularia. de caus. pos. ꝛ ꝓprie procedit solum de equi
tate canonica.
114 Qñ aliquid reperitur clare decisum de iure canonico ei stam⁹
etiam in foro ciuili.
115 Quo intelligit regula quod sntia facta in petitorio qñ reus ꝓ
batiet se esse dominū faceret ꝓiudicium in possessorio.
116 Qui primo egit petitorio potest intentando possess. recuperan
de ipsemet suspendere peti.
117 Qui semel ꝓdecit libellū in iudicio nō pōt postea desistere a
procedendo in illo libello niſi renunciet liti.
118 Hec exceptio ꝙ spoliatus ante omnia debet restitui est dilato
ria ꝛ nu. 15. in fi.
119 Qñ reus conuincitur agentē vti possidetis possidere debet se
qui absolutoria ab instantia iudicij super petitorio.
120 An agēs postea recuperande obtineat ꝫ violētū inuasorem
etiam in petitorio prius intentato absq; alia ꝓbatione dñij.
121 Presumptiones. ll. sunt liquidissime ꝓbationes.
122 In spiritualibus spoliatus tenetur ꝓbare titulum.
123 Petēs restitutionē ꝓuigis ꝺs facere fidē ō titulo mrimoniali.
124 Interdictū de boie exhibē. ꝺs annexā cām ꝓprie.
125 Electio episcoporū ad clericos cathedrales ecclesie pertinet
126 Qui primo intentauit petitorium. puta cōfesso. ꝓ iurib⁹ incorpo.
post suspendere tale petitorium ꝛ trālire ad pos. rōne quasi pos.
q̄ hꝫ per cꝫ vult transferre onus ꝓbādi in aduersarium.
127 Qui effectus resultant ex pos. trāsferente onus ꝓbandi in
aduersarium.
128 Quasi pos. in iuribus incorporalibus an releuet ab onere ꝓ
bandi ꝛ transferat in aduersarium.
129 Pos. habēs annexā cām ꝺominij an concurrat cum petitorio.
130 Si reus ꝫ quē fuit actā rei vendi. fuit spoliatus ab actore lite
pen. tunc ꝓceditur super vtroq;.
131 Spoliatio lite pen. facta est odiosior spoliatiōe ante litē motā.
132 Que emergunt post litem conte. pertinent ad officium iudi.
133 Si appellās li. pē. spoliat aduersariū vī renūciare appellatio.
134 Si intentans pos. recupe. rōne spoliationis facte ante oīa ītē
ta pos. agit rōne diuerse pos. concurrit petitorium cum pos.
135 Causa spoliationis est ꝓuilegiata. ꝛ an sit exceptio dilato
ria. nu. 118.
136 Exceptio emergens post litē contesta. an possit opponi.
137 Disp. cle. j. de cā pos. ꝛ ꝓprie. an habeat locum in causis
non beneficialibus.
138 Exceptio executionis an sit dilatoria.
139 Qñ reus ꝙuentus rei vendi. nō reperit possidere tpe ferende
sententie nec de hoc fuit interrogatus nec se obtulit litiferē
sntia super petito declarandū actorē dominum ꝛ absolueretur
reus qz nō possidet. ꝛ nu. 140.
140 Si post litē ꝓte. sup petito. reus nō interrogat⁹ an possideat
ꝓponat pos. adipiscende. ꝓcedet super vtroq; iudicium.
141 Qñ vnus ꝛ idē intentat petito. ꝛ pos. magis impeditur con
cursus petitorij ꝛ pos. retinende ratione ꝫrietatis quā petitio
ꝛ pos. recuperande adipiscende.
142 Si pos. primo ꝓponatur ꝛ per alium secundo petitorio an
concursus admittatur.
143 Spoliatus pōt conuenīri seu pacisci ne possit agere ꝙ spolia
tione iā facta super pos. recuperande ꝛ sibi ꝓiudicant.
144 Pos. retinende ab vno intentatum non concurrit cū petito
rio ab alio intentata respectu eiusdem pos. naturalis.
145 Si agatur diuersis respectibus respectu diuerse pos. an pos
sint concurrere petitorium ꝛ pos.
146 Rei vendi. datur ciuiliter contra possidentē.
147 Questio spoliatiōis est ꝓuilegiata vt ante ō ea cognoscat.
148 An qñ simul ꝛ eodē tpe vnus ꝓponit petitorium ꝛ alius
pos. concurrant.
149 Qñ petito. ꝛ pos. ꝓponit ab vtroq; possess. ꝓtio expeditur.
150 Ratiōe ꝫrietatis ꝛ ordinis iudiciarij debet ꝓcedere pos.
151 In iuribus corporalibus an possit vnus ꝫ alterum ꝛ alter ꝫ
aliū agere ducendo ius suum esse ꝛ se possidere.
152 Duo iudicia possess. an possint simul eodem tpe cumulari.
153 An ab eadē parte possint iudicia pos. cumulari.
154 A diuersis possunt cumulari ab vno interdicto recuperande
ab alio vti possidet. super eadem re.
155 In casibus in quibus non admittitur cumulatio peti. ꝛ pos.
an sit necesse ꝙ opponatur.
156 In remediis q electione tolluntur si vnū ꝓponat in vno iudi
cio ꝛ aliud succesſiue in alio: ſm tollitur ipso iure.
157 An facta in primo iudicio inter easdē personas ꝛ cora eodē
iudice faciant fidē in alio.
158 Vno mometo potest totus ꝓcessus prius factus reproduci
ꝛ sensu ꝓtiū cōfirmari qñ erat iualid⁹ qz forte fact⁹ tpe feriato.
159 Quādo peti. ꝛ pos. prohibētur rōne ꝫrietatis etiā parte non
oppo. sequitur absolutoria.
160 Regulariter petito. ꝛ pos. simul ꝓcedunt si a iudice vel pte
non opponatur.
161 Quādo ex actis apparet ꝙ agens est sibi ꝫrius potest iudex
eum repellere.
162 Quando acto. agēdo vno ex duobus remedijs renunciatiue
der potest eum ex officio repellere.
163 Qñ iudici delegato est cōmissum vt primo de pos. deinde de
petito cognoscat. etiā si nō opponatur a iudice vel pte si co
mulatio est facta iudicium est nullum.
164 An in pos. iudicijs requiratur litis contestatio.
165 In pos. ꝓcedit summarie. in summarijs requirit lit. contest.
166 Quando intentatur remedium pos. c. reintegranda. requirit
litis contestatio.
167 Quando lex dicit ꝙ summatim ꝓcedatur intelligitur ab
sente parte ꝛ nō sit litis contestatio.
168 Qñ possess. non dirigitur ꝫ certā personam, ibi non requirit
litis contestatio.
169 Actus qui de sua natura non habet aduersarium certū, n
requiritur litis contestatio.
170 In pos. carbo. nō requiritur litis contestatio.
171 Quando periculū est in mora: tūc in pos. nō requiritur lit
contestatio.
172 In cā dāni infecti est periculū in mora. ideo celeritatē desi
derat ꝛ tamē requiritur litis contestatio.
173 Ubicunq; est piculū in mora recedim⁹ a regulis iuris cō
174 Dictio mox ꝛ similes quid importat.
175 In oi iudicio q̄tūcūq; summario ꝓsona que litigat ꝺs ple
legitimari q̄uis cā principalis regrat summariā cognitio
176 Qñ aliquid de necessitate requiritur si illud interueniat n
nus legitime aut minus solennit. non vitiat actum.
177 An requirat litis ꝓte. in restitutione in integrum minoris.
178 Qñ actor ꝓposuit libellū ex pte eius est lis quasi contestat
179 Petito. ꝛ pos. an possint eadem sententia terminari.
180 Quis sit effectus cumulationis petito. ꝛ possessorij.
181 Interdictū de tab. exhiben. debet ꝓcedere petitorium.
182 Verbum pleno iure importat petitorium ꝛ pos. intentatum.
183 Verbū pertinere potest referri ad petito. ꝛ pos.
184 Verbum spectat importat idem quod verbum pertinere.
185 Qui petit declarari rem ad se spectare ꝛ reum condēnari ad
restitutionē, dicitur intentare petito.
186 Hec conclusio libelli peto rem restitui adaptatur ad pos. ꝛ
ad petitorium.
187 Hec clausula reducas ad ius ꝛ ꝓprietatem male alienā
in rescripto posita significat pos. petito.
188 Ubi causa simpliciter est cōmissa intelligitur cōmissum pos.
ꝛ petitorium.
189 Hec clausula per iudicē in sententia posita. salvo iure tertij
qz nō intendit ꝓiudicare in aliquo iuri suo intelligitur re
seruare per hanc petito. ꝛ possessorium.
190 Clausula petēs de ꝓdictis ꝛc. in libello posita operatꝫ si
tor narrauit respiciētis petito. ꝛ pos. ꝛ dcluſit ī possessorio
conclu

cōclusio sit attendenda: tamen operatur quod poterit post ea probationes inducere etiam super petitorio.

192 Si actor in libello agat de mutuo & postea, pbat solū de cōfessione mutui, vel si egit ex naturali mutuo, & postea, pbet de ciuili succūbit, nisi i libello adiecisset clausulā parēs sup pdicti, &c.

a **Nihil commune** [a]Iste. ff. est famosus & difficilis, & habet materiam quotidianā. Bar. ex sua solēni repetitione eā magis solēnem & magis famosam reddidit. ¶ Diuidit fr Bar. & alios in tres partes. In prima premittit vnum dictū in genere. In secūda infert ad species. In tertia respōdet tacite obiectioni, scōa ibi, & iō nō denegat. tertia ibi. nō enim videt. ¶ Post itērata pertotū nō prohibēt intentari possessoriū retinende. h. d. ¶ Dubium faciebat: q nō dz quis pro eadē re diuersis iudicijs & diuersis libellis vexari cū obstet pēdētia litis in primo, & sic exceptio duplicitatis. l. vbi ceptū. ff. de iudi. aut. qui semel. C. quo, & quā. in. notāt Doc. in l. edita. C. de eden. Ad hoc rndet text. q hic primus libellus fuit datus p proprietate: secundus p possessione, que nihil habēt cōmune: ideo dz ista iura intentent sine per eadem: tamē q sunt diuersa & separata & diuersi effectus. Ideo dicta exceptio nō obstat. & pcedi potest sup vtroq; libello. ¶ In tertia parte ibi, nō enim videtur possessioni renūciare. ter. vt dixi remouet obiectionē inaz rei vēdicatio presuppo-
nit dñium in agente & possessionē in reo cōuento. Et sic in rei
vēdicatione psupponūt duo extrema habilia ad hoc vt com-
petat. l. officium. & li rem. in prin. ff. de rei vē. & vni. C. de alie.
1 iud. mut. cau. fact. c. examinata. de iud. Ān vēdicatio non da-
tur possidēti l. j. ff. hoc interdictū. j. vt pos. & d. c. examinata. vbi
dicit ter. cum ius patronatus possidebas nec rei vēdicationē
intentare potuisti. & ter. in. ff. eque in ver. iste quoq; instī. de ac.
vbi dicit ter. q actionibus realibus ille agit qui nō possidet.
nā ei qui possidet nō est perdita actio, vt ibi in ter. Ergo cū in
isto ter. primo egerit rei vendi. que presupponit aduersarium
possidere: certe ita agendo vī possessioni renunciare: & posses-
sio pōt solo animo perdi. l. si quis vi. ff. differētiam. j. eo. Ergo
non dz postea posse agere interdicto vti possid. in quo presup-
ponit se possidere: q; illud interdictū nam datur vtili possesso-
2 ri, ideo appellatur vti possidetis. † Ergo est sibi contrarius: nō
cū sit cōtrarius non dz audiri. c. vnico. in ver. omnibus. vt ec-
cle. beneficia. fine diminu. conferan. & c. pe in fi. de offi. dele. in vj. &
in hoc consistit medulla huius ter. Ad hoc respondet Juris-
con. in ista tertia pte q qui intērat rei ven. nō renunciare pos-
sessioni: q; rei ven. pōt cōpetere pro sola detentatione vel tenu-
ta que est apud aduersariū vel pro sola naturali. l. officiū. in fi.
3 vel † p sola ciuili. Sic rei ven. datur cōtra ciuiliter possidētem
tm. vt est gl. in l. Pōponius. ff. si is qui precario. vbi dicā. j. & z
gl. in l. ij. C. vbi in rem actio. Bart. hic i quarta combinatione.
4 Item qñ possidens dolo desysset possidere adhuc pōt conue-
niri rei ven. l. finaute. ff. sed & ie. & l. is qui dolo de rei vend. & l.
patrē. j. de reg. iur. Unde intētando rei ven. nō videtur renun-
ciare ciuili q erat apud ipsum agētē p qua nāc intērat interdi-
ctum vti possidetis. nec etiā renūciare possessioni q̄ postea ad
eū peruenit. & hoc volut dicere Jurisco. tollendo obiectionē.
5 ¶ factā. Et sic habes diligenter † notare q̄ rei vē. pōt dari etiā
6 nō possidēti. text. est hic, & ita etiā no. ex isto ter. Rap. Cu. hic,
& qñ rei ven. datur possidenti tūc appellat causalis: q; est cum
causa & sic dñio. Sed qñ datur non possidenti appellat formā
lis: ita tz Bal. in l. si de proprietate. in ij. col. in prin. C. si a non
cōpet. iudi. quāuis Raph. Cu. de eo mentionē nō faciat. Sed
aduerte q; gl. magna hic, circa medium tz contrariū q rei ven.
non pōt dari possidēti, & in cōtrarium vī esse ter. clarus. in d.
c. examinata. de iud. vt ꝛ. retuli. Ibi cuz ius patronatus possi-
debas nec rei ven. intētare poteras. Sz declara & intellige vt
ff. proxime dixi. Nam agēs rei vend. habet intus illud q petit.
q; habet possessionem: ergo vī esse in dolo, & videtur q debeat
repelli exceptione doli. l. dolo facit. j. de exce. doli. Ān veritas
est q in rei vendi. agens principaliter petit se declarari dñm.
d. l. in rē. & l. officium. & restitutio possessionis venit per officiū
6 iudi. merce. l. qui restituere. cū gl. de rei ven. ¶ † In ter. ibi qui
cepit rem vendicare. verbum cepit denotat actum inchoatū. l.
j. ff. cepisse. j. de pollicita. & l. vbi ceptum. ff. de iudi. sed postea in
fi. dicit rem vendicauit q̄ vī denotare rem perfectam cum sit
verbū preteriti perfecti. l. j. ff. si. ff. q quisq; iur. c. in his. de ver-
signi. ergo ter. vī sibi contrarius. Sed concorda, q; verbum ce-
pit, vult dicere quod inchoauit a petitorio & nō a possessorio
postea aūt dicit iudicium perfecit. Et sic iz ter. dicat iudicium
a prin. fuisse ceptū in rei ven. nō p hoc excludit quin postea fue
rit perfectum: sicut in simili dr in euangelio, valde mane vna
sabbatorū venerūt ad monumētum orto iam sole: vbi initium
eundi fuit valde mane, & postea peruenerūt ad locum orto iam
7 sole. ita hic a principio cepit & postea perfecit. ¶ † Itē q; petitoriuz tortes repertur. j. dic q petere, ꝑprie dicitur ille q agit actione in rem. l. actio in personā. j. de act. & oblig. vbi dicit text. Actio in personā, petitio in rē. Idco iura & Doc. appellāt iudicium petitorii in quo de dñio & sic de ꝓprietate agit: q; tūc est ꝓprie petitio. ¶ Antequā veniā ad notabilia & intellectu text. qui dicit nihil cōmune hz proprietas cū possessione, videndum est quid sit proprietas ꝓprie, & vnde dicat. Et in hoc facias duo, ponā primo theorica posita ponā practicā, que erit valde vtilis. Et in isto text. ꝓprietas intelligit, id est dominiū.

a ¶ Commune. Dinat Dec. in l. non hoc. id est no. C. vnd. lega. Burpu.

8 † & sic ꝓprietas & dñiū capiunt ꝑ eodez facit text. in c. j. de caus. pos. & ꝓpriet. & ibi do. Abb. in fi. no. notat q̄ proprietas capit pro dñio. & quod idez est dicere causa proprietatis q̄ cā dñs. Ad idem text. in l. j. ff. huius autem. ff. vti possidē. vbi text. id q̄ b
primus appellauit ꝓprietatē postea appellat dominiuz, facit q̄ not. Bart. in 1. locorum. C. de om. agr. deser. lib. xj. vbi per illum text. in verbo ꝓprietas possessionis. notat q tantum est dicere
9 ꝓprietas possessionis sicut dñiū possessionis. † Ad idem facit q; sicut est reperire possessionē & quasi possessionē. l. seruus. ff. locorum. cū gl. & in. j. & l. ij. in prin. & eo. & l. sequit. ff. si viam. j. tit. j. ita est reperire proprietatē & quasi proprietatē, vt est gl. in l. ij. ff. quedam. j. de interdic. quā ad hoc reputauit singularē Bal. Jac. Alua. in c. j. ff. j. de inuesti. de re. alie. fac. & est ter. in c.
10 fi. de iu. † Itē predicta clare cōfirmant per etymologiā ipsius vocabuli: nā proprietas vult dicere proprie tuuz, & cōponitur
11 ex integro & corrupto, put millies dicūt grāmatici. † Et argumentū ab etymologia vocabuli negatiue vī procedere, prout arguit Jurisco. in l. ij. ff. appellata. & si cer. pet. & dixi late. l. j. in prin. & eo. ¶ Jn cōtrarium q aliud sit ꝓprietas & aliud dñiuz est ter. formis. in l. si procurator. j. & de acqui. rer. do. in verbo do-
12 minium mihi & proprietas acquirit. † Illa copula & cadit inter diuersa, vt est gl. in ru. & de iu. & fac. igno. & glo. in c. querelā. de fimo. & gl. in d. l. si procurator. exponat dñiuz. ff. plenū & proprietas nuda, que expositio nō est bona vt statiz. j. patebit. Et pondera q̄ ille est ter. Juris. qui semp proprie & latissime loqui
tur. Itē q̄ non sint idē, est ter. in l. ꝓprietatis. C. de proba. vbi dicit ter. proprietatis dñium, ac si diceret dñium dñij, si ꝓprietas idē esset q̄ dñium, & glo. ibi exponat. i. dñium q̄ est ꝓprie
13 tas q̄ nihil esset dicere. ¶ † Que ergo sit differētia inter dñiū, b
& ꝓprietatē laborauit multū insignis & fundamētalis Doct. Jo. Fa. in ff. sed iste. in xv. col. instī. de actio. Et tū nihil boni in effectu. dr. Credo q differētia sit ista: nā dñiū est terminus magis latus & cōprehendit quodcūq; dñium siue sit directū siue vtile: nā & vsufructuarius dr habere dñiū. l. ij. ff. j. & de vsufru. no. in l. j. ff. si. & de iurisd. om. iu. Sz proprietas nunq̄ capit nisi
14 solū pro directo & vero dñio, put ostendit etymologia vocabuli qua dixi. † Hā dicitur proprietas quasi propria tua: vnde dicit Bal. in i. cū res. in fi. C. de proba. q̄ istud nomen ꝓprietas, est nome directū & non obliquat: & nunquā ponit pro vtili dominio. Ideo emphyteuta, feudatarius, superficiarius, & similes qui habēt vtile dñiū. ff. adeo. multi. doc. nō dicunt habere ꝓprie
15 tatē, sed directus dñs est qui eā hz. † Alibi dicit Bald. in i. pe. in ij. col. C. si a nō cōpe. iudi. q̄ appellatione proprietatis semp intelligit de directa. Alibi dicit Bal. in c. j. ff. j. de inuesti. de re. alie. fact. q̄ significatio proprietatis est magis nuda & stricta quā significatio dñij, & ita habes primū: quid sit proprie ꝓprietas, & vñ dicatur. ¶ Uemo ad scām vt reducā pdicta ad pra-
16 cticam. † Et adduco in mediū illud quod singulariter decidit Bal. nec alibi legi. in l. ij. ff. de codi. instit. Dr si aliqs in libello diceret ꝓprietatē talis loci ad se spectare, vel se esse ꝓprietariū & postea in processu ꝑbaret de vtili dñio, puta q̄ esset emphyteuta vel vasallus, debet succumbere, q; non est reperire nisi proprietatē directā. l. si tibi proprietas. ff. de vsufru. accrescen. Secus si dixisset se dñm: q; dñiuz bene potest intelligi de vtili fin Bart. in l. sed & si possessor. ff. item si turauero per illā ter. ff. de iurem. & ita limita ibi dicta per eū. ¶ Adde q̄ alibi con
trarium tenet do. Alex. nulla facies de Bal. mentionē. in l. si finita. ff. si de vectigalibus. in ij. col. ff. de dam. infec. vbi tenet q̄ si emphyteuta vel alius habēs vtile dñium: peteret in libello declarari se ꝓprietariū vel ꝓprietatē ad se spectare, & ex narratis in libello appareret q̄ ageret vt emphyteuta: sustineret libellus & impugnarent verba libelli rahedo ea ad vtile dñiū cum videamus quod ꝓprietas large referatur etiaz ad solam possessionem. ff. interdū. j. de ver. sig. & l. ij. C. de proba. Alibi idē d. Alex. in l. si qs vi. ff. differētia. in vlt. col. j. eo. facit mētionem de decisione Bal. in d. l. ij. ff. de cōdi. instī. & dubitat an sit vera. Dicit cōsiderandū q̄ text. iuncta gl. in l. interdum. j. de verb. sign. vī accipere pro equipollentibus proprietatem, & dñium. Sed in libello late accipit dñiuz ꝑ vtili, & sustineatur libellus.
71 ergo idē in ꝓprietate. † Ān dr q magna est authoritas Bal.

vbi non hz ꝯdictoꝛem.z qđ eius decisionē alibi non reperies. credo qđ iste passus sit valde ambiguꝰ.z si cōtingeret in pꝛactica esset qō ꝓ amico. Tenendo tñ decisionem Bal. in d.l.ij. ℨ Alex.ꝓ ea ℊ dixi.ſ.q: istud nomen ꝓpꝛietatis est nomen directū qđ nullaq̄ obliquaſ z nūquā pomꝫ.ꝓ vtili dñio hz Bal. in d.l.cū rēs.in fi.C.de pba.z in d.l.pen.in ij.col.C.si a nō competen.iud.Et sequit idē do.Alex.in cōsi.clxx.v.vol.qđ incipit,

18 in cā z lite vertente inter pꝛiozem.in vlti.col.nō obstaret † ꝙ verba libelli debeant impꝛopꝛiarivt libellus sustineaſ:q: istud est verum qñ saltez ex larga significatione vocabuli pñt illud importare:alias secus fm Spe.in tit.de offi.iud.ſ.de seruit.in verſ.in suis quoq;.z ver.sequenti,quem refert z sequitur dom. Alex.in ꝙſi.cxxj.j.vol.qđ incipit,viso ꝓcessu cause vertētis inter moz alium.in vij.col.ad fi. Et notaꝛ:q: si vera est ista decisio Bal.ex ea habes magnā limitationez ad ea que late dixi post

19 Bart.pꝛo sustinendis libellis in d.ſ.itez si iurauero. ¶† Que añt dicaſ plena ꝓpꝛietas.z que nuda pz ex tex.in l.femine.ſ.illud.C.de secun.nup.z ibi no. Bal.z ðt ꝙ nō est alibi tex.i iure qui ita bene ꝓbet. Nam plena pꝛopꝛietas est dñium absolute dictum cum alienandi potentia:z ðt ꝙ fuit super hoc interro

20 gatus a dño papa. ¶† No.primo.ex isto tex.illud vulgatū.ꝙ ꝓpꝛietas nihil hz cōe cū possessione.facit.l.permisceri.in pu.j. eo.Alibi ðt tex.ꝙ separata dz esse possessio a pꝛopꝛietate.in l. j.ſ.huius añt.ff.vti possid.Alibi ðt text.in l.si duo.ſ.fi.in fi.eo. tit.longe aliud est rei pꝛetium aliud possessionis.Alibi ðt tex. ꝙ alia est estimatio possessionis alia ꝓpꝛietatis in l.si mulier. ſ.qui possessionem.ſ.de eo qđ met.cā.Itē facit qꝛ pꝛopꝛietas pōt esse penes vnuz.z possessio penes aliumꝫ:qꝛ sunt separata vt iuribus pꝛeallegatis.Itez pꝛopꝛietas causat petitoꝛiū z sic rei vendicationez.l.in rem.in pꝛin.ſ.de rei vendi.Possessio autez causat interdicta possessoꝛia:z sic quo ad effectus sunt separata z nihil hñt commune. Item pꝛopꝛietas solo animo amitti nō potest,secus in possessione.l.si quis vi.ſ.vlti.ſ.eo.z l.iij.ſ.in amittenda.ſ.eod.Item alius est modus pꝛobandi in petitorio alius in possessorio.Sic etiā reducendo ad iudiciū nihil hñt cōmune:nā possidēti regulariter nō incūbit onus ꝓbandi.ſ.cōmodū.insti.de interdic.Item vno ex eis in iudiciū deducto, aliud tanquam non motum non ꝓparatum poterit in iudicium deduci cum sint diuersa z separata,vt hic.Itē dñium seu pꝛopꝛietas est ius quo res est mea:possessio autem est ius quo rem teneo fm Bal.in d.l.pen.in ij.col.C.si a nō cō-

21 petē.iudi.† Unde ex isto tex.z predictis pōt inferri ꝙ ex possessione nō dz induci ꝓsumptio dñi,si nihil hñt cōe,ꝑsertim: qꝛ lz olim dñiuz cepisset a possessione.hodie est secus fz Bar. j.in pꝛima gl.hodie enim pōt esse dñiuz sine possessione vt ibi per Bar.Item potest esse possessio sine dñio.z ita qđ ex possessione non pꝛesumatur dñium tz glo.in l.ij.z in l.cum res.C. de pꝛob.de quo dic vt late per Bart.in l.pen.ſ.de condi. insti. cum suis ꝓcordantiꝫ per Bal.in l.j.z in l.nō ignoꝛat.C.q ac-

22 cusa.non poſſ. ¶† Sc̄o no.ex hoc tex.quod ex separatis nō fit bona illatio de vno ad aliud:neq; quo ad positionem neq; quo ad remotionez,vt ðt gl.j. Ad hoc semper allegatur ista l. z lex papiñ.l.iij.rūsoꝝ ait exuli.ſ.de mino. z in l. fi.ſ.de calū.z in l.inter stipulātem.ſ.sacram.in verſ.sed hec dissimilia sunt,j. de verb.obl.Facit text.in l.si maritus.j.in fi.in verbo separata sunt.C.de dona.inter virum z vxo.per quem tex. not.ibi Bal. ꝙ separatoꝝ separata dz esse rō.Alibi no,idez Bal.in l.iij. ſ.si tutoꝛ.per illum tex.j.iudicatum sol.ꝙ separataꝝ potesta

23 tum separata est rō.† Item adde illud qđ in pꝛactica not.Bemi.in c.cupientes.ſ.quod si per viginti.de elec.in vj.ꝙ si statu tū excludit quem a potestate pꝛosequendi cām si non seruauerit certas solennitates intra certum terminum,qđ elapso illo termino,nihilominus auditur ille qui vult pꝛobare qđ sua cā non includatur sub tali statuto,sed sit separata,qđ est not.fm

24 eum,z quotidie pꝛacticaſ in statutis,vt ipse dicit. ¶† Tertio no.in verſ.z ideo,z sic in scda parte text.qđ qui egit in iudicio petitorio z sic rei vendicatione.non impeditur intētare possessoꝝ retinendę nomine eiusdē rei. z in hoc iste tex.est sing. fm Raph.Cu.z do.Alex.hic.Amplia qđ similiter nō impeditur intentare interdictum recuperande,z sic vnde vi.l.eū fundum.ſ.fi.ff.de vi z vi ar,quam allegat pꝛo cōozdāti. gl. fi.hic in fi.Similiter nō impedit intentare interdictū adipiscende.l. j.ſ.quod autem ait.j.quo.lega.De vtroq; est tex,in c.Pastoralis.de cā pos.z ꝓpꝛie,z ibi in tex.datur vna limitatio vt istud tm̄ pꝛocedat ante cōclusionē in cā de quo vltimo ponit Bar. j.in pꝛima cōbinatione.z ita no.gl.fi.hic,in pꝛin. Et pondera ex predictis ꝙ istud pcedit in omni interdicto possessoꝝ sive sit retinende,sive recuperande,sive adipiscende possessiōis

25 de quo tñ plenꝰ.j.dicē in materia cumulationis. ¶† Quarto z vltimo no,in ver.non enim,z sic ex tertia parte tex,ꝙ qui intentat rei vendicatione non per hoc vt possessioni sue renunciare. Facit ratio:quia eundo ad iudicem debet conditio mea fieri melioꝛ z non deterioꝛ.l.aliam.j.de don. z l. non solū.j.de regul.iuris.Item inducta ad vnum effectum non debet operari cōtrarium.l.legata inutiliter.ſ. de adim.leg. l. legata inutiliter.ſ.de leg.j.z l.fuit questionis,ibi d. Alex.ad hoc no.ſ. de acquiren.hered.z c.ad nostram.de appellat. Item inducta ad augmentum non debent operari diminutionem,vt est text. not.in l.si mancipia.in pꝛincip.ſ.de fund.instrum. Item inducta ad conseruationem iuris sui non debent operari diminutionem,vt est text.notat in l.cum quidam.ſ. de bon. posſeſſ. Sed iste qui agit rei vēdicatione agit pꝛo cōseruatione iuris sui,z vt effectualiter restitutionē rei cōsequatur l.q restituere.ſ.de rei vē. ergo non debet operari cōtrariū effectū vt vendicando rem videatur renunciare possessioni sue. Et ex hoc no-

26 text. † habes correlarie notare duo. Primo ꝙ rei vendicatio cōpetit etiā possessoꝛi,z sic illi qui est dñs z possessoꝛ cū dicitur cōtra nudū detentatoꝛē, vt dixi late.ſ.in cuidētialibus huius

27 tex. † Secundo habes ꝙ agens rei vendicatione non per hoc suſpicatur se posse repelli,z sic per hoc nō perdit possessionē idē no.Raph.Cu.hic, z in l.clā possidere.ſ.fi.per gl.magnam ibi in vlt.parte.Sicut etiā nunciando quis nouū opus pꝛiucem nō perdit possessionē,lz nunciādo verbo tanquā nunciā eā perdat.l.de pupillo.ſ.meminisse.vbi tex.de vtroq;.ſ.d.opno.nun.gl.z Doct.in l.j.ſ.in operis.eod.tit. ¶ Expeditis tribus capio gl.primam,quam diuide magiſtraliter in tres partes.In pꝛima exēplificat tex.per casuz a cōtrario in l.z in eadem.ſ.fi.j.de exce.rei iu.vbi est casus contrarius quādo pmo fuit intentatum interdictum possessoꝝ postea rei vendicatio z sic petitoꝛiū,vñ gl.nostra caute dicit. pone exemplum ad pꝛincipium huius.ſ.non ad secundā partē ad quaz melius facit tex.in l.cum fundum.ſ.fi.j.de vi z vi ar. quam gl.fi.in fi. alleg.pꝛo concoꝛdanti.In secunda qne est ibi,sed opp.glo.ma scet simul tria cōtraria que sunt diuersa, in pꝛimo cōtrario ostēdit qđ imo dñiuz z possessio habēt cōmunioū respectu uris:qꝛ vtrūq; est ius incoꝛpoꝛale. In scdo cōtrario ostēdit q habēt cōmunionē antecedētis z cōsequētis,vt dicit Bar.vbi melius vt cause z causati. In tertio cōtrario ostēdit q habēt communionē cōnexitatis seu inseparabilitatis. In tertia pte pꝛincipali q̄ est ibi.sol.nihil gl. ponit tres sol. q lz videantur tradi ad oia tria cōtraria pꝛecedentia:tñ nō vadūt nisi ad primum,z ad alia duo gl.non ñdet:vt hic plene declarat Bar.

28 ¶ Circa pꝛimā oppo.gl.qꝛ gl.non ꝓbat assumptū qđ dñium z possessio sint incoꝛpoꝛalia. Bar.conank vtrunq; ꝓbare.q dñiuz sit ius ꝓbat ex.l.ex hoc iure.ff.de iusti.z iu.Sed ille tex nihil facit:qꝛ lz dicat ꝙ dñiū sit ex illo iure, nō ꝓ hoc ꝓbat q dñium sit ius,patet qꝛ ille tex.etiā ðt qđ ex hoc iure sunt cōtractus z tñ cōtractus nō sunt ius sed factum.l.consilio.in fi.&c cur.fur.lz postea ex contractu,qui est factuz ozinaſ postea ius. Itē tex.ibidē ðt ꝙ ex hoc iure sunt bella:z tñ bellū non est ius. Melius ergo pꝛobasset Bar.ꝙ dñium sit ius, ex diffinitione dñij quā tradūt Bar.z Doc.in l.fi.qs vi.ſ.differentia.j.z vbi diffiniūt qđ dñiuz est ius libere z perfecte disponēdi de re

29 Do.Bart.,† pꝛobat qđ etiam possessio sit ius.per l.peregre in pꝛin.in verbo ius possessionis.j.eo.de hoc plene tenet.in l. pꝛinc.ſ.eo.vbi plene examinaut,an possessio sit ius.an vero factū.Sed aduerte:qꝛ imo possessio ſaltē naturalis vt esse cozpoꝛale:ergo non est ius:qđ est incoꝛpoꝛale,vt vſ. esset tex. l.qđ seruus,circa pꝛin.in verbo cozpoꝛalem possessionē.z ma. si id qđ.ſ.fi.in verbo cozpoꝛalis possessio.j.eo.Nec dicaſ q cozpoꝛalis qꝛ in ea acquirēda requiratur cozpꝰ,vt.l.j.in pꝛin. ſ.eo.Quia possessio nō dz cōsiderari,put inesse pꝛoductur pꝛout est inesse pꝛoducta,vt declarat Bar.in l.j.in pꝛinc.ma col.ſ.eo.qꝛ modus acquirēdi possessionē nō est possessio,sicut nec modus acquirendi dñium,vt est vſucapio non est dñium gl.in l.iij.j.ti.j. Dic ꝙ in illis iuribus possessio capiť ꝓ actuali insistētia rei,z illa est cozpoꝛalis,vt dicit text.in l.j.in pꝛinc. verbo qꝛ naturaliter tenetur ab eo q ei insistit.ſ.e.z hoc vt tas vt dixi pendet ab illo articulo quem ibi tetigi:an possessio sit ius vel factum.l. ¶ Itez circa pꝛimā sol.q̄ exponit nihil, non omne.Bart.z omnes dicunt qđ est vera in se,sed qđ ibi modo non bene sequeretur illatio quā facit tex. Tu dic quod imo ista sol.etiā nō est vera in se,qꝛ pꝛesupponit directo gratium eius quod vult tex.qꝛ iste text.loquitur vniuersaliter no gatiue.z ista expositio loquiť particulariter,vt ðt glo.Et particularis sic expoſita nihil.l.non omne,est ꝑsupponere in quibuscdā habeant cōionem.Sed habere cōionem in aliquibus z nihil habere cōmune,vt dicit litera,sunt contraria.ex

30 pꝛima sol.nullatenus est tenenda.dū gl.in ista pꝛima sol.† pro ea pꝛobāda dicit qđ in incoꝛpoꝛalibus habetur dñium,lz non possessio.

possessio. Bl. nihil allegat. Sed Bar. z omnes qs in corporalibus habeatur dñium allegant text. in l. qui vsumfructum. C. si vsusfru. peta. ¶ Sed tu aduerte qd ille tex. pbat de directo ℨ rium: qz appellat possessionem vsusfructus z dñium. nam formaliter dt, qd absurdū esset, esse melioris ꝯditionis possessionē vsusfructus quam dñium vsusfructus. put ēt est tex. in l. pen. C. de serui. z in l. edes. §. fi. ff. de serui. vrb. pred. Et si tu subtilis dicere qs inquantum tex. dt possessionem vsusfructus capit im proprie possessionem: qz cum vsusfructus sit ius non pōt proprie possideri sed quasi. l. sequitur. §. fi viam. ff. tit. j. z l. seruus. §. incorporales. C. tit. ff. z l. iij. in prin. C. eo. Ego dico q ēt dum tex. ibi dt dñium vsusfructus ēt ibi ponit dñium improprie: qz etiā dñium q hz vsufructuarius non est verum z pprium dñium, ex quo recognoscit alium dñm superiorem vt declarat Bar. in l. j. in prin. in ij. char. C. eo. ℞ clare: qz vsusfructus non est ius p fecte disponendi: prout diffinitur dñium proprium per Bart. z omnes in l. si qui. §. dōia. j. eo. Sed est ius vtendi z fruendi. l. j. C. de vsufr. ergo ista differentia gl. Bar. z omnium non est vera.

31 ¶ In ista prima opp. Bar. tz secundam opinio. Joannis tāquam notabiliorem, lz dicat q etiam tertia possit teneri. Tu teneas tertiam sol. q proprietas z possessio nihil hñt commune respectu identitatis substantie: qz diuersa est substatia proprietatis a substantia possessionis. Et sic in isto text. negatur communio substantifica z specialis: non autem negat quin sit aliqua cōio respectu gñis. Qz nulle res sunt in mundo que respectu gñalitatis non habeant aliquid cōe: vnde homo z asinus hñt cōiouem respectu gñis, hoc est hñt hoc cōe quod vtrunq; sit animal. Tū inspectis terminis specificis ista est vera ppositio, homo z asinus nihil hñt commune. Ita in ppto lz respectu gñis vtrunq; s. proprietas z possessio sit ius, cum vtriusq; diffinitio debeat sumi ex gñe z differentijs sm Bar. in l. j. C. de test. z in l. j. in pn. C. e. Tū inspectis terminis vtriusq; ista est vera. ppositio proprietas z possessio nihil hñt commune.

32 ¶ Circa sm ℨ dum glo. q dñium causatur a possessione, z sic possessio se habeat vt antecedens, dñium vt ꝯs. glo. non rñdet. Bar. ergo rñdet dupliciter, z alij cum eo tenent. Primo q de iure primeuo bene processit dñium a possessione. Sed hodie potest haberi dñium sine possessione z sine traditione: vt in legato. l. a Titio. in fin. j. de furt. Et in ecclesia iusta l. fina. C. de sacrosanct. eccle. vnde hodie possessio de necessitate non est antecedens ad dñium. Sed aduerte: qz casus allegati p Bar. sunt speciales, vnde ostendit regulam esse: vt dicit gl. q ex possessione seu per metum possessionis acquiritur dñium, siue occupetur qđ est in nullius bonis. l. j. in princ. §. eo. siue tradatur. §. er his. instit. per quas perso. no. acqui. l. traditio. in fi. §. tit. ff. z l. traditionibus. C. de pac. z est gl. magistra. in l. si ager. §. de rei vendi. Sedo modo rñdet Bart. quod argumentum procedit in actu acquisitionis lz non in actu retentionis: qz non potest retineri dñium absq; possessione. Sed ista sol. non tollit argumentum: qz ex ea sequitur qd hñt aliquid commune: habēt enim communionem z quexitatem respectu acquisitionis seu ptationis. sicut ēt oblo z actio. l. licet. §. ea oblo. C. de procura. Sed qñ oratio sumitur negative ex vniuerso, vt hic, si aliquid sit falsum tota oratio redditur falsa. l. si is qui ducenta. §. vtrum. C. de rebus dub. z ita est expedita prima glo. ¶ Capio glo. ñ. in verbo qui cepit. Pro introitu huius gl. premitte qd Barto. z cōiter doc. ex ista gl. colligunt quinq; lectura, z sic quinq; intellectus. Sed vt quod mens gl. fuerit facere tm̄ tres lectu. principa. ps qz glo. in vlt. sol. dixit vel tertio dic. Jdeo vt qd prime sol. quas Bar. facit esse tres, sunt in effectu tm̄ vna. s. qñ finito petitorio pponitur possessorium. Finiri autem pōt petitorium tribus modis, vel qz agens succubuit, vel renunciauit expresse vel q renunciauit tacite. Et de istis tribus modis Bart. facit tres lec. que tendunt ad idem qd hic non datur ℨcursus petitorij z possessorij. Sed sm alias duas lecturas bene daꝫ ℨcursus. Isto modo intelligēdo, ista gl. dixit in sex partes. In prima opponit ℨ tex. In secda ponit tres sol. que tendunt ad idez, z assignat rōnem tertie so. In tertia ℨ tertiam so. opponit z solvit. In quarta ponit aliam sol. In quinta aliam. In sexta z vltima allegat duas leges ℨordantes ad tex. secdā ibi, hic ergo dic, tertia ibi, sed certe ergo z eꝫ agendo petitorio, quarta ibi, vel dic agi, quinta ibi, vel dic tertio, sexta z vltima est ibi, z facit. j. eo. l. fi. ¶ Sed aduerte, licet alias legendo semper secutꝰ fuerim declarationem Bar. z doc. ad istaz gl. quod in iusta gl. formetur tantum vna opp. z ponuntur quinq; sol. z sic quaq; intellectus. Tū gl. ponit vnam aliam principalem sol. ibi, sed responde hic agit nescien. de qua Bar. non facit mentionem pro solutione illius oppositionis: eo qz talis sol. non vadit ad illam oppo. Et sic in glo. sunt sex sol. z Bart. non facit mentionem nisi de quinq;. Jdeo ego nunc teneo q alia fuerit mens z intentio glo. quam Bart. z doct. intellexerint. qui intellexerūt qd ista gl. formet vnum ℨium tm̄. s. q petitorium z possessorij retinende non pñt simul ℨcurrere: qz prius dz expediri cā possessorij, z postea cā petitorij. vt l. ordinarij. C. de rei vend. z l. incerti. C. de interdi. no. gl. in l. si de vi. §. de iud. ℨium de directo dr in isto ter. z ad istam oppositionem vadunt quinq; sol. glo. fin Bar. z scriben. Sed vt dixi, alia etiam est solu. glo. que non faceret ad propositum istius oppositionis. Jdeo ego teneo q gl. formet duas prin. oppo. Prima est quam statiz formaui. Et ista oppositio vadit ad secundam partem text. ibi, z ideo, z ad istam oppo. vadunt tres prime solu. gl. fin qz non datur in hoc ter. concursus petitorij z possessorij, z sic cessat oppositio. nam fm primam solu. agēs petitorio, in eo prius succumbit. postea egit possessorio. Sed fm secundam lecturam, ille qui egit petitorio ei renunciauit expresse. vel tertio renunciauit tacite. z sic fm has tres lecturas non datur in hoc text. concursus petitorij z possessorij. ista sunt plana in gl. ¶ Secūda principalis oppo. gl. est ibi. Sed certe ergo z eꝫ agendo petitorio. Et ad istaz secundaz opp. vadunt alie tres sol. gl. que sequuntur. z sic sunt sex solutiones. Tres vadūt ad primam opp. z tres alie ad istā secundam licet Bart. z doct. dicant quod sunt tm̄ quinq; solu que vadunt ad primam oppo. z male. Jsta ergo secunda opp. vadit magis directo ad tertiam partem ter. ibi, non enim vr. z sic lz Bar. dicat qd simul. z communiter prosequatur secundā z tertiam partem ter. Vic melius. quod imo gl. prosequitur se paratim secundam partem: z deinde tertiam partem ter. Et lz gl. videatur istam secundam oppo. formare ad ea que. §. dixi in tertia solu. precedentis ℨium. z postea gl. j. in prima solu. huius secundi ℨium dicat. Sed §. intelleri cum ex certa scientia. z sic nō videatur gl. opponere ℨ ter. Tū ista secunda oppo. venit proprie z realiter ℨ tertiam partem text. vbi dicit ter. quod agendo petitorio non vr renunciare possessorio. Contra rei vendicatio nō pōt competere ei qui possidet. §. ei qui. instit. de actio. z l. j. §. perpetuo. j. vti possid. z c. examinata. de iudi. Nam agēdo rei vendicatione, presupponit reum quentum. z sic aduersarium possidere. l. vnica. C. de alie. iudi. z d. c. examinata. ergo dato qd agēs rei vendicatione, z sic petitorio possideret, tm̄ ita agendo vr possessorium renunciare. ex quo presupponit aduersarius possidere, z possessio pōt solo aio perdi. l. si quis vi. §. differentia. j. eo. z l. iij. §. in emittenda. C. eo. Si sic est, ergo non pōt procedere illud qd dt ter. q agendo rei vendicatione non videatur renunciare possessorio. Item non pōt procedere illud q dt ter. qd possit ēt agere interdicto vti possidetis. qz illud non datur nisi possidenti. Unde iste intentas remedia ℨtia non est audiendus, vt dixi. §. in prin. ter. z est gl. in c. solicitudinem. de appel. facit l. scripture. C. de fide instru. Jsta est ppria secunda oppo. gl. que realiter z fortiter tendit ℨ ter. ad quam Bar. z doc. non aduertunt nec eam super ista glo. formant. Et ad istam secundam oppositionem propie vadūt alie tres sol. gl. Prima est q iste agens nesciebat se possidere: qz possidebat per aliuz, scz per filium vel seruum. Ergo agendo rei vendicatione non pōt dici q renunciauerit possessioni quam ignorabat se habe-

33 re: qz iuri † q quis ignorat se habere nunquam intelligitur renunciare. l. mater decedens cum vulgaribus. §. de inofficio. testa. Jmo nec iuri q quis dubitat an habeat nunquam intelligit renunciare. l. si §. sinautem nescius z dubitans. vbi Bar. multū no. C. de fur. z l. quandiu. vbi late dixi. C. qui admit. Secda solu. gl. est qñ egit rei vendicatione non possidebat: sed postea que-

34 siuit possessionem, vnde † iuri de futuro postea querendo nun quam intelligitur quis renunciare. l. si ita scriptum. §. sub conditione. §. de lega. ij. gl. Bar. omnes. in l. j. C. de pact. Sic in forma rñdetur secunde opp. qđ agendo rei vendicatione intelligitur renunciare possessioni: procedat si ille tempore quo egit possidebat: secus si postea acquisiuit possessionem. Tertia sol. gl. vera est quod hic possessor agit rei vendicatione ℨ simplicem detentatorem pro sola tenuta q potest. l. officiuz. §. de rei vendi. z sic presupponit reum quentum non esse possessorem, sed detentatorem: ergo tunc intelligat sue possessioni ciuili renunciare: ideo pōt pro sua ciuili agere interdicto vti possid. ℨ eundem a quo turbatur in sua ciuili. Ergo rei vendicatio z interdictum vti possid. non sunt remedia ℨtia ex quo competūt diuersis respectibus, vt dicit gl. Jsta vr mihi esse mens z intētio huius glo. clara z expedita. lz Bart. z alij aliter intelligant z inculcant solutiones. Glo. ad vnum contrarium z male. Secundum istam declarationem diuido hanc glo. in tres partes prin. In prima formar vnam oppo. contra secundam partem ter. z ponit tres so. z rōnē tertio solutionis. z ille tres so. tēdūt ad idē, vt §. declarau. In secda format aliā secūdā opp. ppriē ℨ tertiā partē ter. lz videat opponere ad precedentia z ponit tres solu. In tertia allegat duas leges ℨordantes ad text. z dum

allegat.l.si.in prin.ff.e. Et corrupta dz allegare.l.pe.ff.permisceri.z nō l.fi.q̄ incipit aduersus.sed a ibi, sed certe q̄ z eō agendo petitorio.tertia z vltima est prope fi.ibi. z facit.ff.eo.l.fi.in prin. Rursus primo pars prin.gl.pōt subdiuidi in quinq; particulas. In prima opponit ff.secam partem ter. In secā soluit vno modo. In tertia alio. In quarta alio. In quinta ponit rōnem tertie so.partes patent intigl. Simlr secā pars prin.gl.pōt subdiuidi in quatuor.prout secō opponit. Deinde triplr soluit, partes ēt patent in gl. Ita habes enucleatum pprium sensum huius gl.aliter quam Bar.z doc.direrint:sequar rō in sequentibus legendo ordinē Bar.cuius vestigia semp adoro. In eadem gl.ibi,hic q̄ dic q̄ primo egi rei vēn.z succubui. Ista est p
35 ma fol.z sic primus intellectus ad istum ter. Et quo habeat qs
a sniā absolutoria [a] lata in petitorio iudicio sup rei vēdi. nō piu dicat eidem postea agenti possessorio q̄ est verum fm Bart. z
a ¶ Sniā absolutoria. Add Jo. an.in addi.Spec.ti.de pet.z posse. §.j.ver. Sed qd si p vno. alios qñ reus fuit absolutus q1 actor nō pbauit:q1 tūc nihil ē pbatū de iure possessoris.l.fi.inter me.ff.de excep.rei iudi. z l.fi z si possessor.in prin.ff.de interdi. Secus si est absolutus q1 ip se reus pbauit se dñm.tūc sniā absolutoria obstat aduersario volenti agere interdicto adipiscende.puta quorum bonor pp regulam dolo facis q1 petis q̄ mihi restituras es: q1 ego sum dñs.z res dz esse penes dñm.c.cum dilectus ō cau.pos.z ppri.
36 l.bona fides.ff.depo.† Secus si ageret interdicto retinē de.z sic vti possi. tunc nō obstat exceptio dñi fm gl.in l.fi de eo.ff.fi.in
37 gl.mag.ad fi.ff.eo. Subdit Bar.saluando Dy. † q̄ i interdicto vti possi.qñ vterq; pretendit se possidere.put quotidie ptingit z vterq; hz pares pbationes possessionis.ille dz obtinere q de quo dñio docet.q1 apparet q̄ possessio sua est iustior fm Cy. in l.vni.in pen.q.C.vti possi. Idē repetit Bar.ff.in seq.col.nor.bñ istam declarationem Bar.q1 frequenter allegat in practica. Add de qs idem tz Bar. in l.fi duo.in prin.in vlti.col.ff.vti possi. vbi
38 dr omnes hoc tenere.† Confirmat optime q1 possessio titulata.id est.q̄ hz titulum dñi est potior z preferf.q1 magis iustificat p viā rōnis,fm Bal.in l.qui accusare.in vlti.no.C.de eden.
39 vbi reputat hoc esse tenendum ment. Adde bene facit:q1 qñ subtrahit de possessione antiquiori,hoc est quis eorum sit in lōgiori possessione,ille qui probat iustiorē cām ille vincit. q1 qua litas possessionis facit vnam probationē alteri prevalere. Tāto iustior z potior est possessio: quāto magis est a proprietate causata. Ita signanter tz Bal. in l.data a opera. ad fi.C.de his qui accu.non pos. Cuius verba reputauit esse aurea ad practicam do.Frā.de curte in gl.lxxvj. qs incipit super motiuis red
40 ditis in fauorem cōitatis.in pen.col.ad fi. † Item qñ duo probant de possessione bona z insolidum.ille erit potior cui ius cōmune fauet:q1 cum eo est iuris adminiculum. Ita signanter tz Bal.in c.fi diligenti.in vlt.col.per illū ter.ō prescri. Et Bal. in c.fz cām.in viij.col.de pbat.per illum ter.quem ad hoc reputat singularē. Subdit fortius qs etiam inter predones,ille vincit in interdicto vti possid.qui pbat titulum.no.bene predicta
41 q1 sunt vtilia z quotidiana ad practicam. ¶ † Successiue per ista Bar.tradit intellectum ad glo.no.in l.fi de vi.in glo.mag. ad fin.ff.de iudi. q̄ exceptio dñi obstat agenti possessorio si de dñio quis est paratus docere incontinenti, vt illa glo.§ pcedat agente possessorio adipiscende. Secus si retinende.qs probat q1 ibi gl.dr exceptionem dñi opponi fm regulam, dolo facis, z sic loquitur de eo qui agit vt possessionez acquirat de nouo, non vt acquisitam retineat cum Bar.simplr tñt alū hic. Add qs eundem intellectum ad illam gl.tz Bal.in c.j.de resti.spo.z c.in literis.eo.tit. Sed dic.qs illa gl.loquitur in quocunq; gñe possessorū vt clare sonant verba gl.ibi. Nec obstat fundamentum Bar.q̄ exceptio dolo facis non obstat agenti possessorio retinende:q1 imo petens se non turbari in possessione petit qs est restituturus si aduentus offert se incontinenti paratum probare de dñio:q1 si potest possessionem anocare, longe magis pōt illam turbare. Ang.in l.nec in ea.§.j.ff.ad l.Jul. de adul. z istud est fundamentum Bau.de Ca.in d.l.si de eo. §.fin. ff.eod.
42 ¶ † Limita 3cōnem Bar.q̄ in interdicto adipiscende possit obiici exceptio dñi qñ quis vult eam pbare incontinenti. Fallit no.qñ possessorium adipiscende 3cederetur alicui in penaz rei 3uenti qui primo negauit se possidere.z postea 3uictus est de mendacio: tunc pp odium delinquentis fit vt non admittat volens statim pbare de dñio.gl.est sing.in l.fi.ff.de rei vend. quam ibi approbat Bar. z ex ea infert ibi Ange. hanc limitationem.z sequitur simplr Are. hic. ¶ Iurta hanc partem gl. querit Bar.an sniā absolutoria lata in petitorio pariat exceptionem rei iudicate in possessorio 3eodem loco intētato. In hoc Bar.in possessorio non habente animam cām ppietatis qs
43 est rīr: facit tria membra sicut tres sunt species interdicti z qs declarat ter.in §.sequens instit.de interdi. ¶ † Circa primum membrum inquantum 3cludit Bar. q̄ agenti interdicto recuperande non obstat exceptio rei iudi.etiam si de ea statim fieret faceret z ēt si esset lata absolutoria q1 reus absolutus pbasset de dñio, eo q1 agenti tali interdicto recuperande non obstat exceptio dñi:q1 spoliatus añ oia est restituendus. l.fi quis ad se fundum.C.ad leg. Jul. de vi publi.c.solicite.z in c.literis.de resti.spo. Adde q̄ idem tz gl.in d.c.solicite.in gl.j. z gl. in c.postoralis.de cau.pos.z ppri.idem tz Bar.in l.fi de vi circa fi.§. iud.d. Abb.in c.literas.in vj.col.de resti.spo. ¶ Cōtrarium fe. Aug.z Imo.z indifferenter oēs Mod.hic, z ēt Rapha.Cu. qs habuit de facto istam cōnem,z q̄ ita obtinuit ff Bar. Ale. tz Bau.de Ca.in l.fi.C.de edic.diui Adri.tol.z in l.permiscere. in prin.ff.eo.Cano.in c.fi.de cau.pos.z ppri.do. Ant.de But.in c.cum dilectus.z in c.pastoralis.eo.tit.z in c.in literis, de resti. spolia. Ista est cōis opi.ff Bar.fm do. Aler.hic.ff Bar.addu cuntur duo precipua fundamenta. Primo.q1 per sniam absolutoriam latam in fauorem rei,qua pronunciatum est eum esse dñm.notorie gstat de dñio rei:q1 sniā lata inter easdem personas facit notorium.c.vestra.z c.fi.de coha.cle.z mulie. Sz ere
44 ptio de qua † notorie gstat,excludit spoliatum agentem interdicto recuperande,vt est ter.cum gl.in c.ad decimas. de resti. spol.in vj.probat in c.significasti.de diuor. Et ita rīdetur ad rgulam.d.l.si quis ad se fundum.q̄ spoliatus ante oia est restituendus,nam procedit nisi exceptio dñi sit notoria per sniam. ¶ Ego pro isto primo fundamento ff Bar.q̄ qñ notorius est de dñio non admittat exceptio spoliationis. Addo do. Abb. in c.cum dilectus.in ir.col.de ord. cog. notat do. Abb. in c.ma tellerimus.in iij.z iiij.no.per illum ter.de adul.late Bemi.in c. frequens.§.fi.z in d.c.ad decimas.in pen.col.de resti.spoli.in vj.
45 ¶ † Item addo q̄ singulariter tz do. Aler.in l.fi rem aliquā. in vlt.col.ff.eo.vbi tz q̄ exceptio notoria dñi impedit remediū l.fi quis 2ductionis tit.C.lo.q̄ remedium est silr recuperande possessionis allegat que hic hñr. Est verum qs alibi gl.in c.a 2questione.de resti.spo.quam Bal.ibi multum no.tz.qs notorio impedimento non potest excipi per spoliatorem.qs multum faceret ff istud fundamentum. Reperio etiam qs do. Cur. Flo.de quo scriben.mentionem non faciunt in cle.vnica.ō cau. pos.z proprie.in vlti.col. in rvj. q.rīdet huic fundamento. qs notorietas dñi pueniens ex tali sniā non excludit possessorē eo qs habuit ortum priusq̄ surgeret talis notorietas dñii:ex isto facto superuenienti non dz tolli ius quesitum partiquisite prius fuit violenter:z sic de facto spoliatus anteq̄ spoliatus obtineret sniam.c.audita.de restit.spol. Et sic nō obstante sniā lata petitorio pro aduersario,pōt pars deducere possessorium recuperande quod sibi competit ex spoliatione prius facta. Sed ista rīnio 2funditur aperte per ter.in d.ca.significasti.de diuor,vbi exceptio notoria adulterii vxoris superuenies pōt spoliationem,z tñ facit quod mulier spoliata non debeat ante
47 restitui. Item confunditur per c.primum.de resti.spo.vt stanz dicam in sequen.fundamento.z sic illud primum fundamentū 2 Bart.remanet validum z inconcussum. ¶ Secundo ff Bar. facit: q1 ex quo in iudicio petitorio disputatum est z lata sniā tentia de iure dñi, spoliato tacite 2sentiente, qui non est vnus 2silio legis is qui destinauit.ff.de rei vendi.vt ab initio,ponderet possessorium recuperande. Ergo 2 eum postea agentez ad restitutionem,poterit opponi exceptio dñi iam cognita,z probati,vt est ter.in c.j.de resti.spol. Q1 ex quo passus est ita agi dñio z pronunciari,ex quodam tacito 2sensu sibi preiudicat: vt ibi est ter.z in simili tz Bar.in l.j.§.fz z si is cui.ff.de ope. no-
46 nun. ¶ † Adde tertio p ista opi.ff Bart.bene facere qs tz no. Bal.in l.fi de proprietate.in vlt.col.post medium.C.si a nō competen.iud.vbi tz q̄ qñ exceptio que obijcitur spoliato pbanem non requirit.vt in casu nostro, ille spoliatus non dz reddi tui. Allegat ita tenere Oldr.laud.in cōi.cclxxj.est corrupta illegatio z debuit allegare in consi.cclxxiij.incip.in causa q̄ vertitur super diocesano iure.in ij.col.idem tz ipse Oldr.in consi. ccrxiij.incip.iste sunt allegationes super iure primogeniture. ¶ Quid tenendum ? habeo istum casum pro valde ambiguo z disputabili ad vtranq; partem. Et lz omnes hic teneant ff Bar.presertim.do. Aler.z Are.tu potes disputatiue attenta re defensionem opinionis Bar. ¶ Primo per ter. optimum in c.postro.de diuor.vbi est ter.bñ signandus q̄ exceptio notoria non impedit quin spoliatus ante oia debeat restitui. ¶ Iuum vt dicere text.in c.sequenti.§.in c.significasti.eo.tit. qs allegaui.§.pro parte Iua.q̄ c.allegatur per tenentes opiones
49 contrarias contra Bart. Istud est difficilimum contrarium fm do. Abb.z Canonī.in d.c.postro.qui variis modis conatur respondere z non bene eneruant difficultatem illorum iurium presertim inquantum.d. Abbas respondet quod in d.c.postro.non fuit opposita illa exceptio notoria consanguinitatis. Et quod si bene aduertatur ad illum text. non dicitur fuisse
oppositam

oppositam talē exceptionē.z sic vult qđ si fuisset opposita mulier tanq̄ spoliata nō fuisset prius restituta.que solā.vī mihi truffa:q; esset imponere legem verbis z non rebus,contra.l. ij.in fi.C.cōia dele.z.c.cōmissa.in prin.de elec.in.vj.Itē rūde re vt facit do.Abb.q̄ illa exceptio lz sufficiat ad separationez thori nō tñ sufficit quin talis mulier potuerit stare i domo:si non tanq̄ vxor,saltē tanq̄ soror:iurta.c.cōsanguinei.de frig. z malefi.etiā nō tollit difficultatē.Sz pōt respondere,q̄ i.d. c.significasti,exceptio notoria adulterij,per quaz marit⁹ pōt ipso iure repellere vxorem z petere separationem matrimonij quo ad thorū,q; 2cernit possessoriū impedit restitutionē. Sz in.d.c.porro.exceptio 2sanguinitatis lz notoria:q; concernit petitoriū z sic proprietatē matrimonij an valeat vel nō. Tūc deiectio vxoris ex ea fieri non pōt;q; est p̄iudicialis, vnde oz ferri sna per iudicē z nō potest maritus,ppria authoritate facere:nō impedit restitutionem.ita ppie loquit̄ ter.in.d.c. porro,vbi ter.assignat dictā rōnē.Et ita etiam vident aliq ca nonice idē sentiretz nō sic exprimāt,Modo in proposito exceptio sue absolutoie solum respicit dominium z sic proprietatē z nihil de possessione.Ideo lz sit notoria non oz impedire restitutionem spoliatiōis,vt est ter.in.d.c.porro,qui isto modo stringit p̄o Bar.z nihil obstabit ter.in.d.c.significasti,quē ad uersarij p̄o se allegāt 2 Bar. ¶Sc̄do p cōclusione Bar.stringit q; stat simul q̄ reus p̄o quo sata est sua sit dñs z tñ actor debeat possidere:q; vt dicit iste ter.nihil hz cōe possessio cum proprietate.Ergo non vī q̄ sua lata super vno debeat p̄iudicare sup alioma stat qđ tuū sit dominū tantū:ego istā possessionem habeam.Et stringe fort⁹ respōdēdo fundamentis cōtrarijs.Nam sua lata super dominio facit notoriū inter ipsas partes,vt dicant aduersarij,verum est respectu dominij lz nō respectu possessiōis nisi sua esset lata sup vtroq;.Et si tu subtilis diceres,istud fundamētū posset militare qñ 2stat de iusta possessione agētis,vt tz Bar.i.secūdo mēbro principali. Sed hic propter sniam latā super dominio p̄o reo,est p̄sumptio qđ possessio nō sit iusta. Item ille q̄ succubuit in dominio tenetur ad restitutionē possessionis,vt est ter.i.l.officium.§.de rei vendi.Respondē q̄ istud non videtur posse procedere in
a interdicto recuperāde,cū etiam predo spoliatus ante omnia fit restituendus⁹:vt dicit ter.in.c.in literis.in fi.de restit.spol. Ergo in interdicto recuperande qđ est ita p̄iuilegiatū,nō vī illa responsio posse militare.Contra istud fundamētū turbat me multum vnus ter.i.c.i.de resti.spo.vbi si spoliatus passus est cognosci de dominio,z lata fit sententia super dominio,nō potest postea ille spoliat⁹ petere qđ restituat̄.Nisi diceres qđ ibi sniā fuerit lata super vtroq; z sup dominio z super possessione,que sol.non videtur mihi tnta ad illum ter.z est omnino
47 diuinare z restringere illū ter. ¶† Tertio p opi.Bar.facere videtur illud quod tenet Bal.in.l.ordinarij.in vlti.col.circa mediū.C.de rei ven.Ubi tenet qđ est speciale in spiritualibus ppter periculū anime q̄ nō sit fienda restitutio spoliato si est notoriū de iniustitia agentis,ita intelligit Inn.i.c.cōstitutus. de filijs presbyt.sed caue per ter.in.d.ca.ad decimas.de resti. spo.in.vj.z in.d.c.significasti.de diuor.Et 2tū tenet Salice.lz do.Bar.non faciat mentionem in.l.si qs ad se fundū.C.ad.l. Jul.de vi. ¶Quarto z fortius facere videtur:q; si sua lata in petitorio pareret exceptionē rei iudicate in possessorio recuperande quādo reus est absolutus:q; probauit se dominium, sequeretur q̄ ista duo remedia nō possent simul cumulari per regulā.l.fundi.z.l.fundū.j.de excep.Et tamē istud est falsum. l.cum fundum.§.fi.j.de vi⁹ vi arma.z.c.pastoralis.de cau.pos.
48 z ppie.†Tamē ad istud fundamētuz respondet vt per Bart. in.d.l.fundum.in.ij.col.j.de exce.vbi Bart.tradit no. doctr. Quod qñ absolutoria lata in prima,possibile est q̄ pariat p̄iudiciū in scōa fm cōmunem cursum causarū z fm cōiter accidētia,tunc nō admittitur cumulatio.Sz in proposito nostro cōis cursus causarū est,q̄ reus nō assumat i se onus probādi rē esse suā lz possit si vult.l.circa.vbi gl.no.§.de prob.z tūc non facit p̄iudiciū cumulationi:z ita etiā vident Jmo.z Mod. j.super prima 2stitutione Bar.vbi dicetur. ¶ Et tenēdo istā partē non obstat ter.iu c.añ decimas.de resti.spo. in.vj.super quo se fundant tenentes Jnum:quia ibi exceptio notoria iuris cōis q̄ p̄dia erant in aliena parochia constituta: ita 2cludebat super possessione sicut sup dñio,z sic ibi notorie constabat de iniusta possessione.Itē ibi est iuris communis p̄sumptio cōtra petentē restitutionem talis possessionis,de qua ibi,vt ot
49 ibidem ter.Mimirū si nō auditur.quare rō cessat hic. ¶† Circa secundū membrū Bar.i quo tenet q̄ agenti iterdicto retinēde puta vī possidenti,non ob exceptio dñij nec rei iudicate: si cōstat de iusta possessione itentantis iterdictū.per glo.in.l.si de eo.§.fi.vbi etiā Bar.idem tenet.j.eo.Et per istū ter.Istam conclusionē impugnat subtiliter do.Aler.hic,dicēs q̄ minus potest defendi quā precedens cōclusio:q; qñ agit possessorio recuperāde per spoliatum,qđ est p̄iuilegiatū vt spoliatus ad omnia sit restituendus.Tamen si de dominio constat p absolutoriā lata in petitorio:q; transit in notoriū inter ipsas partes:ipec exceptio notoria dominij obstat i possessorio recuperādo:ergo multo magis dz obstare qñ agitur possessorio retinēde perturbatum,ex quo notorie constat de dñio per sniam prius latā i iudicio petitorio.Unde qđ cōclusuz est i cōclusio ne precedenti 2 spoliatum qui est p̄iuilegiatus:fortius debet hic statui contra turbatuz. ¶Sed tu aduerte quod ista ratio mihi obstaret tenēdo cōclusionē Bar. p̄out tenui in p̄cedēti membro.Sed etiā tenendo aliam opi.que est communioz,cōtra Bar.Adhuc dico q̄ ista rō.d.Aler.lz subtilis z admoduz colorata pōt oprime euadi:q; facilius impedit restitutio quā retentio p regulā.l.patre furioso.§.de his q̄ sunt sui vel alieni iuris,z l.ij.vbi ter.not.supra vñ libe.2c.quemadmodū circa medium.de iureiurā,z c.ad apostolicam.de regula.qz in isto possessorio retinende nulla restitutio possessionis petit,si petitur solum quod aduersarius a turbatione desistat.Et sic nō videt obstare exceptio rei iudi.per.l.cū querit̄.cū seq.j.de exce.rei iudica.Nisi peteret restitutio naturalis possessionis:vt per glo. hic in vltimo intellectu.z gl.in l.clam possidere.§.q̄ ad nundinas.in gl.mag.in vlti.parte.§.eod.Eam non pōt desisti a turbatione nisi naturalis restituatur,vt dicūt gloss.p̄allegate. Tamē istud venit in cōsequentiaz.Ergo nō est cōsideranduz ad.l.si qs nec causam.§.si cert.peta.z l.j.§.si te rogauero.§.depo. Alias diceret possessoriū recuperāde quod est falsum:vt §.sequens.inibi.de interdi.Itē agentis interdicto retinende lz appareter vī actor tamē potius i effectu est defensor,ne turbet.l.j.§.huj⁹ aut̄.j.vti possi.de.Tñ q̄us aduersari⁹ sit dñs nō tñ licuit ppria authoritate de facto molestare istuz q̄ est in possessione bona fide:vt ot Bar.l.vim facit.j.de vi z vi arma. z l.j.C.qñ lice.sine iudi.se vindic.Facit bene ter.in.l.j.§.fi.cum seq.j.vti pos.vbi qñ possidet qs vi vel clā vel precario a dño: tūc lz dño cum turbare.ergo secus qñ bona fide:z sic qñ iuste
50 ficat possessionem vt loquitur Bar. ¶†Circa tertium mēbrū a Bart.no.bene dictū Bar.quod si est lata sententia in iudicio petitorio p̄o reo per quam declaratus est dñs, qđ ex ceptio talis sentētie ita demū repellet agētē possessorio adipiscende si de tali sententia doceat,incontinenti,scōm gl.in l.ij.de vi.in
51 gl.magna.ad finē.§.de iudi.†Pondera ergo diligenter quod lz sentētia lata fac.at inter easdē personas notoriū.c.vestra.z c.fina.de cohabi.cleri.z mulie.not.Jnn.in c.ex insinuatione.de appel.z in c.per tuas.de testa.Tamen talis sententia nō facit notoriū alij iudici qui eā nō tulit nisi p̄oducat coram eo.Ita vult Bar.z de hoc vide gl.10.in l.quoties.§.fi.ff.de probatio. Et quod vult domi.Anto.de but.in c.inter monasterium.de
52 re iu. ¶†Iuxta predicta querit Bart.quid in casu contrario. An sententia absolutoria lata in possessorio p̄iudicet agenti postea petitorio.Aduerte inquantum Bart.hic allegat.l.z an eadem.§.fi.j.de excep.rei iudica.per qua.glos.primo exemplificat p̄incip.§.nostri.Non videtur quod ille text.faciat ad p̄positum q; ibi de sententia absolutoria verbū nullū,sed solū dicit de eo qui egit possessorio z postea vult agere petitorio an ei obstet exceptio.Sicut nec in isto text. nō aliqua fit mētio de snia absolutoria p̄out Bart.met.j.prime per hoc re p̄obat primū intellectuz gl.Sed defendendo Bar.respondē cū ille ter. ponat̄ sub titulo de exceptio.rei iu.Et dicat non re
53 pelli per exceptionez.Ergo loquitur de exceptione re in.†Et sic loquitur lata sententia.vt conueniat titulo sub quo est posita ar.l.Imperator.§.de in diem adic.gl.in c.tibi qui in gloss. j.de rescrip.in vj.Istud autem non potest dici ad text.nostrum. z ita in hoc saluo Bar.ne videatur contrarius. ¶Sed tu vltra Bar.indicas subtilius illū text.in.d.l.z an eadem.§.fi.quia si sententia lata in possessorio posset parere exceptionē rei iudicate in petitorio non admitteretur cumulatio per regulam.l. fundi.z l.fundū.j.de expe.Sed 2trariū decidit ille ter.q̄ admittat cumulationi:ergo vult q̄ snia lata in possessorio nō pariat ex
54 ceptionē rei iudicate in petitorio. ¶†Itē inquantum Bart. vult q̄ qñ esset possessoriū habens annexā cā dominū tūc snia. lata in possessorio bñ parit exceptionez volēti agere petitorio d.l.ij.§.quedā cū gl.j.de interdic.Adde q̄ idez tenet Bar.j.in prima combinatione.Bal.in repete.l.incerti.in v.col.C.de interdic. ¶Istud reprehendūt domi.Ant.de Bu.post.Jo.La. in c.cū dilectis.z.col.de cā pos.ppie,z do.Aler.hic fundamento satis colorato:q; cū dñiū veniat incidenter snia lata in possessorio,vbi oniā venit incidenter nō facit p̄iudiciū si in alio iudicio principaliter intentetur,pur fit in iudicio petitorio.l. sed si āte.j.de exce.vbi est ter.q̄ si egi 2fessoria ad seruitutē vie

¶ Restituēdus. ca.j.ij.qō.j. Adde Lard. Zaba.in c. Abb.colū. iij. qō met.cau.

z aduersarius excepit me non esse dominū, iurta l.ij.in prin.ff. si ser.ven.z succubuit.non nocet agenti rei vendicatione.z ita declarat Bart.in l.qui Rome.§.duo fratres i v.op.j.de ſ. ob. ¶Istas opōnēs cōcordat Lud.Ro.hic in viij.co.super prima cō binatiōe Bar.z dicit q aut iudiciū possessorū habet principaliter annexam cām z proprietatis vt est iudiciū de itine.actuq; prīua.z de aqua quo.z esti.Et tūc verū est illud q tenet Bart. q snia in illo lata parit exceptionem rei iudicate in petitorio. Aut hz incidenter annexā cām proprietatis adeo q de ipsa in hoc possessorio iudicio summarie probāt: vt est in iudicio de lib. exhiben. Tūc snia lata super hoc possessorio ex pbatione summarie facta sup dñio, nō parit exceptionē rei iud.i petitorio:vt pbat in l.pen.z ibi gl.ſ. de his qui sunt sui vel alie. iur. z in l.a diuo pio.§.si sup reb⁹.de re iud. z in c.veniens. de testi.z ita p̄cedit opi.Bar. ¶Tu aduerte defendendo Bart.q in possessorio habēte cām proprietatis dñiū venit principaliter z nō in cōsequētiā possessionis.Hā in interdicto de itine. actu. prua.dz probari dñiū vel ius seruitutis vt competat istud iter dictū de itine.actuq; prīua.l.ij.§.hoc aūt interdicto.z ibi Bar. j.de itine.actuq;.prīua. Ergo apparet q probatio isti⁹ iuris seu dñiū venit principaliter z nō in ꝛsequētia possessionis.Hā in isto interdicto nō requirit quē possidere vel quasi ſz requirit vsus facti z dñium,vt declarat Bart.in l.j.§.hoc interdicto.j. de itine.actuq; prīua.per illū text.in ꝓbo vsus sit z hoc est que voluit dicere Lu.Ro.quē statim prime retuli. Ad idē dī fa- cit text.in l.j.§.fi.j.de aqua quoti.z estiua,vbi dr text.notabiliter q interdicta possessoria q̄ habēt cām proprietatis nō sunt sicut cetera possessoria que iudiciū petitorū p̄parāt. ſz ista totaz qōnem finiunt.z ibi gl. dr q in istis qō proprietatis terminat, in alijs reseruatur.Et sic non ob stat text.in d.l.sed si ante.q; ibi dñiū fuit deductū incidēter.Patet q; ex sola possessione p̄ba- batur.l.secuti.§.sed si querat.ff. si fern.vēdicet.z ita etiam effe- ctualiter tenent Bo. Sene.hiclz alijs verbis z alijs medijs vtātur. ¶Itē adde q Bal.in l.post suiam.C.de sen.alij atten tauit q etiā si in possessorio iudicio eēt dñiū liquidatū:tū non p̄iudicaret in petitorio:eo q; sup dñio nō pōt ferri snia,cū non fit super dñio lis cōtestata sed super possessione.ergo nec pro- batio.l.momētanee.C.q legi.pso.hab. nisi quatenus accedunt ad admiculū possessorij iustificandū c. ſz cām de pba. Fallit in possessorio mixto iuris z facti.l.fi.C.ff edi.diui Adria.tol.sic eū.Sed istud non obstaret Bar.in possessorio habere cām p̄ prietas in quo dominiū principaliter intentatur vt statim de
55 duxi ¶†Itē adde Bal.in l.fi.vl.co.C.de codicil. vbi tz qđ ali- qui possessorē est cōtrariū petitorio. Et tūc p̄iudicat petito- rio rōne Zietatis z electiōis per illū text. Interdū nō est cōtra rium sed p̄paratoriuz illius vt separatū ab illo : z tūc illi non p̄iudicat.qđ reputat bene notandum. ¶Ista prima lec.glo. fm Bar.est in se vera sed quantū ad istam l.continet diuinatio nē cū in isto text.nulla fiat mentio de suia absolutoria,vel quod
56 actor succubuit ꝛz eū.†Tu dic fortius quod ista prima lec.est Zistū text.qui dr cepit rē vendicare.q verbū cepit.denotat ini tiū z nō perfectionē l.j.§.cepisse.j.de pollicit.z l. vbi ceptum.ff. de iudic.Nec ob.qđ ter.in fi.si dicat vendicauit qđ rē perfectā denotat l.j.§.fi.ff.qđ quisque iur. c. in his de ver. si.q; dic quod ter.ff.in verbo cepit dicere q inchoauit a petitorio, z non pos sessorio nō autē vult dicere qđ iudicium sit inchoatū sed non perfectū. ¶Tu cōsidera bene circa illud verbum vendicauit: nā non infert suiam:q; vendicare pendet ab actore.Sed sentē tiare pendet a iudice.Et si dicas verbum vendicauit, impor tat cū effectu ergo importat sniam.Hic aduerte cū istud affir matiuū importat sniaz p̄o ipso vendicāte latā, ergo Zistū p̄i mū intellectū gl.que vult q succubuit. ¶Itē cōtra primā lec. facit q; si petitorium esset finitum, illatio text. non bene veni ret ex dicto generali.ff.qđ nihil hz commune proprietas cum possessione.Ideo non denegetur interdictū possessorij ei qui rem vendicauit.Sed rō esset:q; primū iudiciū esset finitū ideo cōceditur fm.vt ergo illatio text. fit bona,inferatur ex primo dicto generaliter necesse est dicere q vtrunq; iudiciū stabat z q admittitur concursus. ¶In eadem glo. ibi petitorio renun cio expresse.Habes secundam lec. quod agens nunc possesso rio expresse renunciauit petitorio.Et sic cessat concursus z cō
57 sequenter cessat oppo.formata.ff.in prin. huius glo. ¶†Pro declaratione huius secunde lecture querit Bartol.de duobus. Primo an per renuntiationez iudicij petitorij factam ab ac tore querat dominiū reo qđ erat penes actorem, an solū pare retur exceptio.Et concludit q non acquiratur dominiuz reo ſz intelligatur renunciasse instantie z actioni. Sic intelligit gl. in l.postquā litl.in gl.j,vbi etiā Bau.&La.idē tz.C.de pac. Mo petur per tex. in l.si pro fundo.in fi.vbi etiā Bart, z Bal.idem firmant.C.de transa.vbi ille q transigit renunciat iudicio, p q; trāsactio dicit esse exceptio litis finite.l.fratris.C.de trā. Et tamen p talem renunciationem non transfert dominium vt ibi est tex. ¶Adde qđ idē tenet Jmo.Raph.cu.do. Bar. z Bret.hic Bal.in.l.j.in.iiij.col.C.commu.diuīa.do. Anto.de But.in.c.cū dilect⁹.in.iij.col.de cau.pos.z ppte.z in.c.in teris.in.v.col.& resti.spo.Pro ista opi.Bar. adducit Raph. cu.rōnē quā dr esse meliorez quā illa Bar.Hā ille,q renuncia liti,renūciat quasi ius nō habeat,nō aio trāsferēdi ius suū.Et sic est solū quedā ptestatio iuris nō cōpetētis sibi.l.si mari⁹ la.tij.si negauerit.z ibi glo.in ag.j.ad.l.Jul.de adul.facit.l. aduersari⁹.in.fi.C.de fide instr.Cām actus agēnū nō debēt ex rari vltra eoz intentionē.l.nō oīs.in pn.ff.si cer.peta.z.Lob.
58 gationum substātia.ff.si.ff.de actio.z obli. ¶†Tu vltra scri p ista opi.Bar.adde facere tex.quē Bal.ibi reputat singula rē i.l.si te.C.de inge.z manu.vbi q renunciat liti non vī per fateri qđ aduersarius habeat ius.quod est no.secundum eum
59 ¶†Secūdo facit:quia qui renunciat ius non tribuit aduersa rio possessionem.imo si aduersarius apprehēderet possessio ppria authoritate,posset renuncians agere contra eū interdicto recuperande.veluti spoliat⁹ fm do. Anto.de But.in.c.
60 in fi.de resti.spo. ¶†Tertio facit:q; q renunciat liti non vī tur succumbere:z sic non caderet in statuto faciente mentio de succumbente in lite.tex.est in.l.alia. quem Bal.in viti. reputa not.z ibi Sali.C.de his quib.vt indig.gl.in.l.is Zin gl.j.z.ij.ff.de vulga.z pup.Barto.in.l.post legatum. p̄in.in.iij.col.ff.de his quib⁹ vt indig.facit tex.in.l.destitu ff.de iudi.gl.hic,que ponit vt diuersa succūbere z renuncia re Quarto facit:q; ex quo hic renūciauit petitorio vt posset p re possessorio:nō videtur habuisse rem pro derelicto q; non debat eam possidere:q; limitata causa limitatum p̄ducit ef ctum.l.in agris.ff.de acqr.re.do.z.l.age.C.de trāsac. ¶Alia conclusionē Bar.impugnāt Ang.Ludo.z do.Ja.pute.hic Salic.in.d.l.si pro fundo.q; si verum est quod videor renun ciare rei vendicationi z eam transferre in aduersarū vt di Bar.ergo etiam videor renunciare dñio a quo oritur z co satur rei vendicatio que datur domino.l.in rem.z.l.officium de rei vendi.Hā dominiū est causa formalis rei vēdicationis l.vnica.C.de alie.iudi.z l.ex diuerso.ff.ff.de rei vēdi.c.eram nata.de iudi.Sed ista rō nihil valet z est impertinens:qz Bal nō dr quod acquiratur rei vendicatio reo sed bene dicit quo acquiritur exceptio pacti vel doli cōtra rei vendicationē.Pa
61 terea fm do. Alex.z Aret.qui cedit rei vendicationē tibi non per hoc cedit dominiū:†quod nō pōt trāsferri sine traditio l.traditionibus.C.de pac.Et est gl.ordina.in.l. plane.ff. fin ercis.no. Bar. in l.si culpas.ff.de rei vē. Ang.z alij in l.j.p empto.z in l.in depositi.j.de re iudi.gl.z doc. in l.fi.C.de hered vel act.vel. ¶Sz ista iura fm Moder.sene.nihil faciunt:qa loquuntur quādo possessio nō erat penes illuz cui fit cessio vendicationis.Mirum si non transfertur dominiū nuda v luntate sine traditione l.fi quis vi.ff. differētia.j.co.iuncta d traditionib⁹.Sec⁹ est in casu nostro vbi renūciatio vēdica nis fit possessori.z tūc trāsfertur dñiū p cessionē.absq; alia n
62 ditione†qz tantum operat dimissio quātū traditio quantuz transferendū dñiumvel vsucapionē l.qua ratione.ff.interdi de acquiren.re.do.z.ff.interdū.instītu.de re.diuisio. z declara no.Sali.in l.j.ad fi.C.de actio.z oblig.z est de mēte Bart.in l.si culpa.Nisi tu diceres defendendo fundamentum d. Ale Are.qđ dimissio idē operat quod traditio, p̄cedit qñ dimi fit ad finē transferendi dominiū sec⁹ qñ fit vt imponat finis
63 trouersie.†¶Itē adde p Bart. benefacere q remittere ius non est dare.Et sic nō est dominiū transferre. d. l.si p̄o fun in fi.Sed bene remittere rem vel actionez si remittens est d z istud agat,fm Bal.in l.j.in j.col. C. de bo.mater.z in l.fi
64 vos.C.cōmu.vtriusq; iud. ¶†Itē inquātuz Bar.alter dr,qđ rens cui facta est renūciatio iudicij petitorij habet ex ptionē pacti vel doli.Intellige q habet exceptionem pacti fuit p̄sens renunciationi qz tunc interuenit cōsensus d saltē tacitus requirit in pacto.l.j.ff.de pac. ¶Sz si fiat abs
65 competit exceptio doli:†Hā renunciatio iuris realis pōt ri in absentia partis fm Bart.in d. l. nō solū.ff.si liberatio verba.ff.de libe.lega. Jnn.in c.veniens, de renun. Dixi late Lidem in duob⁹.ff.ff.de pac. ¶Et vtilitas est an ꝑtet ex ptio pacti, † an exceptio doli:qz exceptio pacti tollit ipo naturalē obligationē z elidit ciuilē. Ita ppte loquit text l.si vnus.ff.pact⁹ ne peteret.ff.de pact. secus est in exceptio doli subsidiaria. Ita singulariter declarat Bal.in l.pacta Zin vj.z vij.col.C.de pact. Sali.in l. pacta nouissima.i duo locis.in.vj.z in viij.colum. C.eo.Bau. de La. in d.ff. pact peteret, z ibi domi. Alex. in v.col. Bau.de Cast.in l.iurisiu

§. fi. z ibi plenius dixi. s. ō pac. ¶ Secō q̄rit Bar. an trāsiēs de petitorio ad possessoriū debeat condemnari in expensis, z facit duas q̄clusiones ſm Spe. in tit. de expen. §. iuxta. i ver. qd si suspenso petitorio. ¶ Prima, qō trāseūdo de petitorio
67 † ad possessorium vel eō renunciando expresse vel tacite debet cōdemnari in expensis: q2 temere litigauit p regulam. l. eū quem temere. s. de iudi. z. c. finē litibus. de dolo z ḡtuma.
68 ¶ † Secunda conclusio, qō accumulans vtrunq; remediū nō debet per hoc in expensis cōdēnari, sed expectatur finis. alle. Jo. An. i. c. cū sup. in gl. pe. ō cau. poss. z ppria. Est corrupt⁹ Bar. q2 Jo. An. ibi nihil ponit sed i. c. possessorialis. c. tit. ō cau. pos. z ppria. z ibi d. Ant. de Bu. i. iij. col. etiā tz cū Bart. hic.
69 ¶ † Adde illud q̄ tenēt Bar. z doc. in. l. edita. in vlt. col. C. ō edē de emēdāte vel corrigēte libellū, qō debeat prius tanq; temere litigās solvere expēsas aduersario. z Bar. no. i. l. rura.
70 C. ō om. agro deser. lib. xj. ¶ † Itē adde in specie, q̄ q renūciat petitorio. z sic liti, debet condemnari aduersario in expēsis ſm Bar. in. d. l. posteq; liti. i vlt. col. in. v. q. C. de pac. limitādo vt ibi p eū. Et idē tz Bal. in auc. cōtra q̄ propriā in secōno. C. de nō nu. pe. Quis renunciās liti nō dicat, p̄ prie succūbere, vt dixi in p̄cedēti. q. 2 in. d. l. posteq; liti. z ita habes expeditā secām lecturā gl. ¶ In ea. gl. ibi, vel dic etiā tacite. Jta z
71 tertiā lec. gl. limitat no. Bar. vt hic p enum. † Ex cuius dictis habes elicere tres cōclusiones. Prīmo habes exregiam limitationē ad istum tertium intellectū gl. vt procedat quādo reus cōuentus loco, conuētus possessorio ꝓfitetur agentē esse possessorē. Tunc intelligitur actorē renūciasse petitorio, p fundamētum gl. in. §. ei vero q̄ insti. de actio. Item cōstat tūc eū habere illō q̄ petit. Ergo dz reus absolui. ¶ Sed aduerte subtiliter in quantum Bar. vult qō si reus cōfiteatur agentē vti possidetis possidere, qō ex quo tūc cōstat actorem habere illud q̄ parte petit dz sequi absolutoria ab instantia in dictō. §. fi. insti. de pe.
72 teme. litigan. z. l. quoties vltima. j. de solu. † Istud vī inepte z male dictū: q2 in interdicto vti possidetis requirit duo extrema habilia. q̄ sunt ꝓbanda ab actore, scilicet possessio ex pte agētis. z turbatio ex parte rei cōuēti. Et sic interdictū vti possidetis dat proprie p turbatiōe q̄fit ipsi possidēti. l. i. §. fit igit. z. §. huius. z ibi gl. z. l. si duo. §. itē videam⁹. i. vti possidetis. gl. z doc. i. l. clam possidere. §. fi. eo. Licet ergo reus ꝓfiteat actorē possidere z sic cōfiteat vnū extremū q̄ requirit ex parte agentis nō propterea cōfitet se turbari. z sic nō cōfitet extremū requisitū ex parte sui vt teneat interdicto vti possidetis. Ergo nō est verū assumptū Barto. s. actorē habere illud q̄ a pte petit. z ppterea debere eo absolutoriō. ¶ Secō Bar. met. i
73 prima combinatiōe ante finē tx. dato† q̄ reus ꝓfiteat me possidere: tū adhuc est necessaria sniā condemnatoria: q2 est necesse qō fiat cōdemnatio in interesse quantū interest mea me nō esse turbatum. z. l. si duo. i prin. j. vti possi. Et sic Bart. ibi vult q̄ qñ reus cōuentus cōfitet me actorē possidere quod tūc sit ferenda sniа condēnatoria. Hic, vero vult q̄ sit ferenda sniа absolutoria ab observatione. Ista vī multū vrgere cōtra Bart.
74 ¶ † Sed salua Bar. a prima impugnatione in quantū vult q̄ sequi debeat absolutoria ab instantia. Intellige sane Bar. de absolutoria ab instantia petitorū prius p eū intētati, nō aūt ab instantia possessorii. Rō: q2 tūc videt renunciare petitorio ex quo nūc agēdo possessoria hz a parte cōfitente illud qō petit. Ista est ppria mēs Bar. z isto mō cessat obiectū: q2 nō est ferēda absolutoria sup possessorio sz sup petitorio prius intētato. Et nisi ita intelligat Barto. nō posset in mille annis saluari. ¶ Circa ſm salua Bar. z intellige q̄ nō est necessaria condēnatoria respectu rei, ita loq̄t Bart. hic. Sz bū respectu itereſſe. ita loq̄t Bar. j. in prima q̄binatione ante fi. z ita etiā in simili
75 ōt Bar. j. in quarta lectu. gl. ¶ † Secūda cōclusio Bar. est q̄ reus q̄uent⁹ possessorio si negat actorē possidere nō pōt se fundare q̄ agēdo possessorio renūciat petitorio, cū ex eo q̄ gs impugnat se iuvare nō pōt vt in regula ex eo de regn. iur. i. vi. z cū Bar. tenēt oēs. Et credo cū effectualiter bñ dicere. Sz inquātū Bar. p hoc allegat. l. cū de indebito. in prin. s. de. pbatio. vbi in penā negationis amittit qs p̄sumptionem debiti que resultabat ex solutione, ita q̄ negans ex ea se iuvare non possit: ita hic nō pōt re⁹ se iuvare ex assertiōe actoris quā negauit. Sz illa. l. parū vī facere. z pōt de facili evadi: q2 ibi nō solū reus cōuent⁹ negauit assertionē aduersarij. sed etiā fuit convictus de mandatio: vt ibi dicit tex. Facit auc. cōtra q̄ p
76 tiam. C. de non nume. pecu. z. l. fi. s. de rei vendi. q̄ nō est in terminis nostris. ¶ † Item dum Bar. monet, qō quis nō pōt
a fundare ex positione quā negauit ſm Spe. in ti. de posi. §. viij. versi. sed secundum premissa Bar. in. l. non vtiq;. j. de excep. z in. l. post legatum. in prin. c. in. ij. col. s. de bis quib. vt indig. Istud etiam nō videtur facere: q2 ibi qs vult se fundare ex eo qō immediate negauit z non potest. Hic non ista immediate: q2 reus dicit q̄ actor agendo possessorio renūciat petitorio, naz reus nō negat nec pōt negare eū egisse possessorio. Et hic nō negat illud ex quo vult se fundare. Iz neget se teneri aut eum possidere. Ad hoc bene facit quod vult Bar. in. d. l. post legatū. in prin. c. in pen. col. vbi dicit q̄ regula dicti. c. ex eo. p̄cedit qñ qs limitate z punctualiter impugnat illud quo vult se fundare. Sec⁹ si simpliciter negat factū vel ꝺctū principalem. per. l. si qs inficiat⁹. s. depo. sequitur do. An. d Bu. in. c. cum olim. de cens. in. vj. col. in ver. secundo casu. Pe. ō Anch. in cōsi. cciij. inci. inde. x in pe. col. d. Card. in cōsil. rxj. q̄ incipit punctus quēstionis est. Tertius de bitor Licet alibi Bar. l. l. decē. ad fi. j. ō ver b. obli. no teneat q̄ nō solū q̄ negat omnino factū nō pōt ex eo se iuvare, sed etiā si solū impugnet solēnitatē act⁹ p. d. l. cū de indebito. i prin. z. d. l. post legatū. i
77 prin. ¶ † Tertia cōclusio Bar. est quod quando re⁹ cōuent⁹ interdicto vti possidetis negat actorē possidere, tunc non pōt super vtroq; procedi ratione contrarietatis, sed prius q̄ cedetur sup possessorio z super sedebitur in petitorio q̄ differet in eventū possessorij. Ide z plenius repetit Bar. in prima cōbinatione. in fi. Et est tex. formalis in. l. crit⁹. j. e. Sz aduerte, z no. limita qō licet reus q̄ negauit actorē possidere nō possit eū postea repellere ab agēdo petitorio vigore tacite renūciationis. Tamē iudex ex officio suo poterit postea excludere actorē ab agendo petitorio, pp eius ꝓfessionē. Iz pars pp eius negationē nō possit in ea se fundare. Ista est doc. no. eiusdem Bar. in. d. l. post legatū. in prin. c. in. ij. col. in ver. ad vnum im
78 aduerte p. c. cū olim. z ibi. Jnn. de testi. † Itē cū iudex videat partē iniuste agentē pp eius confessionē posse ex officio suo eam repellere per gl. in. l. vbi pactum. z ibi Bar. vbi dixi. C. de trās. ¶ In ea. gl. ibi. Sed certe ergo z econtra. Habes ex gl. duas cōclusiones. Prīma qō in casu econtrario ad p̄cedentem, agens petitorio in quo ōt aduersarium possidere intelligitur renunciare et possessorio z sic possessionē qua hz rōne cōtrarietatis z hoc si sciat se possidere: secus si ignoret vt hoc tex. quē gl. sic intelligit. ¶ Secūda conclusio gl. si qō duob⁹ ca
79 sib⁹ pōt qs phabiliter ignorare se possidere. ¶ † Circa primam cōclusionem adde qō cū ea trāsiunt Bar. z cōitet alij, cū duplici limitatiōe. Ista cōclusionē impugnat Lud. Ro. hic. Prīmo p istum tex. simpliciter intellecti, vbi actor primo intētauit petitorium z tū nō intelligit per hoc renūciare possessorio vt dicit litera. Et dicit quod hic ignorabat se possidere vt dicit gl. est diuinare, prout Bar. met. j. dicit i repetitione istius lecture. sed ad hoc rident do. Aler. z Are. q̄ iste tex. dz intelligi ſm quintam lecturam gl. veram, qñ actū erat petitorio ratione detentationis vel naturalis possessionis existētis penes cōuentū, postea intētatum est possessorium retinēde rōne turbationis ciuilis possessionis. Namirū si p detentationē petitorij nō vī tūc renūciatū possessioni ciuili: q2 ad diuers agit. Saue tū q2 rō huius tex. est ḡalis: q2 nihil habēt cōe ppria tas z possessio. ¶ Secūa subtilior rōne moueni: q2 vbicūq; p actum quem quis exercet intelligitur renūciare alteri ita de num resultat renunciatio si ille actus per quē videtur renūciare sortiat effectū ſm intentionē agentis, alo sec⁹. l. si iure. s. de leg. iij. z. §. posterior. e. institu. qui. mo. test. infir. Vbi ita de mū p sectm testamentū intelligit recessum a primo si sciō habuit effectū, alias sec⁹. Facit. l. si qs ante. s. eo. z. l. nihil. §. si cū filius. z ibi Bal. s. ō inoffi. test. Sed in casu isto, intentans rei venditionē dato q̄ milies intelligeret renūciare possessioi, nō haberet effectū quem intendit intentādo rei vēdicationē, cū vellet condemnari aduersariū ad restitutionē rei. l. officiū. l. qui restituere. s. de rei ven. Sed talis effectus nō pōt sequi: q2 lz ego ageus⁹ perderē possessionē nō tū acquiritur aduersario q2 corpus z animus requiritur in possessione acquirēda. l. ij. in prin. z. l. quemadmodū. s. eo. Ad hoc respōdēt. do. Alexā. z Are. q̄ in possessione q̄ facilius amittit, ille q̄ vult trāsferre possessionem in aliū licet nō transferre possit p̄out intendit, nihilominus cā pdit. l. j. §. si vir. s. eo. z. l. qō meo. §. si furioso. j. e. Ecce qō p actū cuius inutilē qs perdit possessionē, ex quo habebat animū eam perdēdi. Tu aduerte qz in illis turbus finis agentis tendebat ad amissionē possessionis, nimirum si tibi pdit, lz hic finis agentis petitorio tēdebat effectualiter cōsequi possessionē. ¶ Tertio stringit tex. quē Lu. Ro. all. i. c. examinata. de iud. vbi rei vendicatio fuit intentata p possidē a
tē. z dicit ibi i tex. q̄ nō potuit intētari: q2 nō aperit possidēti. Ergo intentando petitorium nō vī possessioni renūciasse: q2 sic potuisset rei vendicatio intētari. Ad illū tex. rūdet. d. Alexā. q̄ ibi nō apparet qō actor sciverit possidere. Ista so. do. Aler. nō valet: q2 in facto p̄dicto non cadit ignorātia. l. fi. j. p suo. ¶ Tu vltra alios adde ō cōclusionē gl. z Bar. cōem esse tex.

¶ Fundare. adde Soci. consil. clvij. colu. iij. versi. nec obst. cōsil. ccvij. col. 3. in fin.

apertum i.§.ei vero'qui.insti.de actio.allegatū i parte p̄cedē
ti gl.vbi tex.dt qp̄ possidēti nō dat rei vēdicatio. Jdē etiā dicit
tex.in.l.j.§.interdictū autē.ff.ti possi. Sed si agendo rei ven
dicatiōe ꝛ sic petitorio qs perderet possessionē p̄out gloss.ꝛ
cōtter doc.volūt:ergo possidenti deberet cōpetere rei vēdi
catio cuius cōtrū dicit expresse ille tex. Et si dicis q̄ ille text.
dz de necessitate restringi qñ agēs ignorabat se possidere: qz
isto casu agendo rei vēdicatione nō amittit possessionē, certe
sequeret q̄ sciēti se possidere indistincte daret rei vendicatio
ex quo agēdo rei vēdicatiōe amittere possessionē q̄ p certo vi
det ꝫ illū tex. Et dicta restrictio est manifesta violetia ad illū
tex. ponēte regulā ḡnalem q̄ possidēti nō det rei vendicatio.
Itē in facto p̄oratio qs qui possideat nō est tolerabilis ignoꝛ
rātia, vt sic tū dixi, ꝛ sic per illum tex. ꝛ.d.c. examinata. vī te
nenda opi. Jnnoc. ꝛ Lu. Ro. ꝫ cōem: qz ad ista iura nō video
reale rēsum. ¶ Tenendo opi. glo. Bar. ꝛ magis cōmunē, qđ
agens petitorio intelligatur renūciare possessorio. Circa euz
Raph. Lu. hic mouet subtilē difficultatē. quare in isto articu
lo nō distinguat Bareo. p̄out facit in p̄cedēti. Nam Bar.
in articulo p̄cedēti eꝫ rio, an agens possessorio intelligat renū
ciare petitorio, distinguit. Quod si aduersarius cōfiteat actorē
possidere ꝛ tunc intelligat renunciare petitorio. secꝰ si negat,
quare etiā in isto articulo eꝫ non eodē modo distinguit Bar.
qñ qs agit petitorio nunqd videatur renunciare possessorio
vt distinguatur si reus conuentus cōfiteat agentē petitorio
esse dñm, ꝛ tūc bñ itelligat renūciare possessorio. secꝰ si neget
quare non sic distinguit Bart. Huic difficultati rndet subtili
ter solus Raph. cu. qui solus tangit, quod in ista secūda q̄one
agitur de perdenda possessione que facilius perditur quā do
minium ꝛ sic petitorium. de quo tractat in articulo p̄cedēti. l.
si quis vi. §. differentia. j. eo. Vtrum si in isto 2o casu non
distinxit Bart. an cōfiteat aduersarius vel nō. ¶ Tu aduerte
licet ista solu. Raph. diuerlificet titulos q̄nis ꝛ videat dari
ali qua rō diuersificatis: tamē non tollitur fundamentū. Bar.
in p̄cedenti articulo q̄ est generale ad vtrūq; mēbrum: qz
ex eo qđ qs negat, se iuuare non pōt. Si ergo assertio actoris
est negata pee reum: ergo nō pt dicere q̄ intentādo petitorio
renūciauerit possessorio per fundamēta met. Bar. ibi. nec di
cat quod istud sit ratione contrarietatis: qz idez p̄cise in in
articulo p̄cedenti. ¶ Secūdo fortius ꝫ solu. Raph. cu. licet
subtilem, quod sit falsa ꝛ in ea parte erranerit. ostēdo ineuita
biliter. Nā Bar. s. p̄oxime. insti. q. ꝫ. lectu. dz quod etiam qñ
exp̄esse renunciatur petitorio nunqz perditur dñiuz nec iuri
dominū vnqz intelligitur renūciari. per. l. si p fundo in fin. C.
de trauſac. cū alijs, vbi allegatis p Bart. sed solū acquiritur
exceptio pacti vel doli cōtra rei vendicationem, ꝛ sic extra pe
titorium. l. postq; liti. cū gl. j. C. de pac. Ergo multomagis in
tacita renūciatione de qua loquuntur glo. Bar. ꝛ doc. intelli
git perdi dominū. Et sic non est verū illud qđ dicit Rapha.
Lu. q̄ in articulo p̄cedendi Bar. agatur de perdēdo dñio.
hic autem de perdēda possessione. Posses salnare Raph. cu.
ne videatur tam supine errasse, q̄ in ista questiōe agit de per
denda possessione que facilius perditur sola animo. d. l. si qs
vi. §. differentia. Sed in mēbro p̄cedenti loquit Bar. qñ agit
de perdēdo iure petitorū, qđ nō perditur solo animo nō autē
dicas de perdendo dñio p̄out dicit Raph. nā istud est male
dictū vt predixi. Isto modo diuersificarentur casus. qz hic lo
qs qñ agit de perdenda possessione. sed in p̄cecenti mēbro
agit de pdendo iure petitorū. Et rō diuersitatis est fm Rab.
qz facilius perdit possessio solo animo. d. §. differētia. sz ius pe
titorū nō pōt solo animo amittificut nec ipsum dominū. d. §.
differētia. ¶ Sz caue: qz ista saluatio etiā nō satisfacit: qz as
sumptū Rap. nō vī verū, qđ ius petitorū nō possit solo animo
pdi. Istud non vī verū patet: qz intentando possessorium tacite
solo animo perdit petitorium. ita tenet gl. in ista tertia lec. ꝛ
oēs sequunt. Ergo patet q̄ etiā ius petitorū pōt solo animo
perdi. Nisi dicas qđ nō sit ex solo animo sz rōne ꝛrietatis: qz
ista remedia vident ꝛria, vt. s. declarant. Itē adhuc i possessio
ne pdenda militant fundamēta Bar. facta in p̄cedēti mēbro.
Quod ex eo qđ qs impugnat se iuuare nō pōt. vñ reus negās
petitione actoris nō vī posse fundare q̄n actor intentēdo peti
torium videat renūciare possessorio. sicut nec in casu eꝫ rio pser
tim cū etiā magnum sit cōmodum possessionis. §. cōmodum
80 instit. de inter. † Et beati sunt possidentes vt inquit glo. in. c.
j. §. si tres de pace tenen. Unde putarē ad enadēdū p̄dictas
amaritudines totius esse tenere qđ etiā debebat hic distingi
p̄out in mēbro p̄cedēti. Quod aut reus cōfitet aut ne gat.
ꝛ ita supplend' sit Bar. in isto mēbro qz sum' in casib' ꝛriꝰ.
81 † Et ꝛriorum eadē debet esse disciplina qñ cōcurrit idētitas
rōnis. l. ꝛ si cōtra. §. de vul. ꝛ pup. ꝛ. l. fi. §. de leg. iij. gl. i rubr.
ē. co. Et late Bar. in. l. inter stipulantem. §. sacrā. vbi dici. ē. d
82 ver. ob. ¶ † Scōa cōclusio gl. est qđ duob' casib' potest quis
pbabiliter ignorare qđ possideat. Primus, qñ possidet per
aliū puta filium vel seruum, nam talis ignorātia est ꝑbabilis
per regulam. l. fi. j. p̄o suo. Scōs qñ credit aduersarū possi
dere cū vere ipse possideat. Istū casum saluat Bar. in re im
mobili p. l. iij. §. nerua fili'. ē. c. Sec' i re immobili. ¶ Lau.
83 Bar. incidit in duos errores. † Primo em vult qđ facilꝰ p
datur possessio rei immobilis quam mobilis qđ non est verū
cū possessio rei mobilis sit vilis ꝛ abiecta ideo facilꝰ p negli
84 gentiā pdit. l. si rē mobilē. j. eo. † Scōo errat Bart. qđ in im
mobili sola oblivio causet amissionē possessionis. Istud est fal
sum: qz imo etiam requirit diuturnitas seu longinquitas tē
poris p̄out tz ipsemet Bar. ꝛ ibi oēs sequunt in. l. si id qđ. ff
p̄in. j. eo. Rap. Lu. ꝛ doc. Aller. hic. ꝛ ita habes expeditū ter
85 tiū intellectū gl. ¶ † In ea. gl. ibi vel dic agi hic vti possi
deris. Habes quartā lecturā, qđ hic actor agit possessorio rō
nē possessionis acglite post petitorium p̄ius intētatū. Et si di
cat q̄ ex quo possessio quenit ad actorē ergo cessat petitorū,
ergo reus dz absolui p. l. finaute. §. j. §. de rei ven. ꝛ. §. fi. insti.
de ppetu. ꝛ tēp. actio. ꝛ. l. quoties scōa. j. de sol. Rndet Bart.
quod reus bñ debet absolui quo ad rem p̄incipalem. Tamen
durat iudiciū vt feratur sententia quo ad fructus ꝛ stipulatio
nem de euictione. l. vtiq; in p̄in. de rei vendica. ꝛ. l. si seruꝰ. j.
iudi. sol. Et cū Bar. tenēt Ang. ꝛ cōmuniter alij. ¶ Tu rnde
meli' q̄ lz possessio postea peruenerit ad actorē ꝛ hoc respe
ctu reꝰ debeat absolui: tñ ad hoc durat iudiciū rei vēdicatio
nis ꝛ sic petitorū non solū quo ad accessoria vt dicit Bar. sed
etiā ad iudiciū p̄incipale in quo petebat se declarari dñm. l.
ꝛ ex diuerso. §. j. §. de rei vēdi. ꝛ. l. Pōpo. §. sed ꝛ io. §. ō pcu.
qđ cum nō sit adhuc factū dz fieri. Ergo dz ferri snia diffini
tiua super p̄incipali per quā declaret actorez esse dñm dato
q̄ reus nūc nō possideat: vt est tex. solēnis. i. l. si q ꝛ. §. j. sūcta
gl. sing. j. de exce. rei iud. Et ille text. dz ad hoc scribi literis
aureis ꝑm Bar. ibi ꝛ ita etiam tz Pau. de ca. hic. Et illa glo.
nō reperit alibi in iure ꝑm Bal. in rub. extra de sent. ꝛ re ind.
in. ij. col. ꝛ eam p̄ no. no. etiā Bar. j. i quarta cōbinatione vbi
86 latius dicā ꝛ facit qđ vult Bar. j. i quinta lec. gl. ¶ † In eadē
gl. ibi dic tertio. Habes quinta lectu. ā gl. qđ petitorū ꝓ pos
sessorium possunt simul intentari diuersis respectibꝰ ꝛ rōne
diuerse possessionis. Et tūc tex. plane procedit q̄ p petitorū
q̄ intentat respectu vnꝰ possessionis nō vī renūciatū possesso
rio cōpeteti rōne diuerse possessionis. Contra istā lec. opponit
87 Bar. † q̄ qs plura remedia ad eandē rē cōpetat. nō admittit
cumulatio rōne duplicatis. l. nemo ex his. §. quoties. j. de reg.
iur. Imo tūc actor debet eligere vnū remediū solū quo agat.
l. q̄ in bf. dē. §. eligere. s. de tribu. ꝛ. l. cū filiꝰ. §. varūs. ē. de
le. §. Et rndet subtiliter Bar. vt hic p eū. q̄ vī dupliciter solue
re. ¶ Sz aduerte ad ambas solu. Bar. qz realiter nō euacuat
op. s. factā qn p vtrunq; remediū actor ꝓsequat naturalē pos
sessionē. Et sic qn respectu naturalis ad idē intēteat ista duo
80 media. Nā prima sol. Bar. tollit † qz qua rōne in rei vēdica
tiōe restitutio rei nō venit iure canonis sed officio iudicis idē
vī in iterdicto vti possidetis. q̄ restitutio nō veniat iure actio
nis in factū q̄ cōpetit p̄o oibus interdictis. l. quoties. vbi gl.
magistra. s. de p̄scri. verb. sed officio iudicis. Et hoc expsse
firmat Aret. hic, lz d. Alex. post Bar. sentiat ꝛriū. Preterea 91
lz restitutio naturalis possessionis fieret diuersimode. Tñ q
vtrūq; remediū qs effectualiter cōsequt naturalē possessionē.
Ergo eādem rē. Ergo dz impediri cōcursus rōne duplicatis,
vt iuriꝰ p̄alleg. Secūa solu. Bar. q̄ interdicto possessorio
vti possidetis venit vnum q̄ non venit in rei vēdicatione ꝛ sic
in petitorio: qz iudex declarat me ciuilē possessorē ex qua ciuil
li possessione seq̄t vsucapio nō interrupta ꝛ acq̄sitio fructuū q
effectꝰ nō resultat ex snia lata in petitorio. Ista solu. Bar. nō
tollit oppositionē: qz lz in vno veniat aliqd diuersum ab alio
tū qz p vtrūq; iudicū venit restitutio possessionis naturalis ꝛ
eiusdēmet rei, hoc respectu nō deberet admitti cumulatio. Sz
inngendo simul vtrāq; so. Bar. credo q̄ Bar. voluit ꝓbare
q̄ ista duo remedia ad diuersa cōpetāt ꝛ nō ad eadē rem. ꝛ sic
cessat rō duplicitatis ꝛ ꝛrietatꝫ. Jdeo admittit cumulatio vt
hoc ter. Nā in rei vendicatiōe petit q̄ actor declaret dñs sed
in iudicio possessorio petit qđ declaretur possessor q̄ ciuiliter
possideat. Et dato q̄ i vtroq; postea venit restitutio naturalis
possessionis: tñ hoc non est curandum. Et hoc ꝓprie volunt
Bar. cum non veniat iure actionis sz officio iudicis mercena
rio q̄ iudex pōt non exhibere cū videat alio remedio eidē suc
cursum. vt dicit Bar. Et sic attendi dz illud qđ principaliter
venit i actionē. l. j. §. si te rogauero. ē. ō posi. ꝛ. l. si qs nec ēē
ē. si cer. pet. non autē debet attendi id q̄ postea venit accesso
ric solum

rie solū officio iudicis mercenario z nō iure actiōis,ad cognoscēdū an cedat duplicitas vel cōtrarietas,z sic impediat ꝛcursus z cumulatio,sed ex quo hic ista duo remedia principaliter ad diuersa cōpetūtiō admittitur cumulatio. Ista ē ꝓprie mēs
89 Bar.que isto modo ꝓ plane ꝓcedit. ¶ †Sed vltra Bar.potes aliter z subtilius respondere ꝙ ista duo remedia scz petitorii z possessorii nō cōpetūt ad idem,nec respectu principalis petitionis nec etiā respectu executionis de principali petitione. Cōstat,nā principalis petitio in rei ven.vt̄ est agēs declaretur dominus:ꝫ in interdicto vti possidetis principalis petitio est vt agens declaretur possessor:z non turbet,in ciuili,put etiā di
90 cit Bar. ¶ Similiter etiā respectu executionis nō cōpetūt ad idē. Patet q;m rei vē. restitutio rei que venit officio iudicis mercenario.l.officii.ff.de rei vendi.z Bar.etiam dicit quod illa restitutio est precisa:q; cōdemnatus per sentētiā cogitur ꝓcise restituere manu militari nec ꝓstādo interesse liberatur.l. qui restituere.ff.de rei ven.z ibi gl.mag.in verbo condemnandus,circa mediū quaz Bal.z Ang.ibi ad hoc no.z exclamant z eā reputāt singularem.Bal.in.l.vnica.in penulti.col.ad fi.C. de senten.que ꝓ.eo qđ inter. De qua gl.dixi plenius.in.l.iste pulationes non diuidunt.ff.de ver.ob.Secus est in interdicto vti possidetis,qđ nō datur directo ad restitutionem naturalis possessionis nec officiū iudicis mercenarii illi deseruiēs sed per indirectū:q; per naturalē turbatur actor in ciuili,z sic restitutio naturalis fit ne fiat turbatio in ciuili,scōm gl. hic in ista quinta lec.z gl.in.c.clā possidere.ff.q ad nundinas.ff.e. Et isto respectu ꝺ recuperande possessionis fm Bar.in.d.ff.qui ad nundinas.in vlti.colū.post mediū. Itē z scōo in interdicto vti possidetis ꝓ venire interesse possessiōis.l.si duo.ff.fi.ff.vti pos.gl.in.d.ff.qui ad nundinas.in gl.mag.ad fi.ꝫ in rei vendicatiōe restō venit sub noie rei vt res restituatur.sed in interdicto restitutio venit sub noie possessionis vel tenute. Fit em estimatio interesse habito respectu ad possessionē solā z nō ad rē ita dicit iurisco.in.d.l.si duo.ff.fi.sed in rei vendicatio,aut fit restō rei si extat,aut fit estimatio habito respectu ad rem.d.l. qui restituere. Ergo effectualiter non fit executio ad idē. Et si dicat ista responsio procedit qñ restitutio fit circa interesse: qr tūc aliter fit restitutio interesse in interdicto. Aliter in rei vēdicatione,ꝫ qñ agitur de restitutiōe naturalis possessiōis est idē:q; dico ꝙ satis.est ꝙ executio possit fieri circa diuersa. Nō recedas tamen a solutione Bar.declarat, vt.ff.z ad istam op.
91 videtetiā no.Bal.in.l.ordinarij.in.iij.co.C.de rei ven. ¶ †Nō omitto inquātū Bar.expresse tenet qō in rei vendicatione restitutio rei non venit iure actiōis sed officio iudicis. Utilitas patet ex his que tradunt Bar.z doc.an.l.j.ff.de iurisdi.omn.iudi. Ꝙ ponunt,an officium iudicis z actio sint idem,z ibi posui octo no.differētias. Idē hec vtilitas patet:q; lata sniā officiū iudicis expirat z pōt postea de per se peti si nō fuit petitū.iiij.C.dep.gl.in.l.iij.ff.rem.ff.de leg.iij.ff.z in.l.nō solum.ff.de rei vē. Istud idē ꝙ Bar.hic,ꝙ restitutio venit officio iudicis z nō iure actionis,tenent ēt Bar.z Bal in.l.harū.in fi.ff.si ser. vend.z in.d.ff.sciendū.ff.si fundum.ff.qui satisd.cog. ¶ Per.z Ly.in.l. ij.C.de seruit.z aqua. Spe.in ti.de offi.iud.ff.de seruit.ver.si autē
post suiam. Ang.in.d.ff.si hereditatem.z in.l.ff.ff.de petitio.here. Et est gl.in.ff.an verbo nullo iure. vbi aliquando plene dixi. insti.de act.z ibi Jo.Fab.vbi dicit ita tenere cōem cursum cā rū.facit bene ter.in.l.ij.restituere.in ver.officio iudicis.ff.de rei
92 ven. ¶ Idē facit:q; petitio hereditatis z rei vendicatio equiparantur.l.finaūt.ff.sed z ff.ff.de rei ven.Sed in petitione hereditatis restituto venit officio iudicis.d.l.licet.in versi.officio.ff. de peti.her.Ergo similiter in rei vendicatione. Et ista est vera z cōis cōclusio. ¶ Contrariū tñ sentit Bar.ibi contrarius in l.si puus.ff.de ope.nou.nun.in.ij. q.ar.ff dum allegat .d.l. qui restituere.z ibi Jmo.z Mod.ponderāt istā cōtrarietatē Bar. Et hoc expressius ,tenet Bar.in.l.j.C.de preca.z sal.interdi.z in.l.j.in fi.ꝑm.ff.eo. Ang.in.l.argentarij.ff.cū aūt.ff.de eden. Sed cōcorda ista contrarietate scōm cunctē Ang.hic in repe. in.xix.col.&28 agens rei vēdicatione pōt petere iure actionis non solū declarari dominū,sed etiam condemnari aduersariū ad restituendam rem,ꝓut etiam dicit Bart.in.l.z ex diuersō ff.in.ij.no.ff.de rei ven.vbi dicit se non damnare libellum antiquorum qui in rei vendicatione petebant vtrūq;,z se declarari dñm z aduersariū cōdemnari ad restituendum rem z ita ꝓcedit secunda opi. Ꝫ postea lata sentētia,executio fiet officio
93 iudicis.d.l.qui restituere cū aliis supra allegatis. ¶ †Item intelligas quod istud non sit officium iudicis mercenarij prout tenēt Jmo.z do. Eller.in.d.l.si puus,z in.sic. Ꝫ est officium iudicis nobile inducta expedicto prouis ꝓnto in.l.iij.ff.de re iudi.dū dicit cōdemnari soluere cogatur,ita expresse tenet Bart. in.l.iubere cū.nō.vii.col.ff.de iur.ff.omnium iu.z in.l.a diuo

pio.ff.ff.de re iu. Ange.in.d.l.qui restituere. Jo.de Imo. sibi contrarius.in c.fi.ff.xviij.col.z sequē.de offic.ōm..z ꝛz idem Bar. in.ff.in pen.col.ff.de iurisdi.omn.iud. videatur de hoc dubitare z relinquere indecisum.tñ se remittit ad ea que dixit in.d.l. iubere cauere. ¶ Istū quintū intellectū gl.tanquam notabilē z ītē re cōuenientē z nihil subaudiētē ad tex.sequunt oēs indifferenter hic Cy.z Bal.in.l.ordinarij. C.de rei ven.do. Ant. de Bu. in c.cū dilect⁹.in iij.col.in fi.de cā.pos.z ꝓprie.z ita tene.Tñ iste cōis intellectus nō videt transire sine difficultate. Primo q; fm istū intellectū illatio tex.non bene fieret ex primo dicto ginali,vt facit iurisconsul. Quia ꝓprietas nihil habet cōe cū possessione,sed fieret ex alio:q; petitorii z possessorii intētant ex diuersis,causis petitorii ex naturali cōuenti,possessorii ex ciuili agētis. Nisi dicas ꝙ dictū ginale tex.ꝓcedit qñ diuersis respectib⁹ agit,alis nō posset cadere cōcursus nec cumulatio vt statim dicā. ¶ Secōo fm istū quintū intellectū. tex.iste redderet de indubitabili. Nā nō est dubiū ꝙ agēdo ꝫ te petitorio rōne naturalis vel detētatiōis que est penes te nō videor renū ciare ciuili que est penes me q; ex separatis nō sit bona illatio l.Papinian⁹ exuli.cū vulgarib⁹.ff.de mi. Itē inducta ad augmentū nō debēt operari diminutionē.l.si mācip.ff.de rum. innit. ¶ Tertio:q; iste intellect⁹ nō caret diminutiōe sicut nec prcedēs ꝙ hic agēs interdicto vti possidetis solū possideret ciuiliter nō naturaliter. Istud nō ꝺz in tex.z rei vend.dāt etiā possidēti ꝫ nudū detētatorē,vt hic in gl.z dixi.pluries.ff. ¶ Quarto fm Bart.z cōiter doc.iste tex. loquit casu claro z certo. Et ꝙ ita intelligat istū tex.ꝓz q; Bar.subsequēter formar qđnē qđ in casu dubio qñ actū est simplr. Et isto modo intelligēdo tex. redderet de indubitabili. Nā cui dubiū ꝙ si esset certu agētem petitorio egisse rōne detētatiōis vel naturalis existētie penes quentū,ꝙ nō intelligeret renūciasse sue ciuili, per quē intētat possessoriū;q; ex separatis nō fit illatio: z q; inducta ad augmētū nō ꝺz operari ꝫnū vt statim dixi. Unde intelligo istum text. loqui simpliciter,z sic in casu dubio ꝓut etiam intelligit ista. Cu.hic:qñ simpliciter fuit actum petitorio,z postea possessorio z nō apparet respectu cui⁹ possessiōis egerit. Et hic erit hic tex.no.ꝙ in dubio intelligit intētare petitorii rone naturalis vel detētatiōis existētis penes cōuentū,z possessiōis rōne sue ciuilis. Et sic cessat cōtrarietas q; alis impediret cōcursum petitorii z possessorii. Et ita intelligēdo istū tex.,putrealiter intelligi ꝺz,redditur superflua sequens qō Bar.q querit circa istū tex.qđ in dubio ex quo iste tex.loquit in dubio. Itē,supermun est illud ꝙ ibi tenet Bar.ꝙ standū est declarationi actoris: q; absq; alia declaratiōe,ꝓcedit etiaz iste tex.,put ēt ibi dicam:q; lex est q; ita interꝓtat. Qñ simpliciter actum est petitorio z possessorio vt hoc tex.z ita ēt tz Rap.Cu.z d. Aler. hic. Item vanū est illud ꝙ ibi tz Bar.ꝙ ista potestas declarādi nō transeat ad here.libellātis ex quo ipsa lex ita declarat z ita est veritas z verus intellectus hui⁹ text. Et sic tenet istū quintū intellectū gl.q ē cōis z minus periculosus ceteris,declarādo eū vt statim dixi qō loquat in casu dubio z non in casu certo ,put
94 Bar.z doc.cōiter intelligūt. ¶ †Ertēde istū tex.ꝫ istā quintā lecturā q loquit in interdicto vti possi.z sic in interdicto retinende vī ꝓcedat etiaz in interdicto recuperāde z adipiscende
95 fm Bart.ff.in quarta cōbinatione vbi dicet. ¶ †Juxta istam quintā lecturā g.,qrit Bar.qđ si actor ꝓponit petitorii simpliciter,vel postea possessorii simpliciter, an videat ꝓponere respectu eiusdē possessiōis ad diuersis respectib⁹. Concludit ꝙ in dubio istat declaratiōis libellāti,p qua possessiōe itetauit petitorii z ꝑ qua possessorii iuxta l.si qs intrētione ambigua. ff.de iudi.Cū Bar.trāsēūt Ang. Jmo.Lu.Ro.z d. Aler. hic, z d. Ant.de bu.in c.cū dilect⁹ de cau.pos.z ꝓprie.Sol⁹ Bare. Ꝫ istā doc.Bar.allegat tex.quē ad hoc reputat sing.z nouū in l.duob⁹.ff.igit si qs in ver.Ꝫ si cū.ff.de iureiur.vbi fideiussor iudicatū solui qui in vna instantia iurauit se non debere nō potest in alia instātia declarare dictū suum,videlicet ex qua cā iurauerit se nō debere,z hoc ne fit i ꝓtē sua eludere nouū iudiciū. Ergo idē dicendū in casu nostro ꝙ actor nō ꝺz posse durare in secundo iudicio intētato qūo intellexit ꝙda ꝓlata in primo,ne sic declarādo excludat exceptionē rei cōuēti q vult eū repellere tanq; ꝫnum. Ita ibi tenet Bar. in ij.sol, qua ii tenēas fortit obstat ille tex.fm eū nec est bona rūsio.Bar. ibi,ꝙ d.l.qs intrētione ambigua loquat qñ ꝙda sunt dubia, ꝫ text. in.ff.igitur si qs.loquat qñ verba sunt clara sed cā ē dubia. Nā videt esse eadē rō vtrobiq; cū agat de intētione agētis vel excipiētis declarāda idē Bar.ibi ponit aliā solu. fm quē ꝓbaret sua cōclusio Bar.hic,ꝙ ille.ff.sit intelligend⁹ fm.ff.si ei q in cadē l.ꝙ ēt in diuersa instātia uti tarē alteri⁹ admittit interꝓtatio z declaratio. Tu aūt rūde ad illum tex.dupliciter.primo ꝙ ff.ille nō loquit in fideiussore iudicatu solui,put

dicit Alex. & sentit ibi Bar. in vlt. q. & apparet q si stipulatio non esset cõmissa eo q nõ promisisset certe nõ posset etiã queri iudicati. Cuius ẽrõ ibi dicit text. Cũ ille ter. loquit in reo principali. Et etiã ibi declarat Bal. qui de iure ẽrõ dñs stabat istã cautionẽ iudicatũ solui vt declarat Bar. post gl. in ru. j. in so. in ij. & iij. q. In quo reo principali quis nõ sit commissa stipulatio iudicatũ soluit q eã nõ promisit. Cũ põt cõuenire iudicati ex sua iudicia in qua fuit cõdemnat⁹. Et ideo ibi iuramẽtũ sup vno nõ liberat ab alio, vt ibi dicit ter. q isto mõ non facit ad propositũ & cessant oppositiones Bart. ibi, in quibus se fundat Are. Secõ & clarius rñdeo q ille ter. loquit in iuramento q intelligit fm declarationẽ differẽtis. l. iij. ſ. fi. ff. de iureiu. Jõ eius declaratio nõ cõmittit in libellãte per. d. l. si quis intẽtiõe
96 ambigua. ¶ Item inquãtũ subdit Bar. q si actor esset mortuus predicta declaratio non posset fieri per eius heredẽ quia facultas declarãdi que cõpetit libellanti eo mortuo nõ trãsit ad hẽdes: vt hic in gl. cũ allegatis per Bart. Istud reprobant Lu. ro. & do. Ja. bu. q imo facultas declarãdi trãsit ad heredẽ qñ ex declaratione heredis non dãnificatur reus, ſz solũ amittit lucrũ vt est ter. cũ gl. in l. si qs a filio. ff. si plures & ibi Bart. ff. de leg. j. Bart. in d. l. inter stipulantem. ff. j. in ij. col. vbi dixi. ff. de ver. ob. Sz hic ex ista declaratiõe hẽdis nõ dãnificat aduersar⁹, cũ solũ sibi auferat exceptio declinatoria q ista iudicia sunt ẽria & incõpatibilia. Facit q no. Bar. in l. fi. in fi. in prin. ff. de his que in frau. cre. vbi tenet q procurator habens mandatũ cũ libera põt renũciare exceptionibus declinatoriis in preiudiciũ dñi: q p hoc nõ videt dãnificari dñs. Tene dictũ Bart. qđ etiam sequũtur Ang. do. Ale. & Are. hic. Ad hoc argumẽtã Lud. rñdet Alex. q ista declinatio potest afferre dãnum aduersario quia posset heres declarare de tali possessione sensisse defunctũ, super qua reus nõ fecisset probatiões. Sz caue ista fol. do. Alex. non est generalis nec gñaliter ꝓcederet. Item dãnificatur saltẽ in expẽsis. c. in nostra. de iureiu. c. finẽ litiũ⁹ de do. & cõru. Tu aduerte q ista qõ cessat tenẽdo opi. Raph. cu. que mihi plz. & quã etiã sequit. Alex. q in isto ter. iste agens etiam sine vlla declaratione nõ sibi cõtrarius per istũ ter. qui loquitur in casu dubio & vult q admittat concursus, nã iste ter. intelligeretur in casu certo non de indubitabili, put etiã. ff. dixi. Secõ: q ex actibus nostris voluntarijs nunq̃ dz sumi coniectura vltra q actus de necessitate cõcludat. l. fi. C. ne vxor pro mari. l. j. ff. si quis hoc interdicto vbi no. Bart. ff. de iti. actuque priua. no. Bar. in l. Titiũ aut Meniũ. ff. altero. ff. de admi. ff. tu. Cũ si ago rei vẽdicatiõe & dico te possidere, itelligor deducere soluꝫ naturalẽ tuã q erat necessaria ad rei vẽdicationẽ. Si postea intẽto possessoriũ intelligor intentare rõne ciuilis mee. Et ita interpretatio in dubio dz fieri presertim gratia cõtrarietatis eius tãde. ar. ff. quibus. in j. const. C. & c. cũ tu. de te. Et est bonũ fundamentũ. ¶ Tu autem vltra scribens. aduerte q decisio Bar. videt esse aliqualiter defectiua qñ mortuus est libellans, quo casu declaratio libelli nõ cõtingeret eius heredi, qđ iuris esset tũc non aperit Bar. Cũ satis inclinat q tunc illa iudicia non intelligerentur diuersis respectibus intẽtata. Et sic nõ admitteretur eoꝝ concursus. Et fm hoc sequeretur q ambo iudicia procederẽt viuo libellante q ipse posset declarare se diuersis respectibus intẽtasse. Secus in eius herede qui nõ põt declarare. sentit. ergo Bar. q tũc ista iudicia nõ ꝓcederẽt. Et sic ex persona heredis fieret immutatio validitatis iudicij qõ vi. ff. l. ij. in fi. C. de fru. & lit. expẽ. & ar. l. ij. ſ. ex his & l. in executione. ff. ꝓ parte. ff. de ver. ob. Vel si dicas ex mẽte Bar. hoc tollerari ex diuersitate rõis: q facultas declarandi cõpetit libellãti ſz nõ eius here. ¶ Breuiter tenet illud q tenui. ff. proxime q superflua est ista questio Bar. & illud qõ dicit de declaratione libellantis, & illud q tenet talis declaratio non transeat ad heredẽ, per illũ ter. qui loquit i casu dubio. Alias esset de indubitabili vult q in dubio qñ simpliciter est intẽtatũ petitorij & possessorij & nõ apparet an respectu eiusdẽ possessionis an vero diuersis respectib⁹ q vtrunq; ꝓcedit & admittit cumulatio q in dubio diuersis respectib⁹ & respectu diuersarũ possessionũ censetur cumulata ꝓout tenẽt Rap. Lu. & Alex. hic. Confirmat q in dubio dz fieri interpretatio vt actus valeat & iudicium ꝓcedat. l. quoties in stipulationibus. ff. de verb. ob. Ergo sequit q supflua est declaratio libellatis, vt tenet Bar. ex quo iste text. sic declarat. Ita vanũ est dicere qõ ista declaratio non transeat ad heredem libellatis cũ ipsa ler sic declaret vt dixi & 97 do. q ista sit veritas. ¶ Extra glo. querit Bart. est materia quotidiana, an petitorij & possessorij possint simul eodem tpe

a Intentari, Add de docim. c. fuboꝛ ta de re iud.

a intentari, & ꝛz opi. Mar. cõiter approbatã q in possessorio recuperãde & acquirende sit pmissa cumulatio vsq; ad cõclusionẽ ex cã est ter. ciarus. in c. pasto. de cã poss. & ꝓprie. Secꝰ in interdicto retinẽde rõne ꝗetatis & in hoc reprobat Pet. & Et Adẽ ꝛz Bar. in d. l. incerti. C. de interd. & idi Bal. in repe. fu vi. col. Bal. in d. l. ordinarij. ij. & iij. co. C. de rei ven. An & cõiter alii hic. d. Ant. de bu. in c. cum dilectus in v. col. & seq. de cau. poss. ꝓprie cano. in d. c. pasto. ¶ Tu primo aduerte in q̃tũ Bar. & cõiter doc. vtriusq; censure tenẽt opi. Mar. Qđ ola possessoria cõcurrãt cũ petitorio excepto possessorio retinẽde rõne contrarietatis. Quã opi. dicit Ang. esse cõiter approbatã & pronũciatã esse canonizatã p duos ter. vnũ iuris ciuilis, alium iuris canonici, p ter. in l. cũ fundũ. ff. fi. ff. de vi. & vi. ar. & ter. ff. c. pastoralis, & ibi Bart. q illa decretalis approbat istã opi. Mar. Mihi videt q ista duo iura non faciãt ad propositũ qr nõ loquũtur qñ ista iudicia intentantur eodẽ tpe. prout est dẽs. Sz qñ intentãtur diuersis tẽporibus, put etiã loquit ter. nõ ster & Bart. ff. i suis cõbinationib⁹ facit magnã differẽtiã & vniuersas cõbinatiões an ista remedia intenteñ eodẽ tpe an vero diuersis tẽporib⁹. Et ter. in c. pasto. ꝓprie loquit qñ primo fuit intentatũ petitorij, put etiã clare log. & d. l. cũ fundũ. ff. fi. Dicit q sup eo iam erat cõclusum in cã: tũc nõ põt postea intentari possessorij secus si nõdũ erat cõclusum in cã. Ergo ex ipsis se loquũtur ista iura qñ intentabãtur diuerso tpe & nõ eodẽ tpe, put est presens qõ. Cũ Bar. forte de hoc ꝓpdit dicit in fi. huius articuli & opi. Mar. & glossatorũ nostrorũ & illa decretalis pastoralis esse fundatã sup veritate. Si q istud non est sic indistincte itelligẽdũ. Ideo examinat p. vij. cõbinationes in quibus facit dictã differẽtiã an eodẽ tpe diuersis intẽtent.
¶ Secũdo aduerte & ꝛz Bar. ita audacter reprobet opinionẽ Pe. de Bellape. & dicat esse falsum sicut Judas Iscariotes p ser regulas ipediẽtes cumulationẽ, vt hic p eũ. Tu subtiliter
98 ter considera q oẽs rõnes Bar. possent militare ꝫ Pet. in casu quo petitorij & possessorij retinẽde intẽtarent rõne eiusdẽ possessiõis ſz rõne diuerse possessionis oẽs firmãt & cõfirmant, vt est ter. hic fm quintã lec. gl. cõiter per oẽs approbata. Sz in hoc Pe. & Ly. nõ discordãt a Bar. q etiã si ipse loquit qñ nõ cõpetit ad idẽ & qñ nõ est ꝓposita ꝗetas, put apparet ex rõnib⁹ eoꝝ. & maxime ex prima rõne q adducit Pe. de bella. per. Qđ qñ duo remedia cõpetũt ad idẽ nõ admittit cumulatio, imo qñ petitorij & possessorij retinẽde simplr opponũt, in dubio debẽt intelligi ꝓponi rõne diuerse possessionis, vt nõ impediat cumulatio vt late tenuit. & ꝛz etiã. Rap. Lu. hic. Et ita optime subsentit opi. subtilis Pet. de bella. & Ly. q̃ non lata nõ ẽdicit ꝛbis Bar. ſz ꝛcordat. ¶ Sz caue vt nihil omittat qđ cũ Pe. de bella per. ita gñaliter dixerit se tenere q omnes possessorij possit cõperere cum petitorio, qui totũ & nihil concludit, vulgata. l. Julianus. ff. de le. iij. & c. solite de maio. & de. Sz dic q Pe. loquutus est de potentia, q omne possessorium possit ꝛcurrere cũ petitorio, nõ q semp actu ꝛcurrat. Ita propter ꝗetia saluatẽ rõne diuerse possessiõis nõ qñ ad idẽ & sic respectu eiusdẽ possessiõis, put vult primũ fundamentũ Pe. ¶ Et certe qđe q Bau. de ca. in d. l. si de vi. in pe. co. ff. de iu. defendit istã opi. Pe. de bella. Nã & q op. Mar. cõiter approbata. q vult q nõ admittat ꝛcursus petitorij & possessorij retinẽde rõne contrarietatis eo qr i possessorio dico me possidere ei petitorio autem dico te possidere procedit qñ exprẽsse dico vt tacite, qr ꝛcludo petitorio te ꝛdenari ad restitutionẽ rei ma eo ipso video dicere te possidere. Sz si ꝛcludo solũ sup declaratione iuris mei petita dñij nulla est repugnãtia quominꝰ possent cumulari. Vt dico me esse possessorẽ & dñm & q tu turbas me in possessione possum intẽtare possessoriũ retinẽde petẽdo declarari me possidere & tibi inhiberi ne me turbes. Possum ẽt i eodẽ libello diuerso petere me declarari dñm & sic petere declarari ius meum p glo. in l. si duo patroni. in prin. ff. de iureiu. & si grẽ debat. de fideiuss. Et isto mõ ꝓcedit opin. Pet. q dicit q non põt cedere in caput suũ qn omne possessorij ẽt retinende posset ꝛcurrere. Rõ eiꝰ & Pe. q semp ꝛcurrat. vñ intelligit q natura possessorij retinende nõ excludit concursum petitorij, ſz bene possit excludere qñ subesset ꝗetas. & & Pau. de ca. se putare istud de verũ sicut euangeliũ. Si ꝛsideres bñ istud vr tibi verisimile ſz nõ tangatur per aliqđ fm eũ: & hoc frequenter videmus in practica fm eundẽ, qñ duo cõtendũt de ꝓpietate & possessione, vterq; dat libellũ in quo narrat se possessorẽ & dñm. Et cumulat vtrũq; iudicium & vtrũq; tendit ad declarationẽ inimicum agentis, nec est credendũ inquãtũ & se dñm q velit petere declarari aduersariũ cõdemnari ad restituẽdã rẽ cũ asserat se possidere, sed solum q declaretur dñs ꝓpter turbationẽ aduersarij. ita videt Pau. de ca. in d. l. si de vi. ¶ Ista saluatio mihi non satisfacit q nimirum restringeret opinionem petr. Item differentia quã facit Pau. de ca. non videt esse tuta: q qñ in petitorio concurrit cũ possessorio rõne contrarietatis. Secus si in petitorio solũ petã me declarari dñm, cũ i rei vẽdicatiõe requiratur

tur duo extrema. dñiũ in agẽte, z possessio in cõuẽto. c. examinata. de in. d. z si dicas vt ff. Paul. de ca. lx ꝓsupponã te possidere nõ p hoc peto restitutionẽ rei, ſz solũ me declarari dñm; q. dico q er ꝓsupposito secundi extremi resultat Zietas q̃ ꝺz impedire cumulationẽ. Nã in rei vẽdicatione vbi requirũtur duo extrema habilia. s. dñiũ ex parte agẽtis, z possessio ex parte conuenti. l. in rẽ. z l. officium. §. de rei ven. z l. vnica. C. de alie. iud. Agẽs petit se declarari dñm z aduersariũ ꝑdẽnari ad restituẽdam rẽ fm Bar. in l. z ex diuerso. §. j. in ij. no. §. de vẽ. Sequuntur Jmo. z can. in c. ſi. de libel. obla. in interdicto vti possidetis. z petit declarari se possessorẽ z aduersariũ ꝑdẽnari ne eũ molestet. z sic extremũ ex pte rei cõuẽti est magis diuersum in rei vẽdicatiõe, q̃ sit in interdicto vti possidetis. Vñ si in rei vẽdicatiõe petẽs me declarari dñm ꝓpter turbationẽ aduersarij vt ꝛz Paul. de ca. assumerẽ extremũ vti possidetis q̃ non est dicẽdum. Quid tenẽdũ in isto arti? Mihi plz opi. subtilis Pe. de bella. z Ly. q̃ imo etiã interdictũ retinẽde possit ꝛcurrere cũ petitorio, p tex. in hoc §. nostro, q̃ ꝓprie loquit ĩ interdicto retinẽde. scz vti possidetis. z decidit q̃ ꝛcurrat cũ petitorio. z si dicas mihi q̃ Bar. z doc. loquuntur qñ eodẽ tpe, ſz iste ter. logk q̃ diuerso tpe. Dico q̃ silr ita dicẽdo mihil faciẽt duo iura q̃ alle. Bar. p opi. Mar. q. Et illa loquunt qñ diuersis tẽporib⁹ put iste ter. Et si iterũ dicas q̃ iste terꝝ. loquit qñ ꝛstabat q̃ vtrũq; iudiciũ intẽtabatur diuersis respectib⁹. z sic rõne diuerse possessiõis, z sic loquit in casu certo prout. §. Bart. z alij cõiter tenent. q. dico q̃ iste ter. simplr loquit. z sic in dubio, als esset de indubitabili put tenui. §. sup quinta lect. glo. Et sic in dubio ista duo remedia censẽt intẽtata rõne diuerse possessionis, z sic admittit cumulatio. ita ex tert. hic. Vñ distingue breuiter tres casus. Aut petitorij z possessorij retinẽde intẽtant respectu eiusdẽ possessiõis. z tũc planũ est q̃ nõ admittatur cumulatio rõne Zietatis. Ita loquunt fundamenta Bar. adducta ꝑ Pe. Aut intẽtãt respectu diuerse possessiõis z hoc ꝛstat. Et tũc sine dubio admittit cumulatio. Aut sumus in casu dubio, z tũc ꝓpria ꝓcedit opi. subtilis. Pe. de bella. q̃ ẽt tũc admittatur cõcursus petitorij z possessorij retinẽde. per hũc ter. z p fundamẽta Pe. ꝑsertim primã. Nec ẽ verũ assumptũ Bart. z aliorũ q̃ inter petitorij z possessorij retinende sit ꝛtrarietas. eo q. in primo actor ꝑsupponit reũ possidere, in secãdo seipsum. q. dico q̃ rei vendicatiõe sufficit q̃ reus cõnẽt⁹ solũ detineat aut naturaliter possideat. l. officiũ. z l. in rem. §. de rei ven. Et si ego agẽs dico te possidere. intelligit̃ de naturali vel de detẽtatiõe q̃ solũ est necessaria ad rei vendicationẽ, z bũ postea itẽto possessorij retinẽde, intelligor intẽtare rõne mee ciuilis, z sic nulla est cõtrarietas, vt declarauit. §. pluries. ꝑsertim in quo intellectu gl. Isto mõ tollit illud q̃ fortⁱ⁹ obstabat cõtra Pe. sc. cõtrarietatis. Sz cauet q. Bar. loquit qñ eodẽ respectu ꝓponunt. tunc bñ obstaret rõ cõtrarietatis. Sz Pet. loquit qñ simplr. quo casu intelligit diuersis respectib⁹ z bene vt ꝺixit. Silr cessat scda rõ electiõis adducta p Bar. dum dicit q̃ si ego sciens me possidere ago rei vendicatiõe, videor renunciasse possessioni. z p ꝛs possessorio retinende. Nã istud assumptũ est falsum: q. stat q̃ ego, sciã me possidere ciuiliter z cõuentũ naturaliter, vñ agẽdo rei vẽdicatione nõ renũcio mee ciuili, vt hoc ter. §. fuit dictũ. Similiter nõ obstat tertia regula impeditiua cumulationis adducta per Bar. q. imo facit oppositũ. Nã vt dicit Pe. in scõo fundamẽto, snia lata i iudicio petitorio nõ parit exceptionẽ rei iudicate in possessorio retinẽde l. z an eadẽ. §. ñ. j. de exce. rei iu. Et illud q̃ Bart. ꝺt. q̃ in multis casib⁹ parit nõ est bñ dictũ. q. cõtrariũ ꝛz ipsemet Bar. Jrius. §. in prima lec. z §. in j. cõbinatione, vbi ꝛz q̃ absolutoria lata in petitorio non obstat in possessorio retinẽde, de quo disputatur, vel recuperãde. z ió Bar. volẽs istud fugere dixit in multis casib⁹, ſz nihil est. Similiter nõ obstat quarta regula duplicantis q̃ per vtrũq; idẽ cõsequaꝝ. istud non est verũ, imo p petitorũ agit ad diuersum q̃ p possessorũ, put subtilr z bñ ipsemet Bar. cõprobauit. §. in quinta lec. Eodẽ mõ non obstat quinta regula q̃ actor habeat illud q̃ petit. Nã istud non ꝓcedit ñ aduersarⁱ⁹ negaret agẽtẽ vti possidetis, possidere: tũc nihil sibi ꝓdesset, vt p Bart. §. in ij. lec. z ita habes defensatã opi. subtilis Petr. que bene intellecta non discrepat a dictis Bar. prout ostendit. §. in scõo fundamento. Non omitto tñ inquantũ dixi in primo fundamẽto qõ ter. in l. cũ fundũ. §. fin. j. de vi z vi ar. in c. postea. quos allegat Bar. prio opi. Marti. nõ videbant facere ad ꝓpositũ pũtis qõnis: q. nõ loquunt qñ ista iudicia intentant simul eodẽ tpe, put est pñs qõ ſz diuersis tẽporibus prout etiã loquit iste ter. Nam potes intelligere Bar. eo tpe. i. in eodẽ iudicio z in eadem instãtia ſz vnũ fuerit primo inchoatũ altero. Tũ postea in processu dicunt eodẽ tpe ĩtẽtari. Ita vt ille mẽs Bar. z ita ꝓprie loquunt illa duo iura allegata p Bar. in verbo pendente iudicio nihilominus interdicto recte agi placuit. Sz caue isto modo intelligẽdo questionẽ Bar. z doc. eo. modo esset ter. expressus nihil subaudiẽdo de ista qõne opi. Pe. mi isto. §. nostro q̃ er loquit̃ de interdicto retinẽde de quo solo ẽ dubitatio. z vult q̃ posset intẽ
99 tari eodẽ tpe cũ petitorio. †Hec ob. si diceretur q̃ ille. §. hz varios intellect⁹. s. quinq; relatos in gl. ergo non põt allegari ad decisionẽ causarũ vt no. Bar. i l. in ambiguo. p illũ ter. §. de reb⁹ dn. Jmo. z Mo. in l. ſi quenerit. p illũ ter. §. de re iud. q. qõ multipliciter itelligit̃ ei⁹ veritas ignoraꝝ ſz Bartũ. vt inquit Bal. in l. ꝑcib⁹. in vj. col. de impub. z alijs subtilit. z idẽ Bal. in l. data opera. in vj. col. C. de his q̃ accu. nõ pos. Dico q̃ oẽs intellectus gl. reprobant excepto vltimo, quẽ oẽs indifferẽter tenẽt. Et sic in effectu est ac si haberet vnũ solũ intellectum, z ita ineuitabiliter strugit p opi. Pe. Bar. p suo more elegãti, vt hãc materiã quotidianã plene attingat, fecit. vij. cõbinationes, quas seriatim prosequar. Prima cõbinatio est, qñ vnus z idem primo egit iudicio petitorio z postea egit possessorio. An admittat cumulatio. Et sicut sunt tres species interdicto tũ enumerate z declarate i §. sequẽs. insti. de interdi. Ita Bart. facit tria principalia mẽbra. Ex dictis Bar. i ꝑmo mẽbro.
100 l. in possessorio adipiscẽde † habes duas ꝛclusiones. Prima est qñ permittit̃ cumulatio petitorij z possessorij adipiscende eo q. fm iudiciũ possessorij cum sit summariũ, citius expedietur q̃ primũ qñ est ordinariũ. Et nõ snia q̃ ꝺz ferri in petitorio nõ posset inconuenienti ꝓduci in possessorio vt illud impediat iuxta gl. no. in l. ſi de vi. in gl. mag. ad fi. §. de iud. z Bar. in j. lec.
101 glo. † Ex ista prima cõclusione Bar. infert̃ no. limitatio ad regulã. l. fundi. z l. fundũ. j. de excep. vbi impedit̃ cumulatio, eo q̃ absolutoria in primo põt parere exceptionem rei iudica. in scõo. Nã ꝺz limitari qñ verisimiliter sperat̃ q̃ primũ iudicium prius expediet̃ z finiet̃ q̃ fm z sic prima snia verisimiliter prꝛ terret. Et ista limitatione ex verbis Bar. no. Jo. de Jmo. hic. Sed ista limitatio nõ ꝓbat de iure fm. d. Alex. hic dupliciter rñdẽt ad. d. c. pasto. vt hic p eũ. Sz tu aduerte q̃ Bar. ꝓbat bõa rõne q. exceptio rei iudicate ita obstat sicut exceptio fm ꝺy. in c. qui ad agendum. de regu. iur. in vj. Sed exceptio dñũ nõ põt opponi ad impediendũ agi possessorio nisi incõti nẽti ꝓbet, vt no. gl. in d. l. ſi de vi. Ergo nec de snia põt opponi ad impediẽdũ possessorij nisi prꝛ sit lata. z sic incõtinẽti possit probari. Cõtra ista cõclusionẽ adducit Are. tex. i l. interdũ iuncta. gl. j. de pub. iud. vbi si est actũ criminaliter lege Julia de vi. nõ pt postea cumulari possessorij recuperãde illa rõne. q. absolutoria lata in primo parit exceptio rei iudi. in scõo l. §. hoc edicto. z ibi Bar. j. vi bon. rap. Et tñ ibi snia ferenda in iudicio criminali q̃ est ordinariũ z solenne, verisimiliter nõ poterat ꝓduci in iudicio possessorio q̃ est summariũ cũ veri silr citius finiri nõ possit. Ergo ibi est tex. §. cõclusionẽ Bart. Sz ad illũ tex. rñdẽ fm Mod. Senẽ. q̃ ibi scõo iudicio discutitur idẽ factũ. z propter hoc snia lata in primo parit exceptionẽ rei iudicate in scõo. Et tunc licet primũ nõ veniat prius expediẽdũ. Tñ nõ admittit̃ cumulatio ita logk. d. l. ij. §. j. j. vi bo. rap. Sz hic nõ discutit idẽ factũ sed diuersũ. Tñ q. in primo iudicio põt liquidari dñũ rei z de eo posset reus opponere tã q̃ de notorio, certe si in primo, q. est ordinariũ, nõ verisilr prius ferꝛ snia p q̃ possit incõtinẽti ꝓbari dominiũ ió non impediet
102 cumulatio. ita ꝓprie loquitur Bar. hic. Scõa cõclusio Bar. z gdẽ egregia z solẽnis est q̃ post cõclusionẽ in cã si rẽ plene ꝓbauit de dominio tũc impediet cumulatio possessorij adipiscẽde: q. sperat̃ prius snia in petitorio sup dñio q̃ verisilr poterit incõtinẽti in possessorio ꝓduci, qõ est singulare verbũ, vt etiã dicit. Alex. Sic habes qõ si esset cõclusum in causa z tacte ꝓbationes de dominio in petitorio p reũ. Ita q̃ est veri simile cito ferri snia m z incõtinẽti, ꝓduci in possessorio isto ca
103 su. d. c. past. procederet etiã de rigore iuris crudis. † Et sic colige singularem regulã q̃ ex cõclusione in cã cũ probatiõe plena resultat decisio verisimilis q̃ sperat̃ posse incõtinẽti produci, ac si esset lata snia, ex quo statim verisimiliter speratur ferri. cũ Bar. trãseũt Jmo. Lu. z latius. d. Alex. hic. d. Ant. de bu. in c. cũ dilectus. de cau. pos. z ꝓprie. Ista scõam cõclusionẽ Bar. fortiter impugnat Ang. hic. q. Bar. equiparat casus in quo qs lata snia habet ius de ꝓsenti, ad casum in quo sperat̃ de futuro. Que equiparatio nõ videt̃ bona q. ad ꝓsens ouacras pulitis sunt meliora. Item fm Claudianũ, omne futurus desp̃icit: suadet ꝓsentia tẽpora fructũ fm gl. in l. cũ hi. in prin. ff. de trãslac. Presertim z fortius z valde obstat cũ a iure q̃ in futurũ sperat̃ possit appellari z p appellationẽ dicet̃ suspẽsus
104 vel extinctũ pronunciatũ. l. j. in ñ. j. ad Turpil. d. Alexã. † defendit Bar. dupliciter rõne. Prima q. probationes de dominio post cõclusionẽ in causa faciunt rem notoriam glo. est fin. in c.

105 significauerit. de test. † Sz exceptio dominū notoria impedit litis ingressum fm Arch. z alios in c. vt circa. de ele. in vj. cum hoc. hic allegatis p Alex. z plenius in l. creditor. C. de pac. z in l. ait prætor. in. iij. col. ū. de iureiu. z est bonus text. in c. qm̄. adh. de fil. presby. quē ad hoc alleg. d Ab. in c. exceptionem de excep. Ergo exceptio dñi notoria repellet a limine iudicij volentem agere in possessorio adipiscende. ¶ Secunda ratio

a ¶ Probationes adde Abb. z a Ant. de But. i c. veniēs. xl. ij. de test.

106 Alex. est † q probationes a facte in vna causa faciunt fidem in alia inter easdem psonas in casibus in quibus sua lata in primo faceret fidem in secundo. l. sed z si possessori. ff. si. vbi dixi. ff. de iureiu. Bar. in l. cū lite mortua. j. iudica. solut. z l. ū. ff. j. vi bon. rap. cano. in c. causam que de test. Sed aduerte. Alex. voluit euadere fundamenta Ang. z Aret. p indirectū dum dicūt q̄ ꝛz immediate speretur ferri sua, tū ab ea poterit appellari z eius effectus suspēdi z cū erit appellatū nō poterit p suam in continēti probare de dominio. Alle. vt hoc euaderet respōdet q̄ probationes post conclusionem in causa faciunt notorium. Et sic Alex. cum mysterio voluit facere fundamentū super sententia ferenda. ꝛz super probationib⁹ ꝛaz factis in iudicio petitorio: q̄ sufficit in iudicio possessorio producere illas probationes de dominio, ad repellendū volētē agere possessorio adipiscende fm eum. Et subdit do. Alle. q̄ aliter difficile est sustinere Bar. reprehensione Ang. Et certe rationes do. Alex. sunt

107 in se vere, sed non sunt ad propositū. † Prima enim rō Alle. q̄ probationes de dominio post conclusionem in causa faciunt rē notoriā, procedit in illo primo iudicio petitorio in quo erat conclusum in causa. Ideo ppter cōclusionē in causa nihil potest cōtra eas obiici. Sed postea in alio iudicio possessorio in quo sumus ante conclusionē in cā contra probationes potest obiici. vt p Bart. in aut. qui semel. in vlti. col. C. de pbatio. z sic

108 non faciunt rem notoriam. Quia † probatio que potest reprobari non potest facere notorium z ita declarat do. Ab. in c. cū olim. in fine no. de ver. signi. z sic quoad impediendū effectum iudicij possessorij non probabūt notoriū dominium. ¶ Non obstat secunda ratio Alex. q̄ licet faciāt fidem inter easdē personas in alio iudicio: tamen non faciunt notoriū q̄ impediat litis ingressum. Et sic fundamentum Ange. z Are. cōtr. Bar. remanet inconcussum. Nisi tu respondeas sufficere q̄ possibile sit q̄ sententia lata in primo possit facere preiudicium in secundo ad hoc vt impediat cumulatio secundum Bart. in d. l. fundum. z do. in l. edita. C. de eden. que possibilitas pōt hic statim contingere si non appelletur. Tamen non ergo q̄ oppositio Ange. est fortis ¶ Ergo vltra scribētes cōfirmo istā secundā cōclusionē. Bar. aliis duobus fundamētis que ppri⁹ acce

109 dunt. † Primo q̄ paria sunt vel q̄ quis sit p suam actualiter cōdēnatus. vel q̄ ex pcessu appareat q̄ sit cōdēnādus: ter. est solen. l. q pene vers. diuus quoq; pius. j. de mann. ibi vel eum futurū prospiceret vt damnaretur. z ille ter. pcedit etiā in piis dictū libertatis q̄ est alioquin favorabilis. ¶ Et per illum ter. no. ibi do. Bene. de plū. q̄ paria sunt aliquē esse condēnatū vel prospicere cōdēnationē. z sic paria sunt latam esse sententiaz vel prospicere sententiam debere ferri z per hoc decidit singu

110 lariter † q̄ licet detentus in cā capitali non debeat fideiussori bus relaxari. vt no. Bar. in l. j. j. de cust. reo. Tamen si constat de innocentia z sic conclusum in cā poterit relaxari. arg. illius ter. z l. quāuis indubitati. ad fi. C. de adul. vbi etiam est bonus ter. pro. Bar. nam ibi dicit ter. q̄s q̄ erat probatū debebat ferri sua habetur ac si esset sententiatū. Ad idem bene facit text. in l. iij. ff. lege Iulia. ff. de testi. in verbo iudicatus vel convictus: ꝛz gl. ibi subaudiat convictus per suam confessionē quod

111 est restringere illū ter. ¶ † Ad idē bū facit q̄ ꝛz Bal. in l. si pro ea in vj. q. ij. mād. vbi tenet q̄ sicut fideiussor condēnatus p sententiā pōt agere cōtra principalē debitorē ita q̄s ex pcessu eum dēter apparet q̄ de breui condēnabitur. per ter. in aut. vt cū de appel. cogno. in prin. col. viij. z in d. l. quāuis indubitati. ad fin. Et tū fideiussor ante q̄ solvat vel nisi sit condemnatus nō pōt

112 agere. d. l. si p ea. ¶ † Sedo pro Bart. facit trita regula q̄ paria sunt vel q̄ sit lata sua, vel q̄ sit conclusum in causa. l. si rez. ff. si. cū gl. ff. ff. de euic. per quē ita tenet Bar. in l. si mater ff. eadē in fi. j. de exce. rei iu. Bald. in d. l. quis indubitati. ad fin. vbi bonus text. i. l. error in ij. z iij. q. C. de iur. z fac. igno. z in l. incerti. in vj. col. C. de interdi. Et in l. alia C. de his qb. vt ind. Lud. Rom. in commen. l. admonendi in ij. co. z ibi Pau. de Cas. in x. co. ff. de iureiu. Lu. Rom. in l. si Titius. j. de verb. ob. z ibi vide omnino Aret. in ij. col. d. Alexan. in l. si mulier. ff. sol. ma. d. Ab.

113 in c. pastoralis. de excep. ¶ † Ultimo aduerte inquantū Bar. vult z alij oēs sequuntur quod. d. c. pasto. de cau. possel. z pro prie. procedat solū de equitate canonica ne lites litib⁹ intricēt ur. Secus sit de rigore iuris ciuilis. Istud etiam repeti. j. in secundo mēbro huius prime cōbinationis z alibi inferius sepe.

Licet omnes ita transeant non videtur bene dictū: q̄ non de

induci discordia inter ius cano. z ciuile c. cum expediat de elec.

114 in vj. † Et q̄ aliquid reperiē clare decisum de iure cano. ei stamus etiam in foro ciuili c. j. z ij. de ope. noui nū. presertim in re spicientibus ordinationē litis fm Bemi. in c. j. in x. col. p gl. ibi de exce. in vj. Hec obstat illud q̄ mouit Bar. ad ita dicendū. q̄s sua lata in petitorio q̄n re⁹ probasset se esse dñm facere possessorium in possessorio fm By. in d. c. qui ad agēdū. Ergo non debet admitti cumulatio etiam ante conclusionem in cā regulā. l. fundi. z l. fundum. j. de excep. Quia ad hoc clare respon

115 detur fm eundemmet Bart. alibi † q̄ illa regula procedit q̄n fm cōem cursum causarū istud cōtingit, alias secus. Sed cōis cursus cārū nō est q̄ reus probet se dñm, ꝛz pbet actor si velit. l. actor q̄ asseuerat. C. de prob. l. circa. vbi gl. no. ff. eo. de proba. Ita expresse limitat Bar. in d. l. fundū, in ij. co. Imo. z d. Alex. hic in ista prima combinatione. ¶ Et isto stante q̄ puto verū, supernacuū erit illud qd̄ dicit Bar. & cōclusiō in causa facta pbatiōe, ex quo breui separatur sua in pretorio tūc impediēs agi possessorio. Nā sufficit sola cōclusiō in causa ad impediendū intentari interdictū possessoriū. d. c. pasto. Et ita teneo contra Bar. z oēs z ita habet plene expeditū primū mēbrū prime cōbinationis. In secō mēbro prime cōbinationis q̄n postea ponitur possessoriū recuperāde Ex dictis Bar. habes duas not.

116 conclusiones. † Prima est q̄s qui primo egit petitorio, potest intentādo possessoriū recuperande ipsemet suspēdere petitorium. † Istud reprobat Rap. cu. per authen. qui semel. C. qō z quādo iudex. vbi qui semel, pdixit libellū in iudicio, non potest postea desistere a pcedendo in illo libello, nisi renūciet lit. Alex. nō facta mētione. Rap. dicit istud esse diligentissi ne non tandū pro limitatiōe dicte aut. q̄ semel. vt nō pcedat odio violenti in nuasoris, cuius odio suspendit petitorū donec fuerit terminatū possessoriū. Tu aduerte q̄ ista limitatio domi. Alex. non videt esse vera, per illud qd̄ tenet Bar. in seq. membro huius prime cōbinationis. Vbi vult idē esse in interdicto retinēdē q̄n agit pro iuribus incorporalibus, vbi etiā tenet q̄ actor

117 possit suspendere petitorū rōne possessiōis quā ꝛz p quā vult transferre onus probādi in aduersarium iurta gl. in l. ficuti. ff. sed si queratur. ff. si ser. vēdi. Et tamē ibi cessat odiū violēti inuasoris z nihilominus actor intentādo possessorium pōt ipsemet suspēdere petitorium. Tamē p limitatiōe Alex. ego allego formalem text. in cle. vnī. de eas. pos. z ppie. qui formaliter dicit in spoliātis odiū posse suspēdere petitorium. Et pondera qd̄ ille ter. potest fortiter induci contra illud q̄ tenet Bar. in sequēti membro, q̄ si speciale est in odiuz spoliatoris: q̄ actor possit suspendere petitorū: ergo vbi cessat odium spoliatiōis secus esset nisi dicas q̄ ibi sit spāle odio spoliatoris in actore non possidēte. Sed q̄n actor possidet. tūc rōne sue possessionis potest suspendere petitorium z pcedere in libello possessorio. Vel sedo potes dicere q̄ ibi sit casus specialis: q̄n cā beneficialis p appellationē devoluit ad Papā, vt ibi tenet gl. in verbo per appellatiōis z ibi doc. Tamē qd̄ in d. cle. vnī. idē sit in causis beneficialibus firmat do. Abb. in d. c. pasto. in vij. col. z ter. Sed istis premissis, rūde melius z plane ad d. aut. qui semel. q̄ loquitur in actore qui voluntarie z sine cā vult desistere procedendo super actione iam intentata. tūc non potest. vt ibi. Sed hic desistit cum causa z ex permissiōe iuris z ad certū tēp⁹ nec expedieī cā possessorij q̄ summarie expedit. l. iij. ff. ibidem. ad exhiben. Nā ista materia nostra z in casu d. c. pastoralis permissione iuris permittit actori suspendere petitorij nouam actionē producēdo in possessorio. Ita dicunt Joā. z alij in d. pasto. Spe. in ti. de peti. z pos. ff. j. ver. pt ēt agi petitorio. Joan. Imo. in l. si primo. ff. de ope. no. nun. z ibi ipsemet Alex. in pri. col. z est bonus text. in l. j. fm secundam lec. gl. C. de carbo. ed. Contra istam primā cōclusionē. Bar. cū qua oēs tenēt. ego

118 quo de ter. in c. j. de rest. spo. vbi si spoliatus petit aduersarium intētare petitorij z fic agere de dñio sibi preiudicat in intento recuperāde. ne possit postea dicere q̄ spoliat⁹ ante oia fuerit restituēdus. Ergo si ipse spoliatus egit petitorio, debet sibi pro iudicare ne postea possit agere interdicto recuperande. Et videtur obstāre regula electiōis q̄ ꝛz impedire cumulationē l. si. cū gl. in ꝛbo ex more. C. de cod. Præsertim cū ista exceptio q̄ debet opponi ante lit. cōte. fm Bar. no. j. in quarta cōbinatione. Et sic Bar. q̄ dicit q̄s isto casu nulla regula cumulationis obstat nō videtur bene dicere ex quo videtur obstare regula electionis vt p dixi. Et si tu respōderes q̄ Bar. hic loquit⁹ qui intentauit petitorium simpliciter nō ranq̄ ꝛ spoliatorē quo casu non videtur renūciare exceptiōi spoliatiōis alias esset ꝛ ita quilibet prima frōte responderet q̄ dico q̄ ista fuit falsa z cōtra ter. expressum quē ad hoc reputo; no. in d. c. pasto

vbi actor expresse egit tanq̄ spoliatus iudicio petitorio ℨ spoliatore z tū hoc sibi nō obstat quin postea possit agere interdicto recuperande ēt si prio loco fuit interrogatus an tanq̄ spoliat⁹ vellet agere interdicto recuperāde ita ibi est clar⁹. Unde ego respondeo z plane q̄ ter.in d.c.ſ.de restit.spo. loquit qñ spoliat⁹ cōsulit q̄ aduersari⁹ ageret de ꝓprietate z pharet de domnio tūc sibi preiudicat. Sz nos loqmur in casu ecōtrario qñ spoliat⁹ est ille qui egit petitorio z q̄ debebat pbare de dño, z tūc istud sibi nō ꝓiudicat qn postea possit agere interdicto recuperande ter.est in d.c.pastoralis q1 tūc inducta ad augmētū nō debēt operari ptrariū i l.si emācipia.ff.de fun.inst. ¶ Secūda no.conclusio vt colligi er verbis Bar.z Imo.z Aler.z Are.ita colligit er mēte Bar.qđ satis sit actori in possessorio recuperāde pbare spoliationē factā p reū ad hoc vt obtineat in petitorio z declarē dñs licet dñiū aliter non probet ex quo spoliatori incūbit onus pbādi vt dicit Bar.in l.vis eius.C.de pba. Sz p certo si bene inspiciant verba Bart.illud non vult ℨ bene vult q̄ sup̄sso petitorio procederē sup possessorio recuperāde vt appareat cui onus pbādi i petitorio incūbat Et si iste actor i possessorio obtinuerit i interdicto recuperāde z sic fuerit restitutus ad possessionē suā nō habebit necesse vlteri⁹ probare in petitorio de dominio ꝓpter possessionē quā hz ad quā fuit actualiter restitutus ℨ onus pbādi dñi spectabit aduersariū p.d.l.vis eius ꝓpter spoliationē. Et isto casu qñ nullus eoꝝ postea pbauerit de dñio in petitorio q̄ snia sit tūc fereda in petitorio Bar.nō aperit. Sz p̄t dici q̄ er quo actor hz illud q̄ effectualiter volebat per petitoriuz. scz restitutionem possessionis l.officium.ff.de rei vēd. referē snia absolutoria ab instātia seu ab observatione iudicij in petitorio iurta.ſ.fi.inſt.

119 de ppe.z tēp.act.z Lquoties i ſ.de sol. Moneor p illud q̄ in simili. tz Bar.ℨ.sup tertia lec.gl.vbi tz q̄ qñ re⁹ cōfitetur agentem vti possidetis possidere q1 tūc actor hz illud q̄ a parte petit debet sequi absolutoria ab instantia iudicū super petitorio ita ibi tenet Bal.z idem Bar.ſ.in tertio mēbro huius prime cōbinationis lz ibi loquatur qñ reus confitetur agentez possidere hic aūt qñ negauit tamē hic habuit estimationez possessionis nec ifto casu fiet alias declaratoria dñi postq̄ a neutra pte est probatū. Et iudex nō pōt declarare sup dñio de quo pbatiōes nō cognouit l.ſ quare ℨ.d iud.cū separata sit cā possessiōis a dñio vt hic.z l.ſi marit⁹.ℨ.d do.ister vi.z vro. ista credo fuit mēs z intētio Bar.lz Mod.secuē.aliter intelligant z

120 declarēt Bar.z nō bene. ¶ Tamē vt veritas ꝑ predictorum magis appareat pulchruz z valde vtile in practica est videre de veritate huⁱ⁹ secūde ꝓpositiōis An agēs possessorio recuperande obtinet contra violētū inuasorē etiā in petitorio prius intētato absq̄ alia pbatiōe dñi. Ista est subtilis passus i quo posset vtraq̄ pars optime defendi. Et prē affirmatiuā tz Jn. in d.c.pasto.circa ſi. in pe.gl. Rap.cu.z Lud. ro.hic. Auge.in l.mētū.ſ.rolēti ℨ.q̄ me.cau.vbi limitat i vitioso possessore vitio expulso. Sec⁹ si vitio cōpulsiuo vt ibi p eū ¶ Pro ista parte adducūt Raph.z Lud.ro.ter.reputatū singulare in.l.ſi qs emptiōis titulo.ſ.ſz hec sup illis. C.de ꝓscr.rrr.an. vbi probatio simplicis violento operaē q̄ cōtra agētē nō possit referri questio a violente inuasore illū ter.ad hoc primo loco induxit Bar.in.l.uū.cato.in ū.oppo.j.de verb.ob. Sed ad illā ter.respondet Bal.in.d.l.vis eius.z in locis.ſ. allegādis qđ ibi loquitur in expulso qui iā habebat tpis prerogatiuā: q1 diu ante possederat. Unde ex cōiunctione duarū presumptionū. scilicet possessionis z violēte resultat presumptio dñi z nō ex altero ipsorum. Et isto modo posset ille ter.retorqueri cōtra Bar.p eadem parte facit ter.in.d.l.vis ei⁹.C.de proba.allegat⁹ p Bar. cōiuncta.l.liberis.ſ.fin.ℨ.de lib.cau. Ubi si ego dñs probo vitiosam possessionē serui, quis gerit se p libero statim ferē snia p me si sim dñs. Et ecōtra si seru⁹ pbauerit se violēter possessum statim declaratur liber absq̄ alia probatione. Ad hoc respondēt Jmo.z Mod.hic z Bal.in.d.l.vis eius qđ ibi loquit qñ vis est illata circa statū persone qui ꝓsumitur talis qualis erat prius vt habetur in.l.ſi prius.ℨ.de ope.no.nun. Sec⁹ vbi nō tractatur de statu psone lz de simplici dñio aliarū rerū. contra autē er parte dñi ratio est frequētia fuge seruoꝝ.l.cū seruum quispiā.C.ſ ser.fugi.e.l.iusto in prin.j.ti.j. ¶ Contraria opinēt Jmo.d.Ale.z Are.hic.Ly.in.l.j.i pe.q.C.vbi cau.sta.Bal. Sal.z Pau.de ca.in.d.l.vis ei⁹.Bal.in.l.ſi quis ad se fundum. in.ū.no.C.ad.l.Jul.de vi.z in.l.ū.in.xiij.q.C.de ser.a qua.Jmo. in.l.iiij.ſ.cato.in.ix.col.j.de verb.obl.z ista est magis commu-

121 nis opi. Pro quo adducunt aliqua satis leuia. ¶ Primo regula.l.de qua re.ℨ.de iud.z sic iudex nō pōt declarare sup dñio de quo nō cognouit p pbatiōes partis cū separata sit cā possessionis a dominio vt hic z.l.ſi marit⁹.C.de dona.inter virū z vro. Ad istud respōdet Are.quod saltem probatū est presumptione iuris cum presumptiones legū sint liquissime pbationes.l.ſi quis duplex.ℨ.de manu test.gl.in.l.ſi tutor pet t⁹.C.de pericu.tu. Sed tu dic qđ de hoc nō est presumptio iuris. nam istd ꝓpie est ō quo disputatur. ¶ Scdo ad idē adducit quia sequeretur q̄ dñs violēter inuadēs possessionē rei sue pderet statim dñium rei sue absq̄ eo q̄ conueniretur cōditione legis si qs in tātam. C. vnde vi. qđ est falsum vt ibi q1 alias ista.l.nihil seruiret Ad hoc rādet Are.qđ illa satis seruit q1 ℨ ista presumptionem iuris admittitur pbatio in ꝓiū que nō admit

122 teret si esset lata snia p me. ¶ Sz omissis leuibus p ista pte Are.alleg.ter.bonū z mihi magis in proposito adduci posset in.c.cum ecclesia sutrina.ad fin.de cau.pos.e ꝓpie. Ubi spoliatus egit possessorio z petitorio simul pbauit spoliationē sed non dñiū ibi ter.decidit q̄ obtinet in possessorio sz succūbit in petitorio q1 nō pbauit dñiū ergo odio spoliatoris nō presumit dñiū ergo vbi vt ter.plan⁹ in terminis p ista parte. ¶ Sz tu rūde ad illū ter.altero ex duob⁹ modis. Primo q̄ ibi loquitur in causis beneficialib⁹ z sic spiritualib⁹ in quib⁹ dz probari titulus sicut beneficiū nō pōt obtineri absq̄ canonica institutione superioris.c.er frequētibus.de instit.z.c.j.de reg.iur.li.

123 vi. Jō dz pbare titulū al's succūbit sicut ✝ petens restitutionē coniugis dz fidē facere de titulo matrimoniali.c.ex parte.z

124 c.ex trāsmissa.de restit.spo. ✝ Idē in interdicto de libero hoie exhibendo hz enim annexā cāz ꝓprietatis.l.ū.ſ.quedā.j.de interdi.de quo late per Abb.post alios in.c.in literis de re.spol. gl.in cle.vnica.in gl.ſi.de cau.pos.z ꝓpie. Sc̄do notabilius

125 ✝ rūde qđ ibi lz probatū fuisset de possessione z spoliatiōe tū ꝓsumptio iuris cōis erat in petitorio cōtra actorē q1 regulariter nisi de speciali cōsuetudine in ꝓiū. pbetur electis eporū ad clericos cathedralū ecclesiarū de iure ptinet z nō ad alios clericos cōuentualū ecclesiarū. Et ita exp̄sse dōt ter.in ver.z fz statuta canonica. Jō nimirū si ibi pbatio facta super possessorio z super spoliatione nō releuat ab onere pbādi sup petitorio qđ est manifesta ꝓsumptio iuris cōis q̄ ratio cessat in casu nostro vbi possessorio nō cōtradicit ꝓsumptio iuris cōis: imo potius adiuuat q1 q̄ possidet ꝓsumit oñs.l.siue possideat.C.de pba.cū distinctione tū quā ponit Bar.in.l.qdā in suo.ℨ.de cōdi. insti.cū suis cōcor. Et ita habes bene expeditū ſz mēbū Bar.

¶ In tertio mēbro prime cōbinationis qñ postea pponit possessorū retinēde. ✝ Ex dictis Bart.habes duas cōclusiones

126 Prima qđ actor qui primo intētauit iudiciū ptoriū, puta confessoriā pro iurib⁹ incorporalibus pōt suspendere tale petitoriū z trāsire ad possessoriū ratione quasi possessionis quam hz per quā vult trāsferre onus pbandi in aduersariū. Et idē in rebus corporalib⁹ qñ actor ignorās se possidere primo intentauit petitoriū deinde possessoriū retinende si reus negauit eū possidere quo casu cū vī renunciarū petitorio potest talis actor suspēso petitorio pcedere sup possessorio ſz Bar. Et ita limitat aut.qui semel.C.qūo z qñ iud.de quo dic vt dixi in mē-

127 bro precedēti. ✝ Et sic ratio possessionis trāsferētis onus pbandi in aduersariū operat̄ tres no.effectus. Primo facit q̄ sit licita variatio etiā post li.conte.q1 vbi primo intentauit petitoriū pōt postea variare z intētare possessoriū sicut etiā in simili est ter.in.c.ℨ de procu.in.vj. De quo an z quando admittatur variatio habes per Bart.in.l.de rebus supra rerum amota.per Bar.Jmo.z alios in.l.cū dotē.ſ.eo autem tempore.ℨ.sol.ma.cum concordantiis quas alias dedi. Secundo, qđ possit actor desistere a petitorio intētato donec finietur possessoriū postea intentatum qđ videtur contra regulā dicte aut. qui semel sed dic vt dixi.ℨ.in precedēti membro Bart. Tertio datur magna limitatio ad dicta Bart.z aliorum.l.edita.C.de eden.in materia mutationis libelli vbi Bar.tenet q̄ actor nō pōt mutare libellū nisi renunciet actioni primo intētate. Sed aduerte lz oēs simpliciter transeunt cum Bar.tamē in ista dicta Bar.sunt apud me valde dubia. Primo q1 Bart.hāc suā conclusionem non bene pbat aliquo iure q̄ actor post intētatum petitoriū possit illud sup̄sedere z trāsire ad possessoriū. Nam licet Bar.dicat hoc pcedere ratione ordinis vt ex hoc apparet quis debeat onus pbandi subire p.l.j.ſ.huius autem interdicti.j.vti possi. Certe ille text.loquit a principio reintegra.non autē postq̄ primo elegit petitoriū quia via q̄ elegisti hec tibi pateat vt inquit ter.in.l.ſi mulier.ſ.fi.in fi.ℨ.qđ me.cā. Jtē q1 imputet sibi actor quare a principio nō elegit cōsilium iuriscōsulti in.l.is q̄ destinauit.ℨ.de rei ven.q1 si volebat ex cō modo possessionis transferre onus pbādi in aduersariū debebat a principio agere interdicto vti possidetis. Et si vera esset doctrina Bar.cōfunderetur illud qđ ibi ōt iuriscōsultus qđ nequaquam est dicēdum. Tertio quia postq̄ acquisitū est ius parti ex litis cōtestatione facta super prima petitione nō debet actor posse illi preiudicare per regulā.l.fin.ℨ.de pactis.

Quarto q̃ negari non p̃t q̃ in offendat regula dicte aut. qui semel. Quinto, q̃ ista iudicia ita demũ impediãtur cumulari si opponat a parte fin Bar. ĩ fi. q. Sed absurdũ est q̃ qs exci
piat ꝫ scripsit &c. vt dicit gloss. in l. sed si ante. ff. de erce. Tũ si vis defendere cõclusionem Bart. cũ qua ceteri trãseunt dic pro ea melius facere ter. in l. cũ fundũ. §. fi. ĩ. de vi & vi ar. & in. c. pastoralis. de cau. pos. & ppue. & in. c. significauerunt de testi. ver que iura apparet cessare in oppositũ adducta. Et si diceret q̃ illa iura loquunt in interdicto adipiscẽde vel recuperãde non aũt retinende, put loquit Bar. hic. & inter ista est dria. vt firmat Bar. ĩ. in. j. q. extra gl. ¶ Dic q̃ qñ cõpetit pro iuribus incorporalibus: tũc cessat omnis ẽtas vt dicit Bar. est idẽ q̃ in aliis duobus interdictis: & ideo caue q̃ aliud videret q̃ñ intentatur pro rebus corporalibus: & tamen Bart. adhuc idẽ
128 tenet. † Item inquãtum presupponit Bar. q̃ quasi possessio in iuribus incorporalibus releuet ab onere probãdi & transfert onus probandi in aduersarium. Adde q̃ ẽtium tenet gl. in. d. l. sicut. §. sed si quera. §. si ser. ven. quã Bart. hic allegat pro se, sed de hoc dic vt plenius per Bar. in. l. si prius. in. ũ. op
129 po. tũ. partis. vbi dixi. §. de ope. no. nun. ¶ † Secunda notabilis & singularis conclusio Bart. est q̃ vbicunq̃ possessoriũ q̃ proponit hz causam dominij. iurta glo. in. l. ij. §. quedã. ĩ. de interdic. Et sic quando est possessoriũ quod non potest iustificari nisi ex probatione dominij: tunc nunquã cõcurrit cũ petitorio: quia obstat regula, q̃ absolutoria lata in vno. parit exceptionẽ rei iudicate in alio: & ita limitat Bar. & omnia dicta in ista combinatione & sequentibus. Adde q̃ idem tenet Bal. in l. edita. in viij. q. C. de edẽ. do. Abb. in. d. c. pastoralis. licet de Bart. non faciat mentionẽ. adde etiã bonum ter. in. l. j. §. fin. & ibi gl. §. de aqua quoti. & est. Bart. §. in. j. lectu. glo. in duobus locis. ¶ Istã conclusionem Bart. limitat do. Aler. vt procedat quando primo est intentatum iudicium petitorij vt tunc non possit postea intentari possessorij habens annexã causam proprietatis per rõnez Bar. hic. q̃ sniа lata in primo pareret preiudicium in secundo. Secus esset e contra secundum cum quando primo fuisset intentatum tale possessorium habẽs annexam causam proprietatis: quia tunc cessaret ratio Bar. Nã tũc sniа lata in tali possessorio nõ preiudicat i petitorio. Rõ, q̃ ex quo in isto primo iudicio possessorio de dño fuit actum incidẽter nõ studeat in alio iudicio vbi postea de dño principaliter tractatur, vt est ter. i. l. sed si ante. j. de erce. Ideo male dicit Bar. fin eum qs ista limitatio sit generalis ad sequentes cõbinationes, nã non est verum in casu e contrario. Et ita etiam tenet Ant. de But. post Jo. and. in. d. c. cum dilectus. de causa pos. & proprie. Tu autẽ tene cõclusionẽ Bar. in vtroq̃ casu. Et dic q̃ imo etiã in secundo casu qñ prius fuit intentatum possessorium habent causam dñij q̃ etiam tunc de dño principaliter tractatur & non in consequẽtiã possessionis, put late firmaui & tenui. §. in. j. lectu. gl. & ibi respondi ad. d. l. sed si ante. j. de excep. & ita est perfecte expedita prima combinatio Bar. ¶ Secunda cõbinatio Bart. est quando vnus & idem prius proponit possessorium: deinde petitorium & in effectu distinguit per omnia prout in prima vbi fuit dictum. Similiter in tertia combinatione per omnia distinguit vt in prima Quarta cõbinatio qñ vnus primo ꝓponit petitorium. Alius secdo possessoriũ. Bart. facit tria mẽbra sicut tres sunt species interdictorũ: sicut etiã facit in aliis constitutionibus ex dictis Bar. in. j. mẽbro qñ postea intẽtatũ fuit possessoriũ recuperau
130 de, collige quatuor cõclusiones. † Prima conclusio est q̃ qñ reus ꝫ quẽ fuit actũ rei vendicatione fuit spoliatus ab actore pendente lite & sic post susceptũ iudiciũ: tunc proceditur super vtroque iudicio, nec vnum suspendit aliud. l. si constiterit. C. si. reg. Et sic vtrunq̃ & petitorij & possessorij pcedit rõne spoliationis facte post iudiciũ intẽtatũ in petitorium. cũ Bart. aliis simpliciter tenẽt pcipue Rap. cu. & d. Alex. hic. ¶ Sed Are.
131 arguit ꝫ Bar. subtiliter q̃ spoliatio facta lit. pe. † est odiosior q̃ facta añ litẽ motã. Qõ ps qr retractat officio iud. absq̃ eo q̃ intẽtet remedium ordinarium. c. pe. & fi. vt lit. pe. Bal. in. c. sanctam quo tẽp. mil. inuesti. pe. de. in vſi. feu. Inn. & Mod. i. c. di lecti. de erce. Tũ vt q̃ sicut spoliatio facta añ litẽ motã in petitorio facit supsederi in ipso petitorio. vt Bar. statim dt. Ita & fortiꝰ ista q̃ est odiosior saluat Bar. q̃ tõ isto primo casu non suspẽdit petitorium: qr sup eo a pncipio lis fuit ltie inchoata, ex quo nõdũ secuta erat spoliatio, vñ nõ poterit agẽ & repelli. Secus est in secdo casu qñ spoliatio pcessit petitorium quocasu ex quo agẽs vere possidebat nõ videt potuisse agi petitorio p eo q̃ erat penes eũ. §. fi. insti. de perpe. & tẽp. ac. Judicio aũt ltie inchoato plus fauet. ar. l. qui cũ maior. in princ. ff. de bo. liber. ¶ Tu aduerte q̃ Are. nõ bene pbat assumptũ suum qõ spoliatio facta lite pẽ. sit odiosior q̃ facta ante litem, ex eo qr primo casu non est necesse recurrere ad remediũ ordinarium sed re
tractat per offi. iud. absq̃ remedio ordinario. vt iuribus p eas
alle. Nã istud ibi nõ pronenit qr sit odiosior sed illud pcedit ex
132 regula generali que hz q̃ tea que emergunt post lit. cõtestinent ad offi. iud. l. ediles. la. j. §. itẽ sciendũ. ff. de edi. edic. Bt verũ est q̃ in proposito vtilius est implorare offi. iud. sup restitutione q̃ intẽtare interdictũ vnde vi vel aliud remediũ ordinariũ. Qr in remedio ordinario necesse est pbare duo copulative. s. possessionẽ & spoliationẽ. c. cõsultationib⁹ de of. de leg. & ibi do. Abb. in ũ. no. ẽt q̃ ad hoc quotidie allegat ille ter. Sed in implorando officio iud. nõ est necesse pbare spoliationẽ. sed satis est pbare q̃ possidebat tpe litis mote & nũc aduersarius eꝰ reperit in possessiõe gl. in cle. ũ. vt lit. pẽ. Et ita not. declarat. d. Abb. ĩ. c. ex pte scdo in vlt. co. de rescri. & in c. bone de appella. q̃ no. & hoc forte voluit cõsiderare Are. Tu aũt pba assumptũ Are. nõ eũdo lõgius p ter. in d. l. si cõstiterit. C. sinũ regis. vbi q̃ pẽdente lite spoliat aduersariũ tenet restituere illud q̃ occupauit & pro pena tãtundẽ de sua specie. Et tamẽ si spoliatus set ante motã condẽnaretur ad estimationẽ & sic pena esset in quãtitate. l. si qs in tantã. C. vnde vi. Bal. in l. si constiterit. per illũ ter. iuncta. l. si qs in tantã. q̃ odiosior est spoliatio que fit lite pẽ. q̃ ea que fit ante. ¶ Secũdo cõtra Bar. & doc. aduerte q̃ in d. l. si constiterit in qua se fundat Bart. & alij violentia non fuit cõmissa in tota re in qua erat actũ petitorio ſz in aliqua pte vt pz ex illo ter. in fi. dũ ẽt tũ agri modũ quantũ admittere tentauit aut tat ſz hic spoliauit in totũ nisi forte argueres de parte ad totũ vulgata l. que de tota. cũ si. §. de rei vẽ. & c. pastoralis. in pri. de
133 offi. dele. ¶ † Tertio cõtra Bar. arguo p illud q̃ i simũ habemus q̃ si appellans lite pẽdẽte spoliauit aduersariũ vt renunciare appellationi. gl. in c. non solum de app. in vj. & ita no. B. c. ex parte de rescri. q̃ refert & sequitur Bald. in l. prescripto ne in x. col. C. si cõtra ius vel vti pub. & ibi Bal. assignat p hoc duas rationes. Pria q̃ actus cõtrarius lit. pen. inducit defitutionẽ litis, vt l. si filꝰ. §. de mino. Secũda ratio q̃ pria authoritate ius sibi ipsi dicẽdo videt sp̃euisse iudicẽ: ideo debet repelli a iudice quẽ sp̃euit. Idez tenet Bal. in d. c. ex parte & rescri. & in c. an sit de appel. d. Abb. ĩ c. ex parte. ũ. in pria op. & rescri. Ange. in l. fi. C. de tẽpo. appel. d. Matthe. in no. Arrin
cip. nota mirabilẽ doctrinã. ¶ Et põdera q̃ illa duo fundamenta que adducit Bal. in d. l. pscriptione stringunt contra Bar. hic. Si ergo spoliatio facta ante litẽ motã facit cessare iudicii petitorij. l. si quis ad se fundũ. C. ad l. Jul. de vi. cũ aliis allegat Bar. q̃ est priuilegiata fin Bar. & oẽs hic. Ergo fortiꝰ debet & re supersederi spoliario facta lit. pẽd. q̃ est odiosior vt pbat. Nisi diceres istud tolli in pposito per d. l. si cõstiterit allegati per Bar. ¶ Quarto ꝫ Bar. facere videt q̃ isto primo casu fit supersedẽdũ sup petitorio saltẽ rõne cõtrarietatis q̃ agẽs pro petitorio & sic rei vẽdicatiõe dicit aduersariũ possidere agẽs vero interdicto recuperãde dt se spoliatũ & sic ptẽ aduersarium possidere ergo prius est cognoscẽdũ quis possideat presertim cũ causa spoliationis sit priuilegiata vt ante oſtẽde ea cognoscit vt dixi. Nisi respondeas saluando Bart. q̃ iã lis erat legitime inchoata super petitorio & ista cõtrarietas postea nascit pro
dẽte primo iudicio propter spoliationẽ ideo nõ impedit. d. l. si
134 constiterit & ita habes expeditã primam conclusionem Bar. ¶ † Secũda cõclusio est q̃ quãdo intẽtãs possessoriũ recuperande ratione spoliationis facte intentat petitorium & sic amprimũ iudiciũ finitũ agit rõne diuerse possessionis quod a dicto casu pcedit vtrunq̃ iudiciũ per istũ ter. fin quintã lecturã gl. communiter approbatã cum Bar. tenet Jmo. Ludo. & Alex. hic. Nota ex hac conclusione magnã extẽsionẽ ad istum ter. fin quartam lecturam glo. communiter approbatam ma
ister. loquitur de interdicto retinẽde & extẽditur ad interdictũ recuperãde fin Bar. in isto mẽbro & ad iterdictũ adipiscẽ
de secundũ Bar. hic in sequenti mẽbro huius quarte combinationis. ¶ Istã cõclusionẽ reprobat Raph. Cuma. & do. Bu. hic qui dicit Bar. in hoc maxime errasse eo q̃ causa spoliationis est priuilegiata & ante omnia spoliatus est restituendus vt dixi siue agat p modũ exceptionis siue per modum actionis. c. cũ dilectus & c. fi. de ord. cog. & c. ex cõqestione de rest. spolia. vnde causa magis priuilegiata est pferẽda. l. ordi
135 nij. C. de rei ven. Sed ad hoc respondet † defendẽdo Bart. q̃ spoliatiõis est priuilegiata verũ est respectu possessionis q̃ cõmissa est spoliatio, secus respectu diuerse possessionis vt loquitur Bar. hic puta quia ago petitorio cõtra te q̃ tenes vel ciuiliter possides, Nã rei vendicatio datur contra ciuiliter possidentem vt est glo. in l. Pomponius. §. is qui. & ibi Bart. ĩ. eod. & tu dicis te spoliatuꝫ naturali possessione & sic diuersa
¶ Secdo & fortius mouetur Raph. Cu. q̃ admitteretur cõtra
sus pen. ad

sus petitorij z possessorij recuperãde vt vult Bart. certe exclu deretur possessorij recuperãde nã ibi fit probatio dñi in ipso possessorio recuperãde excludit restitutio. c. j. de restit. spo. Jõ cũ petitorij eẽt pjudiciale possessorio nõ dz admitti cõcursus. l. j. z ibi no. C. q accu. nõ pos. Bar. in l. fruct⁹. j. de exce. z marie q̃ fuia lata sup̃er dño in petitorio facit notorij in ipso possessorio inter ipsas partes pjoutorij late ś. in j. lec. glo. Sz ad hoc responde defendẽdo Bar. q̃ ex quo iudiciũ petitorij est ordinarius iudicium vero possessorij est momentaneum l. momentanee. C. qui legi. perso. nõ hab. Et sic est summariũ z in eo summarie proceditur l. iij. ś. ibidem. cũ gl. ff. ad exhi. non est verisimile imo nec quasi possibile q̃ possit ferri fuia in petitorio sup̃er dño imo nec probationes fieri antequã expediat possessorij q̃ est summariũ vt declarat Bar. ś. in prima cõbinatiõe in primo mẽbro vbi dixi. ¶ Tertio ista cõclusionẽ reprobat Are. alia ratione. l. per illud qõ tenet Bar. in sequẽti parte quod qñ rei vẽ. z interdicti recuperande ꝓponũtur a diuersis partib⁹ respectu eiusdẽ rei supersedeãt in petitorio ne fiat pjudiciũ in terdicto recuperãde, ꝓpter qõnẽ dñi. d. l. si qs ad se fundũ. z d. l. j. C. fi. per vim vel alio mõ. Et z̃ in hoc casu q̃ actiões iste diriguntur in diuersa non resultet aliqua incõpatibilitas stat tñ ratio primlegij q̃ nõ ḡatur de dño ante q̃ spoliatus sit restitutus sed in rei ven. dñũ semper deducitur principaliter iure actionis siue agatur rõne detẽtationis siue rõne possessionis q̃ restitutio rei venit per offi. iud. vt z̃ Bart. ś. in v. lec. vbi dixi sed respondet vt dixi in pcedenti fundamẽto. ¶ Tertia not. cõclusio est q̃dẽ vtilis z dispatabilis q̃ exceptio q̃ primus cognoscatur de cã spoliationis est dilatoria ideo nõ potest opponi post li. cõ. Jstã intẽdo bene examinare: q̃ milites allegat in practica ista decisio Bar. Jstã cõclusionẽ reprobat Rap. Lu. z do. Ja. pute. q̃ ex quo lis fuit cõtestata sup petitorio anteq̃ ꝓponeret possessorij ergo cũ iudiciũ possessorij fuerit intentatũ post litẽ cõtestatã i petitorio. Et sic ista exceptio qõ pri⁹ cognoscat de possessorio recuperãde superuenit post litẽ contestatã. Ergo dz posse postea opponi q̃ exceptio exurgẽs p⁹ litẽ cõtestatã quãtis dilatoria põt postea opponi. l. ij. cũ gl. C. de cõsor. eiusdẽ lit. c. infinuate. de of. dele. Bar. in l. Põpo. ś. ra
135 ti ś. de procu. ¶ Ad hoc respondet. d. Alex. qõ predicta regula que dz qõ exceptio superuenies post litẽ cõtestatã pt postea opponi pceditꝑ qñ facto aduersarij superuenit post litẽ contestat. d. l. ij. C. de consor. eiusdẽ li. Secus qñ talis exceptio dilatoria superuenit mihi post litẽ cõte. facto ineo vt hic tñc nõ prodest nec põt postea opponi ita tenet Bart. l. j. in vij. col. j. ś. excap. per. l. iuliurandũ z ad pecunias. ś. fi. de iure in. Idem. not. Fico. de neap. post Ray. in lecturis Bar. in l. ij. ś. numerũ per illã tex. ś. de excus. in. Alio modo rñdet Are. q̃ predicta regula est vera nisi talis exceptio potuisset pri⁹ opponi esse eiã potuit prius opponere possessorij ante litẽ cõtestatã z facere qõ sibi postea cõpeteret exceptio. vnde perinde est ac si sibi vere cõpet̃isset ante litẽ contestatã. Hã ita imputatur ei si in eius potestate est facere qõ sibi cõpetat ius formale, sicut si vere cõ peteret. l. si qs instituatur heres. in prin. z q̃ ibi Bar. ś. de her. inst. z l. j. ś. qui sub conditione. ś. in quis omi. cau. recta. facit l. q potest. j. de reg. iu. z ista videt. notabilior responsio. Ego tertio loco adhuc plenius respondeo ad istud fundamentũ Rap. q̃ q̃ primum aduersarius agit petitorio statim z incõmenti orta est exceptio dilatoria spoliationis ipsi spoliato. c. ij. de or. cogni. ergo non est verũ assumptũ Rap. q̃ exceptio spoliationis dilatoria oriatur deinũ qñ post litẽ contestatã fuit intentatũ possessorij recuperãde. Jllud eiã verũ est z ꝓcedit per modũ agẽdi, sed p viã excipiẽdi statim est orta q̃ primum agit petitorio. ¶ Secõ z fortius ẽ Bar. adducit Raph. fortẽ tex. in clemẽ. de cau. pos. z ꝓp. vbi dicit formaliter tex. q̃ vsq̃ ad cõclusionẽ in cã facta in petitorio põt intẽtari possessorij recuperãde. Et suspendatur petitorij odio spoliantis ergo ibi est text. formalis ẽ Bar. q̃ post litẽ cõtestatã in petitorio imo vsq̃ ad cõclusionẽ in cã pot intẽtari possessorij recuperãde ẽ ibi est tex. q̃ non est exceptio dilatoria vt vult Bar. cũ possit opponi post litẽ contestatã. ¶ Contra Bar. etiam z̃ Pau. de La. hic in fi. dicens qõ habui litẽ casum de facto in ardussina cõne i cã matrimoniali in qua primo fuit intentatum petitorium z lis cõtestata sup eo postea fuit intentatũ iudiciũ possessorij recuperande z dicit q̃ cõtra Bar. volentẽ qõ exceptio proueniẽs ex possessorio recuperãde si dilatoria que nõ pot opponi post lit. contes. est tex. cũ gl. in c. ex conquestione z ibi expresse Jnno. de restit. spo. q̃ imo supendat petitorium z de hoc fm cũ ponit Speã. ti. de rau. pos. z ꝓpte. post pri. ¶ Sz defendẽdo Bar. fuit rñderi ad ista duo iura canonica: scz ap. d. cle. vnicã. z ad d. c. ex conquestione. fm. d. Alex. non hic, sed j. in vj. cõbinatione post. d. Ant. in d. c. cũ dilectus quod conclusio Bart. pro
cedit de iure ciuili sed ẽspecta dispositione iuris canonici nõ ꝓcederet illud qõ dicit Bart. p iura allegata. z c. fin. de ord. cog. Et sic. d. Alex. inducit differentiã inter ius canonicũ z ius
137 ciuile q̃ i dubio fieri nõ dz vt c. j. z ij. de ope. no. nu. ¶ Secõ respõdet Are. qõ illa iura canonica habẽt locũ de equitate canonica in causis bñficialibus z spiritualib⁹ in qbus multa specialia statuũt q̃ que nõ ꝓcedũt in alijs causis ꝓphanatis ratione dixi. ś. in j. cõbinatione. Sz caue q̃ illa cle. vni habeat locũz etiã in causis nõ bñficialibus tenet expresse. d. Abb. in d. c. pasto. in vij. col. prout etiã refert ali. ś. in j. combinatione. ¶ Contra Bar. etiã tenet. d. Abb. in d. c. er cõquestione. in ij. q. vbi movet fortiori fundamẽto. Nam licet fm eum q̃ prius procedat sup possessorio recuperande sit quedã exceptio dilatoria qñ prout ponit via exceptionis ꝓpositio tñ possessorij per modũ actionis põt fieri qñcũq; ante cõclusionẽ in cã quo casu in cõclusionẽ tã possessorij venit suspẽsio petitorij. Jdeo nõ attẽditur vtrũ ista suspẽsio sit de natura dilatorie ex quo trãsit cũ natura sui principalis cui⁹ accidẽs est arg. l. qui habet prin. ś. de tute. z l. j. in fin. ś. de autho. tuto. Tñ ista ratio videtur contra mentem dicte. cle. vnice que dicit qõ illud inducit in odiũ spoliatoris ergo pz qõ si nõ esset ista ratio qõ alias nõ suspẽderetur petitorij z sic habeo relatos oẽs q̃ tenẽt cõtra Bar. ¶ Sed cũ conclusione Bar. tenẽt cõiter alij ꝑsertim. d. Ale. z Are. hic Speã. ti. de peti. z pos. ¶. scẽdum. ver. sz pone. d. Ant. de Bu. in d. c. cũ dilect⁹. in x. co. z seq. Bal. i l. ordinarij in vj. co. C. de rei vẽ.
a ¶ Ego in vtili passu. p cõclusiõe Bar. q̃ ista exceptio⁹ q̃ pus cognoscatur de causa spoliationis sit dilatoria z sic tollat lis a ¶ Exceptio. Add de soc. consilio. xxiij. col. j. ff. iij. vẽ pbari. Alexã. cõsi. xxiij. p tot. iij. vo. fel. in c. exceptionem. co. xv. versi. z ista ś. excepto. Jas. i l. ita de mũ C. de. pen. co. ś.
138 te. cõte. addo simile † in exceptione excussionis qõ prius excutiat pncipalis anteq̃ possit cõuenirj fideiussor. Jsta exceptio ordinis similiter est dilatoria z tollit lite cõtestata fm Lyn. in aut. ꝑsente. C. de fideiuss. z in d. l. exceptionẽ. C. de. pb. z ibi Bal. in pe. co. in ver. est quedã exceptio ordinis. z ibi etiã Sal. Jdẽ tenẽt Ang. z Pau. de ca. in l. decẽ. j. de ver. obl. Bal. in c. ex rescripto vbi no. limitat de iureiu. Sal. in l. ij. C. cõmu. diui. z in aut. hac si debitor in pe. q. C. de pig. Pau. de ca. i l. si in pri. ff. si cer. pe. Pe. de anch. in cõsi. cclxxiij. d. Alex. in cõsi. lxxviij. primi. vol. in vl. co. qõ bñ nota z iã habui de facto. ¶ Sz cõtra cõclusionẽ Bar. multũ facit q̃ permittit actori qui intẽtault petitorij vsq̃ ad cõclusionẽ in causa supersedere in petitorio z itẽ tare possessorij recuperãde vt est tex. i d. c. pasto. ergo etiã dz pmitti reo vsq̃ ad cõclusionẽ i cã facere q̃ supersedeat in petitorio z pri⁹ cognoscatur cã spoliationis vt in iudicijs seruetur equalitas inter actorẽ z reum, vt l. fin. C. de fruct. z lit. expen. q̃ no dz licere actori q̃ reo nõ lz vt in regula nõ dz de reg. iu. pre sertim cũ cã spoliationis sit primlegiata vt de ea pri⁹ cognoscatur z supersedeat i cã petitorij. l. si qs ad se fundũ. C. ad. l. Jul. de vi. z l. j. C. si p vim vel alio mõ. Et sic in puncto iuris vt q̃ opi. Ra. Pau. de ca. z d. Abb. ẽ Bar. z sequaces sit verior ꝑtium
139 per. d. cle. vnicã cui nõ bene rñdet ¶ † Quarta cõclusio Bar. est q̃ reus conuent⁹ rei vẽditatione nõ reperit possidere tempore ferẽde siue nec de hoc fuit interrogatus nec se obtulit iuti in xta. l. is q̃ se obtulit. ij. de rei ven. Quod tñ ferret fuia sup petitorio declarando actorẽ dñm z absoluet reus quia non possidet vt est glo. fing. in l. si a te ś. j. j. de excep. rei iud. Effectus est magn⁹ q̃ si postea possessio puenerit ad reũ poterit et auferri virtute dicte declarationis z ita tenẽt omnes. ¶ Cõtra ista conclusionẽ z cõtra dictã gl. in d. l. si ate. ś. j. videtur esse fortis ter. in c. examinata de iudi. Ubi si actor possidẽs intẽrat rei vẽdicationẽ q̃ petitio eius dicit inepta absolutur reus simpliciter z actor repellit ergo ibi vẽ de directo tex. cõtra dicta glo. Tamen do. Abb. in d. c. examinata in vl. no. ponderat illã text.
140 pro singulari vltra oẽs vt ipse dicit pro gl. in d. l. si a te ś. j. z q̃ ibi no. Bar. † Breuiter dic q̃ illa singularis glo. in d. l. si a te. ś. j. z Bar. hic ꝓcedit qñ non cõuentus rei vẽdicatione est litẽ cõtestatus z passus negotiũ pro actore liquidari. Tamen in nulla parte iudicij fuit interrogatus an possideret quo casu dẽ ꝓpter se offerre litẽ isto casu pronunciabitur actorẽz esse dominũ z reus absoluetur q̃ nõ apparet eũ possidere. Hã tñc iudicium rei vendicationis fuit bene institutum ita declarant. Bar. z Ang. in l. si qs se obtulit. d. Abb. in c. aduersario. de excep. Secus quãdo reꝰ negauit se possidere z actor possidebat rem quã vẽdicabat quo casu non potuit fundare actionẽ suã tunc reus simpliciter absoluit z nihil pronunciatur pro actore imo repellitur ita loquitur tex. in d. c. examinata. Et sic habes qõ nõ vẽ se litẽ offerre q̃ suscipit iudicij si non asserat se possidere fm glo. z doc. in d. l. is qui se obtulit. z in d. l. si a te. ś. j. z ita etiam tz do. Abb. in d. c. examinata. in vlt. no. ¶ Et si dicatur qõ ex quo reus non possidet deficit vnum extremũ formale requisitũ in rei vendicatione scilicet possessio in conuento. l. vni. C. de actio. iud. mu. cau. fac. z hic iudicij nullij z sententia nulla

aduerte qđ ter. in d.l. si a te. §. j. cũ mysterio dicit quis fundum quẽ putabit se possidere detendit. Et sic apparet qđ reus non opposuit exceptionẽ qđ nõ possideret ꝛ sic reo nõ opponẽte ꝛ nõ interrogato an possideret fuit iurisdice facta litis cõtestatio ꝛ factus ꝓcessus. ¶ Allo ꝛ scdo mõ rñdet do. Lar. Flo. in d.c. exterminata qđ gl. in d.l. si a te. §. j. procedit quãdo rei vendicatio actualiter cõpetit actori: qz licet reus cõuẽtus nõ possideret, tñ possessio erat penes tertiũ ꝛ nõ penes actorẽ. Secꝰ si rei vẽdicatio actualr agẽti nõ cõpetit: puta qz possessio sit penes ipsum actorẽ nec alius possideat aut detineat: ꝛ tũc actor repellit. ita ꝓprie loquitur ter. in d.c. examinata. Et licet Aud. Ro. hic in pe. col. reprobet istã sol. eo qz etiã ibi rei vendicatio actualiter cõpetebat actori: eo qz res erat posita in sequestro penes tertiũ, vnde ratione detẽtatiõis poterat ꝫ sequestrariũ intẽtari. l. officium. §. de rei vẽdi. Vic melius, put etiã dr Aret. hic qđ tpe quo fuit actum rei vendicatione nõ erat adhuc facta sequestratio: ꝛ sic a ꝓncipio inepte fuit actum ꝛ sic tenet gl. in d.l. si a te. §. j. que est singularis ꝛ cõiter approbata fm An. in l. Hõpo. §. fz ꝛ is §. de procu. ꝛ in d.l. is qui se obtulit. ꝛ non reperitur alibi in iure fm Bald. in rub. extra de sen. ꝛ re ind. in ij. col. ꝛ ita habes expeditũ primũ mẽbrum huius quarte cõbi
141 nationis. ¶ In scõ mẽbro huius quarte combinationis in quo loquit Bart. de interdicto adipiscende tz qđ si post litem cõtestatã sup petitorio reus nõ interrogat an possideat ꝓponat possessorium adipiscende qđ procedet super vtroq; iudicium. Istud nõ videt verũ impediente regula contrarietatis: qz agens rei vẽdicatione dicit aduersariũ possidere, ꝛ ille postea agens possessorio adipiscende negat qđ possideat: fz dr actorem possidere. ergo nõ ꝓcedit iudiciũ super vtroq; sicut in simili dicit Bart. in sequẽti mẽbro in interdicto retinende ad fi. Salua qđ Bar. hic loquit qñ sup petitorio fuit lis cõtestata: ꝛ
142 sic illud iudiciũ rite ꝛ recte processit. ¶ Ité ex ijs que dicit Bar. in quarta cõbinatione ũcto eo qđ tz Bar. §. in j. cõbinatione habes diligenter notare qđ qñ vnus ꝛ idẽ intentat petitoriũ ꝛ possessoriũ magis impedit cõcursus petitorij ꝛ possessorij retinẽde rõne ẽuictatis qđ petitorij ꝛ possessorij recuperãde vel adipiscende, ita vult Bar. §. in j. cõbinatiõe. ꝛ est ter. in d.c. pasto. Tamen qñ ista remedia intentant a diuersis: qz petitoriũ intentat ab vno ꝛ possessoriũ ab alio: vel ecõtra est totũ oppositũ: qz facilius admittitur concursus petitorij ꝛ possessorij retinẽde qđ petitorij ꝛ possessorij recuperãde vel adipiscẽde. Sz i diuersis ꝓnis ẽ totũ eꝫ. Rõ diuersitatis est i ꝓpter qz is eadẽ ꝑsona est maior ẽuictas in possessorio retinẽde qđ in alijs: fz qz si ago petitorio assero aduersariũ possidere. Si ago possessorio retinende assero me possidere: ꝛ tũc sum mihi ꝑpli ẽuictus Secus qñ ago possessorio recuperande vel adipiscende: qz in neutro assero me possidere, fz aduersariũ, Sed in diuersis personis est totum ẽuictus: qz nulla est ẽuictas in possessorio retinende cum petitorio in alijs sic: nam ago ẽ te rei vendicatione ꝛ sic petitorio assero te possidere. Si postea ecõtra tu agis contra me vti possidetis ꝛ sic retinende: tu etiã asseris te possidere: ꝛ sic inter nos nulla est ẽuictas. Nota quia boni sunt ter
143 mini ꝛ fundamentales in presenti materia. ¶ Quinta combinatio Bar. qñ vnus primo proponit possessoriũ, alius scõo petitoriũ: ꝛ sic econuerso ad. q. precedẽte in qua Bar. facit tria mẽbra vt hic p eũ. ¶ Adde qđ Bar. in primo mẽbro est diminutus: qz nõ facit illã distinctionẽ quã facit in alijs duob⁹ mẽbris sequẽtib⁹ vtrũ agat diuersis respectibus ꝛ sic respectu diuerse possessiõis an eodẽ respectu vt ꝓmo casu admittat cõcursus vtriusq; iudicij. Ꝓmo certo Bar. est in hoc diminut⁹ qz ita debuit distinguere in isto mẽbro sicut in duob⁹ sequẽtib⁹ ꝛ put distinguit in alijs cõbinationib⁹ tamẽ attẽto maxie qđ ipemet Bar. §. in ꝓcedeti cõbinatioe in ꝓmo mẽbro ita formaliter distinguit ibidem interdicto recuperãde qđ si ꝓponat diuersis respectib⁹ admittat cumulatio amborũ iudiciorũ per istã ter. fm quintã lectura gl. cõiter. approbata. Nescirẽ saluare Bar. in hoc, fz ꝓpter qđ fuerit in aduertẽtia Bar. hic, ẽ idẽ Bart. j. in vj. cõbinatione fz nemo aduertat. ¶ Scõo qđ Bart. subdit qđ spoliatus agens possessorio recuperãde põt cõsentire qđ cognoscat sup exceptiones dñi opponta per reũ per c. j. de reint. spolia. Adde
144 †qđ spoliat⁹ põt conuenire siue pacisci ne possit agere ꝓ spoliatiõe ita facta possessorio recuperãde ꝛ sibi preiudicat fm do. Abb. late in in c. solite. in vlt. co. de reit. spol. ꝛ in c. cũ dilectus. in fi. col. de ordi. cog. ꝛ hoc no. qz iam habui de facto. Et vt dicit Bart. licitũ est, renũtiare iuri suo. l. ij quis in cõscribẽdo. C. de pac. c. ij diligẽti. de for. cõpe. nã remittentibus actiones suas non est ampl⁹ dandus regressus, vt dicit ter. in l. querit. §. fi vendit. §. de edil. edic. ꝛ vij. questio j. in c. quam periculosum.
154 ¶ Tertio inquãtũ Bal. in vltimo mẽbro tenet, qđ in primo intentatũ est adhuc possessoriũ retinende, secunde intenterur ab alio petitoriũ eodẽ respectu. scilicẽt naturalis possessionis qđ ista nõ possunt cõcurrere rationẽ cõtrarietatis cum Bar. omnes indifferenter trãseunt idẽ tenet Bart. j. in vj. combinatione ꝛ etiã §. in quarta combinatione ad fi. Istud non videt bene dictum. Nã qui intentat possessoriũ retinẽde dicit se possidere alter qđ intentat secũdo loco petitoriũ fatetur aduersarium possidere ergo hic nulla est contrarietas vt vult Barto. Vel saluãdo Bar. qđ sideres effectũ qz vterq; vult illã naturalẽ possessionem eiusdem rei vnus ratione dominij. l. officiũ. §. de vendi. alius ratione interdicti ꝛ sic considerato sine ꝛ effectu vtriusq; iudicij dicit resultare cõtrarietas Secũdo potes dicere Bar. per ea que dicit Bar. §. in quarta combinatione fin. quando actor qui primo agit petitorio postea cõuenit possidetis asserit se possidere eãdẽ possessione qua cõuentus Et tũc est sibi ꝟ vt ibi per Bar. ꝛ in istis terminis saluat
146 Bar. hic. ¶ †Ité inquãtũ §. in primo mẽbro tenui qđ Bar. defectiuus qđ si agat diuersis respectib⁹ respectu diuerse possessiõis dicta iudicia possint cõcurrere. Istud patet: qz si actor primo egit possessorio recuperande qđ est priuilegiatũ vt dixi de eo cognoscat ꝛ dicit se spoliatũ sua naturali possessiõe: reus vero postea egit petitorio ꝛ sic rei vẽdicatione qz dicit actorem detinere vel ciuiliter possidere tũc vt dicit Bar. §. in primo mẽbro precedẽtis cõbinationis ista duo iudicia simul non currunt ar. huius. l. secundũ quintã lectura glo. ¶ Et aduertas qđ tunc cessant fundamẽta inducta per Bar. hic ꝓmissa actor intentãs possessoriũ recuperãde negat se possidere ergo nõ potest cõuenirí petitorio ꝛ sic rei vendicatione. l. ij. §. de rei vẽd. Respondeꝫ qđ negat se possidere naturaliter ex quo dicit se spoliatũ sua naturali sed potest cõuenirí ratione detentionis
147 mis. l. officiuz. §. de rei vendi. † Item ratione ciuilis possessionis qz rei vẽdicatio dar cõtra ciuiliter possidẽtẽ. gl. in l. Hõ
148 ponius. §. fi is qui. ꝛ ibi Bar. vbi alias dixi. j. eo. ¶ Ad secũdũ fundamentũ. Bar. qđ causa spoliationis est principaliter vt añ de ea cognoscat. Respõdeꝫ verũ esse respectu naturalis possessionis in qua actor dicit fuisse cõmissaz ibi spoliationẽ, fz nõ respectu alteri⁹ cui⁹ respectu nũc cõuenit petitionis vel ciuilis possessionis. Et sic resideo in eo qđ tenuit Bar. sit defectiu⁹ in isto ꝓmo mẽbro Hõdera qđ Bar. mẽbro in vj. cõbinatione in fi. vbi etiam loquitur quãdo primus ponit interdictum recuperande ꝛ alius petitorium, vbi ꝓpter ea. Bar. ibi dicit ꝑdicta vera nisi diuersis respectib⁹ agerẽt tũc enim dicta iudicia cõcurrũt nec esset aliqua regula pedies fm eum ꝛ sic tenet illud qđ ego teneo licet hic non
149 nutus. ¶ † Sexta combinatio quãdo simul a eodẽ tempore vnus ꝓponit petitoriũ ꝛ alius possessoriũ. Bart. bene
150 adde qđ statum diri in ꝑcedẽti cõbinatione. ¶ Septima combinatio Bar. est quãdo vterq; ꝓponit petitoriũ ꝛ possessoriũ asserẽs se esse dñm ꝛ possessore cõcludit fm omnes qđ ꝓ dz possessoriũ ꝛ prius expediri rõne ẽtrarietatis ꝛ ratione
151 dimis iudiciary. ꝛ cũ Bar. tenẽt oẽs. ¶ Adde qđ hoc quod alibi male dicere Bau. de cast. in l. si de vi. in pe. co. in. §. de di vbi dicit frequẽter videm⁹ in practica qđ duo grẽdit ꝓpetuare ꝛ possessione ꝛ vterq; eoꝝ dat libellus in quo narrat se possessorẽ ꝛ dñm ꝛ sic cumulat vtrunq; iudicium ꝛ vtrũq; tẽdit ad declarationẽ iuris agentis qđ neri potest vt ibi per Bal. Credo qđ erret nã ista cumulatio nõ admittit vt hic per Bar. ꝛ omnes qz debet ꝑcedere possessoriũ ratiõe ẽtrarietatis ꝛ
152 tiõe ordinis iudiciarij. ¶ Istã qclusionẽ Bar. limitat Bal. in l. vnica. §. j. in vlt. col. C. de cadu. tol. nõ procedere in iuribus incorporalib⁹ in quib⁹ vnus cõtra alterũ ꝛ alter cõtra alterũ testat agere dicẽdo ius suũ esse ꝛ se possidere vel quasi. Nã ꝑces libelli ꝑcedũt in petitorio ꝛ possessorio retinẽde rerum corporaliũ ꝛ est vtilis mutua petitio propter plenitudinem vtilitatis vt dicit singulariter notari in l. j. §. j. vti possid. Istã limitationẽ reprobat Are. hic qz non debẽt admitti libelli directi contrarij qñ p vnũ iudiciũ intentatũ idẽ omnino quia ꝓ cõsequi alter agẽdo alter per viã exceptionis. Ita dicit Bal. in l. quẽadmodũ ꝛ ibi Bal. §. de iur. Sz non reperio Bal. hoc dicere. ¶ Tu tene limitationẽ Bal. que videt bona cum tribus raonibus Bar. cum in iuribus incorporalibus cessat cõtrarietatis ꝛ ordinis si vterq; vult assumere in se omnes qualitates vt declarat Bar. §. in tertio mẽbro prime cõbinationis. ꝓprie loquit in iuribus incorporalibus Sed vnus inspice obstat cõtra istã limitationẽ Bal. qz iudiciũ debet cõstare ex tribus personis. c. fozus. de ver. sig. vnde etiã in tribus iudicijs ꝛ ꝓbus quilibet dicitur actor ꝛ reus dz prius dicum quis sit actor ꝛ quis reus l. in iuribus. ꝛ l. seq. ff. de iud. qđ non est hic ex
153 vterq; ẽ actor ꝛ vterq; agit ꝛ ꝓponit libellũ. ¶ † Circa 20 adde octauã combinationem quam Bar. omisit, videlicet duo iudicio possessoria possint simul eodem tempore cõ

rere z cumulari in q̃ Bal. i repe. l. incerti. in. xj. C. de interdi. tz quod ab eadem parte nō possint cumulari ratione contra-
rietatis. Nā intentās possessoriū recuperande asserit se olim
possedisse z nūc esse spoliatū. c. olim. ō restī. spo. iterdictū ad-
ipiscende p̄supponit nūq̃ possedisse iterdictū retinēde p̄sup-
ponit qō possideat. Ergo impossibile est q̃ ab eodē possint si-
mul cumulari. Iz a diuersis partib⁹. Tenet Bal. q̃ fieri possit
cumulatio excepto possessorio recuperāde in quo recōuentio
nō. p̄cedit nisi eodē possessorio p̄o alia spoliatiōe. c. fi. ō ordi.
cog. Iz Bar. ō. ante primam cōbinationē dicat illud. c. fi. p̄ce
dere, de iure canonico tantū. Et cū illa decisione Bal. simpli-
154 citer transit do. Alex. hic. ¶ Sed tu subtilius aduerte q̃ et
ab eadem parte vr̄ q̃ iudicia possessoria possint simul cumula
ri circa diversa: puta recuperāde ratione naturalis spoliati,
adipiscende rōne ciuilis vt hoc tex. p̄m quintā lecturā gl. z te
net Bar. in omnibus combinationibus p̄sertim in quarta
cōbinatione. Ego dixi in quinta cōbinatione in primo mēbro
Bar. ¶ Similiter interdictū adipiscēde z retinende pñt cu
mulari a diuersis respectibus per illud qō in simili tz Bart.
in tertio mēbro quarte cōbinationis. z ita etiā in specie repe
155 rio tenere Lu. Ro. hic alī nihil tāgūt. ¶ An autē a diver-
sis possint cumulari ab vno interdictū recuperāde ab alio vti
possidetis sup eadē re. Licet Bal. simpliciter teneat q̃ nō est
lōgus articulus quē plene tāgit Jnn. z post eū. d. Ant. ō bu.
i. c. veniens de p̄scri. quos late refert. Lu. Ro. hic. p te videas
Jo. an. in addi. Spe. i ti. de peti. z pos. §. j. ver. sed an intētati.
z ita habes expeditā p̄incipalē qōnem Bart. p septem cōbi
156 natiōes an petitoriū z possessoriū possint cumulari. ¶ Se-
cūdo p̄incipaliter q̃rit, Bar. An in casib⁹ in qb⁹ dictū est nō
admitti cumulationē sit necesse q̃ opponat exceptio, z an si nō
opponat iudicia sint nulla vel saltem reus veniat absolūdus?
dilingvit faciēdo quatuor mēbra, vt hic late p eū z cū Bart.
transeunt hic. Bod. Idē tenet Bar. in. l. edita. C. ō edē. i vl-
ti. char. in versi. expeditis generib⁹ cumulationū. Bal. i. or-
dinarij. in. iiij. col. C. de rei vendi. do. Ant. de bu. in. c. cū dile-
ctus de can. pos. z p̄o p̄te. ¶ Tu adde in secūdo mēbro qñ
talia iudicia nō p̄currūt: eo q̃ absolutoria lata in vno facit p̄
iudicium i alio. P̄o hoc Bar. allegat. l. gñaliter. scīm secū
dam lec. gl. j. de exce. Tu dic qō illa gl. meli⁹ fuisset allegata
p Bar. in primo mēbro qñ rōne p̄latiōis vel ordinis impe
dit cumulatio. Nā ibi gl. p̄p̄te loquit de exceptione: qō p̄ri⁹
procedatur in rei vendicatione q̃ p̄o seruitute vic. iurta. l.
fundū. j. de exce. Nisi saluādo Bar. dixeris qō ibi est duplex
exceptio. s. ordinis vt dixi. z etiā qō snia lata i vno parit exce
ptionē in alio. d. l. fundū. z ppter istud secundū fundat p̄ima
157 rō. ¶ Istud etiā cōsiderauit Bar. hic. ¶ In tertio mēbro dū
Bar. loquit de remedijs que electiue tollūtur, z dicit q̃ si vnū
proponit in vno iudicio z aliud successiue in alio q̃ p̄m tollit
ipso iure, vt in casu. l. fi. C. de, cōdi. Dic rationem esse: qz q̃
eodē facto vel cā oriūtur diverse actiones: tūc vna electa col-
ligit altera. arg. l. si reus. j. ō fideiuss. Ita magistraliter decla
rat Bar. in. l. j. §. vñ q̃rit. in p̄ima regula. ō. de pub. z p̄ doc.
z Bar. ibi, p̄sertim in p̄ima z secūda regula tolluntur tria
158 iura q̃ allegat Are. hic ꝯ Bar. ¶ Itē diligenter no. singula
rē doctrinā Bar. quā ponit isto tertio mēbro q̃ acta facta in
primo iudicio etiā inter easdē p̄sonas, etiā coram eodē iudice
plus nō faciūt fidē in alio iudicio etiā in cā recōuentionis, nisi
pars p̄ducat illa acta in secūdo iudicio. Et sic nō dz p̄stare
iudici vt iudica de actis, nisi quo ad illā cām in qua sunt facta.
secūdum Bar. in. l. ordinarij. in. iiij. col. C. de rei vendi. d. Ant. de
bu. in. d. c. cum dilect⁹. in. xij. col. z seq. Ubi p hoc dī q̃ cauti
practici p̄ducūt acta vni⁹ cāe in alia, z est gl. no. in. l. quoties.
§. fi. in vbo bīnē. ō. de pb. z ita etiā valde no. segl. d. Bal. hic.
in no. cl. j. Et istud dictū Bar. etiā notat z reputat egregiū d.
Alex. in cōsi. lxxij. inci. in cā vertēte inter Pe. z Jo. i pe. col.
in fi. in. i. vol. Sequitur etiam do. Alex. in. l. ij. ad fi. C. de edē.
159 Accedat q̃ vult gl. no. z ibi no. Bar. i. l. mutari. ō. q̃ pen. vbi
tz q̃ vno momento potest totus processus p̄ius fact⁹ reprodu-
ci z consensu partium p̄firmari qñ erat inualidus: puta q̃
160 fact⁹ tpe feriato, vt ibi no. p eū. ¶ In quarto mēbro Bar.
qñ p̄hibetur cōcursus ratiōe contrarietatis, dato q̃ iudex
z pars nihil opponant: si etiā i p̄cessu cōtinet cōtraria. seq.
tur absolutoria etiā parte nō opponente. per regulā. l. vbi re
pugnātia. j. de reg. iu. z. l. scripture. C. ō fi. inst. Adō q̃ actum
repugnāte etiā summus deus nō pōt in esse, p̄ducere ꝯ Ang.
in consi. clxxij. incip. hic pūct⁹ p̄ima facte videtur clar⁹. cir
ca fi. ¶ Sed vt istam mēteriam clarius habeas, fac regulam
161 p̄m Jo. de Imo. z d. Alex. ō. cū trib⁹ fallentijs. Regula est q̃
regulariter ista iudicia simul p̄cedūt z simul pñt cumulari
si nō opponat a iudice vl a pte. l. si māci. i pn. z ibi gl. ō. eui.

Itē q̃ leges loquentes de cumulatiōe p̄hibitia sem p̄ vident
se referre ad exceptionē, vt p̄z i turib⁹ hic allegatis p̄ Bar.
Facit q̃ etiā in criminalib⁹ p̄cedit accumulatio accusatio
nis duorū qñ plures accusantur in eodē libello. Si nō oppo-
nat a parte p̄m Bar. in. l. bos accusare. §. lege. j. de accusa. z
in. l. j. §. accusationē. j. ad turpil. gl. z Bal. i. l. si accusatorib⁹.
C. ō accusa. Bal. cū rōnibus. in. ij. q. C. qui accu. nō pos. Item
regulariter iudex non dz impartiri officium suum nisi parte
petente vel excipiēte. l. iiij. §. hoc autē iudiciū. ō. de dā. infec.
162 ¶ Ista regula primo fallit quādo apparet ex actis q̃ agēs
est sibi contrarius: q̃ sicut iudex potest ex officio libellū ine-
ptum reijcere, vt est gl. in. l. j. z ibi dixi. ō. ō offi. asse. z i. c. sacer
dotib⁹. xj. q. j. Ita pōt ex officio repellere eū qui nō est laudiē
dus: q̃ est sibi p̄ius. l. j. C. de fur. z. c. solicitudinem. ō app.
163 ¶ Secundo fallit quādo actor agendo vno ex duob⁹ reme
dijs alij renunciat, vt quādo intentando petitoriū renūciant
possessorio vel ē vt hic secundum tertiaz lectu. gl. z. l. fi. C. ō
codicil. Tūc si intentat secundū: q̃ cōstat eum sine actione ex
perii iudex ex officio etiā parte nō opponēte pōt eā repelle-
re p̄m gl. in. l. vbi pactum. C. de transac. z in. l. si vnus. §. pact⁹
164 ne peteret. in vbo. in opponēdo. ō. ō pac. ¶ Tertio vltra
Bar. limita i iudice delegato cui cōmissum est vt primo p̄ pos
sessorio deinde petitorio cognosceret: quia si fiat cumulatio
huius nō opponatur per partē vel iudicem: tamē p̄cessus erit
nullus tex. est no. in. c. venerabili. z ibi doc. no. de offi. dele. z
segl simpliciter d. Alex. hic Ratio est, q̃ forma mādati dili
geter est attendēda p delegatū. l. diligenter. in p̄in. ō. mād.
z. c. cum dilecta. de reseri. Et ita habes expeditā istam scēam
165 questionē Bar. ¶ Tertio querit Bar. an i iudicijs posses-
rijs requirat litis cōte. Concludit quod sic in omnib⁹ tribus
retinende adipiscende z recuperāde. vt hic late p eū. z. Licet
in interdicto recuperāde videatur esse plus dubij odio spolia
toris. Et cū Bar. tenet Jmo. z alij. Bod. hic idē Bart. post
gl. in. l. j. C. si ō momē. pos. fue. ap. Bar. z Ang. i. l. fi. C. q legi.
p io. hab. sta. in indi. vel nō gl. in. c. p̄sultationib⁹. i gl. fi. z ibi.
Jo. and. z Bar. in. j. col. de offi. dele. Bal. in. l. fi. C. si p vim vl
alio mō. z in repe. l. incerti. i. xiij. q. C. de iterdi. vbi disputat
z nō clare firmat: q̃ quid teneat idē Bald. in. q. p eū disputa
ta q̃ incipit, accusatus de vi turbatiua. in. xv. qō. vbi tz q̃ in
interdicto recuperande qō datur spoliatio nō requirat litis
contestatio. ¶ Sed p̄imam opi. que est communis: tz etiam
Ang. in l. j. §. annum. post gl. ibi. j. de iti. actuq̃ p̄i. Ba. i. d.
in d. l. fi. C. si per vim vel alio mō. vbi dicit quod excepto Bu
li. de Lug. doc. communiter tenent quod requiratur litis con
testatio. Idē tenet do. Ale. in consi. cclxvij. incip. cōsideratis
bis de q̃bus in themate fit mentio. in iiij. co. quod est consili
um. p̄m in. ij. ro. Et p̄o ista communi opi. vltra allegata per
Bar. est bonus tex in c. ij. in ver. cā igitur lis. z ibi doc. vt li-
non contest. Ubi est ter. quod etiam in possessorio recuperā
in quo est maior dubitatio: tamen requiritur litis conte. Eā
idem tex. in l. properandum. in p̄in. in vbo possessionē iūcto
verbo post litem contestatam. C. de iudi. z tex. in l. j. necessa-
rio in verbo ad ius ordinarij. ō. si mulier vend. nomi. Eā idē
facit q̃ snia lata in possessorio dicitur esse diffinitiua. vt no.
Bal. in l. q̃ iussit. j. de reiu. z in l. post sententiam. C. de sentē.
z interlocu. oī. iu. z in. l. j. in gl. j. in fi. C. si de imo. posses. fue.
appel. Sed diffinitiua non potest fieri lite non contesta. l. pla
166 tē. C. de senten. ¶ Itē p communi opi. facit bona rō. q̃ i
possessorijs p̄ceditur summarie. l. iij. §. ibidem cum glo. ō. ad
exhiben. Sed in summarijs requirit litis contesta. l. tigni. §.
idē scribit z. §. si quis non possideat. z l. Julianus. §. p̄oinde.
ō. ad exhibē. p̄m Bar. in extraugan. ad reprimendū i verb.
summarie. z in l. iij. §. hoc autem iudicium. in vl. co. z in vlt.
qō. ō. de dam. infecto. Sicut etiam in nunciatione noui ope-
ris regitur litis cōtestatio gl. in l. de pupilio. §. q̃ op⁹ ō ope.
67 no. nun. ¶ Similiter quando intentatur remediū possessō
re. re interganda. iij. q. j. requiritur litis conte. p̄m Archi. ibi
vbi refert idē tenuisse Soffre. in c. ij. de offic. iudic. Idē tenet
Bal. in d. l. fi. C. si per vim vel alio mō do. Alex. in d. cōsilio
cclvij. alias. ij. in iij. volumine. z hic. sed aduerte in p̄mium.
68 † Ego arguo sic: q̃ quādo lex dicit quod summatim proce
datur intelligitur absente parte z sic non sit litis contestatio
ita tz Bar. me. in. l. fulcinius. j. cum' hoc. §. ex qui. cau. in pos.
ea arg. l. recusare. in p̄in. ō. ad Trebellia. Et pōdera istō id.
velle Bal. hic in fallentia quā ponit in carbonano edicto vbi
vult q̃ non requiritur litis contestatio quia summatim p̄cedit
Idē vult Bar. j. in iij. q. q̃ vbi p̄ceditur summatim nō regrat
litis contestatio. quomodo concordabimus istam p̄fectam.
Bar. met. Tu potes saluare ex doctrina no eiusdē met Bar.
in l. j. §. fi. i j. co. j. e. p̄to. stipul. vbi dicit q̃ quādo lex ōt sum-

matim cognosci vel pceđi, z sum⁹ in casu quo sñia lata nõ parit plenũ pr̃iudiciũ: z tũc intelligitur summatiz tã in ordine q̃ in probatione, z tunc non requiritur litis ꝯtestatio. Sec⁹ in causa in qua summatim cognoscit plenũ ꝓiudiciũ parit. vt ibi p. eũ. §z carboniana nõ parit plenũ ꝓiudiciũ, igit ibi summatim intelligitur sine litis cõtestatione, ita ppr̃ie loquit Bar. hic in sua fallentia. z. §. in. iij. q. Sz sñia lata in possessorio facit plenũ pr̃iudiciũ. qz ab ea appellari nõ põt. l, vn. C. si de momẽ. pos. fue. app. Bar. in. l. ñ. §. de app. recip. ibi igit summatim itelligit intervenięte litis ꝓtestatiõe. Jsta est pulchra

169 cõcordia z pulchra doctrina quã no. C† Jstã cõem ꝛclusionẽ limitat Bar. duob⁹ modis. Primo q̃n possessorio nõ dirigitur cõtra certam personã. Jbi nõ regritur lit. pte. l. fi. C.

170 de edic. diui. adri. tol. istud repetit Bar. i duob⁹ locis. † Et dõ pro ista limitatione bonã gl. in. l. quinquaginta. §. dõ exceu. tu. ff. quã gl. no. ibi Bal. qđ act⁹ de sui natura non hz aduersariũ certũ non requirit lit. cõte. sed requirit ppositionẽ z pbationẽ z illa propositio babet, p litis conte. per illũ tex. cum gl. not.

a C Dictio 171 mox. Adde Bal. i l. Jubem⁹. §. sane. C. õ sa. sã ec. Tu dic qõ hec dictio mox hz multas significatiões. Aliq̃n omne dnotat id q̃ sit infra biduũ vl triduum glo. in l. post rẽ ver. mox. ff. õ trãsa. Põ nũq̃s iportat spaciũ decẽ dierũ. l. ad dẽ ꝓtoriũ. ff. õ ind. cũ. l. seq̃. Vbi Ange. Spe. z õ appel. §. j. Modo indicat tẽpus duozũ mensiũ. l. a diuo Pio. §. j. ff. õ re iud. interdũ denotat post annum. c. si in qualibet. vbi gl. ũ. q. ũ. c. si lõgi quitate. xij. dist. Aliq̃n intelligit. s. anno sequẽti. l. §z si qs. §. operas cũ. §. seq. z ibi gl. ver. mox. ff. de vsuf. iũ. Interdũ capitur p trien nio. l. §z z si sub ditiõe. §. si sern⁹. ff. de hex. inst. Nõnũq̃ denotat tps incertũ iudicis arbitrio statuẽdũ. l. si is a quo. i pñ. ff. vt in possess. lega.

162 C† Secõ limitat Bar. i possessorio carboniano in quo nõ requiritur litis cõte. duplici rõne de qua hic per eũ. C† Tertio vltra Bar. singulariter limita q̃n periculũ esset in mora, tũc in possessorio nõ regrit li. cõte. §m Bal. in. d. l. i certi. i. xiij. q. Jstã limitatiõe reprobat do. Alex. hic in vlt. col. §z dicat q̃

173 neminẽ inueniat faciẽtẽ mẽtionẽ de hac limitatiõe. C† Quo tus colorato fundamẽto: qz in cã damni infecti periculũ est in mora. z ideo celeritatẽ desiderat. l. j. §. de dã. infec. z tamẽ §m cõmunem cõclusionẽ requirit lit. cõte. §m Bar. z doc. in. d. l.

74 iij. §. hoc autẽ in iudiciũ. in vlt. q. §. de dam. infec. C† Sed tu tenẽ limitationẽ Bal. qz vbicũq̃ periculũ est in mora recedimus a regulis iuris cõis. l. de pupillo. §. si quis rinos. z ibi. d. Alex. ad hoc no. §. de ope. no. nũc. z ibi multa cumulaui ad istã regulã. facit. l. ait ꝓtor. §. si debitorẽ. j. de ũs q̃ in frau. cre. Põ obst. fundamẽtũ d. Alex. qz §z cã dãni infecti celeritatẽ desideret. d. l. j. §. de dã. infec. tũ q̃ hoc nõ tollit lit. cõte. qz si dãnũ pendẽte iudicio ꝓtingeret põt agi p illo dãno. l. si finita. §. elegãter. §. de dã. infe. ita formaliter respondet Bart. in. d. §. hoc autẽ iudicio. i vlt. q. z valde admiror q̃ d. Alex. nõ faciat de eo mentionẽ cũ Bar. ibi ante eũ formet illud fundamentũ z ei rñdeat vt dixi. C Sz aduerte lz opi. Bul. de cu. sit reprobata p Bar. z scrib. hfc. tã ista opi. Bul. est multum equa §m Bal. i. d. l. i certi. i. xiij. q. z ibi iter alia rñdet ad. §. hodie. insti. de interdi. alleg. per Bar. q̃ ibi sunt verba narratiua nõ a tem dispositiua q̃ requiratur li. cõte. An verba renũtiatiua legislatoris disponãt, dixi alias plene in. l. q se patris. C vnõ lib. idem etiam respondet Bal. ad. l. iij. §. pe. §. de lib. exhib. allega. p Bar. vltra z ñionem Bul. hic relatã p Bar. ibi reo absente pceditur ad missionẽ in possessionẽ bonorũ: nõ fertur diffinitiua. qz non liquebat de cã. Jtẽ qz est in electiõe actoris qõ velit ex istis remedijs mitti in possessionẽ bonorũ rei cõtumacis an qz p eũ procedatur ad sñiam diffinitiuã. C Jtẽ adde qđ ꝓ ista opi. Bul. contra cõem facit bñ tex. in. l. momẽtane. in verbo mox. C. vnde vi. vbi possessorio recuperãde in quo ppr̃ie cõsistit dubitatio dz mox. procedit: z sic sine lit. con

a te. sed ad illum tex. rñdet Lud. ro. hic. qđ dictio a mox, aliq̃n 177 iportat interuallum vt no. in l. j. z ibi dixi. §. si cer. pe. † Tu rñde melius §m Jo. de Imo. q̃ dictio mox. significat q̃ summare debeat pceđi. §z in summarijs regrit litis conte. vt. §. prime dixi z limitaui. probo assũptũ: qđ iste dictiões mox statim z simules iportãt iudiciũ esse summariũ. ita no. Bart. in. l. res q̃. §. j. de iur. fis. vbi ad hoc pũctualiter allegat. d. l. momẽtanee. C. vñ vi. idẽ et tz Bar. in l. pe. circa pr̃in. C. vpo. C Jtẽ

176 aduerte circa quartum fundamentũ Bul. de cu. q̃ ẽ reale † §z tu fortius inducas, nã in oi iudicio quãtuncunq; summario persona que litigat dz plene legitimari q̃uis cã principalis reg rat summaria cognitionẽ, ita signãter no. Bar. in. l. fi. in fi. per gl. ibi. C. de edic. di. adri. tollen. cũ multis concor. quas alias ibi dedi. Segtur. do. Alle. in l. iudices. C. de iudic. mõ si i casu nõ in iudicio possessorio in q̃ requirit summaria cognitio legitimatio persone litigãtis est sublata. l. momentanee. C. qui legit. perso. non hab. z l. j. z fi. C. si per vim vl alio mõ. Ergo a fortiori intelligitur remota litis conte. qz si remouetur legitimatio psone que est fortior. z q̃ oi iudicio etiã summario regritur. z dz plene fieri. ergo fortius intelligitur remota litis cõtestatio. Jsto mõ voluit arguere Bul. de cu. z hoc modo inducendo ñ obstaret fo. Bar. C Similiter circa octauum fũdamentum Bul. de cu. illud fort⁹ inducas hoc mõ in possessorio recuperande licitũ est spolatio propria authoritate rẽ recuperare. l. iij. §. cũ igit. j. de vi z vi ar. Similiter si sũ in possessiõe rei mee. z tu aliqd rea facias possũ ppria authoritate si lud factũ ẽ, ri uci e, l. quẽadmodũ. §. j. §. ad l. Aquil. z l. si vitẽ §. si ad ianuam. j. qõ vi aut clam. Bar. no. i. l. j. §. nũciatio. i. col. §. de ope. no. nũcia. Si ergo possum ppria authoritate facere omissa omne iuris solẽnitate: ergo §z intentet via iuris z min⁹ legitime: qz sine litis conte. istud nõ dz vitiari cũ habeam⁹ legitime: qz

127 m⁹ regulã † q̃ q̃n aliquid de necessitate nõ requiritur si illud interuenit z min⁹ legitime aut min⁹ solẽniter nõ vitiat actũ. l. vni. in. pr̃in. C. de rei vxo. actio. Bar. in. l. j. ad fi. pr̃in. §. de edendo. Facit q̃ vult gl. no. in. §. serui. v. vol. i verbo trãsitu. instit. de lib. Ubi gl. tz. q̃ q̃n in aliquo actu nõ requirit presentia iudicis si intersit z nõ solenniter, nõ vitiat actũ. Sicut etiã in causis in qb⁹ nõ regrit libellus si ponit gor libell⁹ z nõ solẽnis nõ p hoc vitiat pcessum nec sñiam, vt vult gl. no. in. l. vnũ. in gl. mag. ad fi. vbi plene dixi. §. si cer. pe. Ita voluit arguere Bul. de cu. C† Circa nouũ fundamẽtũ Bul. § cu. l. in cause. §. causa cognita. §. de mi. vbi in impetratione restit. 178 tutiõis in inte. nõ regrit litis conte. Bar. † p responsiõe et esse videndũ Ly. in aut. si omnes. i vlt. q. C. si minor ab here. absti. Ly. ibi distinguit q̃ aut minor petit se admitti ad aliqd dandũ vel faciẽdũ p in integ. restit. z tunc opus est litis ꝓtesta. Aut nõ petit aliquid sibi dari vel fieri, sed petit altqđ obstaculum remoueri per in inte. resti. Et tũc nõ est necessaria aliqua litis contest. vt ibi p eũ. C Circa vltimum fundamentũ tamẽ

179 Bul. de cu. inquantum Barto. respondet † q̃n actor ppossuit libellũ lis ex parte sua est quodãmodo ꝓtestata. Jõ eo absente põt tũc ferri sñia diffinitiua p aut. q. semel. C. qũo z quãdo iud. Adde q̃ cõtrariũ tenet ipse met Bar. si bi cõtrari⁹ i. l. edita. i. iij. col. ad fi. C. õ edẽ. Eo qz si ista rõ esset vera q̃ actor obtulit libellum ex eius parte esset facta litis ꝓtest. sequeret quod etiã de iure antiquo ffozũ potuisset ferri sñia diffinitiua cõtra talem actorẽ quãsi contra cũ sit lis cõtest. q̃ est falsum. l. z post edictũ. in fi. §. de iudi. C Secundo qz constitutio dicit simul attestatio. vt not. in. l. j. C. de lit. contest. Sed p sola propositionem libelli non fit attestatio simul. ergo ex nulla parte fit litis conte. Jta etiã tenet Bar. in. l. j. in fi. col. de li. cõtest. vbi refert oẽs doc. ita tenere. z idẽ tz Spe. in. tit. de lite ꝓtest. §. q̃n in ver. nunqđ absente. C Jtẽ adde qđ istud tz Bar. hic etiã reprobat Bal. in. q. per eum dispũtata incip. accusat⁹ de vi turbatiua. in pe. char. i. xvij. col. Primo qz inter oblationẽ libelli z litis cõte. est maximum interuallũ. Secũdo qz actor habet exceptionem pr̃iudicialẽ exceptionis declaratorie. l. q̃n Alex. C. de adul. quã non baberet si quo ad se diceret lis nõ pte. l. fi. C. õ excep. l. exceptionẽ. C. de pba. Quid tenẽdũ Teneas istd q̃ tz Bar. hic, q̃ est verũ q̃ ex parte actoris q̃ ppossit libellũ est inducta quasi litis cõtest. Bũmodo postea rẽ rñdeat anteq̃ actor reuocet, dato etiam q̃ actore absente rñdeat: eo qz scriptura libelli, pducti semp loquitur. l. Arria. C. de here. vñ si postea reus reus rñdeat inducitur vera litis cõtest. Alias si secus dicerem⁹ nunq̃ esset cõtestatio cũ interoblationẽ libelli actoris z rñsionẽ rei iure sit cõstituta dilatio xx. dierũ aut offerat. C. õ lit. pte. Jta tenẽt. d. Bal. õ bu. Car. z Jo. õ imo. i. c. j. de lit. cõte. ibidẽ. d. Abb. iij. col. z se referẽs ita practicari. z ita habes bñ expedita tertiã. q. Bar. Jn qua nõ recedas a cõi sñia. C Quarto querit Bart. an petitorius z

180 possessorius debeãt eadẽ sñia terminari cõ calib⁹ in qb⁹ pũt cõcurrere. z tz q̃ de iure cano. si ab eodẽ pponant debeãt simul eadẽ sñia terminari. Sec⁹ de iure ciuili: qz pri⁹ dz terminari illud quo primo cõstat: z sic Bart. inducit differẽtiã inter ius cano. z ius ciuile. q̃ in dubio fieri nõ dz. c. j. z. ij. õ ope. nou. nun. Vñ dic q̃ imo est idẽ etiã de iure cano. qz si primo cõstat de possessorio primo terminat: put est tex. i. c. ij. õ eau. poss. p pr̃ie. vbi tex. refert in hoc ius ciuile z illi stat. z ita etiã tz Jo. an. i d. c. post. Vz Bar. dicat q̃ gl. i. d. c. ij. sentit hãc differẽtiã inter ius ciuile z cano. dic melius q̃ gl. ibi voluit dicere q̃ de iure canonico admittit cõcur suo petitorij z possessorij, §z de iure ciuili lit sec⁹ §z opi. Jo. glosatoris. §z Barti. aliter tenuit. z postea gl. ibi. i fi. tz q̃ vnũ põt terminari sine alio. q̃ in hoc ius ciuile nõ ẽdicit cano. Jta tz Imo. Lu. Ro. z ieffectu Are. hic z ita z q̃uis cũ Bar. teneat d. Ant. de Bu. i. d. c. cum dilectus. in antep. col. õ eau. pos. z pr̃ie. z i. c. j. õ mu. peti. õ quo vide Jnn. z alios i. c. veniẽs. de pscri. d. Alex. i pñ. ccccr. q̃ incipit visa facti narratio. mihi trãsmissa qõ est i. iij. vo. cõ

161 sil. xlv. C† Item dum Bart. tangit quis sit effectus vtrius iudicij. z qualiter fiet executio. z remittit se ad p. y. q̃ perfecte locut⁹ est §z eũ in. d. l. incerti. in. ij. q. Tu vide plen⁹ Alex. in cõsi. cxxx. v. vol. incip. visa facti narratiõe. z in cõsi. clxx. v. vol. inci. in cã. z lite vertẽte inter ꝓtorẽ. i pr̃ima col. z dicit vbi q

182 do. Alex. C† Quinto z vltimo q̃rit Bar. an iterdicta exhibita ita debeant pcedere in iudicio petitorio. Adde inquãtũ tz Bar. q̃ inter dictũ de tabulis exhibendis debet pceđere petitorium. Ideo qõ si super petitorio sit lis cõtestata non potest amplius

rit ampli⁹ illō agi p.l.fi.j.de tab.exhib.dic istud ꝓcedere sequē do intellectū quē ibi gl.tz sed ille intellectus non est bonus vt ibi p Bar.Ideo dic aliter z melius vt ibi per eū.Et ita etiam tz Jo.de imo.hic i fi.Et per ista est impositus finis solēni re petitioni Bar.de qua nihil oīno fuit ꝑtermissum. ¶ Ultra Bar.z doc.sexto q̄ro qñ dicat intētatū petitorij z qñ possessorij z qñ vtrūq; sit.In qua q̄one pono infra scriptas 2clu
183 siones. ¶†Prima q̄ illa ꝓba pleno iure,iportāt intētatū non solū petitorij ꝫ ēt possessorij.c.q̄rela.de ele.z ibi i indiuiduo. Ita no.Jnn.i gl.i ꝓbo pleno iure,ad idē tex.i.l. Julianus.la.j. §.fi.i ver.plenius.z ibi no.Ange.ā.de rei ven.z tex.in. c.cum z platāre.§.i ecclesijs.de ꝓmit.d.Alex.i 3fil.lxxxix.v.vol.incipit.
184 excellētiss.iurisc̄onsul.in ꝓin. ¶†Similiter ꝓbū pertinere,pōt referri ad petitorij z ad possessorij gl.est no.in.l.qs intētione ambigua.ā.de iudi.Spe.in ti.de cau.pos.z ꝓpte.§.notādū.in ꝓ.alle.de.Ant.de bu.in.c.j.de seque.pos.z fru. z ibi nota.d. Ab. in.iiij.col.z idē d.Ant.de bu.i.c.cum ecclesia Sutrina.i.iij.col.z ibi.d.Ab.in vlt.col.de cau.pos.z ꝓpte.Ange.vbi limitat in.d. l.Julian⁹.§.idē Julian⁹.ā.de rei vē.facit tex.in.l.verbū illō ꝓti nere.j.de ver.sig.z in.c.cū ad sedē.de resti.spo. ¶ Ūñ reducēdo ad ꝓcticā rescriptū ꝓncipis vel pape 2tines, 2questus est talis de Titio q iniuriā sibi fecit de re ad ipm ꝓtinēte pp illud ꝓbū ꝓtinēte 2cludit petitorij z possessorij.Ita nota.tz Bal.i. l.pe.in vl.col.C.si a nō 3pe.indi.fue.iud. ibidē etiā Bald.in pe. col.hoc ampliat ēt si adiciat dictio de iure,puta q̄ in scripto vel in libello dz.In tali re ad eū de iure pertinēte.Tūc etiam venit petitorij ad possessorij.alt.Jnn.in.c.episcopi.de re.eccl. nō alie. ¶Dz q̄ ꝓbū ꝓtinere,verificat etiā in solo possessorio ꝓbat in.c.q̄relā.de ele.iūcto eo q̄ ibi tz gl.antepe.Et illum tex. ibi ad hoc valde no.repu.d.Ant.de bu.in.iij.co.z tertio no.in ducēdo vt ibi p eū.z no.d.Alex.quez oīno vide in 2fi.xcviij.v.
185 vol.inci.visis his q̄ elegāter z copiose.in.j.col. ¶†Idem dic de ꝓdo,spectat qđ idē vī importare q̄ ꝓtinere:q̄ ꝓbuz spectat itelligīt respectu ꝓpietatis z respectu possessiōis fm Jo.an. in.c.dilecto.i ꝓ.spectātia.de offi. Arch.d. Abb.i.d.c.cum eccle sia Sutrina.i vlt.col.Alb.de ro.in dictionario suo in ꝓb.spectat. z do.Pe de Ferra.in practica sua papiēsi i ꝓb.spectat ꝓtinet.
186 ¶†Cū petens declarari rē ad se spectare z reū 2dēnari ad restitutionē possessiōis dz intētare petitorij fm Fed.de sen.in 2fi.cclxxxij.inci.2fi.traditū p venerabilē virū Jo.An. in addi. Spe.in ti.de act.z peti.§.segī.in addi.q̄ incipit dicunt eīn sim plices.d.Ant.de bu.i d.c.cū ad sedē.i iij.col.de resti.spo. d. Alex.
187 in 2fi.clx.v.vol.inci.cā z lite vertēte int ꝓiorē in j.co. ¶†Itē ista cōclusio libelli peto rē restitui adaptat ad possessorium z ēt petitorij etiā si narret in possessorio. Ita no.tz. d. Anto.de Bur.i d.c.cū ad sedē.in iij.co.ꝑ illū tex.z ibidē Joan.de Imo.z alij.Spe.in ti.de resti.spo.§.j.ver.z no.Bald.in l.pe.C.de sent.
188 q̄ sine cer.quā.Fede.de se.in 2fi.cclxxxij.inci.2fi.latū. ¶†Itē illa ꝓba ad ius z ꝓpietatez reducas male alienata, qb⁹ papa frequēt in rescriptz vtrū significāt possessorij z petitorij iuxta c.cū dilect⁹.de oz.cogni.circa med.ibi,q̄ castrū ad l⁹ z ꝓpietā tem sui monasterij ꝓtineret.Ita no.tenēt Jn. z ibidē. d. Abb. in c.epi.de reb.ecc.nō alie.Spe.in ti.de resci.ꝑsen.§.rōne quoq; Forme ver.item q̄ in rescripto.Arch.in c.z si illi,rū.q.ij.z in c. reuera.in fi.iij.q.ix.Bal.i Linbem⁹ scōa.in fi. C.de sacr. san.eccl. in l.si mulier.§.q̄ in possessionē. in fi. ā. q̄ me.cau. z in l.j. ā.de cōfti.pn.z in l.si qs ad se fandū.per illū tex.C.ad l.Jul.de vi. d. Ab.in c.j.in ix.col.de in inte.rest.Lud.ro.in 2fi.cclxij.in vj.col.
189 ¶†Itē vbi cā est simpliciter cōmissa itelligīt cōmitti nō solū possessorij ꝫ etiā petitorij.tex.est valde no.in c.j. circa me de seque.pos.z fruc.z ibi do.Abb.in duob⁹ locis in ij.z iij.col. ad
190 hoc multū no.illū tex.z reputat tenēdū mēti. ¶†Itē si iudex in sniā dicat saluo iure tertij:q̄ nō intēdit in aliquo ꝑiudicare iuri suo:intelligīt iudex reseruare nō solū petitorij. ꝫ ēt pos sessorij.Ita singulariter tz Bal.in cōs.cccxcvij.ij.vol.inci. cō
191 paruerūt in iudicio. ¶†Ultimo tene perpetuo mēti:practica ꝑ 2dimēto predictorū q̄ si actor in libello narrauit rēs piciētia petitorij z possessorij,z 2cludit expresse in possessorio,ꝫ alias debeat semp attēdi cōclusio z nō illd q̄ narrat in libello ꝫ illd qđ 2cludēt.fm Jnn.in c.sup literis,de resci.Bar.i Laurelius. §.idē q̄sit.ā.de lib.leg.cū 2cor.quas als late late dedi i §.j.isti. de actio.z i l.j.in ꝓin.ā. de edē. Ūñ si libellās, addidit in fi. li
8 belli illā clausulā a gñalē q̄ i libellis cōiter subijcit. s.petēs ā ꝑ dict⁹ iusticiā sibi fieri iurta text.in d.c.cū dilect⁹.circa.ꝓn.ibi ā qb⁹ iustitiā sibi fieri postulabat.Tūc poterit postea ex sup pe titorio patiōes inducere:q̄ hec clausula gñalis pōt 2plecti vtrūq;,ex q̄ narratiōe fuit fctā mētio ā vtroq;,ꝫ postea 2clu sio fctā fuerit i possessorio.itaq; fingīt tz Cal.in d.c.cū dilect⁹. post.Jnn.ibi,referēs se ita ā facto obtinuisse,z sequunt ibi Ca no.ꝑsertim.d.Ab.in vlt.car.in xxiij.col.vbi reputat istaz deci

sionē Cal.esse bñ not.Eam etiaz sequitur.d.Abb.in c.pasto.in j.de cau.pos.z ꝓprie.Et simili no.Jo.de imo.in c.si cautio.in
192 pe.col.circa fi.de fi.instr.Vbi tenet q̄ si actor in libello agat ex mutuo,z postea in ꝓcessu,ꝑbet solū de confessione mutui:z sic egit ex mutuo naturali,z postea ꝑbat de ciuili deberet suc cumbere misi in libello adiecisset talē clausulā petens sup pre dictis iustitiaz ministrari.Et de ista clausula z de dicto.in d.c. cum dilectus.videas etiā Bal.in l.fi.in ꝓin.C.de anna.exce.z notabiliter eūdē Bal.in l.iij.in ij.col.vbi omnino videas.C.de ꝓba.q̄ ibi Bal.ponit bonā limitationez in ꝓctica ad istā clausulā.Et ita teneas quāuis aliter videat tenere idē Bald. in d.l.incerti.in xv.q.C.de inter.vbi etiaz facit mentionē de dicta decisione Jnn.in c.cū dilectus.z ēt videt cōtrariari.Et ita remanet solenniter z perfecte expeditus iste solennis.§.z eius quotidiana materia die,xxviij.Junij Anno.M.cccc.viij.

Lex. xiij.

1 ¶†Possessio rei mobilis perdit ꝑ naufragiū seu submersionē.
2 Facilius perditur possessio quam dominium.
3 Seruus fugitiuus quare non ꝓtinet dominum ciuili pos.

Pomponius. Rei mobilis pdit pos
sessio ciuilis q̄ñ nō pōt
naturalis adipisci homine exceptoꝛ dñiū ꝓ o ꝓ hoc
1 nō pdit.h.d. ¶†Ho.j.q̄ possessio rei mobilis pdit per naufragiuz seu submersionē,facit lex interdū.§.j.j.eo.titu. Adde idē esse in possessione rei immobilis.l.iij.§.labeo.ā.e.z.l. z l.q vniuersas.§.itē q̄ a mari.j.eo.z tenet gl.hic. Adde etiam qđ tūc perditur nō solū naturalis,sed etiaz ciuilis possessio,vt differat a seruo fugitiuo de quo subijcit text.in quo soluz pdit naturalis z retinetur ciuilis quousq; ab alio occupetur.l.j.§.
2 p seruū.ā.eo. ¶†Secundo no.q̄ facilius perdit possessio quā
3 dominiū.l.si quis.vi.§.differētia.j.eo.vbi dicetur.†Tertio no. rōnē quare seruus fugitiu⁹ nō ꝓtinat dñiuz ciuili possessionez quam rationem plenius ponit tex.in l.si rem mobilem.j.eo.ti.

1 ☞ Que vitia realia impediant ꝓscri.vel vsucapio.
2 Furtum est improbissimum.
3 Vitia quasi realia an impediant ꝓscri.
4 Quare dicantur vitia personalia.
5 Quare furtum dicitur vitium reale.
6 Statutum loquens de furto an habeat locum in expilatione.
7 Expilatio non impedit ꝓscri.
8 Jn re here.ante aditam,non potest furtum committi.
9 Expilatio rei here.est vitiū personale:ideo non impedit p̄scri.
10 Adita here.per heredem ante appzhēsam naturalē pos.he res habet dominium sed nō veruz z ꝓpzium de iuregentiuz acquisitum mediante actu corporeo,sed ciuile.
11 Qui vult vti aliquo iure ex sua persona vel facto alterius de bet vti cum qualitatibus z vitijs suis.
12 Qui approbat contractum alterius z ex eo vult venire tenet approbare insolidum z cum omnibus suis qualitatibus.
13 Confessio acceptatur cum suis qualitatibus.
14 Filiꝰ nō cogitur approbare fideic.in totū cū qualitatibꝰ suis.
15 De pos.vitiosa dat accessio pos.nō vitiose cū qualitatibꝰ suis.
16 Clandestina pos.z precaria dicitur vitiosa sicut z violenta.
17 Aut.malefidei pos.C.de ꝓscri.lon.tēp. an corrigat ista iura. z in quibus rebus loquatur.
18 Statutum loquēs de ꝓscri.non trahitur ad vsucapionem.
19 Dispositio que fit de ꝓmo successore immediate in materia correctoria non habet locum in successore mediato.
20 Malafides authoris nocet heredi vniuersali qđ fallit in here de volente ꝓscribere ex titulo quem testator non habuit.
21 Malafides defuncti de iure cano.an ꝑdiat hr̄dē p̄scribere.
22 Jn prescrip.longissima an requiratur titulus.
23 Heres tenetur exonerare de iure cano.animam defuncti.
24 Quo ad excusationem conscientie heredis non sufficit qđ cre dat defunctum bonam fidem habuisse.
25 De iure ciuili hr̄s nō pōt p̄scribere,ꝓprie malā fidē defuncti.
26 Prescriptio,xxx.annoꝝ non erat cognita iure digestoꝝ.
27 Successor vniuersalis in prelatura vel dignitate ecclesiastica nō impedit p̄scribere pp malā fidē predecessoris ex ꝑsona sua.
28 Succedēs in beneficio non dicitur habere casum a predeces sore sed a superiore conferente sibi.

¶Clausulā ad de tu ꝺ hac clau sula que ponit in practica papien si in addi. char. xxviij.ver.petēs vbi multi cumu lant que hic non transcribo.

§.Cum quis adminiculo. Qui vtit
sui authoris vtit cū sua cā suisq; vitijs.h.d. Hēbat duas par
tes. Primo ponitur dictū in genere. Secūdo in specie.scōa est
1 ibi.demiq;. ¶†Ad euidentiaz premitte fm antiquos z Bar. hic:qs quedā sunt vitia realia que impediunt vsucapionē vel prescriptionē vt furtū rei:lege,sequitur.§.qs aute.z.§.si tu vi.

j.ti.j.l.j.§.ad hec.C.de an.erce.§.furtiue.insti.de vsu. Multo fortius violentia.l.si qs. emptionis titu.§.sed hoc super illis. quē Bar.ibi ad hoc reputat singulare.z. C.de pscrip.xxx.an.e.

2 qz †improbissimum est furtū vt ōt gl.no.glo.in l.ti te.§.fi. z ibi Bar.C.ex q.cau.infa.irroga. Ex ista dicūtur vitia realis. rōne delicti q̄ cōmittit in ipsa re.l.si parte.in fi. C. de vsuc.p empt. z d. §. furtiue. Et sic segit q̄ ad quēcūqz trāseat illa res trāsit cū illo vitio reali impediente prescriptionē donec tale vitium fuerit purgatū p reuersionē in potestatē dñi vt iuribus palle-

3 gatis. C†Quedā sunt vitia quasi realia. nō qz ibi cōmittat vitiū in re. sed quodā priuilegio ex cesso psone dicunt quasi reali vt etiā si per multas manus bonafide trāsirēt prescribi nō possent vt res pupilli z res fisci z similes. l. bonefidei. ff. titu. j. vbi ler. §. fi. j. tit. j. z Jta declarat gl. nota. in l. vitia. C. de acqui. pos. z ita intellige voluisse dicere gl. in §. res fisci. insti. de vsuca. vt

4 in verbo. vitiū. dū subaudit idē si quasi vitiū. C†Quedā sunt vitia psonalia. vt mala fides psone absqz eo q̄ furtū aut violētia in re cmittat si res peruenit ad manus meas ex titulo. tū

5 ego scio vel incipio postea scire rē alienā. C†Sed aduerte qz hic cadit magnum dubiū quare furtū dicat vitiū reale z impediet pscriptionē z vsucapionē iurib⁹ prealle. Tamē crimē expilate hereditatis (q̄ est furtū improbi⁹ z sic graui⁹ vt inquit

6 gl.no.in d.l.fi te.z ibi Bar.in tantū † q̄ statutū penale loquēs de furto puniēdo pena furcarū hz locū in expilatiōe §z Bal. in l.de his.C.de furtis) nō impedit vsucapionē vel pscriptionē vt l.si homo cui⁹.j.de vsuca.quā Bart.ibi dicit esse ad hoc cū etiam reputant sing.Bart.z Bal.in d.l.vitia.C.eo. Et sing.cū expilatio hr̄ditatis non impediat prescriptionē. Tenet Jac. de Are.Alb.Imo.Raph.z ceteri Mod.in d.l.si homo cuius Bal.in l.si adducta.C.de fur. Alias visus est mihi difficile assi

guare rōnē diuersitatis inter furtū z expilationē: vñ videbat mihi q̄ imo. expilatio esset etiā vitiū reale z faceret rē inusucapibilē z imprescriptibilē sicut z furtū cū sit grauius z improbius furto vt p̄diri. Et ad text.in d.l.si hō cui⁹?: dicebā q̄ qcqd ibi dicat Bar.in summariis suo.z Bald.in. d.l. si adducta. ille tex.nō pbet nisi a Jnio sensu. prout etiaz expresse ōt ibi Pau. de Ca. Jdeo illō argu. a Jnio sensu nō dz sumi qñ resultat ab-

7 son⁹ intellectus.l.cōueticulā.C.de epis.z cle. C†Sed tenēdo cōem sentētiā a qua nemo discrepat q̄ expilatio nō impediat prescriptionē: necessariū est scire rōnē diuersitatis quare furtū simplex. qđ est min⁹. impediat z nō expilatio. Rap. cu. in d. l.si homo cuius. breuiter se expediēs ōt q̄ rō quare expilatio non impediat prescriptionē est qz non afficit vitio rē ipsam z plus nō dicit. Sed istud nihil est dicere. quis istud est de quo ppie dubitam⁹ quare expilatio non efficiat rem ipsam sicut

8 etiā furtum. C†Tu dic rationē diuersitatis esse qz in re hr̄ditaria ad aditam hereditatem non potest furtū fieri: z sic cōmitti vitium reale duplici rōne. Primū qz ab aliquo nō possi dek. Istā rationē assignat iurisc̄ōsultus in l.j. §. scevola.j.fi qs testamēto liber esse iussus fuerit. Secunda: qz nō adest verus dñs quo inuito cōtractetur res. Istā rōnē assignat iurisc̄ōsultus in l.fi.ff.de crimi. expil. here. Et Bart.non recordatus de illo tex.in l.hr̄ditarie.ff.de fur.z hz furtuz sit directum circa rē z nō circa psonā.Lita qz fullo.ff.de furt.tamē requiratur persona domini cui fiat.fallus.§. qui alieni..ff.de fur.z Sic stat q̄ rei hr̄ditarie nō potest fieri furtum: z sic nō potest cōmitti vitium reale qđ rem afficiat, sed bene potest cōmitti vitium qđ afficiat psonam facientis: z sic faciat eū extraordinarie. tenet cri-

9 mine expilate hereditatis.l.ij.ff.de crimi.expilate hr̄di.† Et sic habes signanter notare qđ licet furtum sit vitiuz reale, tū expilatio rei hr̄ditarie est vitiū personale: ideo nō impedit pscriptionē. Jdeo si talis res expilata pueniret ad aliquem bona fide, ille posset pscribere. d.l.si homo cuius. Est verū q̄ Ange. in d.l.hereditarie. reprehēdit illā rōnem Bar. quare in re hr̄ditaria nō cōmittat furtū: qz non adest domin⁹ quo inuito cō tractet. Dicit ipse q̄ ista rō est falsa: qz si heres adiuit hereditatem tū non apprehendit possessionem rerum hereditariarum clarum est quod est dominus. l. cum heredes. in prin. j.e. Tū post aditam hereditatē ante apprehensam possessionē nō potest committi furtū sed expilatio tex.est in.l.ij.ff.de crimi. expi. here. ergo licet ibi sit dominus quo inuito cōtractetur: tū nō cōmittitur furtum: ergo ratio Bar.est falsa. Sed non aduerit Ang. q̄ ante Bart. est ratio formalis iurisconsulti in d. l.fi. ff. de crimi.expil. here. Vñ ad fundamētū angeli respōde notabiliter q̄ † adita hereditate p hr̄dē anteq̄ apprehēdat actualē

10 possessionē bonorum bene heres habet dominium sed nō est verum z proprium dominiū de iuregentiū acquisitū mediāte acta corporeo, sed est dominiū ciuile vnde cū furtū phibeatur iuregentium. l.j.z ibi gl.z Bart. ff.de fur. ergo requirit verum

11 z proprium dñium in quo cadat ppria diffinitio furti. C†Ro. primo q̄ qui vult vti aliquo iure ex psona sua. vel facto alte-

ri⁹ dz vti cū qualitatib⁹ z vitijs suis. facit regula cū qs in tus de reg.iur.in vj. Et sic qui vult vti cōmodo ex psona alicuius debet etiā sentire incōmodū ex eius psona. facit lex qui in tu. ff.de reg.iur.z lex manifestissimi. §. fz cū in scdaz. C. de fur. Et istud notabile adde bene facere q̄ ille cui acquirit⁹ ius ex gra alterius pnta serui filij vel procuratoris debet acceptare ex omnib⁹ clausulis z pactis in eo appositis, ita no. Bal.in l.ci tra iur.ciui. §.fi.ff.de pac.per tex.ibi in l.seq.q̄ incipit sinautē

12 dominicam.z per legem cuius.ff.de manu. C†Scdo adde similiter qui approbat contractū alterius. z ex eo vult ve tenetur approbare in solidum z cū omnib⁹ qualitatibus sui l.cum fundus. §. seruum tuum imprudens. ver. pe. ff. si cer z ibi Moder. presertim Aler. ad hoc no. illum tex. C†Te

13 facit † q̄ dicim⁹ in cōfessione qualificata: pars cui nō pōt ac ceptare confessionē nisi cū omnibus qualitatib⁹ suis. vt p Ba in l. Aurelius. §. fi. ff. de liber. leg. do. Abb. in c. j. per illū tex

14 vbi limitat ō postu. prela. C† Limita regulam predictā no pcedere in legitima filiq̄ si filio sit relicta a patre tota hr̄di tas p fideicōmissum sub cōditione vel in diez filius dz habe legitimam suam pure, z in residuo tū adhuc durat fideicō missum conditionale vel in diem. Et sic filius non cogit ap bare fideicōmissum in totum cū omnibus qualitatibus sui Quia primo detrahit legitimā pure, deinde in reliquo app bat fideicōmissuz scōm qs ēst factum a testatore, vt est ter tabilis in l. scimus. §. cū autē. z ibi Raph. Fulg. z Paul. de c

15 ad hoc no. C. de inoffi. test. C†Secūdo no. q̄ de possessiōe tiosa dat accessio possessioni nō vitiose cū qualitatib⁹ suis quia sunt qualitates inseparabiles a subiecto cū sint reales

16 de quo etiā in gl. C†Tertio no. q̄ possessio clandestina ria dz esse vitiosa sicut z violenta cū ista tria sub vna ora copulata ponāt. Vn autem sint in omnibus vitia realia, te get in gl.ij. C Capio gl.j. in verbo, adminiculo, quā diuide quinque partes. In prima ponit primā principalē intellec ad tex. In secūda ponit secundū intellectuz ad tex. qui dic a primo in hoc: qz in primo vult iungere tempora quib⁹ po dit author suus cū temporib⁹ suis vt dicat perfecisse pres ptionē, sed in secundo vult tantū allegare titulū authoris In tertia circa illum fm intellectū queritur. In quarta po exemplum secūdi intellectus. In quinta ponit aliud expli secunda ibi, vel dicit se habere. tertia ibi, quid autē si nō re quarta ibi, vel pone casum. quinta z vltima est ibi, item pos

17 poni. C†In ea. gl. ibi, sed ille corrigunt p authenticā vsi largi. §. rursus. colla. ix. vñ sumit auth. malefidei. C. de pres long. tempo. Bar. hic melius ōt q̄ imo illa auth. non corr ista iura. §z bene ea determinat z limitat propter ea ponit m limitationes ad illaz authenticā. C Prima est q̄ illa aut quatur in reb⁹ immobilib⁹ non antē in rebus mobilibus. ista limitatione transeunt cōmuniter doc. hic. idē Ly. z an qui in d. auth. malefidei. z ibidē Ang. z ang. in l. quare. j. j. Bal. in l. ancille. in j. colum. C. de fur. Ja. de bel. in d. §. ru Ang. de Are. in §. sed iste. in xvj. col. in fine. de actio. z Cam in c. fi diligenti. de prescrip. do. Alerā. in consi. cxxxiij. q. qs incipit. in causa z lite vertente inter Albe. de Mana vlti. col. Pro ista limitatione bene facit secundum Aler. q tex. in dicta authen. malefidei. loquit in prescriptione long poris. z sic. x. vel xx. anno. que longa prescriptio non adi ad res mobiles. l.j. C. de vsuc. transfer. z insti. de vsuc. §. r ergo illa auth. que est correctoria nō dz extendi ex identi rōnis. l. precipim⁹. in fi. de appella. gl. z doc. in authēnica q

18 actio. C. de sacrosan. eccl. C†Et ista limitatione Bar. co Are. q̄ in materia correctoria statutū loquēs de prescrip nō trahitur ad vsucapionē, licet ex lata significatiōe voca vsucapio appelletur prescriptio. vt in multis. ll. tit. sequen Facit quod no. Bal. in l. quod est cōstitutum. per illum te ne de statu defunctorū vbi no. qđ statutum inducēs prescr nem fauorabiliter non extenditur ad aliā prescriptionē i lem. C Tu aduerte quod illud quod presupponit do. Bar Are. hic qđ dicta authen. malefidei. sit correctoria nō vide bene dictum: quia Barto. met. cum quo etiam ipi transi ōt q̄ nō est correctoria, sed determinatoria seu declarat Istam primam limitationem Bar. reprobat Raph. C. l. z bene manifesta ratione. Quia dato q̄ dicta auth. malefi non haberet locū in re mobili: tamen absqz illa auth. mala des authoris in re mobili impedit vsucapionez: eo qđ mal dei possessor non potest alienare rem mobilem quin cōmi furtum cum contrectet inuito domino. l.j. ff. de fur. et per quens nō potest vsucapi tanquā affecta vitio realiter go fides authoris mei rōne vitij realis in re mobili nocet m

Jdē z Barto. per eandem rationē tenet Joan. de Imo.

quare, ſ. tit. ſ. Tu dic q̄ ante eos iſtā rationē ponit formaliter
tex. in. ſ. furtiue. in verſi. vnde inſtit. de vſucapionibus. Iſtud
magis ſtringit cōtra Bar. q̄ faciāt q̄dā leuia fundamēta. Sa
lic. in. d. auth. malefidei. vbi etiam ipſe tenet cōtra Bar. ⁊ ea
refert. d. Alex. hic. ¶ Poſſet tū limitatio Bar. ſaluari vno caſu,
qñ malefidei poſſeſſor alienaſſet rē exiſtētē penes emptores:
q̄ cū tūc nō interuenerit cōtrectatio, nō cōmittet furtū. Lalie
nū, ⁊ ibi gl. ſi. C. de furtis. Et ita etiā tenet. Alex. hic. Itē ⁊tra
Bar. q̄s dicta aut. habeat locū etiā in rebus mobilibus pon
derat Alex. authoritatem Oſtī. in. tit. de preſcrip. ſ. que ſunt
neceſſaria. in ver. iij. vt diſtinguak an emerit. Tu pondera cō
tra limitationez Bar. gl. ord. in. d. ſ. furtiue. in verbo cōpetat.
in fi. que gl. relata ad tex. qui loquitur in rebus mobilib⁹ dicit
per authētica malefidei corrigi illa de quo in illo text. ¶ Se
cūda limitatio Bar. eſt q̄s illa aut. loquatur dño ignoāte, ꝫ
illo ſciente nihil eſt immutatū, vt patet per illū tex. ibi in ver
bo ignorēt. Iſtā limitationem ſequūtur omnes doctores hic
⁊ in locis prealligatis. Iſta limitatio etiā nō procederet in re
mobili ꝓpter tex. in. d. ſ. furtiue. eo q̄s malefidei poſſeſſor alie
nando cōmitteret furtū, vt ibi eſt tex. in fi. ⁊ ſic ſemp impediet
vſucap. ſiue dñs ſciat ſiue ignoret. Niſi ſalues in caſu ſuperi⁹
pri. notato in prima limitatione. ¶ Tertia limitatio Bar. eſt
i primo ēptore q̄ emit a malefidei poſſeſſore. Sec⁹ eſſet in alio
q̄ bona emiſſet bonafide a primo emptore ⁊ ſic illa aut. ꝑcedit
qñ immediat⁹ author erat malefidei. ſec⁹ ſi mediat⁹. Ex quo
19 † correlarie infert Bret. q̄s in materia correctoria, diſpoſitio
que fit de primo ſucceſſore immediato, non trahitur ad ſucceſ
ſorem mediatū q̄s facit ſm eū ad legē ſciēdū. ff. de ver. ſign. ad
ea que habentur in. l. gallus. ſ. etiā. ff. de lib. ⁊ poſth. Dic vt. ſ.
proxime dixi. q̄ iſta nō eſt materia correctoria, vt ipſe p Bar.
¶ Quinq; alias limitationes ad illam aut. ponit. d. Alex. hic,
poſt doc. per eum relatos. Tu vide duodecim limitatiōes ad
illā auth. poſitas per Ang. de are. ⁊ collectas hinc inde a do
ctoribus in. ſ. ſed iſte. in. xvj. col. inſtit. de act. ⁊ in. d. ſ. furtiue.
¶ Capio gl. in verbo vitijs. Quā diuide in ſeptē partes prin
cipales. In prima remouet vnū cōtrariuz In ſecūda declarat
tex. In tertia remouet aliud cōtrariū. In quarta per viā que
ſtionis remouet aliud cōtrariū. In quinta aliud. In ſexta que
rit. In ſeptima ⁊ vltima de diſtinctione ſe remittit. Scōa ibi,
⁊ q̄ dicit ſua. Tertia ibi, q̄ etiaz ſm hec iura. Quarta ibi, ſed
ſz hoc. Quinta ibi, ⁊ q̄ dicit de vi. Sexta ibi, ⁊ q̄s dici de clā.
20 Septima ⁊ vltima eſt ibi, ⁊ adde diſtinctionem. ¶ † In ea. gl.
ibi, ſ. de diuer. ⁊ temp. preſcrip. l. cum heres. Habes ex gl. vnam
a conclusionem q̄ mala fides authoris a nocet heredi vniuerſali
quominus poſſit preſcribere etiā ſi ipſe heres eſſet bonefidei.
Idē tenet gl. in. l. iij. C. de vſuca. ꝓ heredē, ⁊ in. l. ſi ego. ſ. par
tus. ff. de pub. Amplia iſtā cōclusionē. glo. etiā ſi velit incipere
vſucapionē ex perſona ſuaꝛ ſic nolit vti acceſſione tēporis au
thoris furita tenent gl. precedens in fi. ⁊ gl. in. l. vitia. C. eo. ex
in. l. ſi. C. cōmunia. de vſuca. ¶ Limita dupliciter. Primo niſi
heres vellet preſcribere ex titulo quē nō habuit a teſtōre, ſed
a tertio extraneo ſiue illū habuerit ante mortē teſtatoris, ſiue
poſt. Tunc eū mala fides defuncti nō nocet vniuerſali ſucceſ
ſori q̄ tūc etiā ſi nō eſſet heres poſſet preſcribere tex. eſt no. in
l. an vitiū. ſ. fi. ff. de diuer. ⁊ tēpo. preſcr. Refert Lu. ro. hic q̄s
illū text. Bal. ſemp exclamabat ꝓ ſingulari, ⁊ mirabatur q̄
predicte gl. non perpenderint de illo tex. Et ita illum tex. ꝓ ſin
gulari no. ad hoc. Bal. in. l. eū qui. ſ. in hac. ff. de publi. Ange.
21 in. l. ait prætor. eo. tit. ¶ † Secūdo limita iſtā cōclusionē ꝓcede
re de rigore iuris ciuilis. ſed de equitate canonica eſt ſecꝰ
quia ſi heres ex perſona ſua tantum vult computare tempus
preſcriptiōis, iſte rigor iuris ciuilis, qui facit q̄s malafides de
functi cenſeat in perſona heredis, de iure canonico, nō attēdi
tur. Et hoc vbi nullus titulus requiritur ad preſcriptionē, vt
q̄ ius cōmune nō reſiſtat. c. j. de preſcrip. in. vj. Ita tenet Dy.
in regula poſſeſſor in fi. de reg. iur. in. vj. quam refert ⁊ ſimpl⁹
ſequitur Bar. in. d. l. cum heres. Iſtam limitationem reprehe
dit Raph. cuma. hic, quia ſi vera eſſet iſta limitatio, ſequeret
quod authentica malefidei. C. de preſcr. long. temp. non proce
deret de iure canoni, q̄ ſi malafides defuncti de iure can. non
nocet heredi volēti ex ſua perſona preſcribere. Multominus
malafides authoris nocet ſingulari ſucceſſori volēti ex ſua p
ſona preſcribere: q̄ malafides defuncti multo magis inficit in
ꝑſona heredis qui eū ꝑſentat, vt in auth. de iureiu. a monente
preſtito. in prin. colla. v. ¶ Dicit tñ Raph. q̄s limitatio Dy. ⁊
Bar. pōt ſaluari in caſib⁹ dicte aut. malefidei, quos caſus. ſ.
22 retuli. Aliter reſpondet do. Alex. † q̄s dictum Dy. intelligi
tur in longiſſima preſcriptione in qua nō requiritur titul⁹ vt
ſ. dixi. Sed authētica malefidei loquitur in lōga preſcriptiōe
in qua requiritur titulus cum bonafide, vt no. in. l. celſus. ſ. tit.
ſ. Iſte eſt dubitabilis paſſus, ⁊ vtraq; pars diſputādo eſt de
fenſabilis. Adde q̄s cū opi. Dy. tenet etiā Ly. ⁊ Bar. in l. vi
tia. C. eo. Jo. an. in regula cū quis in ius in mercurialib⁹ An
ge. in l. ij. de preſcrip. lon. temp. Jo. de imo. in l. ſequit. ſ. heres
ſ. titu. ſ. Pau. de ca. in cōſi. cclxxxviij. q̄s incipit. Viſa ſupraſcri
pta facti narratione. d. Alex. in cōſi. xxxix. in ſecūdo vol. q̄s in
cipit, viſis ſcripturis, ⁊ in conſi. cxxxiij. in ſcdo volu. q̄s incipit
in cauſa ⁊ lite vertēte inter Albertinum de Minardis in vlt.
col. ¶ Iſtam opi. Dy. tenet alibi Bal. in preſcriptione lōgiſſi
mi tēporis in qua nō requiritur titulus. Sec⁹ in preſcriptio
ne lōgi tpis in qua requiritur titulus: ⁊ ſic oportet q̄s vtaꝭ
adminiculo authoris ſui: ⁊ tunc proprie loquitur lex cum he
res. de iure ffiſci quo iure nō fuit cognita preſcriptio. xxx. an
norū. vt eſt gl. in l. iul. in ꝓnc. ff. ex q. cau. ma. ⁊ gl. in l. q occidit
ſ. ſed an. ff. ad l. ag. ⁊ inſti. de ppe. ⁊ tem. act. in pn. Ita tz Bal.
in l. eū q. ſ. in hac. ⁊ in l. ſi ego. ſ. partꝰ. ff. de pub. ⁊ in l. nihil. C.
de vſuc. ꝓ herede. Iſtā diſt. Bal. ſequitur Are. hic. ⁊ p hoc
eſt gl. in d. c. cū quis in ius. Ang. in d. l. ſi ego. ſ. partꝰ. tz opin.
Dy. de equitate canonica. euā dicit etiam ſeruandā in terris
eccleſie. ſed cōtrariā opi. eſſe ſeruandā in terris imperij. ¶ Cō
trariam opi. q̄s imo etiā de iure canonico malafides defuncti
impedit heredem ⁊ ſic ſucceſſorē vniuerſalē preſcribere etiā ex
ꝓpria ꝑſona tenēt Ant. ō Butr. Jo. de imo. ⁊ do. Abba. in c. ſi
diligenti. de preſcrip. Imo. in repe. c. fi. in xxviij. col. ⁊ ſeq. e. titu.
Jo. An. in addi. Spe. in tit de ꝑſcrip. ſ. fi. in addi. mag. Raph.
cu. Lu. ro. Alex. hic. Et dicit Alex. q̄ ꝓ iſta opi. ſepe conſu
luit contra Dy. ⁊ Bar. iſtā opi. ſequitur etiaz Pau de caſt. in
l. ſequitur. ſ. heres. infra tit. j. ⁊ in l. iij. eo. tit. do. Abba. in conſi.
cx. q̄s incipit. Pitar in preſenti cauſa. in xiij. q. ⁊ in cōſi. cxxv. q̄
incipit. Facti contingentia ſic ꝓponitur, ⁊ ibi dicit q̄ ſemp
legendo ⁊ conſulendo tenuit cōtra Dy. Idem tenet Lu. ro. in
cōſi. ccj. q̄s incipit ꝓ decisione preſentis dubitatiōis primo
premitto. Alex. ſibi cōtrarius in conſi. lxxxiij. quod incipit in
cauſa vertente inter cameram. in ij. col. ⁊ in conſi. iij. in ij. volu.
q̄s incipit videretur inſpectis in pe. col. ⁊ in cōſi. lxxxix. q̄s inci
pit viſo puncto ⁊ inſtrumentis in iij. colū. ⁊ in conſil. cciij. in ij.
vol. q̄s incipit viſo ⁊ oportune diſcuſſo proceſſu, in v. col. ⁊ in
conſi. lxij. in iij. vol. q̄s incipit ſtantib⁹ his que ſ. narrata ſunt
in. iij. col. ad fi. ⁊ ſeq. ⁊ in cōſi. cxix. in. iij. vol. q̄s incipit videtur
prima facie dicendū dictos reos. in pen. col. ⁊ in cōſi. iij. quinti
vol. quod incipit. ex his que in themate narratur, in vlti. colū.
Et iſta videtur eſſe magis cōmunis opi. Pro iſta opi. addu
citur dupler fundamentū. Primo ſecundum do. Ant. in loco
23 prealligato. † quia de iure can. heres tenēt exonerare aninam
defuncti. c. fi. de ſepultu. c. in literis. ⁊ in c. ſuper eo. de rapt. Si
ergo defunctus malafide tenebat rem. ergo heres eius tenēt
reſtituere. ergo preſcribere non poteſt. ¶ Tamen huic funda
mento pōt reſponderi. quod imo heres preſcribēdo exoneret
animam defuncti. cū preſcribens ſit ſimiles ſoluēti, ita inquit
iuriſconſultus in l. ſi pupillus. ad fi. ſ. de admi. tut. ſaltem quo
ad imputandū culpam ei contra quem facto ⁊ negligētia ſua
eſt preſcriptuz, vt ibi declarat Bar. in vlt. col. ⁊ ita etiam dicit
Are. hic. q̄ ſolutio ꝓcedit in preſcrip. lōg. temp. q̄ cauſatur ex
mera negligentia nō petentis, vt declarat Bar. in l. ſi. in pn. ff.
de eo p quē fa. erit. ⁊ in l. naturaliter. j. tit. j. Tu aūt p confirma
tione predicti fundamenti do. Ant. adde illud q̄s tenet Bal.
in auth. ad hec. C. de vſuc. in antepe. col. in verſi. ſed quid dice
24 mus de herede preſcribēte. vbi tenet † q̄s ad exonerationē cō
ſciētie heredis, nō ſufficit q̄s credat defunctum bonā fidē ha
buiſſe. eo q̄ heres preſumitur in dolo ⁊ malafide: q̄ preſcribē
do locupletatur cū aliena iactura. l. ſi quis mācipijs. ſ. procu
lus. ff. de inſtito. Scōo ⁊ fortius, q̄ ſufficit quod defunct⁹ fue
rit in mala cōſciētia ⁊ malafide, nā tunc ex hoc ſtatim fuit ac
quiſitū ius denūciandi de iure canonico, q̄s tranſit cōtra he
redem. arg. c. parochiano. de ſepul. ⁊ c. nouit. de iudi. ¶ Secū
dum principale fundamētum eſt, ſm Abb. in locis prealllega
25 tis. q̄ ex quo † de iure ciuili eſt clare deciſum q̄s heres non po
teſt preſcribere propter malam fidem defuncti ea. q̄ eſt ſucceſ
ſor vitioꝝ defuncti. d. l. cū heres, ⁊ iſtud non reperiꝭ mutatum
de iure canonico: ergo ſtabimus iuri ciuili etiā in terris eccle
ſie vt not. in c. j. de ope. no. nun. Bar. in l. priuilegia. C. de ſacr.
ſan. Tū iſta ratio poteſt euadi ſm q̄s reſpondet Bal. quē ſu
perius retuli, q̄ d. l. cū heres loquatur in preſcrip. lon. tem. re
quirente titulū, ⁊ ſic ibi oportet vti adminiculo tituli defuncti
vnde nimirū ſi ibi malafides impedit heredē ꝑſcribere. Et q̄
26 iſtud ſit verum patet † q̄ preſcriptio, xxx. annoꝝ nō erat cognita
illo iure. ffiorum. vt ſuperius dixi, ⁊ ſic in d. l. cū heres. nō videt
poſſe fieri totū fundamentū cōtra Dy. Tamē iſta ratio Ab.
vſq; d. l. cū heres pōt aliter cōfirmari. Haz de iure ciuili. clarū
eſt q̄ mala fides defuncti vī ineſſe heredi, vt in aut. de iureiur.

a ¶ Mala fides authoris nocet heredi, ⁊ quādo. Adde Abb. in c. de quarta. de preſcriptio, ⁊ ibi Felin.

a moriente prestito.in prin.z l.in oīb⁹.ff.nō debeo.ff.ō reg. iur. z l.ex qua persona.ff.eo.tit.z istud nō reperīt correctū vel immutatū de iure canonico:stabimus ergo huic iuri ciuili etiā in foro canonicō,vt predixi.Presertim cū lex canonica latis⁹ puniat heredē ex facto defuncti ꝙ lex ciuilis. c. fi. de sepulturis z magis phibet lucrū iniustū,z magis aufert causam peccādi ꝙ lex ciuilis.ff.hāc aūt in authētica vt ecclesia romana. colla.

28 ñ. ¶ †Ista cōclusio limitat nō.pcedere in successore vniuersali in prelatura vel dignitate ecclesiastica:qz si antecessor suꝰ fuit in mala fide nō impedīt prescribere ex sua persona.c.cura.z ibi gl.z doc.de iure patro.c.de quarta.de prescriptionibꝰ. Ratio

29 est clara:† qz succedens in beneficio non habet causam ab antecessore premortuo,sed a superiore conferente sibi beneficiū, vt est glo.in d.c.cura.z in d.c.de quarta. d.Abb.z alij in c.j. de solutionibus motant in c.qz A.de iudicijs.

1 ☞ Ūditor vtitur accessione emptoris facta redhibitione.

2 Redhibitio est titulus habilis ad prescrip.sicut emptio.

3 Distractus est ita habilis ad prescrip. sicut contractus.

4 Quod iuris est de contractu idem esse de distractu.

5 Si ex forma statuti requiritur aliqua solennitas in contractu mulieris.an requiratur eadem in distractu.

6 Sicut rōne contractus qs sortīt forū ita ratione distractus.

7 Cuius consensus regrīt in ℨhendo eius requirīt in distractu.

1 **Preterea queritur.** †Ūditor vtīt accessione emptoris facta redhibitiōe.h.d.Facit:qz redhibitio est titulꝰ habilis ad pscriptionē sicut emptio.l.si hoiem.j.tit.j.l.si duobus.j.de diuer.z tēp.pscri.Et in d.l.si hoiez.habes extēsionē ad istū text. vt pcedat nō solū qñ vēditio resoluīt per redhibitionē, vt hic sed etiā qñ resoluitur per actū addictiōis indīē, z illū text. ad hoc no.Bald.in l.j.C.de vsuca.trāsformāda.Et sic ex istis ha-

3 bes† ꝙ distractus est ita habilis ad prescriptionē sicut cōtractus facit.ff.in dotē.j.ea.l. ¶ †Et ex hoc potes gñaliꝰ notare

4 qs iuris est de cōtractu.idē esse de distractu:facit.l.si ad resolūēdā.C.ō pre.mino.notata in l.ab emptione.vbi diri. ō. ō pac.

5 Facit† qs no:Bal.z Mod.in l.fiue apud acta.C. de trāsa. vbi ponīt si ex forma statuti requirak certa solēnitas in contractu minoris vel mulieris,nūqd eadē solēnitas regrak in distractu. ibi plene dirī.z in l.si vnꝰ.ff.pactꝰ ne peteret.vbi Bar.ō pac.

6 ponūt Mod.in l.more.ō.de acq.here.Facit † ad pdictū notabile:qz sicut rōne ℨctꝰ [a] qs sortīt forū.l.hīs absens.ff.ō iud. c.fi.de fo.cōpe.ita rōne distractꝰ.l.q certo loco.fm cōz intellectū.ō.de cōdi.inde. ¶ †Itē facit qz cuius cōsensus requiritur in ℨtrahēdo eiusdē etiā requirīt in distractu z sic in resolutiōe

text.est in aut.Econtra si filij.z ibi Bar.ad hoc not. C.de repu. Itē ad istū text.adde text.notabilē in l.ū.ff.si sub ℨditiōe.j.p em

ptore q̄ limitat istū text.nisi ēptor habuisset malā fidē qñ accepīt.ff.fi.j.ea.l.Ultimo ℨ istū text.fortiter opponit Bar. de l.si a te.ff.fi.j.de excep.rei iudi.z remittit se ad gl.ibi, vbi gl.z Bart. laborāt in fol.vt hic p̄ do.Aler. Sed reiectis fol.gl. z Bar. ibi

que nō videnk posse defendi nisi cuz magna diuinatione plus placet fol.Ang.in ff.si is qui precario.j.ea.l.vbi dicit ꝙ in hoc

ter.possessio capit hic initiū a venditore:ideo cōiūgitur possessio emptoris secuta redhibitione. Sed in lege cōtraria sciētia non cepit habere aliqs initiū a vēditore.nimirū si facta redhibitionē vēditor ibi nō pōt vti exceptione illius sentētie. Pro cōfirmatiōe istius solutionis bene facit id qs volunt Jaco.de ra.z Imo.hic,q tenēt qs iste text. pcedat qñ inceperat primo possidere z vsucapere,alias facta redhibitiōe nō posset vti accessione tēporis emptoris.ff.fi.j.ea.l.Et licet Aler.in fi.repro

bet eo qz si violētia z diuinatio ad istū text.qui p̄supponit venditorem ante possedisse. Tu dic qs imo text.istud p̄supponit cum dicat ꝙ etiā emptor potest vti accessione ipsius vēditoris:ergo p̄suponit quod ipse venditor prius possederat.

1 ☞ Utitur quis accessione eius aquo causam non habet.

1 **Si liber homo.** †Nō vtitur quis accessione ei⁹ a quo causaz non hz.b.d. Et intellige istū ter. qs liber homo vel seruꝰ bona fide possessus egit q̄rere possessionē bone fidei possessori, ſz nō dīnū aks si voluisset ei querere z eiꝰ noie actū egisset: ita q̄sluisset dīnū sicut z possessionē gl.in l.j.ff.sed z per eū.ō.eo.z sic frustra tractaret de accessiōe tēporis.l.sequīt.ff.lana.j.e. Ita intelligunt istum ter.Ang.z Aler.hic.Iste intellectus licet videatur prima fronte diuinatiuus:tū suadetur ex ter.dum dicit z alij acquisierit possessionē.Et sic p̄supponit casum quādo solū est acquisiti a possessio:qz in hoc.ff.z precedentibus, z etiam in sequentibus vsqz ad finem,intendit iurisco.solum tractare quis possit vti accessione temporis quando possessꝰ fuit apud alium quod cessaret dominium hic esset translatum.

1 ☞ Nō potest fieri accessio illius pos. que medio tēpore fuit per alium occupata.

2 Medium impertinens impedit extrema coniungi.

3 Statutum disponēs ꝙ possꝰ defuncti continuetur in heredem, intelligitur nisi medio tempore per alium fuerit apprehensa.

4 Medium impertinens impedit ratihabitionem retrotrahi.

5 Per matrimoniū sequens an legitimetur proles habita ex cōcubina postea in vxorem despōsata cui precessit alind matrimoniuz post habitā prolem,z talis dicak primogenitꝰ.num.7.

6 Dictio omnino,quid importat.

8 Titulus pro herede est plenior titulo pro emptore.

9 Ille in quem trāsfertur dīniuz ipso iure sine traditione,dicitur habere fortius z plenius ius ex titulo, quam ille in quem ad dominij translationem requiritur traditio.

10 Si vendak alicui res in quē trāsferk ex priuilegio dīnium sine traditione,deinde vendak alteri z tradatur,prefertur primus.

11 Successoris appel.tantum continetur vniuersalis.

12 An valeat arg.ab eo quod est minus ad illud quod est maius vbi est eadem ratio.

13 Mala fides her.an noceat in prescriptiōe inchoata pficēda.

14 Mala fides heredis impedit fructuum acquisitionem.

15 Facilius impeditur acquisitio fructuum quā impeditur perfici prescrip. inchoata.

16 Error iuris impedit vsucapionē, sed nō fructuū acquisitionē.

17 Pos.testa.z ea que fuit vacās post mortē testa. pdest heredi.

Quesitum. Heredi non datur accessio possessionis defuncti, si res fuit ab alio medio tēpore possessa.sed heres pōt cōiūgere sue possessioni non fo-

lum possessionē defuncti q̄ fuit apud eū tēpore mortis, ſz etiā illā que vacās apud nullū fuit post eius mortē. h. d. secūdum

1 verum[intellectū vsqz ad ff.in dotē. ¶ †No.j.qñ non potest fieri accessio illius possessionis que medio tēpore fuit per alium oc-

2 cupata cōcordātes sunt in gl.Et ex hoc habes correlariē tertare qs medium impertinens impedit extrema cōiungi.Istud per plura iura probat Jo.And.in regula sine culpa de regiur.in mercurialibus, in vj.col.precipue per ter.in c.p tuas de condi.apposi.sic etiam predium medium qs non seruit impedit seruitutem.l.qui celsa.ff.fi.ff.de serui.rusti.pred.Istum ter.

3 † dicit Raph.cu.se alias alegasse in questione de facto. Statutū disponit qs possessio defuncti continuetur in heredem,q tale statutū pcedat nisi possessio fuerit per alium medio tempore apprehensa,cū statutū recipiat interpretationem z limitationē a iure cōmuni.l.ij.cum similī.C.de noval.alij nihil tangunt. Tu adde bonā gl.in l. cum miles.in princi. in gl. magna in fi.ff.er quib.cau.maio. Ubi licet possessio defuncti cōtinuetur in heredem quo ad vsucapionē complendā.l.nunquam.ff.vsucuz.z l.cepta.j.titu.j. Illud procedit nisi possessio fuerit per alium medio tempore apprehēsa. Ita ibi expresse dicit gl. Secundo facit:qz dictum tractatū transferre possessionē per ficti-

cū.sed sic est qs per actum fictum non transfertur possessio que est penes alium non intereueniente facto vel consensu illius penes quē est.l.ij.ff.qs si seruus.ō.eo. Unde dicit Abb.in c.

de consuetudine.qs licet aspectu z verbis transfertur possessio.l.iij.in prin.z ibi gl.z doc.ō.eo. Tamen non trāsfertur quando alius erat in possessione. facit qs no.do.Aler.in l. qs me-

in prin.in j.no.j.e. Tertio adde quod istud idē quod Raph. hic, ꝙ predictum statutum intelligak nisi possessio medio tempore fuerit apud alium. consuluit Alex. consi.lxxiij. in ij. vol.

quod incipit visa facti narratione in ij. col. Idem Alexā.in cum heredes in princ.j.eo.quanuis ibi non videatur bene fir-

4 mare.facit etiaz quod in simili dicimus †quod actus medius impertinens impedit ratihabitionem retrotrahi.gl.est not.in l.si indebitum. ff.j.ff.rem raram habe. quam Bart.ibi multum no.z in l.si vxor.ff.si quis vxorem.ff.de adulteriis Bal.in l.fi. C.ad macedo. Sic etiam legitimatio non trahitur retro quando bona sunt alij medio tempore quesita gl.not. in l. gallus.ff. z quid si tantum,z ibi Bar.z doc.vbi diri.ō.de lib.z post.z et

5 bonus ter.in c.quāuis.z in c.si pro te.de rescrip.in vj. ¶ Secundo principaliter iste ter.videtur facere in argumentum tenēcundum Pau.de cast.quod si aliquis susceperit prolem ex cōcubina deinde cum alia cōtrarerit matrimonium legitimum,z postea mortua legitima vxore desponsat concubinā in vxorē,

b qs matrimonium medium[b] impediat legitimationē filij. Tamen contrarium determinat z melius,z dicit communiter doctores ita tenere fauore matrimonij z legitimationis filiorum Jo.an.in d.regula.sine culpa, in mercurialibus. Bar.in Ubi notorum.ff.rem ra.hab.z in l.pe.ff.vxor.per illuz ter.ff.sol.matri. Bal.z Ang.in l.cū quis.C.de natu. li. Ang.in l.eum qui.ff.de sta.ho. De quo vide late.d. Ant. Rosel.in suo tractatu legitimationis.in j.lib.col.xxv.z octo seq. Et quod medium matrimonium non impediat legitimationez fieri per subsequēs matri-

monium

a ¶ Rōne contractꝰ. Adde Bart. in l.j. C. vbi z apud quem. z in l. qui certo loco. ff. de cōd.inde. doc. in ca.ex parte. de rest.spolia.z in c. j.de sponsa.

b ¶ Mediuz matrimonium. Adde Jo.30. cum in repe. c. per venerabilem. qui filij sint legit.

montū, habes text. in ſ. ſi vero is qui ſolūmodo in verbo oīno ſuis exiſtētibus. in verbo primi⁹ nati, ꝛ ibi Ange. Ad hoc no. in aut. quibus mo. naturales efficiātur ſui colla. vij. Idez tenet Ang. in cōſi. xvij. comes brandiſius. xij. col. vbi dicit illum text. nō eſſe alibi in iure ꝛ ad hoc. Et ſ. Ure. dicat qō text. non pro-
6 bat, † qz dictio omnino⁹ ibi poſita ſignificat qō quoad omnem
4 effectum efficiuntur legitimi, ꝛ hoc eſt verum vt. c. tanta. q filij ſint legitimi. non per hoc infertur neceſſario qō matrimonium omni tempore ſecutum legitimet filios ꝙ verbū aūt primitus nati, non ponitur niſi reſpectu natorum poſt matrimoniuz vt dixerat in princ. illius aut. ad qō ſe refert. Tu dic ꝙ ille text. bene probet dū dixit, oīno enim ſuis exiſtētibus deinde naturalibus liberis creatis, aut primitus natis, que verba clare demonſtrāt ꝙ legitimum matrimonium legitimet filios quando
5 cunqz conceptos. ¶ † Adde etiam queſtionem quam format Bar. in l. cū decē. ſ. ſi. ff. de ſol. vbi querit, aliquis ex concubina ſuſcepit filiū naturalem tantum, poſtea duxit vxorē ex qua ſuſcepit filium legitimū ꝛ naturalem: deinde mortua vxore cepit concubinā in vxorē: quo caſu filius primo natus legitimatur⁹ quis eoꝝ ſuccedit tanq̄ primogenitus. Quā queſtionē diſputat Jo. an. in d. regula ſine culpa in mercurialibus. Ab. in conſi. lxxv. videſ primo dictā donationem. dixi in l. quoties. C. de rei ven. vbi Bal. Sali. ꝛ alij ponunt: ꝛ ſic preſupponunt matri
8 monū mediū nō impedire legitimationem que fit per ſequens matrimonium. ¶ Tertio no. ibi. quod eſt plenius. quod titulus p̄o herede eſt plenior titulo p̄o emptore: ratio eſt ſecūdū gl. paruam hic: qz ex titulo hereditario tranſfertur dominium
9 ſine poſſeſſione. l. cū heredes. in prin. ſ. e. Et ſic not. † correlarie ex iſto text. iuncta gl. quod ille in quē trāſfertur dominium ipſo iure ſine traditione, dicitur habere fortius ꝛ plenius ius ex titulo qua ille in quē ad dominiū tranſlationez requirit traditio.
10 Nunc † eſt qō ſi vendatur res alicui in quem ex p̄uilegio trāſfertur dōniū ſine traditiōe, vt eſt eccleſia. l. ſi. C. de ſacroſan. eccl. Deinde vēdaſ ſēdo ꝛ tradatur⁹ illū p̄ferē primus ꝓpter titulum fortiorē. gl. eſt ordi. in l. ſiue aūt. ſ. ſi duobus. ff. de publicia. gl. ꝛ doc. in d. l. ſi. C. de ſacroſan. ec. Bal. ꝛ alij in l. quoties. C. de
1 rei ven. Jo. an. ꝛ canoniſte. in c. cōtinebat. de his que fiūt a ma-
1 iori parte capituli. ¶ † Quarto no. ter. in verbo ſucceſſionis,
b fm Ure. hic, qō appellatiōe ſucceſſoris⁹ p̄opriē contineꝫ vniuerſalis nō ſingularis ſucceſſor. Tu dic ꝙ iſte text. parū fecit ad hoc. Nā iſte ter. pp ꝓbū hr̄dis⁹ qō ꝓedit ꝛ ꝓbuz emptōis qō immediate ſequit. ꝓbū ſucceſſor intelligit ꝙ ſucceſſore vniuerſale. Tū notabile eſt in ſe veriſſimū, vt habes text. in l. quedā. ſ. nihil iteresſt. in ver. is aūt. ꝛ ibi doc. ad hoc notār. ff. de edē. facit
12 ler. in tps. an ſi. j. tit. j. ¶ † Quinto no. in ver. ſed ſubtilius qō iu-riſcōſultus arguit hic ab eo qō eſt minus ad illud qō eſt maiꝰ ꝛ fortius, ꝛ arguit negatiue. Nā. ſ. prime dixit ꝙ plenꝰ eſt ius in hr̄de ꝙ ſit in emptore, ꝛ tū decidit hoc ideo eſſe: qz eſt oīmoda ratio: qz cū in p̄ſcriptiōe requirat cōtinuatio poſſeſſiōis a principio vſqz ad perfectionē p̄ſcriptiōis. l. naturaliter. j. tit. j. Sicut ergo poſſeſſio q̄ medio tpe fuit penes aliuz interrūpit in emptore p̄ſcriptionē: ita etiā in herede vniuerſali: ꝙ ius plenius habeat. Et ſic habes text. hic notabiliē, qō licitū eſt arguere de minori ad maiꝰ qñ eſt oīmoda rō. ¶ Capio gl. in ꝓ ſ. id quoqz. Quā diuide in duas partes. In prima declarat ter.
13 In ſcōa remouet duplex ſnū. Scōa ibi, nō tū eſt idem. ¶ † In ca. gl. ibi, ꝛ ſ. ſi defunctꝰ. habes ex gl. qō mala fides hr̄dis non nocet in p̄ſcriptione inchoata plicianda: ſecꝰ eſt in mala fide emptoris. Nō diuerſitatis eſt: qz qñ defunctus cepit ab initio bona fide p̄ſcribere ſi ſibi poſtea ſupueniat mala fides: de iure ciuili nō impediret p̄ſcriptio. l. vlt. C. de vſuc. trāſſor. Ita etiā nō interrūpit⁹ ei ſuccedat heres q ſit malefidei. qz ceſſet eadez perſona cū defuncto. in aut. de iureiur. a morē. p̄ſti. in princ. ſic eſt in ſingulari ſucceſſore qui nō repreſentat p̄ſonā ſui auctoris, vñ in eo etiā inſpicit initiū ſucceſ. Eſt verū qō hodie de iure canonico in p̄ſona etiā eiuſdēmet malafides qñcūqz ſuperueniēs interrūpit p̄ſcriptionē, vt in regula poſſeſſor malefidei
14 de reg. iur. li. vj. ꝛ c. fi. de preſc. ¶ † Limita etiā iſtā cōcluſionez gl. p̄cedere quoad vſucap. ſiue p̄ſcrip. cōplēdā: ſecus eſt quoad acq̄ſitionē fructuū. qz mala fides heredis impedit fruct⁹ acquiri, ſz defunct⁹ eſſet bone fidei. l. queſtū. ſ. j. ff. de acq. rerū domi-
15 nio. fm Bar. ꝛ oēs doc. † Et ex hoc pōdera tu puncte, qō faciliꝰ ipediaſ acquiſitio fructuū ꝙ impediaſ p ficti p̄ſcriptio inchoata. Sicutēt in ſimili quo ad ipediēdū acq̄ſitionē fructuū parua ſunt, vel qō mala fides fuerit a p̄n. vl ꝙ poſtea ſupenerit ter. ſ. l. ſz ſz lege. ſ. de eo. aūt. ff. de pet. here. Sz quo ad vſucapionem de iure ciuili ſufficit ab initio bona fides. ꝛ quamuis poſtea ſupeniat mala fides, nec p hoc interrūpit vſucapio. d. l. vnica. C. de vſucap. trāſformanda. Et licet Bart. in d. ſ. de eo aūt relinquat cogitandū de ratione diuerſitatis: tamē vt dice
bam his diebus. Ratio eſt qz quoad acquiſitionē fructuū nō attēdimus niſi bonā fidē, vt ſtatim dicā. Et ſic adeſt ius debitus ꝙ in p̄ſcribēte. in quo plura requirunt p̄ſertim titul⁹, ꝛ bona fides. vt notaſ i l. celſus. ꝛ l. naturaliꝰ. p Bar. j. tit. j. Mimirū
17 ſi p̄mū tāq̄ debil⁹ faculꝰ impedit ſed caue† qz alibi habes totū cōtra. Nā error iuris impedit vſucapionē. l. nūq̄. j. tit. j. ꝛ tū nō impedit acq̄ſitionē fructuū. d. l. ſz ſi lege. ſ. ſcire. ſz dic qō ibi loquit a p̄ncipio p̄ſcriptiōis vbi erat a p̄ncipio mala fides impedit q̄ non impediret ſi poſtea ſupueniat. d. l. vnica. ꝛ nō diuerſitatis iſto vltimo caſu iter vſucapionē ꝛ acquiſitionē fructuū eſt fm Bart. in d. ſ. ſcire aūt. ꝛ in repe. l. qō nerua. in x. col. ff. de po. Et ad vſucapionē requirit⁹ titul⁹ vel ſaltē iuſt⁹ error, vt habeſ in d. l celſus. j. tit. j. ſz error iuris cū nō ſit tollerabilis nō eſt iuſtus error: ergo nō ſufficit ad vſucapionē. Sed quoad acq̄ſitionē fructuū nō requirit⁹ titul⁹, ſed ſufficit qō nō ſit mala fides que abeſt vbi eſt iuris error, vt ibi. ¶ Capio gl. ſi. in verbo nunquā. Quā diuide in quinqz partes. In primis trib⁹ ponit tres intellect⁹. In quarta circa tertiū intellectū firmat queſtionē. In quarta allegat ꝛcordante. ſecunda ibi, vel dic teſtatoris
17 ta ibi, ꝛ facit. j. e. ¶ † In ſi. gl. reiectis iſtis trib⁹ intellectib⁹ gl. Tu intellige ter. plene, qō non ſolū illa poſſeſſio que fuit iūcta morti teſtatoris, id eſt, que fuit apud teſtatorē tpe ſue mortis ꝓdeſt heredi, ſed etiā illa que nunq̄ fuit teſtatoris, ſz poſt eius mortē fuit vacans ante apprehenſionē heredis, vt etiā eſt ter. in l. nūquā. ſ. vacuū. ꝛ in l. ceptū. j. tit. j. Et iſto modo ter. eſt planus. Et ita etiam intelligunt Raph. cu. ꝛ Paul. de ca. hic.

1 ¶ Reſolutio contractus dotis tribuit titulum habilem ad
2 preſcribendum, vxori cui dos reſtituitur.
3 Titulus dotis eſt vniuerſalis.
4 De iure ciuili mala fides ſuperueniens non impedit preſcriptionem.
1 Titulus dotis dicitur vniuerſalis quando mulier daret omnia bona in dotem vel vnam hereditatem.

In dotem. Barti⁹ in dote vtil accēſſione vxoris ex eius perſona ꝛ econtra. l. j. d. ¶ † Ho. qō reſolutio contract⁹ dotis tribuit titulū habilē ad preſcribēdum vxori cui dos reſtituitur. Intellige niſi mulier que dedit rē aliēnā in dotē fuiſſet in mala fide. tūc reſtituta ſibi illa re nō acquireret ſibi titulus, vt patet qz cōueniret petitiōe hereditatis. l. etiā. ſ. apud marcellū ꝛ ibi no. Ang. ff. de pet. here. Sicut petitio hereditatis non datur cōtra titulo poſſidētē. l. regulariter. ff. de peti. here. ¶ Capio glo. in verbo accepta, quā diuide in quatuor partes. In prima declarat ter. In ſecunda ex ter. colligit vnū ar. In tertia colligit aliud. Id quarta querit, ſed ꝛ ibi. Itē ex eo tertia ibi, itē arg. ꝙ vir. Quarta ibi. Item quid ſi mulier. In eadē gl. in fi. iſta gl. in hac vltima parte cōiter dāna tur per Bar. ꝛ alios, p̄ text. in ſ. fi. j. ea gl. ¶ Saluat tame Bar. quādo p̄ſcriptio iſta eſſet iam cōpleta per maritū, que ſalua tio eſt vera in ſe, nō cōuenit verbis gl. que dicit ꝙ vir ceperat vſucapere: pōderat illud verbū ceperat, ex quo apparet ꝙ nō perfecerat vſucapionē. Itez gl. dicit ꝙ illa poſſeſſio viri accedit ipſi vxori: ergo p̄ſcriptio nondū erat completa a marito: alias fruſtra tractaremus de acceſſiōe. ¶ Aliter ſaluat iſtam gl. Ure. intelligendo eā put iacet qñ p̄ſcriptio erat inchoata per maritū, ſed nōdū cōpleta. ꝛ reputat nouum ꝛ ſingulare dictum. Nam dicit aduertendū ꝙ in mulierē ſol. mat. res, trāſferatur ex tit. dotis, certe † titulus dotis eſt titulus vniuerſalis. l. qō dicitur. ff. de impen. l. j. in prin. cū glo. in verbo vniuerſale. ff. de vſucapio. p̄o dote. vnde ſicut heres ſuccedens defuncto ex titu. vniuerſali pōt p̄ſcribere qñ defunctus habuit bonā fidē nō obſtāte ꝙ hēs ſit in malafide. l. ij. ſ. fi defunctus. j. de vſuca. p̄o emptore gl. in ſ. precedēti. ita vxor que ſuccedit ex alio tit. vniuerſali poterit ſimiliter p̄ſcribere de iure ciuili: nō obſtāte ꝙ ipſa ſit in mala fide. Tu dic ꝙ iſta ſaluatio nō eſt vera. Nā in d. l. ij. ſ. defunctus ideo illud ibi eſt: qz defunctus cenſet viuere in perſona heredis ſui qui ſingitur eadē perſona cū defuncto: vt in aut. de iureiur. a morē. preſti. in pnc. vñ ſicut ſi defunctus cepit p̄ſcribere fuit a p̄ncipio in bona fide, licet poſtea ei ſuperuenit mala fides: tñ de iure ciuili p̄ficeret p̄ſcriptionez
3 qz de iure ciuili mala fides ſuperueniens nō interrumpit p̄ſcriptionē l. vnica. C. de vſucap. trāſſor. ita ſi defunctus fuit a p̄ncipio in bona fide nō impeditur heres perficere illā p̄ſcriptionē quāuis ipſe hereres ſit malefidei. cum in eius perſona defunctus cenſeatur viuere. Et iſtā rationē aſſignat. Paul. de ca. ſ. in ſ. p̄cedēti, que ratio ceſſat in vxore ſol. ma. Quia maritus ſoluto matr. nō cēſetur viuere in perſona vxoris, nec illo tempore cenſetur eadē perſona. Et ſic argu. Ure. ab herede vniuerſali ad vxorem in dote reſtituta, nō eſt bona. Preterea inquātum Areti. preſupponit p̄o cōſtanti quo titulus dotis

a ¶ Dictio oīno. Adde Fel. in c. ex pte. el. j. de officio. delega.

b ¶ Succeſſoris. Adde Bal. i. l. eam p̄otē. i pe. col. vſ. qd ſi inſtrumētū. C. lo. Jo. de imol. i l. qō dr̄ i vl. co. ff. ſ. ꝓ. obl. Soc. cōſ. cclvij. co. iij. ꝛ adde ꝙ ſucceſſor dicit ille qvenit de iure p̄torio. ita Jmol. i l. qō dicit. co. pe. vſ. pōt etiā dici. ꝛ ibi Albe. j. de ꝓb. obli. Soc. cōſ. cclxxv. co. v. circa. fi.

dicaf vlis sicut titul⁹ hf̄ditari⁹ p gl.i l.j.i p̄n.in ybo vniuerse.ff. & vsuca.p dote. Dic qđ imo ibi gl.quātū ad nostrū p̄positū st
4 Jnū. Nā st gl. † qđ titul⁹ dotis tūc demū dicef eē titul⁹ vlis. qñ mulier daret oia bona i dotē, vel vnā hf̄ditatē: sicut si aliqs vē deret vel donaret oia bona vel hf̄ditatē. Tūc titul⁹ vēditiōis diceref vlis. l.q tibi hf̄ditatē vēdidit cū si. C. de her. vel act. vē. sec⁹ qñ daret vnā rē i dotē tūc titul⁹ dotis nō est titul⁹ vlis. Sz iste tex. z ista gl. vñr loq qñ aliqua res fuit data i dotē. De hoc tñ nunquid dos sit titulus vlis z an sit ius vle ponit Bart. in rub. ff. sol. ma. vbi dixi z ad ibi dicta me remitto.

3 ☞ Qui concessit precario non vtitur accessione recipientis nisi precario reuocato.

2 Precaria possessio que conceditur emptori est potens ad p̄ducendum vsucapionem ipsi emptori.

1 **§. Jis qui precario.** Quit ꝛcessit p̄ca rio nō vtif accessione recipiētis, nisi p̄cario reuocato. h.d. ¶ Capio gl. mag. i ybo accedere pos. ¶ Quā diuide in ser ptes. Jn pma timore ꝛ rū gl. reprobat opi. Roge. Jn secā opponit ꝛ ter. z dupliciter soluit. Jn tertia q̄rit. Jn q̄rta idē facit. Jn q̄nta rñdet tacite qō ni. Jn sexta idē facit. Sc̄a ibi. sz vī. Tertia ibi. itē an durāte. Quarta ibi, itē an ħ ꝛcedēs. Quinta ibi, de ciuil⁹ aūt possidente. Sexta z vltima est ibi nec p hui⁹ restitutionē. ¶ Jn e. gl. ibi, rñde nō est interrupta nec p̄cedit sz cessat. Adde z sic in ꝛnium stat i suspēso sicut p̄scriptio inchoata suspēdif durāte pupilla ri etate. l. sicut. §. pe. C. de rescri. xxx. anno. allegata in gl. Jstā solutionē reprobat Bar. z cōiter eā alij sequunf. qz si interim ces saret, nō daref postea accessio sicut in d. l. sicut. finita pupillari etate: tū postea nō reintegraf nec accedit aliqs tps. Sol⁹ Rapha. Cu. ħ tz istā solutionē quā st magis ꝛuenire rē. Et st qđ Bar. nō intellexit istā gl. qz gl. st qđ cessat interim. sz postea reuocato p̄cario fingif nunꝯ cessasse vñ qz semp fingif possedisse: ideo daf accessio. Jstud fundamētū Rapha. reprehēdit do. Aler. qz qua rōne in d. l. sicut. p tpe q̄ dormit p̄scriptio finito tpe nō restituif aliqs tps ad reintegrandā p̄scriptionē. ita ħ non ꝺz reintegrari aliqs tps finito precario. Tu dic sustinēdo Rapha. qđ in d. l. sicut. est inductū fauore pupillaris etatis, vt interim dormiat p̄scriptio. Añ si postea finita pupillari etate reintegraref illud tps, certe ille fauor pupilli esset nunc inanis z illo qđ ibi p̄ncipal⁹ est iductū fauore pupilli: nūc retorquereť in dānū ꝛ. l. qđ fauore. C. de legi. sz hic in ꝛcedēte p̄cario est to tū eꝛ. ¶ Jn ea. gl. ibi, vel dic nō vsucapit sibi sz dño vt in creditore. Jstā secūdā solutionē tūt Bar. z cōiter alij ħ. Sz eā reprobat Raph. qz st esse ꝛ ter. ibi. quādiu manet. q vult qđ donec p̄cariū sit ruptū ꝛcedēs, nō p̄scribat nec interim accessionē hēat. sz fm istā solutionē omni tpe p̄scriberef ad vtilitatē ꝛcedētis sicut in creditore. Tu rñde qđ iste ter. nō st qđ donec durat p̄cariū qđ interim nō p̄scribaf: sz bñ st qđ interim nō hz accessionē: z sic interim nō sentit vtilitatē ex illa p̄scriptione donec reuocet p̄cariū, z ita ēt tz. Aler. z ista est vera solutio, sz ipse vtaf aliꝭ verbis. ¶ Jn ea. gl. ibi, vel dic vt omnē cuites oppositionē. Adde qđ imo p hoc nō cessat opp. sz eñ sit recessus a vēditione cōi ꝛsensu eo qz ptiū rei vēdite z ꝛcesse p̄cario nō soluebaf. p hoc nō seqf q potuerit p̄scribi ad vtilitatē ꝛcedentis. qz adhuc viget oppositio gl. q er q̄ emptor q p̄cario recepit hēat sciētiā qđ res erat aliena: q̄ interim p̄scribere nō poterat. Bar. dupliciter saluat gl. sz pmā saluationē reprehēdit: qz illo, nō eēt eadē solutio q̄ i p̄cedēti solutiōe gl. Sz ad hoc pōt dici qđ imo nō est eadē soiutio: qz i p̄cedēti solutiōe nō erat cōpleta p̄scriptio. Et sic ibi agif de ꝛiungendo tpe possidētis p̄cario cū tpe authoris: hic aūt erat cōpleta p̄scriptio: iō nō agif de ꝛiūctione tēporū. sz de trāslatione acqsitionis dñi facte p recipiētē p̄cario. ¶ Sc̄do mō saluat Bar. ex cuius saluatione ha
2 bes bñ notare † qđ p̄caria possessio q̄ ꝛcedif emptori est potes ad p̄ducēdū vsucapionē ipsi emptori p ter. in l. iulianus. §. possessionē. ff. de ac. empt. quasi ꝛcessio p̄cariꝰ q̄ fit emptori sit plenior. q̄uis p̄tiū nō dū sit numeratū. Jstud reprehendit Raph. Cu. Aler. z Are. qz cū emptor nō hēat possessuꝫ suo noīe, sz p̄cario noīe ꝛcedentis, ꝛ nō ꝺz posse p̄scribere sibi. Nec aliqd facit ter. in d. §. possessionē. eo qz bñ st qđ precaria possessio q̄ ꝛcedif emptori bñ est iusta quo ad hoc, vt faciat fructus suos, vt ibi st fa. Et qđ ꝺñi voluntate illos percipit: prout ad illū ter. st Bart. in l. iij. §. ex ꝛtio. ff. eo. Non aūt st ille text. prout Bar. refert quod illa precaria possessio que fit emptori habeatur p vera traditione vt sic liberetur venditor actione ex venditio. Imo contrarium tenet ibi expresse glo. quam sequitur Bal. in l. j. C. de vsuc. pro don. z l. ij. C. de vsuris. Ang. in l. ab emptione. ff. de pact. vbi plene examinant hoc vltimuꝫ, z ad ibi dicta me

remitto: ponit notabiliter Ange. de Are. in §. actionum. in vi. col. institute de actio.

Lex xv.

1 ☞ Ad admittenda pos. sufficit coacta aut meticulosa voluntas.

2 Coacta voluntas non sufficit in matrimonio.

3 An ꝓcedant a pari rem esse furto substractam vel vi arreptaꝫ.

4 Furtum est tripler.

5 Statutum loquens de furto an habeat locum in robaria.

6 Per furtum z rapinam perditur possessio.

7 Quis nobis acquirit an possit nos posse priuare.

8 Qui est in potestate surripiendo rem non priuat dominuꝫ vel patrem possessione.

9 Seruus fugitiuus quare non potest dñm priuare pos.

10 Depositarius z commodatarius an faciant furtum p simplicem negationem z an p̄sumt dñm pos. z nu. 12.

11 Exceptio debet esse de regula.

13 Er sola denegatione cōmittitur iudicium rerum amotarum.

14 Pro recuperāda pos. rei mobilis an deb aliquod interdictum.

15 Remedium c. reintegrāda an habeat locū in re mobili z an cō petat ꝛ possidentem cum titulo. nu. 19.

16 Remedium c. reintegrāda. an habeat locum solum in rebus z personis ecclesiasticis. z nu. 20.

17 Que requirantur ad hoc vt competat remedium c. reintegrāda. iij. q. j.

18 Que remedia ꝺentur ꝛ possidentem bona fide qui non habuit cām vel titulum a vitioso authore.

19 Remedium. c. reintegranda. an competat ꝛ possidentem cum titulo etiam ad quem res peruenit sine vitio.

20 Remediū c. reintegrāda. an cōpetat solū p̄sonis ecclīasticis.

21 Lex canonica emanans ratione peccati corrigēdi seruāda est etiam in foro ciuili.

22 Ubi tractatur de fauore animarū fit extēsio ēt in penalibus.

23 Authoritas male fidei an corrigat in publiciana.

24 Prescriptio z publiciana equiparantur.

25 Jn materia correctoria correctio in vno ex equiparatis ēt corrigit in alio.

26 Publiciana cōpetit p seruitutibus habentibus cām disconti nuam in quibus non prohibetur omnino prescriptio sed prolongatur in longissimum.

27 Ubi hz locū prescri. affirmatiua hz etiam locū publiciana.

28 Dominium qualiter probabitur.

29 Jnueniēs sacculū pecunie vel pretiosuꝫ annulū in nemore, nō pōt cum bona ꝙscientia retinere, sed ꝺz p̄sentare episcopo.

30 Usure qñ incertum est a quo extorserit vsurarius an sint consignande episcopo vt in pauperes distribuat.

31 Res immobiles que fuerunt antiquitus culte non est p̄sumendum quod in nullius bonis sint.

32 Res immobiles que sunt intra territorium vel districtum alicuius ciuitatis vel regni quamuis inculte an concedantur primo occupantibus.

33 An perdatur dominium prediorum si per biennium tributa neglecta vacarunt.

34 Ciuitas perusina ex priuilegio nō subest ecclesie nec impatori.

35 Uerbum carebit, quid importat.

36 Uerbum futuri temporis qñ de sui natura est priuatiuum importat ipso iure.

37 Lex in dubio nunquam p̄sumitur priuare nisi mediante iudicis ministerio.

38 Per publica proclamata facta officio iudicis assignatis certis terminis, probantur bona esse vacantia.

39 Terminis non potest regulariter statui alicui ad agendū vel allegandum de iure suo.

40 Judex non pōt alicui statuere terminum agendi vel docendi de iure suo nisi saltem bina monitio interueniat.

Rem que nobis. Rei furto subtracte vel vi arrepte possessionē pdim⁹, nisi in nra ptāte existēs surripuerit: tūc nō pdim⁹ pos. donec res apud eū fuerit. h.d. Diuidit i tres ptes. Jn pma ponit dupler dictū. Jn secā limitatio cū rōne. Jn iij. extēsio illius rōnis. q̄. est ibi, sz si is. iij. ibi z hec rō est. ¶ Rō dubitādi in ista l. fuit: qz in amissione possessionis regrif animꝰ, z sine aīo possessio pdi nō pt. l. iij. §. in amissēda. vbi dixi. z l. quēadmo. §. eod. Sed hic tractamus de amissione possessionis, z in dubio quis non vī consentire amissioni pos. ar. l. qui vas. §. vetare. ff. de fur. imo, fortius qñ res furto surripitur z consequenter clam. l. j. in princ. ꝙ. de fur. quomodo

pōt dici qꝫ habeam animum perdendi possessionem. Rō deci-
dendi est. qꝫ qñ possessio amittit ex voluntate: requirit animꝰ:
sed qñ coacte aut violenter, vt hic. ꝛ l.iij.§.si quis nūciet.ff.eo.
2 tunc † quo ad admittendam possessionem sufficit coacta, aut
meticulosa voluntas. Istud pz per ea que no.gl. ꝛ doc.in l.j.§.
in operis.ff.de ope.no.nun.facit.l.si id qꝫ.§.si.j.eod.ꝛ d.l.iij.§.si
quis nupciet.qꝫ coacta voluntas. voluntas non est. vt est ter.
in l.si mulier.§.pen.ꝛ ibi gl.ꝛ Bar.no.ff.ꝫ eo qꝫ met.cau. gl. xv.
q.j.in c.merito.ꝛ ter.in c.maiores.§.si.de baptis.ꝛ ibi do. Abb.
4 ad hoc no.illū ter.ꝛ dt.qꝫ non tū dr absoluta voluntas.† Ideo
coacta voluntas nō sufficit in matrimonio in quo requiritur
absolutoria voluntas fm eum.c.gemma.de spon. Adde tu qꝫ
miraculosa voluntas hz in superficie volitionem. sed medulla
nolitionez. Ita egregie dt Bal.in suo diuino ꝛ filio schisinatis
posito post rub.C.si quis ali.testa.phi.in xiiij.col.Et ita habes
pulchram rōnem dubitandi ꝛ decidendi ad istum text. ¶Ho-
3 j.fm Bar.† hic.equiparari rem esse furto subtractam vel vi ar
reptam.Circa istud no.Bar.scribentes nihil dñt. Tu adde in
Jnium facere qꝫ vult gl.no.ꝛ magistra in l.si te.in gl.fi. C.de in
4 fa.que gl.magistraliter dt † qꝫ triplex est furtum.f.improbum,
vt simplex furtū. Improbius, vt expilare hereditatē iacentez,
ꝛ improbissimum.ꝛ istud est rapina.illaz gl. sequitur ibi simplr
5 Bar.Et per illam gl.† dt ibi Bal.aduocatos perusinos iudai
zare circa statutum perusinum disponens qꝫ de furto nō pos
sit fieri ꝛcordia.Nā dñt qꝫ bene poterit fieri ꝛcordia de roba
ria inherentes verbis statuti sicut iudei.sed hoc non est rōna-
bile fm Bald. cum robaria sit furtum improbissimum, vt ibi
tz gl. Tū subdit Bal.qꝫ minime mutanda sunt que in practi
ca legem certam habuerunt.l.minime. ꝛ l.cum de consuetudi-
ne.ff.de legi. Istud idem qꝫ aduocati perusini practicāt qꝫ sta
tutum disponens qꝫ de furto non possit fieri ꝛcordia: tū pote
rit fieri de robaria.refert ꝛ no.sequit idem Bal.in l.transigere.
in viij.opp.C.de transa. Pe.de Anch. in commento.c.canonū
statuta.de ꝛsti.in versic.venio ad quartum membrum. Tu vi
deas in Jnium fortem ꝛ no.ter.instī.vi bo.rap.in prin.ꝛ §.j. De
fendendo not. Bald.dic furtum ꝛ rapinam equiparari in hoc
ter.quo ad priuationem possessionis, sed differunt: qꝫ vnuz est
6 longe grauius delictum altero.vt dixi. ¶† Secdo not.qꝫ p fur
tum ꝛ rapinam perditur possessio. Sed aduerte qꝫ hz p furtuz
perdatur possessio vt hic.non tū perditur dñium.text.est in l.j.
ff.de condi.fur.rō dñe est:qua facilius perditur possessio quaz
dñium.l.si quis vi.§.ꝺña.j.eo.iuncta regula iuris.id qꝫ nostrū.
7 j.de reg.iur. ¶† Tertio no.in ver.sed si is q in ptāte.ꝙ ille qui
nobis acquirit vt filius ꝛ seruus.non pōt nos possessione pri
uare.k habeat animum priuandi vel interuertendi possessio
nem. Intellige verum quousqz res apud eum sit, vt dt text.ibi
ꝙdiu apud ipsum res sit:secus si alū tradat vel in alium trāsfe
rat: tunc bene priuat dñm possessione.l.iij.§.quod si seruus.ff.
8 eo. Item aduerte † qꝫ hz existens in ptāte surripiendo non pri
uet patrem vel dñm possessione, vt hic: tū ipsa res efficitur fur
tiua ꝛ non pōt vsucapi per aliquam nisi prius vitium furtiui-
9 tatis purgeꝫ.text.est in l.sequitur.§.labeo.j.titu.j. ¶† Quarto
not.in ver.ꝛ hec rō est.rōnem quare seruus fugitiuus non pōt
priuare dñm possessione ipsius serui:qꝫ sicut non pōt interuer
tere possessionem aliarum rerum:sic nec persone sue. Aliaz rō
nem assignat text.in l.Pomp. in prin.ff.eo.qꝫ non dz esse in po
testate serui ad suum libitum priuare dñm possessione,cum sit
res animata,qꝫ secus est in rebus inanimatis que non pūt ad
libitum dñs possessione priuare, vt l.si rem mobilē.j.eo. ¶Ex
peditis tertua.capio gl.j.in verbo surrepta est quam diuide in
ij.partes. In prima declarat ter. duz dt surrepta est.f.ab extra
neo, vt bene veniat aduersatiua proxime subsequens, que dt
secus esse si furripiat a filiosa.vel seruo. In secda per viam fallē.
remouet vnum Jnium, scda est ibi,fallit tū. In secda parte in qua
20 gl. vt dixi per viam fallen.remouet Jnium. † Istam glo.repro-
bant antiqui Jac.de Aret.ꝛ Dyn.ꝛ Albe. Jmo.Raph. Pau.
d.Alex.ꝛ Aret.ꝛ sic omnes Mod.Eo qꝫ per simplicem nega-
tionem depositarius ꝛ commodatarius non faciunt furtum,
vt vr velle glo.nec tunc deponens priuatur possessione.Sed si
contrectant tunc bene committunt furtum ꝛ tunc dñs priua
tur pos.text.est in l.j.§.si rem.ff.eod. tu salua istam glo.licet ab
omnibꝰ improbatam. Nam ista glo. in princ.intelligit istum
text.qñ res fuit surrepta ab extraneo,deinde in fi.dt ꝛ ab extra
neo fit furtum. Sed Jmo. Pau. ꝛ do. Alex. intelligunt istam
glo.dum in fi.dicit,ꝛ ab extraneo fit furtum ꝙ dicat de commo
datario ꝛ depositario inficiantibus.vt per hoc faciant furtum
hz vere iste non est sensus huius gl. qꝫ gl.in fi.loquitur de extra
neo surripiente de quo loquitur iste text.ꝛ iste extraneus be
ne facit furtum.solum ꝙ dt gl.fallit in depositario ꝛ commoda
tario in inficiante,nam nihilominus retinetur possessio ꝛ cer-
te in istis omnibus verbis gl.bene ꝛ sancte loquitur.ꝛ est text.
in d.l.iij.§.si rem. Alex.qui perpendit arguit fortiter in oppos.
tum: qꝫ isto modo intelligendo gl.put ego intelligo.fallentia
gl.non esset bona:qꝫ non esset de regula.ꝙ quit qñ fit furtuz.
11 Et exceptio † dz esse de regula,vt tz gl.in l.j.de reg.iu. Bar.in l.
in his.ff.de legi.idem Bar.in l.si eum.§.qui iniuriam.ff.si quis
cautio. Si ꝙ gl.intelligeret qñ depositarius ꝛ commodatarius
solum inficiantur ꝛ non faciunt furtum, ꝙ tunc dñs retineret
possessionem,fallentia non esset bona. Tu autē rñde huic fun
damento. Alex.per text.ad hoc valde no.in l.inficiando in ōn.
j.de fur.vbi dt text.ꝙ inficiatio depositarū hz non sit furtum p
prie furtum tū est. Nam furtum est quo ad animum negantis
hz non quo ad priuandum dñm possessione.ꝛ isto modo fallen.
gl.bene ꝓcederet,ꝛ gl.non merebit reprehendi. ¶Sed hz glo.
possit defendi a reprobatione doc.hic. Tu reprehende istā gl.
in alio in quo prefati oēs scriben.ꝛ presertim.d.Alex. eā sequū
12 tur. Nam dt gl.† qꝫ si depositarius vel commodatarius inficiā
tur depositum vel commodatū:nihilominus dñs retinet pos
sessionem. Istud non est verum. imo p denegationez restitutio
nis rei depposite vel cōmodate factā dño repetenti priuat dñs
posse.text.est in l.si quis rem.j.eo in l.colonus.ꝛ in l.cum fun
dus.j.de vi ꝛ vi arma.ꝛ in l. Pompo.§.si.cum gl.ff.eo.ꝛ ita etiā
tñ Raph.ꝛ d.Alex.met in d.l.iij.§.si rem.ff.eo. Nec ob.dictus.
§.si rem.qꝫ loquit clare qñ depositarius habuit animum infi
ciandi depositum. Tū actualiter nō denegauit.facit ibi ter.qꝫ
per solum animum denegandi non priuat dñs possessione, se
cus si actualiter denegasset restitutionez vt in iuribus prealle
13 gatis.ꝛ ista est vera. ¶† Ultimo aduerte qꝫ hz p solam denega
tionem non committat furtū nisi interueniat ꝓtrectatio. vt est
ter.in d.l.iij.§.si rem.ꝛ ter.in d.l.inficiando.in prin.qꝫ ꝓtrectatio
ponit in diffinitione ad hoc vt sit furtum.l.j.§.furtum.j.de fur.
§.furtum.instī.de obl.que ex deli. Tū per solam denegationez
bene committitur rerum amotarum iudicium. ita mirabiliter
tz Are.in l.de his.C.de fur.per ter.quem ad hoc reputat sin.in
l.si ego.§.dotis.ff.de iur.do. Sed tu dic qꝫ ille ter.hoc non pro
bat qꝫ hz.ff.dixerit de marito negante.tū qñ postea inferius di
xit competere actionem rerum amotarum non dat er illo ca
pite negationis, hz qꝫ maritus amouet vt ibi clare videbis in
ter.ꝛ ita vt puto habes perfecte expeditam gl.primam. ¶Ca
pio gl.ij. in verbo erepta est. Jn gl.in verbo erepta.habes, qꝫ
14 p † recuperanda possessione rei mobilis non datur aliqꝫ posse
ssorium. Intellige sane gl.qꝫ non datur aliqꝫ possessorium.f.
interdictū.d.l.j.§.illud vtiqꝫ.ꝛ §.si qꝫ ō naui.j.de vi ꝛ vi ar. Tū
p retinēda possessione rei mobilis dat interdictū vtrobi.tanꝙ
p possessione turbata.l.j.j.vtrobi.ꝛ §.vtrobi.instī. de interd. hz
aūt p recuperanda possessione rei mobilis nō dēt aliqꝫ inter
dictū possessorium:tū competunt alia remedia possessoria. In
quo distingue tres casus,vt hic per Bart.in l.fi.§.sed cū in se
cūdā.C.de fur.ꝛ in d.l.ꝛ ideo.§.neratius.ff.de ꝺdi.fur.per Bal.
in l.inciuile.C.de fur.aliquid per Cy.in l.j.in iij.q.C.vbi can.sta.
p Bar.in l.de vsu.per illū ter.j.de var.ꝛ exor.co. Ultra remedia
hic enumerata per Bar.adde qꝫ ēt competit remedium pos
sessorium.l.si.C.vñ vi. Ꝫ eum qui possessionem rei mobilis vacantez in
iuste occupauit vt eam restituere cogatur per ꝺditionem ex il
la l.que hz locum etiam in re mobili vt pbat ibi text.in verbo,
alienas res.cum applone rei etiam mobilis ꝺtineatur.l.j. in fi.
§.si cer.pet.l.rei applone.j.de ver.sig. Item ter.in illa l.si.adduc
it similitudinem furti, sed furtum nō pōt cadere nisi in re mo
bili.§.quod autem.in ver.abolita.instī.de vsucapio. Rō: qꝫ in
immobilibus non pōt cadere ꝓtrectatio de loco ad locū q cō
trectatio est de substantia furti,cū ponat in eius diffinitione.l.
j.j.de fur.§.furtum.instī.de ob.que ex deli.ꝛ ita in specie hz Bar.
in illa.l.si.C.vnde vi.post Jac.But.ꝛ Rof.idem tenet Raph.
Cuma. Pau.ꝛ do. Alex.hic. Predicta remedia possessoria pro
cedunt qñ possessio re mobilis peruenit ad aliquem cuz vitio,
15 puta ex causa furti vel violentie. Idcirco Barto.† querit de
quotidiana ꝛ vtili.q. Quid si possessio rei mobilis peruenit ad
aliquem sine vitio: qꝫ eam emit bona fide nec re⁹ prius erat
affecta aliquo vitio reali puta fuge, vt in casu.d.l.si coloni.C.
de agri.ꝛ censi.lib.xj. an competat aliqꝫ remedium pos. Ꝫ eum
absqꝫ aliqua probatione dñi,cuius est difficilis probatio. Re
fert Bart. Jnn. post gl.in c.sepe.de resti.spo. tenere ꝙ compe
rat conditio ex canone reintegranda.iij.q.j.ꝙ est possessorium
recuperande, competit deiectis a possessione, aut alio modo
spoliatis. Bart.reprehendit per l.siue autem.§.si duobus.ff.de
pub.vbi si duo habuerunt titulum emptionis a duobus ven
ditoribus non dūs preferꝛ ille qui est in possessione.rō assigna
tur ibi in text.qꝫ in pari causa potior debet esse condicio possi
dentis, ergo habens titulum cum bona fide,non pōt agere Ꝫ
habentem similem tit.ꝛ qui possidet,vt ab eo possessio auferaꝛ

tur. Saluat Bar. Imo. qñ possidens habuisset possessionē z ti. ab authore vitioso, puta a fure vel violento raptore, z sic erat res vitiosa: qz tunc sicut malafides authoris nocet singulari successori in præscriptione, auth. malefidei. C. de p̄scri. lōg. tēp. ita ēt nocet in publiciana, vt p talem titulū habitū ab authore vitioso possessor in publiciana nō preferat hñti bonā fidem ab authore nō vitioso. Et ita no. limitēt ter. in d. l. siue aūt. §. si duobus. Ad c. reintegranda, allegatum per glo. z Innoc. in quo se fundant non vt Bar. rñdere, tū ex eius verbis habes rñsionē, qđ ille ter. pcedat qñ possidens hz cām a vitioso authore. z sic erat res vitiosa, z ista est magna limitatio z restrictio ad illum ter. Poterat scdo rñdere, Bar. qđ illud. c. reintegranda, solum hz locum qñ agitur p recuperanda possessione rerum ecclesiasticarum. vel p̄priarum: sed a personis ecclesiasticis, p̄out sonant verba illius text. z text. in c. cum ecclesia. iñ. q. ij. Secus autem sit in laicis z in rebus prophanis cum maiora priuilegia indulgentur rebus z personis ecclesiasticis, quam laicis. c.

a ¶ Magis cō munis opi. z Bart. Adde vltra ea q̄ ponūt ꝑ doct. ꝙ hāc eandem opi. tz Soci. in 2ſi. lxxxix. col. ſi. i ſi. z in cōſil. cclxxvj. col. v. ℣. quto videndū eſt. z in co. ſe. z ibi late de intellectu. d. c. reintegrāda.

j. de cle. iniug. in sexto. c. si quis p̄sbyterorum. de rebus. eccle. non alienan. Et ita † in specie qđ illud. c. reintegranda. habeat solum locum in rebus ecclesiasticis, z personis ecclesiasticis, non autem in laicis, aut in rebus prophanis. tz gl. o. in. c. cum ad sedem. in gl. pen. de resti. spolia. z ibi Jo. Cal. z. d. Abb. Jo. de ligna. z d. Abb. in d. c. sepe. d. Ant. de But. in c. querelā. de elec. Idem. d. Ant. in c. bone. in iij. col. de ap. ℣ Pet. de anch. in consi. cccxj. incī. Tres dñi magnifici z illustres. in ij. col. ℣ Bau. de Cas. in l. z ideo. §. neratius. ff. de 2di. fur. Idem tz Areti. hic in vlti. col. tz predicta non alleget. z dt do. Alex. hic. qđ forte in p̄cto iuris istud est verius: z ita etiam dt Imo. in d. c. cum ad sedez. Adde qđ cum opi. p̄cin. Bar. hoc tz Ang. z Imo. hoc idem tz Bar. in d. l. si. §. sed cum. in ij. col. C. de fur. ℣ Hic. de mata. z Bald. in lij. C. de fur. Ange. in d. l. siue autem. §. si duobus. z ercellens doctor Joan. Fab. in §. sed iste in vij. col. insti. de act. Spe. in ti. de pet. z posse. §. j. in ver. quid si peto. And. ſ baru. Ang. z Jo. de pla. in d. l. si coloni. C. de agri. z censi. lib. xj. Imo. in d. c. sepe. ℣ Bau. de Ca. in d. l. z ideo. §. si. ff. de 2di. fur. Ange. in 2ſi. cxvj. incip. Dictus libellus in quo p̄tinet restitutio possessionis. quē do. Alex. corrupte allegat. z in 2ſi. clvij. incip. In predicta qōne vertente inter scōs castri in j. dubio. do. Alex. in cōſi. cxviij. ij. vol. In cā z lite vertente inter antonium in j. col. z in 2ſi. lxxxix. v. vol. Excellentissim iurisconsulti. in ij. col. z in 2ſi. xcij. v. volu. incip. In cā z lite vertente inter ser. Joannem. in j. col. ℣ Pondera Bar. hic. z in d. l. si. §. sed cum in scdam velle duo. ℣ Primū. qđ qñ possessio peruenit ad aliquem bona fide nec cām aut tit. habuit a vitioso authore: qđ tunc nullum remedium possessiū competit z talem possessorem ei qui a possessione cecidit qz in pari cā melior est conditio possidētis, vt in regula iuris in pa. ri. z d. l. siue autem. §. si duobus. z ita etiam in specie tz Ang. in

17 d. 2ſi. cxvj. † Scōm qđ ad hoc vt competat remedium. c. reintegranda. est necesse qđ possidens habuerit cām a vitioso authore z sic res sit vitiosa quo casu etiam competebat remediuz. d. l. si coloni. C. de agri. z censi. li. xj. facit ter. in d. c. reintegranda. in verbo spoliatis vel eiectis episcopis. z in vers. p quascunqz

18 iniustas cās, sed aduerte quod † ideꝛ Bar. in d. l. si coloni. si est lectura Bar. tz sub dubio forte qđ imo dupler remedium competat z istum possidentem bona fide qui non habuit cām, vel titulum a vitioso authore. ℣ Primum vt agatur triticaria per l. ij. §. de tritica. z hoc etiam sequitur Lud. Ro. hic. Scōm remedium est er equitate. l. si z me et titium. §. si cer. pet. l. cum possessio mea ad te peruenerit equuz est vt eam mihi restituas oe ex ea locupleteris. Do. Alex. hic repzehēdit Bar. in vtroqz remedio: qz remedium. d. l. si me z titium. non hz locum z eum ad quem res peruenit tit. oneroso. l. si filius. in fi. z l. si eum seruum cum gl. §. si cer. pet. firmant Bart. z alij in d. l. si me z titiū. ℣ Preterea, vbicunqz haberent parem ti. reus z actor, tunc repellendus est actor: qz in pari cā potior dz esse conditio possidentis. d. l. si autem. §. si duobus. z per hoc vltimum apparet etiam nō competere triticariam. Nec obst. d. l. ij. §. de tri. qz loquitur qñ res peruenit cum vitio violentie ad eum qui conuentur, ita re fidet do. Alex. hic. Tu adde quod idem Alex. sibi ℣rius, tz cuz Bar. in d. l. si coloni. quod imo isto casu dicta duo remedia cō petant. scōditio ex l. si me z titium. z conditio triticaria. Ita tz do. Alex. sibi ℣rius in consi. xcj. v. volu. incip. in cā z lite vertē te inter. Jaco. in vlti. col. z in consil. seq. incip. viso z opportune discusso processu. in ij. col. est verum quod in vtroqz consil. do. Alex. simpliciter sequitur Barto. nihil vltra allegans z nihil

29 addens vnde plus placet illud quod tz hic. ¶ † In principali. q. Adde quod ℣riam opi. z Bart. quod imo remedium possessorium quale est d. c. reintegranda. competat etiam z possidentem cum titu. etiam ad quem res peruenit siue vitio. z non solum p̄ recuperanda possessione rerum mobilium, sed etiaz immobilium teneas p̄ firmo: quia ex quo actor asserit se possedisse: z nunc reperitur possessio penes reum conuentum: cer. te actor qui fuit antiquior possessor dicitur re ipsa spoliatus. ergo ante omnia est restituendus z non dz admitti aliqua exceptio ti. vel dominij. l. si quis ad se fundum. C. ad l. iul. de vi. Et istud p̄cedit in quolibet possessorio recuperande etiam intētato contra illud ad quem vt dicti peruenit possessio etiam citra violentiam: qz etiam ibi non dz admitti exceptio dñi, sed ante omnia est restituendus, sm gl. in l. si de eo. ff. j. eo. Non ergo est ꝑsiderandum an reus quentus possideat cum vitio, vt vult Bar. sed solum dz considerari an actor ceciderit a possessione sine causa: z tunc ante omnia etiam est restituendus re medio. d. c. reintegranda. Et ita tenent Hostien. Joā. Cal. Jo. de ligna. z Ant. de But. in d. c. cum ad sedez. z ibi late. d. Abb. in rū. col. z seq. d. Ant. in c. sepe. in pe. z vlti. col. z ibidem domi. Abb. eod. tit. de resti. spo. do. Abb. in c. si diligenti. in iij. col. de p̄scrip. Lud. Ro. z do. Aler. hic sibi ℣rius z dicit dom. Aler. hic. quod p̄o ista parte vidit in iudicijs sepenumero iudicari, z quod ita obtinuit licet subūciat qđ magna est authoritas Bart. z sequa. ꝑp quam authoritatem res satis dubia redditꝫ. Idem tenet Imo. in c. post electionem. ad fin. de concel. preb. Soff. in summa sua in tit. de resti. spo. in §. sed z sciendum. ℣ Hosti. in summa eiusdem tit. in §. iij. in ver. sed a conditione. Arch. z Semi. in d. c. reintegranda. Lap. de caste. alleg. iij. incip. Iteratus sum. z ita sepe consuluit. do. Alex. qui est sibi ℣rius in cōſi. cxvij. ij. vol. incip. viso processu in causa z lite vertente. z in 2ſi. cxcix. ij. vol. incip. viso. z discusso processu cause vertentis inter Albertum. in j. z iij. z v. col. z in consi. vj. iij. vol. incip. circa processum cause vertentis. in iij. col. ad fi. z in consi. lxxviij. iij. vol. incip. clarissime doctor z iustissime domine. in primo dubio. z in consi. xcj. v. volu. incip. In causa z lite vertente inter Jacobum z in consi. xcvij. v. vol. incip. visis his que eleganter z copiose in vlti. col. Et in istis consilijs dicit domi. Alex. quod magis com

a munis opin. est contra Barto. a contra quem magis communiter tenent doct. z secundum istam magis communem ego sepius consului. ℣ Pro ista communi opin. facit tert. in d. c. reintegranda. in verbo per quascunqz iniustas causas. qui text. concedit generale remedium amittentibus possessionem ex causa iniusta, z ex parte personarum passiue contra quas concedit tur loquitur impersonaliter. Ad idem tert. in d. c. cum ecclesia. iij. q. ij. nec obst. text. in d. l. siue autem. §. si duobus. in quo text. Bar. hic z vbiqz se fundat. Quia rñdetur sm do. Abbatem in locis prealle. sed ego plenius loquar quod ille ter. loquitur in petitorio vbi liquebat de quasi dominio vtriusqz: ideo potior est conditio possidentis. sed nos loquimur in possessorio quādo actor simpliciter se fundat in possessione quam dicit se p̄ habuisse z ab ea sine iusta causa cecidisse: tunc debet obtinere in possessorio in quo petit se restitui. cuz spoliatus ante oia sit restituendus, z sibi non obstat exceptio tituli seu dñi. d. l. si quis ad se fundum. z sic tunc non debet esse potior conditio possidentis ꝑp antiquiorem possessionem agentis qui sine causa ecidit. z ideo ante omnia debet reintegrari. ℣ Pro ista sol. bene faciunt verba Bart. in l. si. in viij. col. C. de edi. diui Adria. tollen. que formaliter do. Aler. hic in vlti. col. Item ad istam sol. ad de Bal. in l. quoties. C. de rei ven. Joan. And. in addi. Spec. in titu. de causa pos. z p̄opzie. §. nunc videndum. in vlti. colum.

20 ¶ † Item circa illud quod tetigi. §. quod remedium. d. c. reintegranda. solum competat personis ecclesiasticis p̄o recuperanda possessione rerum ecclesiasticarum vel p̄priaruz. Adde ꝙ ℣rium est verius. z ita quotidie practicatur qđ procedat ēt in laicis z rebus ꝑphanis ex quo militat ratio illius text. qui emanauit ad finem corrigendi peccatum, ne quis cum aliena iactura locupletꝫ in perniciem anime sue. c. sepe. de resti. spo. Et de dz obseruari etiam in foro ciuili rōne peccati corrigendi p

21 not. per gl in reg. possessor. de reg. iur. in vj. vbi † gl. vult qđ lex canonica emanans ratione peccati corrigendi seruanda est ēt in foro ciuili, put etiam tz Bart. in l. priuilegia. C. de sacrosan.

22 ecclē. Item vbi † tractatur de fauore animarum dz fieri extensio ēt iuris penalis. vt not. gl. in c. sciant cuncti z in fi. de elec. in vj. Bar. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. Et istaz opi. ꝙ remedium. d. c. reintegrāda. hēat locum ēt in laicis z rebus prophanis, tūt Rapha. hic. z do. Alex. remissiue. z latius Lu. Ro. hic. z dt. d. Aler. qđ ista opi. in practica obseruatur z ꝙ sepe vidit ēt obseruari put ēt Imo. in d. c. cuz ad sedem. Adē tz Bar. in d. l. si coloni. ad fi. referens ita velle Jo. an. in d. c. cuz ad sedem. in nouel. sed voluit allegare in d. c. sepe post Inn. ibi vbi ēt idem tenet Ant. de Bu. z in d. c. cuz ad sedē. Ang. in 2ſi clvij. incip. In predicta qōne. inter cōes castri vbi dt communiter teneri ꝙ in d. c. reintegranda. nihil specialitatis sit in rebus ecclesie. Idem tenet do. Alexā. in multis consilijs in consil. li. vol. qđ

vol.qs incipit,viso z discusso pcessu casu vertentis inter nicolaũ.in j.col.in 2ſ.cxvij.ij.vo.viso ꝓcessu in cã z lite vertẽte: in ij. col.z in 2ſil.cxcix.ij.vol.viso z discusso pcessu.in j.col.vbi ðt qs ita tz stylus z cõis obseruãtia,vt est satis notoriũ.z est ẽt ð iure fm eum z in 2ſi.vj.iij.vol.Circa ꝓcessum.in iij.col.vbi ðt qs ita sepenumero seruari vidit in practica.z in 2ſ.xcj.v.vol.incip. in cã z lite vertente inter Jacobum.z in 2ſi.xciij.v.vol.incip. visis z sepius recẽsitis,in pe.col.ad fi.z seq.vbi ẽt ðt qs ista est cõis opi.z cõis obseruantia.Ita tene ✠uis Are.hic in vlt.col. z d.Abb.in d.c.cum ad sedem.dicant qs qñ 2uenitur possessor bone fidei tunc vꝫ cessare rõ pacti.sed certe postꝙ reo quẽ to 2ſtiterit de mala fide authoris sui militabit 2 eum rõ pacti
23 c.illud.z c.fi.de ꝓscri. ¶ † Item aduerte inquantum Bart.ħ z in d.l.fi.§.sed cum in scdam.C.de fur.tz qs auth.male fideꝫ ficut corrigit in ꝓscriptione ita ẽt corrigat in publiciana.z sicut mala fides authoris nocet singulari successori quo ad ꝓscriptionem.d.auth.male fidei. ita ẽt impedit ne cõpetat publicia. Quia qui non potest prescribere non habet publicia l.eum qui in prin.ff.de publicia. ꝙ sicut non haberet publicianã si caderet a possessione: ita eius possessio non perfert, ita ðt Bar.hic.Contrarium tz ipsemet Bar.in d.l.eum qui.§. ꝑtor ait.vbi sequẽdo Jac.de Are.tz qs lz mala fides authoris noceat successori quo ad ꝓscriptionẽ:nõ tñ noceat quo ad publicianam.z lz auth.mala fidei.corrigat in prescriptione: non tñ corrigit in publiciana.z ita ẽt tz gl.in c.abbate sane.in ꝟbo dñi.de re iudi.in vj. Bal.Bng.z antiqui.in d.§.pretor ait.cum alijs 2cor.hic adductis per do. Aler.qui ðt istud cõiter teneri.z ita ẽt tz d.Aler.in 2ſl.xxxix.v.vol. incip. excellentissimi iurisconsul.in iij.col.z ita ẽt tz Raph.Cu. in l.Pompo.§.cuz qs,
24 ſ.eo.vbi ðt habuisse de facto.Et si diceret † qꝫ prescriptio z pu
25 blici,equiparant.d.l.eum qui.in prin.z ibi Bar.no.ꝙ † ẽt in materia correctoria correctio in vno ex equiparatis ẽt corrigit in alio put tz Bart. in l.marcel.in prin.ff.ad tre.z in l.ij.ff.de leg.j. post gl.in l.si quis seruo alieno sua serit.C.de fur.z in l.qs vero ff.de legi.Qꝫ rñdet formaliter Bal.in d.§.pretor ait.ad fi.qs ꝓ auth.malefidei.non tollitur,nec corrigit prescriptio: tz bene ꝓlongatur ad lx.annos.ꝙ per hoc nõ impedit publiciana.vt
26 l.si ego.§.j.ff.de pu.† vbi publiciana cõpetit,ꝓ seruitutibꝫ hñtibus cãm discontinuam,in quibus non ꝓhibet omnino prescriptio:sed ꝓlongat in longissimum tps.l.hoc iure.§.ductꝰ aque.ff.de aqua quotidi.z esti.z est gl.magistra.in l.seruitutes. magna in prin.ſ.de serui.z istam tol.sibi appropriat Lu. Ro. b.dicens non esse tacitus a maioribus nostris.z ita ẽt tz Bal. in l.ancille.in ij.col.ad fi.C.de fur.sequitur Arer.hic z Rapha. Cu.in d.l.Pompo.§.cum quis.Sed cane qꝫ errant circa.d.l.si ego.§.j.In qua principalitꝫ se fundant:qꝫ ille tex.solum hz locũ in seruitutibus hñtibus cãm 2tinuam:ita expresse intelligit Bar.in l.iij.§.ex Ztio.in j.col.in fi.vbi dixi,ſ.eo.z idẽ Bart.in l. iusto.§.non mutat.j.tit.j.Posset vltra scribentes aliter rñderi,
27 qꝫ † illa equiparatio prescriptionis z publiciane ꝓcedit affirmatiue:qꝫ vbi hz locũ prescriptio affirmatiue, hz ẽt locum publicia,z ita ꝑpte loquit̃ tex.in d.l.eum qui.in prin.z ibi Bart. Sz ista eqparatio nõ ꝓcedit negatiue:qꝫ a ꝙ remouet̃ prescriptio non tñ remouet̃ publici.hz Bal.i l.nihil.C.de vsuc. ꝑ her. z Bal.in l.j.in.iij.co.C.si plu.vna sen.d.Aler.in l.j.§.hec ꝙ ð seruis.in fi.ſ.c. ¶ Ego in 2ñ soleo allegare duos tex.expressos ꝙ ista eqparatio ẽt negatiue ꝓcedat,nõ cõpetit prescriptio:ꝙ nec publicia.tex.in l.siue aũt.§.hec act.z in l.traditionem.ff.de publi.Tũ ad tex.in d.§.hec actio, põt bene rñderi qꝫ ꝓcedat qñ res est effecta vitio realis,puta furti,vel fuge: tũc sicut ꝓhibet vsucapio vel prescriptio ꝓp vitiũ reale:ita ẽt ꝓhibet publiciana,z in isto casu,d.Aler.saluat Bart.ħ , ✠uis de predictis non faciat mentionẽ. ¶ Ultimo vltra scribẽs,aduerte inquãtũ Bar.arguit hoc mõ:iste nõ põt prescribere ꝓp vitiũ authoris.d.auth.male fidei ita nec hz publicia.ꝙ ẽt eius possessio nõ
28 ꝓfert.z sic ẽt se tueri non poterit in possessione. Ista argumẽtatio Bar.nõ vꝫ esse bona lz doc.nõ aduertãt:qꝫ facilius dz cõcedi qꝫ quis se tueat in possessione quã hz ✠ qꝫ habeat publiciana,ꝙ ea recuperãda.cũ facilius ꝓcedat retentio ✠ petitio.l. j.§.pinde.ff.de var.z ẽxord.cog.z c.de euloḡijs.xvij.dist.z ita, habes perfecte examinatam istam vtilẽ z quotidianam qõnẽ
28 ¶ † Secundo principaliter est videndum: qꝫ non semper possessoria remedia competunt. Itez qñ aduersarius obtinuisset in possessorio, z sic necesse est agere rei vendi.rõne dñij,z valde difficilis est ꝓbatio dñij fm gl.z doc.in l.cum res.C.de ꝓbat.qñ poterit ꝓbari dñium.Bar.hic primo ponit practicã, deinde tradit quatuor modos ꝓbãdi dñium.Primo per occupationem de iuregen.in rebus que ex earum qualitate apparent in nullius bonis esse.Secundo in rebus tributarijs vacantibus seu neglectis biennio.l.qui agros.C.de omni agro deser.lib.xj.Tertio ꝑ bãnimenta facta officio iudicis,assignatis certis terminis:qꝫ nullo cõparente satis ꝓstat rẽ in nullius bonis fuisse,arg.l.locoz.C.de omni agro deser.li.xj.z l.si eo tpe, C.de re mi.pig.Quarto ꝑbãdo dñm habuisse rem ꝑ derelicto. l.j.z ij.z fi.j.ꝑ derelic. ¶ Circa practicã Bar.qs agens rei ven. ad libzũ quem semel possedit,faciat possessionẽ,qs tali tpe possedit illũ libzũ.z tunc ẽt antea in nullius bonis erat, quo ꝓbato ꝓbat dñium suum per regulã iuris gentiũ.ꝙ 2cedit occupanti illud qꝫ in nullius bonis est.z ðt Bart.idem esse in rebꝰ immobilibus. Adde qs eandẽ practicã ponit Bart.in l.rẽ alienã.in ij.col.in fi.ſ.de pig.act.z in l.iij.j.tit.j.z in l.nã z si fur.i ꝓn. ſ.si cer.pet.z in l.si duo.ad fi.prin.j.vti pos. Ista practica Bar. plane ꝓcederet qñ aduersarius 2ſiteret dictã possessionẽ z sic qs ꝑ apprehensionẽ acqsiuerit dñiũ.alias in libris q nõ nascit, sed artificio hominis 2ſtat qualitas nature,repugnat qs dicaꝭ in nullius bonis,cũ naturaliꝫ sit scribentis,vel faciẽtis scribere.l.qua rõne.§.litere.ſ.de acq.re.do.z §.litere.instit.de re. diui.ideo tunc dz distingui.vt j.per Bar. ¶ Circa primum membrum Bar.in occupatione rerum ꝙ ex eaꝰ qualitate apparẽt in nullius bonis,vt in lapillis.z geminis inuentis in litore maris.z in insula in mari nata:in feris,z in nullibus, qs efficiant̃ iure gentium primo occupanti. Secus est in rebus quo non natura sed artificio 2ſtant vt domus fabricare prędia culta animalia mansueta z alie species facto hominis producte. In hoc dz qs credere esse alienum qs suum nõ est l.fi.C.vnde vi. Adde
29 qs † per ista decidit no.Bal.in l.i.in j.col.ff.de re. diui. quod si aliquis in quoddã nemore inuenit sacculz pecunie, vel annulũ pretiosum,aut simile rem nõ põt de iure nec cũ bona ꝟscientia sibi retinere,sed dz presentare epo loci qui si nõ inuenit ad quẽ pertineat,dz in pauperes erogare. aut. omnes peregrini, C.con.de successio.refert z sequit Aler.ã. hic. qui addit ꝙ ista fuit decisio Bosti.z Jo.And.in c.cum tu.de vsu. lz Bal.nõ alleger. Tu adde de hoc ter.no.z meliorem de iure in l.falsus.§. qui alienum.ff.de fur.z gl.in c.si qd inuenisti.xiij.q.v.z glo.in c.
30 fi.z ibi no.do.Abb.de fur.Adẽ d.Abb.† in c.cum dilecti.de accu.z in c.dudũ.ũ.in vi.col.de elec.z in simili gl.in vsurario qñ in certũ est a quibus vsuras extorserit an 2signande sint epo. vt in pauperes distribuat gl.in c.qꝫ frustra.de vsuca. Adde etiam
31 Jo.de Imo.z do.Aler.in l.inter dñ.ſ.j.j.eo. ¶ † Item not.diligenter illud qs ðt Bar.in fundis vel prędijs qui fuerunt antiquitus culti, non dz presumi quod in nullius bonis sint. Innuit Bar.qs res immobiles ꝙ nunquam apparẽt fuisse culte, nec extãt aliqua signa antique culture. censeri debẽt in nullius bonis esse.z sic primo occupãti 2cedunt.z ad hoc adde Bal.i rub.ex de ꝓscri.in iij.col. Sz Pau.de Ca.in l.j.in prin.ſ.eo.in
32 vna lect.tz qs † res immobiles ꝙ sunt intra territoriũ vel distrctũ alicuius ciuitatis vel regni quãis inculte vel herbide.sint nõ tñ 2cedunt primo occupanti.seu sunt ꝓprie illius ciuitatis vel regis.l.ꝙ in litore.ſ.ti.j.Cõtra Pau.tz Are.in d.l.j.in prin. in ij.no.qꝫ qñ non extat memoria qs ꝓdicta bona fuerint ꝑ aliqũ culta neqz occupata,certe dicunt esse in nullius bonis, nõ autem dñr populi.vel principis:ꝙ 2cedunt primo occupanti. z ita ðt se 2ſuluisse in ciuitate Mantue in cã do.Episcopi mãtuani.ſ.qs in concessione sibi facta per Imperatorem de certa curte vel de certo territorio intelligant 2cessisse terre herbide z inculte intra dictos 2ſines existentes in quibus nõ apparẽt aliqua signa alicuius veteris culture.qꝫ cẽsetur fuisse cesaris cum non reperiant̃ particulariter fuisse in bonis alicuius priuati,z non censent̃ illius ciuitatis nec illius principis, put ðt Pau,Ita etiam refert z tz idem Areti.z ita 2ſuluit idẽ Are. in 2ſi.xv.incip.Reuerendissime dñe. Crederem qs in practica
33 seruãt opinio Pau.qs terre herbide z inculte censeantur illi principis qui est dñs illius ciuitatis in cuius territorio ficte sunt,put late etiam sequunt Moder.senens.in d.l.j.in prin.in ij. col.z seq.ad quo te remitto. ¶ † Circa fm modum ꝓbandi dñium qñ prędia tributoria per biennium neglecta vacarunt per l.qui agros.C.de omni agro deser.lib.xj. Et per hoc infert Bart.ad perusinos qui habent omnia prędia tributaria communia. Adde ꝙ idem tenet Bar.in l.si de eo.§.j.j.eod.ibi tñ ðt Bart.in contrarium fortiter facere.l.vnicam.C.de vsuca.trãslator.vbi tert.dicit esse differentiam prediorum tributariorum, z non tributariorum.z aliter non rñdet Bar.ad illum ter. Tu responde quod Bart. hic loquitur in prędijs tributarijs que relinquuntur inculta z deserta.in eis est speciale vt per lapsum biennij perdatur possessio z dñium vt indemnitati tributorum consulatur. Alias secus esset ꝓout etiam dicunt Ange. Imo. z latius Lud.Ro.in d.l.si de eo.§.j.z Ang.in d.l.vni. in fi.C.de vsucap.trãslator. Adde etiam qs idem ꝙ Bar.hic.tz etiaz Bal. in l.nõ ignorabat circa medium.C.ad exhi. Sed in eo qs dicit Bar.de perusinis cũ reprehendit Ange.z Imo.in d.l.si de eo.

§.j.q2 illud qđ dr̃ in d.l.q agros.est spāle fauoꝛe fisci cui tributa debeť:ꝯ illud priuilegiū nō dz extēdi ad alias ciuitates, vt est Perusinū.q loco priuatoꝝ hr̃, vt l.eū qui vectigal. j.de verb.

34 sig.† Sz ad hoc facilioꝛ est rñsio vt ēt ibi dt Lud.Ro.q2 ciuitas perusina a summo Pontifice z Imperatoꝛe hz priuilegia libertatis, vt non sit subiecta nec Pape nec Imperatoꝛi fm Bar. in l.neqz dototheum.C.de decu.lib.x.z eundem Bart.in l.ff.ne qđ in lo.sac.ideo hz fiscū z loco principis in suo territoꝛio,vt inqt Bar.in d.l.fi.ne qđ in loc.sa. Itē adde qđ Bal.in c.j.in j.not.de presc.dt ꝛ Bar.facere.l.censualis. C.de dona.z ter.expressum in d.l.vnica.transfoꝛ.postea tz ꝙ si nemo in illo biēnio soluit tributū nō sufficit biennū. sed si nouus possessoꝛ soluit tributa:tūc p̄scribit per biennū qđ est no. dignum fm eum. Tu pondera ꝙ Bar.z doc.hic volunt per d.l.qui agros ꝙ si habens p̄dia tributaria steterit per duos annos negligens ꝙ ea non coluerit ꝙ priuatur possessione z dñio ipso iure. Tu dic in Itium fortiter stringere ter.in d.l.qui agros.in fi. vbi dt elapso biennio omnis possessionis z dñij carebit iure.

35 †Pondera illud verbum carebit, ꝙ cum sit futuri tpis non intelligit ipso iure,sed mediāte sua. Ista doctrina cōis gl.z doc. in l.in criminali.C.de iur.fom.iud.z in l.iubemus. §.sane.C.de sacrosan.eccl.gl.z doc.in c.si diligenti.de fo.cōpe.nisi rñdeas ex doctri.valde no.quā tradit Jo.Cald.in ꝙsi.r.posito sub rub.& ver.sig.inci.futurum tps inducit.z in ꝙsil.vi.posito sub rubr.de feu.incip. An ex incuria z negligentia ad fi.vbi not. limitando p̄dictā regulam dt qđ verbū futuri tpis.qñ de sui natura est priuatiū importat ipso iure,sicut est verbum careat,cadat.z similia habentia priuationem annexam, put de verbo careat. est gl.in puidendum.C.de postu.in gl. parua in verbo careat. q̄ intelligit ipso iure.z gl.in c.mihil.z ibi do. Abb.in v.col.no.& elec.z illā gl.in d.l.prouidendū.ēt sequunt Ang.z Rapha.Cu. hic.Contra istā doctri.tūc Semi.in c.dispendia.in prin.de rescrip.in vj.in iū.z iūi.no.per illū text.vbi text. post ꝓbū careat, addit nec p̄cessus valeat qđ nō oportebat addere si illud verbū careat de se iportasset ipso iure.Idē ēt no.tz do. Matheſi. quē videas in no.crū. Breuiter ista opi.quā ego teneo ꝛ Bar.

37 z doc.vr̃ esse mitior. Quā ꝓfirma:† q2 lex in dubio nunq̄ p̄sumit priuare nisi mediāte iudicis ministerio. ideo requirit sua fm Bal.in auth.qui semel.in j.col.C.qūo z qñ iud.z in l.q̄ er relationibus.in fi.C.de legi.Difficile tñ esset in practica obtinere ꝛ Bar.z doct.quibus nemo ꝛdicit nisi vt ſ.retuli.z ita ha-

38 bes expeditū fm modū Bar. ¶†Circa tertū modū p publica pclamata facta officio iudicis assignatis certis terminis vt ħ p Bar. Adde facere illud qđ no. Ange.in repe.l.si vacantia.in v.col.per illū ter.C.de bon.vac.lib.x.vbi tz ꝙ p talia pclamata nemine postea cōparente pbari p̄t bona esse vacātia.z sic ad neminē pertinere tanquā vacantia esse delata fisco. Sed certe put ēt dt do. Aler.ille ter.potius pbat Itium p̄sertim in ꝓbo monumentoꝝ.vbi alia interueniūt vltra pclamationes vt ibidem per gl.Raph.z Ludo.hic dīt qđ illud qđ tz Bart. de pclamationibus, non vr̃ bene pcedere q2 vox p̄conis paucis innotescit.auth.ꝯ semel.C.qūo z qñ iud.sed pcederet qñ ppoꝛerent de hoc edicta in locis publicis,iuxta.l.sed z si pupillus. §.p̄scribere.ſ.de inſti.Vel fm do. Aler.qñ p iudicē mitteretur nūcij ad ingrendū a vicinis illius loci,an alius vnq̄ fuerit dñs vel possessoꝛ.per doc.ipsius Bar.in l.in illa stipulone si calēdis. ad fi.j.de verb.obli.Sz Imo.z Lud.impugnāt istā doc. Bar. q2 ista pbatio de necessitate nō ꝛcludit.put reqrit.l.neqz natales.C.de ꝓb.z c.in presentia.eē e.Et ad d.l.locoꝝ.de omni agro deser.lib.xi.C.rñdēt ꝙ ibi est speciale in p̄diis tributarijs ne remaneāt inculta fauoꝛe fisci,vt dictū est.ſ.in p̄cedenti ꝛclo-

39 ne.† A-e.ħ ēt reprehendit Bar.alio fundamēto: q2 ꝙ statuat alicui terminus ad agendum, vel allegādū de iure suo nō p̄t rīr fieri.vt li.C vt nemo inuit?.plene Bar.in l.tritia.j.de accu.z l.papi.§.si is q ſ.de inof.test.Nisi qñ subesset aliqua iusta cā.vt p Spec.in tit.de emp.z ven.§.nūc dom. ad fi. p Jo.de Imo.in l.de pupillo.§.si is cui.ſ.de ope.no.nū. Sed in ꝓposito nr̄o ista non vr̃ esse iusta cā statuendi terminum p pclamata ad hoc vt aliqs facili? possit ꝓbare se dñm cū istud nō reperiat iure cautū z videat esse ꝛ equitatē. Sz ad hoc tu potes rñdere subesse iustā cām de dñia rerū remaneant in incerto.l.j.j. de vsuc. Breuiter tene ꝛclonem. Bar.eo.q2 fundamentū istius est negatiuū.ſ.qđ res illa nō fuerit in bonis alicuius.Sed ego habeo ꝙ negatiua q̄ est fundamentū alicuius ꝓbat ꝙ discussione facta officio iudicis per quā mhil reperit.l.cū quidā.§.fi.z l.seq.in ꝓbo explorandum.ſ.de leg.iū.firmat Bar.in d.l.in illa stipulone si Calendis.ante fi.vbi plene dicit. Item ex quo nemo cōparet in terminis in bāno publico assignatis,vr̃ haberi illa res p derelictis.p illud qđ in simili dt glo.no.in l.pretoris,in princ.ſ.de dam.infe.vbi gl.dt qđ q expectat fm decretū vr̃ habere rē p derelicta.z sic teneas ꝛclonem Bar. ¶†Sz vltra scribentes in quātū Bar.dt in certis terminis assignatis z nō ꝺclarat quot aut qbus.Adde regulā no.q̄ hoc declarat quā tradit Ang.in §.si qs aūt nō impleſ.in aut.de her.z fal.colla.j.Ubi tradit hāc solēnē regulā qđ iudex nō p̄t alicui statuere terminū agendi, vel docēdi de iure suo,nisi saltē bina monitio interueniat.z sic nisi iudex saltē bis cū monuerit:alias per lapsum termini non excluderet.Istā regulā sequit Ang.& Are.faciēs de ea magnū festū in trac.male fi.in ꝓbo necnō ad ārelā. d.Bar.vero.in can. clū.sequit simplr̃ do. Aler.reputās istā doctrinā esse sing.in §. cuiū.j.vol.incip.viso themate z diligēter ꝑsideratis verbis ad fi.Pro ista regula adde tex.in l.impuberibus.§.fin.in ꝓbo edictus.ſ.de susp.tut.z tex.in §.si qs aūt p redēptione.in auth.de eccl.titu.colla.iz.quē ibi Ang.ad hoc no.tñ Ang. ibi hoc non firmat.z bene fm dñm Aler.si Itium.in l.fi.in j.col.ſ.de fer. Si militer Lud.in l.ꝑdiū.iij.ff.de acqui.her.multis rōnibus conatur dānare dictā regulā Ang.subiūcit tñ qđ in qōne & facto nō potuit tñ clarare qđ iudex voluerit in iudicando ab illa regula recedere,z bene fecit:z per ista habes vt puto multum vtiliter expeditam istam doctrinam Bar.

De vsucapionibus. Lex xv.

1 ¶In capto ab hostibus concurrunt due fictiones.
2 Possessio est triplex.
3 Aduersatiua qđ si.denotat diuersum factum z diuersum ius.
4 Captus ab hostibus in vita desit possidere.
5 In vsucapio.requiritur possessio ꝛtinuata.
6 Heres non debet esse melioris conditionis quam defunctus.
7 Ea que sunt facti.postliminio non continentur.
8 Fictio ad hoc vt locus habeat z retrotrahatur requiritur habilitas duorum extremoꝝ.
9 Hereditas iacens potest vsucapionem ceptam complere.
10 Si aliqui testium dicunt aliquid factum'ante vsucapionem,z alij post possunt reduci ad concordiam.
11 Citatio ad audiendam sententiam tali de die ante nouo, quomodo intelligatur.
12 Per captiuitatem perdit quis pos.rerum quas per se possidebat.
13 Tres rationes quare captus ab hostibus perdat posse.rerū quas possidebat ante captiuitatem.
14 Dominium non perditur per captiuitatem.
15 Lex nō ita operatur circa ea que sunt facti,sicut circa ea que sunt iuris.
16 Per captiuitatem interrumpitur vsucapio.
17 An in possessis p seruū vel alium etiam ex cā nō peculia,interrumpatur vsucapio per captiuitatem domini.
18 Heres nō p̄t habere plus iuris quam ipse defunctus.
19 Sz argu.de fictione postliminij ad fictionem legis corneliē.
20 Ubi in fictione translatiua de tpe ad tempus nō reperitur habilitas extremoꝝ,ibi lex non fingit.
21 Usucapio in peculiaribus ante captiuitatem inchoatam,per captiuitatem non interrumpitur.
22 In peculiaribus dñs ignorans possidet z p̄scribit.
23 Sine possessione vsucapio non procedit.
24 Reuersus in ciuitatem fingitur semper fuisse in ciuitate, z in consequentiam possedisse.
25 Un ad vsucapionem sufficit sola detentatio.
26 Si seruus capti ab hostibus emit ex cā peculiari rem aliquaꝫ, interim ius vsucapionis dr̃ esse in pendenti.
27 Jus vsucapionis z dominia rerum z omnia iura captiui stant in suspenso.
28 Hereditas in quibusdam sustinet vicem persone.
29 Hereditas iacēs an cōprehendat a statuto ciuium disponenti quē debere cōparere cum iuribus suis intra certum tempus.
30 An in possessis per seruū vel aliū nomine dñi ex cā nō peculiari perdatur possessio per captiuitatem,qñ ante captiuitatem domini ceperunt possideri.
31 Quando licet sumere arg.ex legibus correctis.
32 An sit licitum arguere ex legibus habentibus plures z varios intellectus.
33 Etiam voluntarie absens p̄sumitur ignorare ea que fiunt in ciuitate.
34 In his que veniunt in consequentiaꝫ an requiratur habilitas vt fictio interueniat.
35 Seruus vel filius an extra cām peculiareꝫ acquirant domino ignoranti.
36 Veritas sepius examinata magis explanescit.
37 Seruus non p̄t possidere sed nudā tenutam solum habere.
38 Captus ab hostibus nec eius seruus non possunt possidere.

Duplex

39 Dupler ē rō, q̄re ī peculiarib⁹ dño ignorāte p̄cedat vsucapio.
40 In possessis per filium vel alium ex cā non peculiari non perditur possess. per captiuitatem domini.
41 Captiuitas non nocet vbi dñs scia in ciuitate nō ē necessaria.
42 Exūs ap̄ hostes nil p̄t vsucapere, nec ēt ceptā vsuc. implere.
43 Jura limitatoria seu exce. ponētia extēdunt er identita. rōnis.
44 Conditio de sui natura importat causam finalem.
45 Qualitas posita in vna cl'a an sit referenda ad precedentem cl'am non habentem orationem perfectam.
46 Cōdō adiecta instōne an itelligat repetita i legato postea fcō
47 Aduersatiua coꝝ vero denotat diuersitatē in iure ⁊ in facto.
48 Ablatiui absoluti faciunt 2ditionem.
49 Una pars alternatioe que est dubia declaratur per aliam.
50 Bona fides est facti q̄ tū sufficit a principio ad vsucapionem.
51 Lex nostra in' prima sui parte an p̄cedit in rebus dominicis possessis seu detentis per filium vel seruum.
52 Ubi restabat modicum tp̄s ad vsucapio. dñs reuersus an fingatur retro vsucepisse fictione postliminij etiam in reb⁹ extra cām peculiarem ante captiuitatem p alios possessis.
53 Prescriptio intra pauc̄issimos dies p̄ficienda h̄ p 2pleta.
54 Si p̄scriptio sit interrupta ad cui⁹ p̄fectionē restabāt pauc̄issimi dies, 2cedit resti. in integ. p 2ndo lucro p̄scriptionis.
55 An 2pleta p̄scriptia. domus ex eius pos. dicatur esse 2pleta p̄scriptio lapidum.
56 Hereditas iacens 2plet vsucapionem.
57 Hereditas capti ab hostibus non est vere hereditas ſz ficte.
58 In his que sunt iuris, fictio postliminij ⁊ legis cornel. multum operatur: secus vero in his que sunt facti.
59 Fictio legis corne. an operetur idem in ex̄neo hered. q̄ in suo ad hoc vt inchoetur vsucapio rei acquisite p seruum ex cā peculiari preambula hora captiuitatis.
60 In peculiarib⁹ ⁊ non peculiaribus quādo incipit vsucapio.
61 L. fi. ff. fi. j. eo. ti. ⁊ l. pe. j. de capt. qual'r reducant' ad 2cordiam.
62 Capt⁹ ab hostib⁹ q̄ p scip̄z possidebat ⁊ vsucapiebat p̄dit pos. p captiuitatē, ⁊ interrūpit p̄scriptio p cui⁹ tū regressum non reintegratur. p fictionem postliminij pos. nec vsucapio.
63 Reuersus ab hostibus oīa recuperat iure postliminij.
64 Que sit ratio quare posses. perdita per captiuitatem ⁊ vsucapio interrupta p ius postliminij non reꝝ aurentur.
65 Postliminium restituit in integ. in his que sunt iuris.
66 Usucapio est iuris, ⁊ tū requiritur pos. q̄ h̄z plurimum facti.
67 Fictio vt plurimum fingit circa facta.
68 Lex an fingat simpliciter super facto.
69 Dominium, libertas, obl'o ⁊ ciuilitas sunt iuris: ideo restituuntur ipso iure p fictionem postliminij eqtate suadēte, ſz possess. q̄ h̄z multum facti non restituitur.
70 Uz lex in multis casibus transferat ipso iure dominiū in eisdē tamen casibus non transfert iure possess.
71 Possess. quando a principio de nouo acquiritur, ⁊ sic prout est in actu acquirendi, ⁊ apprehendendi. d̄z esse facti.
72 Fictio postliminij ⁊ legis corn. ⁊ alie fictiones, sunt fundate in quadam naturali equitate.
73 Usucapio est impium seu iniquissimum p̄sidium.
74 Ratio ad hoc vt sit bona d̄z esse generalis.
75 In peculiaribus p̄cedit fictio q̄ uis videat' cū aliena iactura.
76 Ubi subest equitas, an habeat locum fictio postliminij.
77 Fictio postliminij est translatiua de vno tpe ad aliud tp̄s.
78 Fictio postliminij h̄z duo capita.
79 Verbum vr̄ importat fictionem.
80 Verbum creditur importat fictionem.
81 Possessio p̄dita fm veritatem, non p̄t per ius restitui.
82 Possess. non p̄t transferri sine actuali apprehensione.
83 Que sit rō q̄re hereditas iacēs nō incipit d̄ nouo vsucapionē.
84 In fictione translatiua regrunt' duo extrema habilia, ⁊ ista habilitas extremoꝝ requiritur in his que finguntur in 2ntiam.
85 Fictio postlim. ⁊ fictio legis corne. quid fingunt.
86 Ubi p̄t operari veritas, ibi d̄z operari fictio.
87 An ex iuris dispo. possit q̄ri pos. nullo actu nature itercedēte.
88 Postliminium restituit oīa q̄ sunt in rer̄ natura, non aūt funditus mortua: q̄ lex non potest illa resuscitare.
89 Usufructus qui oīno fuit extinctus per captiuitatē, non p̄ot restitui iure postliminij.
90 Verba important fictionem ⁊ veritatem.
91 Verbum vr̄ aliq̄n importat veritatē fm materiā subiectam.
92 Dictio quodammodo importat fictionem, ⁊ quid q̄n est simul iuncta cum dictione quasi.
93 Verbum intell'r importat fictionem.
94 Captus ab hostibus quando dicatur factus seruus hostiuz.
95 Capt⁹ ab hostib⁹ ſz nōdū effect⁹ sit seru⁹ hostiū, an p̄dit poss.
96 Qui ē in vinculis publicis vel p̄uatis, sed nō in seruitute p̄t possidere ⁊ vsucapere.
97 Capt⁹ ab hostib⁹ intra coꝝ p̄sidia incōtinenti est fact⁹ seru⁹.
98 Impedimentū p̄sone ⁊ non rei, non cāt amissionem posses.
99 Quot extrema regruntur ad hoc vt possit inducere fictionez translatiuam de tpe ad tp̄s.
100 Qs non est in rerum natura, non potest fingi
101 Uz filij naturales ex 2cubina legitiment' p subsequens mr̄imonium: tū si sint nati p̄ma vxore viua non legitimantur ea mortua p subsequens matrimonium cum 2cubina.
102 Due fictiones non possunt simul 2currere.
103 Uz captus ab hostibus in veritate sit seruus, dominium ciuitatem ⁊ libertatem perdat: tamen iura ipsius non totalr sunt perempta, sed interim remanet in suspenso.
104 Possessio que est facti non potest stare in suspenso.
105 An fictione translatiua de tpe ad tp̄s requirantur duo extrema habilia adeo quod vno deficiente fictio cesset.
106 Donatio inter vir. ⁊ vxo. secuta morte trahitur retro quo ad fructus non vero quo ad dominium.
107 In extremo a quo fictione in translatiua non sufficit potētia: sed d̄z esse habilitas in essentia.
108 Inter dū lex fingit sup ipossibili ⁊ iure ciui. ſz nō de iure natu.
109 Donatio inter vir. ⁊ vxor. in quibus casibus v̄z ⁊ ſz.
110 Donatio inter vi. ⁊ vr. trahit' retro morte secuta, q̄ ad dñiu m.
111 Error iuris sufficit quo ad fructus.
112 Mulier p̄sumitur esse in mala fide 2stante mat. in dona. ideo non potest facere fructus suos.
113 Uxor q̄do dicatur esse in bona fide ⁊ in mala, ⁊ qñ lucret' fructus, ⁊ quando non remittitur.
114 Translatio pos. 2stante mat. non est p̄hibita, ſz dominiū sic.
115 Sicut pos. est cā fructuum, ita est cā dominij, q̄ sine traditione pos. non p̄t transferri dominium.
116 Quando vxori non est tradita pos. rei donate, non 2firmatur talis donatio morte mariti.
117 Fictio an trahatur ad ea q̄ sunt impossibilia fm naturam.
118 Fictio limitatur in ḡtum potest.
119 In extremo a q̄ vt fictio habeat locū, regritur habilitas in essentia. in extremo ad quod sufficit in potentia.
120 Si legato p̄cōsulis fuerit demandata iurisdictio a p̄cōsule, anteq̄ ingressus fuerit p̄uincialis delegato nihil v̄z q̄ p̄cōsul añ ingressuz p̄uincie nulla iurisdōnē h̄z. s. actū habitū p̄o sic.
121 An nepos nati ex filio naturali legitimat' p subsequēs mr̄imoniū aut 2ctum cum 2cubina mortuo filio naturali. s. patre istorum. adeo quod ipsi auo succedant ab intestato.
122 Filij nati ex mr̄imonio 2cto inter p̄hibitos an si supueniat dispensatio pape legitimentur.
123 An regrat' habilitas extremi ad qs in fictiōe trāslatiua. ⁊ nu. 125.
124 In fictione trāslatiua, an sufficiat extremū ad qs eē h̄ile circa ea q̄ p̄ncipalr finguntur. ſz non circa ea q̄ in 2ntiā veniunt.
125 Multa 2cedunt in 2ntiam q̄ p̄ncipalr non 2cederentur.
126 An requiratur habilitas in extremo ad quod.
127 Seruitus non erat inuenta de iure naturali.
128 An in extremo a quo requiratur habilitas.
129 Ratihabitio p fictionem trahitur retro item fingit ratificantem fuisse p̄sentem loco ⁊ tpe actus ratificati.
130 Ad hoc vt ratiha. bo. pos. petite p gestoꝝ possit retrotrahi d̄z fieri intra tp̄s centū dieꝝ. intra qs bo. pos. agnosci d̄z.
131 Qui tacet p centum dies, vr̄ tacite repudiare bo. pos.
132 Heres p̄t h̄ re ratum gestum noie defuncti, si tū illud possit fieri noie sui heredis, ⁊ non aliter.
133 Quare fuit statutum vt intra centum dies petatur bo. pos. Bonoꝝ pos. si intra centum dies non fuerit petita nec ratificata petitio, statim est delata sequenti in gradu.
134 Rei non existentis nulla potest esse emptio.
135 Conditio in 2ct⁹ qñ existens trahitur retro ad tp̄s stip̄lonis 2cte, si tpe existētis 2dōnis repiat' extremū a q̄ habile ad obl'o nem 2hendam secus si inhabile ex parte rei.
136 Si capt⁹ ab hostib⁹ reuertat' non fingit' iure postlim. retro possediſſe rē q̄ erat sua, p̄pria: q̄ noua apprehensione opus est.
137 Fictio translatiua est 2ntia veritati.
138 Actio. l. acq. p suo legato occiso nō 2petit legatario sed h̄rdi.
139 Actio semel q̄sita heredi nō p̄ot ab eius ossibus separari nisi mediante cessione.
140 An regrat' habilitas extremoꝝ in his q̄ veniunt in 2ntiam.
141 Patre ⁊ pupillo captis ab hostib⁹ ⁊ ibi mortuis 2firmat' test. p̄fis p fictio. l. corne. non aūt substitutio vulgaris.
142 An requiratur habilitas extremi a quo.
143 Per repudiationē legatarij fingitur dominiū rei legate nūq̄ fuisse legatarij, ⁊ in 2ntiam fuisse heredis.
144 In fictione negatiua eius extremum habile, ⁊ 2ueniens est non esse: secus tamen est in fictione affirmatiua.

145 Si filiꝰ exhꝛditus decedat deliberante scripto hꝛde q postea repudiauit, nepos ex filio succedet ab intestato vt suus: q hꝛe. filio nunꝯ fuit delata.
146 In suis non hꝫ locum successo. edictum.
147 Heres fingitur eadem persona cum defuncto.
148 An venditione ꝯditionali re vẽdita perempta ꝯditio post ea existens non trahitur retro.
149 Filio exhere. occiso, si postea hꝛditas pꝛis adeat: serui nõ tor quentur. si vero testũ fiat irritum repudiatione: tunc bene tor quentur: q filius vt retro fuisse hoz dñs.
150 Rati homicidij noie meo fci ita obligat acsi ratificãs fecisset.
151 Fictio declaratoria non requirit extrema habilia.
152 Lex declaratoria trahitur retro, etiam ad preterita.
153 An fictione trãslatiua, ẽt in extremo a q̃ non requiꝛit habilitas.
154 An fictiõe inductiua regrunt extrema hilia, secꝰ in declaratoria.
155 An possessa p seruũ vel filiũ er cã peculiari eo tpe q̃ pꝛ vl dñs erãt in captiui. apꝰ hostes vsucapiant vere, an solũ p fictionẽ.
156 Verbum intellr, importat fictionem.
157 Fictio non procedit nisi subsistente equitate.
158 Usucapio est ℨ egratẽ naturalẽ, cũ pcedat cũ alteriꝰ iactura.
159 Usucapio vere pcedit p seruum hꝛditarium vna cum hꝛdita te iacente que subsistunt personam defuncti.
160 Hꝛditas iacens, dꝛ hꝛe dñũ seruoꝝ z alia rer hꝛditariarũ.
161 Serui hꝛditarij acgrũt p stipłonẽ z acceptiłonẽ he. iacen.
162 Aduersatiua ſz si, copula aduersat in scõ, ſz idem ius statuit.
163 Hereditati iacenti pt dari curator.
164 Qꝺ hꝛditas iacẽs ꝯpleat vsuca. est receptũ de iure singulari.
165 Fictio, z veritas non possunt ꝯcurrere circa idem.
166 Hꝛditas iacens pt ꝯplere vsucapionem ceptã, ſz de nouo nõ pt inchoare vsucapionem, z que sit ratio huius.
167 Quid sit fictio, z qꝺ diffinitiones ponuntur p doctores.
168 Que dꝛia est inter fictionem z psumptionem.
169 Fictio semp est ℨ veritatẽ z denotat ꝓprietatem.
170 Casus fictꝰ nõ hꝫ locũ i statutis i qbꝰ ꝟba debẽt ꝓprie accipi.
171 Fictio ꝯsonat cũ r. pdicamentis, z q̃ sint r. pdicamenta.
172 Fictio operatur iuris effectus, ideo tendũt ad bonũ effectuꝫ.
173 Quo iure fuit inducta fictio.
174 Fictio non pt induci ab homine, q ad effectum iuris.
175 Nomina appellatiua sunt certa z immutabilia: ideo ꝓhibitũ est homini ea immutare.
176 An pater possit emancipare filium ad vnum actum.
177 Patria potestas est indiuisibilis.
178 An vna z ea. persona pt ꝯcurrere dupler qualitas ℨia.
179 Si sunt duo fratres in ptãte pꝛis, vnus pt dare alteri bona p fectitia ꝛsentiente patre.
180 Emancipatio ad vnum actum an possit fieri tacite.
181 Quotupler sit fictio.
182 Permissum in vno, censetur in alio negatũ, z hoc p viam pre sumptionis, non autem fictionis.
183 ℨ Dupler est fictio vna substantie alia accidentis.
184 Pater dꝛ orbatus filio ſz viuat si est patri inutilis.
185 Priuilegia q̃ dantur mulieribus viduis, dant etiaꝫ inutilr nu ptis que habent maritum inutilem.
186 Fictio inductiua an cadat super impossibili.
187 Conceptus hꝛ. p nato z qualiter hoc intelligatur.
188 Impossibile ẽ de natura q aliqs in tribꝰ mẽsibꝰ nascaꝝ vinꝰ.
189 Impossibilitas q̃ vr resultare ex breuitate z angustijs tpis non hꝫ vitiare.
190 Potius ꝯsideratur natura z ꝯsuetudo generandi sita in ho mine q̃ vitium accidentale.
191 Dictio pinde, z quodãmodo, z p iaꝫ nato importãt fictionẽ.
192 Impossibile ẽ in spẽ z in gñe hoiꝫ q aliqs in ppetuũ viuat.
193 Longissimum vite spatium in hoie est centum annoꝝ.
194 Mortuus per q̃tum tps poteit fingi vixisse.
195 Dictio in perpetuum, quid importet.
196 Duo rei debendi possunt ꝯstitui in mutuo ex vna z eadeꝫ nu meratione pecunie.
197 De substantia mutui est q transferatur dñium.
198 Habens actionem ad rem fingitur hꝛe rem.
199 Duo possunt esse domini insolidum in dominio ꝯuero.
200 In dote dominium est penes patrem z filiam in solidum.
201 Si vnus vulneret aliquem mortisere adeo qꝺ certum est eum moritur ex illo vulnere. z postea ex interuallo alius eundẽ oc cidit vterq; tenetur de occiso.
202 Impossibile est de natura qꝺ duo vere occidant eundẽ hoiꝫ diuersis tpibus: q homo non pt bis mori.
203 De ꝓuatione adꝓhabitũ nõ ẽ possibilis regressus fm naturã.
204 Unus bene pt mori vno tpe z alio fingi mortuus.
205 Mutus pt ℨhere matrimonium z recipere dotẽ, z obligatur ad ejus restitõnem, z fingitur dotem stipulatus.
206 Seruus vel tabellio bene possunt stipulari acquirendo dño suo vel alteri non aũt eum obligando.
207 Defectus solennitatis non impedit fingi stipłonem.
208 Verba q̃tũcũq; ãpla z gñalia sp restrigũt ad psonas habiles
209 Qꝺ fictio ñ possit cadere sup impossibili ꝺ natura quo intelligat.
210 Fictio non pt cadere super impossibili de iure.
211 Fictio non trahit se retro ad tps de iure ꝓhibitum.
212 Fictio non cadit super impossibili natura.
213 Adoptio est ficta filiatio.
214 Contra naturam est, vt cum aliqd ego teneo quod tu quoq; il lud tenere videaris.
215 Fictio non hꝫ locum sup eo q est impossibile fm fictionez.
216 Idem opat fictio in casu ficto qꝺ veritas in casu vero.
217 Fictio inductiua an cadat in his q̃ sunt meri facti vel facti, z iuris sit: nam in his q̃ sunt iuris tñ non cadit.
218 Lex tunc demum recurrit ad mendicatũ suffragium fictionis quando alia remedia cessant.
219 Lex non fingit in facto qꝺ est omni iuris effectu remotum.
220 Facta p infectis haberi non possunt.
221 Fictio cadit sup his q̃ sunt facti. non sup his q̃ sunt iuris.
222 Qñ in l. apponunt ꝟba importãtia fictionẽ, z imꝓprietatẽ, si apponat in his q̃ sunt iuris z pñt esse ꝟa, fm ꝓprietatẽ, dñr po tius veritatis exꝑssiua q̃ fictionis, vel imꝓprietatis.
223 Lex fingendo, vel loquendo, vel ꝟba fictionis in actu penden te a ptãte legis, facit vere, z non ficte.
224 Lex disponens sup his q̃ sunt iuris etiam p ꝟba importantia fictionem ꝺr vera facere.
225 Lex pt facere filium ꝺe sui iuris vel nõ legitimũ ꝺe legitimũ.
226 Statutum q filia nupta in oibus habeatur, vt sui iuris. intel ligitur q vere erit sui iuris.
227 An filius spurius, vel naturalis legitimatꝰ habeatur, vt vere legitimus, z non p fictionem. nu. 254.
228 Lex manimata disponens circa ea q̃ sunt iuris, inducit veri tatem z non fictionem.
229 Omne legitimum est iuris.
230 Legitimati in nullo differunt a vere legitimis.
231 Alia negatiua dꝫ intelligi vlr: als oratio redderetur falsa.
232 In laudo appell. legitimoꝝ z naturaliũ veniunt legitimati ẽt per comitem palatinum.
233 Legitimati sunt sui iuris, z habent existentiam suitatis.
234 Ltiatis debẽt ltia i bõis allodialibꝰ pꝛis sicut vere legitimis.
235 Legitimati succedunt parentibus ab intestato, sit cũ vere le gitimis z naturalibus.
236 Ltiati ꝓteriti in testõ pꝛis hñt ius dicendi nullũ de iure ciuil z ſrab. de iure ꝓto. item ꝛelam inoff. testa.
237 Ltimatꝰ pt hꝛe institui a pꝛe in testa. cũ duobus testibus.
238 Aut. si q̃ mulier. C. de sacrosc. ec. hꝫ locũ in hñte filios ltiatos.
239 Per filios ltiatos ꝛseruatur agnatio, z familia pꝛis.
240 Statutũ q existentibꝰ filijs masc. filie femine nõ succedant est inductũ fauore agnationis, z familie. z hꝫ locum in ltimatis.
241 Legitimati succedunt non solũ pꝛi, ſz ẽt in here. agnatoꝝ in re agnationis sicut vere legitimi, z naturales, nisi sit ltimatꝰ p oblationem curie: q tunc non succedit agnatis.
242 Legitimatus non hꝫ a pꝛe institui sub ignominia.
243 Legitimatus dꝫ institui sub noie legitimitatis.
244 Nullus est spurius quin ei insit legitimatus naturalis.
245 Esse spurium est quoddã velamen pp q non ꝺr filius tñ ipsa gñatio non pt aboleri.
246 Legitimati in qbus differant a legitimis. z nu. 297.
247 Ltiati non succedunt in feudis nec in emphyteusi ecclastica, nec admittunt ad ecclastica beneficia, ꝑsertim ꝑatus.
248 Per adoptionem filius efficitur vere legitimus.
249 Legitimatio non pt fieri sine authoritate principis.
250 Legitimatio est fortioꝝ adoptione.
251 Legitimatio an trahatur retro.
252 Legitimati non veniunt in dispositione testatoris appellone filioꝝ legitime descendentium.
253 Mores cũ filijs ltiatis nõ ꝺr decedere cũ filijs ltime natis.
254 Legitimatus an sit vere ltimus, vel ficte.
255 Legitimatus fictione iuris ꝺr legitime natus.
256 Legitimi filij dñr qui ex nuptijs pcreati sunt.
257 Legitimatus a principe non hꝫ oĩa iura legitimoꝝ.
258 Diuersitas noiuꝫ inducit diuersitatem effectuum.
259 Propꝛie loquendo aliud est quem cẽ filium legitimum, aliud filium legitimatum.
260 Legitimati sunt infames infamia facti.
261 Legitimati non veniunt in acgsitione emphyteusis facta p patre z filijs suis legitimis.
262 Ltiati ñ succedũt in relicto facto alicui in tpe filioꝝ ltimoꝝ.
263 Non sufficit ciuilr factum ad implendam ꝯditionem.

264 Donatio oium bonoꝝ vel maioris partis facta p̃ carentem filijs renocat ipsis natis,sed non p̃ legitimationem spuriorꝝ.
265 Consuetudo p̃ferens primogenitū non hꝫ locū in legitimato.
266 Legitimatio est fictio.
267 Si filius natus legitimetur post mortē patris vꝫ substitutis pupillaris sibi facta a patre in testa.
268 Si p̃ instituit filium spurium & postea eo viuente fecit eū legitimari institutio qualescit:qz retrotrahitur legitimatio.
269 Exheredatio filij spurij est inepta.sicut exhe.exnei.
270 Semel spurius non p̃t desinere esse spurius.
271 Veritas naturalis non p̃t authorizare.l.immutari.
272 Quis non p̃t esse in duplici statu ℨtio.
273 Filius legitimatus non est vere vere legitimus.
274 Dictio perinde,denotat fictionem.
275 Etiã legitimatus p̃ subsequēs mr̃imoniū nō est vere legitim⁹.
276 Vitium illegitimitatis a quo iure ꝓcedat.
277 Statutum & existentibus filijs masculis femine non succedant patri an ꝓcedat in filijs masculis legitimatis.
278 Legitimati succedunt ab intestato simul cum alijs filijs legitimis & naturalibus.
279 Legitimat⁹ in tpe he.excludit masculos ltimos & naturales.
280 Si vinco vincentem te a fortiori vincam te.
281 Lex loquēs p̃ verba naturalia verificat ēt in non legitimo.
282 Stante statuto & pater teneatur emendare damnum datuꝫ p̃ filium hꝫ locum in filio naturali.
283 Filius legitimatus an succedat patri stante statuto & existentibus masculis femine non succedant.
284 Statutū loquens de filijs legitimis non extēditur ad filios legitimatos etiam per subsequens matrimonium.
285 Fili⁹ legitimus & natu.excludit nepotē ex se natū: si tū filius ille fuit emancipat⁹,& deinde readoptat⁹,nō excludit nepotē.
286 Statutum & existentibus filijs masculis femine non succedant,non hꝫ locum in legitimatis.
286 Magis cōis opi.ꝺz in qua plures doct.ℨcordant.
288 Statutū limitans in femina filia quotam succedendi existēti bus masculis intellr limitare in filio legitimato.& nu.289.
290 Filia dotata q̃ p̃ statutū patri non succedit non impedit qn p̃ possit relinq̃re scē vxori plusq̃ reliquerit ipse filie dotate.
291 An statuta loquentia de ciuilibus habeant locum in forensibus receptis in ciues.
292 Aliud est esse ciuem,aliud haberi p̃ro ciue.
293 An ciues recepti ex forma statuti vel reformationis intelligātur esse vere ciues,an per fictionem.
294 An sint ciues naturales & ciuiles.
295 An statutum loquens de offendente ciuem habeat locuꝫ in eo qui ad ciuilitatem receptus est p̃ priuilegium.
296 Vera ciuilitas ita p̃t induci p̃ statutū sicut p̃ origine m.
297 Quoties lex potest aliquid p̃ veritatem introducere, intellr vere & non ficte introducere.
298 Ciuitas quotuplex sit.
299 Nole filiorꝝ non ℨtinentur nisi naturales,& non adopti ui.
300 Effecti ciues ex ℨstōne habens ius ciuium ex origine:qz sunt rei ciues.
301 Qui nō ꝑticipant in publicis honorib⁹:non dr̃ ꝓprie ciues.
302 Effectus ciuis in oibus,& p̃ oia ℨtinetur ciuium appellone.
303 Si statutū disponat,q̃ mercatores forenses p̃ ciuib⁹ habeantur denotat similitudinem,& non vnitatem.
304 Ciuitas & patria idem important.
305 Statuta q̃ doc.habeant p̃ ciuib⁹ originarijs iducūt fictionē.
306 An priuilegiati vt tales gaudeāt bñficio eoꝝ,q ꝓpe sunt tales
307 Priuilegium equipollet nature.
308 Si statutum dispo. q̃ scholares habeantur & tractentur p̃ro ciuibus,an statuta in ciuibus,habeant locum in scholaribus, & an tale statutum dicatur fictionem inducere.
309 Bñficia ꝺcessa ciuib⁹ ℨtinētia honestatē extēdunt ad illos q̃ ex forma statuti debēt tractari tāq̃ ciues.hꝫ nō sint facti ciues.
310 Fictio translatiua trahens se retro non ꝙprehendit gesta medio tpe necessitate.
311 In ℨctibus celebratis sub ꝺditione casuali vel mixta euenien te ꝺditione trahitur retro.
312 In legatis ꝺdōnalib⁹ aduenīēte ꝺdōne legati, ñ trahit retro.
313 In vltimis voluntatibus ꝺditio negatiua trahitur retro. sec⁹ in ꝺditione affirmatiua.
314 In ℨctibus ꝺditio trahitur retro, quo ad oia que habuisset si ℨctus fuisset celebratus.
315 In legatis ꝺditio non trahitur retro quo ad ꝺmodum rei legate,& eius acq̃sitionem,sed bene quo ad rescindenduꝫ alienationem medio tpe per heredem factam.
316 Que sit rō diuersitatis q̃re in legatis ꝺdōnalibus q̃ ad acq̃sitionē inspicit tps existentis ꝺdōnis,sed in ℨctibus ꝺditio.initium,& sic tps ℨctus q̃ ad acq̃sitionem.& vide alias rōnes.ſ.in ver.aliam rōnem.& in ver.tertiam.& in ℣.quartam.& in ver.quintam & vltimam.nu.317.318.& 320.
317 In ℨctibus ꝺditio retrotrahitur.
318 Heres adeundo quasi ℨhit cum legatarijs.
319 Rla q̃ aditio here.trahatur retro non est semper vera: qz nō trahitur retro quo ad omnia.
320 Contractu perfecto amplius renocari non p̃ōt.
320 In sñia an ꝺditio trahatur retro.
322 Sñia est stricti iuris.
323 Ultime voluntates an habeant instar ℨctum bone fidei.
324 Verba sñie sunt stricte intelligenda.secus in vltimis volun.
325 Licitū est arguere ℣bis p̃tozis,seu iudicis,ad ℣ba test.& ℨ.
326 Factum iudicis & testa.equiparantur.
327 Bonum est arg.de iudicijs ad vltimas voluntates.
328 Sicut ꝓhibitio de nō aliēnādo facta p̃ testatorē impedit dñij trāslationē,sic ēt ꝓhibitio facta p̃ iudicē,vel p̃ eius sñiaz.
329 Judicia an equiparent magis ℨctibus q̃ vltimis volūtatib.
330 Si ep̃s excōicauit aliquē sub ꝺdōne q̃ pendente ille desijt eē subditus epo,si postea extitit ꝺditio an erit excōicatus.
331 Excōicatio est pena grauis.
332 De ꝺdemnato p̃ maleficio ad centum,& si dictam non solue rit intra decem dies,&c.
333 In criminalibus est eligenda mitior pena.
334 Statutū q̃ puat⁹ vēdes sal puniat pena capitali: si puat⁹ vēdidit, ſz anteq̃ accusaret fit nouū statutū q̃ ꝓnatus vendens sal puniat in xxx.lib.tñ.si accusatur qua pena veniet puniēd⁹.
335 An statutum ℨcedens beneficium abolitionis extendatur ēt ad carceratos.
335 In dubijs est fienda interpretatio ℨ fiscum.
337 Cancer non est ad penam,sed ad custodiam.
338 Conditio an trahatur retro in ℨctibus & vltimis voluntatib⁹ & in sñijs & in rescriptis.
339 Que sit rō quare ꝺditio ptātiua existens non trahat retro.
340 Actus medius impedit ℨiunctionem extremoꝝ.
341 Qñ dicatur ꝺditio ptātiua.
342 In fictione translatiua requiruntur duo extrema habilia.
343 Si filius capti ab hostibus fecerit testm̃ & moriatur anteq̃ p̃ reuertatur ab hostibus,an eo reuerso rumpatur testm̃.
344 Si testator legat titio fundū sub ꝺdōne,& ꝺt q̃ si talis ꝺditio extiterit,q̃ ex nunc legabat titio talem fundū: titio mortuo ꝺditione existente an legatum debeatur titij hr̃dibus.
345 Testator p̃t facere q̃ illud q̃ non est transmissibile ad heredes transmittatur,& eſ.
346 Voluntas testatoris in vltimis voluntatibus tanq̃ rla prevalet,& attendi dz.
347 Heres in dubio dz p̃sumi minus grauatus a testatore.
348 Qui p̃ alium facit an dicatur ipse vere facere.& nu.351.
349 In his q̃ acquiruntur per actum naturalem,p̃curator nihil differt a nuncio,qz vere acquirit.
350 Lz ℨstitutum de possidendo sit ficta traditio:tū ex eo acquiritur vera possessio.
351 Qui p̃ alium facit an dicatur vere facere vel ficte.
352 Mandati turpis nulla est obl⁹.
353 Statū q̃ si qs ꝑduxerit exceptionē aliq̃ ℨ instrm̃ ℨfessionatū, & eā non ꝓbauerit,puniat intm̃,an habeat locū qñ qs ꝑduxerit p̃ ꝓcuratorē hñtem spāle mandatū,& non ꝓbauerit.
354 Aliud est vendere,aliud mandare de vendendo.
355 Principium est spectanduꝫ & non finis,qñ finis trahit necessariam ℨsiam a principio.
356 Directa actio vsufr.& fideic.acq̃sita p̃ ꝓcuratorē acqrit dño.
357 Mandans an dicatur vere facere qñ mandat illicitum.
358 De iure can.nulla pena ē maior excōicatiōe,q̃ morti eqparat.
359 Verbum ꝓmittere est cōe ad ꝙprehendendum vere tam mandantem q̃ mandatarium.
360 Si ꝓcurator cum sufficienti mandato iurat falsuꝫ in animaꝫ dñi:est vere periurus,& non ficte.
361 An faciēs deli.p̃ aliū puniat ex ℣bis statuti sicut si ipe fecisset.
362 Naturalis rō est potentissima in interꝑtatione statutoꝝ.
363 Pena extenditur qñ dispositio redditur illusoria.
364 In materia delicti lex loquēs in p̃sona ꝙphendit ēt mandātē.
365 Lex puniens portantes arma vel merces ꝓhibitas infidelibus hꝫ locum in mandante.
366 Mādās clericū ꝓcurē incidit in excōicationē sicut faciens.
367 Lex puniens delicta est extendēda sicut fauor, cum ꝓmineat ad fauorem reipu.delicta puniri.& nu.seq.
368 Statutum ℨcedens premium accusanti delinquentem,extenditur ad denunciantem.
369 Mandans ꝺz etiam principalis causa delicti,cum mandatarius in dubio non fuisset alias facturus.

370 Quelibet.l.non extendenda dz extẽdi, vt euitet absurditas.
371 Mãdãs est plusq̃ homicida z magis delingt q̃ mandatarius.
372 Jn delictis ꝑsiderantur duo extrema.s.animus delinquentis z executio delicti.
373 Qñ in statuto esset appositũ ꝓbũ imponens vnicã psonalitatem in talt statuto ꝓhenditur mandans vel faciens.
374 Statu.puniẽs occidẽtẽ ꝓpꝛijs manib⁹ nõ ꝓhẽdit mãdãtez.
375 Papa suis manibus imperatorẽ ꝺsecrat z coronã imponit.
376 Impator Alemanus tenetur ire psonaliter Romã ad suscipiendã coronam,nec posset ei mitti alibi.
377 Scribens alterius testa.vel codicillos si ascribat sibi legatuz sua manu punitur pena falsi.z que sit huius ratio.
378 Statutum Mediolani q̃ nullus corpoꝛalr puniatur nisi lege municipali caueatur, sed alꝭ pecuniaꝛr arbitrio iudicis si alio statuto caueatur,q̃ homicida capite puniatur faciẽs homicidium:tunc non ꝓhendetur mandans.
379 Statutũ imponens penam p homicidio vel vulnere non ꝓhendit mandantem.
380 Statutum ꝓhibens fieri pacem homicide non hz locũ in mãdante,cuius mandato factum fuit homicidium.
381 Statutum q̃ si quis inueniatur de nocte puniatur tali pena non ꝓhendit mandantem.
382 Statu.puniens ꝓmittẽtẽ delictũ idistincte ꝓhẽdit mãdãtẽ.
383 An inhabilis possit esse ꝓcurator ad ꝙstituendũ habilem.
384 Que fuit causa introducendi fictiones.
385 Filius exhr̃datus in testa. patris hr̃ p mortuo. z sic lz viuat naturaliter fingitur mortuus.
385 An aditio here.habeat vim solonis an simplr ꝙfusionis q̃do debitor succedit creditori vel eꝫ.
387 Non sufficit ficta solo p fideiussorẽ facta creditori ad hoc vt ꝓetat actio mandanti ꝫ reum.
388 An plures fictiones possint circa idem ꝛcurrere.
389 Si ꝓcurator emat fundũ z venditor se ꝙstituat precario nõe ꝓcuratoꝛis possidere,an ex hoc domino ꝓcu.queratur directa possessio z dñium.
390 Jurisconsultus non est verisimile q̃ incontinenti se corrigat.
391 Lz p pactum legis ꝓmissorie vel additionis in diem, in qbus transfertur dñium ipso iure ex resolone titulitũ si tale pactuz siat ꝓcuratori resoluto postea ꝫctu acquiritur ipso iure possessor.vel dñium p ꝓcuratorem ipsi dño.
392 Primordialis natura dispositionis est attendenda.
393 Statutum loquens in casu vero ꝓcedit in ficto subꝛogato loco casus veri.
394 Per ꝙstitutũ z sic p actũ fictũ,nõ trasserꝛ vera possess.sz ficta.
395 Per actum fictum fm magis cõem opp. acquiritur dño vera possessio z vez dominium.
399 Per inuestituꝛã factã ꝓcuratori,acgrit̃ dño ius in bñficio.
397 Due fictiones bñ ꝓsit ꝛcurrere qñ oriunt⁹ ꝺ diuersis fontib⁹.
398 Lz ꝓcurator possit acgrere p actum fictũ dño veram poss.z vez dominium non tamen ꝑt transferre.
399 An plures fictiones possint circa idem ꝛcurrere.
400 Duo spãlia non possunt circa idem ꝛcurrere.
401 Rescripta z priuilegia principiũ non valent si ꝙtineant duo spãlia:nam debent sic interpretari ne cõtineant duo spãlia.
402 Sicut vna petitio non ꝑt oparі plures ꝓpẽsationes: ita vna equitas non ꝑt parere plures fictiones.
403 Qñ vna fictio venit in alterius ꝙiaz bene possunt ꝛcurrere.
404 In fictionibus ꝛdinatis ad finem due fictiones finez ꝙiunguntur ad vnum effectum.
405 Quando vna fictio dicatur venire in ꝙtium alterius.
406 Due fictiones precedentes ex diuersis fontibus, z circa diuersa bene possunt concurrere.
407 Actio prescriptis verbis est subsidiaria: ideo non concurrit cum alia que ex eodem fonte ꝓcedat.
408 Actio ex vendito ex ꝫctu noiato, sed actio prescriptis ꝓbis ex ꝫctu nominato.

Si is qui p emptore.

Ista lex fm Bart. est difficilis in tex.difficilioꝛ in gl.z difficillima in materia ex gl.iõ Bar.eaz soleniter repetũt. Sz cũ virt⁹ circa difficilia ꝙsistat,vt ingt Aristo.in ij. ethico. z q̃ difficilius eo ꝑclarius.nos quoq; eam pleno stylo ĝtũ ingenij vires suppetent p cõi vtilitate citra ostentationẽ,z ambitũ ꝙmentãdaz assumpsimus.Qꝺ si min⁹ opin.nr̃a assequemur,nobiscũ saltez bene actum putauimus, posteris materiã vberi⁹ cogitandi z acutius inuestigandi reliquisse,ꝑsertim qꝺ post Bar.ceteri fere scriptoꝛes,z ꝛpendiosius ꝓcesserunt. Jngtũ tñ Bar.z ẽt Ang.dicunt q̃ ista lex est difficilis in tex,z difficilioꝛ in gl. istud verum qz quasi oẽs gl.sunt declaratiue text. nec in eis reperitur vbi ista maioꝛ gloss.difficultas ꝙsistat, istud est tenue.sed ideo dictũ,vt nihil ex dictis p Bar.intactũ relinquat. Ceterum ne videar omissis initijs, z quasi illotis manibus ꝓtinus ad rem accedere,vt ingt iurisconsul.in l.j.ff.de orig.iur. Jdeo ad euidentiã huius difficilis legis,z eius difficillime materie, premitte q̃ in capto ab hostib⁹ q reuera efficitur seruus hostium ff.serui.instit.de iur.pers.habemus duplicẽ fictionẽ, z iste fictiones ꝓuident oi casui siue captus reuertatur ab hostibus siue apud eos decedat. Una est fictio postliminij, q̃ ꝓcedit si captus reuertat ab hostibus,z ita fingit eũ nunq̃ fuisse captuz, lz semper in ciuitate stetisse,vt l.retro ceditur.j.de cap. z sic ex captura remanet illesus,z p hoc recuperat oĩa iura sua.vt.ff.si ab hostibus,z ff.seq.inst.g.mo.ius pat.pot.sol.vbi ẽt ter.declarat quare dicat postliminij,z ponit eius etymologiam. Ista fictio postliminij fuit inducta de iuregentiũ cõi oĩbus gentib⁹, l.postliminium.in pn.z ibi gl.declarat.j.de cap.sicut etiã bella fuerunt a iuregentium inducta.l.ex hoc iure.ff.de iust.z iur.

Scda est fictio,l.cornel.q̃ fingit captũ ab hostibus si penes eos decedat fuisse mortuum ꝑambula hora captiuitatis, z sic eum decessisse liberꝫ,lz in veritate sit mortuus seruus. Jdeo pp talem fictionem hz hr̃dem,sicut in veritate mortuus fuisset in ciuitate liber existens. Ista fictio fuit inducta p l.corn. z fit de iure ciuili,vt ꝺ.ff.si ab hostibus.z ff.seq.instit.qui.mod.ius pa. pot.sol.z l.postliminij ius.in pnc.z l.in oĩbus.j.de capt.z l.lege cor.ff.de testa.z l.ex corne.ff.de vulg.z pup. 2 Scꝺo ꝓnitte q̃ triplex est possessio. Nam q̃dam est possessio q̃ hz multum facti z paz iuris,vt est illa q̃ p nosmetipsos habemus. qñ qs possidet p seipsum aio z corpoꝛe suo: Nam hz multũ facti.qz requiritur apphensio corpoꝛalis,q̃ actus est facti.l.j.in princi. z l.iij.in prin.ff.tit.j.regritur etiam animꝰ qui sit̃ est facti.l.bonefidei.ff.de acq.re.do. Jtem hz parum iuris,habito respectu ad factũ,hz tñ aliquid iuris:qz lex ei assistit.item in retentione ipsius:qz si recedat de possessione, mysterio iuris ciuilis retinet absens possessionem,ex q̃ hz facultatem ad eã reuertendi.l. iij.ff.nerua filius.z l.clã possidere.ff.q ad nundinas.z l.si id qꝺ. ff.fi.ff.ti.j.z de ista ꝓprie loquitur iste tex.in prima par. Quedam est possessio q̃ hz multum facti,z multum iuris,vt est illa q̃ qritur nobis p ꝓcuratoꝛes,vel p psonas nobis subiectas,z sic p filiũ z seruum ex cã non peculiari.sed ex dñica vel pr̃is. Ista eñ hz multum facti:qz eoz apphensio corpalis regrit.z sic aio z eoz corpe acgritur.l.quẽadmodũ.ff.tit.j. Hz ẽt multus iuris:qz circa factum nr̃m nobis ignoꝛantib⁹ acquirit.l.j.ff.itẽ acgrimus.z ff.p ꝓcuratoꝛem.z l.qꝺ seruus.z l.possessio quoq; ff.fi.ff.ti.j.z l.ij.j.p sol.z l.j.C.de acq.poss. Et sic ius ciuilis operatur q̃ factũ ista psonaz censeatur esse factum dñi,non tamen opatur ius ciuile effectus resultantes ex possessione,vt ẽ vsucapio:qz tunc vsucapiendi ꝺitio non acgrit̃ dño ignoꝛanti,sz regrit̃ q̃ ipse dñs sciat,vt ẽ ter.in d.l.j.C.de acq.poss.z de ista possess.logtur ista lex in ꝑ.quẽadmodũ eñ ibi, q̃ serui egerunt.sez cã non peculiari fm intellm Juliani,z tex.ibi,vel p seruũ possidebat,z hoc tene sequendo cõem. An tñ vez sit, q̃ filius vel seruus ex cã non peculiari acquirant possessionez patri vel domino ignoꝛanti,est articul⁹ disputabilis in q̃ tex.sunt multum varij.dixi late post gl.z doc.in d.l.j.ff.itẽ acquirimus.ff.ti.j.z ibi tenui ꝫ cõem opi.Et in istis duabus possessionibus non hz locum fictio postliminij nec legis corn.Qz si qs reuertat ab hostibus,ipso iure non acquiritur sibi possessio,nec vsucapiendi ꝺitio q̃ fuit interrupta,vt ꝺr ff in tex.fine alio facto suo:imo regritur eius scientia, z q̃ talẽ possessionem actualr apphendat.l.cũ hr̃des.ff.j.ff.titu.j.z dicã.j.latius. Quedã tertia est possessio q̃ hz multũ iuris,z paz facti.habito respectu ad ius vt est illa q̃ nobis acquirit̃ p filios z seruos nr̃os ex cã peculiari.Mã in ista plurimum ius versatur cũ nobis ignoꝛantib⁹ acquiratur possessio,z eius retentio. Itẽ est effectus possessionis z vsucapio.l.labeo.ff.eo.z l.peregre.q̃situ. z l.iij.ff.saltus.ff.tit.j. z l.ff.j.p soc. Jtem hz multum iuris,qz corpus z animus istaz psonaz censent corpus z aiꝰ ipsius dñi.ff.saltus. z d.l.j.ff.item acquirimus.ff.ti.j. Hz añt modicum facti:qz q̃ ad ipsum dñm qui possidet.nullũ factũ interuenit cũ sit ignoꝛans, sed dz interuenire factum ipsaz psonaz nobis subiectaz:qz eaz animo z corpe nobis acquiritur.l.quẽadmodum.z l.peregre.ff.q̃situs. ff.tit.j. Et in hac tertia possessione bene ꝓcedit fictio postliminij,de qua loquitur ista lex in ver.qꝺ si seruus item fictio legis cornelie,vt l.iusto.ff.fi.j.eo.z l.in bello.ff.facte.j.de capt.Et de ista ꝑprie loquitur ista lex in d. verſ.qꝺ si seruus.lz text.non exprimat de cã peculiari,sz alꝭ non posset procedere iste text. qz in q̃stis p seruũ ẽt post captiuitatẽ dñi:ex causa non peculiari non posset hr̃e locũ fictio postliminij,nec Julian⁹ hoc dixit,vt habes in lr̃a:imo dixit oppositũ q̃ tũc nõ hz locũ fictio

postliminiũ,in d.l.in bello.§.facte.z sic videas q̃ lz in toto p̃ncipio hui⁹.l,non fiat aliqua mentio de cã peculiari,nec de noie peculij put fit in d.l.iusto.§.fi.z in d.l.in bello.§.facte.tñ necessario istud suppletur in isto ver.qđ si seruus, alꝫ vt diri,pcedere non posset. ¶Et istam triplicem speciem possessionum ponũt gl.lz non sit ex toto declarent in d.l.j.C.de acq.pos.z in l.possessio quoq;,in p̃in.§.ti,j.z in l.deniq;,§.er qb.cau.maio.z latius Bar.j.in iij.char.in ij.opp.ver.qđ si seruus.Bet.de Ancha.in regula sine possessione.in ij.char.de reg.iur.in vj.Aret.in l.j.in p̃in.in viij.col.z seq.§.fit.j. ¶Istis sic ad euidentiam p̃missis, diuiditur ista lex fm Bar.Ang.Raph.Cu.z Lud.Ro in qua tuor par.p̃in.fm quod in fine habetur litera negatiua.scz locum non habere,que litera est cõis,z ita etiam est in lib.Pandec.Pisis fm Ang.Primo loquitur de his que captiuus possidebat per se,vel per alium suo noie,puta seruum vel colonũ, vel filium ex tñ cãm peculiarem,vsq; ibi qđ si seruus. Ibi est scda in qua ponitur opin.Julianus in his que seruus captiui post captiuitatẽ cepit peculiari noie possidere.vsq; ibi Marcellus.vbi ponitur dictum Marcelli ꝯdicentis Juliano. vsq; ibi quemadmodum. vbi ponitur dictum Juliani reꝓhendentis Marcellum. ¶Hoc ỹt fm Bart.vsucapionem rez quas qs p se vel p alium ex peculiarem cãm suo nũie possidet,superueniens captiuitas interrumpit,nec p fictionem postliminiꝫ vt l.com.restaurat:sec⁹ in his q̃ peculiari noie p alium possidentur,vel post captiuitatẽ cepta sunt possideri.h.d.quasi cũ tota materia quare dixit Bar.quasi cum tota materia: qꝛ videbat qđ totum non erat in tex. ¶Aduerte qꝛ fm istam diuisionem z summariũ Bar.z doc.tex.iste plus diceret q̃ loquatur.Nam in p̃ima parte solum vꝫ loqui de his que captiuus ante captiuitatem possidebat.z sic p seipsum aioꝫ corpore suo.Non aũt loquitur de his rebus q̃ tenebat p alium puta seruum vel filiũ aut colonum ex cã non peculiari,z sic corpore alieno.Nam de hoc in p̃ima parte tex.p̃bum nullum,lz Barto.z doc.ita amplient in j.par.tex. Et istuz intell'm ẽt ponit glo.ij.hic.z glo. magna fi.in verbo non habere.Facere vꝫ,qꝛ tex.in p̃in. gñaliter loquitur de his q̃ captiuus ante possidebat:ergo intell'r p se, siue p alium ex cã non peculiari.Item tex.in p̃ncipio.Marcellus, dum ỹt in his q̃ per se,vel p seruum possidebat parificat istos duos casus,vel qđ possidebat p se,vel qđ possideat p seruz ex cã non peculiari. Tñ ꝛgruentius videretur intelligere text.in ista p̃ima par.simpl'r,put iacet de eo qui possidebat p se tãtũ put expressius ỹt ter.in d.l.in bello,§ facte.vbi ỹt eoz q̃ captiuus per seipsum possidebat.z ibi est in effectu idem tex.cũ isto nec de possessis per alium puta seruum vel filium ex cã nõ peculiari in isto tex.in p̃nc,p̃bum vllum.Et ppea vt diri Bar. in fi.summariꝫ non fine cã ỹt.h.d.iste tex.quasi cum tota materia, sed nos agimus de summando text.z non eius materiam.Antñ sit ẽt in se vez assumptum Bar.z doc.p̃ima pars huiꝰ tex. pcedat ẽt in possessis per alium puta p seruum vel filium aut colonum ex cã non peculiari,z sic q̃ etiam isto casu p captiuitatẽ dñi desinat tunc dñs possidere,z sic interrumpat̃ p̃scriptio:qꝛ tex.fortius vꝫ in ꝯtrũ facere in l. nunq̃.§.si seruus,j. eo.referuo.j.latius dicendum in glo.fi.in p̃in.¶Item in ꝯtrũ vꝫ fortiter stringere text. si non cauillet in d.l.in bello.§.facte.vbi text.primo loquitur de his q̃ quis possidebat per semetipsum q̃ possessio,z vsucapio interrumpat̃ p captiuitatem. Postea formaliter subdit,eoz vero q̃ per subiectas iuri suo personas possidebat vsusq; capiebat,vel si qua postea peculiari noie ꝯphendunt:ergo primo non erat ex cã peculiari. Subdit text. Julian.scribit heredi suo tpe impleri vsucapionem remanentibus hisdem personis in possessione. Ergo vult non cauillãdo literam q̃ in his q̃ possidebantur per seruum ex cã non peculiari nõ interrumpatur possessio nec vsucapio: ergo ꝯ illud q̃ lz gl.Bar.z oẽs indifferenter. Super his duabus legibus interim bene cogitabis:qꝛ vt diri plenius.j.discutietur iste passus. ¶Unde tu diuide istã legem vsq; ad §.si seruus.in duas partes p̃in. In p̃ima loquitur de his q̃ captiuꝰ ante captiuitatem per seipsum possidebat vsq; ad ver.qđ si seruus. Ibi incipit scda pars vbi loquitur de his que seruus captiui emit ex
3 cã peculiari.† Et ista diuisio ꝓbatur ex illa aduersatiua quod si seruus,q̃ denotat diuersum factũ z diuersum ius, vt p Bar. in l.hoc amplius.§.de his aũt.ff.de dam.infec.z sic denotat ibi esse diuersam partem principalem z separatã a p̃ima. ¶Prima pars p̃t subdiuidi in aliquas particulas,z silr secunda que patebunt ex declone tex.quam statim faciaz figurando casuz. ¶Hoc ỹt.vsucapionem reruz quas quis per seipsum animo z corpore suo possidebat superueniens captiuitas interrumpit,nec per fictionem postliminiꝫ restauratur si reuertatur ab hostibus,nec fictio legis corne.pdest eius heredi si in captiuitate moriatur.h.d.prima pars:z illud vltimuz vult tacite tex. vt statim declarabo,sed in rebus quas serui peculiari nomine possidebant,aut post captiuitatem dñi ceperunt possidere talis captiuitas non impedit vsucapionem inchoari,z multominus inchoatam pfici: lz Marcellus vellet non esse dñam an captiuus possideret per se vel p seruum: an ꝓ seruꝰ post captiuitatem domini ceperit ex cã peculiari possidere.h.d.totꝰ tex. Tamen circa vltimã par.summariꝫ:z sic circa opin.Bar. vltra dicta p gl.Barto.z alios referam.j.in figuratione casus alium intell'm. ¶Ista lex vt dixi,est in text.multum difficilis z mendosa:ideo gl.j.Dy.z plenius Bar.casum in terminis figurant.Ego intendo istum tex.plene declarare cum eius rõnibꝰ z fundamentis:ideo p̃o declone totius text.casum sic figuro. Titius emit a non domino q̃dam rem mobilem vel immobilem,non curo.bona fide credens eum esse dñm, z eam possidebat per seipsum aio z corpore suo:z sic ceperat vsucapere, lz iste tex.cõiter intelligatur per gl.z doc.etiam qñ possidebat p alium puta seruum filium vel colonum ex cã non peculiari', z sic ex cã dominica,sed hoc non ỹ in ter.postea fuit captus ab hostibus:z tandem in captiuitate hostium decessit.hꝰs Titij defuncti quentus a domino rei venditcatione dicebat vsucapionem dicto tpe captiuitatis pcessisse: puta triennio si erat res mobilis.z sibi heredi pdesse fundabat se heres in fictione l.corne. q̃ fingit captiuum qñ mortuus est apud hostes fuisse mortuum p̃eambula hoꝛa captiuitatis:z ꝯtr fingit hereditatem iacuisse a tpe captiuitatis,sed si vere fuisset mortuus vna hoꝛa anteq̃ caperetur fuisset mortuus liber hõ:z sic hꝛditas eius ꝯpleuisset vsucapionem,vt l.ceptã.j.e.g̃ z nunc cũ fingat retro mortuus esse.Queriť qđ iuris. Ad istam qõ.iurisconsulta re non rñdet,sed p̃supponit aliq̃ ex quibꝰ vꝫ sequi z inferri qđ fictio legis corn. non habeat locũ:z sic q̃ vsucapio non possit pdesse heredi:z sic vꝫ colligi decisio in fauoꝛem agentis ꝯ here
4 dẽ p̃dictum,z hoc duplici rõne. ¶† Prima,nã certum ẽ q̃ captus ab hostibus non p̃t ipse possidere.l.neq; seruus.§.eo. z l.qđ seruus.z l.cũ hꝛdes.§.j.§.tit.j.l.q in seruitute.j.de reg. iu. Nam impossibile est fm naturam q̃ possessus ab alio quicq̃ p se,aut per alium possideat.l.hõ liber.in fi.§.de acq.rer.do. cum ꝛcoꝛ.ibi alleg.in gl.ergo vsucapio fuit naturalr interrupta,vt l.vsucapio.z l.naturalr.§.eod. cum deficiat vnum substantiale
5 necessariũ ad vsucapionem;† Nam in vsucapione regriť possessio ꝯtinuata.l.fine possessione.j.eo.z l.deniq;.§.ex qui.cau. ma. ¶Et rõnem huius fundamenti dixi vobis in rub.§.tit.j.ergo cum vsucapio fuerit p captiuitatem naturalr interrupta: non potuit ipsi captiuo ꝯtinuari:ergo nec eius heredi. Ista ratio colligit'r in isto tex,in duobus locis ibi:nã interrumpitur vsucapio.z ibi.sed vez est eum in vita sua desijsse possidere.Et ista rõ ẽt ponitur in d.l.in bello.§.facte.Scda rõ ponit'r in ff.z si ipsi qui stat interrogatiue. Et rõ est talis,ea q̃ non p̃sunt ipsi capto z reuerso ad vsucapionem,minus debent pdesse eius he-
6 redi,cum veniat ex p̃sona defuncti,† non ỹ esse melioris ꝯditionis q̃ defunctus si viueret,vt l.in oibus. la vij,§.nõ debeo. j.de reg.iur.z „cum heres.j.de diuer. z temp. p̃scrip.cũ heres censeatur eadem persona cum defuncto,vt in aut.de iureiurã. a mo.p̃sti.in p̃in.colla.v.z est gl.no.in l.ij.§.ij,z ibi Bar.j.de p̃to.stip.Sed si captꝰ ab hostibus fuisset reuersus, z viueret fictio postliminiꝫ sibi non pdesset vt videatur vsucepisse:qꝛ cum p captiuitatem defierit in vita sua possidere,vt ỹt hic ter.z dictum est fictio postlim.non p̃t facere quin defierit possidere.cũ
7 tistud sit facti.Et ea q̃ sunt facti postliminio non ꝯtinentur.d. l.deniq;.§.ex quib.cau.ma.z l.in bello.§.facte.item fictio postliminiꝫ non p̃t facere q̃ reuersus ab hostibus recuperet possessionem nisi eam de nouo apprehendat,qꝛ possessio hꝫ plurimum facti,z requirit animum,z etiam actum corporalem.l.ij. in p̃in.z l.cum heredes.in p̃in.z §.j.§.ti.j.z d.l.deniq;.Ergo si non recuperatur possessio,per ꝯs non reintegratur vsucapio per fictionem postliminiꝫ, cum vsucapio non possit stare fine possessione:vt dixi.z qꝛ quando reuertitur ab hostibus cũ nõ
8 reperiat̃ possidere non p̃t fingi retro semper possedisse.† Quia ad hoc vt fictio locum habeat,z retrotrahatur requiritur habilitas duoꝛ extremoꝛ.l.extremi a quo z extremi ad quod.l. bonoꝛ.j.rem rat.habe.z l.necessario.§.quod si pendente.ff.de peric.z commo.rei ven,z dicetur.j.late. Sed qñ quis reuertitur ab hostibus:non reperitur tunc possidere: ergo non p̃t fingi retro semper possedisse.ergo sequitur fm iurisconsul. in ỹs. ideoq; quod si fictione postliminiꝫ in ipso reuerso non reintegratur vsucapio, ergo etiam tacite infertur q̃ non reintegratur vsucapio per fictionem legis cornel. in persona heredis. si captus apud hostes moriatur,lz de fictione legis corn.tex.iste expresse non dicat.Qꝛ in p̃imo casu subest persona vera ipsiꝰ reuersi que p̃t vere possidere,sed in secundo casu est persona ficta,l.hereditas que non potest vere possidere,l.j.§.scenola,

ſ.ſi quis teſt. liber. eſſe iuſſ. fue. z ſic cum fictio poſtliminij non p
ſit ipſi reuerſo, nō etiā proderit fictio. l. cornelie eius heredi. qz
vt dixi non debet eſſe melioris conditionis ſucceſſor, quā eius
actor. ¶ Sequitur ſecunda pars prin. z ſic ver. qđ ſi ſeruus. q
loquitur qñ tēpore quo titius fuit captus. ipſe titius nō poſ
ſidebat, ſed durāte captiuitate ſeruꝰ eius habēs peculij admi
niſtrationem: emit ex cauſa peculiari rē a non dño credēs euz
eſſe dñm. Dubitatur nūquid iſto caſu procedat vſucapio. Ju
lianus rñdet qđ ex quo dñs eſt apud hoſtes z dubitaf an re
uertatur ab hoſtibꝰ an vero ibi moriatur: ideo interiz in pēdē
ti eſt vſucapio: qz ignoramꝰ ex qua fictione dicta vſucapio ſu
ſtētari debeat. in iure poſtliminij vel iure legis cornelie. Nō au
tem credas qđ ſit in pendēti ſubſtātia vſucapionis: qz ipſa vſu
capio ſine dubio ꝓcedit, vt eſt ter. in. l. iuſto. ſ. fi. ſ. eod. z. d. l. in
bello. ſ. facte. Et ſic eſt in pēdenti vſucapio quoad modū. ſz nō
quoad effectū nec quoad ſubſtantiam. vnde ſi dominus reuer
tatur ab hoſtibus intelligitur vſucaptum fictione poſtliminij.
Et pōdera qđ ter. vtitur verbo intelligitur qđ importat fictio
nem: ſm Bar. ſ. in tertia char. vbi dicetur. quaſi dicat vere nō
fuit vſucaptū, ſed fingitur: qz durante captiuitate res nō fuit
vere poſſeſſa vel vſucapta: qz nō ſuberat tūc pſona penes quā
poſſent eſſe iſta iura. l. neqz ſeruus. ſ. c. Sed cū reuertitur dñs
ab hoſtibus quia fingitur ſemper retro fuiſſe in ciuitate z nūq
ꝙ fuiſſe captꝰ. ideo fictiōe poſtliminij ſuſtinef vſucapio. Ideo
vt dixi iſte ter. cū myſterio dixit intelligi vſucaptū, z ſic ꝑ fictio
nem. licet alibi gl. tenuerit in hoc contrarium: quia imo iſtud
fit p veritatē, z male, in. d. l. iuſto. ſ. fi. in verbo inchoari. finau
tem dominus moriatur in captiuitate apud hoſtes quo caſu
per fictionē legis corne. fingitur mortuus preambula hora ca
ptiuitatis z ſic liber cōſequēter eius hereditatē fuiſſe iacentē.
Fuit dubitatū an ad heredes eiꝰ vſucapio pertineat. Julianꝰ
in hoc dubitauit z reliquit in ſuſpenſo. an eo ibi mortuo ad eiꝰ
ſucceſſores vſucapio per legem coꝛ. pertineret. Ratio dubitā
di potuit eſſe dupler, licet Julia. nō dicat. ¶ Prima qz hz he
reditas iacēs poſſit vſucapionē iam ceptā complere. l. ceptaz.
ſ. eo. non tamen poteſt eā inchoare etiam in queſtis per ſeruū
ex cauſa peculiari poſt captiuitatē dñi: qz tūc incipit vſucapio
a die adite hereditatis. vt. l. ſi. ſ. fi. ſ. eo. Scōa ratio qz ſi heredi
captiui nō cōtinuatur vſucapio iam cepta, vt in prima pte hu
ius ter. vbi dixi. Ergo fortius videbat qđ iſto caſu non poſſet
inchoari de nouo z ſic nō poſſet per fictionē legis coꝛ. ad here
des pertinere. qz heres adhuc nō erat illo tempore quo ſeruus
emit z dñs adhuc viuebat in captiuitate, z ſic videbat nō poſ
ſe retro fingi cū extremū ad quod non eſſet habile. ¶ Et iſta
ſecunda potuit etiā eſſe ſubtilis ratio dubitandi. Sz licet Iulia
nus in hac. l. dubitaueritꝰ tamē idē Julianus in d. l. in bello. ſ.
facte. expreſſe decidit quod iſto caſu vſucapio iuuef fictione le
gis cornel. ſicut in precedēti caſu fictiōe poſtliminij, z ſic quod
vſucapio ꝑſit heredi fictione legis coꝛ. z ita teneas ꝑ conſtan
ti vt ibi eſt ter. in. l. pe. eo. tit. z in. d. l. iuſto. ſ. fi. ſ. e. In quib⁹ in
ribus dicit qđ iacēte hereditate in queſtis per ſeruū ex cauſa
peculiari pōt inchoari z finiri vſucapio, z qđ hereditas ex ea
augef, z tūc adita poſtea hereditate per heredē qz aditio tra
hitur retro ad tempus mortis captiui. l. heres quādoqz. ſ. de
acqui. here. fingetur heres ſemp retro poſſediſſe vero animo
z corpore ſerui. Et talis fictio poteſt induci cū extrema ſint ha
bilia. licet in cōtrariū fortiter obſtet ter. in. d. l. ſi. ſ. fi. ſ. de quo
videbimus in gl. ſi. ¶ Sequiſ ver. Marcellus. vbi Marcellus
ait fictionē legis coꝛn. plenius debere accipi quā voluerit Ju
lianꝰ qui de hoc dubitauit. Et in iſto verſ. ſm gl. in verbo ple
nius. Bar. z cōiter alios Marcellus ꝺicit Juliano in primo
precedēti caſu. dum loquiſ in queſtis per ſeruum ex cauſa pe
culiari durāte captiuitate dñi. qđ i eis ꝓcedat vſucapio fictio
ne poſtliminij, z de lege cornelia dubitauit. Innuit ergo Juli.
ſecus eſſe in his q̄ acqſiuit ſeruꝰ ex cā nō peculiari. Sz Mar
cellus tenet eſſe idem etiam quādo ſerui acquiſiuerūt ex cauſa
nō peculiari. z ſic qđ fictio legis coꝛne. debeat pleni⁹ accipi vt
etiā porrigaf ad ea que ſerui acquiſiuerunt poſt captiuitatem
etiam ex cauſa nō peculiari: z ita ſummaui. ſ. ter. Sz aduerte
licet gl. Bar. z alij hic cōmuniter intelligāt Marcellū cōtradi
cere Juliano in omnibus propter illā dictionē plenius: z velle
ꝙ idē ſit quoad iſtas fictiōes poſtliminij z legis coꝛn. qñ ſeruꝰ
acquiſiuit ex cauſa nō peculiari ſicut qñ ex cā peculiari. Tñ vi
detur ſatis colorate poſſe dici ſm Raph. cu. Lu. ro. hic qđ tā
tū ponaf deciſio Marcelli circa dubitationez Juliani in em
ptis per ſeruum ex cauſa peculiari. an per legē coꝛne. ad ſucceſ
ſores pertineat. Marcellus determinat qđ ſic fictiōe legis coꝛ
ne. plenius accipiēdo quā voluerit Julianus. Et ſic ꝺicit Juliano in differētia quam faciebat inter poſtliminium z le
gem corneliam: non autem contradicit in differētia, an ſeruus
poſſideat ex cauſa peculiari, vel ex cauſa nō peculiari put glo.
z cōmuniter ſcribentes tenēt. Sed caue qz iſto modo intelligē
do nō beneveniret verſiculus quemadmodū, ſiue ſit pro Mar
cello ſiue cōtra. Itē in. d. l. in bello. ſ. facte. apparet qđ Mar
cellus etiam in hoc ſecundo contradicat Juliano, vñ teneas
communem intellectum. ¶ Poſtea in verſi. quemadmodum
Marcellus probat opinionē ſuam duplici ratiōe, intelligēdo
qđ omnia ſint verba Marcelli vſqz ad finem. ¶ Prima ratio
eſt, qđ dñs nō ꝺz eſſe melioris cōditionis in his q̄ ſeruꝰ egerit
ex cauſa peculiari poſt captiuitatē dñi, q̄ his q̄ p ſeipſuz vel p
ſeruū ex cauſa nō peculiari ante captiuitatem poſſidebat. ſed
in queſtis per ſeruum ex cauſa peculiari habent locū dicte fi
ctionis, z vſucapio prodeſt heredi prout omnes fatenf. Ergo
idē debet eſſe in his que dñs per ſe vel per ſeruū nō peculiari
ter tēpore captiuitatis poſſidebat z vſucapiebat, z licet fuerit
p captiuitatē interrupta vſucapio: tñ integraf eo reuerſo per
fictionē poſtliminij. z eo in captiuitate mortuo per fictionē le
gis cornel. Iſtud vltimum probat ſecūda ratione: nā hereditas iacens vicem perſone ſuſtinet, z ſicut per perſonam vſuca
pio procedit. Ita dicamus hic per hereditatē ꝓceſſiſſe, z ſic p
legem corneliam ad heredes pertinere. z ſic intelligēdo quod
in ver. quēadmodū ſint verba Marcelli, dum ter. dicit in his
que ſerui egerunt. intelligiſ ex cauſa peculiari. z dum. ſ. ſubdit
vel per ſeruuz poſſidebat. intelligitur ex cauſa peculiari quaſi
inter hos caſus nō ſit differētia ſm eū. Sed caue qz iſto modo
intelligendo verſiculum quemadmodū Marcellus nō proba
ret aſſumptū ſuum. ſcilicet quod dominus nō debeat eſſe me
lioris conditionis quoad vſucapionē in his que ſerui peculia
riter egerunt quam ex cauſa non peculiari: mo contrarium eſt
verius. Quia in peculiaribus poteſt inchoari z cōtinuari vſu
capio dño ignorante, z etiam eo exiſtente in captiuitate qđ nō
eſt ex cauſa non peculiari vt eſt ter. in. l. iuſto. ſ. i. e. z in. l. pen. ſ.
de ca. z. l. iij. ſ. ſaltus. ſ. tit. ſ. qz poſſeſſio peculiaris habet pluri
mum iuris vt dixi. ſ. in ſcōo euidētiali, z dicā latiꝰ. ſ. in vj. not.
Item inquantū Marcellus preſupponit qđ etiā in his que p
ſeipſum, vel per ſeruū ex cauſa peculiari ante captiuitatē poſ
ſidebat qđ licet per captiuitatē fuerit interrupta vſucapio: tñ
reintegref eo reuerſo per fictionem poſtliminij vel eo ibi mor
tuo per fictionem legis corne. Iſtud videtur de directo cōtra
primā partem huius text. Itē ſecundum intellectū Marcelli
vſucapio etiā in heredibus per legem corneliam indiſſicte p
cederet: z tamen iſte ter. in fi. decidit contrarium. ſ. vſucapionē
in heredibus locum nō habere ſm literam negatiuam que eſt
communis. Item z quarto inquantū Marcellus in fundamē
to ſuo vult nō eſſe differētiā: an ipſe dñs poſſideat an ſubiecta
eius perſona. reprobat expreſſe ter. in. d. l. in bello. ſ. facte. z ibi
approbat opinionē Juliani. z ſic reñcit opinionem Marcelli.
Ideo gl. Bar. z doc. neceſſario intelligunt ter. qđ a verſ. quem
admodū vſqz ad finē principij ſint verba Juliani: aut Pauli
authoris huius legit reprehendētis Marcellum hoc modo,
Nā non debet dñs plus iuris habere in queſtis per ſeruū du
rante captiuitate ex cauſa nō peculiari, q̄ in his que per ſeipm
vel per ſeruum ſimiliter ex cauſa non peculiari ante captiuita
tem poſſidebat z vſucapiebat. Et ſic ſm iſtū intellectū iſte ver.
quēadmodum. ſemper intelligitur ex cauſa nō peculiari: tā ibi
que ſerui egerūt. ſ. nō peculiariter, q̄ ibi, per ſeruū poſſidebat.
ſ. non peculiariter. Sed iſto vltimo caſu per captiuitatē inter
rūpitur vſucapio, z nō reintegraf per fictionē poſtliminij ſi re
uertaf ab hoſtibus, vt eſt text. in prima parte huius. l. nec per
fictionē. l. corne. ſi ibi decedat, vt ibi dixi. Ergo ſimiliter i queſtis
per ſeruū non peculiariter durāte captiuitate debet impediri
inchoatio vſucapionis. que facilius ab initio impeditur quā
ex poſt facto inchoata interrūpaf, p regulam. l. patre furioſo.
ſ. de his q̄ ſunt ſui vel alie. iur. z. c. quēadmodū. de iureiu. Nec
ob. ſi p Marcello dicerek qđ lex. coꝛn. fingit eū qui in captiuita
te moritur eſſe mortuū preambula hora captiuitatis, z ſit libe
rū. z conſequenter hereditatē eius ab illo tpe iacuiſſe, ſed here
ditas repreſentat vicē perſone, ſicut ergo ſi pſona fuiſſet, poſ
ſediſſet queſita p ſeruū nō peculiariter ita hereditas iacēs ꝺi
catur poſſidere z ſic vſucapere. z ſic p fictionē. l. coꝛn. vſucapio
ad heredes defuncti porrigek. Ad hoc rñdit iuriſcō. in ver. nā
hereditates. Verū eſt qđ hereditas vere iacēs repreſentat pſo
nā defuncti in quibuſdā: puta in retentionē dominij z actionū
hereditariarū, que pōt fieri ſine animo vero, z ſine actu corpo
rali. Ergo vult ter. q̄ nō in oib⁹ repreſentet: qz nō in his in gb⁹
factū pſone deſiderak, vt. l. hr̄ditas. ſ. de acqui. re. do. z ſic nec
in retētione poſſeſſiōis nec in inceptiōe vſucapiōis. l. j. ſ. ſcēuo
la. j. ſi qs teſt. lib. eſſe iuſ. fue. qz iſta haberi nō pūt ſine vero anī
mo z ſine actu corporali, que nō cadūt in hr̄ditate vero iacēte,
Ideo multominus in illa q̄ fingiſ iacuiſſe, vñ ꝺcludit iuriſc. in
verſi. ſi.

vers.si.ibi ideoq; in persona heredū vsucapionē nō procedere
z fictionē.l.cornē.successoribus nō prodesse.intellige ex causa
nō peculiari.Et sic pōdera q; dubitatio pncipalis huius ter.
in scda parte principali,z sic in ver.qs si seruus fuit an inquisi
tis p seruū ex cā peculiari post captiuitatē dñi qui in ipsa ca
ptiuitate defunct⁹ est fictio.l.cornē.pcedat,z vsucapio heredi
bus captiui pfit.In fine cōcluditur vsucapionē in successori
bus locū nō habere.s.ex cā nō peculiari.lz text.non exprimat.
Vñ si intelligis qs ista cōclusio finalis ter.veniat ad pbationē
Marcelli precedētē prout est intelligēda,certe predicta prin
cipalis dubitatio huius ter.remaneret indecisa q; videret ab
surdū.Nisi sumas decisionē ex illa cōclusione finali ter.a cōtra
rio sensu:qz si ex causa nō peculiari vsucapio non prodest he
redib⁹:ergo ex causa peculiari vsucapio p fictionē.l.cornē.bñ
pdesset heredibus prout etiaz Marcellus met fatet,z exp̄sse
decidit ter.in d.l.in bello.§.facte.z in d.l.iusto §.fin.vñ per illa
iura ita teneas p constāti.lz ꝟba istius ter. videanť circa hoc
aliqualiter ambigua.Itē conclusiue tene q; in isto ter.sunt ne
cessarie due suppletiões diuerse,vna affirmatiua:alia negati
ua q̄ euitari non possunt.Hec tñ sunt incōgrue ex quo ex pręs
se sunt p alia iura.vna est in ver.q; si seruus,qñ seruus captiui
emit q: intelligit necessario ex cā peculiari, alias ter. pcedere
non posset,vt dixi ſ.in scdo euidentiali ad fin.Scda suppletio
est in fine huius principij vbi cōcludit in successorib⁹ nō habe
re locū vsucapionē : qz necessario intelligit ex cā nō peculiari,
nec aliter posset procedere vt statim. ſ. prori. dixi. Et per ista
habes bene enucleatā medullā totius huius ter.z bñ explana
tū totū ei⁹ intellectū. ¶ No.primo ex isto ter. in prin. ibi ante
vsucapionē.iuncta glossella paruula q̄ exponit.s.cōpletam.erat
tñ inchoata.Nā hic est casus directo fm istā oppositionē glo.
fm Ange.Imo.z do.Pet.de bexu.pro concordia testiū quorū
alię dicūt factū fuisse añ vsucapionē,alij vero dicūr esse factū
post:Nā licet videantur cōtrarij, possunt reduci ad cōcordiā
hoc modo,vt illi qui dicūt fuisse factū ante vsucapionē intelli
gatur.s.cōpletam,alij vero qui dicāt factū post vsucapionem
intelligat.s.inchoatā,z hoc modo erūt cōcordes,vt hoc ter.ſū
cta ista gl.parua. Similiter cōcordant testes quorū aliqui di
cūt factū ante guerrā,alij post guerram:nā primi intelliguntur
ante guerrā.s.cōsummatā.z qui dicūt post guerrā intelliguntur
s.inchoatā.Similiter si aliqui dicerent ante matrimonium vel
ante nuptias, z alij post matrimonium vel post nuptias z ita
tenet Bar.z doc.in l.in insulā §.j.ſ.sol.mat.z in l.ū.§.fi.per gl.
ibi ſ.fi.cer.pe.vbi late dixi de hoc,hic nō repetā.z est bon⁹ ter.
lz vulgatus que Bar. z alij allegāt in c.cū tu.de testi. Vbi fiūt
cōcordāt testes quorū alię dicūt factū ante appellationē, alij
post appellationē.z ad ea que diximus in d.l.ū.§.fi.†.Adde.qs si sta
tuitur parti terminus ad audiendū sniam tali die ante nonā:illa
verba ante nonā possunt intelligi.s.inchoatam itē finitā:fz
Bar.in cōsi.clxxvj.incip.pluries cōtingit z varie iudicatū est.
¶ Scdo no.ex hoc ter.qs per captiuitatē quis perdit posses
sionē rerū quas possidebat p se ipsum, z sic animo z corpore
suo.Idē in reb⁹ quas p alium extra causaz peculiarē possidebat
l.neq; seruus.z ibi gl.ſ.eo. † Ratio huius no. pōt esse tripler.
Prima est vt etiā aliquid tetigi supra in figuratione casus:qz
captus ab hostib⁹ efficitur seruus hostiū.l.hostes.j.de cap.l.li
bertas §.serui ſ.de testa.homi.z l.serui.instit.de iure pſo.Sed
seru⁹ nō pōt possidere l.qui in seruitute.j.de re iud.z l. neque
seruus ſ.eod.Secundam rationē assignat ter.in l.cū heredes.
§.j.ſ.tit.j.qz cū captus possideatur ab hostibus:ergo ipse ali
quid possidere non potest.ita ibi dicit ter.Item qz nec possi
de re intelligit qui ipse possidet.Dicit ter.in l.homo liber.§.fin.ſ.
de acqui.re.do.Facit ter.in l.sic euenet.j.de adul.Tertia po
test esse ratio.qz captus ab hostibus deponit animū possiden
di:ita presumit lex,cū videat se esse captū z non posse reuerti
ad naturalē appręhēsionē rerū quas possidebat : ergo perdit
possessionē l.si id qs.§.fi.z l.clam possidere.§.fi.cum.l.seq.ſ.ti.j.
facit qs vult gl.in l.furtū §.j.j.eo.z in §.qs aūt.instit.de vsuca.
† Sed aduerte qs lz p captiuitatē perdat possessio rerū quas
captiuus prius possidebat,nō tñ perdit carū dominiū:qz du
rāte captiuitate alicuius apud hostes,dominia rerū captiui z
iura sua interim stant in suspenso,vt est ter.in l.cū heredes.§.j.
z ibi nō ab re dicit ter.hoc esse iure singulari.z ibi gl.declarat.
Alibi dicit ter.in l.illa institutio §.j.ſ.de hered.inst.quod iure
postliminij omnia iura captiui in suspenso retinenť nec obtū
pūtur,Ideo interim potest heres instituī.Et si datur quare ēt
possessio interim non stat in suspenso, dico qs ratio diuersita
tis inter possessionē z dñiū est qz possessio habet plurium fa
cti cū requirat animū z etiā actū corporalem, vt declarau⁹ su
pra in ij.euidentiali.† Ideo lex nō ita operat circa ea q̄ sunt fa
cti l.deniq; ſ.ex qui.cau.ma, sicut operatur circa acquisitionē
z retentionem dominij cuz dominiū sit ius quod sine actu cor
porali retinetur.Item captus cū possideat ab hostibus ergo
ipse aliquid possidere nō potest:per hoc extinguitur possessio
vt dixi.ſ.in.j.rōne.Sz ista ratio cessat in domino, q; p captiui
tatem non fuit extinctuz sed remansit in suspenso,vt iuribus.
ſ.proxime allegatis.Et si dicas qs in acquisitione dñij requi
ritur traditio.l.traditionibus.C.de pac.§.per traditionē.inst.
de re.diuisio.z l.si ager.vbi gl.magistra.ſ.de rei vendi.z tradi
tio est facti.l.consilio.in fin.ff.de cura.furio. Ergo lex non dz
magis fingere circa conseruationem z retētionē dominij quā
faciat circa possessionem.Potest responderi fm Alexā. in d.l.
cū heredes.§.j.ad fi.qs licet dominium a principio ad acquisi
tionem requirat traditionē facti.d.l.traditionibus postea nō
requiritur perseuerātia qz solo animo potest retineri z difficī
lius perditur quā possessio.l.si quis vi.§.differētia.ſ.ti.primo.
¶ Tertio no.ex ter.ibi nam interrumpit vsucapio.z ibi,nā
verū est,eū in vita sua desijsse possidere.quod ter.iste formali
ter assignat rationē quare p captiuitatē interrūpat vsucapio.
Ratio est : quia per captiuitatem perditur possessio, vt hic z
dixi in pcedenti no.ergo deficit vnum substantiale necessariū
ad vsucapionē,scz possessio ꝛtinuata.l.sine possessiõe.j.e.ergo
vsucapio corruit.z etiam rationē etiā assignat ter. in d.l.in bel
lo.§.facte.j.de cap.z ista appellat naturalis interruptio. l.vsu
capio.z l naturaliter.ſ.eo.Ex his videret posse attentari † q;
in possessis vel per seruum vel per alium etiā ex causa nō pecu
liari non interrumpat vsucapio,eo quia tunc cessat ratio pre
dicta assignata in ter.quia tunc per captiuitatē nō perdit illa
possessio que est apud seruum etiam ex causa non peculiari:er
go vsucapio nō interrūpitur,vt ꝑbat ter.si nō cauilletur in d.
l.in bello.§.facte.ibi vsucapionē impleri.z ibi hisdez pſonis in
possessione remanentibus. Probatur etiam z secūdo assum
ptum:qz etiaz in non peculiaribus dominus de possessiõe ex
pulsus per corpus serui vel coloni detinētis rē vtrāq; posses
sionem retinet naturalem z ciuilem,vt l.peregre.§.quibus ex
plicitis.z ibi no.ſ.tit.j.z l.j.§.nō alij aūt. j.de vi z vi ar.z tenē
do istud est contra gl.Bar.z cōmuniter omnes vt etiā dixi.ſ.
circa diuisionē ter.Sed caue arguendo nūc ad oppositū pro
cōmuni:qñ dñs possidet per seruū vel filiū aut colonum ex
tra causaz peculiarē tūc possidet animo suo, sed corpore alie
no.ter.est in l.ij.§.saltus.ſ.ti.Ergo cū captus est ab hostibus
necesse est qs deponat illū animū cū ab hostibus possideatur
z nō habeat facultatē reuertendi ad naturalez appręhēsionē
possessionis,z ita presumit lex qs animus cesset:ergo videt q;
etiā perdat possessio per tertiā rōnē quā assignaui. ſ. in ij.no.
z per cōsequēs q; etiā tūc interrūpat vsucapio:vñ de veritate
huius pūcti venit.j.plenius dicendū in gl.fi.in prin. z vide qs
statim dicaz in vi.no. ¶ Quarto no.ex text.ibi,Item z si ipsi
reuerso qs illud qs nō pdest ipsi reuerso ad vsucapionē min⁹
dz prodesse eius heredi:qz non potest heres plus iuris habe
re ex persona defuncti q; defunctus si viueret. d. l.in omnib⁹.
la.vj.§.nō debeo.j.de regu.iur.Sed si viueret z reuerteret ab
hostibus non reintegraret sibi vsucapio interrupta. ergo nec
eius heredi.Et ex hoc tria corrolarie inferuntur. Primo , qs
vbi non potest habere locū fictio postliminij in reuerso ab ho
stibus non quoq; pōt habere locū fictio legis cornelie in eius
herede,si captiuus moriatur apud hostes. Sic secundo nota
ex hoc ter.†quod bonū est argumentuz de fictiõe post liminij
ad fictionē legis cornelie:non enim vna magis quā alia debet
operari. Tertio infertur, q; vbi defunct⁹ nō posset vsucapere
ibi nec heres eius. Hinc est qs malafides defuncti nocet eius
heredi ne possit prescribere.l.cū heres.j.de diuer.z tēp.pscr.qz
mala fides defuncti cēsetur inesse ipsi heredi cū cēseatur eadē
persona cū defuncto,vt in aut.de iureiur.a mo. prestī. in prin.
colla.v.z d.l.in oībus §.non debeo.z l.ex qua persona.ſ. de re.
iur. ¶ Quinto subtiliter no.ex ter.ibi,ideoq; nec postliminiū
ei prodest vt videat vsucepisse,quod† vbi in fictione trāslatiua
de tempore ad tempus nō reperitur habilitas extremozū ibi
lex nō fingit.Nā videas hic,q; ex quo captiuus per captiuita
tez desijt possidere:z sic tempore quo reuertitur ab hostibus
nō possidet.per consequēs per fictionē postliminij nō fingit re
tro possedisse qz extremū a quo est habile. Tamen ad istū ter.
z similes patet responsio per turiscōsultum in l.deniq.ſ.ex
quib⁹ cau.ma.quod isto casu ideo nō fingitur, eo qz possessio
quam quis habet per seipsum habet plurimum facti vt decla
raui.ſ.in secundo euidētiali.Sed ea que sunt facti nō cōtinē
tur postlimnio,vt ibi dicit text.hoc est,non fingunť ea q̄ sunt
facti z veniunt in cōsequentiaz prout est possessio per fictionē
postliminij. De veritate tñ isti⁹ no.veniet. j. lati⁹ examinādū.
¶ Sexto not.in ver.qs si seruus,qs in his que ex causa pecu
liari seruus capti ab hostibus acquisiuit post captiuitatē dñi

inchoatur vsucap. z multomagis si erat inchoata ante capti
21 uitatē continuat. Erquo correlarie habes † qđ vsucapio in peculiaribus aũ captiuitatē inchoatā per captiuitatē nō interrūpit. Et dicis qđ p captiuitatē pđt possessio vt in prima parte huius. l. vbi dixi. ergo naturaliter interrūpit vsucapio que sine possessiōe precedere nō pōt: vt dixi ſ. in iij. no. Dic q in peculiaribus p captiuitatē dñi nō perdit possessio. Ideoqz nec vsucapionē nō requirit scientia dñi, nec aliquod factū dñi. Imo dñs ignorās possidet z pscribit. l. labeo in prin. ſ. eo. z. l. ij. pro sol. z l. ij. ſ. celsus. j. de vsuca. pro empt. z l. iusto. ſ. fi. j. eo. z l. iij. ſ. sal-
22 tus. ſ. tit. j. † Eo quia possidet tunc corpore z animo alieno. Et hoc est iure singulari in peculiarib⁹ vtilitatis cā receptū z sic contra merū rigorē iuris: ita dicit ter. in l. peregre. ſ. quesitū, ſ. ti. j. Si ergo dominus capitur ab hostibus in istis peculiarib⁹ oia cēsent esse in iure suo. neqz si esset in ciuitate eius sciētia regeret. vt dicit ter. in. d. l. iusto. ſ. fi. q. vt dixi dñs ignorans possidet z prescribit, cū possideat corpore z animo alieno: ergo captiuitas nihil immutat. Item quo ad ea que possidētur ex cā peculari seruus habet loco dñi. l. sequitur. ſ. labeo quoqz. ſ. eo. z qđ habet in l. j. in glo. magna. C. de ser. fu. Sed in his q possidet dñs per seruū vel colonū extra causam peculiarē requirit sciētia dñi saltē quoad vsucapionē. l. ij. ſ. celsus. j. de vsucap. p
emp. z l. j. C. de acq. pos. q. tūc possidet animo suo licet corpore
alieno. vt est ter. in d. l. ij. ſ. saltus. vnde videt qđ tunc interrūpatur vsucapio: de quo tū plene dicā. j. in gl. mag. in princi. Et
tāto magis tenēdo illud qđ late tenui in. l. j. ſ. itē acquirimus
ſ. tit. j. qđ extra causaz peculiarē nō acquirat etiā possessio domino ignorāti. Et vide q dixi. ſ. in. ij. no. Et si iterum subtiliter dicas pēdēte captiuitate patris vel dñi quo possibile est qđ in istis peculiaribus habeat locū possessio a partibus sufficiēter enumeratis, nō quidē in persona serui aut filij: q ipsi rē pecu-
23 liarē possidere non possunt. † sed tū tenent: eo q possessio non tm̄ corporis, sed etiā iuris est. Ita formaliter dicit ter. in. l. possessio quoqz. ſ. j. ſ. ti. z. l. neqz seruus. ſ. eod. Nō quoqz ex psona patris vel dñi: q cū ipsi sint apud hostes z sint serui hostium z ab hostibus possideant nihil possunt possidere. l. cū heredes. ſ. j. ſ. tit. j. z l. qui in seruitute. j. de regu. iur. z dixi. ſ. in. ij. not. Et sine possessione nō pōt pcedere vsucapio. l. sine possessiōe. j. eo. Quomodo ergo procederet iste ter. gl. in. d. l. iusta. ſ. fi. in verbo inchoari. forte sentiēs hanc difficultatem videtur respōdere qđ si captus reuertatur ab hostib⁹ statim incipit ipse possidere. z tūc fit retractio vsqz ad tps quo filij vel serui emerunt. Si autem ipse pater vel dñs apud hostes moriatur tūc cū est adita eorum hereditas incipit heres vere possidere z p fictionem fingitur retro possedisse vsqz ad tēpus quo filius vel seruus rem emerunt. ¶ Et si iterum subtilius dicas qđ fictio nō potest trahi retro ad extremum in habile, vt dixi supra. Sed q
isti fingant retro possidere vsque ad illud tēpus quo filius vel seruus rem emeruut: z quo tempore pater vel dominus erant apud hostes. istud est in se impossibile. Nā istud extremum est inhabile: q tūc temporis nō erat persona habilis q posset pos-
24 sidere, vt dixi. ¶ Potes respōdere q † fictione postliminij iste reuertus fingitur semper fuisse in ciuitate: z sic in consequentiaz fingitur semper possedisse. Nec in his que veniunt in cōsequētiam alicuius fictionis requirit semper tanta habilitas extremorum, sicut requirit in ipsa principali fictione, put declarat Bar. j. in prosecutione huius materie vbi plenē dicā. Et istā differentiā etiā attingit Bar. in fi. iij. oppon. ad versic. quod si seruus. vbi circa eam multū insistit. Tu vltra Bar. potes plenius respondere quod seruus dicitur quodāmodo possidere licet non proprie. l. qui a seruo. in fi. de act. z obl. secundū eundē
25 Bar. j. in prima oppo. ad ver. quod si seruus. Item † ad vsucapionē sufficit sola detētatio prout exp̄esse tenet Bart. in l. neqz seruus. ſ. eo. per. d. l. qui a seruo. in fi. z pbatur in. l. nūquam. ſ. si seruus. j. e. Et per captiuitatē nō fuit interrupta detentatio serui, qui habet simplicē detentationem. l. stipulatio ista. ſ. hec quoqz. j. de ver. obl. z. l. possessio quoque. ſ. qui in aliena. ſ. tit. j. Et sic ex predictis pondera prout etiam not. Aud. Rom. hic, quod hic est dare casum solemnem in quo ex mera naturali possessione seu tenuta abstractu ab omni vinculo iuris ciuilis procedit vsucapio put etiā tenet Bart. in. d. l. neqz seruus. Sz aduerte q: Bar. ibi hoc non bene probat: q ter. in. d. l. qui a seruo. ſ. fin. in quo se fundat Bar. dicit qđ ex causa peculiari etiā possessio acquisita intelligitur. verū est ipsi hereditati. vt etiā ibi gl. z declarat. nō autē acquiritur ipsi seruo. Itē communis opi. gl. z doc. in. l. iij. ſ. ex contrario. vbi dixi. ſ. ti. j. est qđ ciuilis sola est que causat vsucapionem non autem mera naturalis z minus simplex detentatio. Et sic dictū Bar. in. d. l. neque seruus. non videtur verū quāuis alij doc. ibi nihil penitus. de
hoc tangant. ¶ Septimo no. ex text. ibi inpēdēti esse vsuca-
26 pionem † qđ qñ seruꝰ captus ab ostibus emit rem ex causa peculiari ius vsucapiōis interim dicit esse in pendēti: q ignoratur an captus reuertat ab hostibus, z sic vsucapio sustineatur ex fictione postliminij an vero moriat apud hostes, z sustinetur fictiō legis cornelie. Certū tū est qđ vsucapio interim prēdit vt etiam. ſ. dixi p. d. l. iusto. ſ. fi. z. d. l. i bello. ſ. facte. z sic no. duo correlarie. Primo qđ qñ aliquid pōt in futurum pfici alcro de duobus modis. dicit esse in pendenti quovsqz er aliquo
27 capite fuerit sortitū suū effectum. ter. est hic. Secōo no. qđ sicut aliquid pōt esse i pēdēti sicut hic ius vsucapionis, sic dominia rerū, z omnia iura captiui interim stant in suspenso. l. cū here-
des. ſ. j. ſ. ti. j. z. l. illa institutio. ſ. j. ff. de here. instit. Similiter ius liberorum. z sic patrie potestatis interim est in pendenti donec pr̄ est in captiuitate. ſ. si ab hostibus. instit. q. mo. ius po-
testa. fol. z. l. fi. ſ. ita tū. C. de sentē. pas. z. l. pe. ſ. de suis z legi-
ti. vbi ter. in fi. dicit per suspēsi. iuris ostitutionē. z in. l. in bello. ſ. si qs capiat. j. de cap. z in. l. bona. ſ. qđ si filij. e. Ubi ter. dicit status omniū quoꝝ patres vel dñi in hostiū potestate sunt pendēti esse. l. j. ſ. si pendeat. ff. ad macedonia. alibi est ter. mulcta dicūtur esse in pendēti q declarantur ex futuro euētu qualia ante fuisset videant. in. l. qui res. ſ. rē aūt. in fi. cū gl. na. j. de solu. Alibi dicit ter. in. l. fin. ſ. cōmu. predi. neqz em̄ fi-
liū ētiū ita defunctoꝝ act⁹ suspēdi receptū est qđ quasi in-
ligat dic vt ibi per gl. z melius Bar. ¶ Octauo z vltimo no.
28 in ver. quēadmodū ibi, nā hereditates, tas hereditas in gl. dā persone vicē sustinet, vcz in quibus nō requirit factum opera. aut substantia persone. l. hereditas in multis supra acqui. rerum do. z. l. j. ſ. scevola. ſ. si quis testa. li. esse iuste. vsusfruc. j. de stip. seru. z. l. mortuo infra de fideius. z instr. stipu. ser. in pnc. Bar. j. in. ij. op. quarte partis q est vltima q positionū Bar. ¶ Et vide notabilē questionē quā ponit Ro-
pba. cu. z dicit se habuisse de facto. in. l. j. ſ. fi. ſ. de acquir. p
29 De † statuto papiēsi. quo cauet qđ si aliqua res vēdat z exp-
natur ad cridas fm formā statuti. nisi intra certū tēpus cō-
pareat volens cōtradicere. z ostendat ius suum amplius n
audiat ipse. etiā si sit vniuersitas. Nūquid etiā hr̄ditas iacē
32 comprehendatur sub tali statuto vt elapso dicto tēpore etiā
ipsa vi deatur excluſa. Vide ibi per eū arguētē ad partes n
cludentē qđ nō: presertim ex eo quia contra hereditatē iacē
tem non currit prescriptio. z ita cū laude Dei sunt bene ero
ta vt puto no. huius ter. ¶ Bl. prima ponit casum qđ d
tius singulari, z fm Alb. de ro. fuit additio que nō reperit
libris antiquis, tñ fm eū est bona. Et sic gl. que sequuntur tr
dunt ad declarationē ter. quam declarauī. ſ. in figuratione
sus. ¶ Bl. ij. in ver. possidebat. ampliat istuz ter. in prima p
te vt procedat nō solum quādo capt⁹ ante captiuitatē am
z corpore suo, z sic per seipsum possidebat. Sed etiaz q
mo suo z corpore alieno puta serui vel coloni. Idez volu
fi. in pn. vbi reseruo plene disputādū. ¶ Capio gl. fi. in ver
nō habere. Ista gl. ponit magistralē distinctionē in qua er
diā apparatū Bar. quatenus istā gl. tangit. Et prima pars
stinctiōis gl. loquit de possessiis ante captiuitatē domini
loquitur de prima parte huius text. Secūda vero pars di
ctionis gl. ibi, si aūt post captiuitatē. loquit de his que seru
emit, post captiuitatē dñi, z sic loquit de scda parte ter. z fi
ver. q si seruus, vsqz ad fi. huius principij. In eadē gl. ibi
33 bus primis casibus interrūpitur vsucapio. gl. equiparat et
iungit istos duos casus, qñ ante captiuitatē quis possi
p seipsum, vel etiā p seruū aut filiū, vel colonū extra cām
liarē q vtroqz casu iuterrūpat vsucapio. z non reintegret
fictione postliminij si dñs postea reuertat ab hostibus. Si
partem expedit Bar. j. in. iij. opp. secūde partis. sed hic
30 ¶ Pro clara intelligētia ter. z gl. reassumo i dubiū an in
sessiis per seruū vel filiū aut colonū ex causa nō peculiari
te captiuitatē dñi ceperūt possideri z vsucapi, per captiuu
postea secutā perdat possessio, z sic interrūpat vsucapio
re itegret p fictionē postliminij: z sic correlarie videtur an
isto casu pcedat prima pars huius. l. iustū articulū intēdi
eraminare tanq̄ necessariū ad intellectū ter. z glossarū. Ju
tē affirmatiuā tenuerūt gl. hic. ſ. secūda. z ista gl. ſ. in prin
magna. in. d. l. in bello. ſ. facte. z gl. ij. in. l. deniqz. ſ. ex quib
ma. Istā partē tenet vbiqz in ista. l. Bar. in diuisione ter
guratione casus, z latius in. d. iij. opp. secunde partis, Et
sequunt alij doc. cōiter. ¶ Contrariā partē tenuit gl. in
facte. in glo. pen. in versi. persona. que voluit q z in pos
p seipsum ante captiuitatē nō procedat vsucapio cū p capi
tatē interrūpat. Et ita pcedit prima pars hui⁹ ter. Secu
est qñ possidebat per seruū, aut filium vel colonū ex cau
peculiari. tunc nō habet locum principiū huius. l. Istā op
cau

cuti sunt Ja.de Are.And.de pisis reprobãtes gl.nostra z ca
sus positionẽ in.j.parte quòd non ꝓcedat in possessis p alios
ex cã nõ peculiari. Iã ex quo vsucapio erat iã inchoata scien
te dño z bonã fidẽ habẽte q; sine scientia dñi inchoari nõ po
tuisset.l.j.C.de acquir.pos.z.l.ñ.j.ꝑ sol.z.l.ij.§.celsus.j.pro em
pto. Certe talis vsucapio incepta deinceps cõtinuabitur per
dei cessationẽ serui filij, vel coloni etiã ignorãte postea dño. ex
quo s ꝑn.scivit illos possidere z vsucapere. Ñ ex quo a prin.
vsucapio habuit sua essentia alia, nõ attẽdit postea illud qõ su
peruenit. Sicut qñ vsucapio inchoat bona fide non attẽditur
mala fides q postea supnenit, loquor de iure ciuili.l.vni.§.hoc
tm mõ.C.de vsuc.trãslor. Ñ qñ ad possessionẽ z vsucapionẽ,
factũ z scientia dñi nõ sunt necessaria, si dñs medio tpe capiat
ab hostibus, z postea reuertatur cũ nullũ ius factũ sit necessa
riũ fictio procedit, z vsucapio debet ꝓcedere. Pro hoc ẽt ad
ducit bonũ tex. simpliciter intelligẽdo in.d.l.in bello.§.facte.
de quo ter.j. latius dicẽt. Istã opi. reprobat Bart. z sequit gl.
nostras in.d.iij.opp.ij.partis per istũ ter. in versic. quèadmo
dũ enim, vbi tex. vult idẽ iuris esse in possessis tẽpore captiui
tatis per se vel per seruũ ex cã nõ peculiari. Sed in primo ca
su interrumpitur vsucapio: nec habet locum fictio postliminij
nec legis cornc. vt est tex. apertus in.j. parte hui⁹.l. ergo nec
scdo. z qz Bar. inducit istũ tex. intelligendo qõd sint verba Ju
liani put etiã dicit intelligere ipsos Ja.de Are. And.de pisis
z Old. z au. Tu stringe fezti⁹ etiã dato qõd sint verba Mar
celli, z ꝙ eius opi. sit reprobata. ¶ Tamen ex legibus etiã cor
rectis inserris in corpore iuris licitũ est sumere argumentũ in
eo in quo nõ corrigunt. vt est gl. no. in l. j. in prin. z ibi Bart. in
ñ. notat. Ñ. de cõiunct. cũ eman. lib. z latius Bar. in.l.ñ.j. ad.l.
cor. de fal. z vtrobiq; Bar. allegat tex. in.c. authoritate. de con
cessio. preb. in. vj. vbi papa arguit ex legib⁹ correctis. Sed ad
istũ tex. ñde qõ ista purificatio ꝙ mihi iter sit an ipse possideat
an persona sibi subiecta fuit Marcelli put refert tex. in. d. §. fa
cte in fi. Et ista equiparatio ibi expresse probatur in tex. vnde
nõ põt ex ea sumi argumentũ, z cũ ibi expresse reprobet, cessat
etiã argumentũ qõ ego proxime addi. Secundo posset dici ꝙ
31 ista tex. in ver. quemadmodũ. † cum habeat plures z varios
intellectus p glossas z doc. hic nõ potest ex eo sumi argumen
tũ. vt no. Bar. i. l. in ambiguo p illũ tex. §. de reb⁹ dub. Jmol. z
Wod. in.l. cũ prolatis. per illũ ter. j. de re iudi. qz qõ multipli
citer ei ponit cius veritas nõ habetur, sm Boetiũ, vt refert
Bald. in l. precib⁹. in. vij. col. C. de impu. z alij. substi. z in l. data
opera. in. xj. col. C. qui accu. non pos. Sed caue qz in equipara
tione quã fecit tex. nõ videtur esse varietas: sed dic ꝙ imo etiã
est qz varietas intelligendo ꝙ verba Marcelli trahuntur ad
vnum sensum, z intelligendo quod verba Juliani trahunt ad
alium melior tamen videtur z planior solu. precedẽs. Secũdo
mouetur Bart. z respondet fundamẽto partis aduerse. ꝙ hi
cet verũ ꝙ sit ad continuationẽ vsucapionis nõ requirat sam
plius scientia vel factũ domini. Non tamẽ sequitur: ergo fictio
procedit: cum extremũ a quo sit inhabile. qõd dz etiã essentiali
ter esse habile z tale qõd actus qui retrotrahitur posset nũc in
choari, vt.l. bonorũ. j. re ra ha. Sed hoc casu dñs reuersus ab
hostibus non posset sine scientia inchoare vsucapionem vt in
juribus. Ñ. allegatis. Ergo sine scientia nõ erit extremum sufficiẽs in essentia, sed scientia sicut z animus est facti. l. bone fidei
§. de acq. rer. do. Ergo p fictionẽ postliminij nõ restituit. d. l. de
33 neg. in ñ. Cõfirmo vltra Bar. z alios, † qz qui est in captiuita
te apud hostes, vel in exilio, aut etiã volũtarie abest, presumi
tur ignorare ea q̃ fiunt in ciuitate. imo etiam banna generalia
ciuitatis vt. l. plane. z ibi ad hoc pulchre. no. Bal. Ñ. de excu. tu.
idẽ Bal. z Ang. in l. tres fratres, §. de pac. Adde tex. in. c. fin.
z ibi. d. Abb. an. iij. no. ad hoc no. qui mat. accus. pos. Et idem do.
Abb. in. c. j. in. iij. col. de postu. priel. Jmo. qui est in ciuitate p̃sumit ignorare ea q̃ fiũt in comitatu z ecõtra. Ita no. Bal. z An
ge. in. d. titus. §. lucius. p illũ tex. §. de lib. z posth. Ergo domin⁹
existens apud hostes presumitur ignorare an seruus suus am
plius possideat vel preseribat, ergo cũ tunc quãdo reuertit ab
hostib⁹ nõ habeat scientiã, z sic nõ posset tũc ichoare vsucapio
nẽ: ergo etiã nõ põt fingi. ¶ Sz huic fundamẽto Bar. rñdeo
multipliciter. Primo ꝙ ex quo dñs a principio sciuit seruum
possidere z vsucapere. ista scientia sufficit ad cõtinuandũ vsuca
pionẽ, licet postea desineret esse scientia, vt probat per tex. no.
in.l.q vniuersas. §. qõ per colonũ. Ñ. ti. j. Cui est tex. qõ lz heres
sine alio z scientia nõ posset inchoare possessionẽ nec vsucapio
nẽ: tñ sine alio z scientia poterit q̃stã retinere z cõtinuare. Ita
ibi est tex. nã facilius aliquid cõseruatur, z retinet quã de no
uo inducat per regulã. l. patre furioso. §. de his qui sunt sui. z
c. quemadmodũ. de iureiu. z. c. ad apostolicam cũ si. de re. iud.
Sed o dico, ꝙ in casu nro adeit habilitas ex quo sum⁹ in con
tinuatione vbi scientia non requiritur vt diri, z sic extremum est
habile: ergo statim ipsi captiuo reuerso vel eius hẽdi ignoran
ti acquirit possessio z vsucapio. Tertio rñdeo z plenius. Pone
ꝙ quãdo reuertit ab hostib⁹ captiuus habeat de hoc scien
tiam extremũ a quo erit habile: ergo sm Bart. z doct. dz fingi
vsucepisse. Et si dicas qõ ifud factum scientie dz adesse statim
tpe reuersionis qõ cum nõ adsit extremũ redditinhabile. Re
spondeo sufficere ꝙ quãdo erit reuersus domũ. z erit in ꝑpria
ciuitate habebit tunc de hoc verissimile scientiã ad hoc vt ha
beat locũ fictio postliminij. Probat in simili per text. in l. non
vt a patre. z in l. cũ due. §. de cap. vbi si maritus reuertat ab ho
stib⁹, postea denuo cõsentiat z recuperat vxorẽ fictione post
liminij fingit retro habuisse. z tamẽ in ipsa reuersione nõ habe
bat illud factũ mutui cõsensus. l. nuptias. §. de reg. iu. Sicut ẽt
in reuerso ab hostib⁹ ad hoc vt ꝓcedat fictio postliminij. sufi
cit qõ quãdo est domi, habeat animũ ibi remanẽdi. z nõ redeũ
di ad hostes. Cuius a principio tpe reuersionis talẽ animũ nõ ha
beret, vt. l. postliminij ius. §. fin. z. l. nihil. ff. de cap. Quarto põt
respõderi ꝙ cũ possessio z vsucapio veniãt in qsequẽtia vt hic
p Bar. ergo nõ obstãte ꝙ extremũ sit inhabile dz cadere fictio
vt hic per Bar. in plurib⁹ locis allegãtẽ ad hoc tex. in. l. pe. §.
34 de suis z legi. † Et si dicas qõ illa doc. Bar. ꝙ in his q̃ veniũt
in consequentiã nõ requiratur habilitas, procedit in his que
sunt iuris, sz possessio postq̃ est ineste deducta est facti fz bar.
in. l. j. in prin. vbi dixi. Ñ. titu. j. Dic qõ ista possessio z vsucapio
multũ iuris habent, maxime in continuando, cũ nõ requirat
postea anim⁹ vl scia aut aliõ factũ dñi vt. §. dixi. Subdit Bar.
quod possessa per seruum ex cã nõ peculiari in vno cõueniũt,
cũ his q̃ possidentur ex cã peculiari. s. quo ad acquisitionẽ pos
sessionis cũ in neutro requirat scia domini. Tu dic istud ꝓ
cedere sequẽdo magis cõem opi. sed iste articul⁹ est valde du
35 bius. † An extra cãm peculiarẽ per seruum aut filiũ acquira
tur possessio dño ignoranti. z multa iura sunt aperta in opposi
tũ. Ego plene disputaui hunc articulũ in. l. j. §. itẽ acquiritur.
Ñ. tit. j. z ibi tenui cõtra cõmunẽ: z credo ꝙ sit veritas: est verũ
ꝙ in procuratore qz adest mãdatum domini per eũ bene acq
rit possessio dño ignoranti. vt est tex. in. l. ij. j. ꝑ sol. z in. l. j. C. de
acqui. pos. ¶ Itẽ inquantũ Bar. ponit discõuenientiã in fictio
ne qz in peculiaribus procedit fictio quantum ad vsucapionẽ
in alijs secus per rationẽ. Ñ. dictã sm Jac. de are. z And. de pi
sis. Et hoc dicit Bart. sibi placere. Adde ꝙ imo ipsi ꝛium te
nent ꝙ etiã in nõ peculiaribus procedat fictio quoad vsucap.
p rationẽ eorũ quã. Ñ., prime retulit Bar. Et sic Bart. videtur
eos cõtrario mõ. referre. Et p id habes expedita omnia dicta
Bart in hoc articulo alij. hic mihi vltra dicunt. ¶ Ego vltra
36 Bar. arguam p vtraq; parte, qz veritas sepi⁹ examinata ma
gis exprlendescit in lucẽ vt dt tex. xxx. q. ix. in. c. graue. gl. in. c. in
ter dilectos. in rep. de fide instr. Pro cõi opi. gl. z doc. facit il
lud ꝙ etiã. Ñ. pluries fuit dictum: qz p captiuitatẽ domini cum
efficiatur seruus hostium z ab hostib⁹ possideat desinit possi
dere: z si reuertatur ab hostib⁹ est opus noua apprehensione
possessionis. l. cum hẽdes. §. j. Ñ. ti. j. ergo interrũpit vsucapio q̃
sine possessione ꝓcedere non põt. ergo fictio nõ potest habere
locum vt est tex. hic in. j. parte z dixi Ñ. in. ij. z iij. no. Confirma
tur qz possessio quam quis habet per seruum vel filium aut co
lonum ex causa non peculiari habetur z retinetur animo dñi
vt est tex. in l. iij. §. saltus. Ñ. tit. j. Ergo cum p captiuitatẽ inter
rumpatur animus quem deponit ex quo non habet amplius
facultatem reuertendi ad actualẽ possessionẽ. l. ij. id qõ. §. fi. Ñ.
tit. j. per cõsequens perditur possessio z sic vsucapio interrum
pitur. Cõfirmatur z fortius qz negari nõ potest qõd per capti
uitatem domini saltẽ interrupta est ciuilis possessio, cum ca
ptus ab hostibus qui est seruus hostium nihil põt possidere.
d. l. cũ heredi. §. j. z ciuilis sola est que causat vsucapionem sm
gl. doc. in. l. iij. §. ex cõtrario. Ñ. tit. j. ergo non põt fingi vsucapio
vbi vere non põt habere locum. l. qui ad certum. Ñ. ioc. ¶ Nec po
37 tes dicere qõd ciuilis sit penes seruum, qz seruus † nõ põt possi
dere, sed solum hz tenutam. l. possessio quoq;. §. j. Ñ. titu. j. Et
38 quãdo† qs est captꝰ ab hostib⁹ nec ipse nec eius seruus pos
sunt possidere. l. neq; seruus. Ñ. e. z in specie de ciuili est tex. in. l.
qõ seruus. Ñ. tit. j. vbi dicunt tex. qõd etiam peculium seru⁹ ciuili
ter possidere potest: sed naturaliter hz qz quo ad ea q̃ sunt iu
ris ciuilis seruus habetur p mortuo. l. qõ attinet. j. de reg. iur.
Nec etiam pores dicere qõd ex sola tenuta serui ꝓcedat vsuca
pio put hz Bar. in. d. l. neq; seruus. qz hoc nõ est verum: z hoc
reprobaui. Ñ. in. vj. no. ad finem. z cõtrarium hz gl. z doct. in d. l.
iij. §. ex cõtrario. Et si tu subtilis diceres istud fundamentum
de interruptione ciuilis possessionis militat punctualiter in
peculiaribus. Dico verum esse secundum iuris dispositionẽ
per ea que dicta sunt: sed in peculiaribus aliud singulari iure

statutū est ex quadā equitate vtilitatis cā prout dicit ter. in l. peregre. §. quesitū. ff. titu. j. statim. j. subiungā. Confirmat 2 tertio supascriptū fundamentū qz in peculiaribus tm rebus inductū est qđ ignozāte dño vsucapio ꝓcedat. l. ult. j. p sol. Et hoc est iure singulari receptū 2 si cōtra regulas iuris. vt dicit tex. in. d. l. peregre. §. quesitū ergo cōtrariū est in alijs nō peculiaribus ꝙ cū captiuus sit ignozans quod nō ꝓcedat vsucapio.

39 Et rō † quare in peculiarib⁹ dño ignozāte ꝓcedat vsucapio est dupler. Prima tunc serui habentur loco dñi. l. sequit. §. labeo quoqz. ff. eo. que ratio cessat in nō peculiaribus Secūda ratio quia in peculiaribus in principio adest consensus 2 voluntas dñi er quo ꝓcessit peculiū. vt dicit ter. in. l. j. §. itē acquirimus. ff. ti. j. secus in nō peculiarib⁹. Tū ad istā vltimā cōfirmationē potes clare rādere. ꝙ procedat in vsucapione inchoāda. qz in peculiarib⁹ iure singulari fuit inductū ꝙ a prin. inchoēt vsucapio dño ignozāte. Et istud nō habet locū in nō peculiarib⁹ ita procedunt iura preallegata. Sed quādo a principio interuenit sciētia 2 bona fides dñi: tūc idē est ex causa nō peculiari sicut in peculiaribus. Itē ad principale fundamentum potes

40 respondere † ꝙ in possessis per filium vel alium ex causa non peculiari non ꝑdatur possessio per captiuitatē dñi. 2 sic nō interrumpatur vsucapio. put est tex. nō cauillādo in. d. l. in bello §. facte. quē statim. j. inducā. Itē qz dñs de possessiōe expulsus ꝑ corpus serui vel coloni detinētis rē: vtranqz possessionē naturalē 2 ciuilē vt retinere. l. peregre. §. quibus explicitis. vbi

41 no. ff. titu. j. 2. l. j. §. non autē. j. de vi arma. † Itē captiuitas non obstat vbi scientia dñi in ciuitate nō esset necessaria. ita dicit ter. in. d. l. iusto. §. fi. j. e. 2. l. pe. j. de ca. Sed in possessis per seruū vel aliū ex causa nō peculiari si dominus fuisset in ciuitate nō fuisset amplius necessaria scientia domini: qz sufficit ꝙ a principio dñs sciuerit 2 fuerit in bona fide vt ff. pluries fuit dictū vsucapio continuatur etiam ignozante dño. vt probat tex. in l. nunquam. §. si seruus. j. eo. vbi etiam ignozante dño cōtinuatur vsucapio ex dominica. vt sic extra causam peculiarem. Ad idē faciūt tex. quos allegabo. j. in tertio fundamēto partis cōtrarie. Itē pōt dici qđ nō obstante interruptione possessionis fingat vsucapio sicut ex causa peculiari. vt vult Bar. in l. naturalē. ff. titu. col. ff. eo. licet cōtrariū videat dicere Bart. hic in ij. oppo. ad ver. qđ si seruus. 2 etiā in iij. opp. qđ procedat fictio quo ad vsucapionē qz etiā fingitur possedisse. ¶ Secūdo principaliter ꝓ hac parte cōmuni adducitur tex. in l. ait pretor.

42 §. is autē. ff. ex quib. caus. ma. Ubi tradit regula generalis † ꝙ existens apud hostes nihil potest vsucapere nec ceptaz vsucapionem implere. Deinde in ver. hi plane. solū excipitur possessio ex causa peculiari: ergo in alijs debet remanere firma regula. l. nā qđ liquide. §. fi. cū vulga. §. de penu. lega. Et hoc modo potest etiā induci tex. in l. pe. in prin. in verbo nihil. 2 in verbo paulus imo. j. de capti. ¶ Potes dicere ꝙ licet ista iura generali ter loquant. tamen debēt restringi 2 declarari per alias leges de materia loquentes. l. sed 2 posteriores. ff. de legi. ¶ Cum ergo alibi disponatur quod idem sit in possessis ex causa nō peculiari. vt in iuribus que statim adducam ꝓ parte cōtraria ergo expediēdo de peculiaribus videt etiā ista excipere. maxi

43 me cū ratio assignata in d. l. pe. militat etiā isto casu. † Et iura limitatoria seu ponentia exceptionem extenduntur ex identitate rationis. c. cum dilecta. §. nos igitur. 2 ibi do. Abb. ad hoc no. de cōsuē. vti. vel inutili. 2 c. post trāslationē. §. quāquā. 2 ibi Bal. ad hoc valde no. de renū. gl. in l. j. C. de cōdi. inde. 2 in cle. j. de elec. d. Ab. in c. ad audientiā in j. no. de cleri. nō resid. 2 alibi sepe. Itē tex. in d. l. ait pretor. §. is aūt. loquitur in possessis per seipsum. vt ibi per gl. Et ideo excipit tantū de peculiaribus qz in eis inchoatur 2 cōtinuatur vsucapio. 2 ff. negauerat vsucapiones per captiuū inchoari 2 cōtinuari vnde bene excipit casum in peculiaribus in quibus inchoatur 2 cōtinuat vsucapio nō obstāte captiuitate: sed in possessis ex causa nō peculiari tantū cōtinuaretur. sed nō inchoaret vsucapio. d. l. in bello. §. facte. Itē quo ad ter. in d. l. pe. j. de capti. pōt dici 2 bū quod regula 2 exceptio ibi posita loquunt de q̄stis post captiuitatē. sed questio nostra est de q̄stis ante. 2 ista sunt que ꝑ parte affirmatiua sic ꝓ opi. cōi facere 2 restringere vident. ¶ In contrariū ꝓ parte negatiua 2 sic ꝓ opi. Ja. de Are. 2 And. de pisis contra cōem que mihi videt in pucro iuris defensabilis. faciūt ea que superius dicti rūdendo fundamētis in cōtrarium adductis. Ego imprimis moueoz 2 cōsidero qđ iura hec de materia loquētia semper loquūtur de questitis post captiuitatē prout loquit tex. hic in verbo qđ si seruus. 2 in l. iusto. §. fi. j. e. 2 in l. pe. j. de capti. ergo sec⁹ in q̄stis ante captiuitatē. Sz questio nostra est in questitis añ captiuitatē. vbi a principio intercenit sciētia 2 bona fides dñi. 2 sic vsucapio habuit suā essentiā. ergo non interrūpitur ꝑ captiuitatē dñi postea superuenientē. vt ff. dictū fuit. nam initium 2 origo nascitur ex possessionis 2 nō retinende exquirēda est ita dicit ter. in l. cla possidere in prin. vbi aliqua ad hoc cumulauit. ff. titu. j. 2 in l. qui id qđ in prin. ff. de do. Itē a primordio tituli posteriōr formā exigit dicit ter. in l. vnica. ff. de impo. lucra. descrip. lib. x. Confirmatur qz ter. in d. l. iusto. §. fin. loquitur conditionaliter ibi si cū apud

44 hostes dñs aut pater agāt. † Sed cōditio sui natura importat causaz finalē. l. ij. §. fi. vbi plene no. ff. de do. Item cōditio apposita a lege importat illud esse de forma 2 solennitate. vt singulariter tenet Bal. in aut. matri 2 aute. in j. col. in fi. C. quādo mulier tu

te. offi. fungi. pōt ꝑ ter. in l. ꝓ prior. in prin. ff. de coila. bono. sequitur. d. Aler. 2 Are. in l. ij. §. pri⁹ vbi diri. ff. de vul. 2 pu. d. Aler. in l. j. in fi. ff. de lib. 2 post. Abb. reputat singulare 2 rationabile in c. in causis. in iij. col. de testi. Similiter ter. in d. l. pe. j. de capti. dicit dum apud hostes fuisti illa dictio dum. facit conditionalem. l. cōcubinā. §. vroni. ff. de leg. iij. Bart. 2 alij. in l. j. C. de legi. Bar. in l. j. in vij. col. ff. de cōdi. 2 demon. Sed videt obstare iste ter. in ver. quēadmodū. qui loquitur de questitis ante captiuitatem. ibi cū ad hostes peruenerit 2 tamē equiparat ea que ꝑ se vel per seruum tunc temporis possidebat. Sed rīdet ad istum ter. prout diri. ff. in primo fundamēto partis contrarie. ¶ Secūdo ꝑ hac parte bene facit ter. in d. l. in bello. §. facte ali legat. §. per Jaco. de Are. 2 And. de pisis quadrupliciter inclicēdo illū ter. Primo enim dicit quod eozum que captiuus per seipsum possidebat interrumpit vsucapio illa ratione: qz certū est eū possidere desisse. 2 sic idē dicit quod iste ter. in prin. Ergo cum in questitis per seruum aut filium ante captiuitatez et causa nō peculiari per captiuitatē postea sequutam nō perdatur possessio exquo tenebatur corpore serui vel filij. vt ff. probatur. 2 j. dicam. ergo etiā non interrumpitur vsucapio. Secundo subdit ille ter. eozum vero que per subiectas iuri suo personas possidebat vsuqz capiebat. vel si qua postea peculiari noie cōprehendunt. heredi suo tēpore impleri vsucapionē remanentibus iisdē personis in possessione. Ista sunt formalia verba illius ter. 2 sic in primo casu loquitur de questitis ꝑ seruū vel filiū ante captiuitatē ex causa nō peculiariri que dominus per subiectas sibi psonas possidebat 2 vsucapiebat. Et tamen vult

45 ꝙ nō obstāte captiuitate vsucapio heredi impleat. Nec dicatur ꝙ illa qualitas peculiari nomine posita in sequenti clausula debeat etiam referri ad precedentē clausulā. attento qđ illa clausula precedens nondū habeat oriationē perfectā. per doctrinā no. Bart. in simili in l. in repentendis. ff. de leg. iij. Quia dico qđ illa qualitas peculiaris fuit posita in sequē. clausula: sic est ꝙ clausula sequēs non est potēs ad determinationē precedentis sicut econtra. vt no. Bar. in l. quisquis. per glo. ibi. ff. de leg. iij. 2 in l. aufa. in prin. ff. de 2di. 2 demō. 2 in l. si quis. et Bentarius. §. si initium. in j. col. ff. de eden. Raph. Fulg. 2 Pon. de cast. in l. j. C. de hb. prete. cū alijs concoz. quas ibi diri. videre. Quod egregie no. Bal. 2 bene ad ꝓpositū in l. quoties ff. cūda. in fi. C. de fideicōmi. vbi tenet ꝙ illud quod antecedit nō sapit naturam sequentis sed bene sequens antecedentis. Et

46 idē bene facit † qz conditio adiecta in institutione intelligitur repetita in legato postea facto. l. duos. 2 l. aufa. 2 ibi Bar. ff. de cōdi. 2 demō. secus si legatū precedat. l. filium familias. in prin. 2 ibi gl. 2 Bar. ff. qñ dies lega. ced. Tertio pondera aduersatiuz

47 eozū vero. que † denotat diuersitatē in iure 2 in facto. ff. Bar. in l. hoc amplius. ff. de his aūt. ff. de dam. infec. ergo cū. ff. dixerit ꝙ eozū que ꝑ semetipsum possidebat 2 vsucapiebat ꝑ captiuitatē perdit possessio. 2 sic vsucapio interrūpitur: ergo versatius bene ꝓcedat. cū in his que ante captiuitatē possidebat per filios aut seruos generaliter 2 sic etiā ex causa nō peculiari nō perditur possessio nec interrūpit vsucapio. Quarto bene pondera illos ablatiuos absolutos remanētibus iisdem

48 personis in possessione. † q ablatiui faciunt conditiones. l. cum ictis agris. ff. de vsur. l. a testatore. 2 ibi Bart. ff. de condi. 2 demō. l. ab emptione. 2 ibi. Bar. vbi diri. ff. de pac. Ergo captiuitas dñi nō facit qn ille psone filij 2 serui remaneāt in possessione ergo per captiuitatē nō perdit possessio. si nō perdit possessio ergo non interrūpitur vsucapio a cessante ratione illius textus istius. Si dicas quod illa dictio in posteriores intelligit addetērētationē que conuenit filijs 2 seruis. l. stipulatio ista. ff. hoc quoqz. j. de verbo. oblig. 2 l. possessio quoque. §. qui in alicuius. ff. tit. j. Dic ꝙ cum illi ablatiui faciant conditionē debent impleri ꝑ tie in forma specifica. l. qui heredi. 2 l. meuius. in prin. ff. de condi. 2 demō. qz cōditio denotat esse de forma secūdum Bal. in l. ꝓ hēditarij in j. col. in fi. C. de here. actio. ergo non possumus impropriare verbū possessionē pro tenuta. Tamē remando cōem sententiā posses respondere ad §. facte. quod ver. dicit. Verum vero. in prima parte loquat de questitis per subiectas personas ante captiuitatē partis vl dñi. Intelligo ex causa cū pe-

culiari

culiari vt statim probabo. deinde ver. sequês vel si qua loquat de qbus per subiectas psonas ex cā etiā peculiari: sed post ca ptiuitatē dñi vel patris. z sic ille tex. facit duos diuersos casꝰ vnū de qrsitis ante captiuitatē, alīū post: nō aūt facit differētiam de qualitate peculiarī: imo vterqꝫ casus debet pariter intelligi ex cā peculiari. Istud pbo per dictionē vltīque sequitur.

49 a Itā regulā habem⁹ † q vna pars alternatiue que sequit, altera parte alternatiue que est dubia declarat tex. est sing. in l. ꝯ. de reb. dub. quē tex. ita p̄o sing. no. Lu. ro. in cōsi. ccxxxj. incip. premissorum doctorum cōclusionem: illū tex. etiā no. Bal. in l. comuniter ciuitā in iij. col. i fi. C. de epis. z cle. Ergo cū sit dubiū an ipa clausula loquat ex cā peculiari, istud declarabit̄ per alterā partē sequentē que hoc casu clare loquit̄. ¶ Tertio p̄cipaliter p̄o ista parte facit, qꝛ rō que militat in peculiaribꝰ videt etiā militare in nō peculiaribus quesitis ante captiuitatē dominī ergo dz esse eadem iuris dispositio vulgata l. illud. cū ſi. ꝯ. ad Lag. z l. a tritio. in fi. vbi dixi. ꝯ. ver. ob rō eiꝰ in peculiaribꝰ est qꝛ in eis nō requiritur sciētia dñi in ciuitate vt dicit text. in d. iusto. ꝯ. fi. in d. l. pe. ꝯ. de cap. sed hic etiā nō requiritur scientia dñi. qꝛ cū scia dñi a p̄in. interuenerit cōtinuat postea possessio z vsucapio etiā ignorāte dño nō obst. captiuitate postea supuenīte p tex. ſi nō cauillet in d. l. iij. ꝑ. ꝯ. ſi seruus. ꝯ. e. vbi ēt ignorante dño cōtinuat vsucapio ex cādūica. z sic nō peculiari.

50 Secūdo per rōnē Bar. † qꝛ sicut bona fides ꝙ facti est. l. bone fidei. ꝯ. ꝯ. ꝯ. de acqui. re. do. sufficit a p̄in. ad vsucapionē nec mala fides postea supueniēs obstat. vt ibi est tex. z i l. vni. ꝯ. pe. C. de vsuca. transfor. ita z sciētia iꝫ sit facti dz sufficere ꝙ a p̄incip. in tempore nō ob. ignorātia postea supuenīte. z ad hoc bene facit tex. in d. l. q vniuersas. ꝯ. qđ per colonū. ꝯ. ti. ꝯ. vbi iꝫ scientia interrūpatur per mortē dñi: tū continuat per seruū vt colonum vsucapio. z heres postea adeūdo fingit̄ vsucepisse. Facit tex. in l. qui cū p̄o herede. in fi. z in l. qui fūdū. in p̄in. ꝯ. p̄o empto. cum ergo in casib⁹ illis fingat̄ heres vsucepisse qui tū non posset sine sciētia vsucapionē inchoare qꝛ oia iura fingunt̄ sibi quesita a die mortis. l. oia fere. ꝯ. de re. iur. pari rōne idē dici dz in herede captiui vt fingat̄ p. l. co. vsucepisse. arg. l. ꝯ. C. de cap. z idē fortius dz esse in captiuo reuerso per fictionē postliminij per illū tex. in p̄ma parte. Ibi z si ipsi reuerso nō p̄odest. z qꝛ lex cornelia z postliminium equiparauit vt dixi in tex. z est etiā ter. in l. bona. in p̄i. ꝯ. de capti. Hec ob. si diceretur ꝙ possessio quam quis habet pe seruum vel filium aut colonū ex causa nō peculiari habetur z retinet animo ipsius domini: vt est tex. in l. iij. ꝯ. salt⁹. ꝯ. ti. i. ergo nec p captiuitatē tollitur qꝛ vitra superꝰ dicta pōt etiam dici ꝙ licet animus dñi interrumpatur per eiꝰ captiuitatē: non tamē interrumpitur possessio neqꝫ vsucapio: per tex. in l. pegre. ꝯ. quibus explicitis. cū gl. cōiter approbata ꝯ. tit. ꝯ. Ubi etiam si animo amittendi possessionē discesserimus de fundo adhuc illam per seruū vel colonum retinemus. z hoc tenet Are. in l iij. ꝯ. i amittēda. ꝯ. ti. ꝯ. z Bau. de ca. i. d. l. iij. ꝯ. salt⁹ per rationem de qua ibi per eū ergo idē in casu nostro dicē dū ꝙ is. d. Alex. in d. ꝯ. in amittēda. in pe. z vlti. colū. aliter teneant z ibi plenius dixi. ¶ Quarto z vltimo p ista parte facit ter. in d. iusto. ꝯ. fi. ꝯ. e. ibi cū p̄ius esset vt qđ vsuceptum dicetur possessum fozet. z sic vult ter. ꝙ in reb⁹ emptis per seruū tempore captiuitatis ex cā nō peculiari sed dūicandeo nō habet locū fictio qꝛ p̄ius nō fuerat possessum ex quo tpe acquisitionis dñs iam erat in captiuitate. ergo si nō esset querēdū de possessione vult ille ter. ꝙ vsucapio fingeret̄ iure postliminij. iꝫ in casu nostro non est de hoc querēdum cum fuerit a p̄in. possessum. ergo ꝛc. ¶ Tenendo istam partem que videtur disputando sustētabilis ꝙ in possessis pee seruum aut filiū vel colonū ex cā nō peculiari ante cāptiuitatē dñi scīēte dño z bone fidei existēte per captiuitatē postea secutā nō impediat reitegratio vsucapionis per fictionem postliminij. ex quo sequit ꝙ iste tex. in p̄ma parte solū procedat in possessis per ipsum put expressius dicit ter. in d. l. in bello. ꝯ. facte. in p̄in. Non aūt pcedat in possessis per aliam ante captiuitatem ex causa nō peculiari contra gl. nostras Bar. z cōiter doc. z ita ꝯ. dimisi tex. sum

51 matn z casum in terminis figurant. ¶ † Sed tenēdo cōez opi. glossarum e doct. ꝙ ista l. in j. parte z similes procedant etiā in rebus dūicis possessis seu detentis per filium seruum aut colonum in ciuitate remanentes ante captiuitatē dñi ex cā nō peculiari. nam iꝫ per captiuitatē extinguat̄ possessio z vsucapio tamē eo reuerso nō reintegratur vsucapio per fictionē postliminij. Limitat singulariter Ang. sub dubio tū forte, vt ista cō

52 munis cōclusio procedat ꝙ † mutū tempus adhuc supererat ad vsucapianē cōplēdā: sed qñ tpe captiuitatis dñi pauci dies duo forte vel etiā decē dies supererāt ad cōplēdā vsucapionē qꝛ dñs fuit captꝰ per. x. dies anteꝙ cōpleret vsucapio: tūc dñs reuersus fingit̄ retro vsucepisse fictione postliminij etiā in rebꝰ extra causam peculiarem ante captiuitatē per alias possessis: qꝛ tūc retrotractio hꝫ equitatē. Mouetur per tex. no. in l. rerū mixtura. ꝯ. labeo. ꝯ. e. Dz vbi multum restabat ad vsucapionē complendam qꝛ tūc tali retractioni repugnaret equitas naturalis. tūc procederent ista. l. z similes. istam limitationē repro bat Jo. de Imo. hic qꝛ est cōtra istam. l. z l. deniqꝫ. ꝯ. ex quibus cau. ma. ꝙ loquunt̄ simpliciter z indistincte z sic indistincte debēt intelligi. l. de pcio. cū ſi. ꝯ. de publi. Hec ob. ter. in d. l. rerū mixtura. ꝯ. labeo. qꝛ ibi ille regule vel columne in edificium comecte possidebantur saltem in concreto simul cū edificio nimirū si ibi vsucapio procedit qñ modicū tps restabat. Hic aūt nullo modo possidebat. z sic nō est eadē rō. Hec ob. ſm eū id qđ tenet gl. no. in l. j. ꝯ. cum aūt vi detect̄ est. ꝯ. de vi z vi armā. Ubi ptꝫ ꝙ habetur consideratio lucri cum aliena iactura vbi modicū tēpus restabat ad complēdum vsucapionem. qꝛ illud pcedit ad p̄iudicium z damnum ipsius vicletīam cōmittētis. Contra quem p̄scriptio processisset si non fuisset interrupta. Adde ꝙ istam limitationem Ang. etiam reprobat insignis doctor. d. petrus de besu. hic nullam tū facit̄ de Imo. mētionem motus qꝛ nulla. l. cauetur ꝙ quādo supersunt pauci dies ad cōplēdā vsucapionē qđ tunc in possessis per alium extra cām peculiarem vsucapio interrupta per captiuitatē restauretur p fictionē postliminij dño reuerso. Preterea volūt doc. ꝙ qñ supererit magnū tēpus nulla equitas dictat ꝙ debeat vsucapio p fictionem restaurari. vnde ſm eū tanta equitas infertur ex tempore duorū dierū quāta duorum annorū. qꝛ vltimo mōēto auferet ei dñiū l. iij. ꝯ. eo. z l. si post acceptū. ꝯ. de rei ven. Facit tex. vltra eum l. nec vtilem. ꝯ. ex quib. cau. ma. Hec ob. ſm eum tex. in d. l. rerū mixtura. ꝯ. labeo. qꝛ ille est casus singularis qui nō dz trahi ad cōsequentiam. l. ius singulare. z l. ꝙ vero contra. ꝯ. de legi. Secundo qꝛ ille tex. nō fundat se solum super paucitate tēporis: sed etiā super eo ꝙ continuauit possessionem saltem in cōcreto: nā iꝫ lapides quos vsucapiebat infra paucos dies po nātur in edificio z sic ego dēnā eos possidere. tū i cōcreto nō desiit possidere cū edificio que rō cessat hic z fuit ante eum sol. Imo. hic. ꝯ. prime relata. Adde etiā ꝙ predictam limitationē Ang. sequitur Lud. ro. hic. z dicit eam esse veram z notādā: qꝛ istum intellectum ad d. ꝯ. labeo. sequitur etiam Bar. in l. naturaliter. ꝯ. e. z hic circa p̄in. secū de partis licet referat Imo. tenere cōtrariam. ¶ Quid tenendū ego teneo limitationē Ange. qꝛ vt dicit Lud. idem anie eum per d. ꝯ. labeo tenet Bar. in d. l. naturaliter in iij. col. z hic in j. oppo. secūde partis. Et pro ista limitatiōe. adde. l. si fundū. ad fi. ꝯ. de fundo. do. i ver. plane

53 si pauc̄issim dies. vbi videt̄ pbari † p̄scriptio infra paucissimos dies perficiēda habetur p cōpleta. z per illū text. que reputat not. dicit Bal. in c. fi. in iij. co. de p̄scri. qđ ppter modicum momentū tpis qđ restabat, nō dz vitiari lōgi. tpis tractꝰ tū ad illū text. potes dicere ꝙ illud ibi pcedit quo ad excūādū maritū a negligentia: vt patet ex illo text. ad fi. ibi nihil erit qđ

54 imputabit̄ marito. Ité p ista limitatiōe facit: † qꝛ qñ interrupta fuit p̄scriptio ad cuiꝰ pfectionē paucissimi dies restabāt tunc pceditur restitutio in integrū p̄o cōsequendo lucro p̄scriptionis etiam cū iniuria alteriꝰ eo qꝛ p̄scriptio illa haberur p completa ex quo paucissimi dies supererant ad complendū per d. rerum mixtura. ꝯ. labeo. z ita tenent Dy. z Bart. in l. qui fundum. ꝯ. qui bona fide. in fi. j. p̄o emptore. Imo. z Lud. ro. d. Alex. z Are. in l. iij. ꝯ. labeo. ꝯ. ti. j. cum aliis concor. quas ibi de di. Et potest etiā formaliter Bar. hic in j. oppo. secūde partis. ¶ Hec ob. so. quā hic dabāt Jo. de imo. z d. Pe. de belu. ad d. l. rerum mixtura. ꝯ. labeo. quā sol. etiā tradit Raph. cu. in d. l. q fundū. ꝯ. j. z in d. l. iij. labeo qꝛ ista so. nō est bona: eo qꝛ modicitas tēporis sola que restabat est illa que causat p̄scriptionē sine possessiōe, nō aūt pcedit ex eo qđ possideret domū in vniuerso. z per hoc diceretur possidere in cōcreto lapides z colūnas positas i edificio. z istud clare patet qꝛ iꝫ qs possideat domum in vniuerso nō per hoc dicitur possidere lapides vel colūnas positas in edificio de quibus p̄scribentis agitur. ter. est in l. qui vniuersas in p̄in. ꝯ. ti. j. Unde nō potest dici ex possessione † dom⁹ z sic vniuersi completam esse p̄scriptionē lapi

55 dū. z dicit Bar. in d. l. rerū mixtura ꝙ est singulare. ppter modicum tēpus qđ restabat ad p̄scribendū. z ita etiā ad illū tex. iz d. Alex. in d. l. iij. ꝯ. neruā filius. in pe. co. ꝯ. ti. j. z in l. cū qdam in p̄in. in ij. colū. ꝯ. de acq. here. Et ita habes vt puto p̄fectissime expeditam ista materiā. Jn ea. gl. ibi dicunt quidam locum habere cornelium ſm Marcellum. Ista opinio etiam recitat̄ per glossam supra in verbo p̄odest. in fine. z clari⁹ per glossam in d. l. in bello. ꝯ. facte. in gl. magna z ibi dicitur ꝙ ista fuit opi. Hugo. antiqui z. glossatores. z eā ibi sequitur glo. Et sic volunt Hugo ꝙ indistincte siue quis possidebat p se siue per alium ex causa peculiari vel non peculiari qđ semper habeat locū fictio

a Una ps. adde ioz. in cōsil. cxxij. col. fi. in p̄in. z in ꝯ. xlvij. z in iij. v. ꝑterea z p Alex. in l. q duos. col. ij. ꝯ. de lega. j.

legis cornel. z fm istum intellectum Marcellus voluit plen⁹ accipi. s. fictionez. l. cornelie. q̃ postliminij. vt in litera. fm gloss. ibi movebaf Hugo q̃ lex com. fingit mortuũ preambula hora captiuitatis. z sic liberuz: z sic ab illo tpe hereditatẽ ei⁹ iacuisse. sed si hereditas vere iacuisset p eã vsucapio iaz cepta cõpletur. l. ceptã. z l. nunq̃. §. vacuũ. z l. iusto. §. nõdũ. j. eo. z l. cũ miles. in pri. ff. ex quib. causis ma. ergo etiaz hic per fictionẽ. l. cornelie procedi vsucapio retro. istã opi. reprobat Bar. in pe. op. quam facit ad versicu. marcellus. z dicit reprobari p omnes. q̃
56 vera † hereditas iacẽs bene complet vsucapionẽ z hoc est statutum iure singulari vt dixit text. in d. l. iusto. §. nõdũ. ergo non est trahendũ in cõsequẽtiam. l. ius singulare. z l. q̃s vero. ff. de
57 legi. † sed hereditas capti nõ est hereditas vere sed ficte. l. iij. §. fi. ff. de ver. signi. ergo ad eã nõ dz trahi. cõfirmaf q̃ dispositũ in casu vero non trahif ad casum fictũ. l. iij. §. hec verba. z ibi bar. no. ff. & nego. gest. Bar. in l. j. §. hoc interdictũ. ff. de fõte. Scõo confirmaf fm Jmo. q̃ in vera hereditate iacẽte nunq̃ reperif possessionẽ fuisse interruptã viuo testatore. vnde lz iterrũpaf postea per mortẽ q̃ oia soluit. §. cinceps. in aut. de nup. coll. iij. tñ cum statim ex iuris dispositiõe hr̃editatis loco dñi habeaf. l. hereditas. ff. de acquiren. re. dominio. Adcirco tũc tollerf q̃s compleaf vsucapio. que ratio cessat qñ quis capif ab hostibus q̃ tũc verũ est dicere eo viuo possessionẽ iterruptã vt hoc tex. in pri. d. l. in bello. §. facte. nec potest tunc dici q̃ statiz hereditas repreſentet eius psonã q̃ dubiũ est an renertaf z sic an habeat locũ fictio postliminij an vo ibi ocedat. z fi an sit tractã dũ de cornelia. ideo necessario oportet dici q̃ ex tali iterruptione quesituz sit ius illi qtra quez currebat prescriptio. Quidam etiaz tenuerũt marcellũ voluisse totũ ecõtra. q̃ nullo casu nec in possessis per se nec in possessis per alium ex cã peculiari: vel ñ peculiari habeat locũ lex cornelia nec fictio postliminij. z ad hũc sensuz vr satis posse adaptari verbis quemadmodũz enim. refert z sequif gl. in d. §. facte. in verbo psona. Istum intellectũ reprobat Bar. z dñs in d. pe. op. ad ver. marcell⁹. q̃ hoc modo iste fictiones nõ acciperenf plen⁹ imo reũcerentur ex toto. sed marcell⁹ hic dicit plen⁹ accipi: ergo nõ fit itellexit lz fm Raph. cu. posset dici plenius accipi. i. diligenti⁹ ꝛsideravi. ¶ In ea. gl. ibi tertio vo casu z postliminiũ z cornelia locũ habẽt: die ratione esse. q̃ possessio ista que habef in reb⁹ peculiaribus hz multũ iuris vt declarauj. s. in ij. euidẽtiali. Sz in his
58 q̃ † sunt iuris fictio postliminij z l. cornelie multũ operaf nõ in his q̃ sunt facti. d. l. demiqz s. ex quib. eau. maioz. z d. l. i bello. §. facte. ¶ In ij. parte. gl. ibi. sec⁹ si seruus. Pro intelligẽtia huj⁹ partis gl. oppono cõtra tex. in versi. q̃s si seru⁹. qui vult. q̃ in possessis per seruũ post captiuitatẽ dñi ex cã peculiari ꝓcedat fictio legis cornelie. z hoc expressius vult tex. in d. l. in bello. §. facte contra fictio nõ debet plus operari q̃ veritas. l. filio quẽ pater. s. de libe. z posthu. z l. ij. C. de his q̃ venit ita impe. Sed
59 si † vere hereditas defũcti iacuisset z seru⁹ hereditarius aliqd ex cã peculiari acq̃uisset nõ inchoaref vsucapio nisi a die adite hereditatis z nõ ante. vt l. ij. j. eo. ergo z hic cuz fictio legis cornelie fingat mortu⁹ cuz capiebaf z sic ab illo tpe hereditatẽ iacuisse. Propter hoc quidã antiq̃ faciebãt in gl. differentiam inter suũ hr̃dez z extraneũ. nõ in suo q̃ nõ requirif additio: vt insti. de here. qua. z dif. in prin. z l. in suis. s. de lib. z posth. ideo tũc vsucapio ꝓcedit a preambulo hora captiuitatis q̃ ex tũc suus fingit heres. sed in extraneo herede fictio legis cornelie nõ operatur. ante tps adite hereditatis: q̃ per seruum nõ ante acquiritur possessio nec vsucapiendi conditio. d. l. ij. j. eo. d. z hoc videf tenere gl. in d. §. facte i gl. magna. Sed ista differentia nõ est bona. z gl. hic eã ñ tenet. q̃ q̃ seru⁹ emit ex cã peculiari post captiuitatẽ dñi hz locũ fictio postliminij z etiã legis cornelie fine defuncto succedat extraneus siue su⁹ heres per istũ tex. in l. iusto. §. fi. in j. rũbo. z d. l i bello. §. facte. q̃ vtrobiq̃ est eadẽ rõ. z per cõsequẽs idẽ ius. l. illud. cũ vulg. s. ad l. aqui. Et ita etiã tenet bar. in v. oppo. scõe partis vbi expedit istam glo.
60 post antiquos per eũ relatos. z oẽs sequunf. q̃ † imo etiã hereditate iacente inchoaretur vsucapio die quo seru⁹ ex causa peculiari rem cepisset possidere nec expectaremus tps adite hereditatis. vt est tex. apert⁹ in l. pe. j. de capti. eo q̃ in peculiarib⁹ nõ requirif scia dñi nec heredis. l. labeo. in prin. s. e. z l. ij. j. pro solu. z l. ij. §. cellus. j. p empto. z fic ius possessiõis z vsucapiõis in peculiarib⁹ statim ipso iure querif heredi adita hereditate z trahit retro ad tẽpus mortis defuncti vt in regula oia fere. j. de regu. iur. Sed in nõ peculiaribus vsucapio incipiet solũ a die adite hereditatis z apprehense possessiõis: nec tũc trahitur retro q̃ istud extremum est inhabile. z ita loquif. d. l. fi. §. fi. j. eo. que lex loquitur in rebus nõ peculiarib⁹. nam ibi seruus nõ habebat peculium: sed volebat sibi constituere vel a seipso peculiari nolie tenere absq̃ cõstitutiõe dñi. vt gl. ibi declarat. z
61 Bar. z alij sequũf ibi z hic. ¶ † Tu aduerte q̃ difficultas pũctis materie ꝓsistit i ꝛcordãdo duo iura que in acquisitis ex cã peculiari videnf de directo ctrari. j. lex fi. §. fi. j. e. q̃ exposse vult in peculiarib⁹ vsucapionẽ inchoari a die adite her. Sed l. pe. j. de cap. vult. totũ ctrariũ q̃ in peculiarib⁹ vsucapio ante adi taz hereditatẽ ꝓcedat bart. z doc. vt dixi post gl. cõcordãtia duo iura. s. q̃ tex. i l. fi. §. fi. j. eo. loquaf in nõ peculiaribus pũliãdo illũ tex. vt ibi facit gl. sed cũ tex. ibi expresse dicat q̃ seru⁹ post mortẽ dñi peculiari nolie emit erponere peculiari nolie q̃ non esset vere peculiũ sed seruus volebas sibi cõstituere videtur mihi q̃s sit violare illũ tex. Ideo istam cõcordiã glossarũ z doctoꝝ nõ teneo. vnde cõsiderabã plenioꝛe intellectũ z verũ posse dari ad. d. l. fi. §. fi. j. eo. quez etiã sensit insignis doctor. d. Pe. de besu. hic in vlti. char. ante fi. nã intelligo illũ tex. vere loqui de peculiaribus cuz dicat q̃ peculiari nolie emerit. z in hoc teneo cõtra gl. Bar. z oẽs. z q̃ ibi seruus hereditarij⁹ acq̃siuit post mortẽ dñi peculiari nolie, vñ ibi i psona dñi nec vere nec ficte vniq̃ fuit ichoata vsucapio vnde heres siue extraneus siue su⁹ nõ posset vsucapionẽ inchoare nisi ab adita hereditate z apprehẽsa possessione p ipsuz seruũ. Et istã rõnẽ formaliter assignat ille tertius in fi. ibi quẽadmodũ etenim vsucapiet q̃ ante dñum⁹ possederat. Hic aũt seru⁹ acquisiuit peculiari nolie post captiuitatẽ dñi. eo tũ adhuc viuẽte tpe acquisitionis. z sic fictio potuit habere locũ. ¶ In ea gl. ibi siue paterno nolie. lz doc. simpliciter trãseãt cũ gl. Tamẽ forte nõ bene dicit fm Jo. & imo q̃ si paterno nolie acq̃siuisset nõ acq̃siuisset sibi filio q̃ noluisset. neq̃ patri mortuo apd hostes: q̃ ñ potuisset. z sic q̃s potuit nolui: z q̃s volui adimplere nequiuj. l. multũ interest. C. si quis alie. vel sibi. z c. cũ sup abbatia. de offi. deleg. Ideo melius intelligo q̃ filiꝰ emit simpliciter quo casu siue esset ex cã peculiari siue nõ ꝓcedit tũc q̃ dicit gl. z ita habes expeditã totã istam gl. fi. ¶ Extra gl. Bar. duo principaliter facit. Primo expedit totũ apparatũ ter. p quatuoꝛ partes pri. pur sunt quatuoꝛ versiculi in ter. Secõo expedit materiaz fictionuz p quinq̃ principales cõnes: licet Bar. videatur septẽ facere. ¶ Circa primũ aduerte ad oppo. quas tãgit Bar. circa secãm partẽ text. Et fit circa ver. q̃s si seruus. que sunt quiq̃ oppositiões. Prima illoꝝ q̃ tãgit in j. opp. q̃ qñ modicũ est illud q̃s impedit vsucapionem tũc fingaf vsucapio prodesse per l. rerũ mixtura. §. labeo. j. eo. Tetigi in prin. gl. magne in limitatione quã ibi ita dedi fm ar. ge. ad cõem cclusionẽ ibi traditã per gl. ¶ In ij. opp. dũ Bar. examinat tripliceꝛ possessionẽ quedã que habet multuz iuris multũ facti: quedã multũ facti z parũ iuris quedã multũ iuris z parũ facti declarauj. s. in ij. euidẽtiali. ¶ Tertia oppo. Bar. qũo in peculiaribus possibile sit pendẽte captiuitate dñi cadere possessionẽ: non quidẽ ex psona serui aũt filij cũ ipsiꝛz peculiarẽ possidere nõ possint: lz eiũ tenere: non quoq̃ ex persona dñi vel patris cum ipsi sint serui hostium tetigi in ter. in ver. no. ¶ Quartã oppo. totam: an in possessis per seruũ filiuz aut colonũ ante captiuitatem dñi ex cã nõ peculiari habeat locuz fictio postliminij z legis cornelie. Et sic ꝓcedat prima pars huj⁹ ter. Disputatiui late ad vtrãq̃ partem in gl. ij. in prin. z ibi expediui quecũq̃ dicta Bar. in ista quarta oppo. ¶ Quinta z vltima oppo. Bar. sup ista secunda parte ter. an in possessis p seruũ aut filiũ post captiuitatez dñi ex causa peculiari ꝓcedat fictio legis cornelie. gl. tangit. s. in gl. ij. in ij. parte faciendo differẽtiã inter heredẽ extraneũ z suũ. ibi posui illã quintã oppo. Bar. ¶ Circa tertiaz partem ter. z sic ver. marcellus. pe. oppo. Bar. expediui i gl. fi. post prin. vbi gl. tãgit. ¶ Circa vltimaz partem ter. z sic circa ver. quemadmodum vltimã oppo. Bar. q̃ hereditas iacẽs nõ sustineat vices persone. Expediui in ter. in vltimo no. ex istis vides p te que restãt ex dictis Bar. circa apparatũ ter. q̃ solum restãt tacta per Bar. circa primã partez ter. z circa illa nunc bene imsistam. Alia vero fuerunt i maioꝛi parte expedita i loci. s. proxime notatis. ¶ Circa ergo
62 primam partez ter. † quãdo quis possidebat per seipsum z vsucapiebat: si capitur ab hostibus possessio perdif z vsucapio interrumpitur. Et si postea reuertatur ab hostibus possessio vel vsucapio nõ reintegrãtur per fictionẽ postliminij. Cõtra istã
63 oppo. † q̃ iure postliminij reuersus ab hostibus omnia recuperat: z omnia reintegrantur in pristinum statum in quo erãt ante captiuitatẽ perinde ac si nunq̃ captus fuisset. l. postliminiũ in pri. z l. in bello. §. coditicilli. in fi. j. de cap. Ergo sicut si nõ fuisset capt⁹ processisset vsucapio: ita reuersus debet reintegrari in pristinaz vsucapionẽ vt sic videatur vsucepisse. Et Bar. circa hoc late insistit per quatuoꝛ opp. tu autez plantus procedas querendo rationez diuersitatis † quare possessio pdicta captiuitatẽ et vsucapio interrupta. p i⁹ postliminij nõ restauꝛẽtur, vt medio tempoꝛe fingatur vsucapionẽ cõpleuisse sicut alia iura reintegrãtur, z ita per viam querende rationis pce-

dit Bar.met.in l.cū heredes.§.j.ſ.ti.j. Ego ſup hoc plene inſiſtam q̄ eſt neceſſariū pro intellectu ter. z materie. z varie rationes diuerſitatis a ſcribentibus traduntur quas.j.ſeriatim referam. ex dictis Bar.in tribus oppo. habes tres ratiões diuerſitatis. Prima rō colligitur ex l.deniq̄.ſ.ex quib. cau.maior. z
6; eſt commune dictum. q̄ poſtliminium reſtituit in integrum in his q̄ iuris ſunt. Sed ad ea que ſunt facti fictio poſtliminij n̄ ō
66 porrigitur. vt ibi. † Sed vſucapio l3 fit iuris. l. bone fidei. ſ.j.ff. de acquiren. rerum do. cū requirit poſſeſſionem ſi qua procedere non poteſt. l. ſine poſſeſſiõe.j.e. ſed poſſeſſio habet plurimuz facti. Ideo poſtliminio nō continetur nec in ea fictio procedit ita dicit ibi tertus. Similiter in l.in bello.ſ. facte.j. de capti. dicitur. facte aūt cauſe nulla cõſtitutione. quaſi dicat etiaz per fictionem infecte fieri poſſunt. z ponit exemplū in poſſeſſiõe que fuit interrupta per captiuitatē nā reuerſus ab hoſtibus nō cõſequitur q̄ poſſeſſio que fuit interrupta nō dicatur interrupta. q̄ hoc eſt facti. ideo nō inducitur per fictionem. Contra iſtam
67 rationem † inſtatur. q̄ fictio vt plurimū fingit circa facta. z q̄ſ fit verum in primis amplectamur duas fictiões: de quibus in ter. Nam fictio poſtliminij fingit reuerſum ſemp i ciuitate fuiſſe. l. retro.j. de cap. Et iſtd eſt facti. Similiter lex cornelia fingit quem deceſſiſſe preambula hora captiuitatis. l. i omnibus. j. d capti. z tamē aliquem deceſſiſſe vel viuere facti eſt. Itē lex fingit eum qui eſt in vtero eſſe natū. l. qui in vtero. ſupra de ſtatu ho. Et tñ iſtud eſt meri facti. l. aretuſa. in fi. e. ti. Item lex fingit viuere eum qui mortuus eſt l. bello. ō. de excu. tut. z l. fi. j. de vacan. mune. Item lex fingit traditionem poſſeſſionis: que facti
l quiſquis. C. de dona. ne. glo. in l. ſolum. ſ. ſolutam. in gloſ. magna. ō. de pig. actio. Item lex fingit ſolutionē. l. q̄uis. ſ. interdū z ibi glo. ō. ad velleia. z tamē ſolutio eſt facti. l. conſilio. in fin. ff. de cura. fur. z no. gl. in rub. j. de ſolu. Item lex fingit pecuniā numeratam. z ate ad me profectam. l. ſingularia. ō. ſi cer. peta. Itē lex fingit ſtipulationem que eſt facti. l. vnica. i pn. C. de rei vxo. act. z l. cum oſtendimus. ſ. fi. ō. de fideiuſ. tutor. z proſequit etiam Bart. j. in iij. q. prin. z idē Bar. in l. nec vtilē. ō. er quibus cau. maio. z ibi dicit, quod fictio vniuerſaliter fingit ſup his q̄ ſunt facti. z raro vel nunq̄ fingit ſuper his que ſunt iuris. z idē quod lex nūq̄ fingat regulariter niſi ſup facto. dicit etia Bart. in l. nō dubium. in iij. col. C. de legi. Huic obiectioni reſpondebat And. de piſis. z dicit q̄ iſte fictiões poſtliminij z cornelie non fingunt factum imo ius. q̄ fingunt ſuper ſtatu pſone. hoc eſt ſemper fuiſſe liberum eum qui reuerſus eſt ab hoſtib⁹. z eū qui ibi mortuus eſt: ſed ſtatus alicuius. l. ſeruitus z libertas eſt iuriſgentium. l. libertas. ō. de ſtatu homi. Similiter quod quis ſit ſui iuris vel in patria poteſtate eſt iuris ciuilis. vt inſti. ō pa
68 tria poteſta. in prin. z l. iij. z iiij. ō. ō his qui ſunt ſui vel alie. iur. Sed iſtam reſpõſionē reprobat Bar. † q̄ lex principaliter fingit ſuper facto vt in iuribus prealiegatis: ſz ſemper fingat p̄pter aliquem iuris effectū qui iuris effect⁹ reſultate expoſitione facti. l. ſi ex plagiis. ſ. in clino capitolio. ff. ad l. aqui. Tu poteſ dicere. q̄ lex nō fingit facta inquātum ſint facta ſimpliciter ſed inquantum iuris effectus reſpiciūt. Et hoc etiā voluit dicere And. de piſis. nec Bar. cõtradicit. z idē Bar. j. in v. q. principali dicit q̄ fictio fingit ſuper his que ſunt meri facti p̄pter iuris myſterium z effectū. Pondera ergo quod Bar. nō ſuſtinet rationē iuriſcõſulti in d. l. deniq̄. z in d. l. in bello. ſ. facte. ſz potius eam damnate z trāſit ad alias duas ſoluciões. Sz Jo. de imo. hic z melius ſequitur dictam rationē que colligitur ex
69 dicta. l. deniq̄. z q̄ eſt obſcura eam ſic declarat. † Nam quedā ſunt ſimpliciter iuris vt dominiū: obligatio. libertas ciuilitas z alia ſimilia iura. Et iſta que fuerunt perdita per captiuitatē reſtituuntur ipſo iure per fictionē poſtliminij ſuadēte equitate: q̄ ex quo per captiuitatem pdidit equum eſt q̄ cum deſijt eſſe captus illa recuperet. vt dicit ter. in d. l. poſtliminium. i pn. de quo. ō. opponi. Hec mirum ſit talia ipſo iure reſtituūtur. p̄pter equitatem predictaz q̄ z alſ in multis partibus videt ſuadente equitate ius ipſo iure trāſferre poſſeſſionē abſq̄ alia apprehēſione vt patet in l. ſi. C. de ſacroſan. ec. z in l. cū duobus ſ. idē reſpõdit alſ ē. l. ſi ffes z ibi bona gl. ſoci⁹. ō. p ſo. ſup vbo dominiū dedit. Et gl. magiſtra. i l. ſi ager. ō. de rei vēdi. ſed illa q̄ nō ſunt ſimpliciter iuris ſed hñt multū facti: vt ē poſſeſſio quā quis habebat per ſe vel p aliū ex cauſa nō peculiari q̄ prima nō querit ſine aīo z actu corpore vel quaſi. l. iij. in pn. z l. quēadmodum. ō. ti. j. Secūda etiā nō querit ignoranti ſaltē quo ad vſucapiendi cõditionē. l. j. vbi gl. C. de acqui. poſſeſ. z ſic requirit ſciētia que eſt facti: z in facto cõſiſtit ſicut z animus. l. bõe fidei. ſ. ō. de acqui. re. dom. z talia non reſtituūtur ipſo iure per fictio
70 nem poſtliminij. d. l. deniq̄. † Sicut z alias videm⁹ quod l3 lex multis i caſib⁹ tranſferat ipſo iure dominiū vt ſtatum dixi. Tñ in eiſdem caſibus nō tranſfert ipſo iure poſſeſſionē. l. commiſſa. ō. de publ. z vecti. z no. i d. ſ. idē reſpõdet: q̄ illa nō eſt ſimpliciter iuris ſicut eſt dominiū. ſed habet plurimuz facti. Hic eſt quod ſec⁹ eſt in poſſeſſione rerū peculiarium. q̄ illa h3 plurimum iuris. z queritur etiam ignoranti quo ad effectum vſucapiõis. l. luſto. ſ. fi. j. e. z. l. iij. j. p ſolu. z. l. ij. ſ. celſus. j. pro emptore z. l. peregre. ſ. queſitū. ō. ti. j. illa bene reſtituitur per fictionem poſtliminij. vt hoc ter. in. ij. parte. z in. d. l. in bello. ſ. facte. q̄ in illa acquirēda nullum penitus factuz ipſius captiui requirit. ideo merito per fictionē poſtliminij reſtituitur. vt iurib⁹ pre allegatis. z hoc etiā voluit ter. in. d. l. deniq̄. a cõtrario ſenſu inquātum loquit de poſſeſſiõe que plurimum facti h3 q̄ poſtliminio nō continetur. Ergo vult a contrario q̄ ſi plurimū iuris haberet quod cõtineretur i fictione poſtliminij. ¶ Iſtaz primā rationem impugnat Lud. ro. non hic ſed in. d. l. cuz heredes. ſ. j. motus alio fundamēto ſatis leui q̄ ſm communez opi. Bar. z doc. que habetur i. l. j. m pri ō ti. j. poſſeſſio eſt ius l. peregre. in pri. z. l. poſſeſ. quoq̄ in prin. ō. ti. j. z. l. nō ideo minꝰ. in fi. C. de lib. cau. ergo pdicta ratio iuriſcõſulti nō eſt bõa. Sed ab iſta impugnatiõe defendit. d. Aler. hāc rationē in. d. l. cum heredes. ſ. j. q̄ ſi cõſideramus poſſeſſionem prout acq̄ritur dicitur eſſe facti. l. j. ſ. ſi vir. ō. ti. j. z ita tenēt Bar. z doc. in. d. l. j. in princ. tit. j. vnde cum q̄tum ad acquiſitionē poſſeſſio dicatur eſſe facti. ideo qui redūt ab hoſtibus nō poteſt acq rere poſſeſſionez cum acquirat id quod ad ius acquiſitionē ſa
7; cti eſt. † Tu dic planius q̄ ſicut poſſeſſio a principio quādo ō nouo acquirit: et ſic put eſt in actu arquirēdi et apphendēdi dicitur eſſe facta vt cōcludunt Bar. z cõiter doc. in. d. l. j. in prin. z ibi dixi. ō. ti. j. Ita quādo eſt amiſſa per captiuitatem z agit de ea recuperanda q̄ opus eſt noua apprehēſiõe vt dicit ter. in. d. l. cum heredes. ſ. j. tūc etiā dicit habere plurimum facti. Ita proprie loquitur ter. in. d. l. deniq̄. z in. d. l. in bello. ſ. facte. z ita habes expeditā primam rationem Bar. ¶ Secūdaz ra
72 tionem diuerſitatis aſſignat Bar. i. ij. opp. † q̄ fictio poſtliminij z legis cornelie z alie fictiones ſunt fūdate in quadaz natu rali equitate. d. l. poſtliminium. in prin. j. de cap. z. l. ſciendum. ō. er q. cau. ma. vbicūq; ergo ceſſat dicta naturalis eqtas ceſſat ēt fictio Sz ſi fingeretur poſſediſſe tēpore quo fuit apō hoſtes z ſic perficeretur vſucapio. prius icepta. vſucapio eſt remediū inductū contra naturalem equitatem q̄ p eam quis locupletatur cum alterius iactura. l. nā natura. ō. de condi. inde. z. l. iure naturali. j. de re. iu. ergo ſuper iſto facto q̄ eſt cõtra naturalē equitatem fictio nō operatur z iſtam rationem etiam ſenſit gl. vlti. in. d. l. deniq̄. z ſequit Ang. hic et etiā tenet Bart. in. d. l. cum heredes. ſ. j. Adde p̄dicta ratione cõfirmāda: quod
73 vſucapio † eſt impiū preſidium ita eſt tex. in aut. vt eccl. roma. circa me. coll. ij. Itē vſucapio eſt p̄ſidiū iniquiſſimū f3 Aug. i l. qui equitate. j. de excep. do. z in. l. j. C. de p̄ſcrip. xxx. anno. vnde arbitratores qui habēt decidere cauſam ſm equitatē non debēt ferre ſententiā pro vtentibus p̄ſidio vſucapionis: q̄ naturali equitati repugnat. Ita no. z Aug. i. l. j. j. de neg. gel. z i. l. ſequitur. ſ. ſi viam. ō. e. tit. ſed iſta ratio nō eſt bona. q̄ nō
74 eſt † generaliter ſm eā ſequeretur q̄ poſſeſſio rei ſue p̄pue quā per captiuitatē perdidit dederet ſibi reſtitui iure poſtliminij q̄ tūc nō eſſet aliqua iniquitas cū alterius iniuria. imo omnis eqtas quod rehabeā illud quod meum eſt. l. ſi. z me z titiū. ō. ſi cer. pe. Et tamē per fictionem poſtliminij nō reſtituitur poſſeſſio rei mee niſi eā de nouo apprehendā. d. l. cum heredes. ſ. j. ergo dicta ratio nō vera q̄ nō eſt generalis Et ita iſtā rationē reprobāt ipſe Bar. in. ij. oppo. huius p̄me partis. Lud. ro. z do. Aler. in. d. l. cū heredes. ſ. j. Et huic reprobationi nō poſſet bene reſpōderi. ¶ Adde q̄ p aliud fundamētum iſtam rationē impugnāt Pan. de caſt. z Ludo. ro. hic. q̄ attenta iſta ratione nō deberet etiam induci fictio poſtliminij in rebus alienis poſſeſſis per ſeruum aut filiuz ex cā peculiari etiam ibi nō deberet reintegrari vſucapio. ſeum etiam ibi militer iniquitas cū alterius iactura q̄ reſtituatur poſſeſſio z vſiucapio rei alienē. Iſtud eſt infra naturalē equitatē. z tñ hoc eſt falſum q̄ iſto caſu fictio poſtliminij z legis cornelie in reb⁹ peculiaribus locū habetur. vt hoc ter. in ver. quod ſi ſeru⁹. z. l. iuſto. ſ. fi. j. e. z. d. l. in bello. ſ. facte. ¶ Sz tu aduerte licet ipſi nō dicāt de quo ſatis admiror ab iſta impugnatiõe in reb⁹ peculiarib⁹ mutſe defendere Bar. j. ti. j. oppo. ad ver. q̄ ſi ſeruus. vbi formatiſtam obiectionē. z tenet quod quando modicū eſt illud quod reſtat ad vſucapionez complendā tunc equum eſt q̄ in reſtitutione veniat id quod vſucapturus erat. arg. l. rerū mixtura. ſ. labeo. j. eo. z quod no. glo. in. l. j. ſ. qui autem vi deiectus. j. de vi z vi arma. Et dixi. ō. in glo. fi. in prin. ſed in poſſeſſis per ſeruum aut filium ex cā peculiari parum deficit ad vſucapionē: q̄ ſeruus quodāmodo poſſidet l3 nō proprie. l. qui a ſeruo. in fi. j. de actio. z ob. z ſcientia vel aliud facti nō req

ritur.l.labeo.in prin.ſ.e.z.l.ij.ſ.celſus.j.p emp.Ideo equus eſt
q̄ vemat i poſtliminio.ſz iſta ſol.nō bene eneruat difficultatē
q̄ in peculiaribus per fictionē poſtliminij reitegret vſucapio
p̄o certo iſſud eſt 3tra naturalē equitatē z cū alteri⁹ iactura.
Iſtud nō bene tollit Bar.Preterea ſm Jo.de imo.iſta rō nō
videtur bona ſi ponas i primo anno p̄ſcriptionis lōgi tēpo
ris captiuitatē dñi eſſe factā.nā tūc nō poteſt negari q̄ multū
nō reſtet ad vſucapionem cōplēdā:q3 magnum tēpus adhuc
reſtabat.Itē iſtā reſpōſionē Bar.etiā impugnat Rapha.cu.
hic dicens q̄ eſt truffa dicere vt dicit Bar.q̄ i peculiaribꝰ pa
trū deficeret ad vſucapionē.Itez hic p̄cipale.ſ.caput dñi defi
ciebat ex quo eſt effectus ſeruus hoſtiū.Ergo multuz deficie
bat vnde ipſe Rap.reſpondet q̄ hic eſt equitas i fictiōe poſtli
minij.ſ.q̄ fingat retro fuiſſet in ciuitate.vnde quedā poſtea ve
niunt.in cōſequentia que nō ſunt iniqua.l.j.ſ.e. ¶ Alio modo
75 z p̄babilius reſpōdet Jo.de imo hic † quare in peculiaribꝰ
p̄cedat fictio poſtliminij z legis cornelie q̄uis videaſ eē cū alie
na iactura.q3 illud fuit viſum equum legi p̄cedere:attēto q̄
ſeruus vel filius in re peculiari loco dñi habeāt.l.ſequitur.ſ.la
beo quoq3.ſ.e.Et ideo ſz poſſeſſio veri domini p captiuitatez
fuerit interrupta:tū q3 nō fuit interrupta detentatio ſerui aut
filij qui vt diri i peculiaribus loco domini habeāt imo fuit cō
tinua non habet de quo queratur ille 3tra quē vſucapit.z hoc
caſu ſatis ſuadet equitas:er quo talis detētatio fuit continua
illi⁹ qui loco dñi habeāt.Et iſtā ſo.etiā ſequit z ſibi aſcribit.Lu.
ro.hic nullaz de Jmo.faciēs mētionē.ſed nec iſta ſol.tollit eſſe
ctualiter difficultatem quin etiam in peculiaribus vſucapio p
fictionē poſtliminij aut legis cornelie p̄cedat cū iactura alte
rius z ſic 3tra naturalē equitatē.ergo fictio nō deberet habe
re locū,z ſic iſta ſecūda ratio Bar.nō videtur poſſe ſtare.Ul
tra ſcriben.tu tertio cōtra iſtam rationē Bar.aduerte,q̄ bar.
fundat iſtam rationē in duabus.ll.in.l.deniq3.z in.l.ſciendū.ſ.
ex quib.cau.maio.Sed iſte due leges non videnāt in aliquo face
re.Nā in.d.l.deniq3.ideo nō fingit nō ex eo q3 deficiat equitas
naturalis vt dicit bar.nā iſtud ibi nō conſiderat quo ad p̄ro
hibendā fictionē ſed tm cōſiderat q3 ſumus in his que ſunt fa
cti.Et ad ea que ſunt facti fictio poſtliminij nō extendit⁹.iſtō
ſolum vult ille tex.Hec etiam facit tex.in.d.l.ſciendū.q3 ibi de
fectus equitas ꝫſideratur ſolum quo ad denegandam reſtitu
tionem in integ.de qua loquitur ille titulus:non autez quoad
denegandā fictionez,z ſic illi duo tex.in quibus Bar. fundat
76 p̄dictam rōnē non videnāt facere in p̄poſito. ¶ † Quarto
3tra rōnē Bar,q̄ etiam vbi ſubeſt equitas nō habeat locū fi
ctio poſtliminij.pondera tex.in.l.ius qui apud hoſtes.in prin.
ſ.de teſt.z in.ſ.ſi.inſti.qui.nō eſt permiſſum fa.teſt.vbi ſi capti
uus fecit teſtamentū in captiuitate apud hoſtes:deinde reuer
tatur ab hoſtibus z ſic fingat poſtliminio fuiſſe vſq3 retro ſem
per liberū:ſi nō fingitur teſtamentū factū a libero. z ſic valere.
z tū ibi limitat equitas vt valeat teſtamētū z ſortiatur effectū
l. poſthumus.in prin.ſ.de iniur.i up.z.l.j.C.de ſacroſ.eccleſ.nā
publice itereſt ſupꝛema hoīz iudicia exitū habere.l.vel negare
ſ.quēad.teſt.ape.Itē ibi ſunt extrema habilia ad fictionē poſt
liminij:q3 cum captus fuit erat liber. Itē cū reuertitur.ut cū
fingat mortuus p̄ambula hora captiuitatis teſtamētū p̄⁹
in ciuitate factū vz z tenet.l.lege cornelia.ſ.de teſt.z.l.lex cor
nelia.ſ.de vulg.z pu.Sed ad hoc poſſes reſpōdere q̄ q̄ fecit
teſtamētū in captiuitate eum tunc eſſet ſeruus hoſtiu teſtamē
tū fuit a p̄n.nullū.ideo fictio cadere nō pōt ꝓpter ꝭnhabilita
tē extremi ad q̄: ſecus quādo fecit in ciuitate z poſtea fuit c a
ptus:q3 ibi a prin.teſtamētū valuit caue tū q̄ qui eſt in captiui
tate hz interim teſtamēti factionem paſſiuā q3 pōt heres inſti
tui.l.illa inſtitutio.ſ.j.ſ.de here.inſti.nā z alias multi habēt te
ſtamenti factionē paſſiuam:q3 poſſunt heredes inſtitui.z tamen
nō hēbant teſtamēti factionē actiuā q3 teſtari nō p̄nt vt impu
beres filij z ſerui.Iuxta gl.magiſtrā enumerāte perſonas q̄ ēt
nō habent teſtamenti factionē paſſiuā in.ſ.legari.inſti de leg.
Itē codicilli facti in captiuitate ſi captus reuertat ab hoſtib⁹
ſuſtinent⁹ per fictionem poſtliminij:eo⁹q3 fuerunt cōfirmati in
teſtō q̄ p̄ius in ciuitate fecerat.tex.eſt no.i.l.bello.ſ.codicil
li.ff.de cap. ¶ Quinto contra iſtam rationē barto.facit.nā lex
fingit hereditatem iacētē repꝛeſentare perſonā tertij.z ſic vſu
capionē ceptā implere.l.ceptā.z.Liuito.ſ.nondū.z.l.nunq̄.ſ.
vacuū.j.c.Et tū iſtud eſt cū iactura tertij z cōtra naturalē equi
tatē.Et ita habes expeditā ſedam rationē bar. ¶ Tertiā rōnē
diuerſitatis aſſignat Bar.hic in.ij.oppo.p tota.z in.d.l.cū he
77 redes.ſ.j.q3 † fictio poſtliminij eſt trāſlatiua d vno tpe ad alīd
temp⁹.z regrit duo extrema habilia.ſ.extremū a quo incipit.l.
bonoz.j.rem.ra.ha.z.l.neceſſario.ſ.qd ſi pēden.ſ.de peri.z cō
mo.rei ven.z extremū ad quod teſerī ſm gl.in.l.n.C.de inoffi.
dona.z in.l.donationes.C.de do.inter vl.z vxo.z in.l.gall⁹.ſ.ſi

eius in gl.magna ad fi.ſ.de lib.z poſthu.vt hic lati⁹ per Bar.
z bene p̄obatur in l.huic ſcripture.in prin.ſ.ad l.aqui.qui te
xtū Bar.j.in queſtionib⁹ alleg.z ego examinabo late iſtud alī
ſumptū an ſit verus nec ne.Unde q̄ fuit capt⁹ erat liber,hoc
eſt vnū extremū ad q̄.z q̄ redit ab hoſtibus ſimiliter fuit li
ber.ecce ſcōz extremū a quo. Uñ fingit retro ſemp fuiſſe liber.
etiaz p eo tpe quo fuit apud hoſtes q3 ambo extrema ſunt ha
bilia:z nihil repugnat quominus fictio retrotrahat.Sz in poſ
ſeſſione licet captus poſſideret ante captiuitatez tū quādo re
dit ab hoſtibus nō inuenit ſe poſſidere niſi de nouo, apprehē
dat poſſeſſionē.d.l.eū heredes.ſ.j.q3 ergo tempoꝛe quo reuer
titur nō poſſidet,extremum a quo eſt inhabile.Ideo nō fingi
tur retro poſſediſſe.Unde ſm Bar. iſtud magis cōtingit ꝓp
inhabilitatē vltimi extremi a quo.ſ.propter defectuz equita
78 tis. Cōtra iſtā opponit Bar.nā fictio poſtliminij hz duo ca
pita p̄cut etiaz dicit Bart.in l.nec vtile.i vl.col.ff.ex qui cau
ma.Primū caput eſt,q̄ ſtatim cuz quis reuertitur ab hoſtib⁹
z fines noſtros ingredit recuperat omnia iura ſua. Secūdum
caput eſt q3 reuerſus reſtituitur in priſtinū ſtatū omnino,q̄
inde habeāt ac ſi nunq̄ fuiſſet captus ab hoſtib⁹:ſed ſemp i ci
uitate remāſiſſet.Et ſic fingit illo medio tpe captiuitatis hā
buiſſe illa iura.Hec p̄bant i l.poſtliminiū.i prin.z i l.poſtlimini
i⁹ z i l.retro.j.de cap.Primū caput poſtliminij z due eī⁹ ſpe
ſ.reuerſiones z recuperationis que ponunt in l.cū due.j.ſ.cap.
non p̄cedunt ſm fictionez:imo ſm veritatem, als ſequeret q̄
reuerſus ab hoſtibus in veritate eſſet ſeruus z fingeret liber
q̄ eſt falſuz:idem in aliis iuris⁹ vt in dñio,patria poteſtate,z
ſimilib⁹.Ideo leges in hoc primo capite ſemp vtunt vocabu
lis ſignificatiuis⁹ veritatem, vt apparet in d. l. poſtliminiū.in
fin.ij.reſpon.z in d.l.cū due.vbi dicit q̄ ius ſuum priſtinū recu
79 pit.Si em eſſet p fictionē:nō diceret recipit ſed vtereſ vocabu
lo denotante fictionē:vt eſt verbuz videtur. l.j.ſ.deleciſſe.i de
vi z vi ar.z dictio quodammodo.l.in ſuis.ſ. de libe.z poſtu.ſ.
in l.ſi me in vacuam ſ.j.ſ.ti.j. vel verbuz creditur vt l. retro.j.
de cap.vl diceret perinde habeatur.l.iure ciuili. ſ.de cōdi.z
mon.z l.iure ciuili.j.de re.iur. ¶ Secūdū vero caput poſtlimi
nij bene p̄cedit p fictionē.ſ. q̄ medio tēpoꝛe intelligāt ſemp
80 fuiſſe in ciuitate:ideo tūc lex † vtit verbo creditur: q3 impoꝛ
tat fictionē.l.retro.j.de cap. Itē cuz in veritate fuerit captus
lex nō poteſt facere veritatē mutari.d.l.in bello.ſ.facte.mūper
fictionez fingendo q̄ habeatur perinde ac ſi non fuiſſet capt⁹,
argumū optimū in.l.ij.ſ.de vſuf.ea.rerū que vſu cōſu. Modo in
p̄poſito,reuerſus ab hoſtib⁹ ex p̄mo capite poſtliminij recu
perat in veritate omnia iura ſua.Et iſtud p̄mū caput,q̄ eſt ve
ritatis nō poteſt poꝛrigi ad poſſeſſionē que requirit actū cor
81 poreuz appꝛehēſium poſſeſſionis,† ideo ſm veritatem poſſeſ
ſio perdita per ius reſtitui nō poteſt.d.l.ij.ſ.de vſuf.ea rerū q
vſu cōſumūt. Nō quoq3 per fictionem ex ſecundo capite poſ
ſeſſio reſtituitur.q3 cū ſm veritatem reuerſus ab hoſtib⁹ nō re
cuperet poſſeſſionē niſi eaz de nouo actualiter appꝛehēdat.d.
l.cum heredes.ſ.j.z ſic in eo requirat actus ver⁹ naturalis ap
pꝛehenſiu⁹ poſſeſſiōis,certe nulla iuris ciuilis diſpoſitio pōt
operari ad acquiſitionē poſſeſſionis niſi interueniat ille actus
naturalis z corporeus:q3 lex nō poteſt infringere ſubſtantia
poſſeſſionis. Unde licet lex tranſferat ipſo iure dominiū nūq̄
trāſferi poſſeſſionē ſine actuali appꝛehēſiōe vt l.ſi.z ibi gl.
antepe.C.d ſac.ſan.ec.z l.cū duob⁹ als.l.ſi ffes.ſ.idē rñdet.vbi
82 etiā gl.ſ.p ſoci.Ergo apparet † q̄ nec ex p̄mo capite poſtlimi
nij ex ſcōo capite q̄ eſt fictiōis reſtituit poſſeſſio.q3 vltimū ex
tremū,a quo eſt ihabile.z nō fictio poſtliminij nō poꝛrigit ad ea
que ſunt facti.z nouā appꝛehēſionē requirit:vt eſt poſſeſſio.
hoc eſt q̄ ꝓprie vult dicere text.in d.l.deniq3.q̄ fictio nō ha
bet locū circa ea que ſunt facti.tā ꝓpter defectuz equitatis q̄
etiā ꝓpter inhabilitatez extremi a quo,z hoc modo ſm Bar.
83 habes intellectuz,d.l.deniq3 tu qui nunq̄ eaz intellexiſti.? Et
hec etiā eſt ratio ex quare hereditas iacēs nō incipit a no
uo vſucapionē q3 omnia que per traditionē heredi ex veritate
acquirūtur ea videtur ſibi queſita retro a die mortis defuncti
ſm fictionez.l.omnia fere.z l.omnis hereditas. j. d regul.ca.
heres quoq3 de acquirē.heredi.z l.ſ.ſi ex re.ſ.ſi.j.de ſtipul.ter.
Sed tempoꝛe quo heres adit hereditatez nō acquirit ibi nec
corinēti poſſeſſio ſed eſt neceſſe quod eaz appꝛehēdat.d.cum
heredes:in p̄ſnc.ideo nō poteſt ſingi ſua vſq3 ad tēpus mo
tis teſtatoris. Ideo hereditas iacēs ſine poſſeſſione nō potuit
inchoare vſucapionez:vt l.j.ſ.ſceuola.j.ſi quis teſt.liber eſſe in
ius fuc. Ita ſunt in effectu dicta Bar.in ista tertia rōne z ter
tia oppoſitione:licet lōge plꝛioꝛibus verbis per euz tradita.
84 ¶ Adde quod Rapha.cuma.hic in aliquib⁹ reprehēdit Bar.
z primo in ratione principali † quod in fictione trāſlatiua re
quirit

quirātur duo extremi habilia: sed hoc extremū a quo est inhabile dicit Rap. Lu. hic in trib⁹ locis. s. in vij. co. z in x. z in xij. qs ista habilitas extremoꝝ exigit in his quē singuntur principaliter non his qui singunt secūdario z in consequentia: qz illa nō requirūt tāta habilitatē extremoꝝ ita tenet Bar. in fi. tertie oppo. ad ver. qs si res p l. j. C. de cap. z no. in l. ab hostibus in. ſ. nō minus. ſ. ex qui. cau. ma. z apertius idē Bar. in v. 88 q. prin. in ver. secūdo restat videre p l. pe. ſ. de suis z legi. † Sz in ppōsito fictio postliminij pncipalr fingit q reuersus ab hostib⁹ semper fuerit in ciuitate z ciuis romanꝰ, lex cornelia fingit q prꝰ decesserit quā caperet, z in hoc extrema fuerūt habita sed super possessiōe z vsucapione nō fingit principaliter, sz secūdario z in consequentia. ergo non est curādū qs extrema nō fuerint toto habilia. Itē inquantū Bar. vult postliminium habere duo capita. Primū per veritatē fm; per fictionem. Dicit Raph. Lu. q nō putat hoc esse verum: imo solū operat q reuersus ab hostib⁹ semper in ciuitate steterit, sed in cōsequentiam veniat acquisitio vera z ficta. Sc̄o adde q Lu. Ro. in d. l. cū heredis. ſ. j. sz cōtra istā rationē Bar. qz vbi potest operari fictio. l. iij. ſ. ex contrario. ſ. tit. j. z l. adoptio eīm. ſ. de adop. Sed iste potest vere ꝓ possidere tēpore quo redit ab hostibus, ergo lex dz fingere posse eum possidere tunc qñ redit ab hostibus, si ergo lex potest fingere ergo extremum est habile. Aler. ibi dicit q cū Bar. alij hic videntur trā
86 sire q est vna versio illud q dicit. † Lud. Ro. qz illud qs dicit q vbi potest opari veritas: ubi dz posse operari fictio. Hoc est verū tunmodo extrema sint habilia. hic autē deficit extremū a quo vñ nō pōt habere locū fictio trāslatiua, z sic defendit ratio Bar. fm eū. ¶ Tertio inquātū subdit Bar. q possessio p fictionē postliminij: nō non restituit eo: qz possessio non querit nisi per actū naturalē apprehēsiōis quē actū nature iuris dispositio inducere nō pōt. l. ij. ſ. de vsufruc. ea. re. que vsu cōsum.
87 † Istud reprehēdit Ang. hic: qz imo ex iuris dispositione pōt queri possessio nullo actu naturali intercedēte, z est possessio vera. Mā hoc pōt induci ꝑ suetudine z statuto, q sine apprehēsione possessio querat. c. ij. de cōsue. ad hoc allegat. Jn. in. c. in ītris in iij. col. in ij. gl. magna circa prin. de resti. spo. Et sic fz cū non videt qs Bar. adhuc pfecte inoellererit dictā. l. demqz, sz dicat nunq alias fuisse bene intellectā. Unde ipse Ang. dicit q dñ littera z ibi dicit q possessio plurimū facti hz, z q cā facti postliminio nō cōtinet appellat plurimū facti ipa possessionē q nō restituit postliminio, ex eo qz p captiuitatē fuit fundit⁹ extincta z vt ita dixerīz mortua. ideo postliminiū restituere nō pōt
89 † qz postliminiū restituit oia q sunt in rerū natura, nō aūt fundit⁹ mortua z extincta: qz lex nō pōt illa resuscitare. l. q res. ſ. areā. ſ. de sol. Et ita etiā trāsit Raph. Lu. hic. Ista est quarta rō diuersitatis Ang. z Rap. Lu. cū qua etiaz satis concordat
89 sexta rō quā infra referā. Sicut fz † Ang. videm⁹ in vsufructu q fuit omnino p seruitutē vel per captiuitatē extinctus, qz ille nō pōt restitui iure postliminij ex quo extinctus est, allegat. l. si vsusfructus mihi in biennū. ſ. de vsufr. leg. z l. stipulatio ista. ſ. si qs ita. z ſ. hi quoqz. j. de ver. ob. Nouum autez sibi nō cōcedit qz non agit noua iura cōcedere, sz aliter sibi succurratur per restitutionē in integruz. l. ait prētor. ſ. itē ei. ſ. ex qui. cau. maio. Hec obstat fm eūz. d. l. ij. ſ. de vsufr. ea. re. que vsu consu. allegata per Bar. qz sz modi acquirēdē possessionis sint communiter in naturalitate fundati: tamen plures sunt modi qui habēt in se multum ciuilitatis. l. peregre. ſ. q̄situ. ſ. tit. j. Et sicut ius ciuile potest de nouo inducere acqsitionē possessiōis sine apprehēsione fm Jmo. in d. c. in literis. Sic poterat inducere recuperationē possessionis si non fuisset extincta: sola ergo extinctio fz eum impedit vt ius postliminij nō possit hoc inducere. ¶ Sed aduerte fz Jmo. z Lud. qs Jnn. in d. c. in literis nō dicit illud ad qs eū allegat Ang. qs sine aliquo facto p ius inducatur possessio, sed bene dicit p ius posse induci, q ex aliquo facto inducat acquisitio possessionis ex quo alias nō induceretur. vt est videre in cōsuetudine de qua in d. c. ij. de consue. z in omnib⁹ casib⁹ no. per gl. z doc. in l. iij. in prin. ſ. tit. j. Tu tamē pro Ang. alleg. casuz in quo ex dispositione legis est inductum transferri possessionem sine traditione, z sine aliquo facto apprehensionis vero vel ficto. ter. in l. raptores. in versi. sinautē diaconissa. C. de epis. z cler. z ibi Bar. valde no. z dicit q hoc alibi nō reperies nisi in casu illo. z sic ille casus est singularis in iure. Et illud qs subdit Ang. de habente vsumfructuz qs si filium perdat per captiuitatē qs non recuperet per postliminium est contra ter. in l. si ager. ij. ſ. quib. mo. vsufru. amit. Licet ex varietate temporis censeatur esse alius vsufructus.
90 d. l. si vsusfructus mihi in biennium fm Jmo. Raph. Cuma. z Lud. Roma. ¶ † Quarto z vltimo inquātuz Bar. enumerat vocabula importantia fictionez precipue verbū videtur. Ad de pro hoc. l. si pater filio. z ibi est gl. j. de his que in fraudē credi. z in l. si duo. z ibi est gl. no. in gl. fi. de acqui. her. gl. in l. natu-
91 raliter. in prin. ſ. ti. j. † Tamen aliquādo verbū videtur importat veritatē vt. pbat in d. l. naturaliter in prin. Mā vsufructuarius vere possidet naturaliter rem, in qua hz vsumfructum. Et tñ ter. ibi dicit q naturalit possidere vī: certe illo verbū vī ibi importat veritatē z ꝓprietatē. Et ad hoc no. ibi Are. illū text. z ante eū no. Bal. in rub. extra de pōs. in ij. col. vbi dicit q in d. l. naturaliter. verbū vī nō importat fictionē: qz qñ pōt significare veritatē significat veritatē, vnde debem⁹ inspicere materiā subiacētē fm eā. Ad idē q verbū vī sit expressus veritatis est ter. in l. seruū filij. ſ. j. z ibi gl. z doc. ſ. de le. j. z in l. iij. ſ. ex contrario in fi. z ibi Ang. ad hoc no. ſ. ti. j. Item verbum videtur nō denotat fictionē fm verborū debitā z sanā interpretationē, ita no. Bal. in l. etiā p illū text. C. d iur. do. Facit ter. in l. q liberis. ſ. hec verba. ſ. de vul. z pup. z ter. in l. si qs filiū. ſ. si. ſ. de acqui. her. p quē ter. no. ibi Bal. q verbum videtur non denotat improprietatem sed iuris intellectū. Alibi verbū videt nō significat fictionē, sed pſumptione iuris aliqd esse factū. l. sciēdum. z ibi Are. in ij. no. ad hoc. j. de ver. ob. Et de isto verbo videt an importet fictionē, dixi etiā in l. clam possidere. ſ. qui ad nundinas. ſ. ti. j. ad intellectū illi⁹ ter. duz dicit videri eū clam possi-
92 de re. Tertigi etiā in d. l. naturaliter in prin. ¶ † Item dū Bart. ponit de dictione quodāmodo q̄ significat fictionē p gl. in l. sime in prin. vbi et Bart. no. ſ. ti. j. p l. in suis. ſ. de lib. z post. vbi etiā d. Aler. in j. no. ponit cū cōcor. p eū allegatis. Adde l. j. in prin. z ibi gl. ſ. de re. diui. l. prētor. ſ. j. z ibi Bart. ſ. de edē. z l. j. in verbo quo dāmodo z ibi Bar. ſ. d re. amo. z l. qs si vir. iūcta l. seq. z ibi Bart. ſ. sol. ma. z ter. in l. iij. ſ. cato. j. de ver. ob. z ibi Are. in ij. no. notat z dicit qs de hoc non est melior ter. in iure quā ille. Qñ aūt dictio quodāmodo, esset iūcta cū dictiōe quasi z sic esset simul duplex impropriet as tūc faceret sensum impropriissimū. l. id tps. ſ. j. ſ. e. fz Bal. in l. si abducta. in vl. co. C.
93 de fur. ¶ † Ultra Bal. hic adde qs similiter verbū intelligitur denotat fictionē fz eundē Bar. infra. in. iij. opp. ad ver. qs seruus. vbi ita intelligit istū text. in verbo intelligit vsucaptū, scilicet per fictionē. Et pro hoc Jo. de Jmo. hic in. viij. col. addit ter. in l. qui a seruo in fi. j. de ac. z ob. Tu adde ter. in l. si tibi homo. ſ. cū seruus. ſ. de le. j. Et in l. emācipatuz, si quis concept⁹ supra de sena. z in l. nec emptio. ſ. fi. in fi. ſ. de cōtrahen. emp. z in l. ij. ſ. pe. z in l. si quis cum testamentū nulluz. ſ. de iur. codi. Item adde gl. no. de hoc, in l. heres quoque. ſ. de acqui. he. Facit in c. ex studijs. iuncta gl. j. de presump. Bal. in l. furti. z in l. qñ supra de his qui no. infa. Lu. Ro. in cōsi. cccv. inci. Prēsuppositis terminis fortioribus, in ij. co. d. Abb. in cōsi. cxxxij. inci. casus in effectu sic ꝓponitur. Aliquādo tñ verbū intelligitur, importat veritatē. l. j. ſ. item acquirimus. z ibi Are. ad hoc no. ſ. ti. j. Alibi Bal. in c. bone memorie. in pe. co. de app. dixit qs istud verbū intelligitur, sonat veritatem in his que in ris sunt. Sed in his que sunt facti refert. Aut est tale quid qs per alium plene acquiritur, z idē vt l. certe. ſ. si procurator. j. de preca. Aut nō plene acquirit. Et tūc importat fictionē. Et ita habes expedita dicta Bar. i ista iij. rōne z tertia oppositio. Ex predictis omnibus habes tres rationes Bar. Et quarta Ang. quare reuersus ab hostibus per fictionez postliminij nō recuperat possessionē nec vsucapionē. Quartaz rationē z quidem subtilem z nouam ac mercogitatam assignauit subtilitatū princeps Christi. de Castel. repetēs hanc l. z referunt Rapha. Lu. Lu. Ro. z do. Pe. de Bero. hic. z Christo. Poz. in. ſ. si ab hostib⁹. inst. qui. mo. ius. pa. po. so. Pro qua declarāda fa
94 cit duo pſupposita. Primū † q captus ab hostibus statim q est captus, vinctus, z ligatus, nō efficitur seruus hostium: sed tunc demum qñ intra presidia z fines hostium deductus est z non ante. Similiter reuersus tunc demū recuperat libertatez z iura sua quam primū ingressus est presidia z fines nostros z non ante. l. postliminij ius in prin. z l. postliminium. j. de cap. z meh⁹ in. ſ. postliminio. vbi dixit ter. postliminio redijsse videt cū in fines nostros intrauerit sicuti admittitur vbi fines nros excessit. d. ſ. si ab hostibus. z ibi gl. fi. Secūdo pſupponit qs captus ab hostib⁹: sed, nōdum deductus intra pſidia inimicoruz
95 † z sic adhuc existens intra limina imperij nostri statim qs fuit captus z ligatus: sz nondum sit effectus seruus hostiuz, tñ statim possessionem perdit ex quo non hz facultatē insistendi rei l. iij. ſ. labeo. ſ. titu. j. Item cum suspicatus sit aut suspicari debuerit amplius non posse reuerti ad naturalem possessionē. z sic se posse repelli. Ideo ciuilē possessionē quā animo habebat statim amisit. l. clam possidere. ſ. fi. cuz l. sequen. z l. si id qd. ſ. fi. ſ. tit. j. vnde possessionz amisit animo z nō seruitute z sic ante seruitutem ei contingentez. Modo proposito ius postliminij disponit circa statū libertatis captiui per seruitutē amissum,

z circa alia per seruitutez amissa z trahitur retro ad tẽpus ꝺ
ductionis captiui facte intra p̃sidia hostiũ restituendo eidẽ
omnia iura p̃r hanc deductionẽ perdita.ꝺ.l.postliminium in
p̃in.nõ autẽ trahitur retro ad temp⁹ captiuitatis antequam
efficeretur seruus quo tamẽ tẽpore possessionez amisit. Et sic
ista est ratio quare postliminium nõ restituit ꝓssessionẽ quia
non trahitur retro ad tempus possessionis amisse per captiui
tatẽ ante seruitutẽ.Et ad hoc allegabat istũ tex.ibi, sed verum
est eũ in vita sua desijsse possidere,ponderãdo illa verba in vi
ta sua,id est ꝺũ adhuc esset liber,licet captus quia nõdum ef
fectus seruus hostiũ,z sic nondũ mortuus ciuiliter ex quo nõ
dum deductus intra fines z p̃sidia hostiũ. ¶Do.signo.ꝺe ho.
Mediolañ. quem alibi laudabilis memorie doctorẽ appellat
Bal.in c.clerici.ꝺe iud.z profundũ z famosum doctorẽ appel
lat Ja.alua.in c.j.in p̃in.in vij.col.in ti.gs dica.dux vel mar.in
vsi.feud.repetẽs istã.l.reprobat dictã rationẽ ꝺo. Christo.ꝺe
Caste.licet subtilẽ z coloratã,z eum secuti ꝺo.Pe.ꝺe Beru. z
ꝺo.Christofo.porcus in ꝺ.ff.si ab hostibus. q̃ non est verũ q̃
per solam capturam possessio perdatur.Nam si hoc esset verũ
sequeret q̃ captus a latronibus.vel positus in carcere qui nõ
habet facultatem insistendi rei,perderet possessionẽ rerũ sua
rum.Hoc autem est falsum secundum eum:vt l. postliminiũ.ff.
a pyratis.z l.hostes.j.ꝺe cap.z l.g a latronibus.ã.ꝺe test. Cõ
firmo vltra eũ per tex.no.in l.ait pretor.in p̃in.ff. ex quib. cau.
96 maior.vbi est text.q̃s†qui est vinculis vel publicis, vel p̃uaꝫ
tis,sed non in seruitute potest possidere z vsucapere.Iz qui est
captus ab hostibus nihil põt vsucapere z vsucapionẽ inceptã
implere,nec reuersus postliminio vsucapionẽ recuperat. Nec
obst.secundum eum dicta l.iij.ff.labeo. ã.ti.j.q̃ loquit quando
facultas qua non posset insistere rei erat ex defectu rei quia flu
minis aut aquarum inundatione erat sepulta.Eodẽ mõ quan
do facultas nõ esset ex defectu persone inhabilis, vt q̃ esset ef
fectus seruus.l.cũ heredes.ff.j.ã.titul.j.Sed quando facultas
deest mõ ex defectu rei,nec ex defectu persone,sed solũ p̃opter
captura nõ perditur possessio. Allegat ad hoc.l. j. z l.Iz. C. ꝺe
acqui.pos. Istã rationem.ꝺ. Christo. etiam impugnat Raph.
97 Cu.z Lu.Ro.† hiciq̃ non est generalis z bene dicunt. nã nõ
procederet q̃n quis caperet intra p̃sidia hostium:q̃ tunc in
cõtineti cũ est captus est seruus:q̃ captus est in territorio ho
stiũ:z tunc perdit possessionẽ. Ergo attẽta ratione.ꝺ.Christo.
deberet tunc per fictionẽ postliminiũ recuperare possessionẽ z
vsucapionẽ implere,z tamẽ hoc est falsum:q̃ necesse est q̃ pos
sessionẽ ꝺe nouo appr̃hẽdat.ꝺ.l.cũ heres.ff.j.ergo dicta rõ nõ
est vera q̃ non est generalis. ¶Tertio fm Raph. Cu.non est
verũ assumptũ.ꝺ. Christo.q̃ per solam captiuitatẽ ante seruiꝫ
98 tutem quis perdat possessionem:†quia q̃n impedimentũ circa
personam z non circa rẽ, nõ perditur possessio vt est textus
no.in l.licet.z ibi gl.C.ꝺe acqui.pos. ¶Sed tu dic q̃s ille text.
nõ facit in ꝓposito:q̃ ibi ille metus nõ respiciebat possessionẽ
sed solum actum ad eam eundi.Nã ibi timebat ire ad posses
sionem ne a latronibus qui in vijs publicis grassabãtur deti
neretur,z ne offenderetur in persona q̃ tunc licet timeat perꝫ
culũ itineris:nihil tũ timet circa ipsaz possessionẽ nec ꝓpterea
hz animũ perdendi possessionẽ z tũc eam non perdit vt ibi est
textus not.Secus q̃n est metus hostiũ vel etiam latronũ circa
possessionẽ ipsam tũc eã bene perdit vt est tex.in l.iij.ff. in amit
tenda.in ver.si quis nunciet,vbi etiã dixi,z l.clã possidere.ff.in.
z l.seq.ã.ti.j. ¶Quarto ex alio reprobat Lu.Ro.q̃ nõ est ve
rum aliud assumptũ.ꝺ. Christo.ff.q̃ ius postliminij non trahat
retro ad tps captiuitatis.sed tm deductionis intra p̃sidia ho
stiũ.Istud reprobat per tex.in l.retro.j.ꝺe cap.vbi tex.nõ dicit
intra p̃esidia hostiũ. ¶Sc̃o q̃ sequeretur q̃ ius postliminij
non restitueret possessionẽ quesitam per seruum ex causa pecu
liari,z tẽpore captiuitatis emissam.ꝺ.l.cum heredes.ff.j. q̃s est
contra tex.in ver.quod si seruus.z ꝺ.l.in bello. ff. facte. cum fi.
¶Sertã rationẽ assignat p̃fatus.ꝺ. Signo. in repe. huius.
l.quare possessio nõ recuperaꝫ postliminio.z est bene tolerabiꝫ
lis z satis concordat cũ quarta ratione. Ang. superius relata
z eã sibi ascripsit z sequitur.ꝺ.Pe.ꝺe Beru.hic, eã etiã fideliꝫ
99 ter refert z sequit̃ z dicit†esse verã.ꝺ.Christo.poz. in ꝺ. ff. si ab
hostibus.Nã ad hoc vt lex possit inducere fictionem translati
uam ꝺe tpe ad tẽpus non solũ requirũtur illa duo extrema ha
bilia ꝺe quibus per Bar.hic in tertia ratione supra relata viꝫ
delicet extremum a quo,z extremũ ad quod: sed etiã queritur
tertiũ.ff.subiectũ habile super quo debet cadere fictio. Modo
in ꝓposito licet extremũ ad quod esset habile q̃ tpe quo caꝫ
pitur erat liber z habilis possidere. Itẽ extremũ a quo hoc est
tẽpus reuersionis esset etiam habile,quia reuersus erat liber z
habilis possidere,Tñ subiectũ hoc est materia z sic possessio
ipsa super qua debet fictio fundari nõ erat habile nec habilis
q̃ per captiuitatez z sic seruitutẽ euanuit vt fum⁹ possessio,
z desijt extare in rerũ natura q̃ possessio est ius ita nobile vt si
ne persona q̃ possideat cõsistere nõ possit. Unde cũ capt⁹ sit ef
fectus seruus hostiuz z sic deposuerit animũ possidẽdi, possꝫ
sio deperditur.ꝺ.l.cũ heredes. ff. j. z l.qui in seruitute. ff. ꝺ ere
itur. Tñ cũ subiectũ non sit habile sed extinctum fictio locũ ha
100 bere non põt † nec fingi illud quod non est in rerũ natura. Et
ad hoc bene facit tex.in ꝺ.l.necessario.ff.q̃s si pendẽte.ã.ꝺe pe
ri.z commo.rei ven.alle.per Bar.vbi in venditione cõditiona
li lex non fingit retro quãdo res vendita desijt esse in rerũz na
tura puta quia est mortua.facit tex.in ꝺ.l.in bello.ff. facte. que
dicit q̃ facte cause p̃o infectis nulla cõstitutione geri pñt. Et
sic nec per cõstitutionẽ legis corne.nec per fictionẽ postliminiꝫ
potest fieri q̃s possessio que est per captiuitatem perdita z ex
tincta nõ fit deperdita. Hinc est q̃s si talis captus possidebat
per seruũ aut filium ex causa peculiari,quod tunc recuperatur
postliminio q̃ illa nõ euanescit per captiuitatẽ domini. ꝺ.l.in
bello.ff.facte.z l.iusto.ff.si.j.e.z hoc tex. in ver.q̃s si seru⁹. Ego
p̃o ista ratione quaz dixi esse bene tolerabilẽ allego tibi bonã
101 ter.in c.tãta q fi.sint legi.† vbi iz filij naturales p̃ius suscepꝫ
ti ex concubina legitimentur per matrimoniũ postea cũ cõcubiꝫ
na contractũ:tamẽ si habens p̃orem aliaz cognouerit z ex ea
prolem susceperit: licet postea mortua p̃ore illã mulierẽ p̃oꝛ
rem ducat:tamen filij spurij non legitimantur p̃opter impedꝫ
imentũ medij temporis.Et si dicis quare ler nõ fingit possessioꝫ
nẽ capti ab hostibus non esse perditam sicut fingit super filiis
factis dixi, ã. in j.ratione. respondetur fm ꝺ. Christop. pos.in
102 ꝺ.ff.ab hostibus.† Istud procedere ne due fictiones simul cꝛ
currãt cõtra.l.j.in fi.C.ꝺe ꝺo.promis.z late Bar.j.in vl.q.Pꝛo
ma q̃s possessio fingat stare sine possessore.Secũ q̃s captus re
uersus fingat semper fuisse in ciuitate. Itẽ satis est quod ler
fingat reuersum semper fuisse in ciuitate absque eo q̃s fingat
possessionẽ stetisse sine persona quia sufficit si cui vel in pauciꝫ
consulatur,l.tutori.C.ꝺe neg.gest.licet in hoc vltimo alia ratꝫ
nem assignet Pau.ꝺe cast.hic in ij.col.ad fi.que minus placet.
103 ¶†Septimã z vlt.rationẽ assignat Rap.cu. z Lu. Ro. hic.
Nã sciendũ est q̃ ille qui est captus ab hostibus licet in verita
te sit seruus hostiũ z dominium,z libertatem,z ciuitatez e ꝺꝛ
perdat:tamen emanauit constitutio in fauorez captiuorũ ꝓp
pter spem reditus eorũ,que disposuit q̃s iura ipsorum nõ tota
liter perimerẽt: sed interim remanerent in suspenso durante
eorũ captiuitate:Iz nõdũ sit locus postliminio nec legi corne
lie.tex.est in l.illa institutio.ff.j.ã.ꝺe her.inst.z in ꝺ.l.cum hꝰ
ꝺes ff.j.ã.ti.j.z in l.pe.in fi.ibi p suspensi iuris constitutionem.ã.ꝺe
suis z legi.Tñ considera q̃ fictio postliminij solũ extẽditur ad
illa que per dictam cõstitutionẽ retinebãtur in suspẽso vt ꝺꝛ
illa recuperet reuersus ad alia autem non extenditur,sed pos
104 sessio† quia facti est non potest stare in suspenso, sed statim p
captiuitatem totaliter perimit̃. vt hoc tex.in j.parte.ꝺ.l.qui
in seruitute.j.ꝺe reg.iur.q̃ nulla ꝑstitutiõe fieri potest q̃s posꝫ
sessio nõ sit perdita z sic extincta,vt formaliter dicit tex.in ꝺ.
in bello.ff.facte.in p̃in. Ideo fictio postliminij ad eam non ex
tendit restituẽdo nec fingẽdo retro fuisse possessum.Et ista vꝫ
detur cõclusiua rõ fm Lud.Ro.z ista etiã est sustẽtabilis. Et
sic ex predictis habes expeditã difficultatẽ tactã per Bar.in
tribus oppo.quare postliminiuz non restituat possessionẽ perꝫ
ditaz per captiuitatem z quare non reintegret captiuationẽ ci
tñ omnia iura restituat ac si nunq̃ captus fuisset vt vidistis p
septez rationes quarũ alique sunt sustentabiles z boner quas
supra signaui.Hunc transeo ad aliũ casum qui est principalis
z necessarius supra omnes in materia huius.l.z est valde diꝫ
105 ficilis z diffusus z male examinatus a scribentibus z est in pꝛa
ctica vtilis ad infinita quorum aliqua.j.subijciam.† Riquil
in fictione trãslatiua de tpe ad tps requirantur duo extrema
habilia quorũ si q̃ deficiat fictio nõ procedat.sez extremus a
quo incipat fictio,z sic extremum presentis tẽporis in quo de
fictione tractat.Itez extremũ ad quod referatur seu trãferat
Bar.hic in tertia oppo.huius prime partis tenuit q̃ sic.arꝫ
tuli etiã.ã.z Bart.infra in pleriszq̃ locis huius repetitionis.
Facit q̃s in extremis debet esse cõgruitas z habilitas. Ita ꝺo.
Alex.in l.pomponius.ff.si.in ver.si.in vltimo no.per istum tex.
ã.ti.j. Tu aũt gratia cõmoꝺioris intelligẽtie diuide istã mateꝫ
riam in duos articulos principales. Primus erit de extremo
adquod. Secundus de extremo a quo. ¶Circa primũ Bart.
hic in ista.iij.opp.tz requiri habilitatẽ z sic q̃s extremũ ad q̃s
debeat esse habile. Istud probat Bar. per duo z super primo
106 insistã. † Primo pba.naz donationes facte inter maritum z
vxorem cõstante matrimonio non valent,sed morte secuta cꝛ
firmatur z trahunt retro:z istud procedit quo ad fructus non
autẽ quo ad dominiuz fm gl.in l. donationes quas parentes
C.ꝺe

C.de do.inter.vir.z vx.z gl.in l.ū.C.de inoffi.do. Et istas duas gl.alle. Bar.hic. Adde ahā gl.in l.j.§.si pr̄.j.pro donā.z in l.talis scriptura.vbi Jmo.z Mod.ponunt.ē.de leg.j. ꝗuis ꝫtrariū z male teneat gl.in l.sequēs qō.ē.de leg.ū.z in l.sub ḋitione.j.de sol. Rō est fm Bar.qz ly vltimū extremū a quo vis tra here retro fit sufficiēs z habile,qz mortuo marito z sic sol.matrimonio vxor efficiat capax.z posset habere dominiū rerū mariti. Tū extremū primū ad quod vis extendere retro vsq; ad tps quo maritus donauit vxori cōstāte matrimonio nō est habile:qz illo tpe vxor nō posset habere dñiū rerū mariti,ideo talis donatio non cōfirmatur retro quo ad dominiū. istā rōnem ponit gl.in d.l.ū.C.de inof.do.z ita etiā tenet Bart.in d.l.cum heredes.§.j.ē.ti.j. Istā rōnē impugnat Ang.qz in isto casu fieret retractatio quo ad fructus fm eūdē Bar.z tū vxor donataria nō poterat etiā habere dñiū fructuū si sciebat donationē nō valere.l.si vxor filio.ē.de do.inter vir.z vxo. Hec similiter retractatio quo ad fructus,si pr̄ donauit filio in potestate ī pfectitijs.z reliquit cogitandū de responso. Deinde dicit q talis donatio cōfirmat vt ex nunc.nō vt ex retro:z ideo scīm veritatem ex tpe mortis habebit oēs fructꝰ etiā perceptos. Sed ista sol.Ang.confunditur z bene per Jo.de Jmo.z Raph. cu. hic qz est contra ter.in d.l.donationes quas parētes.que clare dicit talē donationē trahi retro.vñ Jo.de imo. tripliciter rndet. Primo q possibile fuit illā q̄ fuit vxor nō fuisse vxorē,z si non fuisset vxor huius rei dñiū habere potuisset:z sic licet talis donatio nō potuisset sibi fieri a viro,tñ tpe donationis potuisset talē donationē habere in genere ab alio.z ita etiā rndet Rap. Cu.hic.z d. Alex.in d.l.talis scriptura.in prin. Item possibile fuit filiū tpe donationis fuisse sui iuris:ideo illud extremū fuit in potētia,z in genere habile saltē terminis aliqualiter variatis vt j.dicek. Sed istā sol.reprehēdit Are.in d. l. talis scriptura in prin.in fi.vera esset ista sol.qđ sufficeret habilitas in potētia.ex quo lex poterat talē phibitionē tollere,sequeret qđ etiā in l.donatū.j.rem ra.ha.posset fieri retractatio : z ratihabitio eo qđ tps datū ad petendā donatū possessionē poterat p legē augeri vltra centū dies. Sz ad hoc rndeo q Are.equiuocauit qz in d.l.donatum sumus in alio casu.i.in extremo a quo. z ita
107 allegat Bar.hic in seq.membro.d.l.donatus.† In quo extremo a quo non sufficit potētia,sed dz esse habitas in essentiam fm Bar.j.in iiij.oppo.ij.partis.z sic ver.qđ si seruus.nos autē loquimur de extremo a qđ. Sed do mō rndet Jo.de imo. q tra hitur retro quo ad hoc vt oēs fructus preceptos nunc possit habere sicut z si donatio tenuisset,nō vt fingat retro dominiū rei vel fructuū habuisse. Sed ista sol.similiter tollit per.d.l.donationes.ad fi.que simpliciter dicit confirmationē trahi retro ad illud tēpus quo donatio ꝫscripta est. Tertio respōdet Jo. de Jmo.q sufficit extremū ad qđ fuisse habile fm ius naturale primenum fm qđ nō erat phibitio donationis inter virū z vxorē nec erat inuenta patria potestas q̄ postea fuit inuēta de iure ciuili.§.j.inst.de pat.pote.ly als nō sit habile fz dispositio
108 nē iuris ciuilis.† Ex quo habes fm eū q iter dū lex fingit sup impossibile de iure ciuili,sic intelligit gl. in l. sub cōditione.j. de sol.ly nō fingat sup impossibile de iure naturali:sic intelligit gl.in l.gallus.§.si eius.ē.de lib.z posth. ego de vtroq; late dis
109 putādo dica.j.in qōnibus,Bar.vltr.scrib.† Ego quinto modo respondeo,q donatio inter virū z vxorē cōstante matrimonio aliquo casu z fit in genere dicitur esse permissa z valet z tz iuxta text.in l.si sponsus.§.concessa. z in l.si vir vxori.ē.de do. inter vi.z vxo.z p gl.in l.in donationib⁹.C.ad.l.Fal. Item vz in re aliena.l.si vir.j.de don.Bar.in l.j.§.si vir vxori.ē.ti.j.vbi etiā probat quod vz donatio ex causa possessionis vt ibi.z in l.siue vxor.ff.eo. Item q̄ esset reciproca , z vicissitudinaria donatio. l.qđ aūt.y.si vir z vxori.ē.de don.inter vi.z vxo.Ey.Bald.Sali. z Pau.de cast.in l.si pater puelle.per illum ter.vbi late dixi.C. de inoffi.testa. Vel quando esset.emuneratoria.fm Abb. in rubri.extra de dona.in fi. Item quādo esset iurata fm Bart.in l. si quis pro eo.in fin.prin.j.de fideiuss.z in l.Seius z Augerius. ad fi.ē.ad.l.fal.cū suis cōcor. Quāuis ꝫtrariū teneat idē Bar. sibi cōtrarius in l.j.per illū ter.ē.de dona.inter vi.z vxo. Et sic cuz multi sint casus in quibus vz donatio.ideo videtur q nō habeat perpetuam causam prohibitionis.z sic dicatur valere in genere.z consequenter q extremū ad q sit habile in genere. qđ sufficit fm Bar.in l.eandem.j.de duo.reis. Item contra Bart.subtiliter pondera ter.in d.l.donationes quas parētes
110 ad fi.tripliciter inducēdo. † Primo ibi dicit qđ confirmatio donationis inter virū z vxorē que ꝫfirmatur morte trahit ad illud tempus quo donatio conscripta fuit. Sed certū est q cōfirmatio est facta quo ad dñiuz:ergo ad illud trahitur retro secūdo z fortius subdit ibi ter.q cōfirmatio trahit retro sicut ratihabitio que trahit retro ad tempus quo negotium cōtractū est.sed ratihabitio trahitur retro etiā quo ad dñiū.l.si ego. ē.de neg.gest.ergo etiā ista confirmatio donationis trahit retro quo ad dñiū. Tertio z adhuc fortius induco illo ter. aut vis,q ibi cōfirmatio donatiōis trahatur retro quoꝰ ad fructꝰ tm,nō aūt quo ad dñium prout Bar.z doc.volūt. z hoc est in
111 possibile.nā aut vxor fuit in bona fide aut ī mala fide.† Si fuit in bonafide,forte errās in iure:qz error iuris sufficit quoad fructꝰ.z tūc facit fructus suos.l.ex annuo.z l.seq.z l.de fructibus que sequitur.ē.de do.inter vi.z vx.z l.fructus pcipiēdos. ē. de vsu.ergo isto casu quo ad fructꝰ inutilis erit ꝫfirmatio z retractatio.z nihil operaret contra.l.si qñ.in prin.C.de inof.test.z c.
112 si papa.de prīni.in vj. Si vero vxor fuit in mala fide † qđ psumit durante mr̄imonio.vt l.si vxor filio.ē.de do.inter vi.z vxo. ergo nō poterit fructus lucrari.l.qui sci.in ver.fi.z d. l.fructus pcipiēdos.ē.de vsu.Et qz donatio fructuū nō vz. l. si fructus. C.de do.inter vi.z vx.ergo eadē phibitio q̄ erat quo ad dñiuz cōstāte matrimonio eadē militabat quo ad fructus: z sic eadē ratione dz retro trahi quo ad dñiū.Et sic de necessitate est dicēdū q in illo ter.fiat retro tractio,nō solū quo ad fructus,sed
113 etiā quo ad dñiū.† Ad̄ vxor dicatur esse in bona fide,z quādo in mala,z qñ lucretur fructus,z qñ non, vide Pau.de ca.in l. q vxor viro.ē.de do.inter vi.z vx.Et si tu subtilr dicas q quo ad fructus videtur dari habilitas.sed nō quo ad dñiū:qz vxor potuit pcipere fructus ex possessione,que ꝫstāte matrimonio
114 transiert in vxorē.† Nec est phibita translatio possessionis in vxorē,ly dñiū sic.l.j.§.si vir vxori.z l.q vxor viro.ē.tit.j.vñ non mirū si ex tali possessione pōt vxor fructus percipere, z facere suos,vt declarat.d.Alex.in l.is cui bonis.in ij.no.j.de ver. ob. Ad̄ pōt adesse actus ex quo causek acqsitio fructuū.l.possessio sed dñium nō poterat transferri aliquo modo cōstante matri
115 monio istud est pulchrū z subtile.† Sed dic q sicut possessio est cā fructuū.ita est cā dñij : qz sine traditione possessionis nō pōt trāsferri dñium.l.traditionibus.C.de pac.z §.z per traditionū.inst.de rerū diui.igit ex quo mulieri erat tradita posses
116 sio etiā erat trāslatū dñium.† Si em nō fuisset possessio vxori,certe talis donatio nō interueniente traditione non confirmat morte mariti,vt est text.in l.Papinia. ē.de do.inter vi.z vxo.z sic non fingeret retro cōfirmatio vt dicit tex.in d.l. donationes quas parētes.ad fi. ¶ Sed p fundamēto Bar.videtur facere tex.in l.in donationibus.C.ad.l.fal.z in l.cū hic status.in prin.ē.de do.inter vi.z vxo.vbi in talibus donationibꝰ factis per maritum vxori habet locum falcidia,ergo nō fingitur quo ad dñium fuisse retro vxoris,qz si fuisset retro vxoris non habuisset locum falcidia,vt est tex.in l.in rōne secunda. in prin.in ij.respō.ē.ad.l.fal. Sed rndeo q illa iura loquunt in illis donationibus factis per maritū vxori:que habent, vim fideicommissi,vt dicit tex.in d.l.in donationibus: puta in donationibꝰ relictis in testamento vel in donatione cā mor.qua testū fit cōfirmatū illud qđ donat est vt dixit tex.in l.cū hic status. in fi.prin. ¶ Item pro fundamēto Bart.facit tex.in l.ideo q.§.ly si lancē.z §.pe.z fi.z l.sed interim.in prin.ē. de don. inter vir. z vxo.in qbus iuribꝰ pt̄s q dñiū rerū donatarū vxori cōfirmat a morte mariti:z nō tradit retro. Et ita no. z inducit ipsemet Bar.in l.si sponsus.§.j.in pe.no.ē.de do.inter vir.z vxo. Sz tu rndeo q illa iura loquunt fm veritatē,z nō fm fictionē fm quā est inducta retractatio.p.d.l.donationes quas parētes.ad fi.z ita habes expeditū primū fundamētuz Bar. ¶ Secūdo principaliter p ista cōclusione:qđ requirat habilitas extremi,ad q Bart.allegat gl.in l.gallus.§.si eius.in gl. magna circa fi.ff.de
117 lib.z post.† vbi fictio non trahit ad ea que nō sunt possibilia fm naturam:z ponit latius Bart.j.in j.q.prin.z etiam in iij.q.
118 prin.vbi late examinabitur. ¶ † Nam fictio imitatur naturā q̄ tū pōt.l.adoptio.ē.de adop.z §.minorē.inst.eodē: ergo non dz posse induci fictio,si extremum ad qđ nō est habile in potē
119 tia.z sic in effectu est impossibile. ¶ † Sed aduerte qđ in extremo ad qđ sufficit habilitas in potentia,ly nō in essentia : secus in extremo,a quo vbi nō sufficit eē habile in potētia, nisi fit habile in essentia fm Barto.j.in iij.oppo.huius prime partis, z etiam in iiij.oppo.ad versi.qđ si seruus. z j.in tertia questione principali,vbi tractat de fictione inductiua.Et sufficit potentia in genere subalterno fm Aret.in l.cum heredes. §.j.ē.titu. primi.z in l.eandem.in prin.post Bart. ibi. j.de duobus reis. ¶ Tertio vltra Bar.z scribentes pro ista habilitate extremi, ad qđ adde bonū text.in l.obseruare.§.fi.in fi.ē.de offi.procon
120 su.z leg.† vbi si legato proconsulis fuerit demandata iurisdictio a proconsule antequam ingressus fuerit in prouinciā: talis delegatio nihil valet:qz proconsul. antequam ingrediatur prouinciam nullam iurisdictionem habet:ergo alij demandare non potest. ¶ Pone qđ postea procōsuli ingressus prouinciam duret in eadem valuntate decidit ibi text.legatum habe

re iurisdictionē non vt ex retro a tpe quo mādata est. sed solū a tpe ingressus puincie. eo q̄ deficiebat extremū habile ad qđ Ideo non potest fingi retro a tempore mādate iurisdictionis nisi dicas qđ ideo ibi non fingitur retro: q̄ esse in preiudicium tertij z in eius iacturā. z sic contra naturalē equitatē. l. denicq;. z l. sciendū. §. ex qui. cau. maio. Et dixi de hoc vltimo opportune an sit verū super prima ratione Bar. Mā ex quo acta facta illo medio tēpore per legatū z carentē iurisdictione erāt nulla si fingeret habuisse iurisdictionē retro fieret preiudiciū tertiū z sic multis. itē ibi erat impossibile etiā in genere q̄ fingat retro demādata iurisdictio. ab eo qui illo tēpore nullā habebat z nemo dat qđ nō hz. vt ibi dī in tex. Dz caue: q̄ imo pro ꝓsulāte ingressum puincie hz iurisdictionē habitu licet non actu, nec exercitio. Itē habet iurisdictionē voluntariam non cōtentiosam. l. ij. §. de offi. procō. z leg. ideo puto q̄ ille tex. t. bñ faciat pro cōclusione Bar. z pondera diligēter qđ ibi erat habilitas in genere. z tñ non fingitur retro cōtra limitationē Bar. communem. §. relatā. ¶ Ista cōclusio Bar. reducēdo eam ad pra

121 cticam facit ad decisionē no. questionis: aliquis ex concubina procreauit sibi filiū naturalē. iste filius decessit superstitib⁹ ex se filiis legitimis z naturalibus. deinde auus concubinā duxit in vxorē. an nepotes intelligātur legitimati p talē matrimoniū aui cōtractū filio mortuo adeo q̄ ipsi auo ab intestato succedāt ac si essent nati ex filio legitimo z naturali. aliter eiū auo succedere nō possunt cū sint nati ex infecta radice. l. fi. C. de nat. lib. Bul. de cun. Bal. z Alb. de ro. in l. benignius. §. de legibus. Determinant z bene quod non: q̄ subsequens matrimonium contractum cum concubina bene faceret filiū si viueret cēseri legitimum z naturalē. z tunc nepotes ex eo efficerentur legitimi ipsi auo. iuxta. l. nuper. z l. cum quis. C. de nat. lib. z c. tanta. qui filij sint legiti. Sed q̄ filius est mortuus, impossibile est fingi eum legitimari propter inhabilitatem extremi: q̄ ista fictio requirit personaz filij: ergo inhabilitas nepotū que resultabat ex legitimatione filij nō potest induci predefuncto ipso filio: q̄ amotio medij directiui in fine impedit effectum extremi. arg. l. huic scripture. §. ad. l. aquil. z ad hoc adducūt optimum tex. in l. qui libertinus. §. posthumus. §. de ope. lib. idē tenet. d. Ant. de but. in c. per venerabilē. in rr. col. qui si. sint legi. Bau. de ca. in l. in ambigua. §. de legi. z in l. j. §. ceterum. §. de acquir. pos. per illū tex. Per quem no. q̄ inhabilitas medij impedit transitum qui debet fieri de filio naturali ad nepotes cū filius naturalis iam esset mortuus. Idē z latius tenet do. Alexā. in l. gallus. §. si eius. in pe. z vlt. col. §. de lib. z posth. vbi dicit q̄ non reperit istā decisionē Bul. de cu. p aliquē esse reprehensaz. Ita teneas quicquid ibi dicāt mod. Senen. in ij. col. z pro ista decisione, vt dixi bene facit cōclusio Bar. hic z doc. quod requiratur habi

122 litas extremi ad qđ. ¶ Item adde quod si matrimoniuz sit cōtractū inter gradus prohibitos, licet postea superueniat dispensatio pape, tamē filij antea nati nō sunt legitimi fm Bul. de cu. z Bar. in l. eū qui. als incipit Paulus rñdit. ff. de sta. homi. per illuz tex. qui bene facit z ibi dicit Ly. q̄ ista questio fuit de facto in quodā de vbaldinis. Itē tenet Bal. in l. z si contra. C. de nup. z in c. naturales. si de feu. fue. contro. inter do. z agna. z in l. ex libera. C. de su. z legi. cū limitatione que tradit p scribentes in dictis locis qñ tale matrimoniū esset contractum inter

123 ignorantes tale impedimentū. tunc filij bene succederent vt in dictis locis traditur. ¶ Contra istam cōclusionem Bar. z cōem q̄ imo nō requiratur habilitas extremi ad quod: arguo hoc modo. Mā si seruus vel filius captiui emit aliqua bona ex cā peculiari dño existēte apud hostes, interim vsucapio pcedit si dñs reuersus fingitur vsq; retro possedisse z vsucepisse. si vero moriat apud hostes heres captiui fingit possedisse z vsucepisse. l. in bello. §. facte. ff. de cap. z l. ait prator. §. plane. §. ex qui, cau. ma. z l. iusto. §. fi. j. c. hoc tex. in ver. qđ si seruus fm cōmunē intellectū. Et cū extremū ad qđ erat inhabile etiā in potētia z etiā in genere: q̄ ille qui est apud hostes nō pōt possidere cū sit seruus z ab alio possideatur, vt dixit tex. in d. l. cū heredes. §. j. nec etiam heres eius potest possidere quādo existēs apud hostes adhuc naturaliter viuit cū adhuc nō sit eius heres, vt l. nec nos. C. de cap. Huic difficultati rñdet depliciter Bar. j. in ij. opp. ad ver. qđ si seruus. Primo negando q̄ extremū ad qđ sit inhabile: q̄ cum reuersus fingatur semper fuisse in ciuitate. z sic cū per fictionem postliminij fingatur medio tēpore fuisse liber, certe in qualibet parte medij tps dī cadere extremum habile, saltē in potētia. Et sic vult in effectu Bar. qđ sufficiat fm fictionem extremū esse habile. Sed ista sol. videt cōtra tex. in d. l. cum heredes. §. j. vbi patet q̄ etiā fm fictionē nō pōt videri possidere ibi, neq; enim possunt videri aliquid possidere. z sic per fictionē cū ab alio possideant. Unde secō dicit

124 Bar. dic clarius † qđ sufficit habilitatē extremoz̄ esse circa

8 ¶ Nepotes. Ad 8 de qđ hāc. q. etiā ponit. d. Lu. de fyn. i suo tracta. legitimatio. cha. vj. ver. v. querit. z ibi tz cōclusionē cōem. s. qđ nō legitimen⁹ filio mortuo, secus eo viuo.

principale personam dñi. z sic circa ea que principaliter disputantur alia vero q̄ veniunt per quādam cōsequētiam nō requirunt tantā habilitatē extremi ad qđ. sed sufficit in eo esse habilitas in potētia fm fictionem. allegat ad hoc tex. in l. j. C. de cap. vbi filius patris captiui natus z cōceptus apud hostes redeūs cū patre z matre fingitur postliminio liber z semper fuisse nec uitate: z tū ex quo pater z mater erant in captiuitate apud hostes nō poterat nasci in ciuitate z sic extremū ad qđ erat inhabile. sed hoc nō curat fm Bar. q̄ fictio postliminij in ꝑsonā filij venit in cōsequētiā z secūdario ad ꝑsonā patris, allegat qđ no. in l. ab hostib⁹. §. nō minus. §. ex qui. cau. ma. Vbi limitationē valde necessariā in pūti materia q̄ in fictione realiua sufficit extremū ad qđ esse habile circa ea q̄ sunt principalia, z que principaliter fingunt, secus in ijs q̄ veniūt accessorie z in ꝑsequētiā. Pro ista limitatiōe adde tex. valde no. z mollozē de iure in l. pe. §. de suis z legi. vbi tpe quo pater capt⁹ reddit ab hostib⁹ filius quē dimiserat in ciuitate iā erat mortuus z tū fingitur filiū fuisse cōtinuo in potestate patris, z bona filio applicata pri iure peculij, attēto q̄ pater principale extremum erat habile q̄ fingitur semper fuisse in ciuitate licet in cōsequētiā huius secūdario fingatur semper habuisse filiū in prātē nec virit. Dz qđ filius fingat semper fuisse in prāte istud venit in cōsequētiā z secōario nō aūt principaliter. ideo nō curatur ista per illū tex. in d. l. pe. late tenet. j. in v. q. prin. in ver. secō videtur videre. Et idē Bart. in l. fi. in pe. z vlt. col. C. de sentē. pal. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi pretor. in ij. col. in iiij. oppo. §. de ope. no. nūdē tz Jo. de imo. hic in tribus locis. §. v. col. z in rr. col. z rviij. col. idē etiā simplr tz Raph. Cu. hic in tribus locis. §. in vij. col. ad fi. z in x. col. ad fi. z in xij. col. in prin. idē tenet

125 Raph. cu. z d. Aler. z are. in d. l. gallus. §. si eius. ¶ Pro ista limitatione facit: q̄ multa in cōsequētiam cōcedunt que principaliter nō concederentur. l. j. in fi. §. de autor. tu. l. quoties. C. de iud. Item attēdi debet q̄ principaliter agitur. l. si quis nu-

126 causaz. vbi late dixi. §. si cer. pe. ¶ Ista limitatio z solutio probatur. videntur cōfundi per tex. in d. l. cuz heredes. §. j. vbi etiam fm fictionem extremū est inhabile. cuz tex. dicat, neq; enim possunt videri possidere. itē ibi sumus in ijs que veniunt in consequētiam. scilicet in possessione: patet q̄ reuersus ab hostibus fingitur principaliter fuisse z liber semper stetisse in ciuitate. Et tamē ibi fictio non pōt induci circa possessionem que venit in consequētiā: q̄ eo tempore quo quis ab alio possidebatur ipse nō poterat videri possedisse. Preterea ista limitatio videt esse contra dicta Bar. hic in ij. iij. z. iiij. col. vbi vult quod si captus reuertatur ab hostibus nō fingatur possedisse neq; vsucepisse rem possessaz per seipsum ante captiuitatē. vel p aliū ex cā nō peculiari: q̄ deficit habilitas extremi a quo fit possessio venit in cōsequētiam. vt hic per Bart. Similiter tex. in d. l. j. C. de cap. in quo etiam se fundat Bar. nō videtur probare istam limitationem Bar. z communem: quia fictio postliminij principaliter videtur ibi induci in ꝑsonā filij, licet pater in consequētiā habeat iūra sua in illo filio, vt videtur claro probare tex. in l. apud hostes. §. de capti. z tamen ibi extremum ad quod erat inhabile, ergo etiam ibi videtur tex. cōtra principalem conclusionē Bar. ¶ Secūdo principaliter cōtra conclusionem Bar. q̄ in extremo ad qđ non requiratur habilitas adducitur tex. in l. si quis offerenti. §. si creditor. §. de sol. vbi ego debitor solui ꝑcurator creditoris mei ignorātis q̄ postea ad arrogandū se dedit. pōt pater arrogator habere ratā solutionem. Et tamē tempore solutionis nō poterat actus peragi nec arrogator solui: sic ratihabitio trahit ibi retro, extremo ad quod existente inhabili. ¶ Ad idē z tertio tex. in l. emptio. in prin. §. de contrah. emp. vbi si emo fructus nascituros qui nūc non sunt in rerū natura, nec colligi pūt vel partus ancille nasciturum. quem nunc nasci est impossibile cū ancilla nō esset pregnās. Certe fructib⁹ postea natus, z partu postea edito fingitur vēditio retro facta tpe ꝙtracti negotij. Et tamē ibi extremū ad qđ erat inhabile: fructus z partus nō erāt in rerū natura, nec esse poterāt. Nisi dicas qđ ibi erat potētia in genere: q̄ part⁹ postea editus potuisset in genere tūc nasci. Itē q̄ alius reperit illo tpe nasci, qđ sufficit cū detur possibilitas in gñe. vt §. dixi. ¶ Ad idē z quarto faciūter. qđ hic allegat Ang. in §. alienus. insti. de her. inst. iuncta. l. heres. qñq; als quoq;. §. de acq. here. vbi seruus institutus heres si postea manumissus adit hr̄ditatē, fingit⁹ retro fuisse heres. d. l. heres. qñq; alias quoq;. z tñ ipossibile erat q̄ tpe mortis testatoris esset heres cū esset tūc seruus. Nec dicas put in simili rerū

127 rñdet Imo, q̄ hic ē habilitas ispecto iure naturali † fz q̄ nō dū erat inuēta seruit⁹. l. ex hoc iure. z l. manumissiones. §. de iust. z iu. q̄ ad hoc vt qs possit esse heres requirit habilitas de tpe ciuili. l. si alienum. §. in extraneis. §. de heredibus instit. quę non erat

nō erat retro in seruo, sed posses respōdere q̄ erat habile i potentia q; potuit tunc manumitti. ¶Per ista videtur disputādo: satis, ꝓbabiliter posse attētari cōtra Bar. z doc. q̄ nō regrat extremū ad qđ esse habile p̄sertim cū Bar. z doc. principaliter se fundent per. l. donationes quas parentes cū gl. C. de donat. inter vi. z vro. Et ille ter. fortiter retorqueť ad oppositū triꝑpliciter inducēdo. vt ff. de duri. Tuti⁹ tū est tenere cōclusionē per ter. inevitabilē quem. ff. adduci in l. obseruare. ff. fin. ff. de offi. pcon. z leg. cui nō videt realiter posse rūderi. ¶Itē inquātuz limitani. ff. istā cōclusionē q̄ requirat habilitas extremi ad qđ in his que finguntur principaliter secus in his que singunť secundario z in consequentiā. Adde q̄ ita etiā tenet Ang. hic. in contrariū vt fortiter stringere ter. in l. huic scripture. i prin. ff. ad. l. aq. Ad quē ter. Jo. de imo. hic in vlt. char. i pn. respondet dando no. limitationē ad limitationē ꝑdictaz z referā sta-
128 tim. j. in articulo sequēti. ¶†Secūdus articulus est de extremo a quo incipit fictio an in eo requirat habilitas. Et iste articulus est latior q̄ ꝑcedens: ideo pleni⁹ attingendus. Bar. hic. in ista. iii. oppo. prime partis: z cōiter doc. tenent q̄ sic. Movetur Bar. per quatuor iura principalia. ¶Primo p ter. i l. bonoꝝ. ff. rem ra. ha. z ibi Bar. z rō dit, q̄ illa lex deberet scribi li-
129 teris aureis hoc modo inducendo. †¶Ratihabitio ꝑ fictionez trahitur retro. l. ff. C. ad mace. z l. vero ꝓcuratori. ff. ff. j. de sol. z expresse dicit ter. in c. pe. de senten. ex com. in vj. z in regula ratihabitionē. de re. iur. in vj. Itē ratificatio fingit ratificātē fuisse ad hoc pñtem loco z tpe actus ratificati. l. cuz decē. ff. j. in verbo si tūc p̄senti dedisset, z ibi Bal. no. j. de solu. Modo in d. l.
130 bonoꝝ, dī q̄ tad hoc vt ratihabitio bonoꝝ possessionis petite p gestorē possit retrahi dz fieri infra tps. centū dierū infra quod bonoꝝz possessio agnosci dz. Et elapso dicto tpe ratificatio nō trahitur retro ꝓpter defectū extremi a quo q̄ tēpore quo actus non ratificatur potuisset tūc geri. Ad idez alleg. Bar. in l. j. j. de appel. reci. vbi dicit q̄ negotiū alienū dz per dominum ratificari mor. i. dest infra tempus debitū. Cōfirmatur vltra Bar. per ter. in l. ff. ff. eo. tit. j. rē ra. ha. vbi si debitor ad tempus soluat procuratori creditoris: z post transactuz tempus debiti iam liberato debitore creditor ratum habeat, pōt tamen debitor agere contra procuratorē cui soluit: z repetere solutū z sic ibi ratihabitio nō trahitur retro: quod non est ex alio nisi q̄ facta post tps habile. ¶Ange. hic in iij. col. z etiā in vlti. arguit cōtra fundamentū Bar. factū super. d. l. bonoꝝ vbi etiam Ang. idem repetit. nam si iudicium fuit agitatū per falsum procuratorem iam sunt decem anni elapsi: hodie erigata in honorem dei potest dominus ratū habere tūc illud iudicium vno mouento z vno die feriato nō potest explicari. ergo fundamentū Bart. non est verum vnde sufficit fm Ang. personam esse habilem vtroq; tempore, z ita est in proposito. l. licet. ff. de iudi. z licet. C. de procu. qđ non erat in d. l. bonoꝝ ꝓpter tacitā renuntiationem iuris sui inductaz ex cursu tēporis cētum dierū, z hoc dicit expresse gl. in l. si ego. ff. de nego. gest. Et Byn. in d. c. ratihabitionem. z cuz Ange. transit simpliciter. d. Pe. de besu. hic. ¶Jo. de imo. in pv. col. dicit clarius posse rūderi, q̄ vbi actus nō est reiterabilis. vt in homicidio: z sufficit
* q̄ tūc potuerit fieri p ratū habentē. l. j. ff. quoties. z ff. deciesse. j. de vi z vi arma. Aut est reiterabilis, z tūc aut lex. per lapsuz tēporis indurit tacitā renuntiationem. z sic preclusit viā actui fiendo: tunc non potest retrotrahitio fieri. z sic proprie loquit. d. l. bonoꝝ. z lex. j. j. de app. reci. Interdum aūt lex nō preclusit viam per lapsum tpis, z tunc licet ꝓpter accidentiā brevitatis tpis vel qualitatis vt q̄ dies fit feriata nō posset actus de nouo geri. Tamē posset ratus haberi vt dicit patere ex his q̄ habent in d. l. bonoꝝ. nam ibi si esset infra tempus petendi bonoꝝz possessionē posset die feriata ratificari petitio que facta esset per procuratorē die iuridica. q̄ illa. l. solū ꝓhibet ratificari qñ lex iam ꝑclusit viam per temporis lapsuz sed qñ bonoꝝ possessio fuit petita die iuridica, put dicit lex. ij. ff. dies. ff. q̄s ordo in bo. poss. ser. z infra tps debitum, tūc potest ratificari etiā die feriata dummodo ratificetur infra tempus petēdi bonoꝝ pos. qđ solum impedit ratificationē per. d. l. bonoꝝ. ¶Raph. cu. hic in ix. col. dicit, q̄ ad obiectum. Ang. prompta est rūsio q̄ in ratihabitione habilitas exigit respectu psone nō aūt exigitur ita stricte habilitas respectu ipsius actus z plus nō dī, alij nihil tangūt. Adde q̄ ad. d. l. bonoꝝ pōt plenius respōderi aliis tribus modis, cōsiderādo, q̄ ex alia ratiōe causat q̄ ratihabitio ibi fieri nō possit quā ꝓpter defectuz extremi a quo vt tenet Bar. z doc. patet, q̄ ibi infra temp⁹ centū dierū mortuo gerēte vel effecto furioso pōt ratū haberi quo tpe nō poterat p̄ eū actus geri put ꝓprie dicit ille ter. ad ff. ergo ꝑ qđ ibi non cōsideratur habilitas extremi. Unde cōsidera q̄ ratio illius ter. fuit fm gl. in l. si ego. ff. de neg. gest. quā sequit Byn. in
dicta regula ratihabitionē. Ey. in l. ff. C. ad macedo. z Ang. hic q̄ in d. l. bonoꝝ. illud procedit ꝓpter culpaz non petētis bono
131 rū possessionē nec ratificantis infra centū dies. † q̄ tacendo p centum dies videť tacite repudiare. l. j. ff. ita aūt. ff. si tabu. test. nul. extra. z l. alienationis. in. pri. j. de verb. sig. z sic ibi nō ꝓcedit ꝓpter inhabilitatē extremi a quo, sed ꝓpter tacitā repudiationē resultantem ex lapsu tēporis. ¶Hec obstat illud quod ad hoc dicit Bar. in d. l. bonoꝝ. q̄ si mortu⁹ fuisset ille cuius nomine fuit petita bonoꝝ possessio. Tūc nulla culpa pōt sibi imputari nec eius heredi, z tū hꝰs eius nō pōt habere ratū. vt l. ff. is cui. ff. rē ra. habe. Ergo ista responsio nō vera dic quod ibi alia ratio reformat pactu vt inquit ter. in l. interpositas. C. de trāsac. ¶Item ideo heres non potest habere ratū eo q̄ bonoꝝz possessio nō transmittit ad heredē, vt dicit ter. in l. ij. ff. acqui-
132 rere. ff. de bono. pos. z in l. emancipata. C. qui admit. †Et heres potest habere ratū illud qđ gestum noie defuncti si posset illud fieri noie sui heredis z nō aliter. l. si siue. ff. si ꝓcuratorio. j. rē ra. ha. Secūda ratio illius. l. bonoꝝ. esse potest quam considerat
133 ter. in l. j. in ꝓn. ff. de succes. edict. vbi ideo fuit statutum q̄ infra cētum dies debeat peti bonoꝝ possessio ad hoc vt creditores maturius scirent z haberēt cum quo cōgredierētur. Et sic quē cōuenirēt, vnde si post centū dies posset fieri ratihabitio: fieret cōtra illud edictū q̄ creditores nō essent certi quē cōuenirent sed deberēt vlteri⁹ expectare. ideo introductū fuit post tēpus centū dierū nō posse fieri ratihabitionē. ergo nō ꝓpter inhabilitatē extremi a quo ꝓcuit Bar. z doc. volūt. Tertia rō illius ter. esse potest, qđ ibi non potest fieri ratificatio vltra cētū dies z ꝙr neq; retrotrahuq: istud tēderet i ꝓiudiciū ter-
134 tij. ¶Nam si ¶infra cētū dies bonoꝝ possessio non fuerit petita neq; ratificata petitio, frati fuit delata sequēti in gradu. l. j. ff. ff. in intra. z ff. quib⁹. ff. de succes. edic. z ideo nō pōt postea ratificari in ꝓiudiciū tertij cuz ius est delatū arg. l. si partē. ff. ff. ff. quē admo. ser. amit. z l. j. ff. si qs filiuz. ff. si tabu. testa. nul. extra. z voluit Jo. and. in d. regula ratihabitionē. Et Bar. in d. l. bonoꝝ. z eodē modo rūde ad. d. l. j. de appel. reci. q̄ si in ꝓiudiciū tertij fuit questitum ius ex inia, non potest ratificatio fieri nisi tempore debito. Secūdo principaliter mouetur Bar. per. in d. l. necessario. ff. qđ pendente. ff. de pericu. z cōmo. rei vēdi. vbi in contractu venditionis cōditiō alis, re vendita perēpta. si existat cōditio nō trahitur retro. q̄ deficit extremum a quo ſz ad illū ter. potest dupliciter responderi. ¶Primo q̄ ibi iō cōditio nō trahitur retro, q̄ esset cōtra intentionē partiū que in contractibus attēdi dz. l. j. ff. si cōuenerit. ff. depo. nā qñ emptio fit sub cōditione partes intēdunt emptionē ꝑficere tūc cū cōditio extiterit z nō ante. l. hec venditio. ff. de cōtrahē. emp. sed
135 reiť nō existentis nulla potest esse emptio. l. nec emptio i prin. ff. de cōtrahen. emptio. vnde cū tpe existētis cōditionis res vēdita sit perempta, nō perficitur emptio q̄ hoc esset contra intentionē partiū vt emptor fingat emisse rem que nō extat. z sic soluat pretiuz ꝓ re quā nō potuit habere. Sed o respōdeť, q̄ ibi nō queritur de retrotractiōe ſz solū vtrū re perēpta ꝓficiatur emptio cōditionalis z ibi decidit eam perimi. Et adducit simile de legato conditionali in quo certū est cōditionē nō trahi retro. l. j. ff. serui. ff. ad silei. late bar. j. in v. prin. Ideo pōt dici idē ibi esse in emptione cōditionali. Tertio adducit Bar. ter. in l. quoties. in prin. z in fi. j. de noua. vbi cōditio non trahitur retro re perempta vel nō existente persona. z est similis textus is. l. eum qui ita. ff. fi. j. de verb. ob. z per illū text. in d. l. quo
136 ties. ff. fi. no. ibi Bar. ad fi. in vlt. no. † q̄ ſz in cōtractibus cōditio qñq; existēs trahať retro ad tps stipulatiōis ꝙtracte. l. potior z l. qui balneū. ff. qui potio. i pig. ha. hoc est verū si tpe existētis cōditionis reperitur extremū a quo habile ad obligationē cōtrahendā, secus si reperiatur inhabile ex parte rei vt ibi in secundo exemplo vel ex parte psone puta q̄ nt deportata vt ibi in vltimo respōso q̄ reputat Bar. perpetuo tenendū menti z sequitur Ang. Imo. z Raph. cu. in l. si filius. j. de ver. ob. z no. Bar. in l. posit q̄ in prin. ff. vt lega. nomi. cauea. Sed rūde, q̄ nouatio fieri nō potest eius obligationis que vere nō committitur. Ita dicit ter. in l. nouatio. j. de noua. Unde in dictis iurib⁹ queritur an fiat nouatio obligatiōis pure: z deciditur qđ nō. Ratio est q̄ eueniente conditione cū res sit perempta vel desinat esse persona nō potest committi stipulatio sequēs: ergo nō potest contingere nouatio per d. l. nouatio. neq; fingitur retro fuisse obligatio. quia requiritur rez adesse ad hoc vt nouetur.
137 ¶†Quāto mouetur bar. quia si captus ab hostibus reuertatur non fingitur iure postliminij retro possediſse rem que erat sua ꝓpria quia noua apprehēsiōe opus est vt dicit ter. in d. l. cū heredes. ff. j. Et sic quia defecit habilitas in extremo a quo cum illo tempore quo reuertitur ab hostibus nō reperitur penes cū possessio. Sed de hoc quare perfectionē postliminij nō

restituat possessio. dixi abunde. ff. in j. q. extra gl. z retuli septem principales rõuesp quas tolit illud fundamẽtũ. hic nõ repeto.
¶ Quinto bar. j. in iiij. oppo. huj⁹ j. ptis. Adducit exemplum naturale i chordula. Nã si vnã chordulã velles extendere vltra here ꝺ vno loco ad aliũ, opz chordulã essentialr prio esse i loco a quo: z locũ ad quẽ opzesse potẽtialr aptũ ad illã extẽtionẽ recipiẽdã. z sic in extrema a quo dz eẽ habilitas essentialr, sz in extremo ad qs sufficit ꝙ potẽtialiter adsit. sed mirandũ est de
138 bar. qz istud exẽplũ chordule ꝓcedit fz veritatẽ. Sed fictio⁹ de qua tractat est contraria de directo veritati. Fm gl. in l. vnica. §. accedit. C. de rei vxo. act. Bar. j. in j. q materie fictionũ qñ diffinit qd sit fictio. vnde i ꝓposito nostro nõ est ꝓprie extendere aliquid. sz retrofingere. in qua retrofictiõe nihil videt obstare gn lex illã possit facere et ꝙ extrema nõ sint habilia vt pz ex his q̃ dixi. ff. z j. dicẽt. puta si lex vellet fingere aliquẽ retro fuisse ꝺũm q nõ fuit z et in ꝓsentiarũ nã sic istud põt facere. ¶ Secto adducit tex. i l. huic scripture. in pn. ff. ad l. aqui. q vꝫ melius quã ceteri facere quẽ tex. adhoc inducit Bar. j. i. v. q. prin. ꝛ. ij. restat videre de natura extremorũ vbi si seru⁹ legat⁹ ante aditã hꝫditatẽ occidat, secuta postea aditiõe per heredẽ nõ fingit retrofuisse legatarũ a morte testatoris: put alꝫ fit si res legata extaret. l. a titio. in fi. j. ꝺe furt. z l. si tibi homo. §. cũ seru⁹. ff. ꝺe lega. j. ¶ Nec heres tenet cedere actionẽ legis aqlie ipsi legatario eo q̃ adita hereditate seru⁹ legatus nõ reperit esse in rerũ natura: q̃ fuit occisus z sic deficit tũc extremũ a quo. z sic nõ põt ꝺici q̃ tũc vere sit legatarũ ex quo nõ est i rerũ natura. z p ꝛ̃s nõ põt fingi retro. secus si seruus legat⁹ esset tm vulneratus: q̃ tunc extremũ a quo nõ deficit. Ita ibi est casus. z ita etiã inducit. Ly. in l. fi. in ũ. q. C. ꝺe sentẽ. pal. Sed ad illũ text. rñde ꝺuplici
139 citer. ¶ Primo, qꝺ in illo tex. nõ queritur ꝺe retrofictione. Sz nũquid actio legis acquilie ꝓ seruo legato occiso cõpetat ipsi legatario vel non. Et ꝺecidit ꝙ siue sit occisus siue vulneratus actio nõ cõpetit ipsi legatario sz solũ heredi sz q̃s est solũ vulnerat⁹ heres tenet legatario cedere actionẽ. Et sic ibi quo ad actionẽ certũ est ꝙ extremũ erat habile q̃ actio aderat. z tñ ille nõ fingit retro fuisse legatarij. Itẽ existente seruo licet vulnerato nõ cõpetit actio legis aquilie legatario: licet extremũ omni respectu sit habile siue inspicias ꝓsonã serui vulnerati q̃ supersit siue habeas respectũ ad actionẽ. q̃ etiam illa supererat. Ratio ergo illius ter. nõ est q̃ ꝺeficit extremũ a quo. vt volũt Bar. ꝺocto. sed q̃ actio legis acquilie cõpetit solum ꝺño. li. tẽ mela. §. legis. ff. ad l. aqui. vnde quando seru⁹ legatus fuit occisus ante aditã hereditatẽ acquiritur actio ipsi hereditati iacẽti que ꝺña. Et per hereditatem acquiritur postea heredi adita hereditate. nec tenet heres eã cedere legatario. ita ꝺicit ter. in ꝺ. l. huic scripture ibi actio legis aquilie per hereditatẽ heredi acquisita. Sed si seru⁹ legatus fuisset tm vulneratus, tũc hꝫs tenet cedere actionez legatario. vt ibi. Ratio ꝺiuersitatis est i ꝓmptu. q̃ ꝺies legati quod ad obligationẽ cedit. ab adita hereditate. ꝺ. l. si tibi homo. §. cũ seruus. z l. eleganter. §. item si seruũ legatũ. ff. ꝺe ꝺolo. bar. in ꝺ. l. vnica. §. j. C. ꝺe cad. tol. Unde ex quo res legata iã est mortua, adita hereditate nõ supest res i qua possit heres obligari: ideo nec actionẽ credere ꝺz. q̃ seruum legatum nõ ꝺz. ex quo iã est mortuus. Itẽ actionẽ nõ ꝺz: q̃ legata nõ fuit. Sed vbi seru⁹ legatus est tm vulneratus tunc heres obligatur legatario cedere actionẽ rei que extat. z
140 actio semel quesita heredi p ei⁹ additionẽ: nõ potuit ab eius offib⁹ nisi mediãte cessiõe separari. l. qs ergo casu. ff. ꝺ peculio. gl. no. in l. ij. in prin. in glo. ma. ff. ꝓ socio. Sc̃ꝺo rñdet ꝙ ibi sum⁹ i his que veniũt i ꝙsequẽtiã. nã ibi principaliter fingit circa personã heredis q̃ adeũꝺo fingitur retro fuisse heres. z sic adiuisse tpe mortis testatoris q̃ tpe seru⁹ legat⁹ extabat q̃ postea fuit occisus. In cõsequentiã aut fingitur rẽ fuisse legatarij. sed in his que veniunt in consequentiam nõ curamus ꝺe habilitate extremorũ ꝓout ꝺixi in articulo precedenti. Ergo nõ ꝺebemus curare de inhabilitatẽ extremi a quo respectu ipsius legatarij. Et isto modo ille ter. nihil videt facere. tamẽ ad hoc vltimũ potest subtiliter replicari fm Jo. ꝺe imo. hic i vlt. char. in prin.
141 qꝺ in his que veniunt in consequentiũ nõ requiritur habilitas extremorũ. ꝓcedit quando lex super illo cõsequenti principaliter nõ induxit fictionẽ: vt est videre in casu legis peñ. ff. ꝺe suis z legi. De qua ꝺixi. ff. i articulo precedenti. Secus est quãdo super illo consequenti lex principaliter induxit fictionẽ de per se. vt est videre in casu ꝺicte. l. huic scripture. in prin. in re legata que efficitur vere legatarij ab adita hereditate. Et fingit retro fuisse eius a tempore mortis testatoris. l. a titio in fi. ff. ꝺe fur. z l. si tibi homo. §. cum seruus. ff. ꝺe lega. j. Nã tunc bene inspicim⁹ an extrema huius cõsequentis sint habilia ex quo lex principaliter super eo consequenti ꝺe quo queritur fictionem induxit. Et bene no. q̃ est notabilis z solẽnis limitatio ad limi

a ¶ Fictio. adde tu z ꝙ fictio sit ꝛ̃ vitate: z ꝙ ad casus ad quẽ ꝛ̃itas non extẽꝺit nec ipaha beat locũ z vide p sozi. i cõl. cxvj. col. iij. ꝛ̃si. ad quartũ.

tationem quã ꝺedi. ff. in articulo precedẽti quod in his que veniunt secundario vel in consequentiã nõ requiratur habilitas extremorũ. Et mihi multũ placet. ¶ Septimo vltra Barto. z scribẽ. adducitur fortis ter. in l. si pater captus. ff. ꝺe vulg. z pu
142 pil. vbi ꝓpatre z pupillũ captis z mortuus apud hostes. Cõfirmatur testamentũ patris per fictionẽ. l. cornelie: non autem substitutio pupillaris: z sic testamẽtus filij. q̃ in eo nõ erat potentia cõficiendi testamentũ. z sic inhabilitas extremi. Et fortius pondera ꝙ ibi sumus in his que veniunt in consequẽtiã q̃ testamentum filij pupilli. z sic substitutio pupillari venit in consequentiam ad testamẽtũ patris. l. patris z filij. ff. ꝺe vulg. z pupil. Et tñ ibi habilitas cõsideratur, quod esset cõtra limitationem quam ꝺedi. ff. in articulo precedẽti. Nec ꝺicat, pat glo. Bar. z communiter ꝺoc. ibi ꝺicũt, ꝙ ibi pater fuit ꝓmortuus ficte. ideo filius non potuit eius heres. l. nec nos. C. ꝺe cap. z sic nec per suitatem nec per immixtionẽ filij potuit cõfirmari testamentũ patris. ideo cũ testamẽtũ patris sit nullius momenti, etiã substitutio pupillaris evanescit, q̃ ꝺico quod cũ ibi pater captus esset mortuus nõ solum ficte sed etiã vere z naturaliter nihil facit. ꝺ. l. nec nos. z ꝺ. solu. redditur falsa, q̃ filius per fictionẽ. l. cornelie fuit heres patri ꝓout etiã ibidem plenius ꝺixi. ¶ Octauo adducitur ter. in l. ꝺiui. j. ꝺe cap. z in l. j. C. eo. z in l. j. §. sed si apud. ff. ad tertu. In quibus iuribus habef ꝙ si filius cõceptus z natus apud hostes existẽte ibi in captiuitate patre z matre: postea reuertatur ab hostibus cũ matre sola patre mortuo apud hostes. nõ fingitur natus legitimus: q̃ extremum quo ad patrẽ est inhabile. secus si cuz patre reuertat, sed responde ꝙ ideo ibi nõ fingitur natus legitimus, non ex eo q̃ deficiat extremus habile: sed quia induceretur repugnantia e contrarietas fictionũ. Haz cũ pater fingatur mortuus preambula hora captiuitatis: z consequenter fingatur mortuus ante conceptionem z natiuitatem filij. Ergo filius nõ potest fingi ex eo nat⁹ legitim⁹. ꝺ. l. j. z ibi gl. C. ꝺe cap. ¶ Nono z vltimo adducit tex. in l. seruum filij. in princi. ff. ꝺe leg. j. vbi si pater legat alteri rẽ filij sui castrensis peculij: z filius vivo patre mortuus fingit retro res legata fuisse patris z ꝺñũ sibi retro fuisse quesitã: secus si filius superuinat patri: tunc non fingitur, q̃ extremum non est habile. Sed responde ideo esse: q̃ esset iniquũ quod filio auferatur ius suũ z res sua quãꝺo patri superuiuit vnde etiã patre superuiuente nõ fingitur retro quando filius est vsus iure suorvt formaliter ꝺicit text. in ꝺ. l. seruũ filij. in pn. nisi fauoꝛ libertatis. l. pe. in fi. j. ꝺe castrẽ. pe. z adde q̃ sic tamen ꝺicam circa. l. proponebatur. j. eo. ꝺe castren. pecu. ¶ Cõtra cõ
143 clusionẽ Bar. z cõez ꝙ nõ requiratꝫ habilitas extremi a quo facit, q̃ iura loquẽtia ꝺe fictione nõ se fundãt in hoc q̃ extrema sint habilia. sed solũ considerãt in fictione posliminij q̃ captiuus reuersus ab hostibus ea omnia fingat retro habuisse que habuisset si semper fuisset in ciuitate in his q̃ sunt iuris z subsistente equitate. l. postliminiũ. in pn. z in bello. §. codicilli. j. ꝺe cap. z l. deniqz. z l. sciendũ. ff. ex quib. can. ma. Item in fictione legis cornelie vbi omnia queruntꝫ heredi capti qui est mortuus apud hostes que acquisita fuissent ei si captiuus in ciuitate decessisset ꝺũmꝺo simus in his que sunt iuris, li. z l. bona. i pn. z in fi. j. ꝺe cap. ¶ Sc̃ꝺo adducit tex. in l. quedã sum. in fi. ff. ꝺe reb. ꝺu. vbi si heres mutuauerit tertio pecuniã alteri legatam z postea legatarius eaz repudiet videtur heres pecuniã suã crediꝺisse etiã si pecunia sit ꝛ̃sumpta. z sic nõ extãt pecunia sed ea consumpta fingitur heres retro fuisse ꝺñs. z tamen ibi ꝺeficit extremũ sup quo fingifiq̃ sup re que nõ extat fingit Bar. hic in v. pn. ꝛ. Sc̃ꝺo restat videre de natura extremorũ. z ideẽ Bar. in ꝺ. l. quedã sunt vbi ꝺicit se facere magnum sestũ de
144 illo tex. in materia fictionũ. Respondet ꝙ qñ legatarius repudiat fingit retro nũꝙ fuisse legatarij z in ꝛ̃s retro fuisse he
145 redis: eo q̃ ibi sumus in fictione negatiua, in qua fingit aliquid retro nõ esse: z tũc eius extremũ habile z cõueniẽs est nõ esse, sicut videmus in fictione legis cornelie q̃ fingit mortuum preambula hora captiuitatis z sic fingit retro nõ eẽ. Nã extremus habile est nõ esse. i. mortuũ esse. Secꝫ est in fictiõe affirmatiua q̃ fingit aliquid retro esse tũc requirit rez extare vnde sup eo ꝙ nõ est nõ põt fingi affirmatiue aliqꝺ retro esse vel fuisse. Et eoꝺẽ mõ respõꝺet Bar. in ꝺ. ver. Sc̃ꝺo restat videre, ad textum in l. in rõne la. j. §. ad. l. falc. vbi fingit retro sup seruo mortuo cui erat relicta libertas sub cõꝺitione. nã euenire ꝛ̃ditionẽ libertatis fingit retro nõ fuisse heredis. q̃ ista est fictio negatiua cuius extremũ habile est nõ esse z sic esse mortuus. ita subtiliter rñdet Bar. hic. Et ꝺt ꝙ istud nõ tãgit ꝺoc. z sequit Jo. ꝺe imo. hic. z ita teneas lz alr rñdeat Ang. ad. ꝺ. l. in rõne. §. si male. z eiꝰ sol. reprobat Imo. hic. Et Bar. i ꝺ. l. in rõne. §. ꝙ ibi nõ est fictio nec ibi fingit retro ꝙ etiã ꝺixit Ange. hic que responsio videt cõtra illũ tex. q̃ loquit ꝓ verbũ videlicet qꝫ

fictionem

ficionē ſportat.l.j.ſ.decciſſe.ſ.de vi z vi arma.dixi late. ē. ſup
tertia oppo.Bar.huius prime partis. ¶ Tertia adducit tex.
fortis in l.proponebaf.ff.de caſtrē.pec.vbi filiuſſa.miles cōdi
dit teſtamētū de caſtrenſi pec.in quo inſtituit extraneū heredē
z patrē preteriit,mortuo filio poſtea pater,deceſſit deliberāte
herede inſtituto an adiret vel repudiaret,deinde heres inſtitu
tus hereditatē repudiauit,decidit tex.in verſi.qb⁹ ita pmiſſis.
qō peculiū fingitur retro acceſſiſſe bonis patris.z tamē pater
tūc erat mortuus z ſic extremū a quo erat inhabile,z tū fingit
patriaz mortuo retro fuiſſe queſitum, z ſubdit ibi tex.non eſſe
nouuz vt ex poſtfacto aliquis retro ſucceſſorē habuiſſe videa
tur prout in filio captiui q mortu⁹ eſt patre exiſtēte apud ho
ſtes.nā tunc fingitur filius vſq; retro habuiſſe legitimū heredē
licet etiam ibi extremū ſit inhabile,q; filius iam erat mortuus
Bar,ibi conat⁹ fuit reſpōdere ad illū tex.q ibi nō fingit p̄ſ q
ſitū ꝫ bū fingik in bonis p̄ris ſemp fuiſſe.vñ ſufficit extare bo
na p̄ris ꝫ perſona defecerit.Et vltra Bar.iſtud propie vt vel
le tex.ibi duz dicit cū heres nō adit hereditatē retro illud pe
culiū bonis patris acceſſiſſe vnde pōt dici etiam patris bona
ducta per hāc repudiationem ita ibi dicit tex.Sed iſta ſo.non
videt poſſe ſtare ꝓpter illud q ſubiūgit tex.nec eſt nouū vt ex
poſt facto aliquis ſucceſſorē habuiſſe credaf.z ſic videt q ibi
fingatur pater retro fuiſſe ſucceſſor.Itē ibi fingitur acquiſitū
patri z poſtea heredi patris. Secūdo fortius obſtat ſimile qō
ſubiūgit tex.vbi fingitur circa perſonā filij mortui: nam fingik
paterna.z retro habuiſſe legitimuz ſucceſſorem.z tū filius iam
retro erat mortuus.vnde videretur ſecundo z ſubtilius poſſe
reſpōderi vltra Bar,q; alij nihil dicūt,qō ibi principaliter re
pudiatio heredis ſcripti trahitur retro.qō añt pater fingatur
retro fuiſſe ſucceſſor.iſtud venit in cōſequētiā, ſed in his q̄ ve
niunt in cōſequētiā nō requirik habilitas extremoz̄ vt dixi.ē.
in articulo precedēti.Iſta ſo.licet p̄ma fronte videat colora
ta tamē nihil penitus valet,q; illud qō dicit q in his q̄ fingū
tur in cōſequētiā nō requirik habilitas extremoz̄,p̄cedit niſi
etiā lex.fingat de per ſe ſup eo q venit in cōſequētiā, tūc etiam
in illo ꝫſequēti ſuper quo fingik requirek habilitas extremoz̄
put no.dixi ſupza in ſexto fundamēdo partis ꝫtrarie,Sed ita
cōtingit in d.l.ꝓponebaf,vbi lex expreſſe fingit etiā ſuper pa
tre z fingit de per ſe.Ergo debet eſſe habilitas in eo.¶ Preterea
nō eſt verū aſſu.nptū qō repudiatio heredis ſcripti fingaf reſ
tro.nec ibi dicik in tex.Et videt cōfundi p text.in d.l.ſi qs filio
146 exheredato.in p̄in.ē.de inīuſto rup.z in l.ſcripto.ē. vñ libe.z
in l.j.ſ.ſciendū.ē.de ſuis z legit.in qb⁹ iurib⁹ habet q ſi filij⁹
exheredat⁹ decedat deliberāte ſcripto herede qui poſtea re
pudiauit,quod nepos ex filio ſuccedit ab inteſtato vt ſuus,q;
hereditas filio nūquā fuit delata.ergo apparet q repudiatio
heredis ſcripti nan trahik retro.eſt ſi traheret retro:filius ſin
147 geret fuiſſe ſuus.z nō ſuccedet nepos,†q; in ſuis nō ꝫ locuz
ſucceſſoriū edictū.d.l.j.ſ.ſciendū.z l.defunctus. C.de legi. her.
z plene habek in l.qui ſe patris.C.vnde libe.z ſic.d.l.ꝓponebaf
videtur fortiter vigere cōtra iſtam cōmunē concluſionē Bar.
z doc.Ego tertio modo reſpōdeo q ibi licet pater ſit premor
tuus tū nō deficit in totū extremū a quo,ex quo ſupereſt hes
148 res patris q eū repzeſentat†q; heres fingik eadē p̄ſona cū de
functo vt in auf.de iureiur.a mo.p̄ſti.in p̄n.z l.vnl. C. vt actio.
ab here.q non pōt dici in d.l.huic ſcripture in p̄n.ē.ad. l.aqui.
in ſeruo occiſo,q cū nō poſſit habere heredē in eo bene deficit
in totū extremū a quo.z ſic deficit fictio trāſlatiua vt ibi.z idez
eſt i deportato in l.quoties.ſ.de noua.Et p iſta ſo.pōdero tibi
optimū tex.in d.l.neceſſario.ſ.qō ſi pēdente. ē.de periclo.z cō
149 mo.rei vendi.quā adduri ſupza† vbi in vēditiōe cōditionali.
rei vēdita perempta,cōditio poſtea exiſtēs nō retrotrahik,q;
deficit extremū a quo.z tamē ibi interim mortuo emptore vel
venditore cōditio euenies bene trahik retro q eoruz heredes
obligātur vt ibi dicit tex.z ſic non deficit extremū in totuz ta
mē huic ſo.videt obſtare ſimile q ponitur in d. l. ꝓponebatur
in ver.nec eſt nouū in filio p̄ius mortuo. ¶ Quarto cōtra cō
munē concluſionez videtur eſſe bonus tex.l.ſi exheredatus. ē.
150 ad ille. † vbi filio exheredato occiſo,ſi poſtea hereditas pa
tris adik ſerui nō torquenk.Si vero teſtamētū patris fiat irri
tū q heres ſcriptus repudiet hereditatē tūc ſerui bū torquē
tur.q; filius vt fuiſſe retro eoruz dōs.Et tū extremū eſt inhabi
le mortuo filio.Et illā.l.q nō obſtāte morte ei⁹ q ſi viueret ſuc
cederet fingit mortuū retro dūz z heredē,reputat ad hoc vni
cā z ſing.in iure Bal.in cōſi.lrix.p̄me partis inci. Antiquū ſta
tutū ciuitatis peruſij in ij.col.i fi. Bart.ibi reſpōde ad illū tex.
q ibi filij⁹ nō fingik retro fuiſſe dōs illoruz ſeruoruz.q; cū filius
eſſet mortuus deficit extremū a quo.Et ſic non potuit cadere
fictio.l.huic ſcripture.in p̄n.ē.ad.l.ag.Sz ſerui vere erant filij
eo mō quo p ſenatuſcō.fillie,ſerui patris dicunk eſſe ſerui filij.l.
j.ſ.dōi.ij.ē.ad filla.Ideo filij⁹ dicik retro fuiſſe dōs.Sed iſta ſo
lu.videtur cōtra illū tex.qui loquik ſ.in fictione, ibi omnia per
inde agunk ac ſi dōs eſſet.¶ Preterea z fortius vera eſſet reſpō
ſio.Bar.ſequereť q etiā adita hereditate p inſtitutū ſerui de
berēt torqueri tanq̄ ſerui filij cui⁹ ꝫtrarū ibi decidit.Et ideo
cōſiderat ibi tex. q irriteť teſtū ad hoc vt filius videat retro
ſucceſſiſſe ab inteſtato z fuiſſe domin⁹.Nec ob.tex.c.d.l.j.ſ.dōi.
Sc̄do alle.per Bar.q; nihil facit i propoſito.nā loquit i filijs
nō exheredatis in quibus ſerui patris bū cenſent illo modo
ſerui filij. ¶ Quito adducik tex.quē allegat Raph.cu. hic i vl.
col.in l.ſi filiuſſa.in p̄in.ſ.de ver.ob.vbi ſi filiuſſa. exiſtēs in po
teſtate patris ſtipulek ſub ꝫditiōe deinde emācipet a patre exi
ſtēte poſtea cōditione:trahitur retro z acq̄rik patri actia. Et
tū filio exiſtēte ſui iuris nō potuit per filiū emācipatum queri
patri.l.qō dz patrē.ſ.de ꝟb.ob.Et ſic extremū a quo erat inha
151 bile.Et tū ibi fingitur retro. ¶ † Sexto facit ſecūdū eundez.
Raph.cuma.qō ſi feceris homicidiū meo nomine:z ego ratuz
habui perinde teneor ac ſi egomet homicidiū feciſſez.c.cū qs.
de ſen.ex.in vj.z l.j.ſ.deiecciſſe.ſ.quoties.in ꝟ.ſz z ſi cuz qs vbi
per Bar.ſ.de vi z vi ar. Et tamē tēpore ratificationis extre
muz a quo eſt inhabile:q; homicidiū amplius fieri nō poterat
cū nō ſit reiterabile nec dicatur q ibi ſit habilitas in genere z
in potentia:q; in extremo a quo requirik habilitas in veritate
z in eſſentia ꝫ Bart.hic in iij.oppo.hui⁹ prime partis. ¶ Se
ptimo facit tex.in l.ſi dōs.ſ.j.z in l.titio.cū.l.ſequē.z ſeq.ē.ad l.
aquil.vbi ſi ſeru⁹ legatus duob⁹ occidat:z poſtea p vnū legata
rium repudietur:fingik retro dominū alteri inſolidū queſituz
z tū tēpore repudiationis ſeruus legatus iā erat mortuus.z
ſic dūo ictū.ſ.deinceps.i aut.de nup.colla.iij.niſi dicas il
lud ibi eſſe ꝓpter legē aquiliā que dak ad intereſſe z cōpetit ſo
li domino.l.itē mela.ſ.legis.ē.ad.l.aq. ¶ Octauo z vltimo ad
ducitur tex.no.in l.ſed z ſi quis ſtipuletur.ſ.j.in ver. quid ergo
ſi amiſſo cum.l.ſeq.ē.de vſufr.vbi ſeruus fructuari⁹ emit rē nō
ſoluto p̄tio:poſtea amiſſo vel ſoluto vſufructu talis ſeruo ſol
uit pretiuz de pecunia vſufructuarij. Ibi decidik qō acquirik
vſufructuario z videtur ei retro facta venditio z tamē tēpore
facte ſolutionis extremuz erat inhabile cū extincto vſufructu
ſeruus nō amplius querat illi qui p̄ius erat vſufructuari⁹.z
hoc ibi de eqtate decidik.licet de rigore iuris cōtrariū videreť
dicendū.vt ibi in tex.ſic ibi videt,pbari quod attenta equitate
fingaf retro nō obſtāte inhabilitate extremoz̄. Bal.ibi ſingu
152 lariter no.illum text.quod loquitur†in fictione declaratoria
que inductū declarat z trahik retro z nō requirit duo extrema
habilia.ſecus ſi de nouo inducat.d.l.huic ſcripture.refert z ſim
pliciter ſequik Are.in l.j.ſ.ſi quis ita.in vj.col.j.de ꝟb.ob.z fa
cit ille tex.in d.l.ſed z ſi qs.in ꝟbo declaratūrā:z in ꝟbo decla
rabik.Not.q; eſt pulchra z ſingu.limita.ad iſtā concluſionem.
153 Pro qua adde bene facere in ſimili † quod lex declaratoria
que procedit interpretando z declarando trahik retro etiā ad
p̄terita quāuis de natura legis vel cōſtitutionis ſit trahi ſolū
ad futura negotia.Ita no.Bal.in l.non dubiū.in iij.no. per il
lum tex.z in l.leges z cōſtitutiones in j.z vlt.col.z ibi Pau. de
ca.C.de legi.Bar.i l.oēs populi.in ij. q. quinte queſtionis p̄n.
ē.de iuſti.z iur.z eſt tex.i c.aqua.z ibi multū notat do. Abb.in
vlti.no.de cōſecra.eccle.vel alta.Semi.vbi no. ampliat in c.j.p
illū tex.de cōſue.in vj.z in c.de cēſi.i vj. Facit tex.in ſ.fi.z ibi gl.
ozdi.in auf.de fil.ante dota.inſtru.na. Lu.ro.in conſi.lxv. qō in
cip.viſo themate propoſito circa id de quo querik.cano.in c.fi.
154 de ꝫſti. Per iſta apparet diſputatiue poſſe teneri ꝫtra Bar.
z doc.q in fictiōe trāſlatiua etiā in extremo a quo nō requiraf
habilitas. Tenēdo tū cōmunē opi.a qua nō eſt diſcedēdū. Eā
ex predictis limita duob⁹ no.modis. ¶ Primo vt procedat in fi
ctione affirmatiua q̄ retro fingit aliquid eſſe z tūc requirik ex
tremū habile z nō pōt fingi ſuper eo q nō eſt ſecus in fictione
negatiua in qua fingik aliqd retro nō eſſe vt dixi.ē.in ſcdo fun
155 damēto patris ꝫrie.Sc̄do no.limita:vt p̄cedat†in fictiōe idu
ctiua q aliqd de nouo inducit ſec⁹ in fictiōe declaratoria q̄ tra
hik retro ꝫ extrema nō ſint habilia vt dixi.ē.i vltimo fundamē
to patris ꝫrie.Et ita dabes plene z ſubtilit diſputatā iſta ma
teriā habilitatis extremoz̄. ¶ Hāc circa ſc̄az partē p̄cipa
lez tex.z ſic circa ver.qō ſi ſeru⁹ vt nihil omittat attingo illud
156 qō ponit Bar.in iij.oppo.huius ſecūde partis† nūquid poſ
ſeſſa p ſeruū vel filiū ex cā peculiari eo tempore quo pater vel
dominus erat in captiuitate apud hoſtes vſucapiant vere an
ſolum per fictionē.Eſt neceſſariū ſcire pro intellectu iſtius tex.
z quā pluriū iuriū infra allegādoz̄ z eoz̄ q̄ ſuperi⁹ in tex.dic
ta ſunt q gl.i l.iuſto.ſ.i ꝟbo inchoari.infra eo.Refert Ugo.
gloſſatoreż antiquū qui non eſt auſus firmare quod vſucapio
tunc per veritatē inchoetur,ſed glo. ibi dicit quod audet hoc
firmare,verum ad pauca reſpicientes vt inquit Ariſto. de fa

celi enuntiant,sed Bar.in ista tertia oppo huis scē partis te
net primā opi.illius gl.quā etiā dicit seq Jac.de are.q interim
in veritate nō vsucapitur.sed dño reuerso ab hostibus secūdū
fictionē intelligit vsucapta.Et hoc dicit,pbare istū ter.ad lite
157 ram ibi nam si dño reuersus fuerit intelligi vsucaptus.† Nam
verbum intelligi denotat fictionē nihil allegat z plus nō dicit
super hoc.Et ita leuiter pertransiuit.Alū nihil tāgūt.z de ver
bo intelligitur:an importet fictionez diri plene.S.in tertia op
po.Bar.ad primam partem.Adde ad idē ter.in l. qui a seruo
in fin.ff.de actio.z oblig.ibi nā er causa peculiari etiā possessio
acquisita intelligitur vbi etiā est verbū intelligitur importās
fictionem.Ad idem ter.in l.bona.ff.de.in fi.in verbo intelligū
tur.ff.de cap. ¶ Sed in contrariū cōsidera aliqua iura loquē
tia de possessis per filiū vel seruz ex causa peculiari qui dicūt
dominum captiuum vsucapere per verba denotātia veritatē
p:out in simili considerat Bar.S.in tertia oppo.prime partis.
Ita est ter.in l.pe.ff.de capti.ibi si quid seruus tuus peculū no
mine dum apud hostes esses possiderit ideo quocūqz tēpore
vsu capere peteris quoniā ea res etiā in sciētes vsucapere sole
mus,ibi sunt omnia verba importātia veritatē. Ad idē ter.in
ff.rursus insti.de actio.ibi q in hostiū potestate est vsuceperit.
Alia vero iura dicūt seruū ex causa peculiari vsucapere p verba denotantia veritatē,vt est ter.in l.ait prō.ff.hi plane.i ꝟbo
vsurā acquirere possunt.S.ex qb⁹.cau.maio.quedā iura loquū
tur impersonaliter p ꝟba.tamē veritatis expressiua, vt est ter.
in l.iusto.ff.fi.in verbo inchoari vsucapionē.ff.eo.ibi si quidem
seruus aut filius ex cā peculij possedit vsucapionez inchoari
nec impedimēto domini captiuitatē esse cuius sciētia nō esset
in ciuitate necessaria.Et ter.in l.in bello.ff.facte.in verbo iple
ri vsucapionē,ff.de capti.z ter.in d.l.bona.ff.pe.in verbo ad he
redes pertinebunt.Ista iura videntur vigere contra cōclusio
nē Bar.hic.Et pondera cū ista iura dicāt quod vsucapio p
cedit vere,cessare videt illa difficultas que mouebatur supra
cōtra Bar.in prima oppo.prime partis.z tangit etiā Bar.in
158 prima oppo.huius secunde partis. † Nam fictio non pcedit
159 nisi subsitate equitate.l.sciendū.S.ex quib.cau.ma.† Sed vsu
capio est cōtra equitatē naturale cū procedat cū iactura ergo
nō debet habere locū fictio quo ad vsucapionē ēt i peculiarib⁹
nā pōt dici q in peculiarib⁹ pcedit vsucapio vere vt dicūt iu
ra palleg.Ergo fictio nō hz locū.z sic cessat pdicta difficultas.
¶ Pro cōcordia pdictorū iuriū q in ista materia diuersimode
z vario modo loq videnf,nec bar.aut doc.aduertūt, posset sic
dici.Et erit noua cōsideratio:qs tēpore captiuitatis dñi:vsu
160 capio vere,pcedat p seruū capti vna cū bonis captiui. † Si
cut videmus qs vsucapio vere pcedit per seruū hereditariuz
vna cū hereditate iacēte que sustinet psonā defuncti.Ita vide
tur esse ter.no.in d.l.pe.ad fi.ff.de capti.dū dicit z eo modo etiā
hereditas nondū adita augeri per seruū hereditarium solet.s.
sicut augenf bona ipsius captiui per seruuz in peculiaribus:z
hereditas iacens vere vsucapit z cōplet vsucapionez,l.ceptā,
z l.nūquā.ff.vacuā.z l.iusto.ff.nondū.ff.e.z l.cū miles.in prin.S.
161 ex qui.cau.ma.† vnde cōsidera q sicut hereditas iacēs dicitur
habere dominiū ipsorum seruorū z aliarū rerū hereditariarum
vt l.liber homo.ff.si seruus hereditari⁹.S.ad.l.aqui. Ita bona
ipsius captiui dicuntur retinere dominium seruorū z alia iura
ter.est de hoc no.in l.in bello.ff.si quis capiat ad fi.ff.de cap.ibi
162 q hi serui bonorū captiui fuerūt z esse pseuerāt.† Item sicut
serui hereditarij per stipulationē z acceptilationē,acquirunt
hereditati iacenti:ita per seruū capti acquiritur bonis capti
163 ui:sit.l.species.ff.fi.ff.de accep.in verbo sed z si. ¶ Nā illa aduer
satiua cuz sit cū copula:aduersatur in facto sed idē ius statuit
gl.in l.ff z si lege in prin.cū vulgaribus.ff.de pe.here.Bar.in l.
hoc amplius in prin.S.de dam.infec.Et sic bona captiui cēseu
tur quodammodo quasi quedā hereditas iacēs ipsi⁹ captiui.
164 Item tertio.† Sicut hereditati iacēti potest dari curator.l.j,
z per totum.S.de cur.bo.dā.Ita pōt dari curator bonis capti
165 ui.l.ij.C.de cap.z l.muto in fin.S.de tute.† Item z quarto sicut
in hereditate iacente illud de vsucapiōe iure singulari receptū
est,vt inquit ter.in l.iusto.ff.nōdū.ff.e.bar.ff.in pe. oppo. quā fa
cit ad ver.marcellus.Et idem Bar.in l.naturaliter.in ij.colū.
S.eo.Ita etiā in peculiaribus istud iure singulari receptū est
vt inquit ter.in l.peregre.ff.quesitū.S.ti.j.vnde iura prallega
ta que loquantur in persona serui aut impersonaliter pcedūt
secundū veritatem.Sed iura que loquuntur in persona domi
ni captiui procedūt per fictionē q dñs postea reuersus finge
retur postliminio vsucepisse.z ita ꝓprie pcedit iste ter. In se
cūda parte quā ponderat Bar.dū dicit:nā si dñs reuersus fue
rit intelligit vsucaptū.ff.postliminio.z sic p fictionē. Sicut etiā
dicim⁹ in herede qui fingitur vsucepisse ante aditā hereditatē
l.qui cū pherede.ff.fi.z l.qui fundū in prin.ff.pro emp. Et tamē
ipsa hereditas vere vsucapit implēdo vsucapionē iam ceptā,
vt S.diri. ¶ Et si dicis:isto modo reuersus ab hostibus fingit
postliminio vsucepisse illud quod vere erat vsucaptū p seruum
166 vna cum bonis captiui.† Et sic fictio z veritas circa idē ꝟcurrunt quod nō videtur posse procedere vt l.filio quē pater.S.de
libe.z posthu.Bar.in l.j.ff.hoc autez senatus.S.ad fil. Dic q
cōcurrūt diuerso respectu z diuerso tēpore z ad diuersos effe
ctus.Et tūc bene tolerant ꝟz Bar.in d.ff.hoc aūt senat⁹.q ve
ritas ꝓcedit quo ad acquirēdū vsucapionē bonis captiui.Si
cut hereditati iacenti vt diri. Et quo ad ptiuādū dñs dño re
sue fm Jo.de imo.in l.iusto.ff.ff.i.eo. vbi tenet q in peculiari
bus vere ꝓcedat vsucapio p seruū detinētez quo adhoc vt ille
cōtra quē ꝓscribit ꝓdat ius suū p ius negligētiā z per deten
tionē serui quo aūt ad acquirēdū dominiū nō vere vsucapit
nisi ex tēpore reuersiōis captiui:p fictionē postliminij aut mo
tis in captiuitate p fictionē legis cornelie vt hoc ter.in hac.
parte. ¶ Caue tamē super vno in predictis de hereditate iacē
157 te q:illa bene pōt cōplere vsucapionē iam ceptaz:vt in iuri
bus prēal.sed de nouo nō posset inchoare vsucapionē.z rōne
huius fundamētalem assignat Bar.S.in iij.opp.prime partis
ad fi.vbi retuli.Secus est in hoc in peculiaribus:in quib⁹ ser
ui possunt vsucapionē inchoare.d.Iusto.ff.fi.in ꝟbo inchoari
vsucapionē.ff.e.in d.l.in bello.ff.facte.in ꝟbo impleri vsucapio
nem.Ita ego resideo in hac difficultate.cogita tū si melius di
ci possit ꝓ cōcordia z intellectu dictorū iuriū. Ad que vt dix
ri nec Bar.nec doc.aduertūt.Cōdescēdo nūc ad materiam fi
ctionū quā Bar.scdo loco ꝓncipaliter tractauit p quinqz prin
cipales questiones ꝟprima est qd sit fictio. Secunda quo iure
fuerit introducta. Tertia quotupler sit spēs fictionis.Quarta
ta quesiuit cā fictionis inducēdo.Quinta z vltima an plures
168 fictiōes possint circa idē ꝟcurrere. ¶ Circa ꝟmū quidest fi
ctio.Ly.in l.siue possidetis in scda.q.C.de ꝓb.diffinit.q est in
re certa cōtrarij veritatis ꝓ:o veritate assumptio. Et ista diffi
nitionē sequit Jo.de lig.in cle.q circa de elec. Reꝓbat Bar.
hic.z do.Lar.flo.in c.is qui fidem in j.q.de sponsa.z in d.cle.q
circa.rij.q.quia omnia bona diffinitio debet cōueni cum sua
diffinito.l.j. ff.doluz z ibi Bar.no.S.de dolo.gl.in l.nihil aliud
est hereditas.z in l.fi.ff.de ver.sig.z glo.in rub.ertra de sum.tri.
Item diffinitio separari potest scōm Bald.in ff.ex parte.M.
in pe.col.de ap.qs nō est hic q:nos tractamus de illa fictione
que est iuris dispositio z habet effect⁹ iuris vt pateat i fictione
postliminij z legis cornelie z alijs similib⁹:sed illa ꝟba,p veri
tate assumpta sapiunt factum potius quaz ius z comprehen
dunt etiā ea que nō habēt effectus iuris z quibus ius resistet
vt statim dicā. Item ista diffinitio competit alteri a diffinito.
s.mendatio z falsitati,nā omnis falsitas est contrarij veritatis
ꝓveritate assumptio vt in aut.de instr.cau.z fid.in pn.colla.vi.
z tū non sunt ꝓprie fictio nisi largissime loquēdo.l.hec vēditio
in pn.S.de ꝟben.emp. Itē bona diffinitio dz ponere substan
tiā diffiniti.l.ois diffinitio.cū gl.j.de reg.iur. Sed de substan
tia diffiniti est quod illud quod diffinit non sit impossibile sed hic
in diffinitione non ponitur.igit ꝛc. ¶ Secundo modo diffinit
Bar.qs fictio est re certa eius q est possibile cōtra veritatem
ꝓ veritate a iure facta assumptio.z declarat singula ꝟba vt
hic per eum. ¶ Tertiam diffinitionem ponit hic aug.q fictio
est indubitate falsitatis ꝓ veritate assumptio in casu possibi
li z ex iusta cā ad inducenduz aliquem iuris effectum equitati
naturali nō repugnantem,ideo diri iuris effectum:quia nulla
fictio in vanum induci debet ꝓbatur in l.j.ff.si vir vxori.s.fi.
j. Item addit non repugnantem equitati naturali ꝓpter con
trarium.l.denique.S.ex qui.cau.ma.z ista duo non sunt posita
in diffinitione Bar.que tamē sunt necessaria ad essentiā diffi
niti secundū eū.z cū ang.trāseunt Imo.Raph.cu.z Ludo.ro.
hic.Et inquantū fuit dictum q fictio debet induci ad aliquos
effectū iuris z nō sine causa vel in cassum Jo.de Imo.per hoc
reprehēdit Bar.i tertio ꝗrario prime partis.z in distinctione
quam ponit antequam intret materiam fictionuz vbi tenet q
fictio postliminij inducit recuperationē rei extra causaz pecu
liarē z fingit retro possedisse:z nō quo ad effectū vsucapiōis.
Vaz si non operatur effectū vsucapionis in vanū fingit retro
possedisse ꝗra.d.ff.si vir vxori. Ludo.ro.dicit Bar.posse opti
me sustineri:quia cū ista possessio quantum ad se queratur do
mino etiā ignoꝛāti licet nō quo ad effectum vsucapiēdi:ve cō
cludit gl.in l.j.ff.Itē acquirimus.S.ti.j.Et videt ter.in l.pere
gre.ff.quesitum.S.ti.j.ideo cum in hoc habeat multū iuris nec
aliquod factū dñi requirat ergo sequitur quod ius postliminij
restitutionē ipso iure inducit.Sed ꝓsupposituz Ludo.q in
non peculiaribus acquiratur per seruū possessio dño ignoꝛāti
non est expeditum.z contrariū per multa iura tenui in d.ff.nō
acquirimus.vnde respondeo meū defendēdo Bar.q fingatur
retro possedisse

tro possedisse cuis fit sine effectu vsucapiõis tũ nõ est in vanũ qa⁹ effectus iuris põt possessio sola operari, vt patet in l. si duo in prin. ff. vti possi. z vidimus. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. ti. j. Itẽ magnũ est cõmodũ possessionis. §. cõmodum. inst. de interdi. nã beati sunt possidẽtes fin gl. in c. j. §. si tres. de pace. tenẽ. in vi. seu. ¶ Quarto mõ diffinit Bal. in l. ea quidẽ. in fi. col. C. de accu. q fictio est falsitas pro veritate accepta ex specialissima z iustissima causa iure expressa, vt dicit patere ex no. in l. nõ est verisimile. in prin. §. q me. cã. ¶ Quinto mõ diffinit idẽ Bal. in l. sine possidetis. in fi. co. in prin. C. de proh. q fictio est õ veritatẽ naturalium terminorũ sup eo tũ q quãq fuit possibile sed nõ verũ vt ibi p eũ. ¶ Sexto modo diffinit do. Lar. Flo. in cle. qs circa. in fi. q. delec. q fictio est iuris dispositio per quã non verũ, possibile tũ esse verũ, pro vero accipit, declarãdo singula verba diffinitionis vt ibi per eũ. ¶ Septimo mõ diffinit idem Lar. flo. in c. is qui fidẽ. in j. q. de spõ. q fictio est in re certa ad vtrumlibet possibile in cõtrariũ veritatis legis authoritate p veritate accepta, declarãdo etiã singula verba vt ibi per eũ. Teneas quãuis, naz quelibet diffinitio

169 est in iure periculosa. l. ois diffinitio. ff. de re. iu. ¶ †Itẽ adde

a q differẽtia a est inter fictionẽ z presumptionẽ Nam fictio est super eo qs certũ esse falsum, sed psumptio est sup eo q est dubium z incertũ. Et sic super certo fingitur z sup incerto presumitur, vt est gl. ex. di. in l. vnica. §. accedit in verbo presumit. C. de rei vxo. actio. no. in l. non est verisimile. in prin. §. qs me. cã. in. d. l. sine possidetis. z. d. c. is q fidẽ. Idẽ fictio dicitur vbi lex fingit pedes cõtra certos terminos veritatis fm Bald. in l. non ignoret. in. j. co. C. qui accu. nõ pos. Nam reuersus ab hostibus fingit postliminio nũq fuisse captus, z tamẽ certũ est hoc esse falsum. Similiter lex Cornelia fingit mortuũ apud hostes fuisse mortuũ domi preambula hora q caperetur z tamen certus est qs hoc est falsum. Itẽ lex fingit mulierẽ stipulatã fuisse dotem sibi reddi cũ tũ stipulata nõ fuerit. l. vnica. in prin. C. de rei vxo. act. facit l. his verbis. z l. nõ aliter. §. de adop. Itẽ fingunt

170 tur verba solẽnia intercessisse que in veritate nõ intercesserũt Lantepenul. §. de manu. vin. Itẽ fingitur viuere qui vere mortuus est bello. §. de excu. tuto. Et cõtra fingitur mortuus qui vere viuit. l. j. §. fi. §. de cõtrahẽ. z l. cum hic statutus. §. si seruꝰ. §. de do. inter vj. z vxo. z idem in similibus fictio enim est sem-

per contra veritatem. l. in rebus. C. de iu. do. † Item adde qs fictio denotat improprietatẽ, vt est tex. j. l. lege Cornelia. in verbo lz minus ppie, z ibi Bal. ad hoc no. z dicit esse expressum. §. de testa. Facit tex. in l. gallus. §. videdum. in verbo per interpretationẽ iudici. §. de lib. z posth. per quã no. ibi. Pau. de ca.

171 q casus fictus nõ venit ex proprietate verborũ, sed per interpretationem extensum, vt ibi. ¶ Vnde est quod casus fictus non habet locũ in statutis in quibus verba debent ppie accipi. l. iij. §. hec verba, cũ glo. z ibi no. Bar. §. deneg. ge. z pulchre Bart. in l. j. hoc interdictũ. per illum tex. j. de fonte. late. d. Aler. post Jmo. in l. j. §. lex Falcidia. in iij. co. z duabus sequen.

172 §. ad l. fal. cũ cõcor. ibi per eũ signatis. ¶ Itẽ adde † qs fictio reperitur consonare cũ decem predicamẽtis fm qs x. sunt predicamẽta. de quibus in lib. o predicamẽtorum Aristote. scõm Alzo. in summa co. in prin. Arch. l. dist. in c. ferrũ. d. Bar. Flo. in d. cle. q circa. in xv. q. Alb. de ros. in dictionario suo. in verbo fictio. Fingit em primo in predicamẽto substãtie aliquis esse qui nõ est. sicut Jacob fingit se esse Esau apud patrẽ Jsaac. xxij. q. in. § itẽ opponitur. gl. in l. quoties. in prin. §. de here. inst. Secundo in predicamento quãtitatis fingitur quis esse minor. q fit. ij. q. vij. c. q q. z ibi ponitur exemplum de Augustino z Hieronymo. z qui maior est fiat sicut minister. z minor. xcij. distin. in c. diaconi. Tertio in predicamento qualitatis fingit

173 qs esse talis qualis nõ est z cõtra. xxx. q. v. j. c. aliter. z xxiij. q. v. in c. si homicidiũ. vbi iudex. z eius minister qui hominẽ nocentem occidũt vel suspẽdunt fingũtur nõ esse homicide q uis vere homicidiũ committãt. Quarto in predicamẽto relationis fingitur esse pater qui non est vt. xxvij. q. iij. §. iuxta sub. c. instl tutum. vbi Joseph. dicitur pater Christi qui non est. z in Euã gelio, pater tuus z ego dolẽtes quereebamus te. Quinto in predicamẽto actiõis fingit qs agere qs nõ agit. xxij. q. ij. cũ humiliatis. z c. mulieres. §. illi vero. de sen. excõ. in mãdate fieri homicidiũ q fingit illud fecisse. Sexto in predicamẽto passiõis fingit qs pati q nõ patit. xxx. q. v. j. c. pposito. Septimo in predicamẽto tpis qs fingit esse eo tẽpore quo nõ est. de pe. distinc. j. in c. peciculose. Octauo in predicamẽto loci vbi fingitur quis esse

174 in loco in quo nõ est. vij. q. j. in. c. mutationes. z in Euangelio fingit se longius ire. Nono. in predicamento situs fingitur esse situm quod non est. xij. dist. c. nerui. ad fi. Decimo z vlti. in predicamento habitus fingit qs habere qs nõ habet. z ecõtra. xxxj. distin. c. lex. continentie. z in. c. nicena. ¶ †Item adde dum dixi q fictiones operant iuris effectus: ideo tendunt ad bonum effectũ. Nota illud egregiũ q in cõtingentia facti refert And. de Jser. summus feudista in c. j. §. publici latrones. ad fi. de pace te. q dicte memorie Rex Carolus magnꝰ cũ pater z filius ar guerent de homicidio, pbato q alter eorũ pcusserat de q̃ctu mortuꝰ erat. nec ꝑstaret qs pcussisset, lz uterq; fuerit tortꝰ, finxit ambos suspẽdi. qui credẽtes in pede furcarũ mori. Pater dicit a modo nõ est remediũ: q non possumus amplius euadere z confessus est pro certo q ipse pater percusserat, z sic ipse tũ fuit suspẽsus filio liberato. Ista fuit bona fictio, z bonꝰ dolus regis tẽdẽs ad bonum effectũ. l. j. §. j. §. de dolo. Fuit sicut Regis Salomonis in mulieribus certantib⁹ de puero, quarũ quelibet dicebat se esse matrẽ. Rex Salomõ finxit debere diui di infantẽ vinum, z eũ dedit illi mmlieri que hoc recusabat: iter

175 tũ regum. iij. z. c. afferte. de presum. z istud valde nota ad materiam legis fi. cũ gl. vbi no. Bar. j. de sica. p cano. marime. Mo-

a der. in c. significasti. fer. do de homi. ¶ Secũda questio Bart. est

174 †quo iure fuerit iutroducta fictio, z q tenet fictio postliminij fuit inducta iure gentium. qs est commune omnibus gentib⁹ l. postliminiũ. in prin. z ibi gl. declarat. j. de ca. Sed fictio. l. cornelie fuit inducta p legẽ Corne. z sic de iure ciuili: sicut z alie fictione que etiã per statuta z cõsuetudines induci possunt. que quãdoq; fingunt super eo qs est iuris naturalis p iout etiam

175 dicit Bal. in l. si nõ specialiter. circa fi. C. de testa. z cũ Bar. etiam tenet. d. Card. Flo. in d. cle. qs circa. in xxij. q. confutata repro-

batione Jo. de de ligna. ibi tãq verbali. ¶ †Fictio autem fm Bar. nõ potest induci ab homine quo ad effectum iuris, vnde testator nõ potest facere qs si dicat de equo fingat dictum de mulo cũ nomina appellatiua sint immutabilia. l. si quis in fundi vocabulo. in prin. §. de leg. j. z expressum fm eus in l. si forte ff. de castren. pecu. nota. q z sepe allegatur ista doctrina Bar. qs fictio non potest induci ab homine, vt habeat effectum iuris sine auctoritate legis. Facit text. no. in l. codicillis. §. fi. ff. de le. ij. Adde qs contrarium tenet gl. ord. quam Bar. met. z docto

176 res ibi sequũtur in d. l. si quis in fundi vocabulo, que vult qs testator potest facere vt cum dixerit de equo intelligatur mulum legare. z pro illa glos. addit hic Lud. Roma. rationem. q z cuz testator potuisset sine verbis solo nutu legare. l. nutu. §. de leg. iij. non videtur referre an legeretur per verba apta vel inepta dummodo constet de voluntate testatoris que inspicienda est. l. vnũ ex familia. in prin. z. l. peto. in prin. z. l. cum pater. §. cum imperfecta. §. de leg. ij. Sed tu caue q z tex. in. d. l. nutu. procedit quando testator propter infirmitatẽ nõ potest articulate loqui tunc ei pmittitur q possit legare nutu, alias secus. ita singulariter limitat Sal. in l. z in epistola. C. de fideicom. reputãs singulariter z no. dignum pro limitatione. d. l. nutu. Et est de mente Bar. in. d. l. nutu. Jo. de Jmol. hic tenet qs illud qs vult hic Bar. sit de iure verius. q cũ effectus iuris sint in potestate iuris, videtur qs homo nõ possit per fictionem induce

176 re in nõ permissis a lege, † Ideo ex quo nomina appellatiua sunt certa z immutabilia: prohibitũ est homini qs illa nõ possit immutare, vt pts in. d. l. si quis in fundi vocabulo in ratione litere. Ideo imputet sibi testator qui voluit facere illud q a iure sibi pmissum nõ reperitur. z pro Bar. adducit illud qs vult gl. fingu. in. §. sed hec solenna in verbo quibuscũq; instit. de ver. obl. vbi gl. fin. tenet qs non valet stipulatio: si partes inter se agunt qs cum vnus dixerit. A. fingatur dixisse permittis. Et alter dixerit. B. fingatur dixisse promitto: q z per. A. z B. non posset fieri stipulatio. Sed fm Lud. Ro. hic, illa gl. loquitur in stipulatiõe que requirit p forma expressionẽ verborũ, z verba apta z cõgrua, vt ibi dicit tex. ideo nõ pot fieri nutu annuẽdo cũ humeris vel cũ capite. l. j. §. si quis ita. j. de ver. ob. Sec⁹ in vltima volũtate de qua loquitur glo. in. d. l. si quis in fundi vocabulo, Breuiter tene gl. in d. l. si qs in fundi vocabulo, que cõiter tenetur, z quas ibi tenui cũ cõcor. quas ibi dedi. Et tenẽdo illam glo. rũde ad doct. Bar. hic q illud ibi nõ inducit vi fictionis quam homo facere nõ potest, sed vi declarationis propter voluntatẽ precedentẽ declarantem sequentẽ vt ibi pleni⁹ dixi. ¶ Itẽ ista doctrina Bar. facit ad qõnem quã ipse indeci

177 sam relinquit in. j. §. in filij. j. ad treb. † An pr̃ possit emãcipare filium ad vnum actum tantũ puta quoad facultatẽ testãdi tãtum z videtur quod nõ per doc. Bar. hic: q istud nõ posset fieri nisi per fictionẽ: q in alijs vere esset i potestate patris. Et quo ad illum actum testandi fingeretur non esse. Sicut in simili tangit Bar. infra circa examinationem fictiõis inducti ue de filiosa. qui per fictionẽ in castrẽsib⁹ cẽsentur esse sui iuris. In alijs vero est in potestate patris. l. ij. in prin. §. ad Mace. z idẽ tz Bal. i. l. si maritus. la. ij. §. legis Julie. j. de adul. Patet q z tex. in. d. l. ij. et vice patrisfamilias fingũtur que verba important fictionem. l. cũ ostẽdim⁹. §. fi. j. de fideiuss. tu ita isto casu di-

¶ Differentia. Adde tu qd differat fictio ap̃sumptiõe z qs possit eã inducere Aler. cõs. clvj. co. pe. ij. vo. Fel. i. c. quãto co. j. de psum. vbi etiã hẽ q vbi lex fingit nõ admittit pbatio i cõtrũ, de quo ẽt p Soc. cõs. cxiij. col. vj. ẽ. vj. pbat z co. seq.

ceretur ficte emancipatus z nō vere, ideo cuz talis fictio nō re
periat sibi pmissa a iure, vt q talē emācipationē facere nō pos
sit, z ita determinauit Bal. in l. semū i pe. q. C. q testa. face. pos.
178 Botus: qd patria potestas est inalienabilis: z qs nō pōt esse
in duplici statu Jaco. vbica. §. j. q incipit, cū igit. in fi. C. de lati.
lib. tol. Pro hoc adducit Jo. de imo. hic l. q̄stū als est. l. si tibi,
§. de adop. vbi qs nō pt adoptare filiū ad tps: ergo nec ad cer
tū actū arguendo de tpe ad actum. l. vinum. §. si cer. peta. ergo
idē videt dicendā in emancipatione. Sed istud fundamentuz
facit satis alogae. fm Lu. ro. hic, nec ob. fm Imol. l. si ab eo. de
legi. here. z l. cōtum. C. de nat. lib. in q̄bus videt fieri emancipa
tio z legitimatio respectu certi actus, qz in illis casib⁹ fit per
mittēte principe vel lege. Ergo in alijs casibus in q̄bus hoc nō
reperit pmissam vt esse secus, licet dicat aliquos valētissimos
doc. cōsuluisse z tertiū pdictas leges male fm eū. Et ita etiā
refert Imo. in d. l. j. §. in filij. idē cōfirmat Lu. ro. hic p l. si pari
ter. z Dd. ob⁹. §. de ub. cau. vbi qs nō potest esse pro parte liber
z pro parte in alterius potestate. Tu stringe fortius illa iura
equiparando emācipationē libertati seu manumissioni. z facit
ter. in l. j. §. si a pa. quis fuerit manu. ¶ Sed aduerte cōtra pre
179 dicta fm Are. in l. qui in potesta. in pe. co. §. de test. † qs imo in
vna z eadē psona potest cōcurrere duplex qualitas contraria
vna quidē vere, alia ficte vt p Bar. in l. si maritus. §. legis. Ju
lie. §. de adul. z pbat in l. cū ex oratione. in verbo ob hanc cōdi
tionum diuersitatē. §. de excu. tut. z in l. pe. §. de ur. ann. Unde
in ppōsito emācipat⁹ ad vnū actū tantum: erit quidē in pote
state vere, sed ficte quo ad hoc cēsebit emācipatus. Itez adde
180 † q signanter decidit Jo. an. in addi. Spe. in ti. de instru. edi.
§. porro. ver. quid filia fami. Ubi tz. q si sunt duo fratres in po
testate patris, vn⁹ potest donare alteri bona profectitia cōsen
tiente patre, l. si pmittente. C. ad Maced. z l. tam is. ff. de dona.
cau. mor. qz pater cōsentiendo videtur emācipare filiū quo ad
181 illū actū donatiōis. vt vbi p eū. Et sic vult fortius q̄ emanci
patio ad vnum actum possit fieri etiaz tacite. z ita ante eum z
plenius tz Oldra. Laudu. in consil. xxvj. incip. pater consensit
filie. z illam decisionem. Jo. And. reputat nouam z sing. Are.
licet de ea dubitet in l. placet. §. de acquī. her. reliqua circa istū
articulum plenius dixi in d. l. j. §. in filij. vbi eum disputaui ad
182 vtranq; partem. ad ibi dicta me remitto. ¶ † Tertio princi
paliter querit Bar. quotuplex sit fictio vel quot sint fictionis
species. Et ponit triplicem speciē, quedam est inductiua, que
dam priuatiua, z quedam translatiua. qd sic declarat. Nam ho
mo tripliciter agit, z istud exēplificat in contractibus. Nā
quando qz contractum de nouo facit emendo, vendendo, loca
do stipulando, z in similibus. Quando q factū destruendo, vt
per pactū vel acceptilationē. Sīq; trāsferendo vnū cōtractū
ibi alium, vt per nouationē vel delegationem. Sic etiam in a
lijs actibus tripliciter arguit, aut aliq̄d de nouo inducendo,
aut qd factū est destruendo, aut factuz qd est vno modo in
aliam formam transmutando. Ita fictio que naturā imitatur
q̄ndoq; fingit esse qd non est, z ista appellat fictio inductiua, q̄
qz fingit id qd est nō esse, z ista appellat fictio priuatiua, q̄q;
id qd est vno modo fingit esse alio modo, z ista appellat fictio
translatiua. Idem in effectu paucis verbis dicit Bart. in l. nec
virilem. circa med. §. ex quib. cau. ma. vbi dicit q sicuti naturali
ter aut res que nō est, in esse pducit: aut producta destruitur
aut vno modo pducta transfertur in aliā. Ita triplex est fictio
quedā inductiua, q̄dā priuatiua, z q̄dā trāslatiua. Addit Ang.
hic duas species fictionū, quarū vnam appellat permissiuam:
aliam prohibitiuā. Nam permissum in vno fingitur in alio ne
gatum z econuerso. l. cū prętor. §. de iud. z l. maritus. C. de pro
cu. l. relegatorū. §. ad tps. j. de iud. z relega. z c. nonne benedicti
mus, de presum. subdit. Ang. posse teneri q vna sola est fictio
f. inductiua. Sz effectus istius inductiōis sunt diuersi pront
hz ratio subiecte materie. Nam interdum inducit assumendo
falsum eius pro vero. Interdum vetādo q vere nō est veritū.
interdum permittendo qd vere nō est permissum interdū trās
ferendo vnum ad aliud. Et cū Ang. videt Raph. Lu. simpliciter transire. Sed fm Imo. Lud. z Ang. non videtur bene dice
183 re: qz in dictis iuribus in quibus † dicitur qd permissum vno
casu censetur in alio negatum, pcedit per viā presumptionis,
nō autē per viā fictionis. Itē illud procedit p viā regule a iu
re tradite, nō autē p viā fictionis. Itē fm Lu. ro. ex quo talis
dispositio cadit in is que sunt iuris censet lex procedere per
viam veritatis, z nō fictionis, fm Bar. hic circa fictionē indu
ctiuam. arg. l. qz ratio. §. de cōdi. inst. ¶ Adde qd Jo. de ligna.
in d. cle. qz circa. de elec. reprobat istaz distinctionem Bar. aut
em fm eum vocat fictionem inductiuam: eo qz inducit factum
z hoc non est verū: qz factū aliter se hz. aut qz inducit ius. z tūc
etiā priuatiua z trāslatiua sunt inductiua fictiōis, que inducit
ius, inde ipse. Jo. de Ligna. vtik alijs vocabulis. qz quedaz est
actio existētie, quā Bar. dicit inductiuā. qdā est fictio existētie
quā Bar. dicit priuatiuā. de trāslatiua quenit cū Bar. Sz Bar
du. sto. in d. cle. qz circa. in xv. q. dicit q cū i actib⁹ humanis du
plex tm̄ sit variatio. s. substantie z accidentiuz, z omnia ex his
duobus cōposita cōstant. c. cū marthe. §. que fuisti. de celebra.
184 † missa. Idco dupler tm̄ ē fictio, vna substātie, alia accidēs.
Fictio substantie est dupler, quedā affirmatiua, quedā negati
na. affirmatiua est per quā nō ens affirmatur esse z fm hoc fin
gitur stipulatio p dote interceſſisse que tm̄ nō interceſſit. l. vul.
in pcin. C. de rei vxo. act. Itē fingitur esse in ecclesia qui nō est.
c. ad audiētiā. de cle. nō resi. Quis istud exemplū possit concer
nere accidens fm eū. Negatiua est p quā negatur esse id qd est
z disponitur de iure ab si nō esset, vt quādo ecclesia habet pre
latum inutilē fingitur eū nō habere. c. ū. qd incipit, inter corpo
ralia ver. sed, neq;. de trāsla. pla. Fictio accidēs pōt multiplici
ter subdiuidi fm varietatē accidētiū: z ita etiā effectualiter
tenet idez D. Car. in c. is per fidem. in vlti. qō de sponsa. Cuius
dictis adde gl. no. in l. si. in verbo orbitates. C. an. l. Fautam. de
185 pla. que dicit † q pater dicitur orbatus filio licet filius vuat
qz est sibi inutilis. Et idē hz gl. in marito, qd vxor dicit esse vi
dua que hz maritū inutilez. ex qua gl. xo. ibi Bal. z est notabi
186 le verbū † q priuilegia que dant mulieribus viduis dant etiā
inutiliter nuptis que habēt maritū inutilez quia damnatū ad
perpetuos carceres l. vni. C. qñ impe. inter pupi. z pluras. z
significantibus. de offi. dele. lz ētū ad fedus matrimonij nō sit
vidua l. si cum dotem. §. si autē in seuissimo. §. sol. ma. tenet Bal
187 sionē Bar. q est ceteris cōgruentior z aptior. ¶ Dica fictio
nem inductiuā inquātū Bar. tenet q fictio nō cadit super im
possibili in suo gñe, sed bñ cadit super impossibili in illo indi
uiduo de quo querit, z declarat p duo exēpla vt hic. p eū. Ita
ista doc. Bar. q intēdo plane z subtiliter examinare: qz est de
principalibus z necessarijs in materia huius. l. eandē docue
nam tradit vbiq; Bar. sin. l. eadē in pcin. in j. col. §. de duobus
re. z in l. conditione in j. col. de sol. ¶ Contra istam doc. oppo
nit hic Ange. de l. j. C. de cap. ibi posliminium cōcedit illi qui
nūq; fuit captus ab hostibus, sed fuit cōceptus z natus apud
hostes. Et ibi impossibile est in suo genere talez fingi nō fuisse
captū quivere nūq; fuit captus. Respō det z bene. q ibi nō est
ficto sz lex fm veritatē cōcedit bñficia cōceptis, z natis apud
hostes. q reuertunt cū patre vel matre, lz nunq; capti fuerint.
concedunt captis z reuersis ab hostib⁹ iure postliminij. z sic el
extēdo z nō fictio. z sequuntur simpliciter Jo. de Imol. z Lu.
ro. hic. ¶ Secundo z fortius obstat text. in l. qui in vtero. §. de
188 sta. ho. † vbi dicit qs conceptus habetur pro nato, z intelligi
do simpliciter z indistincte illā l. prout loquitur qui est in vte
ro cōceptus etiam intra. xl. dies a tpe cōceptionis habet pro
nato. Facit l. cum quidam. §. suum heredem. §. de acquir. here.
Et tm̄ in suo genere est impossibile ipsum tunc nasci cum nou
dum fuerit informatus. nec animā habeat fm ea que habetur
189 per gl. z doc. in l. diuus. j. de extraor. cri. Item impossibile est
z de natura qs aliqs duobus vel tribus mensibus nasceturi
nus. z habetur in l. septimo mense. §. de stat. ho. Et ille qui ma
scitur mortuus habetur pro non nato. l. qui mortui. ff. de ver.
signi. z Lvrotis ab ortu. C. de posth. heredi. instit. z l. j. C. de lib.
pr. z sic tunc nec in l. pecie nec in genere aliquis similis in tali
tempore nasci potuisset. Ergo videtur qs lex fingat super im
possibile in suo genere: ergo directo gtra doc. Bar. Respō dic
Jo. de Imo. z Lu. hic, quod vbi natura a principio produxit
quem habilem. lz ex aliqua accidenti postea cōtingat inhabili
tas, illa non curatur quominus fingi possit. Ut in muliere pu
gnāte intra xl. dies nā vētrē mulieris peperisse in se fm natu
rā nō est impossibile cū natura produxerit eā habilē ad parti
dum, lz propter accidens hoc est propter temporis angustias
nō possit venter tunc parere. Facie qs habetur in l. si mihi et
190 bi. §. si quis seruos. §. de leg. j. † vbi impossibilitas que videt
resultare ex brevitate z angustijs temporis nō hz virtute. Sic
etiā spadones possunt adoptare in filiū, z tm̄ nō possunt nunc
naturaliter filios habere: qz natura a principio produxit eos ha
biles, lz ex accidēti inhabilitas illa supuenerit. Sinaīt natu
rali vitio impediat. vt castrati, ita nati adoptare non possunt.
l. ij. illud. §. de ado. z. §. sed illud. instit. eo. z l. sed est questum.
191 in pcin. §. de lib. z posth. Quia † potius consideratur natura a
consuetudo generādi sita in homine q̄ vitiuz accidētale vt in
quit text. in l. iuris posthumos. in pcin. ff. de liberis z posthu
mis. Istam solutionem reprobat, z bene Ale. in l. Gallus. §. fi
eius. circa finem. ff. de liberis z posthumis. qz est contra text.
l. qui ad certum. supra loca. vbi propter accidens furoris erat
impossibile consentire. z tamen lex non fingit super eo dē. Nam
furor solet sepissime ex accidēti cōtingere. l. discretis. C. qui te.

fac. pos. ꝛ tñ natura a principio ꝓduxerat habile. Sc̃o modo respõdet Joan. de imo. hic ꝙ in dicta. l. qui i vtero lex nõ fingit eũ ḡ in vtero esset natꝰ ante tẽpus. Sed bene dispensat ꝛ facit qõ ille qui est in vtero si postea nascatur habeat idẽ pri vilegiũ ac si fuisset vere natus tpe conceptionis. Facit. l. emã cipatu. §. j. s. d̃ sena. Et sic tex. in d. l. qui in vtero qui dicit qõ qui est in vtero habet ꝙ iã nato, intelligit ꝙ si nascitur habet postea cõmoda que haberet si natus fuisset tunc cum erat in vtero. ꝛ isto mõ intelligendo ibi nõ fingit sup impossibili. Et ita ẽt respõdet Jo. d̃ imo. ꝛ do. Ale. i d. gall. §. ii eiꝰ ¶ Ad de ꝓ ista solutione bene facere quia est in vtero lex conservat oĩa iura in tẽpus natiuitatis sue. Jta dicit text. i. l. antiq. in pin. s. si pars ber. peta. Itẽ facit tex. not. in l. cũ pre. ibi ꝛ in ea vtrũq; tps cuemat. s. de neg. ge. ¶ Ista solutio Jo. de imo. ꝛ Zilet ꝫ videat; colorata. ꝛ alias cũ ea simpliciter trãsiue rim in d. gall. §. ii eius. ¶ Tñ nũc puto qõ sit falsa dñ dicũt qõ d. l. qui in vtero. illud nõ fit per fictionẽ. Jstud cõfundit illũ tex. ibi perinde ac si in rebus humanis esset custoditus.

197 ¶ Nã dictio perinde importat fictionẽ. l. nulli. §. itẽ sciẽdũ. s. si cui plusq̃ p. l. fal. ꝛ iure ciuili. p. d̃ condi. ꝛ demõ. Bar. s. i tertia oppo. prime partis. Sc̃o ꝛ fortius cõfundit per tex. i euitabile in l. vel viuo. s. e. de suis ꝛ legiti. ibi quodã mõi rerũ natura esse existimatur. Illa verba quodammodo ꝛ existimant. important fictionẽ vt dixi in d. ij. opp. Bar. ad primã partẽ tex. facit. l. in suis. ff. de lib. ꝛ posthu. ꝛ §. ii. insti. de bf̃d. quali. ꝛ diffe. ibi vtuo patre q̃dãmodo domini existimant, sc̃z per fictionẽ. Tertio cõfundit per tex. in l. cũ q dã. §. j. s. d̃ acq bered. ibi ꝓ ia; nato habet. que verba importãt fictionẽ. l. j. §. s. de bo. pos. fm tabu. l. actione. §. publicitie. s. ꝓ socio l. mercis appellatione. cũ gl. §. j. de ver. signi. Bar. j. i ista fictiõe inductiua in ver. pone. ergo statuit ciuitas. ¶ Tertio mõ rñde Jo. de imo. hic ꝛ istã solutionẽ refert do. Zilex. in d. §. si eius ꝙ sufficit extremũ esse habile in potentia aliqualiter varietis terminis licet eisdẽ retẽtis non fit possibile. Nã in d. l. qui in vtero. non est impossibilitas si varietur termini aliquo mõ: q; bene verũ est statibus terminis qõ illa mulier cõcepit solũ per duos menses. impossibile est quod nunc pareret. Sed volens. fingere ipsã peperisse variabit terminos ꝛ finget istã citius cõcepisse. Et istud erat possibile in genere per rerũ naturã iõ postea bene stabit qõ fingi poterit nunc pepe risse. Jsta solutio ℑmo. minus valet que precedẽs: q; isto mõ variatis terminis lex semper posset in omni casu ita fingẽdo omnẽ impossibilitatẽ reducere ad possibile, cõtra. l. adopt. cũ sequenti. s. d̃ adop. ꝛ l. qui ad certũ. s. loca. vñ oportet retinere terminos saltẽ in genere ꝛ qualitatẽ personẽ: ꝛ si ea retẽta possibile esset illud i veritate esse: tũc lex põt fingere. Alias secus, vt est de mẽte Bar. in l. sub cõditiõe. j. de solu. Tertio cõtra istã doctri. Bar. facit tex. in §. sed si in bello. insti. de excu. tu. quẽ corrupte allegat Bar. hic. vbi dicit ter. ꝙ illi qui ꝓ re publi. ceciderunt in perpetuũ per gloriã viuere intelligũt: ꝛ sic ficte. Verbum cñ inteliguntur ibi positũ importat fictio

192 nẽ vt dixi. s. in ij. oppo. Bar. ad primã ptẽ tex. ꝛ tñ impossibile est ꝛ in specie ꝛ in genere hominũ ꝙ aliquis in perpetuũ

193 viuat. † Cũ longissimũ vite spatiũ in homine sit centum annorũ. l. si vsufructus municipib⁹. §. de vsufru. leg. ꝛ l. an vsufructꝰ, in fi. s. de vsufr. ꝛ l. fi. C. de sac. fan. eccl. Bar. hic respõdet

194 ꝙ ille tex. † ꝺz intelligi de tali tpe quo posset homo viuere: ꝛ ideo li trãsierũt ducentũ anni ex quo est mortuus tũc ꝓ fictionẽ nõ posset amplius viuere. ꝛ ꝙ ille tex. ita necessario itelligatur ꝓbat Bar. q; tractat ibi de excusando patrẽ filij defuncti a tutela: ergo cũ ibi pater superuiueret fortius ei⁹ filꝰ potuisset tũc per naturã viuere, ꝛ sic illa verba generalia in p petuũ viuere credunt, intelligunt dũmodo in veritate posset

195 adhuc viuere. † Adde vltra Bar. dñ facere, q; dictio in perpetuũ, ibi posita ꝺz multas significatiões. ꝛ inter ceteras illã que vitã hominis importat: ꝛ sic donec viuat. l. j. ꝛ ibi glo. ord. §. ꝓ socio. Sed ista sol. Bar. videret restrictio ꝛ violẽtia ad illũ tex. qui re vera vult qõ mortui in bello ꝓ republica. in ppetuũ ꝙ gloriã viuere intelligãt: ꝛ sic ẽt multo vltra. cc. ꝛ mille annos ꝛ ampli⁹: nõ intellige dictũ Bar. sane, put eũ limitãt ꝛ declarãt Ang. ꝛ Imo. hic, qõ qui decessit iã ducentis annis nõ põt fingi hodie viuere. Jstud est verũ quo ad ea q̃ exerceri possunt in hoc mũdo ꝛ sic quo ad effectus ḡ ex hoc sequi pñt i mũdo. Sed quantũ ad gloriam abstractã ab omni exercitio ẽt ꝓ annos mille ꝛ vltra fingunt perpetuo viuere ꝛ t dicit tex. in §. sed si in bello. ¶ Quarto vltra scrib. ℑ docto. Barto. fortiter, vrget tex. in l. eandẽ. in pin. cũ gl. ꝛ ibi Bar. j. de duo. re.

196 ꝛ in l. si nõ singuli, ꝛ in l. cũ te in gallia. C. si cer. pet. † In gb⁹ turibus habeꝫ ḡ duo rei debẽdi possunt cõstitui in mutuo ex vna ꝛ eadez numeratiõe pecunie, vnde si mihi ꝛ Titio centũ, hoc exꝓsse acto qõ vterq; vestrũ sit obligatꝰ in solidũ cõstituũtur duo rei debendi: ꝛ vtreq; eorũ insolidũ ex mutuo obligatur: ꝛ tñ hoc videtur impossibile ꝛ in specie ꝛ in genere. Quia mutuũ est ℑtractꝰ ḡ reciebꝛatur: ꝛ portꝰ sidera ỗ celo caderet quã obligaretur qs in plus quã ad eũ de pecunia puenerit: ꝛ ideo dicitur cõtractꝰ qui re celebꝛatur. l. rogasti. §. si tibi. s. si cer. pe. ꝛ l. si tibi. in pin. s. de pact. Sed impossibile ẽ ꝙ. ea. pecunia insolidũ ad ambos perueuerit, ꝛ ꝙ ambo insolidũ efficiãtur dñi. l. si vt certo. §. h duob⁹ vehiculu. s. cõmoda. ꝛ l. hereditate. §. pater. j. de castren. pecu. ꝛ l. ḡ ℑ. §. vni duo. j. de reg. iur. Et nisi vterq; efficeretur dñs pecunie insolidũ: nõ possent cõstitui duo rei: q; vnusq; eorũ efficeretur solũ dñs ꝓ parte pecunie: certe ꝓ parte solũ obligaretur ergo nõ efficerent duo rei debẽdi vbi qlibet eorũ obligatur insolidũ: eiꝰ ℑuiũ dr̃i iuribus pallegatis. Jstud ẽ difficillimũ ℑuis cuiꝰ. sol. multũ insudarũ ingenia doctorũ. Respõdet gl. in d. l. si nõ singuli. C. si cer. pe. q̃ Bar. ꝛ ceteri in d. l. eãdẽ. in pri. sequũtur, ꝙ licet in veritate pecunia nõ perueniat ad omnes, tñ fingitur ad vnũquemq; insolidũ puenisse, ex quo interuenit omnium voluntas. Sed caue q; hoc mõ sequitur, ergo lex fingit plures effici dominos eiusdẽ pecunie insolidum, ꝛ tñ istud est impossibile ꝛ in specie ꝛ in genere, vt dixit Bar. in d. l. eandez. in j. col. Rñdet tenẽdo eandẽ quam hic ꝙ licet sit impossibile i specie in his terminis specialibus quod vna pecunia sit penes duos. co. tpe insolidũ: tñ possibile ẽ in genere suo q; vnusquisq; de per se est aptus ꝛ potens habere illam pecuniam. Item possibile est in genere suo ꝙ talis pecunia puenerit ad me. Item ꝙ peruenerit ad te ꝛ ad alium. vnde sufficit illa possibilitas in genere vt hoc inducatur per fictionez, licet in casu in quo sumus in specie sit impossibilitas, sicut impossibile est ꝙ filius titij sit filius me⁹. Tñ q; in gñe possibile est ꝙ habeam vnum filium talẽ ꝛ eius etatis: ideo pot ꝓ ius fingi q; talis sit meus, vt. l. si pater. in fi. cũ. l. seq. ff. d̃ apdop. Sic ẽt est impossibile qui fuit apud hostes semper fuerit in ciuitate: tñ q; in gñe suo possibile est ꝙ talis semper fuerit in ciuitate: ideo lex põt fingere. Jsta. so Bar. nõ satisfacit: q; vt etiã ibi dicit Bre. imo est impossibilitas etiã in gñe suo per regulã d. l. si vt certo. §. si duobus vehiculũ. ꝛ l. ij. ex contrario. s. ti. j. Nã certuz est qõ nõ possent esse in veritate ambo dñi insolidum. ꝛ hic nõ solum est impossibilitas in specie: q; vere non sunt dñi, que nõ impedit fictionẽ sed etiam est impossibilitas in genere: q; nõ posset ita esse, put lex singit. ḡ ambo eode tpe essent dñi insolidũ ꝛ ista est illa impossibilitas q̃ impedit fictionẽ vt sentit Bar. l. sub ꝺditiõe. j. d̃ sol. Bre. ibi conat defendere sol. Bar. ꝙ saltẽ erat possibilitas i gñe suo superiori q; possibile ẽ vnicuiq; insolidũ numerari aliquo mõ. s. diuisuz que so. nõ ꝓbatur. ꝛ confunditur q; isto mõ furiosus posset fingi ℑ here ℑ l. ḡ ad certuz. s. loc. si velle m⁹ cõsiderare i gñe superiori ꝙ ipse sit homo ꝙ homo in gñe põt ℑbere, ℑz nõ ꝺz fieri tãta variatio terminorũ nec subtãrie nec qualitatis personarũ: ℑ solũ ꝺz cõsiderari ita posse esse in veritate: ꝛ tunc non obstãte ꝙ ita nõ sit põt tñ fingi ita esse. Sc̃o mõ respõdet Barto. in d. l. eãdẽ. ꝙ ℑz eadẽ pecunia nõ possit esse penes duos insolidũ ꝛ in effectu. Tñ numeratio põt fieri pluriꝫ: ꝛ effectꝰ trãslatiõis dñi in vnũ solũ fiet. ꝛ ita fingit ibi lex pecuniã esse pluriꝫ numeratã: tñ dñũ solũ esse in vnũ trãslatũ. Jsta sol. ℑz Ureti. ibi posset sustineri qñ cõstaret in quẽ esset facta trãslatio dominꝫ. vel si esset ꝺdinate vnꝰ post aliuz nominatꝰ. Paula Titio ꝛ Sẽpronio mutuo ista cetũ q; tũc in primum nominatũ censetur translatũ dominium, ꝛ attendit ꝺdo scripture. l. quoties in pin. s. de vsuf. ꝛ l. ḡ soluẽdo. s. de here. insti. Sed vbi nõ constaret in quẽ esset facta trãslatio dñi, tunc ꝓpter incertitudinẽ vitiaret cõstitutio duorum vt ibi p cũ. ¶ Altra Bre. ista so. Bar. ex alio nõ satisfacit dicere ḡ dominũ pecunie sit solum trãslatuz i vnum. ℑz singat alijs facta numeratio: istud ñ põt ꝓcedere, q; nõ sufficit ꝙ si facta numeratio ad hoc vt qs obli

197 getur ex mutuo. † Imo oportet ꝙ sit trãslatũ dominiuz, ꝛ istud ẽ ꝺ subtãtia mutui d. l. rogasti. §. si tibi. ꝛ nisi. fiat de meo tuuz nunq̃ erit mutuuz. Jta negatiue ab etymologia vocabuli arguit iurisco. i. l. ij. §. appellata. s. si cer. pe. ¶ Inde est, ꝙ pecunia alicui numeretur ex cã mutui non ozitur obligatio ex mutuo nisi secuta cõsumptiõe. l. si qs ꝓ eo. §. si nũmos. j. de fideius. ꝛ l. nã ꝛ si fur. in pri. s. si cer. pe. gl. i d. l. ij. §. appellata. ¶ Cõsiderabã si posset saluari prima sol. Bar. hoc mõ qõ ibi nõ aliqua impossibilitas eo mõ q lex fingit. Nã. l. fingit pecuniam eãdẽ esse penes duos insolidũ. eo. tpe. Cõsiderem⁹ vnã quãq; fictionẽ de per se: ꝛ sic primo cõsiderem⁹, an possibile esset pecuniã illã penes vnũ esse. ꝛ certũ erit ꝙ sic. Jdeo quantum ad ipsum ꝓcedit fictio in eius persona: similiter si consideremus ex persona alterius certum erit quod possibile esset etiã

aliū habere Jdeo ēt ex sua psona fictio ꝓcedet. Sed si consideremus ī mutuū ī semel qđ l. fingat esse penes duos eādē rem insolidū: ī illud est impossibile. Si vero cōsideremus separatim vniuscuiusq; personā: ī cū ibi det psona plane ꝓcedit fictio, ī istud ē q̄ voluit dicere Bar. in ꝓma so. ī q̄ ita debēt p
198 dicte fictiones cōsiderari ꝓ bal. Nā qñ aliquis in veritate ē dñs alicuius rei, ī alius hz actionē psona lē ad ipsā rē, ille qui habet actionē fingit habere rē. l. q actione. j. ō reg. iur. Et tñ hic vt esse cadē impossibilitas qua psupponemus aliū esse vere dñm: ergo iste nō pōt fingi dñs q̄ duo nō possent esse in veritate dñi insolidū. Sed debem⁹ considerare q̄ iste alī⁹ posset dñs cōsiderata qualitate psone sue ī rei: ī isto modo iudicam⁹ possibile. Sicut dicit Bar. qñ aliquis est mortuus nūc ī. l. fingit ipsū retro mortuū vt in fictiōe legis cornelie: nam consideremus solū q̄ potuisset ī tūc mori: ī ita fingitur: ī tñ si attenderem⁹ qđ mortu⁹ esset nūc nō posset fingi retro mortuus: cū nō posset bis mori. Et ē modo ꝑ Bar. Iadopto si filium alterius: istud videtur impossibile ꝙ ego habēā aliquē in filiū qui habeat aliuz patrem. Et sic qđ filius titij sit filius meus: sed hoc nō cōsiderat q̄ habeat aliū patrē, sed soluz an esset ī possibile ipsum esse filiū meū considerata etate mea ī sua. ¶ Posses alio ī quarto mō respōdere, ī erit noua cōsi
199 deratio ad illū tex. qđ ibi nō sit aliqua impossibilitas † q̄ duo pñt esse dñi insolidū in dñio cōexo ꝙ cōexitatē: q̄ est i duo b⁹ reis in quib⁹ hz singuli insolidū obligent, tñ in vtraq; obligatione vna res vertit: ī in effectu vna e obligatio tāꝙ vna sit psona hz plures liget. Et ideo vnius solutio vel acceptilatio omniū perimit obligationē, ī oēs reos liberat. Ita ī text. in
200 §. pē. iſtit de duo. re. † Sicut in dote dominiū ē penes patrē ī filia insolidū, q̄ est dominiū cōexuz, l. ij. ī ibi Bald. ī. sol. matr. Licet Jmol. ī Are. ibi leuit reprobet, q̄ iure nō ꝓbat: q̄ impossibile est ꝙ aliquo casu duo insolidā possint esse dñi. d. l. si vt certo. §. si duob⁹ vbicūq;, hz potes dicere hoc esse vē tñ in dñio nō cōexo. ¶ Quinto ō doc. Bar. restringit. text. in l. ita vulneratus. ī. ad. l. aquil. quē Bal. Ange. ī alīq ibi pon
201 derabant ō illā cōmunē sententiā, vbi est tex. † q̄ si vnus vulnerauit seruū mortifere, adeo ꝙ certū esset ipsum ex illo vulnere mortiferū vt ibi tex. dicit in ꝓncī. postea ex interuallo alius eandē seruū vulnerauit ī occidit, dubitatur quis eoū teneatur de occiso. Decidit ꝙ vterq; teneat de occiso: q̄ vterque eoū diuersis tēporibus occidisse hominē intelligat: ī sic vult tex. q̄ duo fingāt occidisse eundē hominē diuersis tēporib⁹. cū verbū intelligat ibi positū importet fictionē vt dixi. ꝑ ī. §. in iij. opp. Bar. ad ꝓmā partē tex. † Et tñ istud est impossibile de natura: in specie ī et in genere eūdē hominē bis mori: ī q̄ duo vere occidissent eūdē hominē diuersis tēporib⁹ q̄ qua ꝓmū vnus occidit non posset amplius occidere cū per
202 ꝓmā occisionē fuerit separata anima a corpore. † Nec de priuatione ad habitū sit possibilis regressus ꝑz natura. l. quires. §. arecā. j. de solu. ī. vij. q. j. c. quā periculosu. Et sic impossibile est qđ occisus amplius occidat, cū occisio tanq; priuatio ꝓsupponat vitā tāq; habitū. l. decē cū vulgarib⁹. j. de ver. obli. ī. c. ad dissoluendū. de despon. impub. Ange. d. l. eandē. Dicit, qđ in d. l. ita vulneratus, est casus specialis vbi ius fingit impossibile de natura in suo genere. l. homine bis mori. ī rō illius specialitatis est fauore publice vtilitatis, ne delicta remanēāt impunita vt ibi dicitur in ter. Sed ꝑz Jmo. ī Are. in d. l. eandē pōt melius dici ꝙ ibi hoc non inducitur ꝓ medium fictiōis, q̄ fingatur bis mori aut q̄ fingatur vtrūq; occidisse. Sed q̄ duo vulnerarūt vnū qui mortuus ē, ī ē incertū quis eoū occiderit. Jdeo vnusquisq; punitur ō occiso ac si solus occidisset: ī hoc ne delicta remaneāt impunita vt ibi dicit ter. Sed certe ista solutio confunditur per illū ter. in rōne decidēdi, ibi cū vterq; eoū diuersis tēporibus occidisse hominē intelligat ī sic per fictionez. Et sic fingit impossibile de natura in genere, qđ vterq; diuersis tēporib⁹ eundē hominē occiderit: vnde posset attetari qđ ibi solū vn⁹ fingat occidisse. scz ꝓmū vulnerat⁹: ī ceos aūt vere iterfecit. Nā ōtibi tex. q̄ alius ex interuallo ita percusserit, vt maturius interficeret. qđ ex ꝓnore vulnere moritur⁹ fuerat. Et sic cū ibi sit veritas nō cadit fictio. l. filio quē pater. ō. de liber. ī posthu. Solū ergo cadit fictio in persona ꝓmi vulnerātis: nā ipse vere nō occidit, licet fingat occidisse qui causam mortis ꝓbuit, ī taliter vulnerauit vt certū esset ex illo vulnere moriturum vt ēt tex. in ꝓn. tñ nō punit nisi secuta morte: q̄ ante nō est verū eum occidisse. Sed secuta morte fingit occidisse vsq; retro. qñ mortifere eū vulnerauit: ī cōdēnatio refert ad tps vulneris illati: vt ibi dicit tex. vñ cū secundus ei vitā abstulerit: nō pōt ꝓmus vulnerans dici vere occidisse. Tamen q̄ certum erat ex illo ꝓmo vulnere illū qđ no moriturū: ideo lex fingit ꝓmuz
203 modo inducēdo. † Nā certū ē ꝙ mutuus pot⁹ hz matrimoniū ī recipere dotē ī obligatur ad eius restitutione. l. mutuus. ō. de iure do. l. nuptias. j. de reg. iur. gl. ordi. in l. ſi. C. de pact. xxx. ann. Jtē certuz ē ꝙ mutuus non pōt stipulari q̄ nō pōt loqui. l. j. in ꝓn. j. de ver. obli. Et tñ dicit tex. in d. vnica. in ꝓn. ꝙ oēs dotes exigunt ꝑ actionē ex stipulatu ficta: que fingit interuenisse ēt si nihil sit dictum: ergo si mutuus contrahat matrimoniuz et recipiat dotē obligabit ad restitutionē dotis ꝑ stipulationē fictā: ergo mutuus fingit stipular⁹: ī istud est impossibile ī in specie ī in genere omnium mutuū cum nō possint loqui. Jtā difficultatē mouet Bar. in l. j. in §. co. ō. so. ma. ī rndet q̄ lex fingit mutuū stipulatū eo mō q̄ ꝓcz ꝑ seruuz suū: ī sequunt alī doc. ī do. Ale. ibi. Jo. d. Imo. in l. j. ꝓi. j. ō §. obl. Et si dicas vltra. Bar. si mutuus nō habet seruum, nō ꝓcederet so. Bar. q̄ nō esset genci alis: pōt dici q̄ mut⁹ fingat stipulat⁹ eo mō quo pōt. l. ꝙ seruum. ꝓpter qñ eum haberet, vel si nō haberet fingeret stipulatus ꝑ rem publicum. l. notariuz, iuxta. l. bis vbis. ī. l. nō alit. ō. de adop.
204 vulnerantē occidisse licet vere nō occiderit † Et isto l mō nō est ibi aliqua impossibilitas qñ bene pōt vnus tempore vere mori, fingi mortu⁹ alio tēpore, vt patet in fictiōe legis cornelie, qui fingit cū qui nunc mortuus est fuisse mortuū retro ꝓcambula hora captiuitatis. l. retro. j. de capti. ī l. lege cornelia. ō. de testa. ī. l. lex. cornelia. ō. de vulg. ī pupil. Ista cōsideratio in se plane ꝓcedit, hz cōfundit ꝓ illū tex. ratione decidēdi cū vterq; eoz diuersis tēporib⁹ occidisse hominē intelligat ī sic fingit super vtroq;. Nā si dicas ꝙ illud verbū intelligat respectu vni⁹ stat, ꝓ tic. ī respectu alterius impropriē. iuxta gl. in l. ij. ō. §. ō ofti. ꝓ tocō. ī leg. Jtē verbū intelligi aliqñ ēt ē veritatis expressū vt dixi. ō. ī iij. opp. Bar. ad ꝓmā partē tex. ¶ Sexto ī vltimo ō doctri. Bart. fortiter facit ter. in l. vnica. in ꝓn. C. ō rei. vxo. act. i verbo oēs dotes hoc
205 modo inducēdo. † Nā certū ē ꝙ mutuus pot⁹ hz matrimoniū ī recipere dotē ī obligatur ad eius restitutione. l. mutuus. ō. de iure do. l. nuptias. j. de reg. iur. gl. ordi. in l. ſi. C. de pact. xxx. ann. Jtē certuz ē ꝙ mutuus non pōt stipulari q̄ nō pōt loqui. l. j. in ꝓn. j. de ver. obli. Et tñ dicit tex. in d. vnica. in ꝓn. ꝙ oēs dotes exigunt ꝑ actionē ex stipulatu ficta: que fingit interuenisse ēt si nihil sit dictum: ergo si mutuus contrahat matrimoniuz et recipiat dotē obligabit ad restitutionē dotis ꝑ stipulationē fictā: ergo mutuus fingit stipulat⁹: ī istud est impossibile ī in specie ī in genere omnium mutuū cum nō possint loqui. Jtā difficultatē mouet Bar. in l. j. in §. co. ō. so. ma. ī rndet q̄ lex fingit mutuū stipulatū eo mō q̄ ꝓcz ꝑ seruuz suū: ī sequunt alī doc. ī do. Ale. ibi. Jo. d. Imo. in l. j. ꝓi. j. ō §. obl. Et si dicas vltra. Bar. si mutuus nō habet seruum, nō ꝓcederet so. Bar. q̄ nō esset genci alis: pōt dici q̄ mut⁹ fingat stipulat⁹ eo mō quo pōt. l. ꝙ seruum. ꝓpter qñ eum haberet, vel si nō haberet fingeret stipulatus ꝑ rem publicum. l. notariuz, iuxta. l. bis vbis. ī. l. nō alit. ō. de adop.
206 ī. l. ij. ī. iij. ō. rē pup. sal. fo. Sz cause q̄ seruus vt tabellio nō possunt stipulari acquirēdo dño suo vt alteri: nō aūt cum obligādo. l. seruus pacisc̄do. C. de pac. ī. l. seruꝰ vetāe. ci li. ꝓ ver. obl. Sz ad hoc rndet do. Aler. in d. l. j. ō. so. mat. q̄ seruus mutuo ꝓ alium ꝓmisisse ī mādatū de ꝓmittēdo dedisse ergo vltra scribē. ¶ Cōtra istā sol. Bar. arguo fortiꝰ q̄ vbi non posset ꝓsona de se aliqd facere ꝓpter ea ꝙ posset per alios ibi cere nō sufficit vt dicat esse possibile vt possit fingi. Jstud ꝓ in l. qui ad certum. ō. dac. vbi possibile esset furtosū: tecere alium. l. curatorē suum. tñ illō ñ fingit vt ibi, ergo apparet si solum cōsiderat possibilitas in ꝓsona, ꝓpter illius in cui⁹ ꝓsona inducit fictio: nō aūt ꝙ possit ꝑ aliuz. ¶ Adde ēt q̄ Joan. fa. in §. fuerat. in vj. col. insti. de actio. de q̄ alī no facit mētione, simpliciter hz q̄ si Zbetes mōrimonium esset vtili rum: credi stipłonē fingi cum iter absentes fingatur. d. l. bis. ō. de adop. cuius nō possit esse expressa ī vera, ī licet ipse dicat. Adde de hoc gl. no. in d. l. vnica. in ꝓnc. in verbo mutilit. C. de rei vxo. actio. q̄ no. hz ꝑ illum tex. q̄ nō obstante sentia vel interuallo fingit stipło. secus vbi esset defectus
207 sensus. Et ꝑ illā gl. no. ibi Bal. † q̄ ofcer⁹ solēnitatis nō impedit fingi stipulationē hz defectus substātie: ī sic cōsensus per hoc nō bene tollit difficultas. ō. mota. Unde considerāti⁹ esset tenere q̄ illa dictio vniuersalis oēs dotes, posita d. l. vnica. intelligat de ꝓsonis habilib⁹ i q̄bus possit adoptari rē illius legis. q̄ fundat in hoc: q̄ semper fingit interpositā stipulatio. ēt q̄ non sit interpolita. Ista cessat in muto qui non
208 pōt fingi stipulat⁹ vt dixi. † Nā verba quantuncunq; ampla ī generalia restringunt ad personas habiles. l. vt gradatim. §. sed si lege. ff. de mune. ī homo. ī. l. j. cum gl. C. de sacrosā. eccle. ī l. j. §. nunciatio. vbi gl. ī Bar. ī ibi late dixi. ō. de opno. nun. ꝑsertim cum ꝓsona inhabilis nunq; intelligat habilitata ꝓ hāba quātuncunq; lata ī vniuersalia. l. ij. §. ſi. vbi Bar. ī ibi dixi. ō. qui satisd. cog. Vel posses dicere q̄ illa vniuersalis oēs dotes, ponat genere singulorū ī non singula genera ꝓut facit in. §. j. ī ibi gl. insti. de supcc. tu. ī sic omni genere dotiū exigunt dotes ꝑ actionē ex stipulatu facta nō aute singulis calib⁹ ī sic etiam in muto qñ seruus suus vel ancilla publicus ꝓ eo stipulari potuisset: alo tenebit motus actione ex stipulatu data ex equitate vel conditione sic i causa cum
209 sit finita cā matrimonij ꝑ q̄ duos fuit data. ¶ † Expliciabes qūo intelligat regula q̄ hz q̄ fictio non cadere sup his q̄ sunt impossibilia de natura, vt est gl. no. in l. gallus. gallus. in gl. magna. vbi Bar. ī alī. ō. de libe. ī posthu. q̄ gl. allegat Bar. hic. ō. in iij. oppo. ꝓme partis. idem Bar. ō. j. ꝓncip. ī similiꝰ gl. i l. ij. in pci. ī ibi Bal. sup ra. ꝓ socio. Barto. in j. eandem. in j. colum. ī ibi Angel. Jmo. ī reti. infra d. duobus reis. Bartolus. in dicta. lege. sub conditione. in ꝓma

impossibile de iure vt est gl. no. in l. talis scriptura. in fi. hāc aūt. z ibi Bar. z alij no. s. l. j. Et illā gl. reputat singu. Bal. in c. cū consuetudinis. in fi. co. de consuetu. qō fictio nō trahit ad ea que iure impossibilia sunt. z idē Bal. l. in c. innotuit in fi. col. de elec. z in c. cōtingit. in tō. co. de dolo z contu. z il. sine possidetis. in fi. col. C. de proba. in l. fi. C. p don. vbi dicit illā gl. esse ad hoc elegantē. eā etiā reputat not. z sin. Pau. de ca. 211 ibi z per illā gl. dicit Bal. in l. Paulus. s. de statu homi. † q fictio nō trahit se retro ad tps de iure prohibitū: z pro illa gl. sunt duo bona tex. vnus in l. lex cornelia. z ibi Bal. i vlti. no. ad hoc no. s. de vulga. z pupil. Alius tex. in l. j. s. si qs quasi tutor. s. de eo qui pro tut. vbi lex nō fingit eum esse tutorē q de iure esse nō pōt vt cōueniat ex illo edicto: illū text. ad hoc allegat Bre. i l. vl. §. ex ītrario. ij. no. s. tit. j. Et ita tenas q̄ quis glo. in sub conditione. circa fi. prime gl. j. de solu. teneat ꝫ ainz z male. s. qō fingat impossibile. sed eā reprobat Bartol. hic z 212 vbiq. ¶ † Et ad primū quod fictio non cadat super impossibili de natura. Bar. i d. l. eandē. z in d. l. sub cōditiōe. z hic adducit duo principalia iura. s. l. qui ad certū. ad fi. s. loc. z l. certain prin. j. de pca. z. l. si tibi electio. §. vni⁹. s. de optio. lega. in quibus iuribus habet qō vbi alias ex patientia adhibita finito primo termino ad quē facta erat locatio vel concessio precariū lex fingit nouā locationē vel precariū vt ibi in verbo intelligit cū dns cū patit. Nā verbū intelligit. importat fictionē vt dixi. s. in ij. opp. Bar. ad primā partē tex. Istud nō fingit lex qñ concedēs medio tēpore efficeret furiosus: q. sicut effectus furiosus nō posset vere locare: ēt non pōt fingi locasse. Et sic ficta locatio nō posset habere locū vbiū posset vera interuenire: z consequenter lex nō pōt fingere vbi nō posset illud qō fingit i veritate esse. vide tn ter. i l. vl. §. fi. vbi dixi. s. solu. matri. ¶ Secundo p Bar. adducit tex. i l. si pater fa. §. fin. z l. seq. que incipit. adoptio cū. s. de adoptio. z in §. mi 213 norem inst. e. ¶ Nā adoptio est ficta filia. l. adoptiones. in verbo perinde. in verbo videñ. s. adopt. z l. mutiere. in verbo perinde acsi ex ea natus. C. eo. que verba important fictionē vt dixi. s. in ij. oppo. Bar. ad primā partē tex. Facit l. filio quez pater. s. de libe. z posthu. in verbo imagine nature quod importat fictionē. §. Item per acceptilationem insti. quib⁹ modis tolli. oblig. Allodo dicit text. in d. l. adoptio. qō adoptio solū ꝫ locū in illis personis in qbus z natura pōt habere ille cū: ergo adoptio q̄ est ficta ficta filatio nō posset habere locū vbi non posset habere locū veritas z natura: z sic fictio fingit super impossibili de natura. z dicit tex. in d. §. minorē. q. pro monst⁹ o est vt minor sit pater quā filius. Caue tn q. tex. in d. §. minorem. vult q. ad hoc vt quis possit adoptare, est necesse q̄ sit maior adoptato plena pubertate. scz. xviij. ānis. z tū sm̄ natura ā in xviij. ann. pōt quis generare. c. puberes. de despon. impu. ergo non est verū q̄ fictio z sic ars imitetur naturā: q. deberet sufficere quod excederet. xviij. ānos. Nili dicas q̄ lex conliderabit magis cōmuniter accidentia. l. nā ea. z l. seq. §. de lega. ¶ Tertio vltra Bar. z scribentes bn̄ facit tex. in l. vij. 214 §. ex contrario. in prin. z in fi. s. ti. j. † Nam in prin. contra naturam quippe est vt cū aliquid ego teneā: tu quoq; illud videaris tenere. z in fin. dicit nō potes videre stare vel sedere i loco vbi ego sto vel sedeo. z ibi iuris cōsul. logē de fictione p verbū vr̄, ter repetitū quod fictionē importat vt dixi. s. in ij. oppo. prime patris. z sic q. vbi est impossibile de natura ibi ñ pōt fingi. Tu strictius inducas illuz ter. sm̄ Imol. Alexan. z Bre. ibi. Nam ille tex. in generalitate sui in princ. vult q. plures non possint eādem insolidū possidere, nō solū naturaliē sed nec etiam ciuiliter: q. cum simpliciter loquat de possessione intelligitur ita de ciuili sicut de naturali: ꝫ qui ciuiliē possidet fingitur corporaliter insistere illi rei quam animo retinet. arg. l. nihil. j. de cap. Et sic probat ille tex. subtiliter indu cēdo: qē fictio non solū fingit super eo qō est impossibile ō na 215 tura. vez; vt tu fingaris tenere illo qō ego vere teneo. † Sz nec etiā super eo qō est impossibile ꝫ fictionē. vez; vt tu fingaris tenere illud qō ego fingo: z ciuiliter tenere: z sic eadem nō possum fingi stare vbi tu vere stas, sed nec etiā possum fingi stare vbi tu fingaris stare. Et istud reputat esse valde nouū i materia fictionis Bre. vbi i j. no. vbi dicit quod nō inueniet alibi declaratū: multū gloriat de hoc. Adde vltra ea rōnē esse q. pa 216 ria sunt vel quod tu vere stes in aliquo loco, vl fictē q. fictio idē operat i casu ficto. q. veritas in casu vero. l. si filiusfami. s. si cer. peta. l. lex cornelia. s. de vulga. z pupil. l. bona. in fi. s. capti. ¶ Quarto adde bonū tex. i l. vl. s. de vsurfru. ea. re. q. vsu cōsu. z tex. in l. si pupil. §. qd ergo. in ver. nō possit. s. ō nego. gest. quā ad hoc allegat Bre. t. in d. §. ex q̄ no. in j. nota. 217 ¶ Secundo † principaliter circa istā fictionē inductiuaz ad ire te ad aliam pulchram, z vtilem doctri. Bar. qō ista fictio. aut cadit sup bis q̄ sunt meri facti aut sup bis que sunt simul iuris z facti. sed in bis q̄ sunt meri iuris regulariter nō cadit ista fictio q. istud qō est iuris p veritatē inducitur z nō per fictionem. Quouet Bar. q. fictio est remedium subsidiarium inductū ex equitate. l. sciendum z l. nec vtile. s. ex quib⁹ cau. 218 s ma. † Ideo lex tūc demum recurrere ad medicatū suffragium fictionis, qñ alia remedia cessant. l. in cāe. la. §. in prin. s. de minor. l. quoties. ff. de pseri. vl. z l. in quinctali. §. q. si socⁱ cū simi. s. d. ope. no. nun. Jō cū ea q̄ sunt iuris lex pos. ꝫ veritatē inducere. nō ad fictionē nō recurrit per. l. q. z rō. s. de cōdi. isti tu. quā. l. dicit Bar. ad hoc optime facere. Itē lex nō dz fingere, nisi vbi subest necessitas fingēdi. l. nō dubito. i pn. j. dica. Nec ob tex. in. l. j. §. si vir. s. ti. j. quia nō dz intelligi. q. fictio nō cadit super bis q̄ sunt facti, put ibi voluit gl. z male. sed q. fictio nō cadit sup facto qñ nō idūceret aliquē iuris effectū put est casus ibi, vbi sm̄ veritatē nō pt fieri q. donatio put ē facta nō sit facta ꝫ ꝫ fictionē b̄ facere nō releuaret: q. posito q. vxori nō acquireret maritus tū amitteret possessionez vt vt ibi dicit tex. z sic i⁹ non habere suum effectū q̄ est q. donās nō efficiat pauperior, z iste est ver⁹ intellect⁹ illi⁹ tex sm̄ Bar. 219 z Imo. hic. ¶ † Addō Bal. in. l. sine possidetis. in. fi. col. in j. q. C. de pba. vbi tenet q. lex nō fingit in facto qō est ab omni iuris effectu remotū: q. fictiones ppter ius sunt introducte. d. l. j. §. si vir. z l. deniq; ff. ex qb. cau. ma. Sz si ē factū habēs i se iuris effectum. z tūc. l. bn̄ fingit, vt. l. lex cornelia. s. ō vulga z pupil. z. l. j. §. lex falcidia. s. ad l. fal. z l. in bello. §. facte. cū sī nitus similib⁹. j. de cap. Addē etiā q. no. gl. il. verū. j. ō. reg. 220 iur. q̄ etiā rñdet ad illud † qō factū nō pōt fieri infectū. d. l. in bello. §. facte. q. illud procedit sm̄ veritatem. sed p fictionē pōt fingi nō factū: z sic haberi pro nō facto. l. nō dubiā. circa me. C. de legib⁹. Ibi vt ea que fieri ꝫ hibent si fuerint facta habeātur pro infectis. z gl. no. in cle. j. i verbo. pro infectis. de immu. eccl. z not. Bal. in. c. contingit. in tō. colū. de dolo z contu. vbi ponit an z qñ lex fingat ꝫ factū. ¶ Ex contra istā doc. 221 Bar. dū vult † q. fictio cadat super bis que sunt facti, nō aūt super bis q̄ sunt iuris, vī facere tex. in. c. cle. qō circa de elec. ibi que in facto nō in fictione: vel iuris effectu cōsistunt. Carfio. ibi post alios in xvj. q. z seq. multū insistit pro solu. huius ꝫ rū ad hāc doctri. Bar. Tu dic paucis q. ille tex. nihil obstat q. z vult dicere debere attēdi illud qē in veritate factiz: z ñ in fictiōe vl iuris effectu cōsistit vt ibi l. fin. C. de bis q. ve. eta impe. Addō qō fortius tz signanter Bar. ad finē huius fictio 222 nis inductiue † q. qñ in lege apponunt verba importantia fictionē z improprietatē: si apponunt in bis q̄ sunt iuris, z pñt esse vera sm̄ proprietatē, z magis dicunt verba veritatis ex presiua q. fictionis vel ip proprietatis: nihil tamen sufficit ad hoc allegat. Addē q. tz idē Bar. i. si marit⁹. sc̄a. §. legis iulie. j. de adul. q. in bis q̄ sunt iuris idē est esse talē vel haberi pro tali, lz alis ista habere p tali imporzēt fictionē. l. mercis 223 appellatiōe. la. vj. cū gl. j. de ver. sig. Itē adde † gler fingendo vel per verba fictionis loquēdo in actu pendēte a potestate legis vere facit z nō ficte, sm̄ Bint. de bu. in cōsi. xx. quod incipit equitas valde suggerit. Et lz Bar. z docto. p ista solenni. doctrina nihil alleget, tu alleg. tex. in. l. in pdīs. et i tacite pignori esse intelligūtur. z in. l. eo iure. ibi pignori esse credūt. s. in quib. can. pig. taci. ꝫ vbi sunt verba importātia fictionē sez intelligūt vt credant et. s. dixi. in ij op. Bar. ad primā ptē: z tamē ibi nō importāt fictionē. cū veritate sint obligata illa bona pignori, vt l. vl. ff. eo quod est ex eo quia illud est iuris 224 ¶ Oder istā no. doctrinā q. † lex disponēs super bis q̄ sunt iuris etiā per verba importantia fictionē dicit vere facer z ñ p fictionē: sequit vtilitas in practica sm̄ Bar. qō lex volens facere filiū ptāte esse sui iuris, vel filiū nō legitimā vult facere legitimū q. ista sunt iuris. nam aliquē esse filiū legitimū vel illegitimū est iuris. nō em̄ ab ipia natura introducebat vt §. liceat. aut. qui mo. na. effi. legi. colla. vj. z §. natura. z §. 225 qs igit. in aut. qui. mo. na. effi. legi. colla. vj. Istud faciet † ñ ꝫ fictionē ꝫ ꝫ pura veritatē, q. vere erit fuit iuris: z ver erit legitim⁹ p titulū in aut. osti. q̄ de digni. col. vj. vnde sumitur aut. ꝫ epalis dignitas. C. de epi. z cle. sic in auth. q. mo. na. effi. sui. Adde bene facere illud q. tenet idē Bar. in d. l. si marit⁹ 224 scā §. legis iulie. qñ † si statutum dicat q. filia nupta i oip⁹ habeatur vt sui iuris: q. ista est vera sui iuris: q. statutū dis ponit super bis que sunt sui iuris. lz vtat verbis importanti 227 bus fictionē. ¶ † Vo diligenter z ppetuo tenecas cordi illō qō singulariter vult Bar. q. filius spuri⁹ vel naturalis legitimat⁹ fit vere legitimus z non per fictionē: z sic q. legitimatio est veritas z nō fictio est vtilissimū verbū ad statuta loquētis de filijs legitimis quod veniant legitimati z frequēter allegat i practica sua. Ō dicto multe dubitationes i variis locis ūf

dantur Intendo plene examinare cum sit locus sñ principalis licet aliquid tetigerim in l. filio quē pñ. §. de li. t posthu. t istum passum reputaui semper esse valde dubitabilē. Idem q̄ Bar. tenet etiā Bal. in l. nuper. C. de nata. lib. Paul. de ca. in cōsi. ccxxxiij. q̄ incipit. super eo q̄ primo loco querit vlt. col. t aliqualiter lati⁹ Aler. in cōsi. ij. primi volu. incip. vilis codicillis. in ij. col. t i co. viij. t seq. Pulc⁹ q̄ē videre nūqd superius legitimatus a principe vel a comite palatino habēte authoritatē ab eo sit vere legitimus an ficte. ¶ Pro parte affirmatiua quā tz Bar. q̄ sit vere legitimus, bñ facit q2 aliquē eē filiū legitimū vel illegitimū ē iuris: q2 ab ip̄a natura nō indecebat vt statim. §. dixi. p3 q2 legitimat⁹ dicitur quasi p̄m legē natus, put etiā dicit Aler. in cōsi. xxv. primi volu. q̄ incipit circa primū dubiū in quo queritur an p existētiā in ij.
228 col. ¶† Sed lex inuisata disponens circa ea q̄ sunt iuris veritatē inducit, nō aūtē fictionē. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pac. ibi, q2 in stipulationib⁹ ius continet. in pactis vero factū. vt hic late p Bar. q̄ idē q̄ princeps vt habēs ab eo authoritatē legitimat, q2 princeps est lex animata in terris. §. si in aut. de consu. colla. ij. gl. in l. z q2. §. de iurisd. om. iud.
227 ¶† Confirmat† q2 omne legitimū ē iuris. l. legitima. §. ō pac. l. ij. t l. si queram⁹. §. de test. t §. liceat a aūt patri. in auc. q. mo. na. effi. leg. colla. vij. §. ea q̄ sunt iuris p. l. inanimata vere inducūt t nō ficte vt dixi. t facit. l. causam. §. j. §. ō manu. t l. j. §. ij. C. si mancip. ita fue. aliena. ergo idē fiet p̄ principē q̄ē lex
230 animata in terris, vt dixi. ¶† Secō bene facit q2 legitimati in nullo differūt a vere legitimis. tex. ē in §. liceat igit. in verbo. nihil a legitimis filijs differētes. t in §. religi. i auc. q. mo. na effi. leg. t §. si quis igit filios legitimos nō habēs i aut. q. mo. na. effi. sui colla. vij. Lū q̄ in nullo differāt t equatio p oia facta sit ergo quicqd statutū inuenit in legitimo attribuitur legitimato. l. j. t ibi Bar. t alij. §. de leg. i. t l. ij. C. de cōmu. ō
231 leg.† Itē pondera vniuersalē negatiuā positā i dictis iurib⁹ que ds vniuersaliter verificari als oratio redderet falsa. l. si is qui ducēta. §. virū. §. de reb. dub. t pilla iuraconsulti not.
232 Inge in consi. lxxi. q̄ incipit arbiter t arbitrator. &c. q̄† si arbitrator laudauit q̄ titi⁹ toto tpe vite sue daret t solueret centū florenos Caio t filijs suis legitimis t naturalib⁹ q̄ itel ligitur etiā de filijs legitimis p cōmitē palatinū cū i nullo differāt a vere legitimis vt dicunt iura p̄alle. Adde ad idē tex. in §. 2 qm̄ varie. in ꝓbo nihil dissimilis legitimis. i auc. q. mo. na. effi. sui. col. vij. t. §. relig. igit. e. ti. vbi ōt ter. semel cm̄ nos efficiēs legitimos dam⁹ habere etiā successiōes illas
233 quas habēt bi q̄ ab initio legitimi sunt. †Confirmat optime q2 legitimati sunt sui. t bñt existētiā suitatis. vt ē ter. i §. quibus cōnumerari. in ꝓbo suo. t iura nāciscunt insti. ō bñ. q̄ ab itest. t in. §. liceat igit. ibi t suos ō cetero. t sub potestate bñe i auc. qui. mo. na. effi. legi. t patet ex rubrica i auc. q. mo. na. effi. sui. pōdera illud verbū sui. t ita etiā tz Bal. in l. eā quā in j. colū. in fin. C. de fideicōmis. l. z nihil ad ō alleget. Secō q2 legitima
234 tis debet legitima† i bonis allodialib⁹ patris sicut filijs vere legitimis. p̄m Bal. in c. de causis. in pe. col. de off. dele. t in addi. Spe. in ti. de succes. ab intes. circa. ñ. Benedi. de plūbi in disputatione sua q̄ incipit statuto pisano cauet in secūdo
235 t tertio dubio. †Tertio filij legitimati succedūt parētib⁹ suis ab intestato simul cū filijs ve legitimis t naturalib⁹. l. si te pa
236 rens. t ibi Bal. ad hoc no. C. de suis t le. ¶† Quarto legitimati ꝑteriti in testō patris habēt ius dicendi nullū de iure ciuili. t ius cōtra tabulādi de iure ꝑtorio. Itē habēt querelam inofficiosi testi si sint iniuste exheredati sicut filij ve legitimi p̄m Bal. in l. cū adoptiuis in ij. col. C. de adop. t in addi. Spec. in tit. de succes. ab intesta. in versi. ꝫ an legitimo ōbeat legitima. Bal. t Ang. in l. certū in p̄in. p. illū tex. §. de iusto rub. cū multis alijs cōcor quas dedi in rubrica. §. de li. t post.
237 vbi late istud legitimū examinaui. ¶† Quitoeū spuri⁹ legitimat⁹ cōpareī legitime nato pōt in testō instituī heres a patre cū duob⁹ testib⁹ iurta. l. baccō sultissima. §. ex imperfecto. C. de testamen. p̄m Bal. in c. de causis. in penul. co. ō offi. ōle.
238 ¶† Sexto auth. si qua mulier. C. de sac. sanc. ecl. pmittens monacho habenti filios i seculo vt possit iter eos testari, pcedit etiā in habēte filios legitimatos, vt tenui d. aut. si qua mu
239 lier. i pe. col. ¶† Septio p filios legitimos p̄seruat agnatio t familia patris ita in discursu dicit Aler. and. nihil allegans in predicto cōsi. ij. primi volu. in ix. col. Sed tu istud ꝓbabis
240 mō.† quia statutū disponens q̄ existētibus filijs masculis si lie femine non succedāt est inductum fauore agnationis t familie. l. j. §. penu. in verbo vt familiarū dignitas salua sit. §. ō ventre inspi. Jo. an in addi. Spe. in ti. de succes. ab intesta. super rubri. Ly. t alij. in l. j. C. de adul. cum suis concordantijs t tamē habet locum in filijs legitimatis p̄m Bal. in. l. cū acu

tissimi. C. de fideicō. de quo tñ an sit ver. stati. j. lati⁹ diceret,
241 ¶† Octauo legitimati succedūt non solū patri, ꝫ et in hereditatibus a gnatorum iure agnationis licut faciunt legitimi naturales p̄m Jo. an. in addi. Spe. in ti. de succes. ab intesta. §. j. ver. ꝫ ex facto. in pe. co. t ex p̄cessus Zinto. de but. in. c. p venerabilem. qui filij sunt legi. post medium, dum tractat an legitimatus habeat p̄s legitimo que ad agnatos: eos refert t simpliciter sequitur Aler. in p̄calle. cōsi. ij. primi vo. in. vi. colū. ꝫ miror de Aler. qui alios non adducit. Ego allego in terminis Bart. t Bald. in. l. cōtum. C. de natu. lib. Bald. in l. cum in adoptiuis. C. de adopt. t in terminis Zinga. in. l. filij vero in aut. qui. mo. na. effi. sui. col. vij. vbi per illū tex. tenet q̄ legitimati indistincte succedūt agnatis t cognatis, t est etiam ō hoc tex. exp̄essus. in. §. quapropter hic a nobis. in auth. q. mod. na. effi. sui. per quē tex. ita ēt tenet. Marti. and. in. q. cum disputata que incipit augeri⁹ in. xx. co. Jaco. de belui. in disputatiōe sua q̄ ponit i aut. q. mod. natu. effic. legiti. ibi, in. 2si. lxxxvij. incip. in questiōe que vertitur inter Julianum, in. ij. col. ꝫ secus sit in legitimato per oblationē curie qui ꝑ li patri succedit, t nō alīs agnatis est tex. qui vt. p̄p̄rie loquitur in. d. c. cōtum. t ibi Barto. t alij tex. in. §. filium vero in aut. qui. mo. na. effic. sui. ¶ Nono spurius legitimatus nō dz ampliꝰ vocari spurius: nam perinde est ac si esset legitime cōceptus p̄m Bal. in. l. imperialis. C. de nup. argu. illius tex. in. §. j. ibi omni macula penit⁹ directo necz inhonestū inhere.
242 re. †Itē legitimatus nō dz a patre institui cū ignominia sub nomine spurij: nec sunt legitimati de inceps tur pes persone, ita per. d. l. imperialis tenet Bal. in consil. cxlvi. p̄mi volu.
243 q̄ incipit titulus p̄incipis achaie. in vlti. col. *Sz dz institui sub nomine legitimati, p̄m eundem Bald. in cōsil. cccl. xxvij. quinti voluminis qō incipit respōdēdo ad dubia seu puncta Decimo t vltimo p̄dicta cōfirmātur per illud quod notat dicit Bald. in. l. manumissiones. in. ij. oppo. §. de iusti. t iur. per
244 tex. t gl. ibi vbi ōt q̄ nullus ēadeo spuri⁹ quin ei insit legitimitas naturalis. t cū legitimatur est legitim⁹ non fact⁹ sed natus, id est non denuo factus ꝫ detect⁹: t sic imperator legitimando remouet nubeculā q̄ dicebat spuriet as: ita ibi not. Bal. Quis contrariū in vltimo dicat idē Bal. in addi. Spe. tit. de succes. ab intesta. circa fin. vt infra statim referā. Sz p̄ primo facit q̄ tz Bal. in l. si te parēs. C. de suis t legi. vbi dicit† esse spuriū est quodda velamē pp̄ qd nō dicit filius. ti
245 ipsa generatio non pōt aboleri vt no. in. d. l. manumissiones.
246 ¶† Sed aduerte inquātū. §. dixi quod legitimati in nullo differunt a vere legitimis: intelige sane, p̄cedere quantū ad
247 successionē bonorū allodialiū. †sec⁹ est in feudis quibus legitimati non succedūt. c. naturales. si ō feu. fue. contro. inter do. t agna. quia ex hoc posset cōtingere fieri p̄iudiciū dño fundi. Item q2 non est verisimile p̄incipū cōcedētem nobile feudū de tali p̄ole senlisse: ꝫ Ang in questione per eum disputata que incipit nobilis quidā genere. in. 8co dubio Jnno. de but. in. d. c. per venerabilē Alex. in consi. xxv. primi volu. incip. circa primū dubium quo queritur per existentiam. ñ
248 ij. col. similiter nec in emphyteusi ecclesiastica succedunt legitimati quia ecclesia tales abhorret cum nō possint habere siue peccato mortali ꝫ Bal. Sali. t alios in l. generaliter. §. cum aūt. C. de instit. t substi. cum alijs cōcordātijs quas ibi redi. Sicut nec admittunt ad beneficia ecclesiastica p̄sertim cū p̄oper⁹. c. cū in cūctis. t c. innotuit. vbi gl. no. de ele. t c. p̄ter. t fin. de p̄by. Sz isti sunt casus speciales qui in alijs firmant quip̄aratione. §. factam. l. nam quod liquide. §. fi. ff. de pecu
248 lega. t. c. ij. de coniug. ¶† Tertio p̄incipaliter p̄dicta pars facit q2 per adoptionē filius efficit vere legitimus licet non efficiatur naturalis q2 nō bz primordia nature, vt inst. de adop. in p̄in. t ibi gl. t gl. in. l. qui §. in verbo asserrime. circa fi. C. de incest. nup. ergo fortius per legitimationē, quia legitimatio est potētior t efficacior actus q̄ adoptio. §. tribus. in verbi. vestri enim patris in aut. quib. mo. na. effi. sui. Ob quā
249 patet q2 adoptio potest fieri author. magistratus. l. ij. §. adop. †sed legitimatio nō potest fieri nisi autho. principis vel habētis potestatem ab eo. §. fi. in aut. quib. mo. nat. effic. sui. t l. p̄hibere. §. plane. in fi. j. quod vt. aut clam. Itē p̄ eū esse legitimatū quā adoptatū q2 legitimat⁹ hz naturalia primordia, que nō habet adoptatus p̄m Bal. in. l. si te parēs. C. de suis t legiti. Item fauorabilior ē legitimatio q̄ adoptio ꝫ Bal. i. l. necz absens: circa fi. §. de adop. ergo arguēdo a maiori t fortiori. aut. multomagis. C. ō sacrosan. eccl. cū p̄ adoptionē efficiat filius vere legitim⁹, ergo fortius p̄ legitimatio
251 nē ¶† Quarto facit q2 si legitimat⁹ per fictionem efficitur legitimus: ergo traheret retro quēadmodum t alie fictiones. l. retro. t l. in omnibus. t l. postliminium. in p̄incipio
de ca. t

de capti. & l. si quis filio exheredato. §. pe. ff. de iniusto rup. Et tñ legitimatio nõ trahit retro: ergo nõ est fictio, vt ẽ ter. in §. l. licet in aut. q mo. na. effi. leg. colla. vj. ibi suos dcetero vibi & ibi facto exinde filios: & ibi Ang. ad hoc not. & rex. in §. illud. i fi. et. ibi, quo facto ex ℔ filios fieri. & ibi gl. parua i ℣bo. ex hoc exponit ex hoc tpe efficiuntur legitimi & nõ retro. ad idẽ tex. in c. tãta. qui fity sint legi. vbi q est fortus, etiã legitimatio facta per subsequens matrimonium non trahitur retro. de quo tamẽ vide q dicam. §. in quarto fundamento partis cõtrarie.

¶ Tenendo istã partẽ q legitimatus sit vere legitim⁹ & non 253 dicte, eã no. limita non procedere reducẽdo rẽs ad ꝓtectã† qñ testator faceret mentionẽ de filijs legitime descendentib⁹, tũc nõ venirent legitimati: q& testator respexit ad modum descẽdi naturalẽ, & nõ ad fictionẽ iuris. fm Bald. not. in l. gall⁹. 254 bis q veni. eta impetra. ¶ Contraria opi. qõ legitimatus non sit vere legitimus sed ficte, tz Bal. quem etiam. §. retuli in addi. Spe. in ti. de succes. ab intest. ad fi. vbi formaliter tz q legitimatio innitit fictioni: & quod non est detentio, fz ꝓbatio nouo. & Bal. in l. eã quam. C. de fideicom. in. x. col. ad fi. i ver. quero vtrũ legitimatio sit fictio. in l. quoties. C. de rei vendi. 255 in l. gallus. §. si eius. ad tr. §. de lib. & post. † vbi dicit q legitimatus fictione iuris dr legitime natus. & Bal. in c. j. in ix. co. de consti. quẽ statim. j. in specie referã. & Bal. in l. fi. C. de his qui veni. eta. impe. quẽ etiam. j. referã. & Bal. in l. si ita quis. §. is cui. ff. de leg. ñ. quem ẽt. j. referã. idem tenet Sali. in disputatione sua que incipit Mediolanensis quidã idẽ tenet Jac. But. in ꝓe. C. vbi tenet qõ imperator legitimãdo aliquẽ nõ facit cũ vere legitimũ sz bn iura legitimatis ei ꝓfert. idẽ tz Jac. de Bel. in §. tribus. in aut. qui mo. na. effi. sui. colla. vj. & istud in puncto iuris vr esse verius. & ita etiam tenui. 256 in d. l. filio quẽ pater. §. de lib. & posth. ¶ † Pro ista parte facit q filij dr vere legitimi qui ex iustis nuptijs procreatur. l. filium diffinit⁹, & dicit bis q sũt sui vl alie. iur. §. legitimi. i aut. qui mo. na. effi. sui. & liberi dicti sunt. xxxij. questione. iiij sed hic nuptie no intervenerũt: igitur &c. Jte ille dr vere legitimus q 257 hz oia iura legitimorũ. * Sed legitimat⁹ a ꝓncipe nõ hz oia iura legitimo & vt dixi. §. in fcõo fundamẽto partis ꝓ & ad fi. & ptz q legitimat⁹ a ꝓncipe nõ intelligit legitimatus ad ecclesiasticas dignitates vt plene no. in d. c. q venerabilẽ. p Cy. in authen. ex complex. C. de incest. nup. p Bal. in ff. C. Codicis. 258 ¶ † Secõdo principaliter facit: quia diuersitas nominũ inducit diuersitatẽ effectuum. l. si idem. C. de codicil. & ad audientiã. & in fi. & ibi do. Abb. in ij. no. ad hoc de decl. sed verus filius appellatur legitimus. iste autẽ appellatur legitimatus, secũdus gl. insti. de adop. in ꝓin. & in l. cum legitime. in gl. j. in fi. §. de statu homi. & in c. nisi cum ꝓidem de renun. & in c. tanta qui fi 259 lij sint legit. † Item ꝓprie loquendo aliud est quem esse filium legitimum, & aliud est quem esse legitimatum vt colligitur per gl. in d. l. cũ legitime. & in l. j. in fin. in gl. fi. magna super verbo parentibus. j. ad municipal. & in l. filios. C. de munic. & origi. lib. x. & not. expresse Sali. in j. etiam. per illum ter. C. de ap. vbi patet q imago representata ꝓpter est in legitimatione non est essentialiter ipsa res: & ibi dicit Bal. q legitimatus est similis ei qui accepit vsum toge. l. sed si accepto. §. ô iur. fis. & ibi tz gl. in c. innotuit. in vbo contigata. de elect. q legitimatus nõ dr legitimus, sed tãq legitimus: illa dictio tanq. dem. tat im ꝓprietatẽ vt dixi in l. j. C. de her. insti. & ibi pulch & dicit Bal. in c. j. in ix. col. de cõsti. qõ legitimatio ẽ similis alchymie q facit apparere illud q nõ est tn trãsmutare vnã speciẽ in alteram nõ pot. Sicut legitimatus figuram legitimi gerit sed non hz eandẽ substantiã. & ibi Bal. in c. fi. in ij. col. de trãsla. ꝓpter. dicit q legitimatus assimilat hominem medicato a morbo, remanẽte tn aliqua cicatrice. 260 ¶ † Tertio principaliter q filius legitimat⁹ nõ sit vere legitim⁹ ostendunt multi effectus: nã legitimati sunt infames infamia facti vt no. Azo. in summa. C. de infa. circa ꝓin. quẽ doc. vbi & sequũtur fm d. Aller. in palleg. cõsi. xxv. j. vol. qr incipit circa primũ dubiũ q ꝗritur an per eristentiã. in ij. col. licet nõ sint deinceps turpes persone fm Bal. in d. consi. cxlvj. pmi vol. inci. titulus principalis achaie, i vlti co. per. l. imperialis. §. j. C. de nup. & retuli ẽt. §. † Secõdo si aliqs acquisiuit emphyteusim ꝓ se & suis filijs legitimis, nõ intelligitur acquisiuisse ꝓ filijs legitimatis q non sunt naturaliter legitimi sed ex ꝓuilegio ꝓncipis & sic ex fictione. Jta singulariter notat Bal. in l. fi. per illum tex. ibi Sali. & Jpau. de cast. C. de his q veni. eta impetra. sequit do. Aller. in l. ex facto. §. si qs rogatus. in ij. col. fi. §. ad trebel. & in cõsi. lx. scdi volu. incipi. visa 262 & limitatione. in ij. co. † Tertio in relicto facto alicui in tps ñ filio dr legitimo q̃ non sufficiũt legitimati, q non sunt legitime nati vnde ineſt quedã fictio fm Bal. in l. si ita quis. §. is cui. §. de legatis. ij. De quo vltimo tamen vide plenius per 263 Jmo. † Quarto si testator dixerit si decesserit sine filijs non sufficit si decesserit cũ filijs spurijs aut naturalib⁹ legitimatis q& ñ sufficit ciuiliter factũ ad implendũ conditionẽ. l. fideicõmissum. §. de cõdi. & demõ. fm Bal. in lucius. vltima. §. de here. 264 insti. Quinto donatio omniũ bonorũ vel maioris partis facta per carẽtem filijs revocatur natis filijs ipsi donati. l. si vn quã. C. de revo. dõ. & tamẽ nõ revocatur ꝓ legitimatione filij spurij: q& d. l. si vnqs. loquẽs in posthumo facto a natura ñ hz locũ in isto effecto posthumo, facto hois, & sic legitimato. argu. l. filio quẽ pater. §. de lib. & posth. Jta nota. tz Bal. i l. ij. ad fi. C. si quid in fraud. patr. & in l. j. in pe. co. C. de ioffi. dona. & in c. innotuit. in. iiij. co. vbi singulariter limitat dcle. Sal. i l. si tota. §. C. de inoffi. dona. ¶ Barti. lau. in q. ꝓ cũ disputata 265 que incipit angeri⁹. in. ij. colũ. † Sexto cõsuetudo regni prefert in successione filiũ primogenitũ nõ hz locũ in legitimato: q consuetudo illa regni respicit naturalẽ veritatẽ, & non fictionẽ que est legitimato. Jta tenet Bal. Sali. & Jpaul. de ca. i l. quoties. vbi dixi. C. de rei vẽd. Jo. an. vbi late disputauit in regula sine culpa. in mercuria. & i cõsi. ꝓ te dereseri. i. vj. in nouel. & ibidẽ Bemi. & Jo. and. in c. innotuit. de elec. domi. Zint. de bu. in c. tanta. q filij sint legi. Jac. & bel. ꝓ plura fundamenta in §. trib⁹. i aut. q mo. na. effi. sui col. vij. Zn. i disputatione sua q incipit, nobilis quidã genere. in vj. col. Zn. & Jmo. in l. verbis. §. interdũ. §. de br. insti. Jmo. i l. si alienum. §. in extraneis. ff. co. Ang. Jpau. & ca. & do. Aller. i. l. gall⁹. §. & quid si tãtũ. §. de libe. & posth. do. Barti. lau. i tractatu de ꝓmagenitura. in vij. col. ad fi. & seq. disputauit diffuse ꝓ septẽ chartas magnas do. Aller. in. q. ꝓ eu disputata que incipit, Sigisinũd⁹ rex romanorũ in quarto dubio. sed ibi nihil decidit. Quarto principaliter quod legitimatio sit fictio facit q 266 legitimatio trahit retro & fingit medio tpe nõ fuisse spurium nec illegittimũ. l. fi. §. de nata. restit. quia legitimatio dicit q̃dã restitutio ꝓ primis natalib⁹ i quib⁹ natura erat cõmunis & oes legitimi nascebant. §. sed & si. in aut. qui. mo. na. effi. legi. col. vj. & sic legitimatio fingit retro actu nat⁹ esset vere legitimus. §. illud. in. aut. qui. mod. na. effi. sui. Ad hoc facit q not. tenet Bar. in l. ij. in ꝓin. §. de vul. & pup. i. fi. q. ꝓ. i tertio regnito. 267 vbi tenet, qõ si filij naturales † legitimẽt post mortẽ patris, q valet substitutio pupillaris ij, vbi facta a patre i testamẽto co q talis legittimatio cũ sit restitutio natalib⁹ trahit retro, actũ semper fuisset legitim⁹ p d. l. fi. §. de nata. restit. qõ valde ꝓ. Ad idẽ facit q tenet Ang. & Jmo. in l. si alienũ. §. in extraneis 268 §. de br. institu. vbi tenet † q si pater instituit simpliciter filiũ spuriũ. & postea facit eũ legitimare se vivente, q institutio cõualescit q& legitimatio trahit retro. Ad idẽ facit q singulariter tz Raph. cu. in l. filio quẽ pater in ꝓinci. §. de liberis & posthu. 269 vbi tenet † q ex heredatio filij spurij est inepta sicut exheredatio extranei. l. quidã cũ filiũ. j. de verb. obliga. tamen si postea legitimet recõualidat talis exheredatio eo q legitimatio trahitur retro ergo est fictio. Caue tamen q cõtrariũ dixi. §. in quarto fundamẽto patris contrarie q legitimatio nõ trahitur retro: sed concordat notabiliter vt in l. gall⁹. §. & qd 270 si tãtũ. §. de lib. & posth. ¶ † Quinto principaliter facit, quia iste nat⁹ fuit spuri⁹, ergo nõ pot vere desinere esse spuri⁹, sicut qui semel fuit heres, nõ pot amplius desinere esse heres. l. & si fine. §. sz q Papinian⁹. §. de mino. gl. i l. in substitutiõe. §. & vul. & pupil. q& res facte vlla cõstitutiõe infecte fieri nõ pñt l. i bello. §. facte. j. de cap. & est ter. expressius. in. §. j. in ver. q̃ igit in aut. de equa. do. coll. vij. imo q deus hoc solo priuat q nõ pot facta infecta facere, vt dixi in l. i. §. si vir. §. tit. j. Item 271 † veritas naturalis nõ pot authoritate legis immutari. l. ij. §. j. §. de vsufr. ea. re. q̃ vsu. nec per fictionẽ vie veritatis delẽtur. l. in reb⁹. C. de iur. do. Bene pot facere lex q factũ habeatur pro non facto & hic per fictionem. l. non dubiũ, circa me. C. de legi. gl. in. l. verũ est. ff. de reg. iur. Jta pot lex facere q spuri⁹ si legitimet habeat pro legitimo, & hic per fictionem non autẽ q sit legitimus. Aliter duo cõtraria cõcurrerẽt in eodem subiecto quod esse non pot. l. si ancillam. j. ꝓ suo. l. j. C. de furt. solicitudinẽ de appel. nam vere natus est spurius. & istud tolli nõ pot vt dixi. Si postea ꝓ legitimationẽ efficeret vere legitim⁹ duo contraria simul concurrerẽt qõ nõ est ꝓssibi 272 le vt dixi. † Jte ẽ qs nõ potest esse i duplici statu contrario. l. vnica. §. cum igit. C. de lati. li. tollẽ. & si pariter. §. de lib. cau. 273 & l. si duobus. §. de statu. li. ¶ † Sexto & vltimo nõ cũcto per

mẽdicata suffragia. ¶Pro ista parte est bonus tex. in §. filiũ ve ro in aut. qb. mo. na. effi. sui. vbi tex. dicit legitimatũ velut ex quadã machinatione cognatũ z tex. i §. generalr. co. titu. ibi, siue per aliam quanlibet machinationẽ. ergo nõ vere, sedp quãdã machinationẽ z sic per fictionẽ. Ad idem tex. in. l. qui pronincia. §. diuus, in fine. ff. de ritu nup. ibi perinde ac ille-
274 gitime concepti fuissent. † ergo nõ vere: qz dictio perinde de notat fictionẽ ꝫ Bar. ff. in. vj. oppo. pme partis tex. z est glos. in. l. sacrilegij. la. j. §. is. aut. z ibi Bar. ff. ad. l. iul. pecu. z glos. in. l. si qs vi. i pn. z ibi Lu. ro. do. Alex. notãt. ff. de acq. possess. Bal. i. l. sed z si lege. §. perinde. ff. peti. hrdi. Ad idem text. in c. tanta. q filij sint legiti. in verbo legitimi habeãtur. ergo nõ sunt vẽ legitimi, qz dixisset legitimi sunt: z põdera fortr quia
275 tex. ille loquit in legitimato p subsequẽs matrimoniũ. † Itez facit in simili ter. in l. vj. C. de iure aure. annulo. in ẏbo. imagi nẽ nõ statũ legitimatis p̃estat z in l. filio quẽ pr. in verbo ne imagine nature. ff. de libe. z posthu. Ex istis fundamẽtis pt3 rẽspõsio ad ea que supertus in oppositũ adducebantur: z ita tene quãtus passus sit admodum ambiguus. Bo. Bene. de plũ. disputauit, istum articulũ in questione per eũ disputata, que incipit. statuto pisano cauet. in pmo dubio. vbi p parte affirmatiua q legitimatus sit vere legitimus z nõ ficte, addu cit octo fundamẽta: postea, p parte ꝫ3 adoucit alia octo fun damenta que etiam trãscribit Ludo. ro. hic. Tandẽ idez do. Bene. cõcludit z satis ratiõabiliter: quod aut querim' an le gitimatus sit vere legitimus vera z originaria legitimatiõe q̃ ex matrimonio efficaci p̃rocedit, iuxta. d. l. filiũ diffinimus z dicẽdum est q non d. l. qui in pronincia. §. diuus. cum alijs iuribus ad hoc allegatis p ea q tñ non benè p̃obant. ẽm Lu do. roma. hic. Et ex hoc infert do. Bene. q licet lex appellet natos ex matrimonio putatiuo esse legitimos, vt l. q ꝫ. C. de i cest. nup. z c. ex tenore. in fin. qui fil. sint legi. intelligit ficte ꝫ nõ vere ẽm glo. in §. si vero hec nr̃a lex. in aut. de incest. nup. colla. §. q̃ intelligit illũ tex. ibi, z ipũ legitimi. i. p legitimis ha beant. z p̃obatur in d. l. qui in pronincia. §. diuus. in rõne sui.
276 Aut q̃rim' de alia legitimitate in genere sumpta. † Et tũc aut vitiũ illegitimitatis p̃rocedit ex matrimonio de iure ciui li phibito, vt habet in toto titu. C. de interdict. matri. z in l. z si ꝫ. C. de incest. nup. z in l. j. C. si rector puin. z tũc p̃rinceps legitimãdo cõfert verã legitimationẽ: z ita ꝫ3 itelligi opinio Bar hic ẽm eũ. Ratio qz p̃rinceps potuit dispẽsare super an tecedenti, s. inhabilitate matrimonij vt. l. si tu: or. C. de interdi. matri. ergo su per eo dispensando vere dicitur in cõsequẽ tiã dispensalle super vitio illegitimatiõis. Itẽ qz p̃rinceps le gitimãdo filios natos ex matrimonio interdicto de iure ciui li. vere legitimos facit ac si legitime concepti fuissent. l. i peria lis. C. de nup. z d. l. qui pronincia. §. diuus. Aut tale vitiũ ille gitimitatis p̃rocedit a iure diuino vel canonico: z tunc qz dis pensatio spectat ad sedem apostolicam. legitimatus p p̃rin cipẽ nõ erit vere legitimus, sed ficte. cũ nõ sit legitimat' q̃ ad oia p̃rsertim quo ad ecclesiasticas dignitates. Item cuz pn ceps non potuerit super antecedẽti dispensare. s. sup subitan tia matrimonij: ergo nec dispensando super cõsequenti verã legitimationem induci: Et cum ista distinctiõe tz etiã effectu Lud. ro. hic do. Ant. rose. tractatu legitimationis sup rubri. de causa effectiua. in j. col. a duabus sequentibus. Franci. de curte in cõsi. lxxiij. icip. super memorata facti narratio. i xxi.
277 colum. ¶ † Iuxta p̃redicta ad mẽtem eorũ intelligẽtiam subũcio in spẽcie nobilẽ questionem statuta quasi vbiq3 dispo nũt q existentibus filijs masculis filie femine nõ succedãt pa tri: an p̃rocedãt etiã i filijs masculis legitimatis. a Bal. i. l. cũ acutissimi. in ij. col. C. de fideico. tz q sic: qz legitimatio est ve rus status legitimoz: z nõ sit verũ p̃incipiũ. z plus nõ dicit. Ego qz ibi leuius pertransiui nũc intendo plenius examina re: qz est vtilis z quotidianus passus: z tz Lu. ro. hic dicat q in hoc habemus solã simplicẽ authoritatẽ Bal. in d. l. cũ acu tissimi decidẽtia q sic nihil tñ boni allegat ꝫ eũ. tu dic q imo idẽ etiã tz Bal. in l. eam quam. in duobus locis. ff. de fideico mis. s. in vj. col. in fi. in versi. itẽ fuit quelitũ a me, z in r. colũ. i versi. sed pone statutũ dicit q filia dotata non succedat. ¶ Itẽ adde q idem etiã tenet Pau. de ca. in l. z si bac. §. patronũ. ad fi. per illum tex. in versi si sed si ius. ff. de in ius voca. z in ru br. C. de iure. annulo. z l. si ita quis. §. fi. ff. de lega. ij. z i consi. ccxxv. q̃ incipit videndũ est primo de ipso clerico. in fin. z in in cõsi. ccxxvij. q̃ incip. super primo dubio videtur dicenduz in iiij. col. idẽ tenet do. Mar. lau. in qõne per eũ disputata q̃ inc pit augerius. in ir. col. ad fi. Are. z do. Philip. coz. in l. li beros. argumento illius ter. C. de cola. Are. in l. gallus. §. si eius ad fin. ff. de liber. z posthu. istã partem tenui in d. l. cum acutissimi. licet oẽs dictas authoritates tuc nõ allegquerim:

a ¶ Legitima tis. Adde q hãc ãstionez latissime po nit. d. Alberi. bzunus in suo trac. sup statutz exclu siuis femi narũ i xij. arti. q̃. iiij. vbi vide.

b ¶ Cõtrariã opi. Adde q hanc eandez opin. vr̃ tene re Soci. cõsi. suo. ccrlvj. co lũ. pe. ver. sz restat nũc vi dere. z p eun dẽ in l. gall'. §. z quid si tã tũ. ff. de lib. z posthu.

z ita pluries consului: z ita recolo fuisse iudicatũ Vot' sum. p̃recipue p cõclusionẽ Bar. hic tenẽtis q legitimat' sit legiti mus z nõ per fictionẽ: sed istud dictũ Bar. nũc nõ teneo. imo. ff. tenui ꝫ iiij. z ita cũ Bal. tunc tenui q3 nondum viderã eos quos postea comperi tenere ꝫ3 ium quos statim infra referaz.
278 ¶ † Pro ista parte facit. nã legitimati succedunt ab intesta to iumul cum alijs fr̃ibus legitimis z naturalibus. l. si te parea, z ibi Bal. no. C. de suis z leg. z legitimati reducuntur ad il lam successionem ex testamento z ab intestato quam habent si lij ver et legitimi z naturales. §. reliqui. in aut. q mo. na. effi. sui. col. vij. z §. dubitatũ. ad fi. aut. de incept. colla. ff. ergo si cut filij legitimi z naturales excludunt filias feminas ita dñt eas excludere legitimati vt sic statutũ recipiat interpretatio nẽ passiuã a iure cõi. l. vj. C. de nova. z l. fi. §. in cõputatiõe, vbi
279 gl. no. C. de iure delib. Cõfirmatur † qz legitimat' in parte hrditatis excludit ipsos masculos legitimos z naturales: et
280 filij excludũt feminas: † ergo si vinco vincentẽ te multoma gis debeo te vincere l. de accessionib'. §. j. z ibi Bar. j. de iu er. z tẽpo. pscri. z c. authoritate. Martini. ad fi. ibi Semi. cõcef. phẽ. i vj. Bar. in l. j. §. gdã filiũ. p illũ tex. ff. de bono. pos sess. ꝫ tab. z idẽ Bar. in l. claudius. ff. qui potio. in pigno. ba beã. ¶ Secõ facit qz istud statutũ loquit p verba naturalia. s.
281 q existentibus filijs masculis filie femine nõ succedãt. † ꝫ lex loquẽs per verba naturalia verificatur etiã in non legitimo. l. libertinũ. C. de interdi. matr. z l. heredib'. §. fi. §. ad Tre. z p Bar. in l. p̃onunciatio. §. familie. j. de verb. sig. Idẽ i statu to vt patet ex eo qõ decidit Jo. an. in addi. Spe. in tit. q filij
282 sint legiti. super rub. vbi tenet † q stante statuto q pr̃ teneat emendare dãnum datum per filium q habet locũ in filio na turali cũ loquat' per verba naturalia: Ergo multo fortius in p̃senti statuto cõprehendetur legitimatus cum in eo cõcur rat duplex vinculum. s. legis z nature, vt. §. natura. in aut. qb. mo. natu. effi. sui. ergo fortius dz operari aut. ita q̃. C. cõmu.
283 de succes. z in aut. de cõsagui. z vte. fra. i pn. colla. vj. ¶ † Cõ
b trariã opi. bz3 Pau. de ca. sibi contrarius in d. l. cum acutis simi. ¶ Motus qz verba statuti ỏbent itelligi in potior signifi catu de illo: qui vere est legitimus z naturalis origine, z non exaccidẽti. l. fi. C. de his qui veniam eta. impetra. idẽ simpli citer tz idẽ Pau. de ca. in d. l. fi. p illũ tex. Idẽ plenius gra Bal. tz idẽ Pau. de ca. in consil. ccxxiij. inci. super eo q̃ pri mo loco queritur quis succedat dicto Antonio in vlt. col. fcn tus. d. Aut. de but. qui etiam contrarium tenet in d. c. p vene rabilẽ in vltima questione. i xxix. co. Ubi fortr tenet. d. Ant.
284 de bu. qõ † si statutũ loquat de filijs legitimis non extendit ad filios legitimatos etiam p subsequens matrimoniũ quod est fortius: qz cũ statutum loquatur in filio legitimo dz intelligi in legitimo naturaliter sic genito: z sic i legitime nato q statutũ non extendit ad causum fictũ: secus ẽm eũ si hoc ver bũ legitime p̃oferatur a iure cõmuni p gl. i c. innotuit. i ver bo. coniugatã. ff. elect. z plus non dicit. Idez tz do. Ante. de But. in c. tanta. circa pin. qui filij sint legi. Eandez opi. otis Bal. videtur tenere. Ang. in cõsi. lxxv. incip. p reformatiõnẽ. z in consi. sequẽti. Idẽ tenet Rapha. cu. in l. ii ita gs. §. fi. de leg. §. Idẽ tenet do. Bene. de plumb. in dicta disputatione q incipit. statuto pisano cauetur. i quarto dubio. vbi arguit. ad vtraq3 partẽ. z finaliter ita decidit ꝫ Bar. per text. in l. j. §. fi
285 quis filiũ. ff. si tabu. testa. nul. exta. Ubi † licet clarũ sit q̃ fi lius legitimus z naturalis excludat nepotẽ ex se natum ẽtã me si filius ille fuit emancipatus z deinde readoptat' z sic a tiq̃ ptãti reddit' nepotẽ, p terea ij excludit: qz nunc sicut ad optiuus est in potestate ita hic in casu nostro lz si filius' a p̃cipio fuisse legitimus filiã feminã exclusisset vigore statuti. Tñ si postea legitimatus ad ius legitimoz um reducatur, nõ per hoc debet filiam feminã excludere. Ampliat sub dubio forte vt p̃rocedat etiã si sit legitimatus p subsequens matrimoniũ adhuc filiã feminã nõ excluderet p d. c. tãta. nisi ẽm eũ esset le gitimatus a p̃incipe cũ isto beneficio p̃relationis. vt filiab' feminis p̃referatur. arg. l. nõ tantũ. §. j. z l. nõ putauit. §. si qs emancipatũ. ff. de ꝫta. Idem ꝫ Bal. tenet Ludo. roma. hic la te arguẽs ad vtranq3 partẽ z adducens quasi eadez fundamẽ ta do. Bene. de plumb. in disputatione p̃allegata. mot' p̃cipue per tex. in l. j. §. si quis filium. ff. si tabu. testa. nu. ex. tã. qui tex. ẽm eum videtur hũc casum determinare. z ita dicit se in hoc p̃acticabili z quotidiano casu p̃dicte cõsuluisse in ciui tate lucana cõtra Bal. z quod eius consilium fuit app̃obatũ a q̃ pluribus famosissimis doctoribus ciuitatis Senensis vbi tunc legebat. Idẽ ꝫ Bal. tz d. Ant. de rosel. in tractatu le gitimationis. in vltima rub. circa vlti. col. d. Fracil. de curte i cõsi. xvj. incit. clarus vir Jaco. alpherius. in iij. z iiij. colũ. z domi. Cinee. paleotus doctor bononiensis i cõsilio sequenti quod

qō incipit viso pacto ⁊ subtilibus dubitationibus.in iij.col. ⁊ do. Fran.de curte in cōsi.xxxv.inci.statuto siue in capitulis anue.in v.⁊ vj.col.⁊ latis ide do.Fra.de curte.i consi.lxxiij. incip.super memorata facti narratione.in xvij.co.⁊ duobus sequentibus.vbi pluries atteſtat istā esse cōmunē ⁊ vera opi.⁊ qō ita et alias cōsuluit.⁊ qō eius cōsi.subscriserūt solēnes do ctores d.Barth.socin' senēsis.⁊ Vincētius paleot' Bononiē sis.⁊ qō ita iudicauit in excelsa ciuitate Mediolani.do. Jo. de pexa.ītigor Mediolanēsis doctor. Ex p̄dictis apparet

186 istā secūdā esse magis cōmunē opi.a qua in iudicando ⁊ cō sulēdo non recedendū ſm Bar.⁊ alios in l.fi.C.de pena. iu

187 di qui male iud.cano.in c.ne innitaris.de cōſtit Maz illa ōr esse magis communis opi.in qua plures doct.cōcord.l.j. ff. ⁊ lane creb.utor.⁊ ibi Bal.ad hoc not.ſ.de offic.q̄ſto.⁊ l.diui fratres post me.i verbo plurīs etiam iuris author.ū.ſ.de iur. patro.⁊ cognoscimus.ibi opinio e pluribus approbaret.⁊ ibi do.Giu.de bu.⁊ d.Abb.ad hoc no.de verb.ſign.⁊ c.de indu cys.ibi in quo plurimi cōcor.ff.q.iij.⁊ ix.dist.c.in canonicis. in verbo plures grauiores. Et p̄o ista magis cōmuni facit: nā lex valde absurdū reputat qō spurij legitimari: ⁊ aduene introducant ad exclusione pris legitime ⁊ naturalis. Ita formalit ōr tex.i ſ.trib'.in fin.i aut.q mo.ns.efft.fui. colla. vij. Pro ista magis cōmuni omissis ceteris vulgarib' addu cunt p Ludo.ro.hic.⁊ Benedic.de plumb.id.disputatiōe q i

187 statuto Pisano cauet in quarto dubio,fortiter stringit: 188 ⁊ istud multū me mouet ad ita tenendū:q⁹ statutū limitās in filia femina quota succedēti existētib' filijs masculis,itelligit etiā limitare i filio legitimato.Quia filius legitimat' nō pōt plus habere in bonis patris,q̄ habeat vn' legitimo rum, cui minus relinquitur.tex.est vnic' ⁊ singularis i ſ.⁊ q̄ ſ va rie.in aut.quib.mo.natu.efft.sui.qué Ange.ibi notat ⁊ repu tat ad hoc singulare. Per quē tex.determinat i terminis nris singulariter Bal.in c.pertuas.circa med.de maio.⁊ obed.q

189 in statuto cauetur q existentibus filijs masculis,filia femina non succedat nisi in vnica:ista femina limitat masculū legitimatū,vt et ipse nō debeat pl' habere:ergo nō vr q femina excludat.Sequit limpliciter Alex.reputans no.verbum in l.necessarijs.in pe.col.ſ.de acq.here.⁊ in l.ſed si hac.ſ.patro nū.in vlt.col.ſ.de in ius vo.Vide tū q notat Bng.in.ſ.opti

190 me.p.gl.ibi i aut.de nup.colla.iij.vbi tenet q⁹ filia dotata q̄ statutū p̄i nō succedit,nō impedit quin pr possit relinq re sede p̄o ipſi q̄ reliquerit it ipſi filie dotate,nec talis filia dotata que nō pōt patri inuito succedere,tale relictū pōt irritare:tū aliud vr respectu legitimati p tex.specificū in d.ſ.⁊ q̄ nia varie. Tertio principaliter ⁊ vltimo circa istā fictionē

191 inductiua. Inquantum Bar.tāgit an statuta loquentia de ciuib',habeāt locū in forēnibus receptis in ciues,q̄s Rap. dicit appellat quasi adoptiuos ciues factos.put etiam anteā ap̄ellat Bal.in l.ciues.C.de appel.qué ſ,referā.⁊ Concludit Bar.q̄ li sunt recepti seruata forma statuti,vel refor matiōis,⁊ tūc erūt ciues ſm veritatē q̄ statutū vel reformatio dicerent,qr habeant p ciuib' quo ad osa:qz cōstitutio ciuū,est iuris,ſ aliquid facti habeat. Ergo statutū disponens

192 sup his q̄ sunt iuris,ōr vere facere ⁊ nō p fictionē.de q vltimo dixi plene ⁊ notabil l.ſ.in p̄cedēti cōclusiōe Bar. Nec ob stat qō statutū dicat qō habeant,p ciuibus,q verba denotant fictionē.l.iure ciuili.ſ.de condi.⁊ demon. Bart.o.ſ.in ij.op

193 p̄me pris tex. Quia aliud ē esse ciue:aliud haberi p ciue. nū primū importat veritatē:ſ fictionē.l.mercis appellatiōe cū gl.no.ſ.de ver.ſigni.⁊ l.maritus.ij.ſ.j.ff.ſi quis,⁊ ibi not. Bar.ſ.de adulte.qz ad hoc respondet ſignant Bart.hic,qō verba denotatia fictionē ⁊ imp̄o rietatē si apponunt superbis que sunt iuris ⁊ q̄ possunt induci a legē ſ veritatē magis dicūtur verba veritatis exp̄essiua q̄ imp̄o rietatis aut fictionis:q vltimū multū notat in p̄cedēti cōclusione Bar.⁊ il lud firmauit iurib' ⁊ authoritatib'.ſ Bar.hic nō hā p̄obet But nō fuit seruata forma statuti vr reformatiōis,puta qz nō fuerūt p̄sentes in cōsilio maiori,q̄ fuerūt assumpti in ciues qui statutū requirit.vel statutū dicit q habeantur p ciuibus quo ad quedā:⁊ istis duob' calibus necesse est dicere secūdū Bar.qō erūt ciues p fictionē ⁊ non ſm veritatem.allegat ad hoc ſ.l.ij.ſ.ad macedo.Et circa istā decisionē bar. scribendo hic nihil addunt:ſ Imo.⁊ latius Laud.omissa hac materia Bar.aliā ingrediant.ſ.in quibus intelligantur facti ciues ⁊

193 in quibus nō. Ego aūt solū attingā questionem Bar.an tales recepti in ciues forma statuti vel reformationis intelligātur esse ciues an per fictionem:⁊ alia tanquā extranea omitta. Adde q cū Bar.transit simpliciter Jo.de imo.in j.ſ.lex falcidia.ff.ad l.falcid.simpliciter do.Anto.de but.in c.j.parte.in ij.not.per illum tex.de sponsa.Adde p̄imo quod nota

consuluit Bar.de quo scribē.nō faciūt mentionē in consil. lxij.incip.puncti talis est qdā est effect' ciuis &.vbi formaliter q̄rit qdā est effect' ciuis aliquius ciuitatis per statutum seu reformationē an dicat vere ciuis,imp̄o rie ⁊ ficte. Et ōr sciendū esse q aliquē esse ciuē nō est act' naturalis ſ ciuis q apparet p̄imo ex ipso nomine qz ciuis scīo qz de iure naturali nō erat ciuitas,⁊ nascēdo ñ nascebat ciuis, Itē p̄stitutio iuris ciuilis ciuē facit aliquē vel,p̄pter originē vel pp dignitatem,vel pp adoptionem,vt l.ciues.C.de ico.li.x. Vñ ñ

194 est dōm qō qdā sint ciues naturalr.⁊ qdā ciuilr imo oēs sunt ciues ciuilr alig tñ pp naturalē originem alig pp aliquā aliā cām. Unde si ciuitas facit statutū qō q cunq; ibi domū h̄z sit ciuis,vere erit ciuis vt l.edificia.⁊ ibi no.⁊ l.quinciales.j.de ver.ſig.⁊ l.in vrbe romana.ſ.de statu homi.⁊ vere ⁊ p̄o rie ciuis est quicunq; recipitur vt munera subeat:sed ibi in illo casu Bar.ille erat sic recept':ergo vere ⁊ p̄p rie ciuis est l.j. ff p̄m.in verbo ⁊ p̄p rie qdem.j.ad munici.vnde dz tractari vt ciuis illius ciuitatis que eū facit ciuē. Itē ibi residet Bar.

195 ⁊ nihil meli' posset ad p̄positū reduci. Secūdo addo Bal. in l.ij.ſ.hec ꝓba.ſ.d ne gest.vbi q̄rit an statutum loquens d offendēte ciuē habeat etiā locum in offendente eū qui ad ciuitatem recept' est p p̄iuilegium:⁊ refert Bar.hic sentire qō sic:qz vera ciuilitas ita potest induci p statutum,sicut p origine cū ciuilitas habeat sub se plures species:⁊ omnis species vera sit species.d.l.ciues.C.de ico.li.x. Vñ nō est verū,

197 q isti sint ciues ficti.imo sunt ve ciues,qz q̄ties lex p̄t aliqd introducere p veritatem intelligit introducere ve ⁊ non ficte,ſm Bar.hic sed posito q isti essent ficti ciues.tū ſm Bal.ibi p̄iuilegium vel reformationes eorum recipiūt interp̄etationē pasiuā,vt leges q de ciuib' loquunt p̄orrigant ad eos,tā ad fauorem q̄ ad odiū.vt l.j.ſ.lex falcidia.ſ.ad le.fal.⁊ hoc credit Bal.esse veri' h̄z ſm eū sit argumētū ꝓ.i.l.fi.C.d bis qui ve.eta.ipetra. Tertio Addo Bal.in l.fi.C.de iure aure.annulo.vbi ōr illum.tex.facere ad statutum q comitatiui habeant p̄o ciuitatensibus:nā illud nomen ciuitatensib' ponitur naturaliter:⁊ ius originis non pōt mutari nisi p fictionē vt l.assumptio.j.ad munici.⁊ l.fi.C.de ico.lib.x.h̄z bar.hic ōr q tale statutum in veritate disponit ⁊ non in fictione.Bal.an

198 tē ibi ōr q⁹ duplex est ciuilitas. ſ.originaria.⁊ quo ad istam ē fictio:q̄dā est ciuilitas in genere ⁊ q̄ad istam est veritas,qz predicat de multis speciebꝰ:⁊ ideo species contenta sub genere ex p̄p ria natura generis inest ei ſ veritatē.d.l.ciues.C.

199 de inco.lib.x. Quarto adde in l.ciues.C.de ap.vbi tz q sicut nomine filiorū non continet nisi nat iui,⁊ adoptiui.ita nomine ciuiū non ptinent nisi ciues nati,⁊ li originarij ciues p p̄iuilegium adoptati.⁊ hoc in materia odiosa argumento.l.cū quidā.ſ.de lib.⁊ posth.sce' vbi agit de fauore vt no. in l.ciues.C.de inco.lib.x.Ista vltima decisionem Bal.refert.⁊ simplr sequit Rap.cum.hic in pe.col. Sed tu caue qz in ꝓrium facit quod signanter no.idē Bal.in l.cum ex oratione p̄illū tex.ſ.de excu.tuto.vbi notat q eo ipso q comitatiui sunt ad ciuitatē recepti eo ipso in penis,⁊ in omnib' debent tractari vt veri ciues:nō solum in fauorib' sed etiā in odijs vt ibi in fi.qō est mirum ſ cū.Unde dispensatio sup statu h̄z se pariter ad fauores ⁊ odia:⁊ ad hoc illa lex est multum notan

200 da ſm eū Quinto adde qō Bald.in l.in vrbe.ſ.⁊ statuti.notat ex illo tex.qō ciues effecti ex p̄stitutione habent i ciuū ex origine,quia sunt veri ciues.Et ideo sc̄m eū tenent Ly.in l.fi.C.de bis q veni.eta.impe.in addi.q si statutū dicat qō omnes ciues habeant tale p̄iuilegiū,⁊ forenses non: si qs forensis esset effect' ciuis p statutū qz habebit eadē p̄iuilegia que habēt illi qui sunt ciues originaliter.l.ſ si hac.ſ. ſ si ius annullorū.ſ.d in i⁹ vo.h̄z sit argumentū ꝓin d.l.fi.C. de bis q veni.eta.impe.Bal.de hoc se remittit ad Bar.hic. Subdit tñ qō istū adoptiuū ciuē nō admittet ad honores ad quos nō cōsueuerūt admitti nisi ciues naturales qz consue

201 tudo restringit p̄uilegiū,sta ibi Bal. Sexto adde Bal.i l.si nō speciali.in pe.col.C.ō testa.vbi tz qō q nō participant in publicis honorib',non dicunt p̄p rie ciues qnia nō tractātur vt ciues:i eo qō est maximū argumentū ciuilitatis.l. qdā eū filiū.j.de ver.ob. Nā ciues muneribꝰ ⁊ honorib' cogno

202 scunt.d.l.ciues.C.de inco.li.x.tamen qui est effectus ciuis in omnib' ⁊ p omnia cōtinet appellatiōe ciuiū l.gall'.ſ.⁊ qd si tū.ſ.de lib.⁊ posth.⁊ l.deo nobis.C.de epi.⁊ cle.vt ibi latt' p eū.Qui subdit qō nō est p oīa simile de ciue ⁊ patria qz nomen ciuis est ciuile eque bene sicut naturale:⁊ ideo potest v re introduci per statutū ⁊ p̄iuilegiū,sc̄ est in noie patria.e ita no.limitat Bar.hic Addō Bal.in c.ſ de vitāda.in.ij.co.⁊

203 in p̄in.de elec.vbi tz qō si statutū disponat qō mercatores forenses p̄o ciubus habeantur, denotat similitudinem nos

vnitatẽ: q2 cõtra naturã sermo prolatus fictionẽ inducit ẽt
si dicat habeat ꝛ sit l. filio quẽ pr. s. de li. ꝛ posthu. Si igitur
gentẽ cõsideres. i. patriã fictio ẽ si merã ciuilitatẽ põt esse ve
ritas. vt ibi. ꝛ p no. p Bar. hic. Sz tu caue ꝫ istã differentiam
304 Bald. ꝛ q imo ciuitas ꝛ patria idẽ importãt. facit tex. in l.
iij. ꝛ ibi Bar. ꝛ Bal. ad hoc no. C. de natu. lib. Ad idẽ text. i l.
si in patria. ꝛ ibi Bal. ad hoc no. C. de in col. li. x. ¶ Septimo
adda Bal. in l. oẽs populi. in antepe. col. s. de iusti. ꝛ iure. vbi
q̃rit statuto cauet q nullus possit esse de p̃zoꝛib⁹ nisi sit oꝛi
ginari⁹ ciuis: mõ titius recept⁹ est in ciuẽ, cũ clausula q habe
at ꝓ originario ciue quo ad oĩa, an poterit esse de p̃zoꝛib⁹. ꝛ
vr̃ q nõ: q2 isse ẽ idẽ ciuis ficte ꝛ non vere ergo non bz locum
in statutis. l. iij. s. hec verba. s. de nego. gest. ¶ Contrariũ deci
dit singulariter Bal. p l. quidã cũ filiũ. j. de ver. obli. ꝛ l. cum
er oꝛatiõe. s. de excusati. tuto. nã ex quo sic habet acsi esset oꝛi
undus ista species tẽperat genus. i. derogat gñi. Nã ex quo
esset talis ꝫ ꝛ haberi p̃zo tali est exp̃resse ꝛ singulariter oꝛdina
tũ. ergo debent pari iure censeri. Nec obstat q aliud est esse
talẽ, ꝛ aliõ haberi ꝓ tali, vt no. gl. in d. l. mercis appellatione.
j. de verbo. sig. Bar. in d. l. si maritus. s. legis iulie. j. õ adul.
r̃ndet Bal. illud esse verũ attẽta imp̃zopꝛia similitudine, sz
hic statutũ vltra pꝛocedi, q2 nõ solũ assimilat. sz statuit eandẽ
esse cẽsurã. q decisio an sit vera vide p do. Alle. ꝛ alios i l. j. s.
de leg. j. Adde see⁹ esse qñ statutũ simpliciter loqueret. ꝓ illõ
q no. idẽ Bal. in l. ingenui. ꝓ illũ tex. C. de inge. ꝛ manumiss.
305 vbi notat argumẽtũ ad statuta q̃ que dicũt q doctoꝛes habeã
tur ꝓ oꝛiginarijs ciuib⁹. nã ista est fictio ꝛ nõ veritas ꝫm eus
306 q2 ibi non bz ꝓ oĩa. vt in casu pꝛecedenti. ¶ Octauo adde
Baldũ. in l. siue possidetis. in ij. colũ. ꝛ ij. q. C. de pba. vbi q̃
rit an pꝛiuilegiati vt tales gaudeãt bñficio eoꝛũ q. ꝓpꝛie sũt
tales. Pꝛimo, õt videri q nõ: q2 pꝛiuilegiũ ẽ q̃dã fictio ꝛ im
pꝛopꝛietas. l. iij. s. hec verba. s. de neg. gest. Sz ius est verum
ꝫm eum q2 statuta extendunt in casum ꝓuilegiatũ qui est idẽ
307 casus ex pꝛiuilegio. ¶ nã pꝛiuilegiũ equipollet nature vt no.
Jo. and. in c. fi. de cõsue. in vj. in nouella. Sec⁹ si iste casus fin
gatur idẽ casus er odio. vt. l. statius. s. cornelio. j. de iur. fis. nã
ad aliũ casũ nõ extẽdit, tũc statutũ vt l. ex ea pte. s. in insulã. j.
de verb. obli. nec obsta dictus. s. hec verba. q2 ibi erat fictio
absq; pꝛiuilegio repꝛesentatiõis eiusdẽ effect⁹. sec⁹ qñ est iũcta
cum pꝛiuilegio qõ reputat tenendũ menti. ¶ Nono adde
Bal. in l. filius. circa fi. s. si cert. pet. vbi õt q foꝛenses grecis
piunt in ciues oꝛiginarios dicunt ꝓ fictionẽ recipi: q2 sz pu
ra ciuilitas possit introduci ꝓ veritatẽ: non tñ ciuilitas oꝛigi
308 naria l. assumptio. j. ad munici. ꝛ ibi lati⁹. ꝓ eũ. ¶ Decimo
adde Sali. in d. l. siue possidetis. in ij. q. C. de pba. vbi q̃rit
statutũ disponit q scholares habeant ꝛ tractent ꝓ ciuilibus,
an statuta in ciuilibus habeãt locũ in scolaribus. ꝛ an tale sta
tutũ dicatur fingere seu fictionẽ inducere. ꝛ sz nõ: q2 est sta
tutoꝛũ vel pꝛiuilegioꝛũ extensio vel ad ciuitatẽ assumptio qõ
fieri põt vere pꝛopꝛie absq; alia fictiõe d. l. ciues. ꝛ ibi notat.
C. de inco. lib. x. ꝛ l. j. j. de mune. ꝛ bono. Secus si statutũ vel
pꝛiuilegiũ dicer et q ꝓ veris ꝛ oꝛiginarijs habeant ꝛ sint, nã
tũc est fictio q2 in re certa ꝫ veritatẽ assumptio. ¶ Undecimo
ꝛ vltimo adde ter. in l. adoptiuũ. s. patronũ. s. õ in ius vocãd.
ꝓ quẽ pꝛobat q paria sunt haberi pꝛo patrono et esse patro
nũ: naz verba illius edicti pꝛetoꝛis loquuntur de patrono. l.
iij. e. ti. ꝛ tñ cõpꝛehendunt eũ qui pꝛo patrono habetur. Et
309 sic ibi est casus ꝫm Ange. ¶ q bñficia cõcessa ciuilibus conti
nẽtia honestatẽ extendunt ad illos qui ex forma statuti õbent
tractari tanq; ciues licet nõ sint facti ciues. secus si non conti
nerent honestatẽ sz ius singulare seu iuri ꝫsium vt et ibi per
Pau. de ca. Lu. ro. ꝛ alios allo̅der. ita habes expeditã fictio
ne inductiuã. ¶ Circa fictionẽ pꝛiuatiuã pꝛosequere. vt hic ꝓ
Bart. cuius dicta non videntur suppellatione idigere. ¶ Circa
fictionẽ trãslatiuã quã Bar. dicit circa quatuoꝛ versari q2
qñq; lex fingit trãsferẽdo de vno tẽpoꝛe ad aliud tempus qñ
que de vna persona ad aliã personã. q2 factũ ab vna pson̅a fin
git factũ ab alia, qñq; de vna re ad aliã rẽ, ꝛ qñq; õ vno loco ad
310 aliũ locũ. vt hic per eũ. Adde* q istа fictio trãslativa siue ex
tensiua trahens se retro licet compꝛehendat in se gesta me
dio tẽpoꝛe volũtarie. nõ tñ ꝓpꝛehendit illa q̃ õ necessitate gesta
sunt ꝫ. Bar. i l. furti. s. j. s. õ insa. in vlti. colũ. circa med. p. l. q̃
ties. s. de pac do. Itẽ fictio trahit retro quo ad act⁹ pẽdẽtes
nõ aũt quo ad pfectos ꝛ cõsummatos. ita no. do. Anto. õ bu.
311 in c. pꝛeterea. de appellatio. ¶ In quantũ Bar. hic tenet q
in cõtractib⁹ celebratis sub cõditiõe casuali vel mixta, euenie
te conditione trahit retro. l. necessario. s. q si pendente. s. de
pericu. ꝛ cõmo. re vendi. ꝛ l. potioꝛ. ꝛ l. qui balneũ. s. qui po
tio. in pigno. habe. ꝛ l. si filiusfa. in pꝛi. j. de verbo. obli. Ubi si
statutum pꝛohibet ꝛbi super bonis rebellium, etiam contra

ctus conditionalis non tenet. licet conditio extet post rebel
tionẽ ꝫm Bal. in j. ad fi. C. de nundi. Secus in cõditione pote
statiua que nõ trahit retro q2 deficit equitas cũ fuerit ex sua
potestate ante adimplere d. l. potioꝛ. in pꝛin. ꝛ s. j. ꝛ l. si obtu
ri. s. filius. j. de fideiusso. ꝛ l. quidam cũ filiũ. s. fi. de ver. obl. ꝛ
ita ẽt ꝛz Bar. in d. l. si filius. in pꝛin. ꝛ in l. si dubitetur. s. fi. j.
de fide iusso. Itẽ secus est in legatis conditionalibus in qb⁹
acueniente conditione legatio nõ trahitur retro. l. si mater. ꝛ
eandem. j. de excep. rei iudi. ꝛ l. j. s. serui appellatiõe. s. ad fet
312 la. Et ita ẽt tenet Bar. in l. si filius. in pꝛin. Cõtra istud vlti
mũ opponũt Jo. de imo. ꝛ Lu. Ro. hic text. i d. l. qui balneũ.
in s. sed ꝛ si heres. per quã tex. etiam do. Bath. repꝛehẽdit
Bar. ꝛ dicit eũ dicere ꝫ casum legis: in nota. cxcvj. Illũ tex.
etiã contra allegat. Jmol. in d. l. si filius. in pꝛin. sed ad illum
tex. r̃ndet Jmo. ꝛ Lu. Ro. hic, quod in legatis cõditio trahit
retro quo ad actionẽ personalem cui habet accedere hypo
thecaria, ita loquitur ille tex. Non autem trahitur retro quo
ad dominiũ ꝛ fructus. ita loquuntur iura allegata per Bar.
Contra istã sol. ꝛ etiam contra conclusionem Bart. fortissime
obstat tex. in l. neratius. s. õ manumiss. testa. vbi quo ad domi
niũ seu libertatẽ cõditio in legatis retrotrahit. ꝛ eueniente ꝛ
ditionẽ fingit legatari⁹ retro fuisse liber vt ibi dicit ter. Nec
dicat, put quidã dicebãt q ibi fit ꝓpter fauoꝛẽ libertatis q2 e
ridiculũ ꝛ ꝫ casum in d. l. j. s. serui appellatione. vbi in lega
to libertatis cõditio nõ trahitur retro. Bal. in l. fi. s. sed q2
nr̃a. in ij. oppo. C. cõmu. de lega. Super hoc sic distinguit aut
logmur q̃ ad medũ tpis dispositionẽ: ꝛ tũc in legatis cõditio
nalibus cõditio trahitur retro. d. l. j. s. serui appellatiõe. aut
quo ad substãtiã legati. ꝛ fingit retro. Ita log⁹. d. l. neratius.
ꝛ ita dz intelligi ꝛ saluari Dy. in c. j. in vlti. q. de reg. iur. in vj.
quẽ repꝛehendit hic Bar. Aut quo ad acquisitionẽ vel trãs
missionẽ. ꝛ non fingit retro, q2 cum in acquisitiõe requirat cõ
sensus: ꝛ pendente conditione legatarius non possit colentire
vel dissentire. l. ita scriptũ. s. fi. sub conditione. s. de leg. ij. me
rito non trahitur retro. secus in contractibus q2 ibi interue
nit cõsensus ab initio vt no. gl. in l. si pꝛoxẽ. C. de condi. insert.
¶ Ista distinctionẽ Bal. impugnat Lu. ro. hic in vlti. col. q2
vr̃ potius verbalis ꝛ nõ realis. nec posset rõ diuersitatis iter
substantiã legati ꝛ eius acquisitione. cũ nõ i alio pẽdeat ipsi⁹
substãtia ꝓ in eiusdẽ acquisitione. Unde ipse Lu. Ro. hic, di
fina. sui dicit quod nõ põt dari alia solu. nisi quod aut loqmur
in conditione affirmatiua puta lego libertatez seruo si tibi
consul factus fuerit: ꝛ tunc eius euentus non trahitur retro,
ita loquit d. l. j. s. serui appellatiõe. ꝛ alia iura Bar. ꝛ hoc est
telligendũ ꝫm eum quo ad dominiũ non autem quo hypothe
cariam d. l. potioꝛ. s. sed si heres. Aut loquimur in conditio
negatiua puta lego libertatez seruoꝛum. si posthumus mihi
natus non erit: ꝛ tunc trahitur retro eius euentus. quo ad li
bertatẽ seu dominium: ꝛ ita est pꝛopꝛie casus d. l. neratij. Add
de qõ ante eũ etiam dicit d. benedi. de plumbi. in d. l. neratij.
313 in vltimo nota. vbi dicit q. illa lex solet allegari⁹. q in vlti
mis voluntatibus conditio negatiua trahitur retro. lz sec⁹ sit
in cõditione affirmatiua d. l. j. s. serui appellatione. Item ad
qõ Bar. de quo ipsi mẽtionẽ nõ faciunt in l. cũ sine pẽnia
tione. s. qñ dies lega. ced. tangit de intellectu dicte. l. neratij
ꝛ dicit q loquitur in cõditione negatiua, postea respõdetur
cõditionẽ casualem non posse existere ẽ certũ in rerũ natura.
Puta si mulier est vacuo vẽtre que putabatur pregnans cer
tũ ẽ irerũ natura ñ posse nasci posthumu. ꝛ tũc pecdit d. ne
ratius. Qñq; i rerũ natura ñ ẽ certũ q2 mulier ẽ pgnãs ꝛ pit
partus nasci ꝛ non nasci: quia solus deus hoc scit. ꝛ tunc
non nascitur nõ bz q retro fuerit impleta cõditio. vt. l. cãpa
dam. s. q bz. in verbicu. quid si vnũ. ꝛ ver. quid ergo. s. de ca
qui. here. Ista sol. mihi non placet. q in d. l. neratius. mulier
esset vacuo vẽtre, imo innuit contrarium cũ distinguit an post
humus sit natus an non natus, ergo erat in vtero matris ergo
vẽter non erat vacuus. Ego autem r̃ndeo aliter ad d. l. qui
balneum. s. sed ꝛ si heres. ꝛ planius quam r̃ndeat Raph. ca
d. l. si filiusfa. in pꝛin. vbi etiã dixi. q õ ibi in legatis cõditiona
libus conditio non trahit retro. nec. h. d. ille tex. sed bene de
cidit q õ in pignoꝛe pꝛefertur legatarius q2 pꝛo relegata pig
nus pꝛius fuit datum: ꝛ sic quo ad ius pꝛelatiõis in genere
non bz esse in potestate debitoꝛis resilere a cõtractu pignoꝛ.
ꝛ istud pꝛopꝛie conlideranit tert. in d. l. qui balneum. in pꝛin.
ne sit in potestate debitoꝛis decipere pꝛioꝛem creditoꝛem.
314 ¶ Subdit Bar. hic q õ ꝛ ctibus conditio trahitur retro
quo ad omnia que habuisset si contract⁹ fuisset pure celebra
tus ꝛ sic quo ad cõmoda ꝛ incõmoda d. l. necessario. s. quod
õ cendẽte. s. de pericu. ꝛ cõmo. rei vendi. sed quo ad dominii
non trahitur retro. Rõ est secundum eum ꝛ bene quia etiam
si contractus

si contractus fuisset pure celebrat' ex solo ꝛctu nō habuisset dominiū sine traditione corporalis possessionis. l. traditioni bus. C. de pac. z l. ii ager. cū gl. ſ. de rei ven. ergo multomin' solus euēt' cōditionis pōt vsq; retro inducere translationem dominij. Ista videt fundamentalior ratio quā alia quā assignat Bal. in l. j. circa fi. C. an seru' ex suo fact. vbi dt qō in p tractib' cōditio trahit retro quo ad obligationē z hypothecam. secus est quantum ad dominiū in quo ꝑditio no trahit retro ne duo reperiant domini insolidū vnus vere z alius fi cte cōtra regulā. l. ii vt certo. ſ. si duob' vehiculū supra cōmo
315 da. z l. hereditate. ſ. pater. ſ. de castr. pecu. ¶ Ite illud q dictū est quod in legatis cōditio non trahit retro procedit q ad cōmodū rei legate z eius acquisitionē sed trahitur retro quo ad rescindendū alienationem medio tēpore per heredem factā. ter. est qui ita lo quit in l. fi. ſ. sinaute sub conditione. z ibi Bar. in penul. oppo. C. commu. de leg. de q̄ tex. opponit Bar. hic z obscuri' respondet qō ibi nil retro fingitur circa
316 legatū li bene inspiciatur secundū eū. ¶ Succedit ne q̄rit Bar. que sit rō diuersitatis quare in legatis ꝑditionalibus q̄ ad acquisitionē inspicimus tēpus existentis conditionis. l. q̄ legata. j. de reg. iur. z l. ſi vsuffr. in fi. supra quando dies leg. ced. Sed in contractib' cōditionalib' inspicitur initiū z tic tempus ꝛtract' quo ad acquisitionē: vt sciamus cui acquiri d beat. Bl. in l. vxor. C. de condi. inser. assignat rōnem diuersitatis q̄ in legatis no versatur aliqō factū filij q̄ absenti z ignoranti ac dormienti potest legari. z sibi ipso iure acquiritur legatū. l. cū pater. ſ. surdo. ſ. de lega. ij. Jō inspicitur tps existētis cōditionis, sed in cōtractibus factis per filium fa. versat factū filijs z eius opera' q̄ ipse est i qui facit, z qui ꝑbit. Unde cū verset opera filij z tpe quo facit contractum sit i potestate patris, ideo tūc acquiritur patri q̄ tunc patria potestas d ius suum operari, z istā rationē etiā assignat glo. i simili. in. ſ. ex conditionali. insti. de ver. obl. Istā rationem repro bat Bar. hic non est generalis quia poliet esse contractus in quo non verteret opera, neq; factū filij puta quando esset promissum filio ex causa donationis. l. liber homo. in prin. ſ. de acqui. rer. do. vel quando promissum esset notario nomine filij, ita quod nullū officiū filij interuenit, z tñ etiā tūc attēderet tempus stipulationis, z sic cōditio traheret retro. d. l. ii filius fa. in prin. Sed ab hoc fundamento q̄ etiā mouet Bar. in d. l. si filiussa. potest de facili defendi dicta rō gl. quia q̄ donat filio licet nō verset tūc opera filij tñ ex illa donatiōe non acq reretur sine facto filij, prout acquiritur ex legato in quo ꝑpio iure acquiritur penit' ignoranti, vt dixi. Itē q̄ notarius stipulatur nomine filij licet non interueniat vere factū filij: tñ interuenit iuris interpretatione. l. stipulatio ista. ſ. si quis insulā. j. de ver. obli. z l. qui aūt. ſ. fi. ſ. de constit. pecu. Sed ꝛ illā rōnē gl. fortius obstat. nā in donatione causa mortis vertitur opera filij vel seruiq; requirit eorū stipulatio z presentia. inter mortī. ſ. de do. cau. mor. Et tñ nō acquiritur patri vel dño, sed filio z seruo si reperiāt sui iuris tpe mortis donā tis. l. fi. ſ. de dona. cau. mor. z ibi Bar. ꝓhoc reprobat illam rationē diuersitatis cū a tēpore mortis sumat effectū z non trahat retro. Facit. l. sed interim. ſ. idē ait. z sequē. ſ. de dona. inter vir. z vxo. ¶ Sed aduerte q̄ Bal. respōdēdo huic fundamento tz cōtrariū in donatione causa mortis in d. l. si vxor. in vlti. col. z ꝓ eo facit bonus tex. in l. senat'. ſ. fi. z ibi gl. ſ. de dona. cau. mor. Tz Raph. cu. in d. l. si filiussa distinguendo cōcordat z bene has opiniones. q̄ aut donatio cā mortis incepit a traditione: z tūc inspicit tps mortis. d. l. fi. z d. l. sed interim. ſ. idē ait. z ſ. seq. Sec' q̄ incepit a promissione.
317 d. l. senatus. ſ. fi. ¶ Et ista rationē diuersitatis quare in ꝛctibus cōditionalib' inspicim' tps retro celebrati contractus, sed in legatis inspicimus tēpus euentūs cōditionis assignat Bar. hic z in d. l. filiussa. in prin. q̄ in cōtractib' conditio retrotrahitur vt dixi. Et sic fingit retro celebratū cōtractū. Et sic retro quesiuisse patri vel dño. ꝛō nimirū si in cōtractib' attēdim' tps ꝛctus sed in legatis cōditio nō trahit retro ꝛō attēdim' tēp' euentūs cōditionis. Ista rōnē sequuntur Ang. z Pau. de cast. in d. l. si filiussa. in prin. Sed eā reprobat z bñ Jo. de imo. hic. z Jmo. Raph. cu. z d. Alex. ibi. eo q̄ aditio hereditatis trahit retro ad tps mortis testatoris. l. heres q̄ que. ſ. de acqui. here. z l. ioia rere. j. de reg. iur. ne testator videat ꝑ parte tēporis decedere intestat' z ꝓ parte testatus cōtra. l. p' nostrū. j. de reg. iur. Et tñ in hereditate q̄ ad acquisitionē cui acquirat inspicitur tps euentūs conditionis z sic adite hereditatis: nō aūt inspicit tps i quo fit retrotractio: vt in. ſ. alienus. ſcō insti. de her. insti. z l. si sol'. ſ. de acq̄. he
318 redi. z l. non est dubiū. C. de iure delibe. ¶ Et heres adeundo quasi cōtrahit cū legatarijs. l. ex maleficijs. ſ. her. j. de actio, z oblig. z ſ. heres insti. de ob. que ex quasi ꝛc. Bar. hic adꝺ
319 rādet j q̄ illa regula q̄ aditio hereditatis trahatur retro non est semper vera q̄ nō trahit retro quo ad oia vt l. oia fere. ibi no. ꝓ gl. j. de reg. iur. sedp ꝺ Bar. nō assignat rōnē quare ꝺ casu quo ad acquisitionē nō trahat retro aditio hereditatis, sicut trahit quo ad alia ſm Jo. de imo. hic z bñ. z Aler. in. d. l. si filiussa. in prin. Jō melior videt rō gl. in d. l. si vxor. Preterea rō assignata p Bar. ñ euacuat difficultatē cū ad huc remaneat dubiū quare magis in cōtractib' cōditio trahat retro quā in legatis. Propterea subtilitatē princeps. d. Christo. de castel. quē etiā referūt Rap. cu. z do. Pe. ō dcxtio. in. d. l. si filius. in pn. defendēdo Bar. adducebat rōnē, rōnis, q̄ iō in legatis cōditio nō trahit retro, sicut in ꝛctib', eo q̄ principiū nō est habile, z sic ficit extremū ad q̄: q̄ si retro trahetur fingeret testator vivus vsq; retro obligatus q̄ē absurdū: q̄ a principio tpe facti testamēti legatū non hz effectū cū semper possit revocari vsq; ad tps mortis testatoris vsq; ad qō tps mortis voluntas testatoris semp est ambulatoria. l. cū hic stat'. ſ. ait oro. ſ. de dona inter vj. z vxo. z l. ij. ſ. fi. z l. seq. ſ. de adimē. leg. z t. cū marthe. de cele. missa. Et si dicis saltē dz trahi retro ad tps mortis testatoris vel additionis hēdi. rādet do. Christofo. de castel. qō illud non est extremū sed medium inter relinquere z cōfirmare legatū. Sed istud nihil ē q̄ qū nos q̄rim' nunquid in legatis cōditio trahat retro itel ligimus ad tps mortis testatoris q̄ tpe legata efficiūt irrevocabilia, nō aūt itelligim' qō trahat retro ad tps ꝑditi testamenti q̄ ꝺ esset ineptū querere. Et q̄ ita sit ostēdo vna rōne nā testator ꝑculdubio pōt facere legata pura. z p hoc ñ obligat testator in vita, sed solū heres su' obligatur post mortē testatoris, nec in hoc resultat aliqō absurdū: ergo eodē mō si cōditio trahat retro fingem' legatū retro purū, nō aūt testatorē retro obligatū fuisse. Istud est q̄ etiā voluit do. Christofo. post. in. ſ. ois. ivj. col. insti. de verb. obl. vbi dicit q̄ cū semel fecisset istud fundamētū ꝺ do. Christofo, de castel. Rap. comēsi præceptori suo, qō postea semper abinde in antea tenuit ꝺ do Christofo. de castel. Ita ibi ipse refert z bene. ¶ Tertia rōnē diuersitatis assignauit Jo. de Imo. hic z Jmo. z d. Alle. in d. l. si filiussa. in prin. q̄ in ꝛctu conditionali est quedam spes ipsi' obligationis q̄ trāsmittit ad heredes. ſ. ex cōditionali. insti. de ver. obl. z pōt etiā cedi. l. spē. C. de dona. Ideo nimirū si illa spes queritur etiā patri p regulā. l. que lega. j. de reg. iu. secus est in legatis cōditionalib' in quib' spes nō trāsmittit ad heredes. l. vnica. ſ. sinaūt aliquid sub ꝑditione. C. de cad. tol. Ideo etiā nec acquirit patri. eodē mō spes hereditatis ñ adite nō transmittit. de. l. vnica. ſ. in nouissimo. ideo non acquritur patri vel dño vt dixi. z hz hodie trāsmittat ius deliberādi z adeundi. l. cū antiquio ib'. ſ. de iur. delibe. Tamē ei' querendi z non ius quesitum z sic est quedā facultas que nō querit patri vel dño, vt voluit Bar. in. l. is potest. ſ. de acquirere. z dicit Jmo. hic quod dictar' ꝓ rorime relata satis fuit de mente ter. in d. l. que lega. z ita ēt dt do. Alex. ibi. ¶ Quartā rationē diuersitatis assignat Rap. cu. in. d. l. si filiussa. i pn. q̄ cōtract' dicūt habere forte z potēs principiū. istud assum
320 ptū ꝓbat duplici fundamento. ¶ Primo q̄ per fect' cōtractus amplī' revocari nō pōt. l. incōmodato. ſ. sicut. ſ. cōmo. z l. sicut C. de actio. z obl. ideo lex voluit qō attēdatur principium, z ad illud trahat conditio sed vltime volūtates dicūt habere debile principiū cū sint semp revocatorie vsq; ad mortē testatoris vt dixi supra. Ideo lex non curauit conditionē i legatis trahi retro ad principium. Sed istud mihi non plz q̄ in vltimis volūtatibus deberet cōditio trahi retro ad tps mortis testatoris z a die adite hereditatis quo tempore legatū hz forte principiū, z immutabile, q̄ amplī' variari non pōt. Unde alio modo ꝓbat Raph. cu. assumptū suū z istud pl' placet, q̄ cōtractus dicunt habere forte z potēs principium q̄ certū est in debitū iri. siue stipulator viuat t pe purificate ꝑditionis siue sit mortuus: q̄ in ꝛctib' trāsmittit ad heredes dicto. ſ. ex cōdicionali. z ideo lex statuit debere attēdi principiū z sic tēpus contractus, z ad illud ꝑditionē retrotrahi. Sicus est in legatis cōditionalib', i quibus nō est certū debitum iri li cōtingeret legatarij ꝑ premori ante purificatā cōditionē legatū annullaret q̄ spes conditionalis in legatis nō transmittitur ad heredes dicta. l. vnica. ſ. sinaūt aliquid sub ꝑditione. Et sic in pactibus ꝑditionalib' efficacior z firmior est spes futuri euentus quā in legatis, z ista rō effectualiter satisfacit cōcordat cū precedēti rōne Jmo. z do. Alex. ¶ Quintā z vltimam rationē diuersitatis assignat Jmo. in. l. dies. incert'. ſ. de ꝑditio. z demonst. quod in cōtractibus hoc ideo est q̄ re
spiciatur consensu duorum ergo fortiore, sunt quā vltime voluntas que perficitur solo cōsensu vnius. l. testatoris vt i si

milli. no. gl. in l. j. C. de pact. Iste rōnem reprobat do. Alc. in d. l. ñ instituta. in p̄ma. per fundamentū quod adduxi s. cōtra p̄mā rationem gl. in d. l. ñ vxor. s. Qe donatiōe causa mortis que perficitur consensu duorū. l. inter mortis ¶. de do. cau. mor. Unde teneas p̄o minus periculoso p̄mā rōnes supra relatā que fuit gl. in l. vxor. vel tertiam vl quartā rōnes superius relatas que ad idem in effectu tendunt. ¶ Iurta predicta in quibus vidimus q̄ in ẽctibus conditio casualis tra-
321 hitur retro secus in legatis querit Bar. ¶ Quid in sententia nunquid conditio in snia trahatur retro, & sic punctus est nunquid sententia equiparetur ẽctui, & sic trahatur retro an equiparetur legato, vt retro nō trahat & fm Bar. tex. videt. equipare vtriq; in l. seruus. hac lege. §. de manu. tit. generali vbi tex. equiparat p̄hibitionē ẽctis testa. & iudicis. & ita ibi summat Bal. illū tex. post Ja. de are. & isto modo ille tex. in ppōsito nihil seruiret. Sed Bar. hic videt ſsentire qō condicio in snia est casualis trahat retro sicut in ẽctib⁹. Et vltra Bar. & scribentes qō snia debeat equiparari contractu & non
322 vltime voluntati ¶ facit q̄ snia est stricti iuris. l. j. C. si plures vna sen. & sic snia dicitur esse stricti iuris. ¶ sed vltime volūtates habent instar ẽctū beneficii. l. in minorū. C. in qb. cau. in integ. resti. non est necc. fm Ja. de arena quem ita recitat Bar. in l. centesimis. §. ñ. in j. C. ff. de ver. obli. Sed istud fundamentū nō videt bn tutū, q̄ vltime volūtates nō habēt instar. beneficii. niſ quo ad duo. in alijs habēt naturā stricti iuris. vt magistraliter declarat Bar. in. l. ñ heres. vbi alīq̄n.
324 dixi. s. de eo q̄ cer. loco. sed vltra Ja. ō Arc. confirmo. ¶ Nā verba sentētie sunt stricte intelligēda adintellectū quē stricte habere possunt, nec debēt habere itellectū quē ex larga significatione vocabuli habere possint. Ita egregie no. do. Abb. in c. dilectus. in scōo notabi. per illū tex. de offi. ord. Sz i vltimis volūtatibus lata & benigna sit interpretatio. l. in testamentis. j. de re. in. & c. cū dilectus. de donationib⁹ ergo nō vidēt posse fieri eqparationē de snia vltime voluntati. Postea q̄ de Bar. in d. l. ceteri. §. ñ. in vl. co. eqparat sniam vltime volūtati p. l. nō est mirū. §. de pi. actio vbi decidit ter. qō pignus pōt cōstitui p sentētiā iudicis: q̄ pōt cōstitui i testō, eqparat sententiā iudicis vltime volūtati. Et ab vno ad aliud arguit ad idē allegat Bar. ter. in l. ñ ita fuerit. §. ñ. §. ō ma. testa. vbi
325 vba testatoris & p̄toris pariter interpretāt. Et vltra Bar. qō licitū int arguere a verbis p̄toris seu iudicis ad vba testatoris & ecōtra, adde tex. l. ñ qs legauerit. la. §. §. de le. j. & l.
326 q̄ filiū. §. fabin⁹. §. ad trebellia. ¶ Itē factu iudicis & testatoris eqparātur. l. ij. & ibi Bald. ad hoc no. C. de dīui. tutela. et l. j. §. ñ pupillus. in ꝑl. ergo & ibi Bar. ad hoc no. §. de tute. &
327 ratī. contra. ¶ Itē bonū est ar. de iudicijs ad vltimas voluntates. l. q̄ testamento. §. enim q̄ lege. & ibi Bar. ad hoc no. §. de testa. vbi decidit turisconsul. qō dōnatus. l. iul. repetundarū ñ pōt esse testis in testō qū et in iudicio testificari p̄hibetur.
328 ¶ Itē cōfirmatur q̄ sicut p̄hibitio de nō alienādo facta p̄ testatorē impedit translationē dominij. sic et ipedit p̄hibitio facta per iudicē seu per sententiā iudicis. l. si sciens. §. ō Zhen. emp. fm Bar. in l. ñ tusse. §. diui. §. de leg. j. cū concor. quas ibide legendo dedi. Iste sunt que videntur facere p̄ eqparatione Bar. in d. l. centesimis. §. ñ. vbi e quiparat sententiam vltime volūtati eius. Tū Zium & bñ aduertendo sentit Bar. qui equiparat sniam cōtractib⁹, & p̄ ista scōa opi. Bart.
329 facit q̄ imo iudicia magis eqparantur ẽctibus quam vltime voluntati, ita tz Bal. in l. j. in vl. co. C. de falsa cau. adie. leg. per. l. ij. §. ide scribit. §. de peculio. & l. verba Zerūt gesserūt j. de ver. li. alibi no. idē Bal. in l. j. in p̄mo. no. C. de sēten. que sine cer. quāt. p̄osse. qō iudicia sunt redacta ad instar ẽctum. domnem. §. de iudicijs. Et ideo sicut contractus incert⁹ nō tz. l. triticū. & l. ita stipulatus. magna j. de verbo. oblig. ita incertitudo vitiat iudicia. Et p̄ ista parte q̄ snia equiparetur ẽtractui, facit q̄ et in snia quan⁹ p̄hibet. del. j. §. idē scribit. §. de pecu. exp̄esse. Bal. in l. fin. C. si plures vna snia & in l. eos. §. nec temere ad fin. C. de appel. & idem Bal. in. l. ab executione in vl. co. C. quorū appella. nō recī. & itē semper verba snie pōrāda sunt sicut verba cōtractus. l. fideiussores magistratuum §. p̄ aurelio. j. de fideiusso. fm Bal. in. d. l. ab executiōe. vlt. co. Itē p̄ ista scōa opp. facit q̄ egregie decidit Jo. an. in regula, cum iuxta partium iura in mercuriālibus. vbi concludit qō
330 ¶ si episcopus excōicauit aliquem sub conditione quia pendente ille delinit ille subditus episcopi. si postea extitit conditio ille erit exc̄onicatus qū illa conditio erat casua lis & non potestatiua q̄ conditio casualis trahitur retro p. l. potior. et q̄ balneū. §. qui potio. in pig. ha. & dictū est supra. Et sic vult & notabiliter Jo. an. q̄ cōditio casualualis apposita in sequētia
331 trahatur retro quo ad incurrendā excōmunicationē ¶ que ex excōicatio ē pena grauis. c. sacro. de sen. excō. xxiij. q. iij. cc. & ripiantur, qō bene no. ¶ Sed ō dctione Bar. & ea que dixi pōdero ibi tex. in c. p̄tereā. ij. de app. vbi est tex. ad literam qō si feratur sententia excōicationis p aliquē si no soluerit. j. x. dies, & ito medio tēpore appellat ab illa snia excōicationis, queritur ibi. Pone q̄ postea cueniat illa cōditio, nūquid ille erit retro excōicatus decidit ibi papa qō appellatio interposita impedit ne sit excōicatus, quāuis euenerit cōditio. Pondera q̄ ibi erat cōditio potestatiua si non soluerit. j. x. dies, put ēt est in q. Bar. vt ipse dicit, & ñ si non fuisset appellatum, illa conditio potestatiua traheret retro. sed appellatio est illa q̄ impedit put ēt ibi tz gl. & latius do. Abba. in ij. col. sit ibi videt p̄bari qō conditio ēt potestatiua in snia trahatur retro Nīl salvando Bar tol. dicas q̄ tex. ibi non decidit an exīste conditione illa excōicatio trahatur retro, vel non trahatur qcgd. ibi teneat do. Abb. post gl. sed bene decidit nū quid pēdente cōditione excōmunicationis si pars appellat & postea, eueniat conditio, nūquid erit excōmunicat⁹, tex. nō querit an vt ex retro sed simpliciter decidit qō appellatio impedit ne dicatur excōmunicatus. ¶ Per ista refert Bar. ad p̄acticam
332 ad ſstio. quā ōt ibi ō facto occurrūse dū pisis assideret & vaqui⁹ p̄ maleficio fuit condēnatus in centum, & si dictam condēnationē non soluerit. j. x. dies post⁹ venerit in fortiam cōmunis quod amputetur sibi lingua, ille deducitur in fortiam cōmunis, & existens in carceribus non soluit condēnatur. j. x. dies sed pendente dicto termino. x. dierū fuit factū nouū statutū, q̄ oēs exbānīti retro siue in pre siuetu p̄sona rebanniāt soluta certa quātitate quā iste existens in carceribus soluit, q̄rit⁹ an sit rebanniendus vigore dicti statuti, & an p̄ ille statutū euitabit amputationē lingue. Dubiū cōsistit an ille dicatur retro exbānītus inspecto tpe, condemna. & banni. & liceat dat in statuto postea edicto. An vero dicat condēnatus post statutū conditū a tempore cedētis cōdemnationis, i qua erat cōditio potestatiua si non dederit que nō trahitur retro. ws. dixi ideo cū non reperiatur retro bānītus p̄out loquitur ista tutū non videt rebaniendus vigore ipius statuti. Et in hac parte inclinat Bar. licet non aperte decidat sed relinquit dubio p̄o hoc ēt adducit: q̄ tale statutū inducens beneficū abolitionis, non videt debere extendi ad iam captos. & ad existentem in carcere tpe cōditi dicti statuti per. l. j. post principiū. j. de custo. reorū. & l. Domitian⁹. j. ad turpil. q̄ vltimū tñ non videtur bene firmare Bar. sed remittere se ad eaque dicūtur per doc. in d. l. Domitianus. & ibi Bar. videt alīt tenere & melius q̄ aut p statutū quis totaliter de bāno remittit, & sic crimen nō dimittit sz ex eo crimine posset repeti q̄ solū differ⁹ a tēpus. Puta tpe guerre factū e statutū q̄ debiti habeāt securitatem durāte ipe guerre & tale statutū nō extendit ad carceratos p illū tex. & per rationē euidentē quam ibi voluit in ter. & in d. l. j. q̄ si relaxantur iudicium finiret & sic esset frustratorius. q̄ relaxati de carceribus fugerent ita q̄ plius non possent repeti, sed si per tale statutū exbānīt⁹ solue do certam quantitatē liberaret⁹ bannō & sic ei dimittat crimen ita q̄ amodo repeti nō possit, tūc talis reformatio extenderet⁹ & ad bannitū in carceratū, & istud ēt segt Bal. i rubrica extra de transac. in pe. co. ¶ Ang. vero in vl. co. tenet q̄ talis tunc existens in carceribus gaudebit beneficio dicti statuti q̄ verū est ipsu retro fuisse exbannitū in pecunia & ēt in corpore in p̄putatiōe lingue sub cōditione si pecuniā illā nō soluerit. j. x. dies post⁹ fuerit deductus in fortiā cōis, sic nihil habemus tractare de fictione. Sz verba dicti statuti vident retro adaptari ad casū ppōsitū ergo eius dispositio locū hz. Iata aūt. §. gessisse. §. de admi. tut. & l. iij. §. quoties. §. de damn. infe.
Nec ob. q̄ erat carceratus & p̄ illōes simplr. facte carceratis non vident porrigi ad tales carceratos p dict. Domitianus q̄ rñdet & bñ illo esse verū & p̄cedere solū in quibus suspēsius p̄cessum ad tps quos cōcessus non suspendi videtur interesse in carcerato rum ne iph̄ marceren in carcere ll. custodias j. de publi. iudi. sed p̄ illōes extincte delictorū bñ porriguntur ēt ad carceratos put ēt a⁹ notat q̄ tūc nō est dare rōnē diuersitatis cū sua, cū minus sit agendū cū carceratis quā cū alijs: vt patet in titulo de custodia reorum. & l. iij. C. de epis. audien. vbi habēt misericordia de carceratis si ōlictū non est reiteratū. & ita ēt ēt Ange. in hoc vltimo. in d. l. Domitianus. & quantū ad hoc bñ loquit⁹ fm Ang. sz Bar. hic istud vltimū nō soluat vt prediximus. Sed in qōne principali dicit Jo. de im. o. q̄ Ang. nō videt bñ comprehendisse mentē Bar. q̄ Bar. vult dictū statutum nō habere locum nisi eo q̄ cū ist⁹ nō soluerit centū. j. x. dies post⁹ fuit in fortiā cōmunis ex tūc elapso termino. x. dierū est condēnat⁹ & bannitus in lingua & talis exbannitio & cōdemnatio illi⁹ lingue e post dictū statutum. &

statutū z per cōsequēs nō vr cōprehēdi sub illo statuto qō so
lā respicit exbannitos retro ante ipsum statutū nec de cōde
natione in cētū est habenda mētio cū illa sit transfusa in pe
nā lingue l.j.§.itē si ita.C.ad le.fal.z l.obligationū fere.§.j.ff
de act.z obli.pena aūt lingue ē post statutū vt dixi z sic n vr
comprehēdi in statuto ne dicat cōditionē appositā in snia
trahi retro ex q̄ erat cōditio potestativa que nō trahit retro
put ēt ōt Bar.z cū ista reprobatione Jmo.§ Bng.tz simplr
Lud.Ro.p ea q̄ ad propositū no. Itē Bar.in l.ij.j.de publi.
iudi. Sed tu aduerte qz possim dicere qō pena lingue est su
brogata loco pene pecuniarie ideo dz inspici tps quo fuit im
posita pena pecuniaria que fuit imposita ante dictū statutū
z sic retro p tex.no.in l.ij donātē.§.j.§.de dona iter vi.z vxo.
vbi inspicit tps annuli alieni donati ante matrimoniū tz po
stea cōstāte mrmonio annulus ꝓpius mariti illius loco su
brogef ad idē tex.no.in l.filie sue.§.titia.§.de condi.z demō.
q̄ iura videt facere ꝙ partem in quā declinat Bar. nisi dixe
ris qō hic non sit aliqua subrogatio sz quedā trāsfusio.vt di
ctū est.§.igit ex separatis nō sit bona illatio l.papi.exuli.§.
de mi.Rap.cu.hic refert.Aln.reprobātē Bar.qz iā erat ōdē
natus in pecunia z iligua sub cōditione z sic nulla esset fictio
Dz ꝑm Rap.Bar.habuit respectū q̄ cōdēnatio in ere z sic in
pecunia nō sit bānū z dato q̄ esset bānū tamē culpa sua in il
lud bānū icidit, nisi forsam nō habuisset vnde solueret: tū alia
opinio est ego qz ꝑm eum qō vti debeat beneficio statuti quia
snia cōditionalis snia est l.j.§.biduū.ff.qū ap.sit allegata p
Bar.in l.mulier.in fi.ff.de ꝛdi.isti.tū istud fundamētu Rap.
est fragile qz sententia cōditionalis nō est simplr snia. Scdo
z melius mouet Rap.cu.qz statutū loquit de pfectebannitis
fortē ergo nō de bannitis pfecte arguēdo a maiori.aut.mul
to magis.C.de sacrosan.ec.Et ista opinio etiā mihi plus plz
q̄ beneficium dicti statuti ei prosit ad euadēdā penā ampu
tationis linguez ista est benignior interpretatio vt etiā fate
tur Bar.ergo illa est tenēda.l.interpretatione.z l.si presesj.de pe.z c.estote misericordes.de reg.iur.z c.postulati. de
iud. Itē in criminalib' iudex in dubio debet eligere mitiorē
penā.gl.est in c.de causis.de offi.dele.z in c.sicut dignum de
homicidio.z in c.sicut in gl.fina.de iudeis. z in re.in pe
nis.z xxiij.q.ij.in c.hoc ipsum.z vide in simili aliam q. quā
late examinat Bar.in l. oēs populi.ff.de iusti.z iure in iij.q.
v.q.prin.vbi querit de qō disputata padue per Richardum
malubre Padua.in feruore discordie orte dē venetos q statu
erūt q quicūq; priuat' fuerit deprehēsus vendere salē priua
to capite puniret. Titi' incidit in penā statuti qz vēdidit salē
priuato tz anteq̄ accusaret fuit factū nouum statutū qō priua
t' vendēs salē puniat tm̄ pena.xx.lib.tūc accusat Titi'.que
rit an sit puniēd' pena primi statuti in capite an ꝑm formā
posterioris statuti z sic an debeat attēdi tepus cōmissi.deli
cti.l.j.§.de pemis.an tēpus condēnationis z sic late sententie
l.pen.§.si ex noxa.cau.aga que duo iura fortiter ḡriantur vi
de ibi late p Bar. Pe.Ly.z notabiliter Sali.in l.sed cōstitu
tus.C.de leg. Itē ad illud quod fuit tactū superius an di
ctū statutū cōcedēs beneficia abolitionis extēdat etiā ad car
ceratos, adde not.q.quā ponit Jo.an.in addi.Spe.in tit.de
obli.z sol.super rub.in vlti.col.in vers.disputat frā. accusa
ri.q. sic propositā ꝛc.statutū fuit q̄ oēs condēnati pro maleficio soluta certa quātitate cōi possint redire, an tale statutum
extendatur ad carceratos tūc tēporis determinat qō sic per
l.non solū pri.§.liberatio.§.de libe.leg.vbi liberatio legata
debitori valet anteq̄ debitū sit exactū: ergo patet qō incarce
ratio persone nō impedit effectū liberationis durante debi
to, id est, solutione nō facta. Itē ista est quedā liberatio, z sic
fauorabilis ergo ampliāda.l.arrianus.j.de ac.z ob. Itē est
beneficiū ergo est late interpretandum.l.benefic.§.de pstī.
prin.z c.cū dilect'.de don. Itē in dubijs dz fieri interpre
tatio cōtra fiscū.l.nō puto.ff.de iur efisci. Itē carcer nō ē ad
penā sed ad custodiā.c.q̄uis.de pen.in.vj.§ nō dz carcer pe
nas inducere. Dubitabilis tū vr hec decisio cū statutū dicat
qō soluta certa quantitate possit redire: ergo intelligitur dē
absentibus z fugitiuis quorū propriū est redire nō aūt de car
ceratis in ciuitate quorū non expectamus reditū. Preterea
rō talis statuti est qz a bannitis fugitiuis nō est spes q̄ tota
cōdēnatio habeat, iō statutū voluit qō habeat illud q̄ possit
ne totum pereat: nō aūt carceratis in ciuitate quorū non ex
pectamus reditū: vnde ista rō cessat in carceratis q totū sol
uere presumūtur. Sed tū istis nō obstā. Jo.an sequit.j. deter
minationē tanq̄ magis pia fauorabile qz rō dicti statuti est
cōis omnib' cōdēnatis quibus tū statutū intēdit ignoscere.
Itē etiam carceratis datur reditus ad libertatem cūdi z se
pius i peritē longe minus posse cōtribui per carceratos quā
fugitiuos qz multi ex carceratis eleemosinis pascunt. ita ibi
videt Jo.an z simplr eū refert z sequitur Lud.ro. hic z p
338 etus decisione ōt super predictis esse cogitā. Juxta pre
dicta vt nihil omittatur qz Bar.tetigit z s. videm' an cōdi
tio trahat retro in cōtractib' z quid in vltimis volūtatibus
z quid in sententijs nūc videdū est quid in rescriptis ad bene
ficia. Jocte beneficiū fuit collatū a papa vel mandatū cōferri sub cōditione et casuali an illa debeāt retrotrahi. Aln. hic
in fine dicit de b esse casum in.c.ij pro te.de rescriptis.i vj.z
Jo.de imo.hic in.xviij.co.ōt ibi probari in illo tex.g. si esset
cōditio potestativa non traheret retro, qd an si esset cōditio
casualis z nō potestativa an tūc traheret retro in rescriptis
ad beneficia: ꝙmo.hic non apperit, sed idē imo.in clem.j.in
iij.co.de cōcess.preben.tenet q̄ tūc traheret retro sicut in ꝙc
tib' p.l.si filiusfa in prin.j.de ver.ob Sed Det.de ancha.in
rep.dicte cle.i.in.vj.opp.in vers.qd dōm filia dubitabili q̄
stio.ꝛc.tz totū ḡriū motus: qz rescripta ad beneficia maiorem
habēt similitudinē cū vltimis volūtatibus quā cum ꝛctibus.
Patet, qz iura arguunt de materia vltime volūtatis ad mate
riā beneficiorū.c.qz in cunctis.de cōcess.prebē in vj.z in c.
gratia.de rescrip.co.li.z c.ij tibi absenti.de prebē.i.vj.fūcto
tex.in l.cū pater.§.surdo.§.de leg.ij. Sicut ergo i vltimis vo
lūtatib' cōditio etiā non potestativa nō trahit retro.l.j.§.ler
ui.§.ad syllania.z dictū ē supra: sic ēt in rescriptis ad benefi
cia cōditio etiā nō potestativa retrotrahi nō dz. Tu aduerte
circa tex.in d.c.ij pro te.inquātū. Jo.de imo.hic dicit q̄ ille
tex.loquit in cōditione potestativa que pp hoc nō trahit re
tro.z ita etiā ibi tz Bemi.in pen.not. credo q̄ verēt qz ille tex.
loquit in cōditiōe, si epi z capituli ecclesie cōsens' accesserit.
Sed ista nō est cōditio potestativa cū pendeat a facto z volūta
te tertij vt est tex.in l.vnica.§.sinautē sub ꝛdi tiōe.C.de cad.
tollen.z in l.sū' quoq;.p totam l.§.de bere.instit. Preterea.
339 ratio quare conditio potestativa existens nō trahat retro ē
qz deficit tunc eg tas cu in sua potestate sit facere ante imple
ri ꝑm Bar.§.in.ij.col.precedeti. Sed ista ratio cessat in.d.c.
si pro te vbi nō fuit in potestate impetrātis beneficiū facere q̄
eps z capitulū illius ecclesie cōsentirēt in eū. Unde ego assi
gno meliorē rōnē ad illū tex. quare cōditio ibi non trahatur
retro: z dico q̄ nō est qz ibi esset cōditio potestativa, put dicūt
Jmo.z Bemi.z male. sed eo qz pendete cōditione alius me
dio tpe impetrauit illud beneficiū a papa pure z ab executo
re illō optinuit vnde impedimētū medio tpe superueniēs i
340 pedit retrotrahi qz act' medi' impedit cōiunctionē extre
morum. vt est tex.in.c.q̄uis.de rescrip.in vj.z ē gl.no.i l.si i
debitū.§.j.z ibi Bar.j.ré ra habe.Bal.in l.h.C.ad mac.z di
xi post Bar.z doc.in l.gall'.§.z quid si tantū.in vlti.co.§.de
libe.z posth. Ubi tenēt q̄ legitimatio nō trahit retro q̄ bo
na medio tpe fuerūt alteri quesita: qz illud medium impedimētū
impedit retro trahi. Sz qz nō ē credēdū q̄ Jmo.z Bemi.ita
supice errauerint circa dictū.c.si pro te.q̄ ibi illa ꝛdītio esset
potestativa, forte q̄ eorū mēs fuit q̄ ibi esset conditio potesta
tiua non respectu ipsius impetrātis beneficiū qz hoc dici nō
possit, sed respectu episcopi z capituli in quorū ptate bene ē
cōsentire vt executor apostolicus possit illud beneficiū pferre. Et sic illa ꝛdītio si consensus epi z capituli illi' ecclesie ac
cesserit dicit ēē potestativa respectu epi z capituli. Tū necista
saluatio mihi plz qz re vera ibi est conditio respectu ipsius im
petrātis qz papa mandat prouideri vni de beneficio si ad id
accesserit epi z capituli consens' vt ibi in litera. Preterea ēt
respectu epi z capituli ad hoc non pōt dici cōditio mere po
testa. ex duo pluriū psonaz psens' regrit vt l.j.C.de fisti.z su
341 bsti. potestativa dicit q̄ solius persone potestate pendet.d.l.
342 vnica.§.sinautem sub conditione.C.de cad.tollen. Succe
ssiue tangit Bar.de habilitate extremorum z vult requi
ri duo extrema habilia, z sic si quid eorū deficit ista fictio trā
slativa nō pcedet sz extremum a quo incipit fictio z sic pre
sentis temporis, z istud dz esse habile i essentia. Itē extremū
ad qō retro transfertur: z istud sufficit esse habile potentialr
z format tres opp. de quib' hic per eū in quib' etiā limitat
q̄ requiratur habilitas in his que fingunt principaliter se
cus in his que secundario z in consequentiā p tex.no.in l.pe.
supra de suis z legi. Ego examinaui supra diffuse in.ij.opp.
Bar.ad primā partem tex. veritatē vtriusq; exēpli arguendo pro vtraq; parte cuiuslibet exēpli z feci mētionē de iuribus
hic adductis per Bar.z predictas limitationes an sint vere
343 non repeto vlterius. Existis infert Bar.in practica ad
duas questiones. Prima est q̄ filius captus ab hostibus fece
rit testamentum moriat' enteq̄ pater reuertatur ab hostibus
an postea reuerso patre rumpatur testamentum z determi
nat quod sic qz patre postea reuerso ab hostibus fingitur in

cõsequentiã filiũ fuisse in potestate patris tpe cõditi testamẽti iõ testm̃ non valet per.l.qui, in potestate.ff.de testa.z l.fimũ.C.qui testa.face.posz ita tenet gl.z cõiter doc.in l.fi.C. senten.pas. Et lz petrus z Ly.ibi tenẽt ꝫ filiũ quasi fictiõ non possit retro fingere filio iam mortuo z sic deficiẽte extremo a q̃ tñ ſm Bar.gl.illa bene dt qz fictio quo ad filiũ ꝓcedit in cõsequentiã: iõ et habilitas nõ requirit.d.l.pe.ff.de suis z legi.z dixi late sup ꝛa in loco allega. ¶ Adde qõ plus lz Jo.de im.ibi in.xv.co.z bene, qõ etiã si pater captꝰ moriat apud hostes, qõ a hoc nõ valet testm̃ dicti filiꝰ, qz lz filius vere fuerit sui iuris, ex quo et pater mortuus ẽ apud hostes, z sic pfingit mortuus ꝓambula hora antecꝫ caperetur, z cõsequẽter fingat filius non fuisse in potestate patris, z sic videretur testm̃ tunc valere ꝓpter pendentiã postliminiũ: qz fuit dubius de statu suo nõ potuit testari, z licẽo dz valere eius testm̃.l de statu.ff.de testa. Facit qõ lz gl.in l.qõ si filius.ff.ꝺ cap.que vult qõ licet talis filius capti ab hostibus possit habere heredem
344 ab testato nõ tñ põt ex testõ. ¶ Scda notabilis z vtilis qõ Bar.est qz ꝺt ibi de facto cõtigisse, testator legauit Titio fuedum sub conditione, z adiecit ista ẏba, q si talis cõditio extiterit, q ex nũc legat Titio tale fundũ: mortuo testatore dictus Titius pendente cõditione decessit, deinde cõditio extitit, heredes titiꝰ petunt fundũ legatũ: querit an põssint. Si illa ẏba ex nũc lego, nõ essent apposita qõ non haberet dubiũ q dictũ legatum peti nõ possit per heredes. Titiꝰ, cũ legatarius ꝺcesserit añ euentũ cõditionis, z spes legati cõditionalis nõ transmittit ad heredes l.vnica, ff.sinaũt sub cõditione.C.de cadu.tol.z ff.ex cõditionali.vbi gl.no.instit.de ẏ.ob. Dubiũ q̃ insurgit ꝓp illa ẏba testatoris, ex nunc lego, q q̃ ẏba videt testatorẽ velle q cõditio existens trahat retro, z habeat perinde ac si decessisset a tpe mortis testatoris z sic vno legatario, z cõsequẽter debeatur eiꝰ hꝫdibus. Bar.singulariter determinat ꝫ ziũ.ff.a le legatũ fundi nõ deberi hꝫdibꝰ Titiꝰ eo qz tale legatũ nõ põt ꝺberi hꝫdibus ſm veritatẽ, vt pz. Nec et ſm fictionẽ qz cũ legatarius iã ẽt mortuꝰ tpe eueniẽtis cõditionis: et sic vltimũ extremum a q̃ sit inhabile: per consequẽs fictio ñ potest operari, z sic dicta ẏba ex nõ lego, ñ possũt in casu isto operari effectũ retrohabitionis, sicut operant in l.huiusmodi stipulatio inter posita, ff.de ẏ.ob. z in l.lecta.in verb.ff.ſ. cer.pe. Hoc.sup ista vtil.q. Bar.nihil scribũt, z sic videntur tacite trãsire cũ ista decisione Bar. Tu aduerte, si vera ẽ ista decisio Bar.ex eo habes diligẽter notare no.ꝑpliatione: ad dictã regulã q̃ hz; q spes legati cõditionalis nõ transmittit ad hꝫdes si legatarꝰ decedat ante euentũ cõditois.d.ff.sinautẽ sub cõditione.z ff.ex conditionali.q ꝓcedat et si in legato ꝓditionali testator adiciat illa verba q si conditio extiterit ex nũc lego adhuc legatũ ꝓditionaliter nõ trãsmittit ad hꝫdes le
345 gatarij mortui pẽdẽte cõditiõe.ita singulr vult Bar. ℔ ¶ Szoes ita transeant ego teneo ꝫ Bar.z moueor qz testator põt facere q illud q alias nõ ẽ transmissibile trãsmittat ad hꝫdes z ecõtra.z ꝑsequent q legatũ ꝓditionale trãsmittat ad hꝫdes legatarij ꝓmortui pẽdẽte cõditione, l.vnica.z ibi Bal.in q. no.ad hoc no.C.vt act.z ab her.z ꝫhere. Ita et.lz Ball.in l. si pater.in iiij.q.C.de instit.z substi.z in c.cumana.ī.vj.co.de e.e.quinimo fortꝰ extãte volũtate testatoris illud qõ alias ñ est transmissibile efficit transmissibile ad heredes: ita notabiliter lz Bal.in l.vnica in vl.co.C.de his qui ante aper.tab.z
346 dixi in l.nemo põt.ff.de leg.j. ¶ In vltimis volũtatibus volũtas testatoris tanqꝫ regina ꝺminat.z attendi.dz l.in conditionibus primũ locũ volũtas testatoris obtinet eaqꝫ regit cõditione.ff.de cõdi.z demõ. lz in casu nõ testator apponẽdo in legato ꝓditionali illa verba, qõ si euenerit ꝓditio ex nũc lego vt voluisse q legatũ sumat initiũ ãte eventũ cõditionis ea demũ purificata, z sic rõ istud legatũ trãsmittat ad hꝫdes legatarij ipso legatario ꝺcedẽte ãte ꝓditionis euentũ sicut si ꝺxisset se legare titio z eiꝰ hꝫdibꝰ. Añ dz seruari voluntas testatoris ſm qz dictũ legatũ alis sui natura ñ trasmissibile ad hꝫdes efficit trãsmissibile, pp illa verba ex nũc lego. Nec ob. fundamentũ Bart. extremũ a quo sit inhabile ex q̃ legatarius mortuus est pẽdẽte adhuc cõditione: qz respondẽ q ex q̃ adest heres legatarij impedit effectus fictionis trãslatiue, vt est ter.in l.necessario.ff.qõ si pendente.ff.de pe.z com.rei vẽ. Et lz Bartol.hic dicat illũ text.lo qui in ꝫtibꝰ ꝓditionalibꝰ in qbꝰ loc est trãsmissioni, d.ff.ex cõditionali.tñ idẽ dz esse in casu ꝓsenti in q̃ locus est trasmissiom legati ꝓditionalis ex tacita volũtate testatoris, vt dixi. Nõ ob. et si diceret q dicẽdo ex nunc lego, vꝫ testator velle qõ legatũ ꝓditionale trahat retro z sic fingatur, sz testator nõ põt fictionẽ iducere ſm Bar. ff.in c.ꝓ.in. vbi dixi: qz rndeo, putetiam formaliter hic dicit Bar. qõ homo z sic testator potest fingere ex legis permissiõ sicut facit in isto casu per dictã.l.huiusmodi stipulatio, z dic tam l.lecta.in ver.si.z credo q ista sit mera veritas ꝫ Bar.et ita consulerẽt iudicarẽ. Mihi forte salvando Bar. diceres qõ illa verba si conditio extiterit ex tũc lego titio fudũ, satis possunt operari vivo ipso titio legatario ab eo q operentur eo mortuo transmissionẽ legati cõditionalis ad heredes legatarij. Mã in vivo legatario conditio extiterit ex nunc legat titio fundũ, qz ex nũc vult q habeat cõmoditatem viufr.fundi legati, z sic trahatur retro vivo legatario, vt cõditione existẽte ex nũc z sic retro habeat emolumetũ fudi legati. Et hoc modo bñ seruiũt doc.ll.allegate p Bar.ff.ꝺ.l.huiusmodi stipu.z ꝺ. l.lecta ver.si.ff aũt, q trahat retro mortuo legatario q̃ad trãs
347 mittendũ ad heredes legatarij. Illa iterpretatio ꝺz fieri ꝓ vt heres si dubio ꝓsumat minus grauatus a testatore p regulã.l.vnũ ex familia.ff.si rem ff.de le.ij.z isto mõ intelligẽdo, ex nũc lego cessarent fundamenta superius adducta ꝫ Bar.ita
348 potes eũ saluare. ¶ Circa fictionẽ translatiuã de vna ꝑsona ad aliã personã tãgit Bar.an qui per aliũ facit dicat ipse vere facere an ficte: z concludit q in his que sunt iuris vel iuris et facti ꝺns dicat vere facere si faciat p nũciũ. Itẽr p curatorẽ in his que naturaliter acgrunt. secus in his q ciuiliter fiunt qz tũc ficte videt facere. vt iurib⁹ hic allegatis p eũ. ¶ Ex dictis Bar.habes duas cõclusiones. Prima q in his que ipsi sunt in iure vel in iure z in facto z te referas ad ius ille q facit per nunciũ dicit ipse vere z ꝓprie facere, nõ aũt ficte.l.j.ff.de.C.de vete.iur.inucle. ibi oia nra facim⁹ qbꝰ authoritate nra tra ipartimur. Et sic imperator vtit verbis denotatibꝰ veritatẽ, non aũt fictione: p robat et p tex.no.in l.pater ex prouincia in fi.ff.de manu.vindi. ibi solã ciũ electione filio cõcessit, certũ ipse manumisit: q̃ qdẽ verba et .denotãt veritatẽ ñ aũt fictionẽ. Mã ipse actus manumittẽdi qui facti est, z qui fit a filio, nõ potuit esse factũ patris tñ ipsa manumissio, put est ius ad ꝺ ipsa datio libertatis, ꝓprie fit a patre. ita est ibi tex.no. idẽ qõ rõ huius cõclusionis est, qz nuncius dicit esse p ica rationẽ ꝺñi l.qui aũt.ff.ff.l.ser.z ibi gl.no.ff.de consti.pec. z est vna vox ꝺñi vt notabiliter ꝺclarat Bar.ī l.vnica.in xvia co.C. de cõsef. quẽ formaliter refert z segt do. Alle.in l.q rome.ff.cal limachus.in iij.co.j.de ver.ob. Et sic nuncius refert ꝓnsu ꝺñi pp fieri posset et cũ organo animato puta, vl cor tubam ꝫhentes per hunc ndã se itelligerẽt. l.labeo.in fi.in verbo. z sono quodã.ff.de supel lega. ſm Bal.in l.falsus.in. viij.co. C.de furt.do. Alle.in l.j.ff.si vl.no.j.de ver.ob.nimirũ si dis
349 p nuncium qõ ius dicit vere faciat. ¶ Scda cõclulio Bar.est q in his que acquiruntur p actũ naturalẽ, vt est ꝺnium, quod acquirit mediante traditiõe z sic actu naturali.l. traditionibꝰ C.de pac.ff.per traditionẽ.instit.de rer.diui. Itẽ possessio que acquirit corpore z animo.l.quẽadmodũ.ff. tit.j. nihil differt ꝓcurator a nũcio qz acquisitio ꝺñi z possessionis mediãte ꝓcuratore vere fit, nõ aũt ficte: z tũc ꝓcurator ꝓstat nudum ministeriũ.l.qõ meo, in ꝓn.z ff.ꝓcurator.ff.ti.i. Dicit ibi tex. is possidet cuius nõie possidetur, z nõ ꝺt possidere videri. Et iõ si ꝓcurator vel aliꝰ acquirat possessionem mihi, aut meo nõie ego per eũ ꝓprie z vere possideo, nõ aũt p fictionẽ est tex. ꝓcisus in l, certe.ff.j. in verbo, ꝓprie dicor possidere.j. dep
350 pa. Et ille tex. phat singulariter plus ℣ q̃ lz cõtituta de possidendo sit ficta traditio, vt est gl.no.in l.ab eptione.ff.de pac. tñ si qs cõstituat se meo nomine possidere ex ista ficta traditione acquiritur mihi vera possessio, put est ius insistendi re z ego tũc vere possideo ſm Bar.hic z latius idẽ Bar.j.vbi q ꝓn.vbi dicã. ¶ Addo iquarto Bar põderat ter.ff.ꝺ.l.q meo in ꝓn.q ꝺt q is possidet cuius nõie possidet.z sic vere non au
tem ꝺt possidere videtur. Adde simile tex.in c.cũ veniset ibi de resti.spo.z in c.si diligenti.circa medĩ de ꝓbatis. Egor ꝫrtũ allego ter.in l.generaliter.in c.ti.ff.de acq.pos.vbi tex. quisquis nostro nõie sit in pos. veluti ꝓcurator hospes vsuarius nõ possidere videmur vbi tex. vtitur verbo videmur in
351 portante fictionẽ, vt superius late dixi. ¶ Circa principale articulũ an ille qui per aliũ facit dicatur vere facere an ficte addo q idẽ Bar.in.l.sed si vnus.ff.seruus.j.de iniurijs. tradit alia doctrinã ꝓsiderãdo duos casus principales. Primus casus est qñ instrumentũ quo mediãte perpetratur actus agit in virtute libertatis sue, z sic qñ libere facit, vt si mãdo homini habẽti intellectũ qz percutiat vel occidat Titium, tũc ipse libere exequit virtute libertatis sue, z sic ipse vere facit, z ego dico ꝓcedere causam, z sic per aliũ ficte facere, z nõ vere vt si tẽ si obstetrix.ff.j.ff.ad l.aquilã vbi ꝺ tex. q ille q p aliũ facit
non dicit vere facere, sed causã ꝺcedere. vt.l.ff.de dolo.ff.de.
352 vi z vi ar. z l.ij pater.ff.de his que in fraudem.co.qz mãdatus meũ non est necessaria causa illi facto eod. ℣ qz mãdatum est turpe mandati tur pis nulla ẽ obligatio et pꝰ susceptũ mãdatum.lai

tam.lai

tum.l.si nō remunerādi.ff.rei tur pi.s.mādati.z ff.illō quoq; insti.eo.mandati. ¶ Secundus casus est qñ instrm quo mediante actus ppetratur agit de necessitate,nec pōt non agere z tunc qui facit mediante tali instrō necessario vere facit.l. ītē Pela.in p̄in.s.ad.l.aquī vbi g percutit aliquē cū instrō pīlā vel sagitta dr ipse vere percutere,z ideo tenet.l.aquilia di recta.Et ibi vide qñ mādo tibi aligd q̄ post susceptū manda tum tu habes necesse facere,puta non est tur pe ꝛ honestum z tunc ille dr vere facere cuius mandato fit.l.pater ex p̄ouincia in fi.s.de manu.vin.z l.iij.ff.si p̄curator.s.q̄ qsq; iur. z de hoc dicit Bar.esse causam in l.ita aūt.ff. gessisse.s.de ad
352 mi.tut. ¶ † Et per hoc infert Bar.ad statutū assisij disponēs quod si quis p̄oduxit exceptionem aliquam contra instrumē tū confessionatū,z eā non p̄obauerit puniatur in tantum, et aliquis p̄ducit exceptionē ꝛ tale instrm per p̄curatorē habentē speciale mandatum,z nō,p̄bauit vere,ex verbis statuti dr punirī dns,qz vere dns p̄duxit,ex quo p̄curator tāq; instrm hoc facere ex necessitate tenebat.Istā eandē doctrinā et decisionē tradit etiā Bar.in d.l.iij.ff.p̄curator p tōtū tex.s.q̄ quisq; iur.z cū ea ibi trāseunt Bald.z Paul de cast.idem ꝛ Bald.in l.non ideo minus.in vij.q.C.de accu.z in l.j.in vlti. col.C.de fen.z interlo.om.iudi.Sed aduert qz istud secūdū membrū q̄ qñ mandat p̄curatori actum licitum z honestū, si p̄curator ex necessitate mandati faciat qđ dns dr vere facere reprobat Ang.in d.l.sed si vnus.s.seruus,z latius Sal. in l.non ideo minus.in v.z.vj.co.z dicit Bar.in hoc vehemēter errasse per aliqua fūdamēta z eū refert z sequit Ludo.ro. hic,cū etiā sequit do.Alex.in d.l.iij.s.si p̄curator.per fundamēta Sali.qui sibi ascribit z Jo.de imo.hic in vlt.char.p eadē fundamēta Sali.z dicit Jmo.qđ Bar.hic melius loqr quā fecerit in d.ff.si seru⁹.Contra Bar.in primis retorquet Sali.tex.d.l.ita aūt.ff.gessisse.in quo se fundat Bar.vbi tutor qui negotia tutele alij gerēda mandauit,vt ipse gessisse,z sic mādas actū licitū z obligatorū dicit ficte facere faciēdo p̄curatorē,vt ibi in verbo vt q̄ denotat fictionē vt dictū est.s.z ita etiā per illū tex.Jmo.hic in vlti.car.reprehendit Bar. ¶ Pro certo ille tex.vt stringere ꝛ Bar.dū dicit ipse gessisse vr.nā posset subtiliter induci p̄o Bar.in ver.qđ si qs.vbi dicit qđ si quis tutor tutelā gerēdam alij mandauerit z gesta fuerit ab eo cui mandatū est,locus erit tutele actiōi:qz gessisse videt qui per aliū gessit.Subdit postea tex.qđ si mādatarius nō accessit administrationē tutele,tunc vtili actione conuenietur tutor.Et hic vult ille tex.qđ in casū quo gesta fuit tutela p alium mādato tutoris,tūc tutor ipse cōueniatur directa actione tutele,ergo vere dr tutelā gessisse qz si ficte diceret tutelā administrasse vtili actione teneret z nō directa p̄out in sequenti casu dr,z hoc modo credēdū est voluisse inducere illum tex. Bar.in d.s.si seruus.dū dicit esse ibi casum. ¶ Secūdo p̄tra Bar.dicit Sal.esse casum notādū in l.qđ sepe.ff.si qs amico. ff.de ꝛbē.emp.quē tex.in hac materia dicit esse meliorē d iure. Bal.in auc.habita.C.ne filius p̄o patre.vbi ille qui mandauit amico vt quereret seruū suū fugitiuū,z inuētū vederet, nō incidit in pēnā senatusc̄i.ful.qz nō vendidit nec amic⁹ ei⁹ qz p̄sentē vendidit.ita dicit ibi tex.ergo videt velle q̄ ille q vēdidit per nuncium vel p̄curatorē suū non incidit in pēnam qz ipse nō vendidit.Sz ad illū tex.qui videt p̄ma fronte vigere cōtra Bart.potes multipliciter rūdere. ¶ Primo quod ibi dns mādauit p̄curatori vēdī seruū fugitiuū,z sic mādatum erat illicitū,z sic contra senatusc̄ūl.de quo ibi ergo nihil facit p̄tra Bar.qui in ſcdo mēbro loquit qñ mandatū erat licitū z necessariū.Sedo rūde verū esse q̄ is qui mādauerat ser-
354 uū fugitiuū vēdi nō dicit vendere,vt ibi dicit tex.ff.qz aliud est vendere,z aliud mādare de vendendo,sicut aliud est vēdere,aliō p̄missio d vēdēdo.l.in bone fidei.vbi dixi.s.d eo q̄ certo loco.Sz si postea fiat ipsa vēditio p̄ curatorē vel nuncium tūc nec ille qui mādauit in casu illo nec ille qui vēdidit ex mādato incidit in pēnā senatusconsul.de quo ibi:qz neq; mādās mādauit seruū vēdi in fuga,qz istud nō est senatusconsul. sed posto esset repertus,nec vēdens aliter vēdidit cū vēdiderit p̄sentē vt ibi dicit litera,quānis tpe mādati facti de vendēdo esset fugitiuus,z ista ſcda plus mihi placet.De intellectu illius.s.si qs amico.vide p Are.in l.j.col.j.de ff.obli.vbi exponit illū tex.dum dicit qz nō vendidit.id est nō mādauit sic vēdi:z dicit nō esse absurdū istud verbū nō vendidit.id é nō destinauit vēdere,vt ibi latius per cū:sz tu tene p̄cedētē solu. qz ista sol.Are.violat illū tex. ¶ Tertio mouetur Sal.qz talis necessitas ciuilis in p̄curatore nō est cōsiderāda.ex q̄ causata est a volūtate p̄ambula.l.in cōmodato.s.sicut.s.cōmo-
355 dati.Et p̄incipiū spectamus z non finē:q̄ finis trahit necessariā cōsequētia a p̄incipio.l.dāni infecti.s.sabini.s.ō dā-

ifec.z l.iij.ff.scio.s.de mino.z vr esse tex.in terminis in l.cum postulassem.circa fi.s.de dā infe.vbi tex.facit istā differentiā inter p̄incipiū volūtarīū,vt est in emptore z necessariū.Sed ad hoc facilis est rūsio,qđ licet p̄tractus a p̄incipio sint volūtatis,tñ postq̄ sunt in esse deducti tut necessitatis.l.sicut.C. de actio.z obli.z d.l.in cōmodato.s.sicut.nec.est cōsiderāda volūtas p̄ambula qz nihil operat circa actū nisi postq̄ fuerit in esse deductus. ¶ Quarto ꝛ Bar.multū stringit ff. Sali.qđ si dns mādat p̄curatori vt stipuletur vl aliū cōtractum simulatū faciat:tūc acgrit directa p̄curatori ex cōtractu quē facit p̄curator,z nulla acquirit actio dño,nihi ei cedat per p̄curatorē,vel nisi ex equitate.l.possessio quoq;.ff.si.s.tit.j. gl.in l.multū interest.C.quis alteri vl sibi:ergo nō pōt dici q̄ dns vere fecerit contractū non sibi sed p̄curatori contrahenti queratur directa actio.Ita etiā istud fundamētū Jo. de imo.hic tacite Sali.reprehēdit Bar.z similiter.d.Alex. in d.l.iij.s.si p̄curator.sed ante eos istud est fundamentū originale.Bar.hic ad fin.sue doctrine.Tū dicta opinio Bart.i d.s.seruus posset seruari vt p̄cedat qñ ex facto p̄curatoris nihil venit querendū ipi p̄curatori:qz sic coherea. p-
356 sone q̄ cedi nō posset vt p̄ usufructus.z fidei.qb⁹ ꝛcalib⁹ directa querit dño.l.gita.ff.j.z ibi Bart.z Paul.de ca.notant post gl.s.ad trebel.Bar.in d.l.possessio quoq;.ff.si possessio.z tunc pōt p̄cedere q̄ dns dicat vere facere.d.l.iij.si p̄curator.ibi.d.Alex.ita in ſpecie saluat Bar.Similiter qñ qs p̄trahit matrimoniū p̄ p̄curatorē tūc vere dr ipse ꝛbere,p̄curator nudū ministeriū p̄estare,sicut z nūcius.C ff.de p̄ocu.in.vj.Bart.z alij in l.possessio quoq;.ff.si possessio.s.titu. j.Barto.in.l.q bōa.ff.si alieno.in.ij.col.sup ꝛa de dā infecto.
357 ¶ † Sup ꝛascripta fundamenta Sali.z aliorū sunt ꝛ scom mēbrum Bar.in d.ff.seruus.Sz ꝛ primus mēbrum qz ēt qñ mādat delictū z sic illicitum,cōsequent qñ mādatū ē nullum,qz i delictis q̄ tamen mādās dicat vere facere est tex.expressus ff. c.mulieres.in fi.de sent.excō.vbi tex.formaliter dicit q̄ is vere cōmittit,cuius authoritate vel mādato delictum cōmitti p̄bat z ibi do.Ant.z do.Abb.ad hoc multum ponderant illuz tex.in verbo.vere.Sed ad illuz ter.rūdit Bar.in l.sed si vn⁹. ff.seruus.in vlt.co.q̄ ille tex.loquit quo ad peccatum mortale z sic quo ad forum cōscientie vbi magis cōsideratur animꝰ q̄ factum z sic vere facit qz cōstitit in animo:tamē si inspicim⁹ ipsum actum non vere facit z istam sol.sequit simplicit Jo. de imo.hic,i pe.col.ergo,p̄ista sol.Adde bonū tex.ff pe.dilt. j.in c.periculose.istā sol.reprobat do.Sbb.id.c.mulieres p
358 illū.tex.† vbi agit ff pena excōicatiōis imponēda qz nulla maior ē de iure cano.extiij.q.iij.c.cozripiant.z equiparat mozti,c.per venerabilē.circa medium qui filij sint legi. ¶ Silio secdo mō rūdit ad illū tex.Bal.in.c.si quis decesserit.si de feu.fue. contro.inter dūm z agna.q̄ aut cōsideram⁹ actū qui p̄ocedit ab aliquo,z tūc q mādat nō dr vere facere,aut cōsideram⁹ passiue respectu patientis z tunc mandans dr vere facere ita intelligit dictū.c.mulieres. ¶ Silio z tertio mō rūdit Ludoro.hic in vlt.charta q̄ dū tex.ibi dicit is vere cōmittit,intelligit,sez in legē,nō aut i faciēdo delictū qz etiā mādās dr vere
359 cōmittere:† qz tale verbū cōmittere,est cōe ad cōp̄rehēdēdū vere tam mādantē q̄ mādatariū.l.nō dubiū.C.de legib⁹.cuz
360 aliis per eū allegatis. ¶ † Secdo cōtra Bar.adde q̄ si p̄curator cū sufficienti mādato iurat falsum in animā dūi:dns est periurus vere z recta via,nō aūt ficte ꝑm Bal.in.c.cū dilect⁹. i vlt.co.& ozdi.cog.Cū teneas doctrinā Bar.hic q̄ est tutior z melior q̄ illa q̄ ponit Bar.in.d.l.si vn⁹.ff.seru⁹.z ita etiā dicit Jo.de imo.hic in vlt.char.cū ēt sequit.d.Alex.in.d.l.iij. ff.si p̄curator. ¶ Silia doctrinā satis plixā sup ꝑ tradit Sal. in.d.l.nō ꝛo minus,quā refert z segit Lud.ro.hic,cā videas p te,aliā tradit Jo.de imo.hic cōsiderādo quinq; casus z hic p eū. ¶ Predicta iducit Bar.ad vulgarē z vtilē.q.an ille q facit dictū per aliū,puniat ex verbis statuti sicut si ipse fecisset,
361 † z sic an statutū ponēs penā p̄ delicto puta p̄ homicidio,intelligat imponere eandē penā mandāti.z sic ei cui⁹ mādato tale delictuz fuit cōmissum.Bar.hic distinguit q̄ aut statutuz loq̄t ff:p̄ ut qz dicat p̄ homicidio,vel p̄ vulnere ꝛponat talis penaz:tūc cōprehēdat ēt mādatē:z ꝑ ōt eē casū i l.hec ꝛba. j.de adul.q tex.tñ vr loq in persona cum dicat ne qs posthac stupra vel adulteria scies dolo malo.z sic dūt ne qs,z dū dr scies,vr in ꝑsona loq:q̄uis Bar.ibi alit declaret illū tex.ponēdo alia verba q̄ verba illi⁹ tex.Sz saluādo Bar.dic qđ ille tex optime pbat p̄imū mēbrū Bar.loquit in rē:qz illa ꝛba ne qs post hac stupra vel adulteria vl factū scies dolo malo.referuntur ad personā iudicis,vt etiam ibi gl.z Bar.tenent.z est sensus ne qs iudex postbac adulteria impunita dimittat ꝛc. Ego aūt p̄obo q̄ iste intellect⁹ ad illū tex.non solū est verus

imo necessarius, ꝛ impossibile est aliter dici, q̃ cũ tex. ibi ex
presse dicat ne qs post hac stupr̃ adulterĩ vel factũ, põde-
rat verbũ factũ, ergo loquit de delicto in facto in preteritus:
ergo nõ põt referri ad psonas cõmittentiũ i futurũ, ergo ne
cessario vult dicere qõd iudex posthac sciens dz punire stupr̃
adulterĩ vl factũ, ergo cũ illa ꝛba nõ referant, tñ referri pos-
sũt ad psonas deliquentiũ, ergo q̃ad eas sunt verba in rẽ, ergo
cõprehẽdit et suadẽtem vt ibi tex. ergo Bar. bñ alle. illũ tex.
qñ verba edicti sunt neutra. Helius ergo facit alĩ tex. i. l.
fi seruus. §. preterea. vbi fit ista distinctio. j. q. vi aut clã. ꝛ ita distin
guit Bar. in. d. l. sed si vn⁹. §. seruus. in vlt. col. ꝛ in. d. l. si ser
uũ. §. preterea ait. ꝛ in l. si quis id qd in prin. ff. d iurisdi. om. iu.
ꝛ d. l. hec verba. ꝛi d. l. aut q alĩ §. ff. vbi õt ita se illo ian alĩ
cõsuluisse. idẽ. sequit Bal. in l. nõ ideo min⁹. in vñ. q. ꝛ ibidem
Sali. C. de accu. Bal. in l. tranligere. in vl. co. C. d trãsa. An.
in l. si pater. j. de bis q̃ in frau. cre. do. Abb. in c. mulieres. de
senten. excõ. Pet. d an. in cõuẽto. c. canonũ statuta. de cõstitu.
in. xliij. co. in ver. si statuto caueꝛ qd quisq̃ maleficiũ fecerit.
Ang. de Are. in tractatu suo maleficiorũ in verbo sẽpr̃o. mã
datorẽ. Flozia. in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad l. aqui. ꝛ ista videt esse
magis cõis opi. Cõtrariã opi. q̃ tale statutũ iudistincte si
ue loquatur in rẽ, siue in persoñ habeat locũ in mandante, tz
Cy. post Jac. de Are. in. d. l. nõ iõ minus. in v. q. ꝛ in l. si per a
liũs. ne quis eũ qui. in hoc pũcto multũ variauit in. l. gallus.
§. quid si is. ꝛ ibi Are. §. de lib. ꝛ posthu. Lud. ro. hic in vlti.
charta. idẽ Bal. in tit. de pace cõstãtie. in. xiij. co. in verbo a-
ligd. vbi õt qõ qui p alĩũ facit dicit ipse facere. q̃ interpreta-
362 tio ꝛ eũ hz locum in statutis ꝛ naturalis rõ potentissima
est in statutorum interpretatione. ꝛ Pro ista opi. ꝛ Bar. ꝛ se-
quaces stringũt multi tex. ꝛ multe bone rõnes. in primis bñ
facit tex. in l. diuus. §. scribere. iũcto pncipio illi⁹ tex. j. d fal-
sis. ꝛ vbi in materia a meri delicti edictũ loquitur in per so-
nã q̃ punit pena falsi scribẽtẽ sibi sua manu aliquid in testa
mento vel codicillis. ꝛ tñ si per alĩũ sibi ascribat, icidet in pe
nã edicti ꝛ sic statutũ imponẽs penã ꝛ loquens in persoñã cõ-
prehendit illũ qui per alĩũ facit. Nisi respõdeas ad illũ ter. q̃
ibi iõ sit q̃ alias illa dispositio de facili redderetur illusoria
quo casu ẽt lex penalis extẽdit, vt est tex. melior de iure inc. si
363 ciuitas. desentẽ. excõ. i vj. Vbi patet ꝛ q̃ verba ꝛ naturã suã
late interpretat, qñ alias dispositio redderet de facili eluso-
ria, nisi dicta interpretatio sumereꝛ vt ibi dicit littera. ꝛ ita il-
lũ ter. multũ. no. d. Ab. in. c. fi. ad fi. de prebẽ. facit tex. i l. j. §.
pecuniã. ꝛ i l. sequeti. §. de calumniato. ꝛ gl. no. in c. q̃ q̃. in gl.
fi. de vsuris. in. vj. Bar. in l. oẽs populi. in iij. q. vj. q. p pnci. §.
de iur. ꝛ iu. ꝛ õt tex. dicto. §. scribere. dicã ẽt inferius. ¶ Secdo
ad idẽ. l. Bar. facit tex. in l. si quis id quod in fi. iuncto pnr̃-
364 cipio illius. l. ff. de iurisd. om. iu. ꝛ vbi in materia delicti pu
niẽdi lex logẽ in psoñã si quis corruperit edictũ ptoris, et tñ
ptinet ẽt mãdãs. ad idẽ. l. pe. in primo ꝛ secdo respõso. ff. ne qs
qui. ꝛ tex. in l. j. §. dei eisse. ꝛ §. quoties j. de vi ꝛ vi ar. per que
iura patet q̃. l. penalis loquens personaliter tã cõprehendit
ẽt mandatẽ. ¶ Tertio principaliter ad idẽ allego ter. in. c. si-
365 gnificauit i iij. respõso ꝛ iudeis ꝛ. vbi pena q̃ iponit psonalit
portãtibus arma, vel merces prohibitas saracenis, hz locũ
etiam in mandante vel mittẽte per nunciũ. Per illud ter. no
ibi. Abb. in iij. no. q̃ dispositio ẽt penalis loquens psonalit.
ꝛ concernens actum psone cõprehendit nedũ facientez, sz
ẽt mandantẽ, nã tex. in c. ita quorundã. e. ti. õ iudeis punit tri
plici pena portãtes merces prohibitas ad infideles. ꝛ in d. c.
significauit. ocidit qõ nõ solũ inedũt in penã illi q̃ tales mer
ces personaliter deferũt, sz ẽt illi qui per nunciũ mittũt: nisi
respõdeas. vt §. pxi. respõdi. ¶ Quarto facit tex. i c mulieres
de sent. excõ. iuncto. c. si quis suadente. xvij. q. iij. vbi ter. loqꝫ
personaliter si quis iniecerit manus violẽtas in clericũ, ꝛ tñ
366 tex. in. d. c. mulieres. in fi. õt ꝛ q̃ is bene committit cuius au
thoritate vel mãdato delictum cõmitti probat ꝛ ibi illum.
tex. notant. d. Ant. ꝛ d. Abb. ꝛ ibi õt d. Abb. q̃ ille text. sing.
pbat in verbo vere. q̃ statutũ loquẽs in faciẽte delictũ cõ pre
hendat etiã mãdantẽ, ex quo dicit vere facere õ q̃ tex. dixi. §.
pxi. in precedenti articulo. ¶ Quinto facit gl. no. in c sicut
dignũ. §. fi. in verbo consiliũ de hom. ꝛ ibi dicũt Jo. an. ꝛ do.
Abb. qõ illa gl. multũ vtunt assessores iuris ciuilis inducen-
tes eam ad intellectũ statutorũ punientiũ homicidas, vt com
prehendant ẽt mandantes. ¶ Sexto p ista pte ẽ ocisio in ter
minis eius dẽ Bar. ꝛ doctrina ieuitabilis il. quẽ admodũ cir-
937 ca medĩu. C. õ agri. ꝛ cẽ. li. xj. vbi tz Bar. ꝛ q̃ lex punies male
ficia debet extendi sicut lex fauorabilis cũ pertineat ad fauo
rẽ reipubli. cui⁹ interest delicta puniri. l. ita vulnerauit. §. ad l.
agl. Et p hoc infert terminos nostros q̃ pena statuti puniẽ
tis facientẽ maleficiũ, punit ẽt fieri facies. ad hoc ẽt alle. dd.
si qs id qd per eandẽ doctrinã et tradũt Bar. ꝛ Ange. post
Dy. in l. ij. §. exercitũ. j. de infam. Bal. in l. nõ iure circa fi. C.
de bon. que libe. Jmo. et do. Alc. in. l. cũ qdã. §. de li. ꝛ posthu.
Pau. õ ca. l. bona fides. §. depoñ. ꝛ in consi. xxiij. qo inci. visa
pucto. in pe. col. Lu. ro. in cõl. cv. inci. viso ibemate. ꝑpolitor
allegationibus. Jo. de ana. c. j. de malefi. ꝛ late. d. clinca. pa-
leot. inter cõsilia. d. Alc. in cõ. ccccl. qõ inci. visa quadã cõsi-
368 tutione. Tu cõfirma ꝛ q̃ ꝛ statutũ cõcedẽs pcmiu accusãti
linquentẽ extẽditur ẽt ad denũciantẽ fauore reipublice, ne de
licta remanẽãt impunita ꝑm Jo. an. in additionibus Spe
culi. de denũ. §. j. refert ꝛ sequit Ang. in l. diu⁹. j. d custo. reorũ.
Lu. ro. in l. ij qs in graui. §. hi quoq̃. p illũ ter. q̃ bñ facit ff. ad
Sylla. Are. ꝛ Jmo. in. c. ij. de accusa. Si ergo dispositio im po
nẽs pen. d elinquenti bus cẽset fauorabilis q̃ est inducta fa
uore reipublice vt dixi, ergo dz extẽdi de casu ad casũ, vt est
tex. no. in l. hoc mõ. §. de cõdi. ꝛ demõ. Ergo tz mandans non
dicat vere cõmittere delictũ vt dixi §. i articulo ꝓcdẽti am
mẽ cũ dicta dispositio emanarit fauore reipubli. dz extẽdi
ad casũ fictũ. l. gallus. §. quid si is. iunctã gl. in verbo vtilita-
tẽ. vt dixi. §. de li. ꝛ posthu. ¶ Septimo p ista parte Are. d
3695. si is, arguit subtilit cõsiderãdo ꝛ q̃ mãdãs dicit ee princi-
palis cã delicti cũ mandatarius in dubio nõ fuisset alias tẽ
turus nisi mandatũ ꝓcessisset l. j. in fin. C. de raptu vir. ꝛ tex.
ad hoc allegat Bal. in l. data opera. C. qui accu. nõ pol. idem
Bar. in l. non solũ. §. si mãdato. in vl. co. j. de iniurijs. Baldo
tabi. ꝛ Pau. de ca. in l. j. vbi dixi. C. de ser. fug. Ut ergo cuitet
absurditas, vt is qui fuit principalis cã delicti nequeat pu-
370 certe hoc statutu cõprehendit etiã mãdatarĩũ ꝛ ꝙ quelibet
l. alias nõ extẽdẽda extẽdi dz vt euitet absurditas, vt l. fane
opozitet. §. aliud aũt. §. de excu. tut. Bar. in l. oẽs populi. §.
ius. ꝛ tu. Ego cõfirmo istã rõnẽ Are. per illud q̃ in propo
nõ dixi no. Bal. in cõsi. lij. primi vo. incipit. casus talis est ita
371 to ciuitatis cauetur ꝛc. vbi dicit ꝙ mãdans ẽ plusq̃ homi-
cidia, q̃ est princeps delicti. l. in hoc iudicio. ad fi. §. o fer. cor
rup. ꝛ magis delinquit quã mãdatarius. ¶ Patet q̃ delinquit
in se itẽ in aliũ videlicet mandatarĩũ, cuius animũ mandato
corrũpit, ꝛ in illũ in cuius persona homicidiũ fuit commis-
sum. j. de crimine fal. ergo fortius dz puniri pena ipsi⁹ statuti q̃
mandatarius, q̃ solũ olim quit occidẽdo. l. athletas. §. põpoi
nus iuncta. l. pe. j. de his qui no. infa. gl. in c. gaudemus. in gl.
fi. de diuor. ¶ Octauo ꝛ vltimo, p ista pte ꝛ Bar. cũ facit pul
372 chra ꝛ subtilis rõnam in delicto, q̃ considerant duo extrema
quorũ vnũ est principalius altero, videlicet animus delin-
quẽtis. itẽ executio delicti. Animus aũt in delictis principa-
liter attenditur. l. verũ. ij. in prin. j. de furtis. ꝛ l. j. §. diuus. j. de
lica. ꝛ l. is qui cũ telo. C. eo. tunc si ille qui mandat delictum
fieri vere hz animũ deliquendi fictũ. tñ per alĩũ delictũ ex-
quitillũ illo actu cõcurrat veritas animi ꝛ fictio executionis
certe fictio succũbit veritati tanq̃ principaliori ꝛ nobiliori.
l. filio quẽ pr̃. §. de lib. ꝛ posth. ꝛ in l. in reb⁹. C. de iure delib.
Et hic põt dici hoc delictũ vere fuisse cõmissũ p mandantẽ
ne primo dz veritatis, arg. l. cũ fili⁹. §. heres. §. de leg. ergo
cõprehenderet i statuto. Cõfirmatur ista ratio optime p tex.
in l. certe. §. j. j. de precario. vbi possessio in cuius acquisitõe
animus ꝛ corpus requirunt. l. hicet. C. de acqui. pos. ꝛ l. q̃dã
mo. §. co. si fuerit acquisita p procuratorẽ dicit vera ꝛ propria
possessio, ꝛ non ficta. vt ibi est tex. expressus q̃ nõ põt eadẽ
causari nisi q̃ dñs vere hz animũ acquirẽdi possessionẽ. l. fi-
te interueniat actus corporalis q̃ mediãte procuratore fuit ac
quisita. ¶ Tenendo istã opi. que est de iure verior, ꝛ ob. ad
in d. l. aut qui aliter. §. fi. j. q. vi aut clã. in quo se fũdat Bart.
q̃ respondit subtilis Raph. Fulg. in d. l. ij. §. si procurator.
ff. q̃ quisq̃ iuris. q̃ ille tex. habet aliũ sensũ videlicet q̃ si cle-
tũ loquatur in persoñã, cõprehendatur solũ dñs mãdans, vt
faciens: si aũt loquatur impersonaliter vel in rẽ, tunc nõ solũ
comprehendit dñs. sed ẽt alĩ ibidẽ enumerati in §. pxi. Sed
mõ non probat distinctionẽ Bar. Sed tu cane q̃ posita ille
tex. in fi. vltra predicta ẽt subiungit q̃ cũ illud edictũ loquẽ.
in rem, siue ego fecissem siue si iussi interdicto q̃ vi aut clã ne
near. ꝛ istũ finẽ põderauit Bar. ¶ Limita istã pdictionẽ duo
bus notabilibus modis. q̃ imo nisi lex vel statutum caueat
quicunq̃ per se vel personaliter vel suis manibus commit-
3 7 rit tale dõlicitũ. Et hic quãdo in statuto essẽt appositũ tale ver
bũ iponẽs vnicã personalitatem tunc in tali statuto nõ com
prehenderetur mandans vel faciens. q̃ tũc talia verba sunt
precise denotantia factum vere ꝛ non interpretatiue. vt ff

gl. no in cle. j. in verbo publice ꝛ psonaliter de vi. ꝛ ho. cle. q̃ gl. ad hoc reputat sing. Alb. in d. c. mulieres. de sen. excō. ꝛ i de. significant. de iudeis. cā et reputat sing. d. Bar. fio. i cle. j. §. noo itaq̃. in xxj. no. de iurein. Et ita p illā gl. in spe limi. tat Lud. ro. in cit. vlt. col. d. Eller. d. l. iij. §. si procurator. Aire. i l. Gallus. §. qd si is. Bal. i l. si qs decesserit. si de feu fue. pro. i ter do. ꝛ agna. Facit qō vult Bal. in c. j. §. iuria. circa fi. d pa
374 ce iur. fir. vbi tenet q̄ qñ statutū punit occidē. pp̄ria ma nib' qō mādās nō cōphēdat. Facit ter. in. l. vnica §. is ita. in verbo suis manib'. C. de cadu. tol. ꝛ in d. l. si qs id q̄ circa fi. in verbo suis manib' ꝛ in. l. j. in pn i verbo suis manibus. ff. de eo p quē fact. erit ꝛ in. l. ite si obstetrix. in p̄n. in vi. suis manib'. ff. ad leg. Aquil. in c. periculose. in vbo pp̄ria manibus de pen. di. j. ꝛ ter. cū gl. in c. quicūq̃ in vbo pp̄ria manibus. de bered. i vj. ꝛ in l. iubem' q bāc. l. si pn. i verbo per suā manū. ꝛ ibi pulchre no. Bar. ō eroga. milli. ann. li. rū. C. ꝛ gl. in d. cle. j. §. nos itaq̃ in vt bo p nostras manus. ꝛ ibi do. Car. in xxj. no. Facit bene tex. in c. j. in verbo psonaliter ꝛ ibi ad B no. d. Abb. de offi. dele. Itē facit q̄ pulchre notāt Bar. ꝛ Jo. de platea in l. pbatoriaꝫ. per illū tex. cū gl. C. de diuer. offic. h. xij. Aduerte q̄ tex. i d. cle. j. §. nos itaq̃. in verbo p nostras
377 manus de iurein vult † q̄ papa suis manib' imperatorē p̄sen set. inungat. ꝛ coronā imponat: vnde dicit alibi singulariter
376 Bal. i §. ad B in vij. co. de pac. iur. fir. q̄ Imperator† Ale. manus dꝫ ire personaliter romā ad suscipiendā coronā nec posse it emitti alibi. s. in Alemania p papā. Itē dꝫ imperator ire ꝛ nō mittere tū Bal. de q̄ valde admiror nō fuit ibi recor dat' de tex. in d. cle. j. §. nos itaq̃. ¶ Sꝫ aduerte q̄ do. Car. Flo. in. d. §. nos itaq̃ in. xxj. no. nulla facta mentiōe de Bal. te net. Item. s. intelligit illū tex. volētē q̄ papa suis manib' cōsē erat imperatorē, ꝛ ei coronā imponit: vt procedat si imperator sit presens Rome alias B sit p manus legatoꝝ pape vt ibi fuit actū: ibidē plenius p eū. ¶ Itē adde q̄ alibi Hemi. in c. statutū de offi. le. i. vj. post Pau. de elia. za. refert p illū tex. fuisse obtētū q̄ cū clemes papa. v. mādasset Imperatorē Henricū ecclesia sancti Petri d Roma coronari sub certa forma ad illā pp impedimētū regis Roberti accessum habe re nō posset, fuit extra ciuitatē Rome coronat' quē coronationē postea clemēs papa valuisse declarauit ꝛ ista bñ not. vt scias q̄ rideres si super hoc fueris interrogat'. ¶ Sed re deundo ad ppositū nostrū, ꝛ istā limita. ab oibus approbatā fortiter videt obstare tex. in d. l. diuꝰ. in p̄n. iūcto. §. scribeꝝ. j. de falsis. Nā in p̄n. dicit q̄ q̄ alter' testamētū vl codicil los scribens ascribit sibi legatū sua manu, tenet pena falsi pō dera illud sua manu postea in. §. scribere, vt tex. q̄ scribēs le gatū punire videt non solū cū qui manu sua id facit, sed etiā cūq̃ per seruū vel filiū suū ipotestate legato honorat. Et sic ibi lex penalis loquens p verba psonalitatē importātia, scz manu sua. ti cōprehēdit etiā fieri facientē p alīū. Nec aliq̃d facit si dicat q̄ ibi tex procedit vltra se declarando put alibi videt dicere Bar. i. l. j. in p̄i. §. de eo p quē fact. erit. ꝛ sic ibi tex. vltra p̄cessisset ita ampliādo, propter illa vba sua manu, ñ cōphēdat nisi ipse personaliter facēs q̄ista solutio non tol
lit difficultatē. Vn omissis aliis variis sol. q̄ solēt tradi ad illū
377 tex. videt † q̄ rō quare scribēs sibi aliquid in testō incurrit penā falsi, vel quasi falsi. est p̄cepter cōmodū q̄ ex eo p̄sequ tur q̄ sibi ascribit ideo cessante cōmodo cessat. d. l. cornelia. ita dicit ter. in l. si pater. j. e. ad. l. cor. ō fal. vnde q̄ seruo aut filiofa. scribētib' sibi aliq̃d in testō alteri? cōmodū q̄rit dño vel patri, iō. l. cornelia locū hꝫ. Istā rōnē pūctualiter assign a tex. in. l. de eo. in p̄n. j. ad. l. cor. de fal. alias de facili posset eludi illa lex cornelia si pater aut dñs qui sub pena falsi p bi bent sibi ascribere legata in testō alteri, p̄curent scribi p ser uāt filiū in ptāte q̄ oīn o cōmodū dicti legati eis acquire ret, vnde ne lex cornelia pēalis eludat fit extēsio. c. li ciuitas.
378 de sen. excō. ¶ Sexto p̄cipaliter hdictā p̄clusionē limita nō p̄cedere in excelsa ciuitate Mediolani vbi sunt duo sta tuta vnū q̄ nullus corporaliter puniat nisi lege municipali ca uear. sed alis pecunialiter puniat arbitrio potestatis. Item alio statuto cauet q̄ si qs homicidiū fecerit capite puniat ita q̄ moriat: tūc nō cōprehēditur mandans fieri homicidiū, vt puniat pena capitis, ꝛ sic penamortis q̄ non è homicida sim pliciter, sed sm q̄d vt no. in c. l. de offi. de leg. q̄ ñ è homici da formalis ꝛ p̄prie ex quo suo ictu nō occidit sed è homici da casualis q̄ ipse est cā homicidiū. vt l. j. §. quoties. j. de vi ꝛ vi arma. Itē in istis statutis nō hꝫ locū iterpretatio extēsiua, q̄ est tacita sed excludit p primū statutū ita subtiliter ꝛ lati' cōsuluit Bal. i cōi. xlij. alias. xcij. alias. lij. primo vo. ici. ialis
casus est statuto cauet ꝛ sic idē esset in oibus alīs ciuitatib'
379 ꝛ locis in q̄bus similia statuta reperiūtur. ¶ Tertia p̄n. cipalis fuit opi. negatiua ꝛ sic de directo ꝫria p̄cedēti, q̄ sta tutū imponēs penā p homicidio vel vulnere vel alio delicto nō cōprehendat mādātē aut. scientes. coll. v. q̄ mādās nō dꝫ vere facere sed ficte ꝛ impropriē. l. j. §. de iecit. i c. vbi glo. ꝫ. ō vi ꝛ viar. in verbo videor ibi Bar. facit tex. in c. vt fame. ad fi. in vbo vī. de sen. excō. in anti: est bonus tex. in c. ij. ꝛ ibi Abb. ad B not. de cle. pug. in duel. vbi dicit q̄ ex eo nō dꝫ homicida reputari ex q̄ nō ipse sed alius p̄cor eo in duello occidit ꝛ tex. in c. si qs vidua. l. dist. Sꝫ in statutis verba debēt capi p̄priē ñ ficte. l. iij. §. hec vba vbi Bar. ꝛ alij no. ē. de neg. gest. Bar. i l. j. §. q interdictū. j. de fur. Et istā partē late tꝫ Alb. de rosa. in iij. parte statutoꝝ. in q. lv. vbi dicit ita fuisse cōclusum ꝛ deter minatū Bononie facit qō vult Bal. in. l. er hoc iure. §. de iu
380 sti. ꝛ iure. vbi tꝫ † q̄ statutū p̄hibēs fieri pacē homicidē ñ hꝫ locū i mādāte cui' mādato factū fuit homicidiū. ¶ Mar ta fuit cōsideratio Jaco bu. in l. nō dubiū. C. de legib' cuius doctrinā cōmendat Pan. de ca. in l. si per aliū. §. ne quis eū qui. Q̄d aut statutū loquit p verbū denotās factū immedia tū, vt q̄ dicit si qs occiderit, ꝛ tūc nō cōprehēdat mandans. Aut statutū loquit p verbū denotās actū mediatū, puta q̄ di cit si quis cōmiserit homicidiū, ꝛ tūc eadē pēa dꝫ puniri man dās: q̄ tūc mandās dicit vere fecisse ꝛ non interpretative. ¶ Quinta ꝛ vlti. fuit dist. Bal. in. l. o populi. in. viij. col. §. de iusti. ꝛ iur. vbi distinguit, qō aut statutū loquit de indulgē tia pene puta qō beredes habeāt pacē remittētes penā glo naliter, ꝛ tūc cōphēdit mādāte q̄ cū loquat fauorabiliter de digna interpretatio extensiua est admittēda. l. in his ꝛ l. hoc mō. ē. de condit. ꝛ demon. ꝛ in l. nō sine. C. de bon. que lib. ꝛ in l. diuꝰ. §. ad sylla. ꝛ hoc etiā tꝫ Bal. in tranſigere. in vlti. col. C. de trāsa. Aut statutū loquit de pena imponenda: ꝛ tunc aut statutū addit citra ius cōe facies delictū illud q̄ de iure
381 cōi nō est. Puta statutū dicat † q̄ si quis inueniat de nocte pu niatur in centū: nō scholaris mittit famulū de nocte. non pu nitur scholaris ꝛ sic faciens: q̄ statutū inuenies materiā deli cti de nouo limitāte materie dat penā: ergo terminos suos ñ egredit. Tū isto casu ꝫm Bal. in l. nō ideo min'. C. de acca. mā dās debebit saltē extraordinarie puniri arbitrio iudicis. l. pe. j. de ex̄ordi. cri. ꝛ l. j. §. expilatores. j. ō effracto. ꝛ expil. ne alias cōtingat absurdū. si p̄cipalē in aliquo nō puniri ꝫ l. ita vulnerat'. j. ad. l. aquil. Aut statutū imponit penā regula rē ꝛ cōgruētē ꝫm qualitatē delicti, ꝛ tūc cōprehēdit etiā man dantē qui ex p̄cepto delicti, alias secus, de quo vltimo etiā
382 sequit do. Abb. in d. c. mulieres. de sent. excō. † Tene secū dam opi. quā. ē. retuli q̄ est de iure verioꝝ, q̄ statutū puniēs cōmittente delictū id ficte cōprehēdat mandantē vl faciēn te per ea que superi' late addux̄i quanq̃ p̄ima dist. Bar.
383 superius relatū videat esse communioꝝ. ¶ Successiue iquā tū Bar. attingit an inhabilis possit esse p̄curator ad substitu endū habilē p̄curatorē dixi ordinarie in. l. j. §. ite acquiris mus. ē. titu. j. vbi Barto. ꝛ alij ponūt ideo hic non examino.
384 ¶ Quarto p̄cipaliter querit q̄ fuit causa introducēde fictionis respōdit Bart. q̄ equitas, vt est tex. no. in l. posſimi niū. in p̄i. j. de ca. ad aliquē effectū iuris. l. j. §. si vir. vxori. ē. titu. j. ꝛ hoc etiā tꝫ Bar. ē. in ij. oppo. p̄me partis vbi aliquid teti gi. Sed cauet q̄ primo aliqñ videt q̄ fictio fingat ex odio nō ex equitate, cū lex fingat damnatū in metallū ꝛ deportatū ee mortuos, ꝛ tꝫ vere viuāt vt est tex. in l. j. §. fi. de cōtrata. ꝛ ppter hoc dicit Car. Flo. i cle. q̄ circa in. xix. q. de elec. reprēdit Bar hic ꝛ tenet q̄ fictiōes fundātur ex aliqua speciali rōne monē te legislatores ad fingendū p quā recedit a iuris cōis dispositione. c. de multa. in fi. de pb. ꝛ hoc dꝫ esse tutius ꝛ q̄ nō pōt capi aliqua calūnia. Tu dic q̄ ēt in. d. l. §. fi. ē. de cōtratab vt subesse equitas, vt delicta puniāt. l. ita vulnerat'. ē. ad l. agl. nā lex vel statutum puniēs maleficia cū respiciat fauorē rei. cēlet fauorabilis ꝛ tā ꝫ fauorabile venit extēdēdū ꝫ Bar. i l. quēadmodū circa med. C. de agri. ꝛ cēli li. xj. cū multis p̄cor dāt. quas ad B vltimum dedi. ē. in q. pri. p̄cedenti. Itē adde
385 q̄ similr̄ filius exheredatus in testō patris † habetur p mor tuo ꝛ sic licet viuat naturaliter in fingit mortuus, vt est tex. in l. j. §. si pater emancipat'. in fi. ē. de cōiu. eum emā lib. declara rādo vt p Bar. in l. g in alt ena. §. interdum. i. ij. op. ff. de acq.
386 here. ¶ Circa hoc tāgit hic Bar. † an additio hereditatis ha beat vim solutiōis an simplicis cōfessionis q̄n debitor succe dit creditori vel contra ꝛ distinguit vt hic per eum de q̄ etiā aliquid per Bar. ꝛ alios in d. l. heres a debitore. §. fi. ꝛ in l. si debitori. §. infra de fideiusso. ꝛ in. l. si socer. in p̄in post. gl. ibi sol ma. Pan. de ca. in pli. eccl. x. inci. notādum est adeuidētiā. ¶ Inquantum tamen tenet Bart. quod si. in casu in quo successio hereditatis habeatur loco solutionis heres lucra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tur tunc nō habetur loco solutionis: q2 eg tas ex qua fuit itro ducta dicta fictio, fuit ne heres patiat dānū, nō aūt vt lucrum sentiat ergo hīc locū non habebit. ad hoc adducit tex. quem ita intelligit i. d. l. heres a debitore. §. fi. ff. Mā ibi hēs lucrat q2 ibi p actione stricti iuris qua tenebat p principalis puta ex mu tuo cōsequatur actiōe mādati q̄ē bōe fidei z hīc pinguior z fa uorabilio2. §. actionū. insti. de actionib⁹. z ita ēt dō Bar. in d. l. heres a debitore. §. fi. z ibidē sequit Jmo. z Rap. cu. z idē Bar. in. d. l. si socer. in p̄in. iste intellect⁹ ad illū tex. nō ē ver⁹ nec tenēdus q2 nihil est curandū de tali lucro q̄ q̄ cōsequit ex eo q̄ p2o actione stricti iuris cōsequit actionē bonefidei. l aureli⁹. §. fi. ff. de libe. lega. quē tex. ad hoc reputat sing. Jo. de Jmo. in l. si creditor. §. de le. j. Dz tu adde simulē illa. l. si creditor. in v. marcellus. cū l. seq. rō est p̄m Bar. z alios in d. l. si creditor ad fi. vbi dixi q2 ex hoc nō p̄t interesse creditoris nisi quo ad vsuras z fructus debitore cristēte in mora z sic obligatore negligēte z hīc delinquēte q̄ in dubio p̄sumēdū ñ ē l. merito. §. p socio. Melior ergo verior est intellect⁹ ad d. l. hēs a debitore. §. fi. quē ibi tradit pau. de ca. q̄ō ibi fideiussor qui fuit heres creditoris nō cōpetit actio mādati Ꝺ debitore

387 principale: † q2 ad hoc vt ei cōpetat est necesse q̄ vere satisfaci at creditori, nec sufficit ficta solutio, vt est tex. in l. duob⁹. §. a fideiussore. q est. §. p̄im⁹. vbi dici. §. ō iuretur. Cū ergo ex adi tiōe hereditatis causet ficta solutio ñ aūt vera. vt hic p̄ Bar. nimirū si ibi nō cōpetit fideiussori actio mādati. z ista ē pura

388 veritas ad illū tex. ¶ † Quinto p̄incipaliter z vltimo ḡrit Bar. an plures fictiones possint circa idē p̄currere z hic sum pta occasiōe inter serit qōnē Bul. de cu. in l. ab ēptiōe ad fi. §.

389 de pac. † Qñ p̄curator meus tenet fundū, z vēditor cōstituit se p̄cario nōie possidere, vtrū p2ocurator possideat vel reti neat vsumfructū, an ex hoc dño p̄curatorīs p̄e z directo que rat possessio z dñiū. Istū articulū q2 subtilis est intēdo bene z subtiliter examinare. Bali. de cu. in d. l. ab ēptiōe ad fi. z i l. licet. in. xj. col. C. de acq. pos. tenuit q̄ nō eo q2 constitutū est act⁹ fict⁹ z ficta traditio. Itē p̄curator ficte repsentat dōm sed due fictiones p̄currere idē currere nō possunt. l. j. in fi. cū gl. C. de do. p̄omis. gl. no. i l. cū post. §. gener. s. ō iuredo. ¶ Ad idē adducit bonū tex. in l. ii vero ñ remunerādi. §. j. s. mā. vbi dicit q̄ si aliqs donatur⁹ fideiussori solverit credito2i fideius sor ḡz actionē mādati Ꝺ p̄incipalē debitorē, eo q2 hic est vna fictio tm. q2 fideiussori tantū videtur esse donatū. Sinaūt quis soluerit p2o filiosa. vel seruo qui fuerūt fideiussores volēs eis donare. tūc pater vel dñs non habent actionē mandati Ꝺ de bitorē. Rō: q2 tūc ibi cōcurrūt due fictiones: vna q2 soluēdo creditori vī donatū seruo. Alia q̄ qui donat seruo vī donare dño iō tūc nō ꝙcedit. Et pp̄ hoc subiūcit tex. in versi. plane si fideiussor. q̄ si seruus ipse vere solverit, q̄ tūc dñs hz actionē mandati q2 tunc nō esset ibi vna fictio. z ille tex. p2o certo q̄ optime facit p2o Bul. de cu. Bar. hic in vlti. col. rndit q̄ ibi ñ est aliqua fictio. sed qō ter procedit ſm veritatē. z qō ver. pla ne si fideiussor. cōgit ea que supervs dicta, suntin serunt. in filio vero nō cōrigit. vñ siue seruus ipse soluat vel alius p eo dñs agit mādati, si vero ali⁹ soluit p2o filio tūc pater non p̄t agere mandati suo nōie. sed bene nōie filij. vt ibi in gl. parua. Rō diuersitatis est ſm cū. q2 cū ibi seruus esset obligat⁹ ex cā peculiari, z sic dominus erat obligat⁹ ō peculio, nec seruus erat donationis capax. adeo qō in eo residere posset. tō trāsibat di recto in dōm, sed silussa. cū esset obligatus z etiam obligatio cōcurrebat in p̄sonā ipsius, certe qui soluit p eo volēs sibi donare eum liberat ab obligatiōe nec ista dōnatio trāsit i pa trem. q2 ipse pater non erat obligatus. agit ergo pater nōie filij z non suo nōie. Et istā rationē diuersitatis assignabat Ja co. bu. co audiente vt refert Bar. q̄ putat hanc esse verā rōnē. ¶ Sed iste intellectus nullatenus est tenend⁹, z cū etiā rep2o bat Jo. de Imo. z bene q2 legū correctio est euitanda. l. p̄ip̄im⁹. in fi. C. de appel. z c. cum ex pediat. de elec. in. vj. † Itē q2 nō verisimile q̄ virisc̄ solut. incōtinēti se corrigat, l. nō ad ea. §. de condic. z demō. Itē z fortiꝰ q2 ille ver. plāe si fideius sor. loquitur ō diuerso casu: scil licet qñ ipse seruus vere solvit: sed in p̄cedentib⁹ qñ alius p̄ seruo vel filio qui fuerūt fide iussores soluit creditori aio donādi ipsi filio vel seruo. Uñ cū ille ver. plane, secūdus loquat in diuerso casu nullatenus p̄t dici q̄ corrigat p̄cedētia. Et sic melior z sustentabilior vi detur esse intellectus Bul. ad illū tex. Ista opi. Buli. de cu. te nuit Ang. z Jmo. hic, z Ang. in. l. j. z in l. p̄curatorem. C de acqui. pos. vbi nulla facta mentione de Bul. Ang. ēt istud esse suum nouū dictū idē tenet Ang. in. l. j. §. p̄curatorem. ff. tit. j. z vī etiam sequi Bald. in c. cum venissent in iij. col. de restit. spol. mouetur Ange. non per rationē fictionū in qua se fundat Buli. sed eo q2 acquisitio que fit naturaliter, z sic p in-

strumentum nature directo agit in dominū z p̄curator velut pica z organū nudū p̄stat ministeriū. l. q̄ meo. §. p̄curator. s. tit. j. videt tūc acquisitio nullo mō cōquiescere in p̄sona p̄ curatoris. Sed qñ acquisitio fit ciuiliter z hic p actu ciuile, vt in casu p̄senti, z p̄curator est capax eius q̄ acquirit; tunc semper acquisitio p̄mo z immediate remanet in p̄sona ipsius p̄curatoris deinde trāsit in dominū. l. ea q̄ ciuiliter. §. de acq re. do. Cōfirmatur istud fundamentū p̄ Jo. de imo. hic q̄no tatis per Bar. in. l. j. C. p quas per. nob. acqui. z in l. qui mihi

391 donatū. ad fi. §. de dona. vbi vult Bar. † q̄ licet per pactū. l. p cōmissorie vel adiectionis in die in q̄b⁹ trāsiert dominū p̄ iure ex resolutione tituli, tamen si tale pactū fiat p̄curatori re soluto postea cōtractu nō acquirit ipsi tute poss. vel domi niū per p̄curatorē ipsi domino eo q2 illa est q̄dā acquisitio ci uilis seu p̄cedēs ex actu ciuili, z nō naturalis q̄ ide dicēdū in ppōsito. Sed huic fundamento respōdet ipsemet Joan. de imo. sibi cōtrari⁹. ab. d. l. j. §. per p̄curatorē. s. tit. j. q̄ d. ea ci uiliter. loquitur in iure in quo acquisitio fit solū p actū ciuile puta p stipulationē vel aliū simile p̄ctū. Sed in casu nostro ac q̄sitio fit cōiter p actū naturale, sc̄s p̄ p̄ctū puta emptionis e vēditionis licet p̄tingat q̄ act⁹ ciuilis cōstituī supplear mate

392 riā actualis traditionis. † Unde p̄mo ordinalis natura dis positioni venit attendenda. l. itē veniunt. §. cū prędicto. ff. de peti. here. gl. no. in. l. certi cōdictio. in pn. s. si cer. pe. Ultimo respōdet Bre. in d. l. j. §. p̄curatorē. in vlti. col. q̄ traditio fi cta per cōstitutū nō est simpliciter ciuilis sed ēt naturalis q̄ sub2ogat loco naturalis traditionis. l. j. §. si ista. ff. n. §. j. sub2ogatū cēset idē cū eo in cuius locū sub2ogat. l. publiua. §. titia. s. de cōdi. z de. l. si dona. §. j. s. de do. iter vi. z vxo. aut post fratres. C. de leg. he. facit vltra eū q̄ no. Bar. z alij ibi pp

393 stulātē p illū tex. s. ad treb. Ubi tenent† q̄ statutū loquens in casu vero. p̄edat etiā in casu ficto z sub2ogato loco casu ri q̄ō etiā t̄z. d. Alb. in c. fi. in j. co. de arbitris. Tertio proba

394 opi. Bul. adde Bene facere† q2 cōstitutū, z hic per actu ficti nō trāsferī vera possessio sed ficta ꝑm Bal. in l. vaica. Cō sen fragio. z Bar. met. vī tenere z esse ibi Ꝺ zi⁹ in l. titia. in p̄nci j. de ver. obl. in vlti. co. in ver. sed q̄ si do fundū meū parti Tū re vera Bar. ibi loquit in casu in quo. l. requirit rei ꝓpria lē z verā trāditionē, vt est in casu. l. fi. C. de spōsa. tūc non fuit cit p̄stitutū p cām fictā, vt dixi, sed vbi, ñ regreret corporalis z sic actualis traditio tūc cōstitutū bene trāsfert vera possi sionē. vt statim dicā Ego alias legēdo dictā. l. ab emptione. de pac. adjiciebā p hac parte aliud fundamentū. Nā cōstitū est act⁹ fict⁹, vt dixi, sed per actū fictū nō p̄t vere acquiri aliqd ius nec aliqua vera possessio ita videt ēe doctrina Bar. in l. ēptor. s. de aqua plu. arce. z in l. pe. ff. Setum. in fi. col. de dona. z in. l. j. vbi etiā Bal. C. pi⁹ val. qō agi. Bald. in d. l. ex prętio. C. si cer. pet. Ang. z d. Alex. in l. si donatione. C. col. Ꝺz dicas q̄ illa doctri. Bar. z doc. in locis p̄allegatis locant in contractu ficto, z simulato, z sic alias rep2obato p quē verū est est qō nō trāsferī possessio, nec aliqd ius. Sed nos loquimur qñ ꝺct⁹ vere z realiter fuit celebrat⁹ a procurato re, z in illo ꝺctu fuit oppositū cōstitutū qō est a iure approbā tū. l. qō meo. in pn. s. ti. j. z. l. quis quis. C. de. on. tūc p tale cō stitutū trāsferī vera possessio licet causet a ficta traditione

395 ¶ Contraria opinionē ꝺ Bul. † qs per cōstitutū, z hic per ar tū fictū acquirat dño vera possessio, z verū dominum. Ita Bar. in ista vlt. q. z latius q̄libi idē tenet Bar. in. d. l. quis

396 ne. ad fi. z bene sequit Bal. Ang. z Rap. fulgo. † Idem tenet Bal. in l. vnica. §. ne aūt. in iiij. col. C. de caduc. tol. z citat pestitura de notis feud. z. l. j. C. qñ lic. ab emptio. discē. vbi qō ista opi. Bar. est ipsa veritas. Idē tenet Jo. de Jm. ibi p trari⁹ in d. l. j. §. per p̄curatorē. s. tit. j. z in Lud. ro. do. Alex. z Bre. Idē t̄z Ang. de Bre. in. §. actionū. in. vij. col. insti. de actio. Jo. an in addi. Spe. in titu. de confes: §. nunc vide dū ver. quid si cōfiteor. d. Ant. de but. i. c. recesserit. in ij. col. re sti. spo. Et ista ē magis cōis opi. z sic tenēda. Jmo sequit ur net By. in cōi. xv. incip. qō talis est q̄ etiā per constitutum. Et sic p̄ ficta traditionē factā nego. gest. acquirit nobis dominiū z possessio secuta ratihabitione, que mandato equiparat. ff. C. ad mace. z i c. ratihabitionē. de reg. in. vi. Proista opi. Bar. addunt optimū tex. z melior̄ de iure i l. certe. §. j. ver bo pp̄ie habere. dicit z ibi etiā no. Bar. j. de p̄cario. q̄ ibi est tex. ineuitabilis qō p cōstitutū vel p̄cariū z sic p actū fi ctū factū, p̄curatori acquirit dño vera z pp̄ria possessio. Ad illū tex. rndet Jo. de imo. hic in vlt. co. q̄ ibi interuenit acq naturalis ex quo q2 p̄curator rogauit vt sibi talis res p̄cu curatorio nomine, ip̄recario cōcederet z ita etiā facta fuit cō fusio actualiter. nimirū si tūc querit dño vere, sed bicnō inter uenit actus naturalis. sed ista solutio nō est tenenda q2 diuersari

reciring

restringit istã.n.q3 hic nõ poterit vẽditor cõstituere se p̃curio nomine possidere sicut z ibi.ad idẽ facit tex.in.l quarundã.ff. tit.j.dũ dicit q3 nihil interest vbi tñ operaf ficta traditio sacta p̃curatori quãtũ si esset facta mihi. Et istum tex.ad hoc ibi p̃dcrat Rapha.cn.p̃ista opi Bar.ℨ Bul.ẽ cu.ad idẽ Bal. in.d.l.i.C.quã.lic.ab emp.disce.alle.no.text.i.c.accedẽs ẽ pb. vbi p̃ innestituraꝫ factã p̃curatori acquirat dño ius in bñficio z tñ innestitura nõ est vera traditio sed ficta,z habet loco tradi tionis:ſm gl.z doc.in.c.ũ.de consue.Tamen ad illũ tex.resp̃ dent Mod.senẽ.in.d.l.j.ℨ p̃curatorẽ.q3 nõ est mirũ si ibi ac quiritur ius i bñficio per talẽ actũ p̃curatoris:quia acquritur etiã pactũ magis fictũ,cũ acquirat absenti nullo medio intervenięte.c.ſi tibi absenti.ẽ pb.in.vj.Sed tu dic q3 ille tex. in.d.c accedẽs.bene facit,p ista opi.q3 cuilibet absenti acqrat ius i bñficio nullo medio intervenięte. tamen hoc ius q3 ac quiritur non est plenũ nec ex hoc beneficiũ potest dici suũ.d.c. ſi tibi absenti:sed qñ fit institura p̃curatori z bñficio tũ dño queritur plus iur⁹ per ea ita q3 beneficium potest dici suũ. ¶ P̃ro eadẽ opi.Bre.i.d.l.j.ℨ.p̃curatorẽ adducit subtilẽ rõ nem.Nã ista duplex fictio que concurrit in casu precedẽtis.q. causatur respectu diuersarũ partium.vna fictio oritur ex p̃te recipientis:q3 p̃curator recipiẽs fictę repręsentat dominũ. l.ossa.in.ſi ẽ.de relig.z sump.fu.Altera oritur ex p̃te p̃sone tra
397 dẽtis qñ sibi constituit se possidere noie alterius:sed due fictiones bene possũt p̃currere,qñ oriuntur ex diuersis fontib⁹.Lingu laria.ẽ ſi cer.pe.z dicã stati in seq.q.z hoc modo cessabit pmũ fundamẽtũ Bul.de cu.q3 est in materia fictionum que simul cõcurrere non possunt ℨm eum. ¶ Sed ad istud fundamẽtum licet subtile potes respõdere q3 nõ cõcludit in proposito:quia fictiões dicũtur oiri ex diuersis fontibus ita q3 earũ cõcursus admittat,qñ tẽdunt ad cõmodũ diuersarũ p̃sonarũ Ita p̃ loquitur tex.in.d.l.singularia.vbi pecunia fingit data mihi fauore tui vt sit a me liberat⁹.Deide fingitur a me ad te ꝓfecta z hoc fauore mei creditoris vt habeã te ex mutuo obli gatũ.z ita etiã declarat illũ tex.Bar.hic in pe.co.Sed in q. ꝓsẽ tille due fictiones tẽdunt solũ ad commodũ dñi cui acquiri tur dominiũ z possessio mediãte ficta traditione p̃curatoris fa cta. Nili diceres q3 etiã vẽditor liberatur per istũ actum fictũ cõstituti ab obligatione tradẽdi rẽ ven ditã,ſm̃ta gl.no.in.d.l. ab ẽptõe.vbi Bar.z doc.z hoc modo diceretur fingi respectu diuersarũ personarum,z sic teneas opi.Barto.qui est magis
398 cõis. ¶ Aduerte tũ q3 licet p̃curator per actũ factũ puta per constitutũ possit acquirere dño veram possessionẽ z verũ dñium vt dixi:tamẽ e contra p̃curator p̃ factum fictum non posset trãsferre dñium nec̃ possessionẽ in aliũ si ipse ꝓcurator vẽderet alteri,z cõstituerit se nomine eius possidere: Quia cũ ipse p̃curator nullo modo possideat,etiã nõ põt se ꝓstituere al terius nomine possidere ad finẽ trãsferendi in eũ possessionem l.quãuis.la.j.ſ.j.ſ.ti.j.Nili hoc faciat ex speciali mãdato tũc quo casu ipse mãdãs vt facere.ita tenet Bart. Imo.z Mod. in.l.j.in pri.ẽ.ti.j.in pe.co..in ver.quero pone q3 tutor ze.vbi plene dixi ẽ hoc:z sic contrariorũ nõ est eadẽ iuris disciplina quãdo sabest diuersa ratio,vt dixi in rub.ẽ.d a gr.posſ.l.iter
399 stipulantẽ.ℨ.sacrã.j.de verb.ob. ¶ Circa principalem.q.an plures fictiões possint circa idẽ p̃currere.Bar.hic pleni⁹ po nit quã alibi scriptũ habeamus.Ex dictis Bar.fac regulas z duas sal.z totũ clare habebis.Regula est,regulariter due fictio nes nõ possunt circa idẽ concurrere qñ sunt eã principales z
4 ex eodẽ fonte equitatis p̃cedũt:q3 essent due inconuenientie
o iuri cõi.Hzie ℨm Bal.in.l.ẽ.in ſi.C.de fru.z lit.erpẽ.ℨicut nec duo specialia circa idẽ possunt cõcurrere.l.j.in ſi.cũ.gl.ff. de do.p.gl.in.l.cũ post.ſ.gener.ẽ.de iur.do.z gl.in cle.j.in ℨſ. sane super ẋbo assertionibus.de foro cõpe.facit bene text.inl. si qs rẽ.ſ.ſi.z ibi Bar.ℨ.de pollicita.fũcta.l.ſi.C.ẽ sacrosan.ec cle.nã q3 er nuda z simplici pollicitatione qs obligeť reipubli ce est vnũ speciale toto tit.ℨ.de pollici.Itẽ q3 er solo contractu trãsfeat dñiũ in rem publicam sine aliqua traditione.d.l.fin.C. de sacrosan.eccl.istud est aliud speciale.certe si simul p̃currũt non tollerãtur. Unde ex pollicitatione nõ trãsfertur dominiũ in rẽ publicã nisi secuta traditione vel separatione bonorum d.l.si quis rẽ.ſ.ſi. ¶ Secũdo ad istam regulam fictionum.q3 nõ possunt cõcurrere.hñ facit tex.in.l.si vero nõ remunerãdi. ſ.ſ.ſ.mãda.allegatus p̃Bul.ẽ cu.inducẽdo p̃ out induxi.ẽ in articulo p̃cedenti nec est bona solu.ad illum text.quam tradit Bal.hic in vl.col.q3 eã apte reprobaui.ẽ.in articulo p̃cedẽti.
40 ¶ Tertio ad Bal.i.l.j.in ſi.C.qñ licc.ab ẽpt.disſ. vbi dicit q3 ťrescripta z priuilegia principũ non valẽt ſi continerẽt duo specialia.c.ũ.ẽ hil.presby.in.vj.z.c.nõ põt.ſ.ſi.de pbẽd.eo.li.z dicit q3 sepe ad hoc allegat in curia regũ tex.in.d.l.j.in ſi.C.ẽ do.pmi. Et istud idem etiam ibi repetit formalit Bal. circa principium alibi dicit Bal.in.l.ſi.in.ũ.col.ẽ.de cõſti.prin.q3 beneficia pncipiũ sit iterpretari debẽt vt nõ cõtineãt duo spe cialia:qa licet vna dispẽsatio sit fauorabilis:plures tamẽ sunt odiose.l ſi qñ.incip.C.de inofficio.test.Quarto ℨm Bar.hic fa
402 cit duo similia,nã sicut vna petitio nõ põt operari plures compẽsationes.l.q3 Labeo.ẽ.ẽ cõpensa.ita vna equitas nõ potest parere plures fictiões. Itẽ sicut vn⁹ animꝰ nõ põt ope rari retentionẽ duarũ possessionũ ſm gl.in.l.j in p̃cc.ẽ.ti.j.i gl.q̃ incipit,id est corporaliter.vbi dixi.ita vna equitas no po
403 test operari duarũ fictionũ ꝓductionẽ. ¶ Ista regula ꝓmo limita,nisi sint plures fictiões,quarũ vna venit in cõsequẽtiã alteri⁹,z tuc plures possunt cõcurrere.ſ.ſi ab hosti.b.istit.qb. modis ius patrie po.sol.cum duc.j.de capti.z.l.sub cõditiõe vbi etiã Bar.j.de sol.z ita,p̃cdit gl.i.l.ſi seru⁹ cõis Meuij, altas meus,in pncꝰ ver.stipulatio.ad ſi.j.de stip.seruo.adde Bal.in.l.j.in ſi.C.qñ lic ab ẽpt.disce.z in.l.j.C.ẽ dotis pmi. z in.l.q.in pe.col.C.de pact.z in.l.ẽ.ad ſi.C.de fra.z lit.erpẽ. Hemi.in.c.nõ oẽs.ẽ.q.vẽ.Secũdo adde p̃ista limitatiõe tex. in.l.ſi qs posthumos.ℨ j.i vſi.diuersũ.ſ.de li.z posth.Et ibi Bre.in vlt.col.ad hoc no.vbi q3 filꝰ q3 morit apud hostes fin git decessisse viuo testatore,z ꝓsequẽť iducit aliã fictio i perſo na nepotis,vt nepos videat retro fuisse i potestate auiꝰ:z sic pa terꝰ rũpat testamentũ ani:Et hic ibi ille due fictiones tollerã
404 tur q3 vna venit in cõsequẽtiã alteri⁹.Tertio addeť qs in ſi ctiõib⁹ ad finẽ ordinatis due fictiões ad finẽ cõiũgant ad vnũ effectũ ſm Bar.in.d.l.ſi seru⁹ cõis Meuij.in.ℨ seru⁹ capto.p
405 illũ text.quẽ dicit ad hoc ꝙticie allegari. Quando aut⁷ vna fictio dicatur venire in consequentiã ad aliam ponit Bret.i.l. ſi cõstante.in p̃in.in xiij.col.ij.fol.ma.tr.q̃ nõ est imꝑessa vbi dixit q3 nunquam vidit hoc declaratum ab aliquo z putat qs tũc secunda fictio dicatur venire in p̃sequẽtiã ad p̃mã quando p̃ima possit esse sine ista vel ex coordine intellect⁹,vt.l.ſi aliꝙ rem.ſ.de acquir.posſ.vbi nõ potest cõstitui fictus titulus nisi p̃ per traditionẽ q3 ordine intellectus sequitur titulum vel ꝙ do ex natura rei vel ex dispositiõe iuris vnum sequitur aliud d.ℨ.ſi ab hostib⁹.d.l.cum duc.z.o.l.sub cõditione.Et ita etiã declarat Bret.in.d.l.ſi rem alienã.in p̃mis commentis q3 se
40 cit senis sed nõ sunt imꝑessa. ¶ Deco p̃cipaliter limita q3 plures fictiones p̃cedũt ex diuersis fontibus.z circa diuer sa.tũ possint p̃currere.l.singulari.ſ.ſi cer.pe vbi p̃ fictionẽ vi dęť pecunia mihi data z hoc fauore tui debitoris vt sis a me liberat⁹,z a me ad te ꝓfecta,z hoc fauore mei creditoris,vt ba beã te ex mutuo in tãtũ obligatum. Idem facit in simili tex. in.l.ãties.ẽ.de p̃script.verbis.fũcta l.ẽ.C.de pact.inť ẽpt.z
407 vẽ.Nã actio p̃scriptis verbis q3 est subsidiaria nõ potest cõcurrere cũ aliqua q3 ex eodẽ fonte p̃cedat.d.le quoties.secus
408 si ex diuersis fontib⁹.d.l.ũ.vbi actio ex venditione oritur ex cõ tractu nominato sed actio p̃scrip.ver.oritur ex quoda ꝓtra ctu innominato q3 resultat habita relatione pacti ad cõtractũ. Adde q3 eãdem limitationẽ tradit Bar.in.l.gerit in vlti.col. ẽ.de acqren.hered.z in.l ex facto.in.ẽ.cbar.ẽ.de vul.z pu.z l sub cõditiõe.i.j.col.ad ſi.j.de sol.z in.l.fin.l.ẽ.oppo.C ex qb. cau.ma.Bal.in.l.cõueniculã.in.iiij.col.ad ſi.C.de Episcop.z cle.d.Car.ℨ.lo.in cle.q3 circa in.x.q.de electio.z in cle.z ẽ.in viij q.vt lite pẽ.Et ita cum laude Dei sit impositus finis repe titionis huius subtilissime legis z ei⁹ profundissime materie. Finita fuit hec repetitio die,xv.Nouembris.M.cccc.viij.

¶ De re iudicata. Rubrica.

¶ Utilitas huius ti.per se ptz:ideo pmẽdatione nõ eget.vt i simili dicit te in.l.j.ff.de testi.in iure.Nã vt hic exordiť Alex. iste titul⁹ est solenis,z b3 amplã materiã,plenã auro z honore, que quotidie in palatiis z curiis agitat.Illum anno p̃sentⁱ ꝓ cõmuni utilitate acurate,utili stylo comentãdũ assumpsi.

1 ¶ Iudicis sententia quos effectus habeat.

2 Omnis vtor z omne p̃ceptum iudicis ad causam dicitur in terlocutoria sententia hoc faciat per se sine per nuncium,z an sit vera interlocutoria vel ficta.

3 Sententia interlocutoria quid sit z quid diffinitiua.

4 Statutũ q3 ab interlocutoria nõ possit appellari de qua intelligat.

5 Inter grauamen a iudice illatũ z interlocutoriã est differẽtia.

6 Quid sit sententia z que ventat citra appellatione tam in statutis quam in contractibus.

7 Statutum q3 in criminalibus non sit licita appellat.vel refiit. in integrum intelligitur quo ad causam principalem z diffinitiuam non quo ad interlo.

8 Statutum q3 sententie fieri debeant cum consilio sapientis in telligitur de diffinitiuis non interlo.

9 Statutum q3 a sentẽtia ptãtis nõ poteſt appellari,intelligit⁹

diffinitiua tantū. secus si dicat q̄ a potestate non possit appellari: quia tunc etiam ab interlo. non poterat appellari.

10 Statutū q̄ ℞ sentētijs soluat gabella nō intelligit de interlo.

11 In coꝛrectoꝛijs non est licita extēsio ex idētitate rationis nec in exoꝛbitātibus etiā ex maioꝛitate rationis nisi essemus in alio quo casu fauoꝛabili.

12 Appella. sñie largo sūpto vocabulo an veniat interlocutoꝛia.

13 Non solū in coꝛrectoꝛijs sed etiam in exoꝛbitātibus licita est extētio ex idētitate ratōnis de stricta significatione vocabuli ad latam.

14 Quando materia est indifferens ad interlocu. diffinitiuā appel. sententie compꝛehenduntur etiā diffinitiua. idē vbi nō insꝛgit absurditas.

15 Naturales domini dicūtur qui sunt domini de iuꝛegentiū vt sunt veri reges.

16 Per sententiā acquiꝛitur dominium de iuꝛe ciuili quando sequnta est traditio, ꝛ in quē erat lata sententia erat dominus ꝛ hoc in actione personali: in realī vero ubi remissiue.

¶ Jsta rubꝛica hꝫ tres ptes. ¶ Pꝛima est de re iudicata. que est ipsa lis, ꝛ causa seu cōtrouersia. p sñiā terminata. l. j. vbi dicē. j. co. ¶ † Scda pars est ō effectu sniaꝝ: ꝛ sic ō executione: nā executio est effec. sñie. c. suscitata. ꝛ ibi Bb. i. vl. no. ad hoc no. ō in integ. resti. Jtē sñia iudicis hꝫ effectū: quia pōt facere e ō albo nigꝝ: ꝛ de nigro albū ſ Bal. in. c. nostri. de elec. p gl. in. l. ſi nō sortē. §. heredi. ff. ō cōdi. ind. q. d. q̄ sñia iudicis facit de indebito debitū, ꝛ non de herede heredē. Per quā glo. ꝛtiā dicit idē Bal. in. c. in p̄sentia in vlt. col. ō renū. qō sñia iudicis mutat verū in falsum ꝛ ecōtra nō essentialiē, sed quo ad effectū. Jtē sñia iudicis facit ō falsō verū ꝛ ecōtra: ꝛ de abusiuo facit rectū ſm Bal. ī. c. nihil est i iij. col. ō ele. Et ibidē. in. v. col. dicit q̄ sñia iudicis facit ꝛ facit oꝛiginē p tex. quē ad hoc rep. sing. in. l. ij. in fi. cū. l. seq. in pꝛin. ff. ō li. agno. Et pari rōne facit fozē se ciuē: q̄ sñia ꝛ oꝛigo eq̄parāt, vt est text. no. in. l. quotiescūq;. ō decu. li ꝛ. C. Et pari rōne facit aliquē esse guelfū ꝛ gebellinū quo ad effectū siue obsit siue pꝛosit. licet nō quo ad veritatē ſz Bal. in quadā repetitiōe q̄ ei attribuit. in. l. placet. in ātepe. co.

2 C. ō sacrosan. eccle. ¶ † Tertia pars rubꝛi. est ō interlo. iudi. i qua dicit q̄ omnis voꝛ. ꝛ oē p̄ceptū iudicis faciens ad cām dicit interlocutoꝛio seu sentē. interlocutia, vt est gl. no. i. ij. §. ad excludēdas. ī ℞ bo. interlocutoꝛib. auth. ō luti. colla. viij. quā gl. ad hoc reputat sin. An. ꝛ Jo. ō Jmo. hic. ꝛ An. in. l. q agnitis. in. fi. ō exce. ꝛ. l. ex stipulatōe. C. ō sen. ꝛ in cōsil. eriū. inci. qdā petijt executionē. i. ij. col. eā etiā facit sin. Bal. i. l. ar bitrio. ī iij. col. ff. q satisd. cog. ꝛ in. l post sñiā. C. de sen. ꝛ interlo. om. iudi. Sed adde alā gl. in. l. cū clericis. ꝛ ibi Bar. ꝛ scribi. C. ō epis. ꝛ cle. vbi gl. dicit q̄ ois iussus iud. est sñia interlocutoꝛia. Jdē dicit gl. in. l. dicere. §. ſi. in ℞ bo iussit. ff. ō arb. facit. l. qꝛ iussit, ō. eo. Jtē oē p̄ceptū qō facit iudex p se vl p nūciū est sñia interlocutoꝛia: ita est gl. no. i. §. illud quoq;. in verb. ōcr. in aut. ō here. ꝛ falci. colla. j. Sed aduerte qꝛ gl. met ī ea aut. ō here. ꝛ fal. in. l. ſi qs aūt. nō implēs. i ℞ b. ōcreto. dicit q̄ p̄ceptū seu monitio iudicis est quasi interlocutoꝛia quedā: ergo nō vera ꝛ pꝛpria. Ab. in rub. extra eo. ō sen. ꝛ re iud. 2co. ꝛ ista gl. qꝛ. si causa erat inchoata ātē illud p̄ceptū. ꝛ tūc dicaī vere interlocutoꝛia: qꝛ iudex interloquat. añ pncipiū ꝛ finē cause: si vero causa nondū erat inchoata tale p̄ceptū iudicis nō est vere sñia interlocutoꝛia, sed quasi. Ego isto modo declarādo ꝛ fendo gl. magistralē quā hic ꝛ pbat. Alle. in cle. j. in verb. diffinitiua. ō sēstratione possessionū ꝛ fructuū. Vbi gl. magistraliter dicit q̄ sententia

3 interlocutoꝛia est q̄ fertur inter pꝛincipiū ꝛ finē cause super aliquo incidēti vel emergēti. Diffinitiua vera q̄ definit cām pꝛincipalē. Et ler. ꝛ phēdit illā gl. qꝛ nimiū se restringit: qꝛ etiā post finē cause est sententia interlocutoꝛia. l. a diuo pio. ō. in vend. j. co. Unde ipse dicit q̄ interlocutoꝛia est illa q̄ nō diffinit cāz pꝛincipalē. sine fera ſit p̄cipiū ꝛ finē cause, sine etiā post. Ultra pōr mo: qꝛ ois pnūciatio iud. q̄ nō diffinit cāz pncipalē est sñia interlocutoꝛia. gl. in. c. ei. q diffinitiua. in. gl. j. ū. q. vi. Ego defēdo illā gl. i. d. q̄ cle tota. die allegat: qꝛ interlocutoꝛia dicit ab inter ꝛ log. ꝛ sic interlocutoꝛia est locutio inē pncipiū cause q̄ est citatio, ꝛ finē q̄ est sñia, ſz Bemi. in. c. i. in. ij. co. de appe. in. vj. Jtē ſm Hosti. post Rof. in sū. co ti. §. ij. in pꝛin. ꝛ Bb. in rub. extra e. in vl col. Sētē. interlocutoꝛia ōr qꝛ iudex interlogt inē pncipiū ꝛ finē cause: ois ergo iuss⁹ ꝛ omne p̄ceptū iudicis qō fit inter pꝛincipiū ꝛ finē cause est pꝛpie interlocutoꝛia. Illud ℞ q̄ fit añ pncipiū. vel post finē cāe, nō est pꝛpie interlocutoꝛia. ſz quasi qdā

4 put dicit gl. ī palleg. §. ſi ℞ o nō iplēs ī ℞ b ōcr. Et ista pbū nota ad statuta loquētia ō sentētijs interlocutoꝛijs: puta q̄ a sentētijs interlocutoꝛijs nō possit appellari. Nā cū i statutis ℞ ba ōbēt pꝛpie ꝛ stricte intelligi. l. j. §. ij is q̄ nauē. vers. in reigit dubia. ff. ō exerci. l. q̄ statutū. ff. ō milit. testa. late Bar. in. §. nō dubiū. C ō legi. talia statuta intelligētur de interlocutoꝛijs veris ꝛ pꝛijs q̄ ferūt inē pꝛincipiū ꝛ finē cause. sec⁹ si añ vel post. ꝛ. tegtū huius ti. veritatē vide que statim ta. gñ ꝛ tenebo ꝛ. Alex. in alio. Adde ēt tex. no. in. l. qd ergo. §. quātū ad. cū gl. ff. ō infa. q̄ dicit an aliqd pꝛonūciet diffinitiue. an extrinsece ꝛ tex. dicta q̄ diffinitiua infamat. secus in interlocutoꝛia. † Jtē a ꝛuerte q̄ est

5 differētia: ī grauamē illatū a iudice ꝛ interlocutoꝛiā. cū i ℞ bā. interlocutoꝛia vī grauamine. ō. do. ꝛ 2tu. in. vi. ꝛ sīr tex. i. c. j. ō ar. in. vj. Et sic nō oē grauamē iudicis est sñia interlocutoꝛia: qō est notāndū, p statutis pmittētib⁹ appellatiōes ab interlocutoꝛijs ita no. Hemi. i. d. c. ij. i. ino. p. illū tex. ō dolo. ꝛ 2tu. in. vj. Ex p̄dictis pt⁹ q̄ iterlocutiones iudicū nō sūt pꝛpie sñie. l. qō inſſit ſz.

6 qꝛ nō diffinūt negotiū pncipale. † ꝛ sñia ōr iudicialis diffinitiua finē imponens cōtrouersie p cōdēnatiōnē vel absolutiōnē ſm Spec. in ti. de sñie platione. §. j. in pri. Host. in summa eo. tit. pꝛosegt Lu. Ro. hic. Pꝛopꝛie ergo sñia ōr diffinitiua. gl. est magna in. l. j. §. biduū. in ℞ bo. sñie late. ff. añ app. fit. quā gl. ad hoc rep. fin. Bal. in. c. cū oli. circa fi. de testi. Et dicit facere ad statuta loquētia de executionib⁹ sniaꝝ ꝛ idē quod illa glo. in §. biduū sit sin. dicit Bal. in. c. veniētes. in. ij. col. de iure. Bb. aliā gl. in. c. fi. in ℞ bo suiam inceptā de testi. Bal. in. d. l. q̄ dicit ergo. §. cuātū aūt. ff. de insa. Hic inferē q̄ cū in statutis ℞ ba sunt pꝛpie ꝛ stricte intelligēda, vt stati dixi. statutū loquens de sententia simplr intelligitur solū ō diffinitiua. Amplia idem est q̄ in ℨctu fieret mentio de sententijs. simpliciter intelligeretur solū de diffinitiua. Amplia idē esse ſm Bal. in. l. ij. ff. ō arbi.

7 cit pmo q̄ signāter in specie ōcidit Buljel. de cu. in. l. ſi ex cā. nūc videndū p illā tex. in ver. ſ. ſi cū ex dāno. ff. de mino. ꝛ ibi Bal. ꝛ Bib. ō rosa. † Quod si statutū disponeret q̄ i causis criminalib. nō sit licita appellatio vel restit. in integrū. intelligeret quo ad pꝛincipalē ꝛ diffinitiuā: nō aūt quo ad interlocutoꝛias vel aliq̄ incidēs. Jsta decisionē sequitur ꝛ reputat no. dign. d. Bñdi. de plū. in. l. etiā. §. absens ō manumiſ. vidi. sequitur. d. Alex. hic cū concoꝛ. per eum. alleg. ¶ Secūdo q̄ ind. biduū dicit Bald. in. l. vnica. in. iij. col. C. ne lice. tertio nota

8 † ſi statutū disponat q̄ sententie ferri debeāt cū cōsilio sapientū alias nō valeāt, intelligit de sentētijs diffinitiuis: nō aūt de interlocutoꝛijs, segtur Jud. Ro. in. l. qui in aliena. §. peſſima. quirē. here. do. Alexā. hic in cōsi. l. secūde par. inci. viſo actore cause agitare inter magistrū Antoniū. in. ij. col. ¶ Tertio q̄ in. d. §. biduū. decidit Bal. in. l. j. §. j. de offi. pfecti pꝛeto. ſi statutū disponat q̄ a sentētia potestatis non possit appellari, poterit tamē appellari a sñia interlocutoꝛia: qꝛ cū illud statutū sit contra ius cōmune, nomē sententie capitur stricte pro definitiua tātū: ꝛ ita refert se cōsuluisse Pistoriū: ꝛ ita tenere cū. de cu. in. l. ſi ex cā. §. nūc videndū. p illū text. ꝛ facit ſm eū statutū diceret q̄ a potestate nō possit appellari tūc etiā ab interlocutoꝛia sententia appellari nō posset. per tex. in dicta. l. ſi q̄ a pfectis pꝛetoꝛio appellari nō pōt. ꝛ nō dicit a sententia pꝛefecti pꝛetoꝛio, segtur Ab. in. c. pastoralis. in. ij. col. de ap. Et dic. c. ō plū. in. l. etiā. §. absens. ff. ō manumiſ. vindi. ſ. q̄ Alex. hic. i. l. i. in pri. in. viij. col. ff. q̄ ō quiſq; iur. ꝛ in. d. cōsilio. Idem tenet Bal. in addi. Specul. in. tit. de pꝛolatione sententie in

10 col. Ubi etiā subdit q̄ ſi statutū disponat q̄ de sentētijs debeat solui gabella. nō soluetur de interlocutoꝛijs. Limitat tabiliter Bñdi. de plū. in. d. l. etiā. §. absēs. nisi eadē vel maior esset ratio in iterlocutoꝛia q̄ in diffinitiua: qꝛ tūc licet statutū pꝛohiberet appellari a sententia potestatis nō poterit etiā appellari ab interlocutoꝛia, cū verbū sñia vtrūq; pꝛehendat. vni fozme ad vtrūq;. Ad hoc allegat gl. in. cl. j. in ℞ bo sñie. ti. ō re iu. vbi ℞ bū sñia verificatur in interlocutoꝛia sicut i diffinitiua. Ad idē alle. q̄ vult gl. in. l. j. in pꝛinc. in verbo nouiſſimi. ff. q̄ qſq; iuris, q̄ vult q̄ illud edictū pꝛetoris loquens in

11 debet extēdi ex idētitate ratiōis: † qꝛ in coꝛrectoꝛijs nō cessat extēsio ex idētitate ratiōis ſcōm gl. ꝛ do. in auth. quas actiones. C. ō sacrosā. eccle. l. pcipimus. §. ſi. vbi Bar. ꝛ alij. no. C. ō appellati. Sed do. qꝛ etiā dato q̄ tale statutū esset solū coꝛrectoꝛium ꝛ nō coꝛrectoꝛiū: tamē ſm magis veras cōclusiones etiā in ea bitātib⁹ nō est licita extēsio ex maioꝛitate rationis. Ita vere ō viro. ff. sol. mat. Nisi essem⁹ in aliquo casu fauoꝛabili. ſm. in. l. ꝓstāte. in pꝛin. ff. sol. mat. ꝛ ibi Bart. in. §. q̄ pꝛime pꝛin. nihil dicit. ꝛ ad duas gl. alleg. per dom. Bened. rep. ſz vt hic p eū. Tene istā limita. do. Bened. de plū. ꝛ adde q̄ sequitur ꝛ reputat bene notāndā. idē do. Alexā. sibi contrarium in. d. l. i. pꝛin. in. v. col. ff. q̄ quiſq; iur. ꝛ do. Alexā. in. d. cōsilio partis. ij. in pe. col. ea etiam simpliciter sequit. d. Fel. in. c. ſam q̄ in vlt. col. de pꝛescri. ꝛ pleni⁹ in rub. extra eo. in vl.

vltra authoritates z vltra fundamēta eoꝝ ego teneo p fundamētū vnū p qō retorqueo cōtra do. Alex. quib⁹ ipse monetur.

12 ℣Nā appellationē ſnie largo ſūpto vocabulo venit etiā ſnia interlocutoria, put ipſemet Alex. hic tenet no. Bal. z do. Alex. i d. l. j. p̄zin. p g. ff. q̄ quiſq; iur. Bar. in addi. Spe. in ti. ō ſnie

13 platione. in. ij. col. Modo ſic ℣ nō ſolū in exorbitantib⁹, ſed etiā i correctoꝝ licita eſt extēſio ex idētitate rationis ō ſtricta ſignificatione vocabuli vt eſt gl. cōmuniter approbata in aut. vt bi q̄ obli. ſe pbi. habere res mi. in p̄z. in ꝟbo curationē co. vj. gl. z doc. i aut. minoris ō bitor. C. q tut. dare. poſſunt. gl. in cle. j. in verbo eligat. Et iſta regula p̄cedit etiā i correctoꝝ put loquūtur ille. gl. z exp̄ſſe firmat do. Alex. in. l. ij. in. ij. col. ff. ō. l. j. ℂ Scōo facit in fortioribus terminis, q̄ conſuluit Paul. de caſt. in cōſ. xvij. inci. viſo p̄cto z etiā oppo. in. ij. z ij. col. vbi cōſuluit, q̄ ſtatutū ciuitatis Brixie loquēs de cauſis appellationū interpolitarū a ſnia diffinitiua committendis Brixie: p

14 cedet etiā i appellationib⁹ interpolitis a ſentētijs interlocutorijs, in q̄b⁹ eſt eadē vel maior ratio, cū ſint minoris ipōrtātie, vtilitatis p eū q etiā alijs medijs mouetur, z ſic ſtatutū Brixie loq̄batur de ſentētijs nō ſimpliciter ſed de ſententijs diffinitiuis: tū tenet: Paul. ō ca. q̄ etiām p̄cedat in interlocutorijs. ℂ Tertio accedat q̄ tū materia eſt idifferens ad interlocutoria z diffinitiua: tūc appellatiōe ſentētie cōp̄hendit etiā interlocutoria, ℣ Bal. z Alex. in. d. l. j. in p̄z. ff. q̄ ſæpe iur. Itē vbi nō ſurgit abſurditas tūc appellatiōe ſnie intelligit etiā de interlocutoria. gl. eſt no. i. d. cle. j. e. ti. in ꝟbo, ſnias, ℣ Ab. in. c. cauſa matrimonij. in. j. col. ō offi. dele. facit gl. in. l. ſi quis in iuran-

15 dō. in ꝟbo diffinitiua. C. ō reb. cre. de qua tamen dicā. in. l. j. eo. ℂ Hl. rubrice cōtinuat eā ad p̄cedentes. iſta cōtinuatio gl. poteſt meli⁹ declarari. Nā. ō. in. tit. de acquir. rerū domi-

15 ſuit tractatū qualit̄ dñia acquirātur ō iuregētiū † z naturales dñi dicūt q̄ ſunt dñi iuregētiū vt ſunt veri reges, vt no. Bal. in l. de pupillo. ℣ ſextus. per illū text. de ope. nū. poſtea in tit. de vſuca. z ſeq. tit. fuit viſū qualit̄ dñia acq̄rātur de iure ciuili per

16 vſucapionē z p̄ſcriptionē. † Verū cum etiā per ſentētiā acq̄rat dñium ō iure ciuili, gl. magiſtra in. l. j. z ibi ſuplet Bar. ff. de acq. re. do. Ideo poſt illos ti. de vſuca. congruenter ſubijcitur. ti. ō re iudi. Sed dū gl. p̄ſupponit per ſniam queri domiciliū, adō bonū tex. in. l. ij ſtatu libera. ℣ ſtatuliber. z ibi no. z Bl. ō roſ. poſt antiquos. ff. de ſtatulib. z in. ℣. fin. inſtit. ō offic. iudi. Iſta cōclusio gl. nō videt poſſe p̄cedere a partib⁹ ſufficienter enumeratis: q̄z ſi ſnia eſt lata p actorē i actione perſonali: tūc acq̄rit ſibi actio in factū vel indicati. l. actori. C. ō reb. cre. Itē obligatio ciuilis de iure ciuili in. l. rerū. ff. de cōdi. inde. Itē facultas iplorādi officiū iud. l. miles. ℣ iudicari. j. eo. Si ꝟo lata p actorē in actiōe reali nō venit trāſlatio dñi, quia actio realis nō tendit ad hoc, ſed vt declaretur. l. ſicuti. ℣ ſed ſi q̄ratur. ff. ſi ſerui vēdi. l. ex diuerſo. ℣. j. ō rei vēdi. acq̄ritur etiam facultas mittendi executōi p officiū iud. l. qui reſtituere. ff. de rei vend. Si vero ſentētia feratur, p reo: tunc acquirit exceptio rei iud. vt toto ti. ff. de excep. rei iud. p̄ſerti in. l. exceptio. z ibi gl. Saluando eā gl. intellige eā ſane q̄ ſecuta eſt traditio authoritate

17 ſnie: z ille in q̄ fuit lata ſnia erat dñs: tūc bene trāſfertur dominiū. Ita declarat gl. magiſtra in. ℣. ſi. inſti. ō nſſi. iudi. z in. l. ij. ō pub. Itē intelligē in actiōe perſonali tēdente ad trāſlatiōne dñi. in actiōe autē reali dic vt per Bartol. in. l. ex hoc iure. vbi plene dixi. ff. ō iuſti. z iur. Bar. z alios. in. l. Pōpo. ℣. ſi tuſſu. ff. ō acqui. poſ. Ultra gl. pōt iſta rubrica aliter cōtinuari ℣ Jo. de ragadi. Alb. de roſa. z Ange. Nā. ō. in tit. p̄cedenti vlum eſt de vſucap. z p̄ſcrip. adinuētis ad lites ſuiēdas. l. fi. ō. tit. j. verū quia per ſentētias z res iudicatas etiā imponitur finis cōtrouerſijs. l. j. eo. l. exitus. ff. de acquir. poſſeſſ. l. rē nō nouā. ℣. fi. C. de iudi. ideo poſt tit. p̄cedentē poſitus eſt cōgruenter iſte titulus.

Lex prima.

1 ℂ An ſit differentia inter ſententiam z rem iudicatā.

2 Interlocutoria an dicatur res iudicata z an requirat in ea cōdemnatio vel ſolutio.

3 Sentētia arbitri vēl arbitratoris nō dicitur res iudicata nec ex ea oritur actio iudicati ſicut ex ſentētia iudicis quia nō habent iuriſdictionem ſed ſolam nationem.

4 Sententie arbitrorum an ſint p̄zie ſententie.

5 Quādo aliquid p̄fertur nō ſimpliciter ſed cum aliqua adiectione illud apparet non eſſe p̄zie.

6 Quādo ſtatutū neceſſitat ad compromiſſum ſententia arbitri iuris vel ſtatuti eſt p̄zie ſententia z res iudicata.

7 Sententia eſt res iudicans.

8 Quando dicatur res iudicata z quando poſſit appellari.

9 An per appella. extinguatur ſententia an vero ſuſpendatur.

10 Excōmunicatio lata pendente appella. tenet ſiue appel. p̄ſequuta fuerit nue non.

11 Si iudex appel. confirmat p̄zimā ſentētiam cauſa cognita tanquam legitime latam agitur ex ſecunda ſententia cōfirmāte.

12 Per appel. extinguitur effectus p̄zime ſententie.

13 A priuatione ad habitum non datur regreſſus.

14 Quando appella. eſt deſerta fingitur non appellatum.

15 Due ſententie non poſſunt valere ſuper eadē cauſa ſicut nec duo teſtamenta eiuſdem hominis.

16 Per que verba poteſt p̄ferri ſententia diffinitiua.

17 Teſtis deponens per verbum videtur, aut videri meo non pbat: q̄ non deponit per ſenſum corporis prout debet. ſed de iudicio intellectus. z idem ſi deponat per verbum credo.

18 Facilius z ex leuiori cauſa z ſuſpitiōe repellitur iudex vt ſuſpectus a ſententiando quam teſtis a teſtificando.

19 An valet ſententia ſi iudex p̄nūciauerit per verbū futuri tē poris: puta p̄nūcio Titium cōdemnatum iri ſeio in centū.

RES iudicata. Dicitur cā p ſniam iudicis terminata cōdemnatione, vel abſolutione. h. d. Biuidit in duas partes. In p̄ma ponit dictum. In ſcōa ipſius dicti declaratio. ſecūda ibi, q̄ō vl condemnatione. Nor. ex iſto text. diffinitionem rei iudicate q̄ eſt illa que accipit finem controuerſiarum p̄nunciatione iudicis: z ſic nō eſt illa q̄ imponit finē p̄trouerſie. ſz q̄ accipit: z ſic res iudicata non ſe hz p modum agētis ſ⁹ p modū patientis. z Et ſic apparet eſſe differētiā inter ſniam, z rē iudicatā tanq̄ inter decidēs z deciſuz. Ad quā differentiā gl. noſtra nō aduertit. nā res iudicata eſt ipſa lis z cā deciſa z terminata, z ſic ponit res p cā z lite. l. is apud quem. C. de edē. ſnia vero eſt ipſa iudicis p̄nūciatio q̄ etiā ſi nē iponit. Ideo in decre. vj. z cle. intitulat de ſnia z re iudica. z ſic copula z. ponit inter diuerſa, iuxta gl. Bar. in rubr. ff. ō iu-

1 fac. ſigno. gl. in. c. querelā. de ſymo. ℂ ℣ Hic infertur q̄ interlocutoria nō dicit res iudicata, cū non imponat finē p̄trouerſie principali: imo nec incidēti, vel emergēti, cum poſſit per ipſū met iudicē reuocari. l. q̄ iuſſit. j. eo. c. cū ceſſante. de appe. gl. i. l. j. ℣. fi. ff. de p̄et. ſtip. Niſi eſſet interlocutio mixta habēs vim diffinitiue, q̄ diffinit nō totā cauſā principalē. ſed aliquā partē ſubſtātialē: iuxta gl. in. l. intra vtile. in p̄zin. in gl. magna. in ℣. ff. de mi. z gl. i. l. ij q̄ in ſiurādū in verbo diffinitiua. C. de reb⁹ cr. ed. z in cle. fi. in gl. ij. de appel. Bal. i. l. Titia. ff. de ar cu. Bal. in. l. j. in. iij. q. C. q̄ p̄ uocare nō eſt neceſſe. Itē in ſet ētia inſtlocutoria nō regrit cōdēnatio, vel abſolutio vt hic dicitur vt patet ex ꝟo que dixi in rubric. z dicit tex. i propoſito ſignādus in. l. poſt ſniam. in fi. C. de ſentētijs z interlo. omniū iudi. q̄ interlocutiones plerūq; nullā cauſam dirimūt. ℂ Secundo

3 infert q̄ ſentētia arbitri vel arbitratoris nō dicitur res iudicata. cū ibi non ſit p̄nūntiatio iudicis, vt hic dz i litera. z res iudicata, dicit a iudicio. ſed cōā arbitro nō eſt iudic. ū, ſed inſtar iudicioꝝ. l. j. ff. de arbi. Et hz compromiſſa ad ſtētēdas lites pertineāt vt dicit te. in. l. j. z in. l. ij. in p̄n. ff. de arbi. tamen p ſtētiā arbitri nō iponit p̄ciſe finis liti z p̄trouerſie, ſed ei ſolū metu bene parere oportet. l. diē p̄ferre. ℣. ſtari. ff. de arbi. z. l. j. z ij. C. e. niſi eſſet emologata a partib⁹ tacite vel exp̄reſſe fm formā. l. cū ātea. z. l. ne in arbitris. C. de arbi. dicet. i. l. ait p̄tor. in p̄n. j. e. Itē ex ſnia arbitri nō oritur actio iudicati. l. j. C. ō arbi. ſicut oritur ex ſnia iudicis. l. actori. C. de reb. cre. z. l. miles ℣. iudicati. j. eo. q̄z arbitri nō habēt iuriſdictionē, ſed ſolā notionē dicta. l. ait p̄tor in p̄z. j. eo. Et q̄ ſentētie arbitrorū non ſint etiā p̄zie ſentētie cū iuriſdictiōe careāt tz Bar. i. l. vnica.

4 i. ij. col. C. ne lice. tertio quo. ℣ Itē q̄ ſnia arbi. nō ſit p̄zie nec ſit p oia ſnia no. Bar. i. c. q̄d ergo. ℣. ex cō. pmiſſo. ff. de iſa. vbi iterlocutoria nō iſamat ſnia diffinitiua. Sed caue q̄ tex. i. c. j. ō arbi. appellat ſniam laudi arbitrorū. Ab. ibi ivlti. not. dicit q̄ eſt ip̄zie z large. Nā p̄zie ſnia arbitri nō eſt ſētētia cū arbitri nō habeāt iuriſdictionē, ſed ſolū notionē. iō ſcēm eū in materia nō extēdibili appellatiōe ſnie nō venit ſnia arbitri, cū nō ſit p̄zie ſnia, lz large z ip̄zie. z ſic nō caderet etiā in ſtatutis. Vnō ſi ſtatutū diſponeret, q̄ de q̄libet ſnia ſoluat certū q̄d, p gabella, nō ſolueret, p ſnia arbitrorū. Iſtud i. ſē q̄ ſnia arbitri nō ſit p̄zia ſnia ſed large z imp̄zie z ſic q̄ nō caderet in ſtatutis no. Abb. in. c. cū dilect⁹. in. ij. no. z in. c. ex parte. i iij. not. eo. tit. de arbi. z vltra eū ſtatutū irritās ſentētiā an habeat locū in ſnia arbitri q̄ Ant. de bu. in. c. ſuper cōuz. in p̄n. de offic. deleg. i. v. col. in verſi. ij. ſimilit appellatiōe ſnie nō venit arbitramētū: z ſic ſnia arbitratoris cū ibi nō ſit iudex nec iudicialis diffinitio. ſecundū Jo. de ana. i conſ. xcvj. incip. viſo p̄cto. in primo dubio. Sed, eſt mirādū de do. Abb. in. d. c. j. ō arbi. q̄ pōderauit ad hoc tex. iuris canonici ibi cū ſint iſmiti tex. iuriſcōſultorū q̄ dicūt ſnia arbitri i. l. litigatores. p totā. l. z i. l. qualē. z. l. ſeq. z duab⁹ ſequētib⁹. ff. de arbitris. z quaſi p totū titu. Et dicendo q̄ iuriſconſul. loquitur imp̄zie videt

ineptū: vnde dicit q̄ in istis iurib⁹ nomen sententie non pfertur simpliciter vt cōprehēdat sniam arbitri. sed pfertur semp cū adiūcto, vt̄ licet snia arbitri. Sicut q̄n dicim⁹ sententia inlocutoria: nec hic cū adiūcto nec tūc inlocutoria nō est ꝑpe snia, vt
5 dixi in rub. ff. eo. ¶ Mā q̄n aliquid pferē nō simpliciter, sed cū aliqua adiectiōe apparet illud nō esse ꝑpe. Bar. in l. Luci⁹. §. q̄sitū. ff. ō l. iij. Sicut cū dicim⁹ bō motu⁹, nec sic iuriſc. nō capit snīā arbitri, p snia ꝑpe ex quo nō pfert simpliciter, sed cū adiūcto. Stat ergo cōclusio q̄ snie arbitror nō sut ꝑprie snie. §. largo modo, nec sic nō caderet i statutis loquētib⁹ de sententijs simplicit vt dixi. ¶ Limita signāter in snia arbitrorū iuris, vel statutorū q̄n statuta necessitāt ad cōpromissū: Mā snia talis arbi
6 tri iuris vel statutarū est ꝑpe snia et res iudicata: q̄ in locū iudicis succedit, ita tz Bal. in l. j. in. ff. col. C. ō peri. et cōmo. rei. vē. et facit nō: q̄ illi egparātur ordinarijs. §z Bar. in l. fi. vbi di xi. C. ō iudi. ¶ Expeditis textua. capio gl. j. in verb. accepit. quā diuiō in tres ptes. In ꝑma remouet vnū ꝛriū. In. ij. rādet tacite. q. In tertia formal. q. et se remittit. sccā ibi, et dicūt gdā. iij. ibi, si autē pnūtiet. Ista gl. in. j. et ij. ꝑte equocauit capiendo snīā et rē iudicatā, p eadē, vt sint synonima cū sint diuersa vt dixi ru. et patet ex diuersitate titulor, vt p Bar. ¶ In. j. ꝑte gl. ibi, q̄ ea finis est. ista gl sctit duo. Primo q̄ snia et res iudicata sit idē. et male, vt dicit i tex. Scōo, q̄ snia dicit accipere finē: q̄ in seipsa est finis: et sic habito respectu ꝗtentor in ipsa snia. Dic melius q̄ ibi tex. logt de re iudicata, et sic ō ipsa cā et litecōtesta, et ista est illa q̄ passiue finē accipit, vt in litera: snia ꝙ est illa
7 q̄ pnūciatiōe iudicis actiue ꝓtrouersie finē ꝙponit et nō accipit, §z tū q̄ stati dicet. In ḡtū tū Bar. tenet ꝙ snia est res iudicās cū Bar. tenēt Ang. et coiter alij hic, et do. Ant. de But. in rub. extra eo. vbi dicit q̄ ꝑpe stricte snia est res iudicās, et materia seu questio est postea res iudicata. Sed istud reprobat Ab. in d. rub. xi. extra eo. in. j. col. q̄ si snia esset res iudicās q̄ posset effici res iudicata, aut trāsire in rē iudicatā, put dicit tex. in. c. cū dilect⁹. in fi. de elec. et in. c. cū inter. et in. c. q̄ ad cōsultationē. ō re iudi. Cū maxima sit differētia inter iudicātē et iudicatū, sicut inter institutē et institutū. c. fi. de institt. et inter generātē et generatū. c. dānamus. de sum. trini. Ideo cū maxima sit differētia, nō possunt cadere in eodē subiecto: nec vnū effici reliquū. Ultra. d. Abb. videretur aptius et cōgruētius dicēdū q̄ ō imo ipse iudex est res iudicās, et nō ipsa sententia vt ōr hic in verbo pnūciatiōe iudicis, et hoc forte cogitauit Bart. dū dixit q̄ snia est res iudicās, siue ipse actus iudicādi. Bene verū est q̄ snia est instrumētū quo mediāte iudicatur p iudicē, put etiā fuit de mēte do. Pet. de bexu. hic. Sicut in artificialibus faber facit cultellū mediāte malleo, nō q̄ malleus sit causa efficiēs cultelli sed faber: malleus autē est causa instrumētalis. vnde controuersie et lites sūt causa materialis, iudex est causa efficiēs, q̄ ꝓtrouersie finē ꝙponit, sentētia est causa instrumētalis. Res iudicata est causa que finē passiue a sententia accipit. Unde iurisꝑsultus in ista. l. diffiniēdo rem iudicātā quatuor cōsiderauit. Primo causam finalē et passiuā ibi finē accipit. Secundo causam efficientē et actiuā ibi pronuntiatione iudicis. Tertio causam materialē in verbo, controuersiarū. Quarto causam for-
8 malem in verbo cōdemnatione vel absolutione. ¶ In secūda parte gl. ibi nos ꝛ. habes q̄ dicitur res iudicata etiā quādo potest appellari. Et vltra duos tex. allegatos in gl. adde tex. expressionem de iure in. l. et post rem in princip. ff. de trāsac. Ubi est text. q̄ non solū pendente tempore ad appellandū, sed etiā si appellatio esset actualiter interposita, adhuc dicitur res iudicata ꝓpte cano. q̄ post lapsos. x. dies ad appellādū dicit res iudicata. Ultra tex. Bar. adde tex. in. c. cū dilectus. in fin. de elec. et in. c. cū inter. de re iudic. et in cle. si appellationē. de appel. et in. c. j. §. fi. de exceptio. in. vj. p quē ter. not. ibi Bemi. q̄ dicitur res iudicata quādo est lata sententia que meretur executionē, et sic que nō est appellatione suspensa. Mā tūc ꝓprie dicitur res iudicata quādo appellari nō potest, ita dicit gl. no, in. c. nō solū. in pzin. in ꝛbo. inuocata. de appel. in. vj. et ibi Bemi. et etiā notat ad statuta faciētia mentionem de re iudi. Idē tenet Archidia. et Bemi. in. c. ei. q̄. §. diffinitiua. in versi. itē in sententia. ij. questio. vj. Ubi tenēt q̄ res iudicata dicitur quādo lata est sententia que nullo remedio appellationis vel supplicatiōis retractari potest, et sic ōte elapsos. x. dies datos ad appellādū. appellat simpliciter sententia postea res iudicata. Ideo cōsuluit Ludo. Roma. in cōsi. cccxxiij. incip. circa principiū ꝙsultationis in quo q̄ritur an ea verba q̄ si in rescripto Pape vel regis mādatur quod aliquis cogatur parere iudicato. an potest cogi si est appellatū, quia verbū iudicatū requirit transitum in rem iudicatam. l. j. C. ō executio. rei. iud. et. d. c. q̄ ad cōsultationē. ō sen. et re iudi. Itē appellatio suspēdit iudicatū, et ei⁹ execution. l. j. in fi. ff. ad turpil. et c. pastoralis. §. pretera. de officio. deleg. Itē princeps p suum rescriptū pūtātūq; generaliter loquens non intelligitur derogare appellationi l. time inꝑpolite, et sic tollere ius tertij. c. sup eo. et. c. ex parte cūdo. de offi. deleg. et c ex tuarū de autho. et vsu. pal. et cauvis. de rescrip. in. vj. et. l. ij. §. si q̄s a princ. ff. ne q̄d in loco pbli. et. l. nec auus. C. de emanci. lib. Unde censetur princeps re-
pere. iudicatū ꝓ eo q̄ est irreuocabiliter iudicatum: puta lapsum. x. dierum. Ita enim inter prætanda sunt rescripta principū. c. causam que. de rescri. Bart. reputans esse equiuocū nē in verbis inter legistas et canonistas cōcordat istas opi stinguēdo vt hic per eū. cū quo alij cōmuniter transeunt. Jo tenet Bar. in. l. litigatorib⁹. C. ō app. Bart. et Bal. in rub. C. ō re iudi. Joā. and. et do. Ant. ō but. in rub. extra eo. Tu q̄ Bar. et scribentes habuerūt bonū sensum, sed male dixerūt. Unde aliter et planius cōcorda. cōstituendo differen-
inter rem iudicatā et sententiā trāsire in rem iudicatam: nā re iudicata dicitur et añ appellationem et post. vt hic. in gl. c. litigatorib⁹. et ibi gl. et. d. l. post rem. in princip. ff. de trāsac. est melior. text. ō iure. Sententia autē dicitur trāsire in rē iudicatā, et sic assumere authoritatē rei iudicate, et effici irrevocabilis quādo est elapsus terminus decem dierū ad appellandū. ita loquūtur iura canonica prēallegata vel quando appellatio est deserta. d. clemē. si appellatione. ō appel. Et ideo gl. in fundus. §. si pluris. ff. ō pig. dicit istud esse q̄ decretiste dicūt sententiam trāsire in rem iudicatam, et istud est q̄ cum mro rio dicit text. ad hoc bñ signandus in. d. c. q̄ ad consultatione de re iudic. q̄ post. x. dies sententia trāsit in authoritatē rei dic. et secundū illū tex. debent intelligi alia iura canonica allegata, que simpliciter dicūt q̄ per lapsum decem dierū sententia trāsit in rem iudicatā. j. assumit authoritatem rei iudicate vt licet ꝓpius esset iudicata, tū post. x. dies trāsit in authoritatē rei iudicate: q̄ tūc iuris authoritate efficit irretractabi-
9 put etiā tenet do. Ab. in rub. xi. extra. eo. in. ij. col. ¶ In-
dē gl. ibi fingit nec iudicatū: quia per appellationes ertingitur ꝓnūciatū, vt dicit tex. in. l. j. ij. ff. ff. ad turpil. allegat ibi idē gl. et Bar. alij. tamē textus dicūt q̄ appellatio suspēdit sententiā in. c. venientes. in verbo sententias appella. suspēdit eum. et in. c. pastoralis. § pterea. ō offi. deleg. et in. l. si cautū gnita. in verbo suspēsa. C. de trāsac. et in l. generaliter. in pri. C. ō reb. cred. et in. l. precipim⁹. i ver. hec si appellatio cō pella. et in. l. ab executione. C. quoꝛ appella. nō reci. tenet. in. l. tale pactū. §. qui puocauit. ff. de pactis. et ibi Bal. in titiōe late disputat idē Bem. in. c. is cui. §. fina. per illū de sentē. ex cō. in. vj. d. Abb. in. c. fi. de seque. pos. et fructib. tenet q̄ appellatio solū suspendit, et non ex toto, nec q̄d effectū, vt ibi per eū cōcordat breuit secundū Jmo. et Bec hic. et ante eos Bald. in rub. xi. C. de appellatio. Ange. in. d. q̄ puocauit. Anto. in. d. c. venientes. q̄ siderato preteri et presenti statu potest dici iterim extincta, sed respectu futuri tēporis, et siderato futuro euētu potest dici suspesa: unde post ea appellatio deseratur fingit nūq̄ fuisse appellatū. §. illud etiaz. C. de tēp. appel. et hic sequit in gl. et sic remanet firma snia ꝓprima. Itē poterit esse q̄ snia ꝓfirmabit per ig-
cē appellatiōis. Addō q̄ Episcop⁹ per snīā depositōis ab epatu, appellādo remanet integer in officio et honore suo.
10 mediāte appellatiōe fingit nō dānat⁹. Unde si pēdente appellatione ex cōicaret suum subditum, tenet ex cōmunicatio. postea Epūs appellationē psequat, siue nō. Ita ad literā in gl. valē solēnis in. c. sepe. in ꝛbo manet snia. de appel. ibi cit Abb. q̄ illa gl. cōit approbat a doctoribus, vt ibi p illa gl. allegat duos bonos tex. i. l. ij. §. fi. ff. de penis. q̄ dicit natū eū accipim⁹ q̄ nō puocauit, ceterū si puocauit videt cōdēnatus. et tex. in. l. j. ff. nil nouū. appel. pēdē. vbi integer t⁹ esse dicit appellatiōe inꝑposita. et vltra illā glo. adde tex. in. l. ij. C. de appel. vbi tex. dicit appellatione interposita debere esse in eo statu in q̄ fuerūt tēpore ꝓnūciationis. Jo l. si q̄s filio erbēdato. §. bi aūt oēs. ō. de inivst. rup. vbi qui appellauit a sententia in qua erat damnat⁹ potest facere testamētū si nō dicit incert⁹ de statu suo. ¶ In ead. gl. ad fi. ibi dicit de infami. l. furti. in pzin. vbi gl. tenet et plen⁹ in. l. cos in et ibi Bar. et alij. C. de appella. et in. l. si q̄s ꝓpore. ff. ad trebi. et inl. §. sed et si q̄s ꝓpore. et. ibi Jo. Fab. et Ang. de are. mo. testa. in fi. gl. et doc. i. c. pastoralis. §. pterea. ix. d. diffi. et in c. cora dilecto. i gl. final. de offic. deleg. Ille xād. in pri. quinti volumi. q̄ incipit. vlo themate sup ꝛa scripto pau-
11 rissimū esse. ad fi. ¶ Et est cōmunis et vera sententia q̄ quā iudex appellationis cōfirmat primam snīam causa cognita quā legitime latam: tunc agitur ex secuda snia confirmata cū per appellationē prima sententia rescindatur, et tota causa devoluat ad iudicē appellatiōis. l. j. §. fi. ff. ad turpil. ideo

rię firmatio iudicis appella. merito agitur ex sentētia cōfirmante. & iudex appella. cā exequitur. aut si quis litigātiū. C. de episco. audi. & l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pac. † Itē per appellationē extinguit effectus prime snie. l. furti. l. in ver. sed si furti. ff. ō infa. in. l. si quis fi. io exheredato. §. irritū. ff. de iniusto. rup. Et licet pma snia confirmetur per iudicē appellatiōis: tamē nō reuiuiscit effectus pme snie semel extinctus † quia a prouatione ad habitū nō datur regressus. d. l. furti. in versi. nō retro. & l. qui res. §. aresā. ff. ō solu. de cōsec. dist. iij. in. c. queris. & vij. q. j. ii. c. quā periculosū. † Intellige nisi appellatio esset ōserta. q cū tūc fingatur nō appellatū. l. fi. §. pe. C. de emp. app. & hic in gl. tū agitur ex prima sentētia etiā si iudex appellationis eā confirmaret per lapsum fatalium: quia esset sententia interlocutoria & non diffinitiua & sine prima remaneret valida. Sed aduerte licet pdicta pclusio sit vera & cōmunis: tā funda mētū qō ea facit Bar. hic & in. d. l. eos in prin. & in. d. l. si quis pore. † qō sup eadē cā nō pūt valere due sententie, sicut nec duo testamēta eiusdē hominis. facit. l. si gulis. ff. de exce. rei iudi. re pbat per An. Lu. & Alexā. hic per Ange. Nic. de nea. Jmo. & do. Alex. i. d. l. si qs prioze. Quia licet i eadē instātia super eadē re nō possint ferri due sententie valide. d. l. j. C. nō prouo. nō est nece. Tamē super noua & diuersa instātia potest ferri alia sēcūda snia diffinitiua valida. l. duob⁹. & ibi gl. ff. de exce. rei iud. & ibi dicit Bar. q ista est veritas. put deus est de⁹. gl. & Bar. in d. l. j. C. nō prouo. etiā si prima snia transiuisset in rem iudicatā & nō fuisset opposita exceptio rei iudicate antiqua exceptio. durat fz gl. i. d. l. j. C. si plures vna snia. Sed sic est q alia est instātia cause pncipalis. & alia cause appellatiōis. ita dmū. & ibi doct. no. C. de pc. l. cū apud Sem. pniū. ff. iudi. sol. ergo vtraq; sentētia dbet valere tamē nō est psumēdū q Bar. fuerit ita supinus q ō istis nō recordaret. Unde Jmo. hic saluādo Bar. put pōt. intelligit Bar. loq prout loquit in duabus instātiis, quarū vna sub ordinat ad aliā, vt istātia cause applonis. q sub ordinat ad istātiā cause pncipalis. ppter sniam latā in eā principali. d. l. ita dmū. C. ō pcur. & ij. q. vj. §. post snīā. Et due snie nō pūt effectualiter isu⁹ eadē cā valere fz allegata p Ang. & alios loquit i diuersis instātiis, nullo modo subordinatis adinuicē: & tūc an valeat secūda sentētia vel ne, est magna dubitatio, que tangit in. d. l. j. C. qñ prouo. p canoni. in. d. c. inter monasterii. vbi ter. de hoc de re iudi. p Bart. & alios in. l. nam & postea. l. si dānetur. ff. de iniur. vbi vide que alias ibi dixi ad que te remitto ¶ Ol. ij. i ver bo absolutione. diuiditur in partes. put duab⁹ questionibus tacite respondet. secunda ibi, sed iudex appellationis ¶ † Jn eadē gl. ibi nos etiā p equipollētia ista est vera puta per verbū statuo. vel ordino. vel precipio. vt est tex. in. l. ibis de ver. signi. Jtem per verbum imponimus silētiū. vt est gl. singularis de iure ciuili in. l. Aurelius. §. centū. ff. ō lib. le. Jtem in actione reali, sufficit si pronūtietur rem esse petitoris licet in sentētia de restitutiōe nihil dicat. l. Pōponi⁹. §. fz & is ff. de pcu. & l. ii inter me. ad fi. ff. de erce. rei iu. Jtē in personali sufficit si iudex pnūciet rē q petit deberi actori. l. si ptor i pn. ff. de iud. & l. quid tū. §. si arbiter. ff. ō arbitris. Jn criminalib. sufficit pronuntiare quē ōliquisse. l. j. §. i. ff. ad Tur. & l. si te. C. ō infa. Vel seruum vēditum esse in causa redhibitionis. l. qro. ff. de edi. edic. Jtē fz An. si iudex in sentētia dicat, videt mihi Titium debere vel nō debere Seio cētū, valet sententia lata tali verbū videtur. l. quid tamē. §. si arbiter. & ibi Bar. ad hoc no. ff. de arbit. sequuntur Jmo. Rap. cu. Lud. & do. Alex. hic. Tu adde vltra eos tex. meliorē de iure. miror q isti doctores nō fuerint recordati de. l. diui fratres. §. j. ff. de li. causa. i ver. p nunciare dbere seruū illius nō videri. Et tex. in. c. j. i ver. vide & ri. & ibi do. Ant. in vlti. not. ad hoc no. de iu. & in. c. de cetero. & ibi domi. Abb. ad hoc no. de homicidio. Jmo fortius si iudex i sentētia diceret non video cur Titiū seio nō cōdemnē in centum, est perinde acsi iudex in sententia dixisset cōdēno. Titiū ad dandū seio cētū. l. j. §. si quis ita in verbo. q dni. & ibi Bar. & alij ad hoc no. ff. de verb. obli. ¶ Adde sec⁹ esse in testib⁹. qa † testis deponēs p verbū videtur. aut videri meo nō pbat: qa non deponit p sensum corporis, put debet, sed ō iudicio intellectus fm Bar. in. l. qd tamen. §. si arbiter. & in tractatu de testibus in. ij. char. & Bal. in repetitione. l. de qb⁹. in. xxv. col. ff. ō legi. vbi ponit quando testis dicit videre meo. & Ang. de eodē ponit in repetitione. l. sciendum. in. ij. col. ff. de ver. obli. & te ste deponente per verbū videtur q non probet, ponit etiā Jo. andr. in addi. Spe. in tit. de teste. §. nunc tractandum. Eodez modo si iudex pnūtiet per verbū credo: puta credo. Titiū dare seio centum, valet sententia ac si diceret eū condēno secūdū Angel. & Rap. cu. hic per gl. nota in. l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbitris. quam ad hoc nota. singularem Jmo. Lu. & do. Alex. hic adde Bal. in. l. cum q[uidam]. in vij. col. C. de iur. & facti

ignō. Ang. i l. si pupilli. §. fz si ego. ff. ō neg. gest. Ange. & Jmo. in. l. si qs filio exheredato. §. irritū. p illū text. in verbo. credo. ff. de iniusto rup. Bal. in. l. ii. per illū tex. in verbo creditur. ff. iudi. sol. Ange. in. l. j. §. si tibi fundū. ff. ō iti. actuq; prima. p illū tex. in verbo, vt credo. ¶ Testis tamē deponēs per verbū credo, nihil probat. l. testiū. C. de testi. gl. & Bart. in. l. ij. §. idē Labeo. ff. de aqua plu. arce. etiā si diceret se pro certo credere fm Bal. in. l. sine possidetis. C. pba. dixi plene in rub. ff. de iureiu. ¶ Ex predictis habes q valet sententia iudicis lata per verbū videtur, vel per verbū credo, licet nō valeat dictum testis & sic facilius sustinetur sententia quā dictum testis. Licet alibi gl. no. in. c. cū. R. canonicus. de offi. deleg. videatur dicere totū ecōtra † q facilius. & ex leuiori causa, & suspiciōe repellat iudex vt suspectus a sentētia dō, quā repellatur testis a testificando: q facilius est reperire alios iudices, sed non alios testes.

19 ¶ † Quid autē si iudex pnūtiet per verbū futuri tāporis, puta pronuncio Titium cōdemnandum Seio in centum, an valeat sententia? Ang. Jmo. & Ludo. Roma. tenent q sic, non est materia nostra & egeret altiori indagine. Dic p nūc vt per dominū Alexād. hic cū concordantijs per eum allegatis. & p eūdē do. Alexā. in. l. j. §. si quis ita. ff. de verb. obliga. ponūt do. Abb. Moder. in. c. cū venerabilis. de except. ¶ Jn vltima parte gl. q2 de hoc ponit glo. in. l. in summa. in prin. ff. eod. ideo reseruo. ponit Bar. in. l. cū querebatur. ff. iudica. sol. & in. l. j. §. libelli. ff. de appella. late domi. Ab. in. c. cū causa. de re iudica. & diffuse Ludo. Roma. hic. Lex. ij.

1 ¶ Aduersatiua debet aduersari in ijs q̄ sunt eiusdē generis
2 Judex potest ex causa mutare augendo vel minuēdo tempus statutum a lege. & quid in delegato. nu. 2.
3 Causa restitutionis in integrū minorum & causa alimētorum equiparantur.
4 An delegat⁹ in sentētia possit ex causa augere vel diminuere tempus quod a lege indulgetur iudicatis.
5 Executio snie est mixti imperij: ideo nō spectat ad delegatum.
6 Judex delegatus potest in totū absoluere & condemnare: ergo etiā ad tempus apponere cum valeat argument. de re ad tempus. & nu. o.
7 Arbiter pōt abbreuiare vel prolongare tempus executiōis.
8 Valet argu. de arbitro ad delegatum.
9 An inferior & sic delegatus possit legem imponere superiori.
10 Argu. de re ad tempus quando est validum.
11 Delegatus an habeat tantam potestatem quantam delegās.
12 Judex secularis cōrā q̄ est apposita exceptio agitis finda coram iudice ecclesiastico puta vsuraria vel similis nō poterit statuere tēp⁹ qō itra dictā excep. sit. pbāda corā iudice ecclesiastico.
13 Statutum laicorum nō se potest intromittere de iurisdi. ecclesiastica nec legem imponere iudici ecclesiastico.
14 Non valet statutum laicorū disponēs q̄ qui obtinuerit inhibitionē ab ecclesiastico debeat se expedire in certo termino.
15 Si remissus ad iudicem ecclesiasticū sit morosus in probanda exceptione corā iudice ecclesiastico poterit iudex prime cause eo negligente procedere ad ulteriora.
16 Judex secularis corā quo opponit exceptio remittēda ad iudicē ecclesiasticū pōt opponenti terminum statuere ad producendū ea que vult, producere in curia ecclesiastica vt sic videat releuent. & si non releuant procedere ad ulteriora.
17 Ubi calūniose opponeret corā iudice seculari exceptio q̄ esset alias agitāda corā ecclesiastico iudex secularis poterit ea nō obstāte procedere ad ulteriora postq̄ videt q calūniose opponit.
18 Judex in executione sententie debet habere cause cognitionē & sic videtur vt requiratur citatio partis.
19 Contra sententiam potest opponi in eius executione exceptio nullitatis ipsius sententie.
20 Judex sine cā nō pōt abbreuiare tps iudicati nec prorogare.
21 Jn reali non datur tempus quatuor mensium sed incontinenti debet res restitui.
22 An dilatio que datur a lege siue sine ministerio iudicis siue cū ministerio possit per iudicē prorogari vel abbreuiari aliqua iusta causa suadente.
23 Beneficium a iure inuultum nemini est auferendum.
24 Judex non potest dilationem datam a lege immutare nisi in casibus a iure expressis.
25 Licita est extensio q̄ iura ponūt aliquas fallētias seu casus speciales ad casus similes in quib⁹ subest eadem iusta causa.
26 Exceptiones peremptorie habent tempus limitatum a iure ad opponendum idem in dilatoriis.
27 Judex an possit statuere tempus ad agendum seu accusandū quo elapso amplius pars non audiatur.
28 Tempus indultum ad petendum restit. in integrum potest index prorogare propter culpam & dolum aduersarij.

29 Tempus .xxx. annorū datū per legem heredi ad adeundum hereditatē potest iudex ad instātiam creditorum coarctare, z statuere certum tempus.
30 Judex an possit tps iudicati ex causa prorogare vel coarctare.
31 Que sint iuste cause immutandi dilationes concessas a iure.
32 Licet ex causa possit in casib⁹ a iure expressis coarctare tēp⁹ dilationis a lege datum non tamen potest totum tollere.
33 Si iudex sine causa arctauit dilationem datam a lege cū ministerio iudicis an lege suppleat vel an teneat z q possit appellari: z si appellatur quis teneatur probare iustam causam.
34 Appellans debet sustinere partes actoris.
35 Si lex dat dilationem cum ministerio iudicis z dicat minorē non dari an iudex poterit diminuere.
36 Si iudex dederit primā dilationē nimis breuē an poterit dare secundam sine causa.
37 An pendente dilatione poterit iudex dare secundam.
38 Sententia lata pendente dilatione est ipso iure nulla. q facit pluribus modis.
39 Due dilationes simul cōpatibiles possunt simul dari vel vna dilatio ad plura circa se inuicem competentia z vna finita alia incipiat.

Qui pro tribunali. Premitte pro intellectu litere qō ista lex legit altero de duob⁹ modis. Uno modo fm glos. q tota loquat in iudice exequentē sniam rātā, z iurisdictōsultus primo ostendit potentiā iudicis exequentis. Scdo in ver. sed praro. ponit practicā instruēdo iudicē p doctrinā regularē, que sumit tacite ex eo q aliqn sed per raro fit in certis casib⁹ positis in fi. tex. Et fm istū intellectū gl. iste text. in ꝓbo q p tribunali cognoscit. logt de cause cognitione, que regrit in executiōe snie, an sit mādanda executioni vel ne, vt dicet. j. in gl. j. in fi. Et ista cognitio vr q debeat fieri nō de plano, sed iudice sedēte p tribunali cū ter. dicat q., p tribunali cognoscit: veritas tamē huius vltimi pēdet ab ēs que tradūt Bar. z alij in. l. iij. §. hoc autē iudicium. in vj. z. vñ. oppo. ff. de dam. infect. dicetur in. l. intra. j. eod. Istū intellectū reprobat Bar. ꝛmuniter alij sequūtur pstertim Pau. de ca. z. d. Alexā. p ver. sed perraro q esset superfluus. z nihil adderet dictis in principio: imo repeteret principiū tex. z minus pfecte. Dz ab ista impugnatione pōt defendit intellectus gl. q2 vt statim dixi iurisconsult⁹ i ver. sed perraro. addit practicā instruendo iudicē exequētē. Itē illud quod dixerat in prin. q iudex possit prorogare vel coarctare tēpus iudicati ex causa restringit in ꝓsi. sed praro, q perraro sit finiendū: z sic aliqn snie exequētur ante finē legitimi temporis, vt patet in exemplis sequētib⁹ in tex. Alio mō legit fz Bar. q ista lex i principio. loquat in iudice ordinario iudicāte, z hic p tribunali cognoscēte sententiādo q potest i snia diffinitiua prorogare, vel diminuere tēpus executionis subsistēte cā: z sic potest statuere q cōdemnatus intra tātū tēpus soluat. Postea in vers. sed perraro. loquit de iudice exequēte, vt patet ex text. exequētur: z sic loquit qñ iudex qui p tribunali cognouit in sua sentētia diffinitiua dicit circa prorogationē vel arctationē dilationis ad soluēdū. Nā tunc iudex qui de executione cognoscit pōt hoc facere, si nihil fuit dictum in snia. sed ōbet hoc praro facere z causa subsistente. z fm intellectū Bart. ista lex primo loquitur de iudice iudicāte, secūdo de iudice exequēte. z istū intellectū in specie sequuntur Pau. de La. z. d. Alex. hic: sed An. tenet vtraq; lecturā z mihi satis placet fz quā h. d. in nube. tempus q indulgetur iudicatis potest ex causa augeri vel minui. h. d. fz oēm lecturā. Tertio modo intelligit in discursu Raph. cu. istū text. fz quē intellectū versic. sed praro. nō erit superfluus. imo valde notabilis q primo loquat de iudice sententiāte qui pōt abbreviare vl prorogare tē p⁹ executionis ex causa. Postea in ver. sed praro notabiliter decidit q si iudex abbreuiauit tale tēpus, q praro exequentur sniā itra tēpus in snia statutū, sed spectabitur tēpus legale. vt hic z. l. iij. §. si qs cōdēnatus. j. eo. nisi ex exigat celeritatē, vt in casib⁹ hic in fi. exceptis: z sic p istū versi. sed perraro. limitatur principiū huius legis. Nā licet iudex in sententia possit statuere minus tps ad soluēdū. vt in p principi huj⁹. l. tamē differt executio vsq; ad tēpus legale, nisi in casibus hic in fi. positis. Iste intellectus mihi nō placet: q2 restringit ver. sed perraro. qō loquat solū qū iudex abbreuiauerit cū p principi huius legis loquatur tā quādo index prorogauerit qz qñ abbreuiauerit ex causa. Tñ a diuersativa fz praro simpliciter posita intelligitur fz terminos huius princ. z fz qualitates positas in principi. vt no. declarat. Bal. i. l. oēs populi. in. vj. col. ff. ō iusti. z iur. quē sequit z eommēdat do. Alex. z dicit nō reperiri alibi in. l. filius a patre, in
1 xij. col. ff. ō li. z posth. ¶ † Itē a diuersativa ōbet a diuersarijs que sūt eiusdē generis vlti dicā scholares currūt. Petrus an tē legit, intelligit † Pet. scilicet si scholaris: z sic in eiusdē termi-
nis seēm Bar. i. l. mariti. §. fi. p gl. ibi. ff. ō adul. § . in auth. si
cramēta puerū. in pn. C. li aduer. vēd. d. Alex. in. d. l. filius a
patre. Nec obst. d. §. si qs cōdēnatus. q vult q si iudex abbre-
uiauit tēpus executiōis, q tūc in executiōe expectabit tēpus le-
gale: q2 ille tex. procedit qū abbreuiatio fuit facta sine causa sci-
dū doc. z ibi Bar. hic in vlti. col. q2 tūc lex supplet, sed hic pro-
rogatio z abbreuiatio fuit facta cū cā. vt dicitur in pri. huius
l. ¶ Not: j. ex isto tex. q iudex in sententia pōt tēpus executiōis
ad. l. idultū ex causa prorogere vl abbreuiare. ¶ Ex quo con-
2 larie vider posse inferri. z ad hoc sepe allegat iste tex. q si
statutū a lege pōt iudex ex causa mutare augēdo vel minuē-
do. z ita Bar. j. multū ad hoc ponderat istū tex. fz posse dici-
re q ideo hic iudex pōt tēpus executionis ex causa coarctare
vel prorogare: eo q2 ista lex nō insistit in finib⁹ assignatiōis tē-
poris, sed vltra procedit dādo iudici ptātem coarctādi vl prorogā-
di: ergo si lex nō dedisset istā potestatē sec⁹ videret: tū. dicit
¶ † Scdo no. q cā in integrū restitutiōis minorū. z cā alimen-
3 tū hic eqparātur. ¶ Glo. i. in ver. cognoscit. dividit in duas
In prima declarat tex. de quo iudice loquat. In secunda ad-
declarat tex qualit cognoscat. scda est ibi ergo hic exequē-
¶ In prima parte gl. babes q iste tex procedit in iudice or-
dinario: z sic sentit gl. q ista lex non haberet locum in delega-
cū tex. dicat q pro tribunali cognoscit. Pro clara intelligē-
tex. z gl. rea sumo in dubiū. nūgd decisio hui⁹ tex. procedat et
4 in iudice delegato. † Et cōsequēter nūqd delegatus in sua fa-
possit ex causa augere vel diminuere tēp⁹ quadrimestre, quod
a lege indulget iudicat: s. gl. vt dixi satis sentit q non ista q-
exp̄sse firmat Bar. z eā probat duplici bono fūdamēto. Pri-
5 mū colligit ex eo qō dicit ista gl. † q2 executio snie sit mixti
perū, non spectat ad delegatum sed ad ordinariū: z sic dele-
tus iudicaret de re que nō est sue iurisdictionis, z in qua nō e
iudex cōpetēs: ergo sententia nō valeret per totū tit. C. si
cōpe. iudi. Secūs rō Bar. est, q2 iponeret legē suo superiori
trac. c. ex insinuatiōe. de ap. z cū Bar. z alij cōiter trāscūt. Ter
opi. Bar. z cōem subtiliter impugnāt Rap. cu. z. d. Pet. de
xu. hic z dicit Rap. cu, pl⁹ q opinio Bar. est truffa vñ tenet
q imo delegat⁹ in sua snia pōt statuere ꝛdēnato tēpus ad solui-
dū: z sic pōt abbreuiare vel prorogare tēpus indultū iudicato
6 sicut z iudex ordinari⁹. Mouet in primis Rap. cu. † q2 iudex
legatus potest in totū absoluere vl ꝛdēnare: ergo etia tempus
apponere, arguendo de re ad tps iuxta. l. qui plures libertos.
in princ. ff. ō vulg. z pupil. Itē tps istud est pars summe. et
pars snie z p sēnatiōis. l. j. §. die. ff. de edē. Idē confirmat do.
Pe. ō bexu. q2 delegatus quo ad cām ōlegatā fungt vice de-
gātis. z pōt oia q potuisset iudex delegās quo ad illā cām. l. j.
q mādatā. ff. ō offic. eius cui mād. est iurisdi. z. c. sane. de offi.
dele. Sed o. dinari⁹ fz Bart. z oēs potuisset hoc facere, vt hic
7 tex. ergo etiā eius delegat⁹ † Secūdo mouetur q2 arbiter p
hoc facere abbreuiare vel prorogare tēpus executiōis. l. ter
dies. §. fi. cū. l. seq. z meli⁹ in. l. seq. in pri. ff. ō arbi. quāmis no
cognoscat p tribunali: ergo ōlegatus dz posse hoc facere. z
cet do. Pe. ō bexu. nō aliter ꝓbet istā suā eqparationē eq-
8 bitro ad delegatū. Tu potes bñ cōfirmare † q boni sit argu-
tū de arbitro ad delegatū. nā potestas arbitri dependet a pō-
testate ptiū sibi attributa: hoc est arbiter tantū pōt quāti pō-
tes sibi attribuer ūt. l. nō distinguem⁹. §. ō officio. ff. de arbi-
dē modo ōlegat⁹ tātā ptātē hz quātā attribuit sibi delegās
cū oli. c. P. z. H. z. c. ō causis. z. c. cū in iure pitus. de offi. de
ergo. Cū arbiter i snia possit statuere tps ad soluēdū iudica-
iurib⁹ ꝓxime allegatis q̄uis istud nō fuerit ei attributū a pō-
b⁹. codē modo poterit iudex delegat⁹, q̄uis istud nō fuerit ei
tributū a delegāte isto modo inducēdo z cōfirmādo fundam
tū do. Pe. ō bexu. multū strigit. Tū Bar. hic respōdet ad il-
iura loquētia de arbitro. z sic ad. d. l. Celsus. §. fi. cū. l. seq. z pa
sequētis q illi procedūt quantū ad cōmissionem pene appōsi
p partes i cōpromisso etiā in casib⁹ in gb⁹ snia arbitri mu-
tur hodie executionē, fz nō q̄tū ad statuendū tēpus ipsi iudi
exequēti sniam arbitri. z istud de pena nō cadit i delegato. ar
go i materia nostra nō procedit argumentatio ō arbitro ad de-
legatū. Preterea z scdo scōz Rap. cu. hic tēpus executionis
sic quatuor mēsiū statutū a lege indicatis nō est statutū i fa
arbitri, pbādo vt hic p eū. z vltra eū facit: q2 snia arbitri nō
vi indicati vt dixi i. l. i. in primo no. §. eo. Sed caue q contra
in hoc vltimo q̄uis Raph. nō dicat tenet Bal. in. c. querela
vlti. col. d. offi. deleg. vbi tenet q imo ꝛdēnatus ab arbitro ha-
bet tps quadrimestre indultū iudicatis. si arbitar nō statuit
p⁹, fz tps statutū nō suppleāt a lege nisi cā cognita sit coarcta
z causa coarcatiōis sit expressa i snia. d. l. i. cū dies. §. dies. ff. de
l. diē. pferre. §. stari. ff. de arbi. z l. iij. §. si qs ꝛdēnat⁹. ff. de re iu-
z vtra

z vltra Bar.l. facit q2 arbitraria sūt redacta ad istar iudicioz. l.ff.ō arbi. Tenēdo istā opi.ꝫ cōem nō obstāt duo fundamēta. 9 Bar. †Primo q delegat⁹ nō pōt imponere legem superiori.videt.d.Pe.ō bex.duplicit. Primo fatendo,nā su prior po terit illud tēpus mutare. Sed ō q imo ōlegat⁹ pōt iponere le gē delegati quā delegatus met potuisset sibi imponere. Hic est q ōlegās nō pōt immutare sniā sui delegati,nisi in casu.l.duo iudices.ſ.eo. Itē pōt nisi aratur per viā appellationis:z tunc potest reformare p viā appellatiōis,per.l.j.in pzin.ſ.ō appel. Sed ō nō obstat ter.in.d.c.ex insinuatiōe,q2 respōdet.d.Pe. de bex.duplicit. Primo q ibi papa erat delegās cui certū est lege nō posse iponi. Sed ō ibi log tur ō alio tēpore. ſ. prosequē di appellationē,nō antē ō tpe,executionis q datur iudicatis. ¶Quid tenēdū licet articul⁹ sit disputabilis ad vtrāq; partē tenet opi.Bar.z cōe q ōlegat⁹ i snia nō possit immutare tps indultū iudicatis p duo fundamenta. Bar. superius relata p q; parent deducta in oppositū non obstare quib⁹ in specie re spōdetur. Primo nō obstat p primū fundamētū Raph.cn.q ō legatus pōt in totū absoluere vel in totū ōdenare. Respōdet hoc esse verū q ad cām principalem sibi ōlegatā in qua habet iurisdictionē,ſ; causa executionis nō est sibi ōlegata nec ad eū spectat nec in ea hz iurisdictionē. vnde si q d pnūciaret dicere 30 factū a iudice nō ꝑpetit:z sic nō valet:† z sic nō est bonū argu mētū ō re ad tps q; subest diversa ratio. Nō obstat q; tēpus sit pars sūme: q2 pcedit q; tps apponitur legitime z ab eo q habet ptātē z iurisd.in tpe executiōis limitatā. Non obstat fun 31 damentū do.Pet.ō bexu.† q delegatus habet tantā potestatē quantā delegās,est verū quo ad id q; est ei delegatū: z sic quo ad cām principalē sibi delegatā: sed causa executiōis non est sibi delegata nec ad eū spectat:igitur ꝛc.z sic remanet defensa 32 ta snia Bar.z cōis. ¶† Per hoc infert vo.Bar.ad practicā q iudex secularis coā quo est opposita exceptio agitanda coā iudice ecclesiastico: puta exceptio vsuraria. vel alia exceptio spālis.c.tnamd e02di.cogni.z c.latoz q; filij sint legitimi.z.c.si iudex laic⁹.ōsen.exō.i.vj.nō poterit statuere tēpus intra q; il lā exceptionē habeat probare coā iudice ecclesiastico:qa hoc non spectat ab suā iurisdictionem,q2 nō pōt imponere legem superiori.d.c.ex insinuatiōe,ō appel.z cū Bar. tenent alū hic. idē z plenius tenet Bar.in.l.preses.C.de appel. vbi reputat tenendū menti.Ang.in.d.l.ſ. ſed si dubitet.ff.de iudi.Bal. i.l.quoties.C.e.Pau.ō ca.i.l.Titia.ad ſi.ff.sol.ma. Istud facit ꝺz An.z Imo.ad statutū Bononie disponēs q declinās iurisdict.tāq; clericus debeat eā probasse in certo termino coram 33 epo.Nā secūdum eos tale statutū non valet vnā festucā: q2 statutū laicoz nō pōt se intromittere de iurisdictione ecclesiastica,nec legez imponere iudici ecclesiastico. refert z simpliciter seq; do.Abb.in.c.cū sit Romana in.ij.col.de appel. Adde q in tingētia facit egregie refert se cōsuluisse.d.Lar.Flo.in.c. 34 ſ ō eo.q mit.in pol.cā.rei ser.z ibi.d.Ub.ad ſi.† q nō vz statu tū laicoz disponēs q; q obtinuit inhibitionē ab ecclesiastico de beat se expedivisse i certo termino. Dicit tamē Ang.Imo.z do.Ale.hic.z ante eos Bar.in.d.l.preses.C.de appe.q; iudex laicus possit statuere tēpus intra q; cōpareat coā epo cū pro cessu p.c. psonas.z.c.cū sit Romana.de appel. ¶Ista doctri nā.Bar.z cōem limitat singulariē Bal.in.l.de die.ſ.iubek.in 35 lectu.ātiqua.ff.q satisf.cog.p illā tex.† q; ille remiss⁹ ad eccle sticū fuisset mozosus in pbāda exceptione coā iudice ecclesia stico,nā eo negligēte z mozoso pōt iudex prime cause procedere ad vltrioza:z seq;tur ibi dē.d.Alex.idem do.hic.z in.l.Titia. in vlt.col.ff.sol.ma.In qb⁹ locis confirmat istā limitationem, q2 mozosus vel contumax non pōt allegare pendentiā litis.vt probat Bar.in.l.vbi ceptū.ff.de iud.z in.l.qaāuis ff.ō dā.ife. z in.l.sepulchri.ff.de sepulc.vio. Itē istā ad practicā Bart.ad 36 illud qō multū vtilē dixit idē.d.Alex.i.d.l. Titia in.ij.char. q; †iudex secularis coā quo opponit exceptio remittenda ad iudicē ecclesiasticū pōt opponēti statuere termin ad pducēdū coā eo ea que vult pducere in ecclesiastica,vt sic videat an re leuent z si non relegāt procedet ad vlteriora. allegat consiliū Bali.incipiens in qōne vertente in castro vrgente,vbi Bali.re 37 fert se vidisse ꝓsultū p Jo.cald.z Jo.de ligna.q; reputat.d.Al lex.ppetuo tenendū menti in practica. †Bene facit: quia vbi constaret q; calūniose opponeret illa exceptio coā iudice secu lari.q; alias esset agitāda coram ecclesiastico:iudex secularis ea non obstāte pōt procedere ad vlteriora postq; videt calūniose opponi.ita no.tenet Bal.in.l.j.ad ſi.C.de sen.q; sine cer.quā ti.facit ter.in.c.post electionē.de ꝓcess.pbē.z i.l.ij. C.ad.l.Coz. ō fal.In qb⁹ iurib⁹ dicitur q; iudex verisimiliē z pbabiliē su spicat exceptionē calūniose opponi pōt eā reȷ̄cere z vlteri⁹ p cedere. Ista decisio. Bali.z do. Alex.si est vera est ppetuo nota ta digna q; multū limit. decisionē z practicam Bar.hic. Ego tū valō dubito:q2 isto modo etiā tūc se ipediret de iurisdictio ne ad eū no pertinēte,sed ad ecclesiasticū in q; cū sit iudex in ꝺpetēs videt illa statutito termini per eū facti nihil valere: tū magna esset authoritas Bali.z do. Alex.cū nō habeat alū contradicentē. ¶In ca.gl.ad ſi.ibi cognoscit ergo hic i exe 38 quēdo.† Not.ex ista gl.q; iudex in executione snie debet adhi bere cause cognitionem:z sic videret q; regrat citatio partis. 39 Idē tenet gl.in.l.intra vtile.i gl.j.ff.de mino.† facit q2 in exe cutione ꝺ snia; pōt opponi exceptio nullitatis ipsi⁹ snie.l.iij. ſ. cōdēnatū.z.l.si cū nulla.j.eod.z.l.absentem.C.de accu. Intelligendo tū scōm q; declarant Bar.z doc.in.d.ſ. cōdemnatū. Itē possunt opponi alie exceptiōes q; impedirēt execution̄ puta solutiōis,vt per.gl.z doct.in.l.j.C.de iur.z fac.igno. Itē primo debet fieri executio in rebus mobilibus.secundo i immobilib⁹.tertio in nominibus debitoz ū.l.a diuo.ſ.in vēditione.z.ſ.si super rebus.z.l.intra dies.j.eo.ergo requirit cause cognitio. Et si iudex exeq̄rēt nō admissa exceptiōe legitima posset appellari,put tota die fit.vt.vt.l.j.C. si sepius in integ. resti.fue.post.q2 tūc excedit modū in exequēdo.vt.l.ab execu tione.C.quoz̄ appel.nō recip. ¶Blo.in † bo tēp⁹ iudicati.i ista gl.ibi oli duoz̄ mēsiū.dic q; istud nō erat oli bene declara tū:qa l.debitorib⁹.j.eo.allegata per gl.loquit de tpe dato ad vēdendū pign⁹ captū p̄o executione snie. Hodie aūt bene est expeditū q; est quadrimestre,vt in iurib⁹ alle.in gl.qō tēpus an ꝓcedat in cōdēnato p snia arbitri dixi.ſ.in.in. gl.j. Istud de quadrimestri limitat aliquib⁹ modis per.d.Aler.in.l. de bitorib⁹.ibi reserno. ¶Blo.in † bo coarctat.in ista gl habes 40 magnā restrictionē ad istū tex.† q; licet iudex sine causa non possit abbreviare tēp⁹ iudicati:potest tū sine causa ꝓrogare. z isto modo tex.in verbo p causē qualitate vl̄ q̄titate dz solū referri ad verbū coarctat q; immediate precedit.z non ad ver bū prorogat.idē tenet glo.in.l.iiij.ſ.ſi quis ꝺdenat⁹.z ibi Imo. j.eo. Tenēdo istā opi.gl.q; iudex etiā sine cā possit tēp⁹ indicia ti prorogare,dic quod tū poterit a tali prorogatione appellari. Fm.d.Abb.in.c.ad cōsultationē.in.vij.col.de re iud.z Bar.j. in vlt.col. Bzevit tene q; ita in prorogatione sicut in coarcta tione requirit cā cū iste ter.de vtroq; loquat. Et ista verba p causē qualitate z q̄titate debēt ita referri ad † bū prorogat. si cut ad † bū coarctat quia vna determinatio dz equali i vtrūq; determinare.l.nā alias iā hoc iure.cū simi.ff.de vulg.z pup.z ita tenēt Paul.de ca.d.Alex.in.d.ſ.si qs cōdenat⁹.z gl. in. d.c.qō ad cōsultationē.gl.pe.Et ad ter.in.d.ſ.si qs cōdenat⁹. dic q; loquit q̄do tēp⁹ indicati fuit sine causa abbreviatū: tūc em per legē suppletur. vt ibi aut appellat vt tenet Bart. hic 41 in vlti.col.vbi dicit z gl.in.d.c.q; ad consultationē.in. gl. pu. ¶† Blo.in † bo.qualitate.male dicit:q2 in reali nō dat tēpus quatuoz mēsiū alias indultū iudicatis. Sed in ptinēti dz res re stitui,nisi iudi⁹ i ex causa aliud videat vt tenet glo.o2din.in.l. in fisico mis.in pzi.ff.de vsur.z in.l.ſi.z ibi Bar.C.ō execu. rei iud.cano.i.c.q̄reti.ō offi.ōlegat.vñ exēplifica istū tex.in verbo, 42 qualitate varȳs modis.vt.j.p Bar.ibi dicetur. ¶† Extra gl. q̄rit Bar.generaliē vtrū oīs dilatio que datur a lege sive sine ministerio iudicis.sine cū ministerio possit p iudicē prorogari vel abbreviari aliqua iusta causa suadēte.z est diffusa materia i qua Jo.de Imo.z.d.Alex.varias opiniōes referūt. Sed re stringēdo articulū Ja.ō arena tenuit q; nō nisi aliud reperiat expssum in aliquo casu a lege.vel q̄ tēpus dat a lege supplēdo effectū iudicis.vt hoc tex. Idē tenet Joan.de Imo.Raph. cn.z do.Pet.de bexu.hic z dicit Rapha.cuma.magnum verbū in practica q; ista est cōmunis opin.z q; ita cōmuniter tenetur. Ita tenet Joā.ō Imo.in.c.cū sit Romana.ō appella.vbi etiā dicit q; ista est cōis opinio q; iudex nō possit immutare dilationez datā a lege sive ministerio iudicis nisi in casib⁹ a iure expssis.vt in quinq; casibus hic positis p Bar.in suis funda mētis.Idē tenēt Jac.de are.z Ly.in.l.j. C. de dilatio.z in aut. qui semel.C.q̄o z q̄n iudex.Bul.de cu.Jac. but.z Bald.in l.de die.in pzin.ff.qui satisd.cog.Bal.in aut.iubemus.C.de iudi.Alber.de rosa.in.l.sive pars.C. de dilatio.z in aut. offere 43 tur.C.de lit.contest. ¶† Pro ista parte facit q2 indultus a re beneficium nō est alicui auferendū, vt ōt tex. in regula idultum de reg.iur.in.vj. Item pretoris factum non dz iuri derogare.ita ōt text. in.l.j. in versi. neq; enim pretoris.ff. de fer⁹. Ad idē bonus tex.quem allegat Jaco.de are.in.l. adulte.C. de adul,vbi dicit tex.q; proscriptiones legibus reis date auferri nō debent. Ad idē tex.bonus in.l.nemo.C.de tempor.appel.z re stringere ista iura prout faciunt tenentes contrariā opinionē q; loquatur quando immutatio fieret sine cā,secus si cū causa est violare illa iura z ea reddere de indubitabili. Item p eadez parte in specie facit q; tps decem dierum datū ad appellandū z tempus appellationis non prosequende z tēpus restitutio.

nis in integrū nō possūt p iudicē prorogari. ita tenet gl. ordi. in. d. c. cū sit Romana. in gl. magna in verbo tēpus. de appel. z est bonus tex. in. d. l. nemo. C. de tēpo. appel. Item tenet gl. in. d. auth. offerat. in ℞bo. xx. dierū. C. de iit. cōtest. q̄ vltra tps appellādi etiā tenet q̄ tps. xx. dierū assignatū a lege ad respōdendū libello tā pro recto non pōt per iudicē minui. Item tps quindecim dierū datū a leg. ad ꝓbādū excusatiōē seu cām impedimēti non pōt p iudicē aliquo modo abbreviari: z sic etiā ex eā. ita tenet gl. no. in. c. cupientes. §. q̄ si viginti. in verb. quindecim dies. z ibi Jmo. z Hemi. in vlti. col. de elec. in. vj. Itē tēpus. viij. dierū statutū a iure ad probādū exceptionem excōiacationis oppositā non pōt per iudicem etiā ex iusta causa augeri, cū p hoc ius aduersarij non pereat. ita tenet gl. in. c. pia. §. si quis igitur. in verbo octo dierum. de excep. in. vj. quā glo. not. ibi Hemi. in vlti. col. q̄ vbi ius statuit certā dilationem in actu parui prēiudicij iudex nō pōt etiā ex iusta causa illā ampliare. ¶ Cōtrariā opinionē z sic affirmatiuā q̄ imo iudex possit dilationes legales ex aliqua iusta cā immutare. tenet Bar. p quinq; fundamēta ō quibus hic p eū. Idē in effectu tenet do. Alex. hic idē ex̄ssē z indistincte tz gl. solennis in. §. sancimus. in ℞bo viginti. in aut. de exhibē. reis colla. v. z ibi dicit gl. plā q̄ ita seruat ō cōsuetudine q̄ verbū in practica multū faceret: q2 minime mutāda sunt q̄ ex cōsuetudine certā legem habuerūt. l. minime. ff. ō legi. z. l. qō. si nolit. §. q2 assidua. ff. de edil. edict. Idē simplr tenet gl. in. §. ocm. in gl. magna in verbo cautiōe. ad fi. i auth. de litigiosis. collā. viij. idē tz. d. Inn. ō but in c. p̄tea de dila. z i. d. c. cū sit Romana. p illū tex. z ibidē. d. Ab. in. iij. col. tz q̄ tps decē dierū indultū a lege ad appellādū ex cā puta publice vtilitatis vel scādali euitandi poterit per iudicē abbreviari: q2 illud tēpus prefigitur parti. similiter tēpus ad p̄sentādū se coz̄a iudicē ad quem fuit appellatū: z sic tps ad arripiēdū iter ad eū pōt p iudicē ex causa ꝓrogari. vt est text. in. d. c. cū sit Romana. z ibi gl. Tps aūt finiēde appellatiōis iudex nō posset coarctare nec ꝓrogare: q2 tūc impediret se de iurisdictione superioris cui non pōt legem nec tempus imponere. vt est text. i. c. ex insinuatiōe. de appel. z in. c. veniētes. de iureiur. z sic do. Abb. non simplicit̄ sequitur opi. Bart. sed cū aliqua limitatiōe. Jstā opi. Bar. etiam sequitur Ang. hic, sed nō simplicit̄ sed solū q̄n iudex ō iurisdictiōe alteri⁹ nō se intromitteret talē terminū legalē abbreviādo, sed solū impediret se ō eo q̄ spectat ad iurisdi. suā. Secus ergo est secūdū Ang. si iudex velit diminuere tēpus legale, vt in pertinētib⁹ ad iurisdictionē superioris. vt in termino. z. dierū dato ad appellandū vel in termino anni dato ad finiēdā appellationē. in his eīm nō posset iudex subsistente causa diminuere vel augere dilationē legalē z sic in illis nō tz cū Bar. ¶ Videam⁹ an quinq; fundamēta Bar. p hāt eius opinionē † q2 illis sublatis ꝑma opinio q̄ vi dē cōmunior remaneret defensata. Ad cū rūdēt vno verbo Jo. ō Jmo. z Rapha cu. hic: antiq; Jaco. but. z Alber. in. d. aut. offerat. z Bal. l. fi. §. j. C. de iur. delib. q̄ illa quinq; fundamēta Bar. loquūt in casib⁹ specialiter ei p̄scriptis a iure in quib⁹ ipsa lex specialiter dat ptātem iudici immutādi tale tps legale: ergo in alijs casibus cōtrarium vī esse ius cōe. Sed certe vt etiā dicit do. Alex. † ista solu. nō videt. bñ tuta: q2 q̄n iura ponūt aliquas fallātias seu aliquos casus speciales licita est extēsio ad similes casⁱ in quib⁹ subest eadē iusta cā: vt est text. in. c. cū dilecta. §. nos igit. vbi. d. Bar. ad hoc no. ō cōt. r. vti. vel in utili. z tex. i. c. post trāslationē. §. cū ergo. z ibi Bal. ad. hoc no. ō renū. gl. in. l. q̄. pp̄ter necessitatē. ff. ō re. iu. Bar. in. l. si cōstitē. te. i pn. in. ix. q. p̄me partis. vbi dixi. ff. solu. ma. ¶ Tu aūt respōde particularit̄ vnicuique fundamēto Bar. to. de per se.

¶ Nō obstat ꝑmū q̄ exceptiōes peremptorie habēt tps limitatū a iure ad opponēdum. l. vsq; ad sentent. ā. l. peremptoriae. C. sen. rescin. nō pos. vel vsq; ad cōclusionē i. c. §. q2 vero multi. in aut. ō test. col. vij. no. i. c. pastoralis. ō cā pos. z ꝑpie. ¶ Si milit̄ exceptiones dilatorie hāt tps limitatū a iure q̄ possint opponi vsq; ad litē cōte. l. exceptionē. C. de excep. z. l. ita ōm̄ū C. de pen. Et tū iudex pōt immutare z statuere aliū terminū ad opponēdū; exceptiōes dilatorias, vt est tex. in. c. pastoralis. de excep. z licet ille tex. loquat̄ in exceptionib⁹ dilatoriis z nō peremptorijs ꝑm gl. cōiter tenet q̄ in vtrisque locū habeat ꝑm Dy. i reg. id qđ tū z re. iu. in. vj. p. y. z alios in. l. indices. C. ō iud. ad illū tex. in. d. c. pastoralis Rūdet ibi do. Bal. i scō no. q̄ ille tex. pōt retorqueri ad oppositū ℈ Bart. cū hoc ibi faciat iudex authoritate illi⁹ cōstitutiōis. Vel z scō dic q̄ ibi tps nō est certū z p̄cisum per numerū tpis puta mensis vel anni, sed est incertū vsq; ad litē cōtest. vel vsq; ad sētentiā aut ō cōclusione in causa. ¶ Scōz fundamētū Bar. est in tpe xxx. annoz̄ statuto a lege ad agendū. l. sicut. l. cum notissimi. C. de p̄scri. xxx. ann. z inst. de perpe. z tempo. act. in p̄inci.

27 z † tñ iudex pōt ex cā immutare. vt. l. diffamari. C. de inge. z mo. nu. z. l. si ea. C. qui accusa. nō pos. z in. l. Titia. ff. acq. Sz respō de q̄ in illis legibus lex specialiter concedit iudici facultatē diminuendi illud tēpus ad agendū z talem cōcessionē fecit ex speciali z rationabili cā: puta q2 vadis me diffamādo p ciuitatē q̄ accusabis me de tali crimine, vel q̄ petes a me talē possessionē q̄ indebite teneo. q̄ sz debitor tuus de tāta q̄titate nō volo satisfacere, ista talis ifamatio est iusta causa per q̄ iudex statuet tibi certū terminū ad agendū vel accusādum quo elapso ampliꝰ nō audieris, vt declarat Bar. in. l. titia. circa fi. ff.

28 ō accu. ¶ † Tertiū fundamētū Bar. cōsistēs in quadrimestri indulto a lege ad petēdū restitutionē in integrū. l. fi. C. de tēp. in integrū resti. pe. lex specialit̄ dedit potestatē iudici q̄ possit tale tps ꝓrogare ex cā. l. ꝑpter dolū z culpā aduersarij. l. pē. de. C. de tēp. in inte. re. pe. z. l. intra vtile. cū gl. ff. de mino. aduersariꝰ ex suo dolo z sua culpa lucretur z cōmodū faciat.

29 est absurdum. l. in fundo. ff. de rei vē. ¶ † Quartum fundamētū Bar. est ō tpe. xx. anno. dato per legē heredi ad adeūdū hereditatem. l. licet cū gl. C. de iure delib. z gl. in. l. iij. ff. de aq. here Nā lex specialiter permittit ad instantiam creditoris legatarioꝝ q̄ iudex possit statuere heredi tps intra q̄ adeat hereditatē. l. si qs instituat heres in dē. ff. de her. inst. z. l. §. j. C. de iure deli. z ratio specialitatis est ne creditores diu egantur carere creditis suis. vt ōt ter. in. l. j. i pnc. ff. de suc. ed.

¶ Nō ob. quintū fundamentū de isto tex. q2 hic fuit specialit̄

30 expēssū † q̄ iudex ex cā possit tēpꝰ iudicati ꝓrogare vel coarctare. z ratio specialitatis potuit esse quā visus est sentire Jaare. licet Bar. cā impugnet. Nā illud tēpꝰ videtur dari ex lege supplēdo negligētiā seu defectū iudicis, vt dicebat Jaare. q2 non debuit iudex imaginari q̄ reus cōdēnat⁹ veniret cū sacco paratus ad soluendum. l. ratū. z. l. qō dicim⁹. ff. ō iudi. sic debuit aliquē terminū ei dare ad solnendū. Et ideo lex iet defectū statuit certū tēpus qō noluit posse abbreviari nec prorogari per iudicē nisi ex cā vt hoc tex. ita voluit dicere Jaare. z sic videtur defendi posse opinio Jac. ō aret. que videt

31 munioz vt patet ex p̄dictis q̄ est etiā verior. ¶ † Secō queri Bar. que sunt iuste cause immutādi dilationes cōcessas a iure z ponit xj. causas z cū eo alij trāseunt: z in specie Ra. cu. Alex. Jstas. xj. causas formaliter z simplicit refert. d. Abb. i. j. in. ij. z. in. iij. col. de dila. Ad ō inquātū tenet Bar. q̄ si est tētio ō officio p̄iudicatus modico tpe durāte: tūc tz iudex celeriter, termina: e causam. ne interim trāseat tempus officii. sed multū debet dilationes breviare. per text. no. in. l. j. cū gl. fi. glā. legē. vbi Bar. etiā idē notat q̄ sic: z idē Bar. in. l. p̄a. n. q. ff. ō ope. no. nū. sequitur Bal. in. c. 8 cauſis. in vj. colū. 8. Adele. Lud. Ro. i. l. stipulationes nō diuidūtur. in p̄inc. in. fi. char. ff. de ℞b. obli. z in. l. si vero. §. de viro. i. iij. fal. ff. sol. matr. Adde etiā illud qō tenet Bal. in. c. fi. in. vj. col. 8 iurem. q̄ vbi est brevis metus iudicij. ibi breuiores ōbēt esse dilationes nisi tū ita arcte qō sint pene impossibiles. Allegat notata in. c. cauſis. vbi p Inno. in p̄i. Itē adde illud qō tz Bal. in. l. qui p̄in. C. de tēpo. appella. allegādo notata in. d. c. de cauſis. vbi tota instātia cause est brevis, ibi singula eius mēbra debēt proportionabiliter abbreviari. ¶ Secūdo in quātū tenet Bar. q̄ quādo est questio de equo qui intra magnā dilationem plene comederet q̄s esset valor cause, tūc dilatio ōbet arctari z tolli totū. Aduerte q̄ ꝑmū qō arctari debeat est verū, sz q̄ debeat tolli in totū est falsum. z eū simplicit reprobat do. Alex. hic

32 † Nā licet iudex ex causa seu qualitate cause possit arctare vel augere dilationem legalem: nūq; tñ pōt eam in totū tollere. est gl. notata digna. i. l. q̄ iussit. i gl. magna ad fi. vbi dicetur

33 eo. Spec. i titu. de citatione §. nunc de tpe. in ver. fin. † Tertiū q̄rit Bar. si iudex sine causa arctauit dilationē que data a lege cū ministerio iudicis qd erit hoc casu. Jac. de are. tenet q̄ tūc lex supplet p tex. in. l. iiij. §. si quis cōdēnat⁹. i ver. † si quidem no2. §. eo. idē tenet gl. i. c. q̄ ad ꝓsultationē. in gl. pe. de re iud. Facit in simili tex. i. l. ij. §. si qs in iudicio. in fin. ff. si qs cau. vbi iubet l. xij. tab. diē iudicij esse diffusū. sz Bart. cū rep̄obatur cū possit appellari c. j. de dila. circa fi. z. d. c. q̄ ad cōsultationē. certe si lex supplueret nō appellaret: q2 nō gravaret. Et ad tex. i. d. l. iiij. §. si qs ōdēnatus. respōdet Bar. q̄ loquit̄ de tpe statuto. a. l. sine ministerio iudicis, z i isto bñ lex supplet si iudex tūc ne causa coarctanit. sec⁹ si cū ministerio iudicis lex statuit tpus: q2 tūc lex nō se impedit in supplendo tale tēpus: ideo tūc appellat: z sic pōdera Bar. velle q̄ talis coarctatio tpis legalis facta a iudice sine causa valet z tenet, sz iniusta: ideo pōt appellari p tex. in. d. c. q̄ ad cōsultationē. Licet ad ista iura pōsset dici ꝑm Jmo. q̄ etiā ab actu nullo potest appellari. l. ij. ꝑsum. ff. de appella. z cū Barto. in specie tenent Raph. cu. Alex. z do. Pet. de ber. vbi. idē tenet do. Cinto. ō but. in. c. de dila

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

de dila.z sumpt do. Abb.in.c.j.in.iij.col.eo.ti.de dila.z latius idem do. Abb.in.d.ca.q.consolationē.in.v.col.z seq.vbi plenius videas. Quis aūt debet probare in ista cā appellationis an appellās ip nō suberat causa abbreuiādi: an ꝙ appellat⁹ ꝙmo suberat causa quare iudex poterit coarctare. Bar.hic remittit ad Jn.in.c.ad petitionē.de accu. Et ibi Jn.in esse ctu tz q vbi dilatiōes fuit a iure ōterminate z iudex eas abbreuiat z isto casu appellatus tenet pbare iustā causam coarctationis fuisse: Vbi vero dilatiōes sunt arbitrarie, put est regulariter l.j.C.de dila.gl.in.c.ꝓterea.eo.ti.de dila.z Bar.j.in sequēti gēne. Tūc qz ꝓsumit iusta z legitima abbreuiatio talis dilatiōis: qz p iudice ꝓsumitur.c.in ꝓsentia.de renū.z.l.ū.C.de offi.ciui.iud Tūc appellāti incūbit onus pbandi q iudex nō poterat talē dilationē coarctare, z ita ēt refert z sequit do. Abb.in.c.j.in.iij.col.de dila.d.Ant.de bu.in.c.cum sit romana.de ap. Jo.de Jmo.hic in fi.z do. Alex.† Confirmat qz ille qui appellat dicitur sustinere ptes actoris, ideo tz proba31 rese iuste appellasse.l.bi q ad ciuitia z ibi no. Bart.C.de ap. do. Abb.in.c.per tuas e.ti.de ap.† Quarto querit Bar.gd si lex dat dilationē cū ministerio iudicis z ōt minozē non dari, put ōt tex.in.l.j.C.de dila.an iudex poterit sine causa diminuere, z cōcludit scōm Jac.de Are.q sic per tex.in.d.l.j.z in l.fine pars in illo ꝟbo, pars.C.de dila.z hoc est expeditū. Add de cōtra q si lex dicat q iudex det dilationē x. dierū z non minus tū iudex poterit ex causa dare minozē, put notabiliter pbat tex.in.l.ad perēptoriū.cū.l.seq.in verbo nō minꝰ iūcta.l. nōnūq;.ff.de iud. ideo licet tex.in.§.omnē.in aut.de litigiosis coll.vij. dicat q actori ad veniēdū z ad procedēdum in causa inchoata iudex dz statuere tres dilatiōes non minozes.xxx. diebus p singulas: sic lex statuit talē dilationē cū ministerio iudicis z vult dari nō minozem. Tū vt dixi iudex ex cā posset eas diminuere ſm Bar.in aut.q semel in pe.col.C, quomō et qū iudex Idē tz gl.in.d.§.omnē.in verbo cautione.in fin. Cyn. in.l.j.C.de dila.d.Ant.de Bu.in.c.ū.eo.ti.de dila, quānis cōtrariū videat velle Bal.in aut.offeratur in pe.col.C.de lit.cō test.p duo iura quibus respōde vt hic per do. Alex. Subdit 36 Bar.q Jnn.in.c.vltra tertiā ad fi.de test.† tenet q si iudex decerit primā dilationē minozem z sic non integram: puta quia non fuit triū mensium.iuxta.l.j.C.de dila.z.iij.q5.ū.§.spatiū sub.c.iudici.ū.q de facili, z sic sine cā dabit secam dilationē. Qz iz iudex nō debeat dare vltra primā dilationē.l.ozatiōe.z l.ū.ff.de ferijs.tū si pma dilatio nō fuit integra dabit secām sine alia cāe cognitiōe. Similiter si dederit dilationē triū mēsiū ꝓ faciēdis, pbationibus in, puincia z illi sint elapsi: poterit sine cā iterū dare dilationē sex mēsiū ad faciēdū, pbatiōes ex vicina puincia z nouē menses ex trāsmarina, iuxta.d.l.j.C.de dila.z.d.§.spaciū.iij.q.iij. Utilitas istius pūcti est euidēs. nā si ista seca dilatio est nulla, ꝓcessus qui fieret esset ipso iure nullꝰ. Istā opi. Jnn. reꝓbat Bar.hic: qz iz iste dilationes videātur esse arbitrie ſm gl.in.c.ꝓterea.de dila. tamē succedūt in locū dilatiōis legalis.s.illozū mensium de quibus in.d.l.j.vt nō possit iudex tale tps excedere, vt ōt tex.ibi nō minus: ergo non pōt suo arbitrio z ibi, nō sibi cōcessum intelligant dande dilatiōis arbitriū tamen minꝰ potest iudex suo arbitrio dare vltarius dixit: z sic sunt arbitrarie in diminuēdo. Unde si prima dilatio ad pbandū fuit brezioz z illa sit elapsa nō poterit per iudicē dari alia nisi cognita cā ſm formā l.ozatiōe. z.l.ſi. ff.de ferijs.cū Bar. tz do. Alex. hic alij nō tangūt. Idem tenet Bar.in.d.l.ſi.in.ij.col.de ferijs.z ibidē do. Ale.z Bar.in cōſ. xxvj. quod incipit ex facto ꝓponitur q in causa pecuniaria, i secūdo dubio.d.Anto.de But.z Jo.de Jmo.in.d.c.vltra tertiā. Iz Bal.in.d.l.j.C.de dila.videat simpliciter trāsire cū Jno. Sz aduerte, qz idē Bar. videtur sibi contrariꝰ de quo do. Alex. nullā facit mentionem in.d.l.j ad fi.C.de dila.vbi Bar. to. tz cum Jnno. q quādo prima dilatio nō fuit integra: puta triū mēsiū, iuxta.d.l.j. quod tūc iudex absq; alia causa potest cōcedere secundā dilationem que est potius quasi reintegratis prime, z sic q in vna defecit poterit per aliā suppleri. Idē tz Bali.in.l.ſi.z hec quidē per gl.ibi in verbo sepius.C.de iure deli. Pau.de ca.in.d.l.j.do. Abb.in.d.c.vltra tertiā. Et sic iste passus in practica esset valde ambiguus: tū opinio Bar. hic z sequaciū cōtra Jnn. vt esse tutior per fundamēta superius adducta. Et addo do. Abb.in cōſi.lxiij. secūdi vol. q incipit casus in effectu talis est quodā senēsi statuto cauet, vbi plene examinat istū passum, z facit mētionē de opi. Jnn. z q cā sequit Bar.hic, z in.d.l.j.ad fi.C.de dila. tādem videt seq opinionē Bar.hic, z in.d.l.ū.ff.de ferijs. Est verū q si pma dilatio q nō fuit integra nō fuisset adhuc elapsa: iz adhuc duraret tūc posset ꝓrogari vsq; ad tēpus debitū: qz tūc talis ꝓrogatio termini adhuc durātis nō est nouā dilationē dare, sed primaz extēdere. l sed si manēte. ff.de ꝓcurio. Bar. z alij in.l.ij.in pn. ff.de dam.infec. Sz Bar.hic expresse loquit q nō prima dilatio
37 q erat brezioz erat in totū elapsa. † Quinto z vltimo querit Bar. an pēdente vna dilatione possit iudex alias dare. facit regulā q nūquā limitat duobꝰ modis vt hic p eū z per eundem in.l. fine pars.C.de dila. refert z simpliciter sequitur. d. Abb. in.c. significāte. in vlt. col. de app. Regula ergo negatiua ē. q pēdēte dilatiōe nihil pōt p iudicē innouari z sic alia dilatio dari nō pōt: qz interim iudicis offiū dz cōquiescere. vt est tex. in d.l.si prs. z in.c. significante. z in.c. sepe. z in.c. oblate. z in.c. ꝓsonas. de ap. Adde q innouata pēdēte dilatiōe sit ipso iure nulla: ēt si nihil opponere ꝑa pte. gl. est no. in.l.j. in pnc. in ꝟbo momēti. quā do. Ale. ibi ad hoc multū no. ff. de ferijs. z est tex. in.§. susceptoꝝ aut. de exhi. reis. in ꝟbo nihil. in medio cū ꝟ
38 bo prō nihilo eā esse. † Scōo adde q sntia lata pēdēte dilatione est ipso iure nulla qz lata ab eo qui carebat exercitio iurisdictionis. intātū q etiā nō pōt de ꝓsensu partiū ratificari: qz nō pt cōsensus partiū hoc facere q fingat retro exercitiuz iurisdictōis babuisse. l. obseruare. §. fi. ff. de offic. ꝓcon. z leg. z ita signāter tz Bal. in.l. pe. in vlt. col. C. cō arbi. z hoc valde no. Limitat ꝓmo Bar. hic z in.d.l. fine pars. qñ secūda dilatio est compatibilis cū prima z non est et ꝓiudicialis qz non ꝓtingit id q erat probādum in prima dilatione. vt in exēplo Bar. Itē si pendet dilatio super admittēdo vel nō admittēdo vno teste super alijs interim poterit procedi z idē in similibus, vt est tex. in.l. generaliter. §. his ō ꝓsentibus. in verbo. milit. tū. C.
39 ō rebus cre. † Hinc infert Bar. ad finē quod due dilatiōes simul cōpatibiles possūt simul dari, vel vna dilatio ad pluracir ca se inuicē compatiētia vt vna finita alia incipiat. Idez tenet Bart. in.l. fin. in penul. col. ff. de ferijs. z.l. quandiu. ff. de acq. here. z est gl. in cle. sepe. in verbo post dationē de ver. signifi. Specu. in ti. de dilatio. §. j. versicu. deliberatozie z sequēti. Secūdo limitat Bar. hic z in.d.l. fine pars qñ finita esset cā prime dilatiōis: tūc interim nō debet officiū iudicis conquiescere: quia cessante causa dilatiōis, cessat ipsa dilatio. Add Bar. in.l. si quis ita heres scriptus, per illum tex. ff. de acquirend. here. z in.l.a filio. §. alumne. per illum tex. ff. ad treb. z in cōſ. clxiij. incipit. ꝓcessus z sententia. Ultra Bar. limita tertio qñ ille met ad cuius fauozē est ꝓrixa dilatio peteret aliā dilationē seu aliqd aliud explicari ad fauozem suum. tunc non conquiescit officiū iudicis: qz est inductum in fauozē suum q pēderet dilatione nihil innouetur, ſm Bal. Ang. z alios in.l.ij qs hꝰ ita instituatur. per illū tex. ff. de here. instit. z sequitur simplicit do. Alex. hic. Ultra do. Alex. quarto limita quādo iudex ōdit dilationē ad aliquid faciendum q est nullum, talis dilatio nō impedit ꝓcessum nec aliā dilationem ita no. Bar. Bal. z alij in.l. cū pater. §. curatozis. p gl. ibi. ff. ō leg. ij. facit regula. l. ali quādo. ff. ad velleia. Quinto limita nisi immineat suspicio vel necessitas: qz in his que necesse est interim expedire dilatio q. pēdet nō obstat, secundum Bal. in.l. aristo. §. j. per illū tex. ff. de iur. delib. Sexto limita qñ quis est cōdemnatus ciuiliter vel criminaliter pēdēte dilatiōe data ad soluēdū interim potest psonaliē capi ad finē, vt satisfdet quod in tpe statuto soluet ita notabiliter tz Zang. in.l. si debitozi. C. de iud. qō bñ nota.

Lex.iij.

1 Qui hz potētiā condēnādi hz etiam absoluendi.
2 Judex late⁹ pōt absoluere clericū a delicto, sz nō cōdēnare.
3 Aliquādo pōt qs sentētiā cōfirmare qui nō potest eam infirmare vel cessare.
4 Qui cōmissa est excommunicatio a papa an poterit absoluere dictū excommunicatum.
5 Jn materia correctozia, ꝓhibit⁹ cōdēnare de nouo iure corrigēte an intelligat ꝓhibitus absoluere.
6 Cōdēnatio z absolutio nō semper iudicātur, a pari.
7 Virtute parificatiōis iuris antiq. l. correctozia disponē. in vno intelligit disponere z in alio. z in nu. o.
8 Arg. de actoze. ad reū est bonū ēt i materia correctozia qz actor z reꝰ sunt correlatiua.
9 Jn correlatiuis. l. noua corrigēs in vno intelligit ēt in alio qñ est eadem ratio.
10 Jn correctozijs licita est extēsio qñ res deducitur ad primeuum statum.

QUi condēnare Non summatur brezuius. z sic qui potest vnum de ꝓxijs pōt z aliud. Itē qui potest dare, pōt tollere seu admittere. l. datū. z ibi Bal. ad hoc not. C. de legatis. z. l. iij. §. cū Titio. in fi. ff. de ad. leg. alleg. hic p gl. Jn hac gl. ponit quatuoꝛ regulas, duas affirmitiuas, z duas
1 negatiuas. † Et hic hz potētiā cōdēnandi hz etiā potestiā absoluendi z econuerso. Et qui nō hz vnū non habet aliud. Licat

in simili qui pōt adire, potest etiam repudiare z cōuerso. Et q
vnū nō pōt, nō pōt etiā alīd. l. is pōt. ff. de acqui. her. Itē q pōt
ligare pōt et soluere, z q nō hz ius soluēdi nec ligādi ius habe
re dicit ita & tex. diui Ambrosij de pen. dist. j. in. c. verbum z
xxj. di. in. c. inferior. in gl. j. de maio. z ob. Item qui pōt actionē
dare cōdēnādo pōt eā auferre absoluēdo. l. qui vetante. ff. de
reg. iu. Ista regula tex. nostri procedit cōsiderando potentiam
in genere z in abstracto, sec⁹ si cōsideretur in specie z in aliquo
casu speciali. Nam qui pōt aliquē in certo casu iuste cōdēnare
nō pōt eundē in eodē casu iuste absoluere vt hic in gl. Itē qui
facit in specie testū, si postea mutet cōditionē z efficiatur fu-
riosus vel demēs nō pōt illud dissoluere: vt. l. fi. ff. de minu. ru. ō
quo tex. gl. nostra in fi. op. z nō soluit. Et sic regula istius tex.
procedit in rebus manēntib⁹ in eodē statu z nō mutatis. l. q ser
2 uus. ff. de adi. ob. can. ¶ † Itē ꝟ gl. q̄nq; qs pōt absoluere qui
tū nō pōt cōdēnare, vt in iudice laico q posset absoluere cleri
cū a delicto seculari solus: qtū sol⁹ sine epo nō posset condēna
re, imo dz cum ad epm remittere. vt in. ꝟ. illud palam. z ibi glo.
no. pro mirabili in aut. vt clerici apud propri. epi. colla. vj. z in
aut. clerice⁹. z ibi et ā gl. ad hoc no. C. de epi. z cle. Ad hoc et gl.
nostra alle. tex. in l. solet. in prin. ff. de offi. peon. z le. sed ille tex.
nō facit fm Bag. Jmol. z d. Alex. hic. Quia ibi legatus peon
sulis neutrū pōt, z sic nō pt cōdēnare nec etiā absoluere. vt et
3 ibi ōt gl. in verbo libere. † Adde q aliqñ etiā qs pōt cōfirmare
sniam qui nō pōt eā infirmare, vel cassare: tex. est i c. ū. z ibi gl.
ad hoc no. de offi. dele. Itē pōt quis honorē z dignitatē ꝓferre
4 alicui, lz ei auferre nō possit. xv. q. vj. i c. epo. † Itē si papa man
dat alicui q aliquē excōicet non posset tū absoluere ḡuis ex
cōicatio z absolutio i eadē cōditiōe cēseat: qz huic taḡ excu-
5 ¶ Mun quid. Lir ca istā. q. z regulā vide subtilē. Deciū in re. nemo. q cōdemna ſ. de reg. iur. tori fit cōmissio ad certū articulū. ita gl. i d. c. ū. Inferior i gl. j ō
maio. z ob. Quāuis cōtrariū teneat gl. xxj. dist. in. c. inferior
6 ¶ † Ultra scribētes quero nūqd ā i materia correctoria. z sic
stricte intelligēda, prohibitus cōdēnare a nouo iure corrigēte
antiquū, intelligatur etiam prohibitus absoluere vel ne gl.
no. in cle. j. in ꝟ bo ꝟ. eos. de her. tz q nō prohibeatur: vnde ꝓ
hibit⁹ condēnare poterit tū absoluere. Et i lam gl. sequūtur
Pau. de Liaza. Lap. Card. flo. do. Bbb. ibi, z ibidem. d. Ab.
reputat illam gl. esse singularē, z ex ea nota. q si iudici inhi-
beat in certa causa ferre sniam cōtra aliquē, nō intelligit⁹ pro
hibit⁹ ferre sniam absolutoria pro illo. z pro gl. d. Card. flo.
7 in. v. q. † Adhuc dubitatur inter cetera: qz condēnatio z absolutio nō
iudicātur semper a parte nā vt hic dicitur in gl. z. ꝟ. retuli pōt
quis absoluere qui tū nō pōt cōdēnare. ¶ Cōtrariā opinionē
tenent Stepha. versi. z Pe. de Anc. in d. cle. j. z sequit Are
ti. in rub. ff. de acq. pos. in. ij. col. z ibidē do. Bar. to. soci. Do-
netur Are, fortiter: qa iure antiquo eq parātur ista duo nega
tiua qui nō pōt cōdēnare non pōt absoluere. tex. est in. l. nemo
7 qui cōdēnare. ff. de re. iu. z hic in gl. † Ergo virtute p. ificatio
nis iuris antiq lex correctoria disponēs in vno intelligit dis
ponere in alio: z est interpretatio passiua procedēs vigore eq para
tōis iuris antiq iuxta gl. in. l. q vero ꝟ. ff. de leg. z. l. si qs ser
uo pusaserit in. gl. fi. C. de fur. Et ista rō procedit etiam in ma
teria correctoria ꝟ Bar. in. l. ij. ff. de le. j. z in aut. ſ. cum testa
tor. C. ad. l. fal. z in. l. marcell⁹. in pn. ff. ad Tre. Pro cadē par
te. d. Bartho. soci. in. d. rub. ff. de ac. pos ponderat tex. in. l. so
lent. in pn. ff. de off. peon. z le. † ibi in materia extraordinaria
vt ibi dicit tex. in verbo extraordinariū gen⁹ mādati. legat⁹
non potest absoluere: quia cōtra eo accusari non potuit. z sic qa
non potera ineū animaduertere: ſ. certe ille tex. non vult facere.
Pro: qz ibi nō est materia correctoria de qua est qō nra. Se
cundo: qz vt dixi. ē. proxime ꝟ Jo. Jmo. z. d. Cle. hic legat⁹
ibi neutrū poterat nec cōdēnare nec absoluere. Tertio: qz tex.
ibi logt de simplici accusatione q legatus nō hz ius absoluēdi
reos incarceratos: qz nec accusari apud eū possent. ita ibi ōt
ter. Secūdo melius monetur idē do. Bart. soci. qz arguere de
cōdēnatiōe ad absolutionē nō est nisi arguere de actore ad reū
8 † quo casu ꝟ eū bonum est argumētum etiā in materia correc
toria de vno ad alīs. allegat gl. in cle. sepe. in verbo soluerit ō
ver. sig. z Pe. de Anc. in repe. c. j. in. xiij. q. de ꝑsti. z qz actor
z reus nō debēt ad imparia iudicari. l. fi. cum simi. ē. de fru. z
lit. expen. z ante eum fuit fundamentū Pe. de Anc. in. d. cl. j.
Tu confirma fortē⁹. nam actor z reus sunt correlativa, licut ꝓ
9 cōdēnare z absoluere. † ſ in correlativis lex nova corrigēs in
vno ex correlativis intelligitur etiā ia to corrigere, z sic iura
correctoria extēdūt de vno correlativo ad aliud: tex. est in. l. fi.
z ibi Bar. z ang. z alij ad hoc notant. C. de indi. vidui. tollē. cū
concordantijs quas ibi dedi. vbi multa ad istā regulaz cumu
lani. Tamē ipse Pe. de Anc. in. d. cle. j. de here. dicit se dubi
tare de hoc, an statutū in vno ex correlativis in materia correc
toria extēdatur ad aliud: cū in correctorijs ex identitate, imo

nec ex maiori ratione licita sit extensio secundū gl. z cō
doc. in aut. quas actiones. C. de sacrosan. eccl. z. l. ꝑcipi⁹. ff.
z ibi Bar. C. de ap. ſ. de hoc nō est dubitandū quia ista est
mun⁹ regula: vt ex multis firmant in. d. l. fi. C. de indi. vidui
toll. Jō gl. Bar. z doc. in aut. q semel. C. quomodo z qñ iudex
tenēt q illa antiq. corrigēs in actore ꝓcedat etiā in reo. z hoc
ratiōe correlationis. ¶ Quid tenendū: iste est nouus articulus
ad istam legē z quidem difficilis. puto q opinio. glo. z sequa
cū. in. d. cle. j. possit defēdi. z in terminis suis de iure antiquo
statutū q cōtra inculpatū de hereſi possent eps z inquisitores
quilibet de perse condemnare vel soluere. c. per hoc. de here.
in. vj. Modo per istā clementinā primā corrigēte⁹ ius antiquū
fuit statutum q per se epos aut inquisitor non possint hereticū
condēnare sed ambo simul gl. ibi tenet q tū vnus eorum
per se posset eū absoluere, ex quo solū phibet cōdēnare. Pro
illa gl. bene facit: q̄ isto modo intelligendo reducitur ad ius
ius quātū ad absolutionē. z res de facili reuertit ad primā na
turā sua. l. si vn⁹. ſ. pact⁹ ne peteret. ff. q in spē. ff. nō pac. rat
10 dist. c. ab exordio. cū gl. † Ad ēt in correctorijs licita est cōdē
sio qñ res reducitur ad primeuū statutū ad primeuū ius. z
est gl. sing. in. c. statutū. in verbo numerādum de preb. in. vi.
Anto. de bu. in. c. olim tibi, de ver. sig. do. Alex. in. l. si cōsti
in pn. in. vj. vbi dixi. ff. fol. ma. Nō obstat primū fundamē
Are t. q vī prima cōsideratione valde stringere q qñ duo q
sus sunt, equiparati a lege antiqua etiā in correctorijs vigo
illi⁹ parificationis fit extensio de vno ad alium. Admitto il
regulā lz de ea in hoc puncto dubitet do. Lard. flo. in. d. cle.
in. v. q. de hereticis. Et cū dicebatur q per. l. antiquā ista du
negatiua equiparantur qui nō pōt cōdēnare nō pōt absolu
re p. d. l. nemo. ff. de re. iu. Aduerte tex. ibi dū dicit, nemo q
dēnare nō pt, absoluere pōt. z sic q nō hz ptātem z sic iurisdi
ctionē: ita exponūt z bene Ldr. Iau. z Alb. de Ros hic. Nam
iurisdictio est ptās de publico introducta: vt diffinit gl. ap
bata in. l. j. ff. de iud. om. iudic. z ppterea text. hic dicit pmo
dānare pōt is q absoluēdi ptātē habet. Tūc enim illa equi
ratio negatiua optime procedit qui nō hz ptātē. z sic iurisdi
ctionē in cōdēnando, ille etiā nō pōt absoluere. Sed qñ q hz
iurisdictionē. z phibet in certo casu cōdēnare. nō hz intelligi
in illo casu, phibitus absoluere. ita ꝟ cedit gl. in. d. cle. j. q dī
ibi pūctualiter. no. d. Ab. vt. ſ. retuli. Nec tē fit equiparatio
an iure antiquo: imo, phibēdo iudicē qui hz iurisdictionē sili
cōdēnare vī poti⁹ permittere q possit absoluere. c. nonne hi
dicim⁹. de p̄esu. z. l. marit⁹. C. de pcu. Nō ob. fundamētum
Petr. de Ancha. do. Barbo. Soci. q ego. ſ. plenī⁹ indic
q cōdemnatio z absolutio sunt correlativa. z similiter affec
re⁹ z q in correctivis ius corrigēs in vno correlativoū intelli
git corrigere in alio. Rñde hoc esse verū, qn est eadem ratio
secus qñ est diuersa ratio in altero ex correlativis: tūc dispo
situm in vno correlativoruz non intelligit⁹ dispositum in alio
l. fi. cum gl. fi. C. de rescin. ven. per quē tex. expresse limitat
Bar. Ang. z alij in. d. l. fi. C. de indi. vidui. to⁹. cū multis ali
dātibus quas ibi dedi. z Bar. in. l. multū interest. z ibi Ale. z
alij. ff. de q. ob. Sz in ꝓposito nr̄o est diuersa rō. Nam vt dic
cōdēnare respicit actorē absoluere reū. Adhō in fin. iudici re
snia ferēda fauorabiliores sunt rei q actores: qz fauorabiles
res sumus ad absoluēdum q ad cōdēnandū, vt. l. fauorabiles
res. ff. de re. iu. z. l. Arrian⁹. ff. de ac. z ob. Cū i⁹ nouū correcti
riū, phibēs cōdemnationē z sic actū minus fauorabilem, z in
quo est minor rō non debet extēdi ad absolutionem que m
se est actus magis fauorabilis. bene verū est q circa media ca
se, vbi equaliter fauemus actori sicut reo: secundū gl. Bart.
alios in. l. de die. in pr̄in. vbi dixi. ff. qui satisdā. cog. Tūc vbi
est materia indifferēs: z sic vbi actor z reus ad paria iudicē
d. l. fi. C. de fru. z litiū expē. tūc bene ius correctorū loquēs
in vno ex correlativis. puta loquēs in actore ꝓceit et in alio
z sic in reo. Hinc est q dicta aut. q semel. q̄ corrigit in actore
extēdit et ad reū ratione correlationis, secūm gl. Bart. z alios
vbi vt. ſ. retuli: qz ibi est materia indifferēs ad vtrūque ꝑ
ratio z equitas. Lex iiij.

1 ¶ Contra procu. cōdemnatū nō fit executio sniē nec dās actū
iudicati, sed contra dūm principalem, nisi sit procurator ad
negotia. nu. 6.

2 Auctores seu institores funditorum z stationum scribēs ep
stolas z asserentes mensam esse debitricez an ex dictis litteris
obligentur.

3 Procurator qui obligatur ex cōtractu nō obligatur ex quasi
contractu.

4 In iudicijs quasi cōtrahitur. Itē etiā per sententiam iudicis
condemnatoriam.

Contra procu. sine mādato se liti offerentem fit executio sniē
contra eum

contra eū late, quod tamē fallit in duobus casibus.
6 Sentētia lata cōtra pcu. in rē suā mādatur cōtra eū executiōi
q talis nō dicitur pprie procurator. hinc est q nō caderet in
7 statuto faciente mentionē de procuratore.
Milites nec mulier non possunt esse procurator pro alio, tñ
8 in rem suam sic.
9 Procurator in rē suam dicitur cessionarius.
10 Ex parte rei post etiā fieri, pcurator in rē suam.
11 Snia lata p tuto. vel cura. nō mittēda cōtra eos executioni.
Si tutor vel curator pest autho. pupillo vel adulto ad adeun
dā. hr. ex testa. in quo fuit tutor vel, pcurator pterit⁹ vel erbe
redat⁹, istud eis nō p iudicat quomin⁹ possint dicere illud te
sta. nullum vel agere querela inoffi. testa.
12 Z snia in negotio pn. nō possit mandari cōtra tuto. vel cura.
executiōi. secus tñ est in cōdemnatoria expensarum.
13 An cōdemnatio expensarū possit fieri p, pcu. z in eius bonis.
14 Lause vt plurimū pdūtur culpa procuratorum.
15 Procurator per litis conte. efficit domin⁹ litis.
16 Ex generali mādato dato dño nūquā potest procurator face
re incidere dñm in penā.
17 Ad hoc vt q possit mulctari ex inobedientia vel cōtumacia re
quiritur q sit vera z nō ficta. hinc est q dñs nō potest mulcta
ri ex cōtumacia pcu. secus tamē in cōdemnatione expēsaruz
quia ficta sufficit.
18 Executio snie nō pōt fieri cōtra actorē municipū z sic contra
syndicū vniuersitatis, sz cōtra ipsam vniuersitatem.
19 Syndic⁹ vniuersitatis nō tenet satisdare p iudicato solvēdo.
20 Executio qualiter fiet cōtra vniuersitatē nō habētem bursaz
communem vel bona communia.
21 Pauperes nō tenētur ad collectā quorū opere vix sufficiunt
alimēntis: z tunc alij de vniuersitate tenētur pro eis solvere.
22 Exactores collectarū si negligūt intra tps exigere, possunt p
sonaliter capi z cogi ad solvendū.
23 Si syndicus vniuersitatis habēs ita in mādatis, pmisit aliqd
z obligauit vniuersitatē z psonas singulares. Item obligauit
bona vniuersitatis z bona singulariū, an teneat obligatio.
24 Cōtractus factus ab eo qui hz potestatem. l. condende habet
vim legis.
25 Universitas ex suo cōtractu an possit obligare singulares p
sonas nō consentientes obligationi.
26 Valet arg. de psona ad res vel cōtra.
27 Eadē res lz nō possit esse pluriū insolidū, potest tñ esse pluri
bus obligata insolidum.

Si se non obtulit. Cōtra pcurato
rē cōdēnatū nō
fit executio snie, sz cōtra dñm. Nisi, pcurator se liti
obtulerit, vel sit, pcurator in rē suā. Idē i tutore, ac
tore z curatore municipū. h. d. vsq; ad. §. ait ptor. Et pmo lo
quit de, pcuratore cū duplici limitatiōe. Scōo de tutore z cu
ratore. Tertio d actore municipū. Scēa ibi, tutor quoq; tertia
ibi actor. Prima subdiuidit in tres particulas. In pria ponit
tur dictū bimēbre. In scōa declaratio. In tertia rō declaratio
nis. Secundo, obtinuisse aūt videbit. tertia ibi, nā bicalia rōne.

1 ¶ No. j. ex isto tex. regulā q z pcuratorē q dēnatū nō fit exe
cutio snie, nec dat actio iudicati, sz cōtra dñm pncipalem: eo quia
pcurator cōparet in iudicio non suo noie, sed nomine dñi⁹ ad
eius commodū z incōmodū. l. j. in pn. ff. de procu. Ista regula
pcedit in, pcuratore ad iudicia, sec⁹ in, pcuratore ad negotia
z sic in z ctib⁹, in quibus procurator bene obligatur, z fit con
tra eū executio. l. pcurator qui pro evictione. ff. de pcu. z. l. ser
uū titū. ff. mād. cū distin. tū que traditur in. l. pcurator q, p evi
2 ctione. p Ly. in. l. ei q. C. q cū co. ¶ Et idcoz factores seu isti
tores fundigoz z stationū scribētes epistolas, z asserētes mē
sam esse debitricē, z refusuros pecuniā ex ipsis nullaten⁹ obli
get. lz per ipsas literas mensa obligata probet, vt est tex. solen
nis z reputatus singu. in. l. fi. ff. de instito. Tū si in dictis lite
ris p̄diceretur se pecuniā vel res recepisse, lz vt institores rece
perint ex quo. tñ aliqd acquisitū est in eis: ita scribēdo dicun
tur fidē suā astrinxisse, iō possunt pueniri exēplo, pcuratoris
p. d. l. pcurator q, p evictiōe z Ange. b qui refert ita Flo. fuis
se iudicatū in cā dñi Paduani q tene ppetuo mēti, q z tidia
nū z frequēter allegat in practica ista decisio Ang. Et iō q idē
tz Ang. sub dubio tū forte in. l. eandē. in fi. p̄in. ff. d duo. reis
tñ Pau. d ca. in. l. j. §. exercitorē. ff. d exerci. referēs istā decisio
nem. Ang. aliter tz p illū ter. de quo etiā p Ang. in. l. possessio
quoq; §. fi. ff. de acq. pos. p Bal. in rub. C. de cōsti. pe. in. iij. co.
z in rub. C. de exerci. in. vj. col. z que ponit Bar. in. l. j. §. nūcia
3 tio. ff. d ope. nou. nū. ¶ Et sic habes q pcurator q obligat ex cō
4 tractu. nō obligatur ex quali z ctu. ¶ Nā in iudicijs quali z tra
bit. l. iij. §. idē scribit. ff. de pcu. gl. in. l. ij. §. fi. ff. d pto. sti. Item
per sniam iudicis cōdēnatoria quali cōtrahitur sm Bal. in. l.
vnica in. ij. co. C. si plures vna snia. z in. l. eos. §. ne temere. ad
sin. C. de appel. z in. l. ab executiōe. in vl. co. C. quoz appel.
non reci. Que aūt sit rō diuersitatis quare, pcurator obliget
ex cōtractu z nō ex iudicio vel snia dic per glo. in. d. l. procura
5 tor q pro evic. ¶ Secūdo no. q cōtra procuratorē sine man
dato se liti offerentē sit executio sentētie contra eū late. Et sic
pōdera q iudiciū agnatū cū falso procuratore non est fundi
tus nullū, nec sentētia omnino nulla cū possit fieri executio ta
lis sentētie z ipsum procuratorē, vi hic z. l. plautius. ff. d pro⁹
cu. Iō pōt p dūm haberi rata. l. iij. §. falsus. ff. rē ra. hab, cuius
talis snia quo ad piudiciū dñi sit ipso iure nulla. l. lz. C. de pro
cu. z. e. in nra. co. ti. Limita istū tex. dupliciter sz Lu. Ro. z. d.
Alex. hic. Primo, nisi procurator iusto errore putasset se ha
bere mādatū: tūc nō fieret executio sentētie cōtra eū sm Bar.
in. l. d pupillo. §. fi. in. ij. col. ff. d ope. no. nū. z est tex. in. l. plau
ti⁹ in vbo cū sciret. ff. de procur. Idē quādo procurator iusto
errore putabat se habere mandatū leg timū cum nō esset sm
Jo. And. in addi. Spe. in ti. de excu. sen. in. §. sequitur. i v. sz
pone lite cōte. in addi. incip. Albertus Baleoti q reputat d.
alex. multū tenendū mēti pro limitatione huius. l. z. d. l. plau
tius. Secundo limita nisi aduersari⁹ sciret offerentē se liti nō
habere mādatū: tūc non fiet executio sentētie cōtra eū per. l.
is q se obtulit. cū. l. qui seq. ff. de rei vēd. z. l. q se liti. ff. d pe. he
6 re. ¶ Tertio no. q sentētia lata cōtra procuratorē in rē suā
mittit contra eū executioni: q propria z non alienam causam
egit vt hic in litera. Hinc est q procurator in rē suā tenet face
re expēsas litis de suo proprio cū ad eū spectet emolumētū li
tis sm Bald. in. l. j. C. de evic. Hinc est q procurator in rē suā
nō dicit propriē procurator cū i effectu nō admittet negotia
aliena sed propria: iō nō caderet in statuto faciēte mentionez
d procuratore gl. est ordi. in. l. j. in pn. in gl. magna. z ibi Bar.
ff. de procu. Bal. in. l. j. in. v. q. C. de act. z ob. Bal. z Sal. in. l.
q stipē. C. de proc. cuius de hoc dubitauerit. Spe. z Jo. An. i
ti. d proc. §. fi. in ver. vtrum autē procurator in rē suā. Sz ve
ritas est q dixi, q nō est propriē procurator. nec caderet in sta
tuto faciēte mētionē de procuratore, q vltra predicta confir
mat: q procurator in rē suā: nō dr simpliciter procurator sed
cū adiuncto in rē suā ergo nō propriē, q z qñ aliquid nō profer
tur simpliciter sz cū adiūcto illud nō est propriē, vt est regula
7 Bar. in. l. Lucius. §. quesitū. ff. de le. iij. ¶ Hinc est q miles q
prohibet esse, pcurator etiā, p patre, matre, vel vxore. l. mili
tē. C. de, pcu. etiā de voluntate alterius partis, vel. filiussa. §.
veterani. ff. d, pc. ñ pōt esse, pcurator in rē suā, vt ibi z. d. l. qui
stipēdia. Similit mulier, phibet esse procuratrix pro alio etiā
cōiuncto: qa est virile officiū, vt. l. neq; feminas. ff. de procu. z
l. femine. ff. de tute. tñ pōt esse procuratrix in rem suam. le. q
8 absente. C. de procu. ¶ Et, pcurator in rē suā dr cessionari⁹ vñ
qñ debitor cedit creditori suo aliū debitorē suū, ille creditor
q est cessionari⁹ est procurator in rē suā sm Spe. in. ti. d pcur.
§. sequit in ver. in summa. Et de hoc habes tex. meliorem de
iure in l. si, pcuratorē. §. si in fi. ff. mā. ibi actionē mihi cedas, z
hoc modo procuratorē meū in rē meā facias: quē text. ad hoc
allegat Bal. i. l. si quidē. in. ij. col. C. de actio. z obli. Item si vē
do tibi aut dono actionē quā habeo z Titiū, diceris pcurator
in rē suā. l. ij. C. de act. z ob. Bal. z Pau. de Ca. i. l. q oia. §. pla
ne. ff. de procu. Et pondero q iste ter. loquitur in procuratore
in rē suā ex parte rei cōuenti. vnde no. ex isto tex Ang. Imo.
9 Raph. Cu. do. Alex. ¶ q etiā ex parte rei potest fieri, pcurator
in rē suā, z potest fieri etiā actore inuito secūdū gl. multas le
ges ad hoc allegātē. in. l. plane. ff. fami. erc. Et qualiter ex par
te rei fiat procurator in rē suā, declarat gl. in. l. plautius. ff. de
pcu. videlicet si vendā aut cedā alicui hrditatē in qua sint cre
ditores, iste cessionarius erit in effectu debitor illorū credito
rū z sic in iudicio erit, pcurator in rē suā ex parte rei conuēti,
10 z sic debitoris. ¶ Quarto no. in ver. tutor. q ¶ sentētia lata con
tra tutorē vel curatorē nō debet z eos mitti executioni, quia
ex actu quē facit tutor vt tutor nō debet pati preiudiciuz. l. ij.
ff. de admi. tut. quia officium suum nemini debet esse damno
sum. l. sed si qs ex signatoribus. in princi. ff. qu ēad. testa. ape. z
11 c. cum non deceat. in prin. de elec. in. vj. ¶ Hinc est q si tutor vel
curator presset authoritatē pupillo vel adulto ad adeūdā he
reditatē ex testō in q ipse pupill⁹ vel adult⁹ fuit iniuste pteri
t⁹ vel erhrdat⁹: istud ei nō preiudicat q min⁹ possit dicere il
lud testū nullū vel agere q̄rela inoffi cioſi testamēti. tex. est no
tabilis, pter hoc factus in. l. cū quedā. C. de admi. tuto. z in
l. tutorē. ff. de his quib⁹ vt indig. z ibi tex. duplicē rationē assi
gnat. Prima qa officij necessitas z tutoris fides excusata esse
debet. Secūda quia ex eo quod non iure persone sue sed pupil
12 li fecit penam mereri non debet. ¶ Limita istum tex. vt, pce

dat' in snia lata in cā vel negotio pncipali q̄ nō mittit exec̄u
tioni ꝫ tutoꝛē vel curatoꝛē,sec⁹ eīt in snia cōdēnatoꝛia expēsa
rū q̄,potest fieri ꝫ tutoꝛē,z curatoꝛē qui,temere z calumnioſe
litigauit,z ꝫrū fiet execuc̄io z in eius bonis,vt est tex.plan⁹ i
l.nō est ignotū.C.de admi.tuto. ¶Potest tamen etiam fieri cō
dēnatio expensarū z execuc̄io p̄ pupillum sed pupillus post
ea recuperabit a tutoꝛe.l.qui solidū.§.ēt:z ibi Bart.ff.ō le.
h.z.l.j.§.hoc edicto.ff.ne vis fiat ei. Et isto casu liberabit pu
pill⁹ cedēdo actionē cōtra tutoꝛē.l.ñ.ff.de admi.tu. Idem te
net Bar.in.l.edicta.in pe.q.C.de eden,z.l.j.§.ñ pcuratoꝛ.ad
ſi.ff.si quis ius di.nō obtem. Istud vltimū de cessiōe actiōis
limitat Bar.pcedere q̄n execuc̄io expensarū fieret finito of
ficio tutele,sed eo durāte cogit pupill⁹ soluere,z postea repe
tere a tutoꝛe per.d.l.qui solidū.§.etiā. ¶Contrariū i hoc vl
timo vr̄ tenere idē Bart.in.d.l.ñ.ff.de admi.tut.per illū tex.
loquētē de cessione qui nō facit differētiam an sit finitum offi
ciū tutele vel nō,z licet actio tutele nō possit intentari durāte
officio.l.nisi finita.in p̄n.ff.de tute.z rati.distra.tamē ei⁹ spes
bñ potest cedi.l.spē.C.de do.z sequitur.d.Alex.hic. Sz caue
q̄ isto modo nimiū differret execuc̄io solutionis expensarum
in pernicien partis vincentis,si oporteret differre vsq̄ quo
finita tutela. Ūn tutius videtur esse tenendum,p out ēt tenet
Raph.cu.q̄ semper cōdēnatio expēsarū possit exequi ꝫ tuto
rē z nomine suo pꝛoprio,in suis bonis p tex.planū in.d.l.nō
est ignotū. Nec poterit tutoꝛ allegare q̄ sit condēnat⁹ noie pu
pilli,ex quo talis condēnatio expēsarū processit ex dolo z culpa
tutoris qui temere z calūnioſe litigauit pꝛout loquit Bart.i
l.quoties.§.sicut.ff.de admi.tut.oam est iniquum facto tuto
ris pupillū dāno affici.ita dicit text.in.l.neq; inf̄ates.i p̄n.
13 ff.de fidei.lib. ¶†Quid in ꝓcuratoꝛe an condēnatio expēsarū
possit cōtra eū fieri z in eius bonis Bar.tz q̄ sic in duob⁹ casi
bus. Primo ꝓpter maleficiū cōtennēdo p̄ceptū pꝛetoris.
l.vnica.§.si ꝓcuratoꝛ.ff.si qs ius di.nō obtē. Secūdo q̄n fuit
cōtumacia ipsi⁹ ꝓcuratoris q̄ tenebat aliq̄d facere ad hoc etiā
allegat.d.§.si ꝓcuratoꝛ.z cū Bar.tenēt Jmo.z latiꝰ do.Alē.
hic,z Bar.in.l.plani⁹.ad fin.ff.de ꝓcu.Tamē dicit Paul.de
4 cast.†q̄ istud male obseruatur:q̄ vt plurimū cause perdūtur
culpa ꝓcuratoꝛū,z tū impense vadūt cōtra dñm z totū dānū
est domini. Ange.z Raph.z u.tz cōtra Bart.quia si doctrina
Bar.eēt vera sequeret⁹ q̄n lis est cōtestata cū nihil incūbat
dño faciēdū,q̄ cōsideratio expensarū,p gestis post litē ꝓtesta
15 tam nunq̄ fieret ꝫ dñm,qđ est falsum.† Tu cōfirma q̄ ꝓcura
toꝛ per litis cōtestatiōnē efficit dñs litis.l.ꝓcuratoribus.z.l.
nihil.C.de ꝓcu.ita q̄ decetero debet citari ꝓcuratoꝛ z nō dñs
gl.in.l.j.C.de sen.z interlo.om.in.Sz.ad b̄ rñde ex doctrina
Bar.q̄ q̄ iudex p̄cepisset ipsi dño siue ante siue post litē con
testatam,dñs teneretur facere,z si,ꝓcuratoꝛ omitteret diceret
negligētia z cōtumatia dñi z nō ꝓcuratoris vt hic p eū. Istā
materiā pleni⁹ examinat Bar.i.d.l.vnica.§.si ꝓcuratoꝛ.vbi
etiā reprehendit Jnno.in.c.j.vt lit.nō cōtest.quē sequebatur
Ang.hic, Ad ibi dicta me remitto. Ponūt late Cano.in.d.
c.j. Aduerte tū iq̄ātū Bar.in dictis duab⁹ fallētijs z sic in
secūdo z quarto casu allegat eūdē tex.ad illos duos cas⁹ z sic
ad maleficiū deinde ad omissum,z sic ad nō factū. Secūdo ille
tex.loquit in mera pena,vt ōt tex.in.§.fi.in.eadē.l.ibi cū me
rā penā cōtineat nō trālit ad heredes,ſz hic loquitur de expē
sis que respectu aduersarij sunt interesse.c.in nostra.de imu.
16 z dam.dato.† Unde in p̄imo casu habemus q̄ in gñali māda
to dato,ꝓcuratoꝛi nunq̄ ꝓcuratoꝛ pōt facere incidere dñm in
penā.l.si ꝓcuratoꝛ.in p̄in.ff.de cōdi.inde. Item z fortius qđ
ille tex.nō facit in ꝓposito ostenditur.nam ad hoc vt habeat
locū illud edictū li qs ius dicen.nō obtem.z sic ad hoc vt qs
17 possit mulctari ex inobediētia z cōtumacia requiritur † q̄ sit
in vera cōtumacia,z sic ficta cōtumacia nō sufficit,vt est gl.in
§.fi.in ca.l.z ibi clare Bar.in vlt.col.seq.q̄ ꝓcuratoꝛ ē cōtu
max.dñs nō est in vera cōtumacia cū ibi nō sit ver⁹ ꝓceptus p̄
toris ſz est in ficta,vt est tex.in.c.j.z ibi Bal.ad hoc no.vt li.
nō cōte.z in.l.neq; inf̄ates.z ibi Bar.ad b̄ no.ff.de fideic.liber
z Bar.in.l.sed si vn⁹.§.seru⁹.ff.de iniurijs.nimirū si in.d.§.si
ꝓcuratoꝛ.ex inobediētia z cōtumacia ꝓcuratoris dñs non
potest mulctari.ita,pp̄ie loquit ille.§.Sed in cōdemnatione
expēsarū sufficit ficta cōtumacia ſm e⁹.Sali.z Paul.de ca.
in.l.sancim⁹.C.de iud.d.Ant.de Bu.in.c.finem litib⁹.ō dol.
z cōtu.Jo.de Jmo.in.l.si finita.§.Julian⁹.ff.de dā.infe.Et sic
cū Bar.fundet doctrinā suam in secūdo z vltimo membro in
d.§.si ꝓcuratoꝛ,z ille.§.nō faciat videt ei⁹ doctrina coꝛruere
18 ¶†Quinto z vltimo no.in ꝓ.acto.q̄ execuc̄io sentētie nō po
test fieri contra actoꝛē municipū z sic cōtra syndicum vniuer
sitatis,sed debet fieri cōtra municipes aut cōtra vniuersitatē
9 ¶Hinc est q̄ talis actoꝛ municipū vel syndic⁹ vniuersitatis
non tenetur satisfdare de iudicato soluendo vt est glo.no.in.
itē coꝛū.§.actoꝛ.in v.rbo,de rapto.ff.q̄ cuius scz vniuer.Spo
in ti.de satisfda.§.expedito in ꝓ.actoꝛ.z tūc fiet execuc̄io ꝫ vni
uersitatē z nō cōtra res singulorum.vt.l.ū.ff.qđ cuiusq; vni
20 uer.† Quid ergo si vniuersitas nō hꝫ bursam communē vt
bōa cōmunia:z sic nihil hꝫ in cōi,vt est videre in vniuersitat
scholariū quomodo fiet execuc̄io sentētie ꝫ eā dic hꝫ Bart.
q̄ villa seu vniuersitas cogit imponere collectā ex cui⁹ exac
tione solueret cōdēnatio,per gl.in.l.j.§.q̄ si nemo.ff.q̄ cui
que vniuer.z gl.in.c.cū dilecta i gl.fi.de reſcri.z si illi de mo
uersitate nolūt imponere collectā iudex imponet eis citato
l.fi.C.de fun.pri.li.xj.z.l.vnica.C.sumpt⁹ iniucti muneris
oēs collegas ptinere.li.xj.z talis collecta hꝫ impoſi p̄ solu
z libzā z nc scōm facultates patrimonij z non per capita p
sonarū nisi cā im positiōis respiciat psonas,vt hic per Bar
z no.p Bal.in.l.etiā.in pe.z vl.co.C.de execu.rei iud.z Bal
in aut.defuncto.in vlt.co.C.ad tert.cum mul tis concoꝛdā
21 traditis p do.Alex.† Et si aliqs de vniuersitate nō posset c
uere partes sue collecte,alij de vniuersitate pꝛo eo solueret
netur p solidum z libzā,ſm Bar.per.l.j.C.de omni agro
ser.lib.xj. Sz in hoc tu distingue meli⁹ vt per eundem Bar
l.ij.C.de apocbis.lib.x.hꝫ quā distinctionē intellige tex.in
legatoꝛū.in p̄n.z qđ ibi no.Bar.ff.de le.ij.z ter.in.l.vnica.C
vt null⁹ ex vicarijs p alio tene.li.xj.z qđ no.Barto.in.l.fin
mixta p illū tex.ff.de mune.z hono.z ōt Bal.din.d.auf.de
cto in vlt.colla.in.d.l.etiā.in vlt.col.q̄ ad talem collectam
tenētur pauperes quoꝛū opere vix sufficiunt alimentis q
22 in.l.omnes.la.j.in gl.fi.C.de anno.z trib.lib.x.†Item ep
ti ad exactionē taliū collectarū si negligunt exigere intra
congruum possunt personaliter capi z cogi ad soluendum
postea ipsi recuperabūt a alijs de vniuersitate per solidū
bzā secundū Bart.hic allegantē.l.j.circa p̄nci.in verbo de
priuatis.ff.de mune.z hono.sed non meminit Bartol.allegā
re tex.de hoc expressum.in.l.missi opinatoꝛes.C.de exact
tex.quem tex.ad hoc allegant Ang.z Raph.Cuma.hic.et
ge.q̄ ita seruatur in practica.z ita etiā tenet Bal.in.l.j.
bus.ff.q̄ cuiusq; vniuer.z in.d.l.etiā.C.de exec.rei iu.
timo querit Barto.de questione quotidiana que vt dicit
23 xan.singulis dieb⁹ versatur in palatijs.†Syndic⁹ vniuersi
tis habēs ita in mādatis,p̄missit aliquid z obligauit vniuer
tatē z personas singulares. Ītē obligauit bona vniuersitat
z bōa singularitū:an istud possit facere ita q̄ p hoc singulare
psone possunt capi z eoꝛū bōa. ¶Ex dictis Bar.habes tria
notabiles cōclusiones. ¶Prima est q̄ si talis syndic⁹ fuit c
stitut⁹ ab aduñātia gñali,que potest facere legem z statut
talis syndic⁹ p debito vniuersitatis pōt obligare singulare
sonas z eoꝛū bona,sicut potuisset talis vniuersitas facēdo
hoc legē vel statutū:q̄ tale instrm syndicat⁹ habetur pro
ge,cum sit factus ab habēte potestatē legis condendi.l.p
de don.inter virū z vxoꝛ.z in.l.cesar.ff.de public.sec⁹ ſ
fact⁹ syndic⁹ ab vniuersitate que nō habet potestatē legis
dēde puta a pꝛioꝛib⁹ vel sapiētib⁹ cōmunis. ¶Secūda
clusio Bar.est q̄ talis syndicus creat⁹ ab vniuersitate hab
te potestatē legis cōdēde obligādo vniuersitatē z singulare
psonas nō intelligitur singulares psonas obligare in solid
sed tātum in viriles,z p parte,sic quilibet de vniuersitate
terit tātū cēueniri pꝛo sua rata z parte z non in plus.l.re
cū in tabulis.ff.de duo.reis. Nisi dicere⁹ q̄ obligat bona
gulares z quēlibet eoꝛū in solidū,vel p ꝑba tātū dē ipon
Et ista scōa cōclusio vr̄ de plano pꝛocedere. ¶Tertia mira
lis cōclusio Bart.est q̄ ꝫ qū syndic⁹ obligat vniuersitatem
singulares psonas,non in telligat obligare personas in soli
sed tantū i viriles:tū q̄n obligat bōa vniuersitatis z bona
gularū personarū:tūc bona singularū sunt in solidū obligā
per.l.aliena.§.j.ff.de pig.act. Cū Bart.in omnib⁹ tran
simpliciē Rap.cu.z Pe.de bero.hic. Ang.z Jmo.nihil ta
gunt. ¶Circa primā cōclusionē adde q̄ idē vbiq; tenet Bal
i n.l.sicut in p̄in.q̄ cuiusq; vniuer.z in.d.l.penul.p illi ter
z ibidē Bal.C.de don.inter.virū z vxoꝛ.z in.l.ciuitas.in pri
z ibidē Ang.z cōmuniter alij.ff.si cer.pe.z in consil.pcip.
viso pūcto questionis. Bal.in.l.j.§.q̄ bus.in.ū.col.ff.q̄ cu
que vniuer. Rap.cu.in.l.cōtinu⁹.§.cū gs.ff.de verb.oblig
Lu.Ro.z Alex.hic. Joan.de imo.in cōi.l.iij.inci.in casu p
misso videret p̄ima facie dicendū.vbi limitat istam conclu
sionē Bar. Et ista p̄ima cōclusio est vera z cōmunis.ſz Pau
de ca.hic refert q̄ cōtrariū tz Bar.in.l.j.C.ne fil.p pa.cui
eo tri alit Paul.d ca.hic.z in.d.l.ciuitas. Movet Bal.q̄ illud
24 q̄ ōt Bar.† cōtractus factus ab eo q̄ habet potestatem legis
cōdēde hꝫ vim legis,pocedit q̄n talis contractus fieret a
mo condēdi legē,adhibita forma que requiritur in.l.cōdem
sed quando

sed qñ vniuersitas creat syndicũ nõ facit aĩo cõdẽdi legẽ,z iõ vt decisio Bar. procedat esset op' ꝙ antea vniuersitas condidisset statutũ ꝙ omnis ℨctus ab ea celebratus haberet vim legis. ℨz certe vt ẽt dicit. Alc, tex. in. l. fi. C. de legi. vult ꝙ sñia imperatoris lata in certa cã particulari, tñ habeat vim legis gñalis in oĩ' causis, z tã ibi nõ apparet principẽ sentẽtiasse sio legis cõdẽdẽ nec ibi pus fuerat ordinatũ ꝙ q̃libet sñia pncipis haberet vim legis. Cõtra Bar. etiã tz Bal. in. d. l. ciuitas, mor' per gl. in. l. ỹ. in gl. magna circa mediũ. C. q̃ sit lõga
25 cõsuc. q̃ vult ꝙ vniuersitas ex suo ℨctu nõ possit obligare singulares psonas nõ consentiẽtes obligationi. Sed illa gl. non loquit in vniuersitate habẽte ptãte legis cõdẽde. cõtra Bar. z sequaces etiã cõsuluit. Alex. sibi contrarius de quo est valde admirãdũ in cõsi. xliij. j. vol. inci viso themate sup rascripto z oibus deductis in eo. in pe. z vlt. col. ¶ Circa tertiã cõclusionẽ Bar. z qñ syndicus obligat bõa vniuersitatis, z bõa singularũ psonarũ. ꝙ tũc bõa singulariũ psonarũ sunt obligata isolidũ z sec' sit in psonis. cũ Bar. vr trãsire Bal. in. l. j. §. qb' in ꝙ. col. ꝙ cuius ℨz vniuer. solus Alex. ỏt ꝙ ℨz maxima sit autho
ritas Bar. quẽ nemo impugnat, z temerariũ videretur tenere cõtrariũ: tamẽ eũ reprehendit, quia tex. in. l. aliena. §. j. ff. de pig. actio. allegatus p Bar. nihil facit z nõ videt hoc pbare tamẽ in specie aliter nõ rũdet. Item mouek quia obligatio psonarum que est principalis nõ intelligitur insolidũ, sed in viriles tñ ℨz ipsummet Bar. ergo nec obligatio bonorũ q̃ est accessoria: q̃ accessoriũ imitat naturã sui pncipalis. l. si eũ. §. q iuriarũ. ff. si q cau. z ca. ecclesia. vt li. pẽ. ¶ Pro hoc ẽt alle. l. si fund'. §. si duo. ff. de pig. vbi si duob' creditoribꝫ qs sepatim obligat bona intelligit obligare cuilibet insolidũ. põdera illud separatim, ℨz hic obligatio singulariũ psonarũ z bonorum suorum fuit facta p syndicũ simul z semel: ergo non possunt intelligi bõa singulorũ esse insolidũ obligata. ℨz tu caue q̃ ℨz iũ vr dicere tex. quem allegat Bart. in. d. l. aliena. §. j. ibi simul. Nisi intelligas simul id est eodẽ die, ℨz i diuersis momẽtis, vt est tex. in. d. l. si fundus. §. si duo. z ibi Bart. in. ỹ. not. ad hoc pũctualiter no. illũ tex. Ego etiã idẽ teneo contra Bart. q̃; Bar. cõstituit differẽtiã iter obligationẽ singulariũ psona
26 rũ z obligationẽ bonorũ ꝙ q̃ nõ vr bũ dictũ. Q̃ bonũ est argumẽtũ ỏ psona ad res z ecõtra. vt. l. q plures liberos. ff. de vul. z pu. z. l. si qs inquilinos. §. si ita legatũ. ff. de le. j. Et tãtomagis in ꝓposito nro. cũ vt dictũ est obligatio psonarũ est pncipalis z obligatio bonorũ accessoria, ergo ℨz regulari fm pncipalẽ. ℨz pũct' est videre, an tex. in. d. l. aliena. §. j. allegat' per Bar. pbet eius opinionẽ vel nõ. Alc. vt dixi ingenue fatetur ꝙ nihil, pbet, sed aliter nõ declarat credo ex eo q̃ tex. solũ ỏt ex plurib' eadẽ res sit obligata simul. i. eodẽ tpe oium equalis est cã: z sic ex quo oẽs creditores sũt pares in tpe sunt ẽt pares in iure pignoris. Istỏ bũ vult ille ter. ℨz nõ ỏt ꝙ illa res sit cui licet obligata insolidũ ỏ hoc insolidũ in tex. verbũ nullũ ergo nõ facit p Bar. Sed tu caue q̃ si illa res nõ esset oĩbus obligata insolidũ, nõ esset equalis cõditio oĩz si aliq essent credito
res in maiori summa: alii in minori, z aliter ter. redderet ỏ in
27 dubitabili. † Et ꝓpterea ℨz eadẽ res nõ possit esse plurium insolidũ. l. si vt certo. §. si duobus vehiculum cum si. ff. cõmo. z. l. iij. §. ex pluribus. §. ỏ acq. pos. Tũ ꝓt esse plurib' obligata isolidũ: vt ibi ẽt no. Barto. z Mod. tũ tenẽdo ℨ Bar. rũdeo ad illũ tex. ꝙ nõ facit in ꝓposito: q̃ ibi obligatio pignoris, z sic accessoria nõ est maior q̃ ẽt obligatio pncipalis: z sic cuiuslibet creditoris. Et tũ secus ẽt in casu nro fm Bart. vbi obligatio bonor esset insolidũ: z tũ obligatio pncipalis personarũ esset tantũ in viriles z sic p rata.

1 ¶ Cõdemnatus p sentẽtiã soluere nõ liberatur dando idoneos fideiussores.

2 Statutũ si disponat ꝙ cõdemnatus de crimine in pena pecuniaria si eã nõ soluerit amputet sibi pes non liberabitur dando fideiussores.

3 Exꝓmissor dicitur qui intercedit ꝓ nõ obligato: hinc est ꝙ si statutũ facit mentionẽ de exꝓmissore nõ habebit locuz in fideiussore.

4 Quando possit solui vnum ꝓ alio inuito creditore.

§. Ait prætor. † Cõdemnat' p sñiaz soluere, non enim de soluendo, nisi ex magna cã. h. d. Diuidit in. v. ptes. Jn. j. ponit edictũ ptoris. Jn. ỹ. circa illud formal vna qõ. Jn. iij. ponit opi. labeõis supplẽtis ad dictũ ptoris. Jn. iiij. assignat rõ edicti p q̃s reꝛecitur illa suppletio labeõis. Jn. v. z vl. sa lua opinio labeõis ex magna cã. ỹ. ibi q̃d ergo si pecuniam. iij. ibi z ait labeo. iiij. ibi ℨz rõ pecunie. v. z vlt. est ibi ex magna tamen

1 ¶ Mo. j. ꝙ † cõdemnat' p sñiaz soluere nõ liberat dãdo idoneũ exꝓmissore, z sic dãdo fideiussores. Vñ fact iste tex. adistõ ꝙ notabiliter decidit Bar. in. l. itẽ liberatur. §. q paratus. ff. qui
2 mod. pt. vel hyp. sol p illũ tex. ꝙ † si statutũ disponat ꝙ cõdemnat' de crimine in pena pecunia ria si eã nõ soluerit amputet sibi pes dãdo fideiussores nõ liberaret ab imputatioe pedis Q̃ datio fideiussorũ vel pignorũ nõ est solutio, ℨz satisfactio. Jdẽ tz Bal. i. l. j. ff. q satisf. co. Alex. j. primo. §. Facit ꝙ tenet Bar. in. l. soluti ỏis. ff. de sol. ¶ Quis idẽ Bar. ỏ hoc dubitet z relinquat indecisum in. l. nemo dubitat. ff. de reg. iu. Jtẽ adde ꝙ decidit Bal. in. c. cũ aliquibus, de re iud. vbi p illũ tex. no. ꝙ cõdẽnatus nõ intelligitur soluere ℨz pignora vel fideiussores afferat Et p hoc infert ꝙ si aliquis ẽ condẽnatus p maleficio in centum, z si intra mẽsem nõ soluerit illa cẽtuz pena dupli cetur, nõ sufficit isti cõdẽnato intra mensẽ offerre pignora vt cõi. Jtẽ adõ qõ decidit Bar. in. l. statuli. §. si quis sic acceperit. ff. de statulib. z. l. de cust. reo. qs si statutũ disponit qõ in crimi nalibus qui nõ põt soluere cõdẽnationẽ pecuniariã de mille capite puniatur, nõ sufficit ꝙ velit tradere fideiussores. ¶ Secundo ego põdero istũ tex. in ver. exꝓmissorẽ habeat. cõtra
3 vnã doctrinã olim indifferẽter, q̃ hz, † qõ exꝓmissor dicitur qui intercedit ꝓ nõ obligato, vt. l. z elegãter. §. seruus pactiõis. ff. de do. quẽ tex. ad hoc reputat singularẽ Ang. in. l. v. §. satisf acceptio. ff. de ꝓ. ob. Sed ℨm Jmo. Lud. z do. Alc. ibi, sunt alĩ tex. in. l. aliqũ. ff. ad velleia. i. l. si quis accepto. ff. ỏ cõ. ob. cau. z in. l. qui libertinus. §. fi. ff. de ope. lib. z est glo. magistralis z melior ỏ iure i auk ỏ fideiu. i pn. in gl. magna i ỹs. fideiussores co. j. vbi gl. ad hoc punctualit alle. d. l. z elegãt. §. seruꝰ pactionis. Et vltra eos istud ptz ex vi vocabuli. Nã ỏr exꝓmissor extra obligationẽ ꝓmissorẽ, z si statutũ faciat mentionez de exꝓmissore nõ pcederet in fideiussores, nec eꝫ sẽm Bal. in. l. in psonã. §. j. ff. de pac. Jsta doctrina cõis videtur cõfundi p istũ tex. in versi. exꝓmissorẽ. z tũ hic intercedebat vel volebat intercedere p obligato efficaciter z executiue. Est verũ q̃liber meus scriptus ỏt ꝓmissorẽ z nõ exꝓmissorẽ. Tũ cõis litera hz exꝓmissorẽ, sed ad idẽ ꝓtra cõem doctrinã est etiam tex. planus z irrenocabilis i d. l. v. §. satisacceptio. ff. ỏ ꝓ. ob. i §. exꝓmissores qui idẽ ꝓmittit. licet gl. ibi exponat exꝓmissores id ẽ fideiussores ℨz est violare illũ tex. ¶ Tertio istũ tex. ibi ex magna z idonea cã intelligit Bart. cum gl. p rei z psone qualitate iuxta. l. ỹ. ỏ. e. z addidit duos casus z i. l. fi. §. si pfectã C. de iure deli. z in aut. hoc nisi. C. ỏ sol. ℨz illa duo iura nihil faciũt in ꝓposito q̃ ibi sunt casus speciales in quibus põt so
4 lui aliud p alio. de quib' late † dixi i. l. ỹ. §. appellata. ff. si cert. pet. sed hic nihil volebat soluere sed solũ dare exꝓmissorẽ vel fideiussorẽ vt differret solutionẽ iudicati. Alia causa addunt Ray. Ang. Jmo. Raph. Lu. z alĩ q̃ qs esset cõdẽnat' ad red dẽdum rationẽ admin strationis ad certuz tps sub pena z ad soluendũ reliqua q̃restant si ratiões sunt intricate sufficit da re fideiussorẽ de soluendo calculatis rationib'. vt. l. statuliber rationem. z. l. seruus si bẽdi. §. fi. ff. de statuli. z hic latins per domi. Alex. dixi de hoc vltimo in. l. j. ff. qui satis. cog. Sed caue. ga ista causa esset vera i se sed nõ ꝙuenit ad istũ tex. q̃ dicit ꝓdẽnat' vt pecunũ soluat, z sic dubiũ cõdẽnatiõis erat liqdũ.

1 ¶ Cautio in quo differat a satisdatione.

2 Priuilegium actionis nouate non transit in actionem nouãtẽ. z sic priuilegium executiuum sententie non transit in stipulationem nouantem.

3 Sententia de iure communi habet executionem paratã implorato iudicis offi. ꝓ eius executione.

4 Exceptio sententie non impeditur contra condemnatũ licet velit dare pignora vel fideiussores.

5 Qui promisit dare cẽtũ in pascbate vel dare pignus aut obsides aut pignus sufficiens eueniente pascbate vel dare pign' aut obsides. an possim cogere ad soluendum illa centum.

6 Jn alternatiuis rerũ quarum quelibet est in obligatione z solutione electio est debitoris: secus si vna sit in obligatione altera vero ad cautelam creditoris vt ei magis sit cautum.

7 An per prouisionem hominis intelligatur esse recessum a prouisione legis.

8 Ex sententia lata contra procuratorem cõpetit duplex actio iudicati, vna vtilis z efficax contra dominum, altera directa contra eius procuratorem.

§. Si ex conuentione. Per cautionẽ ỏ soluẽdo iudicatũ nõ tollit executio sñie, nisi fiat aĩo nouãdi: nec p pignorũ aut fideiussorũ dationẽ. h. d. Vel sic, si sñia fuerit in stipulationẽ deducta aĩo nouãdi cessat ei' executio, secus si dati fuerint fideiussores, vel pignora, p eo ꝙ cõtinet in sñia. h. d. Et limitat. §. pcedẽtẽ, quiloquit parte inuita: hic ex volũtate vtriusque partis. Diuidit in tres partes principales. Jn. j. ponit vnũ dictũ cum limitatione. Jn secunda aliud cum assignatione ratiõis,

Prima Jaso. super Digesto nouo. L. iiij. §. Si quis cõdemnatus.

Jn. iij. extẽso. q. ibi sed z si pignora. iij. ibi i dẽ obseruandũ est
1 † Jn tex. ibi cautũ sit. s. per simplicẽ stipulationẽ. Et in hoc differt ꝙ cautio a satisdatione q̃ regrit pignora vel fideiussores. l. sacim⁹. C. ō ffig. Et põdera q̃ ista cautio seu stipulatio cõtinebat idẽ q̃ prima. ob. iudicati, z sic nec pl⁹ nec min⁹ ſz tãtũdẽ z non nterueniet noua psona. Et sic ēt ō iure isto fforꝛ, nõ p̃ sumatur nouatio. l. scire debem⁹ in pr̃in. ff. de ſ. ob. Bar. hic, z lati⁹ in. l. pe. ff. ō preto. stip. z in. l. q vsumfr. ff. de ſ. ob. Nisi hoc esset factũ alio nouãdi vt dꝛ in litera. Ad̃ caueat sibi actor ne a cõdẽnato p sniam recipiat postea ampli⁹ promissionem seu cautionẽ ō soluẽdo iudicatũ ex noua nouatiõis: q̃ pderet bñficiũ executiõis q̃ bꝫ snia, z redigeret ad initia nouę petitiõis vñ si minor hoc faceret, tãq̃ les⁹ restitueret i integrũ. l. minor.
2 xxv. an. cui fideic. in pnc. ff. de mi. ¶ No. j. ex isto tex. q̃ pui legiũ actiõis nouate nõ trãlit in actionẽ nouãtẽ, z sic puilegiũ z executiuũ snie nõ trãsit i stipulationẽ nouãtẽ. Et ad ij gl. B. allegat. bõas pcor. z rõ est p̃m Bar. z alios: q̃ cũ ōbitũ sit factũ liquidũ in iudicio p̃ snia z iudicis, ad ei⁹ executionẽ se extẽdit officiũ iudicis, ſz qñ postea deducit a ptib⁹ i aliã obligationẽ extraiudicialẽ cessat ista rõ executiõis. Hic infero q̃ si ista cautio seu pmissio fieret in iudicio plente iudice z acceptãte z factẽte, peeptũ ō soluẽdo, tũc ēt haberet executionẽ paratã. l. si ō bitor. ff. de iud. z. l. j. ff. de pfe. q̃ tũc cessaret rõ Bar. z doct.
3 Bcso no. ex tex. ibi ordo executiõis, † q̃ snia ō iure cõi bꝫ executionẽ paratã, z ita ēt allegat ista tex. Bar. in. l. intra dies. j. e. ti. ad idẽ est tex. in. l. minor. xxv. an. cui fidei. ff. ō mi. Intelligę verũ qñ imploraꝛ offiũ iudicis p̃ executiõe ipli⁹ snie. sec⁹ si intẽtaret actio iudicati, vel in factũ: tũc reqreret libell⁹ z litis cõte. z sic tunc nõ haberet executionẽ paratã, z declarat Bar.
4 in. l. intra dies. j. e. ¶ Tertio no. in v. ſz z si pignorat. q̃ lz cõdẽnat⁹ dederit in pignora vel fideiussores, non p̃ hoc impedit executio snie p̃ eũ in alios ōbitꝛis, vel in psona ōbitoris qñ captura psone nõ cẽt alis phibita. Nõe assignat tex. in ſ. ppe. ſz q̃ antiq. Bar. z oēs intelligũt: q̃ datio pignorũ z fideiussorũ fit vt magis sit cautũ creditori, z sic ad roborãdũ, z cõsequenꝫ ad augmẽtũ, ergo nõ dꝫ operari diminutionẽ, vt. l. si mãcipia. ff. de fun. inſtr. facit. l. q̃ fauoꝛe. C. de le. z. c. q̃ ob. gratiã. ffreg. iu. in. vj. Ego aliter z notabili⁹ intelligo rõnẽ isti⁹ tex. in, ver. qppe. qui ōt, quippe cũ accesserit aliquid rei iud. nõ est a re iudicata recessum pōdero ꝛbũ, accesserit vult cũ dicere ter. q̃ cũ datio pignorũ z fideiussorũ sit accessoria, z sic nõ p̃t stare sine p̃ncipali. l. naturaliter. ff. de cõdi. inde. z i regula accessoriũ. de reg. iu. ergo q̃ dat pignora vel fideiussores, p re iudicata aut accipit, nõ vult eã nouare, imo agit vt nõ fiat nouatio q̃ accessoriũ nõ põt p se stare sine p̃ncipali. Jtez q̃, accessoriũ nõ põt extinguere suũ p̃ncipale sicut nec cõfirmare. l. ex pupillari. ff. de vulg. z pu. Tenẽdo p̃ma declarationẽ, facit iste tex. ad notabilẽ decisionẽ quã ponit Bar. post Bui. ō Lu.
5 in. l. q̃uis p illũ tex. ff. ō pig. act. q̃ † pmisisti mihi centũ in pascbate, vel dare obsides, aut pign⁹ sufficies, q̃ si euenientẽ pascbate tu vis mihi dare pign⁹ aut obsides, ego possum tecum cogere ad soluendũ illa centũ, quia illud de dandis obsidib⁹, vel pignorib⁹ fuit inductũ fauoꝛe mei⁹ creditoris. vt cẽt mihi magis cautũ ergo nõ p̃t retorqueri in oppositũ. Et vltra Bar. facit folẽnis tex. in. l. causaꝛ. ſ. puellã. ff. de ma. z in. l. q legati. C. vt in pos leg. Nec ob. q̃ in alternatiuis electio sit ōbitoris. l. plerũq̃ in fi. ff. de iu. do. z in regula in alternatiuis. ō reg. iu. i. vj.
6 † q̃ pced. t in alternatiua rerũ quarũ quelibet est in obligatione z solutiõe: sicut si vna est i obligatiõe altera ad cautelã creditoris, vt ei magis sit cautũ. Jtẽ p̃m Bar. si ōbitor nõ posset pcise cogi ad soluendũ illa centũ. esset i electiõe debitoris an ō beret vel nõ: cõtra reg. l. ij. ſ. scevola alias incipit. l. scevola. i p̃n. C. de eo. q̃ cer. lo. ergo alternatiua illo mõ intelli. non dꝫ. Et cũ Bar. tꝫ Paul. de ca. z Alex. hic istã decisionẽ Bar. to. sequunt Alb. de Ro. Raph. Fulg. Paul. de ca. in. d. l. quãuis. Paul. de ca. in. l. cũ ꝓponas. ad fi. C. de trãsac. do. Ale. in. l. j. i. j. co. ff. q̃ satisf. cog. Sali. in. d. l. q̃ fauoꝛe. in vlt. col. C. ō le. vbi sequif decisionẽ Bar. lz eius solutiões impugnaret: z ista est cõis snia a qua nemo discrepauit. Ego semp dubitaui de ista decisiõe. Bar. z cõi: q̃ fundamẽtũ Bar. z cõmune nõ vꝛ mihi verũ q̃ ista p̃missio alternatiua sit facta fauoꝛe creditoris, ergo nõ dꝫ cõtra cũ retorqueri. Ego nõ video in quo illa alternatio possit dici apposita fauoꝛe creditoris, imo si verũ amam⁹ est mero fauoꝛe debitoris. Nã soluere in certo termino, istud bñ posset respicere fauoꝛe creditoris, sed illa alternatiua q̃ teneat̃ soluere centũ festo paschatis, vel dare obsides aut dare pign⁹ vꝛ mihi q̃ respiciat solũ merũ fauoꝛe ōbitoris q̃ possit alterũ ex iſtis trib⁹ facere, nõ aũt q̃ ista alternatio sit facta vt sit magis cautũ creditori, ſz vt debitor possit eligere qd velit ex iſtis tꝛibus vel soluere vel dare obsides aut dare pignora.

Nec ob. fudamẽtũ Bar. q̃ si cẽt in electiõe ōbitoris nõ soluere ſz dare pignora vel obsides q̃ esset in electiõe debitoris an ō beret p̃ reg. d. l. ij. ſ. Scevola. qꝛ errat Bartol. z ad hoc rñdet ex mẽte Sal. Fulg. d. l. q̃uis. z Sali. in. d. l. q̃ fauoꝛe. q̃ ista obligatio nõ posset cogi ad soluendũ in pascbate, z sic in termino, nõ cogi in futurũ possit cogi soluere q̃n z pign⁹ datũ possit poscvẽdi ita posset teneri cõtra decisionẽ Bar. z cões. Cõsiderãdo bñ qꝛ in hoc cõsistit pctus. cuius fauoꝛe illa p̃missio alterna tiua p̃ncipaliter pceserit, z alio nõ apparẽte videt q̃ i dubio respiciat fauoꝛe debitoris. ¶ Bl. in verbo, nouatio, dicit di quatuoꝛ ptes. Jn. j. declarat ter. Jn. ij. rñdet tacite quẽ Jn qua dic melius vt hic p̃ Bar. z p eũdẽ Bar. in. l. pe. ff. de to. sti. z. l. q vsumfructũ. ff. de ver. ob. Jn. iij. allegat tres bo cõcordãtes ad tex. Jn. iiij. opp. z nõ solui: ſz ibi dic q̃ ſcea pulatio cõtinebat plus tpe p̃ma ideo ibi gt nouatio q̃ est hic ibi stipulatio ꝓtinebat idẽ q̃ p̃ma obligatio indicput declarauit in tex. ¶ Bl. in ver. nõ est. in fi. Bar. z alii
7 spõdẽt ad oppositionẽ gl. † q̃ p̃ prouisionẽ hominis intelligę recessum a puisione legis verũ est qñ est puisio spãlis z ordinaria ita loquũt iura allegata p gl. Rõ qꝛ facile tollit speciale z singulare q̃ ius cõe. l. ei⁹ militis. ſ. militia miſ. de test. mil. z. ſ. qꝛ vero ꝓsimile. in auẽ. ō aliena. Tu rñdet vt dixi. ō. in. ij. no. q̃ hic dãdo pignora vel fideiussores agẽte vt firma remaneret res iudicata. vt nõ fieret nouatio qꝛ accessoriũ nõ p̃t stare sine p̃ncipali, z hoc voluit iste tex. in ſ. ppe. in ſ. accesserit. vt. ō. ¶ Bl. fi. in ver. cõdemnat. Jn ista ibi lz directa nõ fit nouata scz cõpetẽs contra procuratoꝛem. ſz istud nõ vꝛ bene dictum p̃m Dy. z Albe. de rosa. qꝛ contra procuratoꝛẽ nulla daꝛ actio, nisi sit pcuratoꝛ in rẽ suã aut litis nõ se obtulerit vt dicit in pn. huius legis Ange. dicit q̃ ad saluãdã istã gl. opportet te p̃supponere q̃ loquat in casu quo snia poterat mãdari executioi tã ptra pcuratoꝛẽ q̃ cõtra dñm. Ad̃ tũc ista gl. est diligenter notanda qꝛ si dñs isto casu animo nouãdi, p̃misit illud q̃ in snia erat ꝺductũ, sola vtilis nauat z nõ directa. Cũ p̃ dñm, bene cessat ordo executionis nõ cõtra pcuratoꝛẽ qꝛ est tenendũ menti p̃m eum. Tu autem vt clarã habeas istã gl. no. ex ista gl. duas cõclusiões. q̃ vi
8 † q̃ ex snia lata p̃ pcuratoꝛẽ cõpetit duplex actio iudicati, vna vtilis z efficax quẽ cõpetit cõtra dñm. Alia directa cõtra eum pcuratoꝛẽ propter ius directũ inſtãtie quod est penes eum, cũ pcuratoꝛ p litis cõtes. esset factus dñs litis. l. procuratoꝛib⁹. z. l. nihil arbitrat. C. de pcu. z illa est inutilis z ineffectiua si opponat exceptio. Jta intelligitur p̃n. huius. l. m Jnno. Alex. hic, sicut ecõtra actio iudicati actiue daꝛ pcuratoꝛi mei cẽti p executiõe snie contra reũ, licet obstet exceptio. l. si procuratoꝛ me⁹. ff. de pcu. Bart. in. l. hoc iure. ff. de sol. vbi et ad hoc allegat istã gl. quã etiã alle. idem Bart. in. l. j. in fi. col. de sen. z inter. om. iud. ¶ Secũda cõclusio gl. est q̃ si innouata vtilis actio iudicati per dñium, non per hoc tollitur directa cõtra pcuratoꝛẽ. Intellige sane secundũ cõmẽsem quod non tollit ipso iure, sed bñ in effectu, z sic opposita exceptione. l. cum emptoꝛe. ff. de pac.

1 ¶ Tẽp⁹ in sentẽtia statutum supplet tps legale si est maius vero min⁹, a lege suppletur.
2 Temp⁹ assignatũ a iudice in snia incipit currere a tẽpoꝛe late sentẽtie.
3 Cõdẽnatus sub cõditiõe nõ dꝫ se solutioni parare.
4 Ad̃ appellatũ est a snia z iudex appel. cõfirmauit p̃mã snian. tũc tps solutiõis incipit currere a die late sẽtie. Quero si ōt deserta app. an cogatur illi co soluere.
5 Judex sine cã nõ põt abbꝛeuiare tẽpus quadrimestre inductũ a lege indicatis.
6 Tps taxatũ a statuto vel cõsuetudine si iudex. per errorẽ ultra gnauit min⁹. supplebit a statuto vel cõsuetudine.
7 Ad̃ iudex eximit tps q̃ tacite ineſt a lege licet addat mãdatũ qõ tacite inerat a lege dicitur potius tempus legale quam tempus iudicis.
8 Si arbiter cõdẽnauit aliquẽ ad soluendũ intra quatuoꝛ menses sub certa pena q̃ elapso quadrimestri possit moꝛa purgare sicut qñ dies apponitur a lege pena ab homine, admittit purgatio moꝛe.
9 Ad̃ dies apponit a lege z pena ab homine bene admittit purgatio moꝛe.

§. Si quis condẽnatus.

1 Tps in sta statuti sup plet. p̃s legale, si ē maius, z si est min⁹ a. l. supplet. h. d. vel ici plen⁹ Tps i snia assignatũ cõdẽnato ad soluẽdũ currit a tpe late inie. Et sic ē min⁹ tpe legali i dulto iudicatis, supplet per legẽ vsq̃ ad tps legitimũ. si est maius cõputat in eo tempus le gamus

gitimum.z vtrunq; habet.h.d.diuidit in duas ptes. Jn.j.po
nit thema.z q̃ō. Jn secūda bimēbris rōnio.ij.ibi; si cēdēmino
ris. ¶ Nō.1.ex isto.z.iuncta gl.in ver.tempus.regulā q; tps
2 assignatus a iudice in sentētia incipit statim currere a tpe late
sniē istud et p̃cedit,q̃n iudex in sniia nullum tps assignasset.
Vā tps quadrimestre q; dat a lege iudicatis sine ministerio
iudicis icipit currere a die late snie.vt.l.ij.C.de vsu.rei in.Li
mita istā re. p̃cedere §m glossē nostrā,q̃n snia est lata pure:sec⁹
si sit lata sub cōditiōe,q2 pēdēte cōditiōe non currit cōdēnato
tps ad soluēdū,q̃uis pēdēte cōditiōe currat tps ad appellan
dū vt est tex.in.l.j.§.biduū.ff.q̃n app.sit. Pro pmo dico q; cō
dēnato sub cōditiōe nō currat tps ad soluēdū,gl.nihil allegat.
Sed p̃ scō allegat:q2 est in potestate litigatoris statiz appel
lare,quasi dicat q; nō est in potestate cōdēnati sub cōditiōe sol
uere vt statiz sequat liberatio:vt.l.sub cōditiōe.ff.de sol. Pro
3 ista gl.facit q2 cōdēnatus sub cōditiōe nō debet solutiōi pa
rere:cū forte speret cōditionē non existere.l.traiectitie.§.j.ff.
de act.z ob. Et sic nō est sibi imputandū si interim de solutiōe
nō puidit,cū nesciret an esset futur⁹ debitor:siz in appellatiōe
nō requirunt p̃paramēta cum possit fieri solis verbis.l.ij.
ff.de app. Jtē tēpus q; datur iudicatis ad soluendum, datur
p̃executiōe sentētie:sed sentētia cōditionalis nō meret executi
onē ante cōditionis euētū:q2 pōt deficere cōditio,z non erit
snia. Merito iterim nō currit tps ad soluēdū,cuz adhuc sol
uere nō teneatur,sed appellatio tēdit ad rescindendū sniaz.l.
j.§.fi.ff.ad turp. polito ergo q; snia sit cōditionalis:tñ statim
potest appellari vt rescindatur spes ipsius snieiō tps ad ap
pellādum statim potest currere.d.l.j.§.biduū.ff.q̃n app.sit.
4 Scōlimita q̃n a snia +cōdēnatoria fuisset appellatū,z iudex
appellatiōis cōfirmasset primā sniam:tunc tps soluēdi inci
pit currere a die late snie z nō p̃ime tex.est in.l.ij.C.de vsu.
rei iud. Et facit ratio:q2 tūc agitur ex snia appellatiōis cōfir
māte:z nō ex prima §m Bar.z alios in.j.vbi dixi.ē.e. Si autē
appellatio esset deserta,q̃n incipiat currere tps solutiōis ha
bes gl.notabilē in.l.ij.in ver.executiōi.z ibi Bal.z alij.C.de tē
p̃ appel. Quicquid teneat idē Bal.in.l.q̃nia nōnulli.C.de ap
pel.p illū tex.i ver.mor.vbi mirabiliter tenuit q; q̃n appellatio
fuit deserta,cōdēnatus illico cogitur soluere,z nō hz spatiuz
quatuor mēsiū q; alias dat cōdēnatis ad soluendū,quem rep
bat Ale.hic,z plenius.in.l.debitoribus.j.e.vbi istud reseruo
examinandū:q2 tex.in.d.l. nonnulli.in versic.mor.loquitur in
debitoribus fiscalibus qui non habent quadrimestre tps ad
soluendum,vt dicam plene in d.l.debitoribus. ¶ Scdo no.ex
5 tex.ibi suppletur ex lege+q; iudex sine causa nō pōt abbrevia
re tempus quadrimestre indultū a lege iudicatis:p3,q2 si ab
breviat suppletur a lege tempus, vt in litera. Jstū tex.limitat
Bar.in l.ij.in vlti.col.in.iij.q.§.eo.vt procedat in tpe indulto
a lege sine ministerio iudicis:secus si esset indultū a lege cū mi
nisterio iudicis: tūc lex nō suppleti;z dz appellari,vt ibi p eū,
facit tex.in c.q̃ ad cōsultationē.e.ti. Et ibi late Ab.in.v.col.ad
6 fi.z seq. Addet q; si istud tēpus quadrimestre q;s daretur a lege
cōdēnatis esset per cōsuetudinē abbreviatū,z redactū ad tps
x.dierū,z iudex statuit quinq; dies:aliq; quinq; suppleē ex con
suetudine. Jta p istū text.tz Bal.i l.ij.in.ij.col.C.de exe.rei in.
Alibi p istū tex.ō terminat notabiliter Bar.i.l.si ea.in vlt.co.i pe.
q.C.qui acc.nō pos. q̃si statuto caueat q; cōtumax ponat i bā
no i quo assignet ei termin⁹ octo dierū ad cōparēdū,intra quē
si nō cōparuit habeatur p confesso z cōuicto: z iudex p errorē
assignauit solū terminū.vj.dierū:certe elapsis octo diebus assi
gnatis a statuto.habebit p confesso z euicto:q2 tps breui⁹ tara
tū a iudice supplet a statuto.p hūc tex. Sequit ¶ De.de anch.i
cōmē.c.canonū statuta.de cōst.in ꝑ. itē querit statuto caueat q;
7 re⁹ z d. Bart.hic, q̃uis cōtrariū videat tenere idē Bal.in l.j.C.
de requi.reis. ¶ Ultimo no.gl.fi.que ōt q; tq̃n inder exprimit
tēpus q; tacite ineratia lege,lz etiā addat maius.tūc illud q; ta
cite inerat a lege dicitur potius tps legale quā tēpus iudicis.
8 Facit ad notabilē q̃nē+q; si arbiter condēnauit aliq̃ ad sol
uendū intra quatuor mēses sub certa pena q; elapso quadri
9 mestri possit mora purgare+sicut q̃n dies apponitur a lege,z
pena ab homine,tunc admittit purgatio more.l.si cū dies.z.l.
seq.ff.de arbi. Sec⁹ si illis tēpus cēsetur habere ab arbitro:q2
post lapsum illius tpis incideret in penā cōpromissi,z nō pos
set morā purgare,cum ibi sit dies z pena ab homine,z est tex.
in l.celsus,in p̃in.ff.de arbi.q2 vt ibi dicit glo. que quotidie alle
gatur,mitius agit cū lege q; cū homine. Tū Bart.in l.ij.in.j.
q. de leg.j.post ¶ De.z Cy.determinat contrarium q; ista glo.lo
quatur in iudice qui tenebatur ex necessitate illud tēpus qua
drimestre apponere.vnde si illud exprimat censetur legale.ita
ppie loquitur ista gl.sed si arbiter tale tēpus exprimat facit
hoc voluntarie, q2 poterat etiā diem statuere.l.quid tñ.§.solu

tioni.ff.de arb.ergo nō debet cēseri temp⁹ legale.nam pars
cēsetur illud tēpus habere ab arbitro:z si nō poterit morā
purgare.d.l celsus.in p̃in. De ista.q.dixi ordinarie post alios
in.d.l.ij.ff.de leg.j.z in.l.si arrogator.vbi et Bar.ponit.ff.ō
adop.ō ad ibi dicta me remitto.

1 ☞ Verba vniuersalia negatiua important totalem nullitatē
ipso iure.
2 Sententia nulla,non est sentētia.
3 Judex qui tulit sententiā nullā,non tenetur parti in syndicatu
nec facit litem suā.
4 Sententia nulla nō meretur executionē,imo si facta est debet
retractari.
5 An z quādo exceptio nullitatis possit opponi ad impediēdū
executionem sententie.
6 Litatio probatur per verba enūciatiua iudicis faciētis mētio
nem in sentētia de citatione.
7 Quando negatiua est fundamentū alicuius tenet eā probare.
8 Jn dubio p̃esumitur p̃cessisse citatio ad hoc vt snia valeat:
dato q; in sen,nō fuerit facta mentiode citatione.
9 Si apparet q; gratia differēde solutio.opponeretur nullitas
et si se offerret paratus incōtinēti,pbare parata nō impediretur
executio sentētie.
10 Quādo iudex verisimiliter suspicatur exceptionē calumniose
opponi potest eā reūcere dato q; esset peremptoria.
11 Si iudex p̃esumit malitiā cōtra tertiū volentē impedire exe
cutionē sentētie ratiōe sui interesse,nō debet audire nec cura
re de appel.q; est plus.
12 Etiā a summaria cognitiōe potest quis repelli vbi p̃sumitur
calumniari.
13 Exceptio nō p̃sumit calūniose opponi q̃n probationes offerun
tur incōtinēti,licet ad cautelā iuramentū offeratur.
14 Levis p̃esumptio cōtra opponētem nō sufficit ad eū repel
lendum.
15 An impediat executio vbi q; habeat tres snias p se p̃formes
si opponat q; ois sunt nulle vel altera earū vel vltima.
16 Si sententia est cōfirmata p superiorē allegatio nullitatis et
si nō exigat altiorē indaginē non admittitur.
17 Etiā quando sentētia esset nulla ex defectu iurisditio.iudicis
z fuisset cōfirmata z a snia cōfirmāte non esset appellatū non
posset opponi exce.nullitatis.
18 Exceptio nullitatis requirens altiorem z prolixiorem inda
ginez non impedit executionem iudicati.
19 Quando opponitur nullitas ex defectu iurisdictione.iudicis
procedētis est admittenda z impedit executionem dato q; re
quireret altiorē indaginem.
20 Exceptio nullitatis proueniens ex defectu iurisdictionis nūquam in
telligitur esse reiecta etiam post tres sententias conformes.
21 Quādo executio est irretractabilis exceptio nullitatis impe
dit talem executionem.
22 Ubi periculū est irreparabile recedim⁹ a regulis iuris cōis
23 Captura persone est ignominia irretractabilis.
24 Cōtra minorem .xxv. annis non pōt fieri executio p capturā.
25 Apud graues personas maior iniuria reputatur captura per
sone quam rerum z sic bonorum.
26 Restitutio in integrum etiam si exigat altiorem indaginem
impedit executionem sententie.
27 Restitutio in integrum est quedam species appellationis.
28 Cōtra sniam p̃cipis ita de facili admittitur restitutio ꝓpter
p̃sumptionē que resultat ex sentētia vniuersi magni p̃cipis.
29 Restitutio integrū que petit aduersus sniam latā ab aliquo
iudice inferiori habet vim app.z impedit execu.sec⁹ vero q̃n pe
tit contra sententiā p̃cipis vel regis q̃n ipsa est potius que
dam supplicatio,q2 per viam supplicationis gratia cōcedit.
30 Quando dicatur exceptio incontinenti posse probari.
31 Ubi aliquid non reperitur determinatum a iure statur arbi
trio z declarationi iudicis.
32 Statutum q; contumax non possit appellare,intelligitur de ri
te contumacibus z sic de rite citatis.
33 Licet appellans faciendo aliquem actum coram iudice a quo
appellauit censeatur renunciasse appella.hoc est verū si actus
fuit validus alias secus.
34 Si vigeat statutum quod bannitus possit impune occidi,z ali
quis erat bannitus sed non legitime,an occisor debeat puni
ri de homicidio.
35 Homicidium est prohibitum omni iure diuino z humano.
36 Decidens bannitum qui soluerat condemnationem sed non
dum erat cancellatus de libro licet de solutione factum erati
strumentum publicum non tenetur pena homicidij tanquam
dolosus,sed tanquā culpabilis punietur arbitrio iudicis attē
ta qualitate facti.

37 Occidēs bannitū qui tñ erat cā cellat⁹ de bāno si de hoc occidēs erat ignoraīs nō poterit puniri de homi. poterit tñ ei culpa imputari. quare cācellationē banni nō inuestigauit.

36 Quando nullitas bāni esset patēs bānitus nō potest occidi z per cōsequēs non excusabit ipsum occidentem.

18 An pēdente questione nullitatis bāni z sic pēdente lite in iudicio an bānū sit nullū vel intelligat interim suspēsa illa potestas offendēdi bānitum concessa a statuto.

§. Condemnatum.

Nō dr qs cōdēnat⁹ vt p cū executio possit fieri, nisi p dēnatio valeat. h. d. Et primo ponit dictū. secdo declaratio dicti. ibi, ceterū si aliq rōne. Et pōdera tex. qd si aliq rō ne snie nulli⁹ momēti sit. ¶ Nā illa ꝓba nulli⁹ momēti. cū sint vnius falia negatiua, vidēt ipossibile totalē nullitatē ipso iure. l. si qs semp roniū. ff. d hīr. instit. z. l. si minor. ff. d seruis expor. z aut. sacramēta puberū. in fi. z Bar. i fi. z Ang. ad hoc no. C. si aduersꝰ vē. vt qr snia sit venalis. l. venales. C. q puo. nō ē necess. vel lata a nō ꝓpetēti iudice vt toto. tit. C. si a nō ppe. iudi. fue. iu. Nā iudicatū accipere debem⁹, ab eo cui i⁹ iudicādi fuit. dicit tex. i. l. j. §. fi. ff. ad Turpi. vel qñ snia nō fuit lata d scripti relatiōe. l. fi. C. d sen. ex breui. reci. z. c. fi. d re iud. i. vj. vel qñ fuit lata pte nō citata. l. d vnoquoq; j. co. vel iuris ordine nō seruato. l. platā. C. d se. z interlo. om. iu. In istis casib⁹ z similib⁹ snia ē ipso iure nulla. ¶ Nota. ex isto tex. q nō dr pdēnat⁹: qñ pdēnatio est nulla, z sic snia nulla nō est snia, z ad hoc q̄tidie allegat iste tex. Add tex. no. si cle. pasto. eo. tit. vbi dicit tex. q snia q̄ furis caret effectu, ēt author z noie rei iud. carere dr: nec nomē snie habere meret. ¶ Hic est q iudex q tulit snia z nulla, nō tenet parti in syndicatu, nec facit lite suaz. vt est gl. i. l. fi. in pn. in gl. j. ff. d varijs z extraor. co. Ang. z alij in. l. j. §. hec aūt ꝓba. ff. q sēp iur. late Bar. in. q. p eū dputa. inci. iudex, q p imprudētia. ¶ Jtē act⁹ nullus, non dr act⁹ l. sicut. §. j. vbi tex. no. ff. d ope. li. z. l. nō dubiū. C. d leg. ¶ Vñ testm nullū, seu non rite factū, dr abusiue testamentū. l. ij. §. j. ff. quemad. testa. ape. Jtē exhīdatio non rite facta non est exheredatio. l. non putauit. §. nō queuis. ff. de cōtratab. ¶ Jtē instrm nō rite factū. nō dr instrm: nec caderet in statuto faciente mētionē de instrumētis: puta q instrumēta publica mandēt executione. l. diuus. z ibi Bar. ad hoc no. ff. de testa. mil. Jdē Bar. in. l. ij. §. j. ff. qui satisd. cog. z in. d. l. nō putauit. §. nō quis. ff. de ꝓtata. ¶ Jtē nō pōt dici instrm guarētigiatū illud q dr iure nō valet. ita no. Bald. in. c. cōstitut⁹ p illū tex. de consti.

4 ¶ Secdo no. ex isto tex. † q snia nulla nō mere executionē. Ex quo corelarie vr inferri. q exceptio nullitatis habeat impedire executionē snie. Et pōdera q qñ snia ē nulla, nō solū dr impediri ei⁹ executio: imo si executio iā sit facta illa dr retractari. put vr ēē tex. in. l. si cū nulla. j. e. z. l. iudicati. q̄ ē lex fi. C. si ex fal. istr. Vñ facili⁹ impedit aliqd dr novo faciēdi q̄ iā factum tollat. l. pīe furioso. ff. d his q fūt sui vel alie iur. z. c. quēadmodū. cū si. dr ireiu. sz. d. l. si cū nulla. z. d. l. fi. q volūt pp nullitatē snie. executio pūs facta retractet, p cedūt qñ lata erit snia super nullitate. Jsta secda declaratoria nullitatis. Jta bñ operatur vt fiat retractatio executiōis pūs facte, sz nos logmur an sola exceptio nullitatis opposita a pte impediat executionē sentētie, z sic ē materia valde diuersa: nō d itellectu. d. l. si cū nulla. j. statiz pleni⁹ dicet. Videam⁹ ergo † an z qñ exceptio nullitatis possit opponi ad impediēdū executionē snie, z ē passī⁹ vtilis z q̄tidian⁹, quē Bar. hic plenius explicat q̄ alibi. Et facit tria mēbra, in duob⁹ vult q impediat executionē snie, qñ excipiēs nihil bz ꝓbare: vel qñ incōtineti pt ꝓbare alis nō impedit executionē. Ec sic ex doctrina Bar. habes tres ꝓclu. vt b p eū. Et cū ista doctrina trāseūt cōiter doc. z dt. Allerā. q satis est cōis ista distinctio Bar. Jstā doc. Bar. p oia sequit Jo. de liguano in. c. j. extra eo. Zab. in cōs. lxv. inci. vento ad pmum. in pe. col. Circa pmā cōclusionē Bar. inquātū Bart. tz q qñque opponēs exceptionē nullitatis snie, eo qz dt q nō fuit citat⁹ ad talē snīam nihil bz ꝓbare talis exceptio impedit executionē sol⁹ Jo. de Imo. hic dicit q istud nō est simpliciter verū q ille qui dt q nō fuit citat⁹ nihil habeat ꝓbare, qñ in sententia facta esset mētio d citatiōe tūc qr iudex in snia diceret visa citatiōe perēptoria ad audiēdū snīam: talia ꝓba enunciatiua ꝓbarēt citationē. ꝓpter authoritatē sentētie: ex quo nō fuit ab ea appellatū. z ita dt tenere ppe. z Jo. And. in tit. de sentētia in. §. vt aūt. in ver. ibi dicit Jo. Andr. post Guid. de Suza. q̄ ita seruatur de cōsuetudine. Imo. plus sentit ibi ppe. q̄ sz in snia nō sit facta mētio de citatiōe ex quo tamē non fuit ab ea appellatū. p̄sumitur p̄o sententia ratiōe p̄cessus, z hoc p pter authoritatē sentētie. in. c. in psentia. de renū. z. c. qñ contra falsam de ꝓba. vt hic pleni⁹ per eū. Ultra eum q citatio ꝓbet per snīam facientē mentionē de citatiōe tenēt Ang. z Alex. in. l. de vnoquoq; j. e. z ibi. Ale. in. ij. co. d dt q ista d. muniter tenet cū multis cōcordātijs ibi allegatis per eos. de p te tū Bar. hic nō aperte loquitur in istis terminis sed sentētia erat facta mentio de citatiōe. ¶ Ego vltra scribo. arguo cōtra Bar. Nā cū ista negatiua, q non fuerit citat⁹ snīam, sit fundamentū ipsius opponētis nullitatē: ergo tal⁷ negatiua tenet ꝓbare: qz ista est vera regula tg qñ negatiua est fundamentū alicuius, tenet illam ꝓbare. Jstam regulam tradit Jnn. qui quotidie ad hoc allegatur in. c. super bis. de do. Ant. de But. z Imo. de accusa. refert z sequit Bar. ibi illa. z ibi oēs sequunt, vbi dixi. ff. de v. obl. Bar. in. l. pe. C. de cere q illū tex. ff. ne vis fiat ei. Et ista regula est nunquā fm Ang. in. l. veteribus. ad fi. ff. de pac. Cōfirmo p illud q̄ net Bar. in. l. ij. q ad ciuilia. C. de app. vbi tenet q licet appellauerim a sententia, quo casu cum appellatio rescindat, primū. l. j. §. fi. ff. ad tur pil. z consequēter tollat psumptionem rei tētie, vt est gl. in. c. quonia cōtra falsa. z in gl. fi. z ibi doc. d. z in. c. in presentia. de renū. tamē mihi allegāti negativā. tentiā fuisse latā me nō citato incumbit onus ꝓbandi. 8 contra Bar. hic. ¶ Secdo contra Bar. facit q z in dubio mitur p cessisse citationē ad hoc vt sententia valeat dato q sententia nō fuerit facta mētio de citatiōe: vt est bonus tex. c. bone memorie. z in. c. j. de elec. z istud cōiter cōcludit fm do. Alex. in. d. l. de vnoquoq; in. ij. col. ergo illa p sumptio dr trāsferre onus ꝓbandi in ipsū opponētē vltra q sit fundamentū ipsius opponētis vt statim dixi. Saluo Bar. q loquit qñ ex inspectiōe sententie z actorū apparet q aliqua citatio interuenit. absq; alia ꝓbatione extrinseca z ad hoc Bar. bene allegauit. tex. in. l. ij. C. sen. que si cer. quanti. vbi sententia est nulla: qz non continebat aliquā quantitatē nec per sen. executionē ad aliud. Jsta exceptio nullitatis, nō requirit aliā probationē extrinsecā: qz ex inspectione sententie. apparet q nulla, z ista nō requirit aliā ꝓbationē, z imp edit executionē sententie: ita bene allegauit Bar. illam. l. ij. q̄uis Bapha dicat. l. ij. illi⁹ tituli nihil facere. In ppōsito ergo nō ista negatiua q nō fuerit citatus ad audiēdā sententiam, ideo non quirit ꝓbationē vt dicit Bar. eo qz ex inspectiōe actorū apparet q nō fuit citat⁹. z hoc mō bū. ꝓbat. l. fi. vbi est tex. C. reb. cre. gl. z doc. in. l. ij. C. d erroribus aduocatorū. Et sic nō rit alia ꝓbatio extrinseca q̄ ista per inspectionē actorū ficit. put ēt tenet Bar. in. d. l. qui ad ciuilia. C. de ap. z. l. ij. tutor. vel cura. appel. z ista ē ꝓprie mēs Bar. hic et hoc no. do tollūtur due obiectiones. ō. facte. ¶ Tertio inquātū Bar. in isto primo mēbro z etiā. §. allegat. l. si cum nulla. j. e. dēbād q exceptio nullitatis impediat executionē sententie male allegat. illū tex. qz ibi facta erat executio: qz ibi pignora rāt capta z distracta. vt ibi in littera. ergo sola exceptio nullitatis opposita a parte nō posset operari retractionē illi⁹ executiōis requireret snia alteri⁹ iudicis declaratoria, q̄ occurrit illā p̄ma sentiā esse nullā z retractaret illā executionē tenēs. Nā pars que est private psona, nihil potest contra actus ꝓprios. c. cū inferior. de maio. z obe. Vñ falsa Bal. in. l. ij. do. d. l. si cū nulla. put reperi intelligere Ja. de Ravē. z Bal. de ros. q ibi snia erat nulla: ideo nō valet executio. si ergo tionem opponatur de nullitate ad eā retractandā. Sed certo q illa. l. si cū nulla allegetur per Bart. pz quia ibi aliter est verus sensus illi⁹ litere, q executio fuit facta antequā lata snia: vnde ab executione ante latā sententiā nō potest choari. l. j. C. de execu. rei iud. ita intelligūt ibi illū tex. Imo. z Pau. de ca. Rap. cu. z do. Ale. z est cōis. z ver⁹ actus. Cū ergo tex. dicit si cū nulla snia p̄cessisset, quia nulla snia adhuc erat lata: ergo male allegat p Bar. q ibi exceptio nullitatis opponeret cōtra snīam, cū ibi snia nondū esset lata. quāuis etiā ipsemet Bar. ibi in illa. l. summa ad idem no. tex. q exceptio nullitatis opposita cōtra snīam impediat executionē sententie z male: qz tex. hoc nō vult. Sustinēdo Bar. eo mō quo pōt: dic q Bar. in isto primo membro cōcludit q̄ executio nullitatis verificatur ex sola inspectione actorū, absq; alia ꝓbatione extrinseca, vt q nō fuerit citat⁹ illa impedit executionē snie; subdit Bar. q si intelligitur dictū Jmo. d. l. si cū nulla. z. l. j. C. de execu. rei iu. q similiter allegat. z ideo dicūt. Nā q nō fuerit lata aliqua snia verificatur ex sola inspectione actorū, absq; alia ꝓbatione extrinseca: vñ etiā ista exceptio quāuis nō sit exceptio nullitatis sententie, impedit executionē fieri: qz etiā iam factā facere retractari. ¶ Circa secundā cōclusionem q exceptio nullitatis q̄ potest incōtineti ꝓbari, sed per ꝓbatiōes extrinsecas impedit executionē in dicatis executio snie, requirit summariā cognitionē. l. a dino p. fi. sup. j. e. dixi in. l. j. §. eo sz in sūmariis admittūtur exceptiones q̄ possunt incōtineti ꝓbari. l. ij. §. ibidem. ff. ad exhibendū. l. ij.

a quo.§.si de testamẽto.ff.ad trebel.z.c.literas.de restitu.spo.
¶Istã scam cõclusionez limitãt Ang.Jmo.Alex.z do.Pe.
9 de beru.nisi appareat.q† gra differẽde solutiõis opponeret
nullitas:q3 etiã si offerret incõtinẽti se paratũ pbare nõ impe
dit executio suie.p.l.satis aperte.C.de falsis.z plus nõ dicunt.
10 ¶†Adde p3o ista limitatione facere,q qñ iudex verisimiliter
suspicat executionẽ calũnie se opponi,põt eã reiicere,dato qs
esset pereptoria:ita tz.d.Abb.post Jnn.in c.post electionez.in
vlt.col.de cõcess.prebẽ.z in.c.suscitata.in.iij.no.per illum text.
de in integ.resti.z in.c.ex parte.ũ.in.ũ. no.z in.c.pastoralis.in
§.ũ.pe.col.de offi.dele.z in.c.nullius.in fi.de presum.z in.c.su
per eo.el.j.in fi.z in.c.interposita.in p3in.in.j.nota.de app.z in
c.constitutus,de fideiuss. ¶Scõo addo illud qs no.do. Abb.
in.c.super eo.i vlt.col.de offi.dele.p gl.ibi,sup verbo tenebit.ad
11 fi.quã ad hoc reputat singularem †q fi iudex psumit.malitiam
3 tertiũ volẽtẽ impedire executionẽ sententie ratione sui inter
esse,nõ dz audire nec curare de appellatione,qs est plus,qs de
ne no. ¶Tertio addo q per eandem glo.in.c.super ea.no.ibi
12 Bal.z do.Abb.ad fi.q etiã a summaria cognitione põt quis
repelli vbi presumit calũniari. ¶Istã limitationẽ Ang.z se
quaciũ sic vltra eos ampliatã z cõfirmatã q3uis a nemine im
pugnatã non puto esse veram:q3 ex quo opponẽs offert se p
baturũ incontinenti per talẽ oblationẽ purgatur presumptio
malitie fm do Ab.in.d.c.suscitata.z glo.no.de iure ciuili.in.l.
j.§.siue aũt.in verbo imperfectã.ff.de tab.exhi.z ita limitat.d.
Abb.ea que.s.p3orime dicta sunt qs est tenendũ mẽti z vltra
eum:q3 ipse allegat duas glossas.Ego allego tibi ter.in.c.lite
13 ras de resti.spo.† vbi qñ pbationes offerunt incõtinenti,non
presumit exceptio opponi calũniose,lz ad cautelam iuxm reci
14 piak q talis obiectio malitiose nõ fiat.ita ibi est ter. ¶†Con
firmo q3 leuius presumptio malitie 3 opponẽtẽ nõ sufficit ad
eã repellendũ,vt est ter.in.c.lz causam.in vers.nonnulli crede
rent.z ibi do.Abb.in.ũ.col.ad hec not.de pba.Jmo requiritur
q sit malitia vehemẽs z multum vigẽs:z sic q suspicio iudicis
z eius opinio nõ sit leuis z ex leui causa,sed multum,vehemẽs
multũ vigẽs,vt est text.optimus.in.d.c.suscitata.z ibi.d. Abb.
in.iij.no.ad hoc multum no.z idem do. Abb.in.c.post electio
15 nem.i.j.col.in p3in.de concess.prebẽ. ¶†Secũdo p3incipaliter
limitat istã secũdã conclusionem Bar.nisi quis habeat p3o se
tres sentẽtias diffinitiuas cõformes,nã tũc etiã si oẽs dicant
nulle,vel altera earum vel vltima,z offeratur p3obatio nullita
tis incontinenti:non impediet tñ executio.vt est casus hodie
in cle.j.de re iudi. Vbi papa statuit vt calũnijs litigãtium ob
uietur q post tres sententias diffinitiuas,vel etiã interlocuto
rias alias exequibiles in petitorio vel possessorio latas,ad agẽ
dum vel opponẽdũ de nullitate reus nullatenus admittat.do
nec huiusmodi suie executioni fuerint plenarie de mãdate. Ita
per illuz ter.limitãt Raph.cu.Pau.de.cas.z latius do. Alex.
hic cũ aliis;cõcordã.allegatis per.do. Alex.tamen Bal.i.l.vni
ca.circa p3in.C.ne liceat tertio p3ouo.tenet 3rium,q qñ exce
ptio nullitatis põt statim p3obare impedit executionẽ illaruz
triũ sniarũ:nec tunc hz locũ.d.cle.j.que in rõne p3oemiali fun
dat vt calũnijs litigantia obuietur.Sed qñ opponens nullita
tem vult eã incõtinẽti p3obare constat de nõ calũnia opponen
tis,ad hoc bene faciũt que dixi.s.in p3orima precedenti limi
tatione. Idẽ tz And.de iser.de quo doc.non faciũt mẽtionẽ.in
c.j.circa fi.de controuer.iter vas.z alium de benefi.z z ista scõa
opi.videt satis colorata.vt dixi ex his que tenui in precedenti
limitatione inncto p3oemio.d.cle.j.Tũ p3ima opinio videtur
esse verior per text.in.d.cle.j.vbi papa specialr statuit qñ sunt
tres suie cõformes q omnino exequantur ergo etiam qñ oppo
nens offert se velle incõtinenti p3obare alias nulla specialitas
esset illarũ triũ sniarum si posset earũ executio impediri,qñ ex
ceptio nullitatis incontinẽti hz p3obari:tñ nõ pono bene p3o
cõstanti,sed p3o ea dico facere illud q ponã in sequenti limi
16 tatione. ¶†Tertio limita istã cõclusionẽ Bar.qñ snia est cõ
firmata per superiorẽ,tunc allegatio nullitatis etiã si non exi
gat altiorem indaginem non admittet,fm Jnn.in.c.j.de cõfir.
vti.vel inuti.z in.c.super literis.in gl.sua in ver.forsan.de rescri.
vbi ad hoc allegat.c.j.de transac.z sequuntur Raph.cu.z do.
Alexã.hic. Quia dato q p3ima snia esset nulla:tñ ex quo fuit
cõfirmata p fm:habeẽ p3o veritate lz sit 3 ius litigatoris.l.j.
§.itẽ cũ 3 sacras.ff.que sen.fine appel.rescind.z.l.fi.C.qñ quo.
17 Addo z cõfirmo a fortiori:etiã qñ sententia esset nulla ex de
fectu iurisdictionis iudicis,z fuisset confirmata,z a sententia
confirmante non esset appellatum:tunc talis exceptio nullita
tis opponi non potest,fm.d.Abb.in.c.ea que.co.tit.de re iudi.
idem tz.d.Alexã.lz de dño Abb.non faciat mentionem.in.l.
de pupillo.§.qui opus.in.iiij.colum.ff.de oper.no.nunc.z in
consi.iij.v.partis,qs incipit, viso themate suprascripto puto
18 verissimũ esse. ¶†Tertia cõclusio Bar.q exceptio nullitatis
requirẽs altiorẽ z p3olixiorẽ indaginez nõ impediat executio
nẽ iudicati,ali oquin elusoria esset illa snia vt dixi ter.in l.si p
to3 in p3in.de iud.z c.cõmissa.§.porro de elec.in vj. sed seruak
in iudicio ordinario.l.ille a quo.§.si de testamẽto.ff.ad treb. z
post factã'executionẽ poterit postea agere de nullitate z face
re retractari illã executionẽ,vt est ter.in d.cle.j.de re.iud.z in l.
fi.C.si er fal. instr. Bar.in l.j.anteri. z ibidẽ Bal.in iij.col.C. qñ
p3uo.nõ est neces. Et ideo qñ esset aliqua presumptio,p opponẽ
te tũc petẽs executionẽ deberet cauere victo de reponẽdo oĩa
in statu in quo erãt ante sniaz z de restituẽdo omnia in casu in
quo in posterum declaret sniam nullã vt in aut. que supplica
tio.C.de precl.impe.offe.z c.suscitata de in integ. resti. Raph.
cu.do.Alex.hic. ¶Limita istã cõclusionẽ Bar.vt p3ocedat
qñ peteret executio suie p officiũ iudicis secus si peteretur via
act ionis iudicati vel in factũ q3 cũ tunc requirak libell' z litis
contest.vt declarat Bar.in l.intra dies.j.eo.tũc.indistincte ad
mittit exceptio nullitatis etiam requirens altiorẽ indaginez,
ita limitat Bal.in l.fi.C.de oĩd.cog.z in l.fi. C. si er falsis instr.
Sed caue vt etiã dicit do. Alex.dato q intẽtet via actiõis iu
dicati z lis 3tetet q3 summarie p3cedit nõ admittunt exceptio
nes que requirũt altiorẽ indaginẽ.l.iij.§.idẽ.z l.tigni.§.pen.ad
exhi. ¶Secundo limita cõclusionẽ. Bar.non p3ocedere qñ
19 †opponit nullitas p3ocedẽs ex defectu inrisdictionis iudicis
q3 illa dz admittit z impedire executionẽ,si requireret altiorez
indaginẽ.ita notabiliter limitat Ang.in l.fi.C.si ex fal. instr. al
legat no.p Jnn.in c.ex literis.de offi.dele. Sed fm Raph.cu.z
20 do. Alex.Jnn.ibi hoc nõ dicit sed melius facit q3 † exceptio nul
litatis p3ouenies ex defectu inrisdictiõis nũq intelligit esse re
iecta etiã post tres snias cõformes vt est gl.reputata singula
ris in cle.j.in ver.nõ obstãte.z sequestr. pos.z fructuũ Bal.in l.
j.in ũ.col.C.si a nõ compe.iud.fue.ap. quãuis cõtrariũ videat
tecere gl.in cle.j.de re iud.in ver.pẽdente.de quarũ cõcordãtia
vide p Jmo.z do. Alex.in l. de pupillo. §. qui opus.vbi aliqñ
21 dixi.ff.de ope.no.nun. ¶†Tertio singulariter limita predictã
cõclusionẽ,p3edere in executione q̃ est retractabilis,vt est illa
q̃ sit in bonis q3 post executionẽ snie poterit postea re' agere
de nullitate z facere executionẽ retractari sec' qñ executio est
irretractabilis'puta q3 agak de vita hois vel de membro hois
abscindẽdo tũc exceptio nullitatis impedit illã executionẽ re
tractabilẽ:dato q illa exceptio regreret altiorẽ indaginẽ. Ita
notabiliter limitat Bal.post Ly.ibi in l.ab executione.C.quo
ap.nõ reci.Bal.in l.eũ qui duas.C.de adul.in l.j.C.de tẽp.in in
teg.rest.Pe.Rap.cu.Pau.de ca.z do.Alex.hic cum aliis cõ
22 cordãtijs allegatis p do.Alex.Cõfirmak ista limitatio q3 † vbi
periculũ est irreparabile recedimus a regulis iuris cõmunis
l.sent'.ff.de offi.presi.z l.ij.ff.de ser. fm Bal.in l.j.in vlt.col. C.
qui accu.nõ pos.Ly.in l.fi.in viij.q.C.de compen. Jmo fortius
tenet singulariter Pau.de ca.hic q etiã si petatur executio fie
ri in personã per capturã psone tũc q3 ex illa captura psonali
infertur quedam iniuria que non potest aboleri tenet Pau.de
ca.q tunc indistincte impediatur talis exceptio per viam exce
ptionis nullitatis suie q3uis p3obatio nõ habeak in promptu
sed requirat altiorẽ indaginẽ z dicit q ita videt velle Bal.in l.
vnica.C.de in integ.rest.post.nil noui fieri vbi Bal.videtur di
23 cere q† captura psone sit ignominia irretractabilis. Istã deci
sionẽ Pau.de ca.refert z sequit.d. Alex.hic in vlt. col. z putat
q sit notabile verbũ z p eo allegat illud qs not.in l.si credito
res circa fi.ff.de p3iui.credi.z in l.si vero.§.q p rei qualitate.ff.
qui satisd.cog.ad idẽ allegat q tenet Ang.in rep.l. fi vacantia
24 C.de bo.va.lib.z.vbi tenet Ang.q † contra minorem.xxv. an
nis nõ põt fieri executio per capturaz q3 non est retractabilis
q3uis possit fieri executio p missionem ex p3imo z scõo decre
to. Puto aduertẽdũ q si dictũ Pau.de ca.est verũ z valde sin
gulare in ista materia q exceptio nullitatis que nõ põt incõti
nenti p3obari impedit captura persone z sic executionẽ psona
lem:qs est bene ligãdũ ad digitum. Tñ caue q3 doctorez supe
rius allegati loquunt de executione irretractabili puta qñ agi
tur de vita aut de aliquo mẽbro truncãdo q3 impossibile est qs
talis executio facta ampli' retractaret:sed captura psone be
ne est retractabilis relaxando eũ carceribus lz illa captura af
ferat sibi iniuriã z illa iniuria nõ videbak retractabilis tñ etiã
executio que fit in bonis alicuius affert verecũdiã:q3 ille cui'
bona capiunt afficitur iniuria vt dicit in.§.j.insti.quib.ex cau.
25 ma.nõ licet.† 3uis apud graues psonas maioz iniuria repu
26 tet captura psone q̃ rerũ z sic bonorũ. ¶†Subdit Bar.q ea
que dicta sunt & exceptiõe nullitatis snie an z qñ habeat impe
dire executionẽ snie p3cedunt etiam qñ petit restitutio in integrũ
aduersus sniaz q3 si eã p3opter quã petit restitutio in integrũ
nõ requirat altiorẽ indaginẽ,sed incõtinẽti possit p3obari tũc

RR

impediet executionē. alias secus p l. si pretor. §. marcell⁹ versi. paulus. ibi Bar. idē tz. ff. de iud. idē videtur tenere Bald. in l. fi. C. si ex fal. instr. Sed Jo. de Imo. Rap. cu. z do. Aler. repro bant istā opi⁹ Bar. z bene q̄ imo restitutio in integrū indistin cte impedit executionē suie sicut z appellatio vt p̄z exp̄esse in rubro z nigro. C. de in integ. rest. petita nihil noui fiat z ibi gl. Bar. met. Bal. z alij idē tenēt ad idē allegat Raph. cu. ter. in l. defendente ad fi. z ibi Bar. met. in duobus locis ad hoc no. ff. de aut. tut. Et ita Rap. cu. q̄ ista opi. cōiter tenet q̄ restitutio in integ. impediat executionē suie etiā si erigat altiorē indagi nē ita etiā. d. Alle. q̄ istud magis cōiter tenēt cano. in d. c. suscitata z p ista cōi opi. alleg. etiā Rap. cu. aliū ter. in l. si causa co gnita in ver. suspendat z ibi Bal. ad hoc no. C. de trās. ac. vbi est ter. q̄ effect⁹ suie z sic executio suspēdit p restitutionē in inte-
27 grū. ¶ Cōfirma q̄ restitutio est quēdā species appellationis. l. preses. ff. de min. ꝛ appellatio ,pculdubio impedit executio nē. l. j. ff. nihil. no. ap. iterpo. ergo etiā restitutio i integ. z ad. ter. quē p se allegat Bart. in. d. c. suscitata. vbi erat petita restō in integ. z tñ Papa ibi decidit q̄ suia ante oīa executiōi demādet Et nūdet dupliciter fm Inn. ibi. Primo q̄ ibi erāt p̄sumptio nes vehemētes q̄ talis restitutio petebat per malitiā. vt ibi ōt ter. ne p excogitatā malitiā sicut ex plurib⁹ p̄sumptionibus videbatur effectū. Sōo ibi petebat restitutio in integrū cōtra
28 suiam cuiusdā principis † cōtra quā non ita de facili admittit restitutio. l. p̄fecti. §. j. ff. de mino. ꝓpter p̄sumptionē que re sultat ex sentētia vni⁹ magni principis, vt no. Bart. in l. j. C. de tēp. in integ. rest. pe. z in d. l. si pretor. §. marcellus. ff. de iud. Ra
29 tio est. † q̄ restitutio in integrū que petitur aduersus sentētiā latam ab aliquo iudice inferiori illa habet vim appellatiōis. z impedit executionēvt dixi. Sed restitutio in integrū que petit cōtra suiam principis aut regis est potius quēdā supplicatio q̄ p viā supplicationis gr̄a concedit. d. l. p̄fecti. §. j. ff. de min. z talis supplicatio nō impedit executionē, aut. q̄ supplicatio. C. de p̄ci. impe. offer. intelligēdo z declarādo ,put ibi aliqñ di-
30 xi. ¶ Successiue q̄rit Bar. † qñ dicat exceptio incōtinēti pos se pbari dic vt hic per eū z li. si is a quo in p̄in. ff. vt in pos. leg. p illū ter. quē Bar. ibi reputat ad hoc singularissimū z p eūdē Bar. in extrauag. ad reprimē. in ver. summarie. in ij. colla. Et cum Bar. trāseunt. d. Lar. flo. z Jo. de Imo. in c. cū in iure pe rit⁹. ff. de offi. dele. Ang. in. l. ille a quo. §. tēpestiuū. ff. ad tre. do. Ant. de Bu. in c. veniēs. ij. de testi. q̄uis Bal. in l. si ex falsis in iij. col. de trans. ac. z in l. ij. C. de edic. diui. Adria. tol. z in l. j. C. vt in pos. leg. z in l. si. C. de ord. cog. z in l. iij. §. idē. ff. ad exhi. teneat q̄ istud sit arbitrio iudicis. Allegat no. p gl. in d. l. si is a quo in p̄in. in ver. hodie idē tenet do. Abb. post Inn. in d. c. veniēs
31 ij. in iij. col. de test. Adde facere q̄ † vbi aliqd nō reperit deter minatū iure statur arbitrio z declarationis iudicis. l. j. in fi. ff. de iu. delibe. de causis de offi. deleg. z c. fi. de trās. ac. tū iudex debe bit arbitrari eo mō quo ōt Bar. ,put etiā dicit do. Alle. z Bar. met videtur tenere in d. l. si is a quo in p̄in. ¶ Penultimo p istuz
32 ter. decidit Bar. q̄ † statutū disponēs q̄ tumaces cōdemna ti nō possint appellare intelligit de rite cōtumacib⁹ z sic deri te tacitis vt hic per eū. Adde facere illud qđ p istū ter. decidit Bar. in. l. ij. §. preto. ait. ff. q satis. cog. q̄ si statutū disponat qđ qualiscūq; fuerit suia arbitri mādet executiōi nec aliqd possit in cōtrariū opponi. debet intelligi dūmodo sit lata a persona q̄ sit arbiter q̄ possit esse arbiter ibi dixi. Itē adde qđ notabili ter decidit Bal. in l. nihil interest, per illū ter. ff. de inoffi. test. q̄
33 lz † appellās faciēdo aliquē actū cōtā iudice a quo appellauit cēseat renūciasse appellatiōi. c. solicitudinē, de app. z l. ad solu tionē. C. de re iudi. intelligit qñ ille actus quē facit est validus: als secus. Ultimo Dy. z Alb. de rosa. inducunt istū ter. ad no
34 tabilē q̄stionē statuti disponētis. † q̄ bānit⁹ possit impune oc cidi si aliqs erat bānit⁹ sed nō legitime an occisor debeat pu niri de homicidio videret q̄ sic: arg. huius. §. cū concor. allega tis in gl. q̄ statutū loquēs de bannito debet intelligi de rite z legitime bānito. Jn ctrariū est veritas fm eos: q̄ suia banni occidentē in iusto errore cōstituit vnde puniri nō dz p ter. in l. pe. ff. de adult. vbi parcit delinquēti si habuit iustū errorē: nisi apparet eū sciuisse qđ nō esset iuste bannitus, vt ibi Confirmo q̄ p̄sumptio est q̄ iudex eū solēniter z legitime bāniuerit. l. ij. C. de offi. ciui. iudi. q̄ p̄sumit p suia iudicis. l. herēni⁹. §. Laia. ff. de euic. z c. sicut. de re iud. Et ad istū ter. pōt respōderi q̄ ille q̄ nō est legitime bānit⁹ habet p̄o nō bannito q̄tū ad se cui⁹ nō sit bānit⁹ de iure, sed q̄tū ad alios z ad rerū executionē bū habet p. legitime bannito ex quo cōiter credebat q̄ esset iuste bānit⁹. Adde qđ Bar. in d. l. pe. ff. de adul. tenet q̄ ille q̄ iguora uit bānitū nō esse legitime bānitū lz nō debeat puniri tanq̄ de homicidio dolose facto: tū debet puniri de culpa arbitrio iudi cis. z sic extra ordinē q̄ fuit in culpa nō inuestigādo an bānit⁹ fuerit instū z legitime datū. Q̄r est si in culpa qui cōtrahit cum alio nō inuestigata diligenter cōditione. l. qui cū alio. ff. de reg. iur. fortius debet dici in culpa qui occidit alium ꝓpter condi tionē z de tali conditiōe nō erat certus. Idē tenet Bal. i. l. de morte. C. ad le. aquit. z in l. ij. in. iij. col. ff. si qs in ius vo. non ier. z in alijs locis hic traditis per. d. Aler. in. j. no. z latius pleūdē. d. Aler. in consi. lxij. iij. vol. q̄ inci. attenta dispositione statuti. z in cōsi. lxxij. iij. vol. inci. visis dubitationib⁹ eleganter forma tis. Et vltra. d. Aler. vide not. ¶ Pau. de. ca. limitantē predictā decisionē Bar. in cōsi. xxiij. inci. ſz ista sit questio determina ta p doc. z in cōsi. cxciij. qs inci. viso processu z inquisitione' for mata Cōfirmat q̄ occidēs debuit curiose inquirere cōditionē
35 bāniti. z nō ita cito currere ad actū cui naturaliter inest dolus q̄ † homicidiū est, phibitū omni iure, humano, z diuino vt ha betur Leuiti. nō occides. Et homicida semp qs fecit expectet Lisi. C. de epis. aut q̄ homicidiū nō pōt fieri a priuato sine dolo etiā si statutū nullam imponeret penā: q̄ aliud est iustificare aliud non punire, vt no. in. l. accusationis. C. de ijs q̄ vi. me. cau. fi. ita notabiliter dicit Bal. in. l. j. in. ij. col. C. si a nō compe.tu.
¶ Sc̄o facit qs tz Jo. An. in addi. Spe. in ti. de accu. ſ. j. sus per ver. qui si bānitus. z in ti. de obl. z sol. super rub. ad ſſi. vbi
36 post antiquos notabilit decidit † q̄ si ex forma statuti bānit⁹ possit impune occidi. z aliqs eratin libro bānitorū descript⁹ tñ soluerat cōdēnationē tñ nondū erat cancellatus de libro is delsolutione factum eēt instrm publicū postea fuit occisus. de cidit q̄ lz occidēs nō teneat pena homicidij, tñ tanq̄ dolosus culpabilis puniet arbitrio iudicis attēta q̄litate facti. put et tz Bal. i. l. nr̄m. C. de test. ¶ Tertio facit q̄ tenent Ang. Imo. z alij in. l. filio quem pater per illū ter. in p̄in. ff. de libe. z post
37 q̄ † si aliquis occidit bannitū qui tamen erat cācellatus de bi no sed occidens ignorabat cācellationē bāni nō poterit puni ri de homicidio poterit tñ ei culpa iputari quare nō fit sequn tus cācellationē bāni. Et refert Ange. q̄ ita cōsuluerūt Ja. de bel. z Ja. but. in. q. balducij z Jacobi clarij de florētia z idē etiā refert Ang. in. l. si duo. z ibidē Mod. ff. de acqui. he. Lu. ro. in
38 l. ij. in p̄in. ff. si cer. pe. Aduerte tñ q̄. † qñ nullitas bāni eēt pa tēs tūc nō ꝑcusaretur occidēs taliter bānitū. l. si qs legati. ff. de fal. fm Bal. in. l. j. C. de pe. Bal. z Sal. in. l. eum q̄ duas. C. de adul. do. Aler. in p̄allegato cōsi. lxxvij. v. vol. inci. visis dubi
39 tationibus elegāter formatis. in. iij. col. † An autē pēdēte q̄one nullitatis banni, z sic pendente lite in iudicio bānum sit nulli vel non intelligatur interim suspensa illa potestas offendendi bannitum concessa a statuto ponit notabiliter Bar. in. l. ij. ſ. si seruus. z ibi. ff. de acq. pos.

1 ☞ Appella. solutionis liberatio continetur.
2 Verbum soluere ꝓprie z stricte intelligitur de vera solutiōe.

Soluisse. Soluisse dicit qualitercūq; ab obligatio

1 Et sic † appellatiōe solutiōis oīs liberatio ꝛtinet. istud clar⁹ dicit ter. in. l. solutiōis. ff. de sol. Sz contrariū dicit ter. in. l. solu tā in p̄n. z in. §. fi. ff. de sol. naz in principio ōt q̄ soluta pecunia ōt qñ naturaliter est soluta. in. §. fi. ōt q̄ liberatus p acceptila tionē non ōt soluisse. Bar. in. l. solutionis. cōcordādo ista iura respōdet qđ in. d. l. solutā. nō ꝓferī simpliciter verbū solutam sed cū adiūcto solutā pecuniā: tūc intelligit de vera z naturali solutiōe, vt in. d. l. solutā. sec⁹ si ꝓferat simplr: tunc intelligit de oī actu liberatorio, vt hic, z ibi. Sz vt ēt dicit Ang. ibi ista so lutio cōfundit. z bñ p istū ter. iūcto. §. ait ptor. ff. de. c. l. vbi ponun tur verba edicti pretoris que dicūt cōdēnatus soluere pecuniā vbi verbū soluere nō ꝓferī simplr sed cū adiūcto soluere pecu mā. Et tñ in isto ter. vbi declarantur illa verba ptoris soluere pecuniā, cōprehendūt omnē liberationē. Ān Dy. Albe. de ro sa. z Ang. in. d. l. solutionis. z ¶ Pau. de ca. in. d. l. solutā. in p̄in. z. d. Aler. hic, z lati⁹. d. ¶ De. de bero. dicūt. † q̄ verbum soluere
2 ꝓprie z stricte sumptū. itelligit de vera solutiōe. z sic qñ actus liter soluit illud in quo quis erat obligat⁹, ita loquit. d. l. solu tā in p̄in. z in fi. Secus si capiat magis late tūc intelligit ꝓ omni actu liberatorio, z sic quomodocūq; quis satisfecerit ita loquit. d. l. solutiōis. z ter. hic. ¶ Aduerte: q̄ ista precedūt tenē do intellectū gl. z omnū ad istū ter. sed iste cōis intellect⁹ non videt cōgruere ꝓbis litere: q̄ iste ter. nō dixit q̄ verbū solutū intelligat per oēm modū p quē obligatio tollit: q̄ verba istius ter. nullaten⁹ se referūt ad modos liberādi, sed solū ad perso nas que literaliter. ¶ Nam ter. dicit, solutū esse. accipere debemus nō tantus eum q̄ soluit. z sic psonā soluētis: verum omnem cuius qui ea obligatione liberatus est. z sic omnem omnino personā. Et sic verba istius ter. referunt ad personas z nō ad modos. z illa duplex vniuersalis, omnē omnino: nō videt posse referri ad omnē modū liberandi ꝓpter verba que sequunt in ter. quia isto modo diceret omnē omnino modūque ea obligatiōe libe

ratur ꝙ

ratur qđ videretur absurdū. nam modus liberādi non est ille qui liberat ab obligatiōe, sed qui causat & inducit liberationē: ille ergo dupler vniuersalis videt necessario referenda ad personam, sic ad oēm omnino hominē q ea obligatione liberat. & erit sensus litere qđ verbū soluisse, positū in edicto prætoris intelligit nō solū pro eo qui soluit. sed pro omni alio qui liberatus est ab obligatiōe iudicati. vt etiā cōtra illū non possit fieri executio iudicati q̄uis ipse nō soluerit, sed ali⁹. ¶ Sustinēdo tū intellectū gl. & cōmunē, ipotes intelligere literā hoc modo soluisse dicit nō solū ille q soluit vere verū ois qui liberat oīno ea obligatione. Et dictio oīno, intelligit, id est, per oēm modū. ista est eius significatio. l. cū exceptiōe. §. quatenus, & ibi Bar. in tū. col. ad hoc no. ff. qđ me. cā. Et isto modo relatiuū q plaui⁹ stetisset inter dictionē oēm & dictionē oīno, & sic oīno, id est omnimodo & omni casu liberatur. tamen text. coniungit oēm omnino & postea dicit qui ea obligatione liberatur.

1 ☞ Habens a lege facultatem soluendi speciē pro quātitate non liberatur soluendo realem speciem, nisi eam pleno iure & irreuocabiliter faciat accipientis.

Celsus. Cōdēnatus noraliter nō liberat dādo seruū in quo vsufruct⁹ sit alien⁹ nisi interim vsufruct⁹ interierit. h. d. Et primo ponitur dictū. secō eius limitatio, secūa ibi, & si vsufruct⁹. ¶ Nō. §. qđ habēs a lege facultatē soluendi speciē pro quātitate nō liberat soluēdo realem speciē nisi eā pleno iure & irreuocabiliter faciat accipientis: qz alter soluisse non videtur, vt l. si rē meam, cū gl. ff. de sol. & l. iulianus. § j. ibi dicit. ff. de ver. obl. Nam proprietarius pro damno dato a seruo suo tenet̄ soluere quātitatē dāni dati, & a lege habeat facultatē dādi ipsum seruū pro noxa, & sic pro delicto serui, l. miles. §. j. §. eo. ne ex noxa, & delicto serui dñs in pluis teneat & valeat seru⁹, vt inst. de noxa, in prin. Nō ergo dñs vult vti facultate sibi a lege cōcessa, & sic dare seruū p noxa, oportet qđ seruū pleno iure, & sic etiā quo ad vsumfructū faciat accipientis vt hic. ¶ Gl. in ver. iudicati, dividit in tres partes. In prima allegat cōcordātē ad text. vbi etiā ponit iste text. celsi de quo hic. In 2da opponit cōtra text. & tripliciter soluit vnde simul istas solutiones distinguēdo vt hic p Bar. cū quo alij cōmuniter trā seūt. In tertia etiā opponit cōtra text. & tripliciter soluit prima solutio solū diuersificat casus & nō ponit rationē diuersitatis. Tu dic fortius qđ ista solutio est cōtra text. in d. l. si mē. ff. de sol. vbi equiparat in isto ppōsito ius pignoris & ius vsusfruct⁹. 2da solutio violat text. l. cōtrarie. tertio gl. se remittit ad solutionē quā ponit gl. in l. cōtraria illa est vera, & eā referunt & sequuntur alij. secunda ibi, sed cōtra. 3. de vsufruc. lib. itē de dolo.

1 ☞ De natura genitiui est importare proprietatem, sed non semper. nu. 2. in fi.

2 Delegatus an habeat iurisdictionem etiam si non sit delegatus a principe, sed ab inferiore vel solum exercitium.

3 Delegatus dicitur extraordinarius & eius potestas est extraordinario modo inducta.

4 Delegatus habet exercitium iurisdictionis.

5 Procurator ad lites cui mandata est actio non habet proprietatem actionis, sed exercitium.

6 Valer argu. de procu. ad delegatum.

7 Statuta facientia mentionem de iudicibus habentibus iurisdictionem an comprehendant delegatos.

8 Arbiter compromissarius caret omni iurisdictione.

9 Et sententia arbitri electi cum pena vel sine quandocz oritur actio & exceptio facte emologatione expressa per partes vel tacita per lapsum decem dierum.

10 Lex semel loquitur & semper est in viridi observantia.

11 Etiam de iure fforum sententie arbitri habebāt executionem.

12 Quando compromissum est factum cum pena sentētia arbitri potest emologari expresse vel etiam tacite per lapsum decem dierum et ea oritur actio in factum executio iudicati.

13 Pactū nudū iz nō sit potēs ad agēdū, é tñ potēs ad excipiēdū.

14 Clausula manente pacto vel compromisso quid operatur in compromisso facto cum pena.

Sit prætor. Etiam suia illius qui non hz iurisdictionē, sed solam notionem immittenda est executioni. h. d. & glosella prima 2tinuat istum text. cum. §. ait prætor. inst. precedenti & subaudit hic ab eo. Et erit sensus cōdemnatus ab eo cuius de ea re iurisdictio est vt pecunia soluat soluere: cōpelleb. Isto modo iurisc̄sult⁹ puertisset ordinē edicti prōtis in exponēdo verba edicti, & ista lex & pcedēs sunt eiusdē authoris. s. vlpiani, vñ potest aliter cōtinuare & cōfugere istos text. iz Rap. cu. Sit prætor cōdēnat⁹ vt pecunia soluat is cui⁹ & ea iurisdictio est iubaudi soluere executiue cōpelle. ¶ Bl. fi. in ✠. nō habēt, declarādo text. ponit dicēt illi q nō habēt iurisdictionē, iz solā notionē, & ponit duos intellect⁹. Primus est qđ iste text. intelligāt de delegatis, iz g. reprobat: qz imo delegati habent iurisdictionē delegatā, sic iz qđ ista lex nō possit intelligi i delegatis, iz Bar. post Ja. de are. cū quo alij tenēt, cōcludit qđ delegati nullā habeāt iurisdictionē, sed solū exercitiū sicut procurator, p fundamētū. Ja de are. & Bar. cōfirmat. d. Alex. pōderādo in hoc rex. & sic i edicto prōtis gentiuū cui⁹ de ea re, cū de natura gentiui sit importare pprietatē. l. ij. §. in locū. ff. de reli. & sum. fune. Bar. & alij in rub. ff. de ope. no. nū. & sic logt de his q hñt pprietatē ipsius iurisdictiōis, qđ nullaten⁹ pōt dici in legato. l. & si prōt. ff. de offi. ei⁹ cui man. est iuris. & l. solet. ff. de iuris. om. iud. ista inductio do. Alex. iz videat colorata: tñ non est bona pp duo iura q̄ statim in ✠rium adducā. Adde p ista gl. † qđ delegat⁹ habeat iurisdictionē etiā si nō sit delegat⁹ a principe, iz ab iferiore text. in. c. fi. in ver. iurisdictio istorū. de offi. dele. & ibi. d. Abb. i. nū. nota. ad hoc pōdera illū text. iz dicat istā glo. sentire ✠rium & non bene ad idē text. in. c. in literis i ver. eius iurisdictio. de offi. dele. & ibi ēt d. Abb. ad hoc no. illū text. & idē. d. Abb. i. d. c. fi. Tu pōdera qđ in istis duob⁹ iurib⁹ est gentiu⁹ ibi iurisdictio isto⁹, & ibi eius iurisdictio: & tñ no i portāt pprietatē: qz pprietas iurisdictionis non est penes delegatū. d. l. & si prōt. & d. l. solet. Ergo ex illis iurib⁹ apparet qđ nō est bona inductio quā facit. d. Alex. i isto text. in gentiuo cui⁹: qz gentiu⁹ nō semp importat pprietatez & dñiū iz varijs modis capiat̄ sm Bart. & alios in. d. rub. ff. de ope. no. nū. vbi plene dixi. ¶ Itē pōdera qđ per illos text. vñ cōfundi illud qđ iz Bar. post. Ja. de are. quē ceteri sequunt, qđ delegati nō habēt iurisdictionē sed exercitū. Nā text. illi dicūt qđ delegati habēt iurisdictionē. Pondera qđ dicūt iurisdictionē simplr & nō dicūt cū aliquo adūcto. s. qđ habēt iurisdictionē & legatū: qz si dicerēt cū adūcto importarēt importprietatē ratione adūcti p reg. Bar. i. i. luci⁹. §. qñtū. ff. & le. ij. ¶ † Alib. habes text. qđ delegat⁹ dz extraordinari⁹, & eius ptās est extraordinario mō inducta in. c. decreto. in verb. ad extraordinariū in dicē. & ibi. d. Abb. ad hoc no. de trāsac. gl. in. c. qm̄ cōtra. de proba. cū, em̄ nō sit ordinari⁹ ergo est extraordinari⁹. c. itellecto. de ureu. cū nō sit iudex iz iurisdictionē, vt ibi p. d. Abb. ¶ Bre uiter dic qđ text. d. l. j. §. fi. ff. de offi. eius. cui mā. est iuris. dt qđ delegat⁹ nihil ppriū hz. i. nō hz proprietatē iurisdictionis: qz illa est radicata in psonā ordinarij. Itē delegat⁹ nō hz iurisdictionē principalr vt dt text. in. l. mortē. ff. de iur. om. iud. qz iurisdictio nō principiat̄ in eius psona, iz bene hz vsum, & sic exercitū iurisdictiōis. Et istud est qđ subdit text. i. d. l. j. §. fi. ibi, iz eius q mādauit iurisdictiōe vtit. pōdera verbū vtit. Et sic i delegatū nō trāsit ppriet⁹ iurisdictionis iz tm̄ vsus, & sic exercitū. † Sicut dicim⁹ i procuratore ad lites. cui mādata est alio i quē nō trāsit ppriet⁹ actiōis iz exercitū. l. aliud est iure, cū si. ff. & sol. & † bonū est arg. de vno ad alīū. l. & qz in si. ff. de iur. om. iud. Sic delegat⁹ bñ hz iurisdictionē delegatā. c. querēti. de off. de le. ex psona delegātis cui⁹ vice fungit. i. solet. ff. de iuris. om. iu. ibi is cui mādata est iurisdictio fungit vice eius q mādauit & nō iua. c. sane. de offi. dele. & c. pastoralis. de offi. ord. & text. i. l. a iudice. C. de iudic. ibi, cū ipse iudiciario numere fungat, iz non hz aliquā iurisdictionē primā. Sic intellige & declara iura pal legata & teneas istū primū intellectū ad hūc text. qđ possit itelligi de delegatis. ¶ † Et p ista vñ qđ in statutis faciētib⁹ simplr mētionē de iurisdictione vel de iudicibus habētibus iurisdictionē nō venirēt delegati: qz appellationē iurisdictiōis intelligit ppie de ordinaria & nō de delegata, sm Inn. in. c. sua. de offi. vicarij. quicquid hic distinguat. d. Alex. ¶ Secūdus itellect⁹ glo. est qđ ille text. itelligāt de arbitris cōpromissarijs qui † omni iurisdictiōe carēt, iz habēt solā notionē seu simplicem cognitionē de causa seu differētia. Istud est planū. ratio est: qz arbiter & arbitrator eligunt̄ a partib⁹ & sic a psonis priuatis, & tantā ptātē habēt quantā partes ei dederūt & nō plꝰ. l. nō di stinguemus. §. de officio. ff. de arbi. & c. cū dilect⁹. eo. ti. de arbi. Sz puate psone nō possunt tribuere iurisdictionē nō habēti l. priuatorū. C. de iu. om. iu. qz iurisdictio est ptās de publico i troducta, vt diffinit gl. in. l. j. ff. de iur. om. iu. Iste intellect⁹ non vī cōgruere huic legi, q logt de executiōe iudicati inducta ab edicto prōtis, sed cōdēnat⁹ ab arbitro nō videt posse cogi ad soluendū cū ex sūia arbitri nō det actio, vt. l. j. C. de arbi. nec est sūia nec hz nomē iudicati. l. qd ergo. §. ex cōpromisso. ff. de insa. dixi. plene. i. l. j. ā. e. Bl. fatet ✠rium esse verū, sm ista iura ffori, iz sm iura noua codicis text. sūia arbitri electi cū pena vel sine pena q̄nq; oritactio & exceptio facta emologatiōe exp̄ssa per ptes vt tacita p lapsum decē dierū. l. cū antea. & l. ne arbitris. C. de arbi. Et ad ista iura noua. C. respexit Vlpi. auth⁹ huj⁹ legis iuta ēt dt gl. i. l. notionē i pn. ff. de ✠. fig. & gl. i. La diuo pio. in pn. i ✠b. arbitrorū. j. & c. ita trāseūt bar. & alij idifferēter. † Facit qđ lex semper loquit, & semp. est in viridi observātia. l. arriani. in

fi. C. de he. vñ nō est nouū q̄ ista lex q̄ est ffozū declarez p leges nouas codicis sicut ecōtra. l. nō est nouū. z l. fz z posteriores. ff. de legi. itē cū iste tex. loquat gñaliter voluit etiā cōprehendere futuros casus. Istud mihi nō placet. q̄ hic iuriscōsult⁹ voluerit diuinare de futuris legib⁹ contra l. si putatoz. ff. ad l. aq. z cū loquat p verba p̄sentis tpis z intellexerit de legib⁹ tūc existētib⁹ si
91 q̄ tūc tpis vigebāt. ¶ Ān puto posse dici † q̄ etiā de iure ffozū sine arbitri habebāt execution̄: ita dixit text. in l. a diuo pio. in prin. ibi sniam arbitrozū exequat. vbi dicēt. j. e. Bal. in c. pastoralis. §. q̄ so. in iij. col. de offi. dele. etiā ante illa iura noua. C. vt est tex. in l. iudei roma. ad fi. C. de iude. Et si. q. dē factū erat cōpromissuz cū pena: z nō parebāt sine arbitri fiebat execution in pena. l. diem. pferre. §. stari. ff. de arbi. z c. per tuas. vbi est clarioz tex. e. ti. de arbi. si aūt factū erat cōpromissuz sine pena sed per stipulationē: tūc petebat executio sup interesse, ad qs etiā competebat actio ex stipulatione. d. l. diem. pferre. §. j. glo. z do. in d. l. cū antea. Itē qñ arbitri erant electi super aliquo incidēti vel emergēti, puta ad fideiussores dati essent idonei z nō sup cā p̄ncipali: tūc ex eozū sniā oziebat actio. q̄ poterat appellari. l. arbitro. cū gl. ff. qui satisd. cog. remittendo te tū ad ea que ibi plene, scripsi, z l. fi. qui app. nō licet. Istis modis plene p̄cedet iste secūdus intellect⁹ gl. qs etiā intelligatur de arbitris cōpromissariis q̄ nō habēt iurisdictionē fz solā notionē. Bene verū est q̄ qñ erat factū cōpromissum sine pena z sine stipulatiōe: tūc de iure ffoz nō oziebat actio. d. l. j. C. de arb. z l. fi. eo. Tū p statuta terrarum in multis locus disponit q̄ snia arbitri vel arbitratoris mittat̄ executioni sicut snia diffinitiua tūc expeditū eēt q̄ haberet executiōē z ex ea oriz actio, z posset ēt exemplificari ista lex. ¶ Successiue in quantum tenet gl. qs qñ
92 † etiā cōpromissum est factum cū pena, snia arbitri pōt emologari expresse. i. a patrib⁹ approbari, vel etiā tacite p lapsum de cē dierū z ex ea oriz actio in factū z executio iudicati. Et isto casu ēt procedit text. in d. l. cū antea. C. de arb. idē tenet gl. in l. si duo. ff. de arbi. cōtrariū tenet gl. in l. a diuo pio. in p̄inc. in ver. arbitrozum. j. eo. z in d. l. cū antea. z in l. societatem. §. arbitrorū. ff. p soc. q: ex snia arbitri cū pena electi nō dat actio: fz meru pene ei paretur. l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. etiā hodie. c. per tuas. de arbi. Bar. concordat istas gl. vt prime procedant quādo est apposita clausula rato manēte pacto vel cōpromisso. Secūs qñ nō est apposita dicta clausula, put; tz gl. no. in l. ij. z ibidē Bar. ff. de arb. quā gl. Jo. de im. hic reputat esse singularē. Sed est ista alia gl. de iure canonico. in c. j. de arbi. idē tenēt Ang. z Pau. de ca. hic. Bar. in l. nemo potest. in iij. col. ff. de leg. j. Bar. Bal. Sal. z Rapha. fulgin. d. l. cū antea Bal. in l. post sniam. in j. col. C. de sen. z interlo. om. iud. in l. fi. in iij. col. C. de execu. rei iud. Spe. in ti. de arbi. §. j. in ver. consueui queri. z in ver. quid ergo z ibidē Jo. And. in addi. d. Ant. de bu. in. d. c. per tuas. z ista est magis cōis opinio sm d. Ale. hic q: istud ter repetit p ista cōmuni snia facit. nam qñ vltra penā promissam adest clausula rato manente pacto tunc; censet quodāmō esse duo cōpromissa vnū cū pena z aliud sine pena nudo pacto celebratū, ió etiā sublato vno p solutionē pene, remanet aliud factū pacto nudo cuius respectu pōt cadere emologatio, z sic haberet locuz dispositio. d. l. cū antea. Cōtrariā opinionē q̄ ēt si sit apposita clausula rato manēte pacto, nō oriat actio ex snia arbitri electi cū pena q̄uis sit emologata expresse vel etiā tacite per lapsum decē dierū, z sic qs tūc non habeat locū. d. l. cuz antea tenēt Marti. de fano. z Ja. de belui. quos refert. Ly. i. d. l. cum antea. idē tenēt Rap. cu. z latius. d. Ale. hic Jo. d Imo. d. Aler. z Are. in d. l. nemo potest. Jo. an. sibi cōtrarius; z Jo. de imo. in c. dilecti. de arb. Imo. in c. per tuas. eo. ti. Videamus nūc quis eozū istius induit. arma. ¶ Precipuū fundamētum tenētiū istā partē est: q: ratio. d. l. cū antea fuit, q: qñ erat factū cōpromissuz pacto nudo z sine pena resultabat magna iequalitas: q: si snia arbitri ferebat̄ in fauorē rei, reus illo pacto nu-
93 do habebat exceptionē † fz nō sit potēs ad agēdum. l. iuregentium. §. sed si cum nulla. ff. de pac. z sic sententia vtilis ex parte rei. Sin aūt sententia arbitri ferebat̄ in fauorē actoris in nihilo erat vtilis actori, q: ex snia arbitri de iure ffozū non oriebat actio. l. j. C. de arbi. nec etiā de iure codicis vt ibi. Similiter ex pacto nudo non poterat oriri actio. d. l. in regentiū. §. sed cū nulla. ergo ex parte actoris in nihilo erat vtilis ex parte rei sic. Propterea imperator. in d. l. cū antea. de nouo statuit ex q̄ sententia arbitri possit hodie oriri actio z exceptio qñ fuit emologata expresse aut tacite per lapsum decem dierum. Pondera ergo q̄ ratio finalis. d. l. cum antea. cessat quādo cōpromissum erat fictum cum pena solenniter promissa: tunc q: ex parte actoris sententia arbitri non erat inutilis: q: si reus cōdēnatus nō parebat sententie arbitri poterat effectualiter agi ad penaz ergo cum isto casu cessat ratio. d. l. cum antea. debet etiaz cessare eius dispositio. Cōfirmat̄ q: ex quo partes apposuerunt pe-
nam in cōpromisso, prouisio hominis facit cessare p̄sumptionē legis extraordinariam. l. fi. C. de pac. conuen. z l. z hz. §. euz qs. ff. de preca. Et cōsequēter dz facere cessare p̄sumptionē. d. l. cū antea. Tenēdo istā p̄tē nō obst. illud in quo videtur sē fundari Bar. z sequaces q̄ est factū cpmissuz cū pena. z est apposita clausula rato manēte pacto. q̄ videāt eē duo cōpromissa. z sic vnū cū pena. z aliud sine pena. Dicūt p̄fati moder. qs imo nō est nisi vnū cōpromissum ex quo ambo ad idem tendūt. l. quibus idem. j. de ver. obli. itē illa clausula rato manēte pacto est pars cōpromissi. l. fundi partem. ff. de cōtrahē. emp. ergo nō facit aliud nouum cōpromissum. Itē qua ratione qñ cōpromissum est factū cū pena cessat. d. l. cū antea. cessat eius ratio. eadēratione ēt qñ est factū cōpromissuz cū pena z adiecta est illa clausula rato manēte pacto debet cessare dispositio. d. l. cuz antea. Quid tenēdū: puto q̄ sententia Bar. z communis: possit bene defendi z responderi adducta in oppositum ex fundamēto Bar. z bene consideretur. Nam qñ factuz est cōpromissum cū pena. z est adiecta clausula rato manēte pacto lz quo ad penā nō sit opus emologatione expressa vel tacita, q: absq; emolo-
14 gatione pōt agi ad penam tamen postq̄ pena est exacta: illa clausula operatur vt vltra exactionē pene adhuc compromissuz z sententia arbitri habeant effectum. l. qui fidem. ff. de testac. Sed ista clausula nō posset mādari executioni: ex quo cōpromissum est factū pacto nudo: ergo eius respectu pōt haberi locū emologatio expressa z tacita de qua in l. cū antea. quando esset inutilis actori, z sic militat ratio illius. l. cum antea.

1 ☞ Sententia iudicis sine scriptura non tenet.
2 Sententia dicitur esse certa siue contineat certum in scipsa: sine per relationem ad aliud. z sic paria sunt aliquid esse certum per se vel relationem ad aliud.
3 Si testator in testamento dicat grauo heredem meum qs det totum aliud qs cōtinetur in schedula manu mea scripta quaz reliqui apud gardianum fratrum minorum: perinde peri possunt omnia cōtenta in dicta schedula exhibita per gardianum ac si specificata fuisset in testamento.
4 Quando in aliquo actu data est forma non sufficit eam impleri per relationem ad aliud.
5 Illud qs intelligitur per relationem ad aliud an dicatur vere z proprie.
6 Omne quod ex natura dicitur, proprie dicitur.
7 Dictio qua si regulariter est nota improprietatis.
8 Si iudex cōdemnet aliquem in sententia vt restituat illud qs habet ex testamento vel codicillis meuū, valet⁹ eius sententia.
9 Legatarius vel fideicom. dz capere legatum vel fideicommissum manu heredz z si caperet, p̄pria authoritate cadere ta relicto.
10 Licet p̄cedat libellus generalis in quo petoōes res q̄ ad te peruenerūt ex bonis tiriti rū snia ita generalis nō procederet.
11 Valet sentētia se referēs ad aliam scripturam que nō sit producta in actis.
12 Si testator coraz quinq; testibus relinquerit aliqs legatū vel fideicommissum alicui: intelligitur reliquisse iure codicillorū.
13 Allusioni vocabuli non est standum quando diffinitio vel substantia repugnat.
14 Licet sententia debeat ferri in scriptis tamē potest certificari relationem ad aliud quod non est in scriptis.
15 Judex tenetur ferre sententiam cum cause cognitione: tamen de eius substantia non requiritur probatio.
16 Snia lata super non probato valet z tenet si nō appellatur.
17 Judex dicitur cum cause cognitione pronunciasse quoties cunq; parte presente vel contumace processit.
18 Valet sententia incerta quando iudex se refert ad certum instrumentum in actis in iudicio productum.
19 Non valet sententia iudicis se referentis ad quantitatem de qua apparet in certo instrumento si tale instrumentum non fuit productum in iudicio instantia illius cause.
20 Si iudex in snia dicat pronuncio in omnib⁹ z per omnia prout talis iudex in tali causa, pronunciauit sententia non valet.
21 Instrumentum non productum in iudicio nō probat nec concludit iudici, vt iudici licet iudicat priuatam scientiam in tantum qs requiratur qs parti detur copia cum assignatione termini ad apponendum.
22 An valeat sententia in qua iudex dicit condemno te ad soluendum id quod debes.
23 Sententia debet declarari per acta ad que dz in dubio referri.
24 Valet sententia condemnatoria ad restituendam possessionem aduersario talem qualem habebat ante litem contestatam.
25 Paria sunt pronunciare vti possidebatis &c. vel iubere restitui possessionem talem qualem habebat ante litem contestā.
26 Appellatio quantitatis est generalis etiam ad vniuersitatē.

27 Valet sententia in qua iudex condemnat in petitis si est probatum, si non est probatum, absoluit.
28 In arbitrio iudicis est an sit adhibēda fides pbatiōib⁹ vel ne.
29 Valet sententia lata sub conditione intrinseca que est de presenti vel de preterito secus si sub conditione intrinseca.
30 Sententia contra ius litigatoris valet si non appelle tur.
31 Valet sententia condemno te in centum nisi intra decem dies probaueris te soluisse.
32 Iudex qui hz breuem terminum ad iudicandū vtatur tali cautela vt condemnet reum si est probatum alias absoluat.
33 Iudex qui hz breuem terminum absoluat reum conuentuz nō diffinitiue sed ab obseruatione iudicij adiecta causa qz sibi nō liquet de causa.
34 Si iudex in sua dicat condemno si est probatum z pro pte probatum sit z pro parte non talis sententia nihil valet ex quo nō reperitur super toto probatū qđ intellige quādo est lata super principali: secus si super accessoriȝ z sic super expensis.
35 Qualiter intelligitur verbum si probatum si positum in sentētia iudicantis dicentis condemno si est probatum.
36 Quando fit mentio de probatione sub conditiōe nō potest deferri iuramentum in supplementum probationis.
37 In iudicijs vniuersalibus z generalibus vz sua incerta que postea in executione certificabit cōz iudice q habebit exequi.
38 Si iudex in sua dicat deporto vel. banno titiū ad tps z non dicit ad quantum non vitiatur sua: qz intelligitur ad decennū.
39 Decennium tenet medium inter breue tempus z longissimuz.
40 Tempus simpliciter appositum pro quando itelligatur quādo apponitur in emphyteusi vel feudo vel alijs.

Si iudex Paria sunt vel qđ i sententia exprimatur certa quātitas vel qđ sententia se referat ad aliud certā quātitatē cōtinēs. h. d. vel sic. Sententia continens certā quātitatē vel in se vel per relationē ad aliud certuz vz z non vitiatur relatione incertitudinis. h. d. Et sunt duo casus scdā ibi, sed z si fideicommissum. In scḋo casu ibi, siue scripta pronūciatā est nō potest intelligi de pronūciatione iudicis. † qz sua iudicis sine scriptis nō vz. l. fi. C. de sen. ex breui. reci. z. c. fi. de re iudi. in. vj. iutelligit ergo pronunciatum est. s. a testatore iste. ſ. in text. est not. ad multa vt apparebit statim in notabilib⁹. Not. ſ. ex isto text. † q sua dicitur esse certa, siue cōtineat certū in seipsa, siue p relationē ad aliud: z vtrobiqz ea su dz mitti executioi z sic sua dicitur esse certa que se refert ad certū. Itē illud dicit constare ex tenore sue, seu esse ex presſum in sua q cōstat ex attestatiōib⁹ ad quas iudex in sua se retulit ter. est in. c. cū Baltoldus, in ver. ex tenore sue. z ibi do. Ab. in ſ. eo. ad hoc no. extra eo. de re iudi. Et sic cozrelarie not. ex isto text. tres regulas ad quas frequēter allegatur, que tū in effectu quasi ad idē. tendere vident. Prima est q paria sunt aliquid esse certum p se vel p relationē ad aliud, vt hic, z. l. vbi aūt non apparet, ſ. illud. in ver. sed q viuū. z ibi Bar. z Moder. ad hoc no. ff. de ver. obli. l. hec venditio. ſ. hmōi. ff. de contrahen. empt. Scḋa, paria sunt aligd esse expreſſum p se, vel p relationez ad aliud vt hic. z. l. in summa. in pzin. in. ij. rūso. ſ. eo. z. l. pe. C. de sen. q ſi. cer. quā. in. c. pterea. z ibi no. Bemi. in. iij. no. xxiij. dis. Tertia regula. qđ dicit cōtineri in scriptura referēte qcqd continet in scriptura ad quā fit relatio vt hic, z. l. asse toto. ff. de he. instit. z. l. ſi ita scripsero. ff. de cōd. z demō. z. l. institutio talis. ff. de cōd. inſt. Facit qđ notab. decidit Bar. in. l. ſi ita scripsero. p illū text. q ſi testator in testamēto dicat † grauo heredē meū q det totū illud qđ cōtinet in ſchedula manu mea scripta quā relīq apud Guardianū fratrū minoz: qđ pinde peti possunt omnia cōtenta in dicta ſchedula exhibita p ipsuz Gardianuz ac si specificata fuissent in ipso testamēto p regulā huius tex. z dicta. Dūmodo cōstet illā ſchedulā esse scriptā manu ppria testatoris ex legitima cōparatione literarū, vel alīs legitimis indicijs. Quia lzī testō nūcupatiuo volūtas testatoris debeat eraudiri a testib⁹ vt l. hr̄des palā. in pzin. ff. de testa. tū satis est q testes testamētarū erauditāt explicite vel implicite per relationē ad aliā scripturā certā ad quā testator se exprēsse retulit. Idē tz Bar. in l. fi. ad fi. idē Sal. C. ō fideicō. z in l. quē heredi. ff. de reb. du. Bal. in aut. qđ siue. C. ō test. in l. captatorias. in v. q. C. de testa. mil. Petr. de Anch. z Inno. in c. cum tibi. de test. Imo. in l. illa inſtitu. ff. de here. inſti. Ricol. de nea. in l. his verbis. in pzin. per illū text. ff. de leg. iij. Pau. de Ca. in l. vbi autem non apparet. ſ. sed qui vinum per illū text. z ibidē. d. Alex. in. ſ. illud. Pau. de ca. in l. hac ꝯsultissima. ſ. per nuncupationem. C. de test. in d. l. heredes palā. in pzin. Et dicit. d. Alex. hic, q ista decisio est satis cōis. Sed aduerte q Bar. in dictis loicis semper loquitur de legato nō aūt de institutione heredis, z in specie declarat Rap. cu. in d. l. ſi ita scripsero. Et est ratio diuersitatis: q in legatis nō requirit ita formalis exp̄ssio. l. nutu. ff. ō leg. iij. secus in nomine heredis. l. iubemus. C. de testa. z ita etiā tenet Bre. cū aliqua limitatione in. d. l. heredes palā. in pzinc. in. ſ. no. in. ſ. z. ij. col. Tū qđ idem etiā sit in institutiōne heredis tenēt Bal. z Ang. in. l. asse toto. p illū ter. ff. de here. inſt. Paul. de ca. in. d. l. hac cōsultissima. ſ. per nunciationem. z in. d. l. heredes palā. in pzin. z in. d. l. vbi autē non apparet. ſ. ſz qui vinū z ibi. d. Abb. in. ſ. illud. z idē do. Alex. in cōſi. clxxvj. v. vol. quod incipit viso processu cause vertētis inter dōm Nicolutiū. in. ij. col. ad fi. z seq. cuius idē Pau. de ca. in. d. l. ſi ita scripsero. dicat se semp dubitasse in illa cōne. per vnū fundamētū. de quo per eum: qui tū rūdet Pau. de ca. in. d. ſ. per nūcupationem. z in. d. l. heredes palā. in pzin. z do. Alex. in cōſi. preallegat. † Supascriptū notabile ter. nostri limita quādo data est forma: qz nō sufficit eā impleri per relationē ad aliud, vñ cū sit data forma expreſſioni grauaminis in appellatione ab interlocutoria qđ fiat nominatim, cle. appellāti. de app. non sufficit si fiat per relationē ad acta, sm Ang. in. d. l. vbi aūt nō apparet. ſ. sed qui vinū. z ibidem. d. Alex. vbi diri. z in. l. pretor. in pzinc. ff. de ope. no. nū. Bal. in. l. minoribus. C. de his q. vt indig. d. Ant. de but. in. c. vt debitus. de app. itē non semp vident equalia exprimere nominatim vel p relationē ad aliud. ita no. Bemi. in. c. cōstitutionē per illū ter. de sen. excō. in. vj. Scḋo principaliter pondero ter. ibi: quasi quātitatē nominauerit in illa impropietatiua, quasi ꝯ illud qđ signāter tz Bal. in consi. ccrij. v. partis. qđ incipit ea que veniūt p modū declaratiōis ꝛc. Vbi egregie tz † q illud qđ intelligit per relationē ad aliud, vere z propie dicit: qz natura relationis est natura veritatis ex cōiunctione scripturarū patētis. Et omne qđ ex natura dicit ppie dicitur, l. legaui. ff. de lib. leg. z. l. qui sic stipulat qđ te mihi. ff. de verbo. obli. † Itē sm eum qcquid ztinet in termino ad quē fit relatio, cōtinet in termino referēte saltē implicite, qui vero explicat ni hic nouī facit sed discooperit. l. adeo. ſ. cuz ge. ff. de acq. rer. do. z vere z propie dicit etiā illud qđ implicite z generaliter dicitur. Item illud qđ intelligitur per relationē ad aliud vere z propie dicit intelligi. l. Theopōpus. ff. de dote prelega. plus subdit Bal. de hoc nō esse dubitādū, z q̄ pcederet etiā in statutis, vt ibi per eū, sed nō fuit recordatus Bal. de isto. ſ. vbi dicit esse ter. in ztiū in illa dictione quasi, † regulariter est nota impropietatis, z no. qz nemo tangit. † Tertio diligēter no. ex isto ter. q si iudex in sua cōdenet aliquē vt restituat illud, qđ habet ex testō vel codicillis Meui, vz sententia qz videt quasi nominasse quātitatē que in testamento vel codillis cōtinetur. Ita clare cantat iste ter. Sed caue: qz stat simul qđ ex testamento quātū sit relictū illi Titio: z tū nō pōt cōstare ex ipso testō quantū ille cōdemnatus habuerit. z an habuerit: Bar. hic in ſ. oppo. extra glossas intelligit istū ter. procedere qñ in aliqua parte actoꝛ cōtinebaꝫ q reus conuētus recuperat, vel fuerat cōfessus se recipisse qcquid illi Titio in testamēto vel codicillis est relictū, alīs sm Bar. decisio huius tex. non pcederet p. l. imperator. in pzin. ff. de le. ij. an sit verū in se dicā. ſ. post glossas sequēdo ordinē Bar. Tū ista esset magna diuinatio ad istum ter. z magna suppletio z restrictio, vñ Raph. cu. hic dicit q in isto ter. nō erat dubiū de quātitate. ſ. quātū ille haberet, ſz solū erat dubiū nūquid legatuz fideicōmissum valeret. ideo sua sic lata vt in ter. vz z tz, qđ reputat bene notādū: qz dicit se alias habuisse simile casum in facto. Iste sensus Raph. mihi nō plz qz nō cōgruit verbis ter. qui non dubitat an legatū debeaꝫ, ſz dubitat an sua valeret: qz nō videbaꝫ ztinere certā quātitatē. Ego aūt puto hoc esse bene aduertēdū, qz iste ter. videt psupponere absqz alia pbatione extrinseca, q ille presumat habuisse totū illud qđ erat relictū titio in testō, vel in codicillis, vt qz erat heres vniuersalis, a quo petebaꝫ relictum i testamēto, vel codicillis, z qui ita fuerat cōdēnatus. In herede ergo vniuersali ter. ponit pro constanti, qđ habuerit totū illud qđ erat relictū in testamēto vel codicillis: † qz legatarius, vel fideicōmissarius dz capere legatū, vel fideicōmissum a manu heredis: z si caperet ppria authoritate caderet a relicto. l. non dubium. C. de legi. Similiter potest intelligi iste text. in fideicommissario vniuersali cui actualiter esset restituta hereditas a q̄ peteret fideicōmissum relictū in testamento vel codicillis. Hā iste ter. ponit pro constanti q̄ habeat penes se totū illud qđ est relictū in testō vel in codicillis. Et idē in filiabus: qz quecūqz presupponamus qui presupponaꝫ habere in illo pcederet iste tex. de plano: z istud mihi plus plz q̄ subaudire z restringere text. cō mō: quo facit Bar. † Aduerte tū q ſz pceḋat libellus gñalis in quo peto oēs res q̄ ad te peruenerunt ex bonis titij: tū nō procederet suia ita gñalis, sm Inn. in. c. significantibus. qđ est. ca. ij. de lib. obla. quem refert z simpliciter sequitur Angel. in. l. fin. in vlti. col. in vna lectu. C. de annali excep. † Quarto diligenter not. ex isto text. aliter non diuinando quod valet

sua se referēs ad aliquā scripturā q̄ nō sit ꝓducta in actis, nā hic iudex se retulit ad testū, qđ nō apparet i actis fuisse ꝓductū z valet sententia. tū gl. in pn̄m. dicit q̄ hic in aliqua parte actoꝝ q̄ritas ꝙtinebat, z sic ꝓsupponit q̄ testū erat in actis ꝓductū z ita pōderāt istā gl. Bal. de ca. z d. Pe. de ber. hic. Idē videnť velle Bart. Bal. Ang. Jmo. Raph. Lu. z d. Aler. in cozū summario iquātū summāt istū tex. q̄ paria sunt vel qđ sua sit certa ꝺ se vł q̄ se referat ad acta: ergo volūt q̄ hec sua se referebat ad acta z sic q̄ testū erat i actis ꝓductū. An istud notabile sit verū vel ne dicā no. j. sup gl. j. i. j. parte. ¶ Quinto no. cristo tex. Bar. j. extra glossas q̄ vꝫ sua si iudex dicat cōdēno te ad id q̄ est pentitū si est ꝓbatū in actis reseruo. j. extra glossas vt sequar ordinē Bar. ¶ Sexto no. ex ff. si. iūcta gl. qđ
12 si testator cozā quīq; testib⁹ reliquerit aliqđ legatū, vel fideicō missum alicui intelligit reliquisse iure codicillorū, ex quo quin que testes interuenerunt q̄ regrunť in codicillis. l. fi. in fi. C. de codicil. lz non fuerit facta aliqua scriptura. Quia ad validita tē codicillorū nō requirit scriptura. l. fi. ꝭ. de bo. lib. z hic in glo. pua z sic fm Jmo. ꝺbū codicillis verificat: quāuis nō sit facta scriptura. Sz caue. q̄ vł repugnare vis vocabuli: q̄ codicill⁹ ꝺr quasi paru⁹ coder, z sic parua scriptura fm gl. insti. de codi
13 cil. in pn̄m. ¶ Nisi dicas q̄ nō statur alluſioni vocabuli quando diffinitio vel subtātia repugnat fz Bar. in l. j. in pn̄m. ff. de ac
14 qui. pol. z alibi sepe. ¶ Septimo no. ex codē ff. fi. q̄ licet sua debeas ferri in scriptis. l. fi. C. de sen. ex breui reci. z c. fi. ꝺ re iud. in vj. tū pōt certificari ꝑ relationē ad aliud qđ nō est i scriptis vt hic vbi sua se refert ad legatū vel fideicōmissum: quod non fuit in scriptis relictū, sed viua voce cozā testibus, z tū vz sua q̄ no. ad declarationē iuriū ꝓdictoꝝ. ¶ Bl. prima in verbo q̄ in testamēto diuidit in quatuor partes pn̄m. In prima op. cōtra tex. z fol. dupliciter. In scda etiaz oponit z soluit z ratio nē solutiōis assignat. In tertia allegat duas. ll. cōcordātes ad hūc tex. In quarta z vlt. querit de notabili. q. z rūdet z ista re ſpōsio viqz ad fi. ꝺz interrogatiue legi: quasi dicat nō est rō di uersitatis ergo idē ius vno qđ in alio. ¶ In prima pte prime fol. gl. Bar. z cōiter alij sequunť. Et ꝓ ista solutiōe. Bart. ad de rationē: q̄ si nō appareret de certa q̄ritate tūc videret ꝓ nūciasse de eo q̄ sibi nō liqret z sic sine cāe cognitiōe: ergo sua nulla. l. ꝓlatā. C. de sen. z interlo. om. iu. z cū ista rōne Bart. videnť alij cōiter trāsire. Sz ista rō non videť esse bona, z eā re
15 ꝓbat. Aler. †q̄ licet iudex debeat ferre sniam cū cause cognitione. l. ex stipulatione. C. de sen. no. gl. in d. l. ꝓlatā eo. ti. z in l. fi. C. cōmunia. vel epistolas. Tū de substantia snē non videť esse ꝓbatio. l. posthum⁹. ff. si quis ex his. ff. de inoff. testa. z in l. cū putarē. ff. fa. erci. Bal. z in l. cū maiores. C. aduer. rez iu. z in l. j. in iij. col. C. de eden. Lano. in c. ecclesia sancte Marie. re ꝓbata gl. ibi de consti. do. Aler. in cons. cv. quinti voluminis incipiēte ponderatis narratis in themate sentio. in ij. col. Fa cit bn̄ text. in l. argētarius. ff. cū aurē. ff. de eden. ꝑ quem tex. no.
16 ibi. †Bal. q̄ sua lata super nō ꝓbata valet z tz si nō appelle tur. Tū si iudex cōdemnet reū ꝗra quē nō est ꝓbatū q̄ debeat valet sua licet sit cōtra ius litigatoris. l. j. ff. itē cū cōtra sacras
17 ff. que sen. si app. rescin. z in l. ij. C. quādo ꝓuo. nō est necesse. †Et dicitur iudex cū cause cognitione pronūciasse quotiescūqz pte ꝑsente vel contumace processit. l. in cause. ff. causa aūt cognita ff. de mino. Bart. in l. plata. nec obst. hec aūt. ff. j. in verbo con stare ꝺz liquere ꝓtezt q̄ ibi pulchre no. Bar. ff. ex qui. cau. in pos. eaturiqz loquitur in his que sunt de substātia iudicij vt ci tatio contumacia: z similia. l. ea que. C. quomodo z qñ iudex. ¶ Circa istā pn̄mam sol. gl. ab omnib⁹ ꝓbatā aduerte q̄ in isto tex. bene dicit q̄ certa quātitas cōtinebat in testamēto vel codicillis nō aūt dicit in aliqua parte actoꝝ ꝓnt glo. ꝺt. Unde gl. z doc. intellexerūt istū tex. q̄ istud testamētū z isti co dicilli erāt ꝓducti in actis z sic volūt q̄ si testamētū z codi cilli nō fuissent ꝓducti in actis, z iudex iudicasset in quantita te q̄ in testamēto vel codicillis ꝙtinet nō ꝓductis in actis sua esset nulla tanq̄ fm Bart. sine cāe cognitione lata. d. l. ꝓlatā. de quo tamē statim dixi. Sz istud videť cōtra istū tex. in fi. vbi fideicōmissum erat relictū sine scriptura, z sic nō potuit i actis ꝓduci z tamē valet sua. ¶ Dicunt doc. q̄ licet in isto ꝑ. fi. testator reliquisset legatū sine scriptura: tū fuerat in actis ꝓba tū ꝑ testes de tali relicto z iudex q̄ pnunciauit se retulit ad il las allegatiōes. Ista solutio cōis gl. z doctoꝝ licet i se posset esse vera: tamē videť cōtinere magnā diuinationē ad istū tex.
18 ¶ †Ex ista gl. iuncto tex. no. diligēter q̄ valet sua i cerca qñ iudex se refert ad certū instrumētū in actis z in iudicio ꝓ ductū secus si non esset ꝓductū in actis q: sua debet referri ad intrinseca ꝓcessus z nō ad extrinseca. vt hac gl. valde no.
19 ad hoc. †Adde q̄ si iudex se retulit ad quātitatem de q̄ appa ret in certo instrumento non valet sententia si tale instrumētū nō fuit ꝓductū in iudicio in instātia illius cause fm Jo. an. in addi. Spec. in ti. de sen. pla. ſ. qualiter. in ver. quid si iudex. z sequūtur. d. Ant. de butr. z Jo. de imo. in. c. cum venerabilis. z ibi do. Abb. in pe. col. de excep. d. Ant. de But. in. c. cū vene rabilis in iij. co. de reli. do. Ang. z Jmo. in l. si conuenerit. j. co. Lu. Ro. in l. j. ſ. si quis ita. z ibi Are. in ij. co. ff. de verb. obliga. Ang. de are. in ſ. curare. iij. col. insti. de act. d. Aler. in consi. v. volu. qđ inci. querit an stante nullitate ad fi. vbi dicit bonus verbū in practica q̄ ista est cōis opinio. Ita etiā tenet. d. Aler. in cōsi. cix. v. vol. inci. viso processu cause vertentis inter Joan nem. Et ista est vera quāuis cōtrariū teneat. Jun. in d. c. cū ve nerabilis. de excep. per illum tex. in ver. per authentica scripta z lati⁹. Bal. i l. j. ad fi. i vl. co. C. de sen. ex breui. reci. Bal. z Ang. in l. iij. C. de sen. que si cer. quāti. Et istā tenet. d. Aler. ā. sibi con trari⁹ hic de quo valde. admiror. ¶ Dic ista vltima parte videť bene facere iste tex. vbi non apparet testū vel codicillos fuisse in actis ꝓductos vt dixi. ſ. in tex. in iij. no. similiter tex. in d. c. cū venerabilis. in ꝑ. p authentica scripta q̄ tū apparēt fuisse in actis producta. ¶ Tene pnmā opinionē z que est cōmunior z ve rior z d. Aler. met. in pallegato cōsi. iij. v. partis ad fi. dicit eas
20 esse cōem opinionem. ¶ †Adde ꝑ ea bene facere q̄ si iudex in sentētia dicat pronūcio in oibus z ꝑ omnia ꝓut talis iudex in tali causa pronunciauit: certe ista sentētia nihil vz ex quo ꝺ la alia sententia relata nō fuit ꝓducta in actis. Ita tz Jo. An. in dicto ti. de sen. pla. ſ. qualiter. in ver. quid reus quez refert z sequitur. d. Abb. in d. c. cum venerabilis. in pen. col. de excep. Ang. z Jmo. in l. si cōuenerit. j. c. Ang. de are. in ſ. curare. insti. de act. Ad idē facit: q̄ non pōt videri in iudicio deductū illud qđ nō fuit ꝓductum in actis fm Bal. in d. l. j. ad fi. C. de sen.
21 que si. cer. quanti. †Idē facit: q̄ instrumentū nō ꝓductum in iu dicio nō ꝓbat: nec cōcludit iudici vt iudici, licet inducat ꝓba tā scientiā. ita signāter tenet Bal. qui frequēter in palatio ad hoc allegatur in l. fi. in xiij. col. C. de edicto diui adria. tol. Jmo fortius z singulari⁹ instrumētū ꝓductū cozā iudice ad hūc nō ꝓbat nisi parti detur cozā cū assignatiōe termini ad oponē dum ita singu. tenet Bar. in extrauaganti ad repimendū in ver. de plano. in ij. col. Sal. in l. fi. in j. col. vbi limitat. C. de fide instru. Lu. Rom. in cōsi. clix. inci. honorande domine. in j. col. in consi. clxx. qđ incipit in casu proposite cōsultatiōis breuiter dicendū existimo. Tamē ad ista posset facile respōderi si velle mus tenere scdam opinionē nam ꝓcedunt quo ad plene ꝓbā dū q̄ instrumentum publicū qñ nō est in iudicio nec in actis ꝓ
22 ductū nihil ꝓbat fz hic agitur solū de declarādo illud ad qđ se refert sententia, qđ est leuius. l. heredes palā. ſ. si quid post. ff. de testa. sed vt dixi iudicando z cōsulēdo nō recedas a pma opinione que magis est cōis. ¶ Juxta glo. ꝓ eius intellectu querit Bart. † an valeat sua in qua iudex dicit condēno te ad
23 soluēdū id qđ debes z distinguit cōcordādo duas gl. que vide tur cōtrarie, vt hic, per eū. Cum Bart. tenēt communiter alij maxime. do. Aler. idē tenet Bar. i d. l. iij. C. de sen. que sine cer. quanti. z ibi Bal. Ang. Sal. z Elo. idē tenet Jmo. in l. in suma ma in pn̄. i j. co. ad fi. j. e. z in. c. illa ad fi. de accus. d. An. de bu. in c. cū venerabilis. de excep. Et ista est cōis opi. fm do. Aleran. hic, quicquid dicat Raph. cu. per aliqua leuia quibus respon det. d. Aler. iz Ang. are. in ſ. curare. de insti. de actio. dicat opi nionē Rap. cu. esse de iure verioꝝ. sed qđ opinio Bart. ſerua retur in practica adde tu q̄ cōtrariū etiam tenet Jo. fab. in ſ. curare. in. vj. col. vbi fortius tenet q̄ etiā qñ sua expresse referret ad acta ꝓbatoria adhuc nō valeret: q̄ acta z attesta tiones vt plurimū sunt dubie, vnde ratione incertitudinis ꝺz sua vitiari. Sz tu dic Bar. loqui qñ in actis ꝓbatoriis cō
24 stabat certa quantitas, z sic quādo sentētia se referebat ad cer tum. Adde etiā ꝓ Bar. facere †q̄ sentētia debet declarari ꝑ acta ad que debet in dubio referri fm gl. in l. si quis ad exhibē dum, z ibi clarius Bart. ff. de excep. rei iud. per quam gl etiam dicit Bar. in l. verū debitorem. iō. iij. col. ad fi. ff. de condi. indeb. qđ sententia semper refertur ad causaz que colligit ex actis est alia glo. in c. cum super. ad fi. z ibi Semi. de elec. in vj. z dicit egregie Bal. in. c. cum super. ad fi. de causa possessoria. z ꝓprie qđ acta sunt vehiculū ad ipsam sniaz est iō sententia videtur esse
25 cita ex mente actoꝝ. ¶ †In vltima parte glo. habes de va let sententia condemnatoria ad restituendam possessionem ad uersario talē qualem habebat ante litez contestatam, z est re. in. c. pisan⁹. qđ est. c. fi. in pn̄c. de rest. spo. q̄ sicut in interdicto retinende possessionis potest pronunciari vti possidetis, z in possidetis. ita etiā in interdicto recuperāde potest pronūciari sicut possidebatis ita nec possideatis. Nā paria sunt pronūciari vti possidebatis vel iubere restitui possessionem talē qua lem habebat ante litem contestatam. Et istā gl. reputat singu larem Bal, z qñ alibi non formentur iste questiones. in. l. in

ti.col.C.de sen.q̄ si cer.quanti.intellige istā gl. fm Bar.z alios quādo in aliqua parte actoꝝ pbationium apparebat qualē possessionē habebat vt est rex.in c.pisanis.alias secus.z idē tz gl.in c.lz causam.in ver.vti possidetis.de pba.Bar.in l.j. in vl ti.co.per gl.ibi in verb.prohibeat. z in l.si duo.in princip. in ff. col.ff.vti possi. ¶Extra gl.Bar.fortiter ponit contra text. ex quo dicit q̄ iudex cōdemnauit aliquē ad restituendum illud qđ habet ex testamēto vel codicillis Veuū,qđ videt q̄ si quā titatē nominasse que testamento vel codicillis cōtinet cōtra, q̄ ista differunt redde qđ habes z redde qđ in tali testamēto cōprehensum est.Q̄ stat simul qđ in testamēto vel codicillis sit expressa certa quantitas lz tamē iste cōdemnatus cāz non habuerit z ille a quo est relicta quātitas nō tenet nisi illam vel ampliorē a testatore habuerit.vt l.imperator. in prin.ff. de le. ii.Bart.dupliciter respōdet.)Primo q̄ iste text.intelligitur in fideicōmissario vniuersali hereditatis q̄ pōt solo ꝺbo restitue re.restituta.z l.facta.in prin.ff.ad tre.Et facta restitutione so lo verbo,verū est te restituisse illud qđ habes ex testamēto.Sz huic solutioni obstat iste tex.in verb. quātitatez qui nō dicit
26 vniuersitatem,Bar. respōdet qđ † appellatio quantitatis est generalis,et ad vniuersitatē.per l.qsquis.ff.de leg.iii.Sz caue q̄ibi sunt alia verba.s.quantas summas.nec ibi dicit q̄ cōpre hendat hereditas z sic vniuersitas:lz text.dicat q̄ vltra pecu miā numerātā cōprehendant̄ ꝺdia mācipia, vestes z argentū. ¶Secundo modo respōdet Bar.intelligēdo tex.loquī reli cto particulari,put gl.intelligit q̄ iste cōfessus erat in iudicio se habuisse qcqd illi in testamēto vel codicillis erat relictū,vel qđ in aliqua parte actoꝝ istud cōtinebat alias fm Bar. iste ter.nō posset procedere per d.l.imperator.in prin.Sed vt etiā dixi.ī.in ter.i iii.no.ista est nimia diuinatio z restrictio ad istū ter.Ālī respōde planius vt ibi dixi q̄ iste ter.in verbo quanti tatē.proprie loquit̄ in relicto particulari. itē loquit̄ in herede vniuersali vel in fideicōmissario vniuersali facta illa actuali re stitutione grauato passiue z idē in similibus z eoꝝ heredibꝫ, iste presumetur totū habere absq̄ alia pbatione extrinseca z istud ponit iste tex.pro cōstanti.Itē ad d.l.imperator. in pn. in qua Bar.fundat principaliter istā oppositionez pt dici q̄ nō obstet q̄ dicit q̄ si grauatus nullā hz quātitatē sibi relictā sufficit q̄ cedat actiones si vero habuit ꝺz restituere ergo veri ficant̄ verba snie,sz restituas qđ habes:q̄ habet actiōes quā uis nihil aliud acceperit. ¶Secꝺo per istum tex.decidit Bar.
27 q̄ valet † snia in qua iudex cōdēnat reū in petitis si est pbatus. z si non est pbatū absolit:q̄ est conditio intrinseca z de pre senti.Et hac cautela fm eū vtunt assessores q̄ ex forma statuto rū tenent̄ pronunciare sub pena z habēt breuē terminū ad ꝺli berandū vt cōdemnet.vt.s.si est pbatū. Idē faciūt imperiti qui nesciūt ex actis colligere vtrū sit pbatū vel nō cū ista de cisiōe Bar.tenēt Ang. Imo.z ꝺo. Alex.hic. ¶Cōtrariū tenēt Rap.cu.z ꝺo.)Pe.de Beru.eo q̄ fm Rap.apparet q̄ ista sen tentia est lata sine causa cognitione:ergo nihil valet.l.prolata. C.de sent.z interlo.om.iudi.q̄ illud qđ est dubiū iudex idiscus sus reliquit sed vt dixi.s.in gl.j. in prin.z dicit etiā.ꝺ.Alex. hic eo ipso q̄ iudex ꝓcessit parte presente vel tacita dicit,ꝓcessisse cū causę cognitione,z pbatio nō est de substantia snie. ¶Cōtra Bar.etiā mouet ꝺo.)Pe.de beru.q̄ ista nō potest dici sen tentia ex quo ei nō cōpetit diffinitio snie:q̄ nō imponit finem cōtrouersie.vt l.j.s.eo.sed respōde q̄ imo imponit finē referē do se ad intrinseca ꝓcessus vt no.gl.in ꝺ.l.cū iudex.C.ꝺ senten. z interlo.om.iudi. ¶Secūdo mouet̄ iga si iudex dicēdo si est p batum demōstrat q̄ nō cognouit de causa,z forma verborum dat aperte hoc intelligere:ergo sentētia lata sine cāe cognitio
28 ne nihil valet ꝺ.l.prolatam. ¦ Itē est in arbitrio iudicis, an ad hibeat fidē pbationibus vel ne.l.ii.§.j.ff.de testi. gl.no.i l.lu cius.z ibi Bar.in fi.ff.de his qui no.infa.Sed iudex dicēdo cō dēno si est ꝓbatū nō ꝺclarat an adhibuerit fidē pbationibꝫ vel ne ergo cū simus in incerto,sententia debet dici nulla,sz tū
29 de vt.s.prime dixi ad fundamentū Ra.cu.q̄ ad idē. ¶† Te ne cū Bar.cū quo etiam tenet Bal.in c.qđ ad cōsultationē.in ii.co.eo.ti.q̄ valet sentētia lata sub conditione intrinseca que est de presenti vel de preterito,s.si est pbatū prout clare loqui tur Bar. ¶Unde adde secus esse si sentētia ferat sub cōditio ne intrinseca,sed q̄ futuro:tūc talis sentētia nihil videt valere. Et iste erit pulchre z vtilis passus:puta si iudex in sentētia di ceret cōdēno reū actori in petitis:si ꝓbauerit vel si ꝓbabit in tentionē suam z sic in futurum.Hā videtur reddi nulla ratiōe incertitudinis:q̄ se refert ad pbatiōes futuras,que nō sunt inesse,l.ii.C.de sen.que sine cer.quanti.§.curare.insti.de actio. Nisi sit probatio que possit fieri incōtinenti post snīam anteq̄ iudex diuertat ad alios actꝰ:puta p infirmitatem q̄ iudex con dēnauit reū in petitis si actor iurauerit illa mutasse aut illa si bi deberi.l.gñaliter.post prin,z q̄ ibi no.gl.in ff.ꝺ.diffinitiuam. C.de reb.cre.Et lz valeat snia q̄ cōtinet in se certū iam sub cō ditiōe extrinseca:puta si naues ex asia venerit, mq̄ rescindat̄ p appellationē.l.j.§.bidaū.ff.qñ appel.fit.tamē si cōtineret ꝺdi tionem intrinsecā que non possit statim impleri post snīaz illa snia ꝓpter icertitudinē nihil valeret.ita tenēt gl.Bar. z Bal. in l.cū iudex.per illū tex.C.de sentē. Bal.in addi.Spe. in ti. de sent.prela.in vii.col.in versi.an valeat hec snia, condemno te si actor probauerit.Idē sequit̄ Pau.de ca.dicens se ita de facto respondisse in l.continuus.in prin.ff.de ver. obl. Jo.de imo.in l.qui rome.§.augerius.ff.eo.ꝺ. Ant.de but.in cōsi. l.incip. pu to iudicē aditū. Alex. in consi. lxxix. iii. vol.qđ incipi. videtur prima consideratione dicendū dictū Barnabā.in pe.z vlt.col. Et istud etiā est satis de mēte Bar.hic, qui dicit in questione hic formata qđ ideo vz snia:q̄ erat lata sub cōditione intrin seca que erat de presenti: ergo vult qđ secus si esset de futuro vt hic.Imo plus tz Bal.in ꝺ.l.cū iudex. qđ nō vz snia si iudex dicat cōdēno te in petitis ex probationibus factis:z fiendis:z iste videtur esse casus mirtus ex quo condēnat nō solū ex pba tionibus iam factis in preteritū,sed etiā ex fiendis in futurū: tñ adhuc decidit talē snīam nō valere. ¶Contrariā opinionē qđ imo valeat ista snia condemno te in eo qđ actor pbabit vel cōdēno te in cētū si actor pbauerit se habuisse illa cētū. Mul tū facit q̄ si vz snia lata sub ꝺditione intrinseca,ꝺ.l.j.§.biduum, quātomagis ꝺz valere facta sub cōditione intrinseca:q̄ lz ita ferri nō ꝺbeat snia:tñ ita lata vz z ꝺ.l.j.§.biduū.z talis snia de ne dicitur iniqua z iniusta:q̄ iudex ꝺz iudicare ex actitatis z probatis.l.preperandum. §. z si quidē.C.de iudi. z l.illicitas.
30 §.veritas.ff.ꝺ offi.presi. Tū † q̄ talis snia est ℣ ius litigatoris vz z tz si non appellet.j.§.item cū ℣ sacras. ff. que sin.si ap.re scin.z l.ii.C.qñ.puo.non est necesse. Ān si nō appellaret transi ret in rem iudicatā:vt in iuribus preallegatis.Nec nō obst.in certitudo q̄ alias snīam reddit nullā.ꝺ.l.iii. C. de sent. que sine cer.quanti.q̄.pcedit qñ est oīmodo incertitudo, sz que nō de clarat̄ p se.nec p relationē ad aliud.Hic aūt incertitudo venit declarāda p relationē ad pbationes futuras.Et ita in effectu tz Spe.in tit.de sen.pla.§.iuxta.ver.sed ecce.Bal.sibi ℣ius in l.non dubiū.in v.opp.C.de legi.z in l.peremptorias.in iii.col. C.sen.rescin.non pos.z in l.j.pe.col.C.qui accu.non pos.z in l.si de meis.§.fi.ff.de arbi.Ang.in l.nō quēadmodū.ff.de iud. Jo. de Imo.sibi ℣ius in l.iudex.post q̄ in pe.col. j.eo.Ang.in ꝺ.l. qui rome.§.augerius.z ibi plenius.ꝺ.Alex.sibi ℣trarius in pe.
31 z vlt.col.z idem ꝺo. Alex.hic.Adde † qđ etiā vz talis snia cō demno te in centum nisi intra decē dies probaueris te soluisse ita signāter tenēt Spe.z Jo.an.in tit. de sen.§.species. in vers. qđ si iudex precepit.q̄ius fm eos tutius sit illud tps expectare p c.suborta.extra eo.de re iud. Quid tenendū teneo primā snīam Bar.z sequacīā p superius adducta q̄ etiā alias sum sequutus.Nec obst.fundamentū tenētiū ℣iū, precipue Alex. q̄ talis snia dicat lata ℣ ius litigatoris:ergo vz lz ita ferri nō debuerit.q̄ dico q̄ imo est lata ℣ ius legis ex quo est incerta.z lata sub conditione incerta relata ad futuras pbationes que non possunt fieri post snīam latā.Imo nec post conclusionem in causa l.peremptorias.C.sen.rescin.nō pos.z c.pastoralis.de excep.Nec possunt tales probatiōes verificari incontinēti post
32 snīaz latā:ergo snia est nulla.ꝺ.l.cū iudex.cum glos. ¶† Circa cautelā Bar.pro iudicib⁹ imperitis vel assessorib⁹ qui habēt breuē terminū ad iudicādū q̄ cōdemnēt reū si est pbatū alias cum absoluant. z ita etiā tenent alii hic,z Bal.in c.qđ ad con sultationē.in iii.col.extra eo.z in addi. Spe.in tit. de sen. pla. in.iii.col.z notabiliter in ꝺ.l. cū iudex.C.de sent. z in l.perem ptorias.in v.co.C.sen.rescin.nō pos.z in l.ab eo.i vlt. col. quo mo.z quan.iud. Ang. in l. nō quemadmodū. ff. de iudi. z in l. iudex postea q̄.j.eo. Ista cautela esset vtilis ad enadēdū decre tū ducale disponēs q̄ iudex teneat pronunciare diffinitiue in tra quadraginta dies sub pena centū aureoꝝ. Sz aduerte q̄ Bal.in l.si de meis,alias incipit idē pōpo.§.ex cōpromisso. ff. de arbit.Ho.ex illo tex.q̄ iudex excusat z fit̄ arbiter a pnūtiā do qñ nō liquet eis de meritis cause:nec tunc arctant̄ per ter minū statuti vel pacti ad aliquā penā si nō pronuntiēt. Facit qđ not.idē Bal.in l.si ideo p illum tex.C.de his quib. vt indig. dicit excusari iudices si non potuerūt ferre snīam intra tps sta tuti,prout etiam dicit tenere Cy.in l.j.C.qui acc.non pos. vbi
33 etiam per Bal.in antepe.col. ¶† Aliā notabilē cautelā tra dit Imo.in c.j.de confir.vti.vel inuti.quam sequuntur Ang. Imo.Raph.cu.z ꝺ.Alex.hic, quod iudex absoluat reum con uentū nō diffinitiue sed ab obseruatione iudicij adiecta causa q̄ sibi nō liquet de causa.l.properādum.§. finaute ex gestis.z §.si quidem. z ibi Bar.in ii.oppo.ff.de iudi.z ibi Bar.declarat quomodo nō possit liquere de causa.z idē Bar.in l.admo

nēdi.in iij.col.ff.de iureiu.z in l.si de meis.§.si. ff.de arbi. z ista cautela est magis in cōmuni obseruātia licet oēs sequātur istā cautelā cōtro eā adduco illud qđ no. Bar. in l.dicere, per illū tex.ff.de arbi.z in l.generali per illum tex.no.C. de de. libi.r.in quib⁹ locis no.Bar.q̄ iudices vel arbitri seu arbitratores q̄ debent in forma statutorū terminare causas intra tres mēses sub certa pena certe si absoluūt partes ab instantia iudicij ita vt quilibet remanet in suo statu nō satisfaciūt statuto nec euadūt penā statuti. Quia lz per absolutionē ab obseruatiōe iudicij instātia rescindat cū nō diffinit causa nec terminat diffinitiue vt vult statutū. z ita etiā tenet Bal.in l.iusiurandū z ad pe cunias.§.si.vbi limitat.ff.de iureiu.d.Alex. ℈.in rub.in ij. col. z in cōsi.lij.vo. inci.visis.actis cause.in ij.co.Lu.ro.in l.j.ad si.
34 ℈.eod. ¶ † Tertio querit Bar.si iudex in sententia dicat cōdēno si est pbatū z p̄o parte sit pbatū p̄o parte non tenet qđ nihil valet snia ex quo nō reperit super toto pnūciatū. z nō dz addere z in eo q̄ nō est pbatū absoluo. Si aūt iudex in snia diceret condemno si est pbatū. z si nō pbatū absoluo z reperit p̄o parte pbatū p parte nō tunc valet snia. q̄ intelligit si.i. quatenus est probatum.l.fitchus qui meus erit. ff. de leg.j. Cū Bar. tenēt alij hic. z Bal.in c.q̄ ad cōsultationē.i ij.co.extra eo limitat conclusionē Bar. procedere in snia lata sup principali sec⁹ si sit lata sup accessorijs puta super expēsis tunc valebit lz nō reperiat sup toto pnūciatum fm Bal. z Sal. in l.ij. C.de sentē.que sine cer.quāti.p tex.in l. fi.C. quādo.puo.nō est nec.in ver.lz minus cōdēnauerit q̄ debuerat. z loquit in summ⁹ litis refert z simplr sequit Ra.cu.hic i fi. Sz Jmo. z do. Alex.hic tenēt contrarium. z respondet ad d.l.si.altero de quatuor modis vt hic p eos. z p certo tex.in illa.l.fi.non bene probat quin cōdēnauerit in totū in expēsis: sed in min⁹ cōdemnauerit q̄ actor petijsset vel forte probasset. Subdit successiue
35 Bar. q̄ p̄dicta cōditio † si est probatū intelligitur de legitima pbatione p l.hec cōditio filie mee.in pnn.ff.de condi. z demō. vbi in simili illa conditio si nupserit intelligit de legitimis nuptijs. Melⁱ i spē facit tex.in l.lucij. vbi est melior tex.de iure ff.e. de codi. z demō. z ideo si esset probatū solum per vnū testē re⁹ censet ēt absolutus patet. propter inopiā probationis deuenitur ad iuramentū in supplementū probationis.l.admonēdi. de iureiu. z in l.bonefidei. C. de reb. cred. c. fi. de iureiu. z cum Bar. trāseunt alij hic. idē tenēt Bald. z Sal. in d.l.ij. C. de sen. que si cer. quant. z Bal. in d.c. quod ad consultationē. in vj. col. Cōfirmatur q̄ ista cōditio si probatū est debet impleri in forma specifica. z sic p̄opie z stricte. l. qui heredi. l. meus⁹. ff. de cōdi. z demō. ergo in vera p̄opria probatione. d.l. lucius. Jtez intelligitur de plena probatione z non de semiplena. turria gl. in cle. constitutionem. in verb. fides. de elec. Beml. in c. in ver. ti.
36 eo.ti. de elec. in vj. † Jmo fortius qñ fit mētio de probatiōe sub cōditione non potest deferri iuramētū in supplemētum probationis fm Bar. z Sal. in d.l. in bone fide. C. de reb. credi. dix: in d.l. admonēdi. q̄ iuramentū in supplemētū nō est probatio. ſz quasi probatio seu loco probationis. vt est gl. no. inc. si q⁹ feudum. in ver. absoluendus. z ibi Bar. eam no. z reputat eā mēti tenendā si de inuest. inter. do. z vas. lis. quaē. Bal. in c. sacramentum. in pnn. de cōsue. recti feudi. z latius in c.j. §. quēticus las. de pac. iur. fir. ¶ Ultimo. an z qñ valeat sententia incerta distinguit Bar. z hic p eū. z plenius idē Bar. in l. ij. C. de sen.
37 ten. que sine cer. quant. † Adde in primo mēbro inquātū tenet q̄ in iudicijs vniuersalibus z generalibus valet sentētia incerta. que postea in execution certificabit cōz iudice qui habebit exequi. idem gl. z Bar. in d.l.ij. C. de sen. que sine cer. quā. z gl. in l.j. in pnn. gl. magna. ff. de eden. z ibi Bal. Ange. Raph. Ful. z d. Ale. ibi reprehendunt Bar. ibidem sibi contrarium, qui constituit differētiam inter iudicia generalia z vniuersalia. Et vult q̄ in iudicijs generalibus debeāt fieri pbationes specifice qualitate z quātitate rerum administratarū vt possit postea ferri snia certa: lz secus si in vniuersalibus. Et ita etiam tz Spe. in tit. de act. z peti. §. sequit. in verſic. difert añ. d. Aut. de bu. in c.ij. de libel. obla. Sed illa differentia cōmuniter reprehēditur: q̄ videt eadē ratio in vtrobiq; put tenet Bar. met. hic, z ita etiā reprehendit d. Ale. hic z in consi. clxxvj.ij. vo. q̄ inc. in causa lite vertente inter. B. in ij. co. z ita etiā tenet Bal. i repetitione perusina. l. edita. C. de eden. in xvij. col. in ver. sed nunquid idem in actione gñalis z ibidē Sal. ¶ Ultra Bar. z scribentes adde alitz casum † quando esset incertitudo temporis
38 q̄ iudex in sententia diceret de porro vel bannito. Titiū ad tempus z non dixit ad quantū tēpus nō vitiaretur sententia quia dicēdo simpliciter ad tempus intelligitur relegasse ad decennium: sic tempus declarat per legē. tex. est valde singularis. in l. siue p̄o finito. ff. de pemis. z ibi dicit Bar. qđ ille est notabilis z singularis tex. z qđ forte nō reperies sibi cōcordātem idē q̄ ille tex. non sit alibi in iure dicit alibi Sal. in l.j. post prin. C. de postu. z in c.j. de transla. p̄e. z in c. ex literis. in vij. co. de consti. z ibidē do. Ant. de bu. Jo. de imo. z Beml. Et ibidē Bal. assi-
39 gnat rationē illius tex. q̄ † decēnū intra breue tps z longissimum tz mediū. vt nec intelligatur de momento. nec etiā de infinito q̄ extremitates sunt euitāde. z media via eligenda. Eandē rationē ad illū tex. assignat idē Bald. in l. muneribus. C. de decu. li. r. z per illū tex. infert signanter. Bal. in d.c. ex literis. in vij. col. Quod si apparet instr⁹ feudi vel emphyteusis sub hoc
40 termino ad tps intelligeretur ad decēnū qđ valde no. † Alibi tñ habes q̄ tēpus absolute positū ponitur p̄o anno. z tēp⁹ in plurali numero p̄o biennio. z dimidiū tēporis p̄o ter mēsibus. l. vsure. cum gl. z ibi Bal. ita no. C. de vsur. Jtē limita doctrinā Bar. p̄cedere in principali sec⁹ in accessorijs vt in fructib⁹ in dannis in interesse. z in expensis. Unde valet cōdēnatio expensarū incerta etiā sine reseruatiōe taxationis. si iudex simpliciter dicat cōdēno Titium in expēsis. sine alia taxatiōe z sine reseruatione taxatiōis valet z tenet. Jta singulariter tz Bar. in l. terminato. in j.q.C. fructi. z lit. expē. Quāuis dicat cōem esse practicā q̄ iudex reseruet sibi taxationē illarū expēsarum z ibi Bal. tenet generaliter idē esse in oibus accessorijs. Sed aliter tenet do. Abb. in c.j. in vij. co. ad fi. z seq. de sequest. pos. z fructuū. de quo etiā vide Bal. in addi. Spe. in tit. de sen. p̄ola. in xiij. col. per Ang. in l. si homo. j. c. Jnn. z alios in c. finem litibus. de dolo z contumacia.

1 ☞ Miles armate militie habet priuilegiū vt condēnatus simpliciter vel etiaz in solidum non exigatur vltra quam facere possit cui miles non possit renunciare.

2 Relatiuum qui, positum sine culpa stat restrictiue.

3 Que dicuntur in militibus armatis milite non habent locum in militibus nostri temporis auratis qui non sunt bellatores.

4 Sicut milites bellatores de iure tolqueri non possunt etiam precedentibus legitimis iudicijs ita nec milites aurati.

5 Non valet statutum vel consuetudo in contrarium quod milites possint torqueri.

6 Doctores z aduocati gaudent priuilegijs militum. z num. 9.

7 Miles an habeat priuilegium huius legis quando contrahit domi vel vagando.

8 Validum est arg. de vltimis voluntatibus ad contractus.

9 Miles missus ignominiose a militia perdit priuilegium.

10 Milites etiam nostri temporis z doctores z aduocati non possunt capi p̄o debito ciuili.

11 Priuilegium nostri tex. hauet locum etiam in milite celestis militie z in clerico.

12 De iure canonico clerici cedunt bonis sicut laici z eorū bona insolutuz capiuntur nisi opponant exceptionē quod nō tenentur vltra quam facere possunt.

13 In clerico presumitur ignorantia iuris nec excusatur propter iuris ignorantiam.

14 In exorbitantibus licita ex extentio de milite armate militie ad celestem.

15 Sicut miles non potest donare aut in testamento relinquere cōcubine vel meretrici z si donat vel reliquat nihil valet idē est in aduocato in quolibet clerico z doctore.

16 Priuat⁹ pōt donare z legare cōcubine z meretrici z cuicūq; mulieri in qua turpis sit suspicio z etiam instituere heredem.

17 Meretrix z quelibet mulier impudica habet testamenti factionem actiuam z passiuam.

18 Dictio nec est implicatiua.

19 In militibus maior honestas requiritur.

MIles. Cōtra militem armate militie nō fit executio iudicati vltra q̄ facere possit. h. d.

1 ¶ † Nota primo ex isto tex. q̄ miles armate militie hz priuilegiuz vt cōdemnat⁹ simpliciter vel etiaz in solidū nō exigat vltra q̄ facere possit. Et lz Bar. in suo summario appellet istud būficiū. z etiā in ij. q. tū nō est pprie būficiū in spē sed potius priuilegiū. put tz ipse Bart. melⁱ q̄ hic in l.j. in vlt. co. in pe. C. de iur. z fac. igno. Quia priuilegiū proprie di priuans legē. ij. dis. in c. priuilegia. z alⁱs plene examinat. in l. fin. ff. de consti. pnn. z Bar. met. hic in. j. q. postea appellat priuilegiū. ita etiā appellat. gl. j. hic. Adde q̄ hmōi priuilegio nō posset miles pronūciare, eo q̄ est inductū nō ratiōe obligatiōis vel cōtractⁱ sed, est indultum ratione persone. Jta alibi examinat z concludet. d. Alex. in l. alia. §. elegāter in pe. col. ff. so. ma. allegat Jo. in c. Oldradus. de solu. z quosdam alios doc. antiquos ibi per eū relatos. Jtē pondera q̄ iste tex. loquitur solū in milite armate militie cū dicat miles qui sub armis
2 † illud relatiuū qui positum sine copula stat restrictiue. i. ea tamē adiecto. ff. de le. ij. Bar. in l. omnes populi. in j. co. ff. de iu. z iur. in l. cūctos populos. in j. col. z vtrobiq; dixi. C. de fi-

sau. ec.

sam.eccl.er quo sequit q̄ iste ter.nō habet locū in militibus no
stris tēporis auratis,qui nō sunt bellatores nec vacāt armis,
3 sed tota die stāt in plateis.z ita tz Raph.cu.hic.facit:q2 ꝓgene
raliter in omni materia ea que dicunt in militib⁹ armate mili
tie nō habeunt locū in militibus nostri tēporis auratis, qui nō
sunt bellatores fm Ly.z alios in l.j.in vj.q. C.de iu.z fa. igno.z
late.d.Aler.alios oēs cumulate refert.in l.cēturio.in viij. coll.
4 z seq.ff.de vul.z pup.¶Nisi in vno casu:q2 sicut milites bellato
res de iure torqueri nō possunt etiā p̄cedētib⁹ legitimis indi
cijs.l.milites.C.de quest.z l.desertoꝛē.§.j.i ver.nec retorquent.
ff.de re mili.ita nec milites aurati nostri temporis:eo q2 ratio
istius priuilegij non fui exercitiū militare,sed quedā dignitas
vel nobilis fm Ly.in l.diuo marco.C.de questi.Ita in specie te
net exp̄esse Sal.in l.j.in vlt.col.C.de iur.z fac.Iuno.z Aler.in
d.l.centurio.in ir.col.idē etiam tenuit Bart.in d.l.miles. C.de
quest.Ubi dicit se alias dixisse de facto,quidā fuerat potestas
q̄rat miles aurat⁹,z de quibusdā delictis erāt indicia cōtra
eū,syndici deputati ad eū syndicādū volebāt eū retorquere.ꝺt
Bar.se dixisse q̄ de iure nō poterāt per illū ter.imo fortius z
5 singulari⁹¶nō valet cōsuetudo vel statutū in cōtrariū q̄ mili
tes possint torqueri.ita sin.no.Bar.i l.oēs indices.p illuz ter.
est.C.de decur.lib.x. ¶Secūdo p illū ter.inductū,vt s. diri in
ferri q̄ iste ter.nō habeat locū in militib⁹ legalib⁹ z sic i docto
6 ribus vel aduocatis.¶Cōtrarium tū tenet gl.hic, vbi dicetur.
¶Bl.j.in verb.armata.ista gl.ponit duas limitatiōes ad istū
7 ter.Prima q̄ miles hz priuilegiū hui⁹.l.qui cōtrarit existēs i
castris.sec⁹ si cōtrarit domi,aut vagādo per ter.in §.j.insti.de
8 mili.testa.Adde qꝺ ille.§.primus pōt forti⁹ induci,¶arguēdo
de vltimis volūtatib⁹ ad contractus qꝺ argumētū est validū.
l.seruū filij.§.euz qui chirographū.z l.que delegato.ff.de leg.j.
Sz miles in testādo nō gaudet priuilegijs militū, nisi testū fa
ciat in castris in expeditiōe militari occupat⁹. vt dicit ter.ibi
ergo idē in ꝓposito in cōtractu nō ꝺz habere istud priuilegiū
nisi ꝺtrahat in castris.Istā limitationē exp̄sse sequit Bar. hic
sed tā impugnāt z bene Raph.cu.z latius.d. Pe. de beru. hic
q2 fm Raph.nō est curādū an milites ꝺtraxerint in castris an
alibi,z an tēpore condēnationis essent in castris vel alibi.z sic
in armis vel nō,mihil tū in specie allegat z mihi placet p istuz
ter.q generaliter loquit nec ei est aliqua ler ꝓpter q̄ debeat sic
restringi.Itē si iste ter.restringerēt vt solū p̄cedat qū miles cō
trarit in castris,nō bñ extēderet ad aduocatum z clericū,put
gl.sequens z doc.cōiter tenēt:q2 nō caderet qualitas termino
rū.Nec ob.ter.in d.§.j.insti.de mili.test.allegat⁹ p gl.q2 ille ter.
in vno facit cōtra gl.dū dicit q̄ filiusfa.miles etiam domi eius
retinet priuilegiū testādi.Nec obstat illud q̄ ibi dicitur q̄ mi
les domi existēs nō pōt testari sine solēnitate testiū z sic iuris
cōis.Q2 rndeo qꝺ alia rō reformat pactū. put dicit ter.in l.in
terpositas.C.de trāsac.nā domi existēs pt habere copiā testiū
quā nō pōt habere in p̄cinctu armoꝝ.l.miles.C.de testa.mi.sz
in casu nostro miles hz priuilegiū nō ex eo q2 sit actualiter in
armis z sic in actu bellādi.sed q2 est miles stipēdiatus armate
9 militie,vt dicit ter.¶Secunda fallentia gl.est plana q̄ iste ter.
nō p̄cedit in milite misso a militia ignominiose, q2 lusit arma.
q2.l.testāmēta eoꝝ.ff.de test.mili.alle.in gl. ¶Bl.in verbo fa
cere potest.diuiditur in tres partes. In prima declarādo ter.
respondet tacite questioni,z bene. In secunda extendit istum
tert.ad aduocatos per tria fundamēta. In tertia querit quid
in militib⁹ celestis militie. In quarta allegat vnā cōcordātiaz
ad ter.scēa ibi.idē in patrono. Tertia ibi.qd in milite celestis
militia.Quarta z vlt.est ibi,z facit.C.de exe.rei in. ¶In secū
da parte gl.habes extensionē ad istū ter.q̄ priuilegium huius
legis habeat locū etiā in militib⁹ legalis militie,z sic in aduo
catis,z ter.alibi appellat literatā militiā l.primos. C.de pri.
sacro.scrini.li.xij. Istā gl.tenēt Bar.z cōiter alij.solus Alb.te
net cōtrariū,dicēs magnū verbum ad practicā.qꝺ istud de ad
uocato nō seruaret de facto:q2 ter.solū loquit de milite arma
te militie.Breuiter tene cū ista gl.cōiter approbata q̄ priuile
gia cōcessa militib⁹ armate militie.extendunt ad milites lega
lis militie,z sic ad aduocatos,vt est no.gl.in l.j.§.est z alius. in
ver.cepit.ff.si qs a parē.fuc.ma.z ibi Bart.nisi sint priuilegia
cōcessa militib⁹ ꝓpter p̄sumptā ignorātiā iuris, q̄nō cadit in
aduocatis.l.ij.§.seruj⁹ aūt sulpicius.ff.de orig.iur.z l.professio.
C.de mune.patrimo.li.x.Istā extēsionē etiam tenēt Ly. z Sa
li.in l.j.§.de iur.z fac.ign.z.d.Aler.hic. Adeo ficut milites de
iure torqueri nō possunt etiā p̄cedētibus legitimis iudicijs,vt
diri.§.in ter.idē in aduocato fm Ly.in l.milites. C. de questi,
Bar.in l.j.p illū ter.C.de aduo.diuer.iudi.Raph. Ful. in cōsi.
10 xxj.inci.in cā inquisitionis formate.ad fi.¶Itē sicut milites nō
possunt p̄sonaliter capi ꝓ debito ciuili.fm Bal.in l.fi.C.qui
bo.cede.pot.tenet etiaz p̄cedere in militibus nostri temporis.
eodē modo aduocatus vel doctor nō pōt ꝓ debito priuato ca
pi vt ex ter.in l.medicos. C.de profes.medi.li.x.no. Bart.in.l.
si libert⁹.ff.de in ius vo.¶In iij. parte gl.ibi.rndeo ideo mul
11 to magis.habes fm extēsionē¶ q̄ priuilegiū huius.l.habes ēt
locū in milite celestis militie:z sic in clerico multo magis z ne
cleric⁹ cōdēnat⁹ hz priuilegiū.vt nō possit exigi vltra q̄ face
re possit deducto ne egeat.Cū ista gl.trāseūt Rich.mal. Bar.
z magis cōiter alij,z dicit Ang q̄ ista opi.est equa,q2 nō ꝺz da
ri occasio vt clerici auocent a diuinis. Adde q̄ idē tz.do. Abb.
in.c.j.de cleri.egro. Pe. de anc.z Jo.de imo.in.c.odoar.de so.
Jo.de imo.in.l.si vero.§.viro.ff.so.ma.cōtrarium tenent Old.
laudē. Alb.de ro.z Pau.de ca.hic.Et ꝺt Pau.de ca.se crede
re q̄ ista gl.nō seruaret de facto:q2 etiā canon.in clericis vī vel
12 le Jriū.cum etiā de iure cano.¶cedāt bonis sicut z laici,z eoꝝ
bona insoliditū capiunt,vt in.d.c. Odoard⁹.z in.c.puenit de fi
deiuss.qꝺ nō eēt si haberet istꝺ priuilegiū ne possint exigi vltra
q̄ facere possunt. Sed ad.d.c.odoar.respōdet Ray. Ang.imo.
Rap.cu.z.d. Ale.hic.z Jo.de imo.in.d.l.si vero.§.de viro.quod
ibi istud priuilegiū nō fuit oppositū q̄ clericus nō teneret vl
tra q̄ facere possit:nō fuit opus cessiōe bonoꝝ. Sz certe istud
13 nō est dissimile q̄ nō opposuerit¶cū in clerico nō p̄sumat igno
rātia iuris nec excusēt ꝑpter iuris ignorātiā,vt est gl.in.l.repe
tita in verb.peritos.C.de epis.z cle. Alio mō z melius respon
dēt.d. Pe.de beru.hic.z Pe.de anc.z Imo.in.d.c. Odoardus.
qꝺ imo ille ter.facit p opi.gl.z Bar.q2 ter.ibi non facit mentio
nem de cessione bonoꝝ z reprehēdit ibi iudex qui excōicauit
clericū impotentē ad solvēdū.z mādatur q̄ dictā excōicationē
reuocet. Tene cū ista gl.cui ad.to alia gl.in.c.studeat.in glo.fi.
l.dist.idē tenēt Jo.de imo.z Bemi.in.c.si ꝑpter tua debita.in
j.no.de rescrip.in.vj.z in.c.si tibi cōcesso de ꝑben.i.vj.Iz illi duo
ter.videaūt ꝑbare ꝺtrariū q̄ imo clericus teneat solvere sua de
bita nulla habita ratione ne egeat. Sed rndeo fm Bemi.in.d.c.
si ꝑpter tua debita.q̄ ibi illud dispōnitur nō ex necessitate,sed
potius ꝓpter honestatē ne ecclesia de honestet apud vulga
res si debita sua nō solueret:nec ibi dicit q̄ nō sit habēda ratio
ne egeat z qꝺ clerici non gaudeāt isto priuilegio vt non possint
14 exigi vltra q̄ facere possint.¶Cōfirmatur q2 in exorbitātibus
licita est extensio de milite armate militie ad militē celestis.vt
est gl.no.in.l.stipēdia.C.de exe.rei in.z in glo.in.l.si vt ꝓpōis.
C.de rei vē.d.z est ter.in.c. degradatio.§.j.z ibi Bemi. ad hoc
no.de pen.in.vj. Ultimo dicit Bar.istā gl.esse signādā z tenen
dā menti dum equiparat istas tres militias.s.armate militie,
legatis z celestis.Illā facit ad questionē disputatā p Richar.
15 malū.¶quod sicut miles nō potest ꝺnare.aut in testāmēto re
linquere concubine:vel meretrici,aut focarie,z si ꝺnet vel re
linquat nihil valet,vt.l.ij.C.de do.inter vi.z vro.z.l.miles ita.
§.mulier.ff.de test.mi.idē sit in clerico z i aduocato, Iz aliud sit
in alio priuato.l.affectiones.ff.de do.z idē in clerico quod non
possit ꝺnare vel relinquere cōcubine aut meretrici:tz Bar.i
in.d.affectiōis.vbi istud gñaliter intelligit in quolibet clerico.
z Bar.in.d.l.ij. C.de do.inter vi.z vro.z in.l.mulierem.ff.de his
q̄ vt indi.z.l. miles ita.§.mulier. Jo.an.in regula sine culpa in
vj col.in mercur.de reg.iur.in.vj.z in.c.de his.in vlti.col.de se
pul.d. Abb.in.c.j.de cleri egro. Ang. in consi. clxxj.inci.super
puncto predicto Et quod idem etiam sit in aduocato z docto
16 re tenet etiam Jo.an.in.d.c.de his.de sepultu.¶In priuato
autem planum esse videtur quod possit ꝺnare z legare pro
prie concubine.z meretrici, z alij mulieri in qua turpis fit su
spitio.per.d.l.affectionis.ff.de donat.z,in legato est exp̄essum
in.l. qui concubinam.z in.l.item legato.§.paruj.ff. de lega.iij.
z ita tenent gl.Bar.Bal.z alij in.d.l.miles ita.§.mulier. Lud.
roma.in consi.xlij. quod incipit ad primum quesitum breuiter
dicendum est.Franciscus in quarto dubio.Per ista alias ꝙd
lui in ciuitate Jerrarie in quodā testatore mutinēsi qꝺ potuit
instituere heredem vniuersalem mulierem impudicam:z inho
neste vite quam lōgo tempore in eius contubernio tenuit.z vl
tra predicta adducebam alium ter.in.§.j.in verb.a quodā cō
iuncto.in aut.quibus mo.nat.effi.legi.colla.vj. quem tex.ibi
no. Ang.z dicit esse casum exp̄essum quod coniunctus potest
in testāmēto relinquere meretrici sibi cōiūcte omnia bona sua.
17 Sedo cōfirmabam:qꝺ etiā meretrix,z quilibet mulier impu
dica habet testāmēti factionē actiuā,z sic pōt facere testamē
tū,fm Bal.in.l.j.C.de cōd.ob.tur.cau.z in.c.cū decorez de vita
honesta.cle.ergo fortius debet habere testamenti factionē pas
siuā,z sic ꝺz posse heres vniuersaliter institui.§.testāmēti autē
factionē.insti.de her.quali.z diffe. Tertio q2 certe sunt perso
ne ꝓhibite heredes institui enumerate p gl. magistra.in.§.legari.
insti.de leg.inter quas non reperitur inumerata mulier impu
dica vel inhoneste vite. In cōtrariū tamē fortiter stringit text.
in.d.l.miles ita.§.mulier.q ꝺt q̄ mulier in qua turpis suspitio.

18 cadere pōt nec ex testō militis aliqd capere pōt illa dictio nec q̄ est implicatiua, l. sacra loca. ff. de pe. cū gl. ff. de diui. z l. nec anus. cum gl. C. de emāci. lib. z l. nec nos. cū glo. C. de cap. ergo implicat q̄ nec ex testō militis nec alteri⁹ cuiuscūq; possit talis mulier capere. Rnde q̄ ille tex. debet intelligi in mulieribus impudicis cū quib⁹ cōmittit adulteriū, incestus, vel stupr̄ū. z sic eorū coitus est a lege ciuili prohibitus. Et isti nec ex testō pagani nec ex testō militis possunt aliquid habere. ita p̄cedit ille tex. Secus est in alijs mulieribus impudicis vt in meretricibus cōcubinis z similib⁹ quorū coit⁹ nō est p̄hibit⁹ a lege ciuili, q; a priuatis psonis pōt eis relinq in vltima voluntate z inter viuos,

19 ꝛ nō a militib⁹ p iura allegata + q; in militib⁹ maior honestas regrit q̄ in alijs psonis priuatis, fm Bal. z Ang. in d. l. miles ita. ff. Itē q; fauore publico p leges spāliter fuit interdictum militib⁹ ne mulieribus impudicis possint relinquere, ne p eas p prijs bonis ex spolient, sec⁹ in priuatis psonis, z ita illā implicatiuā nec intelligit notabiliter z declarat Rap. cu. ibi idē etiā tenet Bal. in cōsi. ccclvij. v. partis. inc. ad euidentiam premitto. q̄ cōcubinat⁹ vbi omnino videas, z ita videt necessario intelligēd⁹ ille tex. ꝓpter alia iura supius allegata. Et ista est tutior rnsio, quam intellige q̄ nec ex testō nec ex donatione inter viuos, nec cā mortis nec alio titulo possunt capere tūc ter. dicat q̄ nec ex testamēto militis: ergo nec ex testamēto alterius.

1 ☞ Snia intelligit fm naturā cause seu obligationis prime sup qua est lata, siue snia ferat simplr, siue alternatiue. z nu. 4.

2 Verbum respiciens plura determinabilia, debet ea determinare ꝓout nature vniuscuiusq; conuenit.

3 Quando duo vocabula tendunt ad determinationez eiusdez verbi, debent intelligi vt pariformiter determinent.

4 Una determinatio respiciens plura determinabilia debet illa equaliter determinare.

5 Que differē. sit inter stipłonē alternatiuā z snīam alternatiuā.

6 Sententie z stipulationes equiparantur.

7 Sententia sicut iudicium confertur in inuitum.

8 In stip. alternatiua vtrūq; est i obłone tū electio est ꝓbitoris.

9 In sententia alternatiua si seruus moreretur intra tēpus iudicati indultum ad soluendum sine culpa z mora domini, dominus liberabitur etiam ab obligatione quantitatis.

10 Stipulatio cōuentionalis intelligitur fm formam verborum z non scōm naturaz actionis noralis super qua interponitur.

11 Qualiter intelligatur regula qđ stipulatio interposita super aliquo actu vel in aliquo actu intelligatur secundum naturaz illius actus super quo interponitur.

Decem. Qñ vnū est in obligatiōe, z aliud in solutiōe illud solū peti pōt qđ est in obligatione: ꝛ in obligatione alternatiua vtrūq; peti pōt. h. d. fm Bar. Ang. z Jmo. vel sic ꝓprius ad cōtrice ꝓbozū ex mēte. Pau. de ca. Si debitū noraliter in snīaz deducat, quātitas est in obligatione sicut in prīa actiōe z nore debitio est i solone: iō nō pt agi nec peti executio nisi quātitatis, si aūt in stipłone vtrūq; deducat vtrūq; est alternatiue petendū. h. d. Vel sic z notabilius scōm Rap. cu. Snia intelligit fm naturā cāe. stipulatio ꝓ fm formā ꝓbozū. h. d. notablr. Et dt Raph. cu. q̄ nō meminit vidisse melioē ter. i corpore iuris. q̄ sic ite. q̄uis ad hoc cū soleat cōiter allegari. diuidit magistr in tres ptes. In prīa ponit dictuz. in snia noali alternatiua cū eius ratiōe. In scda ponit dictuz cōtrariū in stipulatione norali alternatiua. In tertia assignat notabilis ratio diuersitatis inter istos duos casus cōtrarios vsq; ad fi. q̄ ratiōnē diuersitatis breuī declarat Bart. hic, in j. q. secūda ibi, ꝛ is qui stipulat⁹ est decē. tertia z vltima est ibi q; in stipulatiōe singule partes. z iste. ſ. est fundamētalis z no-

3 tabilis ad multa que statim. j. subijciā. ¶ No. primo ex isto. ſ. q̄ snia intelligit fm naturā cāe seu obligatiōis prime sup qua est lata siue snia ferat simplr seu ēt alternatiue. ita est ter. solennis hic. Cōtra istud opp. Bar. de l. Paul⁹. ū. j. eo. z l. j. C. si plures yna snia. vbi verba snia non intelligunt fm naturā cause. z sic obligatiōis deducte in iudiciū, sed fm significationē verborū snie. Nā ibi egi cōtra duos vel plures obligatos insolidum iuder eos simpliciter cōdēnauit nō cēset quēlibet insolidū cōdēnasset ꝓout erat eorū obligatio, ꝛ in viriles, z sic quēlibet p parte. put ꝓba snie importāt. l. reos. ſ. cū in tabulis. ff. de duo. reis. z sic snia vt proficere cōdēnatis q̄ videt esse cōtra regul. l. euidēter. ff. de excep. rei iu. de qua glo. ibi oppo. z Bar. tāgit. Huic oppositiōi rndet Bar. hic aliqualiter obscure, z fm. do. Aler. tenonice loquit. q̄ hic lex disponit circa officiū iudicis snīantis, z tūc ꝓba snie ītelligunt fm dispositionē legis z sic fz naturā obligationis declarate per legē, vt hic, isūcto tex. instit. de offi. iudi. in prīn. Qñq; lex nō disponit circa formā sentētie. circa ipsam obligationē seu obligationis substātiam concedēdo parti, legis vt pretoris beneficiū, vel ipsemet partes dispo-

nūt. de primo est exēplū. Nā lex disponit q̄ plures fideiussores vni⁹ tutoris oēs de p se teneant insolidū, vt l. fi. ff. rē pupil. saluo. vel ipse partes disponūt q̄ libet teneat in solidū, vt i duobus reis debēdi. in ḡbus partes egerūt q̄ libet teneret insolidū, z tūc nō intelligit fm natura obligatiōis deducte in iudiciū, ꝛ fm ꝓprīā significationē verborū. sic in viriles, ita loquit cōtrariū z reputat Bar. tenendū mēti. Et sic vno ꝓbo qñ lex disponit circa officiū iudicātis, tūc verba snie debent intelligi fm dispositionē legis vt hic. sec⁹ qñ lex nō disponit circa formā iudicādi, sed de ipsa obligatione. vt in cōtrarijs. Istā solu. sequunt Ang. Jmo. z d. Aler. hic, z dicit. d. Aler. q̄ est notabilissima solutio. idē etiā dicit Bart. in l. paul⁹. j. eo. ista solu. fm Raph. cu. z d. Pe. de beru. nō est bona nec quo ad istū ter. nec quo ad 2trariū. nā hic lex nō disponit circa modū z formā sententiandi nec circa officiū iudicis sentētiantis, vt dicit Bar. imo ista lex interpretat snīam iudicis q̄ iā iudicauit q̄ intellegat q̄dēnasse in decē, nō aūt vt det seruū ꝓ nora. Et sic iurisc⁹ cōsule⁹ hic interpretat snīam iā latā fm naturā cāe z sic actionis intētate. Simlr in l. cōtraria lex nō disponit circa subsistā tiā obligationis. vt dicit Bar. sed interpretatur snīam iam latam. Nā ibi iurisc⁹ consultus fuit interrogat⁹ si plures tenebātur insolidū z fuerūt simpliciter cōdemnati, an intelligant cōdemnati insolidū fm naturam cause, z sic obligationis prime, an vero ꝓ parte, z sic in viriles z ibi decidit q̄ in viriles fz prīā significationē verborū snie. Sz tu aduerte q̄ Bar. mer vidēt sensisse istā oppositionē q̄ hic nō videbat lex disponere circa officiū iudicis sentētiātis. Ideo Bart. cū mysterio dicit vt hic iūcto tex. insti. de offi. iudi. in prīn. vbi lex expresse z ad literā disp̄it circa officiū iudicis, expresse instruēdo qualr iudex debeat formare snīam in cā norali, ꝛ in l. cōtraria lex nihil disponit circa officiū iudicis eū istruēdo. ꝛ circa obligationē. Alio sēdo mō ad principale cōtrariū rndet notabilr Pau. de ca. hic q̄ in cōtrario q̄ quilibet teneret insolidū, nō ꝓueniebat ex natura actiōis z obligatiōis, ꝛ qr ita expresse fuerat actum inter ptes. qđ si nō fuisset actū q̄libet teneret ꝓ parte fm. l. reos. ſ. cū in tabulis. ff. de duo. reis. Cū ergo i snīa hoc nō fuerit actus cessat rō q̄ erat in prima actione z obligatione, sed hic q̄ ītus tas tm esset i obligatiōe, ꝓueniebat ex natura actiōis noralis ideo snīa intelligit fm naturā cause z sic obligationis. Ista solutio reprobat. d. Aler. z dt Pau. de cast. sommasse. qr. d. l. Paulus pōt generaliter intelligi, etiā qñ ex dispōne legis, plures erant obligati insolidū, absq; cōuētione, vel aliquo pacto partiū, vt in l. j. C. de cōd. ex le. q̄ lex nihil facit: qr logt in fisco. Tertio mō pōt rnderi fm. d. Det. de beru. q̄ vtraq; decisio tā legis nostre q̄ legis cōtrarie fundatur ex regula. l. Arrianus. ff. de actio. z obli. z l. fauorabiles. ff. de reg. iur. qr in fine cause z sic sententia fauorabiliores sumus reis absoluēdū, nā ibi plures fuerūt cōdemnati insolidū vnde debemus facere interpretationē ꝛ prīā significationē ꝓbozū snie q̄ intelligat condēnatus quilibet ꝓ parte z sic in viriles, ꝛ ante a teneret insolidū: qr potuit discere nō recedam⁹ aꝑbis snie, hic aūt idē fauor rei q̄dēnati fuadet vt recedamus a ꝓprīa significatione verborū z stemus nature actiōis z obligatiōis. Quia si staremus significatiōi ꝓborū facerem⁹ cōtra naturā obligatiōis z cōtra fauorē rei cōdēnati: ne ergo snīa q̄ est stricti iuris interpretet ꝛ naturā prime obligationis z actiōis z cōtra fauorē rei cōdēnati interpretamur ꝛ fm causaz prime obligatiōis. ita est ter. hic. ¶ Secō diligēter no. ex eodē tex. bonā z vtilē regulam qđ verbū cōdēnatus respiciēs duo terminabilia. ſ. decem z noraz debere, nō determinat eam seruata equalitate, sed fm naturā vniuscuiusque determinabilis. Nam verbū condēno, respicit illa decem debūne. adde ad idem cōfirmandum + q̄ verbum posit̄ in plura determinabilia ea debeat determinare. put nature vniuscuiusq; cōuenit. tex. no. in c. cū dilectus. de consue. z ibi. d. Zab. in ij. col. post Lard. Flo. plurimū cōmendat illum ter. z dicit q̄ est multū singularis z nunquaz tradendus oblivionis actui terpretationē statutorum ad idē text. no. in c. olim ex literis. z ibi do. Lard. flo. ad hoc notat de rescrip. z idē do. Lar. flo. in c. ab excōicato. co. ri. de rescri. ¶ Et fm istā regulā limita duas alias regulas. Una est quod quando duo vocabula tendūt ad determinationem eiusdem verbi debent intelligi vt pariformiter determinent vt est tex. solēnis z expressus in l. fi. C. de sen. inter. om. iud. quē text. Bart. ibi dicit esse singularem se nescire aūbi eum etiam reputat singu. Bald. in c. super eo. ij. de appel.

4 ¶ Secundo limita aliam regulam que habet quod una determinatio respiciēs plura determinabilia dz illa equaliter determinare. l. quāuis. z l. hereditatem. C. de impub. nā hoc iure, in ſ. sed si aliter. ff. de vulga. z pupilla. nam fm Barto. ibi aliud procedit quando potest ea equaliter determinare: alias secus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

idē etiā dicit ¶Bau.de cast.in l.coheredi.§.qui discretas.in fi. no.per illum tex.z ibidem et am Bre.in ꝯ.no.ff.de vulg.z pu. Ad predicta accedat qđ vult gl.in l.ij.ff.de offi.procō.z leg.q idē verbū relatū ad duo quantū ad vnū stat ppzie quantū ad aliud stat impropzie. ¶Tertio no.ex ter.q cōdēnatus ad dā dnm decem aut seruū pro nora.nō pōt cōuenīri ad seruū.nec cōtra eū pōt peti execution pro seruo:qz ls seruus ante suiaz nō erat in obligatiōe.ſz tm in facultate soluēdi:tūc post suiam vi debat q esset in obligatiōe z actione. Tm ¶ iuū decidit iste ter. in hoc valde notabilis:qz ista suia intelligit fm naturā.pzie ob ligatiōis vt tm sit obligat⁹ ad decē z nore deditio sit in facul tate soluēdi.z ista facultas soluēdi seruū p nora:qz cōpetit ex legis dispositiōe.durat vsqz ad li.cōte.factā sup actiōi iudica ti z sic sup execution.l.itē veniūt.§.idē recte.ff.de pe.le.z gl.par na hic in ver.ex lege.z Bar.z idē Bar.notabilr.in l.j.§.fi.in fi. ff.de pen.le.sec⁹ si facultas soluēdi cōpeteret ex dispōne hois tūc nō durat vsqz ad litis cōte.factā in cā principali.vt est ter. reputatus sing.in l.si quis stipulatus fuerit.r.in mille.in prin. ff.de so.qz mitius agit cū l.cꝯ cū hoīe.gl.ī l.celsus.in prin.ff. de arbi.z p hoc.d.Bar.in d.§.idē recte se dixisse.in q.de facto q dā tenebāt alicui dare cētū hoc pacto q si vellet dare.p ista q titate certū terrenū,cogeret accipere,certe pdit istā facultatē dādi terrenū ex quo patit li.cōte.sup debito qđ no. ¶†Quar to no.ex.ij.parte ter.i versi.is aūt qui stipulat⁹ est iunctis prę cedētibus z sequētibus.differētiam inter sniam alternatiuā.z stipulationē alternatiuā in cā noralīqz in suia alternatiua so la q titas est in obligatiōe z solutiōe:ſz in stipulatione alterna tiua vtrūqz est in obligatiōe z vtrūqz debet peti: vt l.si duo.ff. de ver.ob.rationē diuersitatis assignat tex.in ij.parte.in vers. qz in stipulatiōe vsqz ad fi.z declarat Bar.i j.q.z ita limita re gulā q hz q suie z stipulatiōes eq̄parant † .l.ij.§.idē scribit.z ibi Bar.in pe.no.ff.de pe.qz etiā in suia quasi ꝯhit:vt ibi,z no. Bal.in l.unica.i ij.col.C.si plures vna suia.z in l.ab executione in vlti.col.ff.quoꝝ appel.nō reci.¶Hā illa equiparatio nō pce dit qñ dak rō diuersitatis ter.est hic.z fm Bal.in d.l.idez scri bit.in vlt.co.in multis differūt:qz in suia quasi ꝯhit,ſz in stipu latiōe cōtrahit vere z ppzie.†Itē suia sicut z iudicū confer tur in inuitū.l.inter stipulantē.in prin.ff.de verb.obli.secus in stipulatione.Sed caue pro intellectu litere q differentia text. nostri inter sniam alternatiuā z stipulationē alternatiuā in cā norali,videt esse sine effectu z sic esse impositā verbis z nō re bus.z ꝯsequēter videt esse differētia verbalis z nō realis ꝺtra l.ij.in fi.C.cōia de leg.z.c.cōmissa.in prin.de ele.in vj. qz ls † in stipulatiōe alternatiua vtrūqz sit in obligatione:tū cū electio sit debitoris,put ēt dicit Bart.hic,in j.opp. certe nō cogitur soluere nisi illud qđ ipse volet aut quātitatē aut seruū p nora sicut in suia alternatiua,put exꝑsse firmāt,sed ad aliud ꝓpositum ¶Bau.de ca.d.Aler.hic,z sic in effectu videt parū referre qđ in stipulatione alternatiua vtrūqz sit in obligatiōe licet al ternatiua,z fm ¶Bau.de ca.z.d.Ale.ista stipulatio ī nihilo no cet z in nihilo est dānosa cū possit soluere illud qđvelit de duo bus sicut pz⁹:ergo est sine effectu.istud nō declarāt doctores nec attingūt.Dic p intellectu ter.qđ imo multū refert in effe ctu†qz in suia alternatiua si seru⁹ moreret intra tps iudicati idultū ad soluēdū,si sine culpa z mora dñi,certe dñs liberaret etiā ab obligatiōe quātitatis,cū sit debitor q titatis,respectu certe specie q est in facultate soluēdi.s.serui q dedit dānū:ergo perempta illa specie liberat⁹ a quātitate,z est ter. in l. electio. §.si is quē.z l.si plurū.§.fi.ff.de nora.Bar.in l.quod te.in j.col. vbi dixi.ff.si cer.pe.in stipulatione alternatiua cuz vtrūqz sit in obligatione ls seruus moreret.tū dñs tenerēt ad quātitatem, vt est ter.no.in l.grece.§.si qs stichū.ff.de fideiuss. qz vbi debet quātitas respectu specie existētis in obligatione. tūc perēpta illa specie nō liberatur debitor a quātitate fm ¶Bau.de ca.z.d. Aler.in l.qđ te.ex mēte Bar.ibi.ff.si cer.pe. ¶†Secūdo not. in ver.is aūt.ter.solennē z signandum q stipulatio conuentio nalis intelligit fm formā verborū z non fm naturaz actionis noralis sup qua interponit.Hā in actione norali vnū est in ob ligatione z alterū solū in solutione,ſz in stipulatiōe ista vtrūqz est in obligatione q vr esse cōtra vulgarē regulā q habet q sti pulatio interposita super aliquo actu intelligit fm naturā il ius actus sup quo interponit.l.si stipulat⁹.ff. de vsur.z l.si le gati serui noīe.ff.de leg.j.z l.dānī infecti.quidā in prin.cū simi libus.ff.de dā.infe.z l.j.§.si quis sub cōditione ibi stipulationi easdem causas in cōditiones ineſſe,vt legat noīe caue. Raph. cu.dicit istud videri sibi forte, z ingenue fatet q nescit bñ solꝛ uere istā oppositionē.¶Bau.de ca.etiā reputat hoc ēt notādū Sed rūde ¶mo.¶Bau.de ca.z.d.Aler. qđ p istū ter. dat singu laris limitatio ad illa iura q dicūt q stipulatio intelligitur fm naturā pcedētis act⁹:vt intelligant quantū ad hoc vt pmisso pter stipulationē nō cēset se in plus voluisse obligare q tene bat actiōe pzia:z sic ne plus effectualiter exigat in stipulatiōe q exigi potuisset fm naturā pcedētis actus. Ita loquunt iura pallegata.ſz pter stipulationez bñ pōt cēseri efficac⁹ obli gatus q prius esset:qz p hoc debitor nō sentit dānī. ita loqui tur ter.hic:vbi nore deditio nō erat in obligatione:tunc autē erat in obligatiōe pter stipulationē:qz ex hoc nullū dānū re sultat debitori:qz ita nūc pōt liberari dādo seruū p nora sicut prius.sec⁹ esset si ex hoc sentiret dānū vt in ¶ iuū z sic vno vbo pter stipulationē nō pōt obligari in pl⁹,ſz bñ efficac⁹.Simi le in fideiussore qui nō pōt obligari in plus quā principalis:ſz bene efficacius:vñ si principalis esset obligat⁹ naturaliter tm fideiusso: obligabit naturalr z ciuiliter:z sic efficac⁹.l.j.z l.fide iusso obligari.§.fideiusso.z l.grece.§.illud.ff.de fideiuss.z dicit Imo.q iste ter.est ad hoc singulariter notandus:qz forte alibi nō reperies.adē q istā solutiōnē ēt tenēt ¶Bau.de ca.z.d.Ale. in.§.fi.j.ea.l.eā.ēt segt.d.Ale.i.l.j.in vlt.col.ff.de pac.z in.l.sciē dū.in.j.col.ff.de ver.ob.vbi dicit q istud recte intuēti vr voluis se Bar.in.l.ij.ad fi.C.de cō di.ob.cau.eaz etiā sequit.d.Ale.in.l. stipulatione nō diuidunt.in prin.in.r.col.ff.de verb.ob.z in l. si legati.ff.de leg.j.z sic.vbiqz.d.Alex.eaz firmat.Sed tu aduerte q imo debitor p istā stipulationē alternatiuā videt posse pati dānū z alr teneri q prius:qz si cōtingeret seruū mori nō libera ret.pmissor a quantitate.l.grece.§.si qs stichū.ff.de fideiuss.z tm fuisset liberat⁹ si stipulatio nō interuenisset,vt diri.ī.in prędē ti.no.¶Nisi dicas defendēdo istā cōez solutionē q pdicta itelli gunt de pmoꝛdiali natura act⁹,z nō de ista accidētali pp mo tē fui.l.itē veniūt.§.cū pdixim⁹.ff.de pe.he.gl.no.in.l.certi con dictio.in princ.in gl.mag.ad fi.ff.si cer.pe.alio non rūdet Aret. in.d.l.stipulationes nō diuidunt.in.ir.col.q iste.§.intelligit qñ stipulatio interponit sup delictis q nō depēdēt a volūtate par tiū,fm Bar.in.l.er hoc iure.in vlt.col.ff.de iust.z in.sed iura cō traria loquunt qñ stipulatio interponit sup cōtractu scōm qđ partes cōtrarierūt.Ista solutio vr plena cōfundi per istū ter. in.ij.parte,q dicit q in stipulatione singule ptes per se veniūt ea que singuli separatim stipulari possum⁹.z sic ter.aperte di cit q stipulatio interponit sup his q pēdēt a volūtate partiuz z sic in ter.stipulatio nō interponit sup delictis,sed bene super obligatiōe que fuit causata cōtra dñm ppter delictū serui.z sic in isto ter.nō agit crialiter sed ciuiliter.ego istā materiā.an sti pulatio iterposita in aliquo actu vel in aliquo ꝺctu debeat in telligi fm naturā act⁹ sup quo interponit plene examinaui in repetitiōe rub.ff.de ver.ob.ad ibi dicta te remitto. ¶Ultimo. gl.parua in ver.pecuniariā.dt nisi ex delicto vicarij,vult dice re q si dñs hz seruū ordinariū,z aliū seruū vicariū q sit in pecu lio ordinarij,pp delictū vicarij nō dz dñs cōdēnari ad estima tionē dānī.aut qđdet seruū ordinariū p nora.ſz bñ ipm vica riū qui deliquit:vt est text.in.l.si in re communi.§.fi.ff.de nora.

1 ¶Bn z qñ liceat victori exequi sniam propria authoritate.

2 Uendēs rē,ls recipiat pretiū ab emptore,nō propterea p hoc concedit licentiam accipiendi rez emptā propria authoritate.

3 Restitutio ī integrū cessat vbi aliud auxiliū ordinariū cōpetit.

4 An in omni suia sit opus q execution iudicati fiꝑ iudicem.

5 Si pronuntiatum sit aliquem esse vxorem alicuius an possit propria authoritate illam inuitam accipere.

6 Mulier an sit in potestate mariti vel tātū sub eius obsequio.

7 Marito an sit licitum vxorem verberare z in vinculis tenere.

Qui iudicati. Victor non dz propria authoritate suiaz p se latā exequi:alias delin

1 quit.h.d. ¶Ho.q nō ls victori exeq sniam propria authoritate imo si exequat pōt cōuenire vti furvel vt raptor. Ex quo cozre larie no.q iudex per sniam nō vr dare licētiā victori ad eā exe quēdā propria authoritate.itē ls aligs p suiaz iussus sit rē alte ri restituere,adhuc p iudicē debet fieri execution.l.q restituere. ff.de rei vē.z arguēdo iudiciis ad ¶tract⁹:iurta.l.aij.l.§.idē scri

2 bit.ff.de pec.idē est in cōtractib⁹:vt qz si vēdēs recipiat pciū ab emptore nō tū p hoc cōcedit licentiā emptori accipiendi rem emptā propria authoritate,imo si acciperet dz pdo.l.si ex stipu latione.ff.de acqui.pos. ¶Limita nisi iudex dederit licētiā pti vincenti q exequat sniam propria authoritate.l.bonis.C.so.ma. l.pignoris.C.de pig.ac.gl.Bart.z doc.in.Iuste possidet.ff.de acq.pos.Bar.z alij hic Bal.in.l.iubere cauere.circa fi. pe.q.ff. de iurisdi.om.iu.Sed aduerte,qz nō videt tunc propria authoritate exequi:ex quo habet licentiā a iudice,sed potius censet nuncius iudicis in cā propria:qđ fieri pōt.l.eū qui.§.si epistola. ff.de fur.Bar.z alij in l.iuste possidet.z sic nō est propria limita tio a istū ter.,Quis sit vera. ¶Secundo limita,qñ copia indi cis haberi nō pōt tunc poterit sententiam propria authoritate exequi.l.nullus.z ibi gloss. z doctores.C.de iudeis.l.si alius.§. bellissime.z ibi Bart.no.ff.quo vi. aut clam.z.l.generali.C.de

decurionibus.li,ꝛ.per quē tex.idem tenet Spe.tit,de actore in §.item qui propria authoritate in.viij.casu glos.j.dixti.in c.ius gentium in gl.j.ꝛ gl.in.c.pastoralis.de causa poss.ꝛ proprieta. Bar,in l.hostes.in.iij,co.ff.de cap.ꝛ in consi,cv.inci,inquiritur cōtra dūm Joannem de Pisan. Bal.in,l.ij.in rvij.col.C.de ser, ꝛ aqua.Jnn.ꝛ alij in.c.olim,j.de resti.spo.d. Abb,in.c.qualiter ꝛ qñ in,j,no,de iud.Jmo,ꝛ.d.Aler.hic q̄uis contrarium notet Bal,ꝛ minus bene in.l.ij.§.post originē.ff,de orig.iur.vbi p illū tex,no.q̄ in ciuitate nullus sit rector:tñ nō pōt qs sibi dicere ius propria authoritate. Alibi etiā gl.no.in.c.j.in ver,expectā di,ꝛ ibi Bal.in fi.de cōsue.recti feudi .signanter tenet q̄ ꝓpter absentiā magistratus nō debet quis sibi ius dicere propria authoritate,sed debet magistrat⁹ expectari,ꝛ hoc videret tutius. Itē limita q̄ solus defectus iudicis nō sufficeret vt qs possit sibi ius dicere propria authoritate,ſz etiā requirit⁹ q̄ periculū sit in mora,ita singl⁹ limitat Bal.ij.l.sed ꝛ si per ptorē. §. deinde ait pretor.ff.ex qui.cau.ma.per illū tex.vbi est locus restitutiōi in integrū propter absentiā magistratus qñ nō potuit haberi copia magistratus,sed si posset ꝓpria authoritate ius dicere
3 nō esset locus restitutioni in integrū.† q̄ cessat vbi aliud auxiliū ordinariū cōpetit.l.in cāe.in prin.ff.de mino. Facit q̄ tenet Bar.in.d.l.si alius.§.bellissime.vbi dt se putare q̄ si qs arripe ret aialia alicui⁹ q̄ de facili fame moriunt,vl vineas q̄ si nō am putauē de facili excicauē tñ est sibi licitū ius dicere ꝓpria auto ritate magis q̄ in alijs reb⁹. Sz.d.Ale.tenet q̄ñ q̄ qñ qa nō habet copiā iudicis q̄uis ius suū nō sit breui tempore peritu rū.tñ pōt sibi ius dicere ꝓpria authoritate.in.d.l.nullus.ꝛ.d.§. belissime.ꝛ lz remediū ordinariū faciat cessare ꝛ restitutionem in integrū.d.§.ait pretor.non tñ faciat cessare remedium subsi diariū q̄ qs sibi ius dicat ꝓpria authoritate qñ iudicis copia haberi nō pōt,ꝛ est satis tollerabile. ¶ Ultimo Bar.per gnqz
4 cōnes examinat† an in omni sua sit opus q̄ executio iudicati fiat per iudicē.dic vt per eum quo oēs transeunt sine aditione.
5 ¶† Jnq̄tū tñ Bar,in.v.q.vl tenere,lz non bñ firmet q̄ si sit p nuntiatū aliquā esse vroē alicui⁹ siue ab alio detineat siue nō potest ꝓpria authoritate illā inuitā accipere q̄ incideret i pe nā raptus.l.vnica.C.de rap.vir.ideo tūc requirit⁹ executio iudi cis nā fm Jmo.illa lex loquit⁹ qñ maritus nūq̄ habuit possessionē maritalem vnde pro Bar,melius facit illud qđ tz Jo.an.
6 in addi.Spec.in ti.qui fil.sint legiti.sup ver.cōpetit.† vbi tenet q̄ vroz nō sit sub potestate mariti,sed potius sub eius obsego per.l.sicut cum gl.ff.de ope.libe.ꝛ in.§.j.instit.ad tertu.ergo ma ritus nō habet in eam manus iniectionem.Breuiter qñ mari tus iā adept⁹ fuit quasi possessionē materialē tūc hz i ipam ma nus iectionē.fm Jmo.ꝛ.d.Alē.hic, q̄ dñ ita seruari de facto.
7 itē † licitū est marito subsistēte causa verberare vrozez modice tñ, lz nō acriter,vt est gl.no.in.c.sicut alterius.in gl.j.vij.q.j.d. Abb.in.c.cum contingat.in.vij.col.de foro cōpe.ꝛ no.d.Abb. vbi videas in.c.quēadmodu.in vlt.co.deiureiu.Jmo licitū est marito nō solū vroē castigare sz etiā in vinculis tenere. gl.est no.in.d.c.quēadmodū.in glo.fi.ad fi.de iureiu.ꝛ ibi. d. Abb.in vlt.col.reputat multum tenēdum mēti declarando tamē vt ibi per eum,ꝛ vitra gl.iuris canonici q̄ licitū sit marito subsistēte causa verberare vroē, tenet etiā gl.in.l.sed ꝛ si quemcunqz §.fi.ff.ad leg.aquil.ꝛ qñ maritus adeptus est quasi possessionē maritalē inuceret manus in vrozem non ab heret tunc locum pena raptus.de qua in d.l. omea. C. de raptu virgi. fm Ly.ibi in.ij.col.ꝛ etiam Bal.idem tenet in.l.raptores.C.de epis.ꝛ cle. ꝛ no.Bal.in.l.bemgnus.ff.de legi.

1 ☞ Actio iudicati est perpetua ꝛ transitoria ad heredes acti ue ꝛ passiue.
2 Actio q̄ oritⁱ sua an appelleⁱ actio iudicati vl actio in factum.
3 Ad actionē i factū nō est recurrēdū qñ habem⁹ nomē actiōis.
4 Ex sententia arbitri oritur actio in factum.
5 Ex sententia iudicis oritur actio prescriptis verbis.
6 Per suas ñ fit nouatio ꝓprie q̄ sit extinctiua obligatio.ꝛ actio.
7 Sententia lata in actione reali an producat actionem nouam iudic,vel in factum.

Iudicati. Actio iudicati est ꝑpetua ꝛ trāsitoria ad hr̄des actiue ꝛ passiue.h.d. ¶ Nota.j.ex
1 iſto tex.q̄ † actio q̄ oritⁱ ex sua est perpetua ꝛ transitoria ad heredes dato q̄ prima esset tēporalis ꝛ nō trāsitoria ad heredes: puta q: erat ex delicto,vt hic in glo.Et sic correlarie habes q̄ actio ex sua pōt esse alteri⁹ nature ꝛ alteri⁹ vite q̄ esset prima actio ratio est:q: p suam quasi ꝗrahiⁱ.l.ij.§.idez scribit.ff.de pecu.Bal.in.l.ab executione.in vlt.col.C.quotū appel. nō re cit.ꝛ in.l.vnica.i.ij,col.C.si plures vna sua. Ex ex illo quasi cō tractu suę oritⁱ actio q̄ est ꝑpetua ꝛ transitoria ad hr̄des,sicut sunt regulariter actiones ex contractibus.l.vnica.C.vt actio nes ab herede,ꝛ cōtra hr̄des,sicut etiā actio de cōstituto est p petua,lz actio prima esset tēporalis.l.itē illa.§.qs adūcit.ff.de cōsti.pecu.Salut qñ esset mere accessoria ad primā vt est stipu latio de iudicio sisti,que est ejusdē nature ꝛ vite cū pria actiōe q: est mere accessoria l.eum.§.qui iniuriarū.ff.si qs cautio.sed hic,ꝛ in d.§.qs adūcit nō est mere accessoria cū ea directo de ducat illud qđ deducebat i prima fm Pau.de ca.hic,ꝛ ante eā latius ponit Bar.in l.j.§.hec actio,in versi.tertio casu princi pali,ff.si q: tes.iuſ.esse liber.fue.diri in d.§.qui iniuriarū. ¶ Jn gl.j.habes q̄ actio q̄ oritⁱ ex sua nō appellat actio iudicati q: ut vr dicere tex.sz actio in factū p tex.i l.actori.C.de reb.cre.in ver.ad similitudinez iudicati in factū actio cōpetit,sed Ly.ibi rūdet q̄ ibi sit similitudo actiōis in genere,sz nō in specie.Sz caue q: ibi similitudo cū sit facta p legē,dz intelligi esse facta p omnia si fieri pōt,per illud qđ no.glo.in sacrilegij. prima.ꝛ ibi Bar,ff.ad leg.iul.pecu.ꝛ sic q̄ ibi fiat similitudo actiōis nō so lum quo ad genus sed etiā quo ad speciē, vt in specie actio in factum ita cōpetat ex sua sicut ex iuramēto.istā opinionē te nent vbi glosse iuris ciuilis,ꝛ gl.in cle,fi.de appel. Bal.ꝛ Sa li.in d.l.actori.Jmo.ꝛ d.Alex.hic, Aud.ro.in l.nam ꝛ postea §.fi.ff.de iureiu.contrariā opinionē ꝛ melius ꝛ mo actio que
2 oritⁱ ex sua fit actio iudicati,put dt tex.hic ꝛ plures alij ter.allegati per Bar.tenent Jac.de are.ꝛ Ly.in d.l.actori.Bar.Bal be.de ros.Ang.Raph.cu.ꝛ Pau.de ca.hic,q: cum habeamus
3 ꝓpriū ꝛ spāle nomē actiōis,i.iudicati,vt hic.† ad actionē in fi etum nō est recurrendū:sed ꝓpria nomina actionū deficiū, ita dicit tex.in l.nā cū deficiūt.ff.de presc.ver.Fallit fm Bar, † in sua arbitri,ex qua bene oritⁱ actio in factum.l.cuz ante.C.
4 de arbi.ratio q: sententia arbitri non est ꝓprie sententia nec tri tur iudicatū sed laudatū ꝓout plene dixi in l.j.§.eo. Jdeo nō mirū si sententia arbitri oritur actio in factum,cum non possit oriri actio iudicati:tamē non est magis vtilitatis,cum nomen actionis non sit de necessitate exprimendus in bello.c.dilecti, de iud.gl.Bar,ꝛ doc.in l.j.in prin.in gl.ma.ff.de edē. ¶ Unus
5 tñ casus specialis est in quo † ex sententia iudicis oritur actio ꝑscriptis verbis,in sua diuisionis.l.si familie. C.fami.erc.quę ter.Bal.ibi in scdo nota.ad hoc notat ꝛ reputat mirabile q̄d est fm eū,q: diuisio illa facta a iudice inter partes videtur esse quedā permutatio,sed permutatio est cōtractus innominat⁹ fm gl.ꝛ doc.in rub. C.de rer.permu.ꝛ ex permutatione oritur actio ꝓscriptis verbis,cum ꝓcibus.C.de rerū permu.ꝛ se quitur etiam simpliciter do.Alex.hic. ¶ Bl.fi.in ver.compe tit.diuiditur in tres partes.Jn prima ampliat tex.Jn secda ponit vnū dictū per qs nūdetur tacite cōni.Jn tertia limitat tex.secunda ibi.vetus quoqz durat.tertia ꝛ vltima est ibi.sed
6 vetus fuerit rei vēdica. ¶ Ex secda parte gl.ibi vet⁹ quoqz du rat.habes elicere † qđ per suam nō sit nouatio ꝓprie que sit extinctiua obligationis ꝛ actionis,vt §.ꝓpterea.instit.qui mod.tol.obli.ꝛ l.nouatione.ff.de nouā.sz fit nouatio accumu latiue,ꝛ sic adiectione noue actionis vltra veterez que durat. idem tenent gl.ꝛ doc.in l.j.in gl.mag.C.de iudi.gl.l.duobus.ff. de excep.rei iudi.ꝛ l.nepoti,ꝛ ibi Bar. ff.de fun.instru.ꝛ gl.no. in l.fi.circa medium.in verb.nouatur.C.de execu.rei.iudicate
7 uis ibi videat esse tex.in oppositū. ¶ † Jn vltima parte gl.habes q̄ sententia lata in actione reali non producit actionem nouam iudicati vel in factum.ꝛ ita limitat iste tex.pro optimo ne gl.duo videntur facere.Primo q: in actione reali iudex no agit aliquid de nouo inducere:sed soliā declarare agentem esse dominū.l.ex diuerso.§.j.ff.de rei vend.ꝛ l.sicuti.§.sed si quem ff.si serui.ven.ergo ꝓter intentionem iudicis non debet poni oriri actio iudicati.Sed ad hoc respondē qđ in reali iudex non agit inducere,verum est principaliter,sed in cōsequētia etiam inducit,vnde p traditionē factā authoritate suę late in actione reali efficitur victor dominus,si ante nō erat.sed reus cōtus,fm gl.in §.fi.inst.de offi.iudi.ꝛ gl.in l.pōponium.§.si mille ff.de acq.pos.Bar.in l.ex hoc iure,vbi dixi.ff.de iu,ꝛ iu. Secundo pro ista gl.facit:q: si ex sua lata in actione reali nasceretur actio iudicati vel in factum esset repugnantia actionum, ꝛ respectu actionis realis diceret nō obligat⁹,ꝛ respectu actionis iudicati vel in factū diceret obligat⁹,vt inst.de ob.in prin.Res res mea nō pōt mihi deberi.l.neqz pign⁹.ff.de re in.sed nec ista rō obstat vt pz in sili in l.si vēri.§.in bonis.ff.de prin,ꝛ alibi in l.offm.ff.de rei vē.nā rei vēdicatio dat rōne suę possessionis vbi tētationis existētis penes cōuētū q̄ obligationē nō causat.sed actio psonalis dat rōne suę,ꝛ sic diuersis respectib⁹. Ceterum opi,ꝛ melⁱ q̄ imo ex sua lata in actiōe reali cōpetat actio nova iudicati vel in factū,ꝛ duret etiā vet⁹ actio realis,sz glia nā ꝛ postea.§.fi.ꝛ in l.sz ꝛ si possessori i tertio ꝛ sic. ff.de iureiu. sequit⁹ Bart.hic post antiquos p cū relatos Ang. Jmo.ꝛ alios Bar.ꝛ alij i d.l.nā ꝛ postea.§.fi.p illuz tex.vbi ex iuro ꝓtio actiōe reali oritⁱ actio psonalis in factū,ꝛ etiā durat vet⁹ actio realis

realis confirmatur q2 per sententiam.etiaz super reali actione lataz quasi contrahitur.vt tenet gl.reputata singularis in l.ij. §.fi.ff.de pteo.stipu.ergo ex isto casu contractu debet oriri no na actio iudicati,vel in factum.

1 ☞ Licet intra tẽpus qõ miserationis gratia indulgetur a le ge iudicatis ad soluendum nõ possit fieri executio sententie nec agi iudicati contra eum potest tamen interim condemnatus soluere z alios modos iuridicos se liberare.

2 Inducta ad fauorem non debent eius contrarium operari, z etiam econtra.

3 An in iudicio in quo petitur executio sententie requiratur libellus litis contestatio,z alius ordo iudiciarius.

4 Per quod officium petatur executio sententie.

5 Quando intentatur officium iudicis nobile,an requiratur libellus z ordo iudiciarius.

6 Quando intentatur pro executione sententie actio iudicati vel in factum an requiratur libellus z litis contesta.

Intra dies. ¶Intra tẽpus iudicati po test ꝯdẽnat⁹ se multipliciter liberare.h.d.Dividit i duas partes.in prima ponit decisio.in secda rõ decisiõis.secda ibi, q2 cõstitutorũ.

1 ¶Ho.primo ex isto tex.q3 iz intra tps qõ miseratiõis gratia indulget a lege iudicatis ad soluẽdũ nõ possit fieri executio sententie,nec agi iudicati ꝯ eũ: põt tñ interim cõdẽnat⁹ soluere,z p alios modos iuridicos se liberare,iõ interim põt cõpẽsatione opponere:z ea mediãte se liberare,vt est tex.i l. si cũ militi.§.j. ff.de cõpensa.z gl.hic,quẽ tex.ad hoc reputat singularẽ Jmo. z.d.Alexã.hic Ang.in l.si socer. §.Lucius.ff.sol.ma. ¶Secõ

2 no.ex secda parte tex.† q3 inducta ad fauorẽ alicuius, nõ debẽt in eius dãnum retorqueri,vt hic,z l.q3 fauore. C.de legi.z in regula q3 ob gratiã de reg.iur.in vj. Adde q3 priuilegiũ nunquã fit extenpretãdũ,vt priuilegiato fit nociuũ, vt l.diu⁹.in ver. nec vllorũ magis interest.z ibi Ang.in fi.ad hoc no.ff.de testa. milit. Itẽ priuilegiũ nõ dz interpretari cõtra priuilegiatuz, ita no.Bal.in l.fi Ruffinus.C.de test.milit. Item adde q3 similiter ecõtra inducta ad grauamẽ,vel ad onus nõ debẽt operari fauorẽ.aut commodũ.tex.in l.hereditas ad statutum. z ibi Bal. z Ang.ad hoc no.ff.de here.instit. Item inducta ad penam nõ debent trahi ad gratiã:ita dicit tex.in.c.inter corporalia.in.ij. col.de transla.prela. ¶†Vltimo querit Bar.an in iudicio in

1 quo petit executio sententie requirat libellus,litis cõtestatio,z alius ordo iudiciarius,z concludit post Spe.in.ti.de executio ne sen.§.qualiter.in prin.q3 si agitur ratione iudicati,vel in factũ,tunc bene requiritur libellus z ordo iudiciarius,p reg.l.j. in prin.ff.de eden.z.l.edita.C.eo.de eden.z per tex.in.Item ve mĩt.§.idẽ recte.in verbo,post susceptũ.ff.de petit.here.z.l.j.in verbo actio iudicati exercẽda ẽ.C.quãdo ex facto tu. Bene facit tex.in.l.minor.xxv.annis cui fideic.in verbo ad initiũ noue petitionis redegerat.ff.de min. Sed si implorat officiũ iudicis p executione sniẽ tũc nõ requirit libell⁹,nec figura iudiciũ: sed debet summarie petitio pcedere.l.a diuo pio.§.si super rebus,j.e.Cum ista dist.Spe.z Bar.tenet Ang.in.l.iij.si ex conuẽtione.z ibidẽ Pau.de ca.in.§.precedẽti.ẽ.eo. Pe.de beru. hic.Et dicit Jo.de imo.hic in fi.q3 ista opinio est cõmunis, et in practica tuti⁹ esset eã tenere.Similiter Rap.cu.hic dt q3 est hec cõmunis sententia a qua in practica nõ est recedẽdũ.Idẽ tenẽt Bar.Bal.z alii in.l.ij.C.de execu.rei iu.cũ aliis cõcordãtibus hic traditis p.d.Alex. Cõtra scõm mẽbrũ Bar.q3 imo qñ

4 implorat officiũ iudicis,p executione sniẽ requirat libellus arguit fortiter.d.Alex.fundamẽto colorato.† Quia officiũ iudicis p qõ petit executio sententie est officium iudicis nobile, sm Bar.in.l.iubere cauere.z nvl.co.de gesti.de iurisdi.om.iu.i.l.a diuo pio.§.sniam.i.j.eo.ad fi.j.e. Eo.q2 nõ deseruit alicui actiõi principaliter intẽtare:ergo est officiũ iudicis nobile.l.iij.cũ gl.magi

5 stra.C.de cõpensa.Sz † qñ implorat officiuz iudicis nobile qõ datur loco actionis:tũc ibi requirit libellus z litis cõtestatio prout qñ intentat⁹ actio.tex.est in.c.fi.de offi.iudi.z Bar.in rubrica.ff.de interrog.act.z latius.in.l.ne quicq3.§.vbi decretum. in.ij.col.ff.de off.procon.z leg.in.l.iiij.§.hoc aũt iudicium.in.vj.q. ff.de dãn.infe. z in.l.j.§.fi.de variis z extraor.cogni.z in.l.ab hostibus.§.fz simpliciter.ff.ex quibus cau.maio.Et huic fundamẽto ante tu rñde huic obiectiõi notabiliter defendẽdo Bar.

3 q3 qñ implorat officium iudicis nobile super eo qõ nũquam fuit antea deductum in iudicio, tũc ibi necessarius est libellus z litis cõtestatio.ita loquit tex.in.d.c.fi.ita loquitur Bar.in locis preallegatis,Sz quãdo implorat officiuz iudicis nobile super eo qõ est liquidatum in iudicio,z sup quo iam lata est sententia diffinitiua,vt in casu nostro,z tale officium iudicis nobile summarie expeditur z nõ requirit libellus nec alia figura

1 iudiciũ.ita formaliter tenet z declarat Bart.in.l.iubere cauere. in vlti.col.ff.de iurisdi.om.iud. z in terminis nostris sequit alibi ipsemet.d.Alexã.in l.fi finita.§.iulianus.in xxij.col. ad fi. z seq. in ver.itẽ inquãtũ.Bar.hic qrit an debeat dari libell⁹.ff.de dãn. infe.z facit qõ statim.j.proxime subiũcta. ¶Secundo inquan

6 tũ Bar.hic principaliter tenet † q3 quando p3o executione sententie intentatur actio iudicari vel in factũ: tunc requirit libellus,liti contesta.z ordo iudiciarius.cõtrarium z melius tenẽt Jmo.Raph.cu.z d.Alex.hic,z plene Anto.de bu. in c.j.de libelli oblatione. Qõ imo tũc sufficiat qualisqualis petitio sine libello,prout z summarijs cle.sepe.de ver.sig.Et sic siue intentet actio iudicati siue implorẽt officiũ iudicis, nunq3 requirit libell⁹,fz habet locũ via executiua,z sequunt gl. in.l.qui de inofficio.i gl. magna. circa med.ff.de inof. test. z in d.l.minor.xxv. annis cui fidei.ff.de mino.z gl.in l.j.in gl.magna circa medium. C.de iudic. que vident velle q3 actio iudicati habeat executionez paratam,z nõ exigat ordinẽ iudiciariũ.p3o ista parte duo stringunt.Primo q2 iura allegata per Bart.que dicunt quod agẽs aliqua actione dz p3ius libellũ offerre.procedãt qñ quis vellet agere p3o re nondũ decisa per sentẽtiam, Secus quãdo quis ageret actione iudicati ex facto iam deciso per sententiã que transiuit in rem iudicatam, vt in casu presenti vbi petit cõdemnatũ compelli ad id quod in diffinitiua cõtra eũ lata cõtinet⁹,z tũc nõ requirit⁹ alius libellus, ne lites ex litibus oriantur.l.iiij.§.ait prẽtor.ff.eo.z istud fundamẽtum voluit originaliter gl.in d.l.qui de inofficio. in gl.magna. circa medium. Secũdo stringit tex.in l.cũ antea.circa prin.C.de arb. in verb.actionẽ in factũ ex nostro noie dam⁹ quatenus possit sententia eius executioni mãdari .vbi litera videt aperte velle q3 per actionẽ in factũ sententia mãdet⁹ executioni. Hec est bona solutio Bar. qõ ibi executio fiat per officiũ iudicis z non per actionẽ in factũ:q2 violat illũ tex.z fm Jmo.Bar.cauillat⁹ illũ tex. ¶Ultimo ad istã.q.vide super hoc tex.in l.si pignora. circa medium. Secũdo stringit tex.in l.cũ antea.circa prin.C.de arb. in verb.actionẽ in factũ ex nostro noie dam⁹ quatenus possit sententia eius executioni mãdari .vbi litera videt aperte velle q3 per actionẽ in factũ sententia mãdet⁹ executioni. Hec est bona solutio Bar. qõ ibi executio fiat per officiũ iudicis z non per actionẽ in factũ:q2 violat illũ tex.z fm Jmo.Bar.cauillat⁹ illũ tex. ¶Ultimo ad istã.q.vide super hoc tex.in l.si pignora. ff.de eui. in ver. extra ordinem sententiam exequentes, quem allegat Bal.in l. ij.in j.col.C.de execu.rei iudi.

☞ Species perempta post litem contestatam durat instantia propter fructus.

2 Victio perpetuatur post litis contestationem.

3 In contractibus stricti iuris non veniunt fructus nisi a tempore litis contestate.

Si homo. †Species perẽpta post litẽ cõtesta.adhuc durat instãtia propter fruct⁹.h.d.fz Bar.Ang.Jmo.z d. Alex. Ista summariũ pcederet tenẽdo intellectũ q3 aliqualiter tangit in gl.j.z clarius in gl.iij.in ver.fructũ qõ eius conuentus habuit iustã cãz litigãdi,z homo pmissus decessit sine dolo z culpa debitoris, quo casu dz absolui ab hoie. l.si ex legati cã.ff.de ver.ob.q2 iusta cã litigãdi excusata culpa z mora, z sic ab interitu.l.si qs solutioni.ff.de vsur.z dz cõdenari de fructibus,vt dicit gl.iij. Quia cũ p litis cõtestationẽ sit fundata officiũ iudicis etiã specie perẽpta:illud etiã durat quoad fructus fm gl.z Bar.in l.vtiq3.ff.de rei vẽ.z hoc mõ procedit summarium predictũ,quod specie perempta post litẽ cõtestatã absq3 dolo z culpa debitoris:z sic eo liberato quo ad speciẽ pmissaz tamẽ,ad hoc durat instãtia cause propter fructus. Iste intellectus est verus in se per.d.l.vtiq3.z l.si ieruus.ff. iud. solu. Sed iste tex.nõ põt stare qui dicit absolutionẽ de homine nõ esse faciendam:ergo cõdẽnatio debet fieri. Unde summa melius istũ tex.hoc modo post litẽ contestatam tenetur promissor de interitu specie promisse,z etiam de fructibus.h.d.Et sic ꝯdẽnatio dz fieri in vtroq3 tã in homine q3 in fructib⁹.perceptis⁹ post litem. Et sic dum tex.dicit absolutionem non faciẽdaz,dic sed cõdẽnationẽ,z dũ tex.dicit de fructibus supra quesitis p seruũ promissuz post litẽ cõtestatã rõ vtriusq3 est:q2 p litis cõte. re⁹ constituitur in mora,z sic tenetur specie debita perempta.l.ne

2 mo re suã.§.j.de ver. ob.l.qõ te.ff.si cer.pe.† q2 p litis ꝯtestationẽ actio ppetrat.l.si seruũ.§.sequit.z §.de illo.ff.de ver.ob.Itez fur z morosus egparant.l.iter stipulatẽ.§.pe.ff.de v̄.ob.sed fur idistincte tenet de iteritu speciei.l.j.§.rectissime.ff.de vi z vi ar. z l.subtracto.C.de fur.ergo ẽt morosus lite cõteita. Itez odio morosi spes perẽpta fingit extare z adhuc viuere.d. l. si seruũ. §.fi.vñ ꝯdẽnabit in hoie pmisso,fz mortuo,fz executio fiet i estimatione,vt ibi.Rõ sedi,q2 hic sumus in stipulatiõe† z sic in cõtractu stricti iuris,vbi nõ veniũt fruct⁹ nisi a tpe li. conte.l.cũ fund⁹ in prin,vbi dixi.ff.si cer.pe.z l.videamus. ij.§.si actionez. ff.de vsur.iõ veniũt soluz percepti post li.cõte.nõ añ.Et iõ gl. fi.hic parua j.ver.plz,q3 dt añ lit.cõte.male loquit q2 in iudicijs stricti iuris qñ petit illud qõ nũquaz fuit agentis nõ veniunt fructus ante litem contestatam,vt in iuribus preallegatis.

1 ☞ Dativus importat favorez eius q3 in datiuo nominatur.

2 In sententia quasi contrahitur.

3 Sentētia lata p absente nō cōtumace nō valet neq; tz, z n.7.
4 Per iudicem potest queri absenti quia est publica persona.
5 Judex non debet impartiri officium suum nisi parte instante.
6 Quare nō valet sententia lata parte absente non contumace.
7 Ubi fit citatio ibi est actus trium personarum.
8 In causis summariis valeret sīa lata p̄o absente nō citatio.
9 Furiosus obligat in ℨctib⁹ in quibus obligatio ℨhitur reipsa.
10 Si dñs qui litigat per procuratorem sit citatus ad audiendā sententiam vel alium actum iudiciarium z fuit contumax an valeat sētētia vel ille actus z quod quando cōparuit sponte vel si fuit presens z non citatus vel causis summariis.
11 In iudicijs summariis alteri per alterum non acquiritur obligatio, etiam naturalis.
12 In constituto verba constituentis se soluere debent conferri in procuratorem z non in dominum.

Furioso. Nō summat pp brevitatē. Pondera tex. in dictione furioso, q̄ est

1 dativi casus, † z dativus denotat favorē illi⁹ q̄ in dativo notatur, z importat ei acgsitionē. l.j. in pn. cū gl. in verb. ei z in ver. in eū. ff. de consti. prin. vñ hoc mō p̄o bat tex. q̄ sīa etiā lata in favorē furiosi nō valet qđ est contra

2 primā so. gl. ¶ † Confirmat q̄ in sīa quasi ℨtrahit. Lūc. ſ. idez scribit. ff. de peculio. dixi i l. miles. ſ. pe. z fi. ſ. e. sed furiosus non est capax alicui⁹ ℨctus. l. in negotijs. ff. de reg. iu. z ſ. furiosus. inſti. de inuti. ſtip. z sicut nō p̄t vere cōtrahere. ita nec fingi. l. q ad certū. ff. locati. ¶ Bl. vnica in verb. non potest, diuidit in tres partes principales. In prima opp. contra text. de. l. nō eo minus. C. de. pcu. z tripliciter soluit. Prima solutio confundit p istū tex. iductū, vt ſ. prime. in tex. Scda so. est ℨ istū tex. equiparantē iudicē z arbitrū. Tertia cōiter tenet declarata, vt per Bar. itē ibi nō log. in minore sed in procuratore minoris nō legitime cōstituto. In scda parte gl. remouet aliā oppositionem cōtra tex. In tertia rñdet tacite questioni quid in ℨtractibus. scda ibi, nec obstat q̄ p̄o absente cōtumaci. tertia z vltima est ibi. in contractibus aut acquirit. ¶ In secunda parte gl. ibi: q̄ cōdēnari z solui ei p̄t rñde melius fm Bart. z doc. hic qđ ibi loquit in absente cōtumace qui habet p p̄sente, q̄ eius absentia per dei p̄sentiā supplet. d. l. properandū. ſ. finaūt reus allegata in gl. sed furiosus semper habet p p absente z non p̄t in cōtumacia cōstitui. ¶ No. diligēter istā so. Bar. z doc. ex qua ha

3 bes † q̄ sīa lata p̄o absente non cōtumace non valet, neq; tz, Idē no. glo. in l. ea que. C. qūo z qñ iud. z gl. in d. l. quesitum. in gl. j. iuncto tex. j. eo. Cōtrariū tenet gl. in l. properandus. ſ. finaūt re⁹. in verb. cōtradictionē. z in ſ. si aūt alterutra. in ver. victori. S3 primā opi. tenēt Bar. z cōiter doc. hic, z in locis pallegatis. Cano. in c. cām. de iud. Et ista est cōis opi. fm Raph. cu. z d. Alē. hic, z glosse ℨie possent p̄cedere in criminalibus: q̄ v3 sīa p̄o accusatore absente, lz nō citato. l. q̄uis indubitati. ſ. de adul. z sic lata p̄o fisco, q̄ fiscus vbiq; est. vt no. in l.j. C. de quadri. p̄scri. fm Bal. in l. ne quicquā. ſ. vbi decretū. in vj. col. ff. de offi. p̄coū. z leg. in l. si accusatoribus. in pe. col. C. de accu. Ang. in d. ſ. finaūt reus. S3 aduerte licet oēs indifferenter ita teneāt: tū insignis doctor. d. ¶ Pe. de bero. tz contrarū z dicit q̄ cōtraria opi. semp sibi placuit. Motus primo: q̄ si valet sīa lata p̄o absente contumaci, multomagis debet valere p̄o absente nō cōtumaci. hq̄ nō debet esse melioris cōditionis cōtumax, q̄ nō contumax. ar. l. seruus. in fi. ff. qđ vi aut clam. z

4 in c. cū q. de p̄eben. in vj. † Secundo q̄ per iudicē p̄t acquiri absenti: q̄ est publica p̄sona. l.j. ff. de magistra. conue. ergo sīa lata p iudicē volentē acquirere absenti debet valere. Tertio z fortius, q̄ iudex nō p̄t ferre sīam p absente nisi ille q̄ est p̄se

5 sens petat. † Quia, nō dz iudex officiū suū impartiri nisi parte instante. l. iū. ſ. hoc aūt iudiciū. ff. de dam. infe. z l. properāduz. ſ. finaūt alterutra. C. de iud. Tūc sic si iudex non p̄t ferre sententiam ni parte instante: ergo eo ipso quod pars p̄sens petit ferri sententiā videtur remittere citationem: que potest remitti. c. de causis. de offi. deleg. q̄ qui vult cōsequēs, videt velle omne necessarium antecedēs ad illud. l. ad rem mobilem. z l. ad legatum. ff. de procura. ergo potest valere sententia p̄o absente non citato z sic nō contumaci. Tene cōem opinionē per

6 vnum fundamentum † per quod tollantur omnia illa tria fundamenta. ¶ Pe. de bero. Quia quādo fertur sētētia p̄o absente legitime citato, z sic qui est contumax z nō comparet: tunc ideo valet sententia: q̄ seruata est forma tradita a lege, quod sententia fertur inter partes p̄sentes, aut peremptorie, z sic legitime citatis. l. de vno quoq; ſ. e. z c.j. de cā pos. z p̄pie. Sed quādo fertur sētētia p̄o absente nō contumace, z sic nō citato non valet sententia, q̄ non interuenit illud quod est de forma substantiali sētētie. l. citatio. l.j. ſ. itē cum ex edicto. ff. que sententie sine appel. rescin. Hec est verū quod istud quod pars debeat citari ad sentētiam sit inuentuz ad favorem litigatoris z sic possit remitti: q̄ imo principaliter est inuētū ad rigorē iudicioū cōseruandum, fm quem rigorem per actus ciuiles alteri per alterū non queritur, nisi ille sit p̄sens. l. quecunq; ex rimus. ff. de act. z obli. z l. stipulatio ista. ſ. alteri. ff. de verb. obli. ita ad literam dicit notabiliter Bar. in d. l. ea que. C. quomodo z qñ iud. Item iudicium est actus trium personarū. l. iudicis

7 actoris z rei. c. fozus. de ver. sign. † sed vbi fit citatio, ibi est actus trium personarum q̄ contumacia habetur p̄o p̄sentia. aut. qua in p̄ouincia. C. vbi de crimi. agi. opoz. secus vbi nō est citatio. Et iō dū vna pars abest z alia pars est p̄sens z petēs sententiā ferri: tūc sententia lata p̄o absente non citato nō valet neq; tenet fm Bal. notabiliter in d. l. nec quicq̄. ſ. vbi decretuz. in vj. col. ¶ Per ista apparet ratio quare isto casu melior sit cōditio cōtumacis q̄ nō cōtumacis: q̄ in cōtumace fuit seruata forma legis circa suam: q̄ fuit legitime citatus: secus in absente non contumace, qui non fuit legitime citatus, vnde si essemus in causis in quibus p̄oceditur summarie, z sine figura iudicij. † tunc valeret sētētia lata p̄o absente nō citato q̄

8 est solennitas iuris ciuilis, z nō iuris gētiū. que in causis summarijs non attendit. Ita eleganter tenet Bar. in extrauagāti ad reprimē. in ver. sine figura circa fi. cū quo transeunt Raph. cu. z do. Aleran. hic, z ¶ Pe. de anch. in cle. sepe. de verbo. signi.

9 ¶ † In fi. gl. dic clarius q̄ in cōtractibus in quibus obligatur q̄ contrahit re ipsa sine consensu: tunc etiā furiosus obligatur q̄ est ter. melioz de iure in l. furiosus. ff. de actio. z obli. facit. Lan.

10 ſ. z si furiosi. ff. de neg. gest. ¶ † Extra gl. querit vtiliter Bar. si dominus qui litigauit per procuratorem, sit citatus ad audiendum sententiā, vel ad aliam actum iudiciarium, z fuit cōtumax, an valeat sententia vel ille actus iudiciarius: cōcludit q̄ non z bene cū Bar. alū transeūt. Bene facit: q̄ ex quo procurator qui est dominus litis, z instantie, nō fuit citatus, sed dominus principalis: talis citatio cū nō sit legitima, nō fecit dñm cōtumacem. ergo sententia lata est nulla, sicut sentētia lata p̄o absente. qui nō fuit cōtumax, vt ſ. firmauit. idē vbiq; tenet Bar. in l. procuratoribus. C. de procu. z in l. mutari. ad fi. ff. e. z in l. procul. C. fi adue. rem iud. z in l.j. in pe. colū. C. de senten. z interlo. om. iu. Et idem Bal. in l. si qñ in vij. q. C. de testi. Joan. an. z do. Ant. de bu. in c. ij. de test. z ibidē do. Ab. in pe. col. z notabiliter do. Bar. veroñ. in caute. cl. v. incipiē. si tu aduocatus vis cū

11 vincere. ¶ Limita quādo dñs citatus sponte cōparet: tūc valet sententia p̄opter ius vtile instantie, quod habet dñs in sessione. l. in cause. ſ. fi. ff. de procura. quādo procurator nō contradiceret. l. que omnia. ff. de procur. secundum Bart. hic, z in alijs locis superius allegatis, z in l. si procuratori p̄sentis. ff. de verb. obli. bene facit tex. in c. si quem. in primo responsum cta glo. de procura. in vj. quē allegat ad hoc. d. Abb. in cā. in vlti. col. de testi. Amplia idē esse si dñs citatus fuit solum p̄sens sententie, adhuc valet sentētia, fm Bar. hic in vltī. questi. quē ceteri sequunt. z Bar. in d. l. si procurator p̄sentis. ff. de verb. obli. Imo fortius tenet notabiliter Bal. in l.j. in ij. colum. C. de sen. z interlo. om. iud. quod si notarius scribēs sententiam dicat eam fuisse latam p̄sente domino, valet p̄opter solā p̄sentiā dñi, ac si dominus exp̄sse cōsensisset q̄uis nō appareat de ej citatione. per. l. cum ostēdimus. ſ. fi. ff. de fideiuſ. tut. z sequitur simpliciter Raph. cu. hic. Item tenet do. Aler. quando notarius sciente z patiente domino scripsisset sententiā latam ipso domino p̄sente. Secūdo vltra Bar. notabiliter limita quādo essemus in causis in quibus p̄ceditur summarie, z sine figura iudicij: tunc valet sententia, licet dñs sit citatus, z nō procurator litis q̄ ista solēnitas iuris ciuilis: z nō iuris gētium que in dictis causis nō attēdit. Ita singulariter tenet Bart. in extrauagan. ad reprimē. in ver. sine figura. ad fi. z segt simpliciter Raph. cu. hic in fi. idem tenet Aud. roma. in l. stipulatio ista. ſ. fi stipuler. ff. de verb. obli. vbi reputat tenendum mēti perpetuo.

¶ Contrarium tenet solus. d. Aler. hic, licet dicat qđ Bart. in hoc non habet contradicentem. Motus in effectu: q̄ in dictis summarijs nō debet acquiri effectus sentētie absenti nō

11 citato aut nō legitime citato: † Q̄ etiā in iudicijs summarijs alteri per alterum nō acquiritur obligatio etiam naturalis ff. Ang. Imo. z alios in l. stipulatio ista. ſ. alteri vbi dix. ff. de verb. obli. z tamen obligatio naturalis est de iure gentiū. l. cuz amplius. ſ. is natura dz. ff. de reg. iur. qđ fundamentū videt mihi parum stringere in p̄posito. ¶ Unde vltra Aleran. ego arguo fortius contra Bar. z eius fundamētū. Nā etiā in cōtracto attēditur merum ius gentium. l.j. in p̄in. z l. z licet. ff. de cōsti. pecu. z tamē in cōstituto attēditur ista differentia † q̄ vere

12 constituēs soluere, debeant conferri in procuratorem, z nō in dominum, alias si cōferrentur in dominum nō valeret cōstitutum, vt est tex. in l. cum qui. ſ. iulianus secundo. ff. de cōst. pe.

Finis.

1 ☞ Filiussa. si contrahat durante patria potestate obligatur insolidum ex omni contractu preterquam in mutuo z voto.
2 Filiussa. ex contractibus celebratis per eū tempore patrie potestatis, factus sui iuris nō tenet vltra quam facere potest nisi tempore contractus mentitus sit dicendo se patremfa.
3 Maritus qui negauit matrimonium conuenitur insolidum.
4 Mendacium circa id quod est fundamentum z causa priuilegij, facit priuilegium perdi.
5 Mercator qui in iudicio negauit calculum seu rationem factā inter eum z alios mercatores non per hoc perdit quin possit allegare errorem calculi.

Qui cum se. Propter mēdaciū pdit quis priuilegiuz ne exigāt vltra q̄ facere possit. h. d. Et pmitte ad euidētiā lre ex mēte Bart. in ru. ff. qō cū eo. †filiuss. existens in potestate patris si cōtrahat durāte patria potestate obligāt in solidum ex omni cōtractu, pter q̄ in mutuo z voto, l. tā ex cōtractibus ff. de iud. z l. filiussa. ff. de actio. z obli. †Cū si postea sit emancipatus vel effect⁹ sui iuris per mortē patris, q eū exh̄dauit cē sēt nou⁹ homo. Jō p cōtractib⁹ p eū celebratis tēpore patrie potestatis nō pōt exigi vltra q̄ facere possit, vt est tex. in. l. ij. in prin. ff. q cū eo. z de exheredato est ēt tex. in. l. z exheredatū. j. e. sic vno ver. filiuss. ex cōtractibus per eū celebratis tū esset, in potestate patris tenēt insolidū: ſz factus postea sui iuris tenēt solū inquātū facere pōt p titulū. ff. qō cum eo. Hoc est verū nisi tpe quo cōtrarit p mendaciū asseruerit se esse patrēfa. z sic sui iuris: z hoc mō indux it creditorē ad ꝙtrahendū secū. Certe pp tale mēdaciū pdit dictū priuilegiū, vt nō exigat vltra q̄ facere possit, z tenebit insolidū. Istud est q̄ decidit iste text. z tex. in. l. ſz hoc ita. §. j. j. e. z tex. i l. iij. §. interdū. ff. qō cum eo. †Sicut est maritus negādo matrimoniū, z sic se esse maritū ꝓpter mēdaciū pdit priuilegiū ne ꝙdēnet nisi inquātū facere pōt, ita notabr ꝛ Bar. in l. ēt. §. j. circa fi. ff. so. ma. Et sequit simpliciter. d. Alex. in. l. maritū. in. ij. co. eo. tit. ff. sol. ma. Ratio predictorū est, ꝗnam mēdaciuz circa id qō est fundamētum z causa priuilegij, facit priuilegiū perdi. l. fi dubitet. §. ita demū. z ibi Bar. ff. de fideiuss. z l. si vnus. §. fi. ff. p sol. gl. magistra. in c. nullus plurius. de reg. iur. in. vj. z glos. in l. nemo ex his. ff. de reg. iur. Aduerte tamen q̄ †si sunt plures mercatores z vn⁹ neget i iudicio calculū seu rationē esse inter eos factuz se conuincatur de mendacio. non per hoc perdit quin possit allegare errorē calculi. z sic intēdare dispositionē. l. j. C. de errore calcu. qñ potest in promptu ostendere errorem per euidentiam facti ita tenet Pau. de ca. in cōs. xxiij. incip. in casu presenti.

1 ☞ In obligationibus faciendi venit interesse tēpore more.
2 Stipulatio semel commissa ad totale interesse amplius cōmitti non potest.
3 Interesse seu estimatio quo iure veniat.

Si calendis. †In obligationibus faciēdis venit interesse a tēpore more: z sic a tpe quo ꝺbuit fieri. h. d. Bl. j. itelligit q̄ tū possit postea crescere interesse vsqz ad litis ꝛtestationē. vel ēt vsqz ad sniam. Cū ista gl. simpliciter transeunt Ang. z Pau. de cast. hic. idē tz gl. in l. in hac. in prin. in distinc. magna. ff. de cō. tritica. Sz caue q̄ hoc mō istum text. q ōt q̄ri interfuit mea id fieri oporteret itelligere. s. tūc vel postea: q̄ eēt destructio tex. Ideo ista gl. reprobat z melius Bar. Imo. Rac. z ceteri omnes hic. z Bar. in l. hac. ff. de cōd. tritti. vñ Bar. Imo. z ceteri hic. z Bar. in d. l. in hac dicūt quod hic sumus in obligatiōibus faciēdi, in qb⁹ post morā succedit obligatio ad interesse. z sic interesse est in obligatione z actione. l. si quis ab alio. §. fi. j. e. z l. stipulationes nō diuiduntur. in ver. celsus. ff. de ꝛob. z in istis attēdit ꝑcise tps more, z vlteri⁹ nō crescit interesse. z sic nō recipit postea augmētū nec diminutionē. l. fundum cornelia. in vlt. rū. ff. de noua. z l. hominē. ff. mā. †Hā stipulatio semel cōmissa ad totale interesse, amplius cōmitti nō pōt. l. cum querebar. ff. iud. sol. ſz iura allegata in gl. loquuntur in obligationibus dādi. in qb⁹ nō cōmittit stipulatio ad interesse, ſz succedit obligatio ad interesse. l. vbi aūt nō apparet. §. fi. z. l. si seruū. §. effectus. ff. de verb. ob. z. §. sic itaqz. inst. de actio. †Et estimatio seu interesse venit officio iudicis mercenario: nō iudex pt habere rōnē talis interesse z estimationis quāti plurimi a tpe more vsqz ad lit. cōtest. z etiā vsqz ad sniam. d. l. in hac. cuz glo. z. l. vnū. vbi plene no. z plenius dixi. ff. si cer. pe. z gl. qō. in. l. dotio. §. fi p vēditorē. ff. de ac. em. allegata i gl. esset obligatio dādi z nō tradēdi ptz: q: ibi erat vinū vēditū i gñe. Sz obligatio generis semp est dādi ex quocūqz ꝙtractu debeat etiā emptionis nō ex natura cōtract⁹, ſz ex natura rei q̄ est i genere. l. que concubinam. §. fi heres. z ibi in gl. in verbo. testō. ff. de le. iij. gl. z Bar. in. l. ex empto. in prin. ff. de act. empt. z in l. si domus. §. de euic. ff. de leg. j. ☞ Sic. fi. opponit. de. l. cū qs. ff. de act. z obliga. sed illa cōcordat, cū velit q̄ attendatur tempus quo satis acceperit. l. soluendum, z sic tempus more vt etiam ibi dicit glo.

1 ☞ Depositario z cōmodatario z similib⁹ cōdēnatis q: dolo ꝺfierūt possidere cedēde sūt actiōes p actore q̄s hz ꝙ alios.
2 Actio in rem licet sit stricti iuris est tamen arbitraria.
3 Nulla actio potest fieri arbitraria nisi que sit stricti iuris.
4 In actionibus bonefidei veniunt omnia que equz est venire etiam si de eis non sit actum.
5 In arbitrarijs necesse debent ferri due sententie.
6 In actionibus bonefidei non fertur nisi vna sententia.
7 In actione depositi condemnatus efficitur infamis.
8 Dolus dās causam contractibus bonefidei illos reddit nullos ipso iure, secus in contractibus stricti iuris: q: non ipso iure. sed ope exceptionis.
9 Dolus commissus circa possessionez purgatur per actionem ex contractu soluta estimatione.

Ih depositi. Etiā ei q dolo desijt possidere cōdēnato actiōe psonali cedēde sunt actiōes. h. d. ☞ Ho. q depositario z cōmodatario z similib⁹ ꝺdēnatis: q: dolo desierunt possidere, cedēde sunt p actore actiōes, quas habet ꝛtra alios puta rei vēdicatio cōtra extraneū possessorē: q: sine cessione nō trāsit directa nec vtilis rei vēdicatio, vt innuit text. z clare no. Bar. in l. j. ff. de vsuc. p20 emp. z l. si fulio. ff. de cōd. sine causa. z in l. incōmodato. §. fi. ff. cōmo. Sin aūt reus condēnatus possideret z nō extrane⁹: tūc nō posset actor cedere rei vēdicationez ipsi reo, q: recipiēdo litis estimationē a reo possidenti transferr⁹ dñiū actoris in reū. l. cius rei. z l. hec si res. ff. de rei vē. vñ ius cōcernēs dñiū ipsius rei sibi cedi nō pōt cū illud habeat. Cū si actor haberet alias actiōes psonales teneāt eas cedere solutī estimationē ar. l. in creditore. z l. si res cū gl. ff. de euic. puta in re legata actori q nō solū hz dñiū, z sic rei vēdicatione, ſz etiā actionē personalem z hypothecariā. l. j. C. cōmu. de leg. z §. nostra. inst. de lega. ita tz Bart. hic ad fi. post Jaco. bu. in l. si culpa. ff. de rei vend. cuz quo ceteri transeunt quicqd teneat ☞. in regula sine possessione. in ij. q. de re. iu. in vj. ita debet intelligi. ☞ Limita predicta ꝓcedere qñ actor sciebat reū possidere: secus si ignorabat tūc ꝓpter malignitatē rei occultantis possessionem nulla debet sibi fieri cessio actionū nec tunc transferr⁹ dominium in reū. gl. est nota. in l. hoc si res. z ibi Bar. in ij. oppo. ff. de rei vendi. Jo. de imo. in l. ij. §. fi. ff. p20 emptore, z d. Alex. hic. ☞ Sl. in fi. in verb. cedat. fortiter opponit contra tex. de. l. is q dolo. ff. de rei vendi. q̄ contrariū est valde difficile fm. d. Alexan. z gl. p20 solutione se remittit ad ea que ibi dixit: ibi gl. tripliciter solut z eū intricata materia quam. j. explicabo. Primo solut, q̄ hic loquit in actionib⁹ psonalib⁹ que sunt bonefidei: ibi in actione in rē q̄ est stricti iuris. ita ēt dicit gl. j. hic. Bar. reprobat istā solutionem: † q: actio in rem licet sit stricti iuris tū est arbitraria. §. preterea quasdā inst. de actio. iō in actione in rē: q: est arbitraria pōt deferri iurm in litē, sicut in actionibus bone fidei, q̄ non potest fieri in alijs actionibus stricti iuris: que nō sunt arbitrarie. l. in actionib⁹. ff. de impli. iura. iō in ea pōt multū officiū iudicis sicut in actio. bone fidei z ita ei deseruit officiū iudicis sicut i actiōib⁹ bone fidei. Ista impugnatio Bart. fm Jo. de imo. z Raph. cu. non est bona: q: ſz iudex multū possit in arbitrarijs tamē latiores habeas hz in actiōib⁹ bone fidei, in quibus magis exuberat bona fides: z sic potērius est officiū iudicis. §. in bone fide ijsti. de actio. lz. d. Alex. dicat quod ille tex. hoc nō dicit. Tu autem dic fortius z fundamētalius contra impugnationē Bar. † q̄ nulla actio potest fieri arbitraria nisi sit stricti iuris, quia in actionibus bone fidei ex natura actionis que est larga z exuberās, iudex potest deferre iuramentū in litem. ꝓpterea dicit tex. no. in l. quia tantundē. ff. de neg. gest. quod in actionibus bone fidei tantū pōt officiū iudicis, quātum in stipulatione in his que nominatim sunt ꝓmissa. †Hā in actiōibus bone fidei veniūt oīa que equū est venire etiā si de eis nō fit actum: vt ibi z l. sed celsus. §. j. cum similibus. ff. de contrahend. emptio. Jō nulla actio bone fidei etiā aptitudine pōt fieri arbitraria, imo habēt se vt opposita. l. in bone fidei. ff. de eo qō cer. loco. Soluz ergo actiōes in rē, z alie actiōes stricti iuris pñt assumere istā qualitatē arbitrariā z effici arbitrarie ꝓpter accidēs. l. ꝓpter cōtēptū iudicis, in nō restituēdo vel nō exhibēdo rē. put iudex iussit vel iudici alio mō ꝛtumaciter nō obtēperādo. Iste cōtēpt⁹, iudicis facit vt actio efficiat arbitraria z iudex ꝑter naturā actiōis q̄ ē stricti iuris possit deferre iurm i litē de affectiōe z hz illō ꝺdēnare. d. l. i actiōib⁹ z ibi Bar. i l. ij. e. ibi dixi. z est ibi tex. quē allegat. in l. q restituere. ff. de rei vē. † Hinc est qō in arbitrarijs necessario debēt ferri due sniē. vna p q̄ cōdēnat reus

ad restituēdū rē vel quid simile z si reus sit cōtumax istud accidens facit vt iudex habeat arbitriū ferēdi secūdā sniaz z sic p ut fuit iuratū in litē de affectione arbitrio tū suo, vt per gl.clarius Bart.in l.si cū exceptione.§.in hac.ff.q met. cā. z in l.j.ff.
6 de in litē iur.† Sz in actionib⁹ bonefidei nō ferē nisi vna snia sup re principali z sup interesse.vt est gl.reputata singularis ī l.j.in prin.in gl.ū.z ibi Bar.de act.emp.Et sic apparet Bart. non bñ dixisse q in actiōe stricti iuris arbitraria multū possit officiū iudicis sicut in actione bonefidei, hoc est falsum vt pz per p̄dicta. Propterea q vt actio stricti iuris efficiat arbitraria fuit inductū fauore actoris ꝯ reū dolosum z contumacez, vt dixi ergo nō dz officiū iudicis posse vt cedi debeāt actiōes reo dolo.q officiū iudicis inductū cōtra reū dolosuz non debet in eius fauorem posse operari.c.inter cozporalia.in ū. col. de transla. epi. l.hr̄ditas ad statutū.vt ibi Bal.z Ang. ad hoc
9 no.ff.de hr̄d.inst.z ita habes defensatā primā so.isti⁹ gl. z vide q dicā statim in seq.solutiōe. Scōa sol.gl.ibi est q hic reus habuit causam ab actore q secū cōtraxit deponēdo, vel cōmodā dolo bi nō p ter.in l.si donate.in prin.ff. de dona. inter virum z
1 vxo. Et istā so.sequunt Dy. Jmo.z Rap.cu.hic, Bar.aūt impugnat p duo.q2 d.l.si donate. logt in cā.s.quo ad annum donātis vera vel habili ad trāsferēdū dñiū z oē ius, sed hic in depositario z cōmodatario lz habeat cām a dño,tū illa cā nō est habilis ad trāsiationē dñū. Tu dic gl.pōderasse ter.in rōne decidēdi ibi.q2 cām possidēdi habuit a donāte q̄ si nō habuisset nō tenerek cauere de euictiōe.l.z ex diuerso.§.petitor. ff.de rei vēdi.z tū ibi decidit q teneretur cauere:q2 cāz ab eo habuit.z istud est q pōderauit illa gl. Scōo mouek Barto. q2 hic dz puniri furti.q2 ꝯ volūtatē actoris facit.l.j.z l.q iumenta. ff. de
7 fur.† z in actione depositi condemnatus efficit infamis.l.j.z l. furti.§.fi.ff.de infa.Caue.q2 hic solum desūt dolose possidere,z sic nō vr q interuenerit cōtrectatio, sed dol⁹ in omitt ēdo:ergo nō vr q cadat furtū.d.l.j.ff.de fur.nisi Bar.aliud senserit q nō exp̄ssit. Ad aliud qs cōdēnat⁹ in actiōe depositi efficiat in famis nō vr generale,cū nō p̄cedat si simpliciter in commodato,lz vltra Bar.pōt cōfirmari ista impugnatio:q2 maioz est p fidia in depósito z cōmodato,z sic in actionib⁹ bonefidei:ergo
8 min⁹ deberet succurri p cessionē actionū. q̄ ī actiōe ī rē z alijs stricti iuris. Nā videm⁹ q† dol⁹ dās causaz ꝯtractib⁹ bonefidei illos reddit nullos ipso iure:z tū secus est qū dol⁹ dat causam ꝯtibus stricti iuris:q2 cōtractus nō est ipso iure nullus lz obstet exceptio dolieo q2 nō reputat tāta p̄fidia in cōtractibus bonefidei.l.iū.§.fin.ff.p socio.z l.dolo vel metu.C.de inuti. stip.z l.elegāter.in prin.ff.de dolo.z l.stipular.ff.de verb.ob. Et ista oppositio etiā tēdit cōtra primā sol.p̄cedēt̄. Sed respōde ex mēte Jmol.z Raph.cu.q obiectus p̄cederet qū actoꝛi,z sic domino nō esset cōsultū,put hic vbi actoꝛ habuit estimationē rei seu,vū equū est.z bonafides suggerit q bis idē hr̄e non debeat.l.bonafides.ff.de reg.iu.z sic q debeāt actionē cedere reo cōdēnato q soluit estimationē:al's posset rē exigere:z sic ī effectu bis idē habere. Nec ad hoc obstat illō q subtilr dt.d. Alexā.q ēt ī actiōib⁹ stricti iuris nō est equū q bis exigat idē per d.l.bonafides.q fm eū etiā hz locuz in actionibus stricti iuris. Nā respōde q ex quo hic reus condēnatus habuit causam ab actoꝛe,q secū cōtraxit,z p actionē descēdēt̄ ex cōtractu soluta testimatiōe purgat⁹ fuit dol⁹.ideo ex eqtate fit cessio actionū,ne actoꝛ bis idē cōsequat. Que rō cessat qū reus nō ꝯrit,z sic nō habuit causaz ab actoꝛe,z cōuenit solū rōne possessiōis in qua deligt nec iste dol⁹ pt purgari p actionē ex cōtractu,cū nihil cōtraxerit:ideo nō fit cessio actionū,nec curat q dñs vltra estimationē q̄ habuit a cōdēnato q desūt possidere etiam ab alio possit rē cōsequi,z ita habes bñ defensatā scōam so.gl. Tertiā solu.ponit ibi gl.q̄ sequunt Bar.z cōiter alij q ibi conentus rei vēdicatiōe petit cessionē actionū rōne possessionis quā hz,lz ipse circa possessionē delinquit, q2 eā desūt dolo possidere:ideo p̄uiat cōmodo,q ex possessione p̄cedit,ne possit petere cessionē actionū:lz hic nō petit cessionē ex possessiōe depositi,vel cōmodati circa quā deligt,sed petit ex ꝯctu circa quē nō deligt,z sic ibi deligt circa possessionē,p qua conuenit hic aūt cōuenit ex cōtractu z deligt circa possessionē, Istā tertiā sol.reprobat Raph.cu.z do.pe.de berꝰ.nā fm Raph. etiā hic depositarius z cōmodatarius deliquerūt circa cōtractū z bonāfidez que in eis requirebat:ideo ꝯra dolosum agit actione ex eo ꝯractu.l.q nerua.ff.depositi. Saluādo istā sol.dicunt Jmo.z d.l. Alex.q hic p̄incipaliter deligt circa possessionē z in cōsequētia circa cōtractū. vnde dz inspici illud qs p̄incipaliter agit.l.si quis nec causam,z l.rogasti.in prin.ff. si cert.pet. Pe.de berꝰ.etiaz reprobat istā sol.z dicit q non meruit exire de oꝛe tāti viri sicut fuit Bar.q2 imo hic multo plus delingt q̄ ibi,p̄mo circa possessionē,q2 ibi re⁹ possidebat lz dolo desit rit possidere:hic aūt depositari⁹ z cōmodatarius nō possidebāt,sz dñs.l.j.ff.de vsuca.p heredē.si ergo desiit dolo. possidere priuauit z spoliauit dñm possessoꝛem sua ciuili possessiōe.q debebat dño possidere. Secūdo deliquit circa cōtractū, quia cuz deberet bonā fidem p̄stare in contractu depositi,z cōmodati l.ei apud quē.ff.depositi.cōtrarium dolose fecit, pōt dici vt statim fuit dictū q̄ hic deliquit p̄incipaliter circa possessionē.z in ꝯsequētia circa ꝯctū. Tu aūt vltimo loco inngē simul istas tres solutiōes z habebis veritatē. Nā cōtrariū logꝰtur in actōe stricti iuris in qua possessoꝛ nō habuit cām ab actoꝛe,q2 secū nō ꝯtraxit,z cōuenit solū rōne possessionis circa quā deliquit nō sibi non sunt cedēde actiones vt i ꝯsequētijs. Sic aūt loquit⁹ in ꝯctibus bonefidei in q̄bus reus habuit causaz a dño qui secū ꝯrit,z conuenit rōne cōtractus circa quem principaliter non deliquit. Et† dolus commissus circa possessionē purgatur per actionez ex ꝯctu soluta estimatiōe:ideo istis tribus concurrētibus cedende sunt actiones, vt hoc ter.qui p̄opie loquitur in istis terminis.

☞ Promissio satisdandi p̄o alio continet interesse.
Vani timoris nulla est estimatio.
An z quando sit inspicienduz quod euenire potest remissiue.

Si quis ab alio. Promittens p alio satisdare si nō satisdat tenet ad interesse qs est quatenus reus p̄incipalis nō pōt facere.h.d. Cōcoꝛdat ter.no.in l.si qs ista pulatus sit stichum.§.fi.in l.si ita stipulatuz fuero te sisti,in.§.
1 possum.ff.de verb.obli. T† Not.primo q promissio satisdandi p̄o alio continet interesse,q2 est promissio facti,ideo si p̄incipalis est idoneus z soluendo. ista.p̄missio in nihilo pōt cōmiti. Nec est attēdēdū q posset labi facultatib⁹,z sic nō fieri solūdo nisi res suas hr̄et in loco periculoso puta in mari:tūc pōbilis ē suspicio:q2 istās ē periculū.z res debitoris ad ꝑ tēdit no.gl.in l.ū.i prin.ff.sol.ma.z ita ēt limitat Bar.hic,z in l.j.§.
2 fi. de lib.leg.z in d.l.si quis stipulat⁹ fit stichū.§. fi. T† Scōo.illud q dicit litera q vani timoris nulla est estimatio, cōcoꝛdat.l.metum.j.cū duab⁹ sequē.ff.me.dā.z qs no.d. Ale.post Guid.de susa.in l.si ex falsis.q̄ est.l.pe.in.j.no. C. de trāsa. Itez vani timoris nō est iusta excusatio.l.vani timoris.ff.de reg.iur. Nā nō est fugiēdum ad sonum cymbali alio nō viso, fm Ang. in d. l. metum. Itē vana formido nō nocet.l.ū.z ibi no.Bal.C. de his qui p metū iudi.nō appel.alibi no.Bal.in l.fin.in prin. in ū.no.C.de iure delibe.per illum ter.quod formidolosi dicuntur illi qui timent ea q̄ nō sunt digna etiā suspitione,vt ibi per eū. Blo.in verbo.neqz em. diuidit in tres partes. In prima declarat ter.in scōa opponit z non soluit. Sed rūde q illis legibus illud prouenit ratione p̄cedētis doli, vel culpe fm glm
3 diuoꝛtio.in prin.ff.de neg.gest. † z de hoc an z qñ debeat imputari illud qs non euenire ponunt glo.Bart.z alij in l.si idem cum eodem.§.fi.vbi diri.ff.de iurisd.om.iu.Bar.z alij in. l. inter stipulantem.§.sacram.ff.de verb.ob. In tertia ponit dictū cōrariū qs iusti timoris bene hūda est rō,z cuz allegat de delictis p̄toꝛ.§.p̄toꝛ.est cozrupta.debuit allegare.l.si vo plures.§.p̄toꝛij.ff.de his qui deiecerūt vel effude.secūda ibi,sed argumentum contra.tertia ibi,at iusti metus.

☞ In obligationibus faciēdi succedit obligatio ad interesse.
1 In obligationib⁹ faciēdi post moꝛā interesse est in cōdēnatiōe.
2 Interesse an sit in obligatione faciendi post moꝛam et an p̄ti possit in bello.
3 An p̄missoꝛ facti possit cogi p̄recise ac factum.
4

Si quis p̄miserit. †In obligationib⁹ faciēdi succedit obligatio ad interesse fm Bar. Ang. Jmo.z do. Pe.de berꝰ.z in
1 quotidie allegat. Cū iste ter.hoc nō p̄obat,sm Pau.de cast. Alex.z bñ:q2 non dicit q succedat obligatio ad interesse,sz bi cōdēnatio,z sic qs interesse possit deduci in q̄dēnatiōe. Sicut etiā ad obligationib⁹ dādi q̄ sunt p̄cise in quib⁹ non succedit obligatio interesse.l.vbi aūt nō apparet.§.fi.cū gl.ff.de ver.oꝛ. z gl.hic in fi.z tū officio iudicis mercenario pōt fieri q̄dēnatio in estimatione qñ illud qs erat dandum dari nō poterat:quia moꝛtuum post moꝛā.l.si seruum.§.fi.z ibi gl.z Bart.ff.de verb. obli.vel qm nō pōt solui in eadē estimatiōe.put solui debebat vt est gl.in.l.vinū in gl.mag.circa fi.ff.si cer.pe.ergo nō est bona cōsequentia.ter.dicit quod interesse est in cōdēnatiōe.pur hic dicit litera ergo etiā est in obligatione z petitione, hoc est falsum. Et tamen istud summariū. Bar.z doct.est in se verum,z si nō p̄obat hic:tamen p̄obat in l.stipulationes nō diuidūtur. in ver.celsus.ff.de verbo.oblig.z ibi gl.z doct.z in l.j.in prin.in ver.celsus.ff.de verbo.oblig.z ibi gl.z doct.z in l.fin.cum fi.ff. verb.in id qs interest agitur.ff.de act.emp.z in l.fin.cum fi.ff. quis in ius voc.nonier. Unde summa congruentius istum ter.hoc modo in obligatiōibus faciēdi post moꝛā sit cōdēnan

tio ad pecuniã. z sic ad itereſſe. h. d. ¶ Bl. ſi. ĩ verbo obligatio-
nib⁹ diuiditur. in. iiij. partes. In pma declarãdo tex. tenet ꝙ3
2 omnes † q in obligationib⁹ faciendi poſt mortẽ intereſſe ſit ĩ
cõdẽnatione z hoc eſt expeditũ: q3 iſtud dicitur i tex. Jn. ij. exa
minat an intereſſe ſit i obligatione z petitione. Jn. iij. querit an
promiſſor poſſit pciſe cogi ad factũ, z refert tres opi. Jn. iiij. li
mitat iſtum tex. vt nõ procedat in obligationibus dãdi. ſecun
da ibi, ſed an i obligatiõe. tertia ibi, ſed an pciſe ad factũ, quar
ta z vlt. eſt ibi itẽ hic in factis. ¶ Jn. ij. pte gl. ibi, z hoc placet.
3 habes † q in obligationib⁹ faciendi poſt moꝛã intereſſe nõ ſit
in obligatione, nec in libello poſſit peti, ſed qs ꝺbeat agi ad ipꝫ
factũ z poſtea ſit cõdemnatio officio iudicis ad intereſſe. Con-
trariũ cõiter tenetur per gl. z doc. in. d. l. ſtipulationes nõ diui
ditur in. §. cell⁹. per illũ tex. z ibi gl. i verbo oportere, tenet qꝺ
ille qui ſtipulatur factũ, ceſſet etiã ſtipulatus intereſſe ſub tacita
cõditione ſi nõ fiat: z ſic põt recta via agi ad intereſſe z i libello
peti. Et tenẽdo iſtam cõem opi. ad quatuoꝛ iura allegata p gl.
hĩc ꝛnde, vt per Bar. in. d. l. ſtipulationes nõ diuiditur. i. x.
op. z dic q oẽs leges allegate p gl. excepta vltima loquũtur in
obligationibus dãdi, z non faciẽdi. vltima aũt cõcoꝛdat. Ꝫ3 ad
verte: q3 contra iſtã cõem op. Pau. ꝺ ca. põderat hic eſſe ter. i
verbo facit qꝺ promiſit. vbi patet q qñ quis ꝓmittit factũ, ipſũ
factũ ꝺz eſſe in promiſſione, z ſic in obligatiõe. Et dicit Paul.
de ca. q iſtũ tex. allegabat ꝙ quoſdã doctoꝛes papienſes q dice-
bãt qꝺ ceſſetur itereſſe ꝓmiſiſſe z nõ ipſum factũ. Aliꝛo qꝺ do.
Ale. nõ fecerit mẽtionẽ de iſta põderatione Pau. de ca. ꝺ iſto
ter. Sed certe iſte tex. põt ꝺ facili euadi, imo põt retoꝛqueri ad
oppoſitũ, ꝺfẽdẽdo cõem opi. z illos doctoꝛes papienſes, q iſte
tex. i. j. caſu quẽ põderauit Pau. ꝺ ca. bene logꝛtur qñ ꝓmiſſoꝛ
adipleuit illꝺ qꝺ ꝓmiſit, tũc bene facit qꝺ promiſit, vt dicit ter.
ſed hoc nõ eſt ad ꝓpoſitũ noſtrũ. ¶ Poſtea ſcꝺo logꝛtur ter. qñ
nõ impleuit tũc ceſſetur intereſſe ꝓmiſiſſe z nõ factum, z hoc vꝫ
ſubiũgere text. dũ poſtea dicit, ſi min⁹. q3 nõ facit q ꝓmiſit in
pecunia numerata cõdẽnatur, reliqua circa iſtũ articulũ dixi i
d. l. ſtipulatiões nõ diui. ¶ Jn tertia pte gl. recitat tres opi. ſu
4 per illo articulo, † an ꝓmiſſoꝛ facti poſſit cogi pꝛeciſe ad factũ.
Adꝺ multas alias opi. vltra iſtas, quas recitat ql. i. l. heredita
tẽ. C. de do. Cõiter tenetur q nõ poſſit cogi pciſe ad factum ad
qꝺ eſt obligat⁹ ex cõuentione z non ex ẽctu, z non ex legis vel
teſtatoꝛis diſpoſitione. Vnde ſoluendo intereſſe liberaretur p
iſtũ tex. z l. cũ ſtipulatus ſim mihi a Proculo. §. fin. cũ ſimilib.
ff. de ver. ob. z ad iura hic allegata per gl. in ẽctũ reſpõde vt p
Bar. in. l. ſtipulationes non diui. in. iij. q. vbi dixi. ff. ꝺ ver. ob.

Lex xiiij.

¶ Juder poteſt ſuam interlocutoꝛiam reuocare, z ſic tollere
z remittere.
2 Banna cum ſint ſententie interlocutoꝛie poſſũt per iudicẽ re-
uocari z mutari.
3 Valet interlocutoꝛia in iudicis incerta cũ poſſit p ipſũ declarari.
4 Per interlocu. poteſt iudex generaliter condẽmnare in expen
ſis z poſtea in pꝛoceſſu negotꝫ eas taxare.
5 Judex põt interlocutoꝛiã reuocare etiã ſi ab ea ſit appellatũ.
Item poteſt eam mutare etiã ſi in deterius faciat. z reuocatio
interlocutoꝛie poteſt fieri quolibet tempoꝛe vſq3 ad ſententiã.
6 Taxatio expenſarũ eſt interlocutoꝛia, ideo poteſt retractari
contrario imperio.
7 Interpoſitio ſecundi decreti eſt interlocutoꝛia, ideo poteſt iu-
dex illud reuocare.
8 Excommunicatio eſt interlocutoꝛia, ideo poteſt reuocari ſi eſt
iniuſta, non obſtante contradictione partis aduerſe.
9 Etiam ſi poſt interlocutoꝛiam latam facte ſunt expẽſe per par
tem poteſt adhuc iudex reuocare.
10 Judex quando non poterit ſuam interlocutoꝛiam reuocare.
11 Decretum quod tranſit in formam contractus vel quaſi, non
poteſt reuocari.
12 Eadem poteſtas verſatur in reuocando que in iubẽdo aut pꝛo
hibendo.
13 Licet iudex habeat poteſtatem reuocandi ſuam interlocuto-
riam, non tamen poteſt ad hoc cogi.
14 An poſſit iudex ſepius reuocare ſuam interlocutoꝛiam.
15 Judex non poteſt ſuam diffinitiuam reuocare.
16 Appel. ſententie ſimpliciter facte intelligitur de diffinitiua.
17 Judex poteſt pꝛohibere partibus ne veniant per talem locũ.
18 Si eſt inimicitia inter aliquos põt iudex puidere futuris ſcã-
dalis pꝛecipiendo ſub pena ne per certos fines incedant.
19 An iudex poſſit pꝛohibere alicui ne exeat domum.
20 Pꝛetoꝛis appel. venit quilibet iudex.
21 An interlocutoꝛia que continet aliquid dari vel reſtitui aut
quid equipolens poſſit reuocari.
22 Sententia lata ſuper poſſeſſoꝛio an ſit diffinitiua.
23 Quelibet interlocutoꝛia regulariter poteſt retoꝛqueri z mu-
tari contrario imperio.
24 Quando iudex pꝛonuntiauit non eſſe procedendum in cauſa,
an talis interlocutoꝛia poſſit reuocari.
25 An interlocutoꝛia per quam iudex pꝛonunciauit non eſſe iu-
dicem poſſit reuocari.
26 Delegatus non poteſt reuocare interlocutoꝛiam per quam
pꝛonunciauit ſe non eſſe iudicem. ſecus tamen oꝛdinarius.
27 Judex intra quantum tempus poterit ſuam interlocutoꝛiam
reuocare.
28 Reuocatio interlocutoꝛie fit eo modo quo appellatio.
29 Qui non appellat videtur conſentire, z ſic quodammodo ſe
obligare ad parendum ſententie.
30 Judex nemine teſtante poteſt officium ſuum impartiri circa
coꝛrectionem erroꝛis ſui.
31 Interlocutoꝛia tranſit in rem iudicatam parti z non iudici
quando eſt lata cum cauſe cognitione.
32 Interlocutoꝛia non poteſt reuocari per iudicem quando eſt
queſitum ius parti.
33 Miſſio in poſſe. ex pꝛimo decreto licet ſit ſententia interlocuto
ꝛia. z mandata executioni. tamen põt iudex ex cauſa reuocare.
34 Miſſio ex ſecundo decreto ſit officio iudicis nobili.
35 Quid dicatur pꝛopꝛie incidens, z quid emergens.
36 An poſt appel. interpoſitam ab interlocutoꝛia in caſibus in
qb⁹ de iure ciuili qꝺ ab ea appellari poſſit iudex eã reuocare.
37 An iudex invitus cõpelli poſſit ſuã interlocutoꝛiã reuocare.
38 Verbum poteſt relatum ad iudicem videtur importare ne-
ceſſitatem parte inſtante z iuſta petente.
39 De iure ciuili poteſt appellari quando infertur per interlo-
cutoꝛiam grauamen irreperabile/per appel. a diffinitiua.
40 Si iudex ledat partem in his que eius poteſtati relinquũtur
poterit pars ab eo appellari.
41 Judex tenetur etiam parte non petente reuocare ſententiam
excommunicationis quando excommunicatus pꝛopter excõ-
municationem ex diuturno tempoꝛe efficeretur deterioꝛ.
42 Judices eccleſiaſtici non debent pꝛoferre ſententiam excom-
municationis vbi pꝛeuident eam futuram inutilem.
43 Quoties põt iudex ſuam ſententiã interlocutoꝛiã reuocare.
44 In caſibus in quibus a iure permiſſum eſt varie non tamẽ p-
mittitur niſi ſemel.
45 Declaratio alicuius obſcuri vel ambigui non poteſt niſi ſe-
mel fieri.
46 Judex non poteſt niſi ſemel ſuam ſententiam interpꝛetari.
47 An iudex poſſit ſuam interlocutoꝛiam reuocare partibus ab
ſentibus.
48 Interlo. an poſſit per alium reuocari z pari ratione ferri.
49 An interlo. in qua nõ ſperatur diffinitiua poſſit per iudicem
qui eam tulit reuocari.
50 Quid dicatur decretum.
51 Si due ſententie interlocutoꝛie contrarie appareant nec ap-
paret quod iudex tulerit ſecundam animo reuocandi pꝛimam,
an in dubio pꝛima intelligatur.
52 In facto pꝛopꝛio intricato tolerabilis eſt ignoꝛantia.

Quod iuſſit. Iſta lex eſt vtilis habẽs ma-
teriã quotidianã z pꝛactica
bilem. ideo ad cã eſt bene aduertendũ. l. leguui. ff. de
li. le. h. d. Judex põt interlocutoꝛiã ſuã reuocare, ſed
non diffinitiuã. h. d. Ꝫ3 Bar. z cõiter alios. vel ſic, ꝓpꝛ⁹ ad ter.
Ꝫ3 Bn. z Jmo. Interlocutoꝛia põt Ꝫꝛio imperio tolli, z remit-
ti, nõ diffinitiua. h. d. z h3 duas partes. in pma tractat ꝺ iterlo-
cutoꝛ⁹, z in ſcꝺa de diffinitiuis. ſcꝺa ibi, h3 de ſentẽtiis. Itẽ tra
ctat iſta. l. de tertia parte ru. ꝺ interlo. om. iud. ¶ Mo. pmo ex
1 iſto tex. regulã † qꝺ põt iudex ſuã iterlocutoꝛiã reuocare, z ſic
tollere z remittere, z ad hoc ſemp allegat iſte tex. cõcoꝛd. l. dí-
cere. §. ita. ff. de ar. z. l. pe. ff. de pto. ſtip. z. l. ſi op⁹. ff. ꝺ op. no. nũ.
z. c. cũ ceſſante. de ap. Adde ad iſtã regulã, pmo qꝺ ex hoc ſeq-
tur, q o is iterlocutoꝛia põt dici momẽtanea aptitudine, q3 põt
per iudicẽ reuocari Ꝫ3 Bal. in. l. poſt ſniã z. in vlt. co. C. de inter.
2 om. iu. † Scꝺo adde q bãna cũ ſint ſnie iterlocutoꝛie poſſũt p
iudicẽ reuocari z mutari Ꝫ3 Bal. in. l. j. in pe. col. C. de her. iſt. z
in addi. Spe. in ti. de inſtru. edi. in. ix. col. i ver. an exbãnit⁹. z i
ti. de ſen. pla. in. ij. col. in. ver. ſententia banni. d. Jaco. Alua. i. §.
item nulla. in ti. de ſta. Ꝫ lib. ecc. in vſi. feu. Intellige ſane qñ eſt
bãnit⁹ ꝓpter cõtumaciã, put cõiter ꝓtingit. z ꝓout Bal. in. d.
l. j. in vj. col. in pce. z ſeq. z ſemp loquit: ſec⁹ qñ cã cognita z dif
finitiue per ſententiam fuiſſet bannit⁹ per. ij. reg. hui⁹ tex. in fi.
¶ Tertio ãplia q ſicut iudex põt ſuã interlocutoꝛiã reuocare
vt hic. ita ſi eſt incerta põt eã certificare q eſt min⁹ Ꝫ3. d. Bb. in
c. auditis. in vlt. co. ꝺ pcu. facit: q3 q certificat vel certificat nihil
ꝺz ꝺ nouo facere aut diſponere. l. heredes. §. ſi qꝺ poſt. ff. ꝺ teſ.

ꝛ.ꝛ. super questionū in ꝑn. vbi Ab. in. j. no. de offi. dele. c. pastoralis. § j. vbi. d. Abb. in. j. col. de ap. Itē qui declarat nō dispo nit aliquid sed ꝙd in preteritum actū sit ostendit. ita no. Bal. i l. cum testamēto. C. de test. manu. Ex ista ampliatiōe inferūtur
3 duo ꝑm. d. Abb. in. d. c. auditis. † Primo ꝙ valet interlocuto
4 ria etiā si sit icerta, cū possit per officiū iudicis certificari. † Secundo infertur ꝙ per interlocutoriam potest iudex ꝑsalit cōdemnare in expēsis, ꝛ post ea in pcessu negotij poterit eas taxare, ꝛ ita tenēt Bal. ꝛ Bar. i. l. terminato. C. dē fr. ꝛ li. expē. Bar. in. l. paul⁹. pma. j. e. d. An. de Bu. in. c. j. de sequest. pos. ꝛ fru. ꝛ ibi. do. Ab. in. iij. co. ꝛ in. ij. col. ꝛ se. Jo. ſa. ꝛ Ange. de Are. in
5 §. curare. vbi dixi. insti. de act. ¶ † Tertio āplia vt pceat etiā si a tal interlocutoria sit appellatū, ꝛ pēdeat appellatio, adhuc iudex qui eam tulit, poterit eā revocare. tex. est in. d. c. cū cessā te. ꝛ ibi no. d. Abb. de ap. ponit hic Bar. i. ij. col. ad. fi. vbi re seruo dicē. ꝛ limitā. ¶ Quarto āplia ꝙ iudex potest suā sententiā interlocutoriam mutare, ꝛ revocare, etiam si in deterius faciat, cum possit de albo nigrum, ꝛ de nigro albū facere. Bal. in c. nostri. de ele. ꝛ dixi. ſ. in rub. ¶ Quinto amplia ꝙ revocatio interlocutorie pōt fieri quolibet tpe vsq; ad ſniam ꝓ Jnn. i. c. sepe. de app. quē sequitur Bal. in. l. elegāter. ſ. ſi qs post. i pe. col. de cōdi. inde, licet gl. mag. hic teneat ꝙ possit fieri vsq; ad ꝙnq; mēses, ꝛ nō vltra. quē passum Bar. j. examinat. ibi refer
6 uo. ¶ † Sexto āplia ꝙ taxatio expēsarū cū sit ſnia interlocutoria vt hic. i gl. ma. pōt retractari ꝓ tarto ꝓperio, si taxēt seu revocētur post ſniam diffinitiuā. no. tenet Jnn. i. c. sup qs me. can. quē etiā refert ꝛ seqē Bal. in. l. eleganter. ſ. ſi qs post i pe. col. dicā lati⁹. j. ¶ † Septimo no. amplia ꝙ cū interposito etiā secūdi decreti sit ſnia iterlocutoria, cū fiat lite nō ꝓtestata. l. cū ꝓponas. C. de bo. aut. iu. pos. poterit iudex tū illud ꝑm decretū revocare. ita no. tenet Jnn. i. c. dilecto. de ver. si. quē refert. d. Ab. i ꝓs. d. ici. ex o. b⁹ ꝙ parte narratis. i vit. co. ponit Bar. hic
8 in. iij. col. vbi pleni⁹ dicē. ¶ † Octauo amplia ꝙ cū excōicatio sit ſnia interlocutoria, pōt excōicator revocare suā excōicatiōnē iuste latā no obstāte ꝓdictione partis aduerse. ita no. Abb. in. c. sacro. in. iij. no. ꝙ illā tex. de sentē. excō. Adde fortī⁹ ꝙ si excōicat⁹ ꝓpter excōicationē ex diuturno tēpore fit deterior debet excōicās ex officio illā tollere, ex quo videt eā nō ꝓfiteri, sed cōtēni, ꝛ dz vti alio remedio, ꝓz beatū Tho. in quarto sententiarū. i dist. xvij. sub articulo. in fi. i solutiōe secūdi argumēti primi dubij. quē refert ꝛ sequit Joā. An. in. c. j. in ꝑn. ꝛ ibi Bemi. in. j. col. de sen. excō. in. vj. d. Ab. in. c. ab excōicat. i pe.
9 col. ꝛ alibi sepe i varijs locis dicā. j. extra gl. ¶ † Nono no. amplia, etiam si pōst interlocutoriam facte essent expense ꝑ partē adhuc pōt ꝑ iudicē revocari etiā nō refusis illis expēsis parti vt ꝓbaꝛ in. d. c. cū cessante. de app. vbi postlatā interlocutoriā ꝓ te appellasti ab ea, ꝛ sic iā fecisti expēsas circa appellationē ab interlocutoria: ꝛ tū tex. ibi vult ꝙ iudex ꝙ illā tulit possit eā revocare, ꝛ ita ibi tenēt Host. Jo. And. ꝛ cōiter alij cano. Ista est cōis opi. ꝓz. d. Alex. ibi in. ij. char. in. v. fallentia, ꝙuis contrarium sentiat gl. in. d. c. cū cessante. dū dicit ibi re integra, ꝙ fal
tur ibi. d. An. de Bu. ꝑ tex. i. c. iterposita. ſ. j. de ap. ad quē duplicit rūde vt hic p. d. Alex. quasdā alias ampliationes colligepte ex his ꝙ. j. dicent. ¶ † Ista regulā bui⁹ tex. sic ampliatā limita primo. vt pceat ante execution ē factā, ꝓz post, ꝙ est facta executio: ꝙ res nō est integra nō pōt per iudicē ꝙ eā tulit revocari. gl. est no. in. l. j. in fi. ꝛ ibi Bar. ff. de pre. sti. que tenet ꝙ iterlocutoria mādata executiōi nō pōt amplⁱ⁹ revocari, nisi de partiū volūtate, de quo ponit Bar. in. ij. col. vbi dicē. ¶ Secūdo limita interlocutoria gemināta: ꝙ ꝓpter geminationē nō pōt per iudicē revocari. ad hoc solet alle. gl. ꝑ nn. iūcto tex. i. cle. fi. in ver. super ea. de appel. ꝑ quā gl. ita tenet do. Ab in. d. c. cuz cessante. in pe. col. ¶ Tū dic meli⁹ ꝙ illa gl. aliter loquit, ꝛ alit limitat regula tex. nostri, vt nō pceadat ꝙn bis fuisset appellatum ab interlocutoria, ꝛ semper sit cōfirmata. tūc per iudicē qui eā tulit nō poterit revocari, etiā ante diffinitiuam ſniā, ita est gl. elegāz per quā ita no. d. Ant. de But. in. c. fraternitatis. d. frig. ꝛ male. d. Ale. hic i. vj. fal. ¶ Tertio limita i ſnia: qua iudex ꝑ nūtiat se non esse iudicē cōpetētē: ꝙ licet sit iterlocutoria ꝛ ab ea possit appellari ꝓz gl. in aut. habita. C. ne fil. ꝑ pa. tū nō pōt p ipsum iudicē qui eā retulit revocari, vt est tex. reputat⁹ sin. in c. ſignificātibus de offi. del. ponit Bar. hic in. ij. co. vbi pleni⁹ ponam ampliando ꝛ multipliciter limitando. ¶ Quarto limita in iterlocutoria per quā z iudex cōcedit abolitionē criminis alicui de quo pēdebat accusatio illa absolutio non potest revocari per iudicem qui eā cōcessit, ꝙ absolutio absolutionis nō potest fieri iure magistratus, sed tātū per principē. l. j. C. dabo li. ꝓz Bal. in. l. j. C. qui accu. non pos. in xj. col. versi. sed qd si pforma statuti, pductio libelli ꝛc. ꝛ sequit simplicit⁹ do. Ale. hic in. vij. col. ¶ Quinto limita ꝙn interlocutoria fuit lata de cōsensu partiū, tūc nō pōt per iudicem altera parte inuita revocari nisi subsit cōgrua cā. tex. est no. in. c. ſignificāte. de app. vbi dicit latio data ꝑ iudicē de cōsensu partiū ꝙ est ſnia interlocutoria nō pōt sine cā revocari altera parte inuita. Et ita in spem ad terminos nostros no. ibi. d. Abb. in. ij. no. per illū text. ꝛ idē d. Abb. in. c. cū cessante. in. x. col. ꝛ Bal. in. l. elegāter. ſ. ſi qs post. in pe. col. de cōdi. indeb. ꝛ in. l. dicere. ſ. j. ff. de arbi. ꝛ in addit. Spe. in ti. de sen. in. ij. col. ꝛ d. Alex. hic in. viij. fal. ꝛz ipse nō alleget ꝓdicta. ¶ Sexto limita ꝙn interlocutoria cēt lata simul cū principali, tūc cēset diffinitiue lata. l. q agnitis. cū gl. ff. de excep. vñ non pōt per iudicē revocari sicut nec principalis diffinitiua, vt hoc tex. in fi, cum sit funct⁹ officio suo. l. iudex post quaz j. eo. ꝛ sic limitat⁹ rō hic assignata per Bar. in. j. col. de qua dicā. j. in. iij. no. ita in specie ꝛz Bal. in. l. ij. C. de sent. ꝛ interloc. om. iud. Alex. nō hic, ꝛz in. l. patris ꝛ filij. in. iij. col. ff. de vulg. ꝛ pup. ¶ Septimo limita ꝙn interlocutoria fuisset semel ꝑ principem cōfirmata, tunc nō posset ꝑ iudicez qui eā tulit revocari fm Ang. ꝛ Jmo. in. l. paul⁹ prima. j. eo. alle. no. ꝑ Joā. And. in addi. Spe. in ti. de sen. pla. ſ. vt autez. super versi. quid si papa allegāt etiam quod no. gl. in. c. iij. in gl. fi. de instit. ꝛ sequit hic simplr Alex. in. ꝓ. fal. ¶ Octauo limita ꝙn interlocutoria est in scriptis lata, tunc pp scripti recitationem non poterit amplius ꝑ iudicē qui eā tulit corrigi: ita mirabiliter limitāt Host. de neap. ꝛ Jo. de Pla. in. l. rura. C. de oī agro deser. lib. xj. monet per no. per gl. ibi. ¶ Sz certe illa gl. ibi no loquit de ſnia nec etiā tex. iō ista limitat o nō est tenenda: ꝙ non ꝓbatur iure, ꝛ ei repꝛobat etiā Alex. hic. ¶ Nono limita istā regulā pcedere in interlocutoria simplici, secus in ea que hz vim diffinitiue, vt illa que non diffinit totaliter causam principalem, sed diffinit vnā partē substantialē tm. vt ꝙn petit restitutio in integz. z index ꝓnunciat sup etate est interlocutoria, habēs vim diffinitiue. gl. ē in. l. intra vtile. in ꝓma. in fi. ff. de mino. Bal. in. l. si. iij. q. C. ꝙn ꝓuo. nō ē necesse. ꝙ dō no. Bar. in. l. Titia. ff. de accu. Idē ꝙn per interlocutionē diffinit cām principalem, vt ꝙ iudex interloquit agēti obstare exceptionez perēptoriā, puta pactio nō petendo, vel similez, vel ꝙn interloquitur appellationē est desertā, vt est gl. in cle. fi. in gl. ij. de appel. d. Alex. in rub. ā. co. in vlt. col. post d. Ant. de but. in rub. extra eo. talem interlocutoriā habentez viz diffinitiue nō pōt iudex qui eā tulit revocare, sicut nec diffinitiuam, vt est gl. not. in. c. fi. in verbo, inanes. de elect. in. vj. ꝛ ibi Se. in. ix. vbi limitat Bal. in. l. arbitrio. ff. ꝙ satisd. cog. ꝛ in. l. elegāter. ſ. fi qs post. in pe. col. ff. de condi. indeb. ꝛ in. d. l. hac edictali. ſ. quā observationē. C. de secun. nup. Sali. in. l. post ſniam. C. de sen. ꝛ interlo. om. iudic. do. Anto. de bu. Jo. de Jmo. in. d. c. cum cessante. de appel. ꝛ d. Ant. in rub. extra eo. Ista limitatio clare procedit ꝙn interlocutoria habens vim diffinitiue, nō expectat post se aliaz diffinitiuā, als si esset ferenda sententia diffinitiua, ista limtatio videretur dubia fm Jo. de Jmo. in. d. c. cum cessante. ꝛ do. Alex. hic in. viij. col. tu autē in hoc dic vt no. per Bar. hic in pe. q. vbi dicetur.
11 ¶ † Decimo limita istā regulam procedere in ſnia, secus in decreto quod transiuit in formam ℈ctus vel quasi, quod nō pōt revocari. l. quod semel. ff. de decre. ab ordi. fa. fm Bar. hic ma. ꝛ oppo. ꝛ latius Bar. in. l. omnes populi. in. iij. q. ij. q. princi. ff. de iusti. ꝛ iur. Cano. in. c. nouit. de iud. cum alijs suis cōcordā. quasdā alias limitationes poteris ꝑ te colligere ex dictis. ſ. in materia. ¶ Secundo principaliter no. ex tex. ibi Ztio imperio ꝙ quod eadem potestas versatur in revocando, que etiā in
12 iubendo, aut ꝓhibendo. Nā que requirunt in faciēdo acti, requirunt etiā in dissoluendo. auth. econtra si filij. ꝛ ibi Bart. ad hoc no. C. de repud. gl. in. l. tria predia. ꝛ ibi Paul. de ca. ff. de serui. rusti. ꝓdio. Bar. in. l. actor. in pe. co. in ꝑn. ff. rē ra. hab. Et ex hoc infertur ad tres qōnes Bar. vnde Bar. in pe. q. decidit ꝙ vbi index pōt interloqui sine cause cognitione, ibi etiā pōt illā interlocutoriam revocare sine cause cognitione, alias secus. Nihil enim est tam naturale quā vnumquodq; dissolui, eo mō quo inductum est. vt. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iu. ꝛ l. ꝓtout. cum si. ff. de sol. Similiter determinatur alia qō Bar. qō exigāt in revocatione interlocutorie citatio partiū vbi cāe cognitio exigitur in iubendo, aut vetando per. l. omnia que. que. ff. de reg. iu. ꝛ. l. ſz interpellat. ꝛ. l. diem ꝓferre. ff. de arbit. pari rōne etiā determinetur pen. questio Bart. nunquid per alium possit interlocutoria revocari, nam potest revocari per
13 aliū qui interlocutoria non exigit cause cognitionem, vt ibi ꝑ eum. ¶ Tertio pondera textū in verbo potest ad duo. † Primo, qō ℈z index habeat potestatē revocandi suaz interlocutoriam nō pōt tū ad hoc cogi cum tex. dicat potest, ꝛ sic si vult. l. non quicquid. ff. de iudi. ꝛ. l. j. C. quomo. ꝛ qñ iu, de quo ponit Bar. j. late vbi dicē. Sedo cū istud verbum pōt sit extensiuū.
14 l. si ita quis. if. de leg. ij. videt ꝓbare † ꝙ index possit sepius ꝛ quoties

q̃ties voluerit suam interlocutoriã reuocare facit.l.vbicũq; ff.de inter.act. Bar.tñ.j.fm Dy.tenet q̃ solũ bis possit suã interlocutoriam reuocare sicut p̃t bis appellari ibi dicẽs.Quare no.er secunda parte tex.q̃ iudex non potest suam diffinitiuam reuocare neq; mutare vt hic.z.l.iudex postq̃.j.e.z.l.post sniam.ff.de sen.z interl.om.iu.Tũc em̃ euolat emissam semel irreuocabile verbũ,intellige qñ snia diffinitiua est valida sec9 si est nulla.l.fi vt ppõis.la.j.z.l.si pses.C.quõ qñ iudex.Bar. hic in.iij.opp.Et sic habes in tex.differentiã interlocutoriam z diffinitiuã:interlocutoria põt per iudicẽ reuocari, non aũt diffinitiuã.rõ differentie est fm Bar.q̃ statim q̃ tulit sniam diffinitiuã desinit esse iudex ideo ampli9 reuocare nõ potest,ſz in interlocutoria durat iudex ppter sequẽtia ita dicit tex.in.l. iudex postea.j.e.z istam rõnẽ Bar.j.põderat ad multa.Adde pro ista rõne bonũ tex.in.l.dicere.ff.ad fi.ff.de arbi.ibi ceterum si cõdẽnauit vel absoluit dñs arbiter esse desierit.ideo mutare sententiã nõ posset.Istã rõnẽ differẽtie etiã s.quid.d.Ab. in.d.c.cũ cessante in pe.col.z ibi etiã addit aliã rationẽ diuersitatis:q̃ diffinitiua ferẽ cũ maiori maturitate quã interlocutoria iõ difficili9 reuocat.¶Quinto not.ex eodẽ tex.ibi ſz de sentẽtijs cõtra fm Alb.de Ros.Imo.Rap.Cu.Pau.de ca. Alex.Pe.de Beru.hic esse tertium.q̃s appellatiõe sententie simpliciter facte itelligitur de diffinitiua q̃ interlocutoria non est ppzie snia,ſz large z improprie,iõ non caderet in statuto facẽte mẽtionẽ de snia.Istud notabile est verũ in se put late tetigi.in rub.ff.e.post gl.in.l.j.ff.biduũ.ff.qñ app.vt q̃ verba debẽt intelligi i potẽtiori significatu.l.j.ff.q in ppetuũ.ff.ſi ager vec.vel emphy.pet.z.l.q̃rit.ff.de sta.ho.Tñ iste tex,nõ bñ probat istud notabile:q̃ finis huius tex.in verbo sentẽtijs necessario intelligit in diffinitiuis propter precedẽtia verba tex.in quibus fuit dictũ interlocutorias posse reuocari.vnde cũ dicat i fi.in sentẽtijs ecõtra.intelligit necessario de diffinitiuis vũ cũ tex.dicat iudicẽ posse reuocare iussum sed nõ sniam in telligit.s.diffinitiuã.l.iuder postq̃.j.e. ¶+Bl.in verbo iussit melius staret in verbo vetuit nã vult qs̃ iudex possit pḣibere ptibus ne veniãt p talẽ locũ.Et per istã gl.ôt Bar.cũ quo alij tenẽt q̃ si duo habent guerrã adinuicem, põt iudex vetare z pcipere sub certa pena qs̃ vnus nõ trãseat ante portã vel domũ alterius.z est iusta cũ vetandi ppter rixas,scandala,z pericula euitãda.¶Pro hoc etiã all.Bar.tex.in.l.j.ff.ff.de off.pf.vr. in verbo solitarũ regionũ z ibi gl.in verbo regionũ exponit.i. cõtraxarũ.addunt Ang.Imo.Raph.cu.z.d.Alex.tex.in.l.si cui in.ff.sed si inter duos alias incipit.l.equissimũ.ff.de vsufr. vbi est tex.no.Et ibi Bar.z Bal.notãt qs̃ si duo contendũt de possessione alicuius loci z est timor ne veniant ad arma z rixã potest iudex precipere vtriq; eorũ sub pena ne vadant ad illũ locũ.Itẽ p istã gl.dicit Rap.cu.se putare qs̃ eodem modo posit quis cogi per iudicem mutare hospitiũ in quo habitat cã vitãde discordie.Itẽ per istã gl.dicit.d.Pe.de Beru.se diuisse i.q.de facto q̃ quidã eps potuit licite pcipere sub pena sno archipresbitero ne transiret p contratam duorũ fratrũ quorũ patrem interfecerat,ne eorũ animos prouocaret.Ista sunt oia dicta scribentium super ista gl.¶Adde q̃ idẽ q̃ Bar.hic tenẽt etiam Jo.An.post Guid.de Suza.in addi.Spe.in tit.de pig.ff.sequit̃ in ver.qd fi timeo.+vbi tenet qs̃ qñ est inimicitia inter aliquos iudex põt prouidere futuris scandalis pcipiẽdo sub certa pena ne per certos fines incedant.arg.l.j.ff.ff.de of. pref.vb.hic.alle.per.Bar.z illam decisionem Jo.And.refert z sequitur do.Alex.in.l.qui bona.ff.si qs iusto.ff.de dam.infect. Item adde tex.in.l.fi.ff.de off.pcu.cesa.in verbo vetuit contumelioſiz,vbi est tex.q̃ pcurator cesaris z glibet officialis põt ex causa prohibere ne aliquis accedat ad talẽ fundũ.Et p istũ tex.decidit ibi in terminis nostris Alb.de Ro.post Ja.de are. qs̃ si sunt duo inimici arbiter potest prohibere ne vnus vadat per cõtratam alterius,z ecõtra.Idẽ etiam tenet Alb.de Ros. in.l.fid.ff.de interdi.z rele.vbi tenet q̃ iudex põt precise pcipere alicui ne vadat per cõtratam alicui9 inimici sui p.d.l.j.ff.fi. ff.de offi.prefec.vrb ¶Aduerte tñ pro limitatione predictorum ad illud qs̃ tenet Bal.in.c.quintauallis, in.ij.col.de iur. qs̃ arbitrator pro bono pacis nõ põt mandare alicui q̃ exeat ciuitatẽ suam,z dicit q̃ olim hec qõ fuit de facto.¶Et simili ter fm eũ nõ põt iudex precipere alicui ne exeat domũ qr esset seruitutis,nisi hec potestas esset sibi spãliter zcessa a pricipe. c.ex rescripto.de iureiu.Sz caue inquantũ Bal.in.c.qntauallis.tenet qs̃ iudex nõ põt prohibere alicui ne exeat domũ.nam in contrariũ videt esse tex.formalis in.l.fi.ff.de interdi.z rele. vbi est tex.qs̃ iudex potest iubere alicui ne exeat domum suam quẽ tex.ad hoc alle.simpliciter do.Alex.hic nullam mẽtionem faciens de Bal.qui tenet Jtũ.Adde qs̃ Alb.de Ro.in.d.l.fi. notat etiam ex illo tex.quod preses prouincie z potestas põt precipere subdito suo sub pena ne discedat de domo.Sz tu salua Bal.z dic q̃ ille tex.ppzie loquit̃ qñ pp delictũ commissum quis puniatur a preside ista pena,ne quis exeat de domo sua sicut propter delictũ posset eum firmare in aliquo loco ne inde recedat ſz in casu nostro z in materia nostra nõ delictum ſz ſolus timor rixe,z armorum,q̃uis do.Alex.hic alleget.d.l.fi.ad materiã nostram.¶Bl.magna.in verbo pretor. Ista glo. vt etiam dicit do.Alex.est aliqualiter intricata,ideo vt eam extrices diuide in quatuor partes principales.In prima respõdet tacite qõni de quo iudice intelligat tex.In scda ponit exemplum ad tex.q̃ exẽplũ est planũ z sequit̃ etiam gl.j.i fi.fm Bu. In tertia que est difficilis ponit de qua interlocutoria debeat intelligi tex.In quarta z vltima op.z soluit q̃ ita intelligatur fm istã nisi iudex reuocet dilationem scdã ibi, z dat exemplum tertia ibi,z idẽ i qualibet saia interlocutoria quarta z vltia est prope fin.ibi,ſz videt q̃ etiã in dictis exemplis.Rursus tertia ps principalis in qua cõsistit difficultas subdiuiditur in quatuor particulas.In prima ponit opi.Azo.q̃ nulla interlocutoria que ẽtinet aliq̃d dari vel restitui aut equipollens vt gete possidere possit reuocari vt in interlocutoria lata in iudicio mẽtanee possessionis,sed illa per quã deciditur aliq̃s incidẽs vel emergens bñ põt reuocari z de eo loquit̃ iste tex.In secũda ponit fm Azo.vsq; ad quantũ tẽpus possit interlocutoria reuocari.In tertia p viã questionis reprobat illud q̃ tenet Azo.de snia lata in possessorio q̃ sit interlocutoria tñ nõ possit reuocari q̃ ẽtinet rẽ restitui,hoc ẽ falsum,imo est snia diffinitiua.In quarta ponit scdã opi.Hugolini de directo Azo. Azo.q̃ imo interlocutoria decidẽs aliq̃s icidẽs vl emergens nõ possit reuocari sicut nec diffinitiua declarãdo qd sit incidẽs vel emergẽs,ſz qñ talia non ẽtinet ſz aliud,tũc bñ põt reuocari.scdz ibi,fm eũ vsq; ad quartuor mẽses.tertia ibi ſz quid erit de snia lata in possessorio quarta z vltima est ibi,alij dicunt q̃ si est talis interlocutoria.¶In prima pte gl.habes q̃ iste tex.generaliter ꝓcedit in quolibet iudice nõ solũ ordinario ꝓ ut ꝓtor vt loquit̃ tex.ſz etiã in delegato ꝓout est tex,ſz gl.non alleget in,c.cũ cessante.z ibi do.Abb.in ij.no.de ap.Confirmatur:q̃ iste tex.ꝓcedat in arbitro qui idẽ potest.l.dicere.ff.j.ff. de arb.q̃ nullã hz iurisdictionẽ ſz simplicẽ notionẽ.l.ait ꝓtor ff.e.ergo fortius in delegato qui hz iurisdictionem saltem delega tã.vt ibi fuit dictũ.+Item applone pretoris large venit quilibet iudex.l.sinautem.ff.si.cum gl.ff.de aqua plu.arcen. ¶In tertia parte principali gl.prima opi.Azo.est qs̃ nulla interlocutoria que ẽtinet aliq̃d dari vt expensas,vel restitui vel equipollens vt quiete possidere.z sic pstare patientiã possidendi,z quem nõ molestare potest per iudicem reuocari,ſz bene illa que est lata super incidenti vel emergenti ex quo nõ continet aliq̃d dari vel fieri,z de ista loquit̃ ista.l,Ista opi.Azo.peccat i multis primo nimis restringit regu.huius.l.positã.secũdo facit vnũ fundamentũ qs̃ non est verũ.in tali interlocutoria non põt appellari,ergo iudex non põt eã reuocare,ista ẽsequẽtia est falsa q̃ ab interlocutoria regulariter de iure ciuili appellari non põt.l.añ sententie tps.C.quorũ app.nõ reci.z tũ regulariter põt p iudicẽ reuocari,vt hoc tex.Tertio vult q̃ sententia lata sup possessorio sit interlocutoria z male,z reprobat p fil.hic:q̃ uno diffinitiua.Cõfirmat Bar.q̃ i possessorio requiritur litis ẽtestatio.ff.hodie.inst.de interdi.gl.in.l.ij.C.si p vim vel alio modo que nõ requirit̃ in iterlocutorijs.Idẽ q̃ snia lata i possessorio sit diffinitiua z non interlocutoria tenẽt gl.Bar.Bal.z alij in l.vnica.C.si de momẽ.pos.fue.ap.gl.Bar.z Bal.i.l.post sniaz C.de sen.z iterl.om.iu.z gl.in.c.cũ ad sedẽ.in gl.pe.ad fi.de resti.spo.z pbat in.d.c.fi.de iud.in verbo super possessione diffinitiua ꝑmulgauit.z ibi gl.j.in fi.idẽ not.pbat etiã i cle.j.in prin.de seque.pos.z fru.i verbo ẽ possessorem diffinitiua.z ibi gl.in verbo ẽ possessorẽ dicit patere in illo tex.q̃ ẽt sup possessorio ferẽ diffinitiua.Sz aduerte ſz oẽs ita teneãt i cõtrariũ allego tex.formalẽ i.ff.de possessiõe.ij.q.vj.sub.c.ei qui appellat qui finaliter dicit de possessiõe z eius mẽto si cã dicat snia interlocutoria appellatur,dic fm Arch.z alios ibi.q̃ Bzatian9 cõpilator decreti qui nõ habuit ptãt legis cõdẽe addidit illa verba de suo cerebro que nõ sunt in.l.de qua tractat.ff.in.l.vnica. C.si de momẽ.pos.alibi gl.in.c.ẽsultatiõib9.de of.dele.appel lat sententiam latã in possessorio ẽ diffinitiua,z sic non simplr diffinitiuã.z non sic simplr interlocutoriã,ſz quasi z diffinitiuã z ôt Be.ij.q.j.in sum.z.q.vj.in.c.sunt quorũ.q̃ illa gl.est fin.z de facili non inueniret similis.Itẽ intellige qñ cã possessorij. fuit ꝓncipaliter intẽtata,sec9 incidẽter p viã exceptionis,tũc snia super ea lata est interlocutoria,vt est tex.in.c.ij.de or.cog.ibi.Sz qñ illa qõ fuit in modũ exceptionis obiecta interloquẽdo pnũciauim9.z tex.in.c.cũ venissent.ver.nos igit interlocuti fuimus de insti,vel nisi possessorij esset cumulatum cũ petitorio

tūc ſnia lata in poſſeſſorio nō diceret diffinitiua cū expectetur alia ſnia diffinitiua i petitorio que abſorberet vires poſſeſſorij c.cū dilect⁹ de cauſa poſ.z ppue.etiā in.d.c.cuz veniſſent.z ibi Jo.de Imol.in.xiij. col.ita etiā tz.d.Ant.de Bu.in.d.c.ſi.de iu.z ibi.d.Ab.in.iij.col. ¶Scda prin.opi.Hugo.relata in gl. eſt q interlocutoria lata ſup aliquo incidēti,puta q actor ſit vel ſit ſeru⁹ vel ſup emergēti puta teſtes eſſe vel nō eſſe admittēdos,nō pōt p iudicē reuocari,z in hoc de directo ẜdicit do. Azo.motus:q talis interlocutoria parit exceptionē rei iu.p l.q in diē.ff.ſi rōnē.ff.de cōpē.z.l.j.C.ſi ex fal.inſtru. ẜz illa iura ſm Bar.loquunt poſtq̄ lata eſt ſnia diffinitiua.z ſic iudex in illa cā funct⁹ eſt of.nimirū ſi nō pōt reuocari,z ſic parit exceptionē rei iu.poſt ſniaz diffinitiuā,z nō añ cū ſit reuocabilis. ſubdit Hug.q interlocutoria ad preparādā vel ordinādā litē vt qñ iudex iubet ptes adeſſe Kalēdis Septēbris,illa bñ pt reuocari.z hoc eſt indubitatū p tex.planū.in.l.dicere.ff.fin.ff.de ar,iſta opi.Hug.et nimiū reſtringit regulā huius tex.generalem,ideo eſt reijcienda.Breuiter cōclade q regula hui⁹.l.gñaliter ,pcedit ſicut eſt gñaliter poſita † q quelibet interlocutoria regulariter pōt reuocari z mutari ẜuo imperio eius q eā tulit etiā ſi ẜtineat aligd dari vel fieri vel quete poſſideri cōtra.d.Azo.z ēt ſi ſit deciſiua incipiētis vl emergētis ẜtra hui⁹ per iſtū tex.z.d.c.cū ceſſante.vbi Can.z per.l.j.ff.ſi.cū gl.z.l. pe.ff.de p.ſti.z.l.ſi op⁹.ff.de ope.no.nun.z.l.vltima.ff.a q.appel,nō ſz.z ita etiam tz gl.in.l.j.C.ſi ex fal.iſtr. Jmo.z Cano.in c.q ad cōſultationē.de re.iu. Dy.Bar.z alij hic.Ly.z Bar.in d.l.poſt ſniam,cū aliis cōcor.d.Alex.z iſta eſt vera z cōis.intellige z limita ſm Bar.z alios hic,niſi ſit talis interlocutoria qua lata finiat officiū iudicis,vt ſi iudex pnūciet nō eſſe ꝓcedēdū in cā vel ſe nō eſſe iudicē cōpetētē,tūc nō pt eā reuocare:q p ea funct⁹ eſt officio ſuo.l.dicere.ff.ff.de arb.Et ſic eſt eadē rō que in diffinitiua q̄ dixi.ſ.in.tex.iij.no.q1 p eā finitur officiū iudicis. ¶† Aduerte circa primū exēplū Bar.qñ iudex pnūciauit nō eſſe ꝓcedēdū in cā talis interlocutoria ſm Bar.nō pōt reuocari:q1 per eā offīn iudicis finit. Iſtud nō vidē ſimpliciter verū:nā ſi iudex pronūciauit ita ex eo:q1 libell⁹ eſt ineptus:vel q1 inſtātia ſit finita.per hoc non vī finiri offīn iudicis nec ei⁹ iuriſdictio cū poſſit ſolutis expēſis parti non⁹ libellus dari z noua inſtantia inchoari.l.j.ff.ſi menſor fal.mo. dixe.z ita etiā tenēt Pau.de ca.z.d.Pe.de Beru.hic. Eodem mō ſi iudex pnūciauit nō eſſe ꝓcedēdū in cā eo q1 nō fuit ſatiſfactū de iudicio ſiſti vel de iudicato ſoluēdo iſta ēt non videtur finire offīn iudicis cū poſſit ſatiſfacere,z in cā ꝓcedi, de quo vltimo an ſit diffinitiua vel interlocutoria dic vt p Bar.in.l.j.ſ. ſi.ff.de ꝓto.ſtip.tū alio mō pōt defendi Bar.fm Pau.de.de caſ. q1 iſte interlocutorie q nō ſit ꝓcedendū in cā:q1 libellus ineptus:vl q1 inſtantia ſit finita trahūt ſecū executionē:q1 facit vt nō ſpere⁹ amplius diffinitiua in illa cā,ió nō pōt reuocari ſicut qñ eſſet facta executio per hoīem,vt tenet Bar.in.l.j.ſ.ii. per gl.ibi.ff.de pre.ſti.z vult etiā Bar.in.l.Titia in.ij.co.ff.de accu. ¶† Scōm exemplū Bar.eſt qñ iudex pnūciauit ſe non eſſe iudicē cōpetentē iſta interlocutoria nō pōt p iudicē reuocari:q1 per eā finitur officium ſuum.cum Bart.tenēt omnes. Adde bene facere:q1 licet ſit interlocutoria z ab ea poſſit appellari etiā de iure ciuili,vt eſt gl.no.in aut.habita.C.ne fil.pro pat.tū q1 per eā finit iuriſdictio iudicis:ideo non pōt p ipſum reuocari,vt eſt tex.in.c.ſignificātibus.z ibi Abb.in.xij.not.de offi.dele.z idē Ab.in.c.cū ceſſante.in pe.col.de appel.idem tenet Be.in.c.iudex ab apoſtolica in.j.col.de off.dele.in. vj.vbi no.argumēto illius tex.q p pnūciationē incōpetētie iudicis totaliter extinguit eius iuriſdictio.z ſic facit ſm eū q iudex qui pnūciat ſe eſſe incōpetētē nō poſſit talē interlocutoriā reuocare.ita tz Bal.in.l.antepe.ante fi.C.de pac.z.l.elegāter.ſ.ſi qs poſt in vlt.col.ff.de cōdi.inde.adde vltra Bar.z doc.aliā rōnē q1 ſententia qua pronūciat negatiue ſe non eſſe iudicem cōpetētem licet ſit interlocutoria:tū habet vim diffinitiue,ita not. Abb.in.d.c.ſignificantibus,in.iij.no.per illū tex.Eodē modo ſententia qua pronūciatur affirmatiue eſſe iudicē ẜpetētem, licet ſit interlocutoria tamen habet vim diffinitiue,vt notat. d.Ab.in.c.ex parte decani.in.vj.no.de reſc.ſed interlocutoria que habet⁹ vim diffinitiue per iudicem qui eam tulit non pōt reuocari.vt dixi.ſ.in tex.in.j.no.in.ix.limitatione. ¶Iſtam cōclusionē Bar.z cēm limitat,ꝓcedere in delegato de quo loquitur tex.in.d.c.ſignificātibus,ſecus in ordinario qui bñ pōteſt reuocare illā interlocutoriam in qua pronunciauit ſe non eſſe iudicē cōpetentē.ita limitat Bal.in.l.ſi preſes.in.j.oppo. per illum tex.quomodo z qñ iudex.z reputat no.dignū. Iſte eſtpulcher paſſus.idem ſequitur Pau.de ca.hic.z in.l.ij.ad ſi. ff.ſi quis in ius voc.non ier. Feli.in.d.c.ſignificātibus,in.j.co. repꝛobat alr hic ẜz dicat q maxima ſit authoritas predictorū. doc.ideo ſit diligēter tenenda menti,z qs non reperit cōtra ctorē motus:q1 etiā in ordinario militat ratio hic aſſignata a Bar.z omnes:q1 ex quo pronuntiat ſe non eſſe iudicē cū cōpetēt,in illa cā expirauit eius officium:ergo nō poteſt illam interlocutoriā reuocare,ante eū etiā repꝛobat Ro.in fin. cap.z vbi mouet p fundamēta.d.Alex.q1 in ordinario eſt cadē ratio que in delegato:q1 expirat officiū iudi.ordinarij, in illa cā ergo nō poterit reuocare, Idē cōtra Bar.tz do. Wa.Soci.in.c.quāz q̄ primo.de actu.tamen ad iſtud fundamentū Lu.z.d.Ale. reſpondet Fel.in.c.ſignificātibus.in.j.co.quod imo eſt diuerſa ratio inter delegatū z ordinariū,q1 ſi delegatus interloquitur ſe nō eſſe cōpetentem,nō habet poſtea fundamentum iuriſdictionis ſuper quo poſſit reuocare,ſec⁹ in ordinario:quia illa manet firma iuriſdictio ordinaria, ẜz iſta ſolutio nihil vz, nec tollit difficultatem: q1 ẜz remaneat firma iuriſditio ordinaria quo ad alias cauſas,nō tū quo ad iſtā ī qua pronūciauit ſe incōpetētē. Adde etiā q̄ cōtrariū tenet idē Bal.ſi bene inſpiciat in l.pe.circa fi.in pe.q.C.de pac.vbi Bal.in prīce.q. querit de iudice ordinario qui pnūciat ſe nō eſſe iudicē cōpetētem, an teneatur parti ad intereſſe totius litis. ¶Poſtea q̄rit an iſta interlocutoriā qua pnunciauit ſe nō eſſe iudicē cōpetentem poſſit reuocare.z tenet q nō.z ſic loquitur in ordinario,imo etiā in eū ſi alias nō haberet iuriſdictionē, vt eſt delegatus nō poſſet etiā de conſenſu partium reuocare per tex.no.in.c.ſignificantibus,licet aliter hic dicat Bal.ibi idez ſentire q in d.ſi preſes z male:q1 imo vult cōtrariū. ¶In ea.gl.z fm eū vſq̄ ad quas 27 tuor menſes poterit reuocare,habes etiam gl.intra quatuz tps poſſit iudex ſniam interlocutoriā reuocare:q1 vſq̄ ad quatuor menſes z nō pōt.ratio eſt ſcōm gl.ſub dubio forte:q poſt quatuor menſes habet executionē,no.ſingulariter ex iſta gl.q tps quadrimeſtre q indulgetur iudicatis a lege pro executione ſnie diffinitiue.l.fin.z ibi gloſ.Bar.z alij.C.de ercu.rei iudi. l.j.z ij.z ibi gl.z Bar.C.de vſu.rei iud.dicetur in.l.debitoribus ī.e.hz locum etiam in ſententijs interlocutorijs,puto quod in hoc iſta gl.ſit ſingularis z menti tenēda ſi eſt vera,ẜz quamuis nemo tāgat,puto quod non ſit vera:quia omnis vox iudicis omnis iuſſus iudicantis faciens ad cauſam dicitur eſſe ſnia interlocutoria,vt dixi in rub.ſ.eo vnde interueniret nimia quadrimeſtria,z ſic nūq̄ eſſet litiū finis cōtra.l.ꝓperandū. in prin. C.de iud.circa cōclusionē gl.q intra quatuor meſes poſſit interlocutoria reuocari. adde q̄ imo videret quolibet tpe vſq̄ ad diffinitiuā ſniam poſſe interlocutoriā reuocari: vt tz Jmo. in.c.ſepe de appel.quē ſequitur Bald. in.l.eleganter.ſ.ſiquis poſt.in pe.co.ff.de cōdi.inde. tū diſtingue vt hic magiſtraliter p Bar.intelligentē iſtā.q.altero de tribus modis, vt hic p eū. adde dictis Bar.primo inquantū tz q̄ ius petēdi reuocationē ſnie interlocutorie quo ad partē durat vſq̄ ad.x.dies ſicut ius appellādi,auth.hodie.C.de app.z ius ſupplicandi,auth.ſupplica.C.de ꝓpoſi.impe.offe. ſ.q1 reuocatio interlocutorie 28 eo mō quo fit appellatio.l.ſi.ff.quib.app.non ẜz.z de cetero ps nō pōt petere,ẜz quo ad iudicē nō currit illud tps, quin poſſit poſtea ex officio ſuo reuocare.z ita expreſſe tz gl.in.c.cū ceſſante,z ibi do.Abb.in vlt.col.in prin.de app.z gloſ.in.c.querelam in verbo,abſoluere.de pcu.Bar.in l.arbitro. in.ij.lec.p ter.in. ff.qui ſatiſda.cog. ad idē text.in.c.venerabilē⁹.in.ſ.z hoc ipſum z ibi gl.in verbo,dicendū.z ibidem Beml.de ſen.ex cōm vī. ad idem facit q̄ nulla interlocutoria cōcludit iudici ẜz parti fm Bar.in d.l.j.ſ.ſi.ad fin.ff.de ꝓcto.ſtip.ſolus.d.Pe.de beru. tz cōtrariū:q1 ſi tēpus datū ad appellādū.ſ.r.dierum intelligitur datū ad pētēdū reuocationē interlocutorie put Bar.z doctores volūt,ergo elapſis.x.dieb⁹ interlocutoria trāſibit in rē iud. de volūtate partis,ſicut trāſit ſnia in rē iud. ex tacito cōſenſu partis que nō appellauit intra.x.dies,l.ab eo.cū ſi.C.quo.z q iudex,ſi ergo de volūtate partis tranſiuit in rez iud. qūo poterit eam reuocare,cū tunc habeat vim contractus qui nō pōt iudicē reuocari.l.q̄s ſemel.ff.de decre.ab ordi.fa.per quē tex.ci cit Bar.hic in.ij.op.confirmo vltra eū:per illud q̄s Bal.dicit 29 in.l.j.in.j.q.C.ſen.reſcin.non poſ.† vbi dicit q qui non appellat vī cōſentire,z ſe quodāmodo ad parendum ſnie obligare.z.d. ab eo.ergo p viā cōtractus aſtringit. Rūde pront dicit gl.no. in.d.c.cuz ceſſante,q̄s elapſis.x.diebus interlocutoria tranſit in rē iud,z ſic in quaſi cōtractū quo ad partē,vt poſt.x.dies nō poſſit appellare.nec petere interlocutoriā reuocari:ẜ nō trāſit quo ad ipſum iudicē, quin poſſit ſuā interlocutoriā reuocare etiā poſt.x.dies,put etiā,h.d.Bar.z facit q̄dicam in ſequenti fundamento. ¶Scdo z fortius arguit idem.d.Pe.de beru. iudex nō pōt impartiri officiū ſuū niſi petēn.l.un.ſ.hec autē iudiciū.cū ſi.ff.de dā.infe. ergo iudex nō poterit a ſupio revocare interlocutoriam nemine petēte cū pars ipſa nō poſſit petere,vnde ẜz eūdē Bar.z doc.nō poſſent ſaluari iuſ in cauſis ſpecialibus

specialibus in quibus iudex nō potest ex officio procedere ne mine petēte, z qñ versaf publica vtilitas vel in causis pūs aut similibus de quibus p Bar. in d. ff. hoc aūt iudiciū. fz pro certo ista esset nimia restrictio z hic agit de priuata vtilitate. Tu aūt saluādo Bar. z doc. rīde altero de duobus modis. ¶Primo q iudex nemine instāte pt officiū suū impartiri circa correctionē erroris sui z sic errorē suū corrigēdo, vt est tex. no. in c. qualr z qñ primo de accu. vñ d. Alex. hic in iij. col. fz predictis nō faciat mētionē. Ho. ex ista decisione Bart. q iudex officio suo a nemine implorato etiā q pars petere nō possit pōt interlocutoriā suāp errorē aut iniuste latā reuocare, z sic errorē suū corrigere q est diligētissime notādū fm eū. Et p hoc dr esse bonū tex. in d. c. qualr z qñ p quē tex. ita etiā fz Bal. in l. j. in ij q. C. sen. rescin. nō pos. z idē aīa eos dr gl. in c. querelā. in gl. fi. de pen. z hec adde ad ea q tradūt in d. l. iij. ff. hoc aūt iudicium. ff. de dā. inf. ¶Secō rīde q in his que sunt nota iudici er actis, pōt iudex impartiri officiū suū ēt nō postulatū. ita fz Ly. z ibi latī d. Ale. in l. vnica. C. vt que desunt aduo. Jo. de imo. in d. l. iij. ff. hoc aūt iudiciū. ¶† Limita cōclusionē Bar. z doc. q interlocutoria trāsit in rē iu. parti nō iudici. vt pcedat qñ est lata cū causę cognitione, sed qñ nō est lata cā cognita, tūc nō trāsit in rē iu. nec parti nec iudici. l. ex stipulatione z ibi Bal. ad hoc no. C. de sen. z inter. om. iu. Secō inquantū Bart. fz q̄ q̄ sīla interlocutoria est mandata executioni facto hominis z sic est quesitū ius parti, tūc nō pōt p iudicē qui eā tulit reuocari, nisi de partiū voluītate vel nisi ex iusta cā z sic cā cognita, vt est gl. no. in l. j. ff. de p. fti. quā Bar. ibi cōmendat z dicit esse maltū no. z illa gl. nō est alibi in iure. fm Ray. z Bal. ibi eā etiā reputat sing. Bal. in c. preterea de dila. i duobus locis in c. j. in pe. co. z Lu. Ro. cōsi. ccxxvj. q̄s incip. vltra pudie alle. in prin. Eā etiā sequunt Raph. z Jo. de Imo. in l. pe. ff. de p. fti. adde gl. in d. c. cū cessante in gl. mag. post med. in ver. fz verum que dicit q iudex pōt interlocutoriā reuocare re integra ergo aīq̄ sit facta executio z illā gl. ad hoc ibi no. do. Ab. in vl. co. Amplia etiā si sit interlocutoria que secū trahat executionē sine lege facto hominis, vt si iudex ꝓnūciat te non esse audiēdū vel te nō esse admittendum ad probandū, z similia q̄ hominis executionē nō requirūt cū a lege fiat executio. ista etiā nō pōt p iudicē reuocari nisi cā cognita vel partibus volētib⁹, fm Bar. in d. l. j. ff. aī fi. ff. de pt. fti. z sequnt Paul. de ca. z d. Alex. in ix. fal. ¶ Limita z intellige hāc cōclu. qñ interlocutoria q̄ fuit executioni mandata erat valida, secus si fuisset nulla, tūc quatenus fuit de facto mandata executiōi ita de facto poterit reuocari. fm Bal. z Sa. in l. post sniam ad fi. C. de sen. z interl. om. iu. alle. gl. fm eos sin. in l. minor in prin. in gl. ij. ff. de euic. idē fz Bart. in l. arbitro. ff. qui satisd. cogā. z sequit d. Alle. hic in duob⁹ locis in ix. fal. z etiā in pe. char. Tertio in q̄rtū Bar. fz q̄ missio in pos. ex primo decreto fz sit sniā interlocutoria mādata executioni, tū pōt p iudicē ex cā reuocari, vt patet in aut. ei q. C. de bo. aut. iu. pos. Adde fortius q istud etiā pcedit in sniā secūdi decreti que simil⁹ est interlocutoria, cū ferat⁹ iste nō cōtestata. l. cū proponas. C. de bo. aut. iu. pos. z est gl. no. in l. presenti. in §. cū aūt monitus. in verbo, modū. C. de his q ad eccl. cōfu. q̄ gl. Jo. de Imo. hic ad hoc reputat fin. Idē fz Bar. in l. si finita. §. si forte. z ibidem Imol. ff. de dam. inf. poterit per iudicē ex causa reuocari. ita tenēt Jo. de Imo. z d. Alex. hic in iij. fal. Moti. † q̄ ista missio ex secō decreto cū fiat officio iudicis nobili fm Bar. i l. iubere cauere in vlt. col. ff. de iurisd. om. iu. z l. si finita. §. Julia. in vj. co. ff. de dam. infec. ergo debet posse per iudicem reuocari per illud q̄s tenet Bar. hic in vlt. col. alle. l. quāuis. cū gl. ff. de reb. eo. q̄ reputat Imo esse fin. notādum. Idem tenet Inn. in c. dilecto. de verb. sig. vbi tenet q̄ vbicunq̄ apparet iudici fm decretum esse iniquū, potest illud reuocare, quē refert z sequitur. d. Ab. in cons. cl. inci. er oibus per partē narratis. in vlt. col. z in c. j. in iij. col. de eo q mit. in po. Idē tenet Spe. in ti. de primo decreto in §. iam de effectu. in ver. fz quid si iudex. z in ti. de secūdo decreto §. nunc videamus. in ver. illud Jo. an. in c. consultationibus. de offi. dele. Sed aduerte, licet ista videaī esse cōis opinio tū in cōtrariū fortiter stringit: q̄ missio in pos. ex secūdo decreto fz fit sniā interlocutoria, vt dixi, habet tū vim diffinitiue, p glo. in l. qui restituere. ff. de rei ven. ergo nō debet posse per iudicez q eam tulit reuocari, vt dixi in tex. in j. no. in rj. fallentia z ita p istā rōnē tenet Bal. in d. l. arbitro. ff. qui satisd. cogan. z d. And. de but. in rub. extra eo. de iud. ¶ In ea. glo. ibi incidēs aūt est dic melius fm Ang. Jmo. z do. Alex. an. † q̄ incidens ꝓprie dr illud q̄ respicit merita cause, z sic habuit originē ante litē motam. vt est exceptio cōpensationis vel pacti de nō petēdo vel trāsactionis vel alia similia: emergens vero ꝓprie dicit illud q̄ emergit in causa z in ipso iudicio, z sic respecit processum. z non habuit causam vexitorem ante iudiciū. vt si dicatur dilationē esse vel nō esse dandam vel testem esse vel non esse repellē dū. vt melius declarāt gl. Bar. z alij in l. j. C. de ord. iudic. habek. in c. j. de ordi. cog. ¶ Extra gl. Bar. format octo quēstiones. ¶Primo querit † an post appellationē interpositā ab interlocutoria in casib⁹ in q̄bus pōt ab interlocutoria de iure ciuili appellari qui ponunt per Bar. i. l. ij. ff. de ap. rec. z ponit Bar. j. in seq. qō. no. in. l. ante siue tempus. C. quorum appel. non reci. possit iudex qui eaz tulit reuocare. Et tenet q̄ sic z bū p tex. ex presso in. d. c. cū cessante ibi non obstāte si a tali interlocutoria fuerit appellatū z ibi do. Ab. in. iij. no. ad hoc pōderat illuz tex. z sic no. q̄ pendētia appellationis ab interlocutoria nō impedit iudicē q ea tulit posse eā reuocare: q̄z p appellationē non dr finita sed suspēsa iurisdictio sua, vt dixi in. l. j. §. eo. ideo pōt suā interlocutoriā reuocare, fz al's pendēte appellatione nihil fit innouādū. l. j. z per totū. ff. nil. noua. ap. pen. z. c. non solum in prin. de app. in. vj. Limita qñ iudex a quo detulisset appellatio ni: q̄z tūc ois iurisdictio iudicis ab eo est abdicata z trāssusa in superiorē. c. cū appellationibus frīuolis de app. in. vj. tunc nō posset interlocutoriam a se latā reuocare. ¶ Secundo no. limita qñ iudex ad quem inhibuit iudicia: q̄z tunc non posset eā reuocare per eandē rationem. c. romana. §. si vero. z. c. non solum. de app. in. vj. z ita tenet. d. Alex. hic in. iij. fal. z. d. ¶Pe. de Ber. alij non tangūt. Adde q̄ in 3trariū fortiter facit q̄z licet iudex a quo fuit appellatū stante inhibitione iudicis ad quē nō possit procedere in principali non tñ impedit reuocare grauamen illatū q̄ inhibitio principaliter tendit ad tuēdum appellantem ne grauetur, non aūt vt a grauamine nō possit releuari. Q̄z appellatio suspēdit iurisdictionez iudicis in principali, nō autē respectu reuocatiōis grauaminis. c. si a iudice. de ap. in. vj. q̄z inductū ad fauorē z cōmodū alicuj⁹ nō dz in ei⁹ odiū z dānū trahi. l. qō fauore. cuz sim. C. de legit. z. c. ꝙ ob gratiam. de regu. iur. in. vj. nisi dicas fm. d. Abb. in. d. c. cū cessante. in iij. col. ad fi. ideo esse ne iudici ad quem illudaī. vt vī in simili in c. bone. ij. de postu. pre. ¶ Tertio limita qñ petiti essent apostoli z iudex a quo recusasset intra tps legitimuz eos tradere: q̄z tunc ois ꝓcessus qui fieret in posterū p iudicē a quo null⁹ fit momēti quasi careat oi iurisdictiōe. c. vt super. z. c. ab eo. & ap. in. vj per cōsequens nō posset talem interlocutoriā reuocare. ¶ Quarto z vltimo limita si causa talis appellatiōis fuit cōmissa per superiorē alteri eadē rōne. c. pastoralis. §. preterea. & offi. dele. z ita tenet Spe. in ti. de exce. §. viso. in ver. sed nūquid iudex interlocutoriam. cum versi. seq. ¶† Secō querit Bart. an iudex inuitus possit cōpelli sniam interlocutoriā reuocare parte instante. Dy. tenet q̄ nō, cū tex. dicat potest iūcta. l. non quicqd. ff. de iudi. z l. j. C. qūo z qñ iudex. Sed caue: † q̄z verbuz pōt, relatū ad iudicē vī importare necessitatez parte instāte z iusta petēte, vt no. Ang. Raph. Fulg. z d. Mar. Lau. in. l. j. ff. de iurisd. om. iu. per illum tex. in verbo pōt iuncta gl. Bar. autē tenet q̄ si est interposita appellatio ab illa snia interlocutoria que de iure canonico pōt interponi cū ab omni grauamine de iure canonico possit appellari. c. cum cessante. z c. cuz sit Romana. z. c. vt debit⁹. de ap. tūc illa interlocutoria reuocabit p iudicē appellationis. c. si de ap. in. vj. Eodē modo qñ de iure ciuili potest appellari q̄ est † qñ per talez interlocutoriam infertur grauamen non reparabile per appellationē a diffinitiua, vt habetur i. l. ij. vbi Bar. ff. de ap. reci. z tūc similiter reuocabit tur interlocutoria p iudicē appellatiōis. l. arbitro. fm vnā lec. ff. qui satisd. cogan. cū distinctione. c. nō solū. de app. in. vj. Sim autem ab ea nō potuit appellari quod est regulariter de iure ciuili. l. ante snie tps. C. quoz ap. nō reci. z tunc iudex non potest cōpelli ad reuocandū, sed tenebit parti ad interesse inquantuz eaz ledit. l. sancim⁹. in fi. C. de iud. z. l. si qñ. in fi. C. de test. ista in effectu ꝯcludit Bar. fz obscuri⁹ loquat. Et sic Bar. fz i effectu cū Dy. q̄ iudex q tulit interlocutoriā non possit cōpelli eam reuocare, sed iudex appellationis eam reuocabit vel ꝯ iudicē qui eam tulit agit ad interesse, alij nihil tangūt. Tu pōdera Bar. velle † q̄ in his que relinquuntur potestati iudicis, vt hoc tex. in verbo pōt fm cōem, tū si ledat partē pōt appellari q̄s bene no. Adde gl. fi. in fi. z ibi Bemi. in. c. j. de cōsel. in. vj. sicut etiā in his q̄ relinquunt arbitrio iudicis pōt appellari, si eque nō fuerit arbitratus. gl. est no. in l. si qua pena. in gl. ma. z ibi Bar. ff. de ver. sig. d. Ant. z alij i. c. super his. de accu. z i. c. cū parati. in iij. col. de ap. Lu. Ro. in. l. j. in. ix. col. ff. de arbi. d. Alex. in. l. z si seuerior. ad fi. C. de infa. late. d. Feli. in. c. exceptionē. in. j. co. z se quē. de exce. accedat q̄s tenet ¶ Bau. de ca. in. l. vbi pactū. in. iij. col. in ꝟ. qd si iudex. C. de trāsac. vbi ad declarationē gl. vbi volentis iudicem posse ex officio repellere actorē nō habentē ius agēdi. dicit ¶ Bau. de La. q̄ si nō repellat casu quo fuerit a parte petitū q̄ tunc iudex in ꝟndicatu tenebit parti ad interesse z

idē est de mente do. Ab. in c. cām que de iud. vltra Bar. z scri-
41 bent. ✝ Adde vnuz casum in quo iudex tenet suā interlocuto-
riā reuocare etiā pte nō petēte. s. sniam excōicationis q̄ est in-
terlocutoria vt no. d. Abb. in c. sacro. in iij. no. de sen. excōi. q̄n
excōicat⁹ ppter excōicationē ex diuturno tpe efficit deterior.
Nā tūc tenet excōicās ex pprio officio illā tollere, er quo videt
nō pficere sed cōtēni z dz vti alio remedio fm bea. Tho. in iij.
sniarum di. xviij. sub articulo ij. in sol. argumēti primi dubij. quē
ita refert z sequitur Jo. an. in c. j. in prin. z ibi Be. in j. colum. de
sent. excom. in vj. do. Abb. in c. ab excōicato. in pe. col. de re. z c.
reprimendū. de offi. or. in c. quoniā frequēter. §. ij. in xxix. colū.
vt lit. non con. z in c. clericos de coha. cle. z mulie. z in c. signifi-
casti. ad fi. de eo q̄ durit in matri. quā poluit p adult. Adde ēt
pio hoc bonū ter. i c. p̄sbyter. circa mediū. lxxxvij. di. ibi, ne in-
duresc at z fiat pticeps corporis z sanguinis Christi. alibi Jo.
an. post Jo. in c. romana. §. ſz nec. de sen. ercō. in vj. z in c. con-
42 stōe. ad fi. e. ti. z libro. z vtrobiq; Be. dicūt ✝ q̄ diligenter ad-
uertere debent prelati ecclesiarū ne ferāt sniam excōicationis
vbi preuidēt eā futurā inutilē z in vilipendium. Vñ inuenitur
Josue. 5. quendā legatū pape qui exercitib⁹ armatis euolētib⁹
iā cōgredi, precepit sub pena excōicatiōis late sntie ne agrede-
rent. Nā spreto eius mādato manus iseruerūt z perierūt mul-
torū corpora z aīe. Gladi⁹ em̄ ecclesie nō dz occidere sed viui-
ficare. c. inter hec. xxxiij. q. ij. z est bona gl. in. c. ex literis. ij. in gl.
pe. de spōsa. Simr̄ do. Ant. de But. in c. j. in pe. colū. de offic.
dele. z ibi Jo. de Imo. ad fi. z Bemi. tenēt q̄ si delegat⁹ videt
turbatores sue iurisdictionis adeo peruersos q̄ si excōicarēt
pcora facerent, dz processum suspendere donec mutent tpa, z
Deus seu eius vicarius apponat consilium in. iij. q̄. Bartol.
43 bñ sr. ¶ ✝ Quarto q̄rit Bar. quoties possit iudex sniam suam
interlocutoriā reuocare: istā q̄nē intendo bene examinare in
qua reperio tres opi. prima fuit Dy. q̄ sequit Bar. z dicit esse
equā, z cōrer solet teneri vt statim sub ūciā q̄ tenent q̄ bis tm̄
possit reuocare, z sic si fuisset bis reuocata nō posset vlterius
reuocari sicut nō pōt nisi bis a diffinitiua appellari. l. j. in ter. z
in rub. C. ne lice. tertio prouo. Istud fundamētū cōfirmat for-
tius. d. Alex. hic in x. fallē. nā iudex appl'onis dicitur succedere
in locum iudicis principalis. l. cum apud sempronium ad fin.
ff. iud. solui gl. in. c. fi. in verbo vltra decendium de appel. in. vj.
Sicut ergo p viā appl'onis iudex non potest nisi bis adiri, ita
iudex principalis nō debet posse nisi bis suā interlocutoriā re-
uocare. Sed tñ aduerte q̄ isto modo non vident doctores bñ
arguere de pte ad iudicē nā ls ps nō possit nisi bis a diffiniti-
ua appellare nō segt ergo iudex nō pōt nisi bis suā interlocu-
toriā reuocare. Istā nō est bona cōsequētia a parte ad iudicez
nec a snia diffinitiua ad iterlocutoriā. Nā pars nō pōt petere
interlocutoriā reuocari a iudice elapsis. x. dieb⁹ z tū iudex po-
test q̄cunq; vsq; ad diffinitiua reuocare fm Bar. z doc. in. q.
gl. nostre vsq; ad q̄tū tps iterlocutoria possit reuocari. ibi di-
ri. ¶ Ūñ scōa fuit opi. Ray. de Sor. q̄ refert z sequit Ray. cu.
hic. in. ij. co. q̄ iudex possit sepius z q̄cūq; suam interlocuto-
riā reuocare p reg. gñalē. l. vbicūq; ff. de interro. act. Scōo per
istū ter. in verbo potest qs est extensiuū in futuruz. l. si ita quis
ff. de le. ij. Tertia fuit opi. in signis doc d. Pe. da Beru. de dire
cto Ista duabus precedētibus q̄ dicit vidisse seruari in practi
ca, qs imo iudex non possit nisi semel suā interlocutoriā reuo-
care: q; alias esset verecundia iudici ista variatio arg. l. in cau
se in prin. ff. de procu. Item q; alias esset signum inconstātie z
q̄ iudex procederet ex abrupto z sine cause cogni. ¶ Ego vl-
44 tra eū confirmo q; in casibus in quibus permissum est a iure
variare tñ nō permittitur nisi semel ita tenet Bal. in aut. ha-
bita in ix. col. i. iij. q. in fi. C. ne fil. pro pa. per ter. in. l. si qs iusiu
rādū. C. de reb. cre. per quē ter. tenet etiā Bar. in. l. post legatū
in prin. in vl. col. ff. de his quib. vt indig. z in. l. fi. ff. de pt. stip.
q̄ quis non potest nisi semel suā positionē vel negationē reuo
45 care. ✝ Itē declaratio alicuius obscuri vel ambigui non pōt
nisi semel fieri gl. est no. z reputata sin. iu. l. quicquid astringē
de in prin. in gl. magna in verbo fm promissorē circa mediū.
ff. de ver. ob. z Bar. ibi in vl. co. reputat multum singulare z se
nescire alibi z p illū gl. dicit Bal. in. l. fi. C. de cod. q̄ libellus se
mel declaratus, iurta. l. si qs intētione ambigua. ff. de iudi. am-
plius declarari nō pt. Itez p illū gl. tenet Bal. in. l. ij. C. de sen.
46 ex breui. reci. ✝ q̄ iudex nō pōt nisi semel suā sniam interptari
Idem tenet Jmo. in. l. ab executione in prin. ff. de ap. Ange. z
Rap. cu. hic quicqd teneat do. Ale. in. ij. fal. Si ergo iudex nō
pōt suam interlocutoriā interpretari nisi semel q̄ est minus. l.
heredes parem. §. fi quid post. ff. de test. ergo multomin⁹ pote-
rit eā i totū reuocare, q; cui negat q̄ est min⁹ intelligit negari
q̄ est mai⁹. l. cui pactb i fi. ff. de ser. expor. tendo istā pte non
obst. fundamētū Dy. z Bar. q̄ a diffinitiua snia pōt bis appe
lari. ergo etiā iudex bis dz posse suā interlocutoriā reuocare.
Ista nō videt esse bona cōsequētia vltra superi⁹ dicta q̄ vbi
appl'ones fiunt coram duob⁹ diuersis iudicib⁹, z diuersis tribu-
nalib⁹, ſz hic est vn⁹ z idē iudex in quo ista variatio non videt
tolerabilis cū arguat inconstātia z carentia debite cause cogni-
tiōis. Ista opi. sic corroborata in pūcto iuris esset subtē dau-
lis tñ prima opi. Dy. z Bar. est magis cōis quā etiā tenēt La-
no. in d. c. cū cessante de ap. d. Ant. de bu. in c. fraternitatis, de
frig. z malefi. per gl. ibi verb. fornicatio. Salic. in l. post sniam
C. de sen. z interl. om. in. d. Aler. hic z in d. l. q̄quid astringēt
in prin. in vl. col. vbi dr q̄ cū Bar. transeunt cōmuniter doct.
47 ¶ ✝ Quinto querit Bar. nunqd iudex possit suā interlocuto-
riā reuocare ptib⁹ absentib⁹ z sic nō citatis, cōcludit q̄ ii req
rat cause cognitionē puta si q; ptē ledit z tūc nō possit reuoca
ri ptib⁹ absentib⁹, als secus: q; sicut in plato de interlocutorio
qñ tractat de iudicio ptis requirit p̄sntia z sic citatio ptis. l.
a procedēte. C. de dila. Ita in eius reuocatiōe vt hoc ter. i verbo
Fzio imperia q; eadē solēnitas que regrit in cōfectiōe act⁹
est etiā necessaria i ei⁹ dissolutiōe. aut. ecōtra si filij z ibi Bar.
no. C. de repu. z l. prout. ff. de sol. z l. nihil taz naturale. ff. de re.
iur. Vñ interlocutoria que nō pōt afferre pudicū pōt absen-
tibus ptib⁹ pferri, vt est ter. in l. ille a quo. in prin. z ibi Ang.
Jmo. z d. Aler. ita no. ff. ad tre. Itē qñ est modici pudicij pon-
taq; continet prorogationē termini, ita pōt absentibus parti-
bus pferri z lata reuocari. l. diē proferre in prin. z l. sed inter
pellat. §. j. ff. de arbi. vñ alibi dicit Bal. in c. j. in prin. de mil. vas
sal. q̄ cōtu. est qs interlocutoria qua iudex moderat dilatio-
suas augendo vel minnēdo pōt ferri parte nō citata. alle. Jo.
in c. ad petitionē de acc. Idē tenet Bar. in extraua. ad repri-
in verb. p edictū. in ij. co. q̄uis 2trarū z male teneat idē Ba.
in l. ad fi. C. quo. z quā. iudex. ista doctri. Bar. est vera z cōis. z
in specie sequunt Jo. de Imo. z Ra. Lu. z do. Alexan. z etiam
dūs Pe. de beru. hic. eā etiā tz Spe. in ti. de dila. §. nūc videa
m⁹ in ver. ſz pone eccle. z in ti. de exce. §. viso. in ver. ſz si iudex
videt se male interlocutū. Idē q̄ interlocutoria ex qua ps p
ledi. debeat ferri partib⁹ pūtib⁹ aut legitie citatis. tz ēt Bar.
in. l. ne q̄q̄. §. vbi decretū. in j. col. ff. de offi. pcon. z leg. Bar. z
Mo. in l. fi. opus. ff. de op. no. nun. Bar. in l. cōsentaneū. C. qđo
z qñ iud. Bal. in l. j. z in l. statutis. C. de sen. ex breui. reci. Ang.
Imo. z do. Aler. post antiquos in. l. recusare. in prin. ff. ad tre.
d. An. Imo. z alij in c. auditis de pcu. Lud. Ro. in §. ix. qs
inci. circa primū quo querit an hec probatoria. d. Ale. in §. ij.
v. col. qs incip. discussis oib⁹ in iij. col. Illud etiā plenū est qs
interlocutoria iudicis cōtinēs notoriā iniustitiā pōt reuocari
etiā parte nō citata ita no. Bemi. in c. j. per illū ter. de supp. ne.
48 plat. in vj. ¶ ✝ Sexto q̄rit Bar. an interlocutoria possit pe-
reuocari. z pari ratione an possit per aliū ferri. z tenet qđ sci
nō regrat cause cognitio per d. l. diē pferre. in pn. z l. sed inter
pellat. §. j. idem tenent Alb. de Ro. z Raph. Lu. hic. idem gl.
in l. statutis. in gl. z ibi Bar. C. d sen. ex breui. reci. Dic melius
q̄ nulla snia etiā interlocutoria potest ferri p aliū, q̄n oportet
q̄ ille qui pfert sniaz sit iudex ordinarius, aut delegatus: als
non potest. vt toto tit. C. si a nō com. iud. z in c. at si clerici. q̄
iud. vel q̄ si arbiter. l. non distinguimus. §. q̄stū. in x. qs si hoc
mō. vbi est bon⁹ ter. ff. de arb. idco si ali⁹ iudicaret nō ēt snia
nec obest. d. l. diē pferre. in pn. cū gl. z l. sed interpellat. §. j. ga.
ibi nūci⁹ nō iudicabat nec pferabat sniam: sed illud qđ iudex
vel arbiter fecerūt nunciabat z erequebat. z ita tenent z mel⁹
Bal. z Sal. in d. l. statutis. z d. Ale. hic. Illud em̄ qđ facit nun
ci⁹ facit tanq̄ pica z organū iudicis, cū nudū ministeriū p̄stet
l. z ls. z ibi gl. no. ff. de consti. pecu. z gl. in l. multū interest. C. si
49 quis alteri vel sibi. ¶ ✝ Septimo q̄rit Bart. an interlocutoria
in qua non sperat diffinitiua possit par iudicē qui eam tulit re
uocari, facit duas 2clusiones, vt hic p eū. Prima qđ p interl
locutoria finit officiū iudicis qđ nō possit eā reuocare cum fi
funct⁹ officio suo. z eadē est rō q̄ in diffinitiua. Idē tenet Bar.
§. in ij. col. vbi plene examinaui z tetigi in gl. nō repero. z vide
do. Abb. in c. puenit. de app. Secūda cōclusio Bar. qđ qñ in-
terlocutoria ferk officio iudicis nobili principaliter intenerato
vt qñ dat tutorez vel interponit decretū in alienatione rei mi-
noris: q; per eam nō finit officio iudicis nobili, poterit cau-
sa cognita illud reuocare, vt l. q̄uis, vbi gl. fi. ff. de reb. eo. com
mēdat d. Aler. z dicit esse diligētissime notāda. Facit p eo qđ
tenui. §. in gl. q̄ interlocutoria scōi decreti possit p iudicē q̄ ea
tulit reuocari causa tñ cognita. Cum ista missio in possionem
ex secūdo decreto fiat officio iudicis nobili, cū sit missi ipsi z
expediat ad puatā vtilitatē. l. iubere cauere. z ibi Bart. z alij.
ff. de iurisd. om. iud. Et ita ponderat Jo. de Imo. in nn. col. z
etiam d. Aler. vt. §. retuli. No. etiam diligenter differentiam
quaz facit Bar. an interlocutoria ferak officio iud. mercenario

z illa pōt ferri z etiā reuocari sine cā. z sic ꝯuis causa nō subsit tū fiat partibus p̄sentibus. Adde de hoc esse gl. in l. q̄ semel. in gl. vnica ad fi. ff. de decre. ab ordi. faci. secus est i interlocutoria que fertur officio iudicis nobili z sic in decreto. Adde qs nō sumitur ex etymologia vocabuli: †q̄ decretū ēt quasi cum deliberatione verbū cretū. ita dicit Bar. in l. ne qcq̄. ff. vbi de cretū. in pe. co. ff. de of. pcō. z leg. z ante eū Ly. i. l. pis. C. de preda. iud. z in l. cum proponas. in. j. q. princip. C. de do. auth. iud. pos. ¶ †Octauo z vlt. q̄rit Bar. z si super eodē appareant due interlocutorie ꝯuie nec appareat q̄ iudex tulerit secūdam animo reuocandi p̄mā an in dubio p̄ma intelligatur reuocata. Concludit q̄ si p̄ma interlocutoria nō poterat reuocari sine cause cognitione q̄ partes ledebat tūc nō videtur p̄imam reuocasse, nisi appareat q̄ de ea scientiam habuerit. l. hec aūt. ff. ff. ex qui. cau. in pos. ca. z in indice ordinario ꝓpter multiplicitatē factorū p̄esumtē ignorantia sue interlocutorie per eu-
late. vt est ter. i. c. cū olim. extra eodē. Sicut †etiā in facto p̄ncipio intricato tolerabilis est ignorātia. ad hoc Bar. i fi. voluit allegare ter. in. l. cū fideicommissum. j. tit. j. quem ad hoc allegat Bar. in. l. nō fatetur. in. iij. co. j. ti. j. z in l. si qs delegauerit in fi. ff. de noua. Si aūt p̄ma interlocutoria est talis q̄ pōt reuocari sine cause cognitione. vt dilatio expectatoria ad cōparendū z tūc dabo secundam videt recessisse a p̄ma. l. dicere. ff. ff. de arb. z cū Bart. in specie transeunt do. Aler. z d. Pe. de Beru. hic, alij nihil tāgūt. Idē tenet do. Abb. in. d. c. cum olim. in. iij. col. z seq. ꝓ illū text. vbi limitat nisi iudex in facto notabile de proximo pronunciasset, tunc de illa pronūciatione videret notitiā habuisse. c. cum illorū de sen. exc. Et ita etiā limitat idem d. Ab. in consi. xlj. ij. vol. inc. in causa que vertit seu verti sperat in primo dubio. Ita teneas ꝯuis idē Bar. in. l. cum pcurator. j. j. pe. q. ff. de ope. no. nun. teneat q̄ qū scōa interlocutoria est ꝯtra p̄me aut diuersa quod in dubio vī a p̄ima recessum per. l. si opus. ff. de op. no. nun. q nihil. facit q̄ ibi scōa faciebat expressam mentionē de p̄ima vt ibidē per gl. z Bart. Nā ibi pretor reuocauit p̄imā cōmissionē factā nūcio denūnciando nouum opus prout etiā declarat illū ter. Bal. in c. cum venissent in pe. col. de eo qui mit. in pos. Sed intellige Bart. ibi fin dixt. hic tradita. z non erit contrarius sed erit limitatio. Vide que ibi diximus post eū vt tetigi quedā que hic traduntur per. d. Aler.

1 ¶ Quilibet magistratus habens ordinariam iurisdictionez potest delegare.

2 Cui causa est commissa simpliciter intelligitur etiam cōmissa sententia, licet nihil dictum fuisset in commissione.

3 Delegati an possint exequi suas sentētias z quid in arbitris.

4 Sententie de iure communi habent executionē paratā absq̄ alio iudiciario ordine.

5 Delegatus inferioris a principe, an possit mandare suam sententiam executioni.

6 Delegatus a principe an de iure ciuili possit mandare executioni suam sententiam. z nu. 10.

7 Regule est inheredum tanquam firmamento.

8 Delegatio est stricti iuris.

9 Procurator in causa habet maius ius quam delegatus.

10 Delegatus principis an possit exequi suam sentētiam. z nu. 9.

11 Cui mandat executio an videat mandata cognitio, z econtra.

12 Maius trahit ad se minus, sed non econtra.

13 Iudex exequens potest cognoscere super exceptiōibus apposits directo oppugnantibus sententiam.

14 Qualiter cognoscatur merus executor a mixto.

15 Cui est commissa cognitio cause an intelligatur cōmissa eius diffinitio.

16 Valet arg. de delegatione ad procurationem.

17 Cui est commissa cognitio cause a lege intelligitur etiam commissa diffinitio.

18 Arbitri electi ad cognitionem cause videntur etiam electi ad decidendum z sententiandum.

19 An cui est cōmissa tacite vel expresse diffinitio cause intelligatur etiam mandata executio.

20 Subdelegatus a delegato principis potest suam sententiam exequi sicut z ipse delegatus principis.

21 Executio sententie est mixti imperij.

22 Priuilegia concessa delegato principis an transeant ad eius subdelegatum.

23 Licet delegatus inferioris a principe non possit suam sententiam exequi: poterit tamen pronuntiare exequendam esse z eā exequi per modos iurisdi. quam habet.

24 Delegatus inferioris an possit exequi suam sententiam inducendo minetam.

25 Executio sententie an possit similiter delegari.

26 Si appellatum sit a sententia z iudex appella. cām confirmat quis mādabit executiōi, an iudex cause p̄in. vel appellatiōis.

27 An delegatus possit suam sententiam interlocutoriā exequi.

28 Ex sententia interlocutoria an oriatur actio in factum.

Ad diuo pio. Ista. l. secūdū Raph. Cu. est ita practicabilis sicut alia q̄ sit in iure. z fin. d. Bler. est vtilissima z solēnissima. Ordinarū exequunt sua suarū delegatorum z arbitratorū. h. d. Bar. Doc. diuidūt istā. l. fin gl. in. §. in vēditione. j. ea. l. q̄ primo tractat p quos sua mādata exequtiōi. scdo qualr. z sic quo ordine z forma de qbus fiat. scda est in. d. §. in venditione.

¶ Nota primo ex ter. ibi magistratibus populi Romani. iūctis sequētibus verbis ibi iudiciū a se datorū †q̄ indefinite qlibet magistrat⁹ p̄t delegare. Intellige sane magistratib⁹ hūtibus iurisdictionē ordinariā. z i causis ciuilib⁹ z tales ordinarij p̄nt cās delegare. facit. l. j. C. q. p sua iurisd. Nō assignat i. l. more. vbi aliqn̄ plenius diximus. ff. de iur. om. iu. q ordinarij hūt iurisdictionē iure ꝓpio. z sic i eis fundat radix iurisdictiōis. ex istud p̄cedit etiā si iurisdictio ordinaria esset priuilegiata. adhuc p̄t delegari: ter. est no. in. c. fi. de offi. ordi. z ibi Bal. in fi. no. z dicit q̄ vir alibi repies. ¶ Secdo no. ex ter. ibi datorū. iūctis sequē-
2 tibus nihil subaudiēdo ad ter. hic esse ter. †q̄ iudex cui cā est simplr cōmissa. p̄t z dz ferre sniam. ēt si i cōmissione nō fuit dictum q̄ decidat z determinet, sed solū fuit dictus. cōmittimus tibi talē cām. z nihil de snia fuit dictū. z ita late firmat Bar. in ij. col. vbi dicetur. non facit tamen mentionez aliter de isto ter.

¶ Tertia no. q̄ iudices ordinarij exequunt suas delegatorū
3 a se datorū. †Ex quo correlarie sequit q̄ ipsi delegati non p̄nt exequi suas snias. put etiā no. gl. mag. i. j. pte. Ratio est: q. lata snia statim delegat⁹ in totū functus est officio suo, nec vlteriorē hz iurisdictionē. l. si vt ꝓpōis. C. qūo z qñ iudex. z l. iudex post q̄. j. e. hz ordinarius hz deleget cām. tū retinet iurisdictionē suā ordinariā q̄ etiā a se abdicare nō p̄t. l. pe. ff. de offic. p̄esi. z virtute illius iurisdictiōis ordinarie exequit snias delegati a se dati. ¶ Quarto diligēter pōdera ter. in verbo vl'arbitrorū iūcto ter. ibi hi qui eos dederūt. nā illa verba in fi. posita debēt referri ad ambo precedentia. sniarū a se datorū vel arbitrorū. ꝓ regulam. l. talis scriptura. in p̄in. ff. de le. j. z. c. scdo requiris. de sp. Tāñ iste ter. vī velle q̄ snias arbitrorū exequātur illi q eos dederūt. z sic loquit in arbitris iuris q̄ eliguntur a iudicib⁹ ex forma iuris cōis, vt. l. apertissimi. z. l. fi. C. de iud. l. arbitro. z. l. ab arbitro. fm vnum intellectū. ff. q̄ satis. co. z. c. ab arbitris. de offi. del. in. vj. z sentit gl. fi. hic in fi. vel ex forma statuti municipalis cogentis affines vel cōiūctos ad cōpromittēdū. Et isti arbitri iuris assimilantur delegatis vel ordinarijs quorū loco succedūt. z propterea dicūt habere iurisdictionē z nō simplicē notionē. z eorū snie trāseūt in rē iudicatam, z iō ab eorū sentētijs appellat⁹ etiā de iure ciuili, vt est text. in d. l. fi. ad fi. C. de iud. vbi Bar. z alij ponūt z ibi dixi. Isto mō isie ter. nō log⁹ in arbitris cōpromissarijs electis volūtarie de cōsensu p̄tiū. q. cū illi q eos dederūt sint priuate psone, non possent exequi eorū snias tū gl. fi. hic, z cōiter doc. intelligūt istū tex. loqui de arbitris cōpromissarijs. z intelligūt istū ter., p̄cedere q̄ snia arbitri fuit emologata expresse a partib⁹, vl tacite p lapsum. z. dierū quo casu meret executionē. p. l. pe. C. de arb. Sz certe ob stat iste ter. i fi. ibi. q eos dederūt. q nō cōuenit priuatis psonis cōpromittētibus. Itē illud q̄ ēt in. d. l. pe. C. de arb. fuit inductū p iura noua. C. dicēt sup gl. fi. z tetigi ēt in l. ait p̄tor. i p̄in.
4 §. e. ¶ †Tertio no. q̄ snie de iure cōi habēt executionē paratā absq̄ alio iudiciario ordine, vt hic. z in. §. seq. z per totaz istā. l. iūi. §. si ex quētione in ꝓbo manebit ordo executiōis. z ibi An. z alij ad hoc notant. Ś. eo. z est bonus ter. in. l. mino. rxv. an. cui fidei commissum in verbo ad iuitiū alteri⁹ petitiōis redegerat ff. de mino. intelligendo vt per Bart. z alios in. l. intra dies vbi dixi. §. ¶ Bl. mag. diuiditur in. iij. partes p̄in. In p̄ima intelligit ter. dupliciter. in ꝓbo a se. z ex text. inferr. In scda circa illationē q̄ fecit ex ter. formar quatuor qōnes. In tertia z vlti. op. Ś rex. z dupliciter soluit scda ibi Ś quid in delegato principis tertia z vl. est ꝓpe fi. ibi, itē videt delegatū. In ea. gl. ibi, sic
5 ergo delegatus nō exequit snias suā. †Habes q̄ delegatus inferioris a principe nō pōt suā sniam exequi Ś ipse delegās exequit. z propter hoc factū est p̄in. huius. l. ꝯuis. Ś iū. z male teneat gl. iuris cano. in. c. Ś quis Ś clericū in glo. pe. de fo. compe. Ratio huius cōclusionis est duplex prima vt dixi in ter. in. iij. no. q̄ delegat⁹ lata snia funct⁹ est officio suo. z vlteriorez iurisdictionē nō hz. l. si vt ꝓpōnis. la. j. C. qūo z qñ iu. Istā rōnē ponit etiā Bar. j. in. iij. col. ibi dicet. Scda rō est q̄ executio snie est de mixto imperio, vt habeā i. l. iubere cauere. z in. l. imperiuz ff. de iurisd. omn. iu. z gl. hic in. j. q. sed ea que sunt mixti imperij nō trāseūt in talē delegatū, vt habeā in. d. l. iubere cauere: z in l. ea q̄. §. magistratib⁹. ff. ad muni. ¶ In ea. gl. ibi sed quid in de-

6 legato principis,habes† q etiam delegatus principis de iure
ciuili nō pōt suā sniam exeq sed bene de iure cano. per tex.in c.
pastoralis. Preterea postulasti.de offi.dele. Bar.addit duos
alios tex.de iu.canon.text.in.c.significasti.de offi.dele.vbi dī q
nō solū pōt p se exeq.sz etiā pōt cogere ordinarios ad exequē
dum, z eis ꝓcipere sub penis grauiorib⁹. Sed caue q delega-
tus pape nō posset cōpellere legatū dī latere missum in prouin
ciā a papa q sniam suā exequat sz bñ ei pōt supplicare q eam
exequat.gl.est in.c.studuisti.in gl.fi.z ibi doc.ꝑsertiz Bal.in.iij.
co.de of.dele,Scdo Bar.alle.tex.i.c.q̄rēti.de of.del.pquē limi.
in tpe ptās delegati pncipis,q executionem possit facere vsq;
ad annū.Adde aliū text.expressum in.c.in literis.in verbo p se
vel per aliū.z ibi d.Ub.ad hoc no.de offi.dele. Punctus est vi-
dere prio q tz gl. q delegat⁹ pncipis nō pōt de iure ciuili sen
tentiā suā exequi eo.q regulariter delegat⁹ nō pōt exeq sniam
suā,vt hoc tex.nec ab ista regula reperit exceptuat⁹ delegat⁹
7 principis sz aliqua spālia habeat:† ergo inherēdū est reg.sicut
bononienses inherēt themoni,vt iquit gl.i.l.ois diffinitio.ff.de
reg.iu. Itē debem⁹ iherere regule tā firmamēto,sz Bal.cōs.
cccrxvij.pme ptis.incipiēdo prīdie eiū ꝑsului,circa fi.z cum gl.tenet
Raph.cu.hic.Cy.z.Rap. Jul.in.d.l.iubere cauere. Ja. de bel.
in.ℸ.si vero etiā gdā iurent.in aut. de exhi.reis col.v.Sali.in.l.
8 j.C.de iur.om.iu.Adde p iste pte bñ facere.† Nā delegatio est
stricti iur.c.cū dilecta.ō rescr. z delegat⁹ nō pt se impedire nisi
de reb⁹ expssis in delegatiōe.c.cū olim.z.c.P.z.B.z.c.de cau-
sis.de off.dele. ergo delegatio cause pncipalis nō dz extēdi ad
cām executionis,q reputat diuersa a cā pncipali.Cōfirmat z
9 fortī⁹.† q, procurator in cā hz maius ius q̄ habeat delegat⁹,pa
tet:q, procurator lite ꝓtestata nō pōt p dñm reuocari.l. post li-
tē.z.l.q oīa.ff.de pc.sz delegat⁹ pōt q̄cūq; reuocari ad libitū
delegātis.l.iudiciū solutī.ff.ō iud.ff.Sz lata sniа p ipso procura-
tore,nō pōt procurator petere executionē illi⁹ sniе in psona sua,
put est lata.l.hoc iure.ff.de sol.ergo etiā delegat⁹ sniam p se la-
tā nō dz posse mittere executioni.Huic obiectioni potes rūde
re fm gl.in.c.si qs ℸ clericū.in glo.in verbo solicitudine.z ibi.d.
Ub.in.xvj.col.de fo.cōpet.q q̄ cā est simpliciter delegata,oīa
ad cām cōsecutiua censenť eē ℸmissa.vt c. ꝓterea.z.c.ex literis,
de offi.dele. Cōtrariū tenēt Bart.Ang.Jmo.z d.Aler.hic.
z gl.met.sub dubio tū forte.in.l.siqs missus.in pn.in verbo sue
potestatis.z ibi Bar.no.ff.ne vis fiat ei.d.Ub.in.d.c.si qs ℸtra
clericū. in pe.col.z cōtra gl.Bar.alle.duos ter.in quibus dicit
10 esse expressum.de iure ciuili.† q delegatus principis pōt suam
sniam exequi.Prio ter.in.l.fi.in.fi.vbi etiam Bar.idē notat.C.
de iu.z dicit Ang.hic.q ad illū text.nō pōt rūderi.sz certe ille
ter.nihil facere videť.patet:q, ī principio loquit expresse tā de
delegato ab ordinario q̄ a pncipe.sz planuz est q delegatus
inferioris a pncipe,nō pt exequi sniaz suā vt hic. Itē ille ter.
in fi.bñ dī q dz appellari ad delegātē q postea cām debita for
ma terminabit,sz nō dicit q delegatus etiā principis dz exeq
sniam suā,aut illius qui vice sua iudicauit. Et ille ter.in verbo
executore,nō pōt intelligi in legato put forte intellerit Bart.
sz vt declarat ibi glo.z alij ibi sequūtur,erant certi executores
deputati ad exequēdas sniaѕ p alios latas,vt in.ℸ.vno quoq;
in aut.de iud.col.vj.z Bar.hic.in.ij.co. Et de istis ꝓprie logtur
ter.in.d.l.fi.z in.l.sancim⁹.C.de iud. Scdo in cōtrariū adducit
Bart.ter.in.ℸ.si vero etiā quidā iurēt.in aut.de exhi.reis.col.
v.intelligēdo,put intelligit ista gl.fi.q intelligatur in delegato
pncipis vbi exequit sniam suā mittēdo in possessionē etiā ex
scdo decreto.Sed ille ter.etiam nihil facit:q, loquit in delega-
to inferioris,vt pz i ter. ibi dato a quodā iudice vel ab aliquo
administratore.Hec ob.q ter.dicat ex sacra forma aut iussio
ne nā sz Ra.cu.hic intelligit q fuit delegatus a iudice ordina
rio sz iussu imperatoris qui iussit aliū delegari nā nō est ꝓptera
delegatus principis,sed inferioris,vt.l.j.ℸ.deniq;.ff.de ap
pel.z l.fin.ff.qs z a quo ap.z vt ibi dicit gl.in verbo iudex in.d.
ℸ.si vero etiā q̄ sequit Bar.hic.in.j.op. ordinarī⁹ est q illā exe
cutionē facit vel etiā delegat⁹ in pnūciādo executionē debere
fieri sed nō exequendo. Et tz.d.Aler.multū laborat circa illum
ter.dū dī iudice aliqd agere nō valēte, dādo varios itellectus
certe nō expedit q, ille ter.met pcedit se declarādo,eo q nōdū
apud eū sit facta ꝓtestatio litis. z sic videbāť q aliud vlterius
nō posset facere,z ꝓptea subdit,z actore extra omne adiuto
rium relinquēte tū postea ibi in ter. puideť de modo pcedēdi
cōtra reū absentē z cōtumacē,z postea de executione cōtra
eum facienda. Et ita habes rūsum ad duos ter.Bar.cōtra gl.
que hoc modo remanet defensata,tū vt dicunt Joan.de Jmo.
Rap.Cu.z.d. Alex.cū de iure canonico sit expressum q dele-
gat⁹ principis possit suaz sniam exequi z de iure ciuili ꝓtrariū
non sit expressum sed sit dubiū.ſtādū est clare decisiōi iuris ca-
no.et in foro ciuil.vt no.in.c.sz de fo.cōpe.z in c.ꝑ venerabilez.

qui filiū sint legi.z in c.j.de ope.no.nun. Tu ea,gl.ibi ne dō
11 q, cognitio,mādat, habes† q illi cui mādat executio videť
etiā mādata cognitio,sz nō ecōtra. Adde sz gl.nō bene decla
ret,qđ rō diuersitatis est.q, ille cui cōmittit illud est maius in
12 telligit etiā cōmitti q est min⁹, sed nō ecōtra:† q, mai⁹ trahit
ad se minus.sz nō ecōtra.l,quicquid.ℸ.cuz partes.cum gl.de
acquir.re.do.sz maius est executio. q̄ cognitio. Quia executio
est mixti imperij,vt hic in gl.l.iubere cauere.ff.de iurisdom.ad.
ideo nō cōpetit inferioribus magistratibus.l.ea que.ℸ.magi-
stratibus.ff.ad mūni.sed cognitio z decisio cause est simplicis
iurisdictionis z cōpetit etiā inferioribus⁹ in dicib⁹. ℸ. z indicare
in aut.de de feu.ciui.col.iij. Rimirū,ergo si illi cui cōmittit exe
cutio intelligit cōmitti cognitio,si prius nō erat cognitum.l.
si cognitio.C.si ℸ ius velveti.pub.alle.in glo.q cui cōmittit po
sterius,vī etiā antecedēs preambulū cōmissum.l.ij.ff.de iurisd.
om.iu.z l.ad rē mobilē.z l.ad legatū.ff.de proc. Cōtra autez il
li cui cōmittit q est minus.s.cognitio z decisio q est de simpli
ci iurisdictione,nō intelligit cōmissa executio que est de mixto
imperio,q est mai⁹. Videamus an vtrūq; assumptū glo.sit ita
simplr z indistincte verū gl.ꝓ supponit. Bar. p tres q̄nes ordi
narie examinat.ſPrimo an ille cui cōmittitur executio, ēt co
gnitio intelligat cōmissa. Bar.plene z no distinguit vt hic per
cū z cū Bar.tenēt oēs hic,mīhi in vno qđ statim ponā cū etiaz
refert z sequitur ſPe.de anc.in cle.j.de re iu.z in effectu.d.Ub.
in.c.de cetero.extra eo. Ju vno nō vī bñ dixisse Bar. inqtū te
net q si cōsa executore dato ad exequēdas sniaѕ i subsidiū iu
ris,opponat exceptio respiciens merita cause, que sint de his
que ponūtur p gl.z Bar. in l.j.C.de iu.z fa.ig.z sic que possūt
opponi post sniam talis executor nō debet de eis cognoscere,
sz remittere ad prīorē iudicē q sniam tulit p l.pe.j.tit.j.z p hoc
gl.z cōiter doc.in.c.pasto.ℸ.quia vero de of.dele,Ginge.Jmol.
Rap.z.d.Alle.hic tenēt q imo pt tales exceptiones admitte
z ō eis cognoscere,z si viderit illas nō obstare, z calāmose op
poni z illis reiectis dz procedere ad executionē sniе vt.l.cotis qo
te.C.de fal.Sin aūt videat tales exceptiōes obstare.tūc nō dz
sup eis pnūciare sz abstinere ab exequēdo,z remittere ad pri-
13 mū iudicē p.l.pe.in fi.j.tit.j.Sicut Bar. mer inferius tz.q, q
opponit exce. directo impugnās sniam vt exceptio nullitatis
vel falsoū instroū tūc iudex exequens dz sup his exceptioni-
bus cognoscere,z si videat esse vera supsedeat ab executiō,si
aūt nō,vt pnūciet sniam esse exequēdā p legē si ptor.i.iv. Mar
cellus.z in ℣. Paulus.in fi.ff.de iu.nā inter istos casus non vī
14 posse reddi rō diuersitatis. Itē inquātū Bar.in fi.hui⁹ cō
nis dī qualiter cognoscat merus executor a mixto adde gl.pe
nā in c.pastoralis.ℸ.q, vero de offi.deleg. z ex eius doctrina le
quit q̄ executor datus cū cla vocatis vocandis,nō est merus
executor,sz mixtus fm.d.Ub.i c.exhibita in vi.no.de iud.tene
tur assumere partes iudicis:qđ reputat bene notādū. Item
executor ꝓprie dī ille q hz exeq factuz discussum ꝑ discussum per
superiorem:vt facit nūcius qñ exequit sniam iudicis.gl.est no.
in.c.super questionū in prin.in verbo executore.de off. dele.q
ibi no.do. Abb.in.v.col.ad statuta faciētia mētionē de execu
tore q̄ itelligunť fm prīoriā significationē. Et ser spēs executo
rum enumerat.d. Abb.in.d.c.pasto.ℸ.q, vero. He.in.c.si sola.q
15 prin.de cōce.preb.in.vj. Secūdo quarit Bar. an ille cui co
missa est cognitio cause itelligat cōmissa diffinitio z sic q pos
sit sententiare. Iste articulus est valde dubius fm.d.Aler.hic,
q bis hic repetit z ita etiā dicit.d. Abb.in.c.cuz sup.in.iij.co.
de cā pos.z ꝓprie.z ꝓpterea intēdo eū bñ examinare,Bar.do
tz cōsideranda esse verba delegatiōis. Nā si aliter cōmittit
simplr nō facta mētiōe de cognitiōe nec diffinitione tūc in to
tum intelligitur esse facta commissio vt sic possit cognoscere z
iudicare. Mouet principaliter per ter.in.l.j.cū gl.j.C.si ius ve
teri.publi.z isto mō procedit dictū Spe.in ti.de exec.sen.ℸ.ij.
in ver.q sit officiū z i ver.z no.q simplr. Prio illo mēbro mo
lius facit ter.in ca.prudētia in pn.de of.dele.z istud primū mē
brū Bar.de plano ꝓcedit alicuius ℸdictione. Aut cōmittitur
cognitio cause,z tūc non pōt iudicare,q, cōmittēdo vnū.licet
cognitionē,aliud intelligit denegare. l. cū prior cū vulga.ff.de iu
di.z ita ꝓprie loquit gl. in l.q, procuratorē dat.ff.de pcu. allegās
ad hoc ter.in.l.vbi falsi. C. de falsi.z hic cadit difficultas. Pro
isto mēbro facit q vult gl.in cle.auditor in ℣bo a nobis de rē
q̄ tz q. vbi cōmittit alicui q nō poterit illā diffinire z paria vi
dent esse vel cōmittere cognitionē cause vel cōmittere audien
tiam cause z cū Bar.tenēt Rahp.cu.z ſPau.de ca.hic,idem
Bar.i.d.l.j.per illū ter.z ibidē Sal. Rap.ful.z ſPau.de ca. Cui
ℸ ius vel vti pub.ibidē Bart. Sa.z cōiter alij.i.d.l.q procurato
rē dat Bal.z Sal.in.d.l.vbi p illū ter. C.de fal. Idē tz.d. Bar.in
c.cū sup.in.iiij.co.de cā pos.z ꝓprie. motus q, cognoscere z dif
finire cāz.sunt diuersa.c.cāz.de rel.z.iij.q.vj.c. Quis.z in carce
satus

satus, ergo vno cõmisso videt reliquũ interdictũ. l. cũ ptor. ff. de iudi. quã etiã allegat Bar. hic. z. c. qualia. xxv. dist. idẽ tenet Abb. in. c. cũ ad sedẽ. in. iij. no. per illũ ter. de rest. spo. Vñ dicit in specie Pau. de ca. in. d. l. j. C. si ius vel vti. pub. q ita obseruat curia Romana. q̃ mittit causaz cognoscẽdã z fine debito terminãdã alias si solũ cõmitteret causaz cognoscẽdã nõ posset diffinire sed referre Pape. aut. ad hec. C. de iud. similiter dicit Pau. de ca. hic q dũi q̃ueuerũt qñ causas cõmittũt dicere in signatura. audiat talis z iustitiã faciat. put quotidie Papa signat. q qs vltimũ cẽsẽt ẽt cõmittere suiaz: secus si simplici ter diceret audiat, tũc deberet audire z postea referre p gl. in. d. l. q procuratorẽ dat, Sz melius de verbo audiat. gl. allegasset. Pal. in. d. cle. audito. vltra eũ si dicat iustitiã faciat qs includat potestas iudicãdi z sentẽtiãdi. no. ẽt Bemi. in. c. qñ. per illũ ter. de immu. eccl. i. vj. Pe. de anc. in rep. c. in pũtia. in vlt. no. de pba. Pe. de anch. z Imo. in. d. cle. auditor. istã. q. esset pio amico: q hic atq illinc vaste rupes, Sziã opi. Z Bar. z sequaces tz Jo. de Imo. hic, z sequit indistincte Spe. superius relatũ q etiã si simpliciter q̃mittat cognitio cause intelligat semp cõmissa de eisdem z platio snie. regulã vulgatã de qua recognouit iudex de ea deber iudicare. Et sic vr q de mẽte delegãtis attẽta regula dicta sit, q etiã diffiniat: tu dic q regula. d. l. de qua re, pcedit data potẽtia diffiniendi z sentẽtiãdi, alias secus. Secũdo mouet Imo. p ter. in quo iacet pũct⁹ in. d. l. j. C. si qtra ius vel vti. pub. nõ cauillãdo illũ ter. vbi videt ter. pio Spe. q̃uis glo. j. ibi illũ destruat. de illo ter. statiz inferius dicã. d. Alex. cuius lectura est corrupta in vno loco. ot q ista opi. Imo. z Spe. sibi placet p ter. in. d. c. prudẽtiã. in prin. de off. dele. q nõ loquit in isto casu qñ cõmissa est cognitio: Sz in primo qñ cõmissa est simplr qs intelligat cõmissa diffinitio. put euz superius allegaui, primo mẽbro Bar. postea idẽ. d. Alex. in alio loco ot q lz iste articul⁹ sit valde dubi⁹: tñ opi. Bar. vr sibi satis sustẽtabilis z sic in eodẽ articulo est sibi qtrarius, vitio tñ impressorũ. Insignis doctor. d. Pe. de be. dicit se dubitare de opi. Bar. q imo mãdata cognitiõe cause videat etiã mandata diffinitio, nisi esset ibi dictio taxatiua tm: Mouet p. d. l. q procuratorẽ dat. ff. de pcu. Hã q mãdat litẽ cõtestari cetera mãdare vr vt ibi est ter. ergo qui mãdat alicui q cognoscat de tali causa videt etiã mãdare q diffiniat. Tu vltra eũ cõfirma fortr⁹ istã fundamẽtũ: q
16 pcedit argumẽtũ de delegatiõe ad pcurationẽ: † z sic bonũ est argumẽtũ de mãdato iurisdictionali ad mãdatũ pcuratorĩũ. ter. est in l. z q. in fi. ff. de iuri. om. iu. Sz dic, q ibi eq̃paratio fit quo ad finẽdũ mãdatũ vtriusq; p mortẽ mãdantis re integra. tñ in alijs sunt multe differẽtie vt dixi in. d. l. z q. quã legẽ cũ. l. more. no. presertim vt dixi. ſ. in ij. parte huius glo. q pcurator lite nõ ẓtestata nõ põt p dñm revocari. l. post litẽ. z l. q oia. ff. de pcur. z tñ delegat⁹ põt qñcũq; ad libitũ delegãtis revocari. Iudiciũ solui. ff. de iudi. Sed so mouet. d. Pe. de be. q diffinitio cause habet p modũ necessarie ẓsequẽtie ad cognitionẽ: q
17 bene sequit index cognouit de cã: ergo de ea dz pnũciare. d. l. & qua re. ff. de iud. ergo mãdato cognitiõis videt mãdare vt cetera finiat, z sic vt puemiat ad decisionẽ cãe, subdit tñ q auctho ritas Bar. est magna. Tu dic ad. d. l. de qua re. pur. ſ. rñdi z ex illa rñsione tollit illud fm fundamẽtũ. d. Pet. de be. Adde qs istã opi. cõtra Bar. etiã tz Bal. in l. iij. ſ. cognoscit. p illũ text.
17 ff. de of. pfec. vigi. Tu dic q ille ter. nõ facit in ppõsito: q loquit qñ cõmissio sit p legẽ. put etiã hic ot Pau. de ca. ad illum ter. lz ẽstio nostra est qñ talis cõmissio sit ab homine: puta ab ordinario. Idẽ tenet Bal. in tit. de pace cõstã. in pnc. col. j. ꝟo boad cognitionẽ cause videtur etiã electi ad decidendũ z sententiandũ. vt ibi. z. d. l. qui procuratorẽ dat. secus in electis ad cognoscendũ z referendũ: q non possunt causam decidere. vt l. prefectus. C. de off. prefec. ang. Tu dic qs etiã ille ter. non facit ad ppositũ nostrũ: q loquitur quãdo cognitio cõmittitur per legẽ. put in specie ad illũ ter. dicit. d. Alex. in l. j. in prin. in rxvij. col. ad fi. ff. de off. eius cui man. est iurisdictẽ Z Bart. tenet etiam Ang. in d. l. de qua re. ff. de iudi. z in d. l. qui procuratorẽ. Inno. in c. ad hec. circa prin. de offi. Archi. d. Ant. de bat. in c. super questionũ. in prin. de off. dele. per illũ ter. in verbo cause cognitionẽ, sentẽtia sibi seruata cõmitti. ergo vbi cõmissa esset cause cognitio simplr posset diffinire z finiare. Quid tenẽdũ in hoc ambiguo passu in quo tot doctores sunt inter se Ziũ. Ego semper tenui istã scẽam opi. cõtra Bar. quã ẽt nũc sequor per ter. quẽ Bar. hic, z ibi allegat p se. Sz stringit in oppositũ in d. l. j. C. si cõtra ius vel vtili. pub. Hã Bar. dicit q ibi erat causa cõmissa simpliciter nõ autẽ erat cõmissa cognitio. Istud est de directo qtra illũ ter. q dixit a nostro rescripto cognitio delata est, z tamen ibi decidit ter. q põt iudicare: ergo ibi est ter. inutilabilis qtra Bar. z sequaces qs ille cui cõmittit cognitio cause potest etiã iudicare. Pro certo mirandũ est qs ingeniũ Bar. ita defecerit in illo ter. nisi Bar. intellexerit q ibi cõmissio erat facta simplr, vt ibidẽ dicit gl. j, sz cõsiderato effectu dicitur q̃missa cognitio, z sic verba illi⁹ ter. ibi, a nostro rescripto cognitio delata est. intelligunt. Sin effectu: q cõmissio erat simplex tamen istud est violare illũ ter. Ad idẽ ter. in. l. fi. circa medium in verbo nec sacro nostro cognitori. C. vbi sena. vel cla.
18 † vbi illi iudices quib⁹ erat cõmissa cognitio potuissent etiã diffinire. nisi propter excellentiã psonarũ cõuentarũ fuisset ibi specialiter exceptuata platio snie z reseruata principi. Itẽ ter. in. d. l. vbi. C. de fal. per quem mouet gl. in. d. l. qui procuratorem dat. nihil facit: q loquit qñ cõmixtio erat facta taxatiue, sit ibi dicit ter. que solũ audirẽdi mandat officiũ. Et sic per ista cõclu do cõtra Bar. z sequaces q sine cõmittatur causa simpliciter, sine etiam cõmittatur cognitio cause q semper intelligitur q
19 missa diffinitio z platio snie. ¶ † Tertio qrit Bar. an illi cui cõmissa est tacite vel exprẽsse diffinitio cause, intellegat ẽt mãdata executio, cludit vt hic p eũ. Adde dictis Bar. primo inquã
20 tũ singulariter tenet † q subdelegat⁹ a delegato principis põt sentẽtiã exequi, sicut z ipse delegat⁹ principis per ter. in. l. vnica. in fi. C. qui p sua iurisdi. ibi nullo psonarũ causarum ve habito tractu. z fm glo. z Bart. ibi etiam si essent cause meri vel
21 mixti iperij. valeret subdelegatio, † sz executio sentẽtie ẽ mixti imperij. l. iubere cauere. ff. de iurisd. om. iudi. z. l. ea que. ſ. magistratib⁹. ff. ad munici. ergo vr q trãseat in subdelegatũ principis. Breuiter tene qtrariũ put etiã tenet Alex. hic. z Jo. de Imo. in. c. pasto. ſ. qz vero. in. vij. col. z in. c. er literis. z in. c. que
22 renti. in fi. de offi. deleg. Eo qz priuilegia † cõcessa delegato principis nõ trãseũt ad eius subdelegatũ. c. sup qõnũ. ſ. nos autẽ z ſ. si vero duo. de offi. deleg. vbi lz delegat⁹ principis possit iudicare appellatione remota: hoc tñ non trãsit in eius subdelegatum. Vñ lz delegat⁹ principis habeat hoc speciale q possit sententiã suã exequi: istud nõ dz extẽdi ad eius subdelegatũ. Nec ob. ter. in. d. l. vnica. in fi. C. qui p sua iurisd. quia lz dicat q delegat⁹ principis possit subdelegare nullo habito discrimine psonarũ vel causarũ: nõ tamẽ dicit q istud cõpetat ei⁹ subdelegato. Sed so z melius put etiã alias plene dixi in. l. j. in prin. ff. de offi. eius cui mãda. est iurisd. ille ter. nõ dicit q delegat⁹ principis possit subdelegare causas meri iperij. lz gl. z Bar. ibi hoc dicãt. Et dicit ibi Bar. q ille ter. in hoc est singularis. sz alius est verus sensus illius ter. Hã in eius principio tradit in reg. prout etiã ibi summat Bar. q ad hoc vt quis possit delegare requiritur q illa causa sit de iurisdictiõe ipsius delegãtis. Itẽ q psonã cui delegat sit subdita delegãti. Ab ista regula ponit exceptio in ver. si. nisi delegat⁹ principis subdeleganerit: tũc nõ sit dña psonarum an psone sint sibi subdite: nec earũ cause spectant ad suã iurisdictionem. Nõ est: q oẽs cãe spectant ad iurisdictionem principis, z oẽs psone sunt sibi subdite: p qsequens etiam delegato principis, qui in illa cã representat psonã principis: video cẽsetur maior quocunq; ordinario. c. pastoralis. de of. ord. z c. sane. de offi. del. Iste est ppri⁹ z ver⁹ intellect⁹. d. l. vnica. in ver. si. Non aũt vult dicere q delegat⁹ principis possit subdelegare causas meri z mixti imperij, put glo. z Bar. ibi tenet, q tũc exceptio nõ esset de regula, put esse dz fm Bar. in l. si eũ ſ. iniuriarũ. in. ij. col. ff. si quis caut. z in l. in his. ff. de legi. Item dato pio vero q delegat⁹ principis posset subdelegare causas meri z mixti ipij: z sic executionẽ snie: q est de mixto imperio, nõ segt q subdelegatus principis ad vnã causam possit suam sententiã exeq: nisi istud i delegatione esset expressum. ¶ Sed o principaliter inquantum Bart. refert Innoc. in. c. cum ab ec
23 clesiarz. extra. de offi. ord. in vlt. gl. vr tenere q delegat⁹ a quocunq; z sic etiam ab iferiore a pncipe, licet nõ possit exequi sententiam suã mittẽdo in possessionẽ q est mixti impij: z sic indelegabile. d. l. iubere cauere. tñ põt pnũciare sniam suã eẽ exequẽdã z eã exeq p modos iurisdictiõis quã habet. l. ercõicãdo vel mulctãdo si nõ pareat ei⁹ snie p ter. in. l. pperãdũ. ſ. sinautem reus. C. de iud. ipse iudex ex sua iurisdictiõe hoc facere põt. Et sequit ibidẽ cõit can. z. d. Ant. Imo. z cõiter alij in. c. si quis qtra clericum. de foro compe. Ang. in. ſ. si vero etiã. in fi. in auth. de eccliũ. reis. col. v. Imo. z latius d. Alex hic. sz Bar. rephendit dicẽs opi. Inno. q delegatus iferioris lata sua est functus officio suo. l. si vt pponis. j. C. qõ z quando iud. ergo amplius nõ põt se intromittere de illa cã: ergo nõ põt eã exequi. Alias si nõ esset funct⁹ officio suo, cũ ibi snia qua tulit sit nulla posset de nouo iudicare. l. si pses quasi desertã. C. qõ z qñ iud. cuius Zriũ vr velle ter. i. d. l. si vt ponis. Sed ad hoc rñde q est funct⁹ officio suo quoad cognoscendũ ampli⁹ de illa cã z diffinitiue pnunciandũ, sed non quoad exequẽdũ, put ẽt in delegato principis qui sententiã per se latam põt exequi licet quoad exequendũ nõ est functus officio suo. c. in literis. z. c. querenti. de off. dele. ita respondet do. Ant. z Imo. in. d. c. si quis contracte

ricū.z in.d.c.cū ab ecclesiarum.z do. Alex.hic in duob⁹ locis. scdo tū adde fm Rap.cu.hic in.j.co.q̄ ter.in.d.l.si ꝓponis non dt q̄ lata sua finiat officiū delegati.sz bñ dt q̄ ordinarius qui vidit illū suū delegatū etiā quotātēcūq; tulit sniam die feriato z sic snia est nulla' illū reuocauit sua iurisdictiōe sibi cōmissa. vt l.iudiciū soluit.ff.de iud.z alū illā cām delegauit:ergo vult qđ si delegās istud nō fecisset potuisset delegatus de nouo sniam
24 ferre cū prima sit nulla. Ité in q̄tū Jmo.z sequaces tenēt † qđ delegatus inferioris pōt exequi sniam suā indicēdo multam: dic q̄ istud nō vī procedere de iure ciuili.cū delegatus inferioris de iure ciuili regulariter multare non possit.l.ū.ff.fi.z ibi no.ff.de iu.z.l.aliud est fraus.in fi.z ibi gl.ff.de ver.sig. Bar.in l.si qua pena.c.ti. Bar.z alū in.l.vnica.in prin.ff.si quis ius di. nō ob.vbi dixi.z ad ibi dicta'me remitto.d.Ub.i.d.c.fi qs ☞ clericū.i.xvj.z.xvij.co.post relatas aliorū opiões postea in vlti. co.tz i prin.q.aliud esse de iure canonico z aliud de iure ciuili, vt ibi p eū. Et p ista habes bñ expeditā primā qōnem gl.z alia ibidē tacita p glo. Et tres qōnes Bar.q̄ ad hoc tēdunt. ¶ In scda.q.glo.ibi ité fm Azo.z i.q.seq.aduerte ne erres:q; gl.fm
25 Ange. Jmo.z.d. Alex.voluit grere de tribus. † Primo an exequtio snie possit simpliciter delegari. Scdo an possit delegari ad fi.vt det vera z actualis possessio.z in his duobus sentit.z bñ q̄ nō. Tertio an possit delegari ad fi.vt fiat missio in possessionē solū cā custodie.z tenet q̄ sic z male.z cōmuniter reprobat vt statim dicā. Breuiter dic q̄ cognitio z pnūciatio d ere quēdo z mittēdo in possessionē:q; expedit summarie. ff.si super rebus.j.ea.l.z est simplicis iurisdictiōis pt delegari cognitio ff.vt possessio bonoz.ff.de off.eius cui mā.est iurisd. Actualis aūt executio z sic realis missio in possessionē:q; est mixti imperū nō pt delegari.d.l.iubere cauere.ff.de in.om.iu.ēt si fieret missio nō vt possideat,sz solū vt sit i possessiōe cā custodie,cuz hoc nō possit fieri p magistratus municipales.l.ea q̄.ff. magistratib⁹ us.ff.ad mu.z sic nō cōpetit iure cuiuslibet magistrat⁹ ergo nō pōt delegari.l.j.in pn.ff.de off.ei⁹ cui mā.est iur. Quis
26 Iriū z male teneat gl.hic.mota p.d.l.ea q̄.ff. magistratib⁹.que dicit totū Iriū:tū gl.i fi.huius qōnis istud dicit fm quosdam z sic nō vī bñ firmare,possit etiā gl.saluari i cā dāni infecti:q; celeritatē desiderat:vt.l.iūj.ff.ante tamen.z.ff.si forte.ff.de dā. infe. vllegata p gl. ¶ Extra gl.q̄rit Bar. † qñ a snia fuit appellatū z iudex appellationis eā cōfirmat quis mādabit eā executiōi, an iudex appellatiōis an vero iudex cause principalis. In ista q.vt eius decisionem clarā habeas ex mente Bar.cōsiderandi sunt tres casus. Prim⁹ casus plan⁹ est qñ snia prima fuit confirmata p iudicē appellationis.q̄ tūc executio spectat ad iudicē appellatiōis.aut.si quis litigātiū.C.de epi.aud.z.l.pcipimus. ff.in his autē.in fi.ibi officijs.vbi ēt Bar.C.de app.z est gl.plana in.c.pasto.ff.preterea.in verbo discusso.de offi.delega. Rō est'q; tūc actio oriē ex snia confirmāte z nō ex pria confirmata.gl.z doc.in.l.eos.in prin.C.de ap.z in.l.si qs prioze.ff.ad tre. Bar. in.l.j.vbi dixi.ē.eo.ergo.nō est tractādum de executione prime snie:ex quo ex ea nō oriē actio. Scdo ca⁹ est qñ ex cursu tpis dierū fatalū pria snia confirmat:q; pars nō est psecuta appellationē,z iudex appellatiōis pnūciat appellationē esse deseream tunc iudex prim⁹ exequit.l.si.ff. illud ibi,tāq̄ si ab intio minime fuerit puocatū.C.de tēpo.idē fm Bar.si appło alio mō esset deserta vt q; non sint petiti apostoli seu litere dimissorie. Idē si iudex applonis pnūciauit frustratoriā fuisse applonem tūc etiā primus iudex exequet.c.cū in ecclesia z ibi no.doc.maxime.d.Abb.de app. Ratio istorum est:q; deserta appellatione causa reuertit ad primum iudicē:z snia prima remanet firma,z ex ea oritur actio.l.si contra.C.de ap.z.l.furti.ff.j.ff.de in fa.Bar.z alū in.l.j.ē.ideo nimirū si iudex primus cā exequit. Ité tūc iudex appellationis nihil reperit coram eo factū,pter q̄ habeat se itromittere de aliqua executiōe:ideo tūc executio spectat ad primū iudicem:q; fingitur non appellatum.l.si.ff. illud.C.de tēp.ap.z iste casus etiā est plan⁹. Tertius casus est qñ appellās spōte recedit ab appellatiōe:tūc etiā prim⁹ iudex exequit:q; est eadē rō q̄ in casu pcedenti:q; snia prima remanet firma z ex ea oritur actio fm Jac.bu.z Bar.in.l.tale pactū.ff. q puocauit.ff.de pac.Bar.z alū hic.z Bar.in.l.precipimus.ff. officijs.C.de ap. Fallit qñ appellās per vim transactionis,primo fit certā pecuniaz intra certū tps soluere,aliās iudicatis se satisfacturū,tūc iudex appellationis alio nō discusso istaz cōuētionē veluti cōfessi exequetur,nō dico q̄ exequat primam,sentētiā iste est ppie casus in.d.ff.qui prouocauit fm qđ Bart.ibi intellexit.z doc.ibi cōiter sequunt. Bar.tū hic aliter intelligit.ff. vtrūq; iudicē posse exeq.sz in diuersis casibus. Nam prim⁹ iudex exequet:q; prima snia manet firmat z ex ea,oriē actio. Ité etiā iudex applonis ibi exequet eo q; sibi liquet ex forma conuentiōis q̄ prima snia meretur executionem quoniaz pars ad hoc se obligauit.ff.iudicatis se satisfacturū q̄ nō est qñ per cursuz tēporis appellatio est deserta.q; nō obstat sniaz este validā z sibi nō obstare exceptionē.onde sz Bar.ille.ff.qui puocauit, nō pcederet quādo pars que sua spōte ab appellatione recessit non dixit se iudicatis satisfacturuz,z tūc primus iudex exequerē q̄ est multū singu.limitatio ad illū.ff.qui puocauit sz Jmo.z.d. Alex.hic.z.d. An.de bu.in.c.pastoralis. ff. preterea. de offi.dele. Sed vt dixi ille ter.nō dicit quod iudex appellationis prima sententia exequat vt hic vult Bar.sed bene dt q̄ iudex appellatiōis ista cōuētione velut cōfessi sequet put Bar. bi meli⁹ intellexit z cōgruit illi litere.dixi plene in.d.ff.q̄ puocauit.vbi etiā retuli aliū intellectū. Ang.hic.quez sequit Jmo.z Rap.cu.hic in fi.circa quē do. Alex.hic multū insistit. retuli etiā quosdā alios intellect⁹ ad illū ter.ad ibi dicta me re-
27 mitto. ¶ † Scdo z vltimo querit Bar.an delegat⁹ possit sniam suiaz interlocutoriā exequi:q; ter.noster loquit de diffinitiua cōcludit q̄ sic ex cōicando,multādo,vel per delegationē iurisdictionis,sed nō mittēdo in possessionē sec⁹ in diffinitiua.Bē diuersitatis est:q; lata snia diffinitiua delegat⁹ est functus officio suo.l.si vt ꝓponis prima.C.qūo z qñ iud.Bar.ē.in fine di col.fz lata interlocutoria regulariter nō est funct⁹ officio suo patet:q; eam pōt reuocare:vt.l.qđ iussit.ē.e. Illud tū q̄ dicit Bal.de multa nō pcedit in delegato de iure ciuili vt dixi.ē.in gl.in.ū.q.Bar. Verū q; illa snia mandat executiōi ex qua oritur actio in factum vel iudicati.vt.l.pe.C.de arbi.ideo Bart. quut⁹ Spe.in ti.de exe.seu.in.ff.breuiter.in ỹ.sz cū hac snia tz
28 q̄ etiā ex snia interlocutoria oriāt actiones i factū,p quinq; tex. cū suis gl.hic p eū alleg. Addit.d. Alex.ter.i.l.iūj.ff.j.z in.li finita.ff.si.ff.de dā.infe.vbi ex snia interlocutoria pmi decretorii tur actio in factū.idē tenet Bar.in.l.iūj.ff.idē scribit in vlt.co. ff.de pecu.z i.l.si.ff.necessitate in pe.co.C.de bo.q̄ lib.per gl.hic ex qua no.Bar.q̄ ex snia interlocutoria q̄ continet aliquid dari vel fieri oritur actio in factū:secus vero quādo iudex interlocutor quēdo statuit dilationē ad pbādū:tūc ex ea non oritur actio.et sibi ascribit.d. Alex.z tacet Bar. Iriū in terminis tz gl.reputata sing.in cle.si.in gl.j.circa med.de app. q̄ tz,q̄ lz ex sententia diffinitiua oriatur actio in factum.l.actori.C.de reb.credi. ex snia interlocutoria nō oritur actio sed exceptio per.c.cū dilecti in fi.de elec.z illā gl.reputat esse sing. Jo.de Jmo.in.l.qs iussit.in vlti.co.ē.e.z.d. Alex.hic in vlti.col.z eam sequuntur Host.z Jo.an.in.d.c.cū dilecti. Bal.in.l.ū.C.cō. vel epistolas, eā etiā vī sequi Jo.de Jmo.hic.in.v.col.dicēs qđ facilius potest rūderi ad quinq; iura alle.p Bar. Mā in.l.postulauerit.ff. si liber homo.cū gl.ff.de adul.nō oriē actio in factū ex illa interlocutoria imo cōdictio ex lege,vt patet ex gl.ibi posita que tenet q̄ oriatur condictio ex lege z nō actio in factū pleqnté que incipit qđ ex his causis q̄ dicit.q̄ illud quod ex his causis debeē per cōdictionē ex lege petit. Tu dic q̄ Bar.in.d.ff.si liber,ad hoc respōdet q̄ ideo ibi nō oritur actio in factū sed cōdictio ex lege:eo q; iudex ibi nō pcepit aliquid dari,sed estimauit illum hominē liberū esse seruum z sic tolquendū, sed si ibi iudex precepisset pecuniā dari tunc bene ex illa sententia interlocutoria iudicis oriretur actio in factum. Secūdo nō obstat l.si quis missus.ff.pen.ff. ne vis fiat ei quia ibi oritur actio in factū ex illo edicto z nō immediate ex vi sententie interlocutorie z eodē modo potest dici ad.l.si quis ex argētariis.ff.ex hoc edicto.ff.de eden.z ad.l.vnicā.ff.ff.si quis ius di.nō obtemp. Vltimo nō obstat gl.in.l.si.ff.necessitate.C.de bo.que lib.quia loquitur in sententia precepti que ferē in cōfessum z que habet vim diffinitiue.l.si debitori.ff.de iud.nimiruz si ex ea oriē actio in factū:deo secus videret in alijs interlocutoriis: z ista pars disputando posset teneri: tutior est tamē precedens opinio q̄ etiā tenet ipsemet Joā.de Jmo.sibi cōtrarius in.l. quod nullus in vlt.col.ē.eo.vbi dicit quod verior est opinio gl.in.d.ff.necessitate.z Bar.hic,per iura per eum alleg.quam sit opi. gl.in.d clemen.si.de appel.

1 ☞ Juder vnius iurisdi. potest requirere iudicem alterius vt suam sententiam exequat vr.

2 In delictis cognitio z condemnatio z executio an sit fienda in loco commissi delicti.

3 An si condemnatio sit alibi facta possit coram iudice originis peti executio:

4 Actiones possunt vbicunq; exerceri.

5 Officium iudicis quo sit executio sententie an sit nobile vel mercenarium.

6 Judex alterius territorij nō tenetur ad literas primi iudicis facere executionem quando sententia nō meretur executionem de iure ciuili sed statutario.

In executionis sunt attēdende leges statuta locti in quo fit executio z non alterius.

Statu

8 Stante statuto q̄ instrumenta guarenti habeant executio. parat̄ si de instrumento hic celebrato alibi petatur executio virtute dicti statuti non est audiendus qui illam petit.

9 In spectantibus ad litis contestā. seruande sunt leges ⁊ consuetudines loci vbi causa agitur.

10 Stin vna ciuitate sunt duo magistratus eandē iurisd. habētes an vnus possit exequi sententiam alterius.

11 Adherentes ⁊ confederati non excluduntur in capitulis pacis nisi exprimatur.

12 An quilibet iudex possit bannitum capitaliter punire.

13 Ciuis vnius ciuitatis potest retinere represalias in ciuitate confederata sicut in propria.

14 Si iudex qui tulit sententiam non potest facere executionem facti, quis mandabit executioni.

15 Iudex secularis potest implorare auxilium iudicis ecclesia. ⁊ contra pro tuenda eius iurisdictione.

16 Eps an teneatur exequi sententiaz iudicis secularis: ⁊ ecōtra.

17 Iudex secularis an teneat̄ exbānire excommunicatos ab epo.

18 Iudex ecclesiasticus non tenetur exequi sententiaz iudicis secularius antequam cognoscat an sit preiudiciale anime.

19 Si iudex sententie non vult alteri iudici scribere implorando eius auxilium pro executione vel iudex requisitus nō vult exequi poterunt per eozū superiorem compelli ⁊ punirī.

20 Si iudex executionis excedat modum in exequendo ad quem erit appellandum, an ad superiorem primi iudicis vel ad superiorem exequentis.

21 Sententia arbitri lata in vna ciuitate an possit in alia mandari executioni absq̄ requisitione ⁊ literis ipsius arbitri vel alterius iudicis.

22 Quod remedia oriuntur ex sententia arbitri.

23 Stile dirigat verba iudici oritur officium iudicis.

24 An instrumenta guarentigie possint alibi per quemcunq̄ iudicem executioni mandari.

Sententiam Rome Snia vnius iudicis pōt exeq̄ p iudicē alteri⁹ territoriū. h. d. In ter. ibi, si hoc visum fuerit alīq̄ libri hīt visum, ⁊ ita vident cōiter habere. Aliqui habēt iussum si primo modo habeak in litera visuz: pōt intelligi altero de tribus modis. Primo si visuz: fuerit iudici qui sententiā tulit, fm Bart. ita exponentē in j. q. q̄ iudex q̄ tulit sniam si sibi videak pōt alteri iudici cōmittere executionē. Istud nō placet Ang. q̄ sibi semper videri debet̄ quo pnuntiauit ⁊ requirī p partē, ⁊ iquātū nolit scribere alteri iudici, q̄ suā sniam exequak potent ad hoc cogi p superiorē, fz Bar. hic in iij. q. Salua Bar. fm Jmo. Bau. de Ca. ⁊ Alex. qs non semp debet videri iudici sententianti rescribere iudici alterius territoriū q̄ suā sententiā exequatur, quādo videt posse fieri executionē de reb⁹ que sunt site in suo territorio. Scdo modo intelligit Ang. si hoc visum fuerit. s. iudici requisito, vt sniam exequak. Hā si viderit cā non meteri executionē nō debet eā exequi. l. si pretor. ſ. Marcell⁹. ff. de iu. no. Jnn. in c. cum in iure peritus. in gl. ij. ad fi. de offic. deleg. Bar. in prin. huius. l. in ij. col. ad fi. Et hūc intellectū etiā sequunt Jmo. Bau. de ca. ⁊ Alex. ⁊ sic vterq̄ sensus pōt p̄cedere. Tertio modo pōt intelligi fm Raph. cuma. si hoc visum fuerit ipsi victori qui sniam obtinuit. Alio modo habeť litera si hoc iussuz fuerit p tout ego habeo, ⁊ pleriq̄ libri impressi habēt. ⁊ ista litera satis placet. ⁊ eū ter. inpersonaliter dicat si hoc iussum fuerit, pōt intelligi. s. a magistratibus populi ro. de qb⁹. ſ. proxime dixerat vel etiā per aliū supiorē eius hz mittere executioni. Jmo fortius tenet Bau. de ca. hic in fi. fore ēt p illum eūdē iudicē qui sententiam tulit quasi in hoc sit superior. arg. ſ. si vero quis comprehensoriū. in aut. vt nulli. iud. colla. ix. in l. Titiū ⁊ Meniū. ſ. tutores. ff. ō admi. tu. Tū istud vltimū non pono p cōstāti. ⁊ alīq̄ nō tāgūt, ſz vide gl. no. i cle. pasto. in v̄bo de more. e. ti. de re. iu. p Bar. in l. si cui. ſ. fi. i j. q. ff. de accu. Unde Bar. hic in j. q. dicit ad literas ⁊ pces primi iudicis: ⁊ sic iudex alteri⁹ territoriū q̄ vis regrak a parte nō dz facere executionez snie p aliū late nisi sibi iubeak a superiore vel regrak p eū q̄ sententiā tulit vt statim dicet. ¶ Ho. ex isto ter. q̄ iudex vni⁹ iurisdictiōis pōt requirere iudicē alteri⁹ territoriū q̄ sniam suā exequāt. Rō est, ne alis illa snia reddak elusoria. ℨ. l. si ptor. i pn. ff. de iudi. ⁊ c. cōmissa. ſ. porro. de elec. in vj. q̄ sepe q̄denati habēt bona in alio loco, nec patiunt̄ se reperiri in loco in quo fuerūt cōdenati. nō equū fuit pulderi ipsi victori q̄ executio fiat p iudicē illius territoriū in quo bona victi sunt sita vel ei⁹ persona morak. ¶ Bl. in verbo in puncto diuidit in duas partes. In prima dupliciter extēdit ter. q̄ habeat locum in casu cōtrario ⁊ etiā iudicib⁹ paribus. In scda rūdet tacite op. scda ibi, sec⁹ in delictis. ¶ In ea. gl. ad fi. habes q̄ in delictis ⁊ cognitio ⁊ cōdenatio ⁊ executio dz fieri i loco cōmissi delicti, ⁊ ideo delinquēs dz ad illū locū remitti. ſ. si vero qs cōprehēsoriuz. in aut. vt nul. iudi. colū. ix. vnde sumit aut. si vero criminis. C. de adul. facit. l. si cui. ſ. fi. ff. de accu. ⁊ l. capitulū. ſ. famosos. ff. de pe. glo. in l. heres absens. in prin. ff. de iud. Sed in ciuilib⁹ hoc nō ē ne cesse: q̄ snia pōt fieri in vno loco ⁊ i alio executiōi mādari. Illō de delictis latis⁹ p̄sequit Alex. ad eū te remitto. vide. d. Abb. in consi. xxiij. j. vo. inci. Rodelhus. in pe. col. Et si accusator petit malefactorē remitti ad locū delicti fit remissio exp̄ssis petētis fm Bal. qui dicit a se fuisse q̄situz per iustitiariū Apulie. in c. nōnulli. in v. col. de rescri. motus per glo. ibi, ⁊ l. q̄n liberi. C. de test. Tū per generalē cōsuetudinē Italie derogatū est q̄ in delictis nō habeat locū remissio fz Bar. i l. sepulchri. ff. de sepul. vio. Bald. in l. j. in vij. col. in fi. C. de here. insti. Extra gl. format 3 Bar. ser q̄stiones. ¶ † Prima est, si habeo te q̄denatū Bononie. an Florētie coz̄ā iudici originis tue possim petere executionē, ⁊ distinguit Bar. plen⁹ q̄ alibi, vt hic per eum. Adde in quātū cōciudit Bar. q̄ qñ prohabēda executiōe snie intentat̄ actio iudicati rei in factū: illa pōt intētari vbicūq̄ reus sortiat̄ forū etiā sint literis illi⁹ iudicis qui sententiā tulit: q̄ actiones 4 possunt vbicūq̄ exerceri. l. fi. ad fi. C. de p̄scri. lon. tēp. Sinautem petitur executio snie per officium iudicis coz̄ā alio iudice ⁊ ist̄ nō pōt fieri nisi mediātib⁹ literis ei⁹ q̄ sniam tulit. p duo iura alleg. per Bar. ⁊ est gl. in l. pe. in pn. in verbo q̄ gnaliter ff. de iur. om. iu. ⁊ ibi dicit Bal. post Ly. ita fuisse de facto obtētum Florētie, q̄ executio snie fuit nulla: q̄ facta per iudicē alterius territoriū nō habitis literis primi iudicis. Idē tenet gl. in l. ij. in verbo, ex cā. ff. ñ qs in ius voc. nō ie. Ratio est, q̄ de alieno p̄cessu nō pōt qs se intromittere nisi requisitus ⁊ qñ est requisitus nō pōt: q̄ tūc imaginē illius geritur fm Bal. in l. fi. in vij. q. C. d edi. di. Alex. tol. ¶ Successiue Bar. assignat rationē diuersitatis inter actionē iudicati vel in factū que pōt p executiōe vbicūq̄ intētari sine literis primi iudicis, ⁊ officiū iudicis q̄ lz officiū iudicis quo fit executio sit nobile: q̄ si eēt mercenariū expiraret lata snia diffinitiua. l. iudex. ſ. e. ⁊ l. ij. C. d posi. ⁊ succedat loco actiōis. l. i cāe. la. ij. in prin. ff. de mino. ⁊ c. fi. de of. iud. Tū nō pōt coz̄ā alio iudice intētari: q̄ venit i cōsequētiā prime cōdenatiōis: nō dz ab eodē iudice expediri ne cōtinētia cause diuidat. l. nulli. C. de iud. Item cōpetit ex eg̃tate vt sit litiuz finis. l. terminato. C. de fruc. ⁊ lit. exp̄. ⁊ melius in l. iiij. ſ. ait pretor. ℨ. e. Unde equum est q̄ idē iudex qui iudicauit z cui cōstat de causa exequatur que equitas cessat in alio iudice nisi esset successor in officio. q̄ idē reputak. l. z pponebak. ff. de iud. q̄ rō cessat qñ p executiōe intētak actio iudicati vl in factū. Et cū ista differētia ⁊ rōne Bar. tenet Rap. cu. hic. Bal. i ij. col. C. de exe. rei iud. ⁊ in l. argentarii. ff. de iud. Ang. in l. iiij. ſ. si ex cōuētione. ℨ. eo. d. Ant. de but. in c. postulasti. ad fi. de for. cōp. ⁊ d. Alex. hic. Sz caue: q̄ rōnes Bart. assignate in officio si bñ ponderent vt etiam dicit Jmo. imitant etiam qñ intentatur actio iudicati vl in factū. Hā prima rō Bar. q̄ officiū iudicis intētak in cōsequētiā q̄denationis, ideo cōtinētia cāe nō dz diuidi. militat etiā qñ intētak actio in factum vel iudicati q̄ illa etiā intētak in cōsequētiā cōdenationis facte. Jdeo etiā ibi cōtinentia cāe nō dz diuidi. Scda rō q̄ officiū iudicis fundak in equitate vt sit litiuz finis. Mititat etiā in actione iudicati vel in factū intētata p executiōe snie iā late. † Item in tu Bar. facit assumptū q̄ officiū iudicis quo fit executio snie dī nobile ⁊ nō mercenariū. idē tenet Bar. in l. iubere cauere. in vlt. co. ff. de iur. om. iud. Ang. in l. restituere. p gl. ibi circa fi. ff. de rei ven. d. Ant. de but. ⁊ Jmo. i c. fi. de iud. Jmo. i l. i tra. ℨ. eo. ⁊ i l. si finita. ſ. si plures. in viij. co. ff. de dā. infec. ⁊ lati⁹. d. Alex. q̄ vis cōtrariū in discursu teneat Bal. in ep̄ale. C. de epis. audi. ⁊ in l. argētarii. ff. de iud. alibi idē Bal. in l. ij. in ij. col. C. de exec. rei iudi. tenet q̄ si simpliciter fit executio in eadē re in qua fuit facta cōdenatio, ⁊ tūc fit officio iudicis mercenario. sec⁹ si fiat digressus ad missionē ex primo ⁊ scdo decreto. Simpliter refert ⁊ videtur seq̄ Rap. cu. hic. Alibi idē Bal. in l. tale pactū. ſ. q̄ puoca 5 uit. i rep. in ir. col. ff. de pac. tenet q̄ executio snie i causis crialib⁹ expedit officio iudicis nobili, lz in causis ciuilib⁹ officio mercenario. Bzeuiter tene in hoc cōclusionē Bar. per ei⁹ rationē q̄ si esset mercenariū lata diffinitiua expiraret vt dixi. Aliam rationē diuersitatis assignat Jo. de Jmo. hic ad fi. ⁊ refert etiā Alex. q̄ officiū iudicis iploraf summatim ⁊ extraordinarie ad exequēdū illud q̄ est sniatū per ipsum iudicē. Jdeo ali⁹ iudex nō debet se intromittere nisi requisitus a primo: vt l. j. ff. de off. cōsu. Ista rō cessat in actiōe in factū seu iudicati: tenēdo q̄ in illa, p̄cedak ordinarie ⁊ regrak libell⁹ ⁊ litis cōte. put tz Bart. in l. i tra. ℨ. e. q̄ tūc agit̄ p̄cipaliter de exequendo ita diffinitū. s. vt ordinarie nouū iudiciū intēt̄, ⁊ noua diffinitiua ferat. Sz q̄ ipsi cōtrariū teneruī in d. l. i tra. ⁊ ego ibi sum sequut⁹ q̄ ēt q̄ intētak actio i factū vel iudicati p executiōe snie q̄ intētak

super eo qđ iam cognitū est ꝛ decisuꝫ p ſniam, ideo nō dꝫ pcedi ordinarie ſed ſummarie vt ibi tenui, vñ fꝫ Jmo. dꝫ teneri qꝫ nō ſit differẽtia an intẽtet actio iudicati vel officiū iudicis: qꝛ in vtroqꝫ regrunt litere prime iudicis, ꝛ ita dꝫ itelligi. d.l.fi. ad fi.C.de pſcr.lon.tem. Ego aũt iſtis reiectis puto qꝫ alia ſit ratio diuerſitatis, ꝛ plana: nã actio eſt ius petẽdi i iudicio qꝫ ſibi debeť a parte. inſti. de act. in prin. ideo abſqꝫ literis iudicis pt intẽtari coꝛã quocūqꝫ alio iudice in quo reꝰ ſortiať forū. d.l.fi. ad fi.C.de pſcri.lōg.tẽp. ſed officiū iudicis eſt ius cõpetẽs ipſi iudici ꝛ eſt ius faciẽdi ea q̄ ſibi vt iudici faciẽda incumbũt, vt Bar. declarat. i l.j. in v.col. ff. de iu. om. iu. ideo ſine ſuis lr̃is nõ pt coꝛã alio iudice intẽtari illud ius qꝫ cõpetit pꝛio iudici, igit ꝛc. Itẽ iquãtū Bar. tꝫ qꝫ iudex alteriꝰ iuriſdictiõis vl̃ territoꝛ
8 rij, dꝫ ad literas iudicis q̄ eã tulit ſniaꝫ mãdare executioni. Li
6 mita qñ ſniaꝫ mereť executionẽ de iur. ciuili. ſecꝰ vero qñ ex forma ſtatuti loci in qua lata eſt: tñc iudex alteriꝰ territoꝛij nõ tenebiť ad literas pmi iudicis facere executionẽ. Ita ſin. tenet Bal. i l. vnica. in fi. i vlt. dicto. C. de ꝛeſ. vbi reputat hoc eſſe mẽti tenendũ: allegat. l. miſſi opinatoꝛes. C. de exac. trib. li. xj. ꝛ ſequiť do, Alex. hic, lꝫ referat cõtrariũ tenere do. An. de But. in
7 c. fi. i. r. co. de cõſel. ¶ Cõfirmať qꝛ in executiuis debẽt attendi ſtatuta ꝛ leges illiꝰ loci in quo fit executio ꝛ nõ alteriꝰ fꝫ Bar.
8 in l. cũctos populos. i j. q. vbi dixi. C. de ſum. tri. Itẽ facit qꝫ tꝫ Bar. i. l. j. i nij. ꝛ v. q. C. ne fil. p pa. † qꝫ ſtãte ſtatu. qꝫ inſtꝛa guarẽtigie habeãt executionẽ paratã, ſi de inſtro hic celebꝛato peto alibi executionẽ virtute huiꝰ ſtatuti nõ ſum audiẽdꝰ. q̄uis cõtrariũ in hocvltimo teneat Bar. j. ad fi. dicek. ſPer iſta puto nõ bene cõſuluiſſe Raph. cu. in cõſi. exl. inci. dñi iudices curie ꝛeſtarũ. in primo dubio, vbi ſignãter cõſuluit ꝛ forte i ſpẽ nõ reperies alibi, qꝫ ſi lata eſt ſnia Venetijs fꝫ eoꝛũ moꝛes ꝛ cõſuetudines cõtꝛa formã iuris cõis, qꝫ tñ debet mitti executioni p
9 iudicẽ alterius territoꝛij vbi ſunt bona, ꝛ ſic per poteſtatẽ ciuitatis Lucane, † Motus qꝛ in his que ſpectãt ad litis cõteſtatiõnẽ ſeruãde ſunt leges ꝛ ⁊ſuetudines loci vbi cã agit. l. nij. ſ. fi. ff. de teſti. ꝛ l. j. ſ. j. ff. de vſu. ꝛ plene no. i l. j. C. de ſum. tri. Item ad valoꝛẽ ſentẽtie illud principue inſpiciendũ eſt, an fꝫ ordinẽ qui in iudicijs exigiť fuerit lata vel nõ, vt l. pꝛolatã. C. de ſen. ꝛ interlo. om. iud. ꝛ l. j. ſ. item cum ex edicto. ff. que ſen. ſine app. reſcin. Cũ ergo illa ſnia lata fuerit ſm ordinem ꝛ cõſuetudines Venetoꝛũ, ꝛ exꝑſſum nõ cõtinebat errozẽ: ergo vꝫ ꝛ mitti dꝫ executioni p poteſtatẽ: Lucanũ ad literas iudicis Veneti qui eã tulit, vt ibi latiꝰ p eũ. Teneo cõtrariũ: qꝛ iudex alteriꝰ territoꝛij nõ dꝫ mittere executiõi ſniaꝫ alibi latã q̄ nõvꝫde iure cõi fꝫ fꝫ ⁊ſuetudines Veneto ꝛ p tria media ſuperiꝰ adducta. Itẽ lꝫ in ordinariis ꝛ deciſiuis attendank ſtatuta ꝛ cõſuetudines loci in quo ſententia lata eſt, ꝛ ad hoc tendũt iura allegata p Rap. cu. Tñ ſecꝰ eſt in executiuis qñ alibi petitur executio ulius ſnie, vt ſ. dixi. Duas alias limitationes pſequere, vt per
10 Alex. hic ad quẽ te remitto. ¶ † Scdo querit Bar. in vna ciuitate ſunt duo magiſtratus eãdẽ iuriſdictionẽ habẽtes vt poteſtas ꝛ capitaneus, an vnus poſſit exequi ſententiã alterius: cõcludit qꝫ in cauſis ciuilibus nõ poſſit ſine volũtate aut literis eius q̄ ſniaꝫ tulit, vt l. j. ff. de offi. cõſu. ſecꝰ in criminalibus. Cũ exbãnitus in perſonã ꝓpter cõtumaciã ab vno eoꝛũ poteſt p aliũ capi: ꝛ poteſt facere executionem ſine literis alterius: qꝛ ſi a quocũqꝫ põt animaduerti in exbãnitos alteriꝰ ciuitatis nobis cõfederate, vt eſt ter. ſing. in l. nõ dubito. in verſi. fi. ff. de capti. ꝓpter publicã vtilitatẽ: ꝛ quia reputãtur publici hoſtes quãto magis magiſtratus vniꝰ ꝛ eiuſdẽ ciuitatis poterit animaduertere in exbãnitos ab alio magiſtratu habẽte candẽ iuriſdictionẽ ſine eiꝰ literis. Cũ Bar. trãſit ſimpliciter Rapha. cu. hic. Bal. in d. l. j. in viij. q. ff. de offi. conſul. ꝛ in l. tale pactũ. ſ. qui puocauit. in repe. in ix. ſol. ff. de pac. Joã. de Jmo. in l. pe. in prin. ff. de publi. iud. Adde Bal. in c. j. in nij. col. de offi. ord. vbi idẽ tenet. ꝛ dicit qđ cũ iſte due iuriſdictiones, ſ. eccleſiaſtica ꝛ ſecularis ſint ad inuicẽ colligate ꝛ ⁊federate, vt p Bar. i ſequẽti q. vbi dicã. Ideo vnus iudex debet vitare proſcriptũ ꝛ exbãnitũ alterius. Sicut quãdo ſunt due ciuitates inuicẽ cõfederate vna debet vitare proſcriptum ꝛ exbãnitũ alterius: ꝛ ſi pꝛeſcriptꝰ nõ vult obedire debet puniri de inobediẽtia. Ita dicit eſſe ter. in d. l. non dubito. in fi. ꝛ no. per Bar. hic, contrariuꝫ tenet Bal. ſibi contrarius in l. executoꝛẽ. in viij. col. in ver. ſed quero qđ de ciuitatibꝰ cõfederatis. C. de exec. rei iud. vbi moꝛdaciter reꝓhẽdit Bar. hic iquãtũ pſupponit qꝫ i criminalibꝰ attribuat iuriſdictio rõne cõfederatiõis q̄ alꝰ nõ ⁊pereť p. d. l. nõ dubito, in fi. qđ alibi non reperiť. ꝛ eſſet nor. dignum ſm eum. Nam natura cõfederationis eſt pſequi hoſtes alienos vt proprios, Tñ dicit Bal. qꝫ Bar. i hoc erꝛauit nec ſeruak dictũ ſuũ de cõſuetudine: qꝛ ſapiẽtibꝰ nõ placet, ꝛ ⁊ſuetudo illud abhoꝛret, eo qꝛ cõfederatio nõ operaꝫ plus vel minus qꝫ contineant pacta
11 cõfederatoꝛũ. facit vltra qđ † adherẽtes ꝛ cõfederati non includunť in caplis pacis niſi exꝓimanť. vt ꝓbat ter. valde no. in c. ad apoſtolice. in. ij. eod. de re iudi. lib. vj. ꝛ ibi oẽs amicos ſibiqꝫ adherẽtes in pace ponere. p quẽ ter. ita ibi not. Bem. in pri. ꝛ d. Abb. i. c. j. in. vij. co. de poſt. pla. d. Alex. hic ẽt tꝫ iſtã opi. Bal. ⁊ Bar. qꝛ. d. l. nõ dubito. in fi. nõ ꝓbat ſm eũ. Unde cuꝫ nõ reperiať eſſe differẽtia inter executionez cauſe criminalis, ꝛ ciuilis niſi in caſu. ſ. ſi qs vero cõprehẽſoꝛũ. in aut. vt nul. iud. nõ vꝫ eſe faciẽda differẽtia iter actiões criminales ꝛ ciuiles. tu dic q
12 ad hoc facile rñdeť ex verbis Bar. hic dũ dicit. † qꝫ bãnitũ capitaliter quilibet iudex põt punire ꝓpter publicã vtilitatẽ, qꝫ reputatur hoſtis publicus, qꝫ nõ eſt in cauſis ciuilibꝰ. mihi vꝫ qđ ter. d. l. nõ dubito. in verſi. fi. multũ ſtringat pꝛo Bar. nõ cauillãdo eũ, qđ quid dicat. d. Alle. Hã dicit ibi ter. aut ſiunt apud nos rei ex ciuitatibꝰ federatis ꝛ in eos dãnatos aĩaduertimus ꝛ per illũ ter. dicit no. Bal. in aut. ꝛ oĩno. in v. co. C. ne ꝛeꝓpto
13 mari. † qꝫ ciuis vnius ciuitatis põt obtinere repreſalias in ciuitate cõfederata, ſicut in ꝓpria, qđ bñ no. ꝛ ſolutiões q̄ debẽt illũ ter. aut diuinãt aut eũ deſtruunt. Bar. ibi rñdet qđ ter. illevult qꝫ ⁊ homines ex ciuitatibus cõfederatis nõ pꝛocedimus tanq̄ cõtra hoſtes, ſed ſi delinquũt pꝛocedik cõtra eos de iure cõi, ſicut cõtra noſtros reos ꝛ cõtra quẽlibet foreſez delinquẽtẽ. Ad hoc ẽt tẽdit vna ſol. Bal. in. d. l. executoꝛẽ. in. viij. col. ꝛ ille ter. intelligak dãnatos. ſa nobis exequẽtibꝰ penã, ꝛ ſic facimus executionẽ ſnie noſtre cõdẽnatoꝛie ꝛ nõ aliene. Iſta ſol. mihi vꝫ qꝫ iſto modo cõfederatio nihil faceret, in qua ſe fundat ille ter. lꝫ delictũ cõmiſſuꝫ ibi, ꝛ ſic de iure cõi. c. romana. de fo. cõp. in. vj. vel ſm Bal. in. d. l. executoꝛẽ. ille ter. loquik in cõfederatis populo Romano q̄ in plenã tutelã popꝛi Romani recepti ſunt. ſed certe ter. ibi loquiť in gñali ꝛ ſimplici cõfederatione. vnde ſm Bal. intelligiť populus cõfederatis requirẽtibus
14 alias nõ. Aduerte qꝫ diuinat ad illũ ter. ꝛ reſtringit. ¶ Tertio querit Bar. quid ſi iudex qui tulit ſniaꝫ nõ vult ſcribere alteri
15 cũ quo ceteri tranſeunt cũ concoꝛ. Alex. ¶ † Ultra eũ added. Abb. in c. ſi quis cõtra clericũ. in. xviij. col. de foꝛo compe. Jta quantũ tenet Bar. qꝫ indiſtincte iudex ſecularis põt impioꝛare auxiliũ iudicis eccleſiaſtici ꝛ cõtra ꝓ tuenda ſua iuriſdictiõe ꝛ p executione ſnie. p. c. j. ꝛ ibi plene. per Jmo. de offi. ord. c. vt fame. de ſen. excõ. aliꝫ nihil tangũt, quero ergo ꝓ intelligẽ
16 tia huius cõcluſiõis Bar. † an eps teneať exequi ſniaꝫ iudicis ſecularis ꝛ cõtra Bal. in ſpecie tangit in. c. j. in. iij. col. de cõſti. Ubi tenet qꝫ eps teneť exequi ſententiã iudicis laici ſi eſt iuſte lata, ꝛ a iure canonico non deſcribat, alias ſecus, per. c. vltr de exce. in. vj. ꝛ multofortius ecõtra, vt patet exꝓeſſe. in. l. epiſcopale. C. de epiſco. audiẽ. ꝛ ibi per eum. Idem tenet Bal. in. ecclefia ſancte Marie. in. iij. col. de conſtit. vbi dicit ita eleganter no. per. gl. in. l. ex ea. in gl. fi. ff. de poſth. idem Bal. in. c. licet vnde diqꝫ in vlt. co. in prin. de offi. deleg. tenet no. qđ epiſcopus tenetur obedire literis poteſtatis ei ſcribẽtes, ꝛ habentis tẽporale iuriſdictionẽ. qꝛ hoc facit authoꝛitate legis. l. cum vnus. ſ. is qui, cũ ſimilibꝰ. ff. de bo. aut. iudi. poſſi. ꝛ ita dicit eſſe gloſ. no. in d. l. ex ea quam reputat tenẽdã menti tamẽ ſm eum non poſſe eũ punire. per. l. nam ⁊ magiſtratus. ff. de arbi. ſed puniet eum Archiepiſcopus. Sed idẽ Bal. in. d. c. j. in. iij. col. ad fin. de offi. ordi. refert Jnn. ibi tenere qꝫ ſecularis poteſtas nõ poſſit mandare epiſcopo quod adiuuet eũ in executione facienda de ſententia per eum lata, ſed ecõtra ſic, qđ intelligit Bal. eſſe verũ in mandato arctatiuo. Bene tamẽ faciet epiſcopus nõ tanq̄ obediẽdo, ſed tanq̄ patrocinando fouere iuriſdictionẽ tẽporalem in licitis, ꝛ honeſtis, per no. in. d. c. j. de excep. in. vj. Subdit etiã ibi Bal. poſt Jnn. qꝫ pꝛoſcriptũ ſiue ex bannitũ iudicis ſecularis epiſcopus nõ teneť exẽcõicare, niſi forma canonica pꝛ
17 miſſa. Similiter † ecõtra iudex ſecularis nõ tenetur exbannire excommunicatos ab epõ, licet debeat eos vitare, inobediẽtes aũt epiſcopo iudex ſecularis põt mulctare, ⁊ bãnire. Similiter eꝫ. ſi laici nolũt obedire ſuo pꝛeſidi vel poteſtati, epiſcopus ꝛ quiſitꝰ poteſt ꝛ debet eos excõmunicare, ita ibi notabiliter tenet Bal. ꝛ vide pleniꝰ per. d. Abb. ꝛ alios ibi. ſPꝛo limitatio
18 ne pꝛedictoꝛũ adde qꝫ † iudex eccleſiaſticus nõ exquek ſententiã iudicis ſecularis anteq̄ cognoſcat an ſit pꝛeiudicialis aut
19 me. ita no. Semi. in c. ij. per illũ text. de exce. in. vj. ¶ † Quarto querit Bar. quid ſi iudex qui tulit ſniaꝫ nõ vult ſcribere alteri iudici imploꝛãdo ejus auxiliũ ꝓ executiõe ſnie, vel iudex requiſitus nõ vult exequi nec auxiliũ pꝛeſtare, tenet Bar. qꝫ poſſit ſuperioꝛẽ cogi ꝛ puniri: ꝛ tenebitur etiã parti ad intereſſe. ꝛ ſi Bar. oẽs trãſeunt. ꝛ do. Ant. in c. poſtulaſti. de foꝛo cõpe. Tu adde qꝫ ſi iudex requiſitꝰ nollet vel negligeret exeq̄ literas pmi iudicis: iſto caſu permittitur iudici citare condemnatũ ꝛ ſententi

stenē extra suū territoriū p nūciū vel p edicta ac si esset in territorio,ita sing.ꝛ3 Bar.i extrauag.ad repti.in verbo per edita in.iij.col.ꝛ sequitur Are.in cōsi.lvij.inci.diligēter cōsideratis eibus,in iij.col.qđ dictū bene liga.ad digitū.p limitatiōe.l.extra territoriū.ff.de iurisdi.om.iud. ¶†Quinto querit Bar.si iudex excedit modū i exequēdo quo casu p̄t appellari.l.ab executōe.C.quo app.nō recī.ꝛ l.ab executore.ff.de app.ad quē debet appellari an ad superiorē primi iudicis,an vero ad superiorē iudicis exequētis distīguit vt hic p cū faciēdo tria mēbra si ne villa iurisdictionis allegatiōe. Istā doct.refert.d.Abb.in.c.q̄ ad consultationē.in pe.col.de re iud.vbi tenet cum Bar.nisi in.ij.casu q̄n secūdus iudex nō exequitur,sed p̄stat auxiliū iuris primo iudici exequēti:tūc ab eo appellat,fm Bar.q̄ ipsius act⁹ est q me ledit.nā.d.Abb.tenet q̄ etiā tūc p̄t appellari ad superiorē primi iudicis:q̄ etiā ipsemet grauat implorādo i iuste auxiliū iuris. Et qui causam dāni vel excessus dat,damnū dedisse vr c.fin.de iniur.ꝛ dam.da.ꝛ.l.q occidit.§.in hac.ff.ad l. Aql.facit q̄ tenet Bar.in d.l.ab executore.in.j.col.in fi. q̄o pone qđ iudex misit nūciū,vbi tenet q̄ si iudex ꝓmisit executionē nūcio ꝛ nūcius excedit modū in exequēdo si grauat me in mādādo nūcio ꝺ appellari ad superiorē mādātis,als appellat ad iudicē ꝙ nūciū misit,l.arbitrio.fꝫ vna lec.ff. qui satisd.cog. ¶†Sexto ꝛ vltimo q̄rit Bar.in ista.q.Bar.facit duas cōclusiones. ꝓma q̄ sūia arbitri lata in ista ciuitate possit alibi mādari executiōi ex mero officio iudicis exequētis abs̄q; requisitiōe,ꝛ literis ipsi⁹ arbitrij vel alterius iudicis, cū arbiter careat inrisditiōe ꝛ nō possit ipse exequi sicut nec iudex delegatus p̄out inter eos fit equiparatio in p̄in.huius.l.Istud qđ dicit Bar.de offi. impugnat Ang.†q̄ ex sūia arbitria remedia oriuntur.ſ.actio in factū,ꝛ vtilis in rē q̄n lata in reali,vel ꝺditio ex lege,vt l.ne in arbitris.ꝛ.l.cū antea.C.de arbi.sed nullibi in iure reperit officius iudicis esse ꝺditū.ꝛ cuꝫ Ang.tenet Rap.cu.hic.Sed fꝫ Jmo. ꝛ ꝺ.Aler.vr qđ p sūia arbitri exequēda possit intentari officiū iudicis per.d.l.cū antea.intelligendo eā p̄out facit Bar.i.l.in tra.ad fi.ſ.e.vbi dicit illā.l.cū antea.velle q̄ illa sūia ex qua oritur actio i factū vel iudicati debeat mādari executiōi p officiū iudi.ꝛ fm Jmo.cū ter.ibi in p̄in.dicat executioni mādetur,†ꝛ sic dirigat verba ad iudicē:ergo videt oriri officiū iudicis,vt ē gl.in.l.fi sozor.C.de colla.cū aliis gl. concor.quas allegat Bal. in.l.vnica.ff.de cōdi.ex leg.vnde tene cū Bar.cum quo etiā tenet Bal.in.l.fi.in.ij.col.C.de exec.rei iud. vbi tenet sententiā arbitri mādari executiōi p implorationē officij iudicis. ¶†Secunda cōclusio Bar.est q̄ instrumēta guarentigie possunt alibi p̄ q̄ēcūq; iudicē executiōi mādari nō expectata regstione alterius iudicis.vel ullius notarij q̄ tale instrumētū facit cū notarī⁹ nō habeat authoritatē exequēdi sicut nec arbiter. Et post q̄ fecit preceptū guarentigie funct⁹ est officio suo quo ad illud instrumētū. Ang. impugnat q̄ cū oriat conditio ex illo statuto q̄ est actio p̄sonalis. potest vbicūq; locorū intētari cum suo p̄uilegio.l.fi.ver.pe.C.de p̄scri.longi tem.ꝛ cum Ang. contra Bar.tenet etiā Rap.cu.hic,sed fm Jmo.ꝛ.ꝺ.Aler. cū statuta dicāt q̄ instrumēta guarētigie mittāt executiōi sicut sentētia diffinitiua,a verba dirigant ad iudicē, ꝛ equiparant sūie q̄ possit implorari officium iudicis per gl.in. ꝺ.l.fi sozor.adde q̄ per ista dicta Bart. tenet Bal.in.l.fi.in.vij.q.C.de edi.diui. Ad.tol.q̄ in executione cōtractuū nō regruntur litere alicui⁹ iudicis:q̄ ipsum instrm habeā p literis. Tu aduerte qđ cōtra istā decisionē Bar.facit illud qđ signanter tenet Bal. in.l.j.in iij.ꝛ v.q.C.ne fil.p patre,q̄ state statuto q̄ instrumēta guarentigie habeat executionē paratam si de tali instrumēto hic celebrato peto alibi executionē vigore illius statuti nō sum audiēdus.Sedo in cōtrariū facit qđ singulariter tenet Bal.in l. vnica ad fin.in vlti.dict.C.de confel.q̄ qñ sūia lata merē executiue solū ex forma statuti loci in quo lata est iudex alterius territorij non tenebitur ad literas p̄mi iudicis facere executionē qđ reputat tenendum menti. Tertio in executiuis debēt statuta illius loci attēdi in quo fit executio ꝛ nō alterius.fm Bar.ꝛ alios in lectos populos.C.de sum.trī.ꝛ ista etiam retuli.ſ.in l.q.Bar.extra gl. ꝓterea ꝓDau.ō ca.ꝛ.ꝺ.Aler. intelligūt Bar. p̄cedere qñ in loco in quo petit executio illi⁹ instrī vigebat sile statutū q̄ talia iſſra debeāt mādari executiōi. Hā debēt intelligi siue sint cōfectā in illo loco siue in alio.secus si nō esset ibi tale statutū:q̄ instrumēta de iure cōi nō habēt executionē parata,vt est ter.melior de iure in.l.minor.xxv. ann. cui fideicōmissum.in p̄in.in verbo,initiū noue petitiōis redegerat. ff. demi.

1 ¶Quis ordo sit seruandus in executione sententie,ꝛ nu.10.

2 Experientia est magistra rerum.

3 Quando executio sit p̄o minore p̄imo est deueniēdum ad id quod est vtilius.

4 Res capte p̄o executione habentur loco pignoris iudicialis.

5 Declaratio iudicis facta post sententiam diffinitiuam super eius executione dicitur interlocutoria.

6 Que dicatur sententia interlocutoria.

7 Appellatione mobilium vel immobiliuꝫ non veniunt nomina debitorum.

8 Jura ꝛ actiones non circunscribuntur loco.

9 In executione sententie an requiratur citatio partis cum termini congrui assignatione.

10 Quis ordo sit seruandus in executione sententie.

11 Licitum est restringere legem generaliter loquentez per rationem naturalem licet ratio non sit expressa in lege.

12 Si debitor sit captus non seruato ordine an sit retractāda captura si apparet eum esse verum debitorem.

13 Qui iurauit renunciare ꝛ virtute talis iuramenti compellatur per iudicem,non dicitur coacte renunciasse.

14 Tenuta data p̄o vero debito, sed nō seruato iuris ordine an valeat ꝛ teneat.

15 ¶Pignora capta p̄o executione intra quātū tp̄s possunt vēdi.

16 Quadrimestre indultum a lege condēnatis non habet locum in condemnatis per interlocutoriam.

17 An sententia recipiat condemnationem.

18 Si bona mobilia non reperiuntur in quibus possit fieri executio debet iudex statuere terminum parti ad ostendendum mobilia alias si non ostendit capientur immobilia.

19 An executio sententie facta non seruato ordine huius legis sit ipso iure nulla.

20 Sententia lata contra vrorez in actione personali non potest mandari executioni in rebus dotalibus.

21 Quando cōdēnata est ecclesia vel eius capitulū ex cā respicie te ipsam ecclesiā potest fieri executio sentētie in rebus ecclesie.

In venditione. Quia captus pignorib⁹ ꝛ discractis sūia sortit effectū executionis,vt.l.si qs a liberis.in.ſ.si qs ex his.ff.de lib.agno. Jōste ter.illatiue dicit in ꝺditione itaq; pignorum,vt sic videat quo ordine capiant ꝛ distrahant in executione sūie primo debēt capi mobilia.ſcdo immobilia.tertio nomina debitorum.ḥ.
1 ꝺ.vsq; ad.ſ.si pignora. ¶†Ho.primo ex isto ter. ordinē q̄ seruādus est i executione sūie q̄ habet tres grad⁹ vt hic.ꝛ.l.j.C.de p̄e.minor. Adde qđ deficiētib⁹ istis tribus. ſ. bonis mobilib⁹ immobilib⁹ ꝛ nominib⁹ debitorū:tūc caperet p̄sona debitoris ꝛ nisi bonis cedat detrudet in carceres.l.j.C.qui bo.ced. pos. ꝛ ē gl.reputata sing.i.l.iij.ſ.tutores.ff.de sup.tut.q̄ tꝫ q̄ nō possit capi p̄sona p executiōe sūie nisi p̄⁹ facta discussione nō reperiantur aliqua bona. Et Bar.ibi cōfirmat:q̄ si est ordo i capiendis bonis vt hic:ergo multo forti⁹ in capiendo p̄sonā que cūctis reb⁹ est p̄referēda.l.iustissime.in p̄in.ff.de edi.edic.ꝛ ita simpliciter tenēt Raph.cu.ꝛ ꝓDau.de cast.de veritate illi⁹ gl. vltra Jmo.hic habes p ꝺ.Aler.in iij.col.ꝛ ꝺuabus sequentibus.cū cōcor.p eū alleg.ꝛ vltra eum addo ꝺo.Abb.in c.lator. in ij.no.in p̄in.ꝛ in.c.qs ad cōsultationē.de re iudic.Angel.de are.i.ſ.cū eo quoꝫ.in.iij.co.inst.de actio. ¶Limita istū ter.p cedere quādo fit executio sentētie fauor creditoris:tūc debet fernari ordo hic tradit⁹ ratiōe facilioris executionis:q̄ facil⁹
2 bona mobilia reperient emptorem vt experiētia docet que est rerum magistra.c.quam sit.in p̄in.de elect.in.vj.ꝛ sic p execution̄em sententie non debet eligi via per quam retardetur.ſ,fꝫ
3 si emptor.j.ea.l.†Secus quādo executio fieret p̄o minore tūc p̄ius dꝫ deueniri ad noīa debitorum:q̄ vtili⁹ est minori.l.magis puto.ſ.non passim.in ver.quere ergo p̄or debet.ff.de reb. eo.secūdus Bar.hic in ij.oppo.cū quo alij transeunt. Tu vide Spe.qui videt tenere contrarium in tit.de exec.sen.in.ſ.sequitur videre.in ver.quid si sententia debet mandari executioni contra minorez.ꝛ ibi expresse Jo.Andr.post Alber. Baleoti.
4 ¶Sedo no.ex ter.ibi capi pignora iubent⁹ q̄ res capte p̄o executione rei iudicate habētur loco pignoris, intellige iudicialis.Nam quadruplex reperit pign⁹, ſcꝫ p̄etorij. quādo nulla p̄cedēte sētētia diffinitiua proceditur ratione contumacie contra rem ꝛ pignora capiūtur.l.cum vnus.ff.de bo. aut. iudi. poss. Itē iudiciale q̄n p̄cedente sententia diffinitiua p eius executione capitur pignus vt hoc ter.ꝛ per totā legē,ꝫ aliq̄n appellet p̄etorij,vt.l.j.C.de p̄eto.pig. Cū vtrūq; a iudice expediat,ꝛ duplicē differētia inter pignus p̄etorium ꝛ iudiciale ponit glo.in rub.ꝛ in.l.iij.C.de p̄et.pig. Bar. in.l.ij.ad fi.C.qui pot.in pig.hab. ꝓPignus legale est qđ tacite a lege constituit.l. certi iuris.C.loca.ꝛ.ſ.itē Seruiana.insti.de actio. Quartū est pignus cōuētionale qđ ex partiū conuentione p̄cedit de quo habes gl.magistr.in.l.j.in p̄in. ꝛ ibi fundamentalis per Bart. ff.de pig.act.ꝛ de istis als plenius dixi in.ſ.itē Seruiana.in p̄n. ꝛ de ꝺuab⁹ p̄imis ponit vnū verbū Aler. hic in vltima char.
5 ¶†Tertio no.ex ter.ibi interloqui solent.q̄ declaratio iudi-

cis facta post sniam diffinitiuã sup ei⁹ executione ꝺz sua in ter locutoria ꝙuis aliã sniaz diffinitiuã post se ñ expecte. Cũ hic vr esse ter. ꝙ illud ꝙ tz glo. magi. in cle. j. de seque. pos. z fru. vbi
6 tz ꝙ interlocutoria ꝺz q̃ ferr̃ intra p̃incipiũ z finẽ cause. † Interlocutoria em ꝺz locutio q̃ fit inter p̃incipiũ cause ꝙ ẽ citatio z finẽ q est snia diffinitiua, fm Hemi. in c. j. in. ij. col. de ap. in. vj. dixi i rub. ꝺ. e. ¶ † Quarto no. ꝙ noia debitorũ ponũtur vt ter
7 tia spes separata a bonis mobilib⁹. z immobilib⁹. z sic appellatione mobiliũ vel immobiliũ nõ veniũt noia debitorũ : vt hic. z l. quã Tuberonis. ff. de pec. z l. ij. vbi Bal. no. C. de quad. p̃scri. de quo est dicẽdũ vt p gl. z Bar. j. l. mouẽtiũ. ff. de ꝝ. sig. z Iaty⁹ Bar. in l. pt. ff. ꝺ aut. tu. cũ multis cõcor. alle. hic p. ꝺ. Alex. j. no. z p eũdẽ in. l. si cõstãte. ff. so. ma. z in consi. xliij. j. vo. ꝙ inci. habita sup his de qb⁹ dubitari ꝓtingit. in vj. co. z in cons. lij. j. vol. qs incipit viso themate z statutis duob⁹. z in cons. xlix. iij. vol. qs inci. viso pcessu. z in cõs. cix. iiij. vol. qs inci. viso theme questiõis premisse. in. iij. col. Accedat qs no. tenet Bart. in l. ceturio. in. iij. q. prin. in. iij. co. illius. iij. q. ff. de vulg. z pu. vbi tenet ꝙ si testator dicat qñcũq filius meus decesserit sine liberis volo ꝙ oia bona mea mobilia z immobilia puenãt ad talẽ z nõ dicit iura z actiões. Illev⁹ substitut⁹ in certis bonis tm z nõ vniuersal⁹ : q̃ actiões nõ sunt bona mobilia nec immobilia. Per ista ego alꝭ cõsului i ardua. q. vltra mõtes. Quidã donauit alicui oia bõa mobilia z imobilia pñtia z futura vbicunq sint z esse possint tan talis dõatio valeat videbat ꝙ non : cũ eẽt de oib⁹ bõis pñtib⁹ z futuris, z sic auferret testãdi facultatẽ ergo erat ꝝ bonos mores, fz Bar. z alios in l. stipulatio ꝟ mõ cõcepta. ff. de ver. ob. z in. l. si. C. de pac. Cõtrariũ ꝙsului ista noua rõne : q̃ i donatiõe oim bonorũ pñtiũ z futurorũ ñ veniũt noia debitor : z sic iura z actiões cũ sint tertia spes separata vt hic : ergo de illis poterat testari ergo ꝺz valere, fz Bar. met. in ꝺ. l. stipulatio hoc mõ ꝝcepta. Et ita i spẽ ẽt cõsuluit Bal. i. ꝙs. ccxxxij. ij. vol. quod inci. super infrascriptis dubijs in vl. dubio vbi cõsuluit ꝙ in donatiõe omniũ bonorũ, pñtiũ z futurorũ nõ veniũt noia debitorũ. Scꝺo mouebar q̃ i instro dicte donationis dicebatur ꝙ donãs donauit oia bona mobilia z immobilia vbicũq sita sint p illa verba vbicũq sita sint apparet ꝙ
8 nõ veniãt noia debitorũ, ꝙ iura z actiões nõ circunscribunt loco. l. caius. in pr̃in. ff. de le. ij. ergo de illis poterat testari, z ita credo eẽ veritatẽ. Quid añt si testator relinq̃ret, vxor sue redit⁹ z p̃uẽtus quotũcunq; bonorũ suorũ, mobiliũ z immobiliũ an veniãt que sunt in noibus debitorũ ponit Bar. in cõs.
9 incip. Bilius petri de Florẽtia. ¶ † Anteq̃ veniã ad gl. sequẽdo ordinem Bar. quero an in executione snie requirat citatio partis cũ termini cõgrui assignatione, est vtilis questio in practica Bar. distinguit hic vt per eũ. z cõcludit ꝙ i duob⁹ casib⁹ nõ requirat citatio. ſ. in reali qñ fieret executio in eadẽ re i qua est facta ꝝdẽnatio, z in psonali qñ agit ad speciẽ extãtẽ, i alijs casibus semp requir̃ citatio. Jdẽ tz Bar. in. l. meminerint. C. vñ vi. z i extrauag. ad reprimẽdũ. in verbo executorẽ. cũ cõcor. hic traditis p. ꝺ. Aler. Breuiter tenẽ ꝝnũ q̃ indistincte in oi executiõe requir̃ citatio partis ẽt qñ i eadẽ specie faciẽda ẽ executio put ẽt tz Ly. in l. ab executiõe. C. quo ap. nõ reci. q̃ ẽt sequũntur Jmo. z ꝺ. Aler. hic : q̃ etiã in illis casib⁹ militãt rõnes assignate p Bar. nõ posset pars ledi si nõ citaret̃ p multas exceptiões quas posset opponere post sniam ad impediẽdã ei⁹ executionẽ iurta gl. in l. j. C. de iur. z fac. ign. puta nullitatis snie, rõne icõpetẽtie iudicis. l. fi. C. si a nõ cõpe. iud. vl q̃ lata eẽt tpe feriato. l. fi. C. de fer. vel ordine nõ seruato. l. prolatã. C. de sen. ad idẽ est bon⁹ tex. in l. meminerint alleg. p Goff. C. vnde vi. cui nõ bene potest rñderi fm. ꝺ. Aler. z fm Jmol. ad euitandas opi. tutius esset in practica facere partẽ citari, z fz. ꝺ. Aler. ista opinio est de iure verior, ꝙuis opi. Bar. sit cõior. ¶ Bl. in ꝟb. animalia diuidit in duas ptes. In prima declarat tex. In scꝺa eũ notabi
10 liter limitat scꝺa ibi, z tz nõ faciat hic ordinẽ. ¶ † In ea glo. in fi. habes ꝙ tz tex. simplr dicat prio capiẽda esse bona mobilia tũ seruari ꝺz ordo ꝙ pri⁹ capiat illꝰ mobile min⁹ qꝺ nocet debitori. z ad hoc ista gl. est valde no. fm Bar. g idẽ putat in immobilib⁹. ne. p modica quãtitate res vendant. vt. l. quãdiu. cuz gl. C. de distr. pig. z sequit ẽt. ꝺ. Abb. in. c. qꝺ ad cõsultationem. in. vñ. col. de re iud. Bal. in. l. ordo. C. de exec. rei iu. Rap. cu. hic itelligit istã gl. pcedere qñ ex alijs min⁹ dãnosis eque bñ z eque celeriter põt fieri executio alꝭ nõ pcederet dictũ gl. q̃ pri⁹ debẽt capi ea q̃ facili⁹ reperiũt emptorẽ q̃ iste ordo fuit datus a lege vt executio habeat celeritatẽ. ſ. fz illud. z. ſ. sciẽdũ. j. ea. l. facit. l. q̃diu. C. de distr. pig. ꝺ. Pet. de ber. tz ꝟ gl. z cõem. Primo p istũ tex. q̃ multum ordinate voluit ordinẽ apponere vñ si ordo debuisset fieri immobilib⁹ eũ apposuisset : alꝭ fuisset defectiuus. Secũdo z fortius : q̃ iste ordo nõ est traditꝰ in fauorẽ z debitoris q̃ pbatinam si esset inuẽt⁹ in fauorẽ debitoris incepisset a nominib⁹ debitorũ put fecit i minore. l. magis puto. ſ. querere ergo debet. ff. de reb. eo. Bart. hic in t. opposi. addu. retiam. ſ. si super rebus. j. ea. l. prour. ꝺ. fuit adꝺuct⁹ per Rapcu. vnde putat ꝙ in rebus mobilib⁹ sit electio creditoris accipere de quib⁹ vult z in quibus celerius põt fieri executio tũ in practica dicit esse adherẽdũ gl. z ꝺo. Breuiter teneo opp. gle cõmunẽ. z ad istũ tex. rñde ꝙ ordo traditus in ista l. nõ ẽ necessitatis nec ei⁹ omissio annullat executionẽ, vt firmat Bar. j. qs an sit verũ. j. dicẽt. Ad scꝺm dic qꝺ executio snie fundat̃ in equitate, fm Bart. in. ſ. prece. ꝺ. in. j. col. ad fi. Sed equitas dicat ꝙ prius capiant mobilia min⁹ dãnosa. vñ ꝓpter equitatẽ licitus est restringere legẽ generalẽ, vt eit tex. in. ſ. j. z ibi gl. no. in verbo estimatus. in aut. vt sine phi. mat. debi. col. vij. p quẽ ter. cuz gl. ꝺ. Abb. in c. pposuit. de app. tradit regulã no. qꝺ p rationes
11 † naturalẽ licitũ est restringere e gñalem dispositionẽ, licet ratio nõ sit in. l. ex pssa. Itẽ verba legis ꝙuis generalia, debẽt tñ cum modo intelligi. l. si cui. de serui. ti. gñalia alleg. in gl. iurta istaz gl. querit Bar. quid si nõ sit facta executio, sed iudex fecit capi personã debitoris q̃ soluit an possit reuocare solutionẽ est ter.
12 in. l. fi. ſ. fi. ff. qꝺ met. cau. vbi est text. valde solẽnis + ꝙ ñ debitor fuit captus nõ seruato ordine ꝙ nõ retractat̃ si est vere debitor sec⁹ si nõ esset vere debitor nã tũc vere retractaretur. Adde qꝺ illũ tex. in. ꝺ. l. fi. ſ. fi. reputat vnicũ z singulare Bal. in. c. ne. in fi. vt lit. nõ cõtest. z in c. cõquerẽte. ꝺe resti. spo. z per illũ tex. tz no. Paul. de ca. in consil. xxxix. inci. in cã capture Jacobi ad fi. ꝙ si captura psone nõ fuit rite facta : q̃ eo nõ citato : si tũ constat de debitor : q̃ captusmet cõsitẽr vel alio mõ apparet, ꝺz sufficeri dicta captura ita ꝙ relatio cõcedi nõ ꝺz itẽ p. ꝺ. l. fi. ſ. dicit Paul. de ca. in. l. cũ aliquis. C. de iur. deli. se alias rñdisse cuidã cardinali q illũ interrogauit de Papa Bñdicto, q iuraueral
13 renũciare papatui ? z coactus est p iudicẽ ad obseruantiã iuramẽti ꝙ talis renũciatio nõ dicat̃ coacta. allegat etiã ad hoc gl. in. c. requisiuit de spõsa. Limita. ꝺ. l. fi. ſ. fi. vt pcedat qñ p vicẽ pulsiuã illatã a iudice fuit coact⁹ soluere debitũ quo casu iteruenit volũtas tz coacta vt ibi. Sec⁹ qñ actor invadit possessionẽ nõ citata parte z sic nulla interueniẽte partis volũtate tũ pcedit. l. meminerint. C. vñ vi. q̃ actor priuari ꝺz iure fisci, fm Jmo. z ꝺ. Alex. hic Pau. de ca. Lu. z ꝺ. Alex. in. l. si cum nulla
14 j. e. ¶ † Scꝺo limita ex eo qꝺ tz. ꝺ. Ant. de but. in c. super hẽcin ij. col. de remũ. vbi querit nũqꝺ tenuta data p vero debitore sed nõ seruato iuris ordine valeat z teneat. dicit videri qꝺ sic. ꝺ. l. fi. ſ. fi. in cõtrariũ dicit esse veritatẽ, p no. in. l. si cum nulla j. e. z ad. l. si. ſ. fi. resp̃det ꝙ loquit⁹ in exceptiõe partis tradentis q̃ si petat reuocari obstat exceptio doli : q̃ soluit ꝙ debebat. sed z partus. ſ. Julian⁹. ff. qꝺ me. cau. ¶ Bloss. in verbo mor. q̃rt
15 † intra quãtũ tps possint pignora capta p̃o executione vẽdi. cũ tex. dicat mor gl. se remittit Bar. Ang. z cõiter alij tenent ꝙ post duos mẽses a tpe capture pignorũ p tex. i. l. debitorib⁹ j. eo. q̃ quãtũ ad hoc nõ reperit̃ mutata. Adde ꝙ bene loquit̃ sed bene nõ se declarat̃. Declara ergo fm eundẽ Bar. in. l. si. ad fi. C. de exec. rei iud. qꝺ requirit̃ ꝙ nõ solũ sint elapsi quatuor mẽses indulti a. l. iudicatis vt possit fieri executio snie, fz etiã debẽt expectari alij ꝺuo mẽses, ad hoc vt possit postea pignꝰ captũ vẽdi : q̃ agit̃ de alio nouo effectu p tex. i. ꝺ. l. debitoribus q̃ hoc clare dicit vt ibi dicẽt, z sic quatuor menses requirunt̃ vt possint postea pignora capi, z alij ꝺuo vt possint postea capta vẽdi. Itẽ aduerte inquãtũ Dy. Bar. z alij hic volũt ꝙ in vẽditione q̃ fit ex snia diffinitiua expectat̃ quadrimestre : secus q̃ fit
16 interlocutoria. Põdera eos velle, † q̃ quadrimestre idultu a lege cõdẽnatis nõ hz locũ in cõdẽnatis per interlocutoriã, puta actor pduxit libellũ i quo petẽt reũ cõdẽnari in cẽtũ ex causa mutui vel depositi reus fuit cõtumax, z ꝑpter eius cõtumaciã iudex interlocutus ẽ deberi illa cẽtũ actori postea fuit re⁹ ĩterr citatus in executione snie z pignora fuerũt capta : tunc in vẽditione pignorũ nõ est expectãdum quadrimestre, sed tps moderãdum arbitrio iudicis. c. de causis. ſ. j. de offi. dele. gli. in. l. qꝺ iussit. in gl. mag. ante medium. ꝟ. eo. tenuit ꝙ etiã in interlocutoria habeat locũ quadrimestre, fz ibi eã reprobãt z ibi dictus ad de Bar. z scri. hic. ¶ Bl. in verbo capiant diuidit in duas partes. in prima opp. cõtra ter. z quadrupl⁹ soluit. in scꝺa p vñ limitatiõis rñdet tacite q̃stiõi. ſ. qualiter cõstabit ꝙ nõ habeat bona mobilia, z dat nouũ modũ discussiõis scꝺa ibi, z sic statuit. In prima parte scꝺa z tertia sol. gl. reputanꝫ p Bar. z alios notabiles z bene, tenẽda mẽti, quarto modo, rñdet Bar. vt hic q eũ : iũgẽdo simul istas quatuor solutiões. distingue fm Ang.
17 Jmo. Pau. de. ca. z ꝺ. Aler. † si q̃rat an snia recipiat cõditionẽ aut loqmur in interlocutoria, z põt ferri sub cõditione vt fm scꝺas sol. gl. Adde bene facere ꝙ citatio q̃ est snia interlocutoria facta sub conditione extrinseca vz z tenet gl. in. l. pe. in gl. fi. C. si mãcip. ita fue. alie. aut loquimur in snia diffinitiua : z cuiaur eũ

aut est conditio de p̄senti aut de p̄terito ꝛ vz.qz nō est.pp̄tie conditio.l.cū ad p̄sens.cū duab⁹ seq.ff.si cer.pe.gl.hic i tertia solu.ꝛ gl.ñ.q.vj.in.c.biduū.in.gl.j.Si autē sub cōditiōe de futuro tūc aut est cōditio intrinseca ꝑz naturam act⁹,ꝛ valet vt hic.ꝛ gl.Bar.ꝛ alij in.l.cū iudex.C.ō sen.ꝛ interlo.ꝛ i.d.§.biduū Uñ si ab ea appellat iudex appellatiois absq; ꝓbatiōe alteri⁹ grauaminis.ꝛ absq; eo qō sibi liqueat de iustitia sñie,dz illā re tractare vt ibi.Tu dic planius q̄ i isto tex.vz sñia ꝑditionalis ꝓpter tria q̄ copulatiue cōcurrūt.Prio qz i terlocutoria vt i tex.ibi interlog solēt.Secō qz erat cōditio ō p̄nti:ibi,si mouētia nō sint.Tertio qz erat cōditio intrinseca respiciēs ipsū negotiū,ꝛ sic naturā act⁹,ꝛ ista est veritas.Nūgd aūt valeat sñia lata sub cōditiōe intrinseca si est ꝓbatū vel ꝓbabile.Dixi satis bene i.l.ait ꝓtor.§.si iudex.ff.e.¶ † In scōa pte gl.habes bonā ꝓcticā ad ostendendū q̄ bōa mobilia nō reperiāt statuendo terminū parti ad ostēdēdū mobilia.alis immobilia capient. Itā gl.reputat Bar.esse valde notabilē,p q̄s dat nou⁹ modus discussionis ꝛ bonus.ꝛ ceteri oēs sequūtur.ꝛ Rap.cu.reputat singularē.dicit etiā Ang.tene mēti perpetuo istā gl.Tu aduocate si volēs facere discussionē bonorū ꝓcipalis aut fideiussoris vt possis habere regressum contra tertios possessores vt hic p cū.Mihi autē nō plz:nā lz iste modus sit in se ver⁹,ꝛ indubitatus tū nō cōgruit materie discussionis q̄ fit ad finē ꝛ effectū vt possit deueniri cōtra tertios puta ꝓtra fideiussores.aut.ꝑsente.C.de fideiu.vl ꝑ tertios bonorū possessores q̄ erāt hypotecata.aut.hoc si debitor.C.ō pig.Uñ si statuit⁹ termin⁹ parti vite ad ostēdēdū bona mobilia:bene verū est q̄ elapso illo termino pōt peruenīri ꝑ eūdēmet de bonis mobilib⁹ ad immobilia.Dz istud non sufficeret ad hoc vt possit deueniri ꝑ tertios q̄ facit materia discussionis.vñ etiā si esset statut⁹ termin⁹ 8 bitor ꝑn cipaliad ostēdēdū bōa sua mobilia ꝛ immobilia,elapso illo termino nō posset agi cōtra tercios possessores bonorū.q2 ad hoc vt possit ꝑ eos agi requirit q̄ ꝓmo ꝓncipalis sit excussus facta diligēti inquisitione bonorū suorū.§.sed neq; aut.de fideiu.col la.j.t.l.decē.in fi.ff.de ver.obl.Bar.plene i.l.persecutōe.C.ō pig.Ang.de are.ꝛ alij in.§.itē si qs in fraudē,vbi posui.insti.ō actio.ꝛ fatent etiā hoc esse verū Rap.cu.ꝛ.d.Ale.hic.Quicqd teneant Ang.Jmo.d.Pe.de bexu.ꝛ male,vt hic per Ale.Bñ verū est,q̄ ista est discussio bonorū mobiliū quo ad eūdē condēnatū.ꝛ est vera sed nō est ō materia ꝓpria discussionis. Juxta 19 istā gl.grit Bar.† an executio facta nō seruato ordine hui⁹.l. sit ipo iure nulla,tenet signāter q̄ nō:qz nō est ordo necessitatis nec tradit⁹ ꝓ forma,ꝛ pōt appellari,quasi excedat mod⁹:ꝛ ideo si pars in hoc grauaret,reuocaret ꝑ appellationē,sed ꝑ certo arg.nō ꝓbat fundamētū suū q̄ iste ordo nō sit necessitatis,put ꝓbare debeat,ꝛ cū Bar.tenet Rap.cu.hic.Idē tenēt Jo.and.d.Zint.de bu.in.c.q̄n frequenter.§.fi.ꝛ ibidē etiā Bal.i.ff.col. vt lit.nō cōte.d.Abb.in.c.qd ad cōsultationē.in.viij.co.ō re iudi,ꝛ ista vr esse magis cōis opi.Cōtrarium tenent Jmo.ꝛ Ale. qz ꝑz Jmo.cū ordo nō sit seruatus actus reddit null⁹.l.nō dubium.C.de leg.ꝛ.l.cū hi.§.si ꝓtor.ff.de trāsa.sed rñde ex ꝓbis Bar.q̄ pcederet q̄n esset ordo necessitatis q̄ nō est hic.Secūdo ꝑm Ale.ratio Bar.nō est bona,dum dicit q̄ iste ordo non est necessitatis imo est necessitatis ꝛ formalis:qz certum est q̄ magis grauat debitor si sit ꝓrima executio in noiē debitorū l.magis puto.in.§.querere ergo debet.ff.de reb.eorū.ꝛ tū iuris cōsult⁹ nō posuit istū ordinē vt min⁹ grauet debitor.sed vt sit forma.Itē si iudex interloquēdo diceret ꝑmo exequēdū esse in reb⁹ imobilib⁹,cōmissio executiōis esset ipo iure nulla:qz videtur cōtinere expressū errorē iuris,sicut nulla est citatio ꝓtinens expressū errorē iuris,vt no.gl.ꝛ doc.in.c.veniēs.de acq. Bar.in.l.j.ff.si quis in ius voc.non ie.Ego etiā teneo ꝑ Bar.ꝛ vltra scribētes moueor ex eo qō tenet idē Bar.i.l.ꝓsecutiōe. i vl.q.C.de pi.vbi grit.Pone actū fuit hypothecaria ꝑ possessores bonorū nō cōuento ꝓr⁹ reo ꝓncipali,nec excussiōe facta, nūgd valebit ꝓcessus ꝛ sñia:ꝑmo dicit q̄ nō:qz puertit ordo iuris,ꝑ ium determinat Bar.qz q̄n puertit ordo vni⁹ cause ad alterā:ꝛ tunc talis puersio nō vitiat ipso iure,ꝓcessum nec̄ sententiā.l.j.ꝛ ibi Bar.C.de appe.secus est q̄n puersio vni⁹ cause ad seipsam vt est cas⁹ noster,talis puersio annullat ipso iure ꝓcessum ꝛ sñiam.l.platā.ꝛ ibi Bar.i.ñ.oppo.C.ō sen.idē Bar. in.l.si mācipiū.§.j.ff.de euic.ꝛ aut.cōtra rogat⁹.in.fi.C.ad Trebel.gl.ꝛ Bar.in.l.ij.in verbo.restituit.C.cōi diui.Bal.l.cōuenticulā.in.iij.col.de epis.ꝛ cler.¶ Jn gl.fi.in verbo isto modo. habes q̄ nullū ꝓuilegiū facit cessare executionē iudicati.¶ Jn ca.gl.ibi,ꝛ defun.dot.l.j.istud,† cedit q̄n sñia lata esset in actiōe reali vel mixta que de directo respiceret ipsum fundū dotale q2 actus fuit actione reali ratione dominij fūdi dotalis sed marito cōdēnato actione personali nō posset fieri executio i re dotali que dz deseruire oneribus matrimonij.l.p onerib⁹.ꝛ.l.vbi adhuc.C.de iure dot.ꝛ sic mulier admittet ad cōdicendū executionem ratione sui interesse.Jmo nec ecōtra † sñia lata ꝑ ꝓrem in actione personali,nō pōt mādari executioni in reb⁹ dotalibus.l.si donatarius.ff.de cōdi.ob.cau.Nisi i quinq; casib⁹ positis in.l.quinq; legib⁹.ꝛ ibi glo.ꝛ Bar ff.de bo dā.Bart.ꝛ alij Bal.in.l.ob maritorū.C.ne ꝓr ꝓ mar.¶ Jn ea.gl.ibi.ꝛ C.de prædi.mi.l.j.Amplia q̄ istud ꝓcedat i minore quomodolibet cōdēnato siue actiōe reali,vel mixta siue personali vt ibi l.ij.§.itē queri potest.ꝛ.l.si pupillo.§.j.ff.de reb.e.Spe.in ti.ō exec.sentē.§.sequit.ver.quid si sētētia vltimo.¶ Jn eadē.gl. ibi,quid autē de ecclesiasticis.rñde idē habes q̄ etiā in reb⁹ ecclesie potest fieri executio sententie,intellige q̄n cōdemnata esset ecclesia vel eius capitulū ex causa respiciente ipsā ecclesiā. vt.l.iubem⁹ nulli.C.de sacr.san.eccle.Sec⁹ q̄n lata esset sñia ꝑ prælatū suo ꝓprio nomine:tunc nō pōt fieri executio in reb⁹ ecclesie,sed solū in fructib⁹ bñficij ꝑmanētibus ipsi prælato.l. cōmodis.vbi gl.ꝛ Bar.j.e.ꝛ.l.ſtipēdia.C.de execu.rei in.ꝛ.c.puenit in verbo,de redditibus eorū.ꝛ ibi gl.ꝛ doc.de fideiuſ. Spec.u. in titu.de execu.senten.§.sequitur.ver.quid si debitor.

1 ☞ Pignus datum simpliciter creditori per iudicē,p̄sumitur ꝓ toto debito datum.

2 Licet creditor accipiendo pignus conventionale non idoneum sibi non ꝓiudicet quin possit petere residuum in quo pign⁹ non sufficit,secus est in pignore iudiciali vel ꝓtorio.

3 Transactio non rescinditur ex modica lesione.

4 Que remedia competant victori in executione iudicati.

5 Quando lex ꝓsumit super certo dicitur esse p̄sūptio iuris ꝛ de iure contra quam non admittitur ꝓbatio in contrarium.

6 In quando pignus valet minus possit adiudicari creditori in uito ꝓ toto debito.

7 Si pignus captū detur insolutū simpliciter a creditore creditori non valet talis datio insolutum.

8 Si pignora capta in executione iudicati non reperiunt emptorem an iudex possit expresse ea adiudicare p toto debito creditore inuito,licet minus valeant.

1 **Si pignora.** Iste.§.videt in litera satis scabros⁹ ꝛ doctores cū nō dclarāt.† Pign⁹ datus insolutū simpliciter creditori per iudicē.p̄sumit p toto debito datū.b.d ꝑz Bar.ꝛ alios,ꝛ glo.idē videt tenere.Procedit iste.§.continuando semper eundem casum vsq; ad fi.ꝑz docto. Itē puto esse verū in se,sed video q̄ realiter bene extrahat ex hoc tex.nō qdē.in ꝓn.qz tex.ibi nō logt q̄n pign⁹ fuit simpliciter adiudicatū creditori vt patet ibi vtiq; p ea quantitate q̄ debetur.nec i fcso:qz ibi pign⁹ nō fuit adiudicatū ꝑz ei⁹ possessio loco pignoris retenta,nec in tertio in qua creditor nolebat nisi p̄ pte crediti pignora tenere:ꝛ sic tot⁹ iste tex.nō videt loqui.q̄n pignora capta fuerūt simplicit adiudicata. Itē istud summarium Bar.ꝛ doctor,nō videt cōplecti tota seriē tex.nisi dicas q̄ cōplectitur ꝓncipalē.Nā iste tex.videt tres ptes cōtinere:primo loquitur q̄n pignora capta p executione iudicati que non reperiūt emptore idoneū debēt p iudicē adiudicari victori ꝓ quantitate que debet.Pōdera q̄ tex.nō cōtet semel simpliciter dixisse adiudicēt ipsi cui ꝙdēnatus est,iterum repetit adiudicētur victrici ea quātitate q̄ debet.In scōa ibi,nā si creditor cōsistit tota difficultas.tex.videt velle q̄ creditor noluit q̄s pignora capta adiudicarentur sibi per iudicem insolutum.ꝛ sic trāsferret in eū dñiū,sed maluit pignora ꝓ credito possidere ꝛ his esse contentus ꝛ sic eorū possessione,sed nō dñiū habere.ꝓnt etiā exponunt Jac.de ra.ꝛ Alb.ꝛ ros.hic.Et sic possidēdo fruct⁹ pignorū acceptorū ꝑcipere quousq; sit sibi satisfactū per debitorez si voluerit dicta pignora puta fundū rehabere.Nam creditor potius voluit recusare pignora accepta q̄ non reperiebant emptores,ne sibi adiudicarēt insolutum cū minus valerent q̄s creditū suū:ꝛ potius voluit ea retinere in causam pignoris:ꝛ interim fructus percipere.quāuis cōputādos in sortem.l.j.ꝛ.C.de pigno.act.quousq; cōdemnat⁹ sibi solvat Decidit tex.q̄s non possit quid amplius petere:qz transegisse videt,qui cōtent⁹ fuit ꝓdia possidere loco pignoris.ꝛ nō habere in solutum.Et licet Ang.Jmol.ꝛ Rapha.cuma.dicāt q̄ ista trāsactio de qua in ter.non est vera ꝛ ꝓpria trāsactio,qa post rē iudicatā non cadit.l.ꝛ post rem iudicatā.ff.de trāsa.imo est potius quedam quasi trāsactio ꝑz eos.Ego puto q̄s istō nō obstat quin possit dici vera ꝛ ꝓpria transactio.qz q̄n trāsigeret super eo q̄s est iudicatum tūc nō valeret:qz trāsactio dz fieri ō re dubia ꝛ lite incerta.l.j.ff.de trāsac.q̄ nō est vbi sñia trāsiuit in rem iudi.sed hic non fuit trāsactū ō eo super quo fuit iudica

tū.sed fuit trāfactū sup executiōe circa pignora accepta.p execu
tione iā iudicati,que executio fit post sniam.Et isto modo in
hoc ver.nā si creditor ponitur casꝰ notabilis:z pptерea dicūt
Dy.z Albe.de ro.hic,q casꝰ isti ver,si pignora.nō est alibi i iu
re qō nō dicerem⁹ tenēdo cōmunē.Jn tertia ibi,nec posse eum
ōz clare vr;in litera.sic ergo iste tex.tria dicit.Primo q pigno
ra capta i executiōe iudicati q̄ emptorē nō reperiūt.dñt p iudi
cē adiudicati victori.p q̄titate q̄ sibi debet:z ita rescripta im
peratorū statuerūt.Secōo q si creditor nolit habere pignora
insolidū,q2 sint minoris p̄tū q̄ sit creditū suū:pōt ea.p credito
possidere z fructꝰ pcipere.Tertio q si creditor vellet pignora
accepta habere solū.p certa q̄titate crediti z superfluum cōse
qui non est audiēd⁹:cōplectēdo totū tex.sūma sic.Pignora ca
pta i executionē iudicati si nō reperiāt idoneū emptorē adiudi
cātur victori.p q̄titate sibi ōbita,nisi creditor maluerit pigno
ra p̄o credito possidere q̄ insolutū accipere:z creditor nō pōt
pignora capta solū.p certa pte crediti tenere,z residuū petere
re.b.d.totꝰ.§.nihil omittēdo ruminabis tū bñ sensum ver.nā si
2 pignora.¶ No.primo ex isto tex.q lz creditor accipiēdo pig.
cōuentionale nō idoneū,sibi nō p̄iudicet gn possit petere resi
duū i quo pignꝰ nō sufficit.l.creditor g nō idoneū.cū cōcor.ibi
traditis in gl.ff.si cer.pe.z.l.j.C.de pi.Tamē secus in pignore
iudiciali vel p̄torio:q2 lz minꝰ valeat sibi p̄iudicat,vt hic.fūcta
gl.in verbo quā q.Et sic pōdera q pignꝰ iudiciale vel p̄torii
magis p̄iudicat accipiēti,q̄ cōuētionale.Ratio:q2 pignore
iudiciali vel p̄torio facta adiudicatiōe p iudicē dūū trāsit i cre
ditorem z pignꝰ efficit suū quasi estimatū tātū q̄tū esset credi
tum.sec⁹ in pignore conuētionali.l.nec⁹ pignꝰ.ff.de regu.iur.
Jn alio tū pignꝰ p̄torii vel iudiciale plꝰ pdest q̄ cōuētionale.
nam qui bz rē pignoratā ex cōuētione nō pōt agere aduersꝰ ex
traneos possessores illius rei nisi p̄iꝰ facta excussione p̄incipa
lis debitoris.aut.hoc si debitor.C.de pigno.Secꝰ in p̄torio pi
gnore,q2 possum non excusso p̄iꝰ principali agere actiōe in fa
ctum aduersus extraneos possessores ad quorū manꝰ puenerit res in quā missus erā:z sic habebā pignus p̄torii.ita sin
tenet Bal.in.l.j.in.ij.col.C.de reuo.his q̄ in frau.cred.q2 sez
eū eo imperio quo missus sum in possessiodē debeo tueri.l.si qs
missus.ff.ne vis fiat ei.¶ Secōo ex isto tex.subtiliter no.Bre.i
3 l.si qs cū alia.in.viij.col.ff.de ver.ob.hic esse casuum sing.* trāf
actio nō rescindit ex imodica lesione,z sic remedio.l.ij.C.de re
scin.vēdi.Nā hic ōz q̄ nō debitor volūtarie accipit pignus in
solutū:z sic satis ōbeat q̄ valeat pignꝰ:tū nihil plꝰ pōt petere.
Et sic satis declarat q i isto casu nō bz locū remediū.d.l.ij.z ad
hoc p̄obandū dicit iurisconsultus hic q ideo nō pōt peti aliqd plꝰ
q2 vr esse trāfactū super reliquo.z sic vbi est trāfactio nō potest
aliqd p̄ri p remediū.d.l.ij.Nec obstat rūsio.Ludo.Ro.i.d.
l.si qs cū alit.q istud facit hic authoritas iudicis:q2 fez Bre.
istꝰ esse ꝺ ꝟba huius litere ibi,velut pacto trāsegisse de cetero
vr,nā si pacto esset plus.s.authoritas iudicis vt dicit Lud.cer
te trāsactio non esset similis huic pacto:z tū iurisconsultus hic
ad p̄bādū dictū suū de pacto vtitur simili trāsactione.Tu dic
q iste tex.non facit:q2 nō loquitur de trāsactione simplici sed
declarata:q2 hic nō solū data fuerūt pignora insolutū,sed etiā
creditor dixit se eis esse contentū.ibi,bis esse contētus.z.j.dū
dicit qui cōtentus fuit pignora possidere:z talia verba sunt q
4 operāt istū effectū.¶ * Glo.ij.i verbo addicant enumerat qua
tuor remedia cōpetētia victori in executiōe rei iudicate:z ꝑm
Jmo.est gl.ordi.z magistra.i hac materia.z est gl.aurea secz
Bal.i.l.ordo.in.ij.no.C.de execu.rei iudic.Primū remediū,
q pignora capta quali pignora retineat,nō faciēdo sibi adūcij
solutū quo casu fructus pcepti cōputarētur in sortem z sic ex
tennarēt z creditū.l.j.z.ij.C.de pig.act.propterea tex.dicit si
creditor maluerit.Jn quarto remedio q creditor possit ipetra
re a p̄cipe dñū illius rei capte p̄o executione iudicati,q̄ p
pter caliditatē victi emptorē nō reperīt:dic q idē etiā poterit
ipetrari a iudice p tex.i.l.ordo.C.de exec.rei iud.Et ita tenēt
Bal.z Sali.i.d.l.ſi.C.si in cām iudicati.Raph.cu.z.d.Alex.
hic.¶ Glo.in ꝟbo.cōuentus,ista gl.est etiā aurea ꝑm Bal.in
l.ordo.i.ij.no.C.de execu.rei iudi.z declarat istū tex.vt pcedat
q̄n iudex pignꝰ acceptū assignauit simplicit insolitū victori,vr
ipse victor simplicit accepisset insolutū.tunc p̄sumitur datū
z acceptū.p toto ꝺbito.Jdeo q nō admitteret p̄batio in cō
5 trariū q2 cum lex p̄sumat sup certo dicit esse p̄sumptio iuris
z de iure,ꝺ quā non admittitur,pbatio.l.siue possidetis.C.de
p̄oba.z.c.is q fidē cū gloss.de spōsa.Secus q̄n iudex limitate
daret.p certa quantita p̄out quotidie fit, tunc nō cēseretur.p
toto debito quēadmodū etiā si ipse creditor partē debiti limi
tatā acciperet.l.si ex maiore.C.de excep.allegatā hic in gl.pe.
in verbo ꝺcetero.No.diligēter istā gl.q vult q dicatur esse p̄e
sumptio iuris z de iure q̄n lex sup certo p̄sumit.Et ad hoc istā
glosſ.notat z reputat sing.Bal.in.c.q̄n frequenter.i.pric.in.x.
col.vt tite nō cōte.lz eā corrupte alleget in.§.sed z illud.j.ea
l.Sed est in isto.§.alibi gl.i.c.ferrū.l.distin.z in.c.fraternita
tē.lviij.dist.tenēt q q̄n lex p̄sumit z super p̄esupto aliquid cer
to statuit:tūc videt esse p̄sūptio iuris z de iure,cōtra quā nō
admittitur p̄obatio iuris i cōtrariū.Jntelligē nisi p cōfessio
nē partis vt est gl.reputata sing.in.§.aliud i aut.de equa.no
colla.vij.q̄ sequūt Bar.Bal.z alij i aut.lz iā necesse.C.de ꝺo
āte nup.lz est alia gl.in.l.in ꝺctib⁹.in p̄n.i ꝟbo nullo modo.z
ibi Bal.no.C.de nō nu.pecu.etiā si esset tacita z ficta cōfessio
vt pulchre z signāter tz Bar.in.l.absentē.in pe.colū.ff.de pe.
¶ Jn ea.gl.ibi,siue etiā victor dicat,cū victꝰ z iudex nō cōsē
tiant.Ista ꝟba gl.sunt ābigua z obscura.z fz Pau.de ca.istud
nō pot cōtigere,nisi q̄n pignora plꝰ valēt q̄ ꝺbeantur:z nō re
peritur emptor,z cōdēnat⁹ nō soluit:tunc victor potest dicere
q vult illa bona insolutū p̄o toto debito,lz plus valeāt:z pro
pter hoc victus z iudex non cōsentiūt vt dicit glo.z istud scīm
Pau.de ca.pōt esse duplici rōne.Prima q2 alis creditor aliꝰ
cereſ iniuria q2 cogeret emere ꝺ regu.l.nec emere.C.de in ꝺc
li.Secūda z melior ratio:q2 sicut pignora adiudicanē victori
p toto debito etiā q̄n minꝰ valēt:z nō repīt ēptor:ita ecōtra
plꝰ valēt q debeat poſtq̄ nō reperit ēptor,z cōdēnat⁹ non so
luit,in eiꝰ odiū adiudicāt creditori p̄ sūma debita.z nō teneā
tur victor aliqd p̄fundere,ſm Pau.de ca.istud videtur iuste
q2 si vnū statuit ꝺ victorē q̄n res capte minus valent.equus
videt vt aliud statuatur p̄o eo,lz valeat plus.q̄uis non tanga
tur per doc.hic ſm eū.Sed p certo dura vr hec opi.Pau.de
ca.cū iudex possit adiudicare p rata crediti pnta duas partes
ex rebꝰ pignoris captis:z aliam tertiā reseruare debitori.Nec
6 est verū q q̄n pignꝰ minꝰ valet q possit adiudicari p̄o toto
debito creditore inuito,vt statim dicā.j.extra gl.Jmo ꝺz iudex
adiudicare p̄o rata parte put q̄tidie fit.z de cōsuetudine fe
natur vt,hic dicit gl.alias si iudex secꝰ faceret grauaret pariꝰ.
Bene verū est q iudex simplicit adiudicādo intelligitur p to
to debito vt hic ſm cōmunia.Unde itellige sc̄o modo ista gl.
put etiā intelligit.Alex.q si victor dicebat pignus nō valere
tātū q̄tū est debitū:victꝰ autē z iudex nō p̄sentiebāt:tamē iu
dex simplicit adiudicat,videtur p̄o toto debito adiudicare
nihil vltra poterit victor petere.Et istud magis cōgruit ꝟbis
gloſſ.¶ Gl.in ꝟbo,q̄ qs.diuiditur i duas partes.Jn prima
declarat tex.in illo verbo q̄ qs.z alio verbo.amplius.Jn secū
da cōtra tex.opponit z dupliciter solut.secūda ibi sed quidā
dicunt.¶ Jn fi.gl.distingue vt p Bar.in.j.oppo.z adde ingē
tum in primo membro tz q detur insolutū simpliciter a parte
7 nihil valet,z sic sit p̄ignus captū deī insolutū simpliciter a de
bitore creditori,nō ꝺz talis insolutū datio,cū in ea non expri
matꝰ p̄tiū certū,z ē filis emptiōi.l.iij.ff.p̄o emptore.z.l.si p̄dic.
C.de euic.lz emptio sine p̄tio certo in nihilo ꝺz.§.p̄tiū.inſtit.de
contrahen.emp.Et cū Bar.simplr tz Ang.hic.Cōtrarium.z
melius tenent alij.Jmo.Raph.cu.Pau.de ca.z Alex.q pre
tium ꝺz esse certum ex quo insolutum datio simpler vr facta p
toto debito in quo victus fuit condēnatus per sniam.l.si de
fensor.§.qui interrogatus.ff.de interro.actio.Et in emptione
sufficit p̄tiū esse certū p se vel p relationē ad aliud.p regul.l.si
p̄etor.§.j.§.eo.z in specie est tex.in.l.hec venditio.§.hmōi.ff.
de ẓhen.emp.Ad idē tex.in.l.q̄is.alias ineipit Lalipodius
ff.de sol.vbi quantitas ꝺotis ꝺz esse certa que potest certifica
ri per relationē ad p̄dia in dotē tradita.z ibi Bar.sibimet cō
trarius,tenet q q̄n debitor ꝺat insolutum rem creditori sim
pliciter intelligitur p̄o toto debito ꝺedisse,z sic valet z tenet.
8 ¶ Extra gl.p̄o intellectu litere z glossarū q̄ro, q̄n pignora
capta in executionem iudicati nō reperiūt emptorē, an pos
iudex exp̄sse ea adiudicare p̄o toto debito creditori in tot
minꝰ valeāt,ita quod aliud petere nō possit.Bar.hic circa fi
nem tz q ꝺ sic, q ꝺ quando insolutum datio pignorum capto
rum sit simpliciter a iudice intelligitur p̄o toto debito, ꝑ
creditor contradicat.Jdem videtur tenere gl.in.l.ordo.in gl.
j.C.de executio.rei iudi.q ꝺt, quod creditor hz necesse capere
insolutum pignora capta p̄o toto debito.etiam si minus va
leant.Si ergo necesse hz,ergo inuitus z cōtradicens cogitur.
Contrarium videtur sentire glo.hic in verbo addicatur.dum
dicit si magis velit addicantur sibi p̄o quantitate debita vel
p̄o minori.Jdem expresse tenet Raph.cu.hic q2 secundum
eum durum videt quod creditor inuitus z contradicens cogā
tur acceptare captū p toto suo credito,quod minus valet pe
hoc quod emptorem non reperiat.Nam ſm eum, si creditor
petat sibi dari insolutum p̄o iusto p̄retio, debet hoc fieri per
dictam.l.si.C.de iure ꝺo.impet.z iudex de consuetudine istud
facit vt tenet gl.supra in verbo contentus.Sed ad istam dub
tiem Raph.respōdet subtiliter dom nus Petrus de beru. q
creditor

creditor habet qd sibi imputet cũ potuerit ista pignora quando publice subhastabuntur z querebat emptor tanq̃ tertius empto: habere iusto ptio.l.ij.C.si in causa.iud.z gl.ij.in ver.cõtentus.z poterat illud pretium compensare: vnde si hoc non fecit sibi imputet si nunc cogitur duriorem viam pati.debebat enim a principio aliam viam tutiorem eligere,vt l.si mulier.ff.in fi.ff.q̃ me.cau. tamen ista secunda opi. est equior z tutior quam etiam in effectu tenent Imo.z d. Aler.

☞ Tertius contradictor qui non fuit in iudicio potest impedire executionem late sententie contra alium mouẽdo questionem de proprietate.

1 Iudex exequens sententiam habet cognitionem de questionibus emergentibus super rebus captis in causam iudicati.

2 Executio sententie facta parte nõ citata z sic nõ seruato iuris ordie dz reuocari officio iudicis adhibita summaria cognitiõe.

3 Iudex exequens debet causas coram eo emergentes summatim cognoscere z expedire.

4 Sententia lata in summario iudicio nõ habet preiudicare i ordinario.si q̃ fuit deductũ in summario ꝺducatur in plenario.

5 Summaria cause cognitio z interlocutoria lz non pfint quoad dãdã exceptionẽ rei iudicate prosunt tñ quoad vsucapionez.

6 Missus in possessionem ex causa iudicati possidet sicut creditor conuentionalibus.

7 Si quis opponat causaz proprietatis contra executionẽ sue an incũbat sibi pbare de proprietate an vero misso in possess.

8 Ratio possess.quam habet tertius contradictor potest impedire executionem sententie.

9 Si poss.quã habet cõtradictor processit vitio debitoris cõdẽnati quin dolo desijt possidere vt creditores suos fraudaret, an talis possess.impediet executionem iudicati.

10 Alienatio facta in fraudem creditorum an valeat.

11 Vis dominũ debitoris non transferri in creditorem p executione iudicati saluo iure possessoris tertij.

12 Post adiudicationem pignorum factam creditori res iudicata prodest creditor ad vsucapionem faciendam concurrentibus necessarijs ad vsucapionem.

13 Qui mittitur in possess.ex causa iudicati an possideat.

14 Missus in possess.ex causa iudicati an habeat interdictum vnde vi z vti possidetis.

15 An z quando tertius se opponens possit impedire executionem sententie contra alium late.

16 Si ex forma statuti non potest appellari a certo actu intelligitur quoad ipsos litigantes: non autem quoad tertium comparentem pro interesse suo.

17 Si duo petant eãdem mulierem in vxorem z alter eorũ prius probet non est illi adiudicanda etiam cum cautione idemtitatis alterius.

18 Quando fit executio sententie nõ iure petita sed in alia: quilibet ostendens summatim de iure suo in illa re non petita impedit executionem sententie.

Si super rebus. Q̃ p tertiũ contradictorẽ mouetur q̃stio emergẽs sup rebꝰ captis in causam iudicati,summarie discutiẽ per iudicez requentẽ z cognitio facta in ista causa summaria nõ preiudicat in ordinaria postea mouendi,z post pignus additũ creditori res iudicata ad vsucapionẽ pficiet. h. d. vsq; ad ſ. lz z illud.Et est notabilis z vtilis.ſ. fm Pau.de Ca. z certe multa bõa in practica ex isto tex.colliguntur.q̃ statim notabo.Diuidit iste.ſ.fm Bar.z alios,in quinq; partes.In prima ponit cuius sit cognitio qõnis emergẽtis sup pignoribꝰ captis:z sic pmo determinat psonas q̃ hz cognoscere de ista qõne emergẽti.In scõa ponit qs sit effectus cognitiõis,si appareat rẽ esse ꝺbitoris cõdẽnati.In tertia qualiter debeat adhiberi ista cognitio. Quarto qs sit effectꝰ si appareat rẽ esse tertiũ ꝺdictoris mouẽtis cõtrouersiã.Quinto qs sit effectꝰ cognitiõis iã facte:qz apparuit rem esse ꝺbitoris ꝺnati.scõa ibi,z si cognouerit.tertia ibi,lz sciẽdũ.quarta ibi,nec suiaz eorũ, quinta z vltima ibi nec cũ cui restituta est. ✝ Ho,i.q̃ tertius ꝺdictor q̃ nõ fuit i iudicio põt impedire executionem late siue contra alium mouẽdo qõnẽ de pprietate rerũ i quas fit executio.Quod Ra.cu.reputat singularissimũ,lz quo pcedat statim,ſ. dicẽ imo mouendo qõnem de sola possessione impediret executionem siue secundũ gl.i.hic cõiter approbatã,vbi dicẽt. ✝ Scõo no.q̃ iudex exequẽs suiam habet cognitionẽ de qõnibus emergẽtibꝰ sup rebus captis in causa iudicati.non solũ inter easdem psonas iter quas fit executio,z que fuerunt coram ea in iudicio principali sed etiam inter.tertium se opponentem eius alias non fuisset iudex cõpetens z sic iudex cognoscit de incedenti vel emergenti etiã vbi questio respicit eouam personam quamuis alias non eẽt iudex cõpetens,de quo habetur in l.quoties .C. de iud.z in l.j.C.de ordi.iud.Intellige istum text.quando nulla alia sunt bona mobilia,nec immobilia,que sine cõtrouersia capi possint,als executor deberet dimittere ista pignora sup quibus cõtrouersia mouet.z alia pignora expedita capere de quibus non fit cõtrouersia,vt est tex.j.primo.ſ.p quẽ limitat tex. noster fm Raph.cu.Paul.de ca.z do. Aler. Secũdo intellige istũ tex.vt pcedat q̃n res capte in cãm iudicati nõdum sunt distracte. nec iure pignoris adiudicate creditori. nam per hoc cessaret summaria cognitio huiꝰ tex. z essent ordinarie pcedẽ dũ,vt est tex.in.ſ.fi.post addictũ.j.ea.l.z glo.j.hic in fi.Tũ per istum tex.tz Bar.in ſ.in venditionẽ.in ij.col.s.ea.l.q̃ † si facta fit executio sine parte nõ citata,z sic nõ seruato ordine iuris,z captũ fit pignus certe ante vẽditionẽ illiꝰ pignoris revocabitur officio iudicis adhibita summaria cognitione, vt hoc tex. sed post factã venditionẽ haberet necesse ordinari z vendicare p.d.ſ.fi post additũ Itẽ iste tex.allegat notabiliter Bart.in l.iuste possidet in j.col.ff.de acquir.poss. q̃ si creditor Titij in executione iudicati mittit i possessionẽ rerũ alterius tanq̃ sunt Titij,talis missio ex primo decreto vz z tz,lz ille cuius sunt res admittit ad ꝺdicendũ.z de hac ꝺdictione summarie cognoscetur,vt hac tex.lz post interpositũ fm decretũ,z sic post adiudicationẽ, nõ audiret nisi ordinarie dato libello.d.ſ.si post addictũ.j.ea.l. ✝ Tertio nota q̃ iudex exequẽs dz cãs coram eo emergentes summatim cognoscere z expedire.z sic sine libello z litis cõtestatiõe,vt fuit dictũ post Bar.in l.intra.ſ.eo.Item semiplene pbatiões sufficiẽt cũ nõ agat ꝺ pleno piudicio.l.iij. ſ.cause cognitio.ff.de carbon.edict.z l.j.ſ.si ea. ff. de ventre in pos.mittẽ. Bar.hic.in ij.op.z lati. i ertrauagãti ad reprimẽdũ.in verbo summarie.cũ cõcordantijs traditis per do. Aler. Et sic sufficit pbatio per vnũ testez put tz Spe.in ti.de primo z secundo decreto.in.ſ.restat, in ver.sed qualiter.z in ti.de of. in. ſ. postremo. in ver. vj. vbi multa tractat de ista summaria cognitione. ✝ Quarto not.q̃ suia lata in summario iudicio nõ hz piudicare in iudicio ordinario:si illud idez q̃ fuit deductũ in iudicio summario nunc deducat in plenario.facit.l.pen. cũ glo.ff.de his qui sunt sui vl alien.iur.z in l.si qs a liberis.ſ.si vel parens.ff.de lib.agno. p Bal.in l.j.C.de ordi.cog.z in l.qui Rome.ſ.duo fratres.in.v.opp.ff.de verb.oblig. Et ideo si fuit opposita exceptio nullitatis suie ad impediendũ ei⁹ executionẽ.z si pnũciatũ fuit executionẽ debere fieri illa exceptiõe non obstãte,certe nõ impediret cõdẽnat⁹ facta executione postea in iudicio ordinario principaliter facere declarare istaz suiam esse nullã:z facere retractari illaz executionẽ pri⁹ factã.Et sic ecõtra si fuisset pnũciatũ executionẽ suie non debere fieri propter nullitatẽ oppositã.Certe nõ impediet victor agere ordinarie z petere declarari suiam esse validaz quo facto mittetur executiõi.ita per istũ tex. singulariter tz Bar. in l.j.C.q̃ puo. nõ est necessin pe.co.in ver.nũc vidẽdũ est q̃ de nullitate agitur principaliter,z in vlti.col.in ver.quero vtrũ sicut cõdẽnatus q̃ in specie referunt Pau.de ca.z d. Ale.hic. ✝ Quinto no.ex fi.ter.q̃ lz summaria cause, cognitio z interlocutoria nõ prosint quo ad dandã exceptionẽ rei iudicate:quin denuo possit ordinarie agi,vt diri in precedenti notabili, nec quo ad trãsferẽdũ dñium:pdest tñ quo ad vsucapionẽ Istud dupliciter intelligit.sinchoãdũ eo casu quo fuerit res adiudicata z tradita illi tertio cõtradictori:cũ habeat titulũ suie interlocutorie.l. põni⁹.ſ.si iussu.ff.de acqui.pos.Sc̃o põt intelligi q̃ pdest creditori quo ad vsucapionẽ interrumpendã quia erat inchoata ꝺ debitorẽ ꝺdẽnatũ:si iudex declarauerit rẽ esse debitoris cõdẽnati. ✝ Et sic no,correlarie ex hoc ter.q̃ missus in possessionẽ ex cã iudicati possidet sicut creditor. cõuentionalis:z ideo p talẽ immissionẽ interrũpit naturaliter vsucapio alteri⁹.Istum tex.in fi.Bar.in.l.celsus.in.iij.co.in ꝑ. lz pone q̃ aliqs.ff.de vsucapio.multũ notat z reputat esse singularẽ z nõ esse alibi in iure,z multũ sibi spiritum turbasse, q̃ p missionẽ in possessionẽ cã rei seruande si tradita sit ab eo qui naturaliter z ciuiliter possidet interrũpitur pscriptio dicã.j.in glo.in ꝓbo integris.vbi glo.vtrumq; intellectũ ponit. ✝ Bl.j.in ꝓbo,cõtrouersia fiat diuidit in duas ptes.In pma dupliciter declarat tex.In scõa remouet cõtrarium scõa ibi,z dic hoc fieri ante addictionẽ.In eadẽ gl.ibi,iure dñi habes q̃ iste,ſ.,pcedit q̃n tertiꝰ ꝺdictor facit cõtrouersiã de pprietate rerũ q̃ sunt capte in executionẽ iudicati,vel etiam de sola possessione. ✝ Circa primũ q̃n fit controuersia de pprietate cui incumbat onus prohãdi,an missio in possessionẽ,vt pbet rem esse debitoris an vero contradictoris. Dic vt per Bal.cõcludẽtem ei qui non erit in possessione incumbit onus pbandi:siue sit questio possessionis siue dominũ per glo.in.l.ob maritor. C.ne vxor pro marito.Idem tenet Bartol.in.l.is cui.ſ.bonorum.in fi.ff.vt.in possessionem.z qs late tradi Bart.in.l.quidam.in

suo.ff.de condi.insti. Limita notabiliter ꝛ egregie fm Bal. in l.etiam in.iij.col.C.de excu.rei in.q᷑ lꝫ sit verū q᷑ tertiꝰ possidēs ꝓsumat᷑ dñs ad impediendā executionē suie, vt hic per Bar.tñ hoc est verū si ille tertiꝰ hoc in specie alleget.s.q᷑ nō solum possidet,sꝫ etiā qꝺ est dñs.alias succumberet:qz illud ꝓsumit lex q᷑ dꝫ allegaria parte.l.si adulterium cū incestu.ſ. idem polliōi ibi vtiqꝫ si error allegef.ff.de adul.q᷑ not.ad practicam qz multi inaduertēter in hoc errarēt. Idē tꝫ Bal.in l.in rē alienā in ij. col.in ver.quero circa istā partē.ff.de pigno.act.ꝛ in l. cum quid.in vlt.co. vbi dixi.ff.si cer.pe.Sali.in l.certi iuris. C. loca. Alexā.hic,ꝛ in consi.xcij.ij. vol. qꝺ incipit,in cā ꝛ lite vertente cozā arbitris.in.iij.col.ꝛ in consi.cxxxvij.scōi volu. q᷑ ici.
9 in cā ꝛ lite vertente inter lācellotum.in.ij.col. ¶ †Circa fm qꝺ cōtradictoz mouet cōtrouersiā solū ratiōe possessiōis pignorū habes bñ notare q᷑ rōne soli⁹ possessiōis quā hꝫ tertiꝰ contradictoz potest impedire executionem suie p istā gl. Bal.allegat ter.in.l.si.C. si p viz vel alio modo. vbi non debet quis priuari sua possessione sine iudicio summario, ꝛ sic nisi,citet ꝛ audiat cū ista gl.transeunt cōiter doc.hic. Adde do. Abb.in.c.cū sup ad fi.extra eo.d.Alex.in.l. si marito. in prin.in. iij.co.ff.so.ma. Sꝫ caue q᷑ iste ter.in ꝑ.de ꝓprietate.vī sentire sec⁹ eē si de possessiōe esset ꝛtrouersia gl.j.hic diuinādo ōt q᷑ hic cōstabat de bitoꝛe possidere.dic meli⁹ q᷑ iste ter.in ꝑn.simpl᷑ dixit contra
10 uersia fiat non distinguēdo an de ꝓprietate vel de possessiōe lꝫ postea subsiciat qñ erat controuersia de ꝓprietate. Ex ista gl. dicunt Ang.Imo.ꝛ Alle.colligi practicā qñ possidēs suspicatur q᷑ ali⁹ petat executionē suie in reb⁹ a se possessis, ꝓtestari dꝫ victoz.q᷑ in talib⁹ reb⁹ nō ꝓcedat ad executionē,nec aliq᷑ nouitatē faciat eo qz sunt sue vel a se possesse. idē tꝫ Bal. in.l. ob maritozū.C.ne vxoz.ꝑ ma.vbi subdit q᷑ si executio fiat pendēte dicta ꝓtestatione erit nulla p.ſ.sup hoc.in aut.vt nulli iud. col. ix. Tu dic melius fm Rap. cu.ꝛ Pau. de ca. q᷑ talis ꝓtestatio dꝫ fieri cozā iudice ꝛ non soli partiq᷑ in talib⁹ reb⁹ nulla fiat nouitas ipso non requisito ꝛ inaudito:cū ptēdebat habere potioza iura. ¶ †Iuxta istā gl.querit Bar.qꝺ si possessio quam hꝫ cōtradictoz ꝓcedit vitio debitoris cōdēnati qui dolo desijt possidere,vt creditoꝛes suos fraudaret: an talis possessio impedit executionē iudicati tꝫ q᷑ sic nisi ꝓius ꝫ illū tertiū agat᷑ reuocatoꝛia,ꝑ illū ter.in.ſ. ité si qs in fraudē.insti. de ac. ꝛ in.l.j.ſ.necessario,vbi ēt Bar.in.fi.idē no.ff.si vē.noie mulie. in pos.mis. ea pos. ¶ Fallit fauoꝛe vltie voluntatis vbi etiā ꝫ emptoꝛē fit missio,l.si legatozū.ff.vt in pos.le. ꝛ. l. certa est forma.C.eo.ꝛ.cū Bar.tꝫ indistincte.d. Alex.hic. Adde Bart. i. l. si quis missum. ſ.iuder.in pe.q.ff.de dā.infec.ꝛ in repe.l.iij.viij. co.ꝛ duab⁹ sequētibus.C.de pi.do. Ant.de bu.in.c.q᷑. Ali.in vlti.q.de iud. Pe.de anch.in cōſi.cl. mci. in cā vētilata inter dominā Artaulā mihi placet ꝛcozdia Bal.in.d.l.ob maritozum quā ēt tꝫ Pau.de ca.hic q᷑ qñ ōbitoꝛ alienauit seu dolo desijt possidere in fraudē executionis suie puta post litē motā: tunc ꝓcedit opi.Ly.in.l.vnica.i.ix.q.C.de alie.iu.mu.cau. fac. quam ēt refert Bar.vt recta via possit fieri executio suie ꝫ illū tertiū possessoꝛē non aliter rescisione ꝫctus. Et ōt Pau.de ca.q᷑ istū casum habuit de facto in causa dñi Simonis Petri de Lamino. Aut debitoꝛ alienauit vel dolo desijt possidere añ litē motā ꝛ tūc opꝫ q᷑ via oꝛdinaria,ꝛ sic actionē i factū agat᷑ ad rescisionē alienatiōis ꝓbata fraude iuxta gl.i.l. fulcinius. ſ. si adu-
11 ersus.ff.ex q.cau.in pos.eatur.ꝛ creditoꝛ ius suū sup illa consequet᷑.ꝛ ita ꝓcedit opi.Bar.ꝛ cōs. Cōfirmo:qz qñ ꝑalienatio fit in fraudē creditozū,valet ꝛ tꝫ:ꝛ tūc sunt necessarie actiōes prouocatoꝛie,prout declarat Bar.in.l.post ꝫctū. in iij. col. ff. de do.ita ēt tꝫ Bal.in.d.l.certa est forma ꝛ ista cōcozdia plus placet q᷑ alia.Bal.ꝛ Sal.in.l.ignoti. C. de reuo. his q᷑ in frau-
12 de,hic relata ꝑ Bar. ¶ †In sequēti qōne tꝫ Bar. q᷑ ius dñij debitoris ꝑt trāsferri i creditoꝛē ꝑ executiōe iudicati.saluo iure possessionis tertij. p. l.si finita.ſ. si de vectigalibus.ff.de dā. inf.vbi vtile dñiū emphyteute pp cōtumatiam trāsferē in actoꝛē remanente firmo alio iure tertij. Adde gl.notabilē.in.l. fundū.ff.de fun.dota. vbi gl. notabiliter ponit q᷑ vir pōt adipisci dñiuꝫ solā sine possessione,vt ibi in gl.ꝛ lꝫ Bar,hoc limitet esse verū si tertius possessoꝛ cōfiteat᷑ debitoꝛē esse dñm alias secus p.ſ.pe.ꝛ fi.ſ. ca.l.sequitur Bal.in.l.etiā.in.ij.col.C.de exe.rei iu. Tñ Rap.cu. Pau.de ca.ꝛ do. Aler.impugnant istā limitationem ꝛ bñ.qz ter.in.d.ſ.pe.ꝛ fi.loquit᷑ in noie debitoris a q᷑ creditoꝛ vult ter.toꝛquere pecuniā,sꝫ hic creditoꝛ a possessoꝛe nihil vult extoꝛquere.iō de eius cōfessione vel negatiōe nō est curandū.ita tꝫ quicqd teneat idē Bald.in.d.l.ob maritozū. C.ne
13 vxoz.ꝑ mari. ¶ †Bl.in verbo integris.ponit duos intellectus ad ter. Primꝰ intellectꝰ est q᷑ post adiectionē ꝛ adiudicationē pignoꝛū factā creditoꝛi, res iudicata ꝓderit ipsi ereditoꝛi ad vsucapionē faciendā ꝛcurrētibꝰ necessarijs ad vsucapionē vt possessione ꝛ bona fide,quia lꝫ nō esset debitoris tñ vsucapiet ꝑ.l.pōponius.ſ.si iussu.ff.de acqui. poss.iste primus intellectꝰ est verꝰ,ꝛ de plano procedit fm scribentes oēs. Secꝺo modo intelligit glos.q᷑ loquat᷑ de vsucapione interrumpenda que erat inchoata cōtra debitoꝛē ꝑ illum tertiū cōtradictoꝛē. Nam si talis res fuerit assignata creditoꝛi ex primo decreto,interrūpetur ꝓscriptio illius.l. naturaliter, in prin.ff.de vsucapio. Iste secūdus intellectus fm scribentes nullaten⁹ poterit procedere, qz cū iste creditoꝛ missus in ꝓssessionem ex causa iudicati non possideat,sꝫ habeat solū tenutā ꝛ nudā detētionē.l.iij.ſ.ij.ff. de acq.poss.ꝛ.d.l.si duo.ſ.creditoꝛes.j.vti possi.ergo non pōt vsucapionē ꝑ aliū inchoatā iterrūpere,vt.l.missio.ff.ꝓo emp. ꝛ.l.ij.in prin.ff.ꝓo herede.qz cū ille tertius nō desinat possidere saltē ciuiliter:ergo nō interrumpitur ꝓscriptio,cū sola cuius sufficiat᷑ ad ꝓscriptionem.fm gl.Bar.ꝛ alios in.l.iij.ſ.ꝫ no. ff.de acq.pos.Bart.volēs sustinere fm intellectū impugnant assumptum gl.q᷑ imo quādo datur tenuta in executionem indicati,trāsferatur possessio,licet secus sit qñ concedit᷑ ex aliis causis q᷑ iudicati.d.l.iij.ſ.fin. ꝛ.d.l.si duo.ſ.creditoꝛes.si ergo immissus authoꝛitate rei iudicate possidet: ergo alius desinit possidere ꝑ.d.l.iij.ſ.ex pluribus.ergo interrūpitur ꝓscriptio.d. l.naturaliter. Motus fuit precipue ꝑ ter.in.l.postq᷑.ſ.impatoꝛ.ff.vt lega.no.caue.vbi ꝓpter cōtumaciam hēdis nonacuentis transferꝝ possessio in aduersariū.sed ꝓ certo ille ter. nō facit,qz fundamētū Bar.est ꝓpter executionē iudicati,sed ibi nō pōt dici facta missio ex causa iudicati,cū illa fuia nōdū trāsiuerat in rem iudicatam,ex qua erat appellatū,ꝛ pēdebat appellatio,ꝛ appellatione pēdēte authoꝛitate rescripti imperatoris ꝓstatur illa cautio,ꝛ si nō ꝓestetur i odium cōtumacis trāsferꝝ possessio in aduersariū.Et fm Imo.cum ibi fit casus ꝓalis nō est extēdēdus ad alios casus.l.ius singulare.ꝛ l.q᷑ vero cōtra.ff.de legi.ꝛ ibi sit ꝓspeciale,tꝫ etiā Ly.in.l.cum ꝓponas.in.xiij.q.C.de bo.authoꝛi.iudi.poss. Bal.in.c.contingit in.xvj.co.de dolo ꝛ contu.vbi dicit esse speciale in executione vltime volūtatis.vñ regulariter ꝫ ꝛ ſtādū est regule. Idē q᷑ ibi sit speciale,tꝫ etiam Ly.in aut.ei qui iurat.in.viij.q.C.de bo.autho.iudi.poss.cum Bar.simpliciter tenēt Pau.de castr.ꝛ do. Pe.de bexu.hic idē late tꝫ Aret. per duas col.in.d.iij.ſ. fi.in quinto notabili.ff.de acqui.poss. inherēdo tamē solū fundamētis Bar.contrariuꝫ ꝛ melius tenent Imo.Rap.cu.ꝛ do. Aler.hic,per ter.in.l.iij.C.qui poti.in pig.habeā.in ver. seruan-
14 di iudicati.Et sic † qui mittitur in possessionem ex cā iudicati mittitur causa seruandi iudicati,vt ibi dicit litera:ergo nō vt possideat.d.l.iij.ſ.fi.ff.de acqui.poss.idē tꝫ Bald.in.l.consentaneū.in.v.col.C.qñō ꝛ qñ iudex.vbi dicit q᷑ istud dictum Bar.
15 est nouū sed nō est verū:qz sequeretᵉ † q᷑ missus in possessionē causa iudicati haberet interdictū vñ vi ꝛ vti possidetis.si verū esset q᷑ possideret,ꝛ tñ istud est cōtra ter.i.d.l.si duo.ſ.creditoꝛes.ff.vti possi.idē Bal.in.l.etiaꝫ in prin.C.de execu.rei iu. dicit q᷑ opi.Bar.est singularis,sed nō approbatur a practicis aduocatis.ꝓpter.d.l.iij.ſ.fi.ꝛ.d.l.si duo.ſ.creditoꝛes. Idem contra Bar.tenet etiam Bal.in.c.cōtingit.in.xvj.col.de dolo ꝛ contum.ꝛ in.l.si finita.ſ.nō autem.in pe.col.ff.de dā.infe. Alia tra scribētes aduerte,lꝫ Bar.ꝛ oēs indifferēter faciāt differentiā inter primā ꝛ secꝺam lecturam gl.qz prima de plano ꝓcedit, secꝺa nō certe etiā secꝺa ita de plano ꝓcedit sicut pma data ꝓpter terminozū. Hā prima lectura nō potest procedere quando sola tenuta est cōcessa ex causa iudicati:qz ꝫcz nō possideat nō pōt causari vsucapio:que sine possessione ꝓcedere nō pōt. sine possessione.ff.de vsuca.ꝛ isto modo nec secunda lectura ꝓcedet.intelligitur ergo prima lectura,prout expresse glo.ꝛ oēs itelligunt qñ facta est addictio ꝛ sic adiudicatio ex secōo decreto:tūc qz transfertur possessio procedit vsucapio. In istis terminis etiā ꝓcederet secꝺa lectura glo.quādo facta esset addictio ipsi creditoꝛi ꝛ sic adiudicatio ex secūdo decreto:qz cū in eā trāsferet possessio ēt iduceret interruptio inchoata per ali-
16 ¶ †Extra gl.q᷑rit vtiliter Bar.ꝛ est materia q᷑ quotidie versatur in practica:an ꝛ quādo Titius se opponēs possit impedire executionem sententie contra alium late,ꝛ distinguit post Inno.faciendo tres casus principales,vniuscuiusqꝫ rationem assignat vt hic per eū:cū quo ceteri trāseunt.ꝛ pendē in.ista tamen, ſ. quoties.ff.ad Treb.ꝛ in.l.penul. per illum ter.ꝛ ibi Bal.ff.de peti.here. Bal.in c.qñ frequēter.ſ.fi.etiā lite non cōtest.do. Abb.vbi limitat in consi.iij.secundi vo.qꝺ incipit,nitat in ꝓsenti causa.in.q.ponunt Cano.in.c. cum sup.de re iudic. ꝓsertim Bal.in.j.iij.ꝛ.iiij.col.d. Ale.in consi.xvij.primi volu. minis quod incipit,requisitus in causa vertēte inter nonnullos creditoꝛes. Adde primo ꝑ ampliatione huius doctrine qꝺ qñ tertiꝰ cōparet ad impediendū executionem sententie ratione sui interesse,ꝛ allegat nullitatē sententie non poterit tunc ꝛra ca-

replicari q̄ sunt late tres sentētie cōformes, contra quarū exe
cutionē nō pōt amplius opponi de nullitate, vt est tex. in cle. j.
de re iudi. q: cū illa cle. sit exorbitans nō debet extendi ad ter
tium se opponentē executioni. fm Joā. de lig. z alios in d. l. cle. j.
z sic etiā si essent tres sniē. tertius cōparens p̄ suo interesse pt
impedire executionem. Adde bene facere tex. in d. c. cū sup. de
re iu. z ibi Bal. in j. col. ad fi. ad hoc no. z dicit ibi esse casuz no
tabilē q̄ tres sniē suspēdunt quoad executionez ꝓpter nouaz
appellatorē, z ita dicit nō obstare d. cle. j. Ad idē facit bonus
tex. in c. sup eo. de offi. dele. vni quando princeps causam inter
aliquos vertētē cōmittit cū clausula appellatione remota nō
impeditur tertiꝰ ꝓ suo interesse appellare: cuius ꝓncipalis
sic z no. Bar. in l. j. §. j. ff. a quib. appel. nō licet. Ad idem facit q̄
tenet do. Ant. de Bu. in c. vt debitus. de appel. vbi dicit se ꝓ
17 nūciasse in ciuitate Perusij q̄ † cū ex forma statuti nō possit
appellari a certo actu, q̄ dz intelligi quoad ipsos litigantes
nō aūt quoad tertiū cōparētes ꝓ suo interesse. Ita dt eē casuz
singularē in d. c. sup eo. ad idē facit q: titulꝰ nihil nouari ap
pellatiōe pendēte nō hz locū respectu tertij vt est gl. notabilis
in l. creditor. in prin. ff. man. Sc̄do adde inquātuz Bart. in se
cundo casu tenet q̄ qñ fit executio sup re, super qua cognitio
pcessit z lata est sniа: tūc nō impedit executio, hz tertio se op
ponēti cauebit de indēnitate p̄ tex. no. in l. is a quo fundus pe
titus cum l. seq. ff. de rei ven. z l. penu. ff. de peti. hered. Adde
Bar. in l. si aliena rē. in fi. ff. sol. ma. Bar. in c. j. §. fi duo. de pa
ce tenen. in d. c. veniēs in iij. col. de test. ¶ Amplia q̄ dispōsi
tio istarū triū legum habet locū etiam in beneficialibus scōm
Jnno. z Jo. An. in c. j. de cōcess. prebē. Jnn. in d. c. cum super. d.
Abb. in d. c. veniēs ij. in iij. co. ¶ Limita ista iura notabiliter
non procedere vbi posset sequi periculū animarū ex adiudica
tione seu traditione tūc differenda est executio sniе donec alꝰ
18 probauerit. † Jdeo si duo petant eandē mulierē in vxorē z al
terius ꝓ̄ pus probet, nō est illi adiudicādi etiā cū cautiōe indē
nitatis alterius hz differēda est sniе donec alter probauerit ita
signanter limitat. d. Abb. post Jnno. in rubr. de spōsa. duoz.
¶ Secūdo limita. d. l. is a quo. z cōcordātes. vt procedat qñ
duo in diuersis iudicijs petunt eandē rem a Titio. si vnꝰ pus
puenīat ad sniam, tenetur prestare cautionē de conseruādo in
dēnitate alteri postea vincēti. Jstud procedit qñ pēdēte iudi
cio eius qui prius ad sententiā peruenit alij cepit agere. Sz
si an lata erat prima sententia, z in rem iudicatam transiuerat
anteq̄ scōs agere: tunc sniа primo lata mādata est executioni
nulla prestita cautione. Sc̄do ita signāter limitāt. d. Anto. de
bu. Jo. de Jmo. in d. c. cū super. per gl. ij. ibi. z Jmo. in l. a sniа
in prin. in v. col. ff. de appel. z latius. d. Alex. in d. l. si alienam in
19 pe. z vlt. col. ff. sol. ma. † Tertio inquātuz Bar. in tertio mē
bro tenet q̄ quādo fit executio sniе non in re petita, sed in alia
glibet ostendēs summatim de iure suo in illa re nō petita im
pedit executionē sniе ex quo de iure illꝰ rei nūq̄ fuit cognitū
vt hic. Adde q̄ quando tertius contradicit ratione ꝓpriete
tis non impeditur executio nude possessionis. d. c. cum sup. de
re iudica. z ibi Bal. in j. col. ad fi. ad hoc no. z reputat nota.
dignum. z idem Bal. in c. quoniam frequenter. §. fi. in iij. col.
vbi non contest.

1 ☞ Creditor non cogitur vendere pignus ad instātiā debito
ris sed bene ostendere vt illud possit debitor vendere alteri z
de pretio satisfacere creditori prestita ei cautione.

2 Generator habēs libz̄ scholaris pignoratū tenet ad eiꝰ instā
tiam alteri ostendere vt possit vendi prestita ei cautione.

3 Quādo res alteri pignorata fuit capta in executione iudicati
si plus valet q̄ sit creditum primum potest vendi vt primo satis
fiat primo creditori z residuum cōuertatur in causa iudicati.

Sed z illud Dimittēdū est pignus qđ est in con
trouersia z dz capi aliud q̄ sit sine cō
trouersia. Jtē questio pignoris nō retardat executionē, hz pi
gnus vēdit. z pretori creditori satisfit: residuū vero in cām iudi
1 cati cōuertit. h. d. ¶ † No. q̄ creditor nō cogit vēdere pignus
ad instātiā debitoris, sed bene ostēdere, vt illud possit debitor
vēdere alteri, z de ꝓtio satisfacere creditori ꝓstita ei cautiōe vt
l. cuis. ff. de pig. act. z aut. hoc ita z in corpore vnde sumit. C.
2 de pig. Aū facit fm Bart. z alios † q̄ fenerator habens libz̄
scholaris pignoratū, tenet ad instātiā scholaris alteri ostēde
re vt possit vēdi prestita ei cautione. Jdē tz Bal. i l. ciuile. C.
3 de bo. auth. iud. pos. z i l. ordo. in vl. co. C. de execu. rei iu. ¶ † Se
cundo no. q̄ qñ res alteri pignorata fuit capta i executionē iu
dicati, si plus vz q̄ sit creditū pmū pōt vēdi vt primo satisfiat
primo creditori z residuū cōuertat in cāz iudicati: alias citra
sniam primus creditor ad instantiā secūdi pignus vēdere nō
1 cogit. l. eos. C. qui pot. in pigno. habe. z nulla. C. de sol.

☞ Si post scōm decretū iterpositū questio moueatur cessat
summaria cognitio iudicis exequentis.

2 Sicut ordinarius qui cognouit de causa principali post latā
sententiam nō pōt se amplius intromittere ita iudex exequēs
qui plene fecit executionem satisfaciendo creditori.

3 Executor z victor non tenentur de euictione.

4 Executor testamenti videns rem hereditariam non tenetur
de euictione.

5 Res perit periculo cuius est.

6 Appellatio periculi simpliciter ꝓlati quid veniat.

7 Casus fortuitus est qñ aliquid euenit sine culpa quod preuide
ri non poterat.

Si post additum. Post additum pignus
victori aut vēditū alte
ri cessat summaria cognitio iudicis exequentis, h. d. Diuidit
in quātuor partes. Jn prima ponit thema z questio. Jn scōa
ponit responsio. Jn tertia cōfirmatio responsionis. Jn quarta
extentio. secūda ibi. z cum semel. tertia ibi certe postq̄ induct
1 est. quarta z vl. est ibi, idēq̄z z si ipsi. ¶ † No. primo q̄ si post se
cūdum decretum interpositū questio moueat cessat summaria
cognitio iudicis exequentis, de qua loquebak. §. si sup reos. ff.
ea. l. Qui limitat vt ꝓcedat qñ fit cōtrouersia anteq̄ pignora
vendant vel adiudicētur, hz post venditionē vel adiudicationē
nō pōt amplꝰ executor tanq̄ executor se impedire, cū sit fun
ctꝰ officio executoris, sed eūdum est ad iudicē ordinarium qui
ordinarie ꝓcedet, vel ad exequētem ēt si erat iudex ordinariꝰ.
2 ¶ † Scōo no. diligēter ex isto tex. q̄ sicut iudex ordinariꝰ q̄ co
gnouit de cā principali post sniam latā nō pōt amplius de illa
cā cognoscere quia functꝰ est officio suo. l. iudex. §. e. z ita iudex
exequēs qui plene facit executionē satisfaciēdo creditori de p̄
tio vel p additionē factā victoris non pōt amplꝰ se impedire
de executione nec de eius emergentibus. ita est text. notabilis
hic quē no. p ampliatiōe. d. l. iudex. ¶ Glo. j. in ver. si post addi
ctū remouet tres oppositiones. Una est de. §. fi super rebꝰ. §. ea
dē. l. Alia. de. §. sed si emptor. j. ea. l. vbi ꝓtiū non erat solutum. z
assignat duplicē rōnem diuersitatis. Alia z tertia op. est de. l. si
qs aliā. ff. de sol. Jsta glo. diuidit in quatuor ptes principales.
scōa ibi. si aūt de ꝓtio. tertia ibi, sed quare magis. quarta z vltima
est ibi. nā demū extinguit. Et in illa quarta dic q̄ vera lite
ra tex. est interrogatiue nōne cessabunt. z sic prima solutio glo.
nihil valet z. d. l si quis aliā loquitur quoad effectū primitiue
actiōis an tollat vel nō: hz hic loquitur respectu iudicis exequē
tis cuius officium cessat facta plena executione, vt dixi in tex.
¶ Glo. in v̄bo periculū Jsta gl. est facta q: periculū euictiōis
debet spectare ad vēditorē seu debitorē cōdēnatū vt in iurib
allegatis i glo. z nō ad emptorē vt dt litera glo. duplicit̄ rūdet.
Primo q̄ iste tex. nō loquit de periculo euictionis sed de peri
culo solutionis pretij istā reprobāt Jac. de Are. z Bart. p duo.
Primo q̄ iste tex. logtur qñ preciū erat solutū, qđ ptz ex text.
ibi, z cū semel emptio perfecta sit ergo pretiū erat solutū. alias
emptio nō fuisset perfecta Sz aduerte q̄ etiam post solutū pre
tium si imminet euictio potest cogi venditor ad dādū fideiuſ
sorem de euictione. ita singulariter tenet Jo. an. in addi. Spec.
in ti. de emp. z vend. §. sciendū. idē tenet Guido de suza. z Al
be. de rosa. in l. pe. §. fi. ff. de pericu. z cō. rei vend. qđ si est veruz,
est no. dignū sed de eo dubitauit Pau. de ca. in l. j. §. stipulatio
num. ff. de ꝓcto. stip. z ibi Jo. de imo. expresse reprehēdit illam
decisionē Jo. an. z cōtrariū videtur tenere glo. notabilis in l. si
post perfectā in glo. j. C. de euic. z in cōtrariū etiam facit quod
vult glo. approbata in. d. l. j. §. stipulationū. in verbo satisdet. z
ibi Bar. in fi. Secunda solutio glo. est etiam si ꝓtiū nō fuisset
adhuc solutū tamē cū euictio immineret in limine cōtractus
non tenetur emptor ꝓtium exbursare. l. post perfectum. C. de
euictio. z. l. pe. §. fi. ff. de peri. z com. rei ven. Nisi ei offerat sa
tisdatio de euictiōe. vt dicunt iura allegata. z Ange. Jmo. z
d. Pe. de bern. hic. Sed aduerte diligenter q̄ quando euictio
imminet z est euidens: tūc ēt dato fideiussore non tenebitur em
ptor soluere pretiū ita singulariter limitat Jo. fabri. nec alibi
legi in. §. nouissime. insti. de suspec. tu. per glo. ibi quā ita saluat
3 qđ tenet mēti. ¶ † Secūda solutio gl. nostre est, q̄ executor z vi
ctor nō tenet de euictiōe: hz periculū spectat ad emptorē q: euin
citur ab ipso reo sed q: ipse habet regressum cōtra debitorē cō
demnatū cui ꝓfuit solutio. z qui fuit liberatus p solutionem
pignorū, ideo effect periculi euictiōis est debitoris z cōdēna
ti. d. l. si ob causam. C. de euic. z. l. si plis. §. j. ff. eo. Jstam scōam
solutionē glo. Bar. z cōmuniter alij sequuntur. z eā reputant
valde notandā. Ange. z. d. Alex. q̄ nec iudex nec executor q vē
dunt pignora p executiōe iudicati tenent de euictione. Adde
vltra eos, q̄ de hoc est regula iuris qđ vēdēs ex officio sibi im
iūcto non tenet de euictione, vt est tex. in. l. si pignora. ff. de euic.
z in. l. qui erat. in prin. ff. fami. erc. Bar. in. l. alios. in fi. ff. de ali. z

4 cib.leg.vbi p hoc notabiliter decidit † q executor testamenti vẽdẽs rẽ hereditariã. Et qꝫ fortuus est ꝓmittẽs de euictione fm cõsuetudinẽ ciuitatis nõ teneꝫ ipse de euictione, ſz hꝰ simi liter vẽdens rẽ vt tutor vel curator vel vt ꝓcurator. z sic rõne off. cij nõ tenetur de euictione. l.j z ibi Bar, Bal. z Sa. C. credi. euictio. nõ debe. z circa hoc vide oĩo Bart. in. l. ꝓcurato. q p euictione. ff. de ꝓc. Et limita vbi p eũ. rõ ꝓdictorũ põt esse qr officiũ suum nemini dz esse dãnosum. l. ſz si quis ex signatoribus. ff. quẽad. testa. ape. z. c. cum non deceat. in ꝓin. de elec. in vj. Iste scds intellectꝰ glo. q tex. loquaꝫ de periculo euictiõis nõ cõgruit rõni tex. z in effectu nõ. esset periculũ emptoris ſz debitoris condẽnati. Itẽ modicũ periculũ eẽt emptoris si nõ hꝫ actionẽ de euictione ꝑ iudicẽ vel, executorẽ cũ habeat ꝑ debitorẽ. p quo soluit ꝓtiũ. z factũ iudicis vẽdentis censeꝫ factũ partis. l. si ob cãm. C. de eui. Tertium intellectũ tradit. do. Pe. de bern. hic, q iste tex. non senserit de periculo euictionis respectu iudicis exequẽtis, ſz itellerit de periculo litigũ z expẽsarũ. z etiã de periculo euictionis nõ ꝑ iudicẽ. ita putat vel le istũ tex. quẽ doc. nõ recte intellexerũt fm eũ. Iste intellectus do. Pe. non plz ad istũ tex. ꝓpter verbũ periculũ. qr differẽtia est inter periculũ de quo loquit tex. z expẽsas litigũ. qr periculũ respicit rẽ que perdit. expẽsa aũt respicit sumptũ. q lite fit. tex. est qui ista duo ponit vt diuersa. l. j. C. de euic. z ibi glo. declarãdo ponit ꝓdictã oĩam. Scdo si iste tex. loqueret de periculo expensarum litis. istud esset modicum periculũ emptori, cũ emptor tales expẽsas litis possit repetere a vẽditore qui teneꝫ defendere, vt late tꝫ Bart. in. l. vẽditore. s. ff. de ver. obli. z in. d. l. j. reꝓbata glo. ibi. C. de eui. Alio modo z clarius intelligitur iste tex. fm Pau. de ca. quẽ simplr sequit. d. Alex. quod iste tex. intelligit de periculo interitus rei empte qꝫ ptinet ad emptorẽ post venditionem pfectã, vt. l. j. C. de peri. z cõ. rei vẽ. z l. necessario. ff. e. Tu pondera bñ facere rõnem huius tex. ibi z cũ emptio semel perfecta sit, eius q cõparuit periculũ versaꝫ, nã res perit periculo illius cuius est. l. pignus. C. de pig. actio.

5 † Iste quartus intellectus ſz ceteris planior videat. tñ non pcedit sine scrupulo ꝓpter tria. Primo. qr tex. simpliciter dr periculũ versaꝫ, z intelligere periculũ. s. interitus, est stringere tex. Scdo z fortius, si iste tex. intelligeretur de periculo interitus z sic mortis. ergo nõ haberet locũ nisi in rebꝰ aiatis i qbꝰ cadit mors z interisꝰ. ergo nõ ꝓcederet in rebꝰ immobilibus z in iuribꝰ, nec in rebus mobilibꝰ carẽtibus aĩa vegetabili vt argẽtũ, vestes, libri, z similia ꝑ. ſ. in vẽditione. cum sequẽtibus.

6 s. ca. l. Tertio, qr appellatione periculi simplr plati vt in hoc tex. non vr venire mors, nec aliqs casus fortuitus vt est text. no. in. l. j. ſ. sepe. ff. depo. z in. l. que fortuitis. C. de pig. act. glo. i. l. sed z si qs. ſ. ꝙsitum. in gl. magna post mediũ. ff. si qs cau. z glo. in. l. litis. ſ. j. ff. de neg. ge. z in. lege. opus. ff. loca. nisi intelligendo z declarando ꝓout declarant Bar. z alĩ scribẽtes in. d. l. ſz z si qs. ſ. quesitum. ff. si quis cau. z sequunt Cano. in. c. j. de cõmoda. Ego quinto modo intelligo tex. simpliciter, put iacet periculum versatur. z illa idefinita equipollet vniuersali. l. si plures ff. de leg. iij. late. Bar. in. l. si pluribus. ff. de leg. ij. gl. in. c. vt circa de elec. in. vj. acſi tex. diceret sic oẽ periculũ. Et ſz periculum se habeat in plus q causis fortuitis: qr continet eẽt illud q cadit in spẽ casus fortuiti, vt declarat Pau. de cas. in. l. ſz z si quis. ſ. 7 quesitũ vbi diri. ff. si qs cau. † qr casus fortuitus est qñ aliquid euenit sine culpa q ꝑuideri nõ poterat. l. ij. ſ. si eo tpe. ff. de admi. re. ad ciuita. perti. z l. que fortuitis. C. de pign. actio. Tñ fm Bar. z alios. in. d. ſ. ꝙsitum. z Cano. in. c. j. de cõmoda. q suscipit in se periculũ simpliciter tenẽ etiam de casu fortuito. Facit l. si qs nec cãm. in verbo periculo. cum glo. fm vnã opi. ff. si cert. pe. Tñ tex. iste bene dr q qñ emptio est pfecta periculũ indefinite est emptoris. z sic omne periculũ etiam qꝫ potuerit ꝓuideri. z sic non solũ interitus rei. vt dicunt Pau. de cast. z do. Alex, ſz etiã incendij, ruine, naufragij, casinatis, inundationis aquarũ. latrocinij, incursus hostiũ. rapine. z similiũ. post vẽditionẽ pfectam oẽ cõmodum z incõmodus q rei vẽdite contingit ad emptorem ptinet: vt dr tex. in. l. j. C. de pericu. z cõ. rei vẽ. Et hoc modo tex. sine vlla restrictione plane procedit in omni piculo z in omni re mobili vel immobili animata vel in animata, z sic generaliter.

8 ☞ Qñ ex forma statuti vel rescripti conceditur alicui potestas pprigẽdi manum contra alium intelligitur de manu ad iutrice ad condemnandum z exequendum.

9 Qñ iudex venit ꝓ executione sue, tunc victor nõ competit actio contra emptorem ad ꝓtiũ qr ipse non vendidit.

10 Qualiter intelligatur illud qꝺ dicitur qꝺ factum iudicis reputatur factum partis.

11 Habẽs mandatum ad vendẽdam rem aliquam non potest habere fidem de ꝓtio.

12 Vendens eandem rem duobus tenetur pena falsi.

13 An procurator habens potestatẽ vẽdendi rem alienaz posse transferre dñium nõ ꝓsente pecunia sed habita fide de ꝓtio.

14 Procurator generalis non potest habere fidez de pretio, sed specialis sic.

15 An executores vltimarum voluntatum habentes potestatem alienandi res defuncti possint transferre domĩnium non ꝓsente pecunia.

16 Procurator fisci habet mandatum generale cum libera.

17 An sit differentia inter mandatum generale cum libera a lege z mandatum generale cum libera ab hominc.

18 Executio legatorum dz fieri per executores in pijs causis intra mensem: in alijs vero intra annum.

19 An procurator vel executor testamẽti q nõ possunt vẽdere nisi ꝓsente pecunia si in instrumẽto cõfiteaũt se recepisse pretium sufficit pinde ac si ꝓsente pecunia facta fuisset vẽditio.

20 Aliud est confiteri se recepisse aliud recipere.

21 Si procurator fisci confitetur se, recepisse pretium ex re vẽdita talis confessio probat numerationem etiam contra fiscum.

Sed si emptor. Si p iudicem exequẽte res vẽdita fit, z ꝓtiũ nõ sit solutum, cessat offm executoris circa alias res emptoris, vñ dz rẽ venditam auocare z ꝑsente pecunia alij vẽdere. h. d. vel sic, z plenius cõplectendo totũ tex. ex mẽte Pau. de ca. Si emptor nõ soluat pretiuz: auferẽ sibi res vẽdita, ac si vẽditio facta nõ fuisset, alteri vendiẽ ꝑsente pecunia, z pretiũ in cãm iudicati conuertit: nec cõpelli dz primus emptor ad solutionẽ pretij p captionẽ bonorũ suorũ z vẽditionẽ: quia esset ꝓcessus in infinitũ cũ idẽ posset contingere in hac scda venditione qꝺ in prima. Itẽ consuluit executori ne vendat nisi ꝑsente pecunia, z sic non faciãt terminũ soluendi: als vẽditio haberet ꝑ non facta, cum possit retractari nõ soluto pretio. h. d. vsqz ad. ſ. sic quoqz. Et qr iste. ſ. est in tex. aliqualiter implicitus z intricatꝰ, z ad eius declarationẽ glosse oẽs laborãt: tu vt clare habeas diuide eã in quq partes principales. ¶ In prima formaꝫ qõnẽ fit emptor non soluit pretiũ pignorũ sibi vẽditorũ, an idẽ executores suĩe poterũt ipsum cõpellere ad solutionẽ ꝓtij p capturaz bonorũ suorũ z illorũ venditionẽ, z rñdet q non ibi, z nõ puto. ¶ In scda assignat rõnẽ quare iste, mod? nõ sit bonus: qr res nimis lõge abirẽt, z sic esset ꝓcedere in infinitũ: siue dicamus q iudices cõdẽnabũt emptorẽ, z erit nimis longũ ꝓter longitudinẽ iudicij z instãtie, siue dicamus q iudices statim habebũt eum ꝓ cõdẽnato, z sic executio fiet de facto z istud eẽt iniquuz ꝑsertim si ipse negaret se emisse aut contenderet se soluisse. Itẽ illud idẽ posset cõtingere in bonis suis alteri vẽditis, z emptor scdo nõ soluẽte ꝓtiũ: qr fiẽt caperenẽ bona alius scdi z viderent alteri, z illo non soluẽte bona sua etiã venderenẽ alteri z sic res nimis in longũ abirẽt z sic in infinitum. ¶ In tertia assignat aliã rõnẽ, qr cũ certũ sit q res nimis longi abirẽt, melius est q dicti iudices se nõ impediãt. Nã cũ victor nullã habeat actionẽ ꝑ emptorẽ ad ꝓtium: qr ipse nõ vẽdidit ſz executor suĩe: ergo nulla fit iniuria victori si neget executio in ꝓtio ꝑ emptorẽ. ¶ In quarta consuluit qd sit faciendũ re integra q executor nõ vẽdat nisi ꝑsente pecunia z nõ cũ termino ad soluẽdũ. ¶ In quta z vltima declarat qs modus fit tenendus in casu nostro, vbi executor vẽdidit nõ ꝑsente pecunia, z sic ꝓtiũ nõ est solutũ victori. Nã executor suie dz se intromittere nõ in faciẽdo executionẽ in ꝓtio, ſz in capiẽdo rem vẽditã: er quo nondũ est vinculo pignoris liberata. Et prima vẽditio hꝫ ꝑ non facta, z illã rẽ vendat alteri ꝑiti pecunia. Ie cũda ibi, certũ longe res abibit. tertia ibi, imeliꝰ igit erit. quarta ibi, opz eñ res captas. quta z vltia est ibi, certe si se interponat. z hoc mõ ſra plane ꝓcedit ꝓut iacet, ſz gl. ſ. träſponter verba tex. ¶ In tex. ibi, qd eñ si negat se emisse aut se soluisse cõtẽdat. Aduerte qũo põt negare se emisse ex quo iuder sibi vẽdidit, vel qũo põt dicere se ꝓtiũ soluisse cũ hoc sit notũ iudici q vendidit eũ non soluisse, cũ hoc esset de petentibus a facto suo in quo nõ ꝑsumitur ignorãtia nec error. l. cum falsum. ff. de acq. her. Bar. ingenue fatẽ hoc esse verũ, z ꝓptera ſz iudex possit facere executionẽ. sicut qñ est sibi notum p sniam, z hoc dr velle istũ text. Confirma. qr cuz ista negatio emptionis vel assertio solutionis ꝓtiũ ad iudicem sit euidẽter calumniosa non dz attẽdi, nec impedire executionẽ, vt p gl. in l. post rẽ. ff. de trã. Sz caue qr istud eẽt redarguere iurisconsultũ in isto verũ, qd eñ, q est absurdũ, z peccare in spũ sanctũ. Dic melꝰ ſz Bal. Imo. Rap. cu. z do. Alex. tex. posse ꝓcedere. z emptor põt negare se emisse vel dicere se soluisse pretiũ qñ vẽditio fuisset facta p nũciũ vel p apparitionẽ iudicis, vel p ipsum victorẽ, vel ẽt qñ esset facta p iudicẽ. ſz non ꝓstat ex actis, nã tũc non põt dici notoriũ iudici q ille emerit, vt. c. qñ ꝑ falsam. de ꝓba. c. fi

emptio confessatur:non tñ est notũ iudici an soluerit pretium illi tertio q̃ vendidit necne.iurta gl.no.in l.ij .ff.de feriis.z glo. in §.qñ aũt.ũ.q.vj. ¶ Ho.).ex ter.ibi,verumbaduersus emptorem potrigere man⁹ debeãt.iũcta gl.in verb.videdũ. hic esse ter.aptiorẽ quã alibi i iure ciuili.fz Ang.† q̃ qñ ex forma statuti vel alicuius rescripti cõcedit alicui potestas porrigendi manum ꝛ alium intelligitur de manu adiutrice ad condẽnandum.z exequẽdũ z sequunt Imo.Rap.cu.z do.Uler.hic.Facit fm do.Uler.q̃ dictio manus,dz intelligi fz qualitatẽ psone iudicis ad quã referť.l.plenũ.§.equitij.ff. de vsu.z habi.z l. z si vno.in p̃in.ff.loc.Itẽ dictio manus potest referri ad oẽm actum cõgruẽtem actui q̃ geritur.l.fi.z ibi Bar.ad hoc.no.C. de peri.nomi.li.xj. Itẽ dictio manus qñq̃ capitur pro potestate,seu adiutoria.c.transmissam. z ibi do.Abb.ad hoc not.de elec.facit ter.in c.i.ad fi.in verbo extra manũ suã ponẽdum.de imm.eccl.in vj.De multiplici significatione huius dictionis manus,diri plene z ordinarie in l.manumissiones. ff.de iusti.z iur.ad ibi dicta me remitto.Secũdo.diligẽter no.ex ter.ibi, cũ nec habebat actionẽ.† Hic eẽ ter.notabilẽ q̃ qñ iudex vendit p executione snie:tũc victor nõ cõpetit actio ꝛ emptorẽ ad ptium:qz ipse nõ vẽdidit,lz venditio sit facta ad eius vtilitatez vt sibi satisfiat.itẽ lz factũ iudicis vendentis reputetur factus partis.l.si ob cãz.C.de evic.Hec ẽt cõpetit actio ad pretiũ ipsi iudici vel executori:qz ipsi nõ possunt vẽdere nisi p̃sente pecunia non aũt habita fide de p̃tio,q̃ est menti tenendũ fm Ang. Et sic habes q̃ ibi vendit res de mãdato iudicis p executiõe snie nõ cõpetit actio aliqua ad p̃tium ꝛ emptorem,q̃ est valde notãdũ fm Imo.Et illud q̃ dz q̃ factum † iudicium reputatur factũ partis,est verũ qñ iudex rite pcedit fm Bal.in d. l.si ob cãm.q̃ non facit hic qñ vẽdit nõ p̃sente pecunia. Sed so factum iudicis reputatur,factũ partis,qñ illud clauditur sub administratione iurisdictionis alias sec⁹ Ang.de Aret.in. §. ex non scripto.in viij.col.inst. de iure natu. gen. z ciui. Tertio † no.in versi.opz eiñ q̃ habens mandatuz ad vẽdenduz rem aliquam non põt habere fidẽ de p̃tio z ita limitat. l.q̃ vẽdidi. ff.de ẽhen. emp. Tñ iste ter.loquit qñ venditio fit ob certam cãm vt satisfiat victori in executione snie:nõ dz fieri p̃sente pecunia de quo dicet.j.proxime fm Bar. ¶ † Quarto no.ex ꝓsi. fm Imo.Rap.cu.z do.Uler.q̃ lz vẽdens eandem rem duobus teneak pena falsi.l.qui duobus.ff.ad l.cor. de falsis tamen istud non hz locũ in casu nostro qñ p̃ executione snie fuit facta prima vẽditio nõ p̃sente pecunia:tũc licitũ est vẽdere sed oportet ꝓtiũ. Rõ qz prima vẽditio p̃ infecta hr̃ p̃tio nõ soluto:qz inde vel executor nõ potuerũt vẽdere nõ p̃sente pecunia,z sic habita fide de pretio,Bñ facit q̃ d.l.q duob⁹.non hz locũ qñ primus emptor cessat in solutiõe p̃tij. ita no. Ddof. in l.vẽditor ex hereditate.p illum ter.ff.de her.vel act.ven.quem referunt z sequunur Bart.z Bal.in l.quoties. C.de rei vendi. Bal.in c.si facta.si de feu.fue.contro.inter do.z agna.z latius. d.Uler.hic.Itez pondera q̃ in isto ter.etiã interueniret traditio z tamẽ nõ obstante vẽditione z traditione primo emptori facta põt alteri vẽdi: eo qz prima vẽditio nõ erat rite facta put debuerat,z sic p̃sente pecunia. Et sic nec traditio habuit qerari translationem dñi,vt etiam hic dr̃ gl.fi.qz dñium non transferatur nisi qñ p̃tium fuit solutum.§.vẽdite.inst.de re.di. ¶ † Extra gl.q̃rit Bar.an procurator vel alius habẽs potestatẽ vẽdendi rẽ alienã possit trãsferre dñium non p̃sente pecunia:fz habita fide de p̃tio,z notabiľr distinguit vt hic p eum cum quo alij transeunt,z sequitur etiam Bald.in l.in ciuile. in ij.q.C.de rei vẽd.cum etiam formaliter refert z simplr sequit d.Abb.in c.cum olim Abbas. in iij.co. de offi.dele. ¶ Adde inquãtum Bar.refert opi.Bui.de cu.in l.quicũqz. §.si ei quez ff.de instit.† qui tz q̃ procurator gñalis põt habere fidẽ de p̃tio, secus in spãli. Istud idẽ tz ipsemet Bart. in l.j. in vlt.co. ff. de offi.procõ.cessa. vbi plus dr̃ quotidie seruari practicam illud qd tz Bui.de cu.sz verius est illud qd ipse Bar.hic tz. ¶ Secundo adde inquantũ Bar.tz q̃ procurator fisci minoris vel ecclesie nõ possunt vẽdere nisi p̃sente pecunia:qz non possunt vẽdere nisi er cã eris alteni vt satisfiat creditoribus:quam cautam non implẽt habẽdo fidem de p̃tio,vt est ter. Adde Bar. in l.si procurator. §.j. p illum ter.z ibi gl.ff. de iur.fisci. Bal. z Sal.in d.l.in ciuile. Bald.in l.z si instrumenta. C.de fide instru.z iur.haste.fis.lib.x.d.Abb.in c.ij.ad fin. de p̃ca.z de procuratore fisci.adde gl.in l.j.z ibi Bart. circa fi.C.de fide instru.z iur.haste.fis.libr.x.z quod not.Ange.in l.ij.de iur.om. iud. Intellige verum quãtum ad hoc vt induceatur translatio dominii,alioquin cur p̃dicta:tũ p hoc q̃ in cõtractu fiscali sit habita fides de p̃tio ꝛ cras non redditur nullus,imo vz quãtum ad producẽdum actionem z obligationem personalem. gloss. est not.iuncto ter. in l.cum vendente,z ibi Bald. Sal. ad hoc no.C.vni cau.fis.Bal.in d.l.in ciuili,z do.Uler.hic q̃ius idem Sal.in d.l.in ciuile.ad fi.videatur in hoc vltimo aliter loqui.

8 ¶ † Sco querit Bar.an executores vltimarum,volũtatum habẽtes p̃tem alienãdi res defuncti,possint trãsferre dñium non p̃sente pecunia,cõcludit q̃ nõ:siue vendant vt p̃tium conuertãt in pia cãm,siue vt satisfaciãt relictis ad pias causas.p l.si procurator.§.j.ff.de iure fis.Et dictũ fuit in precedẽti qõne siue velint vẽdere.p satisfaciendo alijs legatis nõ p̃s:qz talis causa non impletur habẽdo fidem de p̃tio:ergo dñiũ nõ trãsferť.vt hoc.§.z cum Bar.transeũt cõiter oẽs hic.z Bal.in l.in ciuile.C.de rei vendi.z in l.fi.§.sinaũt legata.C.de bonis q̃ lib Aduerte qd̃ idem Bar.in l.alio.in vl.co.ff.de ali.z cib.lega.intelligit hoc esse verum.qñ tales executores nõ haberẽt liberam potestatẽ,sed,si haberẽt a testatore generalem potestatem cum libera:tunc possent habere fidẽ de p̃tio:dũmodo bona fide faciant per ter.in l.qui rome.§.Callimachus.in vl.rũso.ff.de ver.ob.vbi lz alias procurator simpliciter cõstitutus ad debitum recipiẽdum:non possit terminum prorogare:tñ si habeat 9 plenum arbitriũ põt:dũmodo bona fide faciat.† Istud fundamentum Bar.subtiliter repehẽdit.d.Uler.hic.qi procurator fisci hz mandatum gñale cum libera.l.pses cum glo.C.de trãs. Simiľr tutor z curator,vt est glo.in l.mãdato gñali.ff.de procura.no.Bar.in l.inter bonorum.ff.de admi.tut.Et tñ non p̃t habere fidẽ de p̃tio.l.si procurator.§.fi.ff.de iure fi.firmãt Bar.z oẽs.ś.in precedenti.q.ergo male dixit Bart.in d.l.aliam.qd si executor testamẽti haberet mandatũ gñale cum libera posset habere fidẽ de p̃tio. Tu aũt fundamẽtaliter defende Bart.qz supradicti.s.procurator fisci,tutor,z curator bñ habẽt mãdatũ gñale cũ libera,vt iurib⁹ allegatis,lz illud habeat a lege jõ p hoc non possint prejudicare dño,vt est ter.in l.j.in princ.in ver.deniqz.z ibi Bal.ad hoc no.ff.de offi.procu.cessa.Sz Bar. in d.l.alia.loquit in procuratore gñali,q hz mandatum cum libera a testatore:z sic a dño qui bñ põt prejudicare dño.l.procurator cui gñaliter libera.ff.de procu.que loquit in istis terminis:qz tũc imputandũ est dño q̃ ita latas habenas procuratori suo dederit,l.mandato.ff.de mino. † Et istam differentiam 10 inter mandatum gñale cum libera a lege:z mandatum gñale cum libera ab hoie:no.etiam Bal.in c.contingit.in vlt.col.de transa.¶ Potes concordare Bar.vt p Imo.hic,quem etiam sequitur Uler.premittẽdo vnũ,q̃ post quadrimestre tps indultum iudicatis.statim dz fieri executio snie.l.fi. cum glo. C. de 11 execu.rei iudi.† Executio aũt legatorum p executores dz fieri in non p̃js causis,intra annum,in p̃js causis intra sex mẽses, vt no.in aut.hoc amplius.C.de fideicõmiss.habeť in c.nos.quidem.z in c.si heredes.z in c.Joãnes.de test. Ideo si executores vendant habendo fidẽ de p̃tio,vltra tps ei datũ ad exequendum,id non poterunt:ita procedat q̃ tz Bar.hic.Sinaũt velent habere fidẽ de p̃tio intra tps limitatum ad executionem: z tunc procedat qd̃ tz Bar.in d.l.alia.z sic non obstat iste ter. qz hic statim debeat fieri executio snie,p iudicem post quatuor 12 mẽses iam elapsos. ¶ † Tertio z vltimo querit Bar.an procurator vel executor testamenti qui nõ possunt vẽdere nisi p̃sente pecunia,si instrumento confiteantur se pretium recepisse sufficiat perinde acsi p̃sente pecunia facta fuisset vẽditio:tz qd̃ 13 non † quia aliud est cõfiteri aliud recipere fm gl.in l.si ex cautione.C.de non nu.pecu.Itẽ aliud est confessio a liud numeratio.l.j.z.l.fi.C.de dote cau.nõ num.Itẽ qz talis confessio de recepto non probat.l.fi.ff.si quid in frau.patro.z l.si debitorem. ff.de noua.Et cum Bar.tenẽt do. Uler.z do. Pe.de beru.hic: cum multis cõcordãtijs per.d.Uler.alle.ꝛ Bar.tenent Ange. Imo.Rapha.cu.hic,z latius Imo.in d.l.si debitorem.ff.de noua.penali qua fundamẽta q̃ refert.d.Ale.hic,z eis respõdet. Ego istum passum plene examinaui referendo in specie oẽs in l.ij,§.fi.ff.si cer.pe.ad ibi semel dicta me remitto.Et ibidem etiã posui aliquas notabiles limitationes,vltra ea que ibi dixi.z vltra scribẽtes.Adde q̃ ꝓtium eius qd̃ hic vr̃ tenere ipsemet Bar.in l.si procurator.§.j.in fi.ff.de iur.fisci.Ubi querit, quid si procurator cõfitetur p̃tium sibi solutum,an talis confessio sufficiat,z tz q̃ sic p ter.in l.ij,§.fi.C.de quadriẽ.p̃scrip. 14 † vbi si procurator fisci cõfiteť se recepisse p̃tium ex re vẽdita, talis cõfessio probat numerationẽ,etiã ꝛ fiscum.facit.l.fi.C.de apochis,li.x. Stringe fortius ista duo iura:qz si cõfessio procuratoris fisci p̃iudicat fisco,lz nõ probetur ꝑ numeratiõe vt ibi est ter.ergo multo multo fortiꝰ confessio procuratoris priuati dz p̃iudicare dño cũ procurator fisci min⁹ possit p̃iudicare fisco q̃ procurator priuati dño.cũ procurator fisci nõ possit habere fidẽ de p̃tio.d.l.si procurator.§.j.vbi gl.z Bar.tñ procurator generalis priuati põt habere fidem de pretio.l.quicunqz,§.si ei quẽ.ff.de iusti.Bar.ꝛ.in.j.q.Istã contrarietatem Bart. concordat do.Abbas in.c.cũ olim Abbas.in.ij.co.de off.dele.qd

si procurator fuit cõstitutus vt vẽderet pro certo ptio vel ad certã cãm. z tũc ꝓcedit dictũ Bar. hic q̃ eius cõfessio de receptione ptij nõ ꝓiudicat dño, aut procurator fuit cõstitut⁹ similiter tũc procedit sm dictum Bar. in d. l. si procurator. §. j. in fi. vide tamẽ que dixi in d. l. ij. §. fi. si cer. pe.

1 ☞ Homen debitoris condemnati ita demum potest capi pro executione sententie si nõ negat esse debitorem.

2 Pecunia pupillaris etiam destinata ad comparationem prediorum potest capi pro executione sententie, etiam sine decreto iudicis.

3 Possessor presumitur esse dominus.

Sic quoq; In defectu rerũ corporaliũ capiũtur noia debitorũ cõstitutũ: q̃ exigũtur vel vẽdũtur, put iudici videbit. Itẽ pecunia cõdẽnari apud aliuz depõsita, vel ad aliũ vsum destinata, capit in cãm iudicati. etiã si fuerit minoris, z sine decreto iudicis. h. d. vsqz ad finẽ legis, diuidit in tres partes. In prima loquit. an z qñ nomẽ debitoris possit capi pignori p executiõe rei iudicate. In secõa ponit an captũ debeat exigi vel distrahi. In tertia qd si pecunia in prõptu reperiat: tũc eã nõ capit nomẽ debitoris, fz i ipsa pecunia. secõa ibi, itẽ qd dicem⁹. Tertia ibi, fz z si pecunia. Et sic iste ter. facit differẽtiã inter nomẽ debitoris consistẽtis, apud quẽ tũ nõ est pecunia in promptu parata solutiõi, z sic de facili nõ põt cõpelli soluere: ideo fit missio in ipsum nomen debitoris sm formã que statim dicẽ in gl. Et debitorem apud quem pecunia parata erat solutiõi. vt si erat deposita penes argẽtariũ vel aliũ similẽ: tunc non fit missio in ipsum nomẽ debitoris: fz pecunia stat in capitur facto illi ꝓcepto de tradẽdo seu numerando. ¶ Not. j. ex tex. ibi fz ꝫ rescriptum est † q̃ nomẽ debitoris cõdẽnati ita demũ põt capi pro executione suie si non negat se esse debitorẽ. Limita nisi negatio esset euidẽter calũmnosa que cõuincit p instrm suie vel iurisiurandi, vel p instrm guarentigiatũ: tũc sit executio nõ obstãte negatione, sm Ang. Imo. cu. z Aler. z Spec. in tit. de primo z secõ decreto. §. restat. ver. qd ergo. z ver. qd si apud eũ. Secus qñ de dicta calũmnia nõ constaret nec incõtinẽti posset cõuinci: tũc nõ fiet executio in tale nomẽ debitoris, vt gl. no. in l. ij. z ibi Ly. Bar. z alij. C. qñ fis. vel prima. Bal. z Sa. in l. etiã. C. de exec. rei iud. Et tũc dabit curator bonis cõdẽnati q̃ agit ꝫ illũ debitorẽ negãtem. z eũ cõuincet z faciet cõdẽnari, sm glo. z doc. in d. l. ij. z Spec. in loco prorime allega. Ang. z Imo. Cy. Pan. de Cas. z Aler. hic. Secõ singulariter limita in noie debitoris ppetuo obligati ad annuã pẽsionẽ: qi nõ obstãte negatione sua potest ꝓcedi executionẽ sicut in immobilib⁹. Qi annue pstationes eq̃parãtur immobilibus, l. iubemus, nulli in prin. z ibi not. C. de sacrosan. eccl. z est bonus tex. in cle. exiui. §. cunqz annui reditus. de verbo. signi. Bar. z alij in l. sciendum, in prin. ff. qui satisd. cog. ita singulariter limitat Bal. in l. etiam. in ij. col. in ver. mõ restat vna qõ nõ pfunctorie trãseũdo. C. de execut. rei iudi. z seq. Aler. hic reputãs sing. z mẽti tenẽdũ. ¶ Secõ not. ex vltima parte tex. † q̃ pecunia pupillaris etiã destinata ad cõparationẽ pdiorũ põt capi p executione suie etiã sine decreto iudicis: eo qi est alienatio necessaria in qua nõ requirit decretũ. l. ij. §. itẽ queri põt. ff. de rebus eorum. z l. j. C. de pre. min. venio nunc ad gl. ¶ In gl. in ver. rescriptũ. ibi. qi facilius in rebus corporalib⁹ est dare possessionẽ de qua facile põt constare an sit pe
3 debitorẽ mittẽdo nũctos q̃ de hoc referãt. Et eo ipso † qs apparet eũ possessorẽ, psumit etiã dñium ad eũ pertinere, sm Bar. in §. si sup rebus. ff. ea. l. in vlr. col. in ver. q̃ro cui incũbat onus, pbãdi, ibi dixi. Sz in noie debitoris si negat se debitorẽ: opz q̃ cõuincat ordinarie libello oblato: z lite cõtestata z sic lõgius fieret tractatus q nõ dz fieri in executiõe suie vt in. §. pcedẽti. z ibi vidistis. ¶ Capio gl. in ẏbo capi. ista gl. sm Bart. z alios debuit poni sup prima parte huius. §. vbi tractatur de captura nois debitoris: nõ aũt debuit poni in isto ver. si. sz z si pecunia. q loquit qñ capit pecunia q̃ erat in promptu parata solutiõi. nõ aũt nomẽ debitoris. Ista gl. ponit practicã q̃ nomen debitoris tũc dicat capi. si iudex dicat habeatur illud nomẽ loco pignoris. Intellige qñ vocato debitore z ipso cõfitente iudex dixit dicta ẏba, put meli⁹ loquuta est gl. in l. j. C. de ꝓto. pig. Hã talis assignatio hz vim traditionis. l. pe. in prin. ff. de don. no. gl. in l. si. C. qñ fil. vel prima. z sequunt Bart. z cõiter alij. z Bar. in l. is cui. §. fin. ff. vt in pos. leg. z vide oino. Jul. in con. clxxxj. inci. in cã Antonij z fratris. ¶ In eadẽ gl. ibi. z iste postea habebit vtilẽ actionem. põt intelligi sm Ang. Imo. z Aler. de vtili hipothecaria causata ex isto pignore capto p iudicẽ. vt sic verba iudicis inducũt pignus, sicut inducit cõuentio partiũ. facit l. ij. C. de pacto. pig. z q̃ no. Spe. in ti. de primo z secõ decreto. §. restat. ver. qd ergo. Põt etiaz intelli. de vtili actiõe psonali: qi directa cõperit debitori obligato ꝫ illũ debitorem suum. l. nomen. C. que res pig. obli. pos. z l. si conuenerit. in prin. ff. de pig. act.

1 ☞ Actor non põt agere in libello nisi ad id qs facere potest reus conuentus.

2 Executio sentẽtie regulariter fit insolidũ nõ deducto ere alieno, z ne condemnatus egeat nisi in certis personis.

3 Socius hz beneficium vt non condẽnetur aut exigatur vltra quam facere possit.

4 Propter qs vnum quodqz tale. z illud magis.

5 Quis potest renunciare beneficio huius legis.

6 Una dictio potest poni pro alia.

7 Spontanea renunciatione seu remissione iuspatronatus non intelligitur remissum ius reuerentiale.

8 Monasteriũ exemptũ per epm a iure episcopali non erit exemptum a iure reuerentie, secus si sit exemptum per papam.

Sunt qui in id. Ista ler cũ nouem sequentibus vsque ad l. si peruenerit. psequit eandẽ materiã, de quibusdã qui non debẽt exigi, vel cõdẽnari vltra q̃ facere possint, z tales persone enumerant vsqz ad. l. iter eos. Ibi postea mouentur z soluntur aliqua dubia vsqz ad. d. l. si quenerit. Persone enumerate conueniunt z exigunt quaten⁹ facere possunt deducto ne egeant fz nõ deducto ere alieno. h. d. cũ duab⁹ sequẽtibus vsqz ad. l. iter eas. vel sic. Soci⁹, parẽs, patronat⁹, z ei⁹ liberi, z parẽtes. itẽ marit⁹, z miles nõ cõueniũt nec exigunt vltra q̃ facere pñt nõ deducto ere alieno. h. d. vsqz ad. l. iter eos. ¶ † Ponderatis primis ter. i ver. cõueniunt. q vr̃ ꝑbare q̃ in libello actor non possit agere, nisi ad id qs facere põt reus cõuẽtus. Item di. l. se. ibi, i id q̃ facere põt cõueniri. fz intellige cõueniunt inspecto effectu. Hã petitio insolidũ facta ad totã summã vz z tz. sed ille psone habẽt exceptionẽ ne exigant insolidũ, z sic vltra q̃ facere pñt, vt est ter. in. l. pe. z ibi Bar. z alij no. ff. q̃ cum eo. Bar. bal. Ange. z alij in. l. si dubitet. §. fili⁹ solini. ff. de fideiuss. z in. l. martũ. z in. l. ex diuerso. §. fi. ff. so. ma. Jõ text. i. l. itẽ miles, prorime sequẽti dr: quaten⁹ facere põt cogit soluere: z sic actor i libello põt petere cõdẽnari quaten⁹ facere põt, z tũc ꝓcedit iste duo ter. q̃ dicũt cõueniunt in id q̃ facere pñt. Itẽ põt actor in libello petere totã q̃titatẽ z sic q̃ insolidũ cõdẽnet, z tũc opposita exceptiõe fiet cõdẽnatio quaten⁹ facere possunt. §. sunt preterea. insti. de act. Et si i snia fieret cõdẽnatio insolidũ ad totã q̃titatẽ, ẽt tũc in executiõe opponeret exceptio, z nõ fiet executio nisi quaten⁹ facere possunt: vt. d. l. itẽ miles. prime sq̃.

2 fi. ¶ † Secõ no. q̃ lz regulr executio snie fiat insolidũ nõ deducto ere alieno. z ẽt nõ deducto ne cõdẽnat⁹ egeat: fallit i ꝑsonis hic enumeratis, q̃ exigunt indistinctũ facere pñt. scõmode z honeste. l. nepos. pculo. ff. de ver. sig. ispecta qualitate z dignitate psonarũ, vt no. declarat Bal. i. l. ij. C. q̃ cũ eo. Alb. de rosa. Bal. Imo. z alij i. l. marit⁹ in id. ff. so. ma. Jo. fa. z Ang. de are. in. §. itẽ si dote. isti. de act. z etiã deducto ne egeat, vt dẽ dictis est gl. no. i. l. in cõdẽnatiõe. ff. de reg. iur. q̃ reputat ordinariã z singularẽ Bald. in. l. vnica. §. cũ aũt. C. de rei vxo. act. in c. j. ad fi. prin. de notis feu. ¶ † Tertio no. q̃ socius habẽs be-
3 neficiũ vt nõ cõdẽnet aut exigat vltra q̃ facere possit deducto ne egeat, vt hic z. §. fz z si qs cũ parẽte, v. itẽ si socius. isti. de act. Rõnẽ assignat tex. i. l. verũ. i prin. ff. p soc. qi socieras ius fraternitatis obtinet. Põdera diligẽter ex ista rõne illi⁹ tex. inter ri q̃ si frater cõuenit ab alio fratre q̃ habeat isti⁹ priuilegii ne exigat vltra q̃ facere possit. tz gl. solẽnis. in. d. verũ. in prin. in ver. fraternitatis. z ibi sequunt Bart. z Bal. ꝑ soc. idẽ tenet Hic. de neap. in §. fz z si qs cũ parẽte. versi. ite si soci⁹. in v. q. extra gl. isti. de ac. Sz nõ rndẽt isti doc. ad rõnẽ. d. l. verũ. in prin. inducta vt superius iduri q̃ fortitet strigit z sic tenẽt Jo. fa. z Ang. de are. in d. §. fz z si qs cũ parẽte. sed ite sõlẽnis cius vbi dixi inst. de act. z simpli⁵. in discursu tz. d. Pe. de ber. hic. nulla de ꝓdictis faciẽs mẽtionẽ. ¶ † Limita isti⁹ ter. nisi solẽnis cius ꝓmisisset itegre seu i totũ: qi tũc vr renunciasse beneficio huius legis. Ita plura late ꝙsuluit. d. Ale. in ẓsi. ccxxij. v. vo. q̃ incipit sup q̃stiõs de quibus in themate. De hoc cũ an plone ibi enumerate ꝑtim donator possint ꝑ pactũ exp̃sse vel tacite renũciare bñficio huj⁹ legis. vide. d. Aler. in l. alia. §. elegãter. in xij. col. z seq. ff. so. ma. z habes de hoc gl. no. z distinguente inter si qs crediderit. ff. de pac. z gl. in l. cõuenerit. vbi dicet. j. e. z late Alb. de ros. hic. ¶ In gl. ij. in ẏbo est no. sm Inno. z Aler. qd dictio id est, que sui natura est expositiua, aliqñ ponitur modificatiue

Efficatiue seu qualitatiue rõne subiecte materie, z sic in effectu ponit p ICz put etiã capit gl. in l. j. §. quãdiu. ff. qñ actio de pec. sit annualis. hic allegata in gl. aliqñ accipitur, exẽplificatiue. l. q liberis. in prin. in ver. j. cũ gl. ff. de vul. z pu. ¶ Nec est absonus
6 vnã dictionẽ poni pro alia rõne subiecte materie, vt est gl. in l. eas causas. ff. de cõd. z demon. ¶ In gl. in verbo fere, lz gl. vi dicatur tripli declarare tex. quare tex. dixit fieri, tñ in effectu est pro duo. Primo, q etiã sunt aliene psone hic nõ enumerate q̃ habẽt istud bñficiũ. Scdo, q etiã psone hic enumerate nõ habẽt semp istud bñficiũ. Et aduerte q̃ q̃dã ex istis habent istud bñficiũ rõne reuerẽtie. vt pr̃ patroni, vt l. alia. §. elegãter. ff. sol. ma. Sic ẽt mariti habẽt ob reuerentiã maritalẽ, vt ibi, z l. vni ca. j. cũ aũt. C. de rei vxo. act. Alij rõne quasi fraternitatis, vt soci. l. veriũ in prin. ff. pro sol. Alij vt possint vtilitati pblice va care, vt milites. alij ppter suã liberalitatẽ, vt donato. l. nec li beralitate. j. c. alij ex accidẽtia facti. vt q cesserũt bonis. l. is qui bonis. la. §. ff. de ces. bo. An. autez milites legalis milicie, vt sunt aduocati, z milites celestis, vt clerici. habeãt istud priuilegiuz glz q̃ sic, in l. miles. in prin. vbi dixi. s. e. ¶ Bl. i fine accipiẽ dũ opponit̃ tex. triplr̃ soluit z tz prima sol. q̃ ad istum tex. de beat subaudiri l. maxime z istã sequunt, Bar. z cõiter alij, z dicit Ang. istũ esse verũ intellectũ. z secunduz. d. Pe. de be. vir aliter nõ posse dici, cũ text. in Zilo dicat q̃ socius vnius negotiatio nis hz istud bñficium. Sz pro certo ista cõis solutio glo. z do ctorũ subandiẽdo ad tex. nostrũ maxime, illũ vt destruere. Añ rñde melr̃ fm antiquos, z Bl. de rosl. hic, q̃ qñ sunt socij oim bonorũ idistincte habẽt istud priuilegiũ ex oi ẽctu, vt hoc tex. sec̃ qñ est vni̇ rei socr̃ vel spãlis socius vni̇ negotiationis: tunc in illa tm̃ hz istud priuilegiũ, vt in Zilo. ¶ In glo. in l. pa tronus. nisi iuspatronatus amiserit per. l. fi. in fi. C. de bo. li. ad uertẽte illa. l. ti. §. fi. inver, reuerẽtia, facit in oppositũ, quod imo ius reuerentiale debeat q̃uis patroṅ iuspatronatũ amiserit
7 nisi qñ quasi ab indigno eripit, vt ibi dr̃ tex. in fi. ¶ Añ ex spon tanea renũciatione seu remissione iurispatronatus nõ intelligit remissum ius reuerẽtiale, vt est tex. notãdus in d. §. fi. in vl. reuerẽtia. Et sic vr̃ q̃ etiã tunc remaneat hoc priuilegiũ quod rõne reuerẽtie dat. d. l. alia. §. j. ff. so. ma. no. gl. in l. si conuenerit. j. e ita etiam tenẽt Jmo. z do. Ble. hic. Adde illud q̃ egregie
8 no. Bal. in l. fi. in fi. reuerẽtia. p illũ tex. q̃ monasteriũ exem pliꝰ eꝑm a iurisdictione eꝑali, nõ erit exẽptum a iure reueren tie, z ideo si ex conuẽtione clerici tenenr̃ pcessionaliter ire ob uia epo. codẽ modo tenebunr̃ illi de monasterio supradicto. z refert q̃ Old. lau. ita cõsulr̃ rñdit archiepo Rauẽtanẽsi. Itez tz Ang. in l. alia. §. elegãter per illũ text. z ibidẽ Lu. ro. in. ij. no. ff. so. ma. Ang. in. l. lz si hac. §. patroni. per illum tex. ff. de in ius vo. z q̃ vult gl. z doc. in c. pastoralis. in ver. charedratici. uz. de dona. Pondera q̃ Bal. lo. quit de excepto per eꝑm, secus vr̃ in exẽptis per papaz. iq. illa exẽptio est pienaria, fm. d. Abb. in. c. cũ inter. in. v. co. de re iud. ¶ Bl. in ver. de dote. diuidit in quatuor partes. Jn prima allegat cõcordãtẽ. Jn scda remouet ratiũ ẽũ. Jn tertia opponit, sz reuera concordat, vt gl. dicit, z bñ. Jn quarta z vltima etã opp. z se remittit. scda ibi, caue tñ de soluendo. tertia ibi, Sz Zjmo. de ac. quarta z vlt. est ibi. itez Zd. de neg. ge. ¶ Jn ea gl. ibi, caue de soluẽdo. intellige de cau tione nuda put tz gl. in d. l. vnica. §. cuz autẽ. C. de rei vxo. act. z glos. in. d. uoz tio. §. inter dictum z ibi Bar. z alij, vbi dixi. ff. so. ma. z q̃ maritus existẽs in paupertate nõ de facili repiret fide iussore. Intellige tñ fm Jmo. z Rap. cu. idẽ esse in habentibus idẽ priuilegiũ q̃ simili debeãt cauere q̃ si vnq̃ peruenerint ad pinguiorẽ fortunã insoliduꝫ soluent, cũ nõ possit reddi ratio di uersitatis. ergo idẽ ius cẽseri dz. l. illud cũ simi. ff. ad l. acquil. z l. a ritio. in fin. ff. de ver. ob. nec obstat tex. in l. quoties si semel. ff. de pecu. vbi dr̃s cõuentus actiõe de peculio nõ tenek cauere de incremento futuri peculij. q. tex. ibi assignat rõnẽ diuersita tis: q. dr̃s nõ tenek mero iure insolidum sicut tenetur socius z similes. ¶ Jn ea. gl. ad fi. ibi, solue vt j. e. l. nõ tm̃ potest etiã sol. ut put dr̃ in d. l. duoꝛtio: q. ibi tenetur insiolidum propter cul pam commissam per maritum soluto matrimonio in non eri gendo a se cum commode posset prout etiam. dicunt Bart. z alij in. l. maritum. ff. sol. matr.

1 ¶ Inter creditores pares quibus debetur ab eo a quo non potest insolidum exigi melior est cõditio preoccupantis.

2 Si plures deposuerunt pecunias penes vnum mercatorem, z vnus eorũ fuit solicitus in exigẽdo, z alij non exegerũt: postea mercator effectus est non soluẽdo, z sic aufugit, an illud quod est exactum ab illo depositario debeat reponi in communi par tiendum inter creditores pro rata.

3 Donator hz priuilegium ne exigatur nisi inquantum facere potest habita ratione ne egeat.

4 Donatum ob causam non est donatio.

5 Qualiter dicatur deberi ex eadem causa.

6 Quando dicatur quis preoccupare.

7 Facilius preiudicatur alteri in querendis quam in quesitis.

8 Actio personalis competens priuilegiato sequitur personam z non rem.

9 Prior tempore potior est iure.

10 Omnis exceptio que nõ impugnat intiam sed modificat execu tionem potest semper opponi, etiam post sententiam.

11 Lex presumit quemlibet in futurum ditari, z posse peruenire ad pinguiorem fortunam.

12 Qui soluit ante tempus non potest repetere.

Inter eos. Inter creditores qb⁹ ex eadẽ cã debẽt, z sic faciẽda est cõdẽ natio in ẽptum debitor facere põt melior ẽ cõdẽna tio occupãtis: nõ deducto ere alieno ex nõ simili cã debito, z deducto ne donator egeat. in reliquo ẽt melior est cõ ditio occupantis. h. d. tota. l. nihil omittẽdo. Diuidit in tres p tes. Jn prima ponitur decisio. Jn tertia fallẽtia, scda ibi, lz z si cũ patre. tertia z vlt. est ibi, is quo que. ¶ Et aduerte q̃ oẽs illi q nõ debẽt cõdẽnari nec exigi ni si quatenus facere possunt. exigunt hoc modo, vt eis reseruet quantũ ad alimenta sufficiat fm qualitatẽ z cõditionẽ ipsorũ, sed ipsi non pñt allegare q̃ ere alieno sunt stricti, z sic q̃ primo eris alieni fiat deductio, z de residuo adhuc ipsi detrahãt quã tum eis sufficiat ad alimẽta, z figd supest detur egenti. sit ergo cõsideratio sui patrimonij tpe cõdẽnationis fiẽde, sicut si nul lũ esset es alienũ debitum. Solũ fallit in donatore conuento a donatorio ex cã donationis, q̃ põt afi oia es alienũ dedu cere, z de residuo tm̃ sibi reseruare q̃ ad alimenta sufficiat, z postea
1 si qd supest donatorio dz tradi, vt hic in ver. fi. ¶ Not. j. quod inter creditores pares gbus debeꝫ ab eo q̃ non põt insolidum exigi melior est cõditio occupãtis: qz vigilantibus z nõ dor mientibus iura subueniũt: vt inqt tex. in l. pupillus. in fi. ff. que in fraud. cred. z in c. duobus. z ibi gl. de resci. in vj. Secus si cre ditores non essent pares: z si non deberetur ex eadẽ cã: qz forte vni ex cã lucratiua alteri ex cã onerosa: vr̃ vni ex cã priuilegia ta, z alij ex non priuilegiata. vt dicẽt in gl. in verbo occupãtis.
2 Et deducẽdo istã materiã ad practicã, adde q̃ si plures depo suerũt pecunias penes vnũ mercatorẽ, z vnus istorũ deponẽ tium fuit solicitus in exigẽdo suũ depositũ. alij autez non ere gerãt, postea mercator effectus est nõ soluendo, z sic aufugit. put faciunt mercatores pressi nimio onere eris alieni nũquid illud qd̃ est exactũ ab illo depositario debeat reponi in cõi par tiẽdã inter creditores pro rata: Bal. in l. fin. in. ij. q. C. depo. de terminat per illũ tex. q̃ nõ qñ esset exactũ per singa, vt hoc tex. Secus si esset exactũ p vim vel nisi debitor est gratificatus illi primo vt est tex. no. in l. pupillus, z ibi no. Bar. ff. que i frau. cre di. Vel nisi supueniret creditor priuilegiatus: qz tunc hr̃ ratio eius z aduocarent ab illo primo vr̃ in duabus legibus hic al legatis per gl. in verbo occupantis. in scda parte vbi no. dicek.
3 ¶ Scdo no. in ver. is quoque. q̃ donator hz priuilegiũ vt nõ exigat nisi inquãtum facere potest habita rõne ne egeat, cõcor dat tex. in. §. lz z si quis cũ parẽte insti. de ac. rõnẽ assignat tex. in l. ne liberalitate, vcz ne liberate sua inops fact̃ picitek. j. e. ¶ Limita no. istũ tex. vt pcedat in pmissione de donãdo z pu ra z simplici, secus si ob cãm, qr illa nõ est liberalitas nec pro prie donatio. lj. z ibi gl. Bar. i. l. aqlius regulus, in verbo non meraz. z ibi Raph. cu. ad hoc no. ff. de do. Bar. in prima rubri ca ffoꝝ, z in vlt. col. z sic cessat rõ liberalitatis quam assignat tex. in d. l. ne liberalitate. iuncta. l. precedenti. in fi. Jta limitat Ang. in. l. lz hoc ita. in prin. p illũ tex. j. e. quem refert z sequitur do. Alex. in l. sunt q in id. in. ũ. co. Sr̃. e. z idẽ do. Alex. in. l. non tm̃. in vl. co. j. e. ¶ Adde q̃ istã limitationem etiã sequit̃ Lu. ro. in consil. xxvj. qs incipit pro decisione eorũ de quibus dubitatur
4 in. iij. col. Jo de pla. in. §. sed si vlt. col. iusti. de actio. ¶ Con firmat vltra Ang. qr illud qs datur ob causam non est dona tio, sed est potius quedam permutatio, vt est tex. melior de iu re in. l. sed z si lege. §. consuluit in fi. in. in ꝓbo, velut gen⁹ quod dam pmutationis. quem Bal. ad hoc ibi notat z reputat te nendum menti. ff. de pe. her. sed nemo sani capitis diceret pri uilegium istius legis habere locum in permutatione. ¶ Sed aduerte: qz contra istam limitationem fortiter facit. nam pro missio ex causa dotis est ob cãm. l. fi. donaturus. ff. de cond. ob cau. Tũc promittens pro dote hz istud priuilegium, vt nõ exi gatur vltra quã facere possit. in l. si extraneus. z l. pe. ff. de iure do. ergo limitatio non est vera. Bñ facit text. in l. sed hoc ita in princ. iuncta gl. j. e. vbi loquitur de dote promissa viro cum pa cto de lucrando: z tamen promissor constante matrimonio hz hoc beneficium. vt ibi. Sed ad hoc respondet Ange. in. d. l. sed hoc ita z referunt z sequuntur Jo. de pla. z Ang. de aret. in d.

§.sz z si quis.inst.de act.q si maritus agit ad dotē q̄ est remā
sura penes eū:tūc ꝓmissor nō hz priuilegiū huius legis: quia
quantum ad maritū est donatio ob cām.l.nesemnius. in prin.§.
e.sec'si agit ad cōmodū vxoris.ita loquitur d.l§ extrane'.z d.
l.pe.ff.de iu.do. ¶Tu vltra eos rūde clarius q̄ q̄s quis ꝓmi
sit puta cētū ex cā dotis,licet ex parte mariti recipiētis sit do
natio ob cām.d.l.si donaturus.cū ex parte dātis vel ꝓmittēn
tis est mera liberalitas nūmirū si hz istud priuilegiū vt nō exi
gat vltra q̄ facere possit.ita loquit d. l. si extraneus.z d. l.pen.
Secus q̄s ꝓmitteret ob aliquā cām remuneratoriā:q: non
est liberalitas nec ꝓprie donatio,§ quoddā genus ꝑmutatio
nis,vt in iuribus ꝑime allegatis,z tūc ꝓprie ꝓcedit ista limi
tatio,quā nō inuenies ita excussum. ¶Expeditis textualib'
capio gl.§.in verbo.ex eadē cā.que vult q̄ triplr dicat eadē cā.
5 Dic aliter z melius†q̄ deberi ex eadē cā pōt intelligi altero de
tribus modis,primo in genere.scdo in specie. tertio in indiui
duo.primo ex eadē cā in genere:puta ex cā crediti. vt gl. intel
lexit.z sic p10 obligatione psonali in genere,sed oibus debitor
inquātum facere pōt dz cōdēnari, vt hoc casu pōt ꝓcedere re
gula huius ter.q̄ melior sit conditio possidētis. Scdo pōt in
telligi ex eadē cā in specie capiendo speciēt logici capiūt ꝑea
que predicat de pluribꝫ indiuiduis, vt q: sunt plures credito,
res ex cā vēditionis,vel depositi,vel mutui z § eos hz debitor
priuilegiū ne exigat vltra q̄ facere possit,z tūc etiam ꝓcedit
regula huius ter.q̄ melior sit conditio ꝓoccupātis. Tertio
pōt sumi eadē cā in indiuiduo z sic p10 eadē cā numero, vel ꝑ
actione eadē descēdēte ex eodē § cetu z pluribꝫ cōpetente:z tūc
si illa eadē actio in indiuiduo cōpeteret cuilibet creditori insō
lidū vt in pluribus reis credēdi:z tunc etiā melior est conditio
ꝓoccupantis ꝑ litis contestationē vt.l.ex duob'.§.ff.de duo,
reis.z dicam statim infra.in verbo occupantis.in prin. Si au
tem nō debet omnibus insolidū, vt q: tres essent socij eiusdem
societatis:tūc non ꝓcedit regula ter.nostri: nec tūc est melior
conditio primi socij ꝓoccupātis,sed omnes debēt redigi ad
equalitatē,vt est ter.valde no.in l.verū.§.si cū tres socij. ff. pro
socio.z in l.tē labeo.ff.fa.erc.z in l.pupillus. z ibi Bart.ff.que
in frau.cre. ¶Capio gl.in ꝟbo occupantis.quā diuide in tres
partes. In prima ponit q̄s q̄s dicat ꝓoccupare. z nō bñ de
clarat. In scda per viā limitationis remouet vnū § ū,contra
illam limitationē opponit perviā fallētie,rūdendo. In tertia z
vltima opponit § ter.q̄ nō sit melior cōditio illius qui primo
sniaz obtinuit,§ illi' qui plus ad executionē ipsius sniē perue
nit z late rūdet.scda ibi. Itē hoc accipe.tertia ibi, item non vī
melior conditio. In prima parte gl.nō bñ declarat § relinquit
in ambiguo. Dic melius concordando iura allegata per gl.q̄s
aut agit de iure querēdo de nouo:z tūc sufficit litis contesta
tio,vt dicat facta ꝓoccupatio l.pluribus. ff. de ꝓcura. z. c.si
6 duo in primo z scdo rūsio.de ꝓcu.in vj.†Aut agitur de iure iaz
quesito ꝓferēdo:z tunc aut illud ius cōpetebat pluribus per
sonis ad idē insolidū,z tūc similiter ꝓoccupatio fit ꝑ litis cō
testationē.l.si pluribus,z ibi late Bar.ff.de leg.j.ex duobus,se
cūda.ff. de duobus reis z l.si titius.ff.de ver.ob. Aut illud ius
gñaliter cōpetebat pluribus psonis z ad diuersa:z tūc requiri
tur sniа,vt quis dicat ꝓoccupasse:vt hic,z l.si vero.ff.de pecu
7 lio.alle.in glos.z l.si quis a multis.ff.de nora.†Rōdmeritatis
in primo mēbro:q: facilius ꝓiudicatur alteri in querēdis q̄
in quesitis l.si.cū simi.C.de acqui.po.z l. seruus.z ibi glo.C.de
pac. Itē inter casum q̄ competit ad idē,z q̄ ad diuersa,ratio
est:q: q̄ competit ad idē potentius ius hz agens in eo de quo
alius conuenit:q̄ q̄ hz ad diuersa.Et idē facilius ꝓeuidicat
alteri,ideo tūc ꝓoccupatio fit ꝑ li. contesta. ¶In scda par
te gl.ibi,que sunt § in illis duabus legibus allegatis in glos,
non est melior conditio ꝓoccupantis:imo semper ꝓefertur
priuilegiatus. Imo fortius volunt ille due leges,q̄ magis pri
uilegiatus ꝓeferꝛ etiam in reuocando quod illo actualiter est
solutū minus priuilegiato.Et hoc dato q̄ ille qui non est eque
priuilegiatus non solū prius venit ad sniam § etiā prius ve
nit ad executionē:quia pri' solutionē recepit adhuc alter pri
uilegiatus reuocat ab eo si non est aliud vñ sibi satisfiat in bo
nis debitoris,z ita tz etiam gl.in l.priuilegia. ff. de priuile.cre
di.Et caue q: durū z mirandū videtur fm Raph. cu. hic pri
uilegiatus possit reuocare ab eo cōtra quē non hz actionem
8 †quia actio personalis cōpetens priuilegiato sequitur perso
nam z nō rē.l.j.§.si heres percepto fundo.ff.ad treb.z l.ñ.§.lu
cius.vbi ter.no.ff.de cōtrah.emp.facit bene ter.argūs actio
nem non cōpetere.in l.si ff.de distra.pig. Ad hoc respōdet Ra
pha.cu.alij nihil tangunt qō q̄ creditor accepit solutionem,
z poterat exceptione repelli ne debitor conueniret nisi inquā
tum facere pōt,si totum ei soluitur,quodammodo soluitur in
debitū,cū debuerit deduci es alienū priuilegiati, vnde tūc pri
uilegiato cōpetit condictio indebiti ad reuocādū:z ipse nō
alleget.est ter.in l.tutores.ff.de ꝙdi.inde.z ibi gl.z gl.in l.si non
expederit.§.in verbo cōicādū.ff.de bo.auth.iud.possi. que nō
cōpeteret ipsi soluēti.l.si is cū quo.ff.de cōdi.ind.Sz ista rō pō
cedere solū q̄n es alienū deberet deduci, vñ secus esset q̄n exe
cutio deberet fieri insolidū:tūc priuilegiato nō cōpeteret cōdi
ctio indebiti. ¶Breuiter teneo q̄ priuilegiat' reuocabit per
conditionez ex lege ꝓ duo iura allegata in gl.q̄ inducūt prius
legiatū posse reuocare,z nō putdent de remedio.nuncz.l.si.
sin vero hr̄des.in verbo per cōditionē ex lege.C.de iur.delib.
ita tz gl.in d.l.si non expederit.§.j.in verb.cōicandū.z gl.in d.
l.sed in id.ff.q̄ cuz eo.z gl.in l.pecunia.in verbo extraordinario
iure.C.de priui.fisci.cum distinctione tñ quā late tradit Bart.
post Ja.de are.in l.pupillus.ff.que in frau.cre. ¶In ea.glo.ab
vt.C.q̄ po.in pig.ha.l.si.§.si.illa.l.nihil facit ad ꝓpositū nostrū
q: loquit in hypothecaria z sic in actione reali, z ñ in pluri
9 bus priuilegiatus priuilegio reali in quibus est regula:q̄ qui
prior est tpe potior est in iure.z in regula q prior.de regiur.in
vj.z l.potior.z l.q balneū.ff.qui po.in pig.hab.§ iste ter.z glo
quunt in actionib' personalib' in quib' non cōsideratur prio
ritas tpis.vt.l.priuilegia.z ibi glo.ff.de priui.cred. ¶In vltia
parte gl.habes q̄ post latā vtrāq; sniam si tractat de earū ex
ecutione non est melioris conditionis ille qui obtinuit sniam.l.
in iure iudicati.§.e.allegata per gl. q: aut ambo cōcurrunt eo
dem tpe,z vtrique dz satisfieri ꝓ rata,aut diuersis tpibus:z
tūc dz satisfieri in totū eius q̄ snia continet:non habito respe
ctu ad aliam sniam,vt hic z l.pupillus.ff.que in fraud.cre.quā
executione snie nō dz haberi ratio illius qui primo sniam ob
tinuit, nisi concurrat in executione. Istam glo.limitat Bar.in
vlti.q.vt procedat q̄n tpe snie scdo late fuit habita ratio dēb
ctionis illius quātitas,in qua prius sniaz obtinuerit. Alias si
in scda snia nō fuisset habita ratio deductionis prime,§ vtra
que snia fuisset insolidum condēnatoria,tūc in executione fie
bñ haberetur ratio prime:ex quo prius non est habita ratio.
Item fm Bar. posset creditor qui primā sniam obtinuit age
re reuocatoria,eo q: debitor per eius fraudem exceptionem
omisit:ñ vt eatur talis circuitus. precedens ratio est me
lior.z cū Bar.alij tenent in specie Rap. cu.a do. Aler. ¶Cu
pio gl.in verbo inter eos quā diuide in duas partes. In pri
ma alle.concordantias ad rez. In secunda formal quēstiones
in qua arguit ad partes scdas ibi, hic quero fm Azonem ita.
gl.ibi,imo etiam quaz post sniam.ita glo.vult q̄ ista exceptio
possit opponi q̄nque post sniam:ergo non semp.sed fm Bart.
q̄n competit militi.ter.in l.item miles.in fi.§.eod.videt velle q̄
possit opponi executioni,z sic post sniam. In aliis personis
q̄ debeat opponi prime conuentioni,prout videt innuere ter.
in.l.sunt qui in his,z l.sequenti.§.eos. ¶Si fm Bar.z alios ma
lius est q̄ cuicunque persone competebat hec exceptio,posse
opponi post sniam in executione.vt l.nesemnius.§.fin.j.e.z ea
10 diuerso.§.fin.ff.sol.mat. Sz regula est q̄ omnis exceptio que
non impugnat sniam sed modificat executionez potest semper
opponi,etiam post sniam.l.si fideiussores.§.idem rñdit.ff.de
defens.glo.ord.in.l.j.vbi Bar.z doc.z ibi late dixi.C.de iu.z ra.
igno. ¶In fine gl. ista gl. refert Ioannem, tenere q̄ ista ex
ptio sit dilatoria,sed glo.in.l.iij.ff.de excep.refert Joan.tenere
q̄ sit peremptoria.Bar.ibi tenet q̄ sit temporalis z dilatoria
q: differt exactionem ad tps quo maritus efficiatur solueti
11 †z lex presumit quemlibet in futurum ditari z posse peruenī
re ad pinguiorem fortunam.l. cura. §. deficientium.ff.de mi
ne.z hono.z.l.si defunctus. C. arbi. tut. Item per istam ratio
nem tenet glos.in.§.appellantur z in verbo semper. in fina.
de excep. Ad idez facit:quia ista exceptio finitur per mortem
mariti z non transit ad eius heredes:nisi sint filij.l.z si fideius
sor.§.j.z l.sequen.§.eod.z l.maritum.z l.sequenti.ff.sol.mar.ex
go est dilatoria z tēporalis donec maritus viuat. Et ita etiam
tenet Bar.in.l.ex diuerso.§.fin.ad fi.ff.so.matri. breuiter aut
qui. Old. Lauden. Ray. Alb.de Rosa. Imo. Paul.de cast.Do.
Aler.z do. Petr.de bern. concordant istas opiniones q̄ ista
exceptio dicitur esse perpetua quoad processum: q: non im
pedit litis ingressum sicut nec regulariter impediūt exceptio
nes perpetue.vt c.j.de lit.contestati.in vj. Item potest oppo
ni post lit.contesta. vsq; ad sententiam z etiam post in execu
tione: vt statim dixi. Sed si esset dilatoria non posset oppo
post lit.contesta.l. Pomponius.§.rati.ff.de ꝓc.l.ita demum.
C.eod.dicitur autē dilatoria z temporalis respectu solutionis
z exactionis: q: differt solutionem integram quousq; perue
niat in pinguiorem fortunam.l. unica.§.cū autē.C.de rei vxo.
12 act. Item quoad impediendum repetitionez soluti: quia fere
non potest repetere ille qui soluit ante tēpus.l.nam si cum ma

luam z si maritus. ff. de condi. inde.

¶ Priuilegiū singulariter z dispensatiue concessum vni an extendatur ad alium ratione correlationis.

2 In materia priuilegiata z dispensatiua correctoria z penali fit extensio ratione correlationis.

3 Priuilegium concessum vni non debet extendi ad alium.

4 Priuilegia concessa marito regulariter non extenduntur ad vxorem.

5 Statutum q̄ maritus in vltima voluntate titulo inst. nec legati nec alio quouis titulo nec directe vel indirecte possit relinquere vxori sue vltra centū, z si quid vltra sit ipso iure nullum an habeat locum in muliere z sic econtra.

6 Statuta tantum disponunt quantum loquuntur z non plus.

7 Mulier presumit magis decipi posse a viro quā vir ab vxore.

8 Maritus etiam si conueniatur sol. mat. pro cōtractu celebrato constante matrimonio habet priuilegium ne conueniatur vltra quam facere potest.

Ontantuz Maritus siue de dote siue ex alio quocūq; ℨctu cōueniat hz priuilegium ne exigat vltra q̄ facere pōt. Et idē ēz i vxor. h. d. Et pōit duas extēsiones ad illud q̄ dixit ter. in l. patronus. i fi. ff. de. o. z l. maritū. ff. so. ma. z in §. itē si de dote. inst. de ac. ¶ Ho. ex isto ter. in fi. fm Raph. cu. q̄ priuilegiū singulariter z dispēsatiue concessum vni extēditur ad alium rōne correlationis. l. fi. ff. de accep. z l. fina. C. de indi. vidui. tol. z l. cum emptor. cum mille similib⁹. §. ff. de rescin. ven. Et p hoc dt Raph. cu. se alias dixisse q̄ stante statuto q̄ de qualibet z de quocūq; ℨcto debeat solui gabella qō z maritus haberet priuilegium, qō non dz soluere gabellam, q̄ nec eius vxor nec pater mulieris secū ℨhens tenebit gabellaz soluere. ¶ Adde qō notabile est verū: q̄ nō solum in materia priuilegiatiua z dispensatiua rōne correlationis fit extensio, imo etiā in materia correctoria z penali in qua alias non est licita extēsio etiā a maiozitate rōnis. vt no. i aut. quas actiones. C. de sacrosan. ec. Cū rōne correlationis licita est extensio vñ ler noua corrigēs in vno ex correlatiuis intelligitur etiam corrigere in alio, ita no. Bar. Bng. z alij in l. fi. per illum ter. de indi. vidui. tol. vbi late dixi z multas cōclusiones dedi. Dz de isto Raph. cu. non bñ probatur ex isto ter. prout etiaz dt do. Aler. q: hic sicut maritus vtitur isto priuilegio ℨ vxorem ita etiam equum est q̄ vxor vtatur ℨ maritum rōne mutue correlationis: z vt sit par ratio lucri z dāni. l. fi. C. de fur. z l. fi. C. de cond. z l. fm naturam. ff. de reg. iur. sed in qōne Raph. priuilegiū mariti nō exercebat ℨ vxorē sed ℨ gabellarios. ¶ Cū priuilegium cōcessum vni non dz extendi ad aliā psonam. l. j. ff. de cōsti. prin. z §. sed qō prin. inst. de iure natu. sicut in simili priuilegiū cōcessum vni ex litigatoribus puta actori q̄ non teneatur soluere sportulas extēditur etiam ad reum rōne correlationis. Et vt in iudicijs circa ordinaria seruet equalitas vt est ter. in l. fi. C. de fruc. z lit. expen. z l. in sacris vltima z ibi Bar. in fi. C. de priori. sac. scri. li. xij. z est gl. not. in. §. at ex ℨtio. in verbo sine om. inst. quib. alie lz vel nō. Secus in alijs priuilegijs. fm Bar. z alios in d. l. fi. C. de fru. z lit. expen. p l. iij. in prin. ff. q̄ quilz iur. z d. l. j. ff. de const. prin. Etiam teneo ℨ de ditionem Raph. ſq: priuilegia cōcessa marito regulariter nō extēduntur ad vxorē, vt probatur in l. princeps. ff. de legi. z l. qō prin. z l. seq. ff. de leg. ij. declarando tū. vt ibi probaē p Lyn. in l. more. ad fi. ff. de iur. om. iud. Item q: videtur esse diuersa ratio quo casu dispositū in vno ex correlatiuis non hz locum in alio, vt. l. fi. C. de rescin. vē. fm Bar. z alios in d. l. fin. vbi late dixi. C. de indi. vid. tol. Regulariter tū dispositum in marito hz locum in vxore rōne correlationis, vt l. fi. in verbo equa lāce. C. de repud. per quē ter. no. ibi Bar. maritus z vxorē ad paria iudicari. z l. generaliter. in prin. C. de secun. nup. Facit qō signanter decidit Bal. in aut. hoc locū. in fi. C. si mulier secundo nupserit. vbi tz q̄ sicut qū marit⁹ in testamēto reliqt vxorem sua dñam massariā z vsufructuariam cōsuetudo Bulgari interpretatur q̄ existentibus liberis debeat solū habere alimēta, fm gl. z doct. in d. aut. hoc locum. Idē erit ecōtra si vxor faciat testm̄ z relinquat marito dñium massariū z vsufructuarium bonorū suorū existētibus liberis cōsuetudo Bulgari lz sit stricti iuris loquēs in viro habebit locum ecōtra etiam in vxore. Adde qō egregie cōsuluit Bal. in cōsi. ccexlj. tertij vol. in. inci. concessus fuit saluusconductus vbi tenuit q̄ si alicui fuit concessum priuilegiū seu saluusconductus vbi tenuit qō si alicui fuit concessum priuilegiū seu saluusconductus veniēdi actaliē ciuitatem cū tot equis z totidē personis. arnesijs z bonis z ipse nō venit, fz misit vxorē suā cū dictis psonis z rebus q̄ adhuc vēdicat sibi locū dict⁹ saluusconduct⁹. ¶ Ego p ſra alias consului in ciuitate ſparme in noua questiōe in qua non reperitur decisio in terminis: z se subscripserūt tūc alij doctores huius ciuitatis. ¶ Statutū ſparme disponit q̄ maritus in vltima volūtate nō possit titulo institutionis nec legati nec alio quouis titulo nec directe nec p indirectū relinquere vxori sue vltra cētum libras parmēses: z si qd vltra relinquat sit ipso iure nullū. Dubitatum fuit quid ecōtra. Mā quedā mulier istituit maritū suū heredē vniuersalē, primiores illi⁹ vxoris petebāt eā hereditatē. vt dicebāt q̄ etiaz vxor nō poterat in testamēto relinquere marito vltra cētum libras parmēses, fuit noua questio. An illud statutum phibitoriū loquēs i marito habeat locū ēz i vxore. Videbat q̄nō: q: casus omissus in statuto relinquit dispositiōi iuris cōis. l. si extraneꝰ. ff. ō qdi. ob cām. z l. si cū dotem. in prin. ff. so. ma. z c. susceptum. in prin. de reser. in vj. Itē ex quo statutum nō dixit de vxore nec nos dicere debemus. l. si seruū. §. ptor. ait ver. nō dixit ptor ff. de acq. her. Bal. in l. oēs populi. ed fi. ff. de iust. z iur. z in l. illam in j. co. C. de colla. ¶ Statuta eīm tm̄ disponūt quātuz loquunt z nō plus. fm Bal. in l. testm̄ non ideo. in fin. C. de testa. z in l. si furiosi per illum text. in verbo non loquit. C. de nup. z in l. cum ancillis in vi. col. C. de incest. nup. vbi no. per gl. ibi. qō statuta sunt seruanda put iacēt z illud qō statutū nō determinat nec nos determinare debem⁹. ¶ Sz istis nō obstātib⁹ Itē ꝙsulmi pplura fundamēta, pcipue q: vir z vxor sunt correlatiuas, vñ statutū etiā correctorū loquēs in vno rōne correlationis hz locū in alio. ¶ Itez maior ratio phibitionis militat tā in vxore q̄ in marito: q: maritus facilius pōt inducere vxorē q̄ cum instituat heredē propter fragilitatem sexus q̄ ēz. l. fi. in prin. C. de dona. ante nup. z l. imperialis. in prin. C. de nup. z l. cuius bonis. circa medium. ff. de cura. z furi. z est text. melior de corpore iuris. in aut. vt immobilia ante nuptias donat. in ij. col. ibi mulier quippe mariti seductiōis facile decepta. colla. v. Et tātomagis cū istud statutū phibens ne marit⁹ possit in testō relinquere vxori vltra cētum libras cōtinet prohibitionez fauorabilē, ergo est extēdēdū, vt no. Bar. in l. si cōstāte. in prin. in pj. q. prime partis. vbi dixi. ff. so. ma. Et ideo cōprehēdit maritum etiā testantē extra territorium statuētū q: est prohibitio fauorabilis fm Bar. in l. cunctos populos. C. de summa tri. z fide catho. in x. co. in vj. q. prin. z ibi Sal. in viij. co. Lu. Ro. in consi. xxxix. qō incipit in proposita. q. nobilis z excelsi viri. ¶ Capio gl. in verbo cōdēnandus est, quaz diuide in quatuor partes. In prima opponit ℨ ter. z soluit. In secūda ℨ illam solutionez opponit z rūdet. In tertia allegat vnum concordātem ad ter. In quarta etiā opponit z soluit. secūda ibi, nec obstat. §. de cōsti. pecu. tertia ibi. z facit. C. de dona. inter vir. z vxo. quarta z vltima est ibi. item hoc in ℨctu. ¶ In ea. gl. ibi etiā si constante matrimonio ℨcerit idē tz glo. in l. vxor marito. in verbo iudicio. ff. de dona. inter vir. z vxo. † Sed cōiter reprobatur q: etiam si maritus cōueniat soluto matrimonio pro ℨctu celebrato cōstante matrimonio hz istud priuilegiū in memorīa ℨcti matrimonij per istum ter. indistincte loquētem equiparantem cām dotis alijs ℨctibus. Nec obest. d. l. diuortio. ff. de neg. gest. de qua gl. nostra opponitq: respōdet fm gl. ibi Bar. z doc. hic z in l. maritum. ff. solu. matr. qō ibi actio bñ habuit originē soluto matrimonio: sed ex dolo vel culpa mariti q non exegit a sepso dotē quādo erat soluendo. ideo ppter istuz dolū z culpā perdit priuilegium. arg. d. l. si rerum. allegate in glo.

1 ¶ Socer mulieris est magis priuilegiatus in duobus respectu vxoris quam ecōuerso socer mariti.

2 Exempla non restringunt regulam.

3 Bener non est ita in reuerētia socero sicut nurus pri mariti.

4 Socer mariti an perdat istud priuilegium. so. ma.

5 Dissoluta affinitate p mortē vxoris an priuilegia decrescant.

6 Statutum quod cause inter affines debeant compromitti non procedit affinitate dissoluta.

7 Si iniuria fit facta affini soluta affinitate non competit actio iniuria.

8 Affinitate soluta per mortem vxoris durat effectus affinitatis quod ad impediendum matrimonium.

ℨcur autem Socer vxoris pro dote cōsequitur, hz socer mariti non hz si conueniatur soluto matri, secus si eo cōstante. h. d. cū principio. l. se. vsq; ad. §. q̄ aūt. ¶ No. j. duas dñas inter socerum mulieris, z socerum mariti † quare socer mulieris in duob⁹ est magis priuilegiat⁹ respectu vxoris, q̄ econuerso socer mariti, z sic pī vxoris respectu ipsius mariti. Q: prim⁹ ēt si cōueniat soluto matrimonio ad restitutionē dotis hz priuilegiuz ne exigat ꝛc. hz scōs si conueniatur ad solutionē dotis p̄mississe so. ma. nō hz priuilegiū hz bñ hz si queniat cōstāte mri. rōnē diuersitatis assignat gl. i l. se. in ver. succurrēduz. q̄ segr Bar. g tū vt militare vt in alio. Scōs

no. dkiam inter socerū mulieris ⁊ socerū maritī: colligitur ex hoc singulari tex. si bñ inspiciaf rō in qua priuigⁿ in oi actione hz priuilegiū ꝫ nurū ⁊ hoc etiā si cōuenīaf alia actione ad aliud ꝙ ad dotē. semp vtīf hoc priuilegio aduersus nurū ne exigaf vltra ꝙ facere possit. vt hoc tex. ibi. cta. l. precedēti. cū qua cōtinuaf, secⁿ in socero maritī q nō hz istud priuilegiū nisi in actione de dote, sm solū Rap. cu. hic. alīj mhil tāgūt. Ad idē tenēt Rap. cu. ⁊ Pau. de ca. i. l. ex diuerso. ff. so. ma. p istū tex. quē ad hoc reputāt singularē. Pro ista scda dria bñ facit iste tex q in prin. loquīf in socero mulieris ⁊ simplr dt ꝙ sicut agitur cū marito, ita cū tali socero vt nō dāneī vltra facultates ⁊ sic ex ꝫctu nedū ex dote, vt in. l. precedēti. cū qua ita simplr cōtinuaf tex. in scda pte. ⁊ i. l. seq. in prin. subdit de socero maritī, ⁊ sic de patre mulieris ⁊ in eo distinguit an conueniaf cōstante mrimonio vel eo soluto. Et ita spaliter in dote. d. Aler. nō hic hz in. l. rei iudicate. in vl. co. ff. so. ma. fateī istū tex. in prin. apte ꝓbare primū ꝙ socer vxoris ⁊ sic pater maritī, hz istud priuilegiū nō solū in dote hz etiā in oi ꝫctu. Hz postea iste tex. in scda parte ⁊ prin. l. seq. qū loquīf de pre mulieris hz dicat si cōuenīaf actione de dote: tū sm eū loquīf exēplificatiue de dote ⁊ exēpla nō restringūt regulā. vl. l. dāni infecti stipulatio. in prin. ff. de dā. infe. ⁊. l. j. §. ꝙ vulgo. cū simi. ff. de vi ⁊ vi ar. Tu dic ꝙ imo iste tex. in scda parte. ⁊ in prin. l. seq. loquīf de dote decisiue ⁊ non exēplificatiue. Itē exēpla hz nō restringāt regulā. tū eā declarāt in qbus casib⁹ loquaf, vt est glo. no. in. c. qs dei timorē. de statu mona. ⁊ in. d. l. j. §. ꝙ vulg. Itē exēpla sicut digitus rē ostēdūt ⁊ tactui quodāmodo subiiciūt sm Bal. in consi. ccclvū. prime partis. nulla mulier se nubat cū hereditate. in pe. co. Scdo ex alio impugnat do. Aler. qi nō pōt reddi vigēs rō diuersitatī iter istos soceros ⁊ ppterea ista opi. mo, sm eū non posset defendi. ¶ Tu dic ꝙ rō diuersitatis est in promptu qi non eīt in reuerētia ita subdit⁹ gener socero sicut est nur⁹ patri maritī: qi pater maritī censeī esse loco pris ipsi⁹ mulieris ꝙ nō est eī. vt est tex. q ppie ita loquīf i socero mulieris. in. l. qi parētis. cū se. ff. so. ma. Hz aduerte p intellectu hui⁹ tex. in dicta prima differētia: qi alibi est tex. sin. q non est alibi in iure. in l. pe. ff. de iu. do. ꝙ vult ꝙ ēt soluto mrimonio socer maritī nō indistincte pdat istud priuilegiū: hz ita demū qū p dolum induxit generū ad ẓhēdū mrimoniū cū filia sua sub cōtēplatione dotis quā pmisit sibi se soluturū cum sciret se nō esse soluēdo. Cū si nō fuisset in dolo, videreī ꝙ haberet istud priuilegiū etiā soluto matr. Bar. Ang. ⁊ cōiter alīj tenēt ꝙ ista lex debeat intelligi sm illā prout etiā. d. gl. in. l. ex diuerso. in prin. ⁊ ibi etiā Bar. ⁊ cōiter doc. ff. so. ma. simiīr ꝙ soluto matrimo. nō habeat istud priuilegiū qñ dolo iduxit generū vt dixi. Et pondera ꝙ ille tex. loquīf in socero maritī quo dolose pmisit dotē sciēs se nō posse eā soluere. Et sic nō vī posse adaptariad socerū nurus: qi tz ꝙ qñ accipit dotē sciuit se eē inopē ⁊ nō solnēdo p hoc nō deprehēdit in eo dol⁹ cū possit dotē acceptā cōseruare hz aliter de suo nō fit soluēdo. Presertiz qi in futurū psumiī posse ditari añ forte quā veniat dies restitutē de dotis. l. si defunctus. C. arbi. tute. ⁊. l. cura. §. deficiētiū. ff. de mune. ⁊ ho. ⁊ ppterea ter. hic. ⁊. l. seq. cōstituit dria inter istos soceros ex parte patris ⁊ ex parte maritī. ⁊ ita etiā Bar. ⁊ cōiter doc. hic. Hz tūc obstat difficultas non mediocris qñ socer maritī fuit i dolo psuadēdo genero ꝙ solueret dotē ꝙ sciebat se nō posse soluere, vī ꝙ etiā si cōueniaf ad talē dotē pmissam cōstāte matrimonio put verisimiīr cōuenīt qs etiā tūc cū non deberet hīe priuilegiū pp dolū suum, vt i hac. l. hz hoc ita. §. fi. ⁊. l. si qs dolo. in pn. ⁊. l. si rerū. j. e. ⁊. l. alia. §. j. so. ma. Cui⁹ ẓriū vult. d. l. pe. do. Ale. hic multū circa hoc laborat: ⁊ lati⁹ i. l. rei iudicate. in prin. ff. so. ma. in pe. ⁊ vl. co. Et dt ꝙ ista ẓtetas iurisconsultorū non pōt recte defendi nisi dicam⁹ sm Imo. hic ꝙ qñ talis dolus fuit a principio cōmissus p patrē vxoris: qi constāte matrimonio adhuc durat istud priuilegiū. Jō qi adhuc durat affinitas, put etiā dt gl. hic. ⁊ sic lex voluit mitius agere secus soluto matrimo. Hz in hac. l. nō fuit dolus a prin. ⁊ aliud melius dici non pōt. ¶ Bl. in verbo succurrendum. vult ꝙ dissoluta affinitate p mortē vxoris. ita etiā priuilegia dissoluātur. ¶ Adde qs istā gl. reputat singula. Bal. in. c. in literis. circa fi. de testi. ꝙ affinis sopita hrditate nō seruat amplius amorē. Itē istā gl. reputat sin. idē Bal. i. c. accedēs scdo. in vl. col. vt lite nō cōtesta. de affinitate oi no ablata quo ad affectiones: ⁊ refert ꝙ p istā gl. dicebāt antiqui aduocati perusini ꝙ si ex forma statuti cause debēt cōpromitti iter affines ⁊ sic qstio inter me ⁊ te qui quondam fuisti marit⁹ vxoris mee non dz inter nos de tali causa compromitti: qi non durat iter nos affinitas nec amor, vt hic est gl. Idem p istā gl. determinant Bal. Gal. ⁊ Pau. de cast. in. l. fi. C. de verb. sign. ꝙ si statutum disponat ꝙ cause vertentes inter affines debeant compromitti nō pcedit qñ dissoluta est affinitas ⁊ etiā do. Pau. de ca. ꝙ ita tenebāt antiq aduocati perusini p hāc gl. Idē tenent Bar. Bal. ⁊ Ange. in. l. cui eorū. §. affinitates. ff. de postu. Bal. in. l. affinitas. C. cōia de succes. Pe. de anc. in cōmento capituli canonicum statuta. de cōsti. in. vlio. q. qd iuris si statuto cauet. Pau. de ca. in. l. rei iud. §. fi. ⁊ ibi do. Aler. in fi. prin. ff. so. ma. et do. Aler. firmat ꝙ hz Bar. in. l. j. circa, ꝛr. co. C. q acc. non pot. vbi cōcludit ꝙ si fiat iniuria affini soluta affinitate non competit amplius actio iniuriarum qi finitus est amor. † Aduerte tū ꝙ soluto mrimonio p mortē vxoris adhuc durat effect⁹ affinitatis quo ad impediendum matrimoniū inter virū supstitem ⁊ cōsanguineā vxoris mortue vsqz ad quartū gradū. §. affinitatis. inst. de nup. §. non dz. de consangui. ⁊ affinu. hz quoad alia effectus affinitatis dicatur finitus. vt predici.

1 Negans illud qs est causa priuilegij perdit priuilegiū qz intellige quando dolose negauit. nu. 2.

3 Justus error excusat negantem a pena.

4 Quādo libellus actoris est ineptus nulla exceptio rei pōt esse penalis.

5 Qui perseuerat in negatione vsqz ad lit. cōtesta. inclusiue perdit priuilegium.

6 Negās anteꝙ aduersarius probet ẓrium potest penitere.

7 Qui nō perseuerat in negatione. sed cōfitetur anteꝙ liquidet negotium per probationes testium. euitat damnū proueniens ex negatione.

8 Si ex forma statuti remittaf ꝙstiō delictū aliqua pars penę maleficij nō pdest ei qui iā negauit posteriōr confessio. z nu. 9.

10 Negans in specie quid ex causa bñficij sui perdit priuilegium secus si generaliter.

11 Generalis negatio non dz intelligi comprehendere id qđ in specie verisimiliter non fuisset negaturus.

12 Exceptio opposita p reum dicitur eius libellus, cum excipendo dicatur agere.

13 Qui negat id ꝙ nō est cā sui priuilegij, non pdit priuilegium.

Quod autem per mēdacium ⁊ dolū pdit istud priuilegiū. h. o. ¶ Ho. ex isto tex.

1 † ꝙ q negat se esse sociū. ⁊ sic illud ꝙ est cā priuilegij pdit ipm priuilegiū, vt hic. ⁊. l. q nō se. §. e. cū alīs cōcor. allegatis in glo. secⁿ si negaret debitū sed nō societatē, sm Bar. ⁊ Rap. cu. facit ꝙ statim infra subiiciā. Et hz iste tex. loquaf in socio: idē est in marito ⁊ vxore quorū alter negādo mrimoniū perdit priuilegiū ne cōdēnet nisi in ꝙntum facere possit cū neget illud ꝙ est cā bñficij. Secus si nō negat mrimoniū neget dotē data vel ẓtia dotis celebratū tūc bñficiū nō pdit. facit. l. q bonis. cum glo. de cessio. bono. Ita no. hz Bar. in. l. etiam. §. j. cir. fi. ff. so. ma. quem refert ⁊ simpliciter sequitur. d. Aler. in. l. maritū. in. l. j. co. ff. eo.

2 † Idem in qbuscūqz alīs psonis q negēt se esse tales ex cuius qualitate habēt istud priuilegiū ne eriganf vltra ꝙ facere possint. l. sed si ex parte. §. interdū. ff. ꝙ cū eo. Jo. fab. Jo. de platea ⁊ Ange. de are. i. §. hz ⁊ si qs cū parētе. isti. de ac. Ra. cu. hic. Simiīr fideiussor q negat se fideiussorē pdit bñficiū diuisionis competēs pluriū fideiussoribus. vt. l. si dubiteī. §. ita demum. et Bar. ⁊ alīj. ff. de fideius. Hz pdit bñficiū executionis ⁊ bñficium cedēdarū cōpetēs fideiussorib⁹. auē. pñte. C. de fideius. Ita patabilr hz Bal. i auē. Q q ppriā. in. ih. co. C. de non nu. pe. Item libertus q ūpetrauit ab imperatore ius aureoū annulorum illud pdit si neget se libertū. l. si. C. de iur. aure. annul. Bar. in. l. etiam. §. j. circa fi. † Item filj q negat se fuisse in ptāte pris pdit bñficiū. l. ū. ⁊ toto ti. ff. qs cum eo. qs emācipatus vel exheredatus ex ẓctibus celebriis dū esset in ptāte pris vltra ꝙ facere possit. Istud priuilegiū pdit p negationē. l. sed si ex pte. j. interdū. ff. qs cū eo. ⁊. l. q cū se patrem vbi diri. §. e. Bar. in. d. l. dubiteī. §. ita demū. Itē reus conuētus si negat se possidere, priuatur cōmodo possessionis, iurta. §. retinēde ff. cōmodat. inst. de interdictis. Ar beati possidētes. inquit glo. in. c. j. de duo. de pace tenen. talis possessio trauffert i actorē. tex. est no. in. l. fi. ff. de rei ven. Itē vasallus q negat se vasallū primū feudo. c. vasallus primo. si de fen. defun. conte. sit inter do. ⁊ agg. Itē heres q negat rē esse hereditariā pdit illā ⁊ rōnē legis falc. tex. no. i. l. hrditatū. §. fi. ff. ad. l. falc. Silr hrs negēs res fuisse hereditarias vel negās fideicōmissum pdit hereditariā ⁊ rōnē legis falcidie. tex. no. i. l. hrditatū. §. fi. ff. ad. l. falc. Silr hrs negēs res fuisse hereditarias vel negās fideicōmissum pdit hereditariā ⁊ rōnē legis falcidie. tex. no. i. l. hrditatū. §. fi. ff. ad. l. falc. Silr hrs negēs res fuisse hereditarias vel negās fideicōmissum pdit hereditariā ⁊ rōnē legis falcidie sm Bar. i. l. rescriptū. ff. de his q. vt indi. ⁊ i. l. si. §. licitia. ad fi. C. de iur. delib. qi indign⁹ est falcidia q aliqđ egit vt fideicōmissum piret. dt tex. i. l. Pau. ⁊ ibi Bar. idē hz Ey. in. l. ficio. ⁊ ibi Imo. ⁊ alīj. ff. ad. l. fal. Itē dns cōuēt⁹ non stat p pacto cōmisso p seruū suū si negat illū seruū haberei ptāte tenet insolidū. ⁊ sic pdit priuilegiū ⁊ facultatē dādi seruū p noxa iurta. l. miles. §. dotē. ff. e. Itē est tex. in. l. quoties. §. ptor. ⁊ in. l. seruus depositꝰ. §. si negauerit. ff. de noxa. ⁊ vide gl. notabilē. c. nullus pluribus. de reg. iur. in. vj. ⁊ glo. l. nemo ex his. ff. eo.

de rei

de re.z.in. ¶ Limita iſtū ter.z pdicta q̄q̄z notabilib⁹ modis.
5 ¶ Primo vt pceda i eo q̄ dolose negauit,sec⁹ ſi p errorē vel ignorantiā z sic absq; dolo vel culpa.ſm Bng.z Rap.cu z.d. Alex.hic.z.d.Alex.in l.q̄ri eū ſe patrē.ſ.e.z d.Alex.in l.etiā.ſ. j.in vlt.co.ff.ſol.ma.Pro iſta limitatione Raph.cu.poſt Ang. alle.Spe.in rit.depoſi.ſ.viij.in vſ.j.als eſt in verſi.ſz ſm.Adde tert.in d.c.vasallus.primo.in verbo ex certa ſcientia ſi de feud. defunc.contā.ſit inter do.z agna.z ibi Bal.multum notat.z ōt p illū ter.multa iura gloſſari q̄ loquunt de pena negantis:naz ꝫz intelligi:q̄ negamus per dolū vel latā culpā per illū ter.Et ita etiā añ eū ōt glo.in.ſ.ex maleficijs.ſ.ita mixta.in verbo diſtulerint.in prin.inſt.de ac.z voluit gl.in d.l.ſi.ff.de rei ven.in gl. mag.dū ōt ſciēs,z ibi Bal.in ij.co.eā no.Idē tz Bar.in l.eum qui in prin.ff.de iureiu.in vl.co.in prin.in ver.hoc tñ q̄ dico de qualitate.Adde etiā Bar.in.l.ea que.C.de cond.indeb.vbi tz q̄ iuſtus error excuſat negātē a pena.alle.c.j.in ſi.de elec.in.vj. ¶ Scdo limita q̄ſi libellus actoris fuiſſet apte formatus als negatio facta rūdēdo ad libellū ineptū non faceret negantem incidere in penam: q̄ q̄ſi libellus actoris eſt ineptus nulla exceptio rei pōt eſſe penalis.ita notabilr tz Bal.in rep.padua na l.edita in pe.co.C.de edē.p ter.no.i l.j.in ꝟbo ſoleniter a Ꝟrio ſenſu.C.de his q̄ potē.noie.z ſimplr ſequit do.Alexā.hic.z in l.etiam.ſ.j.in vl.co.ff.ſo.ma.do.Fel.in c.ceterum.vl.co.de iudi. ¶ Tertio limita ſm Jaco.de are.Alb.de roſ.Angel.Jmo. Raph.cu.z do.Alex.hic, vt procedat q̄ſi negās pſeuerauit in negatiōe vſq; ad litis cōteſtationē icluſiue:als añ litē cōteſtatā poſſet ptinere z z negationē reuocare.ter.eſt no.in l.electio. ſ.neq;.z ibi Bal.ad hoc no.ff.de noxa,z gl.in l.idem neratius. ſ.hec actio.ff.ad l.aquil.Ray.Angel.Jmo.z Pau.de caſ.in.l.ſi dubitet.ſ.j.ff.de fideiuſ.cū aliis. cōcordā.traditis p do. Alex. 6 hic,z in d.l.etiam.ſ.j.in pe.col.† Idē vr dicendum ſi negantem peniteat huius negationis antequam aduerſarius pbet ꝟitū. l.de etate.ſ.fi.z ibi Bal.ff.de inter.act.gl.z doc.in l.fin. ff. de rei ven.Lud.ro.in conſ.lix.inci.ad diſcutiēdum.in vlt.dubio. Sed aduerte vltra ſcribētes q̄ ꝟ iſtā limitationem facit illud q̄ tz Bal.in c.j. ſ. porro. in vlt.co.q̄ fuit prima cā bñficij amittendi,† vbi tz q̄ q̄ſi non pſeuerat in negatione, ſed confitetur 7 nōdum liquidato negotio per probationes teſtiū:tūc bene emitat dānum q̄s ex negatione emergebat.vt not.glo. in d.ſ.item mixta.iſti.de act.Tamē nō cōſequitur beneficium q̄ negando illi beneficio vr renunciaſſe.d.l.ſi dubitet.ſ.j.z iſtam deciſionē Bal.refert z ſimplr ſequit Ang.de are.in.ſ.ex maleficijs.inſti. de act.Idē Bal.in c.dudū.ſcdo in vj.co.de elec.tz quod ſi primo negauit pōt penitētia ductus vt excuſet confiteri p gl.d.ſ. fi.itez mixta.inſt. de act.Sed nō q̄tū ad cōſecutionē alicuius 8 premij vel beneficij † puta ſi ex forma ſtatuti remittat cōfitēti delictū aliqua pars pene maleficij nō pdeſt ei q̄ iam negauit, poſterior cōfeſſio:q̄ de facili a beneficio q̄s remouetur,z poſt quam beneficium ipſo facto eſt extinctum non reuiſcit.d.l.ſi dubitetur.ſ.j.z.ſ.ſi ſeru⁹.inſt.de noxa.Ité ſm eū facilius quis cōſequit remiſſionē a pena q̄ premiū.Idē ante eū tenet Bar. in l.eū q̄ in prin.ff.de iureiu.in ij.no.per illum ter.vbi ōt eſſe caſum pro eo q̄ tota die occurrit ſi reus in prima cōparitiōe negauit in alia poſtea vult confiteri vt habeat beneficij ſtatuti diminuentis cōdēnationē cōfitēti tz q̄ non ſit admittendus, 9 ſi iudex vel pars ꝟdicat † Sz caue:q̄ ꝟitū q̄ imo per cōfeſſionē factā poſt negationē añq̄ teſtes ptis aduerſe ſint recepti cōſe quat bñficiū ſtatuti tz ipſe Bal.i l.ea q̄ in r.q.z exp̄ſius. in rj. q.C.de cond.inde.z in l.error in vj.col.C.de iu.z fac.ign.z in l. vnica.tiij.co.C.de ꝟfeſ.z doc.cōiter in d.l.eū qui in prin.tenēt ꝟ 10 Bar.ibi.z q̄ ibidē plene tetigi me remitto. ¶ † Quarto no.li mita q̄ſi q̄s in ſpē negat id q̄s eſt cā bñficij ſui:ſecus ſi rūdēdo libello gñaliter negat narrata,put narrātur,z petita,put petū tur cē verarūc p talē negationē gñalem nō pdit dicta priuilegia.Ita ſingulr Bar.in d.l.ſi dubitetur.ſ.ita demum.in fi.z ibi Jmo.z Pau.de ca.ſequit etiā Jmo.hic, reputās ſingulare dictū.z ōt Jmo.in d. ſ. ita demū.ſe ex hoc dicto alias fuiſſe bene lucratū z q̄ ex eo poteris lucrari vnū bonū mātellū eo: q̄ per talē negationē gñalē intelligitur ſolū negaſſe ſubſtātiā facti:ſz nō circūſtātias ſingulas qualitatis. Sicut q̄ſi rūdet ſimplr cōtenta in inquiſitione eſſe vera,vr ſolū cōfiteri cōtēta principaliter in inquiſitione nō añt in cōſequētiā nec acceſſorie.Ita ſingulariter tz Bal.in l.ſi cui.ſ.ſi a filio.ff.de leg.j. Iſtam limitationē etiā tz Bal.in.e.j.in v.col.de lit.conteſt.Sa.in l.cum pre cū.C.de lib.cau.mot⁹ q̄ talis negatio nō refertur ad ea q̄ ſibi ſunt fauorabilia.idem tz Raph.cu.in l. neceſſarijs.ff.de acqui, 11 her.Idem late tz do.Alex.hic † motus q̄ gñalis negatio non dz intelligi comprehēdere id q̄ in ſpē veriſimlr non fuiſſet negaturus.ar.l.obligatione gñali. de pig.z in.l.j.C.que res pign. ob.poſ.ſicut in generali ſermone nō venit illud p q̄s quis inciděter in penā.l.ſi procurator.in prin.ff.de cōd.inde.z l.iij. ſ.ſi procurator.ff.q̄ q̄ſq; iur.Bar.no.in l.cod.cillus. ſ.iitituto.ff.de le, 12 ij. Idē tz do.Alex.in d.l.etiā.ſ.j.in vlt.co.† Vor⁹ alio fundamēto,q̄ exceptio dr eſſe libellus rei,q̄ re⁹ excipiēdo dr agere vt.l.j.ff.de excep.ſed ꝟba libelli ambigua debēt interpretari p libellāte,l.ſi q̄s intentione ambigua.ff.de iudi.z iſta eſt vera:z cōis opi.q̄us ꝟitū teneat Bal.in l.j.in vl. col.C.de lit.conteſt. z in l.j.ver.ſed nūquid,C.de edi.act.d.Ant.de bu.in c.j. in pen. co.de lit.cōteſt.z ibi do.Fel.in vſ.col.z in.c.ceterū.in pe. col.ff. de iud,Ubi ōt q̄ iſta limitatio cōiter reprobatur: ſed male ōt, vt pz ex pdictis authoritatib⁹ eorū q̄ tenēt cū Bart.de q̄bus ipſe nō facit mentionē. ¶ Quinto z vltimo limita, ſm Bart. 13 z Rap.cu.hic.z Bal.in d.l.etiam.ſ.j.circa ſi. † q̄ſi q̄s nō negat illud q̄ eſt cā priuilegij,ſed aliud,puta non negat ſe eſſe ſociuz ſed negat debitū vel nō negat mrimoniū,ſed dotē,vt etiā.ſ.retuli. ¶ Adde q̄ ſi ſunt plures mercatores z vn⁹ negat in iudicio calculū ſeu rōnē eſſe inter eos factā, cōuincat de mēdacio nō p hoc pdit q̄n poſſit allegare p errorē calculi z ſic intētare diſpoſitionez.l.j.C.de erro.calculi.q̄ pōt in promptu oſtēdere errorē p euidētia facti,ſm Pau.de ca.in conſi.xxxiij.inci.in caſu preſenti q̄ē etiā retuli in l.qui cum ſe patrem.ſ.eo.

1 ☞ Procurator vel defenſor mariti viuo marito nō poſſunt condemnari vltra quam facere poſſit maritus, ſed eo mortuo condemnantur inſolidum.

2 Procurator non reuocatur per mortem litigatoris.

3 Aliquando principalis non tenetur inſolidum z tamen eius fideiuſſor ſic.

4 Quod directo nō cōceditur nō debet concedi per indirectuz.

5 Beneficium reſti.in integ. competens minori non tranſit ad eius ſucceſſorem.

6 Fideiuſſor q̄ intercedit p pupillo vel pdigo aut furioſo ſi ſolūit non poteſt recuperare a principali per actionem mandati.

7 Defenſor qui ſe obtulit licet non habeat actionem mandati habet tamen actionem negotiorum geſtorum.

8 Priuilegium q̄ habet maritus in exactione dotis tranſit ad filios heredes qui nati ſunt ex eodem matrimonio.

9 Priuilegium conceſſum marito ne exigatur niſi inquantū facere poteſt an tranſeat ad eius nepotes.

10 In priuilegijs appellatione filiorum non veniunt nepotes.

11 Maritus quando poſſit dare fideiuſ.pro dote.

SIcum procuratore. Iſte priulegium ne q̄s cōueniat vltra q̄ facere poſſit trāſit ad procuratorē z defenſorē,ſz nō ad fideiuſſorē nec ad hēdes h.d.cū dua.l.ſeq.vſq; ad.l.ſi cōuenerit.vel ſic.Exceptio mere p ſonalis cōpetēs dño cōpetit et eius procuratori z defenſori,ſed 1 nō fideiuſſori nec hēdi.h.d.vſq; ad l.ſi cōuenerit. ¶ † No.primo q̄ procurator vl defenſor mariti,viuo marito nō pōt ꝟdēnari vltra quā facere poſſit marit⁹,ſz eo mortuo cōdēnant inſolidum. ¶ Et ſic correlarie collige ex hoc ter.tria. Primo q̄ hēs mariti ſiue ipſe cōuenat i ꝓpria ꝑſona ſiue p procuratorē vl defenſorē quondā mariti mortui nō hz iſtud priuilegiū. ¶ Secūdo collige q̄ nō ſufficit cōpetere defenſionē i exordio litis niſi tpe ſuo pſeueret.Et ſic pendēte iudicio impugnat ius actoris q̄d pmo nō cōpetebat effectualr vltra q̄ re⁹ facere poſſet nūc cōpetit inſolidū.facit.l.ſi rē alienā milpi.ſ.fi.ff.de pi.ac.z l. ſinautē. ſ.poſſidere.ff.de rei ven.Sicut ex⁹ aliqñ ius actoris diminuit, vt l.ſi cōſtāte.ſ.fi.ff.ſo.ma.vide tñ ter i l.ſi poſt acceptum.ff.de 2 rei vē. ¶ † Tertio collige q̄ p mortē litigatoris nō reuocat procurator imo mortuo dño pēdēte iudicio pōt ſuia ferri ꝟ procuratorē inuitū:q̄ p litis cōteſtationē eſt effect⁹ dñs litis.l.procuratoribus,C.de ꝓcu.z gl.no.i l.ſi procurator.ij.ff.de excep. do. 3 ¶ † Scdo princip.no.ex.l.z ſi fideiuſſor,principalē teneri quatenus facere pōt z fideiuſſorē ei⁹ inſolidū. ¶ Nec ob.q̄ fideiuſſor q̄ eſt accēſſorius nō pōt obligari i pl⁹ q̄ principalis.l.gre ce.ſ.illud.ff.de fideiuſ.q̄ rūdet q̄ non obligat in plus:q̄ etiaz principalis erat obligatus inſolidū:ſz executio non poſſet inſolidū fieri,vt l.neſemus.ſ.ſi.j.e.vñ erit obligatus efficacius, ſed non in plus.Sicut q̄ſi fideiuſſor interceſſit p obligato naturaliter tm puta p pupillo ſiue turo, nā obligat efficacius.ſ. naturaliter z ciuiliter,ſed non in plus.l.j.z l.marcelus.z l.fide iuſſor obligari.ſ.fideiuſſor.ff.de fideiuſ. ¶ Iterū z ſcdo opponit.Nā ſi fideiuſſor cōuētus exigat inſolidū habebit regreſſuz inſolidū ꝟ principale z ſic principalis per indirectū excludet a bñficio q̄ hz ne teneat vltra quaz facere poſſit z ſic maritus q̄ non pōt huic bñficio renunciare,l.alia.ſ.elegāter,ff.ſol.ma.gl. in l.conuenerit.j.e.z glo.in l.ſi quis crediderit.ff.de paç.tacite 4 p indirectum excluderetur a bñficio: † z tñ illud q̄d directo nō conceditur non debet poſſe per indirectum.fieri. l.fin.ad ſi. C. de vſu.rei iud.z in regula cum quid vna via,de regu.iur.in vi.

¶ Rñde ex mẽte doctorũ q̃ fideiussore conuẽto in iudicio dz principalis tãq̃ defensor necessarius cõpetere in iudicio z suspicere in se defensionẽ z iudiciũ: opponẽdo q̃ cũ ipse principalis nõ teneat vltra q̃ facere possit ne p indirectuz excludat hoc bñficiũ interest sua suscipere iudiciũ z ex psona sua opponere istã exceptionẽ ne fideiussor cõdẽnet in solidũ habiturus postea regressum 3 eũ. vt est tex. sing. in l. idẽq̃z. ff. gñaliter. ff. man. quẽ ad hoc reputat sing. Jo. de imo. Et hoc modo est dare remediũ q̃ fideiussor nõ cõdẽnet vltra q̃ facere possit fm Bart. Alb. de ro. hic. Bar. z Bal. in l. verũ. in prin. ff. p soc. Bart. in l. marcell⁹. ad fi. ff. de fideius. z l. procurator. ad exhi. ff. in fi. opo. ff. rẽ ra. hab. Pau. de ca. z alij in l. maritũ. ff. so. ma. Et pro pterea fideiussor cõuẽtus dz denũciare principali vt veniat ad eũ defendẽdũ. z iudiciuz in se suscipiat, vt l. fi fideiussor. ff. q̃dã. ff. mãd. Per ista apparet q̃ illud qđ dt glo. hic in ver. et q̃ si fideiussor agit mãdati in solidũ 3 principalez pcedit qñ fideiussor ignorauit istã exceptionẽ cõpetere ei pro quo fideiussit nã si sciret z cõuẽtus nõ denũciauerit imputaret fideiussori. z nõ ageret tũc in solidũ. d. l. idẽq̃z. ff. z gñaliter. ff. mã. ¶ Ad p̃dicta adde q̃ signãter tz Bar. i l. stichũ aut Pãphilũ. ff. q̃ vul. p illũ tex. cũ gl. ff. de so. q̃ tz bñficiũ restitutionis in integrũ cõpetens minori nõ trãseat ad eius fideiussorẽ, tũ si fideiussor esset habitur⁹ regressuz 3 minorẽ, tũc minor posset assumere defensionẽ p fideiussore suo. z vti 3 debitorẽ inuitũ bñficio restõnis in integrũ p d. l. idẽq̃z. ff. gñaliter. Sec⁹ si fideiussor nõ esset habiturus regressum 3 minorẽ. z sequit Jo. de imo. hic: sed istud vltimũ reprobat p Rap. cu. z Pau. de ca. ibi: q̃ ista non est necessaria defensio spectans ad minorẽ cũ nullo casu habiturus est regressum fideiussor 3 minorẽ cum p se minor aduersus fideiussorẽ restitui possit. l. j. C. de fideiuss. min. z ibi dt. d. Alexan. q̃ lz istud dictũ Bal. sit valde singulare tũ Bal. nõ 3siderauit dictũ fundamentũ in 3riũ factũ z qđ eius opinio male põt sustineri. ¶ Tertio principal⁹ opponũt antiq̃ z Bar. i d. l. mar-
6 cellus. in prin. ff. de fideius. † vbi fideiussor q̃ intercessit p pupillo, vel p̃digo. aut furioso: si soluerit nõ põt recuperare a principali p actionẽ mandati. ergo eodẽ mõ in pposito. cũ fideiusserit p eo q̃ tenebat solũ in effectu inq̃tũ facere põt, q̃uis fuerit insolidũ cõdẽnatus: tñ nõ dz posse solidũ recupare a principali debitore p actionẽ mãdati. Rñdet Bar. post antiquos q̃ ibi suberat cã quare nõ dek actio mãdati vel negotiorũ gestorũ 3 principalẽ q̃ ibi nõ interuenit authoritas tutoris qñ pupill⁹ mãdauit fideiussori q̃ p eo itercederet, z sine authoritate tutoris pupill⁹ obligat solũ naturalr. l. j. vbi glos. z doc. ff. de noua. sz hic nulla cã suberat. ¶ Capio gl. scõa in ver. facere potest. Ibi siue obtulit actionem mandati. Jsta gl. male dt in duob⁹. Primo q̃ si defensor se obtulit nõ hz actionem mãdati, q̃ actio mãdati cõpetit solũ qñ habuit mãdatũ: z si habuit mãdatũ nõ dz se obtulisse. l. iiij. in prin. z ibi no. ẽ. e. Sed ad hoc
7 põt rñderi tenendo gl. † q̃ defensor q̃ se obtulit lz non habeat actionz mãdati hz tñ actionẽ negotiorũ gest. ¶ Scõo dñ gl. dt q̃ defensor recuperat a dño. ista rõ non est bona q̃ etiã fideiussor recuperat a dño p actionem mandati: z tamen nõ hz istud beneficium, vt in l. seq. Preterea defensor nõ semp oia recuperare, sz cum distinctione. l. iã tamen. ff. in hac. scõo vbi not. ff. de iudi. sol. melior est ergo ratio diuersitatis quam assignat gl. in l. alia. in prin. ff. so. mat. z sequuntur Bar. z alij: q̃ procurator z defensor dãnantur noie domini. z hoc ex obligatione, z actione in individuo qua tenetur dominus. ideo gaudẽt bene ficio domini principalis, sed fideiussor damnat noie proprio z pro obligatione noie proprio. l. Papinianus. alias icipit mandatorem. ff. man. ex stipulatione. l. blanditus. C. de fideius. z l. v. ff. satisacceptio. ff. de verb. ob. ideo nõ hr respectus ad priuilegium cõcessum psone principali. ¶ Tertiã rõnẽ assignat glo. sequẽs in verbo defensor: q̃ nõ dz esse deterior cõditio procuratoris aut defensoris q̃ domini nisi quo ad cautiones qñz p̃standas. l. sed z he. ff. defendere. z l. minor. ff. qñ. ff. de procura.
8 ¶ In glos. in verbo, insolidum habes qđ priuilegium † qđ hz maritus in exactione dotis trãsit ad filios hr̃des qui sunt nati ex eodẽ matrimonio. z sic ex illa muliere que agit ad dotem. Secus si ex alio matrimonio: vnde si nouerca ageret actiõe de dote 3 priuignum, z sic 3 filium mariti ex alia prorcitalis priuignus nõ haberet hoc priuilegium. allegat glo. bonum text. in l. etiam filios mulieris. iuncto verbo patri heredes. ff. solu. matri. Idẽ tenet gl. in l. sciendũ. j. eo. z in l. verum. ff. j. in verbo ceteroruz. ff. pro socio. z in ff. item si dote. insti. de actio. z istam tenet Bart. referes doc. communiter idem tenere per tex. in l. assiduis. ff. exceptis. in ẏbo, matri sue. iuncto verbo paternas z ibi Cy. Bart. Bald. z alij. C. qui poc. in pig. hab. Sz cause q̃ ter. ille non videt facere q̃ loquitur in priuilegio actionis realis, nos añt in priuilegio actionis psonalis de dote put ipse met. Bart. dt in l. sunt qui in id. ff. e. tamen hec est cõis sñia, fur Raph. cu. z d. Alex. hic quam etiã tenent Ang. Jmo. Raph. z ceteri Bar. Bal. Ang. z Mod. in d. l. etiã. in prin. Bar. z Bal. in l. j. C. de priui. do. ¶ Cõtrariuz tamẽ tenuit gl. in d. l. etiam in prin. z ibidem antiqui Cy. Jo. de Are. z Sal. in d. l. assiduis. per aliqua satis leuia. Pro ista vltia adducit text. in aut. si quid in verbo q̃libet soboles. C. q potio. i pig. hab. illa vniuersalis q̃libet sumitur in authẽtico vt instã. dot. collat. vij. Sz ad illũ text. rñdet Bar. z ceteri sequunt q̃ intelligit q̃libet soboles siue fuerint filij siue nepotes vel pnepotes ex eodez tñ mrimonio descẽdẽtes ad idẽ allegat gl. in l. dabimus. in gl. iij. ff. de priui. cre. q̃ vult q̃ priuilegiũ personale trãsit ad hr̃des suos, sz ita possunt esse sui illi nati ex alio mrimonio sicut ex eod. sz illa gl. cõter dãnatur p doc. ibi. z p Bar. in l. q̃ tale. ff. so. ma. z do. Alex. hic p tex. in. l. nõ solũ. ff. si puelle. ff. de ritu nup. ¶ Tu ponderabiliter vltra scribẽtes q̃ hoc non attingũt. hic in quãtum
9 Bar. rñdẽdo ad. d. aut. si qđ multũ no. tz † q̃ istud priuilegium cõcessum marito vt nõ exigat nisi mq̃tũ facere possit, errẽdat nõ solũ ad filios, sz etiã ad nepotes, z ad pronepotes descendentes ex eodẽ mrimonio z sic ad oẽm sobolẽ per illũ text. ibi. in verbo q̃libet soboles. Confirmatur q̃ appellatione sobolis veniunt non solum filij, sz nepotes, pronepotes z deinceps. vt est tex. in. ff. si quis autẽ defunctus. in aut. quibus mod. na. effi. sui. colla. vij. z probatur in l. ij. C. de infan. expositis. iuncta. l. de alie. l. sed pro certo Bar. in hoc videt male loqui: licet scribẽtes hic nõ aduertant. z videtur cõfundi ex cõclusione cõmuni gl. Bart. z omnium hic, quia nepotes sunt nati ex alio matre. tex. in d. l. etiam allegatus. per gl. loquit de filijs natis ex eodẽ patre z eadem muliere, ergo non veniunt nepotes nisi dicas defendẽdo Bar. q̃ nepotes descendũt ex eodẽ matrimonio, sz aui z auie cuius vigore agit cõtra istos nepotes suos ad do-
10 tem. ¶ † Scõo ergo z fortius cõtra Bar. facit q̃ in priuilegius que sunt stricte interpretanda appellatione filiorũz non comprehẽdãtur nepotes nec pronepotes ter. est n l. sed z milites. la. j. in versi. hec autẽ. ff. de excu. tuto. z ibi Bal. no. z dt qđ non habes in iure meliorẽ tex. illo per quẽ tex. idẽ etiã tenet Bar. in l. liberorũ. in v. col. in versi. quero quid in rescripto principis. ff. de ver. sig. presertim cum istud priuilegium tangat priuilegium tertij. s. creditoris. quo casu adhuc minus appellatione filiorum veniũt nepotes vel pro nepotes fm eundẽ Bart. in d. liberorum. in viij. co. in ver. his pmissis reducamus hanc materiã ad qõnẽ. ita tenent. Ang. Jmo. Paul. de ca. z Lu. ro. in d. etiam. in prin. q̃uis de Bar. hic non faciant mentionem. ita tz 3 Bar. quicquid in hoc distinguat. d. Alex. in d. l. etiã in prin. j. z ij. col. q̃ tũ in effectu etiam tz 3 Bar. ¶ Capio gl. primaz. li
11 fideiussori. ibi hec. l. nõ loquit in marito hoc ideo dt gl. quia maritus non põt dare fideiussorẽ pro dote. C. ne fideius. do. den. in rubro z nigro z non solum de dote conseruanda sz nec etiam de dote restituenda Bar. z seq. in l. si cõstante. ff. quoties. ff. so. ma. p. l. j. in ver. nulla satisdatiõe. C. ne fide. do. den. ẽt si fideiussor sponte p̃staretur amarito adhuc recipiente noie dotis, fm gl. in l. j. C. ne fideius. do. den. Bar. in l. ij. in fi. eod. tit. Alex. in d. l. j. si constante. ff. quoties in. iij. limit. Jdeo gl. intelligit ter. generalr de fideiussore aliarũ personarũ quã mariti, tñ continuq̃ istã. l. ad precedẽtẽ. Jste tex. etiã posset procedere in marito qui az erat resolutũ matrimoniũ tpe quo dabatur fideiussor. q̃ est permissuz d. ff. quoties. vel etiã constãte matrimonio qñ maritus inciperet vergere ad inopiã iuxta fortẽ textum reputatis singularẽ in c. p vestras. de do. inter vi. z vro. z ibi Ab. ad hoc no. dixi de hoc in. l. si constante. in prin. ff. sol. mat.

1 ☞ Si partes sunt concordes qualiter sentẽtia feratur iudex debet earum voluntatem sequi.

2 In criminalibus iudex nõ tenetur sequi voluntatem partium: quia in his vertitur. publi. interesse.

3 Judex non tenetur sequi voluntatem partium in alimẽtis relictis in vltima voluntate. sed animi sui motum.

4 Si cõsensus partiuz esset quod sententia feratur expresso muris erroꝛe talis senten. erit nulla propter vitium pronunciati.

5 Confessio partis continentis exp̃essum errorem iuris non lz.

6 Litis contesta. est de substantia iudicij.

7 Quando spectet ad iudicem reducere partes ad concordiam.

8 Sententia arbitri emologata tacite vel exp̃esse, parit actiones in factum z officium iudicis.

9 An sit de essentia legis quod habeat rationem.

10 Quando erit lex correcta si corrigatur eius ratio.

11 De substantia arbitrij est libertas arbitri in sententiando.

12 Potestas arbitratoris est limitata vt eque debeat iudicare sine iudice.

13 An ex senten. arbitratoris oriꝛtur hodie actio.

14 Arbitratoꝛ dicitur quidam proꝛeneta inter partes.

Arbiter

15 Arbiter qui sumitur ex forma legis vel statuti equiparatur in dicti ordinario.
16 Iudex tenetur iudicare super toto alias sententia est nulla.
17 Lite non contestata.non potest ferri diffinitiua.
18 An iudex faciat litem suam qui ex volūtate partiuz vel ex forma statuti commisit causam consilio sapientis & in iudicando sequutus est illud consilium iniquum.
19 Consilium sapientis non excusat iudicem quando non teneba tur sequi illud.
20 Si statutum vel partes dicant ꝙ iudex teneatur sequi cōsiliū sapientis intelligitur de consilio dato arbitrio boni viri.
21 A sententia lata secundum consilium sapientis electi de consensu partium bene potest appellari.
22 Communis opinio est sequenda.
23 Si partes conuenerunt stare sententie iudicis ferēde quecunque fuerit:propter illud verbum quecunque,intelliguntur renunciasse appel.future.
24 Varia sunt promittere stare sententie quecunque sit,& appellat.renunciare.

Si conuenerit. Iudex dz pnunciare sm partis conuētionem.h.d.

1 ¶ Ho.ex isto tex.ꝙ si partes sint concordes qualiter sniā ferat iudex dz volūtatē ptiū seq.¶ Rō est q̄ ptor vel iudex nil aliud agit ꝙ vt partes sint cōcordes & sm rerū gcordiā cō trouersiā dirimat.l.j.§.post operis.ff.de ope.no.nun.Itē sicut in cōfessum nulle sunt ptes iudicis nisi in pronunciando.l.pro inde.ū.in fi.ff.ad.l.aqui.& in l.certū,§.fi.de confes.ita postquam partes sunt inter se cōcordes, iudex dz ferre sniam sm volūtatē & cōcordiā partiū,vt hic.¶ Limita istū tex.& no.quatuor notabilibus modis,vltra quintā limitationē de arbitro q̄ ponitur in gl.¶ Primo limita ꝓcedere sm Raph.cu.& Alex.in causis ciuilibus tēdētibus ad priuatā vtilitatē, in quib⁹ ptes
2 possunt disponere.† Sec⁹ in causis criminalibus in qbus vertitur publicū interesse.l.limitatio.§.q̄ illicite.ff. de pub. & vecti.l.& l.ita vulneratus.ff.ad.l.aqui.in qbus partes nō possunt disponere nec pacisci.l.iurisgentiū.§.si pacisc ar.ff.de pac. quia ius publicū nō pōt cōuētiōe ptiū tolli.l.ius publicuz.ff.de pactis tūc iudex nō dz seq cōuētionē ptiū. Pro ista limitatione est tex.in l.fallaciter.in ver.partiū cōsensu.& ibi Bal.C.de abo. & est gl.no.in l.trāsigere.& ibi Bal.Sal.& alij, C. de transac.& glo. in.d.l.j.§.& post opis.Bal.in l.cū affirmes.C.de lib. cā.i.l.equissimū.in prin.ff.de vsufru.Sa.in auc. & vero cōtingerit.C.de iud.
3 ¶† Secdo limita in alimentis relictis in vltima voluntate in quib⁹ & si partes sint adinuicē cōcordes,iudex tū nō dz sequi eorū volūtatē & animi sui motū.tex.est in l. cum hi.in prin.& ibi Ang.ff.de trāsa.Rō est q̄ fauore alimētoruz de futuro & vltime volūtatis lex resistit tali cōuentioni cū nō pōt fieri sine cāe cognitione.d.l.cum hic.in princ.& l.de alimentis.C.de transac.
4 ¶† Tertio limita q̄ cōsensus partiū esset & ferat sniā expressō iuris errore.talis snia esset nulla ꝓpter viciū ꝓnūciati. ar.l. g testō.ff.de execu.tu.q̄ ius cōstitutionū nō pōt pactis priuatorū immutari l.ꝙ de bonis.§.j.& l.sei⁹ & augerius.ad l. fal. facit.l.nemo potest.ff.de le.j.sm Bal.in l.j.in ū.opp.C.de iur.om. iu.& in l.error.in vl.co.C.de iur.& fac.ign.& late Alē.hic,quāuis
5 ☞ male teneat Rap.cu.hic p istū tex.† Sicut & ꝓfessio partis cōtinēs expressum errorē iuris nō tz.l.ordinamētorū.ff.de au. & arg.leg.& l.confessionibus.ff.de interro.ac.no.Bart.in l.ū.§. ꝙ obseruari.C.de iureiu.ꝓpter calū.dādo.& in l.nō fatē.in vl. co.ff.de confes.Sicut & si ptes cōuenerūt ꝙ certo mō snia diffinitiua feratur nō lite cōte.nō valeret:† quia litis cōtest. est de
6 substātia iudicij.l.plataim.cum gl.& l.fi.C.de sen.& his que sunt de substātia iudicij nō possunt partes regulariter renuntiare gl.& doc.in auc.offerat.C.de lit.contest.& in.c.de causis.de offi. de leg.& ita tenēt Spe.in tit.de sen.pla.§.iusta.ver.qd si de partiū volūtate do. Alex.hic.¶ Quarto limita ꝙ q̄ partes sunt
7 in concordia iudex dz seq eorū volūtatē.vt hic:† tū ad iudicem nō spectat reducere partes ad cōcordia.& Bar.l.l.si de meis. alias incipit idē pōpo.§.recepisse.ff.de arb.vbi dt Bart. ꝙ q̄ eris arbiter semp ꝓcura si partes poteris cōponere retro te reducas ad suiam:& q̄ eris iudex nūquā te reducas ad cōpositionē:q̄ hoc non spectat ad iudicē.ita tz Bar.sed in Zium vt esse tex.in.c.fi.de trāsac.Et ibi Abb.no.ꝙ non solum offi. iudi. cōstitit in decidēdo:& etiā in cōponēdo partes q̄ iudex dz curare inquātū pōt vt partes reducat ad concordiā.& gl.ibi not. ex illo tex.ꝙ iudex dz laborare inquantū pōt vt partes cōcordēt.¶ Breuiter cōcordādo dic ꝙ iudex dz facere hoc a prin. q̄ iura partiū adhuc sunt sibi incognita.¶ Sed q̄ sunt sibi clara,vt q̄ cōclusum est in cā tūc iudex dz abstinere a reducēdo partes ad concordiā ne videat de iure vnius dare alteri sine cā ꝙ ei non & sm Spe.& clarius Jo.an.in tit. de prepa.iud.

§.excipit.Abb.in c.fi.in ū.col. de trāsa.nisi ex cā & circūstātijs, vt ibi ꝓ eos puta q̄ partes diu litigassent.c.placuit. rc.distin. Alex.& alij in l.qdā estima.vbi diri.ff.si cer.pe.vel nisi iudex videret ꝙ lis posset multū pericūtari p appellationes:tūc posset psuadere actori & velit potius cōcordare ꝙ diu litigare & sibi poterit psuadere reo,& z d. An.de bu. Imo.& alios in. c.j. de iu. ¶ Capio gl.j.iver.,pferre quā diuide in tres partes principales.in j.opponit & quadrupliciter soluit Bar.approbat pmaz & quartā solutionē. Jn.ū.gl.circa so.format.q.ecōtra. Jn.ū.ponit duo alia exēpla de tex.ū.ibi,qd aūt si ē.iū.ibi. Itē pone vt ē. Jn.j.parte gl.ibi hic in iudice. ¶ Istā primam solutionē tenet Bart.& cōiter doc.tū caue ꝙ gl.in ver. tu dic vī recedere ab ista prima solutione Bar.etiā refert Zriū tenere gl.in l.j. in ver.ex cōsensu.C.de in.om.iu.q̄ vī velle ꝙ in hoc idē sit i iudice ꝙ in arbitro.ꝙ neuter eorū dz sm volūtatē ptiū sniam ferre.Sz certe illa gl.loquit in diuersis terminis, vt ēt tz Raph. cu.hic,q dt Bar.& doc.illā gl.nō intelligere q̄ illa glo.logt q̄ ptes prōgauerūt iurisdictionē iudicis nō sui vt snia ferat certo mō. Istō fieri nō pōt,vt ibi.q̄ aūt iudex ē ordinarius & ptes sunt gcordes tūc est sec⁹. Ita loquit ista gl.& sic sunt casus diuersi:tū attēta gnalitate istius legis & rōne assignata ter.& rōne Bar.vī & illa gl.nō bñ ꝓcedat. Tenēdo tū istā primā solutionem gl.cōiter approbatā rōnē diuersitatis assignat Bart. inter iudicē & arbitrū:q̄ q̄ partes iter se cōuenerūt snia arbitri nihil opabat.isto iure vltra cōuētionē partiū,& sic erāt supflua q̄ nullū de se hz iudicati effectū: & solū ex cōuētione partium cōmittit pena ꝓmissa.l.ū.ff.de arb.& ex ea non oritur actio nec
8 offīn iudicis isto tpe.l.j.C.de arb.sed snia iudicis aliqd operat vltra cōuētionē partiuz q̄ parit actionē in factum & officium iudicis.l.actori.C.de reb.cre.† Et ꝓ hoc infert Bar.ꝙ cum hodie snia arbitri emologata exprīesse vel tacite, pariat actionem in factum & officiū iudicis vt.l.cū iudice.& cum Bar. tz Pau. de ca.& latius do. Alex.hic idem tz.d. Maria.soc.senē.in consi. xvij.incip.ꝓ decisione pūtis cōsultationis aduertēdū. in ij. col.in fi.Sz caue q̄ Bar.vult ꝙ l.qualē.de arbi.allegata in gl. hodie fit correcta.tū istud reprobat Ang.& Jo.de imo.quia legum correctio est euitāda. l. ꝓcipimus.§.fin.C.de appel.& c. cum expediet.in prin.de elec.in.vj. Alex.defendit Bar.q̄ correcta rōne legi dī lex.esse correcta. Juxta gl. reputatā singularem in l.j.in prin.in ver.prouidentia.& ibi no.Bartol.ff.de legi. tut. Mod.presertim Jmol. Ro.in l.si vero. §. de viro.ff.solut. mat.Sz ratio quare de iure ffoīū.non valebat compromissum factū in arbitrum qui certo modo ferat sniam.d.l.qualem.erat vt dixiq̄ nihil operabat snia arbitri vltra cōuētionē partium. Ista ratio cessat hodie in casu.d. l. cū antea q̄ snia arbitri esset emologata,vī sm eū legū correctio est satis expressa:ō tūc euitari non pōt. Ista sol.do. Alex.nō est bona q̄ primo posset negari eius assumptuz,& dici ꝙ imo correcta rōne legis tū dic
9 tū stat firmuz:† q̄ non est de essentia legis & habeat rōnem.l. non oim.ff.de legi. Ita tz Bart. in repet.l.in suis.in.ū.col.ff.de lib.& posth. Sed tenēdo cōclusionē gl in d.l.j.ff.de legi.tut.que est magis cōis & vera sm.d. Alex.in.l.ꝙ dicit.in xiij.colū. ff. de ver.obl.quaz late sequit Sal.in auc. ingressi.in.j.col.C.de sacro san.eccl.Bal.in l.j.so.ma.& ibi do. Alex.in iij.colum. Jmo.in.l. ū.§.si.ff.de dona.& in.c.post translationez.de renun.& subtiliter
10 Aret.in l.ū.in princ.in ū.char.ff.de vul.& pup.† Dico ꝙ procederet q̄ ista rō esset exꝑssa.in l.quedam.& sic q̄ esset rō ipsius legis tunc correcta tali ratione legis intelligitur correcta ipsa lex.Sz ista nō est ratio legis nec assignata plegē,& z est rō magistralis doctorū & Bar.vī correcta rōne Bar.& z sit fundata in legibus,nō dz seq ꝙ ꝑ hoc sit correcta ipsa lex,& sic. d.l.qualē. cū vt dixi vitāda sit legū correctio. ¶ Preterea & forti⁹ istō ꝙ dt.d. Ale.possit ꝓcedere q̄ vna sola rō posset assignari:sed hic ꝑt assignari alie rōnes.& statim aliā subiūcta tū licet sit correcta vna rō legis:tū si militat alia rō adhuc lex remanet firma & incorrecta.l.si ventri.§.in bonis.ff.de priui.cred.& libertorū.§.notat.ff.de his.q no.insa.& fatetur do. Alex. met. inferius.Ego saluo Bar.aliter,& plene:& dico ꝙ per d.l.cuz autez nō dī corrigi.d.l.qualem.& q̄ dī limitari bñ sit emologatio expresse vel tacite in aliis vero remanet incorrecta. d.l. qualē,in plurib⁹ casib⁹ quos retuli in l.ait ꝓtor.in prin.& in l.a diuo pio. in prin.§.e. Magna est dīa inter iura correctoria q̄ nō extēdūtur & ex maiorate rōnis.& iura limitatoria ex idētitate rōnis vt per Bar.in l.si cōstāte.i prin.i.ix.q.j.q.pn.vbi diri.ff.sol.ma. Ang.tū & Jmo.hic tenēdo ꝙ d.l.qualē. ff. de ar.non sit hodie correcta & sic ꝙ ēt hodie alīs sit in arbitro,& aliud j iudice:assignāt aliā rōnē diuersitatis.& ēt in effectu post multa sequit.d. Alē.& miror ꝙ nō allegāt Bar.q̄ añ eos posuit istā rōnē in repet.l.j.§.fi plures in vij.q.ff.de exerci.Eam etiā ponit do. Alē.
11 post Host.in c.fi ꝑ debilitate.in vl.col.de off.deleg.† q̄ de sub-

stătia arbitrŭ est libertas arbitri in sententiando, vt dicit ter. in l. ītē si vnus, §. inde pōponius. ff. de arb. vbi ōt ter. arbitriū nō valere in quo libera facultas arbitri sīe nō est futura cū sīe arbitri debeat stari metu pone sīue sit equa sīue iniqua l. dīē. p ferre. §. stare. ff. de arbi. ꝛz ptās iudicis est modificata vt ferat sniam iuri cōsonā. vt l. j. in prin. ff. de app. ꝛ in aut. iusiur. q̄ prestant ab his. §. fi. col. ij. sed iuri cōsonū vī vt ptes sint in concor
dia. l. j. §. ꝛ post operis. ff. de ope. no. nuncia. ¶ Et p hoc infert
12 Bng. idē esse in arbitratore qs in iudice: cū potestas arbitratoris ēt sit limitata vt debeat eque iudicare, vt l. societatē. la. ij. §. arbitroꝝ. ꝛ l. vñ si ne rue. ff. p so. ꝛ l. si libertus. ff. de ope. li. Idē tz. Ln. ro. in d. l. j. §. j. ꝛ post operis per illū ter. quē ad hoc reputat sing. ꝛ p eūdē ter. idē tz do. Mar. so. i q̄ñ. rr vij. q̄ inci. p decisione p̄sentis q̄sultationis apertū. in iij. co. tz ille ter. vt etiā dicit do. Aler. nihil facit q̄ loquit in iudice ordinario etiā nō in arbitratore vt p3 ibi i ter. in ver. iurisdictionē. ꝛ ibi Bar. in j. opp. cū arbitrator nō habeat iurisdictionē: tz solā notionē l. ait p̄tor. i pn. §. e. Istud vltimū de arbitratore reprobāt Jmo. ꝛ d. Ale. p rōnē Bar., pri. relatā: q̄ tūc nihil operabit snia arbitratoris vltra cōuentionē partiū. cū illa etiā hodie nō emo
13 logeť exp̄sse nec tacite † ne ex snia arbitratoris oriať actio eum nō sit iure cautū, vt no. Bar. i d. l. si societatē. §. arbitroꝝ. in
14 iij. co. in v̄. litē ḡro Lan. in c. gnauallis. de iureiu. † Confirmo vltra eos, q̄ arbitrator dr esse q̄dā preneta iter ptes, ꝛz Bar. in l. si. de var. ꝛ extraord. cog. Cū q̄ñ ptes sunt concordes. non egemus amplius cōcordia ꝛ sic snia arbitratoris q̄ frustra expectat illud cui⁹ euētū nihil pōt operari. l. aliq̄ñ. §. ij. ff. ad vel leia. Itē illud qs dictū est. §. de arbitro intellige de arbitro cō
15 promissario ꝛ sic volūtarie electo a partibus. † secus i arbitro iuris q̄ sumit ex dispositiōe legis vel ex forma statuti, q̄ equi parať iudicio ordinario. l. apertissimi. ꝛ l. cuꝝ specialis. C. de in. ꝛ l. arbitro. ꝛ l. si ab arbitro. ff. q̄satis. co. ꝛ l. si. ff. a qb. ap. non tz ꝛ c. ab arbitris. de offi. dele. in vj. c. cuꝝ speciali. de app. q̄ iste pōt assumi vt certā sniaꝝ ferat sicut ꝛ iudex ordinarius ꝛ ita in spe cie tenet. d. Maria. soci. in prealleg. cōs. rr vij. in iij. co. in fi. ¶ In ea gl. ibi vel dic id est de quo cū plura petere possem cō uenit vt vnū tm̄ peterē. In ista solutio. destruit ter. ibi qd pnū cietur, qui loquit quādo partes cōuenerunt qd sentētiet non aūt quid petatur Bar. soluat gl. q̄ cōuentiōdo de vno. ꝛz sup petitione videať cōuenire de alio cū snia debeat esse cōformis petitioni. l. vt fundus. ff. cōi diui. ꝛ l. fi. C. de fidicō. liberta. ꝛ ita alij transeunt cum Bar. Ista solutio mihi non satisfacit q̄ tz fit cōuētū de vno. ſ. q̄ possum tm̄ vnā rē petere nō p hoc videť conuentū qd sentiet. id est qualr de illa te debeat per iudicem ferri snia absoluendo vel cōdēnando. ¶ Secūdo ex ista gl. no.
16 Bar. limitationē ad regulā q̄ iudex debeat iudicare sup toto alia snia nihil valet. vt iuribus p eū allegatis. Hā hoc est verū nisi de partiū conuentione aliud procedat ꝛ cum Bar. alij trā seunt. Sed mihi videtur q̄ ista gl. hoc nō probet q̄ loquit cuꝝ possem plura petere ab initio conuenit vt vnū tm̄ peterē si sup illo pnūciet dicit sup toto petito, pnūciari ergo nihil facit pro Bar. Et sic intellige si vna res sit q̄ñ plures erant petitiones diuersarū rerū ꝛ fuit cōuentū inter ptes q̄ sup vna tm̄ iudicaretur certe tūc etiā sine aliqua partiū cōuentione valeret snia lata sup vna re ꝛ sic super vno. c. tz non sup alijs. l. etiā. §. j. ff. de mino. gl. Bar. ꝛ alū. l. j. C. si aduer. rē iud. q̄ tot censenť esse petitiones ꝛ tot. libelli quot sunt res. l. scire debemus. in prin. ff. de v. ob. Et hoc mō intelligēdo ēt ista gl. nihil faceret p Bar. Bū verū est q̄ si q̄s solū petita esset vna res vel vnam summā puta cētū partes cōuenirēt q̄ iudex iudicaret tm̄ sup pte tūc aleret snia sup parte ex cōuētione partiū. ꝛ ita procederet dictū Bar. quē ceteri sequunť ꝛ est verū in se. Sz gl. nō loquit i istis terminis nec colligit ex ista gl. illud q̄ dicit Bar. tz alij sequantur. Jn ea. gl. ibi vel hic taꝝ lite contestata ibi a prin. ista tertia solutiōe sequit. d. Pe. de beru. ꝛ sibi placet. ꝛ tz ipse non dicat eā ēt sequit Spe. in tit. de sniē prolatione. §. iurta. in v. q̄ si de partium volūtate. ꝛ Maria. soc. in pallegato consi. rr vij. in iij. co. vbi reputat istam gl. esse ad hoc singularē. ꝛ ista so. videtur posse procedere inspectis verbis huius l. ꝛ etiā illoꝝ. in d. l. qualem. Hā ibi dicit si compromissuꝝ fuerit vt arbiter certā sniam ferat nō valet tale cōpromissuꝝ ergo ibi ab initio antequā partes inciperent litigare dederūt sibi formā vt ferret sniaꝝ certo modo ſ tz hic ex post facto potiꝰ lis tā erat cōtestata cū ter. dicat iter litigatores quo casu q̄ñ lis est cōtestata bñ postea va
17 leret snia lata r̄n cōuētionē ptiū sed lite † nō cōtest. non pt ferri diffinitiua. l. fi. §. illud. C. de temp. ap. etiā de ptiuz voluntate cū sit de ordine substātiali iudicij cōparētes renūciare nō posſunt vt dixi. ſ. i ter. in iij. limitatiōe. Sicut i simili oblato libello ꝛ lite cōtest. si reus cōfiteať debitū ferť snia cōdēnatoria contra eū statuto termino legali quatuoꝝ mēsiū ad soluēdū secus si nō oblato libello ꝛ adn̄ litē cōtestatā reus cōfiteatur tūc non pōt per sniam cōdēnari: sed iudex facit sibi preceptū decem diē rū ad soluendū, vt no. in l. si debitor. ff. de iud. ꝛ est glo. ū. q. in c. nos in quenquā. Bz enim Bar. impugnat istā solutionem in arbitro ꝛ bene ꝛ ceteri sequuntur p̄sertim Raph. cu. q̄ etiaz inchoata lite coraz arbitro si partes volentes a lite discedere cōueniāt q̄ snia arbitri certo modo feratur nō vz q̄ eandē est ratio etiā lite tā agitata sicut a principio, sm̄ Bar. q̄ talis sententia arbitri nihil operareť vltra cōuentionē partiū sīue ferret a prin., sīue postea. ꝛ sic esset superuacua. ¶ Extra glo. dnt sub
18 tiliter Bar. † iudex qui ex volūtate partiū vel ex forma statuti cōmisit cām cōsilio sapientis, ꝛ in iudicādo sequutus est illud consiliū inīq̄ñ an faciat litē suā: cōcludit q̄ sic, nisi consensus partiū aut statutū arctaret iudicē ad sequēdū illud cōsiliū cuꝝ cōcordantijs hic traditis per do. Aler. ā. ꝛ vltra eū vide ēt p. Abb. in c. cū in vereri. in iij. col. ꝛ seq. per gl. ibi ꝛ etiam in vlt. col. de elec. ꝛ in c. j. in pe. not. per illū ter. de capel. mon. ꝛ Bc. in c. j. §. j. in fi. in ij. ꝛ iij. col. ne sede vacā. lib. vj. ¶ Ex dictis Bar.
19 habes duas cōclusiones. † Prima q̄ consilium sapientis non excusat iudicē q̄ñ non tenebatur illud sequi ꝛ sic bñ nota qs tz iudex cōmiserit cām cōsilio sapiētis de cōsensu partiū: tñ male iudicando non excusatur quin faciat litē suaꝝ ꝛ quin teneať ex quasi maleficio iuxta. l. fi. ff. de var. ꝛ extraor. cog. ꝛ institute obli q̄ ex quasi delic. in prin. ¶ Secūda cōclusio qs q̄ñ statu tū vel partes dicunt, quod iudex debeat sequi cōsilium sapientis, tunc nō teneť iudex in syndicatu quāus cōsiliū sit iniquum ꝛ illud sit sequutus. Circa primā cōclusionē adde qs cōtrarii tenent Jmo. ꝛ Pau. de ca. hic quādo consiliū nō continet euidētē iniquitatē, cū iudex habeat iustā causam sequēdi illud cōsiliū, cū partes approbauerint p̄sonā illius cōsultoris tanquā peritā iuxta. l. ij. cum gl. ff. quod quisq; iur. Maxime cum iusta causā consueuerit quem excusare. l. qui solidum. §. etiam cum fi. ff. de leg. ij. Idē tenet Bal. in l. obseruare. §. proficisci. in prin. q. etiam cum si. ff. de offi. procon. ꝛ lega. ni l. mancipia. C. de ser. fugiti. Tamē do. Aler. ā. tenet cum Bar. qs loquit in iudice q̄ debet esse peritus qui videť afferre se peritū. d. l. ij. ff. qs q̄ sue iur. Unde nō debuit credere cōsultori imperito, allegat Bar. ita tenere in l. bonoū. in fi. ff. de bon. pos. Bal. ꝛ Bal. in Iuris ignorantiam. C. qui admitti. Tu dic q̄ prefati doctores non loquuntur in terminis nr̄is q̄ñ partes elegerūt cōsultorē et p̄sonā approbauit tanq̄ iurisperitum. Adde Bald. quem scribētes nō allegāt in c. venies circa medium de testi. vbi tz q̄ cōsilium vnius famosi doctoris excuset iudicē cause qui sequitur illud consiliū si cōsultor fuit electus de cōsensu partiū nō consiliū illud contineret exp̄essum errorez tz ita. dicit debere intelligi qs no. Bar. hic. ¶ Circa secam conclusionē adde q̄ꝫ
20 ci. Ubi tenet etiā si statutū vel ptes dicāt q̄ iudex debeat sequi cōsilium sapiētis intelligit de cōsilio dato arbitrio boni viri. titij ꝛ meuij. in prin. in ver. q̄tū. ff. de admi. tu. Ideo si cōsiliū est iniquū non teneť sequ illud. l. si libert⁹. ff. de ope. liber. ꝛ hoc vēditio in prin. ff. de ẓhen. emp. Istud vltimū sequit do. Bal. in c. si p debilitate. circa fi. extra de offi. dele. sed do. Aler. tz cum Bar. hic ꝛ meli⁹: q̄ alias statutū vel cōsensus ptiū nihil operā cōtra l. si q̄ñ. in prin. ff. de leg. j. ꝛ. c. si papa. de priui. in vj. ꝛ Bal. in succesſiue Bar. q̄ñ ptes cōsenserūt q̄ iudex ferat sniam fm cōsiliū sapientis etiaz aptū cognitū partib⁹ a tali snia potent⁹ victa appellare, vt ex nouis actis ꝛ nouis pbationib⁹ q̄ pars prius facere non potuit impugnet snia. l. eos. §. si qd aūt. C. de appel. Itē q̄ nō tollit remediū appellationis nisi p expressam renūtiationē. l. fi. in fi. C. de temp. app. ꝛ cū Bar. tenet do. Aler. bñ q̄quid in ẓriuz dicat Raph. cu. hic in j. no. ¶ Adde Bar. idē tenentem, i. l. j. §. quesitū. in fi. per illū ter. ꝛ in l. ex cōsensu. prin. ff. de app. Bal. in l. ij. ꝛ in l. ex illo. C. de ap. ꝛ ter. in c. cum sam que. ꝛ ibi do. Abb. ad hoc no. de re iudi. ꝛ gl. not. in l. fi. ff.
21 q̄ñ app. ¶ † Amplia q̄ non solū a snia lata fm cōsilium sapientis electi de cōsensu ptiū pōt appellari, vt dixi imo forte a lis snia lata pretextu cōsiliū sapiētis nunq̄ transit in rē iudicatā, q̄ñ semp retractari possit peritiorib⁹ iusti⁹ cōsulentib⁹. Ita singulariter tenet do. Ant. de bu. in c. pposuisti. de proba. allegās ad hoc vnicū dictū Jo. an. in addi. Spec. in tit. de hom. §. j. in ver. pone. a vulnerauerit. b. Ubi singulariter tz qs si medicus pnunciauit vulnus esse mortale ex relatiōe medicoū ita alterius peritiorib⁹ in arte contrariū testificātib⁹. Ita refert ꝛ simpliciter sequit Lu. ro. in cōsi. cccxiij. qs incipit in plena discussione ad fi. Sed aduerte qs contra decisionē Bal. ꝛ aliorum hic fortiter stringit rer. in l. generaliter. §. j. in verbo quis enim ferendus. C. de reb. cred. vbi ter. dicit, quis enim reus est ad appellationis venienſ auxiliū in his q̄ ipse facit procura

procurauit do. Alex. simpliciter rñdet † q ex quo cõis opinio est cum Bar. oportet intelligere illum tex. in casu suo z plus nõ de nec aliter dclarat. Tu rñde q ibi fuit ſſ specialis cõsensus q̃ lis decideretur iuramẽto partis, quo facto non põt appellari vt ibi, hic aũt fuit simpler consensus, sed non specialis vt statim subijciam. ¶ † Adde qõ si partes cõuenerũt stare sentẽtie iudicis ferẽde quecunq; fuerit, propter illud verbũ quecũque intelligũtur renũciasse appellatiõi future: z valet. gl. est de hoc solẽs z approbata in. l. tale pactũ. ſ. qui, puocauit in gl. magna. in. ij. parte. ff. de pac. Tu pondera quod est glos. contra illud qõ tenet Bar. hic in fi. qõ ad hoc vt ante fiam possit renunciari appellationi future talis renunciatio vꝫ eẽ exptessa ibi habes gl. approbatã in oppositum ad quam scribẽtes non aduertũt. Et per illã not. ibi Bald. in repe. ir. col. in fi. † quod parta sunt promittere state sentẽtie quecũq; sit appellatiõi renunciare per istum tex. iuncta. d. l. fi. i. fi. C. de tempo. app. Item per illam gl. in. d. ſ. qui pronocauit. dicit ibidem no. Bal. in repeti in. r. col. q̃ si partes cõuenerunt stare cõsilio sapiẽtis qua lecunq; esset tũc pars victa nõ posset appellare, nec dicere cõsilium iniquum: arg. l. qui procuratorem dat. ſ. fi. de procura. Quia nõ potest declinare consilium sapientis illẽ qui in qualitate cõsilij cõsensit p tex. in. d. l. generaliter. ſ. j. z sequitur simpliciter do. Alex. hic. z fm ista signanter limita istam decisionem Bar. hic communem.

1 ☞ Non valet sententia si error iuris apparet ex actis si non fit in sententia exptessus.

2 Licet iudex in prolatione dicat visis actibus, non tamen per hoc sententia dicitur se deferre ad illa acta vt ita dicatur errorem continere qui in illis actis continetur.

3 Sententia lata contra leges z constitutiones valet z tenet dum modo in ea error non sit exptessus.

4 Appel. minus legitima seu non rite interposita, non impedit nec tardat executionem sententie.

5 Parta sunt non appellare vel postea appellationez deserere.

Preses prouincie. Appellatio nõ rite interposita non impedit nec retardat executionẽ ſnie. h. d. vt sic. Snia q̃ is in iusta aqua non est rite appellatuꝫ merek executionẽ. h. d. z habet tres ptes. In prima ponit thema. In ij. formatur questio. In iij. ponitur decisio. ij. ibi, quero sinon fm legem. iij. ibi modestinus respondet. In ter. ibi invsuras vsurarũ condemnauit. intelligẽ id est in tantam quantitatem, q̃ vsuras vsurarũ ascendit nõ aũt condẽnauit exptesse in vsuras vsurarum, quia tunc sententia fuisset ipso iure nulla, z sic nõ fuisset opus appellatione. vt in gl. ij. dicitur. Et sic intelige quod ista fuerunt verba legislatoris nõ autem verba formalia sentẽtie. Pone casum notabilem. cum quis peteret ceutum ex cã mutui. z in pcessu diceret ea sibi deberi facto calculo de sorte z vsuris vsurarum, iudex aũt cõdẽnauit simpliciter in centũ petitis, valet sententia ex quo error iuris nõ est prejsus in ea sed tacit⁹, vt hic in gl. ij. Et hoc noto intelligendo hic esse ter. cõtra subtiles vltramõtanos quos refert z sequit Ly. 1 in l. j. C. de error. calcu. vbi no. tenent q̃ sententia nõ vꝫ si error iuris apparet ex actis etiã si nõ sit in sententia exptessus. Vñ hoc videtur ꝫ ter. Bar. in d. l. j. cõcordando no. distinguit q̃ q̃ snia est lata per relationẽ ad acta in quibus est error, nõ valet sententia, cũ videatur talis error esse in snia cũ relatuꝫ sit in referente. l. ait prator. ſ. j. vbi dixi. ſ. e. z. l. hec snia. la. j. C. de sen. q̃ fine cer. quãti. l. asse toto. ff. de her. inst. Idẽ q̃ snia tendit ad cõfirmationẽ alterius sententie cõtinẽtis exptessum errorẽ iuris. Nam similiter illa secunda sentẽtia eſt nulla, vt. l. eos. C. de ap. Aut snia ferẽ simplr z tũc vꝫ lꝫ in actis cõtineatur error iuris z ita itelligit Bar. istũ ter. vbi snia nõ facit relationem ad acta ita etiam intelligit ter. in. l. j. ſ. j. ff. que sen. fine app. rescin. z istum ter. etiam allegat. Bar. in. l. fi is ad quem. ff. de acq. here. ¶ Adde q̃ idem tenet Bar. z alij in. d. l. j. ſ. j. ff. que senten. sine appel. rescin. glo. Bal. Jmo. z Lu. Ro. in. l. ex diuerso. ſ. si in iudicio. ff. so. ma. z ibi latius do. Alex. in. vj. co. z seq. z idem dom. Alex. hic. z in consi. cxxxiij. j. vo. incip. discussis hesitationibus in. vij. co. z seq. do. Ant. de bu. in. c. in presentia. de renun. z in. c. ad excommunicato, de reseri. z in cõsi. xxvij. incl. visis ꝑsentib⁹ quesitis dom. Abb. in. c. inter ceteras. in. iij. co. z seq. eod. titu. de re iudica. per omnes. in. c. quoniam cõtra falsam. de probat. Bal. in. l. exceptiõe. ad fi. ff. de fideiuſ. vbi vltra Bar. dicit se allegare ter. in. c. abbate sancte Syluani. de ver. ſig. vbi dicit esse glo. singularem. ¶ † Adde etiaꝫ q̃ licet iudex in prolatiõe sententie dicat visis actis ꝛc. nõ tamen snia per hoc dicitur se referre ad illa acta ita vt dicat errorẽ continere qui in illis actis continetur fm do. Anto. de but. in. d. consi. xxvij. Areti. in. l. si is ad quem in penul. co. ff. de acqui. here. z in consi. clvij. incipien.

3 visis diligenter narratis. in ij. co. ¶ † Scdo no. qõ sententia lata cõtra leges z cõstitutiones valet z tenet, intellige dũmodo error non sit in ea exptessus, vt hic in gl. ij. z dicetur in l. cũ plantis. j. e. q̃ magis inficit actum error exptessus quã velat⁹. l. nõ 4 nunquam. ff. de condi. z demon. ¶ † Tertio nota quod appellatio nũ⁹ legitima seu nõ rite interposita nõ impedit nec retardat executionẽ ſnie. Ratio est q̃ paria sunt aliquid nõ fieri vel nũ⁹ legitime fieri. l. quoties. ff. qui satisd. cog. z l. ij. ff. de autho. tuto. z c. Nicolao. vbi Bal. no. de app. Intellige qñ cõstat appellationẽ nõ tenere, z sic, qñ erat certũ z euidẽs nõ rite appellatũ secus si esset dubiũ q̃ interim non posset fieri executio ſnie cũ p appellationẽ executio suspẽdat. l. sciẽdũ z ibi Barto. ff. de ap. reci. Bar. z alij. ¶ Adde idem esse si appellatio fuerit rite interposita ſꝫ postea deserta nõ retardat executio ſnie l. fi. ſ. illud. C. de tẽp. ap. z l. si cõtra maiorẽ z ibi Bart. C. de ap. 5 Ang. Jmo z latius Pau. de ca. z do. Alexã. hic. Ratio est † q̃ paria sunt non appellare vel postea appellationem deserere. l. furti. ſ. j. ff. de ijs qui no. infami. z ter. exptessior. in d. fin. ſ. illud ibi tanquam si ab initio minime fuerit pronocatum.

1 ☞ Effectus sententie interdũ stat in pendenti z interim nõ potest executioni mandari.

2 Si duo iudices ferunt sentẽtias diuersas vel dissonas, an stabitur sententie pro reo late, vel stabunt omnes in pendenti.

3 Delegati an habeant plenam iurisdi.

4 In defendendo potest se quis iuuare duabus exceptionibus quamuis sint contrarie.

5 An diuerse sententie arbitrorũ stabunt in pendenti donec altera earum cõfirmetur a superiore qui electi sunt ex forma statuti compellenti affines vel cõiunctos litigãtes inter se eligere arbitros.

6 Arbitri iuris an accedant magis ad naturam delegate iurisdi. quam ordinarie. z nu. 7.

8 Ex sententia arbitrorũ qui ex forma statuti sunt electi oritur actio z potest ab ea appellari.

9 Jurisdictio arbitrorum stet quasi ordinaria.

10 Lex nostra habet locum in arbitris electis ex forma statuti.

11 Papa solus non habet superiorem.

12 Ordinarij habent potestatem insolidum.

13 Si quis cõstituit duos procuratores z vnus cõfessus fuit positiones, alter vero negauit quod vterq; actus esset in pendẽti.

14 In iudicijs duplicibus quis dicatur actor.

15 In iudicijs duplicibus iudex debet vnum cõdemnare z alium ab impeditione aduersarij absoluere.

16 Delegatus principis in causa delegata censetur maior z dignior quocunq; ordinario.

17 Dignus trahit ad se minus dignum.

18 Si vnus iudex in vno z eodem instanti iudicauit scom cõsilia duorum sapientum electorum ex forma statuti que erãt cõtraria, sententia est nulla propter repugnantiam.

Duo iudices. Ista. l. loquitur in ambo quo non apperies an isti duo iudices essent ordinarij vel delegati. Ideo hꝫ duplicẽ intellectũ. in. gl. j. fm primũ intellectũ loquitur in duobus de leg. z. h. d. Snie duorũ delegatorũ ꝛnie stãt in suspẽso donec altera ipsarũ p delegãtẽ cõfirmet. h. dicit. z iste ẽ ver⁹ intellect⁹, vt dicet. j. in glo. j. fm aliũ intellectũ gl. Ista. l. loquit in duob⁹ ordinarijs. z. h. d. In duplicibus iudicijs in quibus nõ põt discerni qs actor, z qs reꝰ sit si due snie diuerse pferantur a duobus ordinarijs: vtraq; snia stat in suspẽso, donec altera earũ p superiorẽ cõfirmet. h. d. z fm istũ intellectũ ista lex non ẽ alibi in iure, fm Bar. Ange. Jmo. z alios hic z fm Bal. in locis que allegabo. j. in glo. j. vbi dicet de veritate huius itel 1 lect⁹. ¶ † Ho. ex isto ter. q̃ effect⁹ snie late interdũ stat i pẽdẽti nec interim põt executioni mãdari vt hic. z. c. fi. extra eo. sicut in. l. ij. ſ. j. in ver. in pendẽti est. ff. de ver. obl. z. l. vsufr. ff. de stip. serno. z. l. fi. cũ fi. ff. cõia pdio. ¶ Sl. j. i ver. dati opponit ꝫ ter. q̃ qñ duo iudices ferũt sentẽtias diuersas aut dissonas, si est ver q̃ ambe stẽt pẽdẽti, z expectari debeat cõfirmatio alteri⁹ 2 earũ imo stat snie late p reo: † q̃ illa censet eẽ magis fauorabilis nisi vna ferat̃ p actore, in aliquo casu fauorabili, puta libertatis vel dotis, vel testamẽti vel alicui⁹ pie cãe tũc illa pualet vt est ter. in. l. inter pares. j. eo. z in. c. fi. j. eo. ti. c. cũ partius iura de re. iur. in. vj. pp hoc gl. ponit duos intellectus. Prim⁹ q̃ ꝛria pcedunt qñ snie ꝛnie pferũt a duob⁹ iudicib⁹ ordinarijs ꝫ lex nr̃a log̃t qñ pferunt a duob⁹ delegatis: q̃ tũc nõ attẽdit fauor alicui⁹ snie, seu q̃ cã sit magis fauorabilis, ꝫ q̃ snia fuerit p delegatẽ approbata ita est ter. valde notabilis z mẽti tenẽ dus. hic. Iste est bon⁹ z ver⁹ intellect⁹ quẽ oẽs tenẽt. z p eo est ter. plan⁹. in. c. fi. in. j. z. ij. rñso. extra eo. ¶ Pro isto intellectu bene facit iste ter. i ver. dati. q̃ importat delegatiõe. l. a in

dice iudex dat⁹.C.de iu.¶Hunc inquirēda est ratio diuersitatis inter ordinarios ⁊ delegatos,Bar.ī d.l.inter ptes.ℑ.eo. breuit rñdet rōnē diuersitatis esse q̄ ordinarij habēt iurisdictionem
5 suo iure ꝫ delegati ab alio.Tu dic plenius ꝫ q̄ delegati nō habēt plenā iurisdictionē,ꝫ fungunt vice delegātis.l.ℑ.§.q mandatā.ff.de offi.eius cui man.est iuris.⁊ in l.ait prōtor.in prin.ff. eo.Jō possunt p delegantē q̄cūq; reuocari.l.iudiciū soluitur. ff.de iu.⁊ ab eis ad delegantē appellat.l.ℑ.in prin.ff.qs ⁊ a quō app.⁊ c.ab arbitris.in fi.de offi.deleg.in vℑ.Añ cū ptās istorū delegatorū dependeat a ptāte vnius.l.delegantis: est perinde acsi ipse delegās pronūciasset.ꝫ si delegās tulisset duas suias cōtrarias neutra earā valeret.l.vbi repudiātia.de reg.iur.⁊ l. scripture.C.de fide instr.q̄ tamē re vera nō sunt,suie vnius sed duorū ⁊ sunt Jrie que stant in suspenso donec vna earum a delegante cōfirmet,vt hoc ter.Jsta ratio cessat in duob⁹ ordinariis q̄ vterq; hz iurisdictionem proprīam separatā ⁊ p se.⁊ sic singuli habēt iurisdictionē insolidū ipso iure ⁊ nō p representationē alterius Jdeo nimirū si vna earū vz q̄ est magis fauora
4 bilis ꝫ sicut in simili pōt qs defendendo se iuuare duabus exceptionibus q̄uis sint Jrie.l.nemo prohibet.⁊ ibi glo.ff.de exce. Et tñ vnam exceptionē inter se cōtrariā non pōt se defendendo opponere vt no.in l.ℑ.vbi dixi.C.de fur.Sz pulchrum ⁊ necessariū est videre ad itelligētiā p̄dictorū nō tactū a scribētib⁹
5 hic.¶Quid in arbitris iuris qui eligunt ex dispositiōe iuris vt ex forma statutorū cōpellētiū affines vel cōiūctos inter se litigātes eligere arbitros si isti arbitri iuris ferāt suias cōtrarias qd iuris erit,an in eis pcedat iste ter.qs ambe stēt in suspenso donec altera earū per superiorē cōfirmet,an pcedat.l.inter pares.ℑ.eo.⁊ c.si.eo.ti.q̄ statim valeat suia illa q̄ est magis fauorabilis aut minus dānosa. Et qdē in arbitris cōpromissarijs electis de volūtate ptiū res est expedita,q̄ si ferēt suias Jrias neutra earū vz,nec vlli cadit cōfirmatio vt est ter.ī d.c.fi.in fi. extra eo. Dubiū ergo relinquit ⁊ qdē subtile in arbitris iuris ferētibus suias Jrias in quo dubio diceret aliqd esse ter.in c. suspiciōis.de offi.del.q̄ logt in talib⁹ arbitris iuris electis ex dispositiōe iuris ad cāz suspicionis cognoscēdā. Determinat ille text.qs si discordant in suia ferēda,cogunt ad eligendum tertiū arbitriū in quo duo vel aliter eorū cōcordet: sed ille ter. nihil facit ad ꝓpositū q̄ loquit vt dixi q̄ arbitri iuris discordāt in suia ferēda:⁊ pūct⁹ noster est qñ discordat i suia iam lata q̄ iā tulerūt suias in hoc Vincētius ⁊ Host.ibi tenuerunt qđ tūc nō fit loc⁹ illo.c.ſ.q̄ cogant eligere tertiū arbitrū.Sed isto casu recurrēdū est ad superiorē ꝑ approbabit vnā ex illis duabus sentētijs Jrijs,sicut obseruak in duob⁹ delegatis ferētib⁹ suias diuersas vel Jrias.Spe.in ti.de recu.§.fi.ī ver.qd si arbitri diuersas.tz q̄ indistincte siue arbitri discordēt in sententia ferēda siue in ea iā lata cōpellunt eligere tertiū,⁊ q̄ aliud sit in delegatis q̄ illi q̄ suiam decidūt cāz pncipalē merito recurrit ad delegātē ꝫ in his cā pncipalis remaneret indecisa Jō pp facilitatē expedicionē dz terti⁹ assumi.Jstā op. Spe. reprobat do.Ab.ī d.c.suspiciōis.in vlt.col.⁊ idē.d.Ab. in c.fi.in vlti.col. eo.tit.de re iu.q̄ in d.c.suspiciōis.terti⁹ assumit vt cū eo ambo vel alter ferant suiam,vt ibi dicit tex.sed si iā tulissent diuersas suias⁹ functi essent officio suo,nec possent amplius pronunciare vt l.¶Pau.ℑ.e.ti.⁊ c.in literis.e.ti.de offi.dele.Dicit tū.d.Ab. in d.c.suspitionis cir. fi. q̄ dictū Spe.est tenēdū mēti cū ei⁹ sit magna autoritas,⁊ fundet equitate. Et p illud posset dici fm q̄ si ex forma statuti dñt eligi arbitri ⁊ discordēt in suia iā lata q̄ tūc pñt cōpelli ad eligēdū tertiū qđ ita alias dicebak cū ista qō euenisset de facto.Tu dic q̄ ista opi.d.Abb.de eligēdo tertio arbitro non probat iure q̄ tex.in d.c.suspiciōis , vt.ſ. diri loquit qñ arbitri iuris discordāt i suia ferēda, sec⁹ si discordēt in suia iā lata put est qō nostra ⁊ Spe.relat⁹ per.d.Abb.nō loquit put ipse eū recitat ꝫ put.ℑ.statim referā fm do. Ale. Añ idē do.Abb.in d.c.fi.in vlt.col.de re iud.fuit in alia opi. secut⁹ Jo.an.ibi q ꝫ q̄ isti arbitri iuris electi ex necessitate,l. vel statuti ferunt suias diuersas,recurrendū est ad superiorem : ⁊ sic
6 ad papā qui vnā ex eis cōfirmet.Not⁹ est do.Abb.¶q̄ isti arbitri iuris magis accedūt ad naturā delegate q̄ ordinarie iurisdictionis cū ea ponat in titulo de offi.non deleg.⁊ in tit.de offi.ordi.Et bonū est argumētū a situatiōe titulorū vt no. glo. in c.tibi quidem de rescr.in vℑ.⁊ in c.si super gratia.de off. dele. in vℑ.facit vulgata.l.imperator.ff.de in diem addic.sed istud vr fragile fundamētum in tit.de off.dele.tangatur aliqd de istis arbitris iuris incidēter quod nō est attendēdum arg.l.si quis nec causam.ff.si cer.pe.do.Alex.in l.inter pares. in ij.col.ℑ.eo. nullam de predictis faciēs mentionē tenet opi.Spe.aliter ez referēdo in d.ti.de recusa.§.fi.in versi. quid si arbitri diuersas q̄ si arbitri qui eligūtur ex necessitate iuris vel statuti pronunciēt diuersimode super principali negotio tūc est idem in eis quod in duobus delegatis quod recurratur ad superiorē per istū ter.iuncta.l.aptissimi circa fi.C.ō iud.vbi quasi arbitri fuerint ab imperiali culmine delegati,aut pronunciauerūt super causa suspicionis tm̄ sup qua sunt electi ⁊ tūc eorū siue diuersē sunt nulle cum anteq̄ ferrent tales suias debuerint eligere tertiū put loquit̄ ter.in d.c.suspiciōis.⁊ sic in effectu vr tenere cū scōa opi.do.Abb.⁊ Vincentij ⁊ Host.q̄ idē sit in eis qs in delegatis.¶Adde vltra eos ꝑ ista opi.illud qđ no.Bart.
7 l.fi.in ij.no.ꝑ illū ter.C.de iud.vbi no.ꝫ q̄ arbitri qui eliguntur ex necessitate statuti habēt magis vim delegatorū q̄ arbitrorū.⁊ ita ēt tenet Bal.in l.ℑ.in ij.co.C.de peri.⁊ cōmo.rei vendi. Sz tu caue:q̄ tex.prime relat⁹ in d.l.apertissimi.⁊ in d.l.fi.dō quunk in arbitris electis loco delegati q̄ est recusat⁹ vt suspectus ⁊ isti bene habentur ac si essent delegati.vt dicit ad literā tex.in d.l.apertissimi.in ver.pen.Sed arbitri qui eliguntur ex necessitate statuti ad decidēdas questiōes inter cōiūctos,⁊ affines nō eliguntur loco alterius delegati sed succedunt in locum ordinarij iudicis ideo magis habent viz ordinarij secūdū glo. Ang.⁊ ¶Pau.de cast.in d.l.apertissimi.⁊ Sal.in d.l.fi.C.de iure do.Ant.de bu.in d.c.suspicionis.ideo in eis videtur dicendū pro vt in ordinarijs ⁊ nō prout in legatis.¶Nam isti arbitri iuris habent iurisdictionē a lege,vel statuto:ergo ordinariaz q̄ lex ordinaria iurisdictionē ⁊ non delegatā tribuit.l.more.vbi q̄.ff.de iur.om.iud.Facit quod tenet Bart.in l.si maritus.ℑ.ff.ō adu.q̄ si ingitio est pmissa a statuto ꝺz iudicium ordinarij sic in ꝓposito cū arbitri iuris sint ex dispōne statuti eligēti
8 go in effectu dicunk ordinarij quasi ordinati a iure.†Jtē ex eo rū suia ozik actio:⁊ pōt appellari.c.ab arbitris.de offi.deleg.in vℑ.Bar.⁊ alij.d.l.fi.vbi diri.C.de iu.¶Tū Bal.in d.l. apertissimi.tz q̄ sit media species iter ordinarios ⁊ arbitros.idē tenet Jo.an.ī addi.Spe.ī ti.de recusa.ℑ.fi.in ℣.Sz nūqd arbiter.vr tz qđ nō sint mere ordinarij nec mere delegati ꝑ aliqua media vt ibi ꝑ eū ⁊ gl.in d.c.suspicionis in glo.mag.in ver. media cau
9 ca mediū.† q̄ iurisdictio istorū arbitrorū iuris est quasi ordinaria ¶Pōdera illā diminutiuā quasi: ⁊ sic nō est vere ordinaria ꝫ Jmo.in c.cū ab ecclesiarū de offi.ord.tz qđ vere sit ordinaria Et sic ꝓdicta posset attētari q̄ isti arbitri iuris q dicunk ex necessitate statuti quo ad effectū sint iudicis ordinarij ⁊ sic ī eis posset attētari q̄ sit dicēdū.put ī ordinarijs ꝑ.liter
10 pares.ℑ.eo.†Tū magis cōiter tenēt q̄ in eis sit idez q̄ in delegatis,vt ex superi⁹ relatis apparet ⁊ sic in eis ꝓcedat ista ter. Tamen nō nego ꝑ̄ssum esse ambiguū ⁊ male explicatū.Item inquantū superius assignauit rationē diuersitatis inter duos ordinarios ⁊ duos delegatos ferētes diuersas suias.Adde q̄ aliam rationē diuersitatis assignat gl. in d.c.fi.in glo. fi. cum eo q̄ in ordinaria iurisdictione nō est superior ad quē recurratur nisi lex mortua que talē iurisdictionē ꝺdit:ideo ler voluit q̄ sine remedio valeat illa suia q̄ est in fauorē rei ⁊ sic q̄ est fauorabilior.sed in duobus delegatis est superior delegās ad quē pōt recurri.Jstā rōnē reprobat.d.Abb.in d.c.fi.⁊ dicit esse fi
11 sum assumptū gl.† cū spāle sit in solo papa,vt ℨ eum nullus sit superior,vt c.ℑ de euitāda in fi.de ele.⁊ tz.q.iij.c.cūcta p mundū.Tu ēt impugna:q̄ priceps q istos ordinarios deputat est istis superior cū sit lex animata in terris. ℑ.pe.in autē. de su.colla.iij.gl.in l.7 q̄.ff.de iur.om.iu.¶Aliam rationē diuersitatis ⁊ quidē fundamentalē assignat do. Abb.in d.c.fi. qua
12 q̄ ordinarij habēt potestatē insolidū.l. vnica.ff.de offi.consu. gl.in c.prudentiā.de offi.deleg.Bart. in l.pōnius alia ratio pit si vni.ℑ.eo.Jō vtraq̄ suia deberet valere q̄ lata ab habente solidā potestatē,sed ꝓpter Jrietatē nō pñt ambe cōcurrere. Jdeo eligitur fauorabilior ꝫ alia superioris cōfirmatione.d.l.inter pares.ℑ.eo.⁊ d.c.fi.sed duo delegati nō habēt potestatē insolidū,saltē respectu exercitij: q̄ vnus sine alio nihil agit vt c.vno delegato.c.cāz matrimonij.de off.deleg. nō gl. in d.c.prudentiā.Añ in delegatis qui nō habent potestatē insolidū non pōt habere locū illud qđ dispōnit in duob⁹ ordinarijs ꝓpter defectū potestatis,cū nulla istarū suiarū reperiatur lata ab habente totā potestatē:vnde tūc recurrit ad delegantē.⁊ sic ad superiorē nō solū vt approbet,ꝫ etiā vt fomentū ⁊ validitatē prestet.Per ista remanet plene expeditus primus intellectus glo.qui est verus ⁊ de plano pcedit q̄ ista loquak i duob⁹ iudicibus datis,vt dicit litera ⁊ sic in delegatis.Secundū istū itellectū ista lex facit in argumētū qs si qs cōstituit duos procuratores,⁊ vn⁹ cōfessus fuit pōtibus alter vero negauit q̄ vterq; actus stet i pēdēte q̄ recurrit sit ad dūm,vt possit approbare quā rñsionez velit ꝫ aliquis neāt q̄ stet rñsioni negātis,vt l.cōsilio.§.fi.⁊ ibi.Dy.ff.si cur furio.De ista qōne habes gl.ord.quā vide in c.si duo.ſ.in pcu.in vſ.Jmo.in c.in lra.e.ti.de pcu.in antiqs.Bar.il.plu
bus.ad fi.ff.de procu.vide late Bald.varias opi.referētē.in

ñica.in xrij̃.col.C.de confes.z ibi etiam p Alb.de Ro.in j.col.
13 ¶ Limita nunc,istū ter.vt ꝓcedat qñ duo iudices fuerūt de-legati ab vno,secus si a duob⁹, puta duo ordinarij dederunt duos delegatos.z illi delegati dederunt duas sñias ℨtias.cer-te fauorabilior.z sic illa q̃ erit lata ꝑ reo poterit ℨfirmari per suum ordinarium.alia nihil valebit ꝑ l.inter pares.j.eo.fz Ja. de Ra.Ray. Alb.de Ro.Ang.z Raph.Cu.hic,lz Bar.z alij mod.nihil de hoc tangant. ¶ Scds p̃ncipalis intellectus gl.ē ꝙ iste ter.loquatur in iudicib⁹ ordinarijs qñ non apparet qs sit actor.z qs reus,vt in interdicto vti pos.l.si duo. in p̃nc.ff.vti pos.z in iudicijs duplicibus seu diuisorijs, in qbus vterq; est actor reus:tunc non p̃t hr̃e locum sñe ℨtie. Sed recurrit ad supiorem,z fm istam lec.que est tenenda menti.iste ter. non re-perit alibi in iure,fm Bar.Ang.Jmo.z alios hic.Et fm istum intellm̃ datur singularis limitatio ad l.in tribus.cum seq.ff.de
14 iudi.†vbi dr ꝙ in istis iudicijs duplicib⁹, ille dr actor q̃ prouo-cauit ad iudicium.z ille q̃ ꝓuocatur dr reus:qr ꝓcedit quo ad ordinatiua iudicū non aūt q̃ ad decisoria, z sic q̃ ad sñiam, vt hac gl.sing.Et ideo si duo ordinarij isto casu ferāt sñias ℨtias, non prealebit sñia lata ꝑ ꝓuocato.sed ambe stabunt in pēdē-ti,z stabit confirmationi supiorⁱs.vt est ter.sing.hic:quem pro singulari.ita ēt no.d.Mathes.in nota.cir.z sequunt in specie Ang.Raph.Cu.z Bau.de La.hic. ℭuis ℨtium videatur sentire gl.in d.l.in tribus,z ibi Ang. ¶ Adde ꝙ in ℨtium facit illd ꝙ tz gl.no.in c.lz cām.in p̃.vti possid.de pb. q̃ vult ꝙ in inter-dicto vti poss.ille vincat qui ad iudicium fuit ꝓuocatus cū sit reus.Et illud gl.Bal.ibi in xv.col.ad hoc ponderat z reputat notatu dignam,ꝙ non solum in ꝑparatorijs,sz ēt in decisorijs habeat instar rei,ille q̃ fuit ꝓuocatus,z illā gl.ēt sequunt doct. ibi.Sed limita istā gl.ꝑ istam, fm Jo.de Jmo.z d. Aler.qñ in interdicto vti poss.datus est vnicus iudex tm̃, z vterq; eq̃r ꝑ-bauit tunc ferk sñia absolutoria ꝑ ipso ꝓuocato, ꝓr̃az ꝙ acto-re non ꝓbante reus dr absolui.l.q accusare.cum si.C.de eden. z c.ex literis.de ꝓba.secus qñ sunt duo iudices diuersas sñias ferentes,vt est casus sing.hic,fm istam ñ.lectu. ¶ Scdo adde ꝙ istum ter.fm istā ñ.lec.ēt reputat singularē z non repit alibi in iure Bal.in c.inter dilectos. in vlti.col.de fide instr.z in c.lz cām.in xv.col.de ꝓb.z in c.si in iij̃.col.ex̃ eo.de re iudi. ¶ Ter-tio adde ꝙ istū fm intellm̃ sequunt,z ꝛmendant,vt dixi. Bar. Ang.Jmo.z ceteri Mod.sed eū impugnat antiqui, Guid.de
15 Suz.Ray.de Forli.Jac.de Ra.z Alb.de Ro.hic:eo †qr in du-plicibus iudicijs iudex dr vnū ꝙdēnare,z alium ab impetitio-ne aduersarij absoluere: vt l.inter colhr̃des.ff.q familie.ff.fami. ercis. Unde ibi in ordinarijs discordantibus vr sñia lata ꝑ reo in ḡtum ipse est reus. Tu dic ꝙ ter.in d.ff.qui familie nō ꝓbat eor assumptum imo potius ℨtiz,ibi,z actores sunt z rei. Tū vltra eos ℨ istum scḋm intellectum facit iste ter.in p̃.dati.ꝑ qs ꝓbum apparet qs logtur in delegatis z non in ordinarijs.l.a iudice.C.de iudi.z l.more.ff.de iurisd.om.iu. Itē cum in ista le-ge ponatur generalis decisio,restringere eam vt solum loquat in duplicibus iudicijs,esset eam violare. ¶ Jn gl.in p̃.in pen-denti.ibi,z tr̃s appellonis a tpe confirmationis cedit. Adde ter.in l.j.in p̃n.ff.q̃ sen.sine app.rescin.z in l.ij̃.in p̃bo a die ℨfir-mationis.C.de vsu rei iud.Item adde rōnem: qr ante ℨstōnez superioris incertum est a qua sñia sit appellandū:q̃ interiꝫ nō currit tr̃s appellandi:cum sciat que sñia eum grauet ex q̃ est vna sola.l.j.ff.biduum.ff.qñ ap.sit. ¶ Capio gl.in ver.iudex. quam diuide in ḡtuor partes. Jn prima ponit duplicem decisonē ad ter.Jn secunda allegat.v.gcor.Jn tertia ponit distinc. Jn qr-ta z vltima ad illud quod text.dr istas sñias stare in pendenti, allegat vnum concordantem. ij̃.ibi,z facit. iij̃.ibi, ex prędictis distingue.iiij̃.z vltima est ibi,z facit.j.de verbo.obl. ¶ Jn pma parte ibi,fm quosdam.dic]ꝙ de hoc est ter.expressus in c.si. in ij̃.rū.ex̃ eo. ¶ Jn ead.prima parte ibi,Liubem⁹ si qua.dic ꝙ ibi logtur ḡdo nondum dederunt sñiam,sed dare ꝓponunt z sunt discordes: z tunc ꝑ principalem aditur tertius delegatus.vt ibi declarat gl.si. ¶ Jn ea.gl.ibi ex prędictis distingue. Addo gl.in l.cum magistratus.C.q̃ ꝓuo.non est nec.z in l.diem ꝓfer re.ff.si plures.ff.de arbit.z meliorem in c.si.ff.de re iud.z in c.cū sint partium iura.de reg.iu.in vj.z qs no.in l.iij̃.C.de iur.fis.lib. x. ¶ Extra gl.q̃rit Bar.quid si vnus ordinarius,z alius dele-gatus ibi a principe simul in eadem cā diuersas sñias ferant. Iste est casus mirtus inter istam legem.z l.inter pares.j.e.[cō-cludit Bar.ꝙ recurri debeat ad superiorem.z sic ad principē, qui alteram confirmet habito magis respectu ad delegatus ꝙ
6 ad ordinarium ꝑ c.si duo.de off.deleg.in vj.z c.sup q̃nom.ff.si vero duo.eo.ti.in antiquis.† cum delegatus p̃cipis sit poten-tior ordinario,cum in cā delegata censeatur maior z dignior, quocunq; ordinario.c.sane.de off.dele.z c.pastoralis.ff.j. ō off.

ord.etiam legato ℙape.c.studuisti.z ibi d.Ab.in fi.ad hoc no. de off.leg.lz non sit firmior.vt no.Archid.ij̃.q.vj.in c.si qs eps. quez refert z sequitur Bal.in l.si vt proporijs prima. in iij̃.col. ad fi.C.qñ z qñ iud.d.Aler.in l.a diuo pio.in p̃nc.in xij̃.col.ff.
17 eo.†Sed sic est ꝙ illud ꝙ est dignius trahit ad se min⁹ dignū. c.j.de consec.eccl.vel alta.in vj.gl.in c.quod in dubijs. z ibi do. Ab.ad hoc no.in eo.tit.in antiquis.z gl. in c.de ieiunio.lxxvj. dist.z c.si is cui.ff.j.z ibi Bemi.ad hoc no.de preb.in vj. Itē qñ duo permiscentur quoꝝ vnus sit potentior altero, potentior trahit ad se naturam minus potentis. Ita not.Bemin.in c.si duo ex tribus.in iij̃.not.no.ꝑ illum ter.de off.deleg.in vj. Item qñ concurrunt due cause quaꝝ altera est potentior, illa ꝑpo-nenda est minus potenti:ita no. d.Abb.in c.cum non sit.in iij̃. no.ꝑ illum ter.de deci. ¶ Cum ista decisione Bar.tenent Al-be.de Ro.Jmo.ℙau.de La.z do.Aler.hic, Jo.An.in c.fin.ex̃ eo.z ibi latius d.Ab.in ij̃.z iij̃.q.ꝑ text.in c.ꝑ hoc.de here.in vj. vbi si ordinarius,puta eps z inquisitor heretice prauitatis, qui h̃t delegatā iurisdictionē discordent: recurrit ad superiorez: z sic ad ℙapaz:qr ptās delegata tanq̃ dignior trahit ordina-riam ad naturā suā tanq̃ delegatā,lz non ℨ. Intellige istā de-cisionem Bar.in terminis suis,qñ ꝑ principem fuit adiunct⁹ delegat⁹ ordinario.ꝑ rōnes superius relatas. Secus si essent duo college ordinarij,puta ptās.z capitaneus,z vnus delega-ret vices suas alteri non college:z ferrent sñias diuersas:tunc qr delegatus repūtat vicem college: vt dicendū idem ꝙ in or-dinarijs,qs in dubio valeat sñia ꝑ reo per l.inter pares.j.eo.
18 fm Jmo.z do.Aler.hic. ¶ †Ultimo q̃rit Bar. quid si vnus z idem iudex in eodem instanti iudicauit fm ℨsilia duoꝝ sapien-tum electoꝝ ex forma statuti, que erant ℨtia.Tz ꝙ sñia sit nul-la pp repugnantiam:z iudex debebat eligere qs consilium ex illis sequeretur vt per hanc l.z l.in venditione.ff.ff.de bo.au. in.pos.z cum Bar.tūt Ang.z Aler.hic.sz Raph.Cu.hic, z in inter pares.j.e.reprobat:qr iudex non est superior istorum ℨsu lentium.z sic cessat ratio huius.l.hic em̃ delegans ℨfirmando de nouo ꝓnunciat.Jmo fortius tz Raph. Cu.in d.l.inter pa-res.ꝙ iudex non poterit eligere illud consiliū.ꝙ esset fauorabi-li⁹,z sic ꝑ reo ꝑ d.l.inter pares.qr illa lex loquit in ordinarijs, nō aūt ꝓcedit in consultoribus sicut nec in arbitris nec in de-legatis,vt c.si.ex̃ eo.z hoc ter. Unde putat Raph.Cu.ħ,z ibi, ꝙ iudex de nouo dr ꝛmittere cām ℨsilio sapientis, cum non vi deatur ꝑ primos consultum pp eoꝝ repugnantiam,z dispositio statuti intellr de alia vice,qñ prima non habuit effectum.l. veluti.ff.z ibi Bald.z alij vbi dixi.ff.de eden.z l.qui ꝑ salutem. ff.de iureiur.z l.si finita.in p̃in.ff.de dam.infec. Mihi etiā non plz ꝙ ista lex faciat pro decisione Barto. ꝓout ipse eam alle-gat:qr loquitur in delegatis qui funguntur vice delegantis. Ideo ad delegantem spectat confirmatio, vt dixi.ℨ.in princ. prime gl.que ratio cessat in istis consultoribus electis ex di-spositione statuti.

Lex xxix.

1 ℙ Dictio,vcz,quot modis potest stare.
2 ℙ Priuilegium datum ratione cause transit cum eā.

[E]Mpus. Quadrimestre qs dar iudicatis ēt hr̃dib⁹ z successoꝛib⁹ tribuit, ꝑ.d.z hz tres partes. Jn ꝑprima ponit decisio. Jn scḋa limitatio. Jn iij̃. ratio decisionis.ij̃.ibi,vcz ꝙ ex tpe.ij̃.ibi,qr cāe magis. ¶ Jn ter.ibi, vcz ꝙ ex tpe deest.i.non tm̃ quadrimestre tr̃s,sed tm̃ qs supereſt vt si ꝙdēnatus decesſ sit intra duos menses post latā sñiam, hr̃des habebant alios duos menses qui deerant ad soluendū. ¶ Sic ponderandus est
1' iste ter.†ꝙ dictio vcz,stat limitatiue z restrictiue.ita est ter.ℍ. Idē not.Bart.in l.j.in ij̃.no.ff. ad l. Agl.Bal.in l.fi.ff.qñ act.de pec.est anna.z in l.si inequalibus.ff.de here.inst. z in re.l.cū mu lier.in pe.char.ff.sol.mat. Aliqñ tm̃ dictio vcz.ponit declarati-ue,sz non restrictiue nec limitatiue.l.filio quē pr̃.in p̃ncip.z ibi Are.in fi.ad hoc no.ff.de lib.z post.z c.ij̃.cū gl.in p̃.vcz.ℨ priui, in vj.Bemi.c.Romana.ℨ.caueāt.in ij̃.no.de sent.exc.in vj.facit l.vcz.ff.ex qb.cau.ma. Aliqñ dictio vcz.ponit demonstratiue z limitatiue,fm Are.in c.cū cām.q̃ inter archiepm Rauen.ℨ te-sti.ꝑ l.si ita legatum.ℨ.si testatoꝛ.ff.de leg.j.facit c.transmisse.ℨ eo q cogno.consan.vr.sue.z ca.statutū.de here.in vj. ¶ Scdo
2 †no.ex hoc ter.ꝙ priuilegium qs dar rōne cāe transit cum cā: vt hic,z l.ex pluribus.ff.de admi.tu.Illud vero ꝙ dar rōne p-sone,expirat cū psona:vt hic. z l.z si fideiussor. in fi.z l.sciendū. ℨ.eo.z l.qr tale.ff.sol.ma.Ex quibus correlarie habes ꝙ benefi-cium dilationis ℨcessum a lege ℨdemnati ad soluendū,non est

psonale,sed reale q3 transit ad hr̃des z successores. ¶ In gl.j. ibi,ēt pl⁹ qñq3 dic,q ibi logt de tpe q datur ad pseq̃ndā ap pellonē. Istud ideo hr̃di longius tribuitur,q3 hr̃s min⁹ est instructus de cā q̃ erat defunctus.l.q in alterius.ff.de re.iur.quae rō cessat hic in tpe quadrimestri qō dat iudicati: q3 pt esse qō heres possit melius soluere quam poterat defunctus.

Lex xxx.

Cum ex causa. Cum dubitat an facultates donātis sint sufficientes ad satisfaciēdū rei donate. adhibet sup hoc diligens ingnitio.ne erigat vltra q̃ facere possit maxime si sint parētes.h.d.Rō assignat in l.ne liberalitate. z in l. hce.in fi.j.co.vidimus in.inter eos.in fi.ff.eo.Ad̄ si donator dicat se non hr̃e nisi domūculā ex q̃ recipit alimēta,z nō vltra.donatario asserēti ius incūbit onus pbandi.l.fi.ff.lz.C.de iu.del. gl.in l.cū de lege.ff.& pb.Ang.Imo.Rap.cu.z d.Alex.hic.

Lex xxxj.

1 Dilatio non dz dari nisi petentibus.
2 Contumacibus z petentibus dilationem calumnioſe, dilatio est deneganda.
3 Jure digestorum tps quod datur condemnatis ad soluendū non erat determinatum,sed dabatur iudicis arbitrio.
4 Si elapso quadrimestri quod datur iudicatis ad soluendū capiantur pignora pro executione sue. tenetur adhuc spectare debitor p duos menses anteq̃ illa pignora vendantur.
5 In pignore quentionali qđ aliud non quenit inter partes creditor dz expectare per biennium numerandū ex tpe more anteq̃ illud vendat,sed post biennium pt illud vendere.
6 Creditor feneratoꝝ q̃tum tpis dz expectare anteq̃ vendat pignus.
7 Quadrimestre tempus competit tam condemnatis per diffi. iudicis quam arbitri.
8 Suia arbitratoris dicitur Jctus transactionis.
9 Quando a suia non pt appellari pp excellentiam persone,vt a sententia principis pncipis vel senatus. tunc suia mandatur executioni intra,x.dies prestita satisdatione.
10 In suijs interlocutorijs ꝺdemnatus non hz quadrimestre.
11 Appel.deserta statim fit executio suie nec datur quadrimestre tempus ad soluendum.
12 Dictio protinus z statim non semper inducunt incontinenti.
13 Condemnatus actione reali non hz tempus quadrimestre.
14 Ad hoc vt ꝺdemnatus habeat quadrimestre requiritur q̃ satisfdet de q̃tate debita soluenda tempore statuto nisi sit euidentissime locuples.
15 In criali z corporali suia ꝺdemnato nulla est danda dilatio, nec ab executione pene est supersedenduz,nisi in certis casib⁹.
16 An damnato p crimine pecunialiter ꝺperat quadrimestre.
17 Fideiussor qui soluit p condemnato de crimine pecunialiter, statim pt exigere ab eo,z debitor cogetur soluere, z non habebit qu adrimestre,sicut non habuit fideiussor.

Debitoribus. Debitorib⁹ ꝺdemnatis diffinitiue,vel ꝺfessis petentibus.z non ꝗtumacib⁹, dat terminus ꝺpetens ad solnēdū,z ex cā progat,q̃ elapso pignora capiuntur.z post duos menses distrahunt z satisfit iudicato: residuū vero ipsius debitoribus restituit. h.d. tota.l.nihilo ptermisso. ¶ Diuiditur in tres partes principales. In j. ponit decisio. In ij.eius limitatio.In iij.declo p scriptū Imperatoris tā circa tps indultū ꝺdēnato,vel ꝺfesso ad soluendū.q̃ circa tps distrahendi pignora postea capta in executione iudicati.ij.ibi,si qui tñ.iij.ibi,hi q tibi fatebunt. ¶ No.j.er tex.ibi.petētibus.q̃ dilatio non dz dari nisi petentibus ad id.l.petende.ibi z si petam dilationes.C.de temp.in integ.resti.pe.z in l.ij.C.vt intra cert. tem.z in l.ad peremptoriū ibi vt primo qs petat.ff.de iudi. facit regu.l.iij.§.hoc aūt iudiciū.ff.de dā.infec.z in l.vnica.C.vt que desunt aduo.Q3 iudex non dz impartiri officiū suū nisi petat a parte vt ibi:tñ iudex ex officio pt statuere terminū pti ad petendum si hoc viderit expedire ne ob negligentiā ptis labatur instantia fm Bar.in l.j.C.de dila.z in d.l.ij.p illū tex.C.vt intra cer.tem.cū ꝺcor.traditis p d.Alex. ¶ Scdo no.ex ij.pte ibi,si q
2 tñ p ꝗtumaciā† q̃ ꝗtumacib⁹ z petentib⁹ dilationē calūnioſe, non est dāda: q3 ꝺ ꝗtumacē oia iura clamāt.l.de etate.§.q̃ tacuit.ff.de inter.act.videbim⁹ in l.ꝗtumaciā.j.eo. Ite calūnijs z malitijs hoīm est obuiādū.l.in fundo.ff.de rei ven. z c.plerūq3. de rescri.z c.ḡro.de diuo.z c.sigñante.q ma.ac.pos. z c. ex pte tertio.ad fi.de p̃u.z c.quaritur.z c.vt circa.in pnc. de elec.in vi. Tertio no.ex tex.ibi, aut tps ad soluendū det qd sufficere rc.
3 qd de iure isto tps q̃ dabat ꝺdemnatis ad soluendū non erat in specie bene limitatū,sed dabat p facultate cuiusq3 vt dr fra z si arbitrio iudicis, z sic tale tps p hec iura nō repiebat bene declaratū.tū cum hodie sit taratū tps q̃tuor mensiū, p l.ij.C.de vsu.rei iu.et stabimus.q̃ omni iure intellr fuisse tps quor mensium.Lz tex.in l.fi.C.de vsu.rei iu. videatur dicere q̃ olim ists tps erat duor mensium,sed loquitur fm q̃dam iuris prudentiam que erat ante iura ffor,vt hic per do.Alexan. ¶ Quarto diligenter no.circa fi.text.ibi, si intra duos menses non solue-
4 rint, †q̃ postq̃ est elapsum tps quadrimestre q̃ dat iudicatis ad soluendum, si postea capiātur pignora p executione suie, dz adhuc expectare debitor p duos menses anteq̃ illa pignora vendantur.Et istud tps duor mensium non reperitur hodie immutatum fm Bar.z alios hic,z Bart.in l.a diuo pio.§. in vendi.in fi.ff.e.z in l.fi.ad fi.C.de exe.rei iu.Et sic istud tps dimestre qđ supsedere dz a venditione pignor captor in cāz iudicati est taratum solū ad venditionem pignor non autem est datum ꝺdemnatis ad soluendum. Quamuis Jus z male teneat gl.in l.ij.C.de vsu.rei iu.z in l.fi debitori.ff.de iudi. Ly.in l. j.in ver.fi.C.& dila.z sic habes colligere duo. Primo q̃ elapso tpe quadrimestri qō indulgetur iudicatis ad soluendum, tūc ex primo decreto capiuntur pignora in executione iudicati, vt l.a diuo pio.quasi per totam.l.§.e.z deinde ipso ꝺdemnato pseuerante in ꝗtumacia non soluendo per duos menses deuenitur ad fm decretum z pignora venduntur, z si hoc casu inter pmum z scdm decretum est bimestre tps medium. Scdo habes decłonem ad l.a diuo pio.qñ per totam legem,q̃ postq̃ transiuit tps quadrimestre qō indulgetur ꝺdēnatis ad soluēdum dñt capi pignora. z postq̃ fuerit capta dz supersedere p alios duos menses,quibus elapsis possunt pignora vendi z satisfieri iudicio.z si ꝫ fieret retractaretur executio tanq̃ ꝑperā z indebite facta p istam legem.z vide p Bar.in d.l.fi.C.de exe. rei iu.z sic in effectu hz debitor ser menses. ¶ Limita istū ter. ꝓcedere in pignore indiciali,quod capit in cām iudicati post tps quadrimestre ꝺcessum iudicatis ad soluendū. z post alios duos menses pōt tale pignus vendi.Casus est hic.In pignore vero pretorio qō capitur pp ꝗtumaciam rei non ꝰparentis fuerunt nouem opin.quas refert Spec.in tit.de primo z scdo decreto.in §.iurta.Cōis opi.est,q̃ relinquatur iudicantis arbitrio,q̃do tale pignus pretorium possit vendi.cum tps nō reperiatur a iure determinatū,per tex.in l.j.in fi.ff.de iu.deli.z c. de causis.de off.deleg.z c.fi.de transact.z hec opi.approbatur p scriben.in l.cum proponas.C.de bo.aut.iud.pos.p Barto.z alios in l.si finita.§.Julianus.ff.de dam.infec. ¶ In pignore autem quentionali est cōis opin.glo.z doc.† q̃do aliud non
5 conuenit inter partes q̃ creditor debeat expectare p biennū numerandum ex tpe more anteq̃ illud vendat: sed post biennium pt vendere,vt est tex.in l.fi.§.sancimus.C.de iu.do.impe.
6 Sed fm Ang.ille tex. loquitur spāliter in creditore qui est feneratoꝝ,vnde in alio non feneratore remanēt iura antiqua incorrecta,vt incontinenti post moꝝ vēdi possint, cū debitor fuerit in moꝝ ꝗstitutus,etiam p interpellonem eꝝiudicialem, vel si quenerit.la j.vbi plene no.ff.de pig.act.Tū Imo.z d.Ale. defendentes cōem opi.rīdent q̃ in d.l.fi.fit mentio de feneratore rōne frequentioris ꝗtingentie: q3 cōiter ꝗtingit non mutuari pecuniam gratis. Et sic text.se retulit ad cōem facti ꝗtingentiam,vnde per hoc illa lex restringi non dz gl.in cle.j.in ꝟ.presidentes.de rescr.z gl.melior de iure in l.j.in gl.j.C.de his qui ad ecc.ꝰfug.in l.vnica.in ꝟsi.sponsam.C.de rap.virg.l.si mf.§.hoc iure.z ibi Bart.ff.de exce.rei iud. ¶ In glo.nihil est addendū vltra Bar.Et gl.inq̃tum.s.fuit ꝯclusum in ij.not.z seq. q̃ tps q̃ indulgetur ꝺdemnatis ad soluendum est q̃tuor mensium p l.ij.C.de vsu rei iud.q3 de hoc semper recurritur ad hanc.l.z est materia dispersa z male tradita intendo eam bene z ordinate attingere per reg.ampliatam vno modo.z p vij.princip.falle.
7 ¶ † Amplia istam rām vt procedat non solum in condemnato per suiam diffinitiuam iudicis, sed etiam in condemnato p suiam arbitri:cui silr competit quadrimestre tps indultum a lege iudicatis.l.si cum dies.§.fi. cum gl. in ꝟsi.modicum.s.& arbit. Q3 arbitraria sunt redacta ad instar iudicior.l.j.ff.& arbit. Ita simplr tz Alex.hic. Adde q̃ idem tenet Bar. in l.iij.in j.q. ff.de lega.j.Bal.in c.querenti.in vlti.col. de off.delega.Pan.de La.in l.iij.§.si quis condemnatus.ad fi.s.e.Are.in l.continuo. §.illud.in vj.col.ff.de verb.obli. Quamuis ꝺ ius teneat solus Raph.Cu. in l.ij.in ij.col.s.eo. vbi tz q̃ tempus quadrimestre statutum a lege iudicatis,non hz locum in ꝺdemnato per sententiam arbitri.ad hoc subtiliter inducit tex.in l.cellius, in pri. ff.de arbit.qui vult q̃ elapso tpe indulto p arbitrū, statim cōmissa sit pena impurgabiliter. sed si tempus quadrimestre ꝺcessum iudicatis haberet locum in suia arbitri,posset purgari moꝝ ad eundum penam,z expectaretur illud tps q̃ super esset tpi dato ab arbitro.l.iij.§.si quis condemnatus.s.eodem.
8 ¶ Limita pmo in ꝺdemnato ab arbitratore: † q3 eius suia dr

Jctus

cõtract⁹ trãsactiõis vt est gl.l.§.j. in auc. vt differ. iud. colla. ir. sed in 3ctibus vbi nõ est dies adiecta: nõ dat quadrimestre ad solvendũ. l. cũ q Talen. §. quoties. ff. de ver. obl. z l. qõ dicim⁹. ff. de sol. ita no. limitat Bar. in. l. fi. in. ỹ. co. in pzi. C. de execu. rei iudi. z simpliciter Alc. hic. ¶ Limita. ỹ. no. qñ a sentẽtia non põt appellari ppter excellentiã persone eã proferẽtis, vt a sententia pzincipis, vel senat⁹, vel simiiũ. vt. l. j. in pzin. z. §. sciẽ dũ. ff. a qui. app. nõ licet, vel vt est ꝑusũ a sententia iudicis iustitie appellari nõ licet: talis sñia põt mãdari executiõi. j. x. dies iustitie ꝓstita satisdatione. tex. est no. in. §. aliud z ibi An. ad hoc no. in authẽtico vt spõsa. lar. colla. ix. vbi An. dicit, pzo hoc facere. l. addictos. C. de ap. z. l. pigros. z in. l. rectore pui
1 ciarũ. C. de pe. z se. Lud. ro. in. l. ỹ. s. c. d. Alc. hic. ¶ Tertio, limita istã regulã ꝓcedere in sentẽtijs diffinitiuis, secꝰ in interlocutorijs in quibus cõdẽnat⁹ nõ hz quadrimestre, ꝑm Bar. in l. a diuo pio. §. in vẽditione. ff. eo. quis cõtrariũ. z male, teneat gl. quã ad hoc reputo singularẽ in. l. q iussit in gl. magna ante mediũ. ff. c. Que vult, q etiã condemnato per interlocutoziam def quadrimestre ibi dixi, z re, pbaui: qz ex quo quilibet iussus facies ad cãm dicitur esse sententia interlocutoria, vt dixi i ru. ff. c. certe multa quadrimestria possent iteruenire, adeo qõ vix
2 vnq̃ esset litiũ finis. ¶ Quarto no. limita, qñ deserta est appellatio: tuc statim fit executio sentẽtie: nec dat quadrimestre ipso ad solvẽdũ, vt videtur pzobare tex. in. l. quoniam nõnulli. in ver. mox. z ibi Bal. ad hoc signãter no. C. de appel. Istam limitationẽ reprobat. d. Alc. hic qz. d. l. quoniã nonnulli. loquitur in debitoribus fiscalibus, qui non gaudent dilatione quatuoz mensium: sed in alio debitore videtur q̃ habeat quadrimestre a die sñie a qua fuit appellatũ: qz deserta appellatione inde est ac si nunq̃ appellasset. l. fi. §. illud. C. õ tem. ap. ergo attendi debet an deserta appellatiõe aliq̃d superfit de quadrimestri, put etiã dicit fuisse de mẽte Bali. in. l. ỹ. C. de tẽp. app. Tu autem cõtra Alc. alleg. gl. in. d. l. ỹ. in ver. executioni, quã Bal. no. z sequitur: que dicit q i. d. l. qñ nõnulli. nõ est specia
le in fisco: qz idem in quocũq; alio. Adde q istam limitationem etiam reprobat Alc. in. l. iiỹ. §. si quis condẽnat. ff. eo. z in. l. j. §. j. in ỹ. col. ad fi. z seq. z in. l. continuus. §. illud. i. vj. col. ff. de ver. obl. z in. l. cũ res. §. sed si stichus in. iỹ. no. ff. de leg. j. vbi inter cetera per eũ adducta allegat z bene. Bar. in. l. vnica. C. de su
3 per exac. lib. x. Ubi tenet Bar. qõ dictio ꝓtin⁹, vel statim ibi posita in tex. nõ tollit tẽpus quadrimestre indultũ iudicatis. Nã ibi dicitur q cõdẽnatus ex maleficio ꝓtin⁹, vel statim debeat cogi ad solvẽdũ, z tamẽ Bar. ibi tenet q per hoc nõ videtur eis negatũ tẽpus quadrimestre q dat iudicatis, ergo similiter in. d. l. quoniã nõnulli. licet tex. dicat mox nõ per hoc itel
4 ligit tolli quadrimestre datũ iudica. ¶ Quinto limita in condenato actione reali qui nõ habet tempus quadrimestre, sed solum arbitrio iudicis ꝓsertim quando res nõ est ꝓsens. §. j. insti. de offi. iud. secundum gl. Barto. z doc. in. l. fi. C. de execu. rei iu. z gl. in. l. in fidei cõmiss. in pzin. in. ỹ. gl. iii. ff. de vsu. Bar. l. cõtinu⁹. §. illud. i pe. col. z ibi Jmo. z alꝫ. ff. d. ver. ob. z gl. in. l. si cũ exceptiõe. §. q si homo. z ibi Bar, qui eũ legit sub. §. quatenus. in. iiỹ. col. ff. q me. cau. z in. d. l. locis etiã tãgit Bar. quid in actõe mixta de quo vltimo etiã p Bal. i. l. facultas que
5 alis incipit defensiõis in. iiỹ. opp. C. de iure fisci. li. x. ¶ Sexto notabilit limita ad practicã, q ad hoc vt cõdẽnat⁹ habeat quadrimestre tẽpus ad solvẽdũ. regrit qõ satisfdet de ꝓtitate debita solvẽda tẽpore statuto, alias interim possit capi, z incarcerari si nõ caverit, ita no. tenet Bar. in. l. si debitori. ff. de iud. in vltimo. no. p illũ tex. in ver. cõpetẽti cautela. Et qz secũdũ eũ, ista dilatio q̃ datur iudicatis dat miseratiõis gratia. l. si cũ militi. §. j. ff. de cõpẽsa. ergo iterim debet satisdare. vt. l. vniuersa. C. de pzec. impe. offe. Esset enim iniquũ si pẽdẽte illa dilatione quatuoz mẽsiũ debitor aufugeret z res suas fozsitan exportaret. Adde Bal. in. l. fi. in. j. col. C. de exec. rei iud. vbi limitat,
6 nisi cõdẽnat⁹ eẽt euidẽtissime locuples, z ita etiã tenet z limitat. d. Bbi. i. c. qõ ad cõsultationẽ. in. vỹ. col. extra eo. ¶ Septimo vlt. limita in sentẽtia criminali, z corporali, vbi cõdẽnato nulla est dãda dilatio nec dz ab executione pene superseden. l. cũ reis. C. õ. pe. z. l. si quis forte. ff. e. gl. z doc. i. c. querẽti. de offi. dele. Spe. iti. de dila. §. j. i ver. executiõe. ¶ Supersedetur tamẽ in. vỹ. casibus notabilib⁹ qui sequũt. ¶ Primo, propter aliquod accidẽs intrinsecũ donec illud durat. vt si mulier pregnãs punienda est corporaliter differt executio pene donec
7 peperit. l. pregnãtio. ff. de pe. z. l. Jmperator Adrian⁹. ff. d. statu bo. gl. in. l. negat lex regia. ff. de mor. infer. ¶ Secõdo, quando princeps per iracundiam duriorẽ prolatisset sententiã, vel p irã mãdasset qđ grauiꝰ corporaliter puniri, q̃ ꝓ disponeret, tic iudex debet supersedere ab executione p triginta dies vt ẽ

ter. solẽnis in. l. si vẽdicari. C. de pe. z ille tex. ẽ pingẽdus auro ꝑm. d. Bar. lau. in trac. de pzi. in rub. de cõsiliarijs principũ in. vj. c. z rõnem z cãm quare illũ tex. fecit Theodosiꝰ Jmperator ponit tex. in. c. cũ apud thessalonica. xj. qõ. iỹ. ¶ Tertio, qõ seruꝰ est damnatus ad mortẽ qui debet reddere rõnẽ dõo, interim debet supersedere ab executiõe pene vite, donec rõnẽ reddiderit. tex. est in. l. j. C. de bo. ꝓscript. Ꝑer quẽ tex. no ibi Bar. q si ꝓcurator alicuiꝰ dãnet ad mortẽ debet differri executio donec dõo rõnẽ reddat. facit. l. seruo legato. §. seruꝰ q in negotio. ff. de lega. j. Et per illã. l. j. decidit ibi signanter Ang. q volens differre mortẽ condẽnati, vt eius gratiã a superiore consequat, debet adhibere cautelã vt ꝓtestet iudici q nõ exquat illã sentẽtiã mortis, eo qz cõdẽnatus est obligatus sibi ad reddẽdã rationẽ alicuius apothece, vel mercãtie, vel alterius debiti, nisi ꝓmo reddiderit rõnẽ. z sup hoc debet petere terminũ cõpetentẽ sibi assignari: tũ dicit Ang. q nõ credit q seruarek de cõsuetudine: licet ꝺ iure ꝓcedat: p. d. Bar. vero. i cau.
8 v. ¶ Quarto, quando dãnatum ad mortem populus petit dimitti ꝓpter aliquã eiꝰ ꝓstantẽ virtutẽ: z magnã peritiã eiꝰ artis, vel scientie, ppter quam est valde vtilis ciuitati, tũc iudex debet supsedere ab executiõe donec principẽ vel superiorẽ cõsulter. tex. est sing. i. l ad bestias. de pe. quẽ. p singulari no. Lu. Ro. in consi. ccccli. inci. tu senensis. do. Bar. vero. vbi limitat in cautela. iñ. ¶ Quinto, quãdo dãnatus ad mortẽ est aliqua magna dignitate constitutꝰ: puta est de decurionib⁹ ciuitatis, tũc debet differri executio pene donec ꝓtinceps cõsulatur z rescribat. tex. est in. l. pe. ff. de sic. ¶ Sexto, qñ condẽnatus accusareꝫ de grauiori delicto: ex quo veniret grauior pena iponenda. puta p crimine lese maiestatis, tũc interim debet supsederi ab executione cõdemnationis, donec cognoscat z sententiet de isto alio delicto grauiori. tex. est in. l. j. §. fi. ff. nil. no. ap. pen. p quẽ ter. ita tenet Bar. in. l. ỹ. §. fi. ff. de cust. reo. Lu. ro. i. d. singulari. cccclj. ¶ Septimo z vlt. qñ iudici post lata sñiam corporalẽ cõstaret de innocẽtia pdẽnati, tũc dz differre executionẽ z scribere principi. vt est tex. in. l. j. §. fi. ff. de qõnibus. Jta vlma limitatio ꝓcedit in sñia criminali in qua imponit pena
16 capitalis. † Sin aũt imponeret pena pecuniaria: an dãnato p crimine pecunialiter cõpetat quadrimestre tẽp⁹ ad solvẽdum ẽ dubiũ satis difficile z male explicatũ. Primo vꝰ q sic p tex. in. l. si cũ exceptiõe. §. q si homo. ff. q me. cau. p quẽ tex. ita tenet Bar. in. l. vnica. C. de superexac. lib. x. Idẽ ibi tenet Bal. q dicit q licet regulariter ei qui ex maleficio civiliter, z sic ad pecuniã tenet def tps quadrimestre ad solvẽdũ. p. d. l. si cũ exceptiõe. §. q si homo. Tñ fallit ꝑm eũ i eo q tenet ex delicto qõ cõmisit in officio puplico. per illũ tex. Idẽ q qñ pena criminis est pecuniaria supsederi debeat ab executione vsq̃ ad quatuoz mẽses tenet no. Jo. de imo. in. l. suus quoq;. §. fi. z si filio. ff. de bere. instit. arg. l. absentẽ. ff. de pe. z ita dicit fuisse de mẽte An. in. l. j. ff. de iniu. sup. ¶ Cõtrariã opinionẽ q incriminalib⁹ nõ
17 habeat locũ quadrimestris dilatio etiã si pena sit pecuniaria voluit gl. in. l. si victũ. z ibi Bar. j. eo. z ibi exꝓssius Rap. cumot⁹ qz ista dilatio quadrimestris cõcedit a lege miseratiõis gratia. l. si cũ militi. ff. de cõpẽ. sed delinquẽs nõ est dignꝰ miseratiõe. l. relegatorũ. i fi. ff. de interdic. z relegatis. facit. l. fi si ex ꝑte. §. q̃. ff. qõ. cũ eo. z. l. si rerũ. j e. cõtrariũ tenet Bal. in l. fi. in vlt. col. de exe. rei iud. vbi dicit se dare regulã q cõdẽnatis criminaliter regulariter non dat quadrimestre tẽpus et si sint cõdẽnati pecunialiter. ita dicit notare An. in. c. querẽti. ꝺ offic. dele. z qz reat⁹ eẽm miseratiõnẽ exclud. l. j. C. vbi sena. vl clarissi. Idẽ tenet Bal. in addi. Spe. in ti. de sñia z re iud. i. ix. col. ver. Tertio fideiussit. † vbi tenet q si aliqs fideiuss. i cã criminali z soluit, p cõdẽnato ico tenẽti qz in criali nõ dat tps quadrimestre, sed in ciuili: si postea fideiussoz exigat reũ. Nã inter eos ciuilis obligatio versat z nõ criminalis statim cogetꝰ debitori solvere: z nõ habebit quadrimestre sicut nec habuit fideiussoz. arg. l. cũ eoz. C. de sen. z. l. cũ vẽdente. z ibi p Jac. but. C. vbi cause fisca. Et sic vult Bal. q i sñia lata in causa criminali etiã qñ pena est pecuniaria nõ habet locũ dilatio quadrimestris. Et ista videt magis cõis opinio. idẽ tenet Bal. in. d. l. seruus quoq;. §. sed si filio. ff. de bere. instit. vbi tenet q istud tps sit arbitrariũ cũ nõ reperit determinatũ a iure. argumẽto. l. j. in fi. ff. de iure delib. z istud vltimũ sequitur do. Alex. hic.

Lex. xxxij.

1 Appellatione cognitionis continetur sententia.
2 Licet a sententia nulla non sit appel. tamen qñ tenet licet sit iniusta vel iniqua, est appellandum.
3 Episcopi duces marchiones z comites equiparãtur pretoribus quorum diffinitiua non habet vim legis.
4 Diffinitius principis habet vim legis.

5 Sententia lata cōtra legē ē ipsoiure nulla qñ ē inclusa in corpore iuris secus si sit extravagans.
6 Extravagātes ⁊ reformatiōes sunt pdncende in iudicio: qz iudex pōt eas ignorare. qñ nō sunt inserte in volumie statutorū.
7 Sententia redditur nulla si continet expressum errorē iuris.
8 Statuta dicūt q̄ fiūt a populo. reformatiōes vero q̄ a decurionib⁹ vel ancianis populi ⁊ nō sunt inserte in volum. statutorū.
9 Reformationes non derogant statutis, nisi decuriōes hoc beant a populo.
10 Si iudex nō putat se iudicare cōtra ius qz credebat q̄ lex allegata non faceret ad rem: vel si credebat tulit sentētiam non expresso errore iuris sed tacito, valet ⁊ tenet sententia.
11 Sententia non est nulla, licet ex mente ⁊ per interpretationem habeat se iuris errorem.
12 Sententia lata contra expressum tenorem legis dubie habentis varios intellectus non redditur nulla ipso iure.
13 Quod multipliciter expunitur eius veritas ignoratur.
14 Statutum ambignum non meretur allegari nec sententia lata contra ipsum est nulla.
15 Ignorantia iuris obscuri excusat.
16 Qui facit contra legē diuini precepti in cuius intellectu sunt varie opiniones vel intellectus non peccat.
17 An iudex teneat in syndicatu qui male iudicauit eligēdo opi. quam multi tenuerunt licet non sit bona.
18 Judex qui iudicauit ptra opi. approbatā cōiter, tenet in syndicatu quando alia opi. nō erat communiter approbata, secus tamen si neutra esset communis: quia tunc non tenebitur.

Cum prolatis. Snia lata cōtra ius tigatoris vel cōtra ius constitutionis extravagātis, nō clause in corpore iuris, vel etiā cōtra legē: cuius intellectus ē dubi⁹, nō ē ipso iure nulla. ideo necessaria est appellatio. b. d. ℣ Jso m̄ intellectū gl. ⁊ doc. ¶ Nota primo ex isto tex. i verbo cognitionibus ℔m primū ⁊ m intellectū gl.† q̄ appellatiōe cognitionis cōtinet snia. Et sic facit iste tex. cōtra illud qd tenet Bar. i l. a diuo ℣pio. in prin. in. iij. col. ℣. e. q̄ illi cui cōmittit cognitio cause nō videt cōmissa snia: qz aliud est cognitio aliud diffinitio. Jmo. ℔m eū cōmittēs vnū aliud videt prohibere, ℔m gl. in l. q̄ pecuratorē. ff. de pecu. hic videtur esse tex. in oppositū vbi cognitio ponit ꝓ sua: ergo cui cōmittit cognitio debet intelligi cōmissa causa ⁊ diffinitio. ℣ Petr. de beru. defendendo Bar. ita respōdet q̄ loquit qñ cōmissio cognitionis sit per rescriptū principis: cum rescripte principis sint stricti iuris ⁊ stricte iterpētā da. c. cū dilecta de rescr. ⁊ aliud ē cognitio, aliud decisio. per ea que habētur in auc. ad hec. C. de iud. Tu rnde pleni⁹ qd Bar. ibi loquit qñ fit cōmissio cause nō simpliciter: sed sic q̄ talis cognoscat de tali cā inter tales vētilata. tunc verum est q̄ intelligit cōmissa sola cognitio, sed nō decisio vt ibi dixi. hic aūt verbū cognitionib⁹ pfert a lege simpliciter. ⁊ in materia in qua si itelligeret de sola cognitione nihil ipportaret. An intelligit de cognitionib⁹ effectualibus, ⁊ sic de sentētijs. vt qz
2 palios iudices erat cognitū ō similib⁹ causis ⁊ snia tū. ¶ † Secūdo no. q̄ licet a snia nulla, nō sit appellādū q̄uis posset appellari. ꝓ ea q̄ habent in. l. si expressum. ff. de app. Tamen qñ sentētia tenet. licet sit iniqua vl iniusta est appellādū: alias trāsit in rē iudicatā vt hic dicit in tex. ¶ Bl. prima intelligit ter. qs iste cognitiones plate erāt snie diffinitiue late ab alijs iudicibus inferioribus a principe. scōm quas nō tenet iudex iudicare: qz nō exēplis sed legibus est iudicādū. l. nemo. C. de sen. cēt snia diffinitiua prōtis. vt ē gl. in l. j. in prin. in verb. derogare oporteat. ff. d. ferijs. ℣ Per qs signāter inferūt An. Ful. ⁊ Alexā. ibi idē esse in snia alteri⁹ inferioris a pncipe quātūcūqs alis habētē ptātē legis cōdēdē† puta comitis, ducis ♃archiōis vel Epi, q̄ equiparant pretoribus vt eorū sentētia diffinitiua nō habeat vim legis. Et ideo snia iudicis lata cōtra eorū sniam diffinitiuā nō esset ipso iure nulla. Quod bñ teneas cordi ad ertēsionem huius l. quāuis in hoc vltimo teneat cōtrariū idē An. in l. itē veniūt. ℣. ceterū. ff. de peti. hered. Idē in sentētijs iterlocutorijs pncipis. q̄ nō habēt vim legis, nec debēt in alijs causis seruari. l. iij. C. de legibus gl. ⁊ Bar. in. l. j. ff. de consti. prin. canoniste plene in. c. in causis. extra eo. Sed scōm snias diffinitiuas
4 principis bñ est p alios iudices iudicēdū.† Qz sentētia diffinitiua pncipis hz vim legis ⁊ seruari debet inter oēs psonas. vt ē ter. in. l. fi. C. de leg. sicut ēt ptractus celebrati p principē habēt vim legis ⁊ possunt allegari in alijs causis sicut ler. l. pe. i ꝺbo iperialibus cōtractib⁹ vicē legis obtinētibus. ⁊ ibi Bar. ⁊ alij ad hoc notāt. C. ō dona. inter virū ⁊ vxo. Bar. ⁊ alij. l. ciuitas. ff. si cer. pe. cū alijs cōcordātijs quas ibi dedi. ℣ cane: qz glo. sequēs itellexit i scō intellectu istā legē habere locū etiam, qñ snia cēt lata cōtra sniaz diffinitiuā principis vl iperatoris, q̄ valeat ⁊ teneat, ⁊ sic videt in hoc sibi cōtraria, ibi statim dicet. La pio gl. scōam in verbo platis, quā diuide in duas ptes principales. Jn prima declarat tex. in verbo platis. Jn scā circa quēs verbū scilicet cognitiōibus gl. ponit duas expositiōes ⁊ tertiā solutionē. Et hic vī tribus modis rñdere ad oppositionē que fieri posset, q̄ snia lata contra ius sit ipso iure nulla ⁊ nō sit opus appellatiōe. l. ij. C. qñ. ptoto. nō ē necesse. ⁊. l. j. ℣. ītē ex cōtra sacras. ff. que sen. sine appel. rescin. Tū re vera sunt quatuor solutiones. Et ita sub diuide illā secundā que est ibi. ⁊ dicognitionibus, in quatuor ptículas. ꝓout quatuor ponunt solutiones. scā ibi, vel die cognitionibus. in tertia ibi, ⁊ idē si quilibet alia lex. quarta ⁊ vlt. est ibi, quidā dicūt. Iz gl. videatur facere scōam ⁊ tertiam solutionē ꝓ vna. ¶ Jn eadem glo. cognitionibus. i. sententijs aliorū iudicū. Jn primus intellectus est bonus ⁊ verus i se vt in gl. precedēti, sed nō cōgruit ad istā tex. qui esset de indubitabili, scōm istū itellectū. ¶ Jn eadē gl. ibi. i. sentētijs dñi Jmperatoris q̄ sunt lex. habes scōz intellectū q̄ hic faerunt, plate cognitiōes Jmperatoris vl principis qui sic iudicauit ⁊ eius snia diffinitiua est lex: tamē iudex nō adhibuit fidem sed iudicauit cōtrariū. tñ valet sentētia iudicis cōtra sentētiā diffinitiuā principis. Sed ptrariū de directo te
5 net gl. ꝓz. Sed Bar. saluat gl. hoc mō q̄† sentētia lata ℨ legē est ipso iure nulla, pcedit qñ illa lex est in corpore iuris inclusa. secus si esset lex extravagās, nō inserta in corpore iuris. Eodē modo si esset reformatio nō registrata in volumine statutorum sentētia in cōtrariū lata nō erāt ipso iure nulla. Jta in ꝓposito sententia principis diffinitiua quāuis dicat cē lex. d. l. fi. C. de legib⁹. tñ qñ nō est registrata nec inclusa in volumine statutorū aut decretorū principis dicit esse lex extravagans. Jdeo snia iudicis in contrariū lata nō est ipso iure nulla, vt hoc tex. ℔m istū secūdū intellectū gl. sic singulariter declaratū: ℔m quē singulariter limitat ⁊ declarat. d. l. fi. C. de legib⁹. ⁊ cū Bar. tenet oēs. ¶ Nota bñ istā conclusionē Bar. ⁊ doc. q̄ snia lata contra legē extravagātē. i. nō inserta in corpore iuris, vl ℨ reformatiōnē nō registratā in volumine statutorū. vel ℨ sentētiā principis nō inserta in libro decretorū ipsius principis nō est ipso iure nulla. Adde Bar. ⁊ Bal. in. l. ij. C. qñ. ꝓuo. nō est ne. ⁊ Bal. in dispu. sua q̄ incipit: statuto cauet q̄ feneratori in. iij. co. ⁊ in pe. decre. ⁊ in. x. i. xiij. co. in fi. Jo. and. in addi. Spe. in ti. de sen. pla. ℣. iusta in addi. q̄ incipit, est sciendū. d. Ant. de bu. ⁊ alij in c. pasto. de. fi. instr. ⁊ ibi. d. Abb. late disputat de veritate. ⁊ vī tādē tenere cū cōi. d. Ant. de bu. in. c. j. ⁊ ibi. d. Abb. in. v. col. extra co. Semi. in ꝓoe. vj. ℣. j. in. iij. no. ꝓ illū tex. d. Ale. iō. lxxj. ō. volu. qō inci. pōderatis his de qbus in themate fit mētio. ⁊ his q̄ copiose scripta sunt. Adde q̄ bui⁹ cōis cōclusionis est: qz ex quo extrane⁹ bāc nō ē in corpore iur. inclu. Jtē qz reformatio nō est in volumine statutorū registrata, potes deca pbabiliter dubitare. ideo snia in ℨ iū lata nō est ipso iure nul
6 la. ¶ Hinc est q̄ extravagātes ⁊ reformationes nō inserte in volumine statutorū, dñt i iudicio pduci: qz iudex pōt eas pbabiliter ignorare, sicut dicim⁹ i cōsuetudine q̄ debet iud. prob. scōz Bar. in. l. oēs populi. in vlt. co. ff. de iust. ⁊ in. in. l. 2 nam ētoni. ff. de aur. ⁊ arg. le. Bal. in. l. leges sacratis. C. d. leg. ⁊ i auc. oēs peregrini. C. cō. de suc. d. Abb. i. c. pasto. p illū tex. de fi. instr.* An. Jmo. ℣ Pau. de ca. ⁊ d. Ale. hic ⁊ d. Ale. in. l. vnica. i. jno. C. vt q̄ des. adu. Unde extragātes redacta in volumiue statut. nō dr ampli⁹ extravagātes: ex quo est i corpore data, secūdū Bal. in auc. habita in fi. p illū tex. in ver. bāc aūt. C. ne fil. ꝓ pat. Hic ex ista rōne infert. q̄ si talis extravagātes esset notoria i loco. vbi de ea esset facta fides i iudicio, qz tūc cessat rō incertitudinis ignorātia. c. j. de postu. pla. ⁊ c. fi. de cohab. cle. ⁊ mul. Snia in ℨ iū lata nō valeret, ℔m do. Ant. de bu. ⁊ Jmo. in. pe. decre. in ℣. sane. ⁊ d. Ant. in. c. pasto. de fi. instr. d. Abb. in. d. c. j. in. v. contra eo. Bal. i. d. l. leges sacratissime in. ij. q. ℣ Pau. de ca. ⁊ d.
7 Alex. hic. Jtē ex dictis Bar. habes bñ notare† q̄ snia ita redditur nulla si cōtineat expssum errorē iuris cōis. ⁊ hoc tz etiā Bal. in. d. l. ij. C. qñ ꝓuo. nō est ne. d. Abb. in. d. c. i. extra eo. ⁊ d. Alex. in cōsi. lxxxij. ij. vol. qō incipit viso pcessu cause vertētis inter vniuersitatē. in. ij. col. Et ꝓdictis ēt habes dñi inter reformationes ⁊ statuta.† Nā statuta dicunt q̄ fiūt a pplo,
8 reformatiōes vero dicunt q̄ fiūt a decuriōib⁹ vel ancianis populi ⁊ nō sunt inserte in volumine statutorū ℔m Bar. in. l. oēs populi in vlt. co. ff. de iust. ⁊ iu. Bal. in. l. ij. in vl. co. C. de ꝓba. ⁊ plenius Bal. in c. i causis. extra eo. vbi ōt q̄ deesse statutum requirit situatio in volumine statutorū: alias nō esset statutū, sed quedā reformatio extravagās, ad cuius observātiā nō tenetur rector ciuitatis qui iurauit seruare statuta per ipm ⁊ redigū ⁊ fiūt a pplo vel, a maiori cōsilio repzesentāte pplm ⁊ redigū
9 tur in volumine statutorū: † reformationes vero fiūt, aut res incidit

incidit.p decuriones vel ancianos,z non derogãt statutis nisi decuriones de hoc habeant arbitrium a populo, vt ibi p eũz. Idẽ maioris efficacie est statutũ positum in vol.statutoz. q̃ q̃dã reformatio cũctis angarias.fm Ang. in l.oẽs.C.de pe.bo.sub lib. x. ¶ In ea.gl.ibi,z idẽ si q̃libet alia lex habes tertium intellm,
10 q̃ si iudex non putabat se iudicare ꝯ ius,q̃ credebat, q̃ lex allegata non faceret ad rẽ, vel ẽt si credebat ad ipsaz facere tu lit suiam non exꝑsso erroze iuris sed tacito,vz z tz suia.Et istũ est verissimum,vt in iurib⁹ alleg.in gl.z vidim⁹ in l.pcedenti.ſ. e.Et aduerte diligẽter,q̃ ad hoc vt ex exꝑssione erroris iuris suia reddat ipso iure nulla regrit̃ q̃ erroz sit taliter exꝑessus in suia q̃ oculo corpeo legi possit ẽt in ipsa suia.Et non sufficit q̃ ex mente ꝓpehendat,seu q̃ suia ex mẽte reducat ad cẽneũ intellm.ita sin.tz Jnn.z est famosum dictũ in c. P.z B.de off. deleg.q̃ oẽs ibi sequunt,ꝑsertim.d. Abb.in ij.col.ad fi.d. Ant.ũ But.in c.ab ercõicato.de reseri.z simplr tz d. Alex.b:z pl⁹ nõ ũt. ¶ Adde q̃ idẽ tz z valde no. Bal.in c.q̃ translatione, ũ of. leg.d. Ant.z Jmo.in c.j.z ibi do. Abb.in v.col.eẽ eo.d. Ant.de But.in c.sicut ꝑpe fi.co.ti.z in c.cum ꝓtingat.in j.col.ũ reseri.z in c.ij.de testib.col.z in ꝑ.ij. q̃ incipit visis limitationib⁹. in ij. col.d.Ab.in c.cuz spãli.in pn.in ij.col.de app.z in d.c.ab ercõi cato.in iij.col.de reser.d. Alex.in l.q Rome.ſ. duo fratres.ff.de ꝓb.ob.in duob⁹ locis,in xxxvj.col.ad fi.z in xlvij.col.in pn.z in ꝑ.lxxix.ij.vol.qũ incipit ꝑspectis ꝓbis suie.circa fi.z ũt Joan. An.in c.pe.ad fi.de off.deleg.quẽ segtur d. Abb.in pe.decre.in
11 v.col.† q̃ suia non est nulla lz ex mente z p interꝑtationẽ hz in se iuris erroꝛ.Pro isto famoso dicto Jnn.vꝝ bene facere tert. in c.solet.in pn.de sen.exc.in vi.ibi intolerabile m erroꝛez fuisse in suia patenter exꝑssum.z ibi Bemi.ad hoc no.illum ter.Et ẽ filis ter.p eadẽ verba in c.venerabilibus.ſ.pe.z ibi Bemin.ad no.eo.ti.z lib.z filis ter.in c.p tuas.circa med.eo.ti.de sent.exc. in antiquis.Tñ ad ista tria iura posset dici.fz Are. in l.si is ad quẽ.in ix.col.in fi.ff.de acq.here.q̃ loquunt̃ in suia ercõicatio nis q̃ difficilius redditur nulla q̃ alie.ió illa exꝑsso intolerabi lis erroris in ea patenter regritur,vt dicunt iura ꝑalleg. Ver ista puto non esse vez illud qđ not.do. Abb.in c.er parte. in ũ. not.p illum ter.de capel.mona.vbi no.q̃ suia ũt lata ꝯ ius, nõ solum qñ est lata ꝯ verba exꝑssa iuris,sed etiam ꝯ mentẽ,z ma le,lz postea d. Abb. videat se remittere ad Jnn.in d.c.P.z B. Quartum intellm recitat gl.quẽ repbat, z bene,q̃ est ꝯ d.l.ij. C.qñ. puo.non est nec.z q̃ esset erroꝛ crassus z supinus q̃ non tolerat.l.nec supina.ff.de iur.z fac.igno. Quintum intellm ex
12 gl.tradit Bar.fm Ja.de Are.† qñ suia esset lata ꝯ exꝑssum te noẽ legis dubie hñtis varios intellus. Nã non redditꝛ ipso iu re nulla. Ideo opus esset appellare alꝫ transiret in rem iudic. z fm istum intellm iste casus redditur singularis:z non est ali bi in iure.fm Jmo.z d. Alex.hic. ¶ Adde q̃ istum intellm ẽt app̃bant Ly. Bar.z Bal.in l.ij.C.qñ. puo.non est ne. Bar.in l. q̃ Rome.ſ. duo fratres.in vj.op.ff.de ver.obli. cum alijs ꝛco. traditis p d. Alex.Et pondera Bar.sentire q̃ iste quintus in tellect⁹ pcedat ẽt si appareret cõis opin. ex q̃ adest varietas aliaꝫ opin.dum exꝑplificat Bar.p l.dos a patre.C.sol.ma.z in aut.ex cã.C.de lib.ꝑte.naz ibi ꝑstat,z cõis opi.est in l.dos a pa tre.q̃ dos redire debeat ad patrem,vt declarat Bar.in l.post dotẽ.ff.sol.ma.Et istud exꝑsse tñt Jmo.Pau.de La.z d. Alex. in ſ.duo fratres.p illum ter.vbi repbant Ang.ibi in hoc vltimo tenentẽ ꝯium.vt hic latius p do. Alex. ad quẽ te remitto. Sc̃o vltra scribentes,p isto quinto intellu vꝝ facere dictum
13 Boetij. † q̃ illud q̃ multiplr exponitur eius veritas ignoraꝛ, refert Bal.in l.ꝑcibus. in vij.col.C.de impu.z alijs subsitit.z in l.data opera.in x.col.C.q̃ acc.non pos.z in l.nec qc̃h.ſ.vbi de cretum.circa pn.ff.de off.pcon.z leg.facit ter.in l.in ambiguo.
14 z q̃ ibi no.Bar.ff.de reb.du.† Idẽ facit q̃ qñ statutum est am biguum non meretur allegari,nec est suia nulla ꝯ ipsum lata,
15 fm Bal.in c.fin.de ꝑsti. † Item ignoꝛantia iuris obscuri excu sat:lz rñr non,fm d. Car.in cle.j.in xxv.q.de re.ecc.non alie.z in
16 cle.fi.in iij.q.de regu.z in cle.j.ſ.sane.in ij.opp.de vsu. † Item qui facit ꝯ legem diuini ꝓcepti in cuius intellu sunt varie o pin.vel intellectus non peccat,lz postea appareat ꝯiam opi, fuisse veram, Ita singulr colligitur ex ter.z gl.in c.capellanus. in verbo,alij de feriis.z ibi Jo. And.d. Ant.de Bu.z d. Ab.ad hoc no.d. Alex.in ꝑ.j.ij.vol.qđ inci.circa ꝑmum dubiuz ꝑmo arguit̃ in v.col. Item vbi sunt diuerse suie magistroꝛ:neutra suia sapit hr̃sim,fm Jnn.in c.ne innitaris.de ꝑstit. quẽ ꝓfert z
17 segtur Ang.in ꝑ.c.qđ inci.sctissima z illustriss.regina.in vj.col. ¶ † Ultimo qrit Bar.an iudex teneatur in syndicatu q̃ male iudicauit eligendo opin.q̃ multi doc.tenuerunt lz non sit bo na.z tz q̃ sic,sed q̃ mitius punietur p gl.instit.de obl.q̃ ex quasi delicto.in pcin.in q̃bo videbit.Adde Bal.in l.mancipia. circa pn.C.de ser.fugi.vbi subdit q̃ tunc forte non tenebitur nisi ad
18 purum damnũ partis,z non ad aliud interesse.Et ita declarat Bal.hic.dũ ũt q̃ miti⁹ punier.Limitat Ang.esse vez.q̃ ꝯ ꝛia opin.erat cõiter app̃bata,z sic iudicauit ꝯ cõem opin.secus si neutra esset cõiter app̃robata, tunc non punitur in aliquo iu dex qui in alterã suiam inclinauit:sed excusatur a toto.allegat Jnn.in d.c.ne innitaris. Istam limitationẽ Ang.refert z sequi tur d. Ab.in c.j.in iij.col.extra eo. declarando vt ibi per eum. idem tz Bart.in l.fi.C.de pe.iud.q̃ male iud. ¶ Alio modo li mitat Bal.in l.observare.ſ.pficisci.in xxx.q.ff.de off.pcon.z le ga. Ubi qrit an iudex excusetur in syndicatu de imperitia pp diuersitatem opin.z tz q̃ leuis z incolꝛata opinio non excu sat:sed bene grauis z ponderosa.

Lex xxxiij.

1 ¶ Suia lata p̃textu falsoꝝ testium mero iure vz z tz.
2 Testes non sunt de substãtia suie sicut nec alie probationes.
3 Decretum iudicis interpositum ex falsa cã est ipso iure nullũ.
4 Suia lata dolo aduersarij per falsos testes vel allegationes ꝯ absentem est nulla ipso iure.
5 Suia lata per falsos testes ꝯ minoꝛem est nulla ipso iure.
6 Suia lata per falsos testes ꝯ ecclam est nulla ipso iure.
7 Lz suia lata pretextu falsoꝝ testium sit valida: tñ datur ꝯ eam restitutio in integrum.
8 Remedium restitut.in integrum est subsidiarium ideo non dz ꝓpetere vbi aliud oꝛdinarium competit.
9 Remediũ subsidiariũ non excludit̃ p oꝛdinariũ min⁹ plenum.
10 Si iudex tulit suiam,pnunciando vulnus mortale ex dicto ali cuius medici impiti vel alicuius obstetricis si postea iudicio peritoꝝ appareat ꝯium p̃t reuocare suiam.
11 Suia non rescinditur p restit.in integ.pcterquam falsitatis qñ de falsitate ante suiam fuit oppositum z cognitum.
12 An sufficiat probare suiam latam per falsos testes si non ꝓbe tur ab aduersario pecunia coꝛruptos.
13 Suia lata a iudice coꝛrupto est ipso iure nulla.
14 An suia sit nulla quando quis coꝛrumpit procur.vel aduoca tum aduerse partis.
15 Coꝛrumpens per pecuniam testes an per hoc perdat cãm.
16 Falsificans actus cause dz perdere causam.
17 Contra pducentem falsos testes pecunia coꝛruptos p̃t intẽtari duplex iudicium.
18 An sufficiat probare solam falsitatẽ testiũ absqz eo q̃ ꝓbet coꝛ ruptela partis ad hoc vt ꝓpetat restitutio aduersus suiam.
19 Ubi duo vel plura sunt coniunctim probanda,deficiens in pba.vnius deficit in toto.
20 Ubi vnum ponitur p modum qualitatis ad aliud est vtrunqz probandum.
21 Excipiens ꝯ testes qui falsum dixerunt coꝛrupti,vꝝ se astringe re ad vtrunqz probandum,nisi adiecta esset cla solita apponi per procur.z aduocatos,vcz q̃ etiam apponit oẽs alias exce ptiones sibi ꝓpetentes.
22 Quando actoꝛ deducit falsitatem testium z coꝛruptionem in diuersa oratione siue copulatiue siue repetitiue, vel etiam in eadem oratione,z vnum non qualificat aliud,nõ intellr ꝓnexe deducere,z alterum probare sufficit.
23 In copulatiuis requiritur vtriusqz probatio.
24 De natura copule z,est inducere plenam repetitionem qualitatis posite in precedenti oratione.
25 Hec cla,non astringentes se ꝛc.quid operetur.
26 Reus opponens multa lz non probet non succumbit actoꝛe non probante intentionem suam.
27 Testes eo ipso q̃ recipiunt pecuniam vt dicant testimonium etiam verum ꝑmittunt falsum.
28 Si testes coꝛrupti sint pcibus an pp hoc retractabitur suia.
29 Que actio detur ꝯ falsos testes.
30 An exceptio z replicatio falsi ꝓpetat perpetuo.
31 Si actoꝛ opponit suiam latam per falsos testes coꝛruptos cẽ setur se astringere ad vtrunqz probandum.

DIuus Adrianus. Suia lata p̃te xtu falsoꝝ te stiũ vz mero iure:sed ꝯ eam dat restitutio in integ. z delictum falsoꝝ testium,z coꝛrumpentis,criminaliter punitur.h.d.z est vltra materiaz solennis lex in ter. ad mul
1 ta,z statim in notabilibus dicet. ¶ † No.j.ex isto ter. q̃ suia la ta pretextu testium falsoꝝ mero iure vz z tz. ¶ Ratio est: q̃ habet sua substantialia iuxta.l.prolatam.cum glo.C.de sen tentijs.z non est lata ꝯ leges vel constitutiones, sed secunduz ius litigatoris,ergo valet ipso iure,vt l.prima.ſ.item cum con tra sacras.ff.que sen.sine app.resc.z l.ij.C.quando prouoc.non

2 est ne.† Nã testes non sunt de substantia sue, sicut nec alie ꝓbationes, ſm Bar. in d.l. platã. d. Ab. in c. afferte. in iij. col. p illuz tex. de ꝓsum. vbi est bonus tex. d. Alex. in l. a diuo pio. ff. j. in iij. z v. col. vbi dixi. s. c. ḡ lz repiant falsi non debent annullare ipso iure sniam. arg. l. vnice, in pn. C. de rei vxo. act. z iste text. loquit ẽt qñ ps aduersa fuit in dolo, corrumpendo testes p pecuniã, z sic fuit duplex dolus. s. testium falsoz, z ptis eos corrũpẽtis, z tñ snia mero iure vz. Et q snia lata p falsos testes sit aliq̃, bene facit: q2 q nullũ est amplius corrupt non pt. l. naz z si sub 2dõne. in f. post defectũ. ff. de iniu. rup. z c. ad dissoluendum. s de spon. impub. Sed ista snia venit rescindenda p restõnem in integ. vt dr in tex. ḡ est aliqua: q2 vbi act9 est nullus, ibi non cadit restit. in integ. l. in cãe. ij. in pn. ff. de minoz. limita pmo istud
3 no. ad istuz tex. pcederet in snia.† Secus est in decreto iudicis qõ ex falsa cã impositũ redditur ipso iure nullum, l. cum vero. f. subuentum. ff. de fideic. lib. z l. j. f. hec ꝓba. ff. ne vis fiat ei, z l. Scie egresse. de tu. z cur. da. ab his. z l. magis puto. f. si es alienum. ff. de re. eo. ſm Bart. hic in j. opp. z latius in l. iuste possi det. ff. de acq. pos. z in l. si is ad quem. ff. de acq. her. Bal. in l. fi. C. si ex fal. instr. do. Ab. in c. si. vj. col. z seq. ex eo. Ratio diuersitatis inter snĩam z decretum est, q2 snia diffinitiua est magis deliberata: z pferk cum maioꝛi solẽnitate q decretũ iudicis interponat. Jdeo lz sit lata p falsos testes: z sic ex falsa cã tñ ex q̃ hz substantialia, non ita de facili annullat ipso iure, sicut decretum. ¶ Amplia istã limitationem q decretum interpositũ ex falsa cã ẽt non exꝑssa tñ est ipso iure nullum, vt in iuribꝰ palle. z l. si tutoꝛ ſi petit9 fuerit. ff. de tut. z cu. da. ab his. Et tñ in snia distinguit an in ea sit exꝑssus erroꝛ iuris an tacitus. l. cum platis. cum gl. z l. ꝑses. cum gl. s. eo. z l. ij. C. qñ ꝓuo. non est nec. z istam dr̃iam inter decretum z snĩam ponit not. Bar. in d.l. seie
4 egresse. ff. de tu. z cu. da. ab his. ¶ Sc̃do limita,† q̃do talis snia est lata ꝫ pñtem, secus si snia sit lata p falsos testes vel falsas allegationes factas dolo aduersarij ꝫ absentem. Et tunc istis ꝛcurrentibus snia est ipso iure nulla. tex. est ad hoc reputatus singularis in l. si ptoꝛ. f Marcellus. ff. de iudi. Bar. h in ij. op. z in l. si is ad quẽ. ff. de acq. her. z in l. ij. C. si ex fal. instru. z de intellu illius. f. Marcellus. tangit Raph. Cu. h in pe. col. Bart. z alij in l. a diuo pio. in pnin. in iij. col. z. e. late Ang. z Imol. in l. q Rome. f. duo fratres. ff. de ver. obl. z ibi latissime. do. Alex. in xxix. col. z vj. se. p Ang. Imo. z alios in l. seruo inuito. f. cuz pꝰ
5 toꝛ. ff. ad Treb. ¶ Tertio limita,† qñ talis snia p falsos testes est lata ꝫ minoꝛe q2 fauoꝛe minoris indistincte est ipso iure nulla. l. j. z p totũ. C. si ex fal. alleg. gl. si. hic. Bar. in ij. op. z alij ꝑsertim Ang. Pau. de Ca. z do. Alex. gl. z doc. in c. lz cãm. de ꝓob. cano. in c. ab excõicato. de reſcri. Bar. in d.l. si is ad quem. z ibi latius. d. Alex. in iij. col. z ibidem Are. in iiij. z v. col. qui dr q ẽ
6 cõis opin.† Idem esset qñ talis snia p falsos testes esset lata ꝫ eccl̃am. Nam esset ipso iure nulla: cum eccl̃a vtatur iuris minoris. c. j. de in integ. rest. in vj. gl. in l. si ꝓcuratoꝛ. in gl. si. ff. & iur. fisc. z in f. item mixta. instit. de act. z ista in specie tz. d. Ab. in d. c. lz cãm. Alex. hic z in d.l. si is ad quem. in iij. col. Sed aduerte circa istam tertiã limitationem de minoꝛe. q tex. in d.l.j. C. si ex fal. alle. allegatus p Bar. z alios nihil facit ſm Raph. Cu. hic. z Imo. z Raph. in l. si is ad quẽ. eo. q2 logt in decreto. q semp z indistincte ex falsa cã redditꝰ ipso iure nullũ: vt dixi. s. in j. limita. Secus si est in snia de q̃ nos loqmur. d. Alex. in d.l. si is apꝰ quem. in iij. col. volens defendere istam cõem limitationem rñ det q Imo. in d.l.j. fuit lata snia diffinitiua, q2 ibi iudex absolut diffinitiue tutoꝛem a munere tutele: z sic iste tex. loquitur in snia. z non in decreto ḡ bene facit p ista cõi limitatione. Sz mirãdũ est vehementer de dño Alex. q2 ista soꝛo est de directo ꝫ tex. in d.l.j. z ibi. z si inuitus decretũ eos exꝑressisse apparuit: z sic exꝑresse loquitur in decreto non aũt in snia. Preterea ibi non apparet litem fuisse ꝫtesta. qõ regritur, vt possit ferri snia diffinitiua. l. fi. f. illud. C. de temp. ap. z l. pũi. C. de his qui ad ec cle. ꝫfu. q̃ lit. ꝫte. non regrit in decreto. f. si qs aũt non implẽs. in auth. de her. z fal. colla. j. gl. no. in l. sancim9. in pn. C. ad Tre. Sc̃do ſm Raph. Cu. hic, z in d.l. si is ad quem tex. in d.l.j. logt, q̃do snia fuit lata ꝫ minoꝛem indefensum q̃ casu ẽt si non subesset falsa cã non valeret ipso iure iudiciũ nec snia pp defectuz psone minoris indefensi. l. non idcirco. ff. de iudic. z l. non iõ minus. C. de pc. z l. cũ z minoꝛes. C. si aduer. rem iudi. Et lz tex. ibi dicat ex falsis ꝓbationibus seu allegationibꝰ. idem esset ſm eũ si ex veris, cum ille minoꝛ sit indefensus p iura prime allegat.
7 ¶ Sc̃do no. ex isto tex. q lz snia lata ptextu falsoꝛ testiuz merõ iure valeat: tñ ꝫ ea dat restit. in integ. eo q2 in integ. restitui dz, q2 iam malo exemplo oppꝑssus est: vt dr litera. Itẽ er q̃ snia est lata ex ꝓbatione inꝓbata a iure: si de hoc ꝫstat, dz posse retractari p restõnem in integ. Facit q hr in c. ij. de purg. vul. z ista est rõ huius sc̃di notabilis, lz gl. in c. cum venerabilis, ad fi. in gl. pe. in ꝓb. retractari. de excepţ. z ibi Host. tenuerit q talis snia lata ptextu falsoꝛ testiũ sit ipso iure nulla. z sic non regrat restit. in integ. Idem tz Raph. Cu. hic in iij. col. ad fi. z se. moꝛ9, q2 in toto ti. C. si ex fal. instr. non fit mentio alicuius restõnis lz hoc est fragile fundamentũ: q2 tex. h facit ex ꝑssam mentionem in ꝓbo in integ. z cãm restituendaz, z in fi. ꝓbo integ. restitue.
¶ Sc̃do mouet Raph. Cu. q2 reus ꝫ quem est lata snia ex falsis ꝓbationibus est tutus exceptione falsitatis d. c. cum venerabilis, z actoꝛ hz replicationem falsitatis. l. qui agnitis. ff. de
8 excep.† Ergo non dz eis ꝫpetere restõ in integ. q̃ est remedium subsidiarium, qꝰ non ꝫpetit qñ aliud remedium subest. l. cum a te. z l. eleganter. f. si dolo. ff. de dolo. Presertim cum ista restit. in integ. detur ex cã gñali, si qua mihi iusta cã visa fuerit. l. j. in fi. ff. ex qui. cau. ma. q̃ non dz ꝫpetere, vbi aliud remediuz locũ hz, ſm Bart. in l. qui duos. ff. de re. dub. Bꝰ tene q sit necessaria restit. in integ. p istum tex. in duobus locis prime relatuz, z ista est cõis opi. scriben. hic, z ita ẽt tenent gl. Bart. z alij in l. ij. C. si ex fal. instr. Pro ista cõi stringit ineuitabilem fundamentum q dixi. s. in preced. nota. nam si talis snia esset primo iure nulla: ibi non posset cadere restit. in integ. d. l. in cãe scdã, in pn. ff. de mino. q2 qꝰ nullum est rescindi non pt, vt dixi. Nec ob. ſm fundamentum Rapha. q ex q̃ reo ꝫpetit exceptio z actoꝛ replicatio: q̃ non dz posse ꝫpetere restit. in integ. que est remediũ subsidiarium: q2 dico q imo necessaria est restõ in integ. q̃ plenius ꝓuidet q̃ exceptio vel replicatio. Jdeo lz sit subsidiaria,
9 † tñ non excludit p remedium minus plenum. vt est gl. notab. 2oꝛd. in l. in cãe scdã, in pne. ff. de min. facit l. fi. C. si aduer. rez iud. no. Bar. z alij in l. in ꝓuinciali. ff. de no. ope. nun. z q pleniꝰ ꝓuideat ostendo. Nam p exceptionẽ z replicationem falsitatis, qꝰ non ꝫsequitur nisi repulsionẽ partis aduerse. c. ij. de oꝛ. co. Sz p restõnem in integ. snia lata in totum rescindit, z sic ꝫsequitur ꝓpetuam liberationem ab ea, q̃ pculdubio pleniꝰ ꝓuidet, stat q̃ ex tex. z s. dictis q lz snia lata ptextu falsoꝛ instr. aꝛ mero iure valeat z teneat: tñ ꝫ eam dat restitutio in integ. ad cã rescin
10 dendã. ¶ Adde q p istum tex. decidit Bal. in l. si ab hostibus. f. j. ff. sol. ma. q† si index tulit snĩam. s. vulnus esse mortale ex dicto alicuius medici imperiti vel alicuius obstetricis, si postea iudicio peritoꝛ appareat ẽ vium, pt iudex talem snĩam retractare p beneficium restõnis. Sicut h pt retractare snĩam lataz p falsas attestões, sed certe vt ẽt dr Raph. Cu. iste text. nihil facit: q2 in casu Baldi, medicꝰ non deposuit falsum dolose, z in eo potius est erroꝛ z imperitia q̃ falsitas. q̃ tex. iste nihil facit. Bene vez est q talis snia lata ex dicto medicoꝛ ĩtunq̃ transit in rem iud. qn semp possit retractari, vt dixi in l. si quenerit. s. e.
11 Limita nunc istud notabile: z istum tex. non pceder* qñ de tali falsitate ante sniaz fuit oppositũ z cognitũ tũc ptextu talis falsitatis non rescindit talis snia p restõnem in integ. l. fin. z ibi gl. C. de fi. instr. z l. j. C. si ex fal. instr. Bar. h in iij. z v. op. z ceteri sequuntur. z Bar. in d.l.j. si ex fal. instr. vbi limitat qñ in primo iudicio fuit oppositum de falsa cã ad eundẽ finem ad quẽ nũc tenditur: als secus. z vide d. Abb. circa hoc distinguentem in d. c. lz cãm. in vj. col. ad fi. ¶ Sc̃do limita qñ apparet q iudex
12 pnunciando fuit secutus † illas falsas attestões q̃ presumit si alie ꝓbationes non fuerunt facte: als sec9 si suberant alie quas iudex potuit seq, z q̃ de falsitate non redarguunt. Nã pꝰsumit illas sequut9 nisi ꝫtium ꝓbet. l. pe. C. si ex fal. instr. z d. c. lz cãm. z ibi gl. z ibi gl. z doc. Pau. de Ca. z d. Alex. h. ¶ Tertio limita qñ snia ẽt lata ex ꝓbationibus falsis ꝓ libertate ꝛcurrẽte dolo ꝓcuratoꝛis vel aduocati illius q libertatez obtinuit: tunc snia nullo mõ retractabit p restit. in integ. lz victus habebit regressum ꝫ illũ ꝓcuratoꝛẽ vel aduocatũ. tex. e
no. in l. si dolo. ff. de dolo. p quẽ tex. ita no. tz Ang. in l. seruo inuito. f. cũ ꝓtoꝛ. ff. ad Tre. d. Alex. h. ¶ Tertio no. ex tex. ibi. ꝙ ſspiratione aduersarioꝛ testibꝰ pecunia corruptis, q non sufficit ꝓbare sniam latã p falsos testes, nisi ẽt ꝓbet ab aduersario pecunia corruptos. Bꝰ dic q in hoc tex. dz vtrunq̃ ꝓbari. f. ꝙſspirario z corruptela, q2 Imp. aꝛ oꝛ rescripto mandauit duo, sc̃z reum seuere iudicari. z cãm in integ. restitui. Sz primũ, sc̃z aduersarium criak* puniri non posset fieri nisi interuenisset ꝙſspiratio z corruptela ipsius aduersarij. z sic dolus in corrumpendo testes: lz ĝtum ad sc̃dm. f. q in integ. restituat* videret sufficere ꝓbare solã falsitatẽ testiũ, Et iõ iste text. non vꝰ ꝓbare illud ad qõ Bar. ipsuz pondera q, iõ h debeat vtrunq̃ ꝓbari. q2 supplicans in libello poꝛrecto impatoꝛi ad vtrunq̃ se astrinxit de q̃ dicet. j. in gl. in ꝛbo corruptis. Quarto not. ex eodem tex. Ibi testibꝰ pecunia corruptis. hic esse tex. bene no
13 tabilem † q lz snia lata a iudice corrupto p pecuniam sit ipso iure nulla. l. venales. C. qñ ꝓuo. non est ne. gl. in l. j. C. de pe. in. Bar. in l. j. sed z ꝙstitutio. ff. de cal. tñ snia lata pp falsos testes pecunia corruptos ipso iure vz z tz, z est opus q rescindatur per

tur p restit. in integ. vt hic. z sic fortius agit impugnādo sniaz corruptela pecuniaria iudicis q̄ testium. ratio diuersitatis ē, q: q̄do iudex est corrupt⁹ pecunia. snia deficit in substantiali bus, q: iudex est de substantia iudicij. c. fo:⁹. de ꝓb. fig. Testes
14 aūt non sunt de substātia iudicij nec snie: vt dixi. ff. in j. not. ⁊ silr q̄do pecunia corrumpit, pcuratorē vel aduocatū aduerte partis, lz gl. in l. j. C. de aduo. di. iud. teneat q̄ snia sit ipso iure nulla p d. l. venales. tñ Bar. ibi post ℙe. z Cy. tz q̄ imo valeat mero iure. Sed datur restō, q: d. l. venales. p q̄ mouetur glo. non logtur in aduocato, sed in iudice. z non vī eadē ratio q̄ in iudice cum in iudice p̄cipalr fundetur actus sniandi, z non in aduocato. Unde non ita rōnabilr corruptela aduocati dz insi
15 cere sniam sicut corruptela iudicis. z segtur ēt Jm. hic in xvij. col. ¶ Quinto diligenter no. ex eodē tex. q̄ ⁊ corrūpens p pecuniam testes, non p hoc incurrit penā p ditionis cāe. cum cā fit de nouo agitanda remedio restit. in integz. vt in litera. cum istud non repiat iure cautū. Et pene sunt restringende z non ampliande. l. cum q̄dam. ff. de lib. z posth. z de peni. di. j. c. pene.
16 ⁊ Iz alibi habeam⁹ q̄ falsificans act⁹ cāe dz p dere cām. vt est ter. signandus in l. in fraudē. ff. quoties. z ibi gl. ff. de iur. fis. z ibi Bar. no. q̄ lz q̄mittens falsitatē circa acta dz p dere cāz. vt ibi, sec⁹ tñ si q̄mittat falsitatē circa testes vel instrā. vt hic est text. no. idem tz Bal. in l. falsam. C. si er falsi. instr. z in j. ff. sed z q̄stitutio. in pe. q. ff. de cal. Jmo. z do. Aler. hic. Bal. in l. si. C. de pe. iu. q ma. in. z in l. q testō. ff. de excu. tu. z illam gl. in d. ff. quoties. reputat sing. Bal. in c. j. in pe. col. vbi dupl⁹ limitat. vt lite non contest. sed habes gl. simīlē in c. cū venerabilis. in ꝓbo p vitiuz falsitatis. z in gl. se. de exce. facit bene tex. in c. olim. de rescript. Tñ gl. in l. j. C. de formu. tenuit q̄ d. ff. quoties. solum loquatur in cā fisci agitata coram pcur. fisci. in q̄ cum sint multa spālia non dz extendi ad alios. vt in reg. odia. de reg. iur. in vj. Idem late segt d. Ab. in d. c. cum venerabilis. in vij. col. ad fin. z seq. z ibi ēt Bal. sentit in pe. col. z in addi. Spe. in ti. de exe. sent. in iij. col. Sz pcedens opin. est cōiōz. z tūda, nec est ver. q̄ d. ff. quoties. loquat⁹ spālr in cā fiscali, cū pcurato: fisci possit ēt cognoscere inter duos p̄uatos. l. cum vendente. C. vbi cau. fisc. z l. cuz
17 eoz. C. de sen. ¶ ⁊ Sexto z vlti. no. q̄ q̄ pducentē falsos testes corruptos pecunia p̄t intentari dupler iudiciū, vnuz ciuilr ad retractationē snie. aliud crialr ad puniendum de falsa. Unde Bar. ꝓ in fi. no. q̄ ꝓ erit dupler iudicium vnum crialr ad vindictam. z aliud restitutoziū. z vbi agit crialr in illo iudicio crialr non p̄t retractari snia sm Jnn. in d. ca. lz cām. z ibi. Joan. An. in gl. ij. q̄ intellige vez sm Jmo. z d. Aler. ꝓ p̄cipalr. incidenter aūt coram iudice crialis cāe p̄t peti retractatio snie p l. interdum. la ij. §. q furē. ff. de fur. z l. pe. ff. de cal. z hoc ēt voluit gl. in d. c. lz cām. ad fi. z Spe. in ti. de ꝓba. §. fi. in ver. in summa. in ꝓ. seq. ¶ Jn gl. in ꝓbo corruptis. Ibi vel ēt sine aliqua coz
18 ruptela. Ista prima opi. gl. cōiter tenet, ⁊ q̄ sufficiat ꝓbare solam falsitatē testium absq̄ corruptela ptis, ad hoc vt ꝓcetat restō aduersus sniam. Intellige cum limitatione, nisi pars astrinxerit se ad vtrunq̄ ꝓbandū. s. falsitatē z corruptelam. vt ē tex. in d. c. lz cām. in ꝓ. ūdem quoq̄. z isto casu pcedit opi. ℙla. relata in gl. Circa ꝓmum q̄ sufficiat ꝓbari falsitatē testiū sine corruptelā. Adde fortius q̄ ēt si absq̄ dolo z scia pducentis snia repiat lata p falsos testes adhuc retractabit p restit. in integ. z si adhuc habebit locū remediū istius. l. z ti. C. si er fal. instr. ēt q̄ non arguit dolus partis. z ita no. amplia istam. l. Ita tz gl. no. in l. si. ex falsis. in ꝓbo p̄cipim⁹. z ibi Bar. Bal. z alij. C. de transl. z ibi ōt ℙau. de Ca. q̄ illa gl. est ad hoc sing. not. idez tz Bar. Bal. z Jmo. in l. si is ad quē. ff. de acq. her. d. Aler. hic in duob⁹ locis. s. in iiij. col. z ēt in fin. q̄us ꝓtium z male tenere rint ℙe. z Cy. in d. l. si ex falsis. in iij. q. z in l. q testō. ff. de execu. tu. Circa fm. z sic circa limitationem. q̄ q̄do ps astrinxit se ad
19 vtrunq̄ ꝓbandum, tunc dz vtrunq̄ ꝓbare alias succumberet, nec hꝫ locum ista lex. vt est tex. apertus in d. c. lz cām. ⁊ Adde, q̄ vbi duo vel plura sunt q̄iunctim ꝓbanda, deficiens in ꝓbatione vnius deficit in toto. l. Titia diuortium. z ibi Bal. z Ange. ad hoc no. ff. solu. ma. gl. no. in l. iij. §. hoc aūt interdicto. ff. de iti. actu. pri. Sicut astringens se ad certum tps q̄us non esset de necessitate: tñ tenet illud ꝓbare, als succūberet, fm Bart. in l. habebat. p illum tex. ff. de iusti. z l. Antonius. §. p duellionis. ff. de acq. here. z l. is q reus. in pe. col. ff. de pu. in. z in ℣. lxxxviij. incip. in gō. inter Franc. bonnelli. Et isto casu ōt Bar. q̄ pcedit opi. ℙla. ad istum tex. z quod vera est opi. ℙla. in casu huius. l. q: hic supplicans libello ad vtrunq̄ se astrinxit. Tu dic fm Raph. Lu. z ℙau. de Ca. q̄ iste tex. nihil facit, q: vt etiam dixi. §. in tex. in iij. no. ideo in isto tex. debent duo ꝓbari. s. falsitates testium z corruptela partis, non ex eo q: supplicans in libello se astrinxerit ad vtrunq̄ ꝓbandum, vt ōt Bart. sed eo q: Imperator in rescripto mandauit duo. s. rem seuere vindicari, z cām in integ. restitui, sed p̄mum fieri nō poterat. s. aduersarium crialr puniri, nisi eius ꝙspiratio interuenisset in eorum pendo testes. ¶ Querit Bart. q̄do qs adstrinxit ad se ꝓbādū an teneat ꝓbare vtrunq̄ als succumbat, distingue vt hic per cum. z in l. Fulcim⁹. §. cum hoc. p illum tex. ff. ex qb. cau. in pos.
20 ea. ¶ Ex dictis Bar. habes duas ꝙclu. z duas fal. Conclo pri ma est, ⁊ q̄ q̄do actor in eadem oone diceret, q̄ testes falsum dixerunt corrupti: tunc vī se astringere ad vtrunq̄ ꝓbandum, vbi als si se non astrinxisset, sufficiebat alterꝫ ꝓbari, eo q: illud adiectum corrupti q̄lificat totam oonem. z hoc censet vnum dictum q̄lificatum. Ideo si hoc non ꝓbatur non est ꝓbatū in totum. d. l. Fulcinius. §. ij. z q: vnum ponit p modum q̄litatis ad aliud. dz vtrunq̄ ꝓbari. s. substantia z q̄litas. ad hoc allegant hec ꝓba Bar. Idem tz Bart. in d. l. Fulcinius. §. cū hoc. illum tex. Abb. in d. c. lz cām. in vij. no. per illum tex. cum Bar. transeunt cōiter alij. p̄sertim Ang. Jmo. z Raph. Adde istā p̄mam ꝙclonem Bar. re. ꝓbat Bald. in l. j. in vj. q. C. de condi. inde. z in l. fi. in ij. col. C. si ex fal. instr. eo q: illa qualitas nō erat necessaria ad victoriam cāe: z non mutat speciem actionis: iō non vī se astringere ad eam ꝓbandam: satis est ꝓbare necessaria lz non ꝓbet supflua. l. fi. §. in refutatoriis. C. de app. glo. in l. circa. ff. de ꝓob. z ad tex. in d. c. lz cām. Rūdit no. Bald. in d. l. i. quod ibi pars Fauentino⁹ connere excipit de falsitate z ēt d corruptione: eo q: als non fuisset admissa ad opponendum de sola corruptione: q: iam p ℙapam erat interlocutum ℣ius. s. lapsum tps opponendi de corruptione. Et ita ēt rūdet Bal. in l. certi condictio. §. q̄si. in vlti. col. ff. si cer. pe. z istam opi. Bald. ℣ Bar. sequitur ℙau. de Ca. hic, motus: q: qñ aliquis in libello facit mentionē de pluribus quoz alterum tñ sufficiat ad victoriam reportandam, non vī se astringere nisi ad illud ꝓbandum sm Cy. in l. cum te. C. de ꝓb. z gl. ozd. in c. ij. de rescrip. Tu dic q̄ non loquuntur in terminis nostris q̄do ex eo q̄ ponitur in eadem oone resultat vnum dictum q̄lificatū. Raph. Lu. ōt q̄ lz opi. Bal. videatur esse ego: p illud qs ipsemet Bar. tz in l. denunciasse. §. quid tñ. j. de adul. vbi Bar. non exigit ꝓbationem qualitatis q̄ non alterat factum. Tñ in ḡtum Bal. vī velle qs etiam si pars astringat ad se. ꝓbādum corruptionē testiū qs non noceat, q: esset supfluum: certe istud vī ℣ d. c. lz cāz. nec sm eum est bona sol. Bal. ad illum tex. q: sicut ex sola ꝓbatione falsitatis retractatur snia ita ēt si ꝓbatur sola corruptela testium facta per pecuniā per l. iij. in p̄nc. ff. de testi. iuncta gl. in l. venales. C. quan. p:ouo. non est necessf. facit gl. no. in c. fraternitatis. de testib. Unde corruptio testium p̄t allegari post sniaz, q̄ apparet Bal. male dicere in l. si quis testibus. C. de testi. Ān de pp tex. in d. c. lz cām. qui fortiter facit p:obat eius opi. Sed tu caue in ḡtum Raph. Lu. rep:obando solonem Bal. ad d. c. lz cām. ōt, q̄ ex quo corruptela testium p̄t admitti post sniam: ergo solo Bal. non est vera. Nam in hoc fallitur, z illud quod ideo ōt, p̄cedit q̄do talis exceptio corruptionis testium p̄ius non fuisset opposita ante sniaz, tunc bene posset admitti post: als secus vt l. fi. in fi. z ibi gl. z doc. C. de fide instr. z ita Bart. ℏ in iij. oppo. z dixi. §. in ij. not. in j. limitatione: sed in d. c. lz cām. ista exceptio corruptionis testium fuit p Fauentinos ante opposita, z assignatus eis terminus ad ꝓbādum. z q: in termino nihil ꝓbarunt, ideo pp hoc fuit interlocutum lapsuz fuisse terminum ad opponendū de corruptione, vt ōt Bal. nisi connexe excepissent, de vtroq̄ nō fuissent amplius admissi ad oppo
21 nendum de corruptione. ¶ ⁊ Limita hanc ꝙclus. Bar. singulr q̄ excipiens q̄ testes qui falsum dixerunt corrupti, vī se astringere ad vtrunq̄ ꝓbandum. est verum nisi adiecisset illam cām generalem solitā apponi p procuratores z aduocatos, vcz q̄ ēt opponit omnes als exceptiones sibi ꝙpetentes. Nam talia ꝓba generalia operātur q̄ non videat se astrinxisse ad ꝓbādū exceptiones specificatas, ex q̄ p̄testatur als saluas foze. Et sic poterit alias intra terminū sibi assignatū opponere. §. q autem vult. inīdi. de exc. tu. fm Bal. Ange. z alios in l. Titie textores. in p̄n. ff. de leg. j. z Bal. in l. scire opz. §. sufficit. ff. de exc. tut. z ita in specie limitat sing. Jmo. in d. l. Titie textores. in p̄n. in j. not. in ij. qs valde signa. z hoc ēt voluit dicere in effectu. d. Aler. ℏ
22 in vj. col. q est corrupt⁹ z reputat singulare. ¶ Sexta ꝙclo Bar to. est qn actor deduxit falsitatē testiū. z corruptionē in diuersa oone, siue copulatiue, siue repetitiue, vel ēt in eadē oone, sed vnū non q̄lificat aliud, vt q: ōt testes falsos z corruptos tunc non intelr connere deducere. z alteram ꝓbare sufficit, q: tunc vtrunq̄ p̄cipalr venit. z non vnum ad q̄lificationē alterius. z vtrunq̄ de p se verificat. ¶ Cū Bar. tñ cōiter alij. z Bar. in d. l. Fulcim⁹. §. cū hoc. ff. ex q. cau. in pos. ea. z in ℣. cxciij. qs inci. cōe Luciniam locauit quoddā p:atū in vlt. dub. Bal. in l. j. ad si. C. de ꝙd. inst. cōiter in d. c. lz cām. z in c. ij. post glos. de reseri. d. Abb. in c. significante. in vlt. no. de app. Adde in quan

tū Bart. z cōiter doc. tenent ꝙ si actor dicat testes falsum dixisse, z eos fuisse pecunia corruptos. non vī se adstringere ad pbandū hec duo, er ꝙ ponunt copulatiue: z principalr, z non p modū qualitatis. Contrariū tz Host. in d. c. lz cū. Archid. in c. pstitium. de testi. in vj. Jo. de Imo. z latius d. Bet. de Bex. eo
23 † qz in copulatis dz vtrunqz pbari. p text. in l. si heredi plures. ff. de condi. instit. z l. si quis ita stipulatus. ff. de ꝟb. obli. Itē fm
24 do. Pe. de Bex. † de natura copule, z est inducere plenā repetitionem. z sic repetere ql tatē positaz in pcedenti oīone. l. Serie. §. Caio. ff. de fun. instr. Item fm eundem d. Pe. de Bex. non vī eē dria inter has oīationes dico testes pecunia corruptos falsum dixisse. vel dico testes falsuz dixisse. z pecunia fuisse corruptos. Et ad ista pz rūsio ex mente Bart. z doct. qz vt pdixi, ḡdo est vna oīatio cum vno adiectiuo, illud adiectiuum ql̄ificat totā oīonem. z facit censeri vnum dictum ql̄ificatum: z tūc bene dz pbari substantia z ql̄tas. vt est ter. in d. l. Fulcinius. §. ū Sed ḡdo sunt due oīones lz copulate, ql̄bet stat de per se z principaliter. nec vna qualificat aliam: z tunc ql̄bet de p se verificat, z sufficit vnum pbari ꝙ sit sufficiens ad victoriam reportandam. c. significante. de appel. z c. cum iandudum. de ꝓben. Item ḡdo copula ponitur inter oīones q̄ stant p̄cipalr z de p se. non regitur ea⁹ ocursus. l. j. in princ. ff. de infa. z l. j. in pn̄. ff. ad l. Cor. de sic. fm Bar. z alios in l. j. in pn̄. ff. de iusti. z iur. in l. si is qui ducenta. §. vtrum. in iij. opp. ff. reb. du. ita clare tollit illud ꝙ dicebatur ꝙ in copulatis dz requiri vtrunqz pbari. Nam istud non pcedit ḡdo copula ponitur inter oīones simplr. Itez ad idem facit: qz opponens copulatiue duas cās non tenet vtrunqz pbare nisi requiratur respectu vnius effectus, fm Bal. in l. si mat er tua. C. de ꝟh. emp. Accedat etiaz ꝙ decidit Bal. in l. edita. circa fi. C. de eden. ꝙ si accuso Titium z Seium ꝙ intulerunt Pe. duo vulnera, er ḡbus mortuus est: z non pbo de Seio. sed de Titio: tamen Titius dz ꝺdemna
25 ri virtute illius accusationis. ¶ † Tertio p̄cipalr ad euadēdum difficultates Bar. tradit cautelā quā aduocati z pcuratores obseruant, ꝙ in fine libelli. z in fine positionuz ponatur ista cla q̄ cōiter apponi ꝺsueuit. Non astringēs ppea se ad omnia. ꝺscripta z singula pbanda. sed ea solummodo q̄ pbata sufficiant p victoria dicte cāe obtinenda. vt hic p Bar. Ange. Imo. z alios. Jo. An. in d. c. lz cām. in ꝟbo. se astrinxit. z ibi do. Abb. in vi. no. Bar. in l. circa. ff. de pba. Bal. in l. pp litem. Ḣ. i. p illum ter. ff. de ercu. tu. z in l. certi ꝺdictio. §. qm̄. ff. si cer. pe. Ange. in l. edita. ad fi. C. de eden. Jo. de Imo. in l. si cum nulla. j. co. d. Alexā. an ꝺsi. vj. iij. vol. ꝙ incipit circa pcessum cāe vertentis inter generosam dñaz. in ū. col. z in ꝺsi. rlp. iij. vol. quod inci. in cā z lite vertente inter Christophoz. in v. col. Be. in c. ab eo. in
26 primo no. vbi p illum ter. limitat de elec. in vj. ¶ † Quarto pdicta limitat Bar. pcedere in positionibus que fiunt ab actore: si aūt reus multa ponat z se ad pbandum astringit. tamen si non. pbat non succūbet ḡdo actor non pbauit intentionem suam: z tunc non nocet reo ad pbandum se astringere, secus si actor intentionem suā pbasset: tunc posset ex illis. pbationib⁹ ferri declaratoria sup iure rei. gl. no. in l. j. ff. de pbat. quā Bart. ibi ꝺt tenendam menti. z sequuntur Ange. Imo. z Raph. Cu. hic. ¶ Successiue ad intellm ter. z gl. q̄rit no. Bar. quid si solū ponо testes pecunia corruptos. sed de falsitate mhil dico, nec pbo. z sic pbo solum corruptelā testiū. non aūt ꝙ falsum deposuerint. an habeat locum iste ter. z sic an fiīa debeat per
27 in integz restōnem retractari? Tz ꝙ sic ḡdo testes fuerunt corrupti pecunia: qz eo ipso ꝙ testes accipiunt pecuniā vt testimonium dicāt etiam verum, statim ꝓmittunt falsum lz verū deponāt, vt est gl. repu. sing. in l. j. §. j. in ꝟbo aduocationem. ff. ad l. Cor. de fal. Cy. in l. si qs testibus. in vj. q. C. de testi. Jo. An. in addi. Spe. in ti. de testi. §. j. in ꝟ si. sed quid testis. ¶ Si aūt te
28 stes fuerint corrupti non pecunia, † sed pcibus: tunc sec⁹ est fm Bar. hic, sic intelligentem Inno. in c. lz cām. de pbat. Et sic isto casu non concederetur restitutio in integz aduersus sententiam, non habebit locum ista ler. ex quo non reperitur iure cautum. z iste ter. loquitur in testibus pecunia corruptis. ē ter. in c. sicut. de testi. z gl. in d. l. j. §. j. z sequuntur Imo. Pau. de Ca. z do. Alex. hic. d. Ant. de But. in d. c. lz cām. z ibi do. Abb. in duobus locis. in vū. col. in iij. q. z in r. col. z do. Abb. in d. c. sicut. in vlt. col. p istum ter. quicquid teneat gl. in d. c. lz cām. que vī simplr velle ꝙ indistincte sufficiat ql̄bet corruptela testiuz dummodo iudex fuerit secutus dicta illoz testium. Idem qz post sniam ad eam retractādam p restitutionem in integrum non sufficiat testes fuisse p̄cibus corruptos cum hoc non reperiatur iure cautum. tenent etiam Jo. An. z do. Car. Flor. in d. c. lz cām. lz fm eos ante sententiam bene sufficeret ad repellendum tales testes cum sint periuri ex quo iurarunt nec pretio, nec pce deponere fm gl. ponentē formā iurī testiuz in c. fraternitatis. in gl. fi. de testi. ḡ cum sint periuri non dz eis fides adhiberi. c. quoties. z c. sicuti. in fi. z c. testimoniū. de test. ¶ Capio glo. fi. quā diuide in v. partes. ¶ In prima rñdet tacite. qđ remedio aget iste reus oppssus. In scōa p viam fallentie remouet vnā oppositionem de qua dixi in text. in j. not. in iij. limita. In iij. op. ꝺ ter. z tripl̄r soluit. In iiij allegat ꝺco. z. ad ter. In v. z vlti. q̄rit z se remittit. scōa ibi, sed in casu fauoze minoris. tertia ibi, item ꝺ vī. j. de excep. quarta ibi. facit. C. si ex falsis instru. quinta z vltima ibi, Item ex falso instro. ¶ In ea. glo. ibi. ꝺ testes vel dolo pducere. Ista expositio non conuenit litere: qz
29 † actio in factum datur ad interesse ꝺ testes falsos z ꝺ aduersarium eos corrumpentē. d. l. g noie. cum glos. ff. de fal. non aūt datur ad restōnem in integz p rescissione sniе de qua loquitur iste ter. Ideo scōo intelligit gl. ꝙ p officium iudicis pt petri restitutio in integ. j. quadriennium. z istud remedium est planū. z in eo plano pcedit. z sic diceretur ꝙ ista restitutio in integrū vī pcedi in ꝺstitutione Impatoris Adriani. vt hic. z l. g agnitis. ff. de excep. z ꝺir deberet esse ppetua q̄si ꝙpetat iure ciuili. vt instit. de perpet. z temp. act. in pn̄. Dic fm Raph. Cum. ꝙ ꝓceps qui mandat restitui, intellr mandare fm naturam restitutionis p̄torie. z sic potius iure pretorio ꝙ ciuili. l. j. in fi. ff. er qb. cau ma. Ideo non deuiat a natura restōnis iuris p̄torij, facit. l. vnica. ff. vt er legi. z se. ꝺsul. ¶ Ultra glo. duo alia remedia ꝙpetunt: nam p̄ ēt criaī accusare vsqz ad rr. ann. l. ḡrela. vbi gl. C. de fal. z c. cum venerabilis. de except. Et hoc remediū ēt est planum. Quarto ꝙpetit exceptio falsi reo ꝺdemnato p falsos testes si ꝺ eum petatur executio talis sniе. Sibi replicatio falsi daī actori victo. si iterum agat actione prima. z reus
30 opponat exceptionem rei iudicate: actor replicabit ꝙ illa sniа fuit lata p falsos testes. d. l. qui agnitis. † Sed difficultas est an talis exceptio vel replicatio ꝙpetatur ppetuo iurta. l. pure. §. fi. ff. de exce. doli. an solum nisi. j. quadriennium intra qs̄ pōt peti restitutio in integz. l. fi. C. de temp. in integ. rest. pe. cuz eā sniа sit valida de iure, vt dixi in ter. in j. z ū. no. nisi rescindatur p restōnem in integrum non vī posse ꝙpetere exceptionem vel replicationem q̄ descendunt ad restōnem in integrum. l. exceptiones q̄ psone. §. fi. ff. de exce. z l. nā postea. §. si minor. ff. de iureiur. ergo nisi vsqz ad quadriennium. z non vltra. Punctus ḡ est. an ista exceptio vel replicatio falsi ꝙpeteret ēt sine aliqua restōne: z sic ppetuo gl. in d. l. querela. tz ꝙ sic. p rlam d. l. pure. §. fi. facit ter. in d. c. cum venerabilis. de excep. z in d. c. lz cām. z ita ēt tz Bart. hic. z in l. si ex fal. C. de transac. z in d. l. agnitis. z q̄si cōiter canon. in d. c. cuz venerabilis. in gl. pe. z in d. c. lz cāz. Pro ista opin. facit: qz cum detur actio in factum pp falsum ēt restōne non cōcessa. d. l. q nomine. ff. de fals. ergo fīr dz dari exceptio vel replicatio q̄ est fauorabilior. qz cui damus actionē multo fortius damus exceptionem. z replicationem. l. i. §. qs aūt. ff. de supi. z in rla qui ad agendum. de re iud. in vj. Sed ad hoc rñde ꝙ ista rla pcedit quando ad idem agitur z excipit, secus quando actio z exceptio ꝙpetunt ad diuersa, fm d. Abb. ita limitantem in c. inter dilectos. in fi. de ꝺcel. preb. Sed ista remedia ꝙpetunt ad diuersa. vt p̄dixi. Cōtrariam opi. ꝙ imo ista exceptio vel replicatio falsi ꝺ sniam p falsas pbationes nō ꝙpetat. nisi prehabita restitutione in integrum. z sic intra quadriennium tūc. tz gl. reputata singularis in l. g agnitis. in gl. pe. ꝙ sequuntur Imo. Raph. Cu. Pau. de Ca. z d. Alex. hic. Pe. Cy. Ray. z Bal. in d. l. querela. Cy. Bal. Pau. de Ca. z d. Alex. in l. si ex falso. C. de transac. Et ista est magis cōis opi. z vera p rlam d. l. exceptiones que persone. ꝟ fi. z d. l. nā post. §. si minor. z ter. in d. c. lz cām. z in d. c. cum venerabilis. qui simplr dicunt ꝙpetere exceptionem falsi ꝺ sniam latā per falsas pbationes, dicunt intelligi petita restitutione in integz p iura prealleg. z impetrata tali restōne in integz postea exceptio z replicatio falsi erunt perpetua z ppetuo ꝙpetunt postq̄ simul sunt nate. l. pure. §. fi. z ita pcedit gl. in d. l. querela. q̄ Bal. ibi sic intelligit Pau. de Ca. z do. Alex. z ista est veritas. ¶ Ultimo vt nihil omittatur. qz. §. in gl. in ꝟbo corruptis. † tenuit doctrinā Bart. ibi. ꝙ si actor opponit sniam latā p falsos testes corruptos. cēsetur se astringere ad vtrunqz pbandum. z si vnum tm̄ pbaret
31 succumberet. Secus si opponat testes fuisse falsos. z eos fuisse corruptos, vel opponat testes esse falsos z corruptos: z tūc sufficit vnum pbare. In ꝺnium fortiter facit text. in l. si cui fundum. ff. de fun. instr. z instit. vbi est ter. quod non est dria: an testator leget fundum instructum, an vero fundum z instrm, secus si leget fundum in instro. qz primis duobus casibus si testator alienat fundum non p hoc extinguitur legatum instri, cum vtroqz casu veniat p̄cipaliter, secus si legaret fundū cuz instro. dictio cū. copulat accessorie z alienato fundo extingueretur legatum instri. Bar. ibi circa fi. formatur ista oppos. de illo text. ꝺ doctrinā suam quam tradit hic, z rñdet in fi. breuiter. z

multum

multū obscure ꝙ respectu rei ad quā sit relatio nō est dōia, vt ibi. respectu rei in seipsa bene est dōia, vt ℔. z plus nō ōt. Tu rīde aliter. ꝙ quātū ad vim astrictiuā seu astringentē ad pbā dū illa duo. bene est dōia inter istos sermōes ita logr̄ doo. Bar. hic. vbi assignaui rōnē diuersitatis. Sz quātū ad vim ꝓhibē suā seu quātū ad vim extinctiuā nō est dōia an testator leget fundū instructū. an vero leget fundū z instrum: qz vtroqz casu veniūt nō solū instra fundi. sed ēt instra parata gra patrissa. vt est tex. in l. q̄sitū. §. fz si fundus. ff. de fun. instr. Et sic tū cōprehē dit vnū sicut aliud z sic vt dixi eq̄parant quo ad vim cōprehē suā. Secus qū testator legaret fundū cū instro tūc nō cōpre hēdit nisi instrm fundi. nō aūt instrm patrissa. d. l. q̄sitū. §. si fundus. Sic eq̄parant ꝑtū ad viz extinctiuā: qz in ꝓmis duobus casibus alienato fundo nō extinguit legatū instrū, fz i tertio sic, vt ibi est tex. alias nō ꝓcederet argū de vltimis volūtatib⁹ ad iudicia. z est ℨ. l. nō nimirū. ff. de pig. act. z l. q testō. §. neqz furio sus. z ibi Bar. ad hoc nota. cum si. ff. de testa.

Lex xxxiiij.

1 ☞ Incarceratis nō sunt denegāda alimēta nec lecti in qbus gescāt. cū carcer nō sit deputatus ad penā. sed ad custodiam.

2 Si debitor incarceratus non hz vnde se alat est alendus ab eo qui fecit eum incarcerari.

3 Iuder dz relaxare debitorem non habentem vnde se alat, si creditor rei non prestat alimenta.

4 Damnatus in metallum retinet ea que sunt iuris naturalis.

5 Actiones an sint de iure ciuili.

6 Seruus etiam ꝓ alimentis non est capax alicuius actionis.

7 Actio datiua dicitur que datur a lege ex equitate.

1 **Si victum.** Prohibēs victū vel stratū in carcerato deferri, teneꝫ actiōe penali z iniuriarū. h. d. Ro. ꝙ † incarceratis nō dēbēt denegari alimēta, nec lecti in qbus gescāt: qz carcer nō dz esse ad penā. sz ad custodiā vt ingt iurisco⁹ultus. in l. aut dānū. §. solent. ff. de penis. Et iō de iure ciuili ꝓ aliquo delicto nō pōt alicui imponi pena ꝑpetui carceris vt ibi. z est tex. in l. incredibile. z ibi Bal. z alū. C. de penis. z qđ est fortius ex crīminis immanitate. fm Lu. Ro. in l. si ꝙ. §. de viro. in l. xxvj fal len. ff. sol. mat. Secus de iure cano. quo iure pōt imponi pena ꝑpetui carceris. tex. est in c. Quia. de pe. in vj. Bal. in Limperiū. in v. col. ff. de iurisd. om. iu. Et debēt incarcerati habere victū de suo. si hñt vñ se alāt. als de publico eis puidēdū est. i. iudices. C. de epis. audi. Ja. de Ra. Albe. de Ro. z Raph. Lu. hic facit tex. l. lege cornelia. ff. ad syl. † Vbi habes gl. in l. fi. in ꝙ agno scere. C. de erogatione mili. anno. lib. xij. q̄ vī velle ꝙ si debitor incarceratus non hz vñ se alat, est alēdus ab eo q̄ fecit eū in carcerari. z illā gl. ōt nō esse alibi Bar. in l. sanctū. ff. de re. diui. eā ēt reputat notabilē z mirabilē Bar. in l. illicitas. §. ne potē tiores. in pe. col. ff. de offi. ꝓcōs. † Et ꝓ illā gl. ōt in specie. Ang. de Are. in §. fi. insti. de actio. ꝙ si debitor non hz aliunde vnde se alat. z creditor illū nō aleret, iuder dz illū de carceribus re laxare. Itē ꝓ illā gl. quā reputat tenendā mēti ōt Ang. in l. mi nime. C. de ap. ꝙ arceratus ꝓ cā ciuili dz habere sumptus a fa ciente eum incarcerari si ipse soluēdo nō est. Et ideo fm eū Flo. hñt ꝓ statuto ꝙ carcerato ꝓ debito debent subministrari sum ptus quotidiani ꝓ creditorē. ¶ Capio gl. iij. in ꝙbo iudicato. timore ℨtū. qđ ꝑdēnatis nō debeat differri executio pene. z sic qđ nō debeat stare in carceribus. l. cū reis. C. de pe. z l. si qs for te. ff. e. ponit duos intellectus ad tex. ¶ Primus qđ loquat de ꝑdēnatis ad mortē naturalem vel ciuilem. sed ex cā fuit dilata executio. z ponit duas causas. Ego in l. debitoribus. ff. eo. nu merani septem causas notabiles. ex quibus ꝑdēnatis ad mor tē indulgetur dilatio. sed iste intellectus diminuit z restringit tex. ¶ Secus intellectus gl. est. qđ ponat tps preteritū ꝓ futu ro. z sic ꝑdēnato ꝓ ꝑdēnādo nihil vz: qz violat tex. Unde intel lige melius. fm Bar. z doc. tex. log in ꝑdēnato ciuiliter vel etiā criminaliter, sed in pecunia q̄ ꝓ executione ꝑdēnationis de tinet in carcere. l. j. C. qui bo. cede. pñt. z tunc nihil est ℨ. ¶ Ca pio gl. fi. in verbo vtilis, quā diuide quatuor ꝑ partes. In ꝓma declarat tex. de qua actiōe loquatur. In scda de qua pena. In tertia cui applicet talis pena. In quarta ampliat tex. nostruz ꝙ talis ꝓhibens incarcerato victū ferri possit a quocunqz ēt criāliter accusari. scda ibi, sed in quam penam: tertia ibi, item cui dabit. quarta z vlti. ibi. pōt ēt criāliter. In tertia parte glo. vbi gl. refert quosdā tenere ꝙ ēt ꝑdēnato in metallū z sic effe cto seruo cōpetant actiones. per l. ītē apud labeonē. §. quis sic facit. ff. de iniurijs. Ille tex. nihil facit: qz ly dicat ꝙ delictū non debeat remanere impunitū. tñ non ōt ꝙ ipsi seruo competat actio. vt ibidē ēt declarat gl. cū Bar. Ange. Imol. z do. Alex. tūc istā vltimā opinio. ꝙ iste tex. possit ꝓcedere ēt in dānato in 4 metallū. z sic in seruo pene: † qz dānatus in metallū retinet ea q̄ sunt iuris naturalis. z ius percipiendi alimēta. vt l. iij. ff. de his q̄ ꝓ nō scrip. z l. legatū. ff. de cap. di. Et iō retinent istas actiōes z iura q̄ sunt executio illius iuris naturalis. ly sint de iure ciuili. sicut ēt deportatus ly ꝑdat ea q̄ sunt iuris ciuilis. Tū retinet ea q̄ sunt iuris gentiū. l. qdā sunt serui. ff. de pe. Et sic retinet ℨctus z ꝙsequenter actiones. ꝓ illis ℨctibus. z est tex. sing. in l. si tibi mādauero. §. is cuius. ff. man. † ly actiones sint de iure ci uili vt hꝫ in l. ex hoc iure. ff. de iusti. z iu. Iste intellectus Bart. z cōis nō plz Raph. Lu. qz fundamētū eoz ꝓcederet si actio nes de qbus in tex darent ad alimenta. sed dant ad vindictā z ad pēnā. vt ꝓz in actione iniuriarū z in actione in factū. vt in ll. allegatis in gl. Sz de fendēdo cōem intellectū, ad hoc rīde ex mente Imo. quē segr̄ doo. Alex. ꝙ ly iste actiones ꝓprie z immediate nō cōpetāt ꝓ alimentis, tñ dant ꝓp alimēta non data vel impedita. z sic succedit loco actionis alimētoz. q̄ sapit eoz natura. l. si eū. §. q iniuriarum. ff. si qs cau. z c. j. vt ecclis. bene. z sic erit hic casus singularis q non est alibi fm Imo. amplians. d. 6 l. iij. ff. de his q̄ non scri. Sed o z fortius ℨ cōem stringit. † ēt pro alimentis seruus non est capax alicuius actionis: qz reputat ꝓ nullo. l. ꝙ attinet. ff. de reg. iur. vñ datur misericorditer offiū iudicis. l. seruos. z l. is cui. ff. de alimen. z ciba. leg. Qđ offiū iudi cis nulla ꝑsupponit obligatio neqz actionē. l. q ꝓ collusionē. §. j. ff. de acti. emp. z l. quintus. ff. de ann. leg. Ergo cū tex. loquat de duplici actione, intelligit Bar. z cōiter doct. in dānato in me tallū. z sic in seruo pene nullatenus pōt ꝓcedere. Nisi saluādo Bar. z cōem intellectū diceres ꝙ tex. noster cū mysterio ōt vti lis actio dāda est. ꝑdera illud ꝙbū vtilis, z sic illa actio dat 7 ex eqtate. Itē tex. ōt dāda est, z sic dat a lege ex eqtate † z ꝛ est actio datiua q̄ dat a lege ex eqtate. Et illa ēt nō ꝓsupponit obligationē sicut nec officiū iudicis. vt dixi in l. cū filiusfa. ad fin. ff. si cer. pet. vbi similiter datur vtilis actio z offiū iudicis. z neutrū ꝓsupponit obligationē. tutius tū est tenere ꝓcedentē opinionē gl. z dicere vt dixi. ff. in gl. iij. ¶ Ultra gl. pōt intelligi iste tex. fz Ra pha. z Imo. ꝙ iste actiones nō dant ipsis incarceratis, sed cō petūt illis q victualia portabāt incarcerato. z ꝓhibebant ꝑ alīū ne inferrent: qz cuiuslibet hois interest tales ꝓhibitiones nō fieri ꝓp offiū qđ dz homo homini, vt l. seruus ea. l. ff. de ser uis expor. z l. nō tñ. ff. de ap. z l. ij. ff. de iust. z iur. ¶ In vltima parte gl. ibi pōt ēt criāliter a quocūqz accusari. Dic qđ istud ꝓcederet qñ ex denegatione alimētoz secuta esset mors incar cerati, put intelligit gl. in d. l. j. in fi. C. de cust. reo. Tūc bene pōt a quolibet accusari, vt capitalis pena imponat: qz vī incidere. in l. cozne. de ficca. q̄ inducit publicū iudiciū. l. j. ff. de pub. iudi. z ꝙlibet de pupulo ꝑt accusare. vt inst. de pub. iudi. in ꝓin. Sz iste tex. nō loquit in terminis qñ incarceratus reperit mor tuus. quo casu nō ꝑt accusari a quocunqz ille qui denegat ali menta inferri: cū illud delictū nō reperiatur inter publica iudi cia vt ꝓ gl. z doc. in l. fi. ff. de ꝓtiua. delic. per Bart. in l. necare. ff. de lib. agno. z ita etiam tenent Imo. z do. Alex. hic.

Lex xxxv.

1 ☞ Sententia lata contra priuatum a qua non est appellatum non retractatur pretextu instrumentoruz de nouo reper torum.

2 Sententia etiam in criminalibus non potest retractari pretex tu instrumentorum de nouo repertorum per qua apparet de innocentia rei condemnati.

3 Iuramentū retractatur pretextu testamenti nouiter reperti.

4 Iuramentū dat maiorem authoritatem quam res iudicata.

5 Sententia secunda lata ℨ primam non vz qñ instrumentuz de nouo repertum esset instrumentum sententie prime late in causa.

6 Licet sententia non possit retractari pretextu instrumentoruz de nouo repertorum: tamen si allegatum sit z probatum qđ in primo iudicio fuit impeditus vti illis, poterit venire contra sententiam.

7 Litigator si suspicatur ℨ se ferri sniam alleget ante sententiaz latam se non posse ꝓducere instrumenta de iuribus suis eo qz sunt deperdita vel ea non potest habere: nam tunc lata snia si postea reperiantur dicta instrumenta poterit venire cōtra sen tentiam.

8 Sententia lata contra rempublicam ad hoc vt retractetur q̄ debeant concurrere: idem etiam in causa pupilli z in causa ec cle sie.

9 Sententia in causa furiosi z prodigi an retractetur pretextu instrumentorum de nouo repertorum.

10 Sententia an retractetur per testes de nouo repertos.

11 In re propria nullus est idoneus testis.

12 Ubi in sententia interueniret dolus obtinentis: ibi subueni cuidam tertio sicut reipub.

Imperatores. Snia ꝫ rēpu, lata pp
instrā de nouo reper-
ta retractat er cā. secus si sit lata ꝫ priuatum, h.d.
1 ¶ Ro. primo ꝙ snia lata ꝫ priuatum a qua non est
appellatū. z sic trāsiuit in rē iudicatā. non retractatur ptertu
instrōz de nouo reptoz. vt hic. z l. sub specie. C. eo. ti. facit l. sub
ptertu. C. de trāsac. Rō est: qz cū per sniam q trāsit in rē iudica
tā sit impositus vltimis finis liti. z sic, pbationibus, certe post
litē finitā amplius pbationes admitti non debēt vt est tex. no.
in c. j. ad fi. quē Bal. ibi ad hoc reputat no. dignū. de trāsa. Am
plia istud no. z istū ter. pcedere, nō solū in causis ciuilibus, sed
2 ēt in snia lata in causis criminalibus, † q non pōt de iure cōi re
tractari p instrā de nouo reperta p q apparet de innocētia rei
ꝺdēnati nisi retractaret p beneficiū principis. text. est solennis
quē Bar. ibi multū no. z dt nūq obliuiscaris. in l. diui fratres.
ff. de pe. Et sic post sniam diffinitiua si appareat de innocentia
rei ꝺdēnati non pōt absolui nisi ex grā principis, vt ibi. facit l.
j. §. fi. ff. de qō. adde. d. Abb. in c. ꝙsanguinei. ad fi. eē. eo. de re in
dica. z ibi ertendit. vt idem sit in pena honoris puata vel alia
lata super crimine. ¶ Scdo amplia istū ter. vt pcedat ēt instrō
testamēti nouiter reperto: qz p illud nō retractaret snia diffini
tiua prius lata. gl. est no. in l. iū. §. itē si ipse. in verbo euicerit. ff.
si cui plus quā p l. fal. quā gl. Ang. ibi ad hoc notat multū. z se
quit simplr d. Aler. hic. ¶ Tu adde ꝙ Lud. Ro. in fin. suo. cōsiū.
inci. tu legis legem admonendi ꝛc. p plures rōnes impugnat
istam ampliationem. secutus gl. ꝫnā. in l. j. §. rō. ff. quēad. testa.
3 ape. † q tz qđ sicut iurm retractatur prætextu testamenti noui
ter reperti. l. fi. C. de reb. cred. qz iurm z snia equiparant. l. nam
z postea. §. si is qui tpali. z l. q iurasse. §. fi. cum l. seq. ff. de iureiu.
4 imo † iurm dat maiorem authoritatem quam res iudicata, dt
tex. in l. ij. z ibi gl. istud declarat. ff. de iureiu. Item sicut retracta
tur trāsactio pp testm nouiter repertum. l. de his. ff. de trāsac. q
z snia: qz nō est dare rōnem diuersitatis inter transactionem z
sniam. z istud est fauore vltime voluntatis, fm eum. z istā opi.
Ludo. refert z simplr sequitur do. Fel. in c. suborta. in r. col. eē
eo. Tu dic ꝙ est rō diuersitatis inter transactionem z sniam:
qz in transactione est spāliter statututum a iure ꝙ non possit
fieri super cōmibus resultantibus ex testō nisi inspectis z co
gnitis verbis testamenti. vt est ter. in d. l. de his. vbi dixi. z in l. j.
in prin. ff. quēadmo. testa. ape. qđ nō est in snia. ¶ Limita nūc
5 istud notabile z istum ter. quinqz no. modis. ¶ † Primo limita
non pcedere qū instrm de nouo repertum esset instrm snie pri
me late in cā: qz tunc apparet sniam scdo loco latā esse ꝫ pri
mam. z sic non valere: qz istud arguit prauitatem scde snie. l. j.
C. qñ pmo. non est necesse. Et ita tz Bal. sub specie. C. eod. ista
fallentia Bal. vt etiam dicit Raph. Cum. non vr bona: qz tunc
snia secunda ꝫ primā non vz qū prima. snia est allegata z pduc
ta in iudicio. sed qñ non est allegata nec pducta in iudicio. tūc
vz secunda snia ꝫ primam. de qua iudex non habuit notitiā. c.
inter monasterium. extra eod. dixi in l. naim z postea. §. si dānet
tur. ff. de iureiur. ¶ Scdo limita in snia diffinitiua que regula
riter non retractatur per instrm de nouo repertum. vt hic. Se
cus est in snia interlocutoria que bene potest retractari prætex
tu instrumentoꝝ nouiter repertoꝝ. l. q iussit. §. eo. vbi ēt sine
instrumētis pōt retractari. z ita tz Ly. in l. ꝙsentaneū. C. qño z
qñ iudi. z in auth. offeratur. C. de lite. ꝛte. z latius Raph. Cu.
hic. qui dicit se habuisse de facto. Idem multomagis in decre
to iudicis cum per instrā de nouo reperta detegatur qđ est in
terpositum ex falsa cā. Sed sic est ꝙ decretum iudicis interpo
situm ex falsa causa est ipso iure nullum. l. cum vero. §. subuen
tum. ff. de fideicom. liber. z l. j. §. hec verba. ff. ne vis fiat ei. z l. se
ie egresse. ff. de tuto. z cu. da. ab his. Bart. in l. diuus. in j. oppo.
6 vbi dixi. §. eo. ¶ † Tertio notabilr limita, qđ tz priuatus non
possit facere retractari sniam ex hoc solo qđ diceret instrā esse
de nouo reperta. tū si allegaret z probaret qđ in primo iudicio
fuit impeditus vti illis instrumentis. z sic non habuit facultā
tem pducendoꝝ dictoꝝ instrōꝝ. Quis omnē diligentiam ad hi
buerit. tūc poterit venire ꝫ sniam. per illa instrā postea reper
ta. per ter. apertum. in l. si mater. in princ. ff. de exce. rei iudi. quē
sic allegat Guil. de Cu. in l. de his. ff. de transac. Idem tz Bar.
in l. j. C. de sen. aduer. fis. latis. lib. x. vbi tz ꝙ talis impeditus in
prima cā pp instrā de nouo postea reperta restitueretur etiaz
post sniam ex tali clausula gñali. §. quadriennium. allegat Inn.
in c. vltra tertiam. super verbo nequiuit. de testi. z sequuntur
Ang. Imo. Raph. Cum. Pau. de Cast. do. Aler. Bald. Saly.
in l. sub prætertu. C. de transac. Joan. de Imo. in consi. cxxvij. in
ci. visis z consideratis que late sunt scripta. vbi dt ꝙ ista opin.
est equa. iusta z rōnabilis. z optime Pau. de Ca. in ꝛl. cccxvij.
inci. in cā que vertitur parme. z dicit not. Spec. in tit. de execu.
sententie. §. fi. in versi. illud tū referunt Pau. de Ca. z do. Aler.
7 hic, † ꝙ cautus dz esse litigator, vel qui suspicatur sniam ꝫ se
ferri ꝙ ante sniam latam alleget se non posse pducere instrā
de iuribus suis: eo qz sunt deperdita vel ea non potest habe
re. nam postea lata sententia si reperierit illa instrā de nouo po
terit ꝫ sniaz venire. qđ nota. ¶ Quarto limita in casu. l. admo
nendi. ff. de iureiur. de qua opponit glo. prima hic. ibi assigna
bo rōnem. ¶ Quinto not limita qū interuenisset dolus obti
nentis sniam, tunc non esset speciale in repu. imo etiam subue
niretur cuilibet alteri per instrā de nouo reperta, vt hic tz gl.
8 fi. vbi dicetur. † Scdo nota ex isto text. ꝙ snia lata ꝫ rempub.
potest citra remedium appellationi retractari dubius concur
rentibus. §. qđ instrumenta sint de nouo reperta z quod subsit
causa. que declaratur hic per glo. in verbo ex cā. vbi dicetur z
sic hic est vnus casus in quo sententia a qua non est appella
tum. z sic transiuit in rem iudicatam potest retractari. z istud
fuit statutum fauore reipubl. istud not. ampliat Bar. quatuor
modis. ¶ Primo ampliat idem esse in sententia lata in causa
pupilli, cum minor z respu. equiparētur. l. respu. C. qui. er cau.
maio. z l. rempub. C. de iure reipub. lib. xj. ita etiam extendit gl.
hic, quam Bart. vt dixi. z alij seq. z gl. in l. sub specie. C. e. ¶ Se
cundo amplia idem esse in causa ecclesie, cum respu. z ecclesia
equiparentur. l. fi. C. de sacrosan. eccle. ita iura ecclesiarum dīr
publica. prima dist. c. ius publicum. z l. j. §. publicum ius. ff. de
iusti. z iure. Ita extendit gl. hic, quam Bart. z ceteri omnes in
differenter sequuntur. z glo. in d. l. sub specie. C. eo. z glo. in c. in
ter monasterium. in gl. fi. extra eo. Sed tu aduerte in ꝫnium vi
detur esse fortis text. in c. suborta. in fi. extra eo. vbi sententia ꝫ
ecclesiam lata non potest retractari prætextu priuilegij papa
lis nouiter reperti. z per illum text. not. ibi in specie do. Abb. in
vlti. notabili. quod sententia lata contra ecclesiam z super sta
tu ecclesie non potest retractari ex probationibus de nouo re
pertis, ex quo dicit dominus Abb. aperte colligi qđ causa ec
clesie non equiparatur in hoc casu reipu. in qua sententia re
tractatur ex probatione nouiter reperta. vt hoc text. Idem ēt
tz do. Abb. in d. c. inter monasterium. in vj. col. circa fi. p illum
tex. in ver. alioquin. vbi tz ꝙ isto casu ecclesia equiparat reipu.
Et ita ēt dt tenere Jo. An. z do. Ant. ibi z mirandum est d. do.
Aler. ꝙ non fecerit de his mentionē imo qđ est peius. d. Can.
in locis prealleg. tenere istam secundam extensionem de ec
clesia qđ non est verum vt patet ex predictis. Tu autem si vis
defendere istam secundam extensionem de ecclesia z tenere
opin. gl. z doct. iuris ciuilis qđ etiam in hoc ecclesia equipare
tur reipu. posses respondere ad text. in d. c. suborta. qđ loqua
tur in priuilegio: qz non debet prætextu priuilegū. de nouo re
perti snia retractari: qz etiam si priuilegium fuisset in iudicio
exhibitum z ostensum iudici sententia lata ꝫ priuilegium prin
cipis z papę valet z tenet qz dando sniam ꝫnium vr delegatus
pape illud priuilegium tacite reuocasse, vt dicit text. in c. cap.
suborta. z ibi do. Abb. in pe. no. ad hoc no. z idem do. Abb. in
terminis nostris in specie. in c. j. in vj. col. de re iu. z idem dom.
Ab. in c. consideraumus in ij. no. per illum text. de elec. Et sic
aliud in priuilegio nouiter post sniam reperto, z aliud in alijs
instrumentis nouiter repertis, cum priuilegium sit ꝫ ius, z sic
9 magis odiosum. ¶ † Tertio amplia fm Bar. quē ceteri sequū
tur, in causa furiosi z prodigi qui equiparantur pupillis. l. ful
cinius. §. adeo. ff. quib. ex cau. ꝙn pos. eat. Et p hoc addit Imo.
gl. quam dt esse sing. in l. ij. C. de cura. furi. que vult q priuilegia
ꝛcessa minoribus extendantur ad oēs illos qui per curatores
reguntur. §. prodigos z furiosos. quam gl. vt singularem sequi
tur Bal. in pluribus locis hic relatis ꝙer do. Aler. Tu adde
bonū ter. in l. dabimus. §. fi. cū. l. seq. ff. de priuile. credi. ¶ Quar
to amplia Bar. in causa liberali per l. ij. in fi. ff. si lib. inj. esse di
cat. Sed caue: qz ille ter. vt ēt dicit Raph. Cu. non probat: qz
ibi non retractat snia per iudicē, sed itur ad principē. z princi
10 pi supplicatur vt ibi. ¶ † Quinto vltra Bart. amplia q illud
qđ dr in ter. in instrumentis de nouo repertis. procedit ēt in te
stibus de nouo repertis. cum parem vim habeant testes quā
instrumenta. l. in exercendis. C. de fide instru. Item qz testes ēt
dīr instrā cum instruant cām. l. j. ff. de fide instr. z l. notionem. §.
instrōrum. ff. d ver. sign. z qz hic est fauor reip. qui dz extendi. ita
tñt Ly. Ja. de Rap. z Alb. de Ro. hic confirmatur vltra eos:
qz in materia fauorabili sit extensio ad similes casus ex identi
tate rōnis fm Bar. in l. si ꝙstante. in prin. in ix. q. §. partis prin
cipalis. ff. sol. mat. gl. z doc. in l. illud. C. de sacr. sanc. eccl. Item si
retractatur snia per mortuā vocem quanto magis per vnam
z sic per testes. §. sed z si gs. in auth. de inst. cau. z fide. coll. vj. ad
idē facit qđ tz Bar. i l. admonēdi. ad fi. ff. d iureiu. vbi vult ꝙ ille
la ler q disponit ꝙ snia lata ptertu iurī necessarū retractet ꝙ per
instrā de nouo repta, pcedit ēt p testes repertos de nouo. z se
quunt Bald. Ang. z cōiter alij ibi. z Cano. in c. fi. de iureiur.

Ju gl.

¶ In gl.j.ibi.i.nouiter reptorũ.ita ẽt exponit gl. in d.l.admonẽdi.ff.de iureiu.nã p instãa ⁊ nouo fabricata de uolũtate partiũ bene posset sniã retractari ⁊ possent partes ab ea recedere.l.uũ.§.si ex quẽtione.ff.eo.⁊ l.acta.j.eo. ¶ In fi.gl. dic q d.l. admonẽdi logr qñ sniã fuit lata ptertu iuri necessarij,⁊ sic ex p
11 batione subsidiaria est priuilegiata .ꝑcedẽte pte inuita. † qz in re ppria ꝯstituit qs testis ꝫ regulã.l.unius idoneus.ff.de testi. ⁊ l.oibus.C.eo.⁊ l.fi.C.de fideicõ.Uñ cũ talis snia sit fundata in pbatione priuilegiata.⁊ sic in iudicio spãliũ retractar per instãa de nouo repta.vt ibi. ¶ Lapio gl.fi.in verbo ex cã. quaz diuide in tres ptes. In pma declarat q sit ista.cã. In scda quo iure fiat ista retractatio snie. In tertia allegat duas ꝛoꝛdãtes ad ter.scdã ibi,⁊ hoc petita restitutione.tertia ⁊ vlti.ibi,⁊ facit §.man. In ea.gl.ibi,⁊ §.economus. Dic qđ istud sm est uerius: qz ly respu.hẽat actionẽ ꝫ suñ administratoꝛẽ,tñ p hoc nõ impedit petere restitutionẽ in integrũ.sicut minoꝛ ⁊ ecclia,vt in ribus allegatis in gl. Itẽ qz forte nõ potuit reperire instãa: vñ bato q esset soluẽdo.ipse nõ tenereꝛ:qz non fuit in culpa. Nec obst.l.pperãdũ.§.fi.C.de iudi.allegata p gl.in oppositũ:qz logr qñ minoꝛ fuit lesus in instãtia cause ⁊ actio est sibi salua.tũc hz regressum ad erpẽsas cause ꝫ tutoꝛẽ.ly hic snia erat lata ꝫ rẽ pub.vel minoꝛẽ q trãsiuerat in rẽ iudicatã ⁊ sic cã nõ erat amplius salua.iõ opus est retractatione snie p restitutionẽ in integrũ.⁊ ita rñdet gl.in l.fi.C.si tutoꝛ vel cura.interue. ¶ In ea. gl.ibi,⁊ sic ꝑpetuo ob.dolum delinquentis.tene mẽti istam gl.
12 † vbi interuenisset dolus obtinentis sniaz tũc nõ esset spãle in repub. Imo ẽt subuenireꝛ cuidã alteri p ter.in l.si fideiussoꝛ.§. in omnibus.⁊ ibi gl.in verbo cessat.ff.mã.facit q no.tz Cy. in l. j.in ũ.op.C.de ꝛdi.inde. Qđ si aliqs p sniam fuit ꝛdemnatꝰ ad soluendũ,puta ex mutuo,⁊ post sniam q transiuit in rẽ iudicatã,an solutionẽ vel post reperiaꝫ instrm quietationis vel solutionis,⁊ ipse actoꝛ fuit in dolo:qz sciebat solutionẽ ⁊ qetationẽ factã:eo qz ipse solutionẽ accepit vel quietationẽ, ⁊ tũc succurrit ꝛdẽnato.d.§.in omnibus. ⁊ poterit repetere p ꝛdictionẽ sine cã. Sinaũt actoꝛ nõ fuit in dolo: qz verisimiliter nesciebat de solutione vel quietatione:eo qz facta fuerat ꝑdecessoꝛi suo,ar.l.fi.ff.p suo.⁊ tunc sicut reus habuit instaz cãm ignoran tie:ipse nõ soluit sed ꝑdecessoꝛ eius,ita is q in eius locũ succesſit.Lg in alterius.de reg.iur.⁊ tunc subuenit p restit.in inte.p l. j.§.fi.ff.ex quib.cau.iuncto eo q notant gl.Bar.⁊ doc.in l.cum filius.§.in hac.ff.de verb.obl. Et ideo si ꝑbat instrm solutionis fuisse casu ꝑditum,⁊ postea repertũ p ea q dixi in tex. in tertia limitatione primo no.alꝰ vꝝ q nullo remedio sibi succurrat ẽt p ꝛdictionẽ indebiti,vel sine cã cũ efficiat debitũ p l.j.C.de ꝛdi. inde. Itẽ qz rꝛ snia p instãa de nouo reperta nõ rescindit,vt b. ⁊ l.sub spẽ.C. Itẽ qz exceptio peremptoria. vt est exce. solutio qñ impugnat sniam rꝛ non pñt abũci post sniam.l.peremptorias.C.sniam rescin,nõ pos. Tñ p principẽ vel aliuz nõ cognoscentẽ superioꝛẽ põt succurri.ff.de qõ.l.j.in fi.⁊ l.dui.ff.de pe.⁊ ista nota.qz quotidiana sunt. Et vltra predicta de ista.q.vide Imo.hic disputãtẽ.Pau.de Ca.⁊ Alex.hic,Bar.Ang.⁊ Pau. de Ca.in l.fi fine.in prin.ff.rem ra.habe.Bar.in l.Julia. vñ.col. in vñ.oppo.ff.de ꝛdi.inde Cano.maxime Abb.in c.suboꝛta.ex eo.cũ ꝛdoꝛ.b alle.⁊ p eũdẽ ĩ ꝫ.clxvñ.ũ.vo.inci.vi so themate supascripto,in pe.col.⁊ Pau. de ca.ꝫ.cccxxxiij.inci.in cã q vertur.

Lex xxxvj.

1 ¶ Ubi nõ requiritur q omnes iudices cognoscẽtes de cã iudicent valet sententia si alij sint concoꝛdantes in ea ferenda.
2 Judici quando dicatur liquere de causa.
3 Quod potest fieri aliquo cõtradicente potest fieri eo tacente.
4 Causa libertatis ⁊ status hominis explicantur per maiores iudices.
5 Si plures oꝛdinarij habeant iurisdictionem ⁊ exercitium insolidum.si omnes ceperunt de causa cognoscere, non poterit vnus sine altero pronuncia.
6 Judices ad vniuersitatem causarum alicuius territoꝛij vel loci dicuntur habere iurisdi.⁊ exercitium insolidum.
7 Delegatus ad vniuersitatem causaꝝ equiparatur oꝛdinario.
8 Delegatus ad vniuersitatem causarum põt delegare sicut oꝛdinarius.
9 Jurisdi.oꝛdi.nõ finitur morte constituentis.ẽt re integra.
10 Ordinarius de iure ciuili non põt recusari, vt suspectus sed potest peti vt detur adiunctus.
11 Sniaz interlocutoriã an possit vnus sine aliis iudicibus ferre.

Si vni. Uno ex tribꝰ iudicibꝰ iurante sibi de cã nõ liquere,alij duo ꝛdoꝛdes sniaz ferre pñt,⁊ tũc oẽs intelliguñt iudicare cũ oẽs sint pñtes. ꝫ.d.l.seq.⁊ primo ponit decisio.scdo eius rõnem. tertio eam declarat.scda ibi qz ⁊ si.tertia ⁊ vltima ibi,tunc autez. ¶ Ho.primo casum singul. vbi nõ exigit q oẽs iudices cognoscẽtes de cã iudicẽt.iurta.l.duo ex tribus.j.eo. Facit qñ vnus iurat sibi nõ liquere,tunc vꝝ snia si alij sint ꝛdoꝛdantes in ea ferenda ⁊ excusatur a iudicando ille de cã nõ liquet:qz nõ cogit iudicare quis ꝫ scientiam. Et est vtile sm Jmo.⁊ Alex.ad excusandum iudicem cui ex forma statuti instat tps ferende snie sub pena ⁊ non est clarius q iuret sibi non liquere ⁊ absoluat partes ab obseruatione iudicij ,⁊ hoc modo euitabit penam statuti. Idem not.Bal.in l.idem.§.fi.ff.de arbi.Ange.in l.ait p toꝛ.§.j.in fi.ff.eo.⁊ ista vꝝ tutioꝛ practica quam illa Bar. in d.l. ait prætoꝛ,§.j.qui ꝫsulit,vt ibi p eũ:qz illud ꝫsilium detegit imperitiam iudicis,⁊ dꝫ iudici non liquere qñ nõ vidit omnia instrumenta vel super eis dubitat,sm glo.cum l.si de meis.alias incipit idem.§.de ar. ¶ † Adde q nunq dꝫ iudici liquere nisi postq est renunciatũ ⁊ in cã ꝛclusum,cũ vsq ad ꝛclonem possint fieri ꝓbationes ꝓesertim p instãa.c.cũ dilectus.de fide instru.gl.in c.significauerunt.in verbo liquere de testi. qđ Ub.dꝫ ibi no.Sed aduerte,attenta ista rõne sequeretur q duo iudices pñtes possent iudicare pñte tertio ⁊ tacẽte,qñ ille tertiꝰ nõ iuret sibi liquere:qz si dissentiret pluriũ snia obtineret, vt in tex.Nam cũ oẽs tres iudices sunt pñtes ⁊ duo iudicant tertio pñte ⁊ tacente,oẽs iudicare intelliguntur iuris interpretatione vt l.seq.⁊ l.duo ex tribus. Rñde ex mente Bart. in vj.q. cũ quo ceteri ⁊ ex mente gl.in l.seq.tunc autem qđ qñ omnes tres iudices sunt pñtes est necesse qđ omnes loquantur ⁊ expresse ꝓnuncient siue vno ꝓnunciante siue diuersis, vt inquit Bar.vñ non sufficit q duo pñtes ꝓnuncient tertio pñte ⁊ tacente,sed est necesse q etiam tertius qui dissentit expresse ꝓnunciet ꝫsium.sed bñ tertius iurauit non sibi liquere. tũc alij duo pñt ꝓnunciare eo quiescente ⁊ tacente,⁊ in hoc iste tex.est sing.vide tũ qđ dicaz.j.in iiij.no.⁊ ista duo sunt notan da tanq necessaria ad intelle.ter. ¶ Scdo principaliter no.ex scda par
13 te text.ibi qz ⁊ si dissentiunt.sm † Jmo.q illud qđ põt fieri aliquo ꝫdicente,põt etiam eo tacente,⁊ hoc qñ ille est pñs:alias autez sm eum,non semper qđ põt fieri inuito aliquo, põt etiã eo absente.l.item si vnus.§.si. eod.l.seq.ff.de arbi.c.qđ sicut.⁊ c. venerabilem.de elec. ¶ Tu dic vtrũq dictũ Jmo,non esse verum,licet alij nõ dicant.nam primo q illud qđ põt fieri aliquo ꝫdicente possit etiam fieri eo tacente ⁊ pñte est falsum.Bart.⁊ alij tñ ꝫsium vt dixi in precedenti notabili.ꝫ sm habes tex.in Linij,§.item vdeamus.ff.de fide.lib.qui dat regulam q illud qđ põt fieri aliquibus inuitis potest ẽt eis absentibus ⁊ est etiaz tex.in regula qui potest inuitis.ff.de reg.iur.⁊ ibi gl. dicit q illa regula fallit in l.duo ex tribus.j.eo.vbi dꝫ q duo inuito tertio possunt iudicare.sed nõ eo ignorante,⁊ sic absente.⁊ est rõ: qz tertius si fuisset presens traxisset alios in suam sniam.l.si in tres.ff.de arbi.ita loquuntur iura allegata per Jmolã. ¶ Tertio ponderatione istius text. in fi.in ibi sententia plurium obtineret que ꝓbat sm Ange. q iste text.non procederet in duobus iudicibus tñ.Nam si sunt duo oꝛdinarij vel delegati ad vniuersitatem causarum,⁊ simul de vna causa ceperunt cognoscere,si alter eorum iurat sibi non liquere non poterit alter sniam ferre.ex quo tunc non est snia plurium. Et sic cessat rõ huius tex.in fi.nisi ferret sniam talem que prevalet snie ꝛdictone seu college,vt qz ferret pro causa fauoꝛabili, puta libertate testõ vel matrimonio vel dote vel reo in pñti.l.inter pares.j.eo. Ita est tex.not.⁊ egregius hic, vbi autem vnus esset impeditus ex alia cã q q non liqueret,tunc per alium solum poterit snia ferri:vt l.j.ff.de offi.consul.quod est notabile ad intel.istius versi.fi.⁊ l.j.de of.con.⁊ sequitur Jmo.⁊ Alex. hic qđquid teneat Cy.hic in vlti.col. ¶ Quarto no.ex l.tunc autem, nihil subaudiendo ad ter.q ly oẽs iudices cause non ꝓnũciẽt tñ hꝫ pro ꝓnunciatio ex quo omnes adsunt ly aliquis taceat, si se non excusat:qz iuris interpretatione intelliguntur consentire.arg.l q maioꝛ.ff.ad munic.⁊ sic iste text. videtur ꝫ Bar.in vj.q. Ubi ẽt qđ qñ sunt plures iudices,est necesse omnes loq ⁊ expresse pronunciare ⁊ non sufficeret alios esse presentes vt ipse ibi dicit etiam dixi in j.not. ¶ Lapio gl.primam maxime in verbo pferre que remouet.iij.op.deinde querit quid in interlocutoria,⁊ ita diuiditur in quinq pres scda ibi,sed qualiter, tertia ibi,itẽ hoc qñ cepit.quarta ibi,itez cũ hic de oꝛdinarijs quinta ⁊ vltima ibi,item nunquid interlocutoria ⁊ vtilitas huius gl.erit in multis.in illa.iij.parte. ¶ † In quarta pte ibi,qz de cã liberali dꝫ.nam cause liberales ⁊ de statu persone sunt ꝺ primo ⁊ sic de mixto gradu iurisdictionis qz explicauit per maioꝛes iudices.⁊ sic nõ delegauit.l.ij.in fi.C.de pœda.iudi. Bart. in l.imperiũ.vlt.col.ff.de iurisdom.in. ¶ In eadem glo.ibi, sicut in voluntaria iurisdi. Nota istam gl.que vult quod l.vnica.ff.ꝺ offi.consu.loquens in voluntaria iurisdi.extendatur ad contẽtiosam, ⁊ in hoc cõmuniter ꝛapꝛobatur sm Alexan. ⁊ in hac gloss.habes singu. declara. ad d. l.vnicam, vbi dicitur vnum

er collegis hẽre iurisd. insolidũ, vt pcedat qñ a principio vn⁹ solus incipit cognoscere. vt tunc alter collega nõ se intromittat nisi primo cognoscat secus qñ a principio ambo simul fuere adhiti z ceperũt simul cognoscere tũc vnus solus sine alio nõ põt pnunciare lz essent ordi. z habeãt iurisdictionẽ insoliduz. vt est casus sing. fm istũ intel. q nõ est alibi fm Jmo. quẽ sequit Aler. addẽs idẽ tenere Bal. in l. vnica. in prin. z l. fi. C. õ autho. pstã. z ꝺt Jpau. de La. hic q̃ ista gl. declarat illã legez vnicam. ¶ In eadem gl. ibi. cũ soliduz iurisd. videat Jcessa habes duas Jcsiones. Prima est q̃ plures ordinarij hñt iurisdictionẽ z ei⁹ exercitiũ insolidũ nõ solũ volũtariã sz ẽt Jtẽtionsam iurisdictionẽ z iõ vnus er pluribus ordinarijs põt a principio solus sine alijs cognoscere z iudicare. Qs intellige qõ hñt iurisdictionez vt singuli secus si sub noie vniuersitatis. vt capitulũ z collegiũ z tũc oẽs debẽt adesse z iudicare er quo iurisdictionẽ hñt sub noie collectiuo. l. vbi adsunt. ff. de tuto. z cur. da. z ibi Bar. z alij
5 Bal. no. in l. i. in iiij. z v. q. ff. de offi. Jsu. ¶ Scda Jclo gl. est q̃ lz plures ordinarij hẽant iurisdictionez z exercitiũ insolidũ tñ si oẽs simul ceperũt de cã cognoscere, nõ põt pnũciare vnus sine alio. sz debẽt oẽs simul iudicare nisi vnus iuret sibi non liquere, vt hoc ter. g est sin. ¶ Scdo intellige de sñia diffinitiua, nõ de interlocutoria. vt in fi. huius gl. vbi dicẽt. ¶ Tertio limita qñ plures ordinarij ceperũt simul cognoscere z postea vn⁹ sit impeditus infirmitate vel alia iusta cã. tũc alij põt pcedere z diffinire. l. vnica. ff. de offi. Jsul. sicut si vnus q̃ occupasset iurisdictionem impeditus alius posset cognoscere. c. cũ plures. de of.
6 dele. in vj. ¶ † In ea. ibi. idẽ in delegatis ad vniuersitatem causarum. No. istam partem glo. q̃ iudices ad vniuersitatem causarũ alicuius territorij. vel loci dñr hẽre iurisdictionẽ z exercitiũ insolidũ. sicut z ordinarij. Jõ a principio glibet eoz p se põt incipere z separatim pcedere z sñiare sicut plures constituti ad vlem negotiationẽ vt plures institores, vel exercitores, vbi ẽt in dubio glibet censẽt insolidũ Jstitutus. l. j. ff. si plures. ff. de exerc. gl. in l. plurib⁹. ff. pcu. z c. si duo. eo. tit. in vj. z hãc gl. segt Bar. in repe. d. l. j. ff. si plures. ij. col. Bal. in l. fi. C. de auth. pstan. Car. in c. i. de offi. dele. Abb. vbi limitat. c. prudẽtiã. in prin. viij.
7 col. de offi. dele. iste est subtilis passus. ¶ † Adde p ista cõi cõclu. gl. z doc. facere q̃ delegatus ad vniuersitatẽ eq̃parat ordinario. vt est gl. in c. cũ cãm. in gl. pe. de appel. gl. j. in l. fi. C. de iudi. Bar. in l. more. in ij. col. ff. de iurisd. om. iu. imo fortius gl. appellat eũ ord. c. statutũ. ff. insup. in ꝟbo moderatos de rescri. in vj. Bal. in l. si vt pponis ꝓma. in ij. col. C. qũo z qñ iuder. vbi ꝺt q̃ delegatus ad vniuersitatẽ cũ remaneat in essentia iurisdi-
8 ctiõis vlis coherẽtis territorio. idẽ põt q̃ ordinarius. ¶ † Hinc est q̃ delegatus ad vniuersitatẽ causarũ põt delegare sicut ordinarius. l. cũ pretor. ff. de iudi. z statim. j. dicã. Sz ista Jclu. gl. lz cõiter approbet eã impugnat Jo. de Jmo. in c. j. de off. de le. Mã rõ quare vnus ex plurib⁹ ordinarijs possit a principio solus pcede. d. l. vnica. ff. de of. Jsu. nõ aũt vn⁹ ex plurib⁹ ordinarijs ad vnã cãm. c. prudẽtiã. in prin. de off. dele. est: q̃ ordinari⁹ ꝺr hẽre iurisdictionẽ iure pprio. d. l. more. sz delegati hñt iure alieno z vice delegati fungunt. l. j. ff. q mãdata. z l. si z pretor. ff. de of. eius. Sz ista rõ hz locũ in delegato ad vniuersitatẽ causaz sicut in alijs delegatis z lz delegatus ad vniuersitatẽ causarũ possit vnaz ex dictis causis subdelegare sicut ordinarius. l. j. ff. j. fm verũ intellectũ. ff. qs z a quo app. gl. z doc. in l. a iudice. C. de iudi. z d. l. more. z c. sup qõnũ. ff. si vero. õ of. dele. nõ p hoc tñ segt q̃ possit oĩa alia Jpetẽtia ordinario. Jstã Jclonẽ gl. Bar. z doc. ẽt impu. Abb. in c. cãm matrimonij de of. dele. q̃ lz nũq̃ audierit illã reprobationẽ z eã fuerit secutus: tñ nõ credit eẽ verã. p ter. sing. c. vt officiũ. iuncta glo. in verbo separatim de her. in vj. ar. a spãli hoc mõ. Mã ingsitores heretice prauitatis deputati in aliqua ciuitate vel castro dñr dedicati ad vniuersitatẽ causarũ. c. ne aliqui. de her. in vj. no. Jo. An. in c. p hoc. eo. ti. z li. z in eis est spãle fauore fidei. vt possit pcedere separatiz: g̃ rlr debẽt Juenire sicut delegati ad certũ casum. z iura allegata per gl. z Bar. hic non restringunt: q̃ in alia materia loq̃t. itẽ p eandem rõnem. fm. d. Ab. c. fi. col. pe. eẽ eo. de re iudic. sed adter. in d. c. vt officium. Rñdet Aler. q̃ ponit ius cõe nõ spãle p ea q̃ pmo dicta sunt. ¶ Tu aduerte tenẽdo istam opi. Jmo. z Abb. Jcem põt eã Jfirmare, nã delegatus ad vniuersitatem causarũ nõ est ordinarius nec semp equiparat ordinario, vt p gl. in c. ij. gl. antepe. de resc. Et q̃ istud sit verũ oñdit ex plurib⁹: nã a sñia subdelegati p talem delegarũ nõ appellat ad eũ. l. j. ff. si. ff. quis z a quo ap. qõ tñ fieri ꝺz. vt sit esset ordinarius vel haberet naturã ordinarij: q̃ a sñia subdelegati ꝺati p delegatuz ordinarij. appellatur ad ipm ordi. d. l. j. ff. qs z aquo ap. l. vni. cir
9 ca fi. vbi gl. z doct. C. q̃ p sua iurisd. ¶ † Item iurisd. ordinaria nõ finit nec expirat per mortẽ Jstituentiũ ẽt re integra d. l. more a Jtio sensu. c. ij. de offi. dele. in vj. z tñ iurisd. delegati ad vniuersita-

tẽ causarũ re integra expirat p mortẽ mandantis qñ nulla ei cepta est fm Bar. quẽ oẽs sequunt. d. l. more. pe. col. facit. c. fi. ff. leg. in vj. vbi officiũ Jseruatoris q̃ censẽt ꝺatus ad vniuersitatẽ causarũ extinguit mortẽ mãdatis re integra: q̃ fortius pẽas z iurisdictio delegati ad vniuersitatẽ causaz: q̃ nõ est verũ qs
10 sit ordinari⁹ vel hẽat naturã ordinarij. ¶ † Ité ordinarius de iure ciuili nõ põt recusari vt suspectus. sz põt peti dari aduocatũ. l. aptissimi. z auth. ibi posita. C. de iudi. z sic pista videret qõ in pncto iuris ista scda pars põt defendi Jcẽm opin. hic. ¶ In eadẽ gl. ibi sec⁹ in plurib⁹ dele. Habes q̃ vnus er plurib⁹ delegatis ad vnã cãm vel ad certas cãs. nõ põt ẽt a principio solus sine alijs pcedere. eo q̃ lz plures delegati hẽant iurisd. q̃ censẽt esse indiuidua. ar. l. ij. ff. er his. ff. de ver. obli. tñ exercitiũ ipsius iurisd. insolidũ nõ hñt. z sic nõ põt insolidũ exercere. z in hoc differũt ab ordinario fm Bar. hic. in iiij. q. post Jnn. z cano. in d. c. prudẽtiã. in prin. Intellige nisi in rescripto esset adiecta clausula alternatiua q̃ cõiter ponit in rescriptis pape. qs oẽs aut duo vel vnus eoz. tunc vnus solus alijs irreqsitis põt cognoscere z pnunciare, z si incipit cognoscere nullus de cetero se intromitteret nisi eo impedito vt c. cum plures. de offi. dele. in vj. ¶ † nisi adesset cla sub alia forma. qs si nõ oẽs aut duo poteris interesse vnus cognoscat sed nõ decidit nisi liquidato sibi quod alius interesse nõ possit. vt d. c. prudentiã. z de intellectu harũ clausularũ ponit Bar. in vj. q. Sz aduerte q̃ si sunt tres delegati cũ cla q̃ nõ oẽs ꝛc. z duo pnunciarent põte tertio z Jiũ ferente. hi duo nõ põt exeq sñiam suã nisi prius reqsito z citato tertio: q̃ iste articulus q̃ emergit est oĩbus cõis. ita qs ad illũ duo. tertio nõ citato. pcedere nõ põt. ita est gl. valde sing. z ordi. in c. ij. in gl. fi. de dolo z Jtu. in vj. Iz ille tertius discordans
11 in sen. verisilr ẽt discordabit in execu. q̃ ab illa depẽdet. iõ illaz gl. signa. ¶ † In vlt. pte gl. ibi. nũqd in interlocutoriã. habes qs sñiaz interlocutoriã puta citationẽ põt vnus⁸ sine alijs cõsulcibus ferre intellige fm Bar. z alios in mere interlocutoria q̃ nõ finit iurisdictionẽ, nec ei⁹ offm, sec⁹ in interlocutoria hñte vim diffinitiue, fm q̃ Iz Bar. in l. q̃ insist. ff. e. illa nõ põt ferri p vnũ ex plu. ordi. q. tũc esset ea. rõ q̃ in diffi. z vtrũq; pbat ar. l. fi. C. de auth. pstã. alle. in gl. Scdo ista gl. ꝺz referri ad illud qs. õ dixit de pluribus ordinarijs vel delegatis ad vniuersitatem cãrũ q̃ hñt iurisdictionẽ z exercitiũ insolidũ, sec⁹ in delegatis ad vnã cãm vel certas cãs: q. tũc vn⁹ nõ põt ferre interlocutoriã sine alio. ex q̃ nõ hñt exercitiũ iurisdictiõis insolidũ. d. c. prudẽtiã. in pn. z ar. l. pkes. ff. õ pcu. fm Bar. z alios hic, z sequit eam maxime Abb. in c. qñ Abb. j. col. z c. cãm matrimonij. p illum ter. de offi. dele. Bal. in l. vnica. ff. de offi. Jsu. Hinc est q̃ vn⁹ ex plurib⁹ dele. nõ põt mulctare Jtu. sine alio. q. forma nõ patit fm Bal. in l. cũ magistratus. C. qñ. puo. nõ est necesse.

Lex xxxvij.

1 Ubi sunt plures iudices non sufficit maiorem partem eorum alijs presentibus z tacentibus pronunciare, sed est necesse quod omnes loquantur z expresse pronuncient.

2 Paria sunt consentire iudicanti vel consentire iudicato.

3 Si comes vel alius nobilis habens iurisd. decedat relictis pluribus heredibus an quilibet eorum poterit iurisdictionem exercere z iudicare.

4 Si sunt plures delegati cum clausula qs si omnes ꝛc. ad quos spectaret commodum iurisd. an vnus poterit procedere sine altero.

5 Ordinarius an debeat habere a partibus sportulas pro sententia.

6 Quod principaliter fit, z non quod incidenter, est attendendum.

7 An vnus ex pluribus iudicibus simul iudicare debentibus possit committere vices suas alteri.

8 Si sunt tres delegati z duo ferant sniam absente tertio sed citato z eaz ferant suo z absentis citati nomine, an ille tertius qui non interfuit possit postea ratificare.

Tuncautem. Jn l. tũc aũt. in gl. in verbo adsunt. z ibi. z ex sentẽtiã ferũt. z dũ ꝺt. si vero dissentiãt z tũc oẽs. Habes ex gl. † nõ sufficit maiorẽ partẽ iudicũ pnũciare alijs pnũtibus z tacẽtibus. sz est necesse qs oẽs loquant. z expresse pnũtiẽt idẽ voluit gl. in l. cũ magistratus. C. qñ. puo. non est necesse. Quãuis Jnũ teneat gl. in l. sicuti. ff. de arbitri. vbi plenius p Bar. in vj. q. q vult q̃ oẽs iudices debeãt pnũciare vno Jnxto sine diuersis iuxta gl. in l. iij. in gl. ij. ff. de duob. reis. Jmo oẽs debent sedere p tribunali. vt hic p eũ. cũ quo alij tranẽant vt dixi. s. in text. in primo not. qñ sñia est scripta in numero plurali sub nomine omnium. z vnus de iudicibus de mãdato aliorum legat. vel etiam notarius sufficit vt est tex. in c. cũ ab vno. eodem titu. in vj. Joan. Andre. in additio. Specul. in titul. de sententie

snie platio. §. sequit. ver. ſz ſi iudicis. ¶ In eadē gl. ibi vel ēt
iudicato. † Ro. bñ ex iſta gl. q̄ paria ſunt cōſentire iudicanti
vel ēt iudicato ſeu ſnie. z ſic paria ſunt ꝓſentire perſona facie-
ti actū vel ꝓſentire actui tuti" tñ eſt ſm Bar. opponere vtrūq;
copulatiue. z ſic ꝓſentire iudicāti z etiā iudicato. z ita etiā te-
nuit Bal. in. c. ſi. in. v. co. ex eo. ¶ Adde q̄ in ꝑziū facit ter. in.
d. c. cū ab vno. i ver. alīs ꝓſentib" z mādatib". q. vult ita demū
valeat ſnia qñ vnus ex plurib" iudicibus tm̄ ꝓnunciat alīs
ꝓſentib" ſi mandato alioꝝ facit z ytaſ verbo pluralis numeri
ſic nos tales iudices. z ſi vn" ex pluribus iudicib" ferat ſnam,
vel vtaſ verbo pluralis numeri alīs ꝓſentibus z tacētibus
non ꝓcedente mādato nō valet ſentētie. z iſto caſu ꝓſentia
z tacitumitas nō ꝺz vim mādati. Sz dic q̄ z iſta gl. ꝓcedt qñ
alīs cōſentiunt exp̄ſſe iudicāti vel ſnie z incōtinenti. nā q̄ in-
continenti fiunt cēſent inclſe. l. lecta. ff. cer. pe. in. c. officñ. de
elec. ſecus qñ ex intervallo interueniret ꝓſenſus alioꝝ: ꝓ-
batur in vlti. q. vbi dicit. ¶ † Extra gl. q̄rit Bar. an ſi comes
vel alius nobilis bñs iuriſdictionē decedat relictis pluribus
heredib". an quilibet hrdū poſſit inſolidū iuriſdictionē exer-
cere z iudicare. z ſic iuriſdictio z eius exercitiū ſit apud quē-
libet heredū. inſolidū. Determinat q̄ ſic, ſicut in ſeruitute q̄
deſēdit ad quēlibet hrdū. l. ij. §. ex bis. de ver. obli. z cū Bar.
tenet do. Alex. hic. Jo. de Imo. z do. Bbb. in. c. prudentiā in
pria. in. iiij. co. de offi. deleg. ſz Bni. d. l. u. z Ray. in. l. vnica. z
ibi Bal. in. vij. q. ff. d offi. ꝓſul. z Paul. d. l. a. hic. z do. Ant. d
But. in. d. c. prudentiā. tenet verū eſſe q̄ iuriſdictio ſit apud
quēlibet inſolidū tū exercitiū eſt apud oēs simul. z ſic nō pote
rit vn" ſol" cognoſcere, ſz debēt oēs ſimul ꝓnūciare, aut po
nere vnū vicariū loco oīm. ne ſubditi in plures iudices diſtin
guātur. ar. l. prie in ſi. cū. l. ſeq. ff. de exercito. Dicit do. Pau.
de ca. q̄ iſtum caſum habuit de facto ex partib" Rome. z iſta
opi. vī ſatis rationabilis z equa. Pro iſta parte facit ſm eos:
q̄ ex quo iuriſdictio ordinaria habuit originē ab vno. iō plu
res hrdes fungunt vice vnius. argu. l. cui fund". in fi. ff. nō ꝑdi.
z de. Sz iſtud fundamētū tollit p. d. l. ij. §. ex bis. vbi patet q̄
illa que ſunt indiuidua tranſeunt inſolidū ad heredes z ſic ad
quēlibet inſolidum iuriſdictio aūt eſt indiuiſibilis nec poteſt
ps iuriſdictiōis diuiniri, ſm Bal. in. c. ſi. iij. co. extra co. Sz
ad hoc rñ. no. Ray. in illo. §. ex bis q̄ ſz i" indiuidū ſit apud
quēlibet heredum tū exercitiū nō allegat notata p gl. in. §. ex
bis. an verbo, ſz nō facit. ad hoc tñ rñdet. d. Alex. q̄ illa gl. lo
quitur in iure indiuiduo nondū ꝓſtituto ſz ꝓſtituēdo. In iure
aūt ꝓſtituto ꝓdit in caſu nro, ꝺ ꝓpetit cuilibet exercitiū inſo
lidū. vt patet in. l. loci co. ꝓpus. §. ſi fund". ff. ſi ſeru. ven. ¶ In
vl. p. ꝓcludit ſignāter z vtiliter Bar. † q̄ ſi eſſent plures dele
gati cū clauſula ſi no oēs, q̄ duo vel vnus eoꝝ poſſit iudicare,
vel eſſent plures ordinarij aut plures heredes vni" comitis
habentis iuriſdictionē. z ad eos ſpectaret aliquod cōmodū ex
exercitio iuriſdictiōis puta mulctarū vel penarū, tunc vnus
nō poterit ꝓcedere ſine altero, niſi q̄ alij nō poſſent aut non
vellent intereſſe. argu. l. ſi fundū ſub cōditiōe. §. bis verbis. z
ibi etiā Bar. ff. ad treb. Et ita ſingulariť limitat text. in. c. cū plures. de of-
fi. d. le. in. vj. quā limitationē bene ſigna ita etiā limitat illud
quod Bar. tenuit. ſ. in ꝓcedēti. q. z cum Bar. tenent Jo. de
Imo. z Raph. cu. ſz Bng. reꝓbat: q. z olim z hodie tā dele
gati q̄ ordinarij habebāt cōmodū ſportularū ex ſnia. l. cū cle
ricis. C. de epiſ. z cle. z in. §. ne aūt. in aut. Iudic. co. vj. no. gl.
in aut. offerat. in ver. ſportulas. C. de lit. conte. ergo ſm limi
tationē Bart. vnus non potuiſſet ſine alīs ꝓcedere. z tū q̄
vnuſq; ſz ex iuriſdictione inſolidū qñ erāt ordinarij vel delega
ti cū clauſula p̄dicta poterat vn" eoꝝ ꝓcedere altero nō regi
to. vt eſt tex. l. d. c. cū plures z in. l. vna. ff. d offi. ꝓſul. z iſtā opi.
Bng. cū Bar. ſequit. d. Alex. hic, qui ēt q̄ verioꝝ vī iſta opi.
Bng. in diſtincte. certe ſi iſta q̄ eueniret in facto eſſet q̄ ami-
co. ¶ Defendēdo Bar. dic ſm Imo. tnō eſſe verū q̄ ordinarij
debeat hre a ptib" ſportulas ꝓ ſnia cum debeat eſſe quētus,
ſalario publico. vt no. Ja. Bu. i. d. aut. offerat. nec ob. d. l. cū
clerici, q. z nō loqt de ſportulis dādis iudici ſz executori. Et ſz
delegati debeāt hre ſportulas a partib". §. nec aūt circa hoc
labor. in aut. d iud. co. vj. tū illas nō ꝓcipiūt ex pena maleficij,
qua principaliter agit. z Bar. loquit de cōmodo mulctarū z
penarū q̄ ꝓueniūt ex ipſo cauſis ſup̄ q̄b" cognoſcit. Ān cō-
modū ſportularū nō ꝺz impedire quē poſſe iudicare ꝓ hunc gl.
z Bar. aliť ſentiāt i. l. d iure. ff. ad munt. z Bar. in. l. ij. ff. ſi qs
in ius vo. nō ierit. z iſtā opi. Imo. tenētes ꝑ Bar. ſequit erꝓſſe
ipſe. d. Alex. ibi ꝑzius in d. l. heredes mei. §. fi. ad fi. eo quia
ſm eū cōmodum ſportularū non venit eque principaliter ſed
incidenter, ideo non ita conſideratur. z ita dicit notāter Bar.
in. d. l. d iure. ff. ad munt. z in. d. l. ij. ff. ſi quis in ius vo. nō ier.

6 ꝺz enim attēdit illud qđ principaliter agitur. z nō q̄ inciden
ter. l. ſi qs nec cām. z. l. rogaſti. in pria. ff. ſi cer. pe. Sed errat.
d. Alex. q. z imo Bar. in. d. l. de iure. z i. d. l. ij. vt ēt ſtatī retuli.
vī tenere q̄ imo cōmodū ſportularū attēdat ad impediēdum
iudicē iudicare an ſit ſua iuriſ. Raph. l. u. hic ēt defendendo
Bar. rñdet ſun dam̄to Ang. q̄ nō attēdit cōmodū ſportula-
rū: q. z eſt potius remuneratio laboris. d. §. ne aūt circa hoc la
bor. in aut. de iud. iō nō ꝺz cōmodū nec icōmodū. l. a glius re-
gulus. ff. de do. q. eq̄d dixerit Bar. i. d. l. ij. z i. d. l. de iure. Sed
Bar. hic conſiderauit bona obuenientia z penas z multas q̄ ſunt
ꝓprie lucrū ꝑ Bar. ēt tz Jo. de Imo. ſibi ꝑziū. i. d. c. prudē-
tiā. i. iij. co. circa fi. vbi tz q̄ ēt ſi cōmodū mulctarū vel pena-
rū ad eos ſpectet, tū poſſit quilibet iuriſdictionē exercere. z vt
ſit locꝰ quētioni nihil allegat, ſz ſolū ōt qđ. d. l. hrdes mei. §. fi.
alle. ꝓ Bar. modicū facit ad ꝓpoſitū: q. z ille ter. decidit q̄ ſi
teſtator legat nepotib" ſuis vl cognatis q̄ ex ordine itelligit
legare nepotib" ſi extāt z ſinō extāt cognatis, z hic parū facit.
Sz caue. q. z Imo. ſolū pōderauit vltimā deciſionē. §. illius. i
qua nō ſe fundat Bar. ſz ſe fundat i ꝓio de filiis q̄ bñ facit ad
ꝓpoſitū. d. c. Idē Jo. de Imo. i. d. l. ſi fundū ſub cōdōne. §. bis
verbis. pōderat gl. ſi. ibi i ver: debebit. circa fi. q̄ vult q̄ rō il-
lius text. colligit ex eo q. z ex ordine ſcripture deprehēdit iſta
fuiſſe volūtate teſtātis, z ſic nō fundat ſe ex eo q̄ ibi agat ō eo
q̄ reſpicit commodū. z ſic nō vī ēt ille tex. facere, ꝓ Bar. z ſic
Imo. conat" eſt tollere vtrūq;. ſz all. ꝓ Bar. ſz certe tex. i. d. §.
bis verbis. logt i legatario z ſic i habēte cōmodū ex re legata
put alle. Bar. cuius opi. tanq; tutio rē teneas tu. Adde Bal.
idē tenēt i. c. fi. i. v. col. extra eo. vbi ōt q̄ filij hrdes vni" comi
tis q̄ cognoſcūt nō tam iure iuriſdictionis q̄ iure dñij vni" ca
ſtri nō poſſunt ſeoꝝ cognoſcere. nec ſeoꝝ ꝓnūciare: quia
cōplexā z nō ſeparatā habēt iuriſdictionē z ptātē. Itē cōmo-
da z icōmoda coꝝ ſūt cōia, alle. Bar. hic, z ſic iſta opi. Bar. vī
7 eſſe cōioꝝ. ¶ † In. vij. q. q̄rit Bar. an vnus ex plurib" iudici
bus ſimul iudicare debēt. poſſit cōmittere vices ſua aliter i
college, z ſic animi ſui motū. Iſtud pōdet ab eo nūqđ poſſit al
teri ō legare, vñ ordinarij z delegatus ꝓncipe, illē delegati ad
vniuerſitatē cauſarū ſicut poſſēt college ōlegare, ita animi ſui
motū cōmitere. ſecus i delegatis ſimplicibus z arbitris. ſm gl.
in. l. ſicuti. ff. de arbi. vt hic ꝓ Bar. cūq; alij trāſeunt. z Bal. in
8 l. cū magiſtratus. i. j. q. C. qñ. ꝓno. n on eſt ne. ¶ † Ultimo que-
rit Bart. ſi ſunt tres delegati z duo ferunt ſniā abſente tertio
ſz citato. z eā ferāt illo abſente z citato an ille tertius ſg nō iter
fuit poſſit poſtea ratificare illud q̄ illi duo fecerūt Bart. tenet
q̄ nō z eſt rō. q. z cū talis ſnia fuerit ab initio nulla ex defectu iu
riſdictiōis, nō pōt poſtea ratificari: vt i reg. l. qđ ab initio. ff. de
reg. iu. ita etiā tz gl. i. l. ij. ma. circa fi. C. de iure fi. li. x. z gl. j. c.
prudētia. in pri". in verbo teneat. circa fi. i pe. q. d offi. deleg. z.
gl. in c. cū ab vno verbo mandātibus de re iudi. in. vi.

Lex xxxviij.

1 ☞ Si iudi. ordi. ſint plures numero z ferāt diuerſas ſentētias
in cauſa libertatis ſtandū eſt illi ſētētie que eſt ꝓ libertate.
2 Sententia lata ꝓ paupere ꝓualet illi que lata eſt ꝓ diuite.
3 In teſtibus diſcordantib" pari numero ꝓualet benignior
pars que eſt in fauorabilibus cauſis.
4 Quando iudices ordi. ſūt adinuicem diſcordes i ſententiādo
ꝓualet ſententia que meliorib" teſtibus mouetur.
5 Si duo iudices condemnant z duo abſoluunt, ꝓualet ſētē-
tia abſolutoria ꝓ reo.
6 Quando eſt qualitas in nūero iudicantium nō eſt recurandū
ad eoꝝ dignitatem ſed ad fauorem cauſarum.
7 Quando ſententie plurium iudicū ſunt diuerſe in ſummis, ſta
tur ſententie minoris ſumme.
8 Expreſſum facit ceſſare tacitum.
9 Protestatio impoſſibilis z facto contraria non valet.
10 Si plures delegati ferant diuerſas ſententias ambe ſunt ipē
denti z expectatur confirmato ſuperioris.
11 Que ſentētia debet ꝓualere ſi vnus cōdemnauit reū z alius
abſoluit diffinitiue a cōtētis in petitione, z alius ſolū abſoluit
ab inſtantia cauſe z ſic ab obſeruatione iudicū.

Inter pares. Inter pares ſētētias plu
rium iudicum ordinariorum
ꝓualet lata ꝓ libertate eliās ſtat ſētētie late ꝓ reo
z ſi ſūt ſnie i diuerſis ſūmis ſtat ſnie minoris ſūme. h.
1 d. z ſūt deciſiones. ſecūda ibi. ſi diuerſis ſūmis. ¶ † Not. prio q̄
ſi iudices ordiarū ſūt pares numero. z ferāt diuerſas ſētētias i
cauſa libertatis ſtādū eſt illi ſētētie q̄ eſt ꝓ libertate. z ſic in re
pari fauet libertati, nō attēto et qđ ſit actor qđ ſit reus q. a li-
bertas ꝙb" reb" fauorabiliorib" ſte. vt dicit tex. i libertas. ſecū lo
a. ff. ꝺ re. iu. Et fauore libertatis mulcta etiā cōtra cōmunes

reg. statuta sunt dicit ter. in. §. fi. inst. de dona. Amplia istũ ter. loquẽtẽ in cã libertatis, vt p̃cedat etiã in alijs causis fauorabilibus, vt matrimonij, dotis, testamẽti, vt est ter. i cle. si extra eo. idem in causa legitimationis, z pupilli, z vidue, z eccle. ꝑm Spe. Jo. An. in ti. de testa. §. postq̃. de testib. in versi. sed quid si cõtra. vbi etiã dicũt idẽ cẽ in quacũq; cã seu persona fauorabili per. l. vnicã. C. qñ imperator inter pup. z vid. Idẽ no. Jo. An. in. c. in nr̃a. de test. z. d. Ale. hic, nã in fauorabilibus ex idẽ titate rõnis licita ẽ extẽsio, l. illud. cũ gl. C. de sac. san. ec. Bar. in. l. si cõstãte. i p̃in. in. ix. q. p̃me partis. ff. so. ma. Idẽ sing. ꝑm Rap. Cu. hic ⁊ in suia lata ꝑ paupere q̃ pualet ei q̃ lata est ꝑ diuite. per ter. cũ gl. in. l. nõ puto. ff. de iu. fis. vbi q; fisc. ẽ dines. in dubio dz ꝑ ualere suia lata ꝑ paupere ꝫ fiscũ, qõ no. Itẽ amplia qõ in istis causis fauorabilibus idẽ fauor adhibet attestationibus z ꝓbationib⁹ qui adhibet rei iudicata. Et ideo attestationes que sunt in fauorabilibus causis data paritate ꝓferunt alijs z nõ elidunt ab eis. ter. est sin. in. l. lege Julia petronia. ff. de manu. quẽ ad hoc reputat no. z tenẽdu mẽti Bal. in. l. cũ magistratus. in vlt. q. C. qñ ꝓuo. nõ est necesse, eũ etiã reputat singularẽ in. c. j. §. ad hoc. in ver. hic finit. l. deinde cõsuetudines regni incipiũt, in vsib⁹ feudoꝝ. Illũ ter. etiã no. Bal. in. c. j. de ꝫ. iter mi. z dñm. z illũ ter. etiã alle. gl. hic ⁊. z Bal. i. l. j. C. de vsur. ⁊ Itẽ p illũ ter. do. Bal. in. c. fi. in. iij. col. de re. iu. q; in testibus discordãtib⁹ pari numero p̃ualet benignior ps q̃ est in fauorabilib⁹ causis. Et quo ifert, qõ testes equiparant iudicibus ordinarijs z nõ delegatis. l. duo iudices. ẽ. c. dz testes nõ possent sibi inuicem testimoniũ delegare: q; officium testis non digreditur a persona. qđ est not. ꝑm eum. C Limita p̃dicta z istũ ter. nisi suia lata ꝑ testõ esset euidẽter iniqua. ter. est sin. in. l. nisi pares. ff. de inof. test. z licet ille ter. solũ loquatur in cã testamẽti, tũ gl. notabilis in. l. cũ magistratꝰ, z ibi clarius Ang. C. qñ ꝓuo. nõ est necesse. extẽdũt illã. l. ad oẽs causas fauorabiles, z sequit do. Alex. in. l. duo iudices. in. iij. col. ẽ. eod. ⁊ Scdo notabiliter limita istũ ter. z p̃dicta nõ ꝓcedere qñ iudices ordinarij sunt adinuicẽ discordes sentẽtiãdo: eo q; testes ꝓducti sunt ꝫ iij. Nã tũ illi⁹ suia p̃ualet qui melioribus testibus mouet vt. c. licet cã m. de ꝓoba. nã cũ hoc sit in testibus vt ibi; ergo z i inducib⁹ qui fundant se in testimonijs. Nã qualis est causa talis insurgit effectus: nec tũc attendimus fauorẽ vel odiũ cause, sed iustitiã ꝓbationis: q; iustus z iniustus nõ sũt pares. c. suborta. §. iudicib⁹. extra eo. ita no. limitat Bal. i. c. fi. in. iij. col. extra eo. C ⁊ Scdo no. ꝙ vbi sunt iudices pares numero, z duo cõdẽnant z alij duo absoluũt. p̃ualet suia absolutoria ꝓ reo tã in ciuili q̃ in criminali: q; est fauorabilior, cũ fauorabiliores sint reis q̃ actorib⁹, z sic fauorabiliores sumus ad absoluẽdũ q̃ ad cõdẽnãdũ. l. Arrianus. ff. de act. z obli. l. fauorabiliores. ff. de re. iu. z. c. ex literis. de ꝓba. dixi plene. in. l. de dic. in ꝓin. ff. q; satis. cog. Adde facere tex. i. c. ex literis. ad fi. de ꝓb. vbi illõ idẽ statuit ꝓ libertate in testib⁹ hinc inde parib⁹ qõ hic statuit in suia. Tertio no. ex ꝓncipio tex. ibi iter pares numero ⁊ ꝙ q̃ est equalitas in numero iudicãtiũ nõ ẽ recurrẽdũ ad eoꝝ dignitatẽ, sed ad fauorẽ causarũ. z sic primo attẽdit numer⁹, scdo fauor cause. de dignitate iudicũ nulla fit mẽtio in tex. dixi in. l. ij vni. i gl. ij. C. e. C Quarto no. ex ver. fi. q̃ qñ suie pluriũ iudicũ sunt diuerse in summis, stat suie minoris summe: eo q; in maiori summa inest minor. l. diem ꝓferre. §. si plures. ff. de arb. z. l. j. §. si stipulati. vbi dixi. ff. de ver. obli. Et hic in minori summa oẽs tres cõcordãt: q; plus semꝑ in se cõtinet q̃ est minus. vt. l. i eo q̃ pl⁹ est. ff. de reg. iur. c. pl⁹ de re. iur. lib. vj. Et pceditis tex. qñ essent duo vel plures iudices z oẽs cõdẽnarẽt in diuersis summis, si aũt essent tres z vnus cõdẽnat in quinq; z alij duo in decẽ, tũc suia i decem p̃ualet: q; pluriũ z. c. j. de arb. in. vj. quicquid teneat gl. z male. i. d. l. diẽ ꝓferre. §. si plures. Et si dicis pone ꝙ vnus cõdẽnet in. xv. alij in. x. cũ i maiori summa insit minor. Rñ. ꝙ primo z ante oia dz inspici in qua oẽs tres concordãt, vñ in casu isto oẽs tres concordãt in summa de quinq; ergo illa suia debet p̃ualere. Nã ex quo quilibet iudex condẽnauit tribus varijs summis debet attendi minor summa: q; in illo oẽs tres concordãt vt hic z in d. l. diẽ ꝓferre. §. si plures, sed vbi duo cõfortes iter z expresse cõcordarent in maiori summa, puta in. x. z tertius in minori, tũc bene p̃ualeret sentẽtia duoꝝ expresse cõcordãtiũ in maiori summa ita procedit ter. in. d. c. j. de arb. in. vj. C Limita istũ ter. z p̃dicta nõ ꝓcedere qñ illi qui condemnant in maiori summa nolũt ꝓsentire in minori. Et iste est pulcher z subtilis passus. vñ si tres iudices vel tres arbitri pdẽnãt hoc modo vnus in. xv. ita qñ in. x. alter in. x. ita q; nõ i. v. alter i. v. nulli⁹ suia tenet nec tunc habebit locũ iste tex. nec ter. in. d. l. diem ꝓferre. §. si plures. ita tenet Ang. i. d. l. j. §. si stipulati. ꝙ gl. verbo nõ cẽ cõtracta. z q; tex. bonũ in. l. si ita stipulatus fuero bãc summã. ff. de ver. ob. z ita dicit expresse sentire Albertũ galeoti in margarita sua in ti. de arb. z hic qñ actũ faciens ꝓtestatur, z cõtinuit in maiori summa. ita tñ q; nõ i minori summa, tũc i maiori summa non cõtinet minor. z sequunt Bal. Jmo. Paul. de castro. Ro. z do. Alex. hic. C Adde ꝓ ista parte bene facere ⁊ q; expressum facit cessare tacitũ. l. cũ ex filio. §. filio. ff. de vul. z pu. ergo cum in maiori tacite cõtineat minor, istud tacitum debet cessare: q; expressit ꝫ ctũ. Itẽ in ꝓposito, qñ iudices ita pnũciãt in diuersis summis sine ali qua ꝓtestatione, ꝫ valet suia: q; tunc cõsentiũt in minori summa. vt p̃dixi. sed qñ iudices ꝓtestant ꝫ ctũ, tũc nõ cõsentiũt in minori summa. Rap. Cu. hic in fi. solũ refert Ang. i. d. l. j. §. si stipulati. z simpliciter dicit q; illõ dictũ Ang. nõ videtur sibi multũ verũ, z plus non dicit. Adde q; ꝫ ctum de directo tenet gl. fi. solẽne. z ordinaria. in. c. j. ad fi. in gl. de ar. in. vj. mouetur: ⁊ q; illa ꝓtestatio videt impossibilis z ꝫ ctia facto ergo nil operat. c. cum. Ad. Ferra. de const. Et illã vlt. gl. seq̃t z reputat sin. Jo. ⁊ Jmo. hic i. ij. co. sibi ꝫ ctũ, illã gl. et sequunt Jo. An. Bem. z cõter alij ibi, z declarãdo rõnẽ illi⁹ gl. dic q; impossibile vt q; dẽnauerit i. xv. quin etiã in. x. z ille q; cõdẽnauit in. x. qñ et q; dẽnauerit i. v. q; de necessitate maiori summe minor inest: ergo illa ꝓtestatio tãq; impossibilis nõ releuat ipsos iudices vt arbitros ꝓtestãtes. valebit ergo suia in q; oẽs cõueniunt. vt hic. z in. d. l. diẽ pferre. §. si plures. nõ aũt vitiabit oẽs tres suie tãq; varie z diuerse iurta. c. j. de arb. in. vj. z. l. ẽ si vn⁹. §. principaliter. z l. se. ff. de arb. q; semꝑ dz fieri interpretatio vt act⁹ valeat z nõ ꝓeat l. q̃ties. cũ vul. ff. de ver. obli. z semꝑ in obscuris. j. de re. in. z. c. abbate sane. de re in. i. vj. Et istud fundamentũ gl. in. d. c. j. cõfundit ꝓ tex. i. d. l. si ita stipulat⁹ fuero bãc summã. ff. de ver. ob. Tu aũt ꝓ cõcordãtia istarũ gl. potes dicere q; gl. in. d. c. j. in fi. loq̃t in terminis in q⁹ ꝓtestatio videbat tẽdere quasi ꝫ dispositionẽ illi⁹ capituli ꝑmi. ideo nõ vz sz gl. in. d. §. si stipulati. loq̃t in ꝫctib⁹ depẽdẽt b⁹ a mera volũtate ꝫbẽtiũ. z ita ꝓprie loq̃t in. d. l. si ita stipulat⁹ fuero hanc summã. C ⁊ Jn gl. j. ibi, itẽ hoc i⁹ locũ hiordinarijs. Nã in plurib⁹ delegatis ferẽtib⁹ diuersas suias ambe sunt in pẽdẽti, z expectat cõfirmatio supioris q; vna earũ cõfirmet. d. l. duo iudices. ẽ. co. Rõ diuersitatis est ꝑm Bar. q; ordinarij hũt iurisdictionẽ suo ꝓprio iure. l. more. z. l. qa. ff. ꝺ iur. om. iu. Jdeo ibi nõ expectat alia cõfirmatio superioris, sed seruamus istã legẽ: de legati aũt nõ hũt, ꝙ ꝑtam iurisd. sed fungunt vice delegatis. l. j. §. q; mandata. z l. si ꝑtor. ff. de offic⁹ cui man. Unde ibi expectat cõfirmatio superioris z hic delegatis, z istã rõnẽ Bart. pleni⁹ declarauit, z alias duas addidit in. d. l. iudices. z ibi etiã posui qd in arbitris cõpromissarijs, z qd i arbitratoribus. ibidẽ etiã plene examinaui qd in arbitris iuris ferẽtib⁹ diuersas sentẽtias, an eg parãt ordinarijs an delegatis. ibi videas. Extra gl. querit Bar. de qõne q̃ dicit ꝓdisse d facto, pone tres iudices ordinarij vel arbitri in sententia omnino discordant, ⁊ vn⁹ cõdẽnauit reũ, alius absoluit eũ diffinitiue a contentis in petitione: alius vero absoluit solum ab instantia cause, z sic ab obseruatione iudicij, cuius sententia ꝑualebit: Concludit ꝙ sentẽtia vltima que solum ab instantia cause absoluit: q; in hoc omnes tres concordant. Eam primus qui condemnat absoluit ab instantia cause saltem effectualiter, cũ instantia finiat eo mõ. secundus qui absoluta toto absoluit etiã ab instantia iudicij aut saltez duo vltimi in hoc cõcordant: ergo ꝓferri debẽt, vt hic. Itẽ primus z vltimus in hoc concordant vt non absoluat a petitione. z sic finiri medij non põt valere ita resident Bal. alij nihil tagũt, z sic vñtur tacite transire cũ Bar. Sol⁹ Rap. cu. tenet de directo hic ꝫ Bar. qõ imo suia medij valeat, z sic suia absolutoria a toto q; est fauorabilior z magis facit ꝓ reo, ꝙ istum tex. ꝙ non principali cã sunt oẽs discordes ꝫ ẽnter in vno concordem. Ꝓ ista pte vltra eũ facit: q; ille q; pnunciat diffinitiue in cause ꝓdẽnãdo siue absoluendo imponit finẽ ꝓtroversie. l. j. §. e. iõ er tali suia causat exceptio litis finite. l. j. cũ gl. ff. si reiu. z sic nihil ꝓtroversie in meritis cãe vult reliqre, ꝫ ille q; absoluit solũ ab instantia cause vult relinquere ꝓtroversiam alijs, vt ꝺ nouo possint partes litigare si volũt z incboare nouã instãtiã: ergo ꝑia z scda sunt omnino ꝫie tertie: ergo non oẽs in tertia ꝓsentiũt vt dicit Bart. attento qõ principaliter agũt suiare. ꝫ in quãdã cõsequẽtiã etiã velint esse liberatũ ab obseruãtia suie z instãtie, sed attendi dz illud ꝙ principaliter agitur. l. si quis nec cansam. z. l. rogasti. in ꝓin. ff. si cer. pe.

Lex. xxix.

Plures delegati non habent iurisdictionẽ insolidum nisi sint dati cum clausula, quod si non omnes.

Ꝛz regula sit ꝙ illud qõ põt fieri aliquo ꝓdicente z inuito possit fieri ipso absente, fallit tñ in pluribus iudicib⁹ z arbitris quorum

quoꝝ duo possunt iudicare tertio presente z ꝫdicente ſz non ipso absente.

5 Uno ex pluribus delegatis mortuo, potest superior dare aliū in locum demortui.

4 An lex nostra sit correcta per ius canonicum.

5 Ius canonicum potest supplere ius ciuile ex equitate neduꝫ persuadente sed etiam cogente.

6 Si tres iudices fuerint pūtes in examinatione formāde ſnie, z super hoc inuicem fuerunt allegationes, z vnus discordans ab alijs non potest illos trahere ad suam ſniam, z propterea discessit, an duo ꝫcordes poterunt ferre ſniam alio absente.

7 Si sint plures iudices z vnus se absente cōmittat alijs vt pro certo modo iudicent, non valebit sententia lata ipso absente.

Duo ex tribus. Non vꝫ ſnia duoꝝ tertio absente, ſz valeat eo pūte z nō ꝫdicēte. h. d. Iste tex. & plano pcedit in plurib⁹ delegatis. rō est dupler. prima defectu forme mādati: qz princeps delegādo simplr trib⁹ iudicib⁹, vt mādare qs oēs tres simul iudicēt, vt hic, z l. ſi in tres. z l. ſicut. ff. de arb. † Scōa rō fundamentalior est: qz plures delegati nō hūt iurisdictionē insolidū, nisi essent dati cū cla q ſi nō oēs, ſz hūt simul z cōplexiue. c. prudētiā. in pnn. & offi. dele. z l. ſi vni. z ibi Bar. in iiij. q. ſ. eo. q̄ duo sine tertio ꝓnunciare nō pūt. Et sic habes si sunt tres delegati simplr, pōt vnus se absentare z impedire ne ſnia alioꝝ duoꝝ valeat. Uñ i practica, ſi tu videas ꝫcordare duo ꝫ te, fac q alter se absentet. z alij nō poterūt pronūciare absente tertio vt hic. Erit tū in hoc remediū. qs adeat superior q illū cōpellat, vt ſ. ſ. in auth. vt iudi. nō expe. fac. iuſ. colla. ix. gl. in l. ſi vni. ſ. eo. Itē iste tertius se absentās sine cā tenebit parti ad interesse ſm Raph. Cu. ꝫ Bar. ¶ Amplia nota biliter istū tex. duob⁹ modis. Primo vt pceat et ſi duo delegati pūtes facerent citare tertiū absentem vt veniret, z ille sine iuſta cā cū recuſaret venire adhuc absente illo tertio. Quis citato nō possent duo pūtes pcedere z diffinire, put est clare de mente Bar. & in pen. q. Scōo notabiliter amplia istū tex. vt pceat et ſi oēs tres iudices fuerūt pūtes in examinatiōe ſnie formāde, z fecerūt adinuicē allegationes, z vnus ab alijs discrepauit, adhuc non vꝫ ſnia duoꝝ pūtiū q ꝫcordarēt absente illo tertio q discrepauit. ita no. tꝫ Bar. & in vlti. q. ¶ Scōo mō pt intelligi iste tex. in plurib⁹ ordinarijs q ceperunt simul & cā cognoscere, vt hic in j. gl. qz ex quo cōicauerunt inuicē exercitiuꝫ iurisdictionis, est idē qs in delegatis, ſm gl. magiſtralem. in d. l. ſi vni. in gl. mag. in iiij. parte. vbi fuit dictū. ſ. c. ¶ † Scōo notat ex hoc tex. q ſz regula sit qs illud qs pōt fieri aliquo ꝫdicēte z inuito, possit et fieri ipso absente vt l. iiij. ſ. illud videamus. ff. & fidei. lib. z l. qui pōt. ff. de reg. iur. Uñ gl. in d. l. qui pt. & q istud fallit in pluribus arbitris, quoꝝ duo pūt iudicare tertio p̄sente z nō ꝫdicente, sed nō eo absente, vt hic, vt dixi ex defectu forme mandati: qz princeps delegando cām tribus iudicibus vt mandare vt oēs tres iudices iudicent. Itez qz alius potuiſset trahere alios in ſniam suam ſi fuiſſet pūs. vt l. ſi in tres. z l. ſicuti. ff. de ar. In gl. iij. ibi vel mortuo, & Bar. † q vno ex pluribus delegatis mortuo, superior pōt dare alium in locum demortui per l. placuit. C. de ped. iudi. alle. in gl. Et cū Bart. ſimpliciter tñt Jo. de Imo. z Raph. Cu. hic. Et in hoc Bar. facit dr̄iam inter plures delegatos z plures arbitros: qz in plurib⁹ arbitris vno eoꝝ mortuo ſtatim finit cōpromiſſum. l. Pedius. z l. non distinguemus. ſ. compromiſſum. ff. de arbi. sed Pau. de Ca. in l. ſi vni. in j. col. ſ. eo. & st se mirari de Bar. q non meminit de ter. in c. vno delegatoꝝ. de offi. dele. vbi est caſus planus in ꝫtum qs vno delegatorum mortuo, aliorū iurisdictio z offiū expirat. z sic nō ſufficit dare alium loco mortui, ad hoc vt alij vna cum illo possint cognoscere. Et cū Pau. de Ca. ꝫ Bar. ſibi transit do. Aler. Tenendo ꝫ Bart. vltra eos pōt rñderi ad l. placuit. C. de pred. iud. alle. per gl. z Bar. qz nō loquitur in terminis nostris, qñ cā erat delegata tribus ſimplr, z vnus eoꝝ est mortuus: qz tunc est planū z expeditum q iurisdictio aliorum ſtatim expirat vt est tex. in d. c. vno delegatoꝝ. sed loquit simplr qñ delegati moriunt vel se absentant q superior dēat aliū dare. Itē inquātū Bart. facit dr̄iam inter plures delegatos, z plures arbitros male dt: qz imo eq̄parant q sicut vno delegatorum ita vno arbitroꝝ mortuo, extinguitur eoꝝ ptās. tex. est eos equiparans in d. c. vno delegatorum. Sicut in pluribus delegatis vno absente non vꝫ ſnia lata p duos pūtes, vt ita in pluribus arbitris. l. item ſi vnus. ſ. principaliter. z l. ſi in tres. z l. ſicuti. ff. de arbitris. Et ad hanc dr̄iam inter plures arbitros quam facit Bar. z male, non aduertunt scribentes, presertim Pau. de Ca. z d. Aler. z ad primum in quo Pau. de Ca z d. Aler. ita grauiter tarant Bart. q dixerit ꝫ casum. d. c. vno' delegatorum. Jn hoc saluo bene Bart. q ſz vno delegatorum mortuo statiꝫ expiret iurisdictio vt & tex. in d. c. vno delegatorū. tū ſupior pōt aliū loco mortui subꝛogare, q vna cū alijs duobus ſupſtitibus cognoſcat. z erit noua cōmiſſio z noua delegatio principis. z ita ꝓprie log⁹ Bar. Hec ad hoc ꝫdicit tex. in d. c. vno delegatoꝝ. quin vno ex pluribus delegatis mortui posſit superior in locū mortui aliū subꝛogare z facere nouā delegatione. Et hoc ēt fuit de mente Pau. de Ca. in d. l. ſi vni. in ſ. col. nec est verū q Bar. dicat q vno delegatoꝝ mortuo ptās aliorū stet in ſuſpenſo prout cū referūt velle Paul. de Ca. z Aler. qz hoc esset ꝫ tex. in d. c. vno delegatorū. Sed bene & Bart. q vno delegatorū mortuo est ſupior qui alium dabit. ſi aūt vnus ex pluribus delegatis sit impeditus in iſto impedimento. ſi impedimentū ꝓbeat ad modicum tps dꝫ expectare, alias ſupior dꝫ de alio ꝓuidere, vt est tex. l. pen. ſ. ſi. z ibi Bar. ad hoc no. ff. de vac. mu. Bar. z alij. facit. l. ſi ſōgius. in pn. ff. & iud. ¶ Tertio amplia ēt ſi vn⁹ cōmitteret alijs q certo mō iudicarēt, adhuc non valeret ſnia. illo tertio absente ſm Bar. hic in ſi quod no.

4 ¶ Ex gl. q̄rit Bar. nunqd iste tex. z iſles ſint hodie in aliquo p ius canonicū ꝛmutati, ꝛcludit q in iudicib⁹ delegatis nihil est immutatū. sed in plurib⁹ arbitris bene ius ciuile est immutatū p ius canonicū. Nā maior pars arbitroꝝ pōt ꝓcedere ad ſniam tertio absente. ſz eo regiſto z legitime citato absq; iuſta cā recuſante venire: qz tūc hꝫ q pūte z eius absentia p dei presentiā ſupplet. Ita est tex. expſſus in c. ſi. de ar. in vj. z cū ille tex. diſcordet a iure ciuili. ſ. a l. itē ſi vnus. ſ. principaliter. z l. ſi in tres. ff. de ar. Seruaret solū in foro canonico z in terris ſubiectis ecclie, nō aūt in terris imperij nec in foro ciuili, cū nō tractet & materia peccati. z ita tꝫ gl. ordi. in d. c. ſi. in ver. ciuilis, quā Bemi. z alij ibi ſequunt z Bar. z alij hic. Jo. de Imo. in ꝑ. crrr. q incipit in casu ꝓmiſſo añ oia est vidēdū. in j. col. Et iſta est cōis opinio q̄us istud vltimū reꝓbet solus Bal. de q̄ ſcribentes non faciunt mentionem. in c. ſi. in v. col. ex eo. Tābi & † q ius canonicum pōt ſupplere ius ciuile ex equitate nedum ꝓmādēte ſz ēt cogente. Ex iſtis habes notabilē ampliationē ad istū tex. q duo ex tribus delegatis non pūt ꝓcedere absente tertio vt & hic ifa ēt in foꝛtioribus terminis, qñ tertius fuiſſet legitime citatus. z ſine iuſta cā recuſaſſet venire, ex quo istud est ſolū immutatū in arbitris q dic ꝓcedere ſolū in arbitris compꝛomiſſarijs ſponte electis in partibus, ſecus in arbitris iuris vel ex neceſſitate electis, in quibus iura ciuilia remanent incoꝛrecta: de eis ille tex. in d. c. ſi. nō loq̄t ſm Jnn. in d. c. vno delegatorū. de offi. dele. quē ſimplr ſequit. d. Aler. hic z hoc ꝓbat esse verū ſiue teneam⁹ q arbitri iuris equiparent ordinarijs ſiue delegatis. vt dixi in l. duo iudices. ſ. e. cū text. in d. c. ſi. nō loquitur neq; in ordinarijs neq; in delegatis: ſed in meris arbitris eqm

6 ꝓmiſſoꝝ vt ꝓdixi. ¶ † Ultimo q̄rit Bar. ſi oēs tres iudices fuerūt pūtes in examinatione formande ſnie. z ſup hoc inuicē fuerunt allegationes, z vn⁹ diſcordās ab alijs nō potuit alios trahere in ſuā ſniam. z ꝓpterea diſceſſit, an alij duo ꝓentes z ꝫcordes potuerint ferre ſniam illo tertio absente. Colladit q nō. ſz referat Jnn. tenuiſſe ꝓuū in c. Raynaldus. & testa. eo q tꝫ esset vna rō. q ille tertius non ꝓterit trahere alios in ſuā ſniam. nō tñ ceſſat alia rō: qz oēs iudices debēt esse pūtes, z ſimul iudicare, vt tex. hic in verbo quippe, z in l. tūc aut. ſ. eo. Itē vltra Bar. qz plures delegati vñ habere in mādatis a ſuperiore qs oēs ſimul ꝓnūciēt, z ille tertius ꝓp ſui absentiā non pōt videri ꝓnūciaſſe, vt est bonū arg. in l. qui decē. ſ. idē rñium. in ſi. ff. de ſol. z cū Bar. tñt Jo. de Imo. z alij. z Bal. in d. l. item ſi vn⁹. ſ. ſi. Addo q idē vbiq; tꝫ. d. Abb. in c. cām matrimonij. in vlt. col. de offi. dele. z in c. j. p gl. ibi de arb. z in d. c. Rayn. in ij. no. z in ꝑ. lxxvij. ij. vol. qs incipit in q. q̄ ad preſens ventilatur in ter Jac. in ij. dub. vbi & qs opi. Bar. ꝫ Jnn. est de iure verior. Et ita habes ſecundā no. ampliationē ad istū tex. vt ꝓcedat ēt ſi oēs tres fuerūt preſentes in examinatione ſnie ferende, z inuicē allegationes fecerūt adhuc duo preſentes absente tertio iudicare poſſunt. addit Barto. hic in tertiam ampliationem.

7 tꝫ ſi vnus cōmitteret alijs vt ꝓ certo modo iudicarent: adhuc non valeret ſnia lata ipso absente p d. l. ſi vnus. ſ. ſi. cum ita notatis que valde no.

Lex xl.

Salaria que de publi. recipiunt a doctoribus vel militib⁹ ſz sint ꝓhibita ſequeſtrari, tamen in ſubſidium z deficientibus alijs bonis poſſunt capi in cauſam iudicati.

2 Fructus prebende seu beneficij poſſunt capi ꝓ debito clerici reſeruato clerico vnde viuere poſſit.

3 Bona feudalia non poſſunt capi in cauſa iudicati, niſi in ſubſidium.

4 Bona ꝓhibita alienari ꝓ ſoluendis debitis, poſſunt alienari in ſubſidium.

5 Qualiter intelligatur verbum in ſubſidium.

COmmodis. Premia publica pñt capi in cām iudicati in subsidiū. alijs bonis existentibus. h. d. ter. cū gl. † Et sic salaria q̄ de publico pcipiunt vel a militibus vel a doctoribꝫ legentibꝫ lz sint phibita sequestrari, auth. lz iā cautū. z ibi Bal. C. de po. tū in subsidiū qñ nō extarent alia bona pñt capi in cām iudicati, vt h iūcta. l. stipēdia. vbi gl. z doc. C. ō exe-
2 cu. rei iudi. † Silr fructus z redditus pbende vel bñficij pñt capi p debito clerici ordēnati ex suo facto, saltē in subsidiū nō existentibus alijs bonis vt est ter. in c. quenit. in vbo de redditibꝫ eoz. z ibi gl. z doc. de fideiuss. gl. z doc. in d. l. stipendia. vbi Bar. z alij. Spec. in ti. de executione sñie. in §. sequit. ppe fi. z Spec. in tit. de primo z scdo decre. §. restat. in ver. qō si reus nan hz nisi redditus. Adde do. Abb. z alios in c. olim. ij. z iij. col. de restit. spo. z in c. reprehensibilis. in vlti. col. de app. Bal. in c. tingit. in riij. col. de do. z vtu. Vbi limitat hoc esse verum, dūmō reseruet clerico vñ viuere possit, alias nō posset ecclie deseruire. argumento capituli, si pp tua debita. de rescri. in vj. z ibi etiaz Semi. in j. no. ad hoc no. gl. z doc. in l. miles. in prin. vt dixi. ā. c. Et hoc qñ est debitū clerici: si aūt esset debitū ecclie vel debitū ꝯctū noie ecclie taliter q̄ ipsa ecclia teneaf. iuxta aūf. hoc ius porrectū. cū ibi no. C. de sac. san. eccle. z. c. q̄ qbusdā. ō fideiusso. tūc pñt capi bona ecclie, z fructus z redditus p̄dictarū ecclesiarū vt no. Bar. in l. a diuo pio. §. erequunt. vt ibi dixi. ā. c. Sz non bona pp̄ria ipsius clerici. fm Jmo. hic. Nec redditus operarum clerici, qui sunt sui, fm Bald. in d. c. tingit. in riij. col.
3 † Silr bona feudalia non pñt capi in cā iudicati, nec p soluendis debitis vasalli nisi in subsidium deficientibus bonis alijs vasalli, fm Bart. z alios in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de dam. infe. vbi Bar. ad hoc alle. d. l. stipendia. z Raph. Cu. hic, z tunc debent capi fructus feudi p executione iudicati, fm Ange. in l. p herede. §. si qd tū p gl. magnā. ibi ad fi. ff. de acq. here. Jo. de Imo. in d. §. si de vectigalibus. in iij. col. do. Alexā. hic.
4 † Silr bona phibita alienari q̄ alienari pñt p soluendis debitis. l. peto. §. prediuz. z l. vnū ex familia. §. q̄ sit talia. ff. de leg. ij. z l. pr̄ filiū. in prin. ff. de leg. iij. intelligit q̄ alienatio pp debita fieret in subsidium alijs bonis deficientibus. fm Raph. Cu. in d. l. peto. §. p̄dium. Facit bonus ter. in d. l. pr̄ filiū. in prin. cū ibi no. p Bar. Silr in re donata ecclie z phibita alienari lz supueniat cā necessaria alienādi. tū si pōt subueniri p alienationem alterius rei, stabit firma phibitio fm Jo. An. in c. verū. de ꝛdi. appo. quē refert z seq̄f Are. in ꝛdi. rxij. qō incipit diligenter z
5 mature. † Item intellige in subsidiū qñ in alijs bonis nullo mō pt fieri executio aut saltē cū magna difficultate puta pp lōgā absentiā vel magnā distantiā aliarū rerū. Bal. in l. fi. ff. si cer. pe. ta. z q̄ no. Bar. in l. iij. ff. de app. reci. z Raph. Cu. hic.

Lex xlj.

1 EXceptio vt qs teneatur deducto ne egeat est psonalis.
2 Ista exceptio est personalis tam ex parte opponentis quā cōtra quem opponitur. z nu. 6.
3 Donatoꝛ si queniatur a donatario hz ꝛ eum exceptionem ne exigatur vltra quam facere possit, tū si delegatur alteri etiam ex causa lucrativa non hz ꝛ eum istam exceptionem.
4 Marit⁹ in dote dr̄ habre cām onerosaz pp onera matrimonij.
5 Quod lucratur maritus ex pacto vel statuto de dote dr̄ habere titulo oneroso.
7 Dictio marime implicat.
8 Promisso in dubio debet intelligi facta prout fieri consueuit.
9 Exceptio doli generalis concurrit cum alia qualibet exceptione.

NEsennius. Exceptio mere psonalis obstās delegāti nō obstat ei cui
1 facta est delegatio ēt ex cā lucrativa. h. d. vsq; ad. §. fundum. vel sic z melius cōplectēdo totū ter. † Exceptio vt qs teneꝯ vltra q̄ facere possit deducto ne egeat est mere psonalis. z iō soli donatario obijcit. z nō alteri pretendendi cām ab eo onerosam, vel ēt lucrativam, nec ea vtitur donatoris heres, nec ēt fideiussoꝛ. h. d. totus ter. diuiditur in quatuoꝛ partes princi. In prima formaf tripler qō, qñ donatoꝛ alteri delegatus p donatariū nō habeat exceptionē ꝛ illū, cui fuit delegatus, ne exigaf vltra q̄ facere possit deducto ne egeat, quā haberet si non esset facta delegatio. z queniref ab ipso donatario. Prima qō est qñ delegatio fuit facta creditoꝛi z sic ex cā onerosa. Scda qō est qñ fuit facta ex cā mere lucrativa. Tertia qō qñ legatio fit ex cā onerosa respectu eius cui fit, sed ex cā lucrativa respectu eius cuius ꝯtemplatione fit, vt qñ volēs donari mulieri pro dote, pmittit eius marito qui pretendit in dote cām onerosam pp onera matrimonij vt dicā. in ij. not. In scda parte rñ. pme. q. In tertia, tertie qōni anteq̄ rñdeat scde: eo q; illa tertia est similis prime vt ōt ibi: q; sicut in prima habebat cām onerosam ita in tertia respectu mariti, q; vt dixi maritus in dote pretendit cām onerosam. In quarta z vltima rñdet. ij. q. qñ ille cui facta est delegatio pretendit cām mere lucrativam, vt est simplex donatarius, z rñsionem pbat per duplex simile z ēt rōnem assignat. scda ibi, rñde nulla, tertia ibi, cui similis est maritus, quarta z vltima est ibi, z sicut heres donatoris. Ān lz gl. dicat q̄ iurisc̄sultus rñdeat prime. z tertie, q. sed nō scde, male ōt gl. q; argueret iurisconsultū de diminutione in §. quibus. in j. ꝯstitutione codicis. esset em diminutus si omitteret rñdere. ij. q. que est magis dubitabilis q̄ sint alie due. cum in illa. ij. q. z primis scdis ambo essent donatarij. z donatarius nō pōt exigere vltra q̄ donatoꝛ facere possit. Unde dic q̄ imo rñdet oibus tribus qōnibus, z lz vnicuiq; qōni seꝯ paratim non rñdeat. z tū illud idē in oibus tribus rñdet q̄ in nulla ex his tribus qōnibꝫ donatoꝛ possit vti ista exceptione ne exigaf vltra q̄ facere possit. Itē aduerte q̄ ter. in iiij. pte. de cidēdo. ij. q. adducit duo similia, q̄ vr̄ bene esse ad ꝓpositū. ij. q. nō pcedūt in habētibꝫ cām ab ipso donatoꝛe. vt est eius heres z eius fideiussoꝛ. Nā heres donatoris, itē fideiussoꝛ quemiꝫ tur a donatario agente ex cā donationis. z sic ex cā lucrativa. z tamē nō habēt beneficiū de q̄ h. hz. q. ij. h formata in tert. loq̄ in habētibus cāz donatario. z sic in diuersis terminis. vnde ex separatis nō fit bona illatio. l. Papi. eruli. ff. de mi. z l. fi. cū vul.
2 ff. de cal. † Dic q̄ ista exceptio vt qs queniaf vltra quaz facere possit nō solū est psonalis ex parte opponētis, z sic donātis, nō cōpetit eius hr̄di z eius fideiussoꝛi vt hic, z l. si cū pcurato re. in fi. z l. seq. ā. c. lz ēt est psonalis ex parte eius ꝛ quē opponitur, z sic ex parte donatarij. Unde nō pōt opponi ꝛ habentes cām ab ipso donatario ēt lucrative. z istud est qd voluit addu
3 cere iste ter. in vlt. parte. ¶ † Uo. primo ex isto ter. q̄ donatoꝛ si queniaf a donatario hēat ꝛ eū exceptionē ne exigaf vltra q̄ facere possit deducto ne egeat. l. inter cos. ā. c. Tamē si delegatur alteri ēt ex cā lucrativa, nō hz ꝛ euz ista exceptionē. Et sic vr̄ qs sit in ptāte donatarij p̄iuare donatoꝛe ista exceptione z isto beneficio. z facere q̄ donatoꝛ ex sua liberatione inopsfaceꝯ periclitef ꝛ l. ne liberalitatē. j. e. Nōne vr̄ assignare iste ter. ad fi. ibi cui donauit. z ter. in l. q̄ id qd. §. fi. ff. de do. ibi: q; nihil primus scdo a q̄ queniꝭ donauit lz sit ei delegatus ex cā donationis. l. edibus. §. pe. ff. de do. Itē ista exceptio q̄ obstat delegāti est mere psonalis. ideo nō egredif psonā. l. q; tale. ff. so. ma. Et sic nō obstat ei cui facta est delegatio. ēt ex lucrativa vt b, z l. doli mali. ff. de noua. vbi est text. expressioꝛ q̄ sit in iure fm Bar. z alios ibi, z l. apud celsum. §. itē ꝯritur. ff. de exce. doli. de qua materia late ponit Bar. in d. l. doli mali. z in d. l. apud celsum cum legitimum. gl. Jo. An. z alij. in c. i. de in. patro. in nouel. Spe. in ti. de cessi. acti. §. j. in ver. illud. Bal. l. iij. §. si filium. ff. qō quisq; iuris. z in l. per diuersas. C. man. late Saly. in l. donatarius. §. j. ff. de ꝛdi. ob cām. in tracta. bannitoꝛum. in j. parte se
4 cundi tpis. in q. lxxiij. ¶ † Scdo no. ex ter. ibi, sui similis est maritus. qō maritus in dote dr̄ habere cām onerosam pp onera matrimonij sicut z creditoꝛ. z ideo ei equiparatur in hoc text. Facit ter. in l. fi. §. si a socero. ad fi. in verbo non magis q̄ in creditoꝛe. z. z ibi Bar. ad hoc no. ff. q̄ in frau. cre. z ter. in li. in prin. ff. p dote. vbi maritus z emptoꝛ equiparantur. z ibi Bar. in secundo no. ad hoc no. z ter. bonus. in l. ex pmissione. ff. de lactio. z obl. alle. in gl. vbi ōt ter. q̄ cā dotis non vr̄ esse lucrativa sed maritus quodammodo creditoꝛ aut emptoꝛ intelligitur. z ille est melioꝛ ter. de iure. idem no. Bar. in l. p oneribus. per illuz ter. C. de iu. do. Bar. in l. meuia. §. j. ff. sol. ma. Amplia istud pro cedere etiam in dote putatiua nō soluz vt est gl. in l. proculus. in gl. fi. ff. de in. do. ¶ † Scdo no. amplia q̄ ēt illud qd lucratur
5 maritus de dote ex pacto vel ex statuto. dr̄ habere titulo oneroso. vt est gl. valde fin. quā bene signa in l. donaturus. §. j. in vbo nō pōt in prin. z ibi Bald. z Mod. ad hoc not. ff. de ꝛdi. ob cām. cum multis concoꝛ. quas ibi dedi. z ibi ēt examinaui an il
6 la gl. sit vera vel ne. ad illa dicta te remitto. ¶ † Tertio diligēter no. in versiculo fi. q̄ ista exceptio ne quis teneatur vltra q̄ facere possit. sicut est psonalis ex pte eius cui cōpetit. z sic actiue. z iō nō trāsit ad eius hr̄dē. nec ad fideiussoꝛē. vt hic. z l. si cū pcuratoꝛe cū duabus legibus seq. ā. eo. q̄uis heres censeatur eadē psona cū defuncto. vt in auth. de iureiu. a mozi. pñti. in pu. col. z in l. hr̄dē. ff. de reg. iu. Ita ēt est psonalis ex pte ei⁹ ꝛ quē cōpetit z sic passiue. z iō lz cōpetat ꝛ donatarium tamē nō cōpetit ꝛ habentē ab eo cām siue onerosaz siue lucrativā vt hoc ter. valde no. Ad hoc limita istum text. vt ꝓcedat ex tali delegatione mutatur oblo. z actio z ei⁹ qualitas vt hic, nā alia est oblo ex qua nunc queniꝭ a marito q̄ sit ista ex qua tenebatur donatario z est alteri⁹ qualitatis. sec⁹ qñ nō mutatur oblo nec actio nec eius qualitas respectu rei queniꝭ lz psona actoris mutetur, vt est text. in l. si post diuoꝛtium. z in l. si maritus.

§.so.ma. vbi marit⁹ z socer habēt actiue exceptionē ne exigāt vltra q̄ facere pñt. Et istā exceptionē hñt nō solū nisi exigāt ab vxore, sed ēt mozua si ea exigant ab hēde mulieris, vel a fisco cui bona ob delictū mulieris fuit cōfiscata: z nota bñ istā limitationē q̄ est fūdamentalis z necessaria. ¶ Capio gl. i verbo similis q̄ diuide i tres ptes principales. Inpma assignat rō nē ad tex. i. q̄. fortiſſ op. ad tex. z soluit. z dixit Jo. d imo. q̄ ille textus in p̄rium adductus fortiter obstat z vere est ꝓ diffi cile. Jn. ij. opp. z notabiliter soluit. sc̄a ibi, ſz ꝛ. §. de iure do. iñ. z vlr. ē ibi. itē ꝛ. §. so. ma. ¶ Jn e. gl. ibi. sol. iā sol. ma. Jsta. sol. gl. cōfundit per istū tex. ibi maxime si cōsiante matrimōio. ¶ Nō dictio maxie. ꝓplicat idē sol. ma. vt est gl. i. l illud. ad fi. ff. ad. l. aq. z. l. q̄ si minoz. §. restitutio. ff. d minoribus. z i. c. ad abolēdā d̄ illūs ꝓl by. Alio mō rñ. Alb. de ros. z Bn. hic. q̄ vbi mari tus cui fuit a est delegatio donationis vxoris agit cōtra ipsū donatorē delegatū p̄incipaliter ad sui cōmodū tantū: z tūc agit i solidū, nec vlla repellit exceptione, sicut nec q̄ alī⁹ ere ditor ex cāsa onerosa, siue agat cōstāte matrimonio, siue eo so luto, quādo dos est apud eū remāsura ex pacto d lucrando eā. ita p̄cedit iste tex. i verbo maxime. Sz si tñ p̄ncipaliter ageret ad cōmodū vxoris puta sol. mat. quādo dos est reuersura ad mulierē, z tūc sibi obstabit exceptio, q̄ nō possit agere nisi quā ten⁹ donator facere possit, sicut obstaret mulieri agēti. Sic i telligit. d. l. si extrane⁹, allegata i oppositū. Jsta solutio ꝓfun ditur p̄ vtrūq; tex. z sic nō vr esse bona nec ad istuz tex nec ad contrarium p̄imo cōfundit p̄ istū tex. i implicatina maxime si cōstāte matrimonio. q̄ implicat idē esse si sol. ma. Nā dicere q̄ hic sol. ma. maritus agebat ad suū cōmodū tātū: eo q̄ fece rat pactū de lucrādo dotē d diuinare z restrigere ter. istud ē facti. l. cōsilio, in fi. ff. de cur. furio. sed facta non p̄sumunt nisi ꝓbentur. l. in bello. §. facte. ff. de capti. secūdo cōfundit per. l. ſz̄ generaliter volētē q̄ etiā si maritus egisset cōstāte matri monio sibi obſet potuisset tūc exceptio. z restrigere illū tex. solū ad casū q̄n so. ma. ageret marit⁹ violat illū tex. Tertio mō rñ. Jac. de are. quaz sequunt Jo. de imo. Raph. Pet. de be. bic. q̄ bi extranes ꝓmisit dotē magis ꝓplatiōe viri q̄ mu lieris. l. Titio cētū. titio genero. ff. de cōdi. z demō. vñ q̄ exer cuit liberalitatē resp. maritī nō ipsū marito obstaret exceptio ēt si cōstāte matrimonio ageret. Sz nec ista so. caret diuinatio ne restrictiōe ad illū tex. quis ista sol. in se posset stare. Cōside rabā ꝛro mō posse rñderi ad istū difficillimū ſzūm. q̄ iste tex. logt q̄n extrē⁹ ñ promisit dotē ipsi mulieri: ibi aūt sic. nā iste tex. dicit q̄ iste q̄ mulierie cui donare volebat, marito eius, pmi serit dotē. z sic ipsi mulieri nihil p̄omisit vñ istud p̄uilegiū vt donator nō teneat vltra q̄ facere possit, nūq̄ fuit iudicatū i psonā mulieris: nō donator hz istā exceptionē ſ maritū. q̄ ipsi marito nihil donauit, vt dicit iste tex. i fi. z i. l. q̄ id quod. §. fi. ff. de dō. nā marit⁹ sibi debitū cōsequit, vt dicit tex. i. d. §. fi. Jtē p̄cedit causa oneroſa in dotez sicut q̄libet creditor, vt vult iste text. in verbo ſimilis. vt dixi in ter. in secundo notabili. Et sic tex. clare logt, q̄n iste extrane⁹ nihil p̄omisit mulieri, ſz soluz 1
p̄omisit marito. ſz tex. in. l. ſzia, semp impersonaliē logt p to tā vez si extrane⁹ dotē p̄omiserit. z nō dicit cui: vñ ille tex. dz intelligi q̄n p̄missit mulieri vl nōie ipsius mulieris p̄out
2 cōtēr accidit. ar. l. vl vniuersoz. ff. de pig. act. ꝛq̄ p̄omissio in dubio dz intelligi facta p̄out fieri cōsueuit vt ibi. ar. l. certi conditio. §. fi nūmos. i vbo, nā q̄tidie. vbi plene cumulaui istā regulā. ff. si cer. pet. z persona alteri⁹ in dubio nō dz in p̄o missione extrisec⁹ itelligi. l. si ita stipulat⁹. §. chrysogon⁹. ff. de ob. oblig. Nā cū donator semel fuerit obligat⁹ mulieri cui p misit, z bñficiū ne executiaē vltra q̄ facere possit fuerit ratifi catū i ꝑsona mulieris: certe si marit⁹ agat vl cōstāte vl so. ma. q̄sep agit nōie mulierꝛ: nō illa exceptio q̄ obstaret mulieri si ageret, ēt obstabit ſ maritū agēte. Jta pprie logt ter. i d. l. si extrē⁹. q̄ ista exceptio q̄ semel cepit cōpetere ſ maritū facilius dz trāsire ſ maritū, quā si nunq̄ p̄misisset mulieri, vt ē ter. no tabi. i. l. q̄ libertin⁹. §. ſz si credito. 2. ff. de opt. lib. ¶ Jn ea gl. 2
ad fi. no. bñ istā differētiā gl. q̄ fm Bar. facit ad multa. idē tz gl. in. d. l. si p̄ioz. z ibi Bar. z alī. sol. ma. nā. d. l. si p̄ioz. p̄ī⁹ marit⁹ p̄misit sc̄o dotē. z appellatiōe dotis illud solum cōtinet q̄ p̄ actionē de dote in effectu exigi pōt. l. ſ. ff. de dote p̄cepto si p̄omisisset certā q̄titatē. Nā q̄n debitor tutus aliq̄ exceptionē delegat alteri, si p̄omittat expresse certā q̄titatem nō pōt vti exceptiōe me exigat vltra q̄ facere possit. ſz si p̄o misit illud q̄d dz, dz itelligi cum effectu: z sic exceptio q̄ ꝑpete bat ſ p̄imū et sopeteret ſ ꝑz nō q̄ nō trāseat ſ ꝑz, ſz q̄ forma p̄omissiōis nō vr includere nisi illud q̄d cū effectu debeā. facit l. Mevio. §. a me. ff. d. l. ſ. cōtra ista differētiā gl. ab oib⁹ ap probatā obstat tex. i. l. z fi sideiuſ. §. e. vbi sideiuſ. accept⁹ p̄o actiōe de dote cōuenit ſ solidū siue p̄misserit dotē. siue illō q̄ debebatur actiōe de dote. Nā vtroq; casu videtur p̄mittere in tegram dotē, nō aūt illud tm̄ q̄ in effectu posset exigi, z si de directo ſ istā differētiā gl. Ad istū tex. rñ. Ang. hic q̄ ibi tpe sideiusſiōis dotis debebat tota nec marit⁹ habebat istud bñ ficiū, vñ tota vr̄ p̄mittere, z ls postea ptinget maritū effici pau perē⁹ nō soluēdo, ppterea posse vti bñficio ne exigatur vltra q̄ facere possit. non po exigit ad sideiusſoꝛē q̄ reputat Ange. tenēdū mēti sec⁹ esset fm eū si sideiusſoꝛ intercederet post bñ ficiū cōpetēs ipsi marito, ſz ista rñ. vr̄ diuinatio z violatio ad istū tex. Fm Jmo. Rap. cu. z. d. Pe. de bex. Alio mō rñ. Jo. de imo. z. d. Aller. q̄ aliud sit in sideiusſoꝛe q̄ vt plurimū acci pit in defectu facultatis rei, z reo nō existēte soluēdo. ſ. fi. inst. de repli. Aliud sit in p̄incipaliter, p̄mittēte. cuius nō est hec natura: nō in ipso inſpiciunt vba, p̄missiōis cui⁹ qualitatis sint
9 p̄cepta, vt hic ōt gl. ¶ Jn gl. fi. in verbo insolidū, itelligē gl. nō d exceptiōe doli ſ ſ q̄ ꝓcurrit cū qualibet alia exceptiōe, z sic etiā cū illa vt qs non teneat vltra q̄s facere possit. l. ij. §. z generaliter. z. l. qui equitate. ff. d exceptiōe doli gl. mag. in l. q̄e debere. ff. de p̄di. ob eau. Nā de ista bñ diceret: q̄ si d illa exceptiōe doli generali esset idē qs de isto bñficio nō daret p ll. alle. in gl. Ex intelligēda ē ista gl. d exceptiōe doli q̄ in totū excludat agētē et gcūq; sit bñs isto bñficiū ne exigat vltra q̄s facere possit: puta q̄ſq; p̄misit ex eo q̄d credebat se teneri cū vere nō teneret. nā tūc obstaret exceptio doli ei cui facta esset delegatio ex causa lucratiua, secus si ex cā oneroſa, vt in iuri bus allegatis per gl. in contra, loquentibus in his terminis.
1 ¶ Cōuentus rei vendi, non habet beneficiū ne teneatur vltra quam facere possit.
2 Quod si nō restituant res ꝓsistētes in quantitate z q̄ recipiūt functionē in gñe suo q̄ vna possit fungi vice alteri⁹ z sic verisi militer nō cadit affectio, pōt tamē in litē iurari de affectione.
3 Bonefidei possess. an teneat de fructib⁹ ꝓceptis ante litē ꝓte.
4 Qualiꝫ probabit q̄d bonefidei possess. est fact⁹ locupletioꝛ ex fructibus naturalibus ad hoc vt restituatur ad restitutionē.
5 In actionibus stricti iuris non iuratur in litem.
6 Si mulier dedit fundum in dotē vt speciē z non quantitatem z soluto matri, heredes eius vendicent fundū an marit⁹ habe bit beneficium vltra q̄ facere possit.
7 Lex in rebus. C. de iure dotiū. q̄ dat vxori rei vēdi. sol. mat. in rebus dotalibus non habet locum in heredibus vxoris.
8 Quādo in instrmō totali adesset ꝓcariū q̄ marit⁹ ꝓstitueret se nolle vxoris ꝓcario dotē possidere, tūc solu. mat. virtute ꝓstituti dnium z possessio incontinenti transferentur in vxorē.

Fundū. Donator ꝓuent⁹ rei vēdicatione ad rem do natā cui⁹ possessio ad eū est reuersa, nō vtitur bñficio ne teneat nisi in quantū facere possit, ſz ꝓdēnat in solidū, vt q̄libet possessoꝛ. tā ad ipsam tā q̄s ad fruct⁹ extantes qui sunt apud eū, aut quos dolo desiit possidere. h. d. tot⁹ iste. §. z sunt tres partes. z sicut tres ponunt casus. sc̄a ibi: si aūt fun dum restituit. tertia z vltima est ibi si dolo malo. ¶ No. p̄o ex isto tex. q̄ conuentus rei vēdicatione nō hz beneficiū ne te neat vltra q̄s facere possit, nō habita rōne ne egeat. Et sic no. diligēter q̄ p̄uilegiū q̄ dat ꝓlonis enumeratis in. l. sunt q̄n id. cū. ll. sequētib⁹. §. eo. ne. ꝓdēnent nisi quātū facere possunt nō dat eis vbi actoꝛ petit q̄ suū ē: q̄ extremū necessariū est in agēte rei vēdicatiōe. l. in rē. i. ꝑn. z. l. officiū. ff. d rei vē. z. c. exa minata d iudi. Sic eū fund⁹ semel fuit traditus donatario, z sic donās fuit liberat⁹ ab obligatione q̄ tāq̄ donās tenebat, vt no. gl. z doc. i auc. sacramēta pub. C. si aduer. vēdi. z in. l. ab emptiōe. ff. d pac. z in. l. si cū fundū. in fi. ff. d ꝑb. cmp. vñ nō ꝓuenit vt donator. ſz vt q̄libet possessoꝛ. ex q̄ possessio ad eū per uenit. l. de eo. §. fi. ff. ad exibē. sec⁹ si cōueniret actiōe ꝓsonali rōne donatiōis z sic rōne liberalitatꝫ p eū exercite, tūc bñ ha beret dictū bñficiū. l. cū ex cā. §. eo. Et sic facit q̄ marit⁹ ꝓuen t⁹ rei vēdicatiōe ab hēde mulieris ad rē datā i dotē nō habeat bñficiū p̄dictū ex q̄ nō cōuenit vt marit⁹ ſz vt q̄libet possessoꝛ de q̄ dicet. §. extra gl. ¶ Scōo not. hic videri casum q̄ si nō restituant res cōsistentes in q̄titate. z q̄ recipiūt functionē in gñe suo. q̄ vna possit fungi vice alteri⁹. z sic verisimiliꝫ nō ca dit affectio: pōt tñ iurari in litē d affectiōe q̄ vr̄. l. numis. ff. de in lit. iurā. Dic fm Jmo. q̄ ibi logniē in pecunia in q̄ non cadit affectio. z hz certā estimationē, ſz hic fructus non habēt de se certā estimationē, iō in eis pōt iurari in litē, nō respectu affectiōis, ſz respectu estimatiōis: facit q̄ habet i. l. i actiōib⁹. ver. plane z. l. cū furti. ff. d in lit. iurā. ¶ Bl. in vbo ꝓsumpsit. tāgit ad intellectū tex. q̄n fruct⁹ p̄cepti ex re donata semel tra dita donatario nō sunt i rerū natura. q̄ donator eos ꝓsumpsit an teneat. z q̄ remedio. z an possit iurari in lit. ſ. eū Bal. refert quatuor opi. z Bar. vr̄ intelligere duas p̄mas opiniones in eo q̄ semp fuit malefidei. z duas vltimas ieo q̄ fuit bonefidei

¶ Adde inquātū tenet gl. q bone fi dei possessor ē fructibus
percep tis ante lit. ꝓte. in illo modo tenet si sunt ꝓsumpti. z iō
tūc no iurat si litē ꝫ eū. Intellige verū in fructib⁹ industria-
lib⁹. q bone fidei possessor fructꝰ industriales faciet suos p⁹
cultura z expensa. l. bone fidei. ff. ō acq. re. do. z. l. fructꝰ p⁹ia
ff. ō vsur. z. ℌ. si quis a nō dño. insti. de rer. diui. ¶ Ex qđ facile
cū tales fructꝰ suos sufficit q a principio z sic aū lit. ꝓte. fuerit
i bona fide. l. q scit. §. pe. z fi. ff. ō vsur. ¶ In fructib⁹ aūt natu-
ralib⁹ si sunt ꝓsumpti tenet q̄ten⁹ est effect⁹ locupletior ꝓ pdi.
sine cā. l. si me z titiꝰ. z ibi Ang. ff. si cer. z. l. si malefidei. C. de
pdi. ex lege all. hic i gl. in fi. nec tūc dat rei vēdi. cū sint ꝓsum
pti bona fide. ō. l. fructus. p⁹ia. ff. de vsur. gl. i. l. fructꝰ. z in. l. z
ex diuerso. ꝛ ibi plene Bar. ff. ō rei vē. gl. z doc. i. l. certū. C. ō
rei vēd. ¶ Sz aduerte diligent in p̄tica q sit aduocat⁹ bū cau
t⁹ qō deducat z ꝓbet bone fidei possessorē ex fructib⁹ ꝓsum-
ptis locupletiorē factū z speciē locupletatiōis ōducat: q nō
sufficit deducere z ꝓbare qō in vsus suos p uertit: q ꝓ hoc nō
seq̄tur ḡ locupletior fact⁹ est. Quid em si in vsus suos z fami-
lie p uertit ipleādit⁹ viuēdo: certe nō ē locupletior. l. ſ si lege.
§. si ge re sua. ff. ō petit. here. ita sing. tenet Ang. in cōsil. q. l. q
incipit do. Car. adulto q teneas bn cozdi. z adde Ang. in pli.
cxxxij. incip. super primo puncto dico de iure. in vltimo. q̄-
nis ꝑmū teneat idē Ang. in. l. vtrū. ꝑ gl. ibi q̄ ad hoc multum
cōmēdat ad p̄tica. ff. de petit. here. quē rep rehēdit do. Frā. ō
cur. vt ipse in consi. lxxj. incip. defunctus in. ij. co. z in princ.
sequē. Itē p̄dicta cōclusionē q̄ feci, q̄ bone fidei possessor
nō facit fructꝰ naturales suos. limita sing⁹ q̄ est bone fidei
sine titulo. sec⁹ si sit cū tit. z vt esse tex. no. nō cauillādo cū in. l.
bone fidei emptor. in p̄n. ff. ō acq. re. do. Bar. in. l. fructꝰ. in p
ma opp. ff. de rei vē. Jo. de imo. hic in. ū. col. ¶ Scōo princi-
paliter in quātū gl. ista vī tenere q̄ si fructꝰ sint ꝓsumpti: post
lit. ꝓte. nō possit iurari in litē cū sint petēdi pdi. sine cā. d. l. ma
la fi. ic. q̄ est stricti iuris. ¶ z in actionib⁹ stricti iuris non iurat
in litē. l. in actiōib⁹. cū. l. seq. ff. ō in lit. ¶ Cōtrariū sentit Bzo
in gl. relatus. ſz posset p̄cozdari ꝑm Jmol. q si sunt cōsumpti
dolose vī posse iurare in litē, p no. p gl. in. l. arbitrio. §. non tñ.
ff. de dolo. q z tunc posset q̄eniri actione in rē sicut si possīde-
ret. l. sinautē. §. ſz z bis. arg. l. q petito rio. in p̄n. ff. de rei vē.
ideo p̄t habere locū iuramētū in litē p̄pter actio. in rē ꝑm
gl. in. d. l. arbitrio. §. nō tñ. Sec⁹ si nō sunt ꝓsumpti dolose pu
ta q z corrupti sunt ex seipsis. cū fructꝰ non possint vltra triē-
niū durare q̄n corrūpant. z sic sunt res que p̄seruādo cōser-
uari nō possunt. cū naturali bonitate nō durēt ꝑ triēniū vt est
gl. sing. i. l. j. z Bal. z Ang. C. li aduer. vsuc. q̄ ad hoc rep. An-
sing. in. l. j. §. fuit quelitū vbi dixi. ff. ad treb. z in. l. peratoꝛ.
ff. ō pcur. z tūc non iurat in litē. z ita p̄cedit p⁹ia opi. Bgoli-
ni. ¶ Ex gl. q̄rit Bar. ō no. q. si mulier dedit fundū vel domū
in dote z sic spectē, nō aūt quantitatem. z sol. mat. per mortē
mulieris hēdes mulieris vēdicēt ipsum fundū. an mariꝰ ha-
beat bñficiū ne teneat vltra q̄ facere possit. Bul. de cu. in. l.
noie. ff. de cōdi. inde. tenet q nō. q tūc nō cōuenit vt mariꝰ, ſz
vt q libet extraneꝰ possessor. vt hoc tex. Ista opi. Bul. p̄cedit
ꝑm terminos huiꝰ. §. cū gl. q̄n fundꝰ dotalis fuisset semel red-
ditus hēdib⁹ mulieris, z sic in eos translatū dominiū, z postea
eius possessio rediret ad maritū: tūc maritus posset conueniri
rei vendi. vt quilibet possessor. z non haberet istud bñficiū: vt
hoc tex. Sin aūt fundꝰ dotalis nūq̄ fuisset redditꝰ hēdib⁹ mu
lieris: q mortua vxore dominiū est penes maritū, vt iuribus
allegans ꝑ Bar. nō posset cōueniri rei vē. z tūc haberet istud
bñficiū. ex quo nō posset cōueniri vt extraneꝰ: ſz vt maritus: z
ita tz. Bar. cū quo alī trāseūt. p̄sertim Jmo. Raph. cu. z. d.
Aler. hic idē tenet Bar. Bal. Ang. z Pau. ō cast. in. l. si filio.
scōa. ff. sol. ma. Bal. in. d. l. q noie. ff. ō cōdi. inde. ¶ Nota sing.
illud q ōt Bar. circa. l. in rebus. C. de iure do. q̄ dat vtilē rei
ven. vxo. sol. mat. vt p̄cedat solū respectu p̄sone mulieris viuē
tis: vñ non trālit ad eius hēredes. vt. l. vnica. C. ō p̄ni. do. z
sic ipsi nō babēt rei vēd. q est sing. notā. ſz Jo. ō imo. hic z est
valde sin. z ꝓpetuo notā. ꝑm. d. Aler. hic, z in. l. si moza. in. ij.
col. ō. sol. ma. ¶ Sed aduerte q istud re, p̄bāt Raph. cu. z do.
Pet. de be. hic, p tex. in. d. l. in rebus. dicentē. q iure singula
ri res dotalis est in bonis mulieris: ergo ēt ꝺz dari eius hēre
dibus: cum fuerit in bonis suis: dic bn facere illū tex. ꝫ Bar.
z sequaces, dū dicit q res dotales ab initio vxoris fuerunt.
z naturalit in ei⁹ dñio p̄mānserūt, ſz legū subtilitate ad mariti
substātiā trāsire videant. ita ibi dicit tex. si ergo naturali iure
vxoꝛ remanet domina rerū dotaliū: z istud dominiū non p̄dit
p mortē: ergo ꝺz trāsire ad eiꝰ hēredes. Itē p̄dera q ꝫ hiuꝫ
tenet ipsemet Bar. si bñ inspexeris in. l. j. in. j. co. i fi. ff. so. ma.
vbi dicit. q ipse hēres ex p̄tlegio p̄t dotē vendicare sicut z
ipsa vxoꝛ. Et tenēdo istā opi. ꝫ illud qō tenuit Bar. in p̄nci-
pali decisio que est vera z cōis, eā defendendo p⁹ont p̄t fiunt
ō mēte Bar. hic i fi. z i. d. l. si filio. scōa. ff. sol. mat. q̄ cū ista rei
ve. in. cōpetit quodā intrē singulari ꝫ maritū et ita mulier
ageret: deberet agere tūc ꝫ vxoꝛ z nō tūc extraneus p̄sona. et
sumit⁹ ea mortua hēdes mulieris nō possunt agere ita singu-
lari rei vēdicatiōe q nō facere ēt durante matrimonio ꝫ p̄tlegio
d. l. in reb⁹. ideo tūc q maritus si cōueniret vt extraneꝰ, ſz vt
maritus haberet illud bñficiū ne exigat vltra q facere pos-
sit. Tenēdo tū illud q sin. tenet Bar. q p⁹tlegiū. d. l. reb⁹,
nō cōpetat heredib⁹ mulieris. intellige de heredib⁹ extranei
sec⁹ si essent filij: q z eis ita cōpete. rei vēdicatio sicut z mulieri
si viueret. p gl. i. d. l. vnica. z ibi doc. C. de pni. do. z. l. ēri pu-
ci. cū glo. ff. so. mat. ita limitat. d. Aler. hic. z i. l. si moza. d. ij.
co. ff. sol. ma. ¶ Adde etiā p̄dictis q q̄ in instrumēto dotali
adesset p̄cariū puta: q maritꝰ cōstitueret se p̄cario nōie vxo-
ris dotali possidere, tūc vigoze cōstituti sol. ma. dñiū incōtinēti
esset translatū in mulierē. l. q meo. in p̄n. ff. de acq. pos. gl. i.
ab emptiōe. ff. de poc. z gl. in aut. sacramēta pub. C. li aduer.
vēd. z in solū dñiū ſz ēt possessio. vt. l. interdū cū vulg. ff. de acq.
pos. Tūc hēdib⁹ mulieris cōpeteret rei vendē iure cōis ma-
ritū, z nō esset idē q in casu huiꝰ. §. q maritꝰ nō haberet tunc
istud beneficiū ne exigat vltra q facere possit ita tenēt Bal.
Ang. z Lud. ro. i. d. l. si filio. scōa z segt simpliciter do. Aler.
hic reputat singulare. z ita remanet vtiliter expeditus ille. §.

De fluminibus. Rubrica.

¶ Repetitio. l. quominꝰ. ff. ō fluminibus. edita p excellentiſ-
simum iurisconsultum d. Jaso. de ꝛ̄ayno mediolanensem i
florentissimo Ticinensi gymnasio. Anno salutis dominice.
M. cccc xcj. die. xx. Octobris

Lex ū.

1 Cuilibet ſz ducere aquā ex flumine publ. non nauigabili.
2 Imperator z senatus equiparantur.
3 Imperator ſan possit tollere ea q̄ sūt iurisgentiū sine causa.
4 Deus nō subiecit Imperatori que sunt iurisgētiu licet sub-
iecerit leges.
5 In p̄ncipe in dubio p̄sumitur iusta causa ſz nō exp̄imat.
6 Sola p̄ncipis voluntas dicitur iusta causa.
7 Princeps bis q̄ sūt iurisgē. nō pōt ex sola volūtate ḡrogare.
8 Posse nauigare z piscari in flumine publi. est de iuregētiu.
9 Imperator nō pōt auferre alicui sine causa pub. vtilitatis il
lud quod de iure gen. est actualiter alicui acquisitum.
9 Concessiones p̄ncipum quod aqua ducatur ex flumine in
telligitur sine iniuria alterius.
10 Aqua que est in vsu publi. non potest duci.
11 De natura aduersatiue aduersari bis que sunt eiusdē gene
ris z repetere qualitatem p̄cedentium.
12 Ex flumine nauigabili vel ex eo q facit aliud nauigabile nō
potest aqua duci.
13 Ita populus sicut p⁹natus nō pōt q̄ sūt regalia vsurpare.
15 Ex flumine pub. q intra flumen nauigabile licitū est aquam
ducere dummodo reintret in flumine nauigabili.
16 In loco pub. nō est licitū aliquid facere vel aquā ducere sine
expressa licentia p̄ncipis. etiam si nihil nocet publico.
17 Causa z effectus legis ipsam legem distingunt.
18 Ubi aliquid prohibetur in termino intelligitur prohibiti
via: vnde statutū prohibens portare frumentum extra terri
torium comprehendit repertum in via.
19 Idem iudicamus de flumine non nauigabili q̄si ex ei⁹ adiun
ctione facit aliud nauigabile sicut si esset nauigabile.
20 Ubi duo propter vnum tantum.
21 An habens molēdinum in parte inferiori fluminis possit im
pedire volentem facere molendinum in superiori.
22 Non est licitum facere in p⁹uato quando p̄cipaliter fit ut
alteri noceat. z nu. 26.
23 Altius tollere vsq̄ ad celum cuilibet ſz, nisi fiat ad emulatio-
nem alterius.
24 Castrum aut fortalitiū non licet edificare quando sit ad emu
lationem tertij etiam inimici.
25 Frater non pōt donare partē suam castri cōis ad emulatio-
nem fratris si per hoc ibi non p̄dest z alteri nocet.
6 Ang⁹ possit p̄scribere vt oēs vadant ad suū molendinum
2 talē vt possit alteri p̄hibere ne molendinū, i loco distin-
27 Valet consuetudo vt nullus possit facere molendinum no
uum in flumine in p̄iudicium mei molendini.
28 Si quis p longissimū tēpus fuit ad molēdū ad molēdinū ali
cuius non p̄pter hoc pōt in futurum, compelli q ibi mola.
29 Si q̄s multis annis z ēt maioꝛes sui hospitaluerint in domo
aliquē nobilē vel episcopū, non p̄pter hoc can⁹ fieret con-
suetudo vel p̄scriptio per quam in futurum ad hoc tenerē.
30 Si q̄s volēs ire ad aliud molēdinū fuit a me p̄hibit⁹ z potest
per longi.

p longissimū tempus ac quieuit pbitioni taliter q̄ complete est ipscriptio: poterit in futurum cogi vt ad meum veniat.
32 An q̄s possit pscribere vt ipse solus z posteri sui habeāt molendinū in tali villa, ita q̄ alij nō possit ibi facere molendinū.
33 In dubio quis presumitur ppter se principaliter edificare.
34 Quid si aliquis facit molendinū vel aliud edificium vt sibi p sit z alij noceat.
35 Cū aqua sufficit molendino superiori z inferiori quis pōt facere molendinum superius.
36 Valet pactum factum p eum qui hz molendinū inferius ne liceat superiori in suo molendino edificare.
37 Flumen publicum dicitur q̄ perpetuo currit.
38 Cūicatur quis habere licite molendinum in flumine.
39 Flumina nauigabilia fuerunt cōcessa p pacem constantie ciuitatibus Italie, z ille possunt dare licentiam edificādi molēdinum in flumine nauigabili.
40 Qui habuit molendinū in flumine publico nauigabile p tīm tps cui⁹ initij memoria nō est in Ꝛrium: hz habere licite.
41 Veneti possunt interdicere quibuscunq̄ nauigare volentib⁹ per eorum gulphum.
42 Tēpus cuius initij memoria nō est in Ꝛrium hz vim cōstituti z pōt tantū quantū imperator cum cā. itē et p illud prescribūtur ea que alias de sui natura sunt imprescriptibilia.
43 In molēdinis z cōmoditatib⁹ aquarū standū est antiquitati.
44 Vetustas habetur p̄ro lege.
45 In flumine pub. nō nauigabili q̄n liceat facere molendinum.
46 Alueus est semper eiusdē iuris cuius est ipsum flumen.
47 Licet alias cedat loca quicq̄d superimponit: tñ hic econtra solum z fundus cedit aque fluminis que semper imponitur.
48 Prohibitus edificare molendinum an damnum patiatur.
49 Sicut error iuris nō nocet quādo tractatur de damno: ita et quando de lucro radicato.
50 Nemo pōt facere molendinū vel clusam in fundo alieno vel i aqua aliena.
51 Qua actione posset q̄s agere ꝛ edificantem molendinū supra vt insra vt meum impediat.
52 Actio in factum cōpetit, p omnibus interdictis de mundo.
53 Negatoria an cōpetat et ei qui pretendit illud quod facit facere non iure seruitutis.
54 Quis dicat primo occupasse vt alīū impediat ne faciat molēdinū
55 Copla posita it⁹ vba preterita regrit p̄cursū vtr iusq̄ coplato z.
56 An aqua q̄ ducitur ad eum vsum ad quē ducitur vtriq̄ sunt. ciat vterque potest ducere. z nu. 57.
58 Si quis vero concessit alicui monasterio syluā retinēdo sibi p suis venādi, oēs de illo monasterio possunt et ibi venari.
59 Si duo inceperunt eodem tpe vel alter post ignorans de p̄mo quis eorum p̄ferat̄.
60 Ubi bonā p̄tiū nō sufficit ibi fortuna altercationē dirimit.
61 Si duo habēt molēdina iuxta flumē nauigabile, z pnceps ad eorū molēdina p̄cesserit aquā, ita nō sufficit nisi vni, illud q̄ prius est constructum tempore potius est a iure.
62 Parua sunt vel simul edificare vel post, altero ignorante.
63 Si volo in flumie facere molēdinū z facere clusam in flumine volo imittere tigna z alia edificia i ripa vicini ā posti eo inuito.
64 Licet flumina sint publica tñ ripe quo ad proprietatem sunt illarum personarum quorum predijs adherent.
65 Facienti clusam in flumine publico vt ducat aquā ad suū molendinū non est licitū imponere tigna vel aliud edificiū in ripas fluminis inuitis vicinis quorum predijs adheret.
66 Prohibiti edificare castra nō phibent tā fortiā de nouo reficere.
67 An aliq̄d addit vel detrahit antique cluse dē de nouo fieri.
68 Si habeo clusam molēdini p fundū tuū z clusa eget refectiōe debes p̄stare aditū p fundū tuum cum tanta latitudine q̄ possimus ibi ponere e oia cemēta necessaria ad refectionē cluse.
69 Via publ. media non impedit quin ripe fluminis quo ad proprietatem eorum sint qui habent, ppe flumina,
70 Vēdito pdio ad mensurā an ripe fluminū debeāt mensurari.
71 Si fundo vēdito coheret littora vl vie pub. aut nemus pub. non cedunt in mensuram licet transeant ad commodū emptoris nisi hoc specialiter sit actum.
72 De natura ꝛctus venditionis est vt res tradatur libera.
73 Si aliq̄s edificat molēdinū in flumine pub. hz vsus z utilitas ipsius molēdini sit ipsius edificātis: tñ pprietas efficitur eorum qui prope ripā fluminis habēt predia, p modo regiōis.
74 Clusa molendini an capi possit ex decreto iudicis.
75 Clusa molendini facta in flumine pub. cuius erit.
76 Insula in flumine pub. nata, est publica.
77 Molendinum edificatum in flumine pub. est, pprie edificātis sicut in sula in eodem nata.
78 Arg. ab alluuione ad id q̄ artificio hominis fit non valet.
79 An vicini superiores vel inferiores possint aliquo iure q̄ bibere facientem clusam in flumine pub.
80 Ubi fit mentio de iudicio alterius, intelligit etiā de paruo.
81 Si grande damnū versat eius cui fit nunciatio ex dilatione z modicū eius q̄ nunciat ex edificatiōe talis nūciatio pt̄ spni.
82 An de minimis sit habenda consideratio.
83 Si edificium vicini per meum non destruitur nec incōmodatur sed minus lucrum percipit, non est curandum.
84 Si molendinū inferius est prius edificatū: nō pōt edificari aliud superius per q̄ auferat inferiori cōmodum naturale.
85 Si facio hospitiū iuxta tuum an poteris me prohibere.
86 De duobus fratribus molendinum commune habentibus.
87 An formula, id est, locus cauus qui fit ad latus fluminis ad aquam ducendum sit pub. vel priuatus.
88 Aqua q̄ ducit ex mea formula postq̄ exiuit molendinū meū a possit capi p vicinū inferiorē vt ducat ad molēd. suū me inuito.
89 An formula q̄ fit ad aquā ducendā possit fieri p viā publicā.
90 Non est licitum facere clusam aque nec pontē per viam publicam si aliter se habeat consuetudo.
91 Habens molēdinū supertus an possit facere recollectā aque tempore estatis in preiudiciuz habentis molendinū inferi⁹.
92 Valet pactum ne liceat aquam in suo continere.
93 Ius quod cōpetit ex antiqua consuetudine est fortius quam aliud quod competit exactis priuatorum.
94 Aquam de pub. discurrentem per agrum meum possum cōra veterem consuetudinem diuertere z consumere.
95 Aqua in qua priuatus ius hz nō pōt a solito cursu diuerti.
96 Cōsuetudo cui⁹ initij memoria nō est in Ꝛrium hz vim pacti.
97 Quo tempore perdatur ius preoccupationis.
98 Una pars ex alternatiuis declarat alteram.
99 Prescriptio. x. vel. xx. annoz an adaptetur ad flumina vl alia que sunt iuris gentium.
100 In his que publica sunt z in vsu pub. z que sunt de iure gentium quando cadat vsucapio.
101 Seruitus aque admittit longo tempore.
102 Quanto tempore perdatur ius preoccupationis aque.
103 Si edificium factum in flumine ex impetu aquarum est collapsu in an z quando perdatur eius dominium.
104 Si passus sum vicinum facere clusam supra meū molendinū an possim illum prohibere.
105 Contra impeditū impedimento facti an currat mero iure prescriptio, z si currat an restituatur ex clausula generali.
106 Mutato aluco fluminis dicitur nomen flumen.
107 Pons amotus de suo loco nō est idē pons. Casus. nu. 108.
109 Quid si ad plures pertinet molendinū vel aliud edificium, qđ impetu aque est destructum, z vnus vult reparare z alter differt qualiter consulatur edificare volenti.
110 Proprietas molendinorum que fiunt in nauiculis q̄ tamen non sunt fixa in aluco fluminis cuius erit.
111 Si aliqs p vim nauī sit deiect⁹, spoliat⁹ q̄ interdictū habeat.
112 Navis equiparatur predio vrbano.
113 Molendinorum appellatione quid contineatur.
114 An dicatur aliquis minus perfectum essentiali pfectione, eo quod careat instrumentis.
115 Ceptum habet p cōpleto q̄n agitur de iure querendo.
116 In actibus imputat quare qs legē aperti⁹ non direxit.
117 Molendinum tunc dicitur constructum q̄n hz ea que debent esse affixa molendino.
118 Molendini appel. venit ius aque, clusa, fistule z canales.
119 Molendinum est potius predium rusticum quam vrbanū.
120 Sub termino pertinentiarum quid cōtinetur in concessione principis facta de castro cum suis pertinentijs.
121 Venditio fundo cū omnibus iuribus veniunt ea tantum que sunt de natura rei vendi.
122 Veditis possessionib⁹ existētib⁹ in tali territorio cū oīb⁹ iuri b⁹ suis nō venit pedagiū nec merum aut mixtum imperiuz.
123 Vēdito castro sine specificatiōe ptinētiarū venit iurisdictio.
124 Nulla clausula seu verbum hz intelligi oppositus in instrumento sine virtute aliquid operandi.
125 Verbum pertinere est latissimum.
126 Vūficia principū sunt latissime interpretāda et ꝛ principē.
127 Si qs fecit molēdinū in flumine pub. illicite, si postea impetrat licentiā a principe q̄ possit facere molēdinū, an talis licētia extendatur ad molendinū prius illicite factum.
128 Legatum factum vroi in tempus liberozum non p̄cedit si iam liberos suscepit.
129 Si testator legat cuilibet filie centū q̄ vidua fuerit, nō admittent ad legatū ille que iam tempore testamenti erant vidue.
130 Licētia p̄cessa p papā cardinali vel epo testandi de fructib⁹ beneficiorum an extenūatur ad testamentū antea conditum.

131 Casus de habente duo beneficia curata.
132 Si papa scit. p obeda vacatura p obedit q vacabat tpe date.
133 Si testator reliquit mulieri centū. p ea maritanda si iā erat maritata tpe testamenti an debeatur ei legatum.
134 Facilius cōfirmat iam factum quam quod de nouo fiat.
135 Ex mandato de occidendo quis nō tenet nec ēt de ratihabitione si iam delictum erat perpetratum.
136 Si monasteria puenit molere bladа titū. p certa summa antitio mortuo relictis pluribꝰ filiis ītendit cōi habeat tantā familiā cui pater teneatur monasteriū molere dictis filiis.
137 Verbū familie vlter. platū recipit augmētū t diminutionē.
138 Priuilegium exemptionis a decimis gnaliter cōcessum extenditur ēt ad possessiones postea quelitas.
139 Verba pctus an referantur ad id quod postea excreuit.
140 Si quis. p milit molere gratis titio an teneatur molere familia augmentata.
141 Si rusticꝰ. p milit oī anno dare. x. cuilibet canonico sācti laurentij. p anniuersario an ipsis auctis teneat oibus p̄stare.
142 Si alicui p̄cessum ēt q̄ in aliquo nemore possit ligna incidere. p se t familia sua. t ille decedit relictis multis filiis. ā vnus quisq; filiorum poterit incidere ligna p̄o se t familia sua.
143 Si fornario. p milit dare. x. p coquendo pane. p me t familia, an teneat coquere p̄o eodem p̄tio familia augmentata.
144 Sermo gnaliter p̄olatus non trahitur ad futura.
145 Conductor q conduxit molendinū cum quatuor rotis ad. x. p qualibet rota ii de nouo aliam rotam fabricauit an p rota noua teneatur etiam ad. x.
146 Famulꝰ q̄ puenit stare cū tribꝰ scholaribꝰ. p. x. ī vno recedē te habeat integra. x. t si alꝰ augeat debeat et salariū augeri.
147 Habes in flumine eccie molendinū p quo soluebat certum qd eccliē singulis annis an ī molendinū sit destructū talis possit cogi ad reedificandum. t ad pensionem p̄standum.
148 Qui impetrauit facere furnum in domo sua. dādo regi annuum censum. si nō faciat an teneatur ad censum.
149 Conducens molendinum q̄ destructū ēt non tenetur ad impensam nec ad reparationem quādo impensa ēt magna.
150 Emphyteuta an teneat domū emphyteuticā ḡbusꝫ reficere.
151 An tradens domū vel fundum eccie cum puero vt ipsum alat si domus comburatur an teneatur eccliā ipsum alere.
152 Si habeo molēdinū ab eccliā emphyt. t illo ēt totū destructū t a me postea refectū ā eccliā illō vt emphyt. possit rep. tere.
153 Promissio simplex de recaptando intelligitur de prima recaptatione t non vlterius.
154 Quis teneat ad expensas clauise seu cluse aque publice decurrentis per p̄dia tamen p̄uatorum.
155 Si ciuitas hz extra ciuitatem molēdina. t ibi ēt archiepiscopus. an statutū factum p ciuitatem q̄ si quis iuerit extra ciuitatem ad molendinū soluat. x. t qui iuerit ad molendinū ciuitatis nihil soluat. an tale statutum valeat.
156 Communitas non īmittit falcem in messem alienam.
157 Cōtra statutum factum p̄cipaliter in odium alicuius persone succurritur per exceptionem doli.
158 Si tres habeant molendinū commune an duo inuito tertio possint ipsum locare.
159 Domus cōsueta locari inuito socio per alterū locari potest.
160 Locare q̄s potest fundū ille q̄ eo hz p̄cp idiuiso alteroiuito.
161 Si habens domum cōmunem vult eam locare t alter inhabitare p̄fertur volens inhabitare.
162 Casus de duobus habentibus fundum communem.
163 Seruitus aque ducende ex fonte ad molendinū concesse sine causa t titulo an sit nulla.
164 An in seruitutibus sufficiat voluntas p̄o ratione.
165 An in p̄scribendis iuribus incorporalib⁹ sit necessaria bona fides t titulus.
166 Ad inducendum obligationē personalē est necessaria causa putativa vel vera.
167 In traditiōe semp in dubio p̄sumit cā sec⁹ tū ī. pmissiōe.
168 In traditione requiritur causa vera vel putativa.
169 In dubio vz promissio vel stipulatio sine causa: qz videt inesse tacita causa donationis.
170 Aqua per se defluens et tuo fonte ad meum molēdinū an inducat p̄scriptionem.
171 Per rem inanimatam nihil nobis acquiri potest.
172 Scolatica seu aquarū emissoria nullo tempore p̄scribunt.
173 Habens ex p̄cessione ius aquam ducendi ex flumine publico an poterit mutare formam vel clusam aqueductus.
174 An facultas arbitrādi transeat ad singularem successorem.
175 Si homines certe ville. p milerūt titio purgare eiꝰ riuum ad arbitriū ipsiꝰ titū t titius vēdidit mihi talē riuū: p̄fati homines tenebunt ēt iam arbitrio mero purgare talem riuum.

176 An transmissibilia ad heredē sint cessabilia.
177 Fidicō. vniuersale est transmissibile.
178 Actiones directe transmittuntur. t tamen non possunt cedi.
179 In quolibet molendinū p̄sumatur esse liberum.
180 Res in dubio p̄sumitur libera.
181 Si habeo vnū molendinū in flumine. fiscus aliud. sicut eius molendinum p̄sumitur liberum ita t meum.
182 Si nobilis hz molendinum in alia villa quando poterit aliū impedire ne aliud molendinum faciat.
183 Si reedificati molendinū destructū nunciatur nouum opꝰ. an sine nunciatione poterit reedificare.
184 Quando edificium est funditus t omnino destructum. an reficiens dicatur nouum opus facere.
185 In refectiōe monasteriū totalr destructi regrit nona sinia epi.
186 Reficiēs monasteriū funditꝰ destructū acquirit ius patronat.
187 Si rusticꝰ. p milit aquā frigidā in estate alicui mitti in domo in qua miles habitabat q̄ in domus comburatur. t alia recedificetur quod rusticus amplius non teneatur.
188 Regista in cōfectione actus regruntur in eius refectione.
189 Castrum seu fortalitium funditus destructum non potest in consulto p̄cipe reedificari.
190 Prohibiti edificare castra non p̄hibentur illa reficere.
191 Licꝰ q sine sinia p̄cipis a p̄cipio fieri nō pōt tamen refici.

Dominus. Lecturus anno p̄ti p̄ximo digesti noui p̄o tenore initio t bonis auspicijs assumpti repetitionē. l. quominus. ff. de fluminib⁹. q̄ hz materiam vtilem et practicabilem. Iam. l. Bar. adeo solenniter commentauit q nus. quā ab alio post. a accurate lectam reperi. Unde Bar. vt sus est posteris occasionē ad scribendū nō p̄stitisse. sed p̄ripuisse. Ego hāc fel tilē materiā q̄ polita est extra. populares orbitā. meo exili aratro t mea tenui cultura renouandā deleg. Inea. p vtilib⁹ ad cōmunē scholasticoꝝ vtilitatē labozare instituī. Si nihil amplius inde p̄sequar. me cū satis actum putabo. mea opera posteros iuuitasse. t forsitā excitasse ad diligentiā magis accurate obeundū. t magis cumulate t p̄cise ad solnēdū. Ista l. 8m Bar. diuidit in tres p̄tes. In p̄ma ponit dictū. In secūda fal. In tertia cāpliꝰ fallētie. secūda ibi. sed tertia ibi. sz si aut nauigabile. vt alr p̄n Bar. inferi. Diuidit in quatuor. p̄mo pōit regulā gnalē. vnde tres exceptiones secūa ibi. nisi iperator. tertia ibi. hō. quarta ibi. sz si. ista secūa diui. Bar. nō plz vt apparebit. J. Deinde ergo ista. l. in quatuor partes in p̄ma ponit regula gnalem. secūa vna fallentia in tertia alia fallētia. i quarta ponit cāpliꝰ vltime falle. secūa ibi. nisi iperator. tertia ibi. si mō. quarta ibi. sz si aut nauigabile. Ista. l. ñ summat cōiter tu tū potes sic summare. Licuit pt ducere aquā ex flumine publico nisi sit nauigabile. vt alibi nauigabile faciat. i nisi supior vetet. h. d. Mo. i. regulā gita

1 lē affirmatiuā. t q̄ cuilibet licitū est ducere aq̄ ex flumine publico rō hui⁹ reg. est. qz licete facit authoritate iurisge. q̄ iure flumia t eorū vsus t iura sunt publica. t in vsu publico cuilibet ter. est in §. flumina. t in §. riparū. insti. de re. diui. t. in l. riparū. ff. de rerū di. t in fluminū. in p̄in. ff. de diuer. ita declarat Bar. j. in. ij. o. Intellige istū tex. nisi tale flumē nō est nauigabile. vt nō facit alio nauigabile. vt sequit infra. Iste limita p̄ ter. in. l. j. §. nō aūt. in v. sz labeo. ā. e. Sed notat

2 tex. ibi. nisi imperator aut senatus vetet. put no. gl. hic q̄ iperator t senat⁹ eg parā t facit. l. qo p̄cipis allegata i gl. q vide gl. or. t ibi Bar. i. l. ñ ābigit. ff. de legi. Tertio no. t subtilr ex eodē tex. nisi iperator aut senat⁹ vetet. p bari nouit ex illo

3 ter. subtilr itnēti. t q̄ ipator pōt alicui tollere ea q̄ sibi cōpetūt de iure regentiū sine cā publice vtilitatis. ter. est hic ducendo hoc mō. Nā posse ducere aquā ex flumine publico nō nauigabili p̄mittit cuilibet de iure gētiū. vt. §. dixi. t tū dr iste ter. nisi iperator aut senat⁹ vetet. q̄ iperator pōt sine ea vetare illud q̄ cuilibet cōpetit de iure gentiū. Istud notabile est ꝫ verus ar cōes regulas. Nā vera regula ē q̄ ea q̄ sut de iure gētiū nō pōt iperator tollere. nisi subsistēte cā publice vtilitatis. ita q̄ dominiū. est de iure gētiū. nō posset imperator mihi sine dicta cā tollere. l. itē si verberatū. ff. de rei ven. i. l. Lucius. ff. de euicta. t ꝫ gl. t oēs. in l. ñ. C. ñ ī vt vel. p gl. t doc. i. l. j. ff. de iust. p̄n. gl. t oēs. in c. q̄ in ecclesiarū. de cōsti. nō tñ regule est q̄ iuragentiū sunt īmutabilia. §. sz naturalia. insti. de iur. na. gē. t ciui. Itē De⁹ hz subtilr leges ī. ipator tñ ñ subiect ea q̄

4 sunt de iure gētiū. dicit Bal. i c. j. in p̄n. de natu. feudi. Dotenti⁹ est ēt ius naturale. aut gētiū. Fiūt p̄cipat⁹ aut ipiū dicit Bal. i. c. i. §. fi. q. feu. da. pos. Et si tu subtilis diceres q lx. tex. sipīr dicat nisi ipator aut senat⁹ vetet. nō ꝫ intelligi sub sistēte iusta cā publice vtilitatis. nā ista lex q̄ sipīr legi ꝫ sit intelligi t ꝫclarari. p alias. l. ñ ē nouū. d. l. sz posteriores. ff. de legibus

glosse.

gl. & doc. in l. sciẽdũ. in pr̃in. ff. qui sa. co. cũ si. Nũ ista rep̃sõio nihil vꝝ, eo q̃ si iste tex. intelligeret nisi iperator & vetet. s. ex cã publice vtilitatis: certe sup̃fluũ esset q̃ sequit in tex. dũ ꝺt nisi sit in vsu publico vel nisi sit nauigabile. Itẽ q̃n est ꝫ publicam vtilitatẽ. l. ita exp̃sse vetat. ergo nõ expediret q̃ imperator aut senatus vetaret. Et si aliꝰ magis subtilr diceret ꝙ q̃ in pr̃incipe in dubio p̃sumit iusta cã, ꝛ nõ exp̃imat ita dicũt ff. & Bal. in l. rescripta. in iij. aut iiij. q. C. de pr̃e. impe. offe. ꝺ. Ant. & Jmo. in c. cũ inter. de renũ. & in c. cõstituꝰ. de reli. domi. ꝺ. Zin. in c. q̃ plerique. in pe. col. de immu. eccl. Jstã regulã sepe tradit ꝺ. Zab. in c. cũ oli. in viij. col. & in c. in causis. in ij. col. ꝺ re in. rein. c. quãto. in iij. co. ꝺe iure ciu. & in c. cũ venissẽt. in iij. co. de iud. & in c. cũ inter. de except. & in c. nisi. in ij. col. de offic. le. Hemi. in c. grãdi. de supplẽ. neg. p̃rela. in vj. Ell. in gl. eccl. vñ. inci. nec arguẽdi sum⁹ in viij. co. & nõ eũdo per mẽdicata suffragia p̃babit in isto tex. nihil supplẽdo. Jmo. dixit gl. singularis in l. relati. in gl. fi. & ibi Bar. sequit. ff. de pe. & q̃ sola volũtas p̃incipis ꝺr esse iusta cã. Itẽ ad iustificandũ placitũ p̃incipis. sufficit quecunq; occasio ꝙ Bal. in c. cũ ecclesia sancte Marie. in pe. co. vt li. nõ p̃te. vbi refert ita facere illustrẽ. ꝺo. Marchionẽ mõtisferrati nobilibꝰ valniache. Q̃ dico q̃ ista risio nõ est bona ad istũ tex. q̃ illud q̃ ꝺr q̃ in p̃incipe in dubio p̃sumit iusta cã & voluntas p̃incipis habet p̃ iusta cã, p̃cedit in his q̃ sunt positiui iuris & in q̃bus p̃inceps p̃t tollere vel non tollere. Secus aũ in his q̃ sunt iurisgentiũ quibus nõ p̃t p̃inceps ex sola voluntate derogare, in istis p̃sumpta cã nõ sufficit ad tollen. ea q̃ sunt iurisgẽtiũ. Jmo regis q̃ sit vera & iusta cã exp̃ssa. ita declarat ꝺ. Zab. ubi supra in c. que in ecclesiarũ. de cõsti. Lu. ro. & p̃l. ecclũ. q̃ inc. querit p̃ vtrũ ꝺicta Guenioncii. ad fi. p̃l. ij. Q̃ ista doctrina habeo duos tex. in c. j. & q̃ ibi no. Bal. ꝺe na. feu. p̃bat bonus tex. in l. si testiũ. C. de testa. vbi ad tollẽdũ testiũ nõ sufficit p̃sumpta cã. q̃ in dubio p̃sumit in rescripto p̃incipis. Nunc difficultati p̃siderabã posse rũderi altero de tribus modis. Primo quod posse navigare in flumine publico, & posse pisc̃ari. istud est bene de iuregentium. ita q̃ p̃rie loquit̃ tex. in ꝺ. l. flumina. cũ aliis s. allegatis. ſ posse ducere aquã ex flumine publico istud nõ p̃cedã q̃ sit de iuregetiũ. Jstud vꝝ fuisse ꝺe mẽte Pau. de ca. ad alios p̃positũ in ꝺ. l. fluminũ. in pr̃i. ff. de dã. infec. Tñ cane q̃ Bar. j. in ij. q̃. tꝫ q̃ imo posse ducere aquã ꝺe flumine publico non navigabili sit ex authoritate iurisgentiũ iuribus allegatis, & sequitur ꝺo. Alex. in cõs. cccxv. q̃ inci. cõsideratis verbis instrumenti in ij. col. & est in ij. vo. in p̃s. ex cũ. Secõ ergo rñ ꝺeo⁹ meli⁹, q̃ imperator nõ p̃t auferre alicui sine cã publice vtilitatis illud q̃ ꝺe iuregẽtiũ est actualr alicui acquisitum, vt est ꝺictũ. ſ. vetare ne aqua ducat ex flumine publico est solũ auferre alicui lucrũ, & nõ inferre dãnũ. ita ꝺt Bar. j. in ij. q. probat ter. vltra eũ a Bꝛio sensu in l. ij. §. merito. ff. ne quid in loc. publ. vbi ꝺt ter. ꝺamnũ aũt patit̃ qui cõmodũ amittit q̃ iam ex publico consequebat. Tertio rñde q̃ imperator sola autoritate huius legis p̃t vetare. non sua sola p̃pria quo ca sunt nõ requirit alia cã vt habet per gl. & doc. in l. fi. C. si Bꝛ ius vt. publ. Quarto pncipaliter nota ex eo tex. q̃ aqua p̃t duci ex flumine publico. nisi imperator aut senat⁹ vetet. Bꝛ istõ Bar. formauit p̃mã oppositionẽ. vt hic p̃cũ. Nota ex dictis Bar. q̃ est ꝺe expressa mente p̃incipis, q̃ aqua ducatur sine alicuius iniuria vicinorũ, & ita p̃uilegia & p̃cessiones p̃cipũ intelligunt semp, nisi fiat alteri p̃iudicium. iurib⁹ hic allegatis p̃ Bar. Addo q̃ in p̃posito egregie no. Bal. in tit. de pac. cõstã. in xxj. co. vbi p illũ ter. in verbo, in detrimentũ. no. Bal. ad p̃cessiones quas quotidie faciũt p̃incipes de aquis publicis: q̃ semp intelliguntur esse reservata iura & cõmoditates eius cui p̃ima p̃cessio facta est. allegat l. itẽ labeo. §. j. ff. fa. er cis. Rescripta cũ p̃uilegia p̃incipũ semp intelliguntur p̃cessa sine cuiusq; iniuria. tex. vulgat⁹ in l. nec anus. C. de emãci. libe. l. cum filiꝰ in fi. ff. de testa. milli. in c. quis. in fi. de rescri. i vj. in c. Bꝫ de offi. dele. facit q̃ ꝺt Bal. in l. j. in j. co. & in l. fi. in ij. ꝺe cõsti. p̃in. cũ simili. Quinto no. ex tex. ibi. si modo in aqua in vsu publico nõ erit, & q̃ aqua non possit duci si est ea vsu publico. Jstũ tex. format oppositionẽ. vt hic p cum. Adde inquantũ Bar. posuit suum nouum intellectum ad ver. si modo ca aqua non sit in vsu publico. hoc est q̃ ciuitas vtatur ad molendina publica. Adde put faciunt Bononienses nã ꝺ molẽdinis cõis Bononie positis sup flumẽ rheni no. gl. in l. inter publica. in pr̃in. ꝺe ver. sig. & gl. in l. sed celſ⁹. in pr̃in. ff. ꝺe ẽpt. Bal. in c. j. in pr̃in. ꝺe capi. qui cu. ven. & idẽ q̃ Bar. ad istum tex. Bꝫ Pau. ꝺe ca. in l. imperatores. ff. de ser. rusti. pre. Pondera q̃ ꝙ intellectũ Bar. versiculus, si modo. loquit̃ de alio vsu publi. & de alio loquit̃ versi. sed si aut navigabile. iste intellect⁹ Bar. põt in se esse verus: sed mihi nõ plꝫ ad istũ

ter. pp duo fundamenta. Moneo & p̃lo. nã põdero aduersatiuã sed si, rnã de natura aduersatiue est aduersari his q̃ sunt eiusdẽ gẽris, alias aduersatiua nõ bn̄ fiat: vñ si ꝺico scholares legũt. Petrus aũt currit: intelligit Petrꝰ s. scholaris, vt aduersatiua aduerset his q̃ sunt eiusdẽ gẽris. gl. & ibi Bart. in l. mariti. §. h. ff. de adulte. & p. in aut. sacramenta in pr̃in. C. si aduersus ven. ꝺ. Alex. in l. filius a patre in pr̃in. xiij. ff. de lib. & posth. Sz ꝙ intellectũ Bar. nõ esset vsus publicus eiusdẽ generis, vt ergo bona sit aduersatio, ꝺz intelligi, put fecit glosel la hic de eoꝺẽ vsu publico nauigãdi. Secõ cõfirmo: q̃ de natura aduersatiue sed si est vt p ea videat repetita qualitas eadem precedentium cum sit cõiunctio. ita ꝺt no. Bald. in l. oẽs populi. in pr̃y. col. ff. de iusti. & iur. allegat ad hoc gl. fi. §. itẽ laptii. inst. de re. diui. Et istã doctrinã sequit̃ Pe. de anch. in c. canonum statuta. de p̃sti. in ver. querit etiã Bal. vtrũ vnũ sta tutũ. sequit̃ ꝺo. Alex. qui ꝺicit nõ reperiri alibi in ꝺ. l. filius a patre. in rũ. col. in fi. Bz ꝙ intellectũ Bar. nõ repeteret eandem qualitatem in specie. vnde plus mihi placet intellectus gl. in verbo nõ erit. & Bal. q̃ magis congruit litere. & illũ intellectũ sequit̃ simpliciter Ray. hic p̃sidera tamẽ si posset defendi alius intellectus Bar. p̃siderãdo vsum publicũ in genere & absolute seu simpliciter & in abstracto. Secto no. ex tex. ibi sed si aut navigabile q̃ nõ flumẽ publicũ est navigabile, aut facit aliud navigabile est licitũ ex eo aquã ducere. Adde q̃ rõ istius tex. est q̃ talia flumina que sunt navigabilia, vel faciũt aliud navigabile sunt de regalibus. tex. est ad literã in c. j. in ti. q̃ sunt regalia. in vsi. seu. ꝺeclarat exp̃sse Bar. hic in ij. q. Bar. in rub. ff. de re. diui. in v. col. Zing. in l. fluminũ. in pr̃inc. ff. de dã. infe. Ampliat istũ tex. q̃ q̃n flumẽ est navigabile. aut facit aliud navigabile. nõ solũ p̃natus posset aquã ducere, sed nec etiã populus nec ciuitas: q̃ cum sint de regalibꝰ, & sint solius imperij: ergo populus sicut nec p̃natus posset vsurpare ita tꝫ Bald. in rub. ff. de re. diui. in v. col. Limita tñ no. vt ꝺicã post Bar. ſ. in ij. q. Practicã autẽ & formã libellorũ in materia totius istius. l. ponit Spe. ad quã recurras. in tit. de cã pos. & p̃prie. §. q̃ vero in ver. sextũ aũt cũ ver. seq. Cõtra istum tex. opponit Bar. vt hic p ea. Mo. multũ limitatione Bar. ad totã istã materiã q̃ & q̃ pũ publicũ flumen non est navigabile, vt Rhenus Bononie: tamen intrat aliud flumen navigabile, vt s. padũ licitũ est ducere aquã ex pub ico flumine, dũmõ reuertat postea ad illud flumẽ navigabile, eo q̃ ex hoc nõ ledit vsus eiusdẽ fluminis navigabilis. Adde q̃ sequit̃ simpliciter ꝺ. Alex. in cõs. p̃allegato. cccxv. vi. ſi ꝺeratis verbis instrumẽti. in ij. col. & ꝺ. Bar. veronẽ. in tractatu seruitutum rusti. in ti. ꝺ aque ductu. in xxij. col. & Spe. i ti. ꝺe cã pos. & p̃prie. §. q̃ vero. ver. li. sextũ aũt. Jmo generalius & notabilius ꝺicit Bal. in ꝺ. rub. ff. de rerũ diui. in ver. ſ populus q̃ ex flumine publico navigabili licitũ est aquã ducere vnicuiq; vel constituere in eo molendinũ q̃n istud nõ nocet vsui publico navigabili. quod valde nota. Pro ista decisione allego tibi duos tex. in l. j. §. nõ aũt omnes. s. co. tex. in ratione ꝺecidendi a Bꝛio sensu in l. si aũt. §. fi. ff. de aqua plu. ar. q̃ ꝺicit q̃ flumẽ minus navigabile efficiat, licet oẽs ita teneant exp̃sse ꝺ. Alex. in p̃silio p̃allegato, s. cccxxv. Pꝺdero tibi egregium tex. exp̃sse volentẽ quod in loco publico nõ est licitum aliquid facere, vel aquã ducere sine expressa licentia p̃incipis, etiã si nihil noceat publico tex. est no. in l. seruitutes. tertia in §. publico. ff. de serui. tit. generali. vbi ꝺt ter. a p̃incipe peti solet vt sine incommodo publico vti possit, quẽ tex. in alio p̃posito notat Bre. in p̃s. xxx. quod inci. viso themate & p̃sultatione a me trãsmissa. in scõo ꝺubio, & ille ter. sic realiter intellect⁹ multũ obstaret. Tñ gl. in illo §. publico. supplet ad tex. dictionẽ maxime. vel intelligit sine incõmodo s. magno. & vide ibi Bar. & Bal. Ang. Rap. & Pau. de ca. & alios q̃i nõ reperiũt gl. in hoc illa tũ est magna violentia ad illum tex. ta mẽ forte ita necesse est intelligere illum ter. p̃opter l. i. §. non aũt. ſ. eo. vt iura iuribus concoꝛdent. l. vnica. C. de inoffi. do. ca. cum expedeat. de ele. in vj. Septimo no. ex tex. ibi. aut ex eo aliud navigabile sit. & q̃ cã & effect⁹. l. habet ipsam. l. ꝺistinguere facit. l. ita aũt. in pr̃in. de admi. tut. & l. cũ tale. §. fal sam cãm legato. cũ gl. ff. de cõ. & demõ. cũ multis simi. Octauo notabilius no. ex eisdẽ verbis quod ideẽ iudicam⁹ ꝺe cã cansante effectum. q̃ iudicamus de ipso effectu. Nec credo q̃ alibi melius habem⁹, & hic successiue no. q̃ idẽ ius est in cã efficiẽte quod est in effectu seu in cã finali facit tex. in l. si aũt. §. fi. ff. de aqua plu. ar. & in c. j. que. sint rega. facit bñ tex. in c. si superg̃ã. de offi. dele. in vj. Sic & alibi ꝺicimus quicquid est cã cãe, est cã causati. l. manumissiones. cũ simi. vbi Bal. & alij no. ff. de fust. & iur. Nono allegatur iste tert. quod dispositio que habet locum in existente in termino, habet locum in existen-

a In princi pe. Adde qõ iter subditos semp in pr̃incipe p̃sumit causa, p ea q̃ no. Jnn. in c. in nra. de in. reiu. & ꝺ. Zin. & Zab. in c. cõstitut⁹, de relig. do. & p̃sit Soci. in p̃sil. lxxij. colũ. iij. v. sed ꝫ ꝙmissa. Et vide eũ ꝺe Soci. i p̃s. cclxxij. colũ. pe. v. post remo. vbi quod p̃sumit iusta cã q̃n rõnabilis & iusta argui potest.

te in via: ita alle. istū tex. Ray. in l. que pater. ff. fa. erc. adde q melius pbat in l. abesse, & in l. qui mittunt. ff. ex q. cau. ma.
Alibi no. Bal. in c. non pen. piscentiē. in ¶. co. de ẏsti. p illū ter.
a ✝ q vbi aliqd phibet in termino, intelligit etiā phibitū i via
a ideo ꝑm eum phibitus ex forma statuti exportare frumentū ex territorio sub certa pena repert⁹ in via pōt puniri. Istud vltimū nō puto verū: qz materia penali pceditur dicta regula
b ¶ In termino. vide hāc qō. p. l. epo. i. l. si fugitivi. co. xj. ver. quero sexto. C. oēs. fugi. p gl. sing. & no. in cle. i. in ver. ꝑhere. de ẏsan. & affi. q d. Abb. ibi reputat sing. ¶ Decimo no. ex isto tex. ✝ q idē iudicam⁹ de flumine nō navigabili, qđ ex eius adfuctiōe facit aliō navigabile, sicut si esset navigabile. vñ facit iste tex. ꝑm Albe. hic, q si positio de se sit impertinēs: & si cū alia admisceat efficiat ptinēs q admittat. Idē no. Alb. in l. j. ꝑ illum ter. ff. de aqua plu. ar. Notat Jo. an. & alī post eum in c. fi. de ẏfes. in vi. adde in terminis Bal. in l. ū. §. q observari. in ūū. col. i fi. C. de iur. ca. vbi ōt Bal. q illa positio q cū alia ꝑiuncta facit etiā p indirectū ad cām, oꝫ ptinēs & dz admittit: facit q no. Bar. & alī in
20 l. ad probationē p illū tex. ad fi. C. de ꝓba. ¶ ✝ Undecimo & vltio no. ex isto tex. Argētin⁹ filī⁹ Rayn. q vbi duo pp vnum, ibi vnū tm. & ad hoc dicit sepe allegari istū text. facit melior tex. in l. illō. §. fi. ff. ad l. Aq. gl. in l. cū filī⁹. §. j. in vbo neuter. ff. de verb. obl. ¶ Bl. j. diuidit in tres partes. in j. rādet tacite qōni. in ¶. allegat geōr. ad tex. in iq̄ forma no. q̄stionē. Secūda ibi, & facit. Tertia ibi, qd si ducēbāt. & de qōne no. q̄ ista gl. forma statuti videbim⁹ j. in j. q. Bar. ¶ Bl. in verbo ꝑmittitur. Divide in duas partes. in j. declarat tex. in ū ad eqiparationē ter. allegat concor. secunda ibi, itē ad hoc. & dum ista gl. allegat. §. testamēti. insti. de her. quali. & diffe. adde quod voluit isto modo inducere, q sicut ibi paria sunt, vel quē esse heredē vel alium facere heredē: ita hic paria sunt flumē esse per se navigabile aut facere aliud navigabile. ¶ Extra gl. Bar. tāgit plures quotidianas questiones circa molendina, & alia edificia que sunt in flumine publico. & sunt xviij. questiones.
21 Prima questio si habeo molendinum intra seu in parte inferiori fluminis, et alī faciunt molendinum supra ita quod me impediunt. an possum licite facere. Adde circa istam primam q. Bar. quod idem determinant By. Old. Ray. hic. & ista est cōis & vera opi. idē determināt oēs in l. si manifeste. C. de ser. & aqua. & i l. si qs ex argentarijs. §. si initiū. ff. de edē. adō. Bar. l. j. §. sicut aūt. ff. ō aq plu. ar. & i l. ū. §. idē ait p illū tex. ff. ne qd in loc. pub. Et oīno Bal. notabiliť. in c. cū ecclesia vulterana in ūū. co. p gl. ibi de elec. & in c. iij. de except. & in c. i. §. si qs ō māso de ꝓro. inue. & notabiliter i rub. ff. ō rerū divi. i iij. co. in. l. itē lapilli. in ¶. col. co. tit. & in l. vnica. l. ix. col. i xiij. opposi. C. de senten. q̄ ꝓ eo q̄ interest. & in c. cū oēs. in xj. col. & sequenti de cōsti. & in ẏsti. lxxvj. inci. In q̄stione ꝑdicta de molendino. Ang. in. d. l. ſ. §. idē ait. s. ne quid i loco publ. Jozian⁹ & l. imperatores. ff. de seruit. rusti. ꝑdio. & late do. Alex. in ẏsti. cccxv. incip. Oppoꝛtune consideratis. & est in. ū. vo. clxxiij. Et decidit. d. Signorol⁹ de homodeis in cōsi. xxxiij. incip. ex q̄dā flumine publico. ¶ Secundo adde in specie in q̄ cū Bar. concludit qđ in flumine ꝓuato alicui⁹ & alteri⁹ nō licitū facere molendinū supra qđ ꝓncipaliť faceret vt alteri noceret, & cōsequenter ad emulationē alteri⁹ ꝓout cāta: & egregi⁹ tex. in. l. j. §. denicꝫ. ff. de aqua plu. ar. allegat⁹ p Bar. No. diligen
22 ter ex illo tex. & doctrina Bar. hic, ✝ q nō est licitū aliqd facere in ꝓuato qđ illud ꝓncipaliter fit vt alteri noceat. & sic illō ꝓncipaliter fit vt alteri noceat, & sic ad emulationē alteri⁹. Adde Bal. in. d. rub. ff. de re divi. i iij. col. i §. circa aquā q̄ cadit &c. Ubi ārit. duo sunt molēdina in q̄dā flumicello. q̄ molēdina non sunt ad molendū nisi qñ pluit habēs molēdinū supervue aquā continet in suo molendino qñ pluit. nunquid possit: & distinguit vt p Bar. hic. Aut facit solū vt noceat: & nō ꝑt qz equitas naturalis talē dolū excludere debet. l. ū. §. item varue. ff. de aqua plu. arcēda. qui tex. est not. ad multa ꝑm Bal. ibi. Aut facit vt sibi ꝓsit: & tūc aut ambo habēt iure molēdinū aut non. vt ibi per eū. ¶ Secundo ad idē adde illud q tz
23 Pau. de ca. in. l. cū eo. ff. de seruit. vrba. vbi tz q regula illa⁹ l. que hz quod quilibet edes suas possit alti⁹ tollere vsq; ad celū vt ibi & l. alti⁹. C. de seruit. & tollēdo lumina vicini. Illa regula procedit qñ qs edificat vt sibi ꝓsit. sed si vtilitatē nō habeat nō pōt: qz diceret facere vt alū officiat per. d. l. j. in §. denicꝫ. & ita dicit se rūdisse de fcō vt ibi per eū. & in. d. l. alti⁹. vbi Ly. Ray. & Sali. Idē teneat q si aliquis vellet alte facē eleuare domū suā ꝓncipaliter ad emulationem alterius puta vt inspiciat vrozē aut filiam vicini, vel vt inspiciat religiosas. q non posset. Idem tz Joan. de imo. in. l. si in meo fundo. ff. de a
24 qua plu. ar. ¶ Tertio ad idē adde ✝ q non lz edificare castrū aut fortiliciū qñ ꝓncipaliter fit ad emulationē alterius etiā inimici. tex. est in l. opus nouum. & ibi Bar. not. ff. de ope. pu. gl. in l. quicunq; castellozū. & ibi Bar. C. de fundis limitr. ll. xj. gl. in l. ꝓ puincias. C. de edifi. ꝓtua. Bar. in l. ex hoc iure. in v. co. vbi Bal. Ang. & alī de iust. & iu. Bar. in l. j. in ꝓn. ff. qō catusq; vniuer. & in l. fi. de colle. illicitis. ¶ Quarto adde illud qđ singulariter tz Bal. in l. j. in pen. q. C. qui test. fa. pot.
25 vbi tz ✝ q si duo fratres habent vnū castrū cōmune q vn⁹ non pōt vēdere vel donare partē suā castri ad emulationē alter⁹ si per hoc sibi nō ꝓdest & alteri noceat: allegat ad hoc. d. qui cūq; castellozū. ¶ Quinto adde illud quod no. Bar. in l. cum allegas ꝓ illū tex. C. ne fis. vel reipubl. q si duo fratres habēt vnū castrū cōe, & vnus expellat aliū q si frater expulsus vadat ad ciuitatem ꝓpinquā: vel ad ꝓncipē, & sibi venda: vel doñet partē suā, talis vēditio nō valet: qz ꝓsumit⁹ ad emulationē facta. Sequunt ibidē Pau. de ca. d. Ale. & dicit Pau. de ca.
26 se ita vidisse de facto ꝫ loquēt⁹. Per ista omnino ✝ credo quod non sit verū illud quod alibi tz Ang. in d. l. cū eo. ff. de ser. vrb. dicit Ang. quod q̄uis quis non possit edificare ad emulatiō nē ꝓncipis vel ciuitatis: tamē ad emulationē ꝓtuam bene potest dūmō edificet in suo solo quod sit liberū. & credo q sit falsum ex ꝑdictis ꝑsertim ꝓ tex. cla. zū. in d. l. j. §. denicꝫ. & ei reprobat Pau. de ca. sed alio fundamento in d. l. cū eo. & in d. l. alti⁹. & zū tz notabiliť Bal. in d. l. itē lapilli. i ūū. co. ¶ Tertio ꝓncipaliter circa istā. q. Bart. ꝓ clariozi intelligentia
27 quero de alia vtili q. Pone ✝ q quis habet molendinū in alqua villa, & homines de dicto loco tā longissimo tpe cuius initij memoria nō extat in zū. semp iuerunt ad dictū molēdinū ꝓ macinatione: ecce quod alius vult aliud molendinū noviter cōstruere, an possit phiberi. tex. vī notabilis quod sic. in. q. significāte. in ꝓn. & ibi oēs cano. notāt de appel. Et ibi Bal. in j. col. no. ex illo ter. q pōt ꝓscribi quod ciues non possint ire ad molendinū in meo molēdino, vel quod ego solus habeā molendinū, & quod nō possit aliud cōstrui in meū ꝓtidium.
28 ✝ Itē vz ꝓsuetudo quod nullus possit facere molendinū nouū in flumine in ꝓtidiciū mei molendini. ꝑm Bal. & doc. in d. q. significante. Idē vult Bal. in repeti. l. de quibus. in rx. col. ff. de le. j. vbi tz quod vz ꝓsuetudo quod oēs volentes molere teneant venire ad meū molendinū. Q̄uis nōsit rōnabilis consuetudo allegat ter. in d. q. significante. & ibi Jmo. ¶ Secō confirmatur ista pars ex notabili doctrina Bar. hic. Nā qui hz molendinū tanto tpe cuius initij memoria nō fit in zū cerne hz licite. l. hoc iure. §. duct⁹ aque. ff. de aqua q̄. & ecti. firmat Bar. j. in ū. j. ergo cum ipse habeat illud molendinū licite pōt phibere alīū volentē facere ita ex ꝑsse Bar. hic. Breuiter veritas est ista q ex his que sunt mere facultatis, vel ex his q̄ gratuite cōcedunt nō pōt dici acquisitū ius, nec ꝑscriptio cautela, nec per hoc nascitur in futurū obligatio. c. possessiones. xvj. q. j. gl. in l. solent. in gl. fi. in fi. ff. de of fi. ꝑcon. & leg. Bart. in l. cū de rē verso. vlt. col. ff. de vsur. Hinc dicunt in specie adesum nostrum Ly. Bal. & alī scribentes in l. j. C. de ser. & aqua.
29 quod si per longissimum tēpus iuj ad molendinum ad tuum non per hoc potes me in futurum compellere vt ego ibi molā ꝓpreditum tui molendini, eo qz ista ītio fuit per modū facultatis. Idē tenet Ly. in l. ū. C. que sint lon. consue. & no. Ab. in c.
30 abbate sancti Siluani in ¶. co. de verbo. sig. ✝ sicut si aliq⁹ quis multis annis ꝛ ipse & maiores sui hospitarentur in domo aliquē nobilē vel episcopū, nō per hoc cansaret cōsuetudinē ꝓscriptio ꝓ q̄ in futurū ad hoc teneret. ita dicit Jmo. in ea. cum ecclesia sutrina. de cā. pos. & ꝓpriet refert & sequitur do. Abb. in c. q̄ō translationē in ¶. co. de offi. le. & in c. abbate sancti Siluani. in cōsi. cxiij. incipien. in q. que vertitur inter reuerē
31 dum patrem. ✝ Si vero volentes ire alio ad molendinum fuerunt a me ꝓhibiti & acquieuerunt ꝓhibitioni per tempꝰ longissimum ad ꝓscriptionē cōplendā, tunc bene acquiritur mihi i⁹ vt possint in futurum ad hoc cogi. l. si quis diuturno. ff. si seruꝰ vendi. & l. hec aūt. ff. de seruitu. vrba. ꝑdio. gl. & doc. in l. qui luminibus. ff. eo. & ita ex ꝑsse in q. nostra determinat do. Abba. in d. c. significante. in j. no. & ibidē alī cano. & idem do. Abba. in cap. fin. in fin. de resti. spo. do. Bar. veronen. in tractatu seruitutum vrbanozum. in cle. de furno. in ū. q. notabiliter do. Abb. in d. c. abbate sancti siluani. in ū. co. Ubi per illum ter. iuncta glo. extendit etiam si ꝓhibitio fuisset facta extraiudicialiter, & etiam si ei fuisset obtemperatū ꝓ bono pacis: tamen inducitur consuetudo eius. & dicit ita esse ter. ibi quē dicit se nescire alibi. Adde ad istā questio. multum notabiliter Bal. in l. item lapilli. in ūū. questio. ff. de rerum divi.
32 vbi querit Bal. ✝ nūquid aliquid possit ꝓscribere quod ipse solus & posteri sui habeant molendinum in tali villa ita quod alius nō possit ibi facere molendinum. dicit videri qđ sic. Alī quisquam. ff. de diuer. tempo. ꝓscrip. & dicit hoc esse verum si ꝓhibuit alios facere & illi acquieuerunt. nam a tempore inhibit

retinibitionis incipit currere tps pscriptiõis, z sine phibitione acquirit ñ por. Et p hoc infert q alio mõ possit sibi acquiras in pdicto vicino zũ qõ ipse solus possit habere molendinũ z erit ẽm eũ seruitus predialis, tñ subdit q ex ea publice vtilitatis poterit infringi illa seruitꝰ q̃ solꝰ habeat molẽdinũ p l.hi.ff. de vsuc. Et ẽm pdicta cõsului anno. pterito i ciuitate calisteli, z ita fuit iudicatũ, cogita tu qõ doc. loquit solum in longissimo tpe. nõ aũt in illo cuius initij memoria nõ est in ẽtiu q̃ ꝯ vi pscript, ꝯ tale dicã. j. i. ij. q. Bar. ¶ Quar
23 to principaliter adõ vt supplicat doctrinã Bar. † q̃ in dubio
a 4 gubet plumit edificare pp se principaliter, z non ad iuriaz vel emulatione tertij. gl. est ordinaria in fluminũ. §. fin. z ibi Bar. z alij notant. ff. de dã. infec. Silbe. hic in fin. Bal. in d. l. ite lapilli. in ij. co. Jmo. in l. si in meo fũdo. ff. de aqua plu. ar. facit dñ regula. l. merito. ff. p soc. ¶ Quinto pricipaliter supplcas z gricias istã doctrinã Bar. ẽm Bal. notabiliter i c. cũ
34 ecclesia vulterana. in iij. co. de elec. vbi querit Bal. † qd si a ligs faciat molẽdinũ, vl aliud edificiũ mixta cõsideratiõe vt noceat vicino, z ẽt vt ibi, pfit, aliter tñ nõ factur⁹ nũi aio pricipaliter nocendi. diceres tu qõ nõ possit qz artendi dz q pricipalit agit, l. si qs nec cãm. ff. si cer. pe. Bal. tñ ibi notabiliter determinat q̃ isto casu adhuc licite facit qz ñ ex effectu iudicantis est, nec dz fraudari cõsilio q non dz fraudari re: vincit ergo hic anim⁹ a iuris licẽtia ar. l. si vir vxori. fiõ vsu. p dona. Jta ẽt notabilit ibi Bal. q̃ valõ ligna. † Secto adõ qõ doctrina Bar. pcedit qñ aq̃ ñ sufficeret vtriq; molẽdino, aliter si vtriq; sufficeret secus esset: qz tũc vteriq; posset aquã ducere vel facere molendinũ. ita probat text in l. in cõcedendo. z ibi Bar. no. ff. de aqua plu. ar. z Bar. j. in qnta. q. in ñ. z ibi latius referno dicẽdũ. ¶ † Septimo adde qõ vz pactũ factũ p eũ q̃ hz molẽdinũ iferi⁹, ne liceat supiori in suo molẽdinũ edificare. ita no. Bal. p. gl. i l. pe. ff. si pac. Et ñ facit q̃ vult Bar. j. in. xlij. q. q̃ vz pactũ factũ p habẽtẽ molẽdinũ iferi⁹ ne liceat supiori in suo aq̃ retinere. l. j. §. ñ q̃ s B concesserit ff. de aqua quoti. z esti. ¶ Octauo principaliter adde i
37 quãtũ Bar. ẽt q̃ † illõ dicit flumẽ publicũ qñ per petuo currit l. j. §. flumina. s. e. Illõ q̃ dicit pprietatẽ flumẽ qõ nõ per petuo t Sil. alibi explificat in duob⁹ molẽdinis Bononie. Glo. in l. neno. ff. de re diui. z gl. i l. j. §. fluminũ. s. e. Bald. in c. j. §. si qs de mãso. in. vj. co. dcõtro. inue. z in ru. ff. õ re. diui. i ru. ff. nij. co. z no. declarat Bar. in l. ite lapilli. in ij. col. ff. õ re diui. Vbidt qõ flumẽ dz prietatẽ omne illud q̃ arescit vel pusillũ aque in estate cõtinet, vt vir. vbi te inter cũ lanes: z istud iõ dicit prietatem qz non est aptũ esse ad publicũ bonũ. Sz caue ne erres: qz differt flumẽ prietatẽ a flumine pprio: qz illud dicit flumen pprium alicuius qõ incipit ex fõte suo q̃ in agro suo oritz, discurrit p sua predia vsq; ad flumẽ publicũ vl mare. ar. l. si qs diuturno. ff. si seruit vẽ. ¶ Ultimo ad istã primã
qõnẽ adde q̃ dicã. j. in xxv. q. z ita habes expeditã primã qõ
38 nem Bar. † Secundo qrit Bar. qñ quis dicat habere molendinũ licite in flumine: z quãdo ñ. Adde q̃ oia ista dicta Bar. refert z limpliciter sequit do. Sile. in cõsi. §. pluries allegato
ccexxv. incip. cõsideratis. † his instrumenti in j. z ij. col. cẽ in ñ. vo. consiliozũ. cxciij. ponit aliquid Jmo. in l. fluminũ. in prin. ff. de dam. infe. Et Bar. hic ponit tres modos quib⁹ est licitũ aq̃ ducere ex flumine publico. vt hic p eum. ¶ Secdo
29 adde in quantũ Bar. vult † p legẽ municipalẽ ciuitatis q̃ prescripsit merũ z mixtũ iperiũ z hic flumina z portꝰ. z concedat licẽtia edificandi molendinũ in publico flumine. Adde tu q̃ authoritate pacis cõstãtie flumina nauigabilia z regalia fuerunt cõcessa ciuitatib⁹ Italie innominatus vt habes in ti. õ pa. cõstan. in vsu. feu. z consequenter oẽs ille possent cõcedere licentiã edificãdi molẽdinũ i flumine nauigabili. ita tz. Silb. in l. si aũt. §. fi. ff. de aqua plu. arce. z idẽ. Silb. hic. z do. Bar. verũ, lz non referat Silb. in tractatu seruitutũ rusticarum i ti. de flumi. Adde ẽt qõ notabili⁹ tz Bal. in l. si pluries. in iõ. co. C. de cõdi. insert. vbi notabiliter ẽt qõ in vniuersali oia flumina nauigabilia sunt romani imperij, sed in particulari sũt earũ ciuitatũ per quartũ territoriũ trãsit flumen. ar. littoraz maris que sunt sub imperio alicuius populi puta Genete z vel Hennensiũ. z ab eo qui eis preest petẽda ẽ licẽtia, ẽm Ja. de are. in. l. littora. ff. ne quid in loco pub. Bar. in ru. ff. de rerũ di. in v. co. z segl ẽt do. Sile i pstilo prime relato. cc. xxv. inci. cõsideratis verbis instrumẽti in. ij. co. ¶ Tertio princi
40 paliter adde in quãtũ pcludit Bar. † q̃ qui habuit molendinũ in flumine publico nauigabili tanto tẽpore cui⁹ initij memoria nõ est in ẽtiũ, dicit tur habere licite. Adde in specie ter. in l. vsu aque z ibi Bar. ad hoc no. C. de aqueductu. lib. x. glo. et Bar. in l. diligenter. eo. ti. gl. imperatorez. ff. de seruit. rusti. co. predio. Jo. de platea. z Ang. de. are. in §. flumina. istitu. õ
re. diui. vbi p hoc infert qõ Veneti z Hennenũ licite pscripsiliert runt guifum. maris tpe cuius initij memoria nõ est in ẽ rtiu. Et istud intantu est verũ q̃ tz Ang. in con. cclxxix. incipiente thema tale est inter ceteras capitula pacis. in ij. co. z
41 so. q̃ ex quo Veneti z eozũ dominiũ per longissima tpa fuerunt z sunt in quasi possessiõe dicti gulfi, certe rõne dicte possessionis longissime in qua fuerunt z sut, possũt Veneti Hennenses z alijs quibuscũq; interdicere e potentia nauigãdi nauigare volentib⁹ p eozũ gulfum. per. l. sane. ff. de iniu. vbi ẽ casꝰ ẽm. Ray. de solli. qui ex presse ponit explũ de gulfo Venetorum vt ibidẽ per eũ. Et idẽ ẽt no. Bart. in d. l. sane si maris. quã legis sub. l. iniuriarũ. §. fi. ff. de iniurijs. vbi dicit illũ tenere facere p Venetis qui ex longua ẽtudine sz dicũt habere iurisdictionẽ in eozũ mari. Redeũdo ad cõclusione Bar. hic
42 adde ẽt qõ istius casus triplex est rõ. † Prima: qz habere tãto tempore cuius initij memoria nõ est in ẽtiũ est perinde ac si imperator cõcessisset: qz hz vi cõstituti. d. l. hoc iure. §. doctus aque, z c. super quibusdã §. preterea. d. ver. si. Secũda rõ qz per tantũ tps cuius initij memoria nõ est ẽtium presumitur ẽt ea que alias de sui natura sunt imprescriptibilia. c. §. fi. de prescrip. in. vj. Tertia rõ: qz vetustas tanti temporis cuius initij memoria nõ est in ẽtium tantũ põt quantum imperator cũ cã. ita no. And. de tier. in. c. j. i verbo flumina publica. in. ij. co. in titu. que sunt regalia. Jtẽ adde in materia illõ q̃ ẽt Bal. z aduocati sepe allegãt in ti. õ pace cõstan. in v. co. vbi notat p illũ tex. in verbo licut ab antiquo ibi esse text. ex
43 presium q̃ † in molendinis z cõmoditatib⁹ aquar ũstandum ẽ antiquitati. Alibi Bal. in c. j. §. si qs de mansa. in ti. de cõtro. inuest. in vj. co. dt qõ in aqueductu nõ solum inspicimus prin cipiũ aque sed ẽt loca vndẽ dcurrit z alueos z meat⁹ vetustissimũ aque cursum z ẽm eozũ qualitatẽ de vsu aque iudicare debemus. De istis adde tu tex. in. l. j. §. fi. ff. de aqua plu. ar. vbi dt tex. vetustatẽ vicẽ legis obtinere. Jtẽ dicit longa ẽtudines velut iure imposita seruitutẽ. z text. in l. ij. in prin. c.
34 ti. q. pt vetustas † semper pro lege habeat. ad idẽ text. in l. qui luminibus in prin. ff. de seruit. vrba. predio. Jtẽ videas solemnẽ ter. quẽ cõsulẽdo sepe formaliter ſũ solit⁹ allegare. in. l. fi. ff. de aqua plu. ar. ibi quibus vestustas authoritatẽ daret q̃ is ius nõ probatur. ¶ Quarto principaliter adẽ inquãtũ
35 Bar. concludit † q̃ in flumine publico nõ nauigabili licitum ẽ est authoritate iurisgẽtiũ facere molendinũ. put dixi in tex. in §. no. Adde qõ istud limitat no. Pau. õ ca. quãuis ñ faciat mẽtionẽ de dictis hic, in l. fluminũ in prin. ff. de dam. infec. vt a pcedat qñ qs vult molendinũ cõstruere super aqua. put fit i flumine Padi, vel put fit Rome vbi fiũt molendina sup za aq̃ ex concatenatione nauiũ. Nec⁹ esset ẽm eũ si qs vellet facere molendinũ in dicto flumine non nauigabili, ita q̃ edificiũ tangat solũ seu alueũ ipsiꝰ fluminis, tũc non posset sine licentia iperatoris aut superioris. Sic intelligit istũ tex. in ẽ bus publico q̃ uis oẽs alij ẽm eũ intelligat i flumine nõ nauigabili. Rõ diuersitatis est ẽm eum qz primo casu qñ edificat s. aq̃ fluminis vsus talis aque est cõis. iõ occupãti cõceditur, iõ licitũ est super talẽ aquã edificare. Sed in secõ casu alueus seu fundꝰ ipsiꝰ fluminis nõ est cõis sz bñ est publicꝰ, ideoq; occupanti nõ cõcedit. iõ tunc regnit authoritas superioris. nõ recolo legisse ab alio tactũ z ñ est verũ e magna limitatio ad tex. nostrũ ad doctrinã Bar. hic, sz mihi ñ placet ista limitatio. Moueo z qz Pau. õ ca. facit dicta inter flumẽ z alueũ seu lectũ fluminis ẽ illõ est sallũ qz alueus semper iudicatur ẽm naturaz ipsius fluminis. tex. est in l. j. §. si insula in fin. s. eod vbi dicit ter. impossibile est vt alueus fluminis publici nõ sit publicꝰ.
46 ¶ Secundo z fortius moueor: qz alueus est semper ciusdẽ iuris cuius est ipsum flumen. tex. egregiꝰ in l. adeo. §. insula in ver. nonus aut. ff. de acq. re. do. z in §. insula insti. eo. vbi ẽt ter. alueus est eius iuris cuius est ipsũ flumẽ, id est publici õ iur gentiũ. ¶ Tertio monet me illud qõd per illũ ter. z fortiꝰ no. Bar. in tractatu õ alueo. i vij. co. vbi ẽt q̃ in d. l. adeo est
49 ter mirabilia † qõ lz alias cadat solo quicquid ei superimponit: tñ in ista materia ẽ, solum z fundus cedit aque fluminis que superimponit z est speciale in flumine z similibus aquis ẽm eũ. ¶ Quarto in ẽtiũ facit: qz si cõsideras rõnẽ istarum legum quare liceat facere molẽdinũ in in flumine non nauigabili, illa ratio, pcedit etiam i eius alueo. ¶ Cogita qz est pulsus vtilis nec alicubi discussus. ¶ Quinto principaliter adde tuquã
48 tũ Bar. subdit † q̃ non patit dãnũ q̃ prohibet edificare molendinum. ¶ Quis non acquirat lucrum, z sic vult Bar. non haberi i psideratiõe q̃ nõ acgrat lucrum, Sz caue: qz Bar. ẽ. in j. q. vbi sibimet ẽtiam. nã. ẽ. in. j. q. ẽt qñ primꝰ habuit molendinum licite non põt secundꝰ edificare: eo qz nõ potest auferre lucrum q̃ licite percipit ex publico per tex. i. l. ij. §. merito.

¶ In dubio. adde cũde i l. ex hoc iure. co. ij. §. de instit. z iure. Et quẽ posui i addi. ad d. Philip. de ciuz in. l. nullus videtur dolo. j. de regu. iur.

i°, viij, vol. cons, xxij, nota istā decisionē: q̄ est multū vtilis ad totā materiā istius. l. ¶ Pro ista cōclusione q̄ est verissima ego addo vnū bonū ter. in l. ij. §. si aqueductus. ff. de serui. rusti. p̄dio. & ibi Alb. & An. & alij ad hoc no. illū ter. scdo ista cōclusio cōfirmatur ex tate naturali. ex quo eī vsus aq̄ vtriq; sufficit: certe illud q̄ tibi nō nocet alij cōcedi pōt. l. ij. §. itē varus. cū si. ff. de aqua plu. arc. p Bart. in l. ij. in p̄in. in. col. vbi dixi. & fol. ma.

¶ Scdo principaliter amplia istā cōclusionē Bar. p illud q̄ notabiliter vult Bar. in l. nō mod°. C. de ser. & aqua. vbi p illud

57 ter. decidit no. q. † q̄ si tu ab initio duxisti licite aquā de flumine publico ad domū i qua posueras vnū molēdinū. ego ex alia pte fluminis volo ducere aquā ex eodē flumine ad molendinū meū. cū tanta sit aqua q̄ optime sufficiat ad vtriq; molendinū tu aūt vis me impedire dicēs q̄ in domo tua vis ponere plura alia molēdina certe nō potes. eo. q̄ dz inspici mod° ducēde aq̄ a principio nec dz inspici q̄ postea possit augeri, vt est ibi ter. no. ¶ Tertio adde q̄ per supradicta decidūt notabiliter

58 ¶ Bau. de eg. & do. Alex. in l. ex facto. §. j. ff. de vulg. & pu. † q̄ si aliq̄s bonā cōgessit alicui monasterio siluā retinēdo sibi vsus venādi, q̄ oēs de illo monasterio pñt ēt ibi venari ex quo illa silua pōt cōueniri vsui cuiuscūq; insolidū. p no. p Bart. hic. & i d. l. cōcedēdo. q̄uis fm do. Alex. videret p̄ma facie dōm Zrium.

¶ Quarto ad p̄dicta adde illud q̄ decidit Bal. in c. j. §. si q̄s de manso. in v. col. si de inuestit. feu. cōtro. fue. & sequit Ro. in d. l. in concedēdo. vbi tz, si iter domā feudatariā & domū p̄priam directi dñi cōcedētis feudū sit in medio q̄dā puteus q̄ cōtinet tātā aquā q̄ sit sufficiens vsui vtriusq; dom°, q̄s vtriq; dz seruire nec pōt d irect° dñs p̄hibere feudatariū. Sec° q̄n illa aqua nō sufficeret vsui vtriusq; dom°. iq; tūc pferret dñs direct°, allegat no. p Bar. in d. l. lucio. & in d. l. in cōcedēdo. & ita est expe-

59 dita ista. v. q. p̄in. ¶ Sexto q̄rit Bar. † si duo inceperunt eodē tpe vel alter post ignotās de p̄cio q̄s eozū p̄ferat. ¶ Circa istā

9 ¶ Quero. ad ista. q. ad d. Hab. & sctō seuerino in trac. de emp. & vē. in vi. q. p̄n. col. iij. ff. circa quartuz mēbrū q̄ segt. & pi. Bar. in d. tra. ctatu de alueo.

sextā q̄nē Bar. Adde illud q̄ notabiliter vult Bal. in c. cum oēs. in. xij. co. de ǯsti. vbi q̄rit, duo sunt vicini mediāte riuo cōmum vnusquisq; vult trahere aquā ad p̄rata sua q̄rit q̄s p̄ferri debeat. & rñdet q̄ aqua dz diuidi localiter vel tpaliter, eodē modo in agris & molēdinis, & si q̄s vellet esse p̄tor in vtēdo debet diuidi sorte vt. l. quoties. ff. de vsufru. & l. j. & ij. C. q̄n & qui,

60 quar. pars debea. lib. r. nā vbi humanū consiliū non sufficit, ibi fortuna altercationē dirimit, vt l. fi. cum si. C. cōia de leg. fm eū. ¶ Scdo adde illud q̄ decidit Bal. in l. si plures. in j. q. C.

61 de cōdi. inser. vbi tz q̄ si duo habent molendina iuxta flumen nauigabile, & princeps ad eozū molēdina cōcesserit aquā, q̄ si aq̄ nō sufficit nisi vni molēdino, illud q̄s p̄rius est cōstructū tē pore potius est in iure. q̄ q̄s habet p̄mū esse dz p̄mū frui. si aūt simul fit eis ius queritū vt esset in pluribus heredib°, tunc ille cui obuenit molēdinū alti°, primo suā vtilitatē p̄cipit: quod p̄° est in via p̄rius est in termino p ordinē nature, & exinde p aliquē aqueductū dz pati cōsequēter habere cōmodum aq̄. vt

62 ibi lar° per eū. ¶ Tertio diligenter nota illud q̄ vult Bar. † q̄ paria sunt vel q̄s ambo simul eodē tpe incipiāt edificium vel vnus p̄ma die & alius sequēti qui ignorauerit de primo, & sic nō potuerit puniri de primo. Ite eī equiparant perinde ac si simul incepissent. & ad hoc bñ facit gl. no. in l. ij. §. j. ff. ne qd in

63 loco pu. ¶ Circa septimā questio. Bar. in qua querit † si volo in flumine facere molēdinū & facere clusam in flumine, & volo immittere tigna & alia edificia in ripa vicini, an possim eo inuito. Adde q̄ idē tz Bar. Ang. Raph. cu. in l. fluminū. in p̄in. ff. de dā. in fec. Bar. in l. marit° p illū ter. ff. de acq. re. do. Bal. in l. si manifeste. ad fi. C. de ser. & aqua. & in cōl. ex rit. q. vo. q̄s inci-

64 quatuor sunt. ¶ Scdo adde inquātū Bar. concludit q̄ tz flumina sint publica tū ripe quo ad p̄prietatē sunt illarū p̄onarū quarū p̄dijs adherēt. Ro diuersitatis est in p̄ptu: q̄ ripe hominū arte & cura recipiūt incrementuz, & riparū in cōmoda pertinēt ad vicinos. ergo fm legē nature iustū est in recōpensatione q̄ cōmoda sequant eosdē, tz flumina in seipsa absq; arte hominū fiunt. Ita dicit Bal. i rub. ff. de re. di. in vj. co. ¶ Ter-

65 tio adde in quantū Bar. cōcludit † q̄ facienti clusam in flumine publico vt ducat aquā ad suū molēdinū nō est licitū imponere tigna vel aliud edificiū in ripis fluminis inuitis vicinis quorū p̄dijs adherēt. Ista cōclusionē limitat notabiliter Floria. in. l. refectiōis. in fi. per illū ter. ff. cō. p̄edi. vt cōclusio Bar. p̄cedat in clusa q̄ de nouo fieret, sed clusa molēdini ibi facta pōt refici & reparari positis lignis vel lapidibus in fundo vel etiā in ripa fluminis in vitis vicinis. ad hoc spāliter not. illuz text. Confirmo p illā limitationē. q̄ prohibitus facere de nouo nō p̄hibet ibi factā reficere. ter. est in c. audet. in p̄in. & in c. consuluit. de iude. no. in l. j. §. si q̄s edificiū. vbi dicā de hoc. ff. de ope. no.

66 nū. ¶ Hinc est q̄s p̄hibiti edificare castra, nō p̄hibent ibi facta de nouo reficere ita notat Bal. in l. j. §. edificare. p glibi in ver-

bo reficere. ff. de mor. infer. & si est vera, ista est magna limitatio ad decisionē Bar. ¶ Ista limitatio mihi nō plz, & moueor vna ratione: quia si in refectione clusē aut molēdini volo immittere de nouo tigna in p̄rediū vel ripā vicini, aut volo imponere nouū edificiū aliter q̄ p̄rius erat: ego habeo q̄ ibi fiat de

67 nā clusam facere: † q̄ q̄n aliq̄d additur vel detrahit antiq̄ clusē dī de nouo fieri. arg. l. ius ciuile. ff. de iust. & iur. p. quā. l. nouat ibi in specie Ang. in ij. col. post Ly. q̄ p̄hibitus p formā statuti facere nouā clusam in flumine. nō poterit veteri clusē aliq̄d addere vel detrahere: q̄ diceret nouā facere, & bñ p̄ eo. statu nullo adito cōseruare. vnde considera q̄ etiam tūc militaret fundamētum Bar. hic, q̄s vsuari° tūc inuito dño nō posset aliq̄d nouī facere. l. vsufructuarius nouū riuū. ff. de vsufru. Secūdo moueor q̄ text. in d. l. refectionis. bū. pbat q̄ in refectiōe molēdini vel clusē pñt immitti lapides in fundo vicini ad tps donec opus reficiat, sed nō possent ibi immitti vel infigi vt ibi perpetuo stent. Unde no. ibidē Ang. in. d. l. refectionis. esse ibi

68 casum expressum q̄ † habeo clusam molēdini per fundū tuum & clusa eget refectione, q̄ debes p̄stare aditū per fundū tuum cum tāta latitudine q̄ possim ibi ponere omnia cemēta necessaria ad refectionē clusē, & q̄ ibi possint stare oēs operarij ad laborandū. ¶ Quarto adde inquantū Bar. in vij. q. concludit † q̄ via publica media nō impedit quin ripe fluminis quo

69 ad p̄prietatē eozū sit qui habēt p̄ope flumina: per ter. sing. in d. l. maritus in. fi. Istā conclusionē limitat Bal. in rub. ff. de re. diui. in. xiij. col. q̄n in ripa esset tanta terra q̄ arari possit: tunc eī nō est simplr ripa. imo est diuisus ager si via publica est in medio inter agrū & illud terre spatiū quod est in ripa. & isto casu scōm eum non loquitur. d. l. maritus. ¶ Pro clariori intelligentia eozū que firmat Bar. in istis tribus questionibus sc̄z,

70 vij. viij. & ix. † Quero, a pone vendidisti mihi p̄redium ad mēsu-

a rā vt tātum p̄restet p singula pertica: an ripe fluminum quibus adheret istud p̄rediū sunt etiā mensurande & tm solui p̄rata. & an tales ripe intelligātur vēdite an non. istaz questionē tangit Bar. in tractatu suo tyberiadis in viij. col. vbi tz q̄ tales ripe nō debent cōmensurari nec cōputari in p̄tio, sed cedunt emp°tori, nisi aliud sit dictū expr̄esse. mouet Bart. q̄ licet ripe fluminis sint eozū q̄ ppe ripas p̄rediā possidēt nō ppter hoc censēt vendite ǯ accedūt. rō rōis est fm Bart. nā cū riparij vsus in ppetuū sit cōis seu publicus de iure gētiū, apparet q̄ ppietas sola de p se esset inutilis cū semp duret vsus alterius. l. ij. §. ne tū. ff. de vsuf. ǯ ij. p se nō cēseantur vēdite: fm alteri cedunt. istud est fm eū q̄s vult dicere ter. in l. id q̄s. §. j. ff. de peri. & commo. rei. ven. ista opi. Bar. refert & sequit simpliciter. Bald. in. l. riparū. ff. de re. diui. ǯ referat Huber. de bo. Ray. & Ly. tenuisse Zrium per. d. l. id q̄s. ¶ Ista eādē opi. Bar. tz latius idē Bal. in rub. ff. de re. diui. in xij. col. ad fi. & seq. Mot°: q̄ esset iniquus q̄ cū vsus riparū sit publicus. & sic nō possit pleno iure vēdi. sicut venditor non tenetur plene tradere illā ripam: ita nec illa ripa venit cōmensurāda. sicut nec via publica. nec flumen publicū q̄s iret p mediū agri vēditi. l. in iudicijs. ff. de cōtra. emp. Ite iputet sibi vēditor q̄ legē aperti° nō dixerit. l. veteribus. ff. de pac. Subdit tū Bar. q̄ si in illa ripa sint arbores fructifere & magni valoris, cēt absurdū q̄ emptor eas gratis haberet, si p̄tiū p istis nō soluat: ergo tūc tales ripe remanebūt penes venditorē. subdit etiā Bal. cauēdū esse q̄ si ibi est tāta terra q̄ arari possit nō est ibi simplr ripa imo esset tunc diuisus ager. Adde ēt q̄ p̄dictā opi. Bar. segt ibi Bal. in rub. C. de Sp. em. in. q. vbi limitat q̄ si in ripis cōsisteret vtilitas notabilis quātitatis puta, q̄ ibi esset salicetū, ita q̄ non est verisimile q̄ venditor fuisset gratis cōcessurus isto casu debent ripe mēsurari & p̄tiū solui vt ibi per eū. Adde etiā q̄ p̄dicta opi. Bar. refert & simpliciter sequit Ang. de are. in §. riparum insti. de re. di. Adde etiaz Spe. in tit. de emp. & ven. §. sciendū. ad fi. in ver. si vero

71 min°. ad fi. ver. vbi notādum esset † q̄ si fundo vendito coheret littora vel vie publice aut nemus publicū q̄ nō cedūt in mēsurā, ǯ ad cōmodū emptoris trāseāt. l. littora. ff. de Sp. em. nisi hoc spāliter sit actū. l. id q̄s. §. j. ff. de peri. & cōmo. rei. vē. Contra authoritates p opi. Bart. facit q̄ cū ripe fluminis publici pleno iure nō pertineant ad vēditorē: ergo in dubio nō intelligitur venire in cōtractu vēditionis, l. dotio. §. j. & q̄ ibi pulcre

72 Bar. in l. ex empto. in p̄in. ff. de ac. emp. Confirmo † q̄ de natura ǯctus venditionis est vt res tradatur libera, etiā si nō fuerit cōuētū. l. ex prediis. & ibi Ang. ad hoc no. C. de euic. facit. l. ij. §. j. ff. de ac. emp. sed iste ripe fluminū non sunt libere imo semper fuerunt in vsu publico igit ꝛc. ǯ in opi. Bar. sit cōis & in practica durū esset ab ea recedere, tū in p̄cto iuris ǯia opi. sc̄z Bal. & antiquorū videt sustentabilis. co q̄ tz tales ripe quo ad certū vsum puta naues arboribus ligandi, siccandi retia, & similia dicat vsus earū esse publicos tū quo ad p̄prietatē ꝛc. alia

commoda

tur egtate naturali. ex quo eñ vsus aque vtrioz sufficit: certe illud qō tibi nō nocet alij cōcedi pōt. l. ij. §. tē varus. cuz fi. ff. de aq̄a plu. arc. p Bart. in l. ij. in p̄ncipio. in. ij. col. vbi dixt. s. so. ma. ¶ Secdo p̄ncipalr ampliat ista cōclusionē Bar. q illud q notabir vult Bar. in l. nō mod⁹. C. de ser. z aqua. vbi p illū
57 tex. decidit no. q. † q si tu ab initio duxisti licite aquā de flumine publico ad domū in qua posueras vnū molendinū ego ex alia parte fluminis volo ducere aquā ex eode flumine ad molendinū meū cū tanta sit aqua q optime sufficiat ad vtrumq molendinū: tu aūt vis me impedire dicēs q in domo tua vis ponere plura alia molēdina certe nō potes eo q dz ispici modus ducendeq aque a p̄ncipio nec dz inspici q postea possit augeri, vt ē ibi tex. not. ¶ Tertio adō q p supradicta decidunt notabir Pau. de ca. z do. Aler. in l. ex facto. §. j. ff. de vulg. z
58 pu. † q si aliqs baro ḡcessit alicui monasterio sylvā retinēdo sibi vsum venādi, q oēs de illo monasterio pōt ēt ibi venari ex quo illa sylua pōt q̄uenīri vsui cuiuscūq; insolidū, p no. p bartic. z i d. l. p̄cedēdo. q̄uis p̄m do. Aler. videret p̄ma facie dōz p̄ri. ¶ Quarto ad p̄dicta adde illud decidit Bal. in c. j. §. ligs de māso. in. v. col. li ō inuest. feu. p tro. fue. z sequit Ro. i d. li p̄cedēdo. vbi tz, q si inter domū feudatarīā z domū ppriā directi dñi p̄cedētis feudū sit in medio qdā pute⁹ q pt̄inet tā tā aquā q̄ sit sufficies vsui vtriusq; domus, qō vtrique dz seruire nec pōt directus dñs, phibere feudatarīū. Sec⁹ qñ illa aq̄ nō sufficeret vsui vtriusq; dom⁹: q tūc pferet dñs directus.
59 alleg. no. p Bart. in d. l. lucio. z in d. l. in p̄cedēdo. z ita est expedita ista. v. q. p̄n. ¶ Sexto q̄rit Bart. † si duo inceperunt eodē tpe vl alter post ligno rūm de p̄mo qs eorū pferat. ¶ Circa istam sextā q̄stionē Bar. adde illud qō notabir vult Bal. in c. cū oēs. in. vj. col. de p̄sti. vbi q̄rit, duo sunt vicini medianteriuo cōmuni vnus quisq; que vult trahere aquā ad p̄ata sua q̄
60 rit qs pferri debeat. z rādet q aqua dz diuidi localiter vel tpaliter, eodē mō in agris z molēdinis, si qs vellet esse p̄ior i vtendo dz diuidi forte vt l. quoties. ff. de vsufr. z l. s. z. ō. C. q si
60 z qui. quar. pars debeat. li. x. nā † vbi humanū ḡnālīū nō sufficit, ibi fortuna alter creationē dirimit, vt l. fi. cum li. C. cōia ō le. fmeū. ¶ Secdo adde illud q decidit Bal. in l. si plures. in. j.
61 q. C. de cond. inser. † vbi tz q si duo habēt molēdina iuxta flumen navigabile, z p̄nceps ad eorū molēdina ḡcessērit aquaz q si aqua nō sufficit nisi vni molēdino, illud qō p̄ius est constructū tpe poti⁹ est in iure: q tz qō hz p̄mū esse hz primū fruitū aut simul lit eis iure q̄rū vt esset in plurib⁹ heredib⁹, tūc ille cui obuenit molendinū altius, p̄mo suā vtilitatē pcipit, qō pos est in via p̄ius ē in termino p ordinē nature, sz exinde p aqueductū dz pati p̄sequentē habere cōmodū aque, vt ibi la-
62 tius p eū. ¶ Tertio diligēter nota illud q vult Bart. † q paria sunt vel qō ambo simul eodē tpe incipiāt edificiū vel vnus p̄ma die z alius sequēti q ignorauerit de p̄mo, z sic nō potuerit p̄uideri de p̄mo. ¶ Ste eñ eq parant perinde ac si simul incepissent. z ad hoc bene facit gl. no. in l. ij. §. j. ff. ne qd i
63 loco pu. ¶ Circa septimā q̄stio. Bart. in qua querit † si volo i flumine facere molendinū z facere clusam in flumine, z volo i mittere tigna z alia edificia in ripa vicini an possim eo inuito. Adde q idē tz Bar. Ang. Raph. cu. in l. fluminū. in p̄n. ff. de dā. inf. Bar. in l. marit⁹. p illū tex. ff. de acq. re. do. Bal. in l. si manifeste. ad fi. C. de ser. z aqua. z in cōi. extr. ij. vol. qō in
64 c. quatuor sunt. ¶ Secdo adde inquantū Bart. p̄cludit † q tz flumina sint publica tñ ripe q̄ ad p̄prietatē sunt illarū p̄sonarū quarū p̄dīs adherēt. Nō diuersitatis est in promptu qz ripe hominū arte z cura recipiūt incrementū, z riparū incommoda pt̄inēt ad vicinos, ergo p̄m legē nature iustū est in recō pensatione q cōmoda sequant eos de, sed flumina in seipsa absque arte hominū flnūt. ¶ Ita ēt Bal. in rub. ff. ō re. di. in. vj. co.
65 ¶ Tertio adde inquātū Bart. cōcludit q facienti clusam in flumine publico vt ducat aquā ad suū molēdinum nō est licitū imponere tigna vel aliud edificiū in ripas fluminis iuitis vicinis quoz̄ p̄dīs adherēt. Ista p̄clusione limitat notabir ¶ loria. in l. refectionis. in fi. p. illū tex. ff. cō. p̄ed. vt p̄cluso bar. p̄dat in clusa q de nouo fieret, sed clusa molēdini iā facta pt̄ reficī z reparari positis lignis vel lapidib⁹ in fundo vel ēt in ripa fluminis inuitis vicinis. ad hoc specialiter not. illū text. z firmo p illā limitationē: q phibitus facere de nouo nō p̄hibet iā facta reficere. tex. est in caudex. in p̄n. z in c. pfuit de tu. no. in l. j. §. si qs edificiū. vbi dicā de hoc. ff. de ope. no.
66 nū. † Hinc est q phibiti edificare castra, nō phibēt iā facta ō nouā reficere. ita not. Bal. z Ang. in l. j. §. edificare. p gl. ibi in verb. reficere. ff. ō mor. infec. z li ēt a, ista ē magna limitatio ad dcīonē Bar. ¶ Ista limitatio mihi non plz, moueor viua rōne: q si refectiōe clusē aut molēdini voloi mittere ō eo
ne tignal p̄dīo vel ripā vicini, aut volo imponere ne eū edificiū aliter q̄ p̄ius erat: ego habeo q istō erit nouā clusā fa-
67 cere. † q aliquid addit vel detrahit atque clusē dz ō nouo fieri. arg. l. i⁹ ciuile. ff. ō iusti. z iur. p q̄ l. no. ibi tz specie Ang. i ij. col. post. ly. qō phibitus p formā statuti facere nouā clusā in flumine, non poterit veteri clusē aliqd addere vel detrahere: q dicerēt nouā facere, sed bn pōt in eo statu nullo adito 2 seruare. vnde cōsidera q ēt tunc militaret fundamentū Bar. hic, q usurarius tūc inuito dño nō posset aliquid nouī facere. l. usufructuarius nouū riuū. ff. ō usufr. Secundo moneo q
68 ter. in d. l. refectionis. bñ, pbat q in refectione molēdini l clusē possūt immitti lapides in fūdo vicini ad tempus donec opus reficiat, sed nō possent ibi immitti vel infigi vt ibi perpetuo stēt. Unde no. ibidē Ang. in d. l. refectionis. esse ibi casum
69 expressū q † si habeo clusā molēdini per fundū tuū z clusa eget refectione, q debes p̄stare aditū p fundū tuū cū tāta latitudine q possim ibi ponere omnia cemeta necessaria ad refectionem, clusē, z qō ibi possint stare oēs operarū ad laborandum
69 ¶ Quarto adde inquantū Bar. in vij. q. cōcludit † qō via publica media nō impedit quin ripe fluminis quo ad p̄prietatem eorum sit q habēt ppe flumina per tex. ibi. in d. l. maritus. in fi. Istā cōclusionem limitat Bal. in rub. ff de re. diui. in xij. col. q in ripa esset tanta terra q̄ arari possit: tūc eñ non ē simplr ripa, imo est diuisus ager i via publica est in medio inter agrū z illud terre spatiū qō est in ripa, z isto casu p̄m eum nō loquit. d. l. maritus. ¶ Pro clariori intelligentia eorum q firmat Barto. in istis tribus questionibus sc. vij. viij. z ix.
70 † Quero, a pone vendidisti mihi p̄dium ad mensurā vt tātum
8 p̄stetur p singula p̄tica: ā ripe fluminū q bus adheret istud p̄dīū sint ēt mensurāde z tm solui p rata, tan tales ripe intelligātur vendite an non. istā q̄stionem tangit Bar. in tractatu suo tyberiadis. in iij. col. vbi tenet quod tales ripe nō debēt cōmensurari nec cōputari in p̄tio, sed cedunt emptori, nisi aliud sit dictū expresse. monet Bar. q licet ripe fluminis sint eorū q ipe ripas p̄dicta possidēt nō ppter hoc cēsent vēdite sed accedut, nō rōnis est fm Bar. nā cū riparū vsus in ppetuū sit cōis seu public⁹ de iure gētiū, apparet q, p̄prietas sola de p se esset inutilis cū semp duret vsus alter⁹. l. iij. §. ne tñ. ff. de vsuf. sed tz p se nō cēseant vēdite: tñ alteri cedūt. istud est fm eū qō vult dicere tex. in l. id qō. §. j. ff. de peric. z cōmo. rei ven. ista opi. Bar. refert z sequit simpliciter Bal. in l. ripaz. ff. ō rer. diui. tz referat Huber. de bo. Ray. z Cy. tenuisse p̄dīū p. d. l. id qō. ¶ Ista eadē opi. Bar. tenet latiꝰ idem Bal. in rub. ff. ō rer. diui. i. rū. co. ad fi. z seq. Adot⁹ q esset iniquū q cū vsus ripaz sit public⁹. z sic nō possit pleo iure vēdi, sicut vēditor nō tenet plene tradere illam ripā: ita nec illa ripa venit cōmensuranda, sicut nec via publica, nec flumē publicū q̄ iret p medīū agri vēditi. l. in modicis. ff. de p̄hē. emp. Itē iputet sibi vēditor q̄ lege aperti⁹ nō direxit. l. veterib⁹. ff. ō pac. Subdit tñ q si in illa ripa sint arbores fructifere z magni valoris, esset absurdum q ēptor eas gratis haberet: si p̄tiū p̄o ist̄ nō soluat: ergo tūc tales ripe remanebūt penes vēditorē. subdit etiā Bal. caudēū esse q si ibi est tāta terra q̄ arari possit nō est ibi simplr ripa imo esset tunc diuisus ager. Adde ēt qō p̄dicta opi. Bar. sequit ibi Bal. in rub. C. ꝑben emp. in. vij. q. vbi limitat q si in ripis p̄sistere vtilitas notabilis quātitatis puta q ibi esset salicetū, ita q nō est verisimile qō vēditor fuisset gratis cōcessurus: isto casu debēt ripe mēsurari z p̄tiū solui vt ibi p eū. Addō etiā qō p̄dicta opi. Bar. refert z simplr sequit Ang. ō are. in. §. riparū. insti. de re. di. Adde etiā Spe. in tit. de emp. z ven. §. sciēdū. ad fi. in ver. si vero min⁹ ad fi. ver.
71 vbi dicit notādū esse qō si fundo vendito coherent littere vel vie publice aut nemus publicū qō non cedunt in mensurā, lz ad cōmodū emptoris trāseūt. littora. ff. de ꝑhē. emp. nisi hoc spāliter sit actū. l. id qō. §. j. ff. ō peri. z cōmo. rei vēd. Ultra autho zitates p̄o opi. Bar. facit q cū ripe fluminis publici pleno iure nō pertineāt ad vēditorē: ergo i dubio nō intelligunē venire i nēctu vēditionis. l. ratio. §. j. z qō ibi pulchre Bar. in
72 l. ex empto. in p̄n. ff. de ac. emp. Confirmo: † quia de natura ēctus vēditionis est vt res tradat libera, etiā si nō sit cōsūtū. l. ex p̄dēs. z ibi Ang. ad hoc no. C. ō euic. facit. l. ij. §. j. ff. de act. emp. lz iste ripe fluminū nō sunt libere imo semp erūt in vsu publico igitur ꝛc. Licet opi. Bar. sit cōis z in practica durū esset ab ea recedere. tū in pūcto iuris ōia opi. sc. Habe z antiquoz vr substētabil⁹: eo q lz tales ripe quo ad certū vsum puta naues arborib⁹ ligandi, siccandi retia, z similia dicantur vsus earū esse publicos tñ quo ad p̄prietatem ꝛc. oia cōmoda puta p̄cipiendi fruct⁹ ex arboribus p̄tinēt ad dominū illius p̄dīj cui ripe adherent. l. riparū. §. de rerū divi. Et p hoc apparet euidenter qō falsum est fundamentum Bar. quo vtitur dum dicit qō p̄prietas de se eli vtilis cū semper vsuf-

a ¶ Quero. ad istā. q. adde d. Fab. ō sancto severino. i trac. de emp. z ven. i. vj. q. p̄in. col. iij. p. vers. circa quartū mem bzū q sequit opi. Bart. in d. tractatu ō glueo.

fructus si alterius. l. iij. §. ne tñ. ff. de vsuf. in hoc errat Bart. nã fundamentũ suum pcederet qn vnus haberet nudã ppietatẽ alius haberet integrũ vsumfructũ sem ꝙ duraturũ: tunc illa ppietas nõ esset inutilis. Ꝟz in casu nostro ẽ totũ ẽz: qz vicini q̃ hñt dñiũ ripar ũ nõ habẽt nudã ꝓprietatẽ, imo habẽt oĩmodã cõmoditatẽ: qz possunt metere arbores: pñt ibi arare z seminare. d. l. riparu. ff. de re. diui. aliꝫ vo q̃ hñt vsum publicũ nõ pñt ista facere sed habẽt vsum publicũ vt dixi ad ltã dã naues z siccandã retia z similia, z sic nõ est verũ q̃ ppietas sit inutilis. staret ergo multũ in arbitrio iudicis ex qbꝫcunq; tate pẽũ z valore pdñ iudicare an ripe sint cõmensurãde. argu. gl. sem ꝙ in stipulationib⁹. ff. de re. iu. Et vltra supradicta ad istã ãstione an ripe fluminis sint ꝓmensurãde vide do. Alex. in pl. ccl. ũ. incip. omissis argumẽtis. q̃ est in. ũ. vo. consi. cxx.

¶ Decimo q̃rit Bart. si edificio in flumine publico faciendo clusam ꝓ directũ vel indirectum, ita tñ qõ illud ꝙ pono transcendit mediã ptẽ fluminis, z eꝫ vicini agri fontẽ ptẽdit, nõ tñ ei⁹ ripã attingit, an potero sic facere ꝓdicẽte vicino. ¶ Cõclu
73 dit ergo Bar. in ista. x. q. † ꝙ si aliqs edificat molẽdinũ flumine publico, qõlz vsus z vtilitas molẽdini sit ipi⁹ edificãtis: tñ ꝓprietas efficit eozũ q̃ ppe ripã fluminis ꝓdia hñt ꝓ mõ regiois ꝓ tex. no. in l. pe. §. fi. ff. de acq. re. do. iõ nõ lz inuito vicino aliqd addere vel ampliare ẽt si meli⁹ reducat. Adde q̃ ꝫz ista ꝺz intelligi illud ꝙ dixit Bar. s. in tiꝫ. q. vbi ỏt ꝙ q̃ fecit molendinũ in flumine publico cõpetit negatoria ꝫ volentẽ facere aliud supra vl infra eo qz est dñs sui molẽdini cui nocet. Istõ, pcederet qñ ipse edificãs haberet ꝓdiũ ppe ripã fluminis vbi molendinũ fecit, aliꝫ ipse nõ haberet vtile dñiũ ſz bene haberet vtile dñiuꝫ cui⁹ rõne cõpeteret negatoria generalis.
74 † Scõo adde illõ qõ tꝫ Bal. in c. ꝓtingit. in. xv. col. ad fi. ó do. z cõtra. vbi q̃rit nũngd clusa molẽdini q̃ ẽ i flumine publico possit capi ex iudicis decreto, z rñdet ꝙ nec tanꝫ su ꝓficies cuius vtile dñium est ius q̃ licite cõstruxit. allegat notata per Bar. il. fluminũ. in p̃in. ff. ỏ dã. infe. z ỏt facere. l. q̃ tabernas. ff. de ꝫh. empt. ¶ Tertio adde Bal. in c. j. §. si qs de mãso. in
75 v. col. in ti. si de inuest. feu. cõtro. fue. vbi q̃rit† cui⁹ sit clusa facta in flumine publico. z refert Bar. in d. l. fluminũ, tenere ꝙ sit faciẽtis. ipse ỏt ꝙ su ꝓficies bñ est faciẽtis, qõ apparet quia clusa destructa nullũ ius retinet i flumine publico nisi ius reficiẽdi z ita seruat ꝓsuetudo. Ex his segl ꝫz eũ ꝙ supficies dicte cluse q̃ ad vtile dñiũ est factẽtis, sꝫ ipsa substãtia cedit aree ꝙ ad nulli⁹ directũ dñiũ. ita ỏt ibi Bal. istud vltimũ ꝙ ad nullius directũ dñiũ ptineat nõ vr verũ: qz imo ptinet ad ppietatẽ eozũ q̃ hñt ꝓdia vicina. d. l. pe. §. fi. z hic ꝓ Bar. ¶ Quarto adde qõ idẽ Bar. in d. l. fluminũ. in p̃in. ff. de dã. infe. vr ꝫ riari his q̃ tꝫ hic. z ita dicunt eũ ꝫriari oẽs ¶ Hod. ibi. Nãq̃rit, an cluse q̃ sunt facte in tyberi vel in alio flumine publico sint edificãtis ita ꝙ ei ꝓpetat rei vẽdicatio. z ỏt ibi videri ter. cũ gl. qõ nõ ipse aũt tꝫ ꝙ imo cluse sint, ppie ei⁹ q̃ edificauit, sicut insula nata in flumine est eozũ q̃ possidẽt ppe ipsum flumẽ ita clusa est, ppie eozũ q̃ possidet ppe eã, ꝓ casum notabile in d. l. pe. §. fi. z ad illã. l. fluminũ rñdet ꝙ pcedit qñ fit edificiũ qõ coopit aqua si vero edificiũ sit supra aquã: tũc est illi⁹ q̃ edificauit ꝓ d. l. pe. §. fi. Et ỏt se diuise in hac. l. z cũ Bart. ibi simplr tꝫ ibidẽ Ang. Et sic põdera q̃ Barto. ibi vr ꝫriari his q̃ hic tꝫ. nã ibi tenet qõ molendina sint eius q̃ edificat z sic ꝙ competat rei vendicatio vt dño. hic ỏt contrarium. Imo. z Roma. ibi dicũt ꝙ illa opt. Bart. nõ bñ, pbat ꝓ d. l. pe. §. fi. iõ nõ trãsit illa opinio sine scrupulo. Raph. cu. ibi ỏt qõ illa lex pe. §. fi. est eq uoca. z qõ illa doctrina Bar. ibi nõ bꝫ rõnẽ differentie iõ simplr stat cũ gl. ibi ¶ Paul. de ca. ibi ỏt ꝙ illa opi. Bar. ibi est mirabilis. ꝙ dominũ directũ efficiat edificãtis qñ edificiũ eleuat supra aquã, z sic bꝫ instar insule. d. l. pe. §. fi. secus si totũ esset sub aqua. Nã ꝫz eũ ista ẽ diuinatio. z tex. quẽ alleg. Bar. in l. pe. §. fi. nõ bñ, pbat: qz bꝫ diuersos intellect⁹ ꝑm diuersas literas, z ỏt ꝙ ipse Bar. melius locut⁹ est hic in p. q. Põdera ergo ꝙ isti duo. volũt duo. ꝓmo, ꝙ tex. in d. l. pe. §. fi. nõ ꝓbet opinionẽ Bar. scõo ꝙ Bart. sit sibi ꝫrius, ꝓ clara ergo intelligẽtia de istis duob⁹ videam⁹. ¶ Ꝓmo videamus an tex. alleg. ꝓ Bar. bñ ꝓbet eius opinionẽ. s. text. in l. pe. §. fi. ff. de acq. re. do. ipse Bar. in illa. l. pe. §. fi. valde notãdũ tex. z dixit ꝙ bꝫ ꝓ notabili multũ z qõ nescit ita bene alibi ꝙ qñ ẽ clusa q̃ respicit fontẽ alteri⁹ agri qõ est illius cuius est ager quo ad ppietatem sed quo ad vsum est publica. z plus nõ dicit. Ꝓprima fronte tex. ille nõ vr ꝓbare ꝓpositum dicunt oẽs ¶ Hod. s. relati. tex. eũ simplr dicit si quod natum aut edificatum est in flumine publico publicũ est insula quoqꝫ in flumine publico nata publica esse ꝺz. ista verba nihil dicunt quod dñiũ z ppietas sit illius g bꝫ prediũ ꝓpositum intelligere ꝙ ẽ publicũ. s. quo ad vsum. tñ ppietas est vicinoꝝ habentium ꝓpositum, istud nõ ẽ ꝙ tex. dicat, sed esset vna extranea ſpplctio vt ibi gl. z Bar. intelligunt. Sed posses dicere ꝙ ille tex. alio mõ ꝓbet. põdo ãdo eq parationẽ q̃ facit tex. de insula, z licũ
76 gendo tex. in l. adeo. §. insula. eo. ti. Ibi enim dicit tex.† quod insula in flumine publico nata, publicata est tex. necessario loquit rõne vsus publici qz ppietas talis insule est vicinoꝝ q̃ habẽt ppe prædia vt ỏt tex. clarus in d. l. adeo. §. insula. Ergo dicemus idẽ in edificato in flumine publico, z sic in molẽdino qõ sit publicũ rõne vsus: tamẽ ppietas sit vicinoꝝ habentiũ ppe prædia ꝓ eq parationẽ q̃ facit ibi text. Et isto mõ verum ille est voluisse Bar. inducere illũ tex. z nisi ita inducatur nõ vr tex. ille facere ꝓ Bar. Sed aduerte subtiliter qõ ista inductio nõ est bona nec realis. eo qz ille tex. nõ venit eq parando edificiũ factũ i insule nate: imo tex. venit illatiue in illud qõd publico edificatum est publicum ẽ. sequit illatiue insula quoque in publico nata publica eẽ ꝺz. Illud ergo de insula dicit illatiue ex pcedẽti assumpto, vnde nõ vr realis sensus, qõ illud qõ venit illatiue ex pcedẽti. dicaf talit eq paratũ qõ habeat suppliere pcedes. Ista nõ videt realis inductio. ¶ Postes scõo z aliter inducere tex. in d. l. pe. §. fi. qõ Bar. põderauit ꝑmã eq parationẽ q̃ facit ibi tex. de nato z edificato put ipse met Bar. no. ꝫ. in vl. q. Quicqd lit, ille tex. vr eũ difficultate ꝓbare intentionẽ Bar. quis Bar. dicat ibi ille tex. de hoc. tenẽdo tñ qõ tex. ille ꝓbet sniam Bar. ¶ Circa ꝑm credo quod Bar. in d. l. fluminũ. si bñ põderent ei⁹ verba nõ lit ꝫ ius bis q̃ hic tꝫ z Bar. met expresse se remittit ad ea q̃ hic ỏt nã bar.
77 in quantũ ỏt† qõ molendinũ edificatũ in flumine publico est ꝓprie edificatis sicut insula nata, loquit qñ edificãs bꝫ prædia ppe ipsam ripã. z sic edificat in loco in q̃ si nasceret insula esset sua rõne vicinitatis ꝓdictoꝝ suoꝝ: tunc ẽt molendinũ ibi edificatum efficit sua ad similitudinẽ insule. in istis terminis ꝓprie loquit Bar. ibi z bñ. Ꝟz ꝑma frõte videat gnãliter loqui, secus esset si nõ haberet ibi ꝓpe prædium vicinum ꝓ ut hic late declarat Bar. ¶ Quinto adde inquantũ Bart. in ꝓncipio istius. q. ꝓcludit qõ si opus ꝓtius incepi iuxta ripaz prædi mei, nec vltra mediũ fluminis, pcessi sisti certum est qõ clusa est mea z eã licite habeo. z paulatim postea eã augmẽtaui ita qõ mediũ fluminis trahunt iuxta frõtẽ vicini agri: tunc qz insula in flumine nata z eodẽ mõ aucta mea esset. l. insula. i p̃in. ff. de acq. re. do. eadẽ rõne z istud edificiũ erit meũ totũ vt d. l. pe. §. fi. Aduerte qz nõ vr bõa argumẽtatio q̃ facit bart.
78 † qz nõ vr bona ꝓ ab allumione, ad id qõ artificio hois accreuit. als de facili fieret fraus decisionẽ. d. l. inter eos. in p̃ine. ff. de acq. rer. do. ¶ Sexto z vltimo adde z limita istã declarationẽ Bal. vt ꝓ Bar. ꝫ. in vl. q. Bar. q̃ est. xvij. z ita habes expe
79 ditã. x. q. Bar. ¶ † Undecimo q̃rit Bar. an vicini superiores vel inferiores possint aliquo iure ꝓhibere facientẽ talẽ clusã. ¶ Circa istã. xj. q. Bar. adde in similiter. in l. nõ solũ. in p̃n. de no. ope. nun. z in ꝓtum Bar. ỏt ꝙ vicini nõ possint cõtrari si ꝓpter cõstructionẽ cluse aqua restrigat z inundat ripas aut loca q̃ vergunt vsq; ad aquã per l. j. §. ripa. ff. Ille tex. videret posit⁹ ꝓbare ꝫ Bart. dum ỏt naturalem rigorẽ curs⁹ d. ai ergo riparu bene debẽt pati naturalẽ rigorem cursus: sed iste nõ videt naturalis rigor, imo accidẽtalis: qz cauſatur ex cõfectione cluse, nisi diceres saluãdo Bar. ex mente eiusdem qz ex quo flumina publica nõ nauigabilia sunt ad talẽ vsum naturaliꝫ destinata, at in eis fiãt clusi z molendina, z licrestrigatur aqua, qõ istud fieri possit, z dicat esse naturalis rigoris quẽ. ¶ Scõo in quantũ Bar. cõcludit qõ si incõmoditas vicinoꝝ est modica nõ est curandum. Adde duas bonas gl. in. l. seruitutes. §. publico. ff. de seruit. ĩ verb. incõmodo q̃ addit. magno. Alia z notabilior gl. in l. sed cum ab herede. in gl. fin. ff. ad treb. tex. ẽm ibi ỏt bñcium cum alterius iniuria nõ concedi. gl. ibi intelligit iniuria. s. magna. secus si parua. z no. il.
80 lã gl. Alibi tamẽ habes gl. sing. † qõ vbi sit mẽtio de ꝓdicio alteri⁹ intelligit ẽt paruo. gl. est sing. in c. cum oli. in verbo ꝓiudicium. de ꝫsue. q̃ gl. multũ ibi not. Bem. ad statuta. z illa gl. videret ꝫdicere ꝓdictis. z Bar. hic. Ꝓ ꝺo ꝑmationem tñ eius qõ hic tꝫ Bar. adde ꝙ vult no. idem Bar. in l. de pupil.
81 lo. §. si quis riuos. in fi. ff. de ope. no. nun. vbi ỏt se putare† qõ qõ si grãde damnum versat eius cui fit nunciatio ex dilatione z modicum ei⁹ qui nunciat ex edificatiõe, qõ talis nunciatio põt sperni, per tex. no. hic allegatum per Bar. in d. l. §. sunt autẽ q̃ putãt. ff. ne qd in flu. pub. secus si perderet lucrum qz non est par cã z. tex. ille periculum requirit. ita ibi relãdet
82 Bar. † Adde ẽt istis bonã gl. in l. ij. ff. de riuis. z an ẽt de minimo debeat haberi cõsideratio, z sic an de minimis sit curãdum. iuxta l. scio. ff. de in integ. rest. dic vt per Bart. in l. ij. ꝓprietarius. in p̃in. ff. de dam. infe. z late per Bal. in c. cum a deo. in ij. co. ad. fi. z in duabus seq. de re. e. z qõ no. per gl. in c. pen. in

pen. in gl. fi. ꝛ ibi doc. e. ti. de rescrip. ¶ Tertio diligent nota illud q̄ tꝫ Bar. in fi. istius q̄nis: ꝙ est inutilꝫ vtile ad practi-
8; cā. ꝯ h edificiū vicini per meū no destruitur nec incōmoda tur q̄a no vicinus minus frumenti ꝓpicet ex agro suo ꝛ hic minus lucrabit de hoc nō est curandū. q̄ teneas ꝑpetuo cōz-
di. Adde q̄ no. tꝫ Bal. in. l. vnica. in. xij. oppon. C. de sentē-
84 que. ꝑ eo q̄ interest. Vbi egregie dicit ꝙ h molendinū infe-
rꝭ est ꝓꝭ edificatū, nō pōt edificari aliud supius ꝑ q̄ auferat inferiori cōmodū naturale id est cōmodū aq̄e q̄ est cōis vel publica. ſꝫ būpōt auferri cōmodū cōcurſ' molēdinum q̄ istud est in potestate eoꝝ q̄ molut ꝛ sic nō est de iurisdictōe molē-
dini aliegat tex. in. l. liberꝰ negotiatoribus. ff. de ope. li. Ad
de ēt Bal. in cōſi. cxxix. in. ij. vol. qō incī quatuoꝛ sunt. Vbi i
9; ter alia dicit' q̄ ſi tu habes domū vel hospitiū ex q̄ multa lu-
craris. ꝛ ego facto aliud hospitiū iuxta te nihil limitto in tuū ꝫ postea pauciores homines veniāt ad tuū hospitium. ꝑ hoc tū nō habes ius ꝓhibendi. nisi haberes ex ꝓmilegio aut cōſuetudine ꝑ scripta q̄ ſolꝰ habeas hospitium: tūc posses me
phibere. l. vēditor. ff. comu. ꝓdio. l. fin. ff. ō vſucap. ꝛ l. ſi q̄ſq̄.
ff. de diuerſ. ꝑſcri. Sic vnus credo nō ꝓhibet alīi a cerdonā-
ria nec vn' miles obstat quin ēt alius ſtipēdia q̄rat. q̄ dona-
tiuēgēnt ꝛ fortune oibus patēt ꝛ oiꝝ cōia ſunt. Et q̄ cōmoduꝫ molentiū nō impediat quin aliud molendinū possit fieri dū,
modo aqua ſufficiat. Adde q̄ idē tꝫ do. Bigno. old. de hō. ꝑ.
xxxiij. incipiēte, ex quodā flumine publico. ꝛ idem do. Bi-
gnoꝛ. inter cōſilia. Bal. in. xij. vol. in cōſi. lviij. incip. caſ'
talis est cōmune ꝛ homine de villa franca. do. Alexan. in ꝓſi.
ccc. xxv. quod incipit, cōſideratis verbis inſtrumenti in. ij.
col. ꝛ est in. ij. volu. cōſil. cxciij. ¶ Itē adde quod notabiliꝫ et
inſortioꝛibus terminis tꝫ Albe. do. roſ. in. l. ij manifeste ad fi.
C. de ſerui. ꝛ aqua. vbi formal pulchꝝ qōnē q̄ habuit de ſa-
86 cto. ✝ Duo fratres habent molēdinum cōmune. ꝛ vnus con-
cessit alteri fratri aq̄e cōem vt possit conducere ad predia sua
cūß pacto expſſo q̄ hoc faciat ſine dāno molēdini cōmunis,
frater vult nunc facere in prædio suo aliud molēdinū, ꝙ q̄ tū
nō auferꝛ aqua molendino cōmuni, ſꝫ tātū aufert cōmoditas
emittū ad ꝓmū molendinū, determinat ſingulariē q̄ nō ob-
ſtāte tali pacto poterit frater ꝑm molendinum facere. Rō. q̄
ꝑm nō ꝛ ſactum cum dāno ꝓmi. Bom. nō auferꝛ aqua
ꝓmo molendino ſufficiēs, q̄nis ꝓmū molendinū min' ha
beat ad molendinū: q̄ cōcurſus molentium in quo potestas
est ire vel nō ire cōſiderat. Itē nō ꝛ dānificari qui lucrū ꝑ-
dit. ita ibi determinat Alb. egregie. ¶ Scōm ꝓdicta ꝛ decisio
nē Bar. hic, habes notabiliter limitare illud q̄ tꝫ Bar. ō. in
j. q. Itē adde q̄ decisionē Bar. ſimpliciter ſeq̄t do. Bar. ve
veroñ. in tractatu ſeruitutū ruſticarū, in titu. aqueductu. in x
rj. col. ¶ Ultimo adde circa. l. medicus. ff. de ope. lib. q̄ illa
lex vī obſtare ꝑm lecturā gl. ibi enim habet rō nō ſolū fructꝰ
operarū qui ſunt. x. vel. ēt lucri. ꝛ sic alioꝝ. x. ex eo q̄ deſinen
do exercere medicinā illud cōmodi habet. nō autem estima-
tur quod ipſi liberti paſſi ſunt nō exercendo medicinam q̄
damnum est forte. de. l. vt dicit glos. ad fol. Bar. Adde quod
Ray. in. d. l. medicus cōꝛdat illā. l. cū. l. quero. ff. de iure pa-
tro. q̄ in. l. medicus libertus ꝓmiſerat operas patrono. ſe
cus in. d. l. quero. tamen ꝓma lectura gl. ibi magis cōuenit
litere. ꝛ iſto modo nihil obſtaret. ¶ Duodecimo querit Bar.
67 ✝ an formula. i. ille locus cauus qui fit ad latus luminis ad
quam ducendam ſit publicꝰ vel priuatus. ¶ circa iſtā. xij.
q. nota diligēter illud. quod tenet Bar. in. q. quam dicit vidiſ
18 ſe de facto ✝ q̄ aqua que ducitur ex mea formula poſt quam exi
uit molendinū meum nō potest capi per vicinum inferiozem,
vt ducat ad molēdinum ſuum me inuito quāvis nihil noceat
molēdino meo, ꝛ est valde pulchra ꝛ vtilis decisio. idem ſim-
pliciter ſequit do. Aler. in cōſi. ccl. incī. in cauſa ꝛ lite vertēte
inter dominos ꝛ poſſeſſoꝛes in. j. co. ꝛ est in. ij. vo. ꝛ i cōſi. cvij.
Ad idē vide notabiliter Bal. in. l. iij. C. de ſerui. ꝛ aqua. vbi
decidit q̄ ſi ex flumine publico duco aquam per pdiū meum
ad meum molendinū: poſſum poſtea illam aquā quo volo di
uertere, nec teneoꝛ de ea gratiā facere vicino habēti inferi-
molēdinū, niſi ei deberē ſeruitutē. l. j. ſ. illud. ff. de aqu. q̄ti. et
eſtiua. Idoꝛ ꝓclusiōe Bar. firmāda addo facere duo. Prio
qꝛ poſtq̄ aqua est in meo ego ſum dominus illiꝰ aque. ꝛ hic ō
aqua mea poſſū facere meum velle. l. j. ſ. permittitur. ꝛ. l. lu-
cio. ff. de aq̄ quoti. ꝛ eſti. Nā cuiꝰ alueus est priuatus, est q̄q
priuata aqua. l. j. ſ. ij. ſ. c. ita dicit Bal. in. c. cū omnes. in. xj.
col. i v. pone ex publico. ō cēſti. Secō bū facit doctrina Bar.
il. ij. in ver. nec cogit. in. ij. col. ff. ſo. ma. vbi tꝫ q̄ ſi aliqs vult
q̄ ali quid ſibi faciā de nouo aut cōcedā, q̄ mihi nō noceat ꝛ ſi-
bi prodeſt q̄ nō teneoꝛ. ēt ſi iſtō petat vt dānū euitet ned ū vt
lucrū cōſequatur. Nā ſi aliqs vult vt vendā ſibi viā ad fundū
ſuum cū aliunde ire ſi possit nō cogoꝛ l. bina. ss. ff. de ſerui. vrb.
prædi. Bꝫ aduer. tenꝫ Bal. in. l. ite lapilli. in. ij. col. ff. ō re. di.
tꝫ aperte ꝓpō: dicit cū formalit q̄ in aqua naſci in pdio tuo
potes impedire ne ad me veniat. q̄ ꝓbitio tua. ſꝫ ipdū ha-
beo. ſꝫ h aqua in agrū tuū aliūde veniꝫ. ne vere buſticum du
bi nō, ſit mihi nō noceat auferre no pot. Tu ponderā q̄d
Bar. pōt ret oꝛ queri tex. quē p eo aliegat. l. tex. in l. i 3cedēn
do. ff. de aqua plu. ar. pōderādo illū tex. in rōne ſua decidedi,
cū dꝫ ꝛ meritoꝛ cui eꝫ minuit eoꝝ tue. nō voluntas eoꝝ exquiri
dꝫ. ergo vult rex. q̄ qñ nō minuer eꝫ tue vel q̄ nō dānificaret
q̄ ſecꝰ cē. ſꝫ Bar. log. ſ q̄ capiēdo aq̄ nullū dānū inferꝛ molē-
dino. Nūl dixeris laluādo Bar. q̄ imo dicat eius tue minui
ex quo posset illā aq̄ alteri cōcedere vel diuertere ad alia lo
ca ꝛ tc nedo bar. ¶ credo q̄ illud q̄ dicit Bar. in. d. l. ite lapil
li. in fi. l. nō ſit bū dictū. in in 3trū facit tex. in. l. j. ſ. illē labeo.
ff. de aqua quoti. ꝛ eſti. que aliegat Bar. j. in xiij q. ¶ Deci-
89 motertio querit Bar. ✝ nunq̄ tale formula liceat facere ꝑ viaꝫ
publicā. ¶ In iſta. xiij. q. adde q̄ tex. i l. ſeruitutes. ſ. publi
co. allegata p Bar. ꝑbat q̄ ita vbi nulla ſit incōmoditas in
publico adhuc nō lꝫ. Et ita pōderat illū tex. Are. in. ꝓli. xx.
q̄ inci. viſo. themate. in. ij. dubio. ꝙ ut latꝰ retuli. ſ. in textua
libus q̄nis gl. ibi ſubaudiat ad illū tex. incōmodo. ſ. magno
vel ſubaudiat dictionē maxime. Itē nota et tex. quem aliegat
90 Bar. in l. ij. ſ. tractatū. ff. ne quis in lo. pu. ✝ q̄ nō est licitū ta
cere ſpecū ꝛ hic cluſam aque nec pōtē per viā publicā, nili ali
ter ſe habeat conſuetudo, vt hic p Bar. adde ꝛpec. in tit. de
cauſa poſſeſſio. ꝛ prō. nūc dicēdū. ver. ūē q̄ ſi ✝ Bal. in rub. ff. ō
rerū di. in. v. col. ꝛ. in l. ite lapilli. in vlt. co. ꝛ. tu. Zing. in. l. ſi. p
illū ter. ff. de ſerui. Semi. in. c. j. de excē. p. cla. i. vj. Imo pꝰ
ſi q̄s haberet domū ab vtraq̄ parte fluminiꝭ l. ſi. j. c. Limita
tū p tex. in. l. j. ſ. fi. ff. de iti. actuq̄ prīua. ¶ Decimo quarto
91 querit Bar. ✝ vn' bꝫ molēdinū. ſ. in parte ſuperiori fluminiꝭ
alius. j. q̄ bꝫ molēdinū. ſ. tpe eſtatis ꝛ liccitatus vult facere re
collectā aquę, ille q̄ bꝫ molēdinū ſ. j. ꝙ dicit eo q̄ ſuū edificiū
eget minoꝛ aqua querit q̄d iuris. In iſta. xiij. q. ō Bar. i
l. ij. ſicut aūt. ff. de aqua plu. ar. Bal. in ꝓſi. ccx. ꝓmā vel. q̄
incip. Et vī q̄ peſſi. Itē adde Bal. in. iij. C. ō ſer. ꝛ aqua. vbi
ꝙ h aqua nō oritur in mero tū poſſeſſi ingreſſa est in meum
poſſum facere quicquid velim, ꝛ alīi negare, ꝛ alīi concedere
per d. l. j. ſ. illō labeo. ff. de aqua quoti. ꝛ eſti. Itē adde Bald.
i. c. cū oēs. i. rj. col. in ver. pone ex publico. de cēſtitu. vbi q̄t
pone q̄ ex flumine publico in capite aq̄ trāſibat riuul' ꝑ p-
dīū Titi ad pdīū Seij. virū ſi Titi. virū ſi Titi' velit retine
re ꝛ abſorbere aquā in ſuis pdīis ꝛ pſicitatē deliccare p ta vī
molēdina Seij, an poſſit d iure. ¶ Primo dꝫ videri q̄ no. arg.
ſupto. ab origine: q̄ i capite aq̄ aq̄ est publica ꝛ cēſis, vt no. in
l. ſi qs ex argētarijs. ſ. ſi inittū. ff. de edē. ar. l. j. C. de impo. lu-
cra. deſcr. li. x. In 3trū dꝫ videri: q̄ poſtq̄ aqua ē i pdīo Titi,
ipſe Titi' est dns aq̄. ergo de aqua ſua pōt facere ſuū velle. l.
j. ſ. q̄ mittit. ꝛ. l. Luci'. ff. de aqua q̄ti. ꝛ eſti. Et sit cū aqua ſit
libera pōt dns aq̄ ō ea facere velle ſuū, ēt ſi alīi ꝑ pntiā noceat
l. Proculꝰ. ff. de oā. infe. nili illud fieret ad publicā emulatio
nē: puta ad impediēdū ſlurū aq̄ ad molēdina cōis Bononie.
Nā iſtud fieri nō pōt: q̄ ē ꝑ publicā vtilitatē. i. opꝰ. ff. de o. ꝙ.
pub. vnde ꝑm eum Titius nō ꝛ formidare iudiciū de q̄ q̄rit,
ſꝫ futurū ſcādalū ꝛ ꝙ ꝑ ß posset ēt ſupplicari, tꝫ de rigore non
possit agi. Ita ibi tꝫ Bal. ¶ Secō principalit inquātū dꝫ Bar.
82 ✝ valere pactū ne liceat aquā i ſuo ꝙtinere. Adde q̄ no. Bal.
in l. pe. ꝙ gl. ibi. ff. de pac. q̄ vꝫ pactū ne liceat ſuperiori i ſuo
molēdino edificare. ¶ Tertio nota diligēt illud q̄ ꝛ Bar.
q̄ ſi ꝑceſſerit ātiq̄ ꝓsuetudo q̄ tūc ñ liceat aq̄ cōtinere. rō q̄
93 tꝫ vim pacti. ✝ Adde fort.ꝰ q̄ imo tuo q̄ cōpetit ex ātiqua
ꝓsuetudine ē fortiꝰ q̄ illō q̄ cōpetit ex pactis ꝓuatoꝝ. Ita
elegant dꝫ Bal. i tit. ꝛ pacꝛtā. i. xxxj. co. i v. ſaluo iure aq̄ tā-
bui. ſi. q̄ē ſimpliciter ſeq̄t do. Bartho. veroñ. in tractatu ſer-
uitu. ruſtica. ꝛ i tit. ō ſerui. aq̄ duce. li. j. col. Iſtud dictū Bar.
q̄ multū vtile ad practicā q̄ ſi pceſſit ātiqua ꝓsuetudo q̄ tūc
nōlꝫ superiori aq̄ cōtinere i ſuo licet ſi de hoc eſſ. ꝛ tactū pac
tum ex preſſū: q̄ vt dictū est antiqua cōſuetudo bꝫ vim pacti,
teneas ꝑpetuo cōzdi: q̄ iſta ꝛba Bar. clare decidit q̄ne de
facto q̄ Bal. alibi indecīſa relinq̄t. Bal. in. c. cū cecha vul'te-
rana. in. iij. col. de elec. Dicit q̄ fuit alias q̄ de facto vtrum
94 ✝ aquam de publico diſcurrentem per agrum meum poſſim
contra veterem conſuetudinem diuertere ꝛ conſumere ad ir
rigationem hoꝛtoꝝ quos de nouo emi in pꝛiudiciū alo ꝛ
giſſimo tempoꝛe molendina inferius que ſine ſolito cur ſu a-
que non possent molere vel nimis deteri forentur. ꝛ dice batur
per aduocatos quo poſſit. non enim facio vt noceam: ſed qꝛ
mihi pdeſt per gl. no. ibi. In cōtrarium adducebatur per ad
uocatos alteriꝰ partis q̄ omnino non poſſum extrahere aq̄

decursu ꝓpio: qz lz aq̃ reciplat in riuulis ꝑdioꝝ meoꝝ recipitur vt in fistulis nō ꝙ fiat mea, ꝓpria ea caput aq̃ sit cōe dlis qs argēt̄rijs. ſ. si initiū. Itē qz inferioꝝ molendina vt dē hoc ꝓscripsiſſe. l. q fundū. ff. quēad. seruit. ami. Itē si aq̃ potuit aliq̃ diuertit̄ qz ista licētia supioꝝ noluerūt vti ꝑdiderūt i⁹ suū ex negligētia. aliter nō decidit Bal. ista qōne sed dicit ꝙ partes finaliſ se cōposuerūt r iter se diuiserunt aq̃ tēpoꝛibus z mēsuris. l. de vsu aq̃. ff. de vari. z extraiud. cog. Tu ergo aduerte ꝙ ista qō quā Bal. idecisam reliqt clare decidit ex verbis Bar. hic: qz si ꝓcessit ātiq̃ cōsuetudo de fixis aq̃ nō possunt superioꝛes illā aq̃ cōtinere: sicut de
95 hoc tecillent pactū expꝛessū. † Cōfirma vltra Bar. qz regula qō aq̃ i qua ꝓuat⁹ ius hz nō pōt a solito cursu diuerti. tex. est i. l. ij. ad fi. z ibi Bal. z Sali. ad hoc no. C. ad. l. aq. text. i. l. ꝓses. z i. l. li mainifeste. C. de ser. z aq̃. Ad idē facit ter. valde no. i. l. si qs diuxerunt. in ꝓin. z p totā. l. ff. si seruꝰ vēd. z ad istā vltimā q̃stionē vide late do. Barto. vero. in tit. de ser. aqueductus. xxxij. col. z quatuoꝛdecim sequentibus. Ibi tamen non facit aliq̃ mentiō de decisiōe Bar. hic nec de Bal. in. d. ca. cū ecclesia vulterana. ¶ Intelligē tū ꝛclusionē Bar. z prędicta qñ esset causata ꝓscriptioꝝ qz aliq̃ superioꝛes voluissent retinere aq̃s superius z ꝓhibiti aguieuerūt. tūc abinde in antea causarēt consuetudo ꝓscripta: alias ex simplici pmissione: si ex simplici facultate q̃nis antiquo tpe ꝓcedēte nō ſacqrerēt tale ius p ea que notant. in l. j. C. de seruit. z aqua. z dixi
96 late. ff. in j. q. Bar. † Nisi forte esset cōsuetudo tanti tpis cuius initij memoꝛia nō sit ꝓxiū: qz illa bñ hz vim pacti. vt dt Bar. Itē vi pacti, q̃stituti, z tituli, vt ꝓximo legū. l. hoc iure. ff. ducto aque. ff. de aqua quo. z esti. c. su p quibuscūq̃. ff. pterea. de verb. sing. z dixi. ff. in. ij. q. Bar. Itē cōsuetudo tāti tēpoꝛis habet ꝑ iure seruitutis ad hoc cōstitute. tex. est no. in. l. ij. idē labeo ait si in agro. ff. de aqua plu. ar. fz cōstituta seruitute res esset sine dubio ꝙ aqua nō posset superius retineri. ¶ Decimo quin
97 to q̃rit Bar. † q̃sto tpe pdat istud ius ꝓoccupationis: vt ecce habui molēdinū in flumine publico qō impetu aq̃ destructū est: ego differo reficere, ali⁹ interim occupat aq̃ ꝙ ita mea refectio impediſ an istud possit. Et dicit Bar. ꝙ istā qōnē vidit de facto. ¶ Circa istā. xv. q. Bar. Sidō qō idē pōes ꝙ hic tz Bar. in. d. l. ij. in ꝓn. ff. ō vsuc. z ibidē sequunt Ange. Imo. Raph. cu. z Paul. de ca. ibi, z dt ibi Pau. de cast. q̃ etiſe habuit istā. q. de facto. ¶ Cōclusiue post multa vba Bar. in effectu ꝛcludit ꝙ ad hoc vt pdat ius ꝓoccupatiōis aque ñ sufficit ꝙ molēdinū in flumine publico sit taliter destructū q̃ aqua recuperet suū naturalē cursum ad hoc vt alius possit ibi libere molēdinū edificare, vt aq̃ occupare. fz ēt regt de iure qō q̃si possessio ducēdi aq̃s habeat ꝑ derelicta, negligēdo reficere, vt dicere aq̃s p lapsum anni. Istis duob⁹ cōcurrentib⁹ bñ perdit illud ius ꝓoccupationis aque. fundat principaliter Bar. in tex. in. l. ij. in ꝓin. ff. de vsuc. quē ter. Pau. de ca. ibi dt esse pulchꝝ z no. z singu. pōderat Bar. illū tex. in verbo f udit⁹ directo z in verbo loco exēpto tuncto eo qō tex. dicit de posūerat aut deliquerat: intelligendo deliquerat. i. habuit ꝓ derelicto ité exponēdo illā alternatiuā aut, p z, vt ibi facit glo. t sic copulatiue si edificiū sit penitus destructū habitū ꝑ derelicto pōt ali⁹ ibi edificare. Et tō cautela est ꝑm Zin. ibi. z quē sequit ceteri. ¶ Hod. Imo. Raph. z Pau. de ca. ibi, q ad hoc vt nō dicat quasi possessio aq̃ derelicta destructo edificio fiat incōtinenti protestatio de qua conficiatur instrm publicum qō nō obstante destructione nō intēdit habere illū locū ꝑ derelicto, sed reficiet q̃ ꝓximū poterit, z ad huius signū faciat imponi aliquos palos ligneos, in aliquib⁹ pateant clausure molēdini, z tūc inuito eo nō poterit alius ibidē edificare. Sed aduerte ad intellectū. d. l. fin. in ꝓin. z ad intellectū eoꝝ que dt Bar. per illū tex. q ex quo habuit edificiū ꝓ derelicto istō solū dz sufficere: vnde nō expedit ꝙ ꝓximū edificiū sit penitꝰ destructū: z sic nō videat necessariū ꝙ duo copulatiue in iterueniāt, vt dicit Bar. imo illō solū ꝑ se sufficit habere edificiū ꝑ derelicto qz ex quo habuit ꝑ derelicto ali⁹ potuit ibi occupare aq̃ ēt si edificiū ꝓximi nō sit destructū. Et si diceret subtiliter verū est ꝙ istud solū sufficit haberi edificiū ꝑ derelicto qz ter. ibi dicit edificio funditus diruꝑto. Dic fz Imo. ibi ꝙ istud dixit pp illud ꝙ subiungit litera q ali⁹ l. e. loco extructo edificiū posuerat, ꝙ nō potuisset nisi ꝓximū fuisset funditus diruptū nisi vellet edificare supꝛa illud. Sed potes saluādo Bar. dicere qō si incipias a destructione nō sufficeret ꝓximū edificiū esse penit⁹ destructū ad hoc vt ali⁹ possit i⁹ aque occupare, nisi ēt interuenerit ꝑm. ſ. ꝙ habuit ꝑ derelicto. ita peꝛdinē pp ꝛe logt ter. in d. l. ij. in ꝓin. z ista est pp ꝛe intētio Bar. fz ñ incipere a secō ꝙ habuit edificiū ꝓ derelicto: certe illud solus de per se sufficeret, put alibi dici in simili gl. in l. iij. ſ. in amittēda. i gl. ma g. ad fi. ff. ō acq. pos. z i simili gl. in l. potuit. C. de iure deli. ¶ Secō aduerte in quāta gl. z doc. ibi z Bar. hic exponūt illo ter. l. ij. i pn. aut ꝑ z illa vī ipoꝛtatio litere ꝙ disiunctius resoluat in ꝓuctā: cu dicat salti natura copulatiue z disiunctiue ꝑm pp ꝛū signi ficatū. l. ij. hic. z plures. ff. de pdi. ist. z. l. ij. q⁹ ita stipulat⁹ fuerit. ff. ꝺ ver. obli. z ly aut ponat p alia. l. sepe. ff ō verb. sign. z gl. in. l. eas cās. ff. de pd. z dmō. in i dubio nō cit recedēdū s, pp ꝛio significatū. l. alle aut tle. ſ. cū in verbis. z. l. nō aliter. ff. ō leg. iij. z dicere possut ibi dt Imol. ꝙ istud sit dmēte illa⁹ litere ꝙ alternatiua resolutiua i ꝓuctā nō vī posse gcludent offendi in illo tex. ¶ Tertio aduerte ꝙ lz Bar. z doc. ibi. z Bar. hic intelligat illa tert. in illo verbo dereliqueraꝛ. idest habuit, ꝑ derelicto, z talis sensus vtiq̃ sit bon⁹ z nō refragat verbo dercliqueraꝛ: tū forte alius est sensus illi⁹ litere, q̃ uel sentit ibi Raph. cu. dū dt edificiū qō in litto ꝛe deposuerat aut deliquerat. i. ipse edificauerat, vt ibi intelligat gl. aut dereliqrat. i. ab alio edificatū ibi dimisso
98 rat⁹ Una em ꝑs ex alternatiuis alteraz declarat. l. j. ff. de re dub. quē ter. ad hoc reputat sing. Lud. in ꝑti. ccxxxj. ꝙ incipit missoꝝ doctoꝝ ꝛclusione. Et ito secō mō itelligēdo illa ter. in verbo dereliqrat. nō ꝓbaret opinionē Bar. tū ꝓcedēs sensus magis cōiter tenet ad illa ter. ¶ Quarto aduerte q litet
99 Bar. ponat, ꝑ cōstāt⁹ q ꝑscriptio lōgi t pis decē vel. xx. annoꝝ adaptat ad flumina, vel alia q̃ sunt iuris gētiū, p ter. in. d. li. in ꝓin. in ꝓximo ꝙ imo talis ꝑscriptio adaptet, est forte ꝛa quę. ſ. allegat Bar. i. l. ij. quisq̃. ff. de diuer. z tēp. ꝓscri. vbi piscari in flumine publico ꝙ est de iure gentiū ꝑscribit lōgo tpe. Et respōdere ꝓut infer⁹ facit Bart. ꝙ illud ibi est, quia erat in quasi possessione piscandi. vbicunq̃ ergo aliqs esset in quasi possessiōe ꝑscriptio longi t pis cōpetit ētiā ad eā q̃ sunt iuris gētiū. Dā ꝑ veritate ꝓsidera tu puncte ꝙ cū illa ꝑscriptio nō aliſ cōpetat nisi ne possessiōe vel quasi, vt declarat gl. z Bar. in. l. celsus. ff. de vsuca. g, z doct. in. l. j. z. ij. C. de seruit. z aqua. ergo ꝑscriptio lōgi t pis est adaptabilis ad flumina publica z ad ea q̃ sunt iuris gētiū qñ dat possessio vel quasi sine qua nō pōt causari talis ꝑscriptio vt est ter. in. d. li. quisq̃. iuncta doctrina Bar. z super istis diligēter cōsidera ꝓ veritate tuncta
100 dametali dictoꝝ Bar. ¶ Quinto ꝓ limitatiōe. d. li. ij. vsec. z ecq̃ hic tz Bar. vide ꝙ voluit notabilit Zing. in lib. cl xxix. incip. Thema tale est inter certa particula pacio in. ij. col. z seq. vbi voluit ꝙ illa q̃ publica sunt z in vsu publico illa que de iure gentium cōia sunt ꝙ sunt inuscapibilia: ergo nulla in eis cadit vsucapio. d. l. fi. ¶ Dā cōcedit istud esse planū si ex hac lōgissima possessiōe velim⁹ acquirere dominiū cōi q̃ nobis iure gentiū cōia sunt. fz per ipsum tales possessiones quasi bene acquirimus ius quoddā exceptiedi vt de possessiōe nō expellamur cui⁹ possessiōis effect⁹ est duplex. Primus q si turbamur i ea agere possumus cōtra turbātē. d. l. sanctimaris. vbi casus ff. ō iniur. ꝛs. Secūs q2 anteq̃ expellamur, ꝓhibere possum⁹ ne qs intret locū a nobis possessum nobis inuitis. Dā prohibere possumus rōne possessiōis nautationis piscationē maris z fluminis que alias nobis sunt cōia de iure gentiū tex. est ꝑm opinionē approbatā est vera in. l. ij. quisq̃. ff. de diuer. z tēp. prescri. hoc z idē tenet glo. in. ſ. fluminum in verbo oibus. inſt. de re. diui. hanc etiā Bar. approbantem. d. l. ij. ff. de vsuca. z ita ibi Zing. ¶ Dein to adde circa principalē decisionē Bar. Bal. in ꝓn. cix. in. j. vo. ꝙ incipit z vī ꝙ poſig. ad fi. vbi oportune q̃rit quid si molēdinū infertus fuit destructū inūdatiōe aquarū, vtrum possit reparari anteq̃ habeat superius inoledinum dictā aqua recolligat ad tertiū molēdini
101 nouiter fabricādum, z dt videri ꝙ nō q2 lōgo tpe amittitur seruit⁹ aque. l. z. Et til icin⁹. ff. de seruit. rusti. prę. Cōtra tū est verū scīm cū ista non est seruitus sed est quędā facultas discēdi aquā ex flumine publico, cōtra quā nō ꝑscribit pacto nec ꝓscriptione id est anteq̃ vicin⁹ sit in possessione tertij molendini. Nā sine possessione nihil ꝓscribitur neq; corporale neq; incorporale nisi sola exceptio contra personalem actionē. l. seruitutes q̃ in superficie. ff. de seruit. vrba. ꝓed. z in regula sine possessione de re. iur. in. vj. ¶ Septimo adde q bal. in. l. ite lapi
102 li in. v. q. ff. de re. diui. † Formaliter q̃rit quāto tpe perdat istud ius ꝓoccupatiōis aque allegat Bart. hic in ista rv. sed ipse tenet ꝙ perdat tanto tempoꝛe quāto perdunt iura que perdūtur nō vtendo. l. hec aūt iura. ff. de seruit. vrba. ꝓed. z plus non dicit: z sic vī ꝛziari ijs que tenet Bart. hic in ex quo aliter non bene ꝓbat dictū suum non ꝑ hoc est recedendum a Bar. ¶ Octauo adde Bal. in rub. ff. de re diui. in. ij. col. vbi
103 querit⁹ quid si edificiū factum in flumine publico vel in mari est collapsum impetu aquarum. z respondet ꝙ si fundamēta remanserunt in toto vel ꝓ parte maioꝛi non perditur dominium z qd alius nō potest ibidem edificare. sec⁹ si fundamēta fuit

sunt ps substãtialis ſz iſtfalis, ptz q2 nõ sunt eiusdẽ ſpẽi.l.ſi.ff.
114 de.fund.inſt.¶Nec 02 aliqd min⁹ pfectũ essentiali pfectiõe eo
qõ careat iſtfis.vt no.in l.ſz z ſi qd.ſ.ppꝛietatis.ff.de vſufr.In
cõtrariũ dicebat:q1 in penalib⁹ z odiosis debem⁹ stare etymo
logie tanq̃ ppꝛie significationi:sed molendinũ dr a molẽdo z
sic significat statutũ ei⁹ in actu sine alia indigẽtia.Tãdẽ dicit
Bal.determinasse q̃ ppter destinationẽ edificationis ac etiã
ppter etymologiã vocabuli pena nõ dicaf cõmissa.arg.l.debi
to2.ff.de pig.z l.cetera.in fi.ff.de le.j.Quãtũ vero ad pꝛincipa
le ẽ sitũ nũqd talia molẽdina veniãt in cõcessiõe rñdet Bal.q̃
115 est inſpiciẽd⁹ cõis vsus loquẽdi.l.libꝛo2ũ.ſ.q̃ tñ.ff.de le.iij.z de
ista decisiõe Bal.facit mẽtionẽ remissiue. Aler.in l.ij.ſ.appel.
lata.ff.ſi cer.pe.¶Tu aũt aduerte in pꝛincipali qõne cõcessiõis qũ
alr nõ cõstaret de cõi vsu loquẽdi qd iuris tũc esset.Bar.nihil
decidit.vñ vr q̃ in cõcessiõe gñalr facta de oib⁹ molendinis ẽt
116 veniãt ea qb⁹ nõ sunt iposite mole z arguaf sic, †q1 ſi ceptũ ha
bet p cõpleto,qñ agit de iure q̃dẽ,l.z ſi nõ sint.ſ.infecti.ff.de
au.z arg.le.quẽ ter.allegat.Bar.¶in v.q.q̃to fo2ti⁹ veniet il
lud q̃ p maio2 pte iã est factũ z cõpletũ:¶In ꝓximũ facit.q1 illud
nõ vr factũ quo vti nõ possumus:vt l.qnt⁹.ij.ſ.cum aurũ.ff.de
au.z arg.le.Bar.i d.ſ.ifec. Sc̃do q1 illud q̃ est in pꝛima dispõ
ne ad pficiẽdũ nõ tñ dr pfectũ.ter.est in l.fundi.ſ.itẽ q̃ insule.
ff.de emp.p quẽ ter.ita no.Bal.in l.ſz diui ffes.ff.de re.di.facit
q̃ vult Bal.in l.ſi nõdũ.in fi.C.de fur. q̃uis ꝓ istud vltimũ fa
ciat ter.in l.pe.z qs ibi gl.z doc.ff.de te.mi.cũ concoꝛdã.q̃s als
116 dedi. ¶Tertio facit:q1 in ꝓctib⁹ vr imputandũ quare legem
apertꝰ nõ direꝛit.l.veterib⁹.ff.de pac. exiſtis iste casus reddit
dubi⁹.¶Sed p pꝛima pte vr clare decidere Bal.in cõſi.cccv.
117 in.i.vo.inci.cogitauit an molendinũ.vbi tz† q̃ molẽdinũ dr esse
cõſtructũ dummõ habeat ea q̃ debẽt esse affixa molẽdino sup
qb⁹ volũt rote z mole,q̃ eñ nõ sunt affixa potius dicũtur in
ſtrumẽtalia q̃ ſubſtãtialia.l.granaria.ff.de act.empt. Adde tñ
q̃ mole molẽdini qñ sunt ibi applicate iudicãtur immobilia ſi
cut regule tectoꝝ,q1 vna cõtiguatio est.l.eñ q̃ edes.ff.de vſuca.
ita dicit Bal.in c.cõtingit.in.xvj.co.in fi.de do.z ꝓtu.Adde ẽt
118 ad pꝛincipalẽ qõnẽ:z ꝑpetuo teneas coꝛdi,†q̃ appellatiõe mo
lẽdini venit etiã ius aq̃.Itẽ clusa molẽdini,z fistule, z canales
vñ ſi vẽdo tibi molẽdinũ ſimplr veniũt ꝑdicta.Ita in ſimili est
egregi⁹ ter.in l.ſi aqueduct⁹,z l.ſe.ff.de ꝓhẽ.em. p quem ter.ita
in terminis nr̃is decidit Bal.in.c.ſignificãte.de pscrip. z dicit
119 q̃ illa.l.est ad hoc valde no.z q̃s ille ter. vult q̃ ꝑdicta veniũt
noie molẽdini,z sic ppter siccitatẽ molere nõ possunt,†Adde
etiã q̃ molẽdinũ est potius ꝑdiũ rusticũ q̃ vbanũ ſicut furn⁹
120 oꝛuralis.ita dicit Bal.in l.certi iuris in iij.q.C.loc.¶Quero
xx.an sub termino ptinẽtiaruꝫ ꝓtinent molẽdina z iura aqua
rũ.¶Pone imperato2 vel pnceps cõcessit mihi aliqs castrũ cuꝫ
suis pertinẽtijs:vtrũ videatur mihi cõcessisse molẽdina castri.
Istã q̃nem ponit Bal.in c.j.in ij.col.de capi.qui curi,vẽ.z di
stinguit q̃ aut imperato2 cõcessit solã iurisdictionẽ:z tũc non
veniũt molẽdina.¶Ã ꝓz castrũ sit sub impato2e,tũ molẽdina nõ
sunt impatoꝛis.l.ſz celſus.in pꝛin.ff.de ꝓhen. emp.gl.in.l.inter
publica.ff.de ver.sig. Aut impato2 concessit mihi castrũ cũ pti
nentijs suis,z iuribus ad ipsum castrũ ſpectãtibus:z tunc mo
lẽdina veniũt accessoꝛie.ar.l.ſi adoptauero.ff.de ꝑca.z satis eui
dẽter no.in gl. notabili.z oꝛdinaria.d.c.j.nisi essent molendina
pꝛuatarũ ꝑsonarũ:q1 in q̃ali cõcessiõe vel indefinita nũq̃ ve
nit nisi ius q̃ ꝓz cõcessoꝛ.l.publi⁹.ſ.j.ff.de cõd.z de mõ. z.l.tra
ditio.ff.de acqui.re.do.Adde q̃ aliter tenẽt Jmo.z Aler.in.l.
ij.vbi ponit Jmo.ad fi.in pꝛin.ff.de acqui.poſ.¶bidez eñ ꝓz q̃
tradẽs vel vẽdẽs castrũ cũ ptinẽtijs nõ videaf tradere vel ve
dere ꝑdia vel molẽdina vel alias res ꝑticulares sitas in terri
torio castri ad ipsam tñ ptinẽtes, sed solũ videf intellexisse de
iurisdictiõe ipsius territoꝛij,vt sic illa oꝛatio vniformiter intelli
gatur.l.iam hociure in pꝛin.ff.de vul.z pu.¶Nisi aliud cõstaret
de mẽte ex verisimilib⁹ cõiecturis,vt q1 verisimiliter non esset
datũ tñ pretiũ ꝓ venditione castri,nisi etiã ille alie res fuissent
inclusę.ar.l.semp i stipulatiõib⁹.ff.de re.iu.¶Ito ista opi. Jmo,
121 do.Aler.ibi in ante pe.eo.addit fundꝰmẽtũ †q1 si vẽdo talez
fundũ meũ cum omnib⁹ iuribus mcis,vendita ea tñ videntur
que sunt de natura rei vẽdite,ita expꝛesse dixit Jnn.in c.ex lite
ris.de iure patr.p ter.in l.ſi mercedem.ſ.j.in vltimo.rñſo.ff.de
ac.emp.z illud dictũ Jnn.sepe refert Bal.in rub.C.de cõtrah.
em.in.ir.q.z in l.fi.C.sine cen.vel re.Facit q̃s vult Bal.in l.a.ꝓ
122 curato2.C.mãd.†q̃ ſi vẽdo tibi posſeſſiões meas quas habeo
in tali territoꝛio cũ oibus iurib⁹ suis certe nõ venit ius peda
gii colligẽdi nec venit merũ aut mixtũ iperiũ eo q1 nõ sunt de
natura rei vẽdite ſz aliud ius incoꝛporale allegat Jn. in c.ex li
teris.Quid tenẽdũ i isto vtili z quotidiano paſſu:mihi placet
opinio Bal.ꝙ Jmo.z Aler.q̃ ſi cõcedaf mihi castrũ cum suis
pertinentijs intelligãf etiã cõcessa molẽdina q̃ erant cõcedẽtis.
moneoꝛ q1 q̃ cõcedit castrũ cũ ptinẽtijs colligit cõcedi ca
strũ cũ vniuersitate oim iurium ꝓpter illã dictionẽ cũ ptinentijs
suis.c.cũ ad sedẽ.cũ gl.in verb.ptinẽtijs,z ibi can.¶notãt de re
ſtit.ſpo.z in.c.cũ venerabilis.de relig.do.itẽ intelligit̃ q̃cedi cũ
toto territoꝛio.l.j.ſ.cum vtrẽ.ff.de offi.ꝓfec.vrb.ergo ꝛ̃quit q̃
123 etiã includunt molẽdina spectãtia ad cõcedẽtem.¶† Sc̃do
fo2ti⁹ moneoꝛ.q1 vẽdito aut concesſo castro ſimplr absq̃ eo
q̃ dicaf cũ ptinẽtijs,cesset vẽdita iurisdictio.ita not.Bar.in.l.in
ter eos.ff.de acq.re.do.z in.l.ſi.C.de bo.vac.li.xi.cũ infinitis cõ
coꝛdãtijs quas dedi in.l.j.in fi.ff.de iuriſ.om.iu.ergo ſi i termi
nis cõnis nostre solũ intelligeret cõcessiſſe iurisdictionẽ vt di
cũt Jmo.z do.Aler.certe frustra adꝺucereꝫ illa verba cũ pnẽ
124 tijs suis,sed sic est †q̃ nulla clauſula,nullũ verbũ ꝺz itelligi ap
positũ sine virtute aliq̃ operãdi dixit Bal.in rub.C.de ꝓhen.
emp.in.ir.q.z aũ cũ gl.oꝛ.in.c.ſolite.de maio.z obe.cũ concoꝛd.
125 quas dedi in.l.iij.in pꝛin.ff.de iureiu. ¶† Tertio moneoꝛ:q1
verbũ ptinere,z sic verbũ ptinẽtijs est latiſſimũ:ita decidit iu
risco⁹ult⁹ in.l.verbũ illũ ptinere.ff.de ver.sig.gl.no.i.c.inter di
lectos.in verbo ptinere,de fide instr.gl.z doc.in.l.ſi qs intẽtiõe
ambigua,cũ aliis cõcoꝛ.ff.de iudi.¶Predicta fo2tius ꝑcederẽt
stãtib⁹ verbis qb⁹ vtiꝫ Bal.ſi diceret cũ ptinẽtijs suis,z iuris
b⁹ ad ipm castrũ ſpectãtib⁹.Itẽ istud crederẽ q̃ idubitãter p
cedit in qõne Bal.qñ essemus in cõcessiõe iperatoꝛis,aut pꝛin
126 cipis:†q1 tũc bñficia pꝛincipis sunt latiſſime interpꝛetãda ꝓ
pꝛincipẽ.l.ſi.ff.de ꝓhi.pꝛin.cũ dilecti.de dona.et in.c.olim tibi.
de.ver.sig.nõ ob.fundamẽta.d.Aler.ibi:q1 aliud est loqui in do
mo vel in posſeſſiõe q1 nihil hꝫ cõe fundus vl̃ posſeſſio cũ iuris
dictiõe:merito vno cõcesſo alis nõ cesſet cõcesſuꝫ.ita ẽt Bal.in
d.c.a pcuratoꝛe.C.mã.ſz in casu nostro cõcessio castri facta sim
pliciter cõpꝛehẽdit iurisdictionẽ,vt superi⁹ dixi.Tangit etiã
Bal.in.d.c.j.de cap.q̃ curi.vendi.in.vj.co.z.ſe.aliã qõnem late
disputatã p Jac.bu.Cõmune Mutine trãſtulit ciuitatẽ Mu
tine in quẽdã marchionẽ an p hãc cõcessionẽ trãſeat etiã mole
dina ciuitatis ꝑfate.arguit multũ late p vtraq; parte, deinde
decidit vt ibi p eũ.¶Quero.xxj.q1 Bar.ſ.i.ij.q.cõcludit q̃ in
127 fluminꝛe publico nauigabili licitũ est facere molendinũ ſi fiat de
licẽtia pꝛincipis.†q̃ro:aliq̃s fecit molẽdinũ in flumine publi
co nauigabili ſine aliqua licentia pꝛincipis,z sic illicite, postea
impetrauit a pꝛincipe licẽtiã q̃ possit facere molendinũ in flu
mine publico nauigabili,an talis licẽtia extẽdaf ad molẽdinũ
pꝛi⁹ illicite fabricatũ.¶Ito vr q̃ nõ per ter.in ſimili i.l.ſi vero
nõ remunerãdi.ſ.ſi post creditã.ff.man.vbi mandatũ ẽ mutan
do titio ñ extẽdit ad mutuũ iam factũ.¶Secũdo facit ter.i.l.
128 solem⁹.ff.de cõdi.z de.†vbi legatũ factũ vroꝛi in tps liberoꝝ
nõ ꝓcedit ſi iam liberos ſuſcepit.¶Tertio.facit q̃ vult,Bar.
129 notabiliter i.l.hoc articulo.i.j.col.ff.de her.inſt.vbi tz† q̃ ſi te
stato2 legat cuilibet filie cẽtũ q̃ vidua fuerit,nõ admittẽtur ad
legatũ ille q̃ iam tẽpoꝛe testamẽti erant vidue.Cõtrariũ ẽ veri⁹
per ter.i ſimili no.i.l.ſi qs filio exheredato.ſ.irritũ.inver.qua ra
tiõe.ff.de inius.rup.vbi ẽ ter.q̃ cui permittit a pꝛincipe,vt pos
ſit de nouo testari censeꝛ etiam permiſſum vt testm̃ pꝛi⁹ factũ
valeat ipo iure absq̃ noua ꝺclaratiõe,vt ibi tz Bar.z.ſ.pe.j.c.
l.z illum ter.in.d.ſ.irritũ.¶Dau.de ca.ibi.in ſi.decidit istã.q.qꝺ
ſi pnceps cõcesſit alicui qꝺ possit facere molẽdinũ in flumine
nauigabili ſi habebat molẽdinum iã factũ possit virtute illius
ꝓcessiõis illud retinere.¶Nec tunc ꝺz distingui fm ¶Dau.de ca.
ſi pꝛinceps sciuerit ipsum factũ vel nõ:z q1 eadẽ rõ est i retinẽdo
iaz factum q̃ est i faciẽdo de nouo:nmo maio2 ne habeat necesse
destruere. Adde ad idem facere q̃ decidit ¶Dau.de ca.in.l.hec
130 cõditio filie mee.ſ.ſi ſic.ff.de cõdi.z demõ.†q̃ ſi papa cõcedit
licẽtiã Cardinali vel ep̃o.q̃ possint facere teſtm̃ de fructib⁹ be
neficiorum ſuoꝝ,talis licẽtia extẽdit ad testm̃ ãtea ꝓditũ.ꝓ ter,
no.in.d.ſ.irritum.z segtur ſimplr.d. Aler.i.l.z militib⁹.C.de te
ſta.mil. Ad idẽ facit q̃ p.d.ſ.irritum.Scidit ſingulariter ¶Dau,
131 de ca.in.d.l.at militib⁹,†q̃ ſi habẽs bñficium curatũ obtineat
aliud bñficiũ,ſimiliter curatũ q̃ est incõpatibile cum pꝛimo,ſi
postea impetrat a papa dispẽſationem qꝺ possit obtinere duo
bñficia curata,talis dispẽſatio trahereꝫ retro ad cõualidãdũ
secunduꝫ bñficiuꝫ cutatũ q̃ pꝛi⁹ obtinuerat ante dispẽſationẽ
pape q̃ valde teneas coꝛdi. Sed aduerte:q1 iste due vltime de
cisiones ſz sint peregrine:tñ mihi sunt valde dubie: eo q1 iste di
ſpẽſationes ꝓ ius sunt odiose.c.j.in fi.de fil.pꝛeſo.in.vj.gl.in c.o2
dinarij.de of.oꝛd.in vj.ideo in eis nõ est licita extẽſio etiã ad ca
sum habentẽ maioꝛẽ rõnẽ,ita tenẽt can.in cap.postulaſti.de re
ſcrip.d.Abb.in c.ad aures.eo.tit.z in c.at ſi clerici.ſ.de adulte
rijs.in v.col.de iud.q̃ obiectũ cessat in d.ſ.irritũ.ad quem text,
etiã.j.aliter rñdebo. ¶Quarto ꝓ eadẽ parte facit, q1 ñ papa
132 ſcribat † ꝓ aliquo de ecclesia,vel ꝑbenda vacatura,z hic impe
trat qs a papa pꝛimã pꝛebendã vacaturã in ecclesia,nunqd ve
niat illa que iã vacabat tpe date.gl.est oꝛdinariã,z notabilis.q̃

logie tangꝫ ꝓprie ſignificationi: ſed molẽdinũ dr̃ a molendo
z hic ſignificat ſtatꝰ ei⁹ in actu ſine alia indigẽtia. Cadẽ dr̃
Bal. dicens ꝑ talẽ ꝙ ꝑ deſtinationẽ edificatiois ac etiaꝫ ꝑ
etymologiã vocabuli pena nõ dicat cõmuna. arg. l. bitto z. ff.
de pig. z cetera. in ff. de lega. j. Quãtũ vero ad ꝓncipale
dr̃ Bal. nunqd talia molẽdina veniãt i cõceſſione r̃ndet Bal. ꝙ ẽ
inſpiciẽd⁹ cõis vſus loquẽdi. l. libro ꝛ. §. ꝙ tñ. ff. de l. iij. z de
iſta deciõe Bal. facit mẽtionẽ reminue. Ale. in l. ij. §. appel
lata. ff. ij. cer. pe. Tu aũt aduerte in ꝓncipali qõne cõceſſioi qñ
alr nõ cõſtaret de cõi vſu loquẽdi qd iuris tũc eſſet. Bar. nihil decidit, vñ vr̃ ꝙ i ꝓceſſiõe gñr facta d oib⁹ molẽginis et
venit ea qb⁹ ñ ſũt ipoſite mole z arguat hic, z q2 ſi ceptũ ba-
beꝫ, ꝓ cõpleto, qñ agit de iure q̃rendo. l. z ñ nõ lint. §. infecti. ff.
ꝑ au. z arg. leg. quẽ tex. allegat Bar. §. i v. q. ꝙto ſorti⁹ veniet
illud ꝙ ꝓ maiori pte tã efactũ z cõpletũ: Jn ꝓmiſſo facit. q2 illo
ñ vr̃ factu q̃ vbi ñ poſſum⁹. vt l. gnat⁹. ij. §. cũ aut. ff. d au. z arg.
le. Bar. i d. §. ifec. Sc̃do q2 illo ꝙ ẽ i ꝓxima dispõne ad ꝓficiẽ
dũ nõ dr̃ ꝓfectũ ter. ẽ i l. fundi. §. ite q̃ inſule. ff. d act. emp.
ꝙ quẽ tex. ita no. Bal. i l. ſz dixi tratres. ff. de re. di. facit q̃ vult
Bal. i l. ij nõdũ. i fi. C. de fur. Quia ꝑ illud vltimũ faciat tex. in
l. pe. z qõ ibi gl. z doc. ff. te. mi. cũ ꝓcordã. q̃ alia dci. Cũ Ver
tio facit: q2 in ꝓtibus vr̃ imputãdũ quare legẽ aperti⁹ ñ dixe
rit. l. veterib⁹. ff. de pact. ex iſtis ute caſ⁹ redibit dubi⁹. Cũ ſz
ꝑ ꝓma vr̃ clare decidere Bal. in cõſi. cccv. i j. vo. incip. cogita
uit an molẽdinũ, vbi tz. ꝙ molẽdinũ dr̃ eſſe cõſtructũ dum̃o
habeat es q̃ debẽt eſſe affixa molendino ſuper q⁹ voluunt ro
te z mole, q̃ eiã nõ ſunt affixa poti⁹ dicuntur inſtrm talia quã
ſubſtantialia. l. granaria. ff. de act. emp. Adde tñ mole molen
dini qñ ſunt tibi applicate iudicant immobilia ſicut tegule tec
torũ: q2 vna cõtignatio ẽ l. cũ q edes. ff. ſ vſuca. ita dicit Bal.
in c. cõtingit. in xxj. col. in fin. de do. z ꝓtu. Adde ẽt ad ꝓnci-
palẽ qõnem: z ꝓpter hoc teneas cordi, ꝙ appellatiõe molendini
venit et ius aque. Itẽ cluſa molendini, fiſtule, z canales vñ li
vẽdo tibi molẽdinu ſimplr̃ venit ꝑdicta. Ita in ſimili e egre
gi⁹ tex. in l. ij aqueduct⁹. z l. ſe. ff. de ꝓben. emp. ꝙ quẽ tex. ata
in terminis noſtris decidit Bal. in c. ſignificãte. de ꝓſcrip. z
dr̃ ꝙ illa. l. eſt ad hoc valde no. z qõ ille ter. vult q̃ ꝑdicta veni
unt noie molẽdini: z hic ꝓ ſiccitatẽ molere nõ put. Adde ẽt
q̃ molendinũ eſt potius ꝑdiũ ruſticũ ꝙ vbanũ licet furnus ru
ralis. ita r̃t Bal. i l. certi iuris, in ij. q. C. loc. Quero ex,
an ſub termino ꝓtinẽtiarũ ꝓtinent molẽdina z iura q̃cunq;
Ponc imperator vel ꝓnceps cõceſſit mihi aliqõ caſtrũ cum
ſuis ꝓtinẽtijs: vtrũ vid. at mihi conceſſiſſe molendina caſtri.
Iſta qõne ponit Bal. in c. j. in ij. col. de capi. q curi. ven. z diſ
tingui q aut imperator cõceſſit ſolã iuriſdict onẽ: z tunc non
venũt molẽdina. Vãlz caſtrũ ſit ſub imperatore, in molẽdina ñ
ſunt imperatorius. l. ſz ceſſas. i pn. ff. de ꝓbe. emp. gl. inter pu
blica. ff. de verb. ſig. Aut imperator cõceſſit mihi caſtrũ cu ꝓti
nentijs ſuis, z iurib⁹ ad ipſum caſtrũ ſpectãtib⁹: z tunc molen
dina venũt ar. ccſ. ꝓxie. ar. l. ſi adoptauero. ff. d ꝓcã. z ſatis eui
dẽter no. in gl. notabili. z ordinaria d. c. j. nihi eſſent molẽdina
puatarũ plonarũ: q2 in gñali cõceſſiõe vel indefinita nũq̃ ve-
nit nihi⁹ ꝙ hz cõceſſo. i. publius. §. j. ff. d ꝓdi. z mo. l. tra-
ditio. ff. de acq. re. do. Adde q̃ alit tenet Jmo. z Ale. i l. nũ.
vbi ponit Jmo. ad fi. in ꝓn. ff. de acqui. poſ. Ibidẽ em tz qõ
tradẽs vt vedes caſtrũ cũ ꝓtinẽtijs nõ videat tradere vt vẽde
re ꝑdia vel molẽdina vl alias res particulares ſitas in territo
rio caſtri ad ipm tñ ꝓtinẽtes. ſz ſolũ vr̃ intellexiſſe de iuriſ
dictiõe ipſi⁹ territorij. vt ſic illa oratio vniformit̃ intelligit. l.
iã hoc iure. in ꝓn. ff. de vul. z pupi. Niſi a ſud ꝙſtaret ꝯpẽte
ex veriſimilibus cõiecturis, vt q2 veriſimile nõ eſſet datũ ꝛ
tiũ ꝙ venditione caſtri, nihi etiã ille alie res fuiſſent incluſe,
ar. l. ſemp i ſtipulationib⁹. ff. de re. iu. Sed ꝛ iſta opi. Jmo. de
Aler. ibi in antepe. co. addit fundamẽtũ q2 ſi vẽdo tale fun
dũ meũ cũ oib⁹ iuribus meis, vendita ea tm̃ vident q̃ ſunt de
natura rei vendite. ita exponẽdo dicit Jnn. in c. ex literis de iu
re patr. ꝙ tex. in l. ſi merced. ẽ. j. in vltimo r̃ſo. ff. de ac. emp.
z illud dictũ Jnno. ſepe refert Bal. in rub. C. de cõtra. em. in
ix. q. z in l. ij. C. ſine cen vel re. ꝛ facit quod vult Baldus in l. a
ꝓcuratore. C. mãd. q̃ ſi vẽdo tibi poſſeſſiones meas quas
habeo in tali territorio cũ oibus iurib⁹ ſuis: certe ñ venit ius
pedagii colligẽdi nec venit merũ aut mixtũ imperiũ eo q2 nõ
ſunt de natura rei vẽdite ſz aliud i⁹ in corpore allegat Jn.
in c. ex l. j. teris. Quid tenẽdũ iſto vtili z q̃tidiano paſſu: mihi
placet opinio Bal. ꝑ Jmo. z d. Aler. ꝙ ſi cõcedat mihi caſtrũ
cũ ſuis ꝓtinẽtijs intelligant̃ et ꝓceſſa molẽdina q̃ erãt ꝓceden
tis. monco z q2 qñ ꝓcedit caſtrũ cũ ꝓtinẽtijs colligit ꝓcedi ca
ſtrũ cũ vniuerſitate olim i vriũ ꝓpter illã dictionẽ cum ꝓtinẽtijs
ſuis. c. cũ ad ſedẽ. cũ gl. i verb. ꝓtinẽtijs. z ibi cano. notãt ꝛ re
ſtit. ſpo. z i c. ũ venerabilis. de relig. do. Itẽ intelligit ꝓcedi cũ
toto territorio. l. j. §. cũ v2bẽ. ff. de offi. pfec. v2b. ergo ſequit⁹
123 et ãginciudunt molẽdina ſpectãtia ad cõcedẽte. Cũ ſz ſi
forti⁹ moueo q2 vẽdito aut cõceſſo caſtro ſimpli aoſq; eo ꝙ
dicat ea ꝓtinẽtijs, ceſſet vẽdita iuriſditio. ita notat Bar. i lan
ter eo. ff. de acq. re. do. z in l. ſi C. de bo. vac. li. z cu limitꝫ
coz dãtijs quas dedi in l. j. in h. ff. de iuriſ. om. tu. g̃ li. termi-
nis cõis noſtre ſolũ intelligeret cõceſſiſſe iuriſdictione vt oi
cũt Jm. z do. Aler. certe fruſtra adꝺ̃ceret illa ꝛba cu ꝓpẽ
124 tijs ſuis, ſz ſic eſt ꝙ nulla clauſula nullũ vbũ oz intelligit ap
poſitũ ſine virtute aliqd operãdi dixit Bal. in rub. C. de pa-
emp. in ix. q. z añ eũ gl. oz. in c. ſolite. de maio. z obe. cu coco.
125 quas dedi in l. ij. in ꝓin. ff. de iurein. Cũ Tertio moueo. q
vbũ ꝓtinere, z ſic verba ꝓtinẽtijs ẽ latiſſimũ: ita decidit iuriſ
cõſul⁹ in l. verbũ illud ꝓtinere. ff. de v. ſig. gl. no. l. c. inter o-
lectos. in vbo. ꝓtinere. de fide inſtr. gl. z doc. in. l. ij q. ſi tertius
ambigua cũ alijs cõco. ff. de iudi. Jo. ꝛedicta forti⁹ ꝓcedent
ſtatib⁹ vbis qb⁹ vtr̃ Bal. ſi diceret cũ ꝓtinẽtijs ſuis. z inſtr⁹
ad ipſum caſtrũ ſpectãtib⁹ itẽ iſtud credere ẽ dubitãter ꝓce-
dit in qõne Bal. qñ eſſemus in cõceſſiõe imperatoris aut, n
126 cipis: z q2 tũc bñficia ꝓncipis ſunt latiſſime iterꝑtãda ꝛ
ꝓncipẽ. l. ij. ff. d ꝓti. pri. c. cũ dilecti. d donat in c. olim. tibi d
ver. ſig. nõ ob. fundamẽta. d. Aler. ibi; q2 aliud eſt loqui. do-
mo vel in poſſeſſione q2 nihil hzlcõe fund⁹ vel poſſeſſio cũ ju-
riſdictiõe: merito vno ꝓceſſo aliõ ñ ceſſet ꝓceſſus, ita dr̃ Bal. i.
c. a ꝓcuratore. C. mã. ſed in caſu nro conceſſio caſtri facta tim
plr̃ ꝓrehẽdit iuriſdictionẽ, vt ſuperi⁹ dixi. Tãgit ẽt Bal. in
d. c. j. de cap. q curi. vendi. in. vj. co. z ſe. aliã qõne late diſputa
tã q̃ Jac. bu. Comune Dbutine trãſtulit ciuitate. Dbutine in
quẽdã marchionẽ qn ꝓ hanc ꝓceſſionẽ trãſeat et molendina
ciuitatis ꝑſate arguit multũ late ꝓ vtraq; pte deinde decidit
vt ibi per eũ. Quero. xxi. q2 Bar. §. in fi. q. ꝛcludit q in iu
mine publico nauigabili licitũ ẽ facere molẽdinũ ſi fiat d liẽ
127 tie ꝓncipis. ꝙ ꝛo: aliqs fecit molẽdinũ in fluminꝫ publico
nauigabili ſine aliqua licẽtia ꝓncipis. z ſic illicite, poſtea ipe
trauit a ꝓncipe licẽtiã q̃ poſſit facere molendinũ in fluuie
publico nauigabili, an talis licẽtia ex tẽdat ad molẽdinũ ꝓ⁹
illicite fabricatũ. Ꝓdco vr̃ qõ ñ ꝓ tex. in ſimili in l. ij vero non
remunerandi. §. ſi poſt credita. ff. mã. vbi mãdat̃ de mutuan
do titio ñ extẽdit ad mutuũ iã factũ. Cũ Sed o facit tex. i. l. ſole
128 m⁹. ff. de ꝓdi. z de. ꝙ vbi legatũ factũ vxori ipſa liberos non
ꝓcedit ſi iã liberos ſuſcepit. Cũ Tertio facit q̃ vult Bar. no-
129 tabiliter in l. hoc articulo, in j. col. ff. de her. inſti. vbi tz ꝙ ſi te
ſtato⁹ legat cuilibet filie cẽtũ q̃ vidua fuerit ñ admittet ad le-
gatũ ille q iã tpe teſtimẽti vidue. Contrarium eſt ver⁹ ꝓ tẽpo
ſimili no. in. l. ij qs filio exheredato. §. irritũ. i ver. qua ratio
ne. ff. de inſtit. rub. vbi eſt tex. q̃ cum pmittit a ꝓncipe, vt poſ
ſit de nouo teſtari ceſſet et ꝓmiſſum vt teſtm̃ ꝓ⁹ tacitu valeat
ipſo iure abſq; noua ꝺclaratione, vt ibi tenet Bar. §. ꝓ. j.
ea. l. q̃ illũ ter. i. d. §. irritũ. Pau. d ca. ibi i fi. decidit. ſi. §. ſed
ſi ꝓnceps ceſſit alicui poſſit facere molẽdinũ in flumine na
uigabili ſi habebat molẽdinũ iã factũ poſſit virtute ille ceſ
ſionis illo retinere. Nec tũc dz diſtingui ꝛ Pau. d ca. an pn
ceps ſciuerit ipm factũ vl fi. z q2 eadẽ ro eſt in retinẽdo ta
ctu q̃ eſt in faciendo de nouo: imo maio⁹ ne habeat neceſſe ꝺ
ſtruere. Adde ad idẽ facere q̃ decidit Pau. de ca. in. l. hoc
130 ditio filie mec. §. ſi fic. ff. de ꝓdi. z demon. ꝙ ſi papa ꝓcedit
licẽtiã q. cardinali vel epo q̃ poſſint facere teſtm̃ d fructib⁹ de
ficioꝝ ſuoꝝ talis licẽtia extẽdit ad teſtm̃ antea ꝓdit⁹ ꝑ te
no. in. d. §. irritũ z ſequit ſimplr̃ do. Aler. i l. z multib⁹. C. de
ſta. mil. Sed idẽ facit qõ p. d. l. §. irritũ decidit ſingl⁹ Pau. de
131 ca. in d. l. at militib⁹. ꝙ ſi babẽs bñficiũ curatũ obtet alij
bñficiũ ſimiliter curatũ q̃ eſt iuꝯ patibile aum ꝓmo i po
ſtea impetrat a papa diſpẽſationẽ qõ poſſit obtinere duo ꝛ
ficia curata talis diſpẽſatio traberet retro ad conualidãdum
ꝑm bñficiũ curatũ qõ ꝓ⁹ obtinuerat ante diſpenſationẽ pa
pe qõ valde teneas cordi. Sz aduerte: q2 iſte due vltime deci
ſiones lz ſint peregrine tn mihi ſunt valde dubie: eo q2 ille di
pẽſationes ꝛ ⁹ ſunt odioſe. c. j. ſi ñ. z ſi. ꝓby. i. vj. gl. i. c. ordina
rij. ſ. off. ord. in. vj. io in eis ñ eſt licita extẽſio ẽt ad caſum ha
bẽtẽ maiorẽ rõnẽ ita tenẽt cano. in. c. poſtulaſti. de reſcrip. ꝛ
Abb. in. c. ad aures. co. tit. z in. c. at ſi clerici. §. de adulteriis in
v. co. de iud. qõ obiectũ ceſſat in. d. §. irritũ. ad qũ ẽt. ſatis
ter rñdebo. Quarto p eadem parte facit q2 ſi papa ſcribat
132 ꝙ paliquo de eccleſia vel pbẽda vacatura, z ſic impetrat ga
a papa primã pbẽdã vacaturã in eccleſia, nũqd veniat illa q̃
vacabat tpe dãte. gl. eſt ordinaria z notabilis q̃ ſic in cle. ſi
verbo. notitiã. ꝺ ꝓcel. pbẽ. gl. in. c. ſi poſtq; in gl. ij. z ibi ex
ſius Gemi. de pbẽ. in vj. z Gemi. in. c. ſi ꝓpter tua. Debitam
vlt. co. de reſcrip. in vj. Jo. de Jmo. in c. ſtatutum. de reſcrip.
z in d. l. hoc articulo. in. ij. collo. z in l. legatũ eſſet. ff. de cond.
z demõſtra.

q̃ dem̃o. ꝛ in. l. tuti⁹. ff. j. ff. o lib. ꝛ posth. q̃uis ꝛiũ teneãt Bal. Ang. ꝛ. d. Alex. in. l. utilus. ff. j. ꝛ Jo. de imo. aliter videatur tenere. l. d. l. hec conditio filie mee. ff. ff. cõd. ꝛ de. ¶ Quinto ꝓ eadẽ parte bñ facit illud q̃ no. vult Bal. i. l. ff. circa fi. C. de sent. q̃ iune cer. q̃ ti. vbi tꝫ q̃ si testato⁹ reliqt mulieri certũ pcia maritanda q̃ erat iã maritata tpe testamenti: tñ debebit sibi illp legatũ dotis. l. si iã facta. ff. ꝫ pd. ꝛ dem. ꝛ. l. antepe. C. de inst. ꝛ substi. sec⁹ ꝑm eũ si esset factũ relictũ ꝓ incerta puella maritanda: q̃ nõ haberet locũ legatũ in iã maritata q̃ bñ not.

¶ Sexto adidẽ facit. q̃ facilius est q̃s cõfirmet iã factũ. quã de novo fiat q̃ regnlã. l. patre furioso. ff. de ijs qui sunt sui vel alie. iur. c. ad apostolicã. de regula. ergo ꝓceps q̃ pcedit q̃ ẽ pius, fortius esset cõcedere q̃ est minus. Tenẽdo istã partez q̃ ampliat decisio Bar. ꝫ. in. ij. q. nõ obstãt allegata in contrariũ scz. l. si vero nõ remuneradi. ff. si post credit. q̃. q̃ illõ ibi est ꝓpter naturã mãdati q̃ nõ extẽdit ad ꝑteritaꝫ ad futura.

¶ Hinc dixit Ang. in. l. iul. in. j. col. ff. q. satisd. cog. si mãdo ibi q̃ occidas rale⁊ tu iã occidisti eũ: ego nõ teneo⁊ nũc ex mãdato nec ex aliqua ratiabitiõe. Idẽ dicit Bal. in. l. ob hec ꝑba in. ff. co. ff. de ijs q̃ no. isa. ꝛ. l. j. in. iij. col. C. de ser. fug. Nõob. decisio Bar. in. d. l. hoc articulo. q̃ illa decisio est cõiter reprobata ꝛ ziũ tꝫ Jmo. in. l. si ita legatũ esset. ff. de ꝓdi. ꝛ demon. Joan. de ca. ꝛ do. Alex. ꝛ ceteri Mod. in. l. cum stipulamur. ff. de ꝛ. ob. ꝛ lati⁹ Pau. de ca. l. fi. C. ò ind. vi. tol. ꝛ i. d. l. hoc articulo. vbi dt se⁊ q̃ plures alios cõsuluisse ꝫ Barto. teneas ergo istã sẽtiaꝫ ptẽ. Sed aduerte subtilr q̃ ter. ꝓ q̃uẽ Pau. de ca. decidit istã. q. in. d. ff. irritũ. in x. qua rõne. nõ bñ. pbat istã decisionẽ: q̃m ibi tellus ꝓncipio valuit lz postea sit effectũ irritũ. vñ facili⁹ conualescit testm̃ q̃ semel a ꝓncipio valuit lz postea sit effectũ irritũ q̃ illud q̃ a ꝓncipio fuit nullũ. text. ẽ in. l. postbum⁹. in ꝑn. iucto x. idẽ ꝛ circa. ff. de iniust. rup. ꝛ istã rõnẽ sensit Jmo. in. d. ff. irritũ. dũ opponit de. l. j. ff. j. ff. de le. ij.

¶ Quero. xvij. de alia pulchra ꝛ utili. q. Quidã paterfa. solẽniter quenit cũ Abbate ꝛ caplo mõasterũ q̃ molẽdinũ. d. mo nasterij ꝓ certa annua pẽsione debeat sibi ꝛ familie sue molere. postea succedẽte tpe glibet filio⁊ habet tãta familiã de q̃ quanta habeat ipse paterfa. an monasteriũ teneat cuilibet eo⁊ molere. Vel pone q̃ decessit ipse paterfa. relictis pluribꝰ filijs, q̃z glibet de ꝑ se hz familiã ita magnã, sicut habebat paterfa. tpe celebrati ẑctus: quilibet vult molere ad molendinũ monasterij, sicut faciebat ipse pater, querit vtrũ possit istã questionẽ format Alb. in aut. hoc ius porrectũ. i vl. char. C. ò sacrosa. eccle vbi refert Pileu⁹ in. q. xlvij. q̃ incip. gdã paterfa. ꝛ Bar. ibi⁊i. in. q. l. q̃ etiã incip. quidã paterfa. deter minasse q̃ monasteriũ nõ teneat filijs vel heredibꝰ molere in maiori q̃ titate q̃ teneb̃at ipsi patrissa. nisi aliõ ex ꝓsse fuisset actũ, ꝛ hoc ꝓpter infinitũ cuitãdũ: q̃ non est verisimile q̃ monasterij adtãã infinitatẽ se obligauerit. l. si q̃s vina circa fi. ff. de peri. ꝛ cõmo. rei vend. ibi ne in infinitũ custodiã ꝑsta recipiant. Itẽ q̃ ex ꝑsona successoꝝ nõ dz cõditio obligatiõis immutari. l. ij. ꝛ. ex his. ff. ò ver. obl. ꝑ o ista ꝑte bñ facit ter. il. nõ mod⁹. cũ gl. C. de seruit. ꝛ aqua. vbi dicit q̃ lz sint aucta pd̃a multiplicata pdia per hoc tñ nõ crescit seruitus aque ducẽ ẑiũ stricto iure determinat ibi Alb. p tex. in. l. si seruit⁹. ff. seruitu. vzb. pced. vbi seruitus generaliter imposita non restringit ad ꝑsentia, sed extenditur ad futura q̃ post tẽp⁹ pactõis cõingũt. ff. cõfirmat ista pars vna rõne: q̃ ista cõuẽtio erecta sub termino vniuersali familie, ⁊ q̃ recipit augmẽtũ diminutionẽ. l. peculiũ nascit. ff. de pecu. vñ licet augeat familia vel decrescat semp eadẽ durat. l. ꝓponebat. ff. ò iudi. ibi. sicut ergo si aliqui filio⁊ vel ò familia fuissent mortui tũ monasterio fuisset debita tota pẽsio ergo similiter dz durare aucta. ⁊ Ad idẽ facit ter. i. c. v2. circa. ò privil. vbi privile gia exemptionis a decimis generaliter cõcessum extẽdit et ad possessiones postea quesitas. de quo q̃ Bar. ꝛ Mod. in. l. damni. ff. is q̃ vicinas. in fi. ff. de dã. infec. cũ suis cõcor. ibidẽ signatio. Nec ꝓt dici q̃ ecclesia sit ꝓ hoc lesa: q̃ licet poterat familia diminui ita ꝛ augeri. vñ ꝓp dubiũ euẽtũ non pot dici aliqua lesio si non fuit tpe cõtractus. l. si pater puelle. ꝛ quod ibi notãt doc. C. ò inoffi. test. ꝛ. l. ò fideicomisso. C. de trãsac. et vtrobiq; lati⁹ dixi. In ẑiũ ꝓ parte negativa facio ter. in. l. rutilia polla. ff. ò ẑbẽ. emp. ⁊ vbi verba ẑctus quãuis gnalia referũtur ad ea que erant tpe contractus non aũt ad id quod postea excreuit. ꝛ tex. in. l. i. lege. e. ti. ꝛ ibi alb. i. ff. no. illũ text. ad istã. q̃ñ remittit se ad ea q̃ dixi i. d. aut. hoc ius porrectũ.

¶ Sedo facit q̃ verba intelligunt reb⁹ sic se habẽtibus ꝑut se habẽt. l. q̃ seruit⁹. vbi dixi de hoc. ff. ò cõdi. ob cau. c. cũ inter. ꝑd. Ban. de renũ. c. q̃ẽadmodũ. de in rius. cũ mille sint.

¶ Tertio facit optime solẽnis text. qui vñ decidere istã q̃nẽ in. c. quãto. de cẽsi. vbi si multũ sit augmentat⁹ numemer⁹ fratrũ quib⁹ ꝓcesabatur annuatim ꝓcuratorio officio iudicis fit reductio ad ꝑma mẽsurã. Et ꝑ illũ tex. Jo. an. d. Lin. d. bu. ⁊ cõiter alij ibi fozmi. q. q. illoꝝ q̃ habebat molẽdinũ in emphyteusi cũ pacto molendi gratis dño ꝛ familie: q̃ si dñs tpe ꝑct⁹ habebat duos filios: postea pepcit alios filios vsq; ad x. ⁊ glibet ex illis filijs alios filios: q̃ teneat oĩb⁹ gratis molere. determinat ꝓ illũ tex. q̃ lz ò iure stricto teneat oĩb⁹ molere: tñ officio iudicis ex eq̃tate illi⁹ tex. puidet sibi vt nõ teneat vltra ꝓmã mẽsurã ꝛ ꝑm ꝓmũ numerũ. Sed tu aduerte q̃ pũctus satis vr̃ pendere ab illo tex. ò plidera q̃ ut etiam ibi expresse ut Jmo. q̃ ille tex. vr̃ se fundare eo q̃ illa ꝓstatio nebat illis fratrib⁹ ex liberalitate, vnde sec⁹ innuit ille tex. q̃ñ fieret ex cõuentione in cõtractu, in quo aliquid bincinde datur vel ꝓmittit. An in qõne nostra ex q̃ recipiens potest se habere ad luerũ de minozata familia: ita dz sentire dãnum aucta familia: cũ ꝛiozũ eadem sit disciplina. ꝛ in hoc vltimo residet do. Abb. in. d. c. quanto. ¶ Quarto ꝓ ista parte facit illud q̃ volũt Pe. ⁊. y. Alb. ꝛ latius Bal. ꝛ Bal. i. l. nõ modus. C. de serui. ꝛ aqua. ꝛ Ang. ꝛ. l. si seruitus. i ꝓin. in vlti. col. ff. ò ser. vzb. 141 ꝑd. vbi tenet⁹ q̃ si rusticus ꝓmisit omni anno cuilibet canonico sancti Laurentij dare. ꝛ. ꝓ anniversario ꝛ tpe ꝓmissiõis nõ erãt nisi sex vel octo canonici, decide sunt. xx. q̃ nõ tenebit oĩb⁹. xx. ꝑstare, sed solum ꝑm numerũ qui erat tpe ꝓmissiõis.

a ¶ Quinto⁸ facit illud q̃ determinãt Dy. ꝛ Alb. in. l. cui fundus. per illum text. in fi. ff. de ꝓdi. ꝛ demon. ⁊ q̃ si alicui ꝓcessum ẽ q̃ i aliquo nemoze possit ligna incidere ꝓ se ꝛ familia sua ꝛ ille decedit rel ctis multis filijs q̃ vnusquisq; filiozũ nõ poterit incidere ligna tm̃ quãtũ expedit sibi ꝛ familie sue. sed oĩs simul tm̃ incidere ꝑnt quãtũ poterat eoz pater ꝛ nõ plus. ibidem etiã inducit illũ tex. Albe. ad. q. nostrã de molendino.

¶ Sexto facit q̃ decidit Ja. bu. i. l. fi. i fi. per illũ tex. C. de sa 143 crosan. eccle. ⁊ q̃ si feci pactũ cũ furnario seu cũ pistore q̃ coquer et mihi panem ꝛ familie mee. ꝛ dare sibi singulo anno duas lib⁊as: q̃ tũc si babebã duos filios: ꝛ postea sutmihi plures filij ꝛ familie aucta, ꝛ nõ tenebũ mihi coqre ꝓ pretio convento ne alis in infinitũ possit augeri familia. ꝛ sic obligatio furnarij. Nec obstat q̃ ꝓmisit mihi coqre ꝛ familie mee q⁊ itel ligit de familia quã babebã tẽpoze cõuentionis. ita ibi resident Jac. but. Idẽ simpliciter tenet Jmo. in cle. literas. in. xv. co. ò rescr. Quis aliter in hoc vltimo teneat. d. Bar. veroñ. in tractatu ser. vzb. in. c. j. de furno. i. v. q. vbi late examinat istã vlti 144 mam ẽstionem. ¶ Septimo ꝛ vltimo optime faci. ⁊ q̃ sermo indefinit⁹ vel gñaliter ꝓlat⁹ nunq̃ trahit ad futura, q̃ñ ꝓ hoc resultaret magnũ ꝓinditũ. Ita no. Bar. i. l. pe. ꝑ illũ ter. C. q̃ res ꝑtẽ. ob. pos. ꝛ no. Bar. in. l. si stipulat⁹ fuerit illud. ff. j. ff. ò ver. obl. Jmo. in. d. cle. literas. de resci. ꝛ ista vltima pars est equi⁹ ꝛ esset in iudicãdo tenẽda q̃uis ꝓta in stricto iure pos 145 sit defendi. ¶ Quero. xviij. tuꝛta ꝓmã pcedit̃. q. ⁊ aliqs ꝓ durit vnum molẽdinũ cũ q̃tuoz rotis. ꝛ ꝓuenit ꝑstare dño modios. ꝛ frumẽti ꝓ qualibet rota: postea idẽ ꝓducto ꝛ struxit ibi viã alã rotã. an teneat ꝑ illa rota nona ꝑstare alios. ꝛ modios frumẽti. Istã. q. formal Alb. de ros. i. l. Rutilia. ff. de ẑb. emp. ꝛ refert eã fuisse ò facto i civitate Parme. ꝛ ibi fuisse iudicatũ ꝛ determinatũ q̃ nõ. ꝑ illũ tex. q vult re obere ꝓsiderari ꝑm tpos ẑct⁹. ꝛ p tex. in. l. nõ mod⁹. C. de ser. ꝛ aqua. ꝛ refert ita tenere Ugolinũ ò fontana ibi. Sz tu aduerte breuiter q̃ imo posset teneri qđ ex adiectiõe q̃nte rote cũ augeat luerũ ꝓducto⁊ q̃ similiter debeat augeri pẽsio: sicut in sili dicim⁹ q̃ tãmodius ꝛ pecunia recipiũt augmentũ vl diminutionẽ. l. Se 416 io in ꝑn. ff. de annu. leg. ꝑ q̃ẽ tex. dicit Bar. ꝛ doc. ibi, ⁊ qđ si famulus conuenit stare cũ trib⁹ scholaribꝰ ꝑ certo pretio in mẽse. si vnus ex dictis scholaribꝰ recedit dz ꝑ rata diminui salariũ. nisi adhuc duraret tantus labor ⁊ si alter quart⁹ supaddat dz similit augeri salarium. idẽ tñ Bal. in aut. habita. ad. ff. C. ne fi. ꝑ pat. Alb. in. l. ede. ad fi. C. loca. Bal. in. l. j. i. ij. opposi. C. de lega. ita hic cũ augeat teditus dz similiter ꝑ rata augeri pensio. ¶ Sedo moueoꝝ q̃ cũ iste redit⁹ augeatur non ex diligẽtia cõductoꝝ adhibita circa amplatione fructuum. sz ꝓpter nouã ratã adiectã: ergo dz augeri pensio ꝑ doctrinã gl. no. in. l. si mercedes. ff. vlt. maioꝝ. ꝛ ibi Bar. in vlti. co. ff. loca. ꝛ in. l. legẽ. C. eo. in. c. sterilitatẽ. de loca. Bene fateoꝝ q̃ cõductoꝝ poterit tales expensas factas i illaq̃nta rota repetere a dño ꝑ. l. colon⁹. in ꝓ. cũ si ff. loca. Cogita tñ sup ꝑdictis an iura ꝓcedũt ad ò q̃ dixi i ꝓcedẽti. q. ¶ Quero. xx. tiũ 147 de vtili ꝛ bõa qõne, ⁊ ecclesia ꝓcessit Titio q̃ i flumine suo edificaret molẽdinũ ꝓ certa annua pẽsione. vl cẽsu ipsi ecclesie solvẽdis. si postea molẽdinũ sit ẽstructũ forte inũdatiõe aquarũ, ꝛ cõductoꝝ molẽdini ñ reficit illõ nec vult solvere pẽsionẽ an ad vtrũq; possit cõueniri. Istã qõnẽ formal Jo. an. in addi Spe. in tit. ò loc. ꝑ. posti. in ver. sed q̃rit. i additiõe magna. q̃

a ¶ Quinto ò ista. q. ꝛ simili bus hic positis ꝑ Jal. vide late Bar. veroñ. i tract. ò seruitutib⁹ i rub. de ser. vzb. prædio i. c. ò furno. in ij. co. cũ seq. i ver. quinta q̃stio est pul. cbra.

incipit sequit si non construāt. vbi refert q istā qōnē disputauit Bar. veron. in qōne. lxxj. vbi pparte affirmatiua allegat regulā q a principio sunt voluntatis ex postfacto reducunt ad necessitatē. l. sicut. C. de ac. z ob. l. in cōmodato. §. sicut. ff. cō. z l. Quis. C. de transa. in regula q semel placuit. de re. iur. in vj. ¶ In ꝫrū allegat; q2 cessat cā solutiōis. z q2 q non sentit cōmodū nō dz et sentire on9 vt in regula q sentit. de re. iu. li. vj. Itē q2 cōstat eū nō teneri si terremotu aut casmate pūsset. l. ex cōducto. §. j. z l. si fund9. ff. loca. tū soluit illū ad pēsionē teneri mōsterio cū iste ꝫct9 fact9 fuerit gratiā vtriusq3, allegat qd in simili decidit Pile9 in qōne. c. q inc. qdā parochiales. vbi

148 fui nū tz9 q q im pauit a Reg. q domo sua pol. facē furnū dā do regi annuū cēsum lz nō fecerit furnū, vel habere desierit, tñ tenet ad cēsuz soluēdū: q2 datio et regis fauoze respicit. alle. l. vltimo. ff. mādati. Subdit notabiliter q si tereset eccle sie ibi esse molēdinū q et vltra pēsionē tenebit ad illō reficiē dū. puta si vltra mercede tenebāt gratis ipsi eccle molere certas mēsuras frumēti, vel ibi erat itereſſe vicinitatis. Ita resi det Jo. an. ista notabilis decisio z valde vtilis ad practicā si ē vera z maxima imo sup prema est authoritas Jo. an. Tu autē aduerte q veritate isti9 vtilis passꝰ q aut loqmur i conducto re: aut loqmur in emphyteuta cuius Jo. an. aliter nō declaret.

149 ¶ Primo casu si aliqs cōduxit molēdinū q postea est destructu, z indiget reparatione z magna ipēsa, certe cōductor nō tenet ad talē impēsam, sz dāa: z si nō reficit nō tenet ad pēsionē: z si conductor talē ipensam fecerit repetit a dño. tex. ē in. l. colon9. in pn. z ibi gl. z Bar. ff. loc. z gl. in. l. ex producto cū gl. in vbo reficit. ff. co. z. l. ediles. z ibi Bar. ff. d via pu. Bar. notabiliter in. l. pdia. §. antep. ff. de fun. inst. z i. l. impēse. ff. de impē. Spe. z Jo. an. in ti. de lo. §. posteā. in fi. sed qrit vtrum producto2 dom9. Et ita i terminis nostris qō si aliqs ꝓduxerit molēdinū, q postea cū destructū, q producto2 nō teneat ad impēsam reparationis, nec ad pēsionē si est magna impēsa. determinat Bar in. l. cotē ferro. §. q maximos. l. vij. q. ff. ō pub. idē Bal. in. l. lz. in. iij. q. C. loc. vbi dicit q impēsa magna p tinet

150 ad dūuz tq tenet tradere molēdinū instructū, sz adde. l. ij. ff. loc. nec pꝰ tñt molēdinari9 ad pēsionē ꝫ Jmo. fortꝰ tz Bal. in. d. l. lz. in. x. q. q si aliqs ꝓduxerit molēdinū i flumine piculoso, ita q sciverit vl scire debuerit fluminis naturā z vitiū: q tñ si molēdinū ipetu talis fluminis est destructū, q adhuc nō teneat ad pēsionē: q2 casma est in substātia rei producte, z p re q nō est debet pēsio seu merces, z in istis terminis in conductore nō credere Jo. an. bñ log. Aut in secundo principali casu loqmur in emphyteuta z tūc aduerte si molēdinū nō ē in totū destructū, sed bñ eget magna refectiōe alias molere nō pt: z tunc clarū est q ad talē impensā tenet emphyteuta, et si esset magna impensa, cū habeat vtile dñiuz in re, ita tz Bal. in. l. j. in. v. differentia z ibi dixi. C. de iure emph. Abb. in. l. ij. e. ti. z in tractatu suo statutoꝝ. in. j. parte. q. cxxvj. Mo. in. l. diuoꝝ tio. §. impēdia. ff. so. ma. Si aūt tale molēdinū emphyteuticū esset penit9, z in totū destructū, ita qō op9 esset facere aliud ō nouo, an tūc emphyteuta tenear facere. z si nō faciat an saltez teneat soluere pensionē solitā. Iste casꝰ ē magis dubitabilis, z qdē pma facie videret dicēduz qō tunc phyteuta sit liberat9, q2 qñ in totuz pit res emphyteutica, qē liberat9 sit emphyteuta. l. j. C. de iure emph. Et ibi gl. ponit duos versꝰ vulgares. Et. §. adeo. inst. loc. z. c. potuit. de loc. Jn ꝫriuz facit q2 lz molendinuz sit in totum destructum: tamen adhuc sup est ius fluminis in q pt adhuc denuo edificare, z sic res nō pit in totuz: ergo emphyteuta nō liberat. d. l. j. cuz si. C. de iure emph. Istud phak eo qō notabiliter decidit Ang. in. §. lex ita q3. i aut. de non aliena. coll. ij. vbi tz qō si domus data in emphyteusiz casu fortuito i totum cōburat, qō emphyteuta tenet domum reficere p solo tenet pstare mercedē q p tota domo pstabat, eo q2 adhuc sup est area. l. q res. §. areā ff. ō so. z donec su pest

151 aliq pars rei emphyteutice, emphyteuta nō liberat. d. l. j. C. de iur. emph. idem est de mente Jmo. in cōmento. c. potuit. in xxxvij. co. de locato ibi dicam9 i ꝓposito. Quis sit destructum molendinum in totum. adhuc sup est i9 fluminis: z sic qñ q dā area in q pt denuo edificare: ergo non est liberat9. Isto mō pt defendi decisio Jo. an. Quis ꝓriuz in hoc vltimo in domo ꝓdusta videbat tenere gl. in. l. inter q3. §. dāni. ff. de dam. infec. z Raph. Ful. in. d. l. i. C. de iu. emph. ¶ Sco ꝓ ista parte fa-

1 cit *q2 si quis dederit ecclesie vel hospitali vnam domum, vl vnum fundum cum pacto quod ecclesia eum alere teneatur, quod si domus vel fundus casmate vel incendio pereat, quod nihilominus ecclesia tenebitur eum alere. Ratio quia tradens impleuit p3o parte sua, statim qō dedit piculum debet esse ipsius acceptoris. l. luci9. ff. de evic. l. necessario. in prin. ff. de peri. z commo. rei ven. ita determinant Pe. Cy. Albe.

Bal. z Ang. in. l. j. C. de iur. ēphy. Cano. i. c. potuit de locato vbi ponit Jmo. in. xxxvij. col. est verū qō in hoc vltimo loquāt. doct. qñ dominū directū trāslatū est in acceptoz sec' est in emphyteuta, in quē solū trāsit dñiū vtile. §. adeo. cūmi. i

152 sti. loca. z. l. §. qui in perpetuū. ff. si ager vectiga. † Quid aūt si habeo molendinū ēphyteuticū ab ecclesia in flumine publico, z illud est in totū destructū a me postea refectū. an ecclesia possit illud emphyteuticū repetere. ponit Bar. i. l. ō iure. §. si aquā. in fin. per illū tex. ff. de aqua quoti. z esti. z eius decisio cōfert ad qō. precedēte. ¶ Quid aūt si aliquis cōduxit molendinū destructū cū pacto q ipse reaptare teneat. si reaptauit z postea destructū est, an iterū teneat reaptare z soluere pēsionem. ponit Bal. istam decisionē in l. lz. in iij. q. C loca vbi tz q ñ teneat iterū reaptare. z z q ibi fiat remissio mercedis p. fideicōmissa. §. si qs ita. ff. de le. ij. mili pmiserit reaptare manutenere reaptatū: q2 tūc teneretur reaptare quoties opus ē arg. i l. inter castellianū. ff. ō arbi. Ita ibi cōcludit Bal. z acit

153 regula* q2 pmissio limpler de reaptādo intelligitur ō prima reaptatione z nō ulterius. l. boues. §. hoc sermone. de. ō. si. z. l. dotis pmissio. ff. de iur. de qua regula multa dixi late cumulādo z ponēdo multas limitatiōes q hic possent poni in l.

154 diuortio. §. q in anno. ff. solu matri. ¶ Quis autē teneat ad expensas clause seu ad expēsas cluse qñ aqua publica currēs transit per prædia pruatoz nunqd illi pruati solū tenebit an tota cōmunitas videas per do. Bint. de bu. in consi. xij. incipien. requisitus ego Antonius. ¶ Quero. xxv. iuxta ea que

155 tradidit Bar. ō. in j. q. z subīcio pulchrā questionē* Archiepis extra ciuitatē bz aliqua molēdina. similiter etiā communitas in eodem flumine bz alia molēdina forte in parte inferiori fluminis. boies possunt ire ad molendinū quo volunt z solvūt certā mēsurā grani molendino. Accedit q cōitas fecit nouū statutū q boies q causa molendini erāt extra ciuitatē teneretur soluere in ingressu porte certū datiū nouū sz accedētes ad molēdina cōis, nō tenerent soluere illō datiū in ingressu porte, z ex hoc factū est q oēs ibāt ad molēdina cōis: z sic molēdina Archiepi remanebāt deserta. vñ Archiepus et tale statutū non valere inquātū sibi p3iudicet. q2 factū est p̄cipaliter in odiū z damnū suū. Er aduerso cōitas dicit q mo tale statutū valeat eo q2 cuilibet est licitū circa rē suā facere suam conditionē melioze et cū alteri9 detrimēto. l. fluminū. §. fi. Proculus. ff. de dā infec. qñ p̄cipaliter facit vt sibi p̄sisce si p̄cipaliē faceret ad emulatiōem vt alij noceat. vt declarat Bar. ō. in. j. q. istā statutū respicit ipsos boies qui possunt se ifra territoziū p arbitrio arctare. arg. l. fi. ff. ō decreab oz facien. Queritur quid iuris. istā. q. formal Pe. de anch. in cōmento. c. canū statuta. de consti. in. xj. questione p3in. versicu ego quero in qōne in qua ꝓsului. vbi refert se ꝓsuluisse q3 tale statutū nō valeat eo q2 lz verba statuti dirigāt ad ipsos homines tū ex eo grauat Archiepus. sepe emī i dispositione vnum exprimit, sed ad alios effect9 dirigit. z istud dz cōsiderari. iij. §. nūc de effectu. z l. si ge reū. §. j. ff. de lib. leg. z in cū dote ff. ad l. falci. nō emī est curandū cū q quis loquat, sed in quem volūtatis intentio dirigat ōt iuris cōsultus in. l. cū pater. q. donatiōis. ff. de le. ij. Itē tale statutū censet factū ꝫ ecclesiasticis libertatē ex q boies redduntē timidiozes in eūdo ad molendina Archiepi: ergo dz cēseri nulla. c. nouerit. de sē. excō. minꝰ. de immu. eccle. z aut. cassa. C. ō sac. san. ecc. Itē occurrit hic violatio iuris ecclasticis: ergo statutū nihil vz ergo statutū ē invalidum p no. i c. fi. de immu. ecc. in. vj. z i. d. aut. cassa. Idē ꝫ Pe. de ac. in ꝓli. xij. inci. sup dubio trāsmisso. z ꝓli. cxlvj. inci. optimis rōnib9. z i ꝓli. cxiij. inci. p cōitate in qb9 locis ita cōsuluit p Archiepo spoletāo bñte talia molēdina ex largitione Regis Ungarie i flumine Salone i q flmine et cōitas spoletana bz plara alia molēdina. Idē ꝓsuluit Baspar. calderinus totū collegiū bononiēse i ꝓli. qd est positū inter ꝓlia Pe. de anch. in cōl. xij. qō inci. sup casu predicto. z in seq. Idē ꝫ Do. Ub. i rep. c. ecclia sctē Marie. i. xxij. co. de ꝓsti. Ub. de ro. i. ꝑte statutoꝝ in. q. ij. d. Elle. i ꝓli. ccclij. inci. visa facta narratione in. vl. col. z est in. ij. vol. cōsi. ex. Contrarium in terminis in dictis molēdinis Archiepi spoletani cōsuluit Bal. z it ꝓlia Pe. de anch. i cōsi. xj. inci. factū sup quo petit cōsilium tale c.

156 mouet q plura z p̄cipue* q2 cōitas no ōmittit facē in mēsem aliena. fz i subditos suos glibet pōt collecta ipōere. p suppotādis onerib9 cōitatis. l. rescripto. §. fi. ff. ō mu. z ho. pserti ei fiat p̄cipaliter vt sibi. pfit. dato qō alios i pñtia noceat. d. l. pcul9. ff. de dā. ifec. Mouet et pulchro fundamēto. q2 z i dictis malo ingenio laici nō possint derogare ecclīs vl iuribus ecclie p. ecclia sctē marie ō pstitu. tū i qrēdis si laici nō faciūt ꝫ malo ingenio fz bono z p̄cipaliter vt sibi. pfint p vtalīs obsint. vl istō possit fieri qius i pñtiā sit i danū ecclesiarū in grendo vt

ibi pulchre

sbi pulchre & late p̄ q̄ idē late Jo. cal. in cōs. xxj. posito ti. de cōst. inc. Epo habēs extra ciuitatē. Quid tenedū ꝛ passus sit dubi' m̄ mihi pl' plꝰ puta op. q̄ est magis cōis apud doc. & sim ꝙ cōsulunt collegiū Bononiēse. Ultra eoꝝ fundamenta
157 ad ita tenē ſū mouent q̄ q̄n statutū vel ꝓstitutio verbis gña lib' ꝓcipitur vñ ex alio q̄ꝰ coniecturis apparet q̄ in odiū certe pſone specialiter & ꝓfectum in certo ꝓ tale statutū succurrit perceptionē doli vel appellationē ter. est no. i. l. j. in fi. ff. ō ex ceptio. do. q̄ que ter. ita t; Bar. in. l. oēs ppi. i. v. q. p̄n. i fi. ff. de inſt. & iur. & in. l. fi. in. j. col. ff. de ap. rec. do. Bbb. & alij cōo. in. cū oēs. de ꝓb. & d. Bbb. in rub. illi' ti. de ꝓb. Ang. in. l. ū. ff. q̄ glꝙ ibi. do. Ellex. in ꝓsi. cccxxxj. q̄ inc. mature. in. v. co. & dicit Bal. in. c. ij. de iure ciu. q̄ in. d. i. fi. ter. est vnic' & sin. in tu re. q̄ etiā statuta nō tenēt quibus dolus inest. & idē Bal. in. l. quisq. C. quo. ap. nō reci. dicit q̄ si statutū sit gñale in verbis sed in effectu sit singulare q̄ ꝑt appellari. & ꝙ tale statutū pōt opponi exceptio doli. ita dicit esse ter. no. in. d. l. j. in fi. & ꝙ in ca su nostro ex coniecturis clare apparet q̄ tale statutū est cōdi tū in odium Archiepi & ſu molēdinoꝝ suoꝝ. q̄ apparet. q̄ si nō fuissent ista molēdina Archiepi cōmunitas non fecisset sta tutū. & ita anno ꝓterito in simili casu cōsului in ciuitate Casa lēſi. & nota ꝓdicta ad practicā. q̄ cōseruāt ad multos simile eca
158 ſus. ¶ Quero. xxvj. tres habet molendinū cōe. duo ex eis i uito tertio locāt molendinū. p. xxx. sacchis frumēti in anno ter ti' vult pl' de parte sua puta. x. v. vl vult tenere parte suā mo lēdini p se. q̄rit q̄d iuris. Istē q̄stionē formāt Bal. in. c. j. §. si q̄ de māso ad fi. de inuest. feu. cōtro. seu. & ibi terminat q̄ alle tert' nō tenet stare ꝓtio cōuēto p duos. q̄ q̄n aliq̄ de cō mune plurib' vt singulis: tunc factū a maiori parte nō ꝓiudi cat minori. l. ꝓ fundū ff. de ſerui. ruſt. pd. Sec' in his q̄ sunt cōmunia plurib' vt vniuersis. tūc factum a maiori parte vni uersitatis nō ꝓiudicat minori. l. q̄ maior. cum ſ. ff. ad muni. ſubdit Bal. q̄ ille tert' nolit ipse locare. ſ. velit molere vl p tenere possit. ſtō facere ꝓ parte sua nō impediēdo. & alios in locā. do parte eoꝝ. vt no. gl. in. l. tubemus nullis. in gl. q̄ inc. vna pars. in fi. C. de ſacroſan. ecc. vi. q̄ocet ad diuisionē iter eos. ita ibi refidet Bal. ¶ Adde q̄ si talē molēdinū cōsuene rat pl' locari: certe vī q̄ iudex debeat cogere illū tertiū sta re locationi facte p illos duos. dūmodo sit facta iusto ꝓio. & sine diuisione dominū molendini. mouet ꝓ illud q̄ decidit
159 Bal. in. l. fi. C. q̄ teſt. fa. poſ. vbi ꝛ q̄ si duo habent dominum vel bonoꝝ cōmune q̄ bonoꝝ cōsueuerit locari ꝛ vnꝰ vult locare. alius nō: certe ꝑferi ille q̄ vult locare attēta ꝙsuetudine & altera natura. & iudex coget alū stare locationi absq̄ diui ſione. ff. allegat no. ꝓ gl. i. l. arbor. b'. §. vſufructuari'. ff. ō vſufr. ista ſecūda op. videt eoꝝ. tñ idē Bal. vī aliter ꝺtermina
160 rei. c. cū oēs. i. x. j. co. ō ꝓſ. vbi ꝛ q̄rit an vn' ſocⁱ possit locare domū. q̄ & cōis ꝓ diuiſo altero ſocio iuitore. ꝛ. q̄ si cōsueuit lo cari cū cōsuetudo sit altera natura rei q̄ poterit partē suā. ꝓ indiuiſo locare ſocio reclito. si vero nō est cōsueta locari. & tūc ſec'. Similis distinctio in. l. naturaliter. §. j. ff. de ꝓſcr. ver. & ff. de ſo. in fin. & ſecundum cū iudex arbitrabit iura. l. fi. C. q̄n. & o. nar. pars. li. x. & cōſideraḃit vtilitatē vtriuſ ꝓ partio. & illō faceret p eos cōter. & prozdixit obſeruari. vt est gl. no. l. litine re. ff. de ſerui. ruſt. p. ter. no. in. l. ea Stich'. ff. de ſol. facit. l. bmōi. §. fi. ff. de le. j. ata refidet ibi Bal. ¶ Adde & ille q̄ nota bñter volūt Bar. & Paul. de ca. in. l. & hec diſtinctio. §. cūfun
161 dū. ff. lo. vbi tenēt ꝙ ille q̄ est dūsp certa parte ꝓ indiuiſo. ꝑt locare totū fundū. si vtiliter facta. & q̄ tale est negotiū q̄ ꝓ par te alis bñ q̄ pediri nō ꝑt. l. bñ des. §. si vnꝰ. ff. fa. erc. & nota iſtā vltimā ꝺctionē. q̄ magna ē authoritas Bar. i actu ꝓtracto. Alibi tū ꝛ. ligñter Bal. i. l. Sabin'. i fi. ꝓ illō ter. ff. ꝙ. din
162 q̄ si duo bāt domū cōem. & vn' vult inhabitare alter vult lo care. q̄ ꝑferi ille q̄ vult inhabitare: q̄ nō ꝺz ꝓhiberi vti iure suo vtrīb'. & d. sepe. in fi. ff. ō re iu. Alibi ēt ꝛ. sin. Bal. & nō re
163 colo alibi legisse in. l. iubemꝰ nulli i ꝑn. C. ō sacroſ. eccl. & q̄ si duo habēt fundū cōez. & vn' vult q̄ colat & seminet ꝑt debet alⁱ' vero q̄ ē capricoſ' nō vult q̄ ꝓ ſua seminet necarei: certe si alⁱ faciat totū fundū colī & seminari. nō ſubꝺit alteri rūdere & fructib' ēt. ꝓ ꝑte ꝺuica. ꝙ gl. no. ibi i verbo ꝺiuidere. ad fi.
164 ¶ Quero. xvij. ō alia q̄one valde necessaria circa ꝑsentē ma tertiā. & Nūc ad ꝓcesſū ſu ſeruiꝰ aq̄ ducēde ex fōte sine ex ca stello ad molēdinū possit fieri sine alio titulo an vero si sit fetā sine cā vi sine titulo effectualiter sit nulla. q̄ obstat exceptio do li. iuris. l. ij. §. ēt. ff. ec. doli ꝑ ſertū. ſine cā nō videat posse trāſferre alium. ſ. l. nūq̄. nuda. cū ſi. ff. ō acq. re. do. nūc dergo roleret ꝓcesſus ſimſtro dicat q̄ talis ꝓcesſit tali ſervitutē du cōſ. ex fuo fonte. vl ex fuo flumine ad illiꝰ molēdinū. si nō ex primat alia cā vi alⁱ' titul'. Istū passum tāgit Old. laudē. in ſi. xxx. incip. Factū tale est quedam certe & nominate per
sone. in. tñ. dubito. & ibi ꝺcreuit se expedire ꝓcludendo q̄ si ꝓ cessum est ad traditionē. vel quasi seu ad actū eq̄ꝑolenteꝫ & tūc nō requirat alia cā nec alⁱ' titul'. ita si statutū esset i finiḃ nude ꝓmiſſionis. vel stipulatiōis tūc bñ ꝺz locū cōſideratio cause. l. hoc iure. in ꝑin. ff. de donat. aliꝰ obstaret ex cer. doli. d. l. ij. §. circa. ff. de exce. do. & ꝺ q̄ ista ꝺecisione Old. refert & segt Bal. in. c. j. §. si q̄s de māso. in pe. co. in fi. de inueſt.
165 feu. cōtro. fue. & ibi cā confirmat alio fundameto ꝙ q̄ in seruitutib' ſufficit ꝓ rōne voluntas & nō exꝓſſo alio titulo vl alia cā p. l. si q̄s diutu. no. ff. ſi ſer. ve. Tu aduerte q̄ ꝺcta l. & Bar. an intervenerit traditio vel quasi q̄ tūc nō requirat cā vi titu l'. an vero ſi tm̄ venerit ſolū ꝓmiſſio. ꝛ tūc sec'. certe vī cōfundi p utilitā regulā. q̄ ꝛ. missio & traditio a pari ꝓcedūt. l. fi. C. ad. l. fal. & talis eq̄paratio tūc maxime ꝓcedit q̄n agit de cōfirma tōe act'. vt notabiliter declarat Bar. in. l. q̄ nomine. ff. ō 2d. inde. Secō aduerte q̄ aliud fundamētū Bar. q̄ in seruitutib' ſufficit ꝓ rōne voluntas p. d. ſi q̄s diuturno. nōvī esse verū eo q̄ i. d. l. dicit q̄s diuturno. vſ' tāt' ꝓte & allegatio tituli ḃz vi cāe. vt ibidē legit & notat. & iſto vltimo fundamēto ꝙ Bal. ad ducit do. Ellex. in. l. a Titio in vl. col. ff. de ver. obl. & p illō cū re. q̄ bar & pl' nō dicit. Tu aut potes ꝺfendere ꝺctionē &. l. & Bal. ex eo q̄ in terminis ꝛ magiſtraliter. & q̄. in regula poſ
166 sessio. malefidei. in. v. co. de re. iur. in. vj. vbi q̄rit nūq̄d in ꝓ cibēdis iuriḃ' incoꝝporalib' sit necessaria bona fides. ac et titul'. an vero ſufficit ſolū bōa fides. & determinat q̄ et de iu re ciuili ſufficiat bona fides nec est op' ꝙ bare titulu ꝓ. d. l. si q̄s diutu no. Et si ꝺcat quare in ꝓſcriptione rerū coꝝporaliū regit at titul'. & nō in ꝓſcriptione iuris incoꝝporalis. Respō ꝺet Dyn. q̄ rō est q̄ vbi maius est periculū ibi cauti' est agen dū. l. j. §. ſed & si quis. ff. de cap. edi. Sed in ꝓſcriptiōe rerum coꝝporalium maius pericula & ꝓtiadiciu; patit q̄ rei domi nū eraverit. ſed in ꝓſcriptione ſeruitutum nō aufert domi nū rei. ḃz res subꝺciatur alteri ꝙ ſeruituti: subdit Dy. q̄ & nō est opus allegare titulū. & illū ꝓbare ex longeua quali poſſeſ ſione. q̄ est ad huc fortius. monet ꝓ. d. l. si quis diuturno. & i. j. §. fi. ff. de aquæ plu. arcen. & ad. l. cū de in re verſo. & ꝺ vsur. Respondet no. q̄ loqt vbi agit de ꝑſona affringēda seu obligāda ad alte. ꝓſcriptionē tūc ibi bñ est necessaria saltē allegatio ti
167 tuli. & cum ad obligationē ꝑſonalē inducēda sit necessaria cāve ra vi ꝓsumpta. d. l. q̄. & ca. & l. cum de indebito. §. fi. ff. ō ꝓb. & hac rōne ꝓdicta. q̄ vbi maiⁱ' ē periculum ibi cauti' ē agendū. ita refidet ibi magiſtraliter Dy. nō obstat secundū fundamē tum quo dicebat q̄ ꝓmiſſio & traditio a pari ꝓcedunt. d. l. fi. C. ad. l. fal. reſpondeo id verum esse vbi ē eadē rō sec' si diuer ſa. vt dicunt Bar. & do. ibi im. ō l. fi. Modo repio q̄ & notabi liter Bal. in. c. hic gbⁱ'. de ele. poſt Archidia. in. c. nesse. lxij.
168 diſt. & q̄ in traditione semp in dubio ꝓsuma cā. sec' est in pro miſſiōe & assignat rōne differentie. q̄ in ꝓmittēdo ꝙhibet esset facilior. ꝛ nō sic in dādo seu tradēdo. & cōfirmo q̄ illud q̄ vult glo. & doc. in. l. cum q̄. ff. ſi cer. pet. q̄n dico aliquī tolle iſtā pe cuniā. q̄ ꝓsumit cā vel mutui vel donatiōis. secundum qua litatē ꝑſone. q̄ ibi intervenerit traditio. ita ad iſtud fundamē tum possēs dicere q̄ aliud est q̄rere an ꝓsumat cā ꝓpter tra ditionē. ꝛ tunc ꝓcedunt & ꝺcte rōnes dicta aliud est q̄rere an requi rat cā. ꝛ tunc & cedit. q̄. & ld. & Bal. Tame adhuc ꝺtendēdo
169 eos & differēta sit inter ꝓmiſſionē & traditionē. ¶ Confirmo q̄ in traditione requirit causa vel vera vel putativa. l. nunnuda. cum gl. ff. de acq. re. do. & in. §. per traditionē inſtit. de re. coīnt. Bal. in. §. ij. creditum. ff. si cer. pe. sed in ꝓmiſſione requirit cā vera & nō putativa sin Bal. in. c. fi. in. viij. col. de consuetudine p ter. in. l. fi. ff. de cōſt. pec. Ista habes ꝺctionē Ald. & Bal. Sz vtrūbi omittat aduerte in ꝓdicto q̄ Bart. in. d. l. ij. §. circa ff. de exce. do tenuit q̄ in dubio valeat & miſ ſio vel stipulatio ſine cā. q̄ videt inesse tacita cā donationis. & ita ipsa liberalitas ꝓ cā sufficit. dicāt doc. q̄ quid velint secun dum eum. & ita dicit esse casum in. l. hoc iure. in ꝑin. ff. de do na. facit. l. cum pānus. ff. de ope. li. & hoc etiam visus est ſenſiſ ſe Idra. in. d. conſi. vij. ſi ista opinio esset vera ceſſaret diſſi cultas ꝓſentis queſtionis. ſed tu ꝺc q̄ illa opinio Bar. est cōmuniter damnata & reꝓbata per omnes & legistas & ca noni. ¶ Contrarium eiū tenent multe gl. allegate per Bar. in illo. §. circa. ꝓcipue glo. no. in. l. generaliter. in verbo cāz. C. de nō nu. pe. & ibi Jac. bu. Bal. Ang. & Sali. & idē tenent. Idem late per multa iura & rationes tenēt Imo. & oēs. Hod. der. in. l. Titio. ff. de ver. obl. vbi plene ponunt. d. Ale. & Bre. Idē tenēt Paul. de ca. in. l. si duo tio. e. ti. Lud. rom. in. l. ge neraliter. eo. ti. Jo. an. in ad. ḋirio. Spe. in tit. de conſeſſio. §. nunc videndum. ſup verſi. q̄ne est rō domi. Anto. Bbb. & Imo. in. c. si cautio. de fide. inſtru. domi. Alexand. in cōſi. vij. quod incipit; ex hꝭ que in themate narrata sunt. Non ob

stat. d. lex hoc iure, in pn̄. allegat a p Bart. q2 loquitur qñ cō
stabat exp̄sse q̄ ꝓmissio fiebat animo donādi seu dubitabat
que causa moueret ad donandum: sed nos loquimur i dubio.
¶ Non obstat. d. lex campan⁹. q2 loquitur quādo cōstabat.
quod quis ex certa scientia ꝓmittebat sciens se non teneri, q̄
casu bene videt factū animo donandi. l. cuius p errorē. ff. de
reg. iur. z. l. j. ff. de cōd. in. d. Sed in casu dubio est sec⁹. vt ha-
170 bet in locis palle. ¶ Quero. xxviij. nūquid aqua p seipsam
defluēs ex tuo fonte vel riuo. vel ex tuo flumine ad meū molē
dinū possit inducere ꝓscriptionē vel ꝓsuetudinē. rnde breuit
171 q̄ nō, q2 ñ est res animata, ſz p rē inanimatā nihil nobis acq
rī pōt ita tz gl. solēnis z reputata sin. in. s. pe. inst. p quas pso.
nob. acq. in verbo, per hanc. opozret ergo in ꝓscriptione ali
quē vsum intercessisse quo ꝓncipato sufficit postea aq̄ p se
fluere. l. qui fundū. ff. quēad. ser. amit. i cōsuetudine etiā suffi
cit q̄ habuit initiū a multis vtētibus. nā postea perficit solo
tēporis cursu. l. vēditor. §. si cōstat. ff. cōmu. ꝓdio. facit q̄ no. p
Dy. i. l. cū seruus. ff. de ver. ob. ita determinat Bal. i. c. j. §. si
quis de māso. in pe. co. si de inest. feu. cōtro. fue. quē refert z sim
pliciter sequit. d. Bar. veroñ. in trac. seruitutū vrbanarū. i tit.
xxñ. quo z qualiter seruitus teneat, z in tracta. seruitutū rusti
carū in ti. de aqueductu. in. xij. col. ad fi. Addō p cōfirmatione
illud q̄ notabiliter ōt Bal. in. c. cū oēs. in. xj. col. circa fi. de
cōst. vbi dicit q̄ defluxus aq̄s ad ꝓximū locū naturalis ē, sed
per hoc nō dz seruitutē ꝓdio inferiori z q2 nulla seruit⁹ hz cas
sam naturale: sed aut impositiā aut ꝓscriptā, vt. l. j. §. fi. z. l.
ñ. ff. ō aq̄ plu. arce. Nota ista verba Bal. q2 magistralia sunt
172 hinc sequit⁹ q̄ scholastica seu aquarū emissoria nullo tēpore p
scribunt: q2 vt dixi sol⁹ def. ux⁹ aq̄s cū sit naturalis no inducit
seruitutē. ꝓout etiā habet in. l. j. z in. l. alti⁹. C. de ser. z aqua.
cū seruitus nature repugnet. l. manumissiōes. ff. de inst. z iur.
173 no. in. l. si pri⁹. ff. ō no. oper. nū. ¶ Quero. xxix. nūqd ille cui
cōcessum est ducere aq̄s ex flumine publico vel ꝓuato ad suuz
molēdinū possit postea alterare vl mutare formā aque duct⁹
vel mutare vel alterare clusam. rnde breuiter q̄ nō. vt. l. fistu
lā. in pn̄. z. l. q luminib⁹. ff. ō seruit. vrb. ꝓced. l. j. §. illud tn. z
l. ñ. z ibi no. ff. de aqua q̄ti. z esti. z. l. ñ. §. apud Labeonē. z. §. a
pud Alpheū. z. §. idē Labeo. z. l. ñ. ff. ō aq̄ plu. ar. l. j. §. fi. z. l.
ij. §. si qs riuū. z. §. sed q. ff. de riuis. z l. vsum aq̄s. §. fi. C. de aq̄
duct. li. xj. z. l. ꝓses. z. l. si manifeste. z ibi doc. C. ō ser. z aq̄. aqua
eñ a solito cursu diuerti nō pt. l. ij. ad fi. z ibi Bal. z Sal. ad ſ
no. C. ad. l. Aqi. hinc est q̄ mutās clusam molēdini ō vno loco
ad aliū locū dz nouā clusam facere. ita no. Bal. z An. in. l. ius
ciuile. p illū tex. ff. de iust. z iur. hinc est q̄ nō est ꝓmissum ope
etiā manu facto restagnare vel alio mō impedire solitū cur-
sum aque vel etiā dilatare, vt cū maiori vehemētia defluat. l.
j. §. hec aūt. z. §. Neratius. z. §. idē aiūt. z. §. i summa. ff. ō aqua
plu. arcē. z. l. fluminū. §. itē videam⁹. z ibi gl. z Jmo. ff. ō dā. in
fec. z. l. j. §. ait ꝓtor. i ver. z gñaliter. vbi bon⁹ tex. ff. ne qd i flu
mine publico. ¶ Predicta limita q̄n inferiores vicini nō iteresset q̄ alteret soli⁹ curs⁹ aque: tūc talis alteratio a iure ꝓmitti
vr, vt i. l. j. §. fi. z. l. seq. z. l. ij. in pn̄. z. §. si qs riuū. ff. de riuis. z
ita tenuit do. Signorolus homodeus in cōs. xxxiij. in. ex flu
mine publico. in vl. co. vbi ꝓsuluit q̄ habēs molēdinū inferi⁹
possit facere nouū canale p q̄ aqua habeat magis liberū z ex
peditū cursuz q̄s pcanale vet⁹ q̄n multū iteresset inferioris q̄ aq̄
trālitū faciat p nouū canale: q2 ex hꝰ magnā z euidētē vtilitatē
cōsequet, vt ibi lati⁹ p eū. Tu adde q̄ imo fortius vr̄ q̄ si esset
parua aut minima incōmoditas vicini z maximum cōmodum
z emolumētū vtri⁹ mutātis vel alterātis formā q̄ sit sibi licitū
mutare, p tex. no. in. l. j. §. sunt aūt q̄ putāt. ff. ne qd in flu. pu.
ſucta. gl. ibi in verbo iniuria q̄ supplet. s. maxima. z iucto eoq
p illū tex. tz notabiliter Bar. s. i. xj. q. z ibi dixi. z q̄ vult idē
Bar. in. l. de pupillo. §. si qs riuos. in fi. ff. de no. ope. nu. z de
hoc est gl. i. l. ñ. ff. de riuis Alibi tñ Bar. in. l. j. §. sed si quis
terrenum riuum. ff. de riuis. tenuit notabilit⁹ q̄ ita demū pos
sit immutari solit⁹ cursus ex vrgēti necessitate vel magna vti
litate. p tex. i. l. seru⁹. §. j. i vbo vrgētē z necessariā refectionē
ff. ō riuis. als sec⁹. p illū tex. q̄ bñ no. refert z simpliciter segt
d. Bar. veroñ. in tractatu seruitutū rusticarū in ti. de aquedu
174 ctu. xlij. co. ¶ Quero. xxx. aliqs ꝓmisit mihi manumittere
clusam molēdini mei arbitrio meo: ego postea cedo alteri illō
molēdinū, an tale arbitriū trāseat ad emptor⁹ z vr̄ q̄ sic: q2 cō
petit iure ſct⁹ z nō vt ministro, vt no. in. l. si sis. §. fi. de leg. j.
¶ Jn ꝓmiū facit: q2 motiuū animi mei nō transmittit⁹ ad aliū;
ergo a simili nec licētia arbitrādi. ar. l. cui⁹ bōis. ff. ō cura. fu
rio. Ja. de are. in. d. l. si sic. fi. finaliter post relatas opiniones
concludit q̄ an talis potestas arbitrādi trāseat ad singularē
successorē estimandū est ex psonis z causis arg. l. fi. §. fi. ff. de
act. z obli. Idē refert z simpliciter sequitur Bal. in. l. volūt.

tis. in pe. co. p illū tex. ō fideicō. Adde q̄ Jac. de are. in Bic.
175 neap. z Bal. in. d. l. si sic. §. fi. concludunt q̄ si homines certe
ville ꝓmiserūt Titio purgare eius riuū vel eius clusam ad
arbitriū ipius titi⁹, z Titius vēdidit mihi talē riuū, q̄ ipsi
homines tenebunt et arbitrio meo purgare talē riuū. z movetur
argumēto illius tex. q2 eligere est quoddā arbitrari z transe
in singulare successorē, vt ibi est tex. nec obstat q̄ in arbitrio
nō recedat a psona, vt. l. si qs arbitratu. ff. ō ob. li. z. l. fi. C. de
ſh. emp. q2 illud est verū q̄n cōpetit q̄ modū facultatis vt mini
stro. secus si cōpetat p modū forme obligatiōis q2 talis obli
gatio trālit cū sua forma z sua qualitate, q̄ est valde no. Jcm
Bal. ibi. idē tenēt Albe. Bal. z Sali. in. l. fi. in. vj. co. C. ō ſh.
ēp. vbi Sali. reputat hꝰ esse tenēdū co rdi. Idē Bal. in. l. fi. §. i.
in. ij. col. C. cō. de le. Dz Joā. de imo. z melī⁹ in. l. si sic. §. fi. sub
dubio forte tenet ꝓ iuz q2 potestas eligēdi vel arbitrādi nō vr̄
posse trāsferri in tertiū viuēte ipso stipulatore eo q2 psonalis
est. sz eo mortuo sic, vt. l. si stipulat⁹ fuerim illō. i pn̄. z. l. fin.
in pn̄. z ibi p Bar. ff. de ver. obli. Nō obstat tex. in. d. l. si sic.
§. fi. q2 ibi mortu⁹ erat stipulator, put etiā ibi tetigit Bar. illi
opinionē Jmo. ō Ja. de are. z Bald. sequit⁹ do. Alex. in. d. l.
si sic in vlt. co. allegās tex. vbi ōt esse casum in terminis l. cū
stipulatus sim mihi ꝓculo. i pn̄. ff. ō ver. obli. vbi talis po
testas arbitrādi et i facto ppio seu cōpetēs iure ppio mo
te extinguit z ad hērdē non trāsit: ergo nec in aliū p cessionem
176 trāsferri pōt: q2 q̄ nō sunt trāsmissibilis ad heredē, non sunt
cessibilia vt ex plurib⁹. ff. de admi tut. z aliud est in facultate
eligēdi q̄ bñ trāsit ad hērdes, vt. d. l. si sic. §. fi. z alis est in pte
arbitrādi. vt declarat Bar. in. d. l. si stipulat⁹ fuerim illud. ff.
de verb. obli. ¶ Cōfirmo q2 facili⁹ pōt aliquid trāsmitti qui
possit cedi ergo a maiori semper negatiue arg. q̄ cedit li non
177 pōt trāsmitti ergo multomin⁹ pōt cedi: Assumptū pbat. fra
fideicōmissum vniuersale est trāsmissibile. l. cogi. §. idē Ale
tianus. ff. ad trebel. z tñ nō pōt cedi. l. si mulier. §. ex asse. ff. de
iure do. gl. z doc. in. l. apud Julianū. §. vtrū. ff. ad treb. Bal.
in. l. sancim⁹. in pn̄. C. eo. istud assumptū et bñ. pbat p tex. in. l.
178 si stipulat⁹ fuerim. in pn̄. z ibi Bart. ff. de ver. obl. ¶ Tē fact
tertio q2 actiōes directe trāsmittunt z tñ nō pōt cedi. l. ergo
ergo casus. in pn̄. ff. De pecu. declarat gl. no. in. l. iij. in pn̄. p
soc. Ista opinio Jmo. z do. Alex. pōt et cōfirmari q2 sicut fa
cultas declarādi nō trāsit ad hērdē, p ꝓcurēs necad cessiona
riū gl. in. l. ipē Poponi⁹ scribit si frumētū. §. fi. ff. de rei vidi.
Bar. z doc. in. l. inter stipulantē. in pn̄. cū aliis ꝓcurādi ffe
ver. obl. ergo similiter nec facultas arbitrādi. in. l. si quis ar
bitratu. ff. de verb. ob. ¶ Tamen ad istum vltimū posset re
spōderi ex fundamētis Bal. superi⁹ relatis. ¶ Quero. xxxj.
179 nunquid ꝓ quodlibet molēdinū ꝓsumat esse liber: an vero sal
tem molendinū q̄ est superi⁹ in parte superioris fluminis ꝓ
sumat in dubio debere seruitutē inferiori, cū naturaliter de
fluxus aque ad inferiorē peliuū locum descendat. l. j. §. de ri
vicinis. z. §. fi. ff. de aqua plu arcen. breuiter ꝓcludit q̄ omne
molendinum in dubio ꝓsumit ex toto liberū, nisi probetur
de seruitute. ratio q2 quelibet res in dubio cesēt esse libera. l.
altius. C. de ser. z aqua. no. in. l. cū res. C. de proba. late ponit
in. l. si ꝓius. ff. de no. oper. nun. ponit notabiliter Alb. in. q̄
luminib⁹. in pn̄. de seruit. vrb. ꝓced. Hinc no. Bar. in. l. si in
edib⁹. p illū tex. z l. superiori. C. ō seruit. z aqua. q̄ fundata est
intentio de iure cōi eius qui dicit seruitutē nō deberi sue li
actor, siue sit reus: q2 aduersario semper incūbit onus probā
di. l. sicut. §. sed queratur. ff. si. seruit. ven. no. in. l. si ꝓius. hinc
180 videmus z bene not. q̄ res in dubio ꝓsumit allodialis et
sic libera z nō feudalis: eo q2 feudum est quedā seruitus. vt no.
in. l. si cuius. in pn̄. ff. de vsufr. Ita tz Bal. in. c. j. si ō feu. fa
ctro. inter do. z agna. z in c. j. in vlti. co. p incipij de prouer
sia investiture. z in. l. libertas. ff. ō statu homi. z in. c. significa
uit. de rescript. z in c. j. in vj̄. col. in fi. de iudi. Jo. an. z alij in
c. mimis. de iureiu. Host. Jo. an. z alij in. c. fi. in verb. rūdere
de iudi. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de feu. in. §. qm̄. super ver
rij. in addi. q̄ incip. cessante. Lard. z Jmo. in ele. j. in ver. pos
ro. de iureiu. Pau. de cast. in pri. cliij. iuicip. super. j. sito. ma
quātū q̄rit vtrū dicte possessiōes do. Alex. in consil. cxxix. q̄
incip. pōderatis ūs que in ꝓscripto themate narrātur in. l. a
z in cōsi. cxl. inci. perspectis ūs q̄ in themate narrātur in. c.
co. z in. cōsi. xl. v. vol. q̄ incip. visis narratis in themate in. l.
z in ij. co. vbi limitat aliquib⁹ modis. facit tex. in. c. z. q̄ ibi
no. de ꝓrouer. inter mascu. z femi. de bñficio. Et in termino
nīs z in specie determinat Bal. in. c. j. in pe. co et rea. fit. co
181 mittit in possessionē, vbi tz q̄ habeo vnū molēdinū in flumi
ne z fise⁹ z alterō, q̄ sicut molēdinū fisci ꝓsumit libe: ita z mei.
Nec ob. q̄ defluxus aque ad inferiorē peliuū loci sit natura
lis. d. l. j. §. pe. z in fi. ff. de aq̄ plu. ar. q2 ꝓ hoc nō debet semi.
inferiori

inferioꝛ qz nulla fit innouatio hꝫ eadem naturalem, sed aut impositiuam aut plerisq; vt nigt Bal. in c. cū oēs. in. xj. col. ad fi. de cōst. vt dixi plene. §. in. xviij. q. ¶ Quero. xxv. de 182 alia fossa, ꝛ bona quę ponet q aliqs non habilis hꝫ molendinū in alt. sua villa, ꝛ homines de dicto loco iam longissimo tē pore cursus unius mole non cessat in cōtrariū semper iuerūt ad dictum molendinū p̄o machinādo. nunc aūt alius vult ad liud molendinū in dicta villa nouiter ꝛruere, an possit p̄o hiberi pe. dicta nobilitate nūqd aliqs possit p̄scribere qō ipse solus ꝛ posteri sui habeant molendinum in tali villa, ita qd̄ non possit ibi facere molendinū: de ista. q. tetigi. ē. in. i. §. pūn. ꝛ ar. ad ibi dicta me remitto. ¶ Trigesimo tertio q̄ro de alia qōne q̄ Gilber. de rosa. refert. de facto fuisse i excel 183 sa ciuitate Mediolani, † pone destructū erat quoddā molendinum ex toto, dominus incipiebat illud reedificare, quidaz nūciauit ibi nouū opus: querebat an posset, p̄cedere in opere spreta nuciatione. ꝛ videbatur quod sic per text. i. l. §. hi qs edificū. ff. de ope. nou nun. vbi dicit quod reficēti vetus edificium non pōt opus nouū nunciari: eo q̄ non facit op⁹ nouū sed veteri sustinēdo remedium adhibet, ad idem lex. iſtꝫ. §. refi cere. ff. de itī. actuq; p̄tica. ꝛ in. l. vlti. C. de iude. iuncta. l. j. §. op⁹. ꝛ l. triplo. §. op⁹. ff. de ope. no. nū. Iſtā. q. formal Albe in. l. j. §. si qs edificū. ff. de oper. no. nū. ꝛ in. l. inter stipulā tē. §. sacra. ad fi. ff. de verb. obl. ꝛ vtrobiq; refert in ciuitate Mediolani fuisse iudicatū ꝛ obtentū q̄ iste no possit in ope re p̄cedere spreta nūciatiōe, ꝛ q̄ iste oꝛ de nouo edificare ex q̄ aliud molendinū erat ex toto funditus destructū: nō aūt ve teri sustinēdo remediū adhibet, put requirit text. i. §. si quis edificū. Iste q̄ speciale est in refectione cloacarum ꝛ rinoꝛum vt p̄ interesse publice vtilitatis ibi non admittatur nunciatio. vt. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de ope. no. nun. ꝛ. l. ser⁹. §. si qs riuū. ff. de riuis. ergo in p̄dicta qōne i p̄iū facit i⁹ cōmune. l. j. §. ff. ad muni. p̄ ista parte bene facit: q̄ istud oꝛ esse aliud molendinū, vt est bonus tex. in. d. l. inter stipulantē in. §. sacrā. in fi. ¶ Adde p̄o ista decisione bene facere: q̄ qñ 184 † edificium est funditus ꝛ omino⁹ destructū, put p̄suppo a nitur in qōne superius formata, tunc reficiens oꝛ op⁹ de no uo facere per cōsequens potest ei opus nouū nunciari per. l. j. §. opus. ff. de ope. noui nū. assumptū p̄obatur per tres gl. no. ꝛ p tres text. ¶ Primo q gl. no. i. c. de monach⁹. xvij. q. ij. 185 que tenet † q̄ in refectione monasterij totaliter destructi regi tur noua licētia Epi sicut si de nouo fabricaretur. sec⁹ si nō est totum destructum: q̄ tūc bene potest reparari seu reficisine licētia Episcopi. Idē tenet Hosti. in summa ti. de eccl. edific. §. fin. in fi. do Abb. ꝛ alij in. C. 2 solvit. p illum tex. de iude. Se 186 cūdo ē bona gl. in. c. iij. i gl. j. de iurepa. que vult † q̄ reficies monasterium vel ecclesiam funditus destructā efficiat ei⁹ pa tronus sicut si eam de nouo fabricaret. sec⁹ si non esset fūdit⁹ destructa ꝛ eā reficeret. ꝛ per illā gl. no. ibi do. Anto. ō but. q̄ de ēctu totaliter perfecto oꝛ solut gabella ſtāte statuto q̄ de cōtractu solvatur gabella, secus si totaliter non reficiatur ō nouo. vt no. idez do. Ant. de bu. in. c. iij. de iude. Tertio facit gl. in. l. dāni. §. is qui edes vicinas. in verbo angeri. ff. de daz. 187 infec. que tenet. † q̄ si rusticus p̄miſit militi aquā frigidā i estate in domo quam miles habebat. q̄ si domus cōburatur ꝛ alia reedificet q̄ rusticus amplius non tenet. ¶ P̄o ista par te vt dixi faciūt tres boni tex. in. d. l. inter stipulātē. §. sacrā. in fi. bi, vsq; ad arcā. depositā restituatur alia erit. secūdo tex. i si ita legatum. §. fi. ff. de lega. j. vbi si testator domum quā alij legauit particulatiz reficit vt nihil ex p̄ma materia super sit tamen durat legatum. secus si eam funditus destructam refecit quia tunc extinctum est legatum cum sit alia domus. Tertio facit text. in l. quid tamen. in p̄in. ff. quib. mod. vsuf. amit. ¶ P̄o ea parte facit quod no. Bar. in l. nuptie. p illū 188 tex. ff. de ritu nupt. vbi not. † quod ea que requiruntur in cō fectione alicuius actu etiam requiruntur in eius refectione quādo est totalis refectio. vnde infert quod sicut a p̄incipio quando conficitur instrumentum requiritur consensus vtriusq; partis, ita etiam requiritur in ipsius refectione quando instrumentum est amissum. ¶ P̄o eadem parte etiam facit 189 quod no. Bal. in. l. si vt proponis. la. ij. C. de nup. vbi p illū tex. † tenet quod si constitutio ecclesie disponat quod nullum fortilitium possit fieri inconsulto papa, ꝛ aliquis velit reedificare fortilitium quod propter rebellionem fuerat funditus desolatum, quod non potest inconsulto papa. vbi Bald. ibi dicit quod cum mysterio. l. loquitur per verbum funditus desolati. ¶ Per ista remanet optime firmata decisio Alb. in locis. supra allegatis. q̄ ex quo molēdinū erat ex toto fun ditus destructum, si incipiat reedificare q̄ ei pōt opus no uum nūciari. Et hꝫ istos terminos procedat opi. Dyn. in. l. j.

§. si quis edificiuz. ꝛ Bar. in d. l. pupillo. §. siquis riuos. per illū tex. qui tenet q̄ reficiēti possit opus nouū nunciari: eo qz dicatur opus nouum facere. ¶ Reducet tēdum est ergo qō se cus ēset qñ primū molendinum non fuisset ex toto destructū quia tunc reficere non esset opus nouum facere, ꝛ cōsequen ter ei non posset opus nouum nunciari, ꝛ ita ꝓprie loquitur tex. in. d. l. j. si quis edificium in verbo, reficiat. secūdū veraz ꝛ ꝓpriam literam tex. quicquid ibi dicat Dy. bene facit rō illius ter. qz veteri sustinendo remedium adhibet. ꝛ ita ibi te nēt Paul. de cast. ꝛ latius do. Alex. Et quod tunc reficere nō sit opus de nouo facere, est bonus tex. in. l. iſtꝫ. §. reficere. ff. de itine. actuq; p̄tica. vbi ot iurisconsult⁹ aliud ē cū lōge reficere, aliud facere, ꝛ tex. i. l. j. §. pe. ꝛ ibi gl. ff. de moze. infe. ꝛ text. in. c. 2 solvit. de iude. ꝛ in. l. iſtꝫ. C. ō ope. pub. ꝛ in. l. j. ff. vis pu. 190 Hinc † ē q̄ ꝓhibiti edificare castra nō ꝓhibentur reficere p̄m Bal. ꝛ Bng. in. d. l. j. §. pe. per illū text. ꝛ gl. ff. de moz. infer. Pet. de ancha. in. d. c. consulnit. Hinc est etiam q̄ si de instrumento solutur gabella ex forma statuti, certe si instrm reficiatur non debebit solui gabella, secundū do. Aut. de bu. i 191 in. c. iſtꝫ. per illum tex. ō inde. Accedat etiam † quia act⁹ qui non pōt fieri a principio sine licentia superioris, pōt tñ refici sine eius authoritate. gl. est no. in. c. cum accessissent. in gl. ꝛ ibi dec. de cōsti. ꝛ ibi de late Bal. in. iſtꝫ. col. ꝛ tribus sequentibus. p̄dicta adde ꝫs que tāgit Bar. ō. in. xv. q. t ꝫs q̄ ibi dixi. ¶ Per ista cum laude omnipotentis Dei sit impositꝫ finis repetitioni huius legis. in cuius fine etiam cum finalibus verbis Bart. concludo si hec que dicta sunt vera reperi rentur, sit laus Deo optimo maximo, si minus vnumquēque lectorem bonoz ꝛ rogo, vt secure corrigat, depositō tamen li noris aculeo. mihi enim satis est alios ad indagande veritatis studium excitasse.

De Repetitione præclarissimi Iurisconsulti domini Iasonis Mayni super l. quominus. de fluminib. nuperrimè absoluta Petri Offredi Cremonen. carmen.

¶ Omino. adō. d. Phi. dec. in regula domuz. j. de reg. iur. ꝛ que ibi posui in apostil.

Vt solidis Graius struxit compagibus aluum.
Insolidum tentans per mare Iason iter,
Quo fera tertigenæ superaret prælia turmæ,
Ferret & auratæ vellera victor ouis.
Omnia sic celeri, lustrauit flumina puppi
Maynus, & ad patriam iam remeauit humum.
Acta quid huc forsan portarit cymba, requiris:
Quicquid ab auriferis, eruit Indus aquis.
Quicquid & in patria diues fodit Astur harena.
Quicquid & in flauo littore, Rhenus habet.
Quod Tagus & rapidis voluit Pactolus in vndis:
Quod felix lecta misse, recondit Arabs.
Hanc igitur studiose rarem pete libera cunctis
Est via, non merces claudit auara suas,
Quilibet ex isto, partem sibi sumat aceruo
Mentis, vt exornent hæc monumenta domum.
Hinc titulis Maynum decantet Iasona summis,
Optet & hunc Pyliæ vincere pensa colus,
Nam proprio soleres, euellet senta ligone,
Quæ sacri campo Cæsaris alta virent.

¶ Finis p̄me partis Commentariozum Jasonis Mayni Mediolanensis in digestum nouum.

Series chartarum.

A A B B L L D D E E F F G G H H I I K K L L
M M N N O O P P Q Q R R S S T T
V V X X. Quoruz X X quinternus, reli qui quaterniones.

Lugduni,

Excudebat Stephanus Seruanius.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th
991a